Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

GJENTOFTE KOMMUNALBESTYRELSES

OFFENTLIGE FORHANDLINGER

I

AARET 1924—25

HELLERUP
AUG. OLSENS BOGTRYKKERI
1925

GJENTOFTE KOMMUNALBESTYRELSES

OFFENTLIGE FORHANDLINGER

I

AARET 1924—25

HELLERUP
AUG. OLSENS BOGTRYKKERI
1925

Kommunalbestyrelsens Medlemmer.

Oberst H. P. Parkov, K. af Dbg., Dm., p. p. Formand.
Justitssekretær C. C. Toldberg, R. af Dbg., Næstformand, Tilforordnet.
Tømrer C. P. Christensen, Tilforordnet.
Grosserer J. H. Andersen.
Sekretær P. Blichfeld.
Grosserer O. Engelstoft-Schmidt.
Bagermester H. Grønbech.
Skomagermester A. Houborg.
Trafikassistent M. E. Jensen.
Arkitekt Volmar Jensen.
Fhv. Minister S. Keiser-Nielsen.
Murermester Kr. Larsen.
Fru Emma Lehmberg.
Rektor Aage Næsted, R. af Dbg.
Ingeniør, cand. polyt. Lauritz Pedersen, R. af Dbg.

Chef for den økonomiske Forvaltning: I. Dam.
Chef for den tekniske Forvaltning: V. A. Westergaard.
Chef for den sociale Forvaltning: E. Erichsen.
Chef for den kulturelle Forvaltning: A. Vinten.
Kommunebogholder: N. P. Elmer.
Kommunesekretær: V. Vogt.

Kommunalbestyrelsens staaende Udvalg.

Administrationsudvalget:

Christensen, Parkov (Formand), Toldberg.

Økonomiudvalget:

Christensen, Houborg, Næsted, Parkov (Formand), Lauritz Pedersen, Toldberg.

Det tekniske Udvalg:

Engelstoft-Schmidt, Houborg, M. E. Jensen, Volmar Jensen, Kr. Larsen, Lauritz Pedersen (Formand).

Brandudvalget:

Blichfeld, Næsted, Parkov (Formand), Toldberg.

Udvalget for Forsørgelsessager:

Andersen, Blichfeld, Christensen, Grønbech, Fru Lehmberg (Formand), Toldberg.

Skoleudvalget:

Blichfeld, Engelstoft-Schmidt, Grønbech, Keiser-Nielsen, Næsted (Formand), Toldberg.

Udvalget for offentlige Anlæg:

Andersen, Blichfeld, Keiser-Nielsen, Næsted, Toldberg (Formand).

Ejendoms- og Byggeudvalget:

Andersen, Christensen, M. E. Jensen, Volmar Jensen, Kr. Larsen (Formand), Fru Lehmberg.

Kirkegaardsudvalget:

Grønbech, Houborg, Næsted (Formand).

Ligningsmyndigheden

bestod foruden af Kommunalbestyrelsens Medlemmer af følgende, af Kommunalbestyrelsen valgte, Ligningsmænd, valgt for Tiden 1. Januar 1925—31. December 1927:

Gjentofte Sogn:

Landstingsmand, Malermester V. Wildner.
Sagfører J. Mimer, Suppleant.

Hellerup Sogn:

Fabrikant Rudolph Nielsen.
Malermester Herm. Krebs, R. af Dbg.
Forretningsfører N. Mortensson.
Skolebetjent Alfred Jensen, Suppleant.

Ordrup—Skovshoved Sogne:

Bankbestyrer G. Andersen.
Ingeniør V. L. Jespersen.
Fisker J. P. Sørensen.
Murermester, Sognefoged H. C. Büchler, Suppleant.

Bygningskommissionen.

(Valgt for Tiden 1. Januar 1925—31. December 1927).

Murermester H. Nissen (Formand).
Redaktionssekretær J. M. Josephsen, M. A.
Overretssagfører J. Dam-Nielsen.
Tømrermester Einar O. Nielsen.
Arkitekt K. E. Mandrup-Poulsen.
Bygningsinspektør O. Vennike (for Funktionstid som Bygningsinspektør).

Skolekommissionen.

(Valgt for Tiden 1. Maj 1921—30. April 1925).

Gjentofte Sogn:

Sognepræst J. E. Schepelern.
Bagermester H. Grønbech, M. K.
Kommunelærer N. E. Farre.

Hellerup Sogn:

Sognepræst L. N. Knudsen, Kommissionens Formand.
Rektor Aage Næsted, M. K., R. af Dbg.
Forretningsfører N. Mortensson.

Ordrup Sogn:

Sognepræst, Provst Ferd. Munck, R. af Dbg.
Grosserer O. Engelstoft-Schmidt, M. K.
Murer C. Braunschweig.

Skovshoved Sogn:

Sognepræst K. E. Nielsen.
Justitssekretær C. C. Toldberg, M. K., R. af Dbg.
Driftsbestyrer A. Henriksen.

Maglegaards Sogn:

Sognepræst E. Thaning.
Trafikassistent M. E. Jensen, M. K.
Trafikassistent A. Abildhøj.

Sundhedskommissionen.

Gjentofte Distrikt:

Proprietær H. Fiehn (1. Januar 1923—31. December 1925).
Arkitekt Volmar Jensen, M. K. (1. Januar 1924—31. December 1926).

Hellerup Distrikt:

Snedker P. M. Nielsen (1. Januar 1923—31. December 1925).
Malermester Herm. Krebs, R. af Dbg. (Valgt 17. Juni 1924—31. December 1925 i Stedet for Murermester Chr. Hansen).
Tømrermester J. J. Jensen (1. Januar 1925—31. December 1927).
Læge V. C. Paulli (1. Januar 1925—31. December 1927; død 3. Marts 1925).

Jægersborg Distrikt:

Grosserer O. Engelstoft-Schmidt, M. K. (Valgt 17. Juni 1924—31. December 1926 i Stedet for Boghandler Aug. Olsen).

Ordrup Distrikt:

Overretssagfører J. Dam-Nielsen (1. Januar 1923—31. December 1925), Kommissionens Formand.
Murer Aage Hansen (1. Januar 1924—31. December 1926).
Fru Tømrermester Harting (1. Januar 1925—31. December 1927).

Skovshoved Distrikt:

Ingeniør V. L. Jespersen (1. Januar 1924—31. December 1926).
Murer C. Braunschweig (1. Januar 1925—31. December 1927).

Vangede Distrikt:

Arkitekt Aage Paul-Petersen (1. Januar 1924—31. December 1926).

Bestyrelsen for Gjentofte Kommunes Hjælpekasse.

(Valgt for Tiden 1. April 1921—31. Marts 1925).

Inspektør Carl Sørensen, Formand.
Bryggeriarbejder Ole Bech Olsen.
Sognefoged S. Andersen.
Fhv. Apoteker Joh. Møller.
Fru V. Brøsch.
Murermester, Sognefoged H. C. Büchler.
Snedker L. Rasmussen.
Købmand H. Holm.
Kommunelærer J. J. Norlev.
Fru M. Olesen.
Kommunelærer M. A. Alkjær.
Karetmager J. P. Jensen.
Blikkenslagermester C. C. Jensen.
Jordemoder Frk. F. Fiehn.
Fru A. Braunschweig.

Værgeraad.

(I Henhold til Lov Nr. 72 af 14. April 1905).
(Valgt for Tiden 1. Januar 1923—31. Marts 1925).

Gjentofte Sogn:

Fru E. Lehmberg, M. K., Formand.

Fru Gaardejer Ole Jensen, Suppleant.
Tømrermester E. Friis.
Redaktør N. C. Hansen, Suppleant.
Pastor H. T. Jacobsen.
Bagermester H. Grønbech, M. K., Suppleant.
Kommunelæge, Dr. med. Aug. Petersen.
Handelsgartner A. M. Mortensen, Suppleant.
Snedker L. Rasmussen.
Elektriker V. Christiansen, Suppleant.

Ordrup—Skovshoved Sogne:

Grosserer O. Engelstoft-Schmidt, M. K., Formand.
Justitssekretær C. C. Toldberg, M. K., R. af Dbg., Suppleant.
Skomagermester A. Houborg, M. K.
Sekretær P. Blichfeld, M. K., Suppleant.
Sognepræst, Provst Ferd. Munck, R. af Dbg.
Kommunelærer M. A. Alkjær, Suppleant.
Murer C. Braunschweig.
Fisker N. P. Olsen, Suppleant.
Fru Dorthea Jacobsen.
Fhv. Skolebestyrerinde Frk. J. Handberg, Suppleant.

Hellerup Sogn:

Kommunelærer J. J. Norlev, Formand.
Kommunelærer Arnold Hansen, Suppleant.
Grosserer J. H. Andersen, M. K.
Rektor Aage Næsted, M. K., R. af Dbg., Suppleant.
Sognepræst L. N. Knudsen.
Kommunelæge V. C. Paulli, Suppleant (død 3. Marts 1925).
Børnehjemsforstanderinde Frk. A. Herreborg.
Fru Professor Rørdam, Suppleant.
Fabrikbestyrer E. Jensen.
Kommunelærer H. Svanholm Nielsen, Suppleant.

Bestyrelsen for Gjentofte Kommunebibliotek.

Rektor Aage Næsted, M. K., R. af Dbg., Formand.
Overbibliotekar, Dr. phil. H. O. Lange, R. af Dbg., Dm., p. p.
Overretssagfører J. Werner, R. af Dbg.
Fhv. Minister S. Keiser-Nielsen, M. K.
Justitssekretær C. C. Toldberg, M. K., R. af Dbg.
Skoledirektør A. Vinten (for Funktionstid som Skoledirektør).

Bestyrelsen for Børnebibliotekerne.

Gjentofte Skole:
Skoleinspektør I. Mose, Formand.
Kommunebibliotekar J. Landt.
Kommunelærerinde Frk. R. Assens.

Hellerup Skole:
Skoleinspektør V. Biilmann, Formand.
Kommunebibliotekar J. Landt.
Kommunelærerinde Fru A. Hartelius.

Maglegaards Skolen:
Skoleinspektør S. C. Sunesen, Formand.
Kommunebibliotekar J. Landt.
Kommunelærerinde M. Høybye.

Ordrup Skole:
Skoleinspektør J. Broe, Formand.
Kommunebibliotekar J. Landt.
Kommunelærer A. Brogaard.

Skovshoved Skole:
Skoleinspektør C. Pedersen, Formand.
Kommunebibliotekar J. Landt.
Pens. Kommunelærerinde Frk. Petrea Jensen.

Tjørnegaards Skolen:
Skoleinspektør N. Gammelgaard, Formand.
Kommunebibliotekar J. Landt.
Kommunelærer V. Larsen.

Forligskommissionen i Tvistigheder mellem Husbond og Medhjælper.

(I Henhold til Lov Nr. 343 af 6. Maj 1921).
(Valgt for Tiden 1. Januar 1922—31. December 1925).

Fru Professor Rørdam.
Murermester Anton Nielsen.
Kommunelærer H. Svanholm Nielsen.
Fru Proprietær Fiehn, Suppleant.

Isenkræmmer Johs. Tofte, Suppleant.
Kommunelærer J. J. Norlev, Suppleant.

Hegnsynsmænd samt Vurderingsmænd i Henhold til Lov om Mark- og Vejfred.

(I Henhold til Lov af 6. Marts 1869 og Lov Nr. 53 af 25. Marts 1872).

(Valgt for Tiden 1. April 1923—31. Marts 1926).

Gaardejer P. Nielsen, Kildegaard, Formand.
Tømrermester E. Gottschalck-Hansen.
Tømrermester Einar O. Nielsen (Medlem siden 16. September 1924 i Stedet for Arkitekt Andreas Jensen).
Havebrugskonsulent A. Dalskov, Suppleant.
Malermester H. Thaarup, Suppleant (Valgt 16. Septbr. 1924).

Jordboniteringsmænd.

(I Henhold til Lov Nr. 93 af 6. April 1906).

Gaardejer P. Nielsen, Kildegaard (1. Januar 1922—31. December 1927).
Gaardejer H. P. Larsen, Ibstrup (1. Januar 1922—31. December 1927), Formand.
Forpagter, Sognefoged A. C. Florentsen (1. Januar 1925—31. December 1930).

Kapitelstakstmand.

(I Henhold til Lov af 16. Februar 1866).

Gaardejer P. Nielsen, Kildegaard.

Maskintilsynsmand.

(I Henhold til Lov Nr. 143 af 29. April 1913).
(Valgt for Tiden 1. Juli 1921—30. Juni 1925).

Smedemester H. C. Jensen.
Smedemester S. Poulsen, Suppleant.

Kommunalrevisorer.

Prokurist A. V. Møller.
Kapt. Johs. Voss.

Tilsynshavende med Plejebørn.

Gjentofte Distrikt:

Frk. G. Neumann.
Fru Bankkasserer Brøndum.

Hellerup Distrikt:

Fru Grosserer Jacobsen.
Fru Emmy Schwenger.

Ordrup nordre Distrikt:

Fru Jacobine Nielsen.
Fru Laura M. Christensen.

Ordrup søndre Distrikt:

Frk. E. A. Glad.
Fru K. Poulsen.

Skovshoved Distrikt:

Fru Murermester Jørgensen.
Fru Skoleinspektør Pedersen.

Vangede Distrikt:

Fru Proprietær Fiehn.
Fru Handelsgartner Staggemeier.

Vandsynsmænd.

(I Henhold til Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880).

Ingeniør V. L. Jespersen (1. Januar 1923—31. December 1926).
Murermester Kr. Larsen, M. K., (1. Januar 1923—31. December 1926).
Højesteretssagfører Ivan Kondrup (1. Januar 1925—31. December 1928), Formand.
Gaardejer H. P. Larsen, Ibstrup (1. Januar 1925—31. December 1928).

Voldgiftsmænd for Jagtrettens Afløsning.

(I Henhold til Lov Nr. 79 af 8. Maj 1894, § 2b, jfr. Lov af 4. Juli 1850).
(Valgt for Tiden 1. Januar 1925—31. December 1927).

Gaardejer H. P. Larsen, Ibstrup.
Handelsgartner Anders Mortensen.

Ejendomsskylds-Vurderingsmænd.

(I Henhold til Lov af 7. August 1922, § 10).
(Valgt for Tiden 1. Juli 1924—30. Juni 1930).

Ordrup Sogn:

Tømrermester E. Gottschalck-Hansen (valgt 28. Oktober 1924 i Stedet for Snedkermester Fr. Schiøth, som valgtes 16. September 1924 i Stedet for Arkitekt Andreas Jensen, der døde den 12. August 1924).
Malermester H. Thaarup, Suppleant, (valgt 28. Oktober 1924 i Stedet for Tømrermester E. Gottschalck-Hansen, der valgtes til Medlem 16. September 1924 i Stedet for Snedkermester Fr. Schiøth).
Tømrer H. Christensen.
Tømrer L. P. Olsen, Suppleant.

Skovshoved Sogn:

Murer C. Braunschweig.
Tømrer S. Fals, Suppleant.
Murermester H. Nissen.
Murermester, Sognefoged H. C. Büchler, Suppleant.

Hellerup Sogn:

Tømrermester Fr. Larsen.
Inspektør Carl Sørensen, Suppleant.
Grosserer Alfr. Heymann.
Malermester A. Heindorn, Suppleant.

Maglegaards Sogn:

Murermester Kr. Larsen, M. K.
Tømrermester J. Jensen, Suppleant.
Malermester O. Bjørn.
Snedkermester A. Balsløw, Suppleant.

Gjentofte Sogn I:

Murermester Carl Glatrup.
Murermester F. H. Schou-Jensen, Suppleant.
Landstingsmand, Malermester V. Wildner.
Murermester Anton Nielsen, Suppleant.

Gjentofte Sogn II:

Handelsgartner Axel Hansen.
Murermester A. Graner, Suppleant.
Tømrermester E. Friis.
Tømrer A. S. Andersen, Suppleant.

Komitéen til Bedømmelse af Bygnings- og Udstykningsplaner.

Kgl. Bygningsinspektør, Arkitekt Thorvald Jørgensen, R. af Dbg., Dm., Formand.
Musæumsdirektør, Docent, Dr. phil. Francis Beckett.
Overretssagfører J. Werner, R. af Dbg.
Bygningsinspektør O. Vennike (for Funktionstid som Bygningsinspektør).
Kommuneingeniør V. A. Westergaard (for Funktionstid som Kommuneingeniør).

Revisorer for Asylregnskaber.

Hellerup Børneasyl:

Direktør C. Høyrup.
Fhv. Skatteinspektør L. Larsen (død 17. Januar 1925).

Ordrup, Skovshoved og Vangede Børneasyler:

Dyrlæge N. S. Lorentzen, R. af Dbg.
Bankbestyrer Chr. Frederiksen.

Revisor for „Stolpegaard"s Regnskab.

Prokurist A. V. Møller.

Vurderingsmænd.

(I Henhold til Lov af 19. Marts 1869).
(Valgt for Tiden 1. Juli 1923—30. Juni 1926).

Tømrermester S. M. Grumstrup, M. A.
Tømrermester Einar O. Nielsen.
Murermester H. Nissen, Suppleant.
Murermester Fr. Lehmberg, Suppleant.

Brandfogder, Brandfogedassistenter og Brandsynsvidner.

Hellerup nordre Kreds:

Brandfoged: Murermester J. Thomsen.
Brandfogedassistent: Malermester V. Stilling.
Brandsynsvidne: Glarmester N. J. C. Jensen.

Hellerup østre Kreds:

Brandfoged: Murermester Hans Christensen.

Brandfogedassistent: Snedkermester Janus Hansen.
Brandsynsvidne: Snedkermester Otto Jensen.

Hellerup søndre Kreds:

Brandfoged: Tømrermester N. H. Hansen.
Brandfogedassistent: Karetmager C. Christensen.
Brandsynsvidne: Malermester H. F. Lyng.

Hellerup vestre Kreds:

Brandfoged: Murermester Chr. Søbjerg.
Brandfogedassistent: Bygningskonduktør R. Stoffregen.
Brandsynsvidne: Malermester J. H. Nygaard.

Gjentofte nordre Kreds:

Brandfoged: Murermester T. T. Marcussen.
Brandfogedassistent: Tømrermester H. Rasborg.
Brandsynsvidne: Blikkenslagermester W. Jensen.

Gjentofte søndre Kreds:

Brandfoged: Tømrermester P. C. Hansen.
Brandfogedassistent: Murermester N. Brandt.
Brandsynsvidne: Malermester H. Dam.

Vangede nordre Kreds:

Brandfoged: Handelsgartner Axel Hansen.
Brandfogedassistent: Tømrer Jens Madsen.
Brandsynsvidne: Stukkatør J. Olofsen.

Vangede søndre Kreds:

Brandfoged: Smedemester H. Christensen.
Brandfogedassistent: Gaardejer J. T. Schmidt.
Brandsynsvidne: Handelsgartner E. Rønborg.

Charlottenlund Kreds:

Brandfoged: Snedkermester Chr. Petersen.
Brandfogedassistent: Gartner A. N. J. Rasmussen.
Brandsynsvidne: Tømrermester Erik Nørgaard-Petersen.

Ordrup nordre Kreds:

Brandfoged: Tømrermester F. Hansen.
Brandfogedassistent: Gartner L. Petersen.
Brandsynsvidne: Skorstensfejermester Erik Petersen.

Ordrup søndre Kreds:

Brandfoged: Snedkermester Jul. Hansen.
Brandfogedassistent: Malermester C. Djurhuus-Petersen.
Brandsynsvidne: Skorstensfejermester Erik Petersen.

Skovshoved Kreds:

Brandfoged: Murermester, Sognefoged H. C. Büchler.
Brandsynsvidner: T. Nørregaard og Glarmester Anton Guhle.

Jægersborg Kreds:

Brandfoged: Malermester A. Christiansen.
Brandsynsvidner: Malermester C. J. Rasmussen og Murermester H. J. Olling.

Huslejenævn.

(I Henhold til Lov Nr. 187 af 9. Juni 1916 og følgende Love).

Gjentofte Sogn:

Kontorchef C. F. Graae, R. af Dbg., Formand.
Kontorchef K. V. Holbøll, Suppleant.

Husejere:

Murermester Fr. Lehmberg.
Viktualiehandler Chr. Jensen, Suppleant.
Agent S. N. Sørensen.
Murermester A. Graner, Suppleant.

Lejere:

Fuldmægtig H. Severinsen.
Skomagermester N. Andersen, Suppleant.
Portør J. H. Hansen.
Redaktør N. C. Hansen, Suppleant.

Hellerup Sogn:

Fuldmægtig, cand. juris., Dommer M. Korsgaard, R. af Dbg., Formand.
Byretsdommer A. Bentzon, Suppleant.

Husejere:

Murermester Chr. Hansen.
Grosserer Vald. Hansen, Suppleant.
Snedkermester A. Balsløw.
Murermester Kr. Larsen, M. K., Suppleant.

Lejere:
Viceskoleinspektør L. Geleff.
Assurandør Søren Jensen, Suppleant.
Snedker H. P. Hansen.
Snedkermester A. C. Christensen, Suppleant.

Ordrup—Skovshoved Sogne:
Byretsdommer N. H. Glarbo.
Fuldmægtig, cand. juris. M. Jantzen, Suppleant.

Husejere:
Kobbersmedemester A. G. Bischoff.
Blikkenslagermester E. Sabinsky, Suppleant.
Tømrermester E. Gottschalck-Hansen.
Boghandler Anton Andersen, Suppleant.

Lejere:
Fuldmægtig P. Hilmer.
Arbejdsmand Carl Rosendahl, Suppleant.
Forretningsfører J. P. Kjeldsen.
Kasserer C. F. Lund, Suppleant.

Forretningslokalenævnet.

(I Henhold til Lov Nr. 72 af 23. Februar 1917 og følgende Love).

Byretsdommer H. Jacobæus, Formand.
Byretsdommer E. Hallager, Suppleant.

Husejere:
Murermester Carl Rasmussen.
Murermester Chr. Hansen, Suppleant.
Isenkræmmer Johs. Tofte.
Grosserer Vald. Hansen, Suppleant.

Lejere:
Ølhandler H. C. Petersen.
Glarmester Walther Jensen, Suppleant.
Manufakturhandler A. Monty.
Købmand E. Mathiasen, Suppleant.

Bevillingsnævn.

(I Henhold til Beværterlov af 29. Marts 1924).
(Valgt for Tiden 1. Januar 1925—31. Marts 1925).

Justitssekretær C. C. Toldberg, M. K., R. af Dbg.
Grosserer O. Engelstoft-Schmidt, M. K.
Skomagermester A. Houborg, M. K.
Bagermester H. Grønbech, M. K.

Nævnet bestaar desuden af
Kommunalbestyrelsens Formand som Formand og
Politimesteren for Københavns Amts nordre Birk.

Mødet den 8. April 1924, Kl. 6.

Fraværende var: Andersen, Volmar Jensen, Keiser-Nielsen og Parkov, alle med anmeldt Forfald.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 7. April 1924 fra Sjællands Stiftamt med Meddelelse om, at Indenrigsministeriet under 31. Marts 1924 har billiget, at der kan udfærdiges Bevilling for Restauratør P. Christensen Skov til at drive Beværtning med Ret til Udskænkning af stærke Drikke i den af ham lejede Ejendom „Constantia" paa Betingelse af, at Bevillingen meddeles paa begrænset Tid — indtil Udgangen af April Kvartal 1929 — og under Forudsætning af, at Restauratør Skov opgiver den af ham ledede Forretning, Café „Faust" i København. (Ø. 303—1923).

b. Skrivelse af 4. April 1924 fra Havnearbejdernes Aktieselskab, København, med Meddelelse om, at der under 1. Marts 1924 er oprettet et Aktieselskab: Havnearbejdernes Aktieselskab, som paatager sig alt Losnings- og Lastningsarbejde i Havnen, og som har bindende Overenskomst med den faglige Organisation, lydende paa, at Selskabets Arbejde ikke rammes af Strejker, Lockout eller lign. (T. F. 1169—1924).

Næstformanden (Toldberg): Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

c. Skrivelse af 3. April 1924 fra Kirkeministeriet med Meddelelse om, at Ministeriet kan modtage Gjentofte Kommunalbestyrelses Tilbud om at købe et nærmere angivet Areal, ca.

7650 m² stort, af Gjentofte Præstegaardshave til Udvidelse af Gjentofte Kirkegaard for en Pris af 3 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al. paa Vilkaar, at alle Omkostninger ved Handelens Berigtigelse samt Udgifterne ved Omlægning af den tilbageværende Del af Præstegaardshaven og ved Anbringelsen og Vedligeholdelsen af en Mur som den, der nu skiller mellem Kirkegaarden og Præstegaarden, i hele Skellet mellem Præstegaarden og det bortsolgte Areal afholdes af Køberen, og at der paa Arealet lægges den Servitut, at ingen Del af samme maa udstykkes til Byggegrunde. (E. 63—1919).

Næstformanden: Skrivelsen henvises til Kirkegaardsudvalget.

d. Skrivelse af 26. Marts 1924 fra Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk med Meddelelse om, at Sjællands Stiftamt under 25. s. M. har beskikket Murermester Chr. Søbjerg, Hellerup, som Brandfoged i den nuværende Hellerup vestre Kreds fra D. D. at regne i Stedet for Blikkenslagermester O. Plantener, der er fraflyttet Kredsen. (Brandv. 72—1923-24).

e. Skrivelse af 4. April 1924 fra Strandvejs Gasværket med Meddelelse om, at den kontraktmæssige Gaspris for 2det Kvartal 1924 i Henhold til Kommuneingeniørens Skrivelse af 22. f. M. bliver 39,40 Øre pr. m³, men at Gasværkets Bestyrelse har besluttet at bibeholde den for forrige Kvartal gældende Pris af 35 Øre pr. m³. (T. F. 1160—1924).

f. I Tiden 25. Marts til 7. April 1924 incl. er følgende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde, nemlig:

Den 26. Marts og 5. April afsendt Meddelelse til Det dansk-tyske Petroleumskompagni om de Betingelser, navnlig Oprettelse af en skriftlig Overenskomst vedrørende Anlæg af Strandpromenadens Fortsættelse, paa hvilke Kommunalbestyrelsen kan anbefale nævnte Selskabs Andragende om Tilladelse til Opfyldning i Øresund. Under sidstnævnte Dato tillige meddelt Politimesteren og Landbrugsministeriet, at Kommunens Betingelser nu er opfyldt. (T. F. 755—1924).

Den 1. April meddelt Overretssagfører Rud Sand de endelig vedtagne Betingelser, paa hvilke Kommunen kan forlænge Approbationen paa et Vej- og Kloakprojekt paa Fuglegaards

Areal, navnlig Tilføjelse til en tidligere tinglæst Deklaration samt Sikkerhedsstillelse for Udførelsen af nogle udskudte Vejstykker. (T. F. 691—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og Andragender om Dispensation fra Brandpolitiloven samt afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Udtalelser fra Bedømmelsesudvalget m. m.

g. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 25. Marts 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af de Laan i Henhold til Lov af 23. December 1922, som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:
   Værkmester Emil Jensen,
   Murermester Charles Jørgensen,
   Postbud E. Larsen;
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Assistent Louis Jensen, Lyngbyvej Nr. 409, faar et Statslaan paa 9000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Plantagevej, samt at garantere for Halvdelen af Beløbet. (Ø. 55—1924);
3) at anbefale, at Intendant J. A. C. Rise, Frederiksberg Slot, faar et Statslaan paa 7000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Solbakkevej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 56—1924);
4) at anbefale, at Afdelingschef U. Boesen, København, faar et Statslaan paa 12,000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Ole Suhrsvej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 50—1924);
5) at imødekomme Andragende fra Arbejdsmand Peter Gunnersen, om, at det ham ydede Statslaan paa 6000 Kr. i Stedet for Kredit- og Hypotekforeningslaan paa indtil 12,000 Kr. respekterer saadanne Laan paa indtil 10,100 Kr. og en privat Prioritet paa indtil 2700 Kr. (Ø. 156—1923);
6) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke paa nærmere angivne Vilkaar at sælge til pens. Politibetjent J. Pedersen, København, en Parcel ved Marediget paa ca. 1700 Kv. Al. for en Pris af 4 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al. (E. 47—1924);
7) at modtage Tilbud fra Recks Opvarmningskompagni paa

Installation af Centralvarmeanlæg i Tjørnegaardsskolen for et Beløb af 59,820 Kr. (T. F. 943—1924);

8) at modtage Tilbud fra Malermester E. Raaskou, Skovshoved, paa Malerarbejdet til Tjørnegaardsskolen for et Beløb af 15,750 Kr. (Bygningst. 67—1923);

9) at meddele Mekaniker ved Brandvæsenet Peter Andersen Afsked fra 1. Juli d. A., idet man samtidig meddeler ham Tjenestefrihed fra 1. April d .A. (Brandv. 73—1923-24);

10) at imødekomme Andragende fra Brandmand F. Fossum om Afsked fra Brandvæsenet fra 1. Juli d. A., idet man samtidig meddeler ham Tjenestefrihed fra 1. April d. A. (Brandv. 54—1923-24);

11) at yde Hjælpekassen et Tilskud paa 15,000 Kr. til almindelig Hjælpekassehjælp. (A. 45—1924);

12) at imødekomme Andragende fra Hjælpekassen om Forskud til Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til Arbejdsløshedsforsikringslovens § 31, idet man samtidig gør Indsigelse imod den af Arbejdsdirektoratet i Skrivelse af 10. ds. fremsatte Betragtning om Ydelsen af Forskud til Hjælpekassen fra Arbejdsløshedsfonden. (A. 46—1924);

13) at anbefale Andragende fra Afholdsrestauratør Niels Peter Nielsen om Bevilling til at drive Afholdsrestauration i Ejendommen Ordrupvej 79. (Ø. 59—1924);

14) at anbefale Andragende fra A/S Hellerup Klub om at drive Biografteater. (E. 120—1922);

15) at bemyndige Ejendoms- og Byggeudvalget til i Fællesskab med Skoleudvalget at gennemgaa Tilbudene paa Inventar til Øregaard Gymnasium, hvorefter Sagen paany forelægges Kommunalbestyrelsen. (E. 9—1924);

16) henholdsvis at afslaa og imødekomme indsendte Andragender om Optagelse paa Valglisten.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Anbringelse af Koste for Enden af Kommunens i Sundet udløbende Kloaker.** (T. F. 757—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 5. Marts 1924 fra Skovshoved Fiskeriforening om, at Kommunen vil afmærke de Udløb, som findes for Kloakerne i Sundet udfor Kommunens Grunde.

Det drejer sig om at afmærke 3 Udløb, nemlig udfor Kloakpumpestationen ved Hellerup, ca. 500 m fra Land, ved Kloakpumpestationen i Charlottenlund, ca. 500 m fra Land, og ved Kloakpumpestationen i Bellevuebugten, ved Christiansholm, ca. 200 m fra Land. Fiskerne anfører, at de har faaet deres Garn meget slemt tilsølet ved at komme for nær til disse Udløb.

Teknisk Udvalg mener, at man bør imødekomme Fiskeriforeningen og afmærke disse Udløb. Ganske vist er det nok saaledes, at de hjemmehørende Fiskere ved omtrent, hvor Udløbene findes, man kan i Almindelighed se dem i Vandet, de er slimede, og der holder gerne Fugle til, men der er Tilfælde, navnlig naar Pumpestationen staar stille, hvor der kan være Fare for, at Fiskerne kommer for nær med deres Garn og faar dem forurenet. De Udløb, som findes for Kloaker udfor Københavns Grunde, er da ogsaa afmærket.

Samtidig foreligger der Tilbud fra en Fisker i Skovshoved om at paatage sig denne Afmærkning og om Vinteren, ved Isgang, at tage Mærkerne ind og sætte dem ud igen om Foraaret, alt for en Betaling af 200 Kr. aarlig.

I teknisk Udvalg mener vi imidlertid, at dette Arbejde med Lethed kan udføres af de to Havnefogder, saaledes at Havnefogden i Hellerup paatager sig Afmærkningen af Udløbet ved Hellerup Lystbaadehavn, medens Havnefogden i Skovshoved udfører de to andre Afmærkninger.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg i Overensstemmelse hermed indstille, at det foreliggende Andragende imødekommes, og at Arbejdet udføres ved Kommunens (Havnefogdernes) Foranstaltning.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

2. **Udvidelse af det „Damernes Roklub" tilhørende Baadehus ved Hellerup Lystbaadehavn.** (T. F. 1037—1924).

Lauritz Pedersen: „Damernes Roklub" har i en Skrivelse af 25. Marts 1924 anmodet om Tilladelse til at foretage en mindre Udvidelse af Klubbens Baadehus ved Hellerup Lystbaadehavn, samtidig har de fremsendt Planer til Udvidelsen.

Klubben har i Øjeblikket en Bygning, hvor de oplægger Baadene; den blev opført i 1918 og blev den Gang bygget rigelig stor til at skulle huse de 2 Baade, som Klubben da ejede. Imidlertid er Klubben siden 1918 bleven udvidet saa stærkt, at den har faaet 6 Baade, det havde den i hvert Fald i Fjor Sommer,

men i Løbet af Efteraaret fik den foræret endnu en Baad, som den har god Brug for, men der er ikke Plads i Baadehuset til Opbevaring af 7 Baade. Allerede da Klubben fik den 6. Baad, voldte det stor Vanskelighed at skaffe Plads til den; Baadene ligger i flere Etager, saa det er meget vanskeligt at faa dem ud og ind.

Der er, som jeg nævnte, indsendt en Tegning til Udvidelsen af Baadehuset; den er udført af Professor, Arkitekt Edvard Thomsen, ser meget godt ud og skamskænder paa ingen Maade Pladsen. Baadehuset ligger paa en Grund, som alligevel er overladt „Damernes Roklub", saa de agter ikke at lægge Beslag paa større Areal, end de i Forvejen raader over, og Bygningen kommer til at ligge saaledes, at den ligesom fylder ud mellem nogle store Træer, som man paa ingen Maade vil fælde eller lade skamskænde. Alt i alt kan man formentlig ikke sige, at der er nogen Ulempe forbundet med at give „Damernes Roklub" Lov til at udvide deres Baadehus med den projekterede Tilbygning, selvfølgelig dog paa de Betingelser, som gælder i Forvejen med Hensyn til Flytning, Nedrivning m. m., naar det maatte paakræves af Kommunen.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at det foreliggende Andragende imødekommes paa de nævnte Betingelser.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

3. **Regulering af Havnepladsen i Skovshoved.** (T. F. 1007—1924).

Lauritz Pedersen: Vi har under 24. Marts 1924 modtaget et Andragende fra Skovshoved Fiskeriforening om Fjernelse af de paa Havnepladsen i Skovshoved henliggende Skærve- og Grusbunker som tilhører Kommunen, samt om Pladsens Belægning med Fyld.

Da Kommunen i sin Tid overtog Skovshoved Havn, var det en udtrykkelig Betingelse, at Kommunen skulde have Oplagsplads for sine Materialier, ikke paa hele Forpladsen, men i hvert Fald paa en Del af Pladsen. Det har været saaledes hidtil, at man i Almindelighed ikke har brugt denne Plads til Oplagsplads om Foraaret, paa den Tid, da Fiskerne har størst Pladstrang, da de ogsaa godt kunde bruge Kommunens Oplagsplads til deres Baade. Men i Aar har Vinteren foranlediget, at man ikke tilnærmelsesvis har brugt de Kvanta, som er lagt

op, og derfor er det i Aar ret betydelige Kvanta, som lægger Beslag paa den Plads, det ogsaa var Forudsætningen, vi skulde have.

Vi kan imidlertid ikke imødekomme Fiskerne derhen, at vi i Almindelighed kan love dem, at de kan faa denne Plads ogsaa om Foraaret, og vi kan heller ikke fjerne disse Bunker i Aar, men vi er paa det rene med, at vi kan indskrænke det Areal, vi har taget i Brug ved at fjerne noget straks.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer Fiskerne, at Kommunen har Ret til og maa forbeholde sig ogsaa fremtidig at disponere over denne Del af Arealet til Oplagsplads, men at man vil tage det mest mulige Hensyn til deres Interesser.

Yderligere har Fiskerne andraget om at faa Arealet paa Forpladsen fyldt op, fordi navnlig den Plads, som bruges til Skærveoplag, er blevet lavere derved, at man samtidig med at man læsser Skærverne skraber op af Overfladen; det er rigtigt, det gør man, og Pladsen er virkelig blevet lavere, end den bør være, og derfor indstiller Udvalget, at man svarer Fiskeriforeningen for dette Punkts Vedkommende, at Kommunen agter at forhøje Arealet og samtidig at lade det befæste, saa det ikke fremtidig lader sig grave af.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

4. **Anlæg af Kloak i den forlagte Ordrupvej.** (T. F. 1077—1924).

L. a u r i t z P e d e r s e n: Kommunen ejer nogle Grunde mellem den forlagte Ordrupvej og Statsbanerne. Heraf har Kommunen solgt den ene, og man agter at sælge de andre ogsaa; man har Forpligtelse overfor den Køber, som allerede har købt, til at skaffe ham Mulighed for Afvanding af Arealet.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man lægger en Kloakledning, saaledes at man kan afvande alle disse Grunde under et. Ledningen, der skal gaa i den forlagte Ordrupvej og støde til Kommunens Hovedkloak, vil koste ca. 7000 Kr., men det er saa, at de Grunde, som ligger paa den anden Side af Ordrupvej, ejes af Gasværket, og vi formener, at Gasværket ogsaa har Interesse af, at der bliver lagt Kloak, da Gasværket hvad jeg antager, vil udstykke Grundene en Gang i Fremtiden, og vi vil derfor forhandle med Gasværket om, paa hvilke Betingelser det vil deltage i Anlægsudgifterne. Men uanset dette,

indstiller vi som sagt, at Ledningen lægges, saa vil teknisk Forvaltning forhandle med Gasværket om en passende Form for dets Deltagelse i Udgifterne til Anlæget.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

5. **Forandring i Taksterne for Kørsel med Automobildrosker i Gjentofte Kommune.** (Ø. 63—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger oprindelig en Skrivelse af 22. Marts 1924 fra Politimesteren med Andragende fra Droskeforeningen „Auto" om Forandring i Taksterne for Kørsel med Automobildrosker i Gjentofte Kommune, foranlediget ved de Forhandlinger, som er foregaaet i København.

Imidlertid har Sammenslutningen af Automobildroskejere herude i Gaar fremsendt et nyt Forslag til Takstforandring, saaledes, at den før nævnte Skrivelse fra Politimesteren ikke foreligger til Forhandling i Aften.

Det Forslag, som Droskeejerne stiller, gaar ganske kort ud paa, at de tilbyder at forandre Taksterne herude i nøje Overensstemmelse med de Takstforandringer, som er foretaget sidst i København, kun med de Modifikationer, som er nødvendige af Hensyn til den Forskellighed, der var tidligere i visse Retninger mellem Forholdene i København, paa Frederiksberg og herude.

Teknisk Udvalg mener, man bør fremsende denne Skrivelse fra Droskeejerne med Kommunalbestyrelsens Anbefaling til Politimesteren, som i sidste Instans er den, som skal approbere Reglementsændringer.

Herud over ved jeg ikke, om der er noget at bemærke; hvis der trænges til yderligere Bemærkninger vil jeg bede Engelstoft-Schmidt, som har deltaget i Forhandlingerne i København ved selve Droskereglementets Udarbejdelse, om at fremkomme med saadanne Oplysninger.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg herefter indstille, at Kommunalbestyrelsen overensstemmende med det af Droskeforeningen „Auto" til Politimesteren indgivne Forslag af 7. ds. anbefaler, at de nugældende Takster for Kørsel med Automobildrosker i Gjentofte Kommune nedsættes paa samme Maade som nu sket for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende med de Afvigelser, som følger af Ulighederne i de for Gjentofte Kommune og for København og Frederiksberg gældende Takstregulativer.

Engelstoft-Schmidt: Der er ikke noget særligt Forhold, som gør sig gældende. Til de Udtalelser, den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) nu fremsatte, skal jeg blot føje, at de Modifikationer, der tales om i Reglementet, alle vil komme Gjentofte Kommunes Borgere til Gode. For Kommunens Borgeres Vedkommende er det et bedre Takstregulativ, der foreslaas, end hvis man havde benyttet de københavnske Takstregulativer og Kørselsreglementer. Iøvrigt har jeg intet at bemærke, men kan anbefale den foreliggende Indstilling.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Approbation paa Vej- og Kloakprojekt for „Søholm", Matr. Nr. 34 af Gjentofte.** (T. F. 920—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 15. Marts 1924 fra Overretssagfører Werner som Repræsentant for A/S De Ibsen'ske Grunde med Ansøgning om Approbation paa et Vej- og Kloakprojekt for „Søholm", Matr. Nr. 34 af Gjentofte, der er erhvervet af det nævnte Aktieselskab, og som agtes udstykket.

Projektet gaar ud paa, at der fra Lyngbyvej anlægges en lukket Vej mod Vest og Nord ind paa Arealet, afsluttet med en Rotunde; det skal være en lukket, buet Vej, som alene skal tjene som Adgangsvej for „Søholm"s Arealer. Aktieselskabet ønsker at anlægge Vejen i normal Bredde, 12½ m, men ønsker, at Gangstierne skulde være lidt bredere end normalt og Vejbanen lidt smallere, at Gangstierne ikke skulde befæstes i fuld Bredde, idet en Del af Bredden skulde have Lov til at ligge som græsklædt Areal, hvorpaa nogle Træer, som findes der, kunde trives og staa og tage sig ud. Aktieselskabet mener yderligere for at bevare det landskabelige Udseende at ville undlade at hegne langs Vejen, saa Parcellerne kunde sælges med Pligt til eller Ret til at undlade at sætte Hegn ud imod Vejen. Dette har foranlediget teknisk Udvalg til at forhandle med Aktieselskabet, idet vi mener, at man ud imod Lyngbyvej skulde markere, at det er en Vej af særlig Art derved, at man ved Siden af Vejen opfører to Søjler, og dette er Ejerne gaaet ind paa; Søjlernes Udseende skal approberes af Kommunalbestyrelsen.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man approberer det foreliggende Projekt paa visse, væsentlig tekniske Betingelser, som jeg ikke skal læse op her, dog ogsaa paa Vilkaar af, at Aktieselskabet skal bidrage til Anlæg af en Regnvands-

ledning i Lyngbyvej og yderligere bidrage med ca. 2000 Kr. til Anlæg af en Kloak i Lundeskovsvej samt endelig paalægge Arealerne Sporvejsafgift, fastsat til 15 Øre pr. løbende Alen. Vi har ikke fastsat Servituter; de findes i Forvejen paa disse Arealer.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Approbation paa Vej- og Kloakprojekt for Matr. Nr. 1ø af Bernstorff.** (T. F. 1047—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 24. Marts 1924 fra Arkitekt Egil Fischer med Ansøgning om Approbation paa Vej- og Kloakprojekt paa Matr. Nr. 1ø af Bernstorff.

Sagen, der navnlig angaar Anlæg af en 10 m bred Vej fra Jægersborg Allé mod Øst, var til foreløbig Behandling i offentligt Møde den 11. September 1923, hvor endelig udarbejdet Projekt dog ikke forelaa.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Projektet approberes paa nærmere angivne tekniske Betingelser, hvorhos Dispensation fra Amtet med Hensyn til Vejbredden foreslaas anbefalet paa sædvanlige Deklarationsvilkaar, derunder Vejafgift, Tilbagerykningspligt, Paalægning af Servituter o. s. v.

M. E. Jensen: Naar jeg ikke har taget Særstilling med Hensyn til Servitutspørgsmaalet i denne Sag, har det sine særlige Grunde, for det første den, at Sagen tidligere har været behandlet, i Mødet den 11. September f. A., hvor jeg var fraværende, og hvor man paa en foreløbig Forespørgsel fra den paagældende Ejer svarede, at man vilde give den ønskede Tilladelse paa de Betingelser, som nu blev nævnt, hvilket man vedtog enstemmigt, for det andet, fordi det i Realiteten for det omhandlede Stykke efter min Formening slet ikke betyder noget, at man paalægger disse Servituter, hvis Anvendelse jeg iøvrigt, som ærede Medlemmer ved, paa adskillige Steder er Modstander af i den Form, vi nu har dem. Jeg ser ikke, det kan gøre noget, at der lægges Servituter paa dette lille Areal, som ligger saaledes indkilet, at det er omgivet af Arealer, paa hvilke der i Forvejen hviler Servituter om Villabebyggelse; jeg har af disse Aarsager ikke fundet Anledning til for mit Vedkommende at stille Særforslag med Hensyn til Servitutspørgsmaalet.

Jeg vil iøvrigt gerne benytte denne Lejlighed til at sige, at naar det Arbejde, som med Hensyn til Servitutspørgsmaalet er gjort fra min Gruppes Side, har fundet en vis Forstaaelse og

en vis Interesse i Befolkningen, skyldes det naturligvis dette, at den, som har Skoen paa, ved, hvor den trykker; og naar der tilsyneladende ret utaalmodigt ventes paa, at de Bestræbelser, som fra vor Side er sat i Gang for at faa noget rationelt ud af hele dette Spørgsmaal, skulde give sig praktiske Udslag i Form af Forslag fra vor Side, vil jeg gøre opmærksom paa, at vi har foretrukket den Vej ikke at rejse Sagen og stille positive Forslag i Kommunalbestyrelsen, men at stille dem i de Udvalg, vi er Medlemmer af, Ejendoms- og Byggeudvalget og teknisk Udvalg, og der er en Revision af hele dette Spørgsmaal i fuld Gang. Og jeg haaber, at man der ved et sagligt og fordrageligt Arbejde fra alle Sider skal naa til Enighed om et Resultat, som vil være til Kommunalbestyrelsens Vel og navnlig til Borgernes Vel paa Boligbyggeriets Omraade. Jeg finder Anledning til at sige, at de Servitutbestemmelser, vi beskæftiger os med i Udvalgene, naturligvis først og fremmest er dem, som angaar Kommunens egne Arealer, men at vi, hvis der skal være Mening i det, ganske naturligt maa have en lignende Revision — og en saadan paatænker vi da ogsaa — af de Deklarationsbestemmelser, som man fra teknisk Udvalgs Side paalægger, naar Talen er som her om Anlæg af Veje i indskrænket Bredde.

Det vil være af Betydning, at Servituterne bliver reviderede og gjort mere moderne i enhver Henseende for Kommunens egne Arealer, men endnu større Betydning vil det have, naar Revisionen ogsaa kommer til at omfatte de private Arealer, som i Udstrækning er langt større, og vi vil derfor ogsaa der være medvirkende til Indførelsen af Bestemmelser, der kan være fremmende for det, som vi fra alle Sider ønsker: Tilvejebringelsen af gode og sunde Boliger af en saadan Prisbillighed, at Folk kan faa Raad til at bo i dem.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

8. **Flytning af Bernstorffsstøtten som Følge af Lyngbyvejs Udvidelse.** (T. F. 1107—1924).

Næstformanden: I Anledning af Lyngbyvejs Udvidelse skal der foretages Ekspropriation ogsaa paa det Sted, hvor Bernstorffsstøtten staar, og den skal derfor flyttes. Selve Ekspropriationen har Amtsraadet truffet Overenskomst om med Ejerne af Grundene, saa de afgiver Areal til Støttens Opstilling.

Da Støtten imidlertid ikke alene er et Mindesmærke for Gjentofte Kommune, men ogsaa er et nationalt Mindesmærke, har Sa-

gen været forelagt Statens Byggetilsyn, og der er, som det tidligere er meddelt Kommunalbestyrelsen, udarbejdet Planer af Arkitekt, Professor Edvard Thomsen og Kommunegartner Brandt, hvorefter Støtten i Stedet for at flyttes lige mod Øst anbringes lidt nordligere; disse Planer er approberet af Statens Byggetilsyn. Men dette, at Støtten samtidig skal flyttes et Stykke til Siden, medfører nogle mindre Udgifter udover, hvad en normal Flytning skulde koste, og herom har vi forhandlet med Amtsraadet, som under 31. Marts 1924 skriver:

„Under Henvisning til Kommunalbestyrelsens Skrivelse af 6. ds. hvormed fremsendtes Forslag til den ved Udvidelsen af Helsingørvejen foranledigede Flytning af Bernstorffsstøtten, skal man meddele, at Amtsraadet tiltræder Kommunalbestyrelsens Forslag.

Hvad angaar Udgifterne til Støttens Flytning og det nye Anlæg har Amtsraadet vedtaget at foreslaa Kommunalbestyrelsen, at Amtsvejvæsenet afholder den Part, der svarer til, hvad det vil koste at parallelforskyde Støtten og retablere et Anlæg udenom den i samme Omfang som det nuværende, medens Merudgiften ved Anlægget efter Kommunalbestyrelsens Forslag udredes af Gjentofte Kommune..."

Paa Anlægsudvalgets Vegne skal jeg indstille, at man indgaar paa Amtsraadets Forslag om, at Gjentofte Kommune bærer Merudgiften ved den ændrede Placering og det af Planen iøvrigt følgende Arrangement.

Det er i Virkeligheden kun naturligt, at den Merudgift, som foranlediges ved at faa Støtten anbragt i særlig gode Forhold, bæres af Kommunen. Arealet, den skal staa paa, tilhører ikke Kommunen, men er et Areal, som Amtsraadet, som jeg vist nævnte før, har fremskaffet.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

9. **Spørgsmaal om Anskaffelse af Borde til Øregaard Gymnasium.** (E. 9—1924).

Kr. Larsen: Der har været afholdt Licitation over forskelligt Inventar til Øregaard Gymnasium, og de forskellige Indstillinger om Approbation af de paagældende Tilbud kommer senere til Behandling i lukket Møde. Der er imidlertid et Spørgsmaal, vi ikke har kunnet blive enige om, nemlig, hvorvidt der skal anskaffes en Del Tomandsborde og en Del Enmandsborde, eller om man skulde anskaffe udelukkende Enmandsborde. Fra Skoleautoriteternes Side hævdes, at Enmandsbordene er at fore-

trække, dels fordi den enkelte Elev har mere Ansvar for sin Pult, naar han sidder alene ved den, end hvis der sidder to Elever sammen, saa kan den ene altid skyde Skylden paa den anden, dels er det vanskeligt ved Eksamen at skille Eleverne ad; de kan, naar de sidder ved Tomandsborde paavirke hinanden, den ene kan se hos den anden. Dertil kommer, at Øregaard Gymnasium er et Fællesgymnasium, Piger og Drenge skal gaa sammen helt op gennem de øverste Klasser, ogsaa af den Grund vil Enmandsborde være at foretrække. Besparelsen ved at tage Tomandsborde i Stedet for Enmandsborde vil beløbe sig til ca. 30 pCt. af den samlede Udgift.

Paa et Flertals Vegne indenfor Skoleudvalget og Ejendoms- og Byggeudvalget, bestaaende af Næsted, Fru Lehmberg, Engelstoft-Schmidt, Christensen og mig, skal jeg indstille, at der anskaffes 310 Enkeltborde.

Et Mindretal (M. E. Jensen) indstiller, at der anskaffes 160 Enkeltborde og 75 Dobbeltborde.

M. E. Jensen: Jeg foreslaar, at man i Stedet for at tage udelukkende Enmandsborde tager 75 Dobbeltborde.

I Spørgsmaalet om Anskaffelse af Inventar til Øregaard Gymnasium har Forholdet været dette, at de Tilbud der indkom, jo langt oversteg det budgetterede Beløb; og da hele Skolens Opførelse i høj Grad overskrider den Sum, der var budgetteret, har man fra alle Sider følt sig opfordret til at udvise Sparsommelighed og søge Udgifterne reduceret det mest mulige. Det er da ogsaa lykkedes de to Udvalg, der har arbejdet sammen, Ejendoms- og Byggeudvalget og Skoleudvalget, at opnaa ret væsentlige Reduktioner af de Beløb, som først var indstillet til Vedtagelse.

De Reduktioner, der saaledes er foretaget, er mere gaaet ud paa at sætte Antallet af Materiellet ned end i og for sig at sætte Fordringerne ned med Hensyn til Kvaliteten, der dog alle Steder var noget flot budgetteret. Man har bemærket fra Skolemyndighedernes Side i Anledning af disse Reduktioner, at man havde ikke noget der imod; det bliver jo heller ikke nogen reel eller endelig Besparelse, højst en midlertidig, for hvis man skal have de Borde flere, hvis Antal vi nu har reduceret med 80, ja, saa skal man have dem, og saa faar man dem. Man maa jo til at begynde med have forlangt ret rigeligt, siden man ved en nærmere Behandling har kunnet nedskære den almindelige Rekvisition, som Kommunalbestyrelsen altsaa oprindelig skulde have vedtaget, med 80 Borde; det er man imidlertid gaaet med til.

Man vil forstaa, at hele Historien er ret kostbar, og ganske naturligt har det Spørgsmaal meldt sig: Hvor er det muligt at spare?

Nu er Forholdet det, som vi alle ved, at Skolevæsenet har været drevet i mange Aar, før man kendte Enmandsborde; vi har Skoler her i Kommunen, som er ganske udmærkede Skoler, hvor man har Tomandsborde. Det er rigtigt, det tør man ikke bestride, at Enmandsbordene for Skolen er behageligere at have end Tomandsbordene; der er fra Skoleautoriteternes Side paa mit direkte Spørgsmaal om, hvorvidt Enmandsbordene ikke nok var behageligere end Tomandsbordene, men om det ikke nok var forsvarligt i og for sig at have Tomandsborde, svaret, at det var det, man kunde godt have Tomandsborde, det kunde ikke kaldes uforsvarligt. Det er altsaa det behageligste med Enmandsborde, men Tiderne er saaledes, synes jeg, at det gælder ikke altid blot om, hvad der er behageligt, men ogsaa om, hvad der er forsvarligt — navnlig paa dette Omraade. Derfor har jeg foreslaaet, navnlig under Hensyn til den meget betydelige Prisforskel, der gør sig gældende mellem de to Slags Borde, at man anskaffer nogle Tomandsborde. Man kunde spørge: Hvorfor jeg ikke foreslaar, at der skal være Tomandsborde over det hele. Det kunde man naturligvis gøre, men det har jeg ikke gjort, fordi jeg har ment, at netop naar man havde som her foreslaaet 160 Enkeltborde og 75 Dobbeltborde, havde man ved denne Skole Lejlighed til at sætte for Eks. de 6 ældste Klasser, hvor Børnene er blevet noget større, ved Enkeltborde, saa man undgik de Ulemper, der har været talt om, eller man havde Mulighed for at sætte for Eks. mindste Klasse ved Enmandsborde, i det hele taget indrette sig som man vilde.

Under Hensyn til den Prisforskel, som ganske vist ikke er overvældende i Forhold til den mægtige Sum, som er medgaaet til Øregaard Gymnasium, Forskellen andrager ca. 2600 Kr., synes jeg, man bør anskaffe nogle Dobbeltborde. Tager man 75 Dobbeltborde, opnaar man som sagt en yderligere Besparelse paa Materiellet paa ca. 2600 Kr. Det kan godt være, der vil blive sagt, at det ikke er noget stort Beløb — det skal jeg ikke optage nogen Strid om, men 2600 Kr. her og 2600 Kr. der, bliver dog til Penge til sidst, og da man paa min udtrykkelige Forespørgsel om, hvad man fra Skoleautoriteternes Side vilde foretrække, enten udelukkende Tomandsborde eller en Blanding som her foreslaaet, har svaret, at man vilde foretrække denne Blan-

ding, har jeg ment det rigtigt af lage denne Besparelse med, og jeg anbefaler derfor min Indstilling.

Næsted: Maa jeg sige til M. E. Jensen, som mente, at der var forlangt ret rigeligt eller maaske for rigeligt fra Skolens Side til at begynde med, siden der kunde slaas 80 Borde af, at det Antal Borde, der fra Skolens Side er blevet forlangt, svarer til det fulde Antal Borde, man skal have, naar Skolen er fuldt besat. Hvor lang Tid der kan gaa, inden man naar dette Tal, som altsaa Skolen kan rumme, er ikke godt at vide; vi mente af Hensyn til det Refusionsforhold, som bestaar mellem Staten og Kommunen, at det vilde være bedst at anskaffe det, der skal til, med det samme, fremfor at udskyde Spørgsmaalet; man ved aldrig, hvorledes Statens Stilling bliver til sin Tid. Vi kan desuden ikke sige noget som helst om, hvornaar vi faar Brug for de 80 Borde, her er Tale om at stryge. Forholdet er det, at denne Skole optager ikke alene Elever fra Kommunen, men der bliver læsset en Del Elever herud fra København; hele Storkøbenhavn danner jo een Helhed; naar der ikke er Plads i de københavnske Skoler, sender de Eleverne ud til os, hvad vi i og for sig er vel tjent med, naar vi kommer til Refusionsspørgsmaalet.

M. E. Jensen hævdede, at det er forsvarligt at bruge Tomandsborde. Ja, naturligvis, jeg kan ikke sige, at det vil være uforsvarligt at bruge dem — det vilde være at gaa for vidt, men jeg siger, det er ikke blot behageligt, det er hensigtsmæssigst og bedst at bruge Enmandsborde. Det er ikke Behageligheden først og fremmest jeg tænker paa, men selve Skolen. For det første bliver Rengøringen lettere, naar man har Enmandsborde, og det betyder igen en Besparelse i Tid og Penge. Dernæst kan man ikke lægge nok Vægt paa dette, at man ved Brugen af Enmandsborde kan gøre hver enkelt Elev ansvarlig for Bordets Skæbne; det betyder, at Udgiften til Reparation i det lange Løb ogsaa bliver mindre. Endvidere er det, som ogsaa den ærede Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget (Kr. Larsen) nævnte, en Fællesskole helt op til øverste Klasse, Eleverne er 18—20 Aar, ogsaa af den Grund er det overordentlig praktisk at have Enmandsborde. Man maa heller ikke se bort fra, at Øregaard Gymnasium er en Eksamensskole; det er ikke saaledes nu, at man holder Eksamen en enkelt Gang om Aaret. Den nye Ordning har medført, at der flere Gange om Aaret maa holdes skriftlig Eksamen, ogsaa af den Grund er det i Skolens Tarv at have Enkeltmandsborde. Men ogsaa af Hensyn til Eleverne

selv er det rigtigst at have enkelte Borde; det er i Virkeligheden forstyrrende for den enkelte Elev at have en Kammerat siddende lige ved Siden af sig. Jeg tror, at ærede Medlemmer husker fra deres egen Skoletid, hvor svært det kunde være at sidde og gnubbe op ad et andet Menneske; det kan virke meget irriterende, vedkommende Dreng kan være af en drillesyg Natur, det er i det hele taget meget ubehageligt at sidde to ved samme Skolebord; den enkelte Elev faar ikke den Arbejdsro og Fred, han skal have. Og endelig kan man lettere anbringe Enmandsborde rundt om i Klassen, som nu Hensynet til den enkelte Elev maatte kræve; der kan være Elever med daarlig Hørelse eller med daarlige Øjne, og som gerne skal anbringes paa en bestemt Maade i Klassen for bedst at kunne følge Undervisningen. Ogsaa af sanitære Grunde er det — ikke behageligt, men absolut mest hensigtsmæssigt, at Eleverne i Timerne er fjernet fra hinanden, saa de i højere Grad, end hvis de sidder ved dobbelte Borde, kan undgaa at smitte hinanden.

Af alle disse Grunde maa jeg i høj Grad foretrække Enmandsborde. Det er nok muligt, at Folk, som ikke har med Skolen at gøre til daglig, vil have lidt vanskeligt ved at sætte sig ind i, hvilken Betydning det har med Enmandsborde, men det har i Virkeligheden en ikke ringe Betydning for Skolen. Naar M. E. Jensen siger, at jeg paa hans Forespørgsel har svaret, at jeg foretrak halvt Antal af hver Slags fremfor lutter Tomandsborde, siger jeg nu: Ja, naturligvis, naar man ikke kan faa det hele, tager man saa meget, man kan faa — det er klart.

Christensen: Jeg er ked af, at jeg ikke har kunnet følge min Partifælle i hans Indstilling, men jeg synes, at naar vi nu bygger en ny Skole som nu Øregaard Gymnasium — maaske nok en noget dyr Skole — skulde man gøre Skolens Materiel saa godt som muligt og saa ensartet som muligt. Derfor har jeg ikke kunnet gaa med til M. E. Jensens Forslag om at tage dels Enmandsborde, dels Tomandsborde. Det vil gøre bedre Indtryk, naar alle Klasserne har ensartede Borde.

Med Hensyn til den skolemæssige Side af Sagen har Næsted allerede udtalt sig ret udførligt, og jeg, som ikke er Skolemand, kan selvfølgelig ikke sige ret meget derudover. Den Besparelse, her er Tale om, er saa ringe, at jeg, hvor gerne jeg end vilde gaa med til en hvilken som helst Besparelse, dog ikke kan faa mig selv til af Hensyn dertil at gaa med til Anskaffelsen af

Dobbeltborde; hele Anlægssummen er saa betydelig, at den Besparelse, her er foreslaaet, er yderst ringe i Forhold dertil.

Det er, som ogsaa Næsted pegede paa, nemmere at flytte rundt med Enmandsborde end med Tomandsborde, hvis der er enkelte Elever, der skal tages særligt Hensyn til; jeg maa derfor anbefale Flertallets Indstilling.

Blichfeld: Jeg skulde som Medlem af Spareudvalget være en decideret Tilhænger af det Spareprincip, som M. E. Jensen gør sig til Talsmand for, og altsaa paa denne store Anskaffelse af Inventar til Øregaard Gymnasium spare ca. 2600 Kr. Naar jeg imidlertid ikke kan være med dertil, er det, fordi jeg i dette Tilfælde føler mig noget paavirket af de pædagogiske Hensyn, som jeg mener, man gør klogt i at tage. Fra skolekyndig og skoleteknisk og pædagogisk Side gøres gældende med Vægt, at Enmandsbordene er at foretrække, og da vi jo staar overfor en Nyanskaffelse, synes jeg, man bør følge disse Røster. Jeg har som Dreng siddet ved Tomandsborde, og jeg kan godt erindre, at vi snød efter Evne hos hinanden, hvor vi kunde, og der var virkelig alle de Ulemper, som nu blev opfrisket og meget rigtigt draget frem af den ærede Formand for Skoleudvalget (Næsted). Maa jeg pege paa een Ting til, som vi, hvor trist det end kan være, maa tage Hensyn til: der er et væsentligt hygiejnisk Hensyn i denne Fællesskole, som jeg synes, det er værd at tage i Betragtning.

Det er givet, at hvis ærede Medlemmer ikke vil stemme for Flertallets Indstilling, maa vi tage et vist Antal af hver Slags, men da vi som sagt staar overfor saa stor en Nyanskaffelse, og da der har fundet saa betydelig en Reduktion Sted af, hvad der først var forlangt, forekommer det mig, at det pædagogiske vejer saa tungt i Vægtskaalen, at man ikke kan forsvare at spare paa dette Punkt. Jeg vil derfor anbefale, at man til dette Fællesgymnasium anskaffer udelukkende Enmandsborde.

Man kunde anføre derimod, at man i sin Tid efter Ombygningen af Gjentofte Skole gik til at anskaffe Tomandsborde, da nyt Materiel skulde indkøbes, men det gjorde man, fordi man ønskede at fortsætte med den Form, man nu een Gang havde for Skolebordene der; man vilde have ensartet Materiel. Og paa Forespørgsel den Gang svarede man fra Skolens, fra Skoleautoriteternes Side, at man maatte foretrække Tomandsborde. Men her, hvor der er Tale om paa bar Bund at skulle indkøbe Borde, hvor man kan tage, hvad man har Lov til at tage, og hvor man efter min Mening bør tage et udelukkende pædago-

gisk og skolemæssigt Standpunkt, vil jeg anbefale, at man ser bort fra den i Forhold til den større Udgift saa forsvindende lille Besparelse, man kunde opnaa ved at følge M. E. Jensens Forslag.

M. E. Jensen: Hvis alle de Betragtninger angaaende Enmandsborde og Tomandsborde — disse sidste skulde efter Næsteds Fremstilling være om ikke helt umulige, saa dog mindre ønskelige at anvende — var rigtige, skulde vi, saa vidt jeg kan se, gaa over til at afskaffe alle Tomandsbordene i de Skoler, hvor vi for Tiden har dem. For hvis det betyder saa voldsomt meget som der nu bliver gjort gældende, at man har Enmandsborde, navnlig i Fællesskolerne, saa taler det for, at man afskaffer Tomandsbordene og indfører de enkelte Borde. Men i Modsætning hertil bemærkede Blichfeld nu for et Øjeblik siden, at man, da Ombygningen af Gjentofte Skole havde fundet Sted, gik til at anskaffe Tomandsborde til Resten af Klasserne ogsaa, skønt man naturligvis efter Næsteds Mening burde have anskaffet Enmandsborde; der gav man Skolehygiejne og Fællesskole og alt det, der er sagt om de skolemæssige Grunde iøvrigt, en god Dag og anskaffede Tomandsborde for at blive i Stilen. Det er meget man har ofret paa Stilen i Gjentofte Skole — hvis det nu er saa slemt, som det bliver sagt, men jeg tror nu heller ikke, det er saa slemt. Det er, som jeg begyndte med at sige, en Behagelighed at have Enmandsborde, men jeg skal iøvrigt ikke slaa dette op til noget stort Spørgsmaal — det er det ikke; der er Tale om en Besparelse, større eller mindre, og jeg har sagt, hvorfor jeg har ønsket at være med til denne Ordning.

Overfor det, som iøvrigt er fremført, vil jeg sige, at det er en Fejltagelse at tro, at man, fordi man har Enmandsborde, har een bestemt Elev at holde sig til, hvis Bordet skulde lide Overlast, nemlig den Elev, som sidder ved det bestemte Bord. Det har man ikke; jeg kender en Skole, hvor man nok har Enmandsborde, men hvor man alligevel ikke har een bestemt Elev at holde sig til, fordi Børnene flytter rundt, de sidder snart her, snart der. En saadan Skole kender jeg, saa det betyder altsaa ikke noget ved den Skole; det er muligt, at det er en Fejl ved denne Skole, det ved jeg ikke, men jeg ved, det foregaar.

Jeg kan heller ikke se, at det rent skønhedsmæssigt skulde gøre et bedre Indtryk, om de 5 Klasser i Øregaard skulde have Enmandsborde og de øvrige Tomandsborde; man ser jo ikke alle Klasserne paa een Gang, men kun een ad Gangen. Naar

blot hver Klasse er monteret ensartet, kan jeg ikke se, man ødelægger det skønhedsmæssige Indtryk. I det hele taget kan jeg ikke lægge saa stærk Vægt paa denne Side af Sagen; det er i Virkeligheden ganske ligegyldigt, om der er En- eller Tomandsborde, naar blot de er af samme Slags indenfor hver enkelt Klasse.

Det er de Bemærkninger, jeg har ønsket at fremsætte i Anledning af mit Mindretalsforslag; jeg tror, man skal tage denne Besparelse med, der sker ikke noget galt derved. Selv om det kun er en Besparelse paa ca. 2600 Kr., er det ogsaa Penge. Jeg skal villigt indrømme, at det ikke er noget overvældende Beløb paa denne store Entreprise, men smaa Beløb har jo ogsaa deres Værd.

Houborg: For de Medlemmer, som ikke sidder i de paagældende Udvalg, er det lidt vanskeligt, naar en Sag paa en Tilægsdagsorden kastes ind paa Kommunalbestyrelsens Bord, lige forud for et Møde; det er for kort en Frist, man saa har til at tage Stilling dertil. Man er i saa Fald henvist til at drage sine Slutninger dels paa Basis af Indstillingen fra de paagældende Udvalg, dels paa Udtalelser af Udvalgsformændene og ærede Medlemmer iøvrigt her i Salen.

De Betragtninger, som den ærede Formand for Skoleudvalget (Næsted) fremførte til Forsvar for Enmandsbordene, synes jeg nu ikke var saa afgørende, at man kunde fatte særlig Lid dertil og af den Grund følge ham. Han foretrak navnlig Enmandsbordene, fordi der i en Klasse kan træffes en Dreng for Eks. med daarlig Hørelse eller daarligt Syn, ja, der kan naturligvis være saadanne Drenge, men jeg synes alligevel, det var et underligt og meget svagt Argument for Anskaffelsen af Enmandsborde, for det kunde vel ikke være saa vanskeligt at anbringe vedkommende Dreng paa en af de forreste Rækker, saa han kunde henholdsvis høre og se bedre, end hvis han sad paa en af de bageste Rækker.

Min ærede Partifælle (Christensen) mente, at naar vi nu bygger saa dyr en Skole som Øregaard Gymnasium, skulde vi anvende udelukkende Enmandsborde, der skulde ikke være nogen Mangel i nogen Henseende; det synes jeg dog ikke er noget Argument at anføre. Selvfølgelig er Enmandsbordene meget fortrætfelige, men det er pædagogisk forsvarligt at anvende Tomandsborde, og de Ulemper, som den ærede Formand for Skoleudvalget særlig pegede paa ved Tomandsbordene, synes jeg heller ikke var saa vægtige, at man af den Grund skulde be-

høve at tage Enmandsborde. Jeg er overbevist om, at Børnene, selv om de sidder ved Tomandsborde, godt kan modtage den udmærkede Lærdom, man har at byde dem. Og saa blev der talt om Rengøringen, at det skulde være lettere at gøre rent, naar der var enkelte Borde, end naar der var dobbelte Borde, ja, det er jo næsten ikke værd at dvæle ved; det taler ikke til Gunst for Flertallet, at det maa anføre saadanne Argumenter.

Det forekommer mig, ligesom M. E. Jensen, at dette lille Beløb paa ca. 3000 Kr. ogsaa er værd at tage med ... (Afbrydelse) ... Ja, Beløbet svinger maaske lidt under Debatten, men det er da mellem 2000 og 3000 Kr., og jeg anbefaler ærede Medlemmer at følge Mindretallets Indstilling, selv om det kun drejer sig om en mindre Besparelse i dette Tilfælde. Flertallet har ved tidligere Lejligheder udtalt sig for Besparelser, hvor jeg synes, de burde have strakt sig noget videre; her kan vi spare, uden at det er til Gêne for nogen, og det bør vi gøre og saa anvende Pengene til noget andet.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 7 Stemmer mod 3, hvorefter Mindretallets Indstilling ansaas som bortfaldet.

Næstformanden: Næste Møde vil paa Grund af Paasken først blive afholdt om 3 Uger, den 29. April.

Dørene lukkedes Kl. 7,5.

Mødet den 29. April 1924, Kl. 6.

Fraværende var: Toldberg med anmeldt Forfald.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 23. April 1924 fra Landbrugsministeriet med Genpart af en i Henhold til kgl. Resolution af 23. s. M. udfærdiget Bevilling for Aktieselskabet Det dansk-tyske Petroleumsselskab til at inddæmme og erhverve Ejendomsret over et Areal af Øresund udfor Matr. Nr. 11, 10a, 10b og 7b af Hellerup, Store Tuborg og Gl. Vartov, Hellerup Sogn. (T. F. 1374—1924).

b. Skrivelse af 23. April 1924 fra Landbrugsministeriet med Genpart af en i Henhold til kgl. Resolution af 23. s. M. udfærdiget Bevilling for Aktieselskabet Det dansk—tyske Petroleumskompagni til at inddæmme og erhverve Ejendomsret over et Areal af Øresund udfor Matr. Nr. 13 af Hellerup, Store Tuborg og Gl. Vartov, Hellerup Sogn. (T. F. 1374—1924).

c. Skrivelse af 24. April 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtet under s. D. har udfærdiget Bevilling for Niels Peter Nielsen af Charlottenlund til i de af ham af A/S Ordrup Afholdshjem lejede Lokaler, Ordrupvej Nr. 79, at drive Beværtning uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke. (Ø. 59 —1924).

d. Skrivelse af 24. April 1924 fra Byggekontrolnævnet. (Ø. 12—1924):

BYGGEKONTROLNÆVNET.

—

København, d. 24. April 1924.

Til

Gjentofte Kommune.

De af Statsboligfonden i den sidste Maaned givne Tilsagn om

Laan til Boligbyggeri er givet paa Betingelse af, at de paagældende Byggeforetagender ikke paabegyndes, forinden Kommunen i Henhold til Meddelelse fra nærværende Nævn giver Tilladelse til at paabegynde Arbejdet.

Man skal i den Anledning meddele, at det efter de for Nævnet foreliggende Oplysninger maa antages, at der endnu i de nærmeste Uger vil være nogen disponibel Arbejdskraft i Byggefagene, og der vil derfor intet være til Hinder for, at der af Kommunen straks gives Tilladelse til Paabegyndelse af samtlige de Byggeforetagender, der til Dato har faaet Tilsagn om Laan paa ovennævnte Betingelser.

Byggeforetagender, der i Fremtiden maatte faa Laan paa Betingelse af, at Byggearbejdet først paabegyndes, efter at Kommunen har givet Tilladelse hertil, kan der ikke gives Tilladelse til at paabegynde Arbejdet, forinden der herfra tilsendes Kommunen Underretning om Beskæftigelsesforholdene i Byggefagene.

P. N. V.

Svend Nielsen.

e. Skrivelse af 5. April 1924 fra Københavns Magistrats 2den Afdeling med Meddelelse om, at der ikke fra Magistratens Side vides noget at erindre imod, at Navnet „Strandengen" godkendes til den Vej i Hellerup, som hidtil har været benævnt „Vibevej", hvorhos der takkes for den i nærværende Sag udviste Imødekommenhed fra Kommunalbestyrelsens Side. (T. F. 1217—1924).

f. Skrivelse af 22. April 1924 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse i Amtsraadskredsen pr. 31. Marts 1924 udgjorde: 1833 Mænd, 143 Kvinder, ialt 1976 Personer. (T. F. 1344—1924).

g. Skrivelse af 14. April 1924 fra De Danske Statsbaner. (T. F. 1300—1924):

DE DANSKE STATSBANER
Generaldirektoratet.

København B., d. 14. April 1924.

Til
Gjentofte Kommunalbestyrelse.

I Fortsættelse af Skrivelse herfra af 24. November f. A. ved-

rørende det af den ærede Kommunalbestyrelse hertil indsendte Forslag om Udvidelse af Forpladsen foran Hellerup Stations Hovedbygning fremsendes hoslagt en Plan, der med rødt viser et her udarbejdet Forslag til den fremtidige Ordning af Vejforholdene foran Stationens nye Hovedbygning. Denne samt de foran den paa Statsbanernes Grund beliggende Dele af Forpladsen paaregnes først at komme til Udførelse senere, naar en ny Hovedbygning skal opføres.

Paa Planen er med gult vist Gjentofte Kommunes tvende Forslag til Udvidelse af Vejen foran den nuværende Hovedbygning. Af de to Forslag falder det punkterede i Hovedsagen sammen med Statsbanernes Forslag, og man skal derfor foreslaa Vejen udvidet i Overensstemmelse med sidstnævnte, dog som nævnt foreløbig kun paa Strækningen udfor den nuværende Hovedbygning, og at Statsbanerne hertil afgiver den nødvendige Del af det Statsbanerne tilhørende Areal Øst for Vejen.

Man vil kunne gaa med til, at Statsbanerne saaledes som af Kommunalbestyrelsen foreslaaet betaler Halvdelen af Udgifterne, fikseret til 3,800 Kr., ved denne Ændring, paa følgende Betingelser:

1) at Udgifterne ved den fremtidige Fuldførelse af Forpladsen indtil de nye Bygningers Façade bør ligeledes deles halvt imellem Kommunen og Statsbanerne.
2) at den i Oktober Maaaned 1918 (jfr. Kommunalbestyrelsens Skrivelse af 2. Oktober 1918) afsluttede foreløbige Overenskomst om, at Statsbanerne aarlig betaler Kommunen 1,500 Kr. for Vedligeholdelsen af en Del af Vejen, bortfalder den 1. Oktober d. A., og at Kommunen i Overensstemmelse med denne Skrivelse af 25. November 1907 overtager til fremtidig Vedligeholdelse den gennemgaaende Vejbane Øst for den med blaat viste Vedligeholdelsesgrænse.
3) at Kommunen derefter for en aarlig Sum af 250 Kr. indtil videre vedligeholder det med blaat skraverede Vejareal, der mod Vest begrænses af en Linie fra den nuværende Hovedbygnings sydøstre Hjørne til det nævnte Stakithjørne ved Ryvangs Allé.

P. G. V.
(Underskrift).

Formanden (Parkov): Skrivelsen henvises foreløbig til nærmere Overvejelse i teknisk Udvalg.

h. Skrivelse af 12. April 1924 fra Københavns Amtsraads-

kreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. April d. A. (T. F. 1262—1924):

Fag	Mænd	Kvinder
Arbejdsmænd	309	
Kvindelige Arbejdere		2
Farmacevter	1	1
Bageri- og Konditoriarbejdere	1	
Tekstilarbejdere		2
Skotøjsarbejdere	2	
Murere	8	
Tømrere	20	
Skibstømrere	1	
Snedkere	6	
Smede og Maskinarbejdere	2	
Typografer	1	
Handels- og Kontormedhjælpere	1	
Tjenere	1	
Personligt tilmeldte	39	2
Tilsammen	392	7

i. Skrivelse af 25. April 1924 fra Skovshoved Sejlklub med Anmodning om, at der maa blive anvist de Sejlklubben tilhørende Baade en særlig Plads i Skovshoved Havn saaledes, at Foreningens Baade kan blive anbragt Side om Side.

Samtidig henledes Opmærksomheden paa, at der navnlig i det nordøstlige Hjørne af Havnen i de senere Aar er samlet saa meget Mudder og Dynd, at Pladsforholdene ved Lavvande forringes i ikke ringe Grad, hvorfor det henstilles, at der snarest maa blive foretaget en Udrensning af Havnen. (T. F. 1404—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

j. Skrivelse af 25. April 1924 fra Skovshoved Sejlklub med Anmodning om, at Kommunalbestyrelsen vil udsætte en Præmie ved Klubbens Kapsejlads, som antagelig vil blive afholdt fra Skovshoved Havn den 10. August d. A. (T. F. 1403—1924).

Formanden: Ogsaa denne Skrivelse henvises til teknisk Udvalg.

k. Skrivelse af 3. April 1924 fra en Række Grundejere ved Slotsvej og Fortunvej med Anmodning om, at den paa Runddelen, hvor de to nævnte Veje mødes, opstillede Plakatsøjle

maa blive fjernet, samt om, at de anbragte Bænke maa blive flyttet saa langt frem, at de kommer i Linie med de plantede Træer. (T. F. 1261—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises ligeledes til teknisk Udvalg.

l. Skrivelse af 16. April 1924 fra Beboere ved Parkvej — ved Grosserer A. V. Raaschow — med Tak for Monteringen og Tændingen af Lygten paa Hjørnet af Vitus Berings Allé og Parkvej. (T. F. 1323—1924).

m. Skrivelser fra „Magdalenehjemmet"s Bestyrelse og fra Foreningen „Fredehjem" med Tak for de Tilskud, som Kommunen har bevilget de respektive Foreninger for Finansaaret 1924—25. (Ø. 61 [85] og [63]—1923).

n. I Tiden 25. Marts—28. April 1924 er følgende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 29. Marts meddelt Indenrigsministeriet, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Arbejdsmand Peter Gunnersen tilstaaede Statslaan til Boligopførelse respekterer indtil 10,000 Kr. i Kredit- og Hypotekforeningslaan og en privat Prioritet paa indtil 2,700 Kr., samt

den 31. Marts givet fornævnte Gunnersens Sagfører, Overretssagfører Haack, Underretning herom, og den 25. April meddelt Overretssagfører Haack, at Kommunalbestyrelsen uanset nogle senere fra ham modtagne Skrivelser maa fastholde sin een Gang trufne Afgørelse. (Ø. 156—1923).

Den 2. April meddelt Ordrup—Charlottenlund Bank, at Kommunen som Kautionist indgaar paa, at den i det oprindelige Matr. Nr. 7cx af Ordrup indestaaende Panteobligation, efter at denne Parcel er udstykket i to, fordeles i to Obligationer, hver med Pant i en af de udstykkede Parceller. (E. 22—1917).

Den 2. April meddelt Sagfører Wenzzel, at Kommunen ikke vil kunne betragte de af den stillede Betingelser for dens delvise Kaution for et Ingeniør E. H. Larsen tilstaaet Statslaan til Boligopførelse som opfyldte ved, at den af Hr. Larsen fraflyttede Lejlighed i Ejendommen Strandvej Nr. 173 udlejes til Hovedkasserer Frk. Elly Andersen. (Ø. 54—1923).

Den 2. April afslaaet at sælge eller leje Skomager Vald. Olsen et Kommunen tilhørende Hus ved Ørnegaardsvej. (E. 54—1924).

Den 3. April meddelt Indenrigsministeriet, at Kommunalbestyrelsen anbefaler og for sit Vedkommende indgaar paa, at det Remisearbejderformand Chr. Nielsen tilstaaede Statslaan til Boligopførelse respekterer 9,100 Kr. i Kredit- og Hypotekforeningslaan og en privat Prioritet paa indtil 1,800 Kr. (Ø. 124—1923).

Den 7. April henstillet til Inspektionen for Gjentofte—Lyngby Hospital, at der i Forbindelse med Kommunens Overdragelse til Hospitalet af to op mod Hospitalets Ejendom i Gjentofte „Trøstens Bolig" beliggende Parceller etableres et Mageskifte, saaledes at Kommunen af Hospitalets Grund faar det til Udvidelse af Gjentoftegade nødvendige Areal.

Den nævnte Henstilling er den 19. April besvaret imødekommende af Hospitalet. (E. 20—1922).

Den 14. April afslaaet Andragende fra Intendant C. Rise om at maatte leje en Tværelserslejlighed i det af Lagerforvalter Kjær med Statstilskud og Statslaan med kommunal Garanti opførte Hus paa Solbakkevej Nr. 14. (Ø. 55—1921).

Den 25. April tilskrevet Indenrigsministeriet, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Konduktør Ejler Fr. Olsen tilsagte Statslaan til Boligopførelse nedsættes til 6,000 Kr., samt at det nedsatte Statslaan respekterer 10,400 Kr. til Østifterne og 3,000 Kr. til Kommunen. (Ø. 106—1923).

Den 8. April meddelt Tilladelse til Anlæg af en Garagebygning paa Egehøjvej Nr. 17 ud i Ejendommens nordlige Skel, skønt saadant strider mod Servituterne. (T. F. 578—1924).

Den 9. April meddelt Amtsraadet, at Kommunalbestyrelsen kan anbefale, at en af Ballerup—Maaløv Sogneraad fremsat Henstilling om Ændring i Reglerne for Snekastningsbyrdens Fordeling imødekommes, idet man iøvrigt tilføjer, at Spørgsmaalet for Tiden ikke er af Interesse for Gjentofte Kommune, da Kommunalbestyrelsen med Amtsraadets Tilladelse har overtaget Snekastningens Udførelse, en Ordning, der foreløbig gælder indtil Udløbet af en indeværende 3-aarig Periode. (T. F. 986—1924).

Den 10. April afvist en Klage fra Direktør Albert Gøtz, Bülows Allé 9, over, at han ikke vil have faaet fyldestgørende Oplysning *som Følge af en af ham rettet Forespørgsel angaaende* Størrelsen af den Ejendommen paahvilende Gæld hidrørende fra Stengaard Allés Istandsættelse. Hævdet, at Kommunen ikke kan være ansvarlig i saa Henseende, da der ikke er afgivet nogen skriftlig Attest, og det ikke kan oplyses, hvorledes hans Forespørgsel har lydt. (T. F. 850—1924).

Den 16. April meddelt Politimesteren, at Kommunalbestyrelsen

kan anbefale et Andragende om Tilladelse til paa nærmere angivne Betingelser at anbringe en Benzintank paa Matr. Nr. 20f af Vangede ved Hjørnet af Frederiksborgvej og Vangedevej. (T. F. 4425—1923).

Den 16. April meddelt Dispensation fra de Ejendommen Matr. Nr. 18b af Vangede ved Dyssegaardsvej paahvilende Servituter, saaledes, at man midlertidig tillader Indretning af en Butik paa vedkommende Ejendom, der ikke er Hjørnegrund. (T. F. 729—1924).

Den 23. April anmodet Strandvejs-Gasværket om at opstille og tænde 2 Gaslygter paa Ordrup Jagtvej, nu benævnt Fabritius Allé. (T. F. 1253—1924).

Den 23. April meddelt Samtykke til, at der i Strid med Servituterne paa Ejendommen Matr. Nr. 6s m. fl. af Ordrup, Strandvej 363, indrettes en Butik i nævnte Ejendom, dog mod, at Ejeren ved tinglæst Deklaration erklærer sig enig i, at den Ejendommen ved Butikkens Indretning tilførte Værdiforøgelse ikke tages i Betragtning i Tilfælde af Ekspropriation til Vejudvidelse. (T. F. 496—1924).

Den 23. April udsendt Cirkulære til Vandforbrugerne i Kommunen, hvori meddeles, at der vil blive foretaget en rationel Udskylning af Ledningsnettet, hvorved kan medføres en forbigaaende Fare for snavset Vand nærmere angivne Dage. (T. F. 1080—1924).

Den 26. April udstedt Bekendtgørelse om Ændring i de gældende Regler for Aflæsning af Vandmaalere, saaledes at denne Aflæsning fremtidig normalt kun vil foregaa to Gange aarlig i Stedet for som hidtil fire Gange. (T. F. 1067—1924).

Den 26. April meddelt Fru Irene Levin ved Birkefuldmægtig Svendsen, at Kommunen ikke i et specielt paaklaget Tilfælde ønsker at benytte sin mulige Paataleret med Hensyn til Servituterne paa Ejendommen Matr. Nr. 6s af Ordrup, Strandvej 363. (T. F. 1285—1923).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og Andragender om Dispensation fra Brandpolitiloven samt afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Udtalelser fra Bedømmelsesudvalget m. m.

o. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 8. April 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af et Laan i Henhold til Lov af 23. December 1922, som

Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give Assistent Louis Jensen, Lyngbyvej Nr. 409, til Bollgopførelse.

2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Murer Lauritz Chr. Andersen, Hellerup, faar et Statslaan paa 7000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Kildebakkegaards Allé samt at garantere for Halvdelen af Beløbet. (Ø. 62—1924);

3) at afslaa Andragende fra V. Røepstorff, Charlottenlund, om at leje en Lejlighed i den med Statstilskud opførte Ejendom Ordrup Jagtvej 50, da Andrageren først er tilflyttet Kommunen den 25. November 1923. (Ø. 212—1923);

4) at imødekomme Andragende fra Skolebetjent ved Maglegaards-Skolen N. P. Nielsen om Afsked fra sin Stilling pr. 1. Juli, eventuelt 1. August d. A. (U. 102—1924);

5) at modtage Tilbud paa Skærveleverancen til Vejvæsenets Forbrug i Regnskabsaaret 1924—25 fra følgende Firmaer:

2000 m3 Hardeberga 45/60 m/m Skærver fra Entreprenørerne Hans & Jørgen Larsen, 400 m3 Vang 30/45 m/m Skærver fra Firmaet Holm & Strøyberg og 200 m3 3-m/m Skærvegrus fra Skandinavisk Granit A/S. (T. F. 1019—1924);

6) at overdrage Vedligeholdelsen af: Anlægget ved Gjentofte Torv og Baunegaardstorvet i Tiden fra 1. April 1924—31. Marts 1925 til Anlægsgartner Carl Nielsen for et Beløb af henholdsvis 260 Kr. og 640 Kr., Raadhushaven og Haven v. Ingeborgvej Nr. 1 for samme Tid til Anlægsgartner Chr. Hansen, Charlottenlund, for et Beløb af 900 Kr., og Anlægget foran Maglegaards-Skolen for samme Tid til Anlægsgartner Carl Nielsen, Hellerup, for et Beløb af 400 Kr. og at bortakkordere Anlægget ved Bellevue for samme Tid for en Sum af 700 Kr., medens Gjentofte Folkepark som hidtil vedligeholdes ved Kommunens Foranstaltning;

7) at imødekomme Andragende fra Kontorist Xenia Gottschau om Afsked pr. 30. April 1924. (A. 54—1924);

8) at fritage Frk. J. Schneiders Børnehjem for at betale kommunal Ejendomsskyld af Ejendommen Matr. Nr. 5eu, 5ev og 5ex af Ordrup for Aaret 1924—25, idet man dog ikke kan imødekomme Andragende om Tilbagebetaling af tidligere erlagt Ejendomsskyld. (S. 485—1924);

9) at fritage St. Lucas Stiftelsen for at svare kommunal Ejendomsskyld for Aaret 1924—25 af de Stiftelsen tilhørende Ej-

endomme: Matr. Nr. 3dp, et, es, „Sunem", Bregnevej 18, og Matr. Nr. 8dp, at „Lundegaarden", Bernstorffsvej. (S. 342—1924);

10) at vælge som Stedfortrædere for: Keiser-Nielsen, Postassistent N. J. Albrechtsen, Noras Sidevej 4, for Volmar Jensen Gross. R. P. Mollerup, Kongelysvej 11, og for J. H. Andersen, Inspektør Carl Sørensen, Onsgaardsvej 6, til Valgbestyrelsen for Folketingsvalget 1924 samt at bemyndige de lokale Valgbestyrelser til under eventuelt Forfald fra andre af de valgtes Side at udpege Stedfortrædere blandt de Tilforordnede;

11) at afslaa et af Gjentofte Borgerklub fremsat Tilbud om Mageskifte med den Klubben tilhørende Grund ved Gjentofte Folkepark, men at tilbyde at afkøbe Klubben denne Grund for en Pris af 11,965 Kr., dog under Forbehold af, at Staten accepterer den Grund, som Kommunen saaledes skal stille til Raadighed. (U. 58—1924);

12) at anskaffe forskelligt Inventar til Øregaard Gymnasium. (E. 9—1924).

p. Nogle Sagers Overgang fra lukket Møde til offentligt Møde.

Formanden: Der er stillet Forslag om at de under Punkterne 8, 9, 11, 12, 14 og 16 opførte Sager paa Dagsordenen for lukket Møde overgaar til Behandling i offentligt Møde.

I Anledning heraf skal jeg for Punkterne 8, 9 og 11's Vedkommende bemærke, at de vedrører Approbation paa Tilbud, og derfor ifølge vor Forretningsorden bør behandles i lukket Møde; § 6 i Forretningsordenen siger: „... Alle Sager vedrørende Køb og Salg af Ejendomme, Approbation paa bortliciterede kommunale Arbejder, Forsørgelses- og Understøttelsessager ligesom ogsaa alle Sager angaaende Indstilling til Besættelse af Embeder og Bestillinger skal foretages for lukkede Døre."

Man har derfor ikke kunnet imødekomme det fremsatte Ønske for disse tre Punkters Vedkommende.

Den under Punkt 12 opførte Sag er af den Art Sager, som altid tidligere har været behandlet for lukkede Døre. Man nærer Ængstelse for, at en Behandling i offentligt Møde af denne Sag skulde friste andre til at søge om lignende Begunstigelse som den, her er Tale om, og man maa derfor foretrække, at ogsaa denne Sag forbliver i lukket Møde.

For Punkt 14's Vedkommende er der derimod intet til Hinder for, at Sagen overføres til Behandling i offentligt Møde.

Punkt 16 udgaar af Dagsordenen til Behandling i et senere Møde.

Volmar Jensen: Naar jeg har stillet Forslag om, at de af den ærede Formand nu nævnte Punkter skulde overgaa til Behandling i offentligt Møde, har jeg tænkt mig, at det kunde lade sig gøre ogsaa for de 3 førstnævnte Punkters Vedkommende, idet jeg ogsaa har kendt den Paragraf i vor Forretningsorden, som Formanden nu citerede. Men jeg mente, at de tre Sager kunde deles saaledes, at man tog den Del deraf, som ikke omhandles i Forretningsordenens § 6, til Behandling i offentligt Møde og derefter, i det lukkede Møde, afgjorde den øvrige Del af Sagen.

Med Hensyn til den under Punkt 12 opførte Sag mente den ærede Formand, at Behandling i offentligt Møde kunde give Anledning til, at andre kunde fremkomme med lignende Fordringer, men det er jo saa, at saa snart en Sag er afgjort i lukket Møde, meddeles der i det følgende offentlige Møde, hvad der er passeret i lukket Møde, og derved kommer det til Offentlighedens Kundskab.

At den under Punkt 14 opførte Sag overgaar til Behandling i offentligt Møde, takker jeg for.

Det er lidt vanskeligt at udtale sig, da vi jo ikke maa komme ind paa, hvad de enkelte Sager drejer sig om, men jeg siger blot, at det er Flertallet, som har Ansvaret for den Afgørelse, der nu træffes.

Formanden: Det er rigtigt, som Volmar Jensen siger, at der i et senere Møde bliver meddelt, hvad der er vedtaget i Aften i lukket Møde — ogsaa for Punkt 12's Vedkommende, men der meddeles ikke noget om den særlige Behandling, der har fundet Sted, der gives kun en ganske kort Meddelelse om, hvad der er vedtaget. Man skal være en meget nøje Iagttager af, hvad der foregaar, og følge opmærksom med, naar man vil gøre sig bekendt med alt, hvad der sker. Det vækker efter vor Formening betydelig større Opmærksomhed i Kommunen, naar man foretager Behandling af en Sag for aabne Døre — jeg tror, der er nogen Forskel.

Kr. Larsen: Hvis Volmar Jensen i Udvalgsmødet havde fremsat Ønske om at faa disse Sager delt, saa man kunde behandle Princippet deri i offentligt Møde og Spørgsmaalet om Godkendelse af Licitationen i det lukkede Møde, kunde vi have overvejet det nærmere, og saa maa jeg sige, at jeg for mit Vedkommende ikke mener, at der kunde være noget i Vejen for at imødekomme Volmar Jensen.

Som Sagen ligger nu, drejer den sig om ren og skær Godkendelse af Licitationstilbud, og saa maa vi efter Forretningsordenen lade Behandlingen ske i lukket Møde; jeg henstiller derfor, at de paagældende Sager forbliver i lukket Møde.

Volmar Jensen: Det undrer mig, at den ærede Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget (Kr. Larsen) kan sige, at man, hvis jeg havde fremsat mit Ønske i Udvalgsmødet, kunde have imødekommet mig, men fordi jeg siger det nu, kan man ikke imødekomme mig; det maa jeg forstaa saaledes, at Sagen nu er kædet sammen med en anden Sag. Men vi kan, som jeg udtalte før, jo blot dele Sagerne og tage den principielle Del deraf frem nu, saa vi behandler hver Del for sig.

Iøvrigt maa jeg gøre gældende, at Fremgangsmaaden ved Behandlingen af Sagerne i Udvalget er den, at vi ikke i hvert enkelt Tilfælde spørger, om denne Sag nu skal behandles i offentligt eller lukket Møde; det afgøres paa et senere Tidspunkt. Enten maa jeg bede om, at der fremtidig ved hver enkelt Sags Behandling i Udvalget samtidig meddeles, om den skal for i offentligt eller lukket Møde i Kommunalbestyrelsen, eller ogsaa maa jeg have Lov til at gaa ud fra, at alle de Sager, der ikke udtrykkelig ifølge Forretningsordenen skal behandles i lukket Møde, ogsaa opføres paa Dagsordenen for offentligt Møde — det sidste vil være den nemmeste Ordning for Udvalget at følge.

M. E. Jensen: Vi har tidligere fulgt den Fremgangsmaade, som Volmar Jensen nu nævnte, at vi har delt en Sag i to Dele, saa vi har taget selve Entreprisespørgsmaalet for sig, og Godkendelse af Licitationstilbudet for sig; det er ikke noget nyt.

Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg har ikke noget som helst imod, at vi forhandler den Del af Sagen i offentligt Møde, som Volmar Jensen ønsker overført til Behandling i offentligt Møde, og saa senere, i det lukkede Møde, træffer Afgørelse om, hvilket Tilbud der skal antages. Jeg ser ikke, hvorfor vi ikke kan bære os saaledes ad; vi har som sagt gjort det før, og jeg anbefaler, at vi gør det igen, naar det ønskes fra et enkelt Medlems Side. At Udvalgsformanden (Kr. Larsen) nu siger, at Spørgsmaalet skulde have været ført frem paa et tidligere Tidspunkt, er ganske uden Betydning.

Formanden: Jeg henstiller, at man saavidt muligt, som Volmar Jensen siger, indenfor Udvalgene træffer Beslutning om, i hvilken Del af Kommunalbestyrelsens Møde Sagerne skal behandles, saa vi undgaar denne Forhandling i offentligt Møde om, hvilke Sager der skal plukkes ud af Dagsordenen for det lukkede

Møde og overføres til offentligt Møde. Det ligger altid i et Udvalgs Hænder at bestemme, hvorledes man ønsker Sagerne opført paa Dagsordenen, men de Bestemmelser, der i saa Henseende findes i Forretningsordenen, maa selvfølgelig respekteres.

Kr. Larsen: Jeg tror ikke, at Volmar Jensen vilde finde sig i, at jeg her begyndte at lave om paa de Indstillinger, vi har vedtaget i Udvalget; derved vilde vi ogsaa let komme ind paa Tilfældigheder. Naar vi behandler en Sag i Udvalget, sker det under den Forudsætning — og det maa respekteres — at Sagen gaar til Mødet, som vi har vedtaget den.

I disse Tilfælde drejer det sig, som jeg nævnte før, om ren og skær Godkendelse af Licitationer; Sager af den Art hører absolut hjemme i lukket Møde, jeg vil derfor endnu engang henstille, at de ogsaa forbliver i lukket Møde.

Volmar Jensen: Naar den ærede Formand her i offentligt Møde anmoder mig om at fremsætte mine Ønsker angaaende Sagernes Behandling i selve Udvalget, maa jeg have Lov til at sige, at hvis det skal gøres... (Formanden: Det var kun en Henstilling)... Ja, jeg opfattede det ogsaa som en Henstilling, men i saa Fald vil jeg henstille til Udvalgsformanden, at han gør opmærksom paa ved hver enkelt Sags Behandling, om den skal i offentligt eller lukket Møde i Kommunalbestyrelsen. Det vilde være ganske meningsløst, om vi menige Medlemmer skulde sidde og passe paa hver især, om nu en Sag skulde behandles i offentligt eller lukket Møde.

Jeg har ikke det mindste imod, at det ordnes paa den Maade, der har været foreslaaet, at man deler Sagerne og behandler den ene Del deraf i offentligt Møde, den anden Del i det lukkede Møde, og jeg ser ikke, hvad der skulde være til Hinder derfor.

Det af Volmar Jensen stillede Forslag om, at de under Punkterne 8, 9 og 11 paa Dagsordenen for lukket Møde opførte Sager overgaaar til Behandling i offentligt Møde, forkastedes, idet der afgaves 7 Stemmer derfor, 7 Stemmer imod.

Det af Volmar Jensen stillede Forslag om, at den under Punkt 12 paa Dagsordenen for lukket Møde opførte Sag overgaar til Behandling i offentligt Møde, forkastedes med 6 Stemmer imod 5, hvorefter det ansaas som vedtaget uden Afstemning, at den under Punkt 14 opførte Sag, Skrivelse fra Centralledelsen for Gjentofte Kommunes Handelsforening om ved først givne Lejlighed at blive taget med paa Raad ved Udpegning af et handelskyndigt Medlem af Sundhedskommissionen, overgaar til Be-

handling i offentligt Møde.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Approbation paa Vej- og Kloakanlæg ved Bernstorff Hovmarksgaard.** (T. F. 1216—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 9. April 1924 fra Ingeniør Schat Behrend for Kaptajn Frandsen om Approbation paa Vej- og Kloakanlæg ved Bernstorff Hovmarksgaard.

Det drejer sig om Anlæget af Forbindelsesledet mellem de to allerede anlagte Dele af Bernstorfflunds Allé, tidligere Moseallé, nemlig Strækningen fra Dalvej til Solbakkevej.

Vejen skal anlægges i den normerede Bredde af 12,5 m = 20 Alen, og Andragendet er i Overensstemmelse med Byggevedtægten; der er ikke Tale om Dispensationer af nogen Art.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Projektet approberes paa sædvanlige tekniske Betingelser, som nærmere er angivet i selve Sagen.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

2. **Godkendelse af Overenskomst med Arbejdsmændenes Forbund for Gjentofte med fl. Sogne, herunder Kuske og Renovationsarbejdere.** (T. F. 1385—1924).

Lauritz Pedersen: Vi har i Kommunen en Aftale med vore Jord- og Betonarbejdere og Kuske og Renovationsarbejdere om Lønvilkaarene, og i denne Aftale staar, at man i Fremtiden skal forholde sig i Overensstemmelse med de mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne senere trufne Overenskomster. Nu er det saa, at Overenskomsterne mellem Organisationerne udløber for disse Fags Vedkommende 1. April, de er altsaa udløbet med 1. April i Aar, men man har ikke faaet nogen ny Overenskomst. Der er Strid mellem Organisationerne om den ny Overenskomsts Affattelse, og der er varslet baade Strejke og Lockout, Strejke fra den ene Side, Lockout fra den anden Side, men Forhandlingerne er stadig i Gang, og Forligsmanden har vist grebet ind i de sidste Dage.

Der har været rettet Henvendelse fra Arbejderforbundet til teknisk Udvalg, om vi ikke, uanset hvilket Resultat Organisationerne kommer til, kunde blive enige om, paa hvilke Vilkaar vore Overenskomster skulde forlænges, og der har været forhandlet mellem Arbejderrepræsentanterne og teknisk Udvalg om Vilkaarene for en saadan Forlængelse. Vi blev enige om, at

Udvalget skulde forelægge Kommunalbestyrelsen og anbefale følgende Forslag til Overenskomst, som Forbundet under Forhandlingerne den 9. ds. fremkom med:

„1. For Timelønningernes Vedkommende forlænges den hidtil gældende Prisaftale, mod at der ydes Arbejdsmændenes Februarregulering (3 Øre pr. Time) og Augustregulering efter Pristallet.

2. For Akkordernes Vedkommende ydes Februarregulering efter Pristallet (2 pCt. til de hidtil gældende Akkordsatser), indtil der foreligger Overenskomst mellem Forbundet og Entreprenørforeningen om en ny Priskurant, fra hvilket Tidspunkt Akkorderne afregnes efter denne Priskurants Akkordsatser.

3. Overenskomsten kan fra begge Parters Side opsiges med 3 Maaneders Varsel til den 1. April 1925. Finder en saadan Opsigelse ikke Sted, er Overenskomsten løbende, indtil den fra en af Siderne opsiges med 3 Maaneders Varsel til Ophør en 1 April, idet der dog, saafremt der mellem Forbundet og Entreprenørforeningen maatte opnaas Enighed om en anden Udløbstid for den tilsvarende Overenskomst, optages Forhandling om en tilsvarende Ændring af Udløbstiden for den heromhandlede Overenskomst.

Det tilføjes, at man er indforstaaet med, at der for Kuske og Renovationsarbejdere forholdes i Overensstemmelse med det foran anførte."

Som det vil ses, gaar Forslaget ud paa, at man forlænger den nuværende Prisaftale saaledes, at man for Timelønningernes Vedkommende giver et Tillæg, som svarer til Pristallet pr. Februar, 3 Øre pr. Time; Arbejderne skal altsaa fra den Gang Pristallet fremkom, have 3 Øre mere pr. Time; det har de ikke faaet, men det vil de, hvis dette Forslag vedtages, faa udbetalt ved første Lejlighed herefter.

For Akkordernes Vedkommende blev vi ogsaa enige om, at vi skulde foreslaa Kommunalbestyrelsen at yde et 2 pCt. Tillæg til de hidtil gældende Akkordsatser, svarende til Pristallets Stigning fra samme Dag som for Timelønnens Vedkommende, dog saaledes, at hvis Priskuranten mellem Organisationerne skulde blive forandret ved den Forhandling, som foregaar, vil denne Forandring ogsaa blive gældende her i Kommunen.

Overenskomsten skulde gælde til 1. April 1925 og kan ikke ændres i denne Tid; forøvrigt skulde den gælde fremdeles, hvis den ikke bliver opsagt fra en af Siderne med 3 Maaneders Varsel. Der skal tilføjes — det er faldet ud — efter Ordene „er

Overenskomsten løbende" følgende: „dog med en Procentregulering efter Pristallene i August og Februar." Overenskomsten skal altsaa ikke gælde uforandret, men gælde saaledes, at den automatisk bliver forhøjet eller formindsket procentvis efter de Pristal, som fremkommer omkring 1. August og 1. Februar, de to Maaneder, i hvilke Pristallet fremkommer.

Saafremt Overenskomsten forandres med Hensyn til Udløbstiden, hvad der er Forslag fremme om fra en af Organisationernes Side, skal der forhandles paany herude, saa vor Overenskomst faar samme Udløbstid som Overenskomsterne mellem Organisationerne.

Denne Overenskomst gælder baade for de Arbejdere, som staar direkte i Arbejde under Kommunen, og for Kuske og Renovationsarbejdere.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg anbefale Kommunalbestyrelsen at tiltræde dette Overenskomstforslag; Forbundet har for Arbejdernes Vedkommende erklæret at ville tiltræde det.

M. E. Jensen: Jeg vil gerne understrege, hvad den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) nu sagde, dog ikke ganske tydeligt, men det blev sagt, at naar nu dette Forslag blev vedtaget, vilde de nye Lønninger straks træde i Kraft, og der vil finde Udbetaling Sted for den allerede siden Februar forløbne Tid til Dato til Folkene.

Udvalgets Indstilling med den af Udvalgsformanden foreslaaede Tilføjelse vedtoges derpaa enstemmigt.

3. **Andragende fra Centralledelsen for Gjentofte Kommunes Handelsforeninger om at blive taget med paa Raad ved Udpegning af et handelskyndigt Medlem af Sundhedskommissionen.** (A. 79—1924).

Formanden: Der foreligger et Andragende fra Centralledelsen for Gjentofte Kommunes Handelsforeninger om ved først givne Lejlighed at maatte blive taget med paa Raad ved Udpegning af et handelskyndigt Medlem af Sundhedskommissionen.

Sagen har været behandlet i Administrationsudvalget, og dette skønner, at det er ret vanskeligt ved Besættelser af ledige Pladser i Kommissioner at tage Hensyn til enkelte Foreninger; hvis man gjorde det for en enkelt Forenings Vedkommende, kunde man meget let komme i Vanskeligheder eller meget let komme ud for at skulle tage lignende Hensyn overfor andre Foreninger, og derfor har vi i Administrationsudvalget ment at burde ind-

stille til Kommunalbestyrelsen at svare, at man naturligvis har gjort sig bekendt med Skrivelsens Indhold, og at man ved Valg som dem, her er Tale om, vil lade sig det være magtpaaliggende at tage alsidige Hensyn.

Grønbech: Jeg synes egentlig ikke, det kan være saa vanskeligt, som den ærede Formand sagde, eller blive ensidigt, hvis man tager saadanne Hensyn, idet Centralledelsen for Gjentofte Kommunes Handelsforeninger jo netop repræsenterer de Virksomheder, som Sundhedskommissionens Arbejde særlig vedrører... (Formanden: Og skal kontrollere)... nemlig Bagere, Slagtere, Fedevareforretninger, Mejerier o. s. v. Hovedparten af disse staar indenfor Gjentofte Kommunes Handelsforeninger, saa jeg synes, det maatte være meget let at tage Hensyn til Centralledelsens Ønsker. Og jeg vil meget anbefale, at man, naar man til Nytaar skal vælge enkelte nye Medlemmer til Sundhedskommissionen, da tager Sagen under meget velvillig Overvejelse og eventuelt forhører hos Centralledelsen, hvem den kunde tænke sig at foreslaa.

Formanden: Det sidste maa jeg paa Administrationsudvalgets Vegne fraraade. Vi har indstillet til Kommunalbestyrelsen, at man overfor Centralledelsen lover at ville tage alsidige Hensyn, altsaa ogsaa Hensyn til Centralledelsen, selvfølgelig, ellers var det ikke alsidige Hensyn; vi vil ikke tage ensidige Hensyn, men det kunde man let udsætte sig for, hvis man fulgte Grønbechs Henstilling og spurgte en enkelt Forening, hvem den maatte ønske at indstille.

Engelstoft-Schmidt: Jeg kan godt dele Grønbechs Tanker; paa den anden Side synes jeg, at det Udtryk, der er brugt i Indstillingen, i Virkeligheden er tilfredsstillende. Naar der nemlig staar, at man vil tage alsidige Hensyn, forstaar jeg det saaledes, at man ogsaa vil tage Hensyn til Handelsstanden, som jo netop er den, der er udsat for Kontrol. Jeg har ikke Lov til at sige, at man ved at følge Henstillingen, vil gøre det saa, at Handelsstanden kom til at kontrollere sig selv, thi Handelsstanden rummer flere Elementer end dem, der kontrolleres af Sundhedskommissionen, saa det vilde være for stærkt sagt, men det forekommer mig ogsaa, at naar der tages alsidige Hensyn, kan Centralledelsen føle sig tilfreds. Ordet „alsidig" dækker netop over det, som bør dækkes: at Kommunalbestyrelsen vil tage Hensyn til de handelskyndige.

Grønbech: Jeg forstaar godt Handelsforeningens Henvendelse; der er netop ikke hidtil taget alsidige Hensyn. Der fin-

des indenfor Sundhedskommissionen overhovedet ikke Repræsentanter for de Virksomheder, som Sundhedskommissionen skal kontrollere. Jeg synes, der kunde være god Mening i, at de ogsaa var repræsenteret der.

Formanden: Det kan man se paa med forskellige Øjne. Jeg synes ikke, vi skal komme ind paa en lang Diskussion om dette Spørgsmaal; det ligger nu tydeligt og klart, at vi har lovet at tage alsidige Hensyn. Dersom man ved de Valg, der tidligere er foretaget, havde ønsket, at der skulde stilles andre op, havde det staaet enhver frit at stille Forslag i saa Henseende, men Valgene har hidtil, saa vidt jeg i Øjeblikket erindrer, alle været enstemmige fra Kommunalbestyrelsens Side.

Volmar Jensen: Jeg synes ligesom Engelstoft-Schmidt, at man maatte kunne føle sig tilfreds ved den Bestemmelse, som ligger i Formandens Udtalelse, at Handelsstanden kan tage Af fære, hvis den ønsker en anden valgt end den, som er opstillet herfra.

Hvis det er saadan, at Grønbech mener, at Kontrollen fra Sundhedskommissionens Side ikke er effektiv nok, idet man ikke er tilstrækkelig sagkyndig paa de respektive Omraader, skal jeg gerne give Sundhedskommissionen et Paalæg om at se rigtigt efter.

M. E. Jensen: Det, Grønbech vil lægge ind i denne Sag, er dette, at man ikke hidtil har taget alsidige Hensyn; der mener jeg, at der i Indstillingen burde have staaet, at man vil lade det være sig magtpaaliggende som hidtil at tage alsidige Hensyn, for det har vi selvfølgelig gjort hidtil. Naar der ikke staar saaledes i Indstillingen, ligger ikke deri det, som Grønbech vil lægge deri, og det fremgaar da ogsaa tydeligt deraf, at de Valg, der hidtil har været foretaget, som ogsaa Formanden bemærkede, er vedtaget enstemmigt af Raadet.

Iøvrigt vil jeg kun udtale min Forundring over, hvilke Bevæggrunde der kan have bevirket, at en Sag som denne skulde behandles i lukket Møde? Det hører til de Mysterier, som jeg rimeligvis aldrig naar at faa opklaret.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

4. **Gymnasiesagen i Gjentofte.** (U. 58—1924. Se lukket Møde den 8. April 1924. 1ste Beh.).

Engelstoft-Schmidt: Som ærede Medlemmer ved, har der i lange Tider staaet Forhandlinger paa angaaende Beliggenheden for det nye Gymnasium i Gjentofte. Staten har ved for-

skellige Lejligheder set paa Grunde herude, og de sidste Gange har man fæstet sig ved to Grunde, en ved Kirkebakken og en ved Gjentofte Folkepark. Vi staar saaledes i dette Spørgsmaal, at Staten kan akceptere hvilken af Grundene der bliver anvist; den vil være tilfreds saavel med Grunden ved Folkeparken som med den ved Kirkebakken. Der er den lille Forskel mellem Grundene, at Staten kan nøjes med ca. 7000 Kv. Al. af Grunden ved Folkeparken; det vil være tilstrækkeligt til, at Gymnasiet til sin Tid kan udvides til et to-strænget Gymnasium. Paa Kirkebakken er Forholdet derimod det, at Staten — for at Bebyggelsen af Pladsen ikke skal virke altfor slemt, det er galt nok, at der overhovedet skal lægges et Gymnasium der — maa kræve noget mere Plads, ca. 10,000—11,000 Kv. Al.

Der har som sagt været ført adskillige Forhandlinger; der har desværre ogsaa været nogle strandede Forhandlinger i Spørgsmaalet, idet der har været visse Ulemper ved at overtage den Grund ved Folkeparken, som tilhører Gjentofte Borgerklub.

Nu er der ved de førte Forhandlinger opnaaet et Tilbud fra Klubben om, at den til Kommunen vil overdrage sin Grund paa 4000—5000 Kv. Al. ved Folkeparken, hvilket er nødvendigt, for at Gymnasiet kan komme til at ligge dèr. Dette Tilbud er vi nødt til at tage Stilling til i Aften, fordi vi skylder Staten et Svar; vi er flere Gange rykket for dette Svar, Staten kan ikke komme i Gang med Bygningerne, før den kender vort Standpunkt.

Gjentofte Borgerklub holdt Generalforsamling den 23. April, hvor der vedtoges følgende Tilbud, som er tilstillet Kommunalbestyrelsen:

Gjentofte, den 14. April 1924.

Vi undertegnede Grosserer Julius Madsen og Fabrikant Wm. Christiansen tilbyder herved den 23. d. M. at ville forelægge en Generalforsamling i „Foreningen Gjentofte Borgerklub" følgende Forslag til Overenskomst og anbefale dets Vedtagelse:

Foreningen overdrager straks til Gjentofte Kommune den Foreningen tilhørende Grund ved Folkeparken Matr. Nr. 35a m. fl. af Gjentofte.

Som Vederlag herfor overdrager Kommunen Foreningen et Areal paa 4000 Kv. Al. af Matr. Nr. 27a af Gjentofte. Arealet vil efter nærmere Overenskomst være at udstykke fra den Del af Matr. Nr. 27a, der ligger mellem Matr. Nr. 27p og 27q.

Paa den overdragne Grund lægges Kommunens sædvanlige Villaservituter, dog at Foreningen skal have Ret til paa Grunden

at opføre en Foreningsbygning ikke højere end Stue, 1. og 2. Sal samt Kvist, hvis nærmere Indretning og Udseende dog skal godkendes af Kommunen.

Saafremt Foreningen skulde opgive at opføre en saadan Bygning eller ikke senest 1940 have fuldført Opførelsen af en saadan, har Kommunen Ret til paany at overtage Grunden til en Pris af 12,000 Kr. + 5 pCt. Rente fra den Dag Foreningen har overtaget Arealet. Kommunen skal senest 6 Uger efter at have modtaget Forespørgsel fra Foreningen om, hvorvidt den vil gøre sin Forkøbsret gældende, have givet Foreningen Meddelelse om, hvorvidt den vil overtage Grunden.

Kommunen overtager den i Borgerklubbens nuværende Grund indestaaende Prioritet til Gjentofte Bank, stor ca. 8000 Kr.

I Stedet udsteder Foreningen en Obligation af samme Størrelse til Kommunen til 5 pCt. aarlig Rente og med 10 Aars Uopsigelighed fra Kreditors Side.

Det er en Forudsætning for nærværende Overenskomst, at de Matr. Nr. 27a paahvilende Servituter tilsteder Opførelsen af en Foreningsbygning.

Omkostningerne (Stempler, Tinglæsningsudgifter og Udstykningsomkostninger) ved begge Overdragelser bæres af Kommunen.

Julius Madsen. Wm. Christiansen.

Det er det Spørgsmaal, som ligger for. Indenfor Skoleudvalget har der ikke været Samstemmighed om, hvad der skulde indstilles. Jeg for mit Vedkommende fremfører min Indstilling, idet jeg ikke mener, der er noget Valg for os at træffe, naar det drejer sig om Folkeparken og Kirkebakken. Jeg synes ikke, man kan tænke sig at bygge et Gymnasium ved Kirkebakken. Vi har i mangfoldige Aar ofret Penge og spildt vore Tanker og vor Tid med at skaffe ordnede Forhold paa Kirkebakken. Planerne er ikke endelig afgjort endnu, men saavidt jeg ved, er de saa vidt fremme, at man kan se, hvorledes den fremtidige Bebyggelse bliver. Gaar man nu hen og smækker et Gymnasium op her, vil alle ens Anstrængelser jo være fuldstændig spildte. Der siges nok, at Gymnasiebygningen kun skal være paa 1. Sal, Stue og Kvist, men for det første maa man huske paa, at en Skolebygning er ikke en Bygning med for Eks. 4 Alens Værelser, de har snarere den dobbelte Størrelse, og der maa være mindst 50 pCt. større Etageadskillelse end ved en almindelig Bygning, saa det bliver en ret kolossal Bygning. Og

skal der senere udvides til et to-strænget Gymnasium, hvad der maa siges at være ønskeligt, vil den blive saa dominerende paa Kirkebakken, at jeg tror, at vi ligesaa godt kan bygge høje Huse foran Kirken — det vil blive det samme. Man vil ikke kunne se Kirken fra Lyngbyvej, i hvert Fald vil man kun kunne se Toppen eller Taarnet, ikke selve Kirken. Og fra Kirken vil man til Gengæld ikke kunne se ud over Søen, ud over Landskabet. Det er i Virkeligheden meget betænkeligt, og jeg kan ikke tro, at en eneste af Gjentofte Bys Borgere skulde føle sig tilfreds derved. De Borgere, som bor ved Stranden eller i andre Kvarterer af Kommunen, ser maaske lidt anderledes paa dette Spørgsmaal end Gjentofte Bys Borgere.

Folkeparken derimod har alle gode Betingelser for, at man bygger et Gymnasium der, og Folkeparken tager ingen Skade deraf. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af den skønne Beliggenhed, Gymnasiet vil faa her, det har der været talt om saa ofte, men jeg vil dog sige, at som Gymnasiet er tænkt placeret, midt for Hovedalléen ned til Søen, kan jeg ikke tænke mig nogen skønnere eller mere taknemmelig Opgave for en Arkitekt at gaa i Gang med. Jeg tror, at Parken vil vinde i høj Grad ved, at Gymnasiet lægges her, og Gjentofte By vil være et Klenodie rigere. Den har i Forvejen et Klenodie, nemlig det, som man i denne Forbindelse tænker at ødelægge, Kirkebakken.

Det er saa, at Folkeparken desværre er lidt svagt besøgt, men jeg tror, at det vil skabe Liv og være et Gode for Parken, om Gymnasiet lægges der; det vil give Anledning til, at mangfoldige flere af Gjentofte Sogns Borgere vil færdes i Parken. Jeg kunde tænke mig, at for Eks. mange Forældre vil sætte deres Børn Stævne i Parken, jeg tror som sagt, at der paa forskellig Maade vil blive tilført Parken et Liv, som den i høj Grad trænger til, og som den fortjener.

Med Tiden vil man se Gjentofte Gymnasium ligge i Baggrunden af Folkeparken, ligesom man nu paa Afstand ser Sorø Akademi ligge foran eller bagved Søen, som man nu vil udtrykke sig, og det er noget af det skønneste! Jeg haaber derfor, at den ærede Forsamling i stor Udstrækning vil følge mig, naar jeg nu paa egne Vegne indstiller, at man modtager det Tilbud, der foreligger fra Gjentofte Borgerklub, og som gaar ud paa, *at Kommunen straks overtager Klubbens Grund ved Folkeparken, dog under Forbehold af, at Staten indgaar paa at anvende* denne Grund til det nye Gymnasium.

Med Hensyn til den i Skrivelsen til Mageskifte foreslaaede Grund eller anden tilsvarende Grund, er Kommunen villig til at yde saadanne Lempelser med Hensyn til Servituter, som er forsvarlige i Henhold til tidligere trufne Dispositioner. Det af Foreningen paatænkte Borgerhus maa ikke være højere end højst Stue, 1. og 2. Sal eller Manzard. Saafremt der finder Mageskifte Sted med en Parcel af Matr. Nr. 27a af Gjentofte By og Sogn, vil Kommunen være villig til at tage under velvillig Overvejelse at give Klubben Forkøbsret til den tilbageværende Parcel. Selskabet maa respektere de paa Grundene hvilende Byrder og Forpligtelser, derunder ogsaa en paa Matr. Nr. 27a værende Kloakledning.

I Tilbudet er nævnt en bestemt Grund, Syd for Gjentofte Sø, men der kan ogsaa være Tale om andre Grunde i Kommunens Omegn, saafremt den nævnte Parcel paa Grund af Servituterne eller andre Bestemmelser ikke skulde være brugbar.

Gjentofte Borgerklub vil til sin Tid, naar den faar en Grund, enten det nu bliver denne eller en anden, gerne have Dispensation fra vor Byggevedtægt, saa den kan opføre et Klubhus i Overensstemmelse med, hvad de nu har tænkt sig: en Bygning med 1. Sal, 2. Sal og Kvist. Hvis man, som jeg har foreslaaet, meddeler Dispensation, saa der kan bygges 1. Sal, 2. Sal og Manzard, bliver der altsaa 3 Byggelag, men et Klubhus er jo noget andet end almindelig Villabebyggelse, og jeg synes, der er noget, som taler for, at man støtter den Bestræbelse, der gør sig gældende blandt Borgerne, for at faa et Sted, hvor de kan samles.

Med Hensyn til Værdien af de to Grunde, der er Tale om, skal jeg oplyse, at det er en Sum af 12,000 Kr., som skal mageskiftes mod hinanden. Det er ikke Grundareal for Grundareal.

Staten har sagt god for Pladsen ved Folkeparken; der kan den bygge det Gymnasium, der er projekteret, og der er Plads til, at det til sin Tid kan udvides til et to-strænget Gymnasium.

Et andet Mindretal (Grønbech og Keiser-Nielsen) indstiller, at der anvises Staten fri og tilstrækkelig Grund paa Kirkebakken ved Sødalen.

Et tredje Mindretal (Blichfeld), har forbeholdt sig sin Stilling.

Grønbech: Det var egentlig et udmærket Forsvar for Engelstoft-Schmidts Standpunkt, og jeg kunde næsten sige ham Tak derfor, thi det aabenbarede en saa varm Interesse for hele det smukke Parti, vi har i Gjentofte ved Kirkebakken.

Naar jeg alligevel ikke har kunnet følge hans Indstilling, hæn-

ger det sammen med den Bestemmelse, som er knyttet dertil om Mageskifte af en Grund. Jeg kan ikke være med til, at man for at bevare en køn Plads i Gjentofte ødelægger en anden køn Plads. Kommunen har i sin Tid med store Ofre købt Grundene ved Søen for at lægge Servitut derpaa og bevare hele Kvarteret som Villakvarter. Nu kan jeg ikke være med til, at man for at bevare Kirkebakken vil ødelægge Grundene omkring Søen, for det er i Virkeligheden det, man gør. Hvis man lægger en Foreningsbygning eller Klubhus af de Dimensioner, som her er Tale om paa en af Grundene ved Søen, vil Kvarteret fuldstændig miste Karakteren af Villakvarter. Jeg synes heller ikke, vi har Lov dertil. Vi har i Forvejen solgt en Grund til Villabebyggelse, og vi har ikke Lov til overfor denne Villaejer, som med god Grund er gaaet ud fra, at han skulde bo i et Villakvarter, at sælge en Grund til en stor Restaurations- og Selskabsbygning; det vilde let paa dette Sted, saa nær ved Lyngbyvej, den store Hovedfærdselsaare, blive en Restauration, som trak Københavnerne herud, og det vilde let blive et Sted med megen Støj og Uro. Jeg beklager meget det Kortsyn, som de Mennesker i Gjentofte har haft, der har stillet os et saadant Forslag; jeg synes ikke, det vidner om megen Interesse for at faa et Gymnasium paa den Plads, de hidtil gerne har ønsket, naar de stiller os saadanne Betingelser, som vi kun meget vanskeligt kan gaa med til.

Jeg kunde ogsaa ønske, at Gjentofte Gymnasium kom til at ligge i Folkeparken, jeg tror ligesom Engelstoft-Schmidt, at det vilde være et smukt Sted at lægge det, og at det vilde tiltale Hovedparten af Gjentofte Sogns Beboere, men jeg kan ikke være med til et Mageskifte, thi derved kommer vi igen ind paa disse endeløse Forhandlinger med Borgerklubben; Sagen har længe nok været trukket i Langdrag paa Grund deraf, jeg synes ikke, vi nu kan fortsætte. Hvis vi ikke skal blive til Latter for baade Ministerium og Beboere herude, er vi nødt til at faa en Ende paa Forhandlingerne om denne Grund, vi er nødt til nu at give Ministeriet et Svar — vi kan ikke blive ved at trække Sagen ud. Derfor er jeg sammen med Keiser-Nielsen gaaet med til at indstille, at man lægger Gymnasiet ved Kirkebakken. Jeg kan ikke tro, at en Gymnasiebygning dèr vil virke saa overmaade skæmmende, som Engelstoft-Schmidt mente, og jeg tror det navnlig ikke, fordi den Sum, som er stillet til Raadighed, ikke er saa stor, at man derfor kan opføre saa mægtig en Bygning, som Engelstoft-Schmidt vilde gøre det til. Lægger man Bygningen paa Skraa-

ningen, vil den ikke tage Synet fra Kirken; der vil, naar man trækker Gymnasiet saa langt tilbage, blive en stor aaben Plads med fri Udsigt fra Kirken. Maaske Gymnasiet vilde dække noget af den grimme Sidenius' Skole; jeg tror slet ikke, det bliver saa forfærdeligt, som Engelstoft-Schmidt udmalede det for os.

Nu maa vi som sagt have en Ende paa Sagen. Selv om vi i After vedtager at mageskifte med Borgerklubben, har vi jo ikke engang Sikkerhed for, at Gymnasiet kan komme til at ligge ved Folkeparken; vi ved ikke, om de Servituter, der ligger paa Grundene kan ophæves, vi ved ikke, om Grunden er stor nok til, at der i det hele taget kan lægges en Bygning dèr af denne Art. Vi hørte før, at der forlanges ca. 10,000 Kv. Al. paa Kirkebakken til et Gymnasium, medens Staten ved Folkeparken kunde nøjes med ca. 8000 Kv. Al. Jeg kunde tænke mig, at Grunden ved Folkeparken slet ikke er stor nok; der er i hvert Fald Ting, som tyder paa, at Sagen slet ikke er afgjort, selv om vi i Aften beslutter at gaa med til dette Mageskifte. Jeg anbefaler, at man lægger Gymnasiet ved Kirkebakken.

Blichfeld: Der er snart lige saa mange Indstillinger i denne Sag, som der er Medlemmer i Udvalget. Det eneste vi i Grunden er enige om i Øjeblikket, er dette, at vi skulde se at faa en Ende paa Sagen. Der er fra ikke saa faa Borgeres Side — nogle ret tæt ind paa Livet af os, andre lidt fjernere, men navnlig fra Gjentofte Borgeres Side — rejst Jerimiader over, at det har ventet saa længe, inden man fik Sagen bragt til Afslutning. Jeg vil sige — og den Mening vil jeg godt være bekendt — at det er en uhyre vanskelig Sag at komme til Ende med, ikke alene paa Grund af de Forhandlinger, som har været ført og stadig føres med de i Sagen implicerede, om jeg saa maa sige, bl. a. Staten, senere Borgerklubben, men ogsaa fordi de Oplysninger, paa hvilke vi skulde grunde vort Syn og træffe vor Beslutning, i mange Tilfælde under Sagens videre Behandling har vist sig ikke at holde Stik, hvilket naturligvis ikke har bidraget til at fremme Sagen. Nu er vi naaet saa vidt, at vi er blevet uenige om det, som det desværre drejer sig om i Hovedsagen, nemlig Gymnasiets Beliggenhed. Jeg er ikke i Tvivl om, at Borgerne i Gjentofte har givet tydeligt til Orde, at de helst vil have Gymnasiet — som de har interesseret sig saa levende for — i Folkeparken. Personlig har dette ogsaa min Sympati, jeg tror ikke paa, at Folkeparken vil blive forringet ved, at en smuk Gymnasiebygning kommer til at ligge der, saaledes som vi har set Planer til, og med den Modifikation af Brugen af Plad-

sen, der er tænkt paa. Det Mageskifte, der er foreslaaet med en anden af Kommunens Grunde, har ogsaa stødt paa store Vanskeligheder; i lang Tid saa det ud, som om vi slet ingen Vegne kunde komme. Der har været en Del forskellige Meddelelser fremme om, paa hvilke Vilkaar vi skulde foretage dette Mageskifte; ingen af de fremsatte Oplysninger har holdt Stik. Nu foreligger der fra Borgerklubbens Side et Tilbud, men naar jeg sammenholder det med den Indstilling, der foreligger fra Engelstoft-Schmidt, er der en Uoverensstemmelse derimellem, som jeg mener vi maa have fjernet, for nu synes jeg, vi skulde have det fuldstændig blankt, hvorledes Forholdet er, nu maa vi være fuldstændig klare med hinanden, saa der ingen Tvivl bliver tilbage, og ingen Indsigelse kan rejses, saa det er uomtvisteligt, at Borgerklubben efter den Overenskomst, her er Tale om, hvorefter Klubben overlader Kommunen en Grund ved Folkeparken, kan opføre en Foreningsbygning paa Stue, 1. og 2. Sal samt Kvist paa den Grund ved Søgaardsvej, de ønsker at mageskifte med.

I den Indstilling, Engelstoft-Schmidt er fremkommet med, staar imidlertid, at der paa denne Grund ved Søen maa opføres et Borgerhus, en Foreningsbygning, med højst Stue, 1. og 2. Sal eller Manzard — Kvisten er bortfaldet, og der staar „Selskabet maa respektere de paa Grundene hvilende Byrder og Forpligtelser ..."

Gjentofte Kommune er i Stand til at lægge Servitut paa denne Grund, den har Ret til det, det er derfor, Grunden i sin Tid er købt, den har i sin Magt at gøre det. Jeg er ellers en af de sidste til at forfægte dette Servitutlæggeri, men jeg maa sige, at jeg holder nok af, at Folk bliver behandlet ens. Jeg er en Forkæmper og Fortaler for, at man i nogen Grad skulde gaa bort fra de strammende Baand, som Servituterne i Virkeligheden betyder, naar det gælder Beboelseslejligheder for Smaafolk. Er der derimod Tale om en Foreningsbygning, en Forsamlingsbygning med Restauration og hvad dertil hører — jeg er nu ikke saa bange for en Restauration som Grønbech — ser jeg noget anderledes derpaa, og navnlig synes jeg, at Sagen bliver en noget anden, naar der lige op ad den paagældende Parcel findes en Parcel med almindelige Villaservituter, som Ejeren har maattet overholde. Inden jeg slutter mig til den Indstilling, Engelstoft-Schmidt har fremsat, vil jeg gerne have at vide, hvorvidt Grunden ved Folkeparken er stor nok til Bygningen, og at denne i det hele taget bliver tilladt for Servituterne, og hvorvidt Kommunen i egen Interesse vil fravige de paa den Grund, den her

tilbyder i Mageskifte, hvilende Servituter, som den har krævet opretholdt af andre, der vilde bygge paa Nabogrundene. Og endelig er der en Ting til, som i nogen Grad gør mig betænkelig, og som vi derfor ogsaa maa have klaret med det samme.

Denne Sag har i høj Grad hvilet paa mundtlige, uomgængelige, utrolig sande Meddelelser fra Administrationen, at saadan og saadan vilde man i det givne, bestemte Tilfælde tage Sagen. Jeg maa til min Beklagelse sige, at dette har ikke holdt Stik hele Tiden. Nu er det sagt af den Overretssagfører, som er Executor i Boet efter Købmand Juul Steen, og som varetager Enkens Interesser, at man ikke fra hendes Side vil benytte den eventuelle Paataleret med Hensyn til Servituterne paa den Grund, Gymnasiet skulde ligge paa, saa vi altsaa skulde kunne bygge Gymnasiet der. Jeg vilde imidlertid gerne have dette Tilsagn skriftligt og spørger, om det muligvis foreligger skriftligt?

Nu, da Sagen endelig er ført saa vidt, at man er naaet til Forstaaelse med disse Mennesker, som tilsidst har stillet sig forstaaende overfor, at vi vilde skænke Staten denne Grund til et Gymnasium i Gjentofte, vil jeg, naar alle de Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til de hæmmende Baand, jeg her har nævnt, og som eventuelt senere kunde træde hindrende i Vejen for Opførelsen af Gymnasiet, er løst, maaske kunne gaa med til dette Magelæg ved Søgaardsvej.

Sagen er dog ikke alene afgjort med den Sum, Engelstoft-Schmidt nævnede for Borgerklubbens Grund, paa 11,965 Kr., thi dertil kommer de betydelige Udgifter, som Kommunen er nødt til at sætte sig i, hvis der skal bygges; der skal baade lægges Kloak og Vej, hvilket mindst maa sættes til ca. 6,000 Kr., saa den samlede Udgift bliver 18,000—20,000 Kr. Alligevel er det betydeligt billigere end Grunden ved Kirkebakken. Grunden der er ansat til ca. 3 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al., og Staten kræver, hvad der er mig uforstaaeligt, men er kommet frem senere, 10,000 Kv. Al. ved Kirkebakken, medens den kan nøjes med 7000—8000 Kv. Al. ved Folkeparken. Grunden ved Kirkebakken bliver altsaa betydelig dyrere.

Jeg er i nogen Grad enig i de Udtryk, som Grønbech anvendte om Udsynet for Kirkebakkens Vedkommende. Er der noget, vi skatter i Gjentofte, er det den gamle Kirke; den skal ikke skjules eller skæmmes af en Bygning, men en Gymnasiebygning kan ikke undgaa at virke skæmmende paa dette Sted og influere paa Kirken.

Vil man og kan man i Øjeblikket yde mig Garanti for, at

disse to Hindringer med Hensyn til Servituterne, som jeg har peget paa, ikke træder i Vejen for Bygningernes Opførelse? Dels altsaa med Hensyn til de Servituter, som Kommunen selv skal fravige, dels med Hensyn til de Servituter, som hviler paa Borgerklubbens Grund; kan der fra Executor fremskaffes en skriftlig Udtalelse — for de mundtlige Erklæringer har vi nu haft nok af — om, at Juul Steens Dødsbo eller hans Enke vil tillade, at der lægges et Gymnasium ved Folkeparken?

Fru Lehmberg: Jeg er ogsaa en Tilhænger af, at Gymnasiet lægges ved Folkeparken. Det vilde være meget trist, om vi efter alle de store Udgifter, vi har haft i Anledning af Kirkebakken, nu skulde ødelægge den ved at lægge et Gymnasium der. Jeg er mere ængstelig for Kirkebakken, end Grønbech lod til at være; jeg tror ikke, at vi ved at bygge en stor Kasse, som skulde gemme den anden, vilde vinde noget derved. I og for sig tror jeg ikke, at Gymnasiet, set oppe fra, vil virke saa skæmmende, men set fra Brogaardsvej eller Lyngbyvej vil det virke langt mere skæmmende, og jeg vil som sagt meget beklage, om virkelig Gymnasiet skal lægges der. Ganske særlig har den nuværende Kommunalbestyrelse arbejdet for at bevare Kirkebakken saa skøn som muligt med den smukkest mulige Udsigt, og jeg maatte beklage, om hele dette Arbejde skulde være spildt derved, at man gaar med til, at Gymnasiet lægges paa Kirkebakken.

Folkeparken er ganske ideel til det Gymnasium, som Gjentofte Sogn trænger til og længe har ønsket, og det er Borgernes inderligste Ønske, at det ogsaa maa blive bygget i Folkeparken.

Borgerklubben købte i sin Tid denne Grund, fordi Borgerne i Gjentofte faktisk ikke havde noget Lokale eller Sted, hvor de kunde samles. Det daværende Hotel var ikke tilstrækkelig stort og heller ikke hyggeligt nok, til at Borgerne kunde føle sig tilfreds dermed, og derfor købte de Grunden ved Folkeparken for at opføre en Bygning i dette Øjemed. Efter den Tid er der imidlertid sket det, at Hotellet ganske er bygget om, og de Lokaler, som Borgerne den Gang trængte saa haardt til, har de nu i fuldt Maal, saa de trænger slet ikke til noget Lokale, og derfor fatter jeg ikke, hvorfor Klubben lægger saa haarde Baand paa Kommunalbestyrelsen. Det var dog netop Gjentofte Sogns Beboere, som ønskede dette Gymnasium, og det er et stort Offer, som hele Kommunen bringer netop for at imødekomme Gjentofte Sogns Beboere, og derfor finder jeg det saa meget mere mærkeligt, at nogle enkelte af Sognets Beboere gør, hvad de kan, for at lægge sig paa Tværs af Kommunens Forslag. Nu

er der Tale om et Mageskifte; i sin Tid var Forholdet det, saavidt jeg har forstaaet, at Borgerklubben selv stillede sig velvilligt overfor Kommunen og gerne saa, at denne Grund, som Klubben faktisk ikke har Brug for, blev anvendt til Gymnasium, og det glædede jeg mig over, jeg syntes, det var udmærket, naar Klubben alligevel vilde af med denne Grund, at vi saa fik den til dette Gymnasium. Men det Mageskifte, der nu skal finde Sted, beklager jeg i høj Grad. Den forrige Kommunalbestyrelse købte med store pekuniære Ofre de Grunde, som ligger ved Søen, fordi de gerne vilde bevare hele Partiet omkring Søen saa villamæssigt eller saa ubebygget som muligt; de Grunde, som ligger ved Søen og som vi købte af Arildsen, købte vi meget dyrt, og vi vidste den Gang, vi købte dem, at vi slet ikke kunde faa Pengene ind igen, men vi købte alligevel, fordi Kommunen altid har ønsket, at der omkring Søen skulde være saa villamæssigt et Kvarter som muligt. For imidlertid at faa Gymnasiet lagt der, hvor alle i Virkeligheden ønsker det, ved Folkeparken, skal vi altsaa foretage dette Mageskifte af en Grund, som vi faktisk har belagt med Villaservituter, og der er, saavidt jeg ved, af det samlede Areal allerede solgt een Grund fra, og Ejeren har maattet respektere disse Servituter; skal der nu lægges en stor Ejendom, muligvis paa 4 Etager, vil den paagældende Ejer føle sig brøstholden; jeg synes, det er ganske udelukket, at Kommunen kan gaa med dertil, og jeg maa meget beklage, hvis den virkelig tillader, at der lægges en Bygning med Stue, 1. og 2. Sal, hvad enten det nu bliver i fuld Etage eller med Manzard. Det er kedeligt, hvis vi ikke kan faa Grunden ved Folkeparken paa andre Betingelser, og det forekommer mig, at de Mennesker, som vil tvinge os deres Grund paa paa denne Maade, ogsaa maa tage Ansvaret derfor saavel overfor Gjentofte Sogns Beboere som overfor alle Kommunens Beboere. Jeg vil stemme for Indstillingen om, at dette Mageskifte sker, men det er under Tvang, at jeg ligesom de øvrige Gjentofte-Medlemmer af Kommunalbestyrelsen stemmer derfor, og jeg beklager som sagt meget, at vi er stedt i saa haard en Nød, at vi nødvendigvis maa modtage dette Tilbud.

Keiser-Nielsen: Jeg hører ogsaa til dem indenfor Kommunalbestyrelsen, som i sin Tid gik med til at vælge Pladsen ved Gjentofte Folkepark, netop fordi jeg mente, at det vilde være en meget smuk Plads for et Gymnasium, men ganske vist for et Gymnasium, der vilde komme til at ligge, som Engelstoft-Schmidt fremhævede, som Sorø Akademi med Søen nedenfor,

altsaa et Gymnasium, der kom til at ligge midt for Folkeparken.

Under de Forhandlinger, som har været ført, som er bleven vanskeligere og vanskeligere, og som har trukket denne Sag, som det i Virkeligheden hastede med, mere og mere ud, har der endelig ogsaa nu vist sig den Vanskelighed, at Gymnasiet ikke kan komme til at ligge saaledes, som jeg havde ment. Det er godtgjort nu, at Grunden ikke er stor nok. For at Gymnasiet overhovedet skal kunne ligge der, har det for det første vist sig nødvendigt i hvert Fald at forskyde den projekterede Vej, som skulde være Grænsen for det Stykke, der skulde tages af Folkeparken til Grunden. For det andet vil det, hvis der skal være Plads til senere Udvidelse til et to-strænget Gymnasium — og ingen af os vil være med til at bygge et Gymnasium, som har Udsigt til kun at være et en-strænget Gymnasium, hvilket vilde være til stor Skade for Gjentofte By — være nødvendigt at bygge den første Bygning skævt for Folkeparken; den kommer ikke til at ligge smukt, lige for Folkeparken, med den smukke Udsigt til Søen, men lidt skævt, noget til Siden.

Disse Forhold har for det første forkludret for mig det smukke Syn, jeg havde paa Pladsen, for det andet har der nu vist sig nye Hindringer. Der er de Hindringer, som blev nævnt af Blichfeld, baade med Hensyn til Mageskifte og med Hensyn til Kommunens Servituter, som er lagt paa disse Grunde, og som allerede er anvendt overfor en solgt Grund, som den eventuelle Foreningsbygning skulde ligge ved Siden af. Dertil kommer, at vi ved Folkeparken skal have noget mere Grund, derfor skal der føres Forhandlinger om, hvorvidt den nødvendige Grund kan erhverves, hvilket atter skyder Sagen ud; der skal forhandles med Juul Steens Dødsbo for at faa at vide, hvorledes man stiller sig fra den Side. Og hvem garanterer os, at en Forhandling om dette Stykke Jord ikke kan skaffe akkurat de samme Vanskeligheder frem, som vi har haft med Borgerklubben i Gjentofte? Det ser for mig saa endeløst ud med alle de Vanskeligheder, der har været, at jeg er vendt tilbage til Planen om at lægge Gymnasiet ved Kirkebakken.

At lægge det ved Kirkebakken byder for det første et Par mindre Fordele, som jeg lige skal nævne. For det første denne, at under de Forhandlinger, der har været ført med Ministeriet og under de Paavisninger, der har været foretaget paa Aastederne, har baade Ministeren og de ministerielle Embedsmænd og pædagogiske Embedsmænd og ogsaa de byggekyndige Embeds-

mænd udtalt sig for, at de ønskede helst at faa Pladsen ved Kirkebakken, navnlig af den Grund, at de kunde være ganske sikre paa, at der dèr var Plads til en eventuel Udvidelse, medens det for dem med Hensyn til Pladsen ved Folkeparken syntes noget tvivlsomt, man har i hvert Fald fra Ministeriets Side været noget ængstelig for, at man skulde bryde for langt ind i Folkeparken, naar der en Gang blev Tale om Udvidelse af Gymnasiet. Der er lige knebent nok med Pladsen der, men Gymnasiet k a n ligge der, det har Ministeriet erklæret, men det kommer som sagt ikke til at ligge midt for, men lidt skævt for.

Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor Ministeriet især har ønsket Gymnasiet ved Kirkebakken; det er ganske vist kun en mindre Grund, men den kan ogsaa have sin Betydning. Det er denne, at Staten har krævet — og det er Kommunen gaaet ind paa — at dette Gymnasium for at blive fri for straks at bygge to Gymnastiksale skulde have Ret til at benytte Gymnastiksalen ved Sidenius' Skole. Nu er der intet i Vejen for, at man fra et Gymnasium ved Folkeparken kan dirigere Klasserne til Sidenius' Skole, men det betyder selvfølgelig nogen Ulempe, det vilde være adskilligt lettere, naar Gymnasiet laa lige ved Siden af. Det samme gælder Sportspladsen, der ligger ved Sidenius' Skole, og som Gymnasiet efter Overenskomsten skal have Ret til at benytte. Det kan selvfølgelig ogsaa her gaa at dirigere Klasserne hen til Sportspladsen, det er jo ikke saa langt, men særlig Gymnastiksalen havde det været rart at have nogenlunde nær ved selve Gymnasiet.

Med Hensyn til de Indvendinger, som gøres fra modsat Side, er jeg enig med ærede Medlemmer i, at disse Indvendinger er der. Der kan være en vis Fare — og det var da ogsaa derfor, jeg i sin Tid gik med til, at Gymnasiet skulde ligge ved Folkeparken, skønt jeg ansaa det andet Sted for at være det mest praktiske — for, at Gymnasiet ikke kommer til at se saa godt ud ved Kirkebakken som ved Folkeparken, NB., hvis det kommer til at ligge saaledes, som jeg havde tænkt mig. Jeg tror ikke, hvis man smækker op, som Engelstoft-Schmidt saa smukt udtrykte sig for at vise sin Foragt for denne Bygning ved Kirkebakken — en Gymnasiebygning ved Kirkebakken, at den vil gøre saa stor Skade. Man maa huske, at der bliver ikke Tale om et vældig stort Gymnasium som f. Eks. Øregaard Gymnasium; det er i det hele taget tvivlsomt, om et Gymnasium i Gjentofte nogen Sinde vil vokse op til at blive saa stort som de i Hellerup. I en lang Aarrække vil det i hvert Fald være et mindre Gymnasium, som kræver

mindre Plads, og naar det bygges fornuftigt og rykkes noget ned mod Søen, tror jeg, det er en, skal jeg bruge Udtrykket lidt mild Overdrivelse af Engelstoft-Schmidt, naar han siger, at man, hvis Gymnasiet lægges ved Kirkebakken, ikke vil kunne se Søen. Saa stor en Bygning, at man, naar man staar paa Kirkebakken, ikke skulde kunne se Søen, bliver Gymnasiet nu heller ikke; det er ganske udelukket. Og naar ogsaa Fru Lehmberg siger, at Kirken vil blive ganske skjult fra Brogaardsvej og Lyngbyvej, er det ogsaa noget overdrevet. Jeg kan nu ikke udtale mig saa bestemt, før jeg har set Tegningerne, og dem har vi desværre ikke, men jeg tror ikke, naar man bærer sig fornuftigt ad, at der vil ske saa stor Skade, ved at man lægger Gymnasiet ved Kirkebakken, og derfor har jeg sluttet mig til den Indstilling, hvorefter der vendes tilbage til Planen om at anbringe Gymnasiet ved Kirkebakken.

Men min egentlige Hovedgrund, den, som maatte gælde alle Kommunalraadets Medlemmer, er den, at vi kan ikke vente. Jeg vil gerne holde dette meget stærkt fast, at vi gør os til Grin. Nu er Ministeriet ivrigt for, at vi skulde tage Bestemmelse om, hvilken Plads vi vil have, det har ganske overladt til os at træffe Bestemmelse i saa Henseende, men det har Gang paa Gang opfordret os til at faa en Afgørelse paa Spørgsmaalet. Og vi maa jo stadig huske paa, at det er ikke os, som skulde bygge dette Gymnasium, det er Ministeriet; det er Statens Sag. Kommunen har ofret, jeg tror, over 100,000 Kr., det er vist ca. 130,000 Kr., som vi ofrer for at hjælpe Gjentofte Borgere til et Gymnasium, som egentlig Staten skulde have bekostet helt og holdent; ifølge Overenskomsten er det Staten, som skal bygge det, Kommunen har intet dermed at gøre. Imidlertid har Kommunen bragt dette Offer for at hjælpe Gjentofte-Borgerne, og saa ligger de nu og spænder Ben for os og stiller nye Forslag, som sinker Sagen. Det sidste Forslag, de er kommet med, bevirker, at vi maa til at forhandle med en tredie Part, saa siger jeg: Det kan vi ikke være bekendt! Der er ikke andet at gøre end at sige til Staten: Vi har ikke kunnet faa ordnet Sagen angaaende Folkeparken, og vi er blevet ængstelige efter det, som er fremkommet nu, for, at Pladsen ved Folkeparken kan blive for lille, og derfor maa vi, om end vi havde ønsket Pladsen ved Folkeparken, tilbyde Ministeriet den Plads, som Ministeriet selv ogsaa egentlig ønsker og helst vil have — saa er vi færdige, saa begynder Ministeriet straks at bygge, og Gjentofte Borgere kan faa deres Børn i Gymnasiet. Saa er vi som sagt færdige, saa har vi handlet som Folk, der har gjort sig al mulig Umage for at ordne Sagen paa en bestemt

Maade, det er ikke lykkedes, vi har ikke kunnet skaffe den Plads, der var Tale om ved Folkeparken paa Grund af alle de Indvendinger, der har været rejst derimod. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for den af Grønbech og mig fremsatte Indstilling om at tilbyde Staten Grunden ved Kirkebakken.

M. E. Jensen: Der foreligger i denne Sag et Købetilbud, og derfor har det sin Vigtighed at beskæftige sig med selve Købetilbudet, som endnu ikke har været omtalt, og som vist overhovedet ikke er kendt af nogen.

Men inden jeg gaar over til dette Købetilbud, vil jeg gerne sige, at det vilde jo være meget fristende for os, som gerne vil have denne Gymnasiesag afsluttet, at følge Keiser-Nielsens Forslag og dermed afgøre Sagen, idet man siger: Nu kan vi ikke have disse Forhandlinger længere, nu maa vi lægge Gymnasiet paa Kirkebakken. Jeg indrømmer, at Fristelsen er der efter alt det, vi har været ude for og fremdeles er ude for. Overfor dette vil jeg minde om een Ting, nemlig, at der er ikke sket noget som helst i og for sig, som kunde forandre hele vort Syn paa denne Sag udover dette, at en enkelt Mand eller to enkelte Borgere i Gjentofte i Modsætning til alle andre Borgere deroppe har ment at burde stille sig saaledes, at vi er kommet ind i alle disse Vanskeligheder. Der er ikke sket andet! Hele Gjentofte Sogns Beboere ønsker vedblivende lige saa stærkt som nogensinde og som Raadet her, at Gymnasiet kommer til at ligge ved Folkeparken. Hvis ikke disse to enkelte Borgere havde ment at maatte stille sig paa uvilligt, som de har gjort, hvad jeg dog ikke skal komme ind paa at kritisere her, det tilkommer ikke mig, det maa de selv om, saa var vi ikke kommet ud for alle disse Vanskeligheder, og saa vilde denne Sag have været færdig, saa vilde vi have overtaget Grunden for de ca. 11,000 Kr., og saa havde Sagen været færdig. Saa er Spørgsmaalet alligevel dette: Er det nu rigtigt, naar hele Raadet efter meget nøje at have overvejet Sagen, og naar hele Befolkningen vedblivende indtager det samme, gamle Standpunkt, som er dette: Vi maa se at faa Gymnasiet til at ligge ved Folkeparken, er det saa rigtigt, spørger jeg, at man ikke søger at komme udenom de Vanskeligheder, der er kommet frem fra ganske enkelte Borgere? For man maa vel kunne komme udenom dem, det er vel muligt? Alt det, der tidligere har været oplyst om Grunden ved Folkeparken, at den kunde bruges og det hele iøvrigt bringes i Orden, hvis ikke nu disse to Borgere stiller Betingelser, som vi ikke kan opfylde, det er vel fremdeles gyldigt? Det er vel ikke saa, at der er kommet nye Ting frem, som viser,

at det ikke er rigtigt, hvad der tidligere har været oplyst for os?

For saa vidt jeg ikke fra Skoledirektørens og fra den ærede Ordfører (Engelstoft-Schmidts) Side med Hensyn til det Forslag, der er stillet om at købe Grunden ved Folkeparken, kan faa fyldestgørende og tilfredsstillende Svar paa visse Spørgsmaal, vil jeg holde for og anbefale, at vi holder os til Grunden ved Kirkebakken. Kan jeg ikke faa disse Oplysninger, og er vi enige om, at Sagen ikke yderligere kan opsættes, ser jeg ikke rettere, end at vi maa følge Grønbech og Keiser-Nielsen, for jeg er ogsaa enig i, at vi kan ikke blive ved maanedsvis at forhandle om disse Ting og ikke komme til nogen Aftale. Og jeg maa sige, at det har ikke været noget, vi „troede"; det er ikke Kommunalbestyrelsens eller Udvalgets Skyld, at vi ikke har faaet disse Købetilbud meddelt, saa vi havde set dem før nu. Derfor maa jeg have visse Oplysninger, saa vi kan have alting paa det rene; der er en Del Uklarheder. Der staar for Eks. i den Udskrift af Skoleudvalgets Protokol, som er omdelt til os i Aften:

„Et Mindretal (Engelstoft-Schmidt) indstiller, at man modtager det Tilbud, der foreligger fra Gjentofte Borgerklub, og som gaar ud paa, at Kommunen straks overtager Klubbens Grund ved Folkeparken, dog under Forbehold af, at Staten indgaar paa at anvende denne Grund til det nye Gymnasium."

Og i en Efterskrift udtaler han med Hensyn til Servituterne paa den Grund, som skal mageskiftes,

1) at „Kommunen er villig til at yde saadanne Lempelser med Hensyn til Servituterne, som er forsvarlige i Henhold til tidligere trufne Dispositioner. Det af Foreningen paatænkte Borgerhus maa ikke være højere end højst Stue, 1. og 2. Sal eller Manzard."

2) at Kommunen, „saafremt der finder Mageskifte Sted med en Parcel af Matr. Nr. 27a af Gjentofte By og Sogn, vil være villig til at tage under velvillig Overvejelse at give Klubben Forkøbsret til den tilbageværende Parcel." Og

3) at „Selskabet maa respektere de paa Grundene hvilende Byrder og Forpligtelser, derunder ogsaa en paa Matr. Nr. 27a værende Kloakledning."

Det er maaske ikke uden Interesse for Raadet at stifte nærmere Bekendtskab med de forskellige Købetilbud, som ikke har været udførlig omtalt tidligere.

Saavidt jeg kan se, foreligger der en Skrivelse fra dem, som er berettiget til at sende Kommunen saadanne Meddelelser, dateret 24. April 1924, hvori det hedder, at „Generalforsamlingen paalægger Bestyrelsen uden Ophold at overdrage Gjentofte Kommune

Borgerklubbens Grund, Matr. Nr. 35a m. fl. af Gjentofte ved et Mageskifte paa de Vilkaar, som er skitserede i Dokument af 14. April 1924 med tilsluttende Skrivelse af 14. April 1924, eller paa de for Kommunen lempeligere Vilkaar i Henseende til Servituter, som Kommunen kan akceptere". Og i dette Dokument af 14. April 1924 staar der med Hensyn til Servituterne: saadanne Lempelser af Servituterne, som Kommunen maatte være villig til at gaa ind paa, eller lign. Dette Dokument af 14. April 1924 gaar imidlertid ikke ud paa det, den ærede Ordfører (Engelstoft-Schmidt) sagde, at man skulde mageskifte en Grund ved Gjentofte Sø eller en anden Grund i Kommunen med Grunden ved Folkeparken; dette Dokument gaar ud paa, at Klubben overdrager os Grunden ved Folkeparken straks paa de i Skrivelsen skitserede Vilkaar, og det eneste, de vil forhandle om, er Servitutspørgsmaalet; de Vilkaar, som iøvrigt er nævnt i Dokumentet, skulde staa fast. Ifølge Dokumentet er det den Grund ved Søen, Matr. Nr. 27a af Gjentofte, der er Tale om — ikke nogen som helst anden Grund. Hvis vi vedtager Engelstoft-Schmidts Indstilling, maa vi gaa ud fra, at det drejer sig ikke om Tilbud om yderligere Forhandling angaaende en Grund ved Gjentofte Sø eller muligvis andre Grunde i Kommunen, men netop om den bestemte Grund, som omtales i Dokumentet af 14. April, Matr. Nr. 27a. Borgergerklubben tilbyder at overdrage os Grunden ved Folkeparken for det første mod et Mageskifte med ca. 4000 Kv. Al. af dette Matrikelnummer ved Gjentofte Sø. Men disse 4000 Kv. Al., de anmoder om, og som er servitutbelagte i Øjeblikket, af hvilken Grund vi skulde dispensere, er imidlertid bedre beliggende og mere kostbare end den Grund, vi skal overtage — den er ikke meget værd i Handel og Vandel; de har sat Prisen til 12,000 Kr. — det er den maaske værd, jeg tror det knapt; i hvert Fald ønsker jeg at præcisere, at det er en betydelig bedre Grund, vi byder dem.

For det andet forlanger de yderligere, at vi skal overtage fra Gjentofte Bank en Prioritet paa 8000 Kr., de har staaende i Grunden ved Folkeparken, men der staar ikke noget om — og det vil jeg bede Engelstoft-Schmidt oplyse for os — med hvilket Beløb denne Prioritet forrentes. Jeg ved ikke, om det er 6 pCt. eller 8 pCt. Til Gengæld skal Klubben til os udstede en Obligation paa 8000 Kr., som kun skal forrentes med 5 pCt. og være uopsigelig i 10 Aar. Jeg vil antage, at den Prioritet, vi skal overtage fra Gjentofte Bank, er dyrere end 5 pCt., jeg ved heller

ikke, hvornaar den skal kunne opsiges; dèr gør Klubben sig formentlig ogsaa en Fordel.

Med Dokumentet følger der en Skrivelse, ogsaa af 14. April, som ogsaa omhandler Salgsvilkaarene, hvori der staar: „I Hastværket i Dag undgik det min Opmærksomhed, at der i det af Fabrikant Wm. Christiansen og mig underskrevne Dokument ikke fandtes Udtryk for, at Foreningen „Gjentofte Borgerklub" eller en Kreds af dens Medlemmer gerne i et passende Tidsrum vilde have Forkøbsret til den Del (2649 Kv. Al.) af Grunden Matr. Nr. 27a, som bliver tilbage, naar de 4000 Kv. Al. overdrages til Borgerklubben..." Jeg spørger: Hvad vil det sige? Det skal vi efter Engelstoft-Schmidts Indstilling ogsaa gaa ind paa. Vi skal være villige til at give Klubben en saadan Forkøbsret, der maa altsaa føres yderligere Forhandlinger. Med andre Ord: Medens de skriver til os, at de er villige til at afhænde Grunden til os, maa vi akceptere — det er hele Forudsætningen — deres Tilbud, og der skal saa føres yderligere Forhandlinger, men dette vilde være saare uheldigt; vi burde kunne afgøre Sagen fuldkomment i Aften.

Hvis vi skal give Klubben Forkøbsret, bliver det en Sag for sig. Og det er ikke alene Klubben, vi skal give denne Forkøbsret, men „en Kreds af dens Medlemmer", som ikke engang er nævnt; det hele forekommer mig højst uklart og uheldigt. Yderligere ønsker de at overtage denne Del af Grunden for en Pris af 3 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al., ligesom hele Købesummen skal forblive indestaaende i Grunden, uopsigelig fra Kreditors Side i 10 Aar fra Overdragelsen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, at ogsaa dette er favorable Vilkaar for Klubben.

Og Dokumentet af 14. April slutter saa saaledes: „Det er en Forudsætning for nærværende Overenskomst, at de Matr. Nr. 27a paahvilende Servituter tilsteder Opførelsen af en Foreningsbygning". Nu vil jeg gerne spørge — og have bestemt Svar derpaa — om vi alene kan bestemme, at der maa lægges en Foreningsbygning paa dette Areal? Det vilde maaske være uheldigt, om vi gav et saadant Tilsagn? Er der ikke andre paataleberettigede med Hensyn til Arealerne ved Gjentofte Sø, som kan hindre Opførelsen af en saadan Foreningsbygning?

For det tredie spørger jeg — og ønsker positivt Svar — om vi, hvis vi nu vedtager dette Forslag og faar Mageskiftet i Orden, saa kan være sikre paa, at alle Hindringer med Hensyn til Servituterne paa Grunden ved Gjentofte Folkepark er ryddet af Vejen, saa der virkelig kan bygges et Gymnasium der? Hvilke

Uklarheder hersker endnu paa dette Omraade? Skal der føres Forhandlinger med andre Mennesker om at faa Servituterne ophævet, saa vi ikke selv er Herre derover, naar vi nu har modtaget det foreliggende Tilbud? Kan vi i det hele taget komme til Ende med denne Sag i Aften? Er virkelig alle Servituthindringer ryddet af Vejen, naar vi har besluttet at modtage det foreliggende Tilbud, saa Staten straks kan paabegynde Opførelsen af Gymnasiet? Har de paataleberettigede erklæret sig villige til at give Samtykke til, at disse Servituter ophæves? Jeg ønsker bestemte Svar paa de Spørgsmaal, jeg her har opstillet, thi de konkluderer i, om hele denne Sag er i fuldkommen Orden, saa Gymnasiet kan komme til at ligge ved Folkeparken, saafremt vi i Aften vedtager Engelstoft-Schmidts Forslag. Dersom Sagen er i Orden, og det kun afhænger af, hvorvidt vi vil modtage dette Tilbud eller ej, forekommer det mig, at man bør modtage det, selv om Betingelserne er noget haarde. Er Sagen derimod ikke i Orden, er alle de Vanskeligheder, jeg her har peget paa, til Stede, forekommer det mig, at vi er meget ilde stillet, og saa ved jeg ikke andet Raad, end at vi, saa nødig vi end vil, maa vedtage Forslaget om at lægge Gymnasiet ved Kirkebakken.

Jeg ønsker Svar af Skoledirektøren, idet jeg antager, at Skoledirektøren efter at Sagen har været behandlet i Skoleudvalget jo nu i længere Tid, er i Stand til at give positive Svar paa disse Spørgsmaal.

Næsted: Af let forstaaelige Grunde har jeg ikke ønsket at tage Del i Debatten, men nogle af de faldne Udtalelser kalder mig frem.

Man har spurgt, om der er Plads ved Folkeparken til et Gymnasium. Efter sidste Møde i Kommunalbestyrelsen, hvor denne Sag blev behandlet i lukket Møde, har Arkitekten sammen med Skoledirektøren, Kommuneingeniøren og mig beset Grunden ved Folkeparken; vi holdt et Møde deroppe, og vi kom til det Resultat, at der ikke blot paa denne Grund er Plads til et Gymnasium med en enkelt Retning, men ogsaa til et Gymnasium med dobbelt Retning, saaledes som man kan forudse, at det vil komme engang i Fremtiden.

Da man ikke ønsker at gaa for langt op i Højden med en saadan Bygning paa dette Sted, bliver man rimeligvis nødt til at rykke Bygningen noget mod Nord, saa den kommer til at rykke bort fra selve Folkeparkens Midterakse. Dette bliver i nogen Grad afbødet, naar det Øjeblik kommer, da man skal foretage Tilbygningen, naar Gymnasiet skal udvides til ogsaa at om-

fatte en matematisk-naturvidenskabelig Retning, idet saa denne Tilbygning vil komme til at løbe lidt mod Syd, saa Tilbygningen og Gavlen af den gamle Bygning kommer til at staa i Midterlinien af Folkeparken.

Rimeligvis vil det ogsaa medføre, at den Vej, vi har projekteret, maa svinge lidt længere mod Vest.

Planen kan altsaa gennemføres, uden at der udover at købe Borgerklubbens Grund, bliver Tale om at erhverve mere Areal.

Chefen for den kulturelle Forvaltning (Vinten): Den 22. Februar d. A. vedtog Kommunalbestyrelsen at tilbyde Ministeriet en Grund ved Siden af Folkeparken i Forbindelse med en Del af Folkeparken paa Betingelse af, at Kommunen kunde erhverve en Baggrund til den omhandlede Grund, og paa Betingelse af, at der ikke paa denne Grund eller paa den Del af Folkeparken, som skulde benyttes, var saadanne Servituter, som kunde hindre en Bebyggelse af den Art, her er Tale om.

Samtidig blev det vedtaget, at Økonomikontoret straks skulde begynde at undersøge Betingelserne for denne Erhvervelse og ligeledes undersøge, om der var saadanne Servituter paa Arealerne, som eventuelt kunde være til Hinder for en saadan Bebyggelse.

Vi havde Grund den Gang til at tro, at vi kunde erhverve Grunden, vi havde Grund til at tro, at alt vedrørende denne Erhvervelse var aftalt; der var refereret indenfor Udvalget de Betingelser, som man havde stillet, og dette Referat var ganske nøjagtigt det, som jeg havde faaet fra den Side, jeg forhandlede med. Det viste sig imidlertid, at vi ikke kunde erhverve Grunden. En Generalforsamlingsbeslutning i vedkommende Forening gjorde det umuligt for Bestyrelsen at overlade Kommunen Grunden. Under disse Forhold blev jeg ringet op af Økonomikontoret, som spurgte, om der var særlig Grund til at undersøge Servitutforholdene? Da Sagen laa, som den laa, syntes jeg ikke, det var særlig Nytte til, og vi blev enige om, at det ikke var formaalstjenligt at undersøge disse Servitutspørgsmaal. Om det er gjort senere, ved jeg ikke.

Saa blev der yderligere rejst Forhandling vedrørende Sagen, som resulterede i et Tilbud fra Kommunen om, at man vilde købe den paagældende Grund for en bestemt Sum, nemlig 11,965 Kr. Dette Tilbud var rent og klart, og var det bleven modtaget, havde Sagen ogsaa kunnet gennemføres, men det blev ikke modtaget; det blev mødt med et Kontratilbud, det Tilbud om Mageskifte, som ligger paa Kommunalbestyrelsens Bord.

Den Indstilling, som nu foreligger for Kommunalbestyrelsen, og som anbefales af Engelstoft-Schmidt, refererer ikke Klubbens Tilbud; det er heller ikke Meningen. Indstillingen gaar kun ud paa at modtage Tilbudet med de Ændringer, som er nævnt her.

Det er stadig ikke undersøgt — og derfor endnu ikke klart — om der er Servituter, som kan hindre Bebyggelsen. Jeg har forespurgt, om denne Undersøgelse er ført til Ende. Økonomikontoret er maaske vidende derom; det er dèr, Spørgsmaalet har været fremme. Det maa i hvert Fald bringes paa det rene, men det kan sikkert ogsaa meget let bringes paa det rene. Jeg tror i og for sig ikke, at Servitutspørgsmaalet vil volde nogen Vanskelighed, men udtale mig ganske bestemt derom kan jeg selvfølgelig ikke.

Hvis man vedtager at modtage det foreliggende Tilbud fra Borgerklubben, er Sagen efter min Mening, saaledes som den ligger i Øjeblikket, ikke helt afgjort endnu, saa maa man nemlig begynde en ny Forhandling med Bestyrelsen for Borgerklubben vedrørende det Mageskifte, der er foreslaaet, og jeg ved ikke, om en saadan Forhandling bliver svær eller let, men en Forhandling maa der føres. Indstillingen fra Engelstoft-Schmidt gaar ikke ud paa at modtage Tilbudet saaledes, som det er sendt til Kommunalbestyrelsen; det ønsker Kommunalbestyrelsen som sagt heller ikke, en Ændring maa der til.

Personlig tør jeg ikke udtale, hvilket Udfald en saadan Forhandling vil faa; jeg tror, at den almindelige Mening er, at Forhandlingen denne Gang vil faa et let Forløb og bringe det ønskede Resultat, men Erfaringerne fra tidligere Forhandlinger gør, at jeg i hvert Fald stiller mig noget skeptisk. Det kan ikke nægtes, at den Grund, som Borgerklubben tilbyder at mageskifte med, ganske sikkert ikke kan benyttes paa den Maade, der omtales i Skrivelsen af 14. April, hvilket er Forudsætningen for Mageskiftet.

Fuldmægtigen ved økonomisk Forvaltning (Vogt): Der er stillet to Spørgsmaal angaaende Servituter, nemlig dels vedrørende de Arildsenske Grunde ved Gjentofte Sø, dels vedrørende Grunden ved Folkeparken.

For de Arildsenske Grunde er Forholdet det, som alt fremhævet, at Grundene blev købt som Følge af en Henvendelse fra en Række Borgere i Kommunen for at undgaa Fabrikbebyggelse af disse to Arealer. Grundene er to Strimler; mellem dem ligger en anden Strimmel Jord, og Ejeren heraf gik, efter at Kommunen havde købt de to førnævnte Grunde for at belægge dem

med Villaservitut, ved en Deklaration med til at lægge Kommunens almindelige Villaservituter med ganske uvæsentlige Undtagelser paa sin Grund, og han har senere bebygget Grunden i Overensstemmelse med Servituterne.

I sin Tid blev der skrevet til ham, om han, hvis Kommunen vilde lægge Villaservitut paa sine Arealer, vilde lægge en tilsvarende Servitut paa sit Areal, og det gik han som sagt med til. Jeg anser det derfor for ganske givet — det er ogsaa fremhævet under de Forhandlinger, der har været ført med Bestyrelsesmedlemmer i Borgerklubben, da Tilbudet blev skrevet — at man i hvert Fald maa have en Sanktion fra denne Ejers Side af de Ændringer i Bebyggelsen, der er foreslaaet i dette Tilbud. — Dette med Hensyn til den Grund, som Gjentofte Borgerklub vil have.

Det andet Spørgsmaal er dette: Hvilken Ret har Kommunen til at bygge ved Folkeparken? Der er Forholdet det, at Folkeparken er købt i to forskellige Parceller: Den ene Parcel af Juul Steen; paa denne hviler der Park-Servitut, men dette Areal kan vi efter hvad jeg har faaet at vide, bl. a. af Volmar Jensen, formentlig lade være udenfor.

Den anden Parcel, som Kommunen nu ejer, er bleven købt af Dir. Heilbuth; der hviler ikke Servitut derpaa, som kan forhindre Bebyggelse af den foreslaaede Art.

Hvorvidt der skulde ligge særlige Servituter paa Borgerklubbens Grund, kan jeg ikke sige noget bestemt om. Økonomikontoret fik i sin Tid overdraget Spørgsmaalet om Ordning af Kommunens Adkomst paa Borgerklubbens Grund, men afgav paany Sagen Dagen efter, da det viste sig, at Forudsætningerne for Kommunens Tilbud og for Borgerklubbens Tilbud var ganske forskellige.

For saa vidt Gymnasiet skal opføres paa det Areal, som Kommunen i Forvejen ejer, og som er købt af Heilbuth, er der altsaa ingen Vanskeligheder med Hensyn til Opførelsen.

Engelstoft-Schmidt: Jeg har nu hørt om al den Kærlighed, der er til Planen om at faa Gymnasiet ved Folkeparken, og jeg har hørt om den megen Kærlighed til selve Kirkebakken, men det mærkelige er, at det resulterer altsammen i, at man siger: Skidt med Kirkebakken, den maa gerne ødelægges! Der er saa mange Betænkeligheder ved denne Sag, at vi er lige ved at dø af Betænkeligheder, men jeg skal nu alligevel prøve paa at besvare de forskellige Spørgsmaal, som er rettet til mig.

Grønbech nærede Betænkelighed ved, at der skulde lægges en Bygning paa den sydlige Parcel ved Søen. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende nærer ikke mere Betænkelighed ved at lægge et Klubhus for Enden af Søen end ved at lægge det i Folkeparken. Jeg kan ikke tænke mig, at et Klubhus i Folkeparken skulde ligge særlig bedre der end for Eks. ved Søen. Jeg formoder da ogsaa, at Grønbechs Stilling overfor Klubhuset mere er dikteret af andre Aarsager end af Hensyn til selve Bebyggelsesspørgsmaalet.

I det Forslag, jeg har fremsat, skriver jeg udtrykkelig: den foreslaaede Grund eller anden tilsvarende Grund. Jeg er nemlig selv klar over, at der kan opstaa visse Betænkeligheder og Forhold, som umuliggør et Mageskifte med den Parcel ved Søen, der er Tale om; derfor er mit Forslag ogsaa kun skitseret; vi er ikke derved bundet til et bestemt Matrikelnummer.

Borgerklubben derimod tilbyder os, at vi straks kan overtage en bestemt Grund, ved Folkeparken, og dette Tilbud synes jeg, vi skal modtage. Vilkaaret derfor er, at der skal finde et Mageskifte Sted, men det kan finde Sted, naar vi finder en passende Grund. Om det just skal være den Grund, der nu er udpeget i første Omgang, eller om det bliver en anden, er et meget stort Spørgsmaal. Der kan hvile visse Servituter paa Arealet, som maa respekteres; det er da ogsaa Grundlaget for min Indstilling desangaaende, idet der staar, at Selskabet maa respektere de paa Grundene hvilende eventuelle Servituter.

I Klubbens Tilbud staar: „Det er en Forudsætning for nærværende Overenskomst, at de Matr. Nr. 27a paahvilende Servituter tilsteder Opførelsen af en Foreningsbygning..."

Det behøver vi imidlertid ikke at bryde vor Hjerne med; det er slet ikke sikkert, at det bliver den Grund. Det er Udtryk for, Norm for, hvorledes Mageskiftet skal foregaa, men om det bliver den her nævnte Grund eller en helt anden, er der ikke truffet endelig Afgørelse om endnu, vi kan derfor ikke behandle et saadant Tilbud; vi skal ikke lade os noget diktere i den Henseende.

Med Hensyn til Pladsen ved Folkeparken har Næsted udtalt, at den er stor nok; det er sagt af Statens Repræsentanter, Ministeriet har erklæret, at der er Plads til et to-strænget Gymnasium — det kan vi henholde os til. Faa alting skriftligt i hvert enkelt Tilfælde synes jeg nu heller ikke, vi behøver. Jeg tror saa godt om Regeringen, at man, naar den har sagt et Ord, kan stole derpaa. Jeg er ikke bange for at tage et Ord fra Sta-

tens Side... (A f b r y d e l s e) ... Nej, heller ikke under de nuværende Forhold.

Angaaende Grundværdien, henholdsvis paa Kirkebakken og ved Folkeparken, skal jeg bemærke, at der jo er en væsentlig Forskel, og at det betyder en vis økonomisk Fordel at benytte Grunden ved Folkeparken, idet Grunden ved Kirkebakken er sine ca. 35,000 Kr. værd, medens Grunden ved Folkeparken, selv med Anlæg af Vej og Kloak, højst er 18,000 Kr. værd.

Den Pris, der er regnet med for Grunden Syd for Søen, er 3 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al., der mentes før, at den skulde være mere værd, det tror jeg ikke den er med de Forpligtelser, som hviler paa Grunden. Regner man med mere, gaar man sikkert ud fra en forkert Basis; den er ikke disse Penge værd overalt. Hvis Grunden stykkes ud, kan noget af Arealet være disse Penge værd, men ikke alle Dele, og da vi købte, betalte vi en Overpris for at sikre os imod Fabriksbygninger paa dette Sted; om vi nogensinde faar Erstatning for disse Penge, er et stort Spørgsmaal. Men alt dette ordner sig nok, vi behøver ikke at have Betænkeligheder derved.

Keiser-Nielsen talte saa meget om sin Kærlighed til Kirkebakken. Jeg forstaar ikke, hvor denne Kærlighed bliver af, naar han stadig vender tilbage til Planen om at lægge Gymnasiet ved bakken.

Fra flere Sider hævdes det stadig, at Gymnasiet ikke vil komme til at skæmme Kirken. Jeg er ikke i Tvivl om, at en saa dominerende Bygning som Gymnasiet bliver, vil genere Kirken alligevel — om maaske ikke i første Omgang, saa senere, naar det skal udvides, og vi maa se lidt længere frem i Tiden, vi maa se hen til den Dag, det skal udvides. Vi vilde ikke være tilfreds, nogen af os, med et en-strænget Gymnasium, det maa og skal med Tiden udvides til et to-strænget Gymnasium, og derfor maa vi allerede nu tage i Betragtning, hvor meget Plads Gymnasiet vil tage til sin Tid. Og naar jeg før sagde, at man ikke vil kunne se Søen, naar først Gymnasiet er rejst, skal det nok holde Stik; maaske kan man se den, naar man staar paa Tærne, men det kan man jo ikke gøre ret længe ad Gangen. Jeg synes derfor, vi skal holde os til Grunden ved Folkeparken.

Under Hensyn til M. E. Jensens mange og lange Indlæg i denne Sag, maa jeg formode, at han har været meget utilfreds med sin Kollega i Skoleudvalget, siden han selv ripper hele Sagen igennem fra Ende til anden; det plejer ellers at være saaledes, at Medlemmerne, naar en Sag er behandlet i Udvalget,

gør sig bekendt dermed gennem deres Partifæller, men i dette Tilfælde maa Sagen altsaa ikke være tilfredsstillende refereret.

Blandt de mange forskellige Ting, der er nævnt, skal jeg først drage det frem, der blev sagt om Prioritetsforholdene. M. E. Jensen mente, at der paa dette Punkt laa en Gevinst for Borgerklubben derved, at Gjentofte Banks Prioritet paa 8000 Kr. skulde flyttes over til Kommunen. Nej, der bliver ikke Tale om nogen Gevinst; det drejer sig ikke om 8000 Kr. ekstra. Den fikserede Sum er ca. 12,000 Kr. og heri er inkluderet de 8000 Kr.; det er en Del af Beløbet, og Prioriteten forrentes med 5 pCt. Det er kun en Omplacering af Obligationen, hvilket er ganske naturligt; naar Klubben ikke længere ejer Grunden, maa Kommunen overtage denne Obligation, hvis vi ikke ønsker at optage en Prioritet i Gjentofte Bank, hvad jeg ikke tror, vi gør.

Med Hensyn til Grundens Størrelse ved Folkeparken maa jeg sige, at Grunden er stor nok og god nok; Staten har erklæret sig tilfreds med den, og der paahviler den ikke Forpligtelser eller Byrder, som ikke skulde være overkommelige eller kunne overvindes, og derfor synes jeg fremdeles, at vi bør modtage det Tilbud, der foreligger om, at vi straks kan overtage Grunden mod et Mageskifte, som altid kan finde Sted senere; Kommunens Overtagelse af Grunden behøver ikke at vente derpaa. Klubbens Bestyrelse har ved en Generalforsamling faaet Ordre til, saafremt Kommunen ønsker det, straks at overdrage os Grunden, og Mageskiftet skal ikke foretages, før Grunden er afleveret til Kommunen ... (Afbrydelse: Vi ved jo ikke, om der kan bygges derpaa) ... Jo, og selve Mageskiftet kan som sagt finde Sted senere.

Saavidt jeg iøvrigt kan se, er der ikke noget til Hinder for, at Sagen kan gennemføres paa den Maade, jeg her har skitseret. At min Indstilling ikke er i Overensstemmelse med det Tilbud, som foreligger fra Gjentofte Borgerklub, er ganske naturligt. Vi behøver ikke, fordi et Tilbud fremsættes, at tage imod det just i den Form, hvori det foreligger. I min Indstilling har jeg anført de Ændringer, som jeg mener, der kan være Tale om, Ændringer, som jeg allerede har paatalt overfor Klubbens Repræsentanter. Jeg har sagt til dem, at jeg ikke troede det var muligt at føre deres Tilbud igennem i Kommunalbestyrelsen, men nu kunde de jo fremsætte det, og saa maatte de modtage det Kontra-Tilbud, som vi fremsatte. Det afgørende er, synes jeg, at Klubben har tilbudt os Pladsen ved Folkeparken, vi har Ret til at faa den overdraget straks, medens Mageskiftet og Formaliteterne iøvrigt

kan afgøres senere. I samme Øjeblik, vi har faaet Grunden overdraget, kan man paabegynde Opførelsen af Gymnasiet — det er der ingen Tvivl om.

Christensen: Hvis denne Sag virkelig skal afgøres i Aften — og det siges jo, at det er absolut nødvendigt — synes jeg, vi er meget daarligt stillet med Hensyn til Grunden ved Folkeparken. Efter min Formening er ikke et eneste Spørgsmaal vedrørende denne Grund klaret, hverken Servitutspørgsmaalene, Prioritetsforholdene eller de andre Spørgsmaal er ordentlig klaret.

Den ærede Ordfører (Engelstoft-Schmidt) foreslog, at man skulde dele Sagen i to Dele, saaledes at Kommunen foreløbig overtager Grunden ved Folkeparken, som tilhører Borgerklubben, og derefter skulde man forhandle med Klubben om et Mageskifte. Det forekommer mig, at dette vilde være en meget farlig Vej at gaa! Skulde vi nu efter hele den Maade, som Klubben har stillet sig paa overfor Kommunen i al den Tid, Forhandlingerne om Grunden har staaet paa, sige: Nu overtager vi Grunden, hvad vi skal give derfor, kommer vi nok udover! Jeg synes det ikke, thi saa vilde Klubben jo have fuldstændig Haands- og Halsret over Kommunen med Hensyn til Betingelserne. Borgerklubben har stillet sig meget vrangvillig overfor dette Spørgsmaal, skønt det jo er en Sag, som i særlig Grad vedrører Gjentofte By, og som Borgerne derfor skulde være særlig interesseret i. Engelstoft-Schmidt siger nok, at det Tilbud Borgerklubben har fremsat, skal opfattes som et Forslag, som vi ikke er nødt til at gaa ind paa. Efter min Mening er det et rent og skært Salgstilbud, Foreningen har stillet, det er til at gaa ind paa eller ikke gaa ind paa; naar Klubben stiller Krav om en Grund paa 4000 Kv. Al. af de Arildsenske Grunde ved Gjentofte Sø for derpaa at opføre en Foreningsbygning, og naar det efter de Udtalelser, som Fuldmægtig Vogt før fremkom med, ganske bestemt er godtgjort, at den paagældende Grund ikke kan anvendes til den Brug som Borgerklubben vil gøre af den, er Forholdet efter min Mening det, at Klubbens Tilbud ikke kan modtages. Jeg kan slet ikke se, hvorledes vi skulde kunne modtage det, naar vi ikke kan opfylde de Fordringer, Klubben stiller.

Jeg maa indrømme, at jeg saa ogsaa helst, at Gymnasiet kom til at ligge ved Folkeparken. Engelstoft-Schmidt har Ret, naar han siger, at vi allesammen helst vil have Gymnasiet liggende ved Folkeparken, men vi vender alligevel tilbage til Planen om at lægge det ved Kirkebakken. Ja, det kan godt være,

at vi kommer til at vende tilbage dertil, men saa er de, som har forhandlet om denne Sag, ikke helt uskyldige deri. Det er længe siden, der blev rejst Tvivl dels om Grundens Størrelse, dels om Servituterne, saa de Spørgsmaal kunde nok have været klaret til i Aften. Naar vi hører, af Skoledirektøren, at Forhandlingerne begyndte den 22. Februar d. A., undrer det mig, at Sagen ikke er mere oplyst. Jeg vil give Keiser-Nielsen Ret i, at vi kan ikke blive ved at forhale Sagen overfor Ministeriet, men jeg kan ikke indse, hvorledes vi paa det vage Grundlag, der foreligger i Aften, skulde kunne vedtage det Tilbud, Klubben har givet os. Vi staar jo aldeles blank og blottet overfor de Forpligtelser, vi skal opfylde, og hvis derfor Sagen skal afgøres i Aften, tror jeg, at Realiteten ligger i Keiser-Nielsens Forslag. Jeg vil haabe, at Sagen ikke behøver at afgøres i Aften, saa vi kan faa truffet en Ordning, hvorefter Gymnasiet kan komme til at ligge ved Folkeparken, der efter alles Mening vil være det heldigste Sted at lægge det, saafremt altsaa man kan stole paa, hvad der siges, at der i Virkeligheden er Plads nok til et to-strænget Gymnasium der. I sin Tid var der Tvivl om, at Pladsen var stor nok, det maa derfor være en Forudsætning, at den nødvendige Plads kan skaffes saavel til det foreløbige som til det senere udvidede Gymnasium.

Formanden: I Anledning af Christensens Bemærkning om, hvorvidt Sagen kunde udsættes yderligere, maa jeg gøre opmærksom paa, at det var med store Betænkeligheder, at man fra Ministeriets Side gik med til at udsætte den til i Dag, til efter Kommunalbestyrelsesmødet, man fandt det var et ganske urimeligt Forlangende fra vor Side, at vi nu atter vilde vente nogen Tid. Jeg sagde, Sagen maa undersøges, bl. a. maa ogsaa Ministeriets Arkitekt have Lejlighed til at forsøge at placere Gymnasiet ved Folkeparken, og derpaa vandt vi nogle Dage — før man havde Vished derfor, kunde man alligevel ikke træffe nogen Bestemmelse om Beliggenheden. Det er saa, som Keiser-Nielsen udtalte, at Ministeriet vil helst have Gymnasiet ved Kirkebakken, men fra Kommunalbestyrelsens Side ser man jo helst, at det lægges ved Folkeparken, hvis der er Plads nok. Og nu har Statens Arkitekt erklæret at Pladsen der er stor nok, hvilket Næsted iøvrigt allerede har oplyst i Anledning af de Indvendinger, som Keiser-Nielsen fremsatte. Jeg betragter det som givet, at vi ikke kan udsætte Sagen længere; vi maa træffe vor Afgørelse i Aften.

Volmar Jensen: Jeg skal ikke trække Diskussionen ud. Vi er alle enige om, at det vil være bedst, om Gymnasiet lægges

ved Folkeparken. Jeg skal ikke nærmere udmale, hvor smukt det vil komme til at ligge der, men blot sige, at det har været min Tanke hele Tiden, og jeg vil ønske, at man ikke giver Slip paa denne Plan.

Der er gentagne Gange spurgt om Servituterne paa denne Grund ved Folkeparken. Jeg tror, det er saaledes, at Juul Steen, der har solgt sin Del af Haven, lagde Servituter paa hele Arealet, men det Areal, der skal inddrages til Gymnasiet, har aldrig hørt til den Del af Haven, men til den Del, som tilhørte Gartner Mads Jensens Ejendom. Og der er, saavidt mig bekendt — jeg har selv ejet dette Stykke Jord — ikke noget til Hinder for en Bebyggelse af den Art, her er Tale om. Det samme gælder om Borgerklubbens Grund; der er saavidt mig bekendt ikke Servituter paa; jeg tør dog ikke sige det bestemt, men jeg vilde ikke for mit eget Vedkommende tage i Betænkning af den Grund at stemme for, at Gymnasiet skal ligge ved Folkeparken og paa dette Areal.

Hvad angaar Mageskiftet er et af de vigtigste Punkter Servitutspørgsmaalet. Som det allerede er sagt, er det saa, at Kommunen købte disse Grunde netop for at lægge Villaservitut paa, og jeg deler ogsaa Grønbechs Syn paa denne Sag, at man maa respektere disse Servituter, ligesom den Mand, der tidligere har købt, har maattet respektere dem; ogsaa ham, der tidligere har købt, skylder man at forlange Servituterne respekteret. Engelstoft-Schmidt siger nok, at vi kan faa Grunden ved Folkeparken overdraget straks, men det medfører jo, at vi senere skal forhandle med Borgerklubben om hvorledes Servituterne skal være paa den Grund, Klubben ønsker, men det er dog netop en Forudsætning, at Servituterne ikke er til Hinder for deres Planer, og jeg kan ikke se, at vi kan ordne denne Sag paa en Maade, som Borgerklubben kan være tilfreds med.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at lægge Gymnasiet ved Kirkebakken maa jeg sige, at det er med stor Sorg, jeg skulde gaa med dertil eller tvinges til at gaa med dertil, men jeg indrømmer, at den Situation kan komme, hvis man da i det hele taget skal komme nogen Vegne med denne Sag, at jeg maa gaa med dertil; hvis Gymnasiet ikke kan komme til at ligge ved Folkeparken, vil jeg selvfølgelig ikke af den Grund, for at skaane Kirkebakken, forhindre Gjentofte By i at faa et Gymnasium. Men jeg vil ikke haabe, at det kommer til at gaa saaledes, thi det er rigtigt, som det er sagt, at hvis man opfører Gymnasiet der, vil man ikke fra Brogaardsvej kunne se Kirken. Man kan se,

hvorledes den nuværende Skolebygning rager op, og det er jo Tanken, at Gymnasiet skal være højere, og i saa Fald bliver Kirken dækket endnu mere... (Afbrydelse).

Udsigten fra Kirkebakken vil ogsaa blive generet i høj Grad af et saadant Gymnasium. Der er jo gjort store Anstrengelser netop for at bevare den fri Udsigt; noget af det smukkeste er netop Udsigten over Søen og over imod Vandtaarnet, men den vil ganske falde bort.

Den pekuniære Side af Sagen har ogsaa været fremdraget, den bør vi heller ikke se bort fra. Selv om det ikke er store Beløb, det drejer sig om, sparer vi dog altid noget ved at lægge Gymnasiet ved Folkeparken. Alt taler i Virkeligheden for at lægge det der, og jeg tror ikke, man behøver at nære disse Ængstelser med Hensyn til Servituterne.

Noget helt andet var, om Sagen, som Christensen foreslog, kunde udsættes en kort Tid, saa vi kunde faa Forholdene nærmere undersøgt, paa den anden Side vil jeg ikke være med til, naar den højtærede Formand mener, at en Udsættelse kan ødelægge Sagen, at udsætte den. Kan den paa nogen mulig Maade udsættes, vilde det være en Udvej, saa kunde man faa undersøgt disse Servitutspørgsmaal, som jeg beklager ikke paa et tidligere Tidspunkt er bleven undersøgt. Til Trods for de Indvendinger, som med nogen Ret kan fremføres, vil jeg anbefale paa det varmeste, at man vedtager Engelstoft-Schmidts Forslag.

Ved den Generalforsamling, der blev holdt i Borgerklubben, var jeg til Stede — jeg er Medlem af Borgerklubben — og man faar jo et noget andet Indtryk af en Generalforsamling, naar man selv er til Stede. Jeg maa sige — og det har jeg Lov til at sige — at jeg har det Indtryk, at man fra Borgerklubbens Side vil gøre sig Umage for at komme til en Forstaaelse med Kommunen, og at man virkelig vil overdrage Kommunen denne Grund ved Folkeparken uden nogle særlige Betingelser og saa senere søge at komme til Enighed med Kommunen om en anden Grund. Det havde selvfølgelig været bedre, om Klubben til at begynde med havde stillet sig mere imødekommende, for jeg maa jo desværre give de Medlemmer af Raadet Ret, som siger, at Borgerklubbens Medlemmer burde have stillet sig noget mere velvilligt overfor Kommunen; jeg beklager, at dens Tilbud kommer saa sent, men naar en Haand rækkes ud, synes jeg, vi alligevel skal tage imod den og dermed faa Ende paa denne Sag — til alles Tilfredshed, thi vi er jo alle enige om, at vi helst vil have Gymnasiet liggende ved Folkeparken.

Engelstoft-Schmidt: For ikke at blive misforstaaet vil jeg sige, at selv om man vedtager mit Forslag i Aften, er ikke dermed præjudiceret noget som helst med Hensyn til Mageskiftet senere. Der er fikseret en Sum, nemlig ca. 12,000 Kr., og det er Sum mod Sum, der skal mageskiftes, ikke Areal mod Areal. Den Grund, Borgerklubben ejer i Øjeblikket, er vurderet til ca. 12,000 Kr.

Keiser-Nielsen: Der var før et af Raadets Medlemmer fra Gjentofte, som sagde, at vi i Virkeligheden allesammen helst vilde have Gymnasiet liggende ved Folkeparken. Ja, det vilde vi ogsaa helst allesammen til at begynde med, men jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg er bleven noget ked af Planen, idet Gymnasiet, selv om Pladsen er stor nok, og det er den, det har jeg indrømmet, det har Regeringen paastaaet, og saa maa det gælde, kommer til at ligge skævt for Folkeparken. Og selv om det engang ved Udvidelsen kommer til at ligge saaledes, at Gavlen af den gamle Bygning og den udvidede Bygning kommer til at ligge midt for Folkeparken, bliver det dog ikke en Bygning, der kommer til at ligge saa flot og saa smukt, som jeg oprindelig havde tænkt mig, og dette har berøvet mig en Del af det Ønske, jeg havde om at faa Gymnasiet ved Folkeparken. Det Skønhedsindtryk, jeg havde dannet mig af, hvorledes Gymnasiet vilde komme til at ligge, maa jeg i hvert Fald foreløbig opgive; nu kommer det til at ligge skævt, noget af Skønheden ved Placeringen falder derved bort.

Med Hensyn til Mageskiftet er det nu givet, synes jeg, at der ikke kan være Tale om at bytte med en af de Arildsenske Grunde. Vi kan ikke fra Kommunens Side skrive til en Mand, om han vil være villig til at lægge Kommunens Servituter paa sin Grund mod, at Kommunen lægger samme Servituter paa Naboarealerne, og saa lade ham bygge og derefter sige: Nu vil vi gerne have Servituterne ophævet, for vi skal bruge Grunden til et Mageskifte. Det kan der ikke være Tale om.

For saa vidt angaar Grunden ved Folkeparken oplyste Fuldmægtig Vogt, at der ingen Servituter hvilede paa en Del af den. Men jeg har hørt, at man skulde bruge ogsaa noget af Juul Steens Areal ... (Afbrydelse) ... Naa, det skal man maaske ikke. Der er imidlertid sagt, at man ikke var sikker paa, om der ikke ogsaa paa Borgerklubbens Grund laa saadanne Servituter, at de kunde hindre Bebyggelsen; det ved man altsaa ikke? Nu siger Volmar Jensen, at han er saa sikker derpaa, at han for sit Vedkommende godt tør gaa med dertil — det er jeg nu ikke, naar

man ikke kender Servituterne nøje skal man være forsigtig.

Saa er der Spørgsmaalet om at udsætte Sagen! Som jeg sagde før, er det Staten, som skulde have afholdt hele denne Udgift til et Gymnasium i Gjentofte, men Kommunen har for at hjælpe Borgerne i Gjentofte til et Gymnasium bidraget over 100,000 Kr. dertil, og Staten har stadig trykket mere og mere; hver Gang vi har forhandlet, har vi faaet lagt en lille Smule til, og Staten har været meget lidt ivrig for at bygge dette Gymnasium, og nogle har haft Fornemmelsen af, at Staten blev ved at lægge til, og at den maaske til syvende og sidst ikke havde noget imod, at hele Sagen gik i Stykker, saa man foreløbig lod være at bygge noget Gymnasium. Da Staten nu endelig har sat Pres paa og sagt, at nu vil den have Sagen afgjort, er jeg bange for, hvis vi fra vor Side paany udsætter den, at vi skaber en saadan Stemning imod dette Gymnasium, at det maaske kan blive vanskeligt at faa Sagen ført igennem. Jeg kan ikke stemme for, at der skal føres nye Forhandlinger, jeg er i Øjeblikket stillet saaledes, at jeg maa stemme for, at man anviser Staten Grunden ved Kirkebakken. Ganske vist siger jeg ikke som Engelstoft-Schmidt, der brugte det smukke Udtryk: Skidt med Kirkebakken! Det siger jeg ikke, for jeg kan godt se, at det er ikke saa heldigt at faa Gymnasiet der, og at det vilde være bedre, om vi kunde have faaet det ved Folkeparken, men under Hensyn dels til, at jeg gerne vil hjælpe Gjentofte-Borgerne til dette Gymnasium, dels til at vi ikke kan blive ved at udsætte Sagen og derved gøre os til Latter overfor Ministeriet og andre, maa jeg anbefale ærede Medlemmer at følge min Indstilling.

Formanden: Der er bleven talt om det heldige i at udsætte Sagens Afgørelse nogle faa Dage; i Anledning deraf har Næsted nu ringet til Departementschef Glahn og spurgt, om Sagen eventuelt kunde udsættes, og Departementschefen svarede, at til Lørdag Formiddag kunde han vente. Nu ved jeg ikke, om vi skal vente og benytte de mellemfaldende Dage til en nærmere Undersøgelse af Sagen, saa vi kunde holde Møde til endelig Afgørelse af Sagen Fredag Aften Kl. 6.

Grønbech: Det er flere Gange nævnt, at Prisen for Klubbens Grund ved Folkeparken vil blive ca. 18,000 Kr., men saa glemmer man at regne med, at vi skal give 3 Kr. pr. Kv. Al. af Folkeparkens Grund, den har vi jo ikke gratis; den har vi i sin Tid betalt, og Summen maa vi vel sætte til ca. 10,000 Kr. Man kan derfor ikke sige, at Grunden ved Folkeparken koster ca. 18,000 Kr., medens den ved Kirkebakken koster ca. 36,000 Kr.;

man maa regne med, at den førstnævnte Grund koster ca. 28,000 Kr. og den anden 36,000 Kr.; og saa bliver Forskellen ikke saa stor. Jeg giver Engelstoft-Schmidt Ret i, at man ikke kan se Søen fra Kirkebakken, naar Gymnasiet bliver bygget — det kan man nemlig ikke nu, saa jeg ved ikke, hvorledes man skulde komme til at se Søen senere.

Jeg maa ogsaa give ham Ret i, at jeg er Modstander af Restaurationer i Almindelighed, men jeg vil dog sige, at det er ikke lige meget, hvor man lægger en Restauration. Og jeg vilde mene, at en Restauration ikke vilde gøre saa megen Skade paa Grunden ved Folkeparken, som den vil gøre, hvis man lægger den ved Søen. Iøvrigt synes jeg, at vi har faaet Selskabs- og Restaurationslokaler nok i Gjentofte, jeg kan ikke indse, at der er Anledning til at faa flere.

Jeg synes, at der er en lille Uoverensstemmelse mellem det Tilbud, der foreligger fra Borgerklubben, og Engelstoft-Schmidts Indstilling, idet der i Tilbudet udtrykkelig staar nævnt Grunden ved Søen, medens der i Engelstoft-Schmidts Indstilling tales om denne eller en anden tilsvarende Grund. Maa jeg spørge Engelstoft-Schmidt som den, der har ført Forhandlingerne i den sidste Tid, om det kan tænkes, at Borgerklubben vil modtage en anden Grund, for Eks. af Smakkegaardens Jorder til det eventuelle Klubhus? Hvis det er Tilfældet, har jeg ikke noget imod at gaa med til et Mageskifte, men jeg vil ikke være med til, at den servitutbelagte Grund ved Søen skal bebygges paa den Maade, her er Tale om, og jeg maa dertil sige, at naar en Ejer har bygget efter Servituterne og er paataleberettiget, er jeg paa Forhaand overbevist om, at han ikke vil gaa med til, at Servituterne ophæves for Kommunens Grunds Vedkommende.

Dersom Sagen kunde udsættes til Fredag Aften, vilde det være heldigt, og jeg vil saa ønske, at alle de Spørgsmaal, der har været draget frem i Aften og som ikke har kunnet oplyses, maa blive oplyst til næste Møde, bl. a. Spørgsmaalet om, hvorvidt vi kan mageskifte med en Grund af Smakkegaarden.

Engelstoft-Schmidt: Jeg tror ikke, der vil være noget som helst til Hinder for, at vi kunde mageskifte med en Grund af Smakkegaardens Arealer; det er ganske overensstemmende med de Forhandlinger, der har været ført, at der kan være Tale om en anden Grund. Jeg har ikke nævnet alle de Grunde, der kunde være Tale om, men der maa jo være et Grundlag.

Det siges stadig, at min Indstilling ikke er overensstemmende

med Borgerklubbens Tilbud. Nej, jeg har fundet Anledning til at foretage nogle Ændringer deri, men det er heller ikke mere end rimeligt, fordi jeg jo ikke staar her som Repræsentant for Borgerklubben, men for Kommunen.

Blichfeld: Det er meget godt, at Klubben nu har tillempet sig efter Forholdene. Naar der foreligger et Overenskomstforslag fra Borgerklubben, maa vi, indtil andet foreligger, holde os dertil.

Den ærede Ordfører (Engelstoft-Schmidt) sagde før, at det var ikke netop en Grund, der var Tale om at mageskifte, men en Sum, som var fikseret til 12,000 Kr. Nej, saaledes forholder det sig ikke. Borgerklubben skal have en Grund, den kan føle sig tilfreds med, og derpaa vil den opføre en Foreningsbygning med Stue, 1ste og 2den Sal og Kvist. Det er ikke enhver Grund til 12,000 Kr., Klubben kan bruge; det er derfor ikke lige meget hvilken Grund den faar. Og det lader jo til at være noget vanskeligt at tilfredsstille og komme til sand Forstaaelse med de Mennesker i Gjentofte; Forstaaelse vaagner sent hos dem angaaende dette Gymnasium, det maa jeg nok have Lov til at sige. Jeg for mit Vedkommende vil ikke være med til at skulle prøve at komme til Forstaaelse med dem, efter at vi har overtaget deres Grund og sagt til Staten: Værsaagod, nu kan I bygge her — ikke paa nogen Maade vil jeg være med dertil efter al den Uklarhed, der har været om denne Sag. Nu maa vi have en ren Aftale med Klubben, en ren Grund at bygge paa og et rent Grundlag at stille Staten paa! Derfor vil jeg anbefale, at Sagen udsættes; og jeg havde tænkt mig at foreslaa den oversendt til 2den Behandling. Jeg følte dybt ved de Ord, den højtærede Formand sagde før, at det kunde ikke nytte at udsætte Sagen, nu maatte Staten have Svar. Men hvad er Staten? Det er Embedsmændene, og Embedsmændene er til for at forhandle om Sagerne. Det er ikke os, der gør os til Grin, det er ikke os, som har trukket denne Sag ud, men dem, vi har forhandlet med. Jeg indrømmer, at der trænges til en nærmere Undersøgelse af Servituterne, idet disse maaske kan lægge sig paa tværs af Sagen, og jeg vil derfor anbefale, at man venter med at træffe en Afgørelse til Fredag Aften. Forhaabentlig er vi saa i den mellemliggende Tid kommet til en Ordning med Borgerklubben, og jeg henstiller, at Servitutspørgsmaalene til den Tid ogsaa maa ligge klart oplyst for os, saa der paa Fredag Aften intet kan være til Hinder for, at vi modtager Klubbens Tilbud om Overdragelse til os af Grunden ved Folkeparken, hvorefter vi overlader Klubben en anden

Grund, som egner sig til det Formaal, den ønsker at bruge Arealet til. Jo længere vi hidtil har talt om denne Sag, jo flere Momenter er der draget ind i Diskussionen, og jo mere uklar er hele Sagen blevet. Nu maa vi som sagt have en ren Aftale.

M. E. Jensen: Man skal gøre sig klart, at rent bortset fra, om vi fik denne Frist til Fredag Aften eller ej, var der ikke gaaet noget i Stykker ved at udsætte Sagen, thi selv om vi nok saa meget havde vedtaget Engelstoft-Schmidts Forslag i Aften, havde vi maattet til at forhandle med Klubben, fordi Forslaget jo ikke omfatter det Tilbud, som foreligger fra Gjentofte Borgerklub. Vi havde alligevel ikke i Morgen kunnet give Staten nogen Besked. Det havde ogsaa været umuligt allerede af den Grund, at det endnu ikke er oplyst, hvilke Servituter der ligger paa Borgerklubbens Grund ved Folkeparken. Derimod er det paa min direkte Forespørgsel autentisk oplyst, at man ikke kan være sikker paa, at der ikke paa Grunden hviler saadanne Servituter, som kan forhindre en Bebyggelse af den Art, der paatænkes, og derfor maatte dette Spørgsmaal under alle Omstændigheder først have været klaret.

Og med Hensyn til den Grund der skal mageskiftes, maa man undersøge Servituterne, hvad der heller ikke hidtil er gjort. Vi maa være paa det rene med, hvilke Servituter der hviler paa de Arildsenske Grunde, og eventuelt maa der føres Forhandlinger med den Mand, som er paataleberettiget, saa vi kunde ikke paa nogen Maade have svaret Staten i Morgen: Nu maa I bruge denne Grund, thi vi ved som sagt ikke, om den maa bebygges eller ej.

Det er derfor med Tilfredshed, at jeg har bemærket, at der nu er stillet Forslag om, at Sagen udsættes, saa der kan føres nye Forhandlinger inden Fredag. Og jeg vil gerne til dette Forslag føje et Ønske om, at Kommunalbestyrelsen ved denne Lejlighed, som den har gjort tidligere ved en enkelt Sag, konstituerer sig som Udvalg. Denne Sag har nu været behandlet i Skoleudvalget i lange Tider; dette Udvalg plejer at behandle sine Sager fortræffeligt, men jeg indrømmer, at der har ogsaa været mange Vanskeligheder i dette Tilfælde. Ejendoms- og Byggeudvaget har ogsaa delvis beskæftiget sig dermed, uden at der er naaet noget Resultat. Vi har som sagt haft lignende store Sager før, hvor hele Kommunalbestyrelsen under Formandens Forsæde har konstitueret sig som Udvalg, og jeg tror af flere Grunde, at det ogsaa vilde være formaalstjenligt, da vi nu skal have en ny Forhandling med Borgerklubben, bl. a. om Servi-

tuterne, at vi bar os saaledes ad denne Gang.

Jeg udtaler for det første et udtrykkeligt Ønske om, naar nu Sagen gaar til 2den Behandling, at Økonomikontoret, eller hvem det nu er, undersøger disse Servituter, som altsaa endnu ikke er klaret. For det andet henstiller jeg, at man spørger den Mand, som er paataleberettiget, om, hvorledes han vil stille sig til en Dispensation fra Servituterne. Her vil jeg bemærke, at det er ingenlunde givet, at der skal være 2den Sal og Kvist paa den Bygning, Borgerklubben vil opføre, den har erklæret sig villig til at gaa ind paa, at der kun bliver Stue og 1ste Sal. Og endelig vil jeg med Hensyn til de Forhandlinger, der skal foregaa med Sælgerne, udtale Haabet om, at den enkelte eller disse ganske enkelte Borgere — det er ikke hele Gjentofte Sogn — som har ment at maatte tage den Stilling, de har taget overfor Kommunen og lagt os alle Vanskeligheder i Vejen, nu vil kende deres Besøgelsestid og vise Kommunen den Villighed ganske klart og kort at overdrage os Grunden for ca. 12,000 Kr. Saa kan de bagefter købe en anden Grund af Kommunen, hvis vi har nogen, som passer dem; det vil være den letteste Maade at ordne dette Forhold paa.

Formanden: Jeg tror ikke, det vil være heldigt at konstituere Kommunalbestyrelsen som Udvalg. For det første er jeg ganske overbevist om, at ikke alle Raadets Medlemmer kan komme til Stede, for det andet tror jeg, at en Del af os mangler Forudsætningerne for at have Kendskab til alle de Forhandlinger, som har fundet Sted. Derimod finder jeg det rimeligt, at Skoleudvalget og Ejendoms- og Byggeudvalget, enten begge eller Medlemmer, udpeget af hvert af disse Udvalg, træder sammen og foretager disse Undersøgelser og forhandler med Repræsentanterne for Borgerklubben.

Jeg ved ikke, hvorledes vi skulde kunne kalde de enkelte Gjentofte-Borgere herop til Forhandling med os, vi maa holde os til Borgerklubben. Vi kan ikke kalde Borgerne enkeltvis herop og sige: De har ved Generalforsamlingen stemt saadan og saadan, hvad mener De nu?

Vi maa nøjes med at lade de to nævnte Udvalg forhandle eller, hvis det ønskes, designere Medlemmer af de to Udvalg til at føre Forhandlingerne, naturligvis i Forstaaelse med Administrationen — derved tror jeg, vi opnaar det bedste Resultat.

Fru Lehmberg: Naar der nu skal forhandles paany med Borgerklubben, vil jeg meget indtrængende henstille, at man helt gaar bort fra Projektet om en Grund ved Søen i Mageskifte. Vi

maa helst handle om en Sum, men hvis vi ikke kan komme til rette med dem derom, — jeg haaber dog, de gaar i sig selv nu og gør sig klart det Ansvar, de paatager sig ved at stille sig i Vejen for denne Plan — maa vi naturligvis forhandle om en Grund, men i saa Fald absolut ikke om Grunden ved Søen.

M. E. Jensen: Naar jeg før stillede Forslag om, at Kommunalbestyrelsen skulde konstituere sig som Udvalg, var det ikke, fordi jeg mente, at vi skulde kalde de enkelte Gjentofte-Borgere herop. Vi skal selvfølgelig forhandle med Klubbens Bestyrelse, men jeg ønskede at disse Forhandlinger kunde finde Sted mellem hele Klubbens Bestyrelse og hele Kommunalbestyrelsen — det tror jeg vil være mest formaalstjenligt, særlig under Formandens Forsæde... (Formanden: Jeg skal gerne komme til Stede) ... Ja, jeg stillede netop mit Forslag for at faa Formanden til at lede de Forhandlinger, der nu skal føres — jeg skal ikke sige mere. Der har nu været ført Forhandlinger med flere forskellige Udvalg, hvilket ikke har ført til noget, det kan ikke blive ved at gaa paa den Maade.

Formanden: Det er ikke nødvendigt at mobilisere hele Kommunalbestyrelsen for at faa mig til at komme til Stede; jeg er rede til at komme, hvis det ønskes.

Nu sætter vi os altsaa i Forbindelse med Klubben for at faa at vide, naar det er den belejligt at føre en Forhandling med os.

Samtidig maa de to nævnte Udvalg forhandle om, hvorvidt de vil møde ved alle deres Medlemmer eller designere nogle til paa Udvalgenes Vegne at give Møde. Saa kan vi maaske allerede i Overmorgen, den 1. Maj... (Afbrydelse)... Ja, der ser man det kan maaske knibe at faa et Møde i Stand paa Torsdag, 1. Maj, men skal Sagen afgøres ved et offentligt Møde Fredag den 2. Maj Kl. 6, maa vi benytte Torsdagen til de forudgaaende Forhandlinger.

Hermed henvistes Sagen til fornyet Behandling med mellemfaldende Behandling i Skoleudvalget og Ejendoms- og Byggeudvalget.

Dørene lukkedes Kl. 8,45.

Mødet den 2. Maj 1924, Kl. 6.

Ingen var fraværende.

1. **Gymnasiesagen i Gjentofte.** (U. 58—1924. 2den Beh.; 1ste Beh. skete i off. Møde den 29. April 1924).

Formanden (Parkov): I Henhold til Kommunalbestyrelsens Beslutning i Mødet i Tirsdags blev der i Gaar afholdt Møde mellem Repræsentanter for Bestyrelsen for Gjentofte Borgerklub og Skoleudvalget og Ejendoms- og Byggeudvalget; jeg var ogsaa til Stede.

Resultatet af denne Forhandling blev en Overenskomst, som er tiltraadt af de to nævnte Udvalg og af mig og af de tilstedeværende Medlemmer af Bestyrelsen for Gjentofte Borgerklub, der i Henhold til en tidligere af Klubben afholdt Generalforsamling havde Mandat til at slutte en Overenskomst af den Art, her er Tale om, saaledes at Henvendelse til hvert enkelt af Bestyrelsens Medlemmer under disse Omstændigheder ikke er nødvendig.

Paa de to nævnte Udvalgs og egne Vegne skal jeg indstille følgende Overenskomst til Vedtagelse:

Gjentofte Borgerklub tilbyder herved Gjentofte Kommunalbestyrelse følgende Overenskomst:

Foreningen overdrager straks til Gjentofte Kommune den Foreningen tilhørende Ejendom Matr. Nr. 35a m. fl. af Gjentofte.

Som Vederlag herfor overdrager Kommunen Foreningen et Areal paa 4000 Kv. Al. af Matr. Nr. 27a af Gjentofte. Arealet vil eftei nærmere Overenskomst være at udstykke fra den Del af Matr. Nr. 27a, der ligger mellem Matr. Nr. 27p og 27q.

Paa den overdragne Grund lægges Kommunens sædvanlige Villaservituter.

Saafremt Foreningen skulde ønske at afhænde Grunden paany, har Kommunen Ret til at overtage Grunden til en Pris af 12,000 Kr. + 5 pCt. Rente fra den Dag, Foreningen har overtaget Arealet. Kommunen skal senest 6 Uger efter at have modtaget Forespørgsel fra Foreningen om, hvorvidt den vil gøre sin Forkøbsret gældende, have givet Foreningen Meddelelse om, hvorvidt den vil overtage Grunden.

Kommunen overtager den i Borgerklubbens nuværende Grund indestaaende Prioritet til Gjentofte Bank, stor ca. 8000 Kr.

I Stedet udsteder Foreningen en Obligation af samme Størrelse til Kommunen til 5 pCt. aarlig Rente og med 10-Aars Uopsigelighed fra Kreditors Side regnet fra 11. December Termin d. A. og med Pant i den overtagne Grund. Omkostningerne (Stempler, Tinglæsningsudgifter og Udstykningsomkostninger) ved begge Overdragelser bæres af Kommunen.

Kommunen tilsiger Klubben Støtte til, om dette ønskes, ved Mageskifte at erhverve en anden, Kommunen tilhørende til Klubbens Formaal egnet, Grund, dog ikke paa Kirkebakken, og en velvillig Behandling af Løsningen af Spørgsmaalet om Erhvervelse af en saadan Grund hos Kommunen.

Nærværende Overenskomst er betinget af, at Staten modtager den fornævnte Borgerklubben tilhørende ved Folkeparken beliggende Grund til Gymnasium.

p. t. Charlottenlund, den 1. Maj 1924.

Julius Madsen. Wm. Christiansen.
H. Ulriksen. Chr. Jensen.

Maa jeg gøre opmærksom paa, at i det Udtryk, her er anvendt: at Kommunen tilsiger Klubben „en velvillig Behandling af Løsningen af Spørgsmaalet om Erhvervelse af en saadan Grund hos Kommunen" maa lægges dette, at man fra Kommunens Side vil stille sig forstaaende og imødekommende, naar der bliver Tale om et Mageskifte, saaledes at man fra Klubbens Side har Grund til at vente, at der vil blive vist den størst mulige Velvilje fra Kommunens Side; og jeg betragter det som en given Ting, at har den nuværende Kommunalbestyrelse givet et saadant Tilsagn, vil dette ogsaa have Betydning for kommende Kommunalbestyrelser i dette Forhold.

Blichfeld: Jeg skal ikke nægte, at det er et tilfredsstillende Resultat, der er naaet ved denne Forhandling; det er en langt

klarere og langt mere tilfredsstillende Indstilling, end der var fremme sidst.

Maa jeg have Lov til at gøre et Spørgsmaal? Nu er den Vanskelighed med Hensyn til Servituterne paa Kommunens Grund ved Søgaardsvej, som vi sidst debatterede, altsaa ryddet af Vejen, men er det i den mellemliggende Tid oplyst gennem de Kontorer, som har med denne Sag at gøre, hvorvidt der er noget til Hinder for, at der kan bygges et Gymnasium paa den Plads ved Gjentofte Folkepark, hvoraf Borgerklubbens Grund danner en Del? Og hvorledes stiller Forholdet sig for selve Folkeparkens Grunds Vedkommende?

Formanden: Jeg skal paa Foranledning heraf oplyse, at vi fra Overretssagfører Rich. Møller har modtaget følgende Skrivelse:

København, d. 2. Maj 1924.

Til
Gjentofte Kommunes Økonomikontor.

I Anledning af Forespørgsel om, hvorvidt Enkefru Agnes Juul Steen samt Købmand P. Juul Steens Dødsbo, hvori jeg er Executor testamenti, har noget at indvende imod, at der paa Matr. Nr. 35g m. fl. af Gjentofte By og Sogn, nu tilhørende Gjentofte Borgerklub, opføres Gymnasium, hvilket Gymnasium eller Pladsen om det muligvis gaar ind paa Matr. Nr. 35f af Gjentofte, skal jeg herved meddele, at der hverken fra Fru Juul Steens eller Dødsboets Side findes noget at erindre imod Gymnasieplanens Udførelse som paatænkt.

Jeg tilføjer, at nærværende Erklæring fremkommer i Anledning af, at der paa Matr. Nr. 35f af Gjentofte, formentlig til Fordel for Juul Steen og Hustru, er læst Park-Servitut.

Ærbødigst
Richard Møller.

Saaledes som alt nu foreligger, maa man gaa ud fra, at der intet er til Hinder for Gymnasiets Opførelse ved Folkeparken.

Grønbech: Jeg synes, det vil være rigtigt overfor de Medlemmer, som ikke var til Stede ved Forhandlingen i Gaar, at oplyse, at de Servituter, som findes paa Grunden ved Søen, er ikke ophævet og kan ikke ophæves.

Formanden: Der staar udtrykkelig i Overenskomsten: Paa den overdragne Grund lægges Kommunens sædvanlige Villaservitut.

Kr. Larsen: Jeg vil blot bemærke, at foruden de almindelige Servituter, som lægges paa Grunden, er der en Kloakledning, som Klubben ogsaa maa udstede Deklaration angaaende. Det blev nævnt i Gaar, saa Klubbens Bestyrelse er bekendt dermed. Det er imidlertid ikke optaget i den Indstilling, der foreligger for Medlemmerne i Aften, saa jeg synes, det var rigtigst at nævne det for de Medlemmers Skyld, som ikke var til Stede i Gaar ved Forhandlingerne.

Formanden: Ja, det er oplyst for Bestyrelsesmedlemmerne, at der hviler en saadan Kloakservitut paa denne Grund.

Den af Skoleudvalget, Ejendoms- og Byggeudvalget og Kommunalbestyrelsens Formand fremsatte Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

Formanden: Der vil nu blive givet Undervisningsministeriet Meddelelse om denne Vedtagelse, og saa haaber vi, at Arbejdet maa blive paabegyndt ret snart og skride rask frem, saa Gymnasiet kan staa fuldført næste Sommer.

Dørene lukkedes Kl. 6,15.

Mødet den 13. Maj 1924, Kl. 6.

Ingen var fraværende.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 11. April 1924 fra Skoledirektionen for Sokkelund Herred, hvormed fremsendes følgende Skrivelse fra Undervisningsministeriet. (U. 133—1924):

UNDERVISNINGSMINISTERIET.
København, den 7. April 1924.

Efter at Ministeriet i Skrivelse af 19. Januar d. A. med Hensyn til Spørgsmaalet om Mellemskolelærerinde Frk. Abells Udnævnelse til Adjunkt ved Øregaard Gymnasium havde henledt Skoledirektionens Opmærksomhed paa, at ledige Lærerembeder normalt bør besættes efter Opslag, har Skoledirektionen i Skrivelse af 15. f. M. under Henvisning til, at det i det foreliggende Tilfælde ikke drejer sig om Besættelse af et ledigt Embede, idet der ikke ved Skolen er ledige Timer til et saadant, men kun om en Mellemskolelærerindes Udnævnelse til Adjunkt, udtalt, at der herefter formentlig ikke vil være Grund til at opslaa Embedet.

I Anledning heraf skal man meddele, at det foreliggende Forhold efter Ministeriets Formening maa opfattes saaledes, at der er et ledigt Adjunktembede ved Skolen, selv om dette Embedes Timer for Tiden er fordelt mellem Lærerne, nemlig det ved Lektor Ravns Afgang og Adjunkt Frk. Lønggaards Udnævnelse til Lektor ledigtblevne Embede. Hvad enten de til Embedet tidligere

henlagte Timer stadig henlægges til det, eller man henlægger Timer, som de af Frk. Abell hidtil besørgede til Embedet, er det en Nybesættelse af Adjunktposten, der finder Sted, og dette kan ikke ske uden Opslag.

Jacob Appel.

/A. Barfod.

b. Skrivelse af 1. Maj 1924 fra Københavns Amtsraad med Tilladelse for Kommunen til at garantere for et Laan paa 1200 Kr., som Gjentofte Tennisklub stifter til Udvidelse af Idrætsanlæget ved Kildeskoven i Gjentofte. (T. F. 1509—1924).

c. Skrivelse af 7. Maj 1924 fra Sjællands Stiftamt med Meddelelse om, at Amtet under s. D. har beskikket Tømrermester Einar O. Nielsen, Ordrup, til for Tiden indtil 1. Januar 1925 at være Medlem af Bygningskommissionen for Gjentofte Kommune i Stedet for Tømrermester Jacob Petersen, Ordrup, der er fraflyttet Kommunen. (A. 102—1924).

d. Skrivelse af 12. Maj 1924 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. Maj d. A.

Fag	Mænd	Kvinder
Arbejdsmænd	12	
Kvindelige Arbejdere		1
Farmacevter	2	1
Bageri- og Konditoriarbejdere	2	
Skotøjsarbejdere	1	
Murere	1	
Tømrere	2	
Snedkere	1	
Typografer	1	
Handels- og Kontormedhjælpere	2	
Tjenere	1	
Personligt tilmeldte	7	
Tilsammen	42	2

(T. F. 1672—1924).

e. Skrivelse af 12. Maj 1924 fra Københavns Sporveje med Meddelelse om, at Driften paa Linie 16's Forlængelse fra den nuværende Endestation ved Bispebjerg ad Frederiksborgvej til Søborg aabnes den 16. ds. Kl. 11. (T. F. 1673—1924).

f. Skrivelse af 12. Maj 1924 fra Frederiksberg Kommunes juridiske Forvaltning med Meddelelse om, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse, efter at Indenrigsministeriet overfor Frederiksberg Kommunes Hjælpekasse har udtalt, at Udgifterne ved Hjælpekassens Administration af Udbetalingen af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Medfør af Lov Nr. 529 af 22. December 1921, § 31, ikke i deres Helhed vil kunne komme i Betragtning til Refusion af Arbejdsløshedsfonden i samme Forhold som de ydede Understøttelser, men at dette kun vil være Tilfældet med Udgifter til egentligt Kontorhold (Lokaleleje, Skrivematerialer, Porto o. lign.), har paatænkt at søge Spørgsmaalet om det berettigede i Ministeriets Standpunkt afgjort ved Domstolene, hvorfor der forespørges, om Gjentofte Kommune for sit Vedkommende maatte have lignende Interesse i en principiel Afgørelse af det paagældende Spørgsmaal som Frederiksberg og Københavns Kommune, hvilken sidste af forskellige Grunde ikke har ment selv at burde indbringe Spørgsmaalet for Domstolene, men har erklæret sig villig til at deltage i Omkostningerne ved en Retssag, og, i bekræftende Fald, deltage med en Part af Omkostningerne. (A. 101—1924).

Formanden (Parkov): Skrivelsen henvises til Administrationsudvalget. Det er nok muligt, at vi har Interesse i en principiel Afgørelse; økonomisk betyder det, efter hvad der er oplyst for mig, ikke noget væsentligt for Kommunen.

g. Skrivelse af 12. Maj 1924 fra Maglegaards Kvarterets Grundejerforening med Anmodning om, at den Plakatsøjle, der er opstillet i den sydlige Ende af Stien, der fører fra Phistersvej til Wiehesvej, maa blive fjernet, da den efter Beboernes Mening i høj Grad skæmmer Kvarteret. (T. F. 1671—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

h. Skrivelse af 9. Maj 1924 fra Gjentofte Sogns Grundejerforening med

1) Henstilling til Kommunalbestyrelsen om at tage under Overvejelse, om det ikke vil være billigere og mere fordelagtigt at chaussebrolægge Gjentoftegade end at opretholde den nu-

værende Belægning, der kræver idelige Reparationer og dog ikke kan holde til den store Trafik, navnlig af Last- og Omnibiler; samtidig henledes Opmærksomheden paa den Tilstand, som det vestlige Fortov forbi „Salem"s Have og Viktualiehandler Jensens Ejendom befinder sig i.

2) Henstilling om at fremme Anlæget af den projekterede Vej fra Brogaardsvej igennem Fæstningskanalen til Jægersborg, og

3) Forespørgsel om, hvorvidt Kommunalbestyrelsen har taget Standpunkt til Spørgsmaalet om en Sporvejsforbindelse gennem Kildegaardsvej, Niels Andersens Vej, Baunegaardsvej, Gjentoftegade til Stationen og videre gennem Fæstningskanalen til Jægersborg. (T. F. 1637, 1636 og 1635—1924).

Formanden: Disse tre Skrivelser henvises til Overvejelse i teknisk Udvalg.

i. Skrivelse af 7. Maj 1924 fra Gjentofte Menighedsraad med Anmodning om, at Opkrævningen af de kirkelige Ligningsbeløb maa blive fordelt i hvert Fald paa to Kvartaler — og da helst paa dem, hvor der ikke opkræves Statsskat — i Stedet for som nu at falde i et Kvartal.

Formanden: Jeg foreslaar Skrivelsen henvist til Administrationsudvalget.

Spørgsmaalet kan formentlig løses saaledes, at man opkræver denne Afgift i to Kvartaler fremtidig og da, som ønsket, i de Kvartaler, i hvilke der ikke opkræves Statsskat.

j. Skrivelse af 26. April 1924 fra Damernes Roklub med Tak for den venlige Imødekommenhed, Kommunalbestyrelsen har vist Klubben ved at give Tilladelse til en Udvidelse af Klubbens Baadehus ved Hellerup Lystbaadehavn. (T. F. 1460—1924).

k. Skrivelser fra „Welander Hjemmet Bispebjerg" og „Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse" med Tak for de Tilskud, som Kommunen har bevilget de respektive Foreninger for Finansaaret 1924—25. (Ø. 61^{67} og 61^{45}—1923).

l. I Tiden fra 29. April—12. Maj 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 5. Maj meddelt Grosserer Gutzon Münster, at man dels indtil videre kun regner opstillet 11 store og 29 smaa Plakatsøj-

ler, dels kan indgaa paa, som Følge af delvis Uanvendelighed — i en Del af indeværende Afgiftsaar — af Søjlen ved Nødtørftsanstalten i Hellerup at yde en mindre Rabat i det paagældende Lejebeløb, nemlig 25 pCt. af et halvt Aars Leje. (T. F. 1089 —1924).

Den 10. Maj godkendt et af Ingeniørerne Øllgaard & Petersen indsendt Forslag til en Beklædningsmur ved Kragevej, dog paa visse nærmere angivne Betingelser. (T. F. 1329—1924).

Den 12. Maj paa visse nærmere Betingelser meddelt Direktør Harald L. Smith en af ham ønsket Tilladelse til Udstykning af Matr. Nr. 17lx af Gjentofte samt til Bebyggelse af den ene af de udstykkede Parceller, hvorhos man endvidere henviste ham til at søge Dispensation fra Bygningsreglementet. (T. F. 1369—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og Andragender om Dispensation fra Brandpolitiloven samt afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Bedømmelsesudvalget m. m.

m. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 29. April 1924 vedtoges det:

1) at anbefale, at Revisor Axel Lauritz Andersen, Vanløse, faar et Statslaan paa 12,000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus med to 4-Værelsers Lejligheder ved Skovvangen, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 69—1924);
2) at anbefale, at pens. Politibetjent Jens Pedersen, København, faar et Statslaan paa 12,000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus med to 4-Værelsers Lejligheder paa en hos Kommunen købt Grund ved Marediget, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 72—1924);
3) ikke at anbefale Fru Gudrun Grottrup Jensens Andragende om Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Ordrup Krat samt at nægte Kommunegaranti, da Foretagendet synes for kostbart. (Ø. 65—1924);
4) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge til Overretssagfører Rich. Møller 2 Parceller af de Stormske Jorder til særlig Bebyggelse. (E. 66 —1924);
5) at modtage Tilbud paa Gørtlerarbejdet paa Øregaard Gymnasium fra Robert Simmonsen for et Beløb af ca. 2977 Kr., hvori er indbefattet 500 Knager. (E. 9—1924);

6) at fritage Den Danske Diakonissestiftelse for at betale Halvdelen af den kommunale Ejendomsskyld for Ejendommen Matr. Nr. 25c, 36a, 55 og 56 af Gjentofte, Sygehjemmet „Salem", for Aaret 1924—25. (S. 557—1924);
7) at overdrage Ingeniør Thorning-Christensen Arbejdet med Brolægning af Bernstorffsvej paa Strækningen Enighedsvej—Femvejen for et Beløb af 106,101 Kr. 40 Øre. (T. F. 1335—1924);
8) at modtage Tilbud fra Firmaet Person Kleins Enke paa Anlæg af en Vej til Ordrup Billetsalgssted, fra Øst, for en Pris af 9150 Kr. (T. F. 1366—1924);
9) at modtage Tilbud fra Anlægsgartner Jensen paa Tilsaaning af Sportspladsen ved Øregaard Gymnasium for et Beløb af 1187 Kr. (T. F. 1417—1924);
10) at modtage Tilbud fra Anlægsgartner Carl Nielsen paa Tilsaaning af Sportspladsen ved Tjørnegaardsskolen for et Beløb af 3191 Kr. (T. F. 3015—1924);
11) at anskaffe 102 Stole samt Inventar bl. a. til Kontorer, Lærerværelser m. m. til Øregaard Gymnasium. (E. 9—1924);
12) at modtage Tilbud fra Firmaet C. Olesen paa Levering af Linoleum i Goudron til Øregaard Gymnasium for en Pris af 13 Kr. 15 Øre pr. m2. (E. 9—1924);
13) at modtage Tilbud fra Jensen & Schumacher paa Levering og Paalægning af Korkplader i visse Særlokaler i Øregaard Gymnasium. (E. 9—1924);
14) paa nærmere angivne Vilkaar at træffe Overenskomst med Ejeren af Ejendommen Matr. Nr. 20f af Vangede angaaende Afrunding af Hjørnet mellem Frederiksborgvej og Vangedevej (T. F. 1149—1924).

n. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Fredag den 2. Maj 1924 vedtoges det:

1) at anbefale Andragende fra Anders Johan Andersen om Bevilling til at drive Beværtning med Ret til Udskænkning af stærke Drikke paa Væddeløbsbanen ved Klampenborg, 1ste Plads, i Tidsrummet 1. Marts—31. Oktober hvert Aar. (Ø. 73—1924);
2) at anbefale Andragende fra Restauratør Ludvig Jensen, der har Beværterbevilling til Traverbanen gældende hele Aaret, om Fornyelse af den Dispensation i Henhold til Beværterlovens § 6, som Indenrigsministeriet meddelte ham under 6. Maj 1918, til tillige at drive Beværtning paa Væddeløbsba-

nen ved Klampenborg, Tribune og Saddelplads. (Ø. 223—1923);

3) at anbefale Andragende fra Restauratør Axel Nielsen, tidligere „Constantia", om Bevilling til at drive Beværtning med Ret til Udskænkning af stærke Drikke paa Cykle-Væddeløbsbanen i Ordrup, idet man tilføjer, at Anbefalingen kun gælder til Drift af Beværtning i den for Cyklebanen fornødne Sæsontid. (Ø. 78—1924).

o. En Sags Overgang fra lukket til offentligt Møde.

Formanden: Paa derom fremsat Ønske overgaar den under Punkt 31 paa Dagsordenen for det lukkede Møde opførte Sag til Behandling i offentligt Møde; den vedrører en Indstilling fra Forsørgelsesudvalget om Opførelse af to Husvildeejendomme i Jægervangen.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Spørgsmaal om, hvorvidt Kommunen vil garantere for et Beløb til Dækning af Udgifterne ved et Besøg med Gymnastikopvisning af Elever fra Ørebro Elementarlärovärk.** (U. 135—1924).

Næsted: Læreren i Gymnastik ved Ørebro Elementarlärovärk har forespurgt, om det kunde have Interesse for danske gymnastik-interesserede Kredse at stifte Bekendtskab med to Klasser af unge Mænd og unge Piger, fra Skolen der, hvert Hold paa 16—18 Deltagere; de vilde saa komme hertil i Begyndelsen af Juni Maaned og give Opvisninger i Gymnastik.

I Anledning deraf har Gymnastikinspektøren, som har sendt Meddelelsen hertil, rettet Forespørgsel til forskellige Byer, hvor han kunde tænke sig, der var Stemning for at tage imod Gæsterne, nemlig Aalborg, Sønderborg, Aarhus, København o. s. v., om de var interesseret i Planen. Besøget er imidlertid betinget af, at der kan tilvejebringes Garanti for 1700—1900 Kr., som fordelt lige mellem de paagældende Byer vilde udgøre ca. 350 Kr. til hver. Gymnastikinspektøren har dog fundet det rimeligt, at Storkøbenhavn skulde yde noget mere end Provinsbyerne, og forespørger derfor, om Gjentofte Kommune vil overtage Garantien for Eks. for 150 Kr. En lignende Forespørgsel er samtidig tilstillet Københavns Kommune og Frederiksberg om henholdsvis 300 Kr. og 200 Kr.

Under normale Forhold vilde vi gerne se disse svenske Gymnaster her, og jeg tror, vi kunde have Fornøjelse af at se saadanne Opvisninger, men Forholdet er, at deres Besøg vil falde omkring 12. Juni og strække sig over 3—4 Dage, altsaa midt i Eksamenstiden. Vi er færdige med den skriftlige Eksamen og er for de højere Klassers Vedkommende, som især kunde have Interesse af at overvære Opvisningerne, midt inde i den mundtlige Eksamen, Studentereksamen, Realeksamen o. s. v.

Under disse Forhold mener vi ikke at kunne paaregne Tilskuere her fra Kommunen til Opvisningerne, og vi er derfor enige om indenfor Skoleudvalget, at det vil være rigtigst af afslaa at deltage i den omhandlede Garanti. Skulde det være en anden Gang i Skoleaaret, hvor vi mente let at kunne skaffe den tilbørlige Tilslutning til saadanne Opvisninger, vil Sagen ligge ganske anderledes for Skoleudvalget.

I dette Tilfælde skal jeg paa Skoleudvalgets Vegne indstille, at Kommunalbestyrelsen afslaar at deltage i den omhandlede Garanti.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

2. **Lysthusbebyggelsen i Gjentofte Kommune.** (Bygningst. Litra 66—1924. 1ste Beh.).

Volmar Jensen: Udvalget angaaende Lysthusbebyggelsen her i Kommunen blev nedsat den 26. Februar i Aar, og Resultatet af vore Undersøgelser er følgende Indstilling:

1) at der af Kommunalbestyrelsen rettes Henvendelse til Sundhedskommissionen om at udvide de hidtil meddelte Dispensationer med Hensyn til Afvanding for og Adgangsvej til Lysthuse (saavel af Træ som Mur og Bindingsværk) saaledes at Maksimumsarealet forhøjes fra 12 m2 til 20 m2. Det bør dog betinges, at der ikke i Lysthusene opføres Skorsten eller anbringes Ildsted.

at der tillades alm. Retirade paa de saaledes bebyggede Parceller;

2) at Lysthuse (saavel af Træ som Mur eller Bindingsværk) med et Areal af indtil 50 m2 og uden Adgangsvej tillades benyttet til Beboelse i indtil 5 Sommermaaneder paa Betingelse af at der etableres en af Sundhedskommissionen godkendt lempeligere Ordning af Afløbsforholdet end nu tilladt, samt at der stilles en Sikkerhed paa 1000 Kr. enten kontant eller ved tinglæst betryggende Pantesikkerhed i Ejendommen som Værn mod Overtrædelse af Beboelsesforholdet.

Der bør under begge Forhold ikke tillades Opførelse af mere end e e t Lysthus paa e e n Parcel.

Det bør dog betinges, at der ikke i Lysthusene opføres Skorsten eller anbringes Ildsted.

a t der tillades alm. Retirade paa de saaledes bebyggede Parceller.

3) a t der paa visse Arealer med godkendt Vejprojekt tillades Opførelse af Beboelseshuse til midlertidig Slaggevej paa Betingelse af en nærmere fastsat Ordning med Hensyn til Vejenes Beskaffenhed og Indbetaling af kontante aarlige Bidrag til fremtidige Vejanlæg.

Endvidere at der tillades Spildevandsafløb til Samlebrønd, hvor eventuel Vejkloak mangler eller ikke vil kunne gives Forbindelse med Hovedkloaken.

4) a t der ved Opførelse af Lysthuse med Areal af indtil 20 m2 ganske ses bort fra de paa Arealerne hvilende Servitutbestemmelser, hvorover Kommunalbestyrelsen har Paataleret, samt at Lysthuse med et Areal større end 20 m2 underkastes Façadebedømmelse, hvorimod Servitutbestemmelserne med Hensyn til Lejlighedens Størrelse først bliver effektiv for Huse med et Areal større end 50 m2.

5) a t der antages fornøden midlertidig Assistance — i alt Fald for Sommerhalvaaret — til Gennemførelse af effektiv Kontrol og Tilsyn, samt

a t der bevilges de fornødne Beløb til Afholdelse af disse Udgifter.

a t der bevilges de fornødne Beløb til Tilvejebringelse af Parcelkort-Materiale.

a t der antages midlertidig Assistance og bevilges de fornødne Beløb til Omordning og fremtidig Ordning af alle Byggesager vedrørende Lysthusbebyggelsen f. Eks. en Ordning efter Kartotheksystemet.

Det bemærkes, at de foran nævnte fornødne Udgifter antagelig let vil kunne dækkes ved de indkomne Attestgebyrer.

6) a t der af Kommunalbestyrelsen rettes Henvendelse til Politimesteren om at søge tilvejebragt en Simplificering af Ordningen saavel med Hensyn til Polititilsyn som til Byggesagernes hele politimæssige Behandling.

7) a t der rettes Henvendelse til Bygningskommissionen om at udarbejde de fornødne Regler til Forslagenes Gennemførelse samt de deraf følgende Dispensationer fra Bygningsreglementet.

a t de af Bygningskommissionen stillede Krav til Afstands-

bestemmelse for Træhuse kræves reduceret til de i Bygningsreglementet indeholdte Bestemmelser, samt

8) at samtlige saavel her foreslaaede som hidtil meddelte Dispensationer søges stadfæstet som Tillæg til Vedtægterne, saaledes at de nu forekommende talrige Andragender om Dispensation til Bygningskommissionen, Sundhedskommissionen, Kommunalbestyrelsen, (teknisk Forvaltning), Amtet og Justitsministeriet undgaas.

Under vore Overvejelser har vi medtaget de Lysthuse, som er opført paa 31 nærmere angivne samlede Arealer samt opførte Lysthuse paa 11 Arealer paa forskellige Steder i Kommunen og med spredt Bebyggelse; der er kun medtaget saadanne Lysthuse, hvorpaa der ikke er udstedt Attest. Vi har ganske set bort fra de enkelte Lysthuse, som bygges i den øvrige Del af Kommunen, idet man maa antage, at en saadan Lysthusbebyggelse, hvor Vejforhold m. m. er i Orden, let maa kunne holdes indenfor Lovens Grænser.

Ulovlige Lysthuse skønnes at være opført i et Antal af ca. 1500—1700. Desuden antages ca. 1000 tidligere godkendte Lysthuse at være forandrede ved Til- eller Ombygning.

Ulovlighederne bestaar væsentlig i Overtrædelse af Sundhedsvedtægtens § 5 med Hensyn til Lysthusenes Størrelse (hidtil er tilladt et Areal af 12 m2 uden Afvanding) samt manglende eller mangelfulde Afløbsforhold og Retiradeforhold, manglende eller utilstrækkelige Vejforhold, Opførelse af flere end eet Lysthus paa een Parcel, endvidere Overtrædelse af Bygningsreglementets Bestemmelser i det væsentligste med Hensyn til Opførelse af Skorsten og Anbringelse af Ildsted saavel med som uden Skorsten.

Vort Arbejde har haft et dobbelt Formaal, for det første at bringe de nævnte ulovlige Lysthuse i lovlig Stand, for det andet at hindre, at der fremtidig bygges ulovligt.

Der gives allerede nu forskellige Lempelser, men Tiden og de ekstraordinære Forhold paa Boligomraadet har bevirket, at Udvalget har anset det for nødvendigt, at der gives visse Dispensationer saavel fra det nu gældende Bygningsreglement som fra Sundhedsvedtægten.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg foreslaa, at der foretages den Rettelse i Indstillingen, som den foreligger her, at der gives Udvalget Bemyndigelse til at foretage de i Indstillingen nævnte Henvendelser til de forskellige Autoriteter og Udvalg samt til paa Basis af disses Svar at fremkomme med en endelig Indstilling til

Kommunalbestyrelsen, saaledes at det i Aften blive ren 1ste Behandling af Sagen.

Saafremt den under 1) nævnte Bestemmelse godkendes af Sundhedskommissionen, vil en stor Del af de alt opførte Lysthuse blive lovlige, ligesom det fremtidig vil være lettere at overholde denne Størrelse.

Med det under 2) anførte er vi inde paa noget nyt, idet der ikke tidligere har været gjort Forskel paa Sommerhuse og permanent beboede Huse. Da det jo er grumme vanskeligt at hindre, at Sommerhusene benyttes til Helaarsbeboelse, har vi foreslaaet at forlange denne Sikkerhed af 1000 Kr. for, at de af Autoriteterne stillede Krav virkelig overholdes; det er altsaa kun paa Basis af denne Sikkerhedsstillelse, at der kan gives større Lempelser.

Det under 3) foreslaaede er det samme, som der allerede nu gives Dispensation for, alene med Undtagelse af den midlertidige Vej, som hidtil er forlangt udført med Singels o. s. v.; nu foreslaas anvendt Slagger, idet de alt anlagte Slaggeveje da i enkelte Tilfælde vil kunne godkendes.

Vedrørende de Servituter, Kommunen har Paataleret for, er der stillet Forslag gennem det under 4) anførte.

Da de fleste af de Lysthuse, som bygges under 20 m2, er af ret midlertidig Art, og da de er saa smaa, at de ikke i væsentlig Grad vil kunne skæmme Arealerne, har vi foreslaaet, at man for deres Vedkommende ser bort fra Façadebedømmelsen. Da Sommerhuse ifølge deres Natur næppe i mange Tilfælde vil blive permanente, men dog ved deres Udseende vil kunne skæmme, har vi foreslaaet at nøjes med Façadebedømmelsen for de Lysthuses Vedkommende, der er over 20 m2, og her se bort fra Lejlighedsarealet.

Den under 5) anførte Bestemmelse: Kontrollen med Bebyggelsen, er en meget vigtig Faktor i Bestræbelserne for at opnaa ordnede Forhold; hvis Kontrollen svigter, kan vi vedtage saa mange Lettelser vi vil, det hjælper ikke. Det, at der tages fornøden midlertidig Hjælp, behøver ikke at blive nogen Udgift for Kommunen; det er nemlig meget store Beløb, som vil kunne paaregnes i Attestgebyrer, vel omkring et halvt Hundrede Tusind Kroner for de før omtalte ulovlige Lysthuses Vedkommende, ligesom der ogsaa fremtidig kan ventes at ville indgaa flere Attestgebyrer.

Med Hensyn til det under 6) anførte skal jeg bemærke, at Udvalget har forment, at en Overenskomst med Politiet, saa-

ledes at Samarbejde mellem Politi og Bygningstilsyn blev lettet, vilde have en gavnlig Indvirkning paa Forholdene, idet man da hurtigere end tidligere vilde kunne skride ind mod Lovovertrædere.

De Dispensationer, som er nævnt under 7), og som vil kunne gives i de forskellige Arter af Bebyggelse, har Udvalget tænkt skulde være i omtrent samme Retning og Omfang som de, der er givet i Ministeriets Cirkulære, men herom anmoder vi som nævnt Bygningskommissionen om at stille Forslag.

Endelig er der under 8) foreslaaet, at man skulde søge de her foreslaaede Dispensationer stadfæstet som Tillæg til Vedtægterne. Derved har Udvalget ment at kunne opnaa en Simplificering af Sagerne baade for Andragerne og Kontorerne, idet de mange Dispensationssager da kan bortfalde.

Til Slutning skal jeg blot nævne, at vi har haft Møder med Parcelforeningernes Bestyrelser og hos disse fundet en ikke ringe Forstaaelse og Vilje til at medvirke til Opnaaelsen af bedre Forhold paa hele dette Omraade.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale den foreliggende Indstilling til Vedtagelse.

Lauritz Pedersen: Jeg mener, at Kommunalbestyrelsen maa sige det lille Udvalg, vi har nedsat til at behandle Spørgsmaalet om Lysthusbebyggelsen herude, Tak for det store Arbejde, det har gjort ved at gennemgaa det betydelige Materiale angaaende Lysthus- og anden Bebyggelse i Kommunen; det er navnlig den ulovlige Bebyggelse, Udvalget har beskæftiget sig med, hvilket ogsaa var Meningen den Gang, Udvalget blev nedsat.

Langt det vigtigste Punkt af, hvad Udvalget omtaler i sin Indstilling, og det, som man maa tillægge størst Betydning, er det, som staar nævnt under Punkt 5; der skriver Udvalget: „der antages fornøden midlertidig Assistance — i alt Fald for Sommerhalvaaret — til Gennemførelse af effektiv Kontrol og Tilsyn, samt at der bevilges de fornødne Beløb til Afholdelse af disse Udgifter." Dette er i Virkeligheden det vigtigste, og hvis det ikke bliver gennemført, betyder alle de andre Forslag kun lidt. Det gælder nemlig om rettidig at faa Bygningskommissionen gennem Bygningsinspektoratet eller Sundhedskommissionen til hos Politimesteren at paatale og gøre Anmeldelse om ulovlige Bebyggelser eller ulovlige Indflytninger. Om Politimesteren derefter forfølger Sagen eller ej, kan antagelig ikke vedkomme Kommunen, og Kommunen behøver efter min Mening ikke —

og heri synes jeg, at jeg er bleven bestyrket af de Udtalelser, der er fremsat af Kommunens Sagfører, og som er bilagt Dagsordenen — at betragte Indflyttere som Borgere i Kommunen; om Politiet forfølger Sagen eller ej, betyder intet, blot vi har paatalt det paa rette Maade og i rette Tid. Det er naturligvis nødvendigt, at Kommunens Administration faar Meddelelse fra dem, som har paatalt det, om saadanne Forhold, for at ikke disse Beboere, som er kommet ulovligt ind, paa en eller anden Maade gennem Administrationen skal faa lovlig Borgerret; det kunde kun ske ved en Tilsnigelse, men det kan ske paa mange forskellige Maader, og derfor maa Kommunens Administration have Meddelelse om de Paataler, der har fundet Sted. Om der paa ulovlig Maade bor Folk herude, og selv om dette bliver tolereret af Politiet, kan ikke, forekommer det mig, gøre Kommunen som Kommune betragtet nogen Skade; det er først naar de paagældende faar Borgerret i Kommunen — og det kan som sagt kun ske ved Forsømmelse fra de Institutioners Side, som skal overvaage disse Forhold, at Kommunen faar Ulemper af disse ubudne og uvelkomne Gæster, komne som de jo er, paa ulovlig Vis.

Det er altsaa navnlig Punkt 5 jeg tillægger Betydning, og jeg tror ikke, vi behøver at være bange for at afholde de Udgifter, som er forbundet med den Kontrol, det drejer sig om.

Udvalget har forhandlet med Bygningskommissionen om disse Forhold, og den har erklæret, at den er villig til at være Kommunalbestyrelsen behjælpelig med paa rette Sted at foretage den Paatale, som er nødvendig. Denne Paatale kan ske gennem en af de to Institutioner, jeg nævnte før, ikke direkte. Jeg forstaar Punkt 5 saaledes, at den deri omtalte Assistance ikke skal være til Administrationen her, men ydes til Bygningskommissionen eller Sundhedskommissionen; det fremgaar ikke af Indstillingen, men jeg formoder, det er saa. Jeg er glad ved, at Udvalget har Øjet aabent herfor og søger det gennemført.

De øvrige Bestemmelser i Forslaget skal jeg ikke komme dybere ind paa. Jeg tænker, at Spørgsmaalet, som ogsaa den ærede Formand for det nedsatte Udvalg (Volmar Jensen) omtalte, bliver henvist til Sundhedskommissionen og til Bygningskommissionen, og jeg formoder da, at teknisk Udvalg — det nævnte Formanden ikke, men jeg antager det skal være Meningen — faar Sagen tilsendt, saa vi i Forening med Sundhedskommissionen kan overveje de rimelige Ændringer, man kunde tænke sig foretaget, paa samme Maade som da de Regler, der gælder i

Øjeblikket, blev fastsat. Disse Dispensationsregler blev netop fastsat ved Forhandling mellem Sundhedskommissionen og Kommunalbestyrelsen gennem teknisk Udvalg, og jeg vil betragte det som ganske naturligt for ikke at sige selvfølgeligt, at de Ændringer, der nu skal ske, ogsaa kommer frem gennem en Forhandling mellem de samme Institutioner. Om det just kan blive i den Form, som er foreslaaet af Udvalget, skal jeg ikke udtale mig om, det vil vise sig, naar vi har gaaet Forslaget igennem; jeg maa dog straks sige, at jeg nok paa enkelte Punkter kunde tænke mig, at disse Forslag maaske vil blive fraveget noget.

Naar Kommunalbestyrelsen til sin Tid har bifaldet det endelige Forslag, som jeg formoder vil fremkomme i Salen fra Udvalget igen, og naar der er taget Stilling til de mulige Ændringer i de gældende Regler, som maaske vil foreligge, naar der nu er rettet Henvendelse til Bygningskommissionen, Sundhedskommissionen og maaske til Politiet, er jeg ganske enig med Udvalget i, at de Dispensationsregler, man saaledes enes om, bliver indrykket i Bygningsreglementet; det er uheldigt, som det er nu, at man har saa omfattende Dispensationsregler, at det er nødvendigt for Folk, som ønsker at blive Beboere herude, at indgive Ansøgning om Dispensation paa saadanne Ting, som vi har truffet Bestemmelse om at ville dispensere fra, og hvor der derfor ikke er nogen som helst Tvivl om, at Dispensation vil blive meddelt. Det er kun rimeligt, at man søger at lovfæste dette gennem et Tillæg til Bygningsreglementet og faa det approberet af de rette Myndigheder. Angaaende dette Spørgsmaal maa vi ogsaa forhandle med Bygningskommissionen, og denne har erklæret sig enig i, at det kunde være praktisk og hensigtsmæssigt at faa disse almindelige Dispensationsregler indført i et Tillæg til Bygningsreglementet.

Jeg kan for mit Vedkommende anbefale — ikke i Detailler, det tør jeg ikke i Øjeblikket, men i Hovedsagen, det, som er foreslaaet af Udvalget, og navnlig kan jeg anbefale den Fremgangsmaade, som Udvalget har foreslaaet, at man giver Udvalget Bemyndigelse til at forelægge Sagen for de Institutioner, som har udarbejdet de nugældende Regler, idet man forudsætter, at disse Institutioner saa arbejder sammen, saa man faar et Resultat, som disse Institutioner alle kan deltage i.

Som jeg begyndte med at sige, er jeg glad ved det Arbejde, der er udført, og taknemmelig derfor, og jeg anbefaler Forslaget, som det er stillet af Udvalget.

M. E. Jensen: Jeg skal blot gøre en enkelt Bemærkning til et enkelt Punkt i Forslaget. Inden jeg gør det, maa jeg sige som Lauritz Pedersen, at jeg kan være glad for det Arbejde, Udvalget har gjort; hvis nu blot Resultatet til sin Tid maatte staa i Forhold til Kvantiteten af det Værk, som foreligger for os her, maa der komme en hel Del ud deraf.

Men der er noget, jeg er særlig glad ved, Udvalget har gjort, nemlig at det foruden de grundige Undersøgelser, som det foreliggende Arbejde vidner om, ogsaa har forhandlet med de Folk, hvis Interesser det drejer sig om, med Parcelforeningerne. Jeg ved ikke, om Formanden nævnede det — det er maaske allerede sagt. Det er mig bekendt, at Udvalget har forhandlet med de paagældende og for saa vidt er naaet til Forstaaelse eller næsten til Forstaaelse i alt væsentligt med dem. Det er mig ogsaa bekendt, at disse Parcelforeninger saa sent som igaar har præciseret deres Standpunkter fra de Forhandlinger, de har ført med Udvalget, i en Skrivelse, som er indgaaet hertil i Gaar, og som jeg antager, at Udvalget senere vil beskæftige sig med. Jeg vilde være glad for, om vi, naar vi engang igen faar Sagen til Behandling, maatte faa en Redegørelse for, paa hvilke Punkter der findes Meningsforskel mellem Parcelforeningerne og Udvalgets Indstilling; naar det drejer sig om saa stort et Værk som dette, vilde det være rart for os, der har været udenfor Forhandlingerne, at faa paapeget, med Hensyn til hvilke Punkter der har gjort sig Meningsforskel gældende. Jeg er som sagt glad ved, at disse Forhandlinger har fundet Sted, og jeg haaber, at Udvalget og Udvalgsformanden saavidt muligt vil tage Hensyn til de Ting, som er nævnt i Parcelforeningernes Skrivelse fra i Gaar. Jeg har Indtryk af, at Foreningerne ved deres Formand og hele Bestyrelse har stillet sig meget forstaaende overfor det Arbejde, som er gjort, og som maa gøres.

Inden Sagen nu gaar tilbage til Udvalget, ønsker jeg at pege paa en enkelt Bestemmelse, nemlig den om, at man skal stille Sikkerhed paa 1000 Kr. for at benytte et Lysthus i indtil 5 Maaneder; jeg betragter dette som et rent foreløbigt Forslag; jeg tror, denne Sum er noget for stor. Man maa nemlig huske paa, hvad det er for Folk, der bor i disse Lysthuse; der er sikkert adskillige mellem dem, som ikke ejer noget videre, og som ikke kan stille saa stort et Beløb som Sikkerhed. Derfor synes jeg, det vilde være noget urimeligt og uretfærdigt, om en Familie, som bor i vor Nabokommune, og som i Sommermaanederne gerne

vil flytte ud her i sit Sommerhus, ikke skulde kunne komme herud, medmindre der kan stilles den ret store Sikkerhed af 1000 Kr. Jeg henstiller, at der findes Veje, hvorved man kan faa dette Beløb nedbragt, om ikke i alle, saa dog i enkelte Tilfælde. Det forekommer mig at være noget for strængt, hvis en Mand som havde anstrængt sig for at erhverve en saadan Parcel og opført et lille Hus derpaa, skulde være afskaaret fra at nyde Sommeren der paa lovlig Maade, fordi han ikke kunde stille dette ret betydelige Beløb, som det jo er for Smaafolk, som Sikkerhed. Jeg stiller Forslag om, at Beløbet nedsættes.

Volmar Jensen: Jeg takker for den velvillige Modtagelse, vort Forslag har faaet. Der er et Par Smaating, jeg gerne vilde svare Lauritz Pedersen paa; han var for det første inde paa, at vi skulde sørge for, at Forslaget kom til Behandling i teknisk Udvalg. Jeg sagde før, at vi søgte Bemyndigelse til at sende Forslaget til Udvalg, men jeg nævnede ikke teknisk Udvalg, fordi vi ikke har overvejet, om det skal der. Jeg ved ikke rigtigt om teknisk Udvalg kan have Interesse i de Spørgsmaal, som foreligger her. Det er ikke saa meget, som det ser ud til ved første Øjekast, idet disse Forslag ikke skal afgøres af Kommunalbestyrelsen, men af Sundhedskommissionen og Bygningskommissionen. Nogle Spørgsmaal bliver vel nok tilbage, og saa gaar de selvfølgelig til teknisk Udvalg, jeg kunde ogsaa tænke mig, at Sagen gik til Forsørgelsesvæsenet, idet Spørgsmaalet om Sikkerhedsstillelsen, hvor M. E. Jensen mente, at Beløbet var for højt ansat, vel nærmest vedrører Forsørgelsesudvalget.

Lauritz Pedersen spurgte dernæst, om Sagen kommer tilbage til Raadet. Ja, det er en given Ting. Hvis vi nu faar den Bemyndigelse, vi søger om, er det vor Mening at lade Sagen mangfoldiggøre og sende til de nævnte Udvalg og til de Kommissioner, der kan være Tale om og til Politimesteren; saa forhandler vi med dem, og naar vi har faaet Svar fra dem — som vi haaber ret hurtigt — holder vi selvfølgelig Møde i Udvalget og formulerer en endelig Indstilling til Kommunalbestyrelsen, og denne Indstilling vil saa blive mere sikker, ikke saa vaklende som denne, men som jeg bemærkede før, er det kun Henstillinger, vi kan rette til de Kommissioner og Myndigheder, vi ønsker skal hjælpe os med at raade Bod paa de daarlige Forhold, som hersker paa dette Omraade.

M. E. Jensen omtalte Skrivelsen fra Parcelforeningerne, som vi modtog i Gaar. Ja, det er rigtigt, at den indkom i Gaar,

men vi har ikke villet tage den frem nu i Aften, dels fordi Udvalget ikke har haft Tid til at beskæftige sig med den, dels fordi det, som jeg sagde før, er ganske Spild af Tid at diskutere Spørgsmaalet, saalænge vi ikke ved, om de forskellige Kommissioner og Myndigheder vil gaa ind paa vore Forslag eller ej; vi maa hellere vente, til vi har faaet Svar fra dem, saa kan vi altid tage Stilling til Parcelforeningernes Skrivelse. Vi har talt om, at denne Skrivelse skulde sendes med ud til Kommissionerne, men jeg er forresten ikke sikker paa, det vil være gavnligt. Jeg er Medlem af Sundhedskommissionen, og jeg kan sige, at den tager sit Standpunkt uden Hensyn til noget som helst andet end de rent sanitære Hensyn; denne Skrivelse vil ikke gøre Indtryk paa den med Hensyn til dens Afgørelse af Sagen.

Spørgsmaalet om en Sikkerhedsstillelse af 1000 Kr. kan ses fra to Sider. Hvis en Mand har maattet skrabe Pengene sammen for at kunne bygge et lille Sommerhus, er det naturligvis mange Penge og maaske uoverkommeligt for ham, hvis han skal betale 1000 Kr. som Sikkerhed, men hvis man tænker, at de 1000 Kr. skal skærme Kommunen mod Husvilde fra andre Kommuner, kan man ikke sige, det er noget stort Beløb, for saa er det ikke engang tilstrækkeligt til at skaffe dem en anden Lejlighed. Jeg kan iøvrigt oplyse, at Udvalget var begyndt med at stille Krav om en Sikkerhedsstillelse af 2000 Kr., men er gaaet ned til 1000 Kr.

Lauritz Pedersen: Det er ganske rigtigt, som den ærede Udvalgsformand (Volmar Jensen) siger, at det er ikke paakrævet, at denne Sag kommer til Behandling i teknisk Udvalg, den behøver det ikke af formelle Grunde. Formelt er det Sundhedskommissionen og Bygningskommissionen, som giver Dispensationer. Det er imidlertid saa, at det er ganske nødvendigt, at teknisk Udvalg og teknisk Forvaltning faar Lejlighed til at overveje disse Sager. Tænker man for Eks. paa Spørgsmaalet om Vejanlæg, griber dette jo ind i Reglerne for, hvorledes vi skal sikre Vejanlægene, saa man kan dog ikke helt negligere teknisk Udvalg; Sagen griber ogsaa ind paa Spørgsmaalene om Renovationsudførsel, Lægning af Ledninger for Drikkevand, Tilvejebringelse af Kloakafløb m. v., saa den maa absolut behandles af teknisk Udvalg og teknisk Forvaltning, vi maa grundigt studere alle disse Spørgsmaal, og som jeg nævnte før, blev de Dispensationsregler, der nu er gældende, netop vedtaget efter en Forhandling mellem Sundhedskommissionen og Bygningskommissionen og teknisk Udvalg — det vil de paagældende

Kommissionerr sikkert ogsaa erindre fra sidst. Det kan ikke være rigtigt, at eventuelle Ændringer nu skulde ske paa en anden Maade end den Gang.

Volmar Jensen: Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar Lauritz Pedersen mener, at jeg har sagt, at Sagen ikke vilde blive henvist til teknisk Udvalg. Det har jeg ikke sagt; jeg sagde, at det var højst sandsynligt, at den kom dertil. Jeg vil endnu engang sige, at naar man læser dette Forslag igennem, ser det ud, som om alle Spørgsmaalene kunne afgøres af Kommunens tekniske Forvaltning, men det kan de ikke. Netop de Spørgsmaal, som Lauritz Pedersen nævnede, er Spørgsmaal, som Kommunen ikke har Indflydelse paa. Renovationsvæsenet sorterer under Sundhedskommissionen o. s. v., jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa.

Udvalgets Indstilling, ændret derhen, at Udvalget bemyndiges til at foretage de i Indstillingen nævnte Henvendelser til forskellige Autoriteter samt eventuelt til forskellige af Kommunalbestyrelsens Udvalg og til senere at bearbejde de derved indkomne Oplysninger, vedtoges enstemmigt.

3. **Andragende til Amtsraadet fra Direktør Andreas Jacobsen, Hillerød, om Tilladelse til Etablering af en Automobilomnibus-Rute fra Lyngby over Fortunen ad Klampenborgvej til Klampenborg ved Sporvejens Endestation.** (T. F. 1494—1924).

4. **Andragende til Amtsraadet fra Købmand H. P. W. Jensen om Tilladelse til Etablering af en Automobilomnibus-Rute fra Lyngby over Fortunen ad Klampenborgvej til Klampenborg Station.** (T. F. 1503—1924).

5. **Andragende til Amtsraadet fra A/S Tolling om Tilladelse til Etablering af en Automobilomnibus-Rute fra Lyngby over Jægersborg, Hovmarksgaardens Veje, Femvejen, Jægersborg Allé til Strandvejen ved „Over Stalden".** (T. F. 1516—1924).

6. **Andragende til Amtsraadet fra Vognmand P. V. Thomsen om Tilladelse til Etablering af en Automobilomnibus-Rute fra Lyngby over Jægersborg, Jægersborg Allé, Femvejen, videre ad Alléen til Strandvejen ved „Over Stalden".** (T. F. 1504—1924).

7. **Andragende til Amtsraadet fra Direktør Andreas Jacob-**

sen, Hillerød, om Tilladelse til Etablering af en Automobilomnibus-Rute fra Lyngby over Jægersborg ad Jægersborg Allé, til Strandvejen ved „Over Stalden". (T. F. 1502—1924).

8. **Andragende til Amtsraadet fra A/S Tolling om Tilladelse til Etablering af en Automobilomnibus-Rute fra Københavns Grænse ad Bernstorffsvej, Vilvordevej, Ordrup Krat til Dyrehaven ved Posemandens Hus, nu Rødeport-Hus.** (T. F 1505—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger forskellige Andragender om Oprettelse af nye Automobilruter, dels paa tværs af Kommunen, dels, for enkeltes Vedkommende, paa langs af Kommunen i Retning til og fra København. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg behandle alle Andragenderne under eet.

Fra teknisk Udvalgs Side har vi, medens vi behandlede disse Andragender, rettet Forespørgsel til Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab om, hvorledes Selskabets Stilling var til saadanne Ruters Etablering i Kommunen, og vi har faaet til Svar, at de Ruter, som gik paa tværs af Kommunen, fra Sundet ind gennem Landet, kunde Selskabet intet have at erindre imod, og det havde heller ikke noget at erindre imod de Linier, der gik paa langs af Kommunen, blot de ikke direkte berørte Sporvejsnettet; det vil altsaa sige, at den Rute, som vi har anbefalet, og som allerede er i Gang ad Lyngbyvej, fra Linie 6' Endestation til Gjentofte, har Sporvejsselskabet intet at erindre imod. Vel formener Selskabet, at den tager noget af dens Trafik, men paa den anden Side har det ikke nogen Ret til at føle sig brøstholden, da det ikke selv har nogen Rute paa den Strækning, men det vilde føle sig brøstholden, erklærer det, hvis Kommunen anbefalede Oprettelsen af en Automobilrute paa Linien parallelt med Sporvejen.

Under disse Forhold mener teknisk Udvalg at maatte foreslaa, at man nægter at anbefale den Rute, der er nævnt under Punkt 8, og som gaar paa langs af Kommunen, parallelt med Linie 15. De tværgaaende Linier har Selskabet som sagt ikke noget imod, jeg ved iøvrigt ikke, om vi vilde have taget Hensyn dertil, selv om det havde haft det.

Under Punkt 3 paa Dagsordenen søger Direktør Jacobsen, Hillerød, om Tilladelse til at drive en Rute fra Lyngby over Fortunen ad Klampenborgvej til Klampenborg ved Sporvejens Endestation. Der foreligger en særlig Anbefaling deraf i en

Skrivelse fra Formanden for Hørsholm Sogneraad, hvori bl. a. henpeges paa, at det er Andragerens Hensigt, hvis han opnaar den søgte Koncession, at sætte denne Rute i Forbindelse med Automobilruten ad Strandvejen nord paa som en direkte Fortsættelse af denne. I Strandvejs-Ruten er Hørsholm og Søllerød Sogneraad direkte interesserede.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen principalt anbefaler dette Andragende; subsidiært indstiller Udvalget, at man anbefaler det Andragende, som er nævnt under Punkt 4, fra Købmand H. P. W. Jensen.

Købmand Jensen andrager om Tilladelse til at drive Rutekørsel ad samme Strækning, blot skulde Ruten ende ved Klampenborg Station i Stedet for ved Sporvejens Endestation.

Hvis det førstnævnte Andragende ikke kan imødekommes af Grunde, vi ikke kender, maaske Amtsraadet ikke vil gaa med dertil, anbefaler vi altsaa dette; Andragendet er anbefalet af Lyngby—Taarbæk Sogneraad.

Vi har undersøgt Afgiftsforholdet for en saadan Rute; Afgiften er som bekendt fastsat af Amtsraadet. Vi har skønnet over, hvorledes Afgifterne stiller sig til Merudgiften til Vedligeholdelse af Vejene, og vi finder ikke, at Afgiften dækker Merudgiften. Det maa man imidlertid se bort fra; Oprettelsen af disse Ruter betyder et Gode, ganske vist i væsentligst Grad for Beboere udenfor vor Kommunen, men dog ogsaa for vor Kommunes Beboere, og vi mener derfor ikke at ville modsætte os et Andragende som det foreliggende.

Under Punkt 5 har A/S Tolling søgt om Tilladelse til at etablere en Automobilrute fra Lyngby over Jægersborg, Hovmarksgaardens Veje, Femvejen, Jægersborg Allé til Strandvejen ved „Over Stalden".

Under Punkt 6 søger Vognmand P. V. Thomsen om Tilladelse til at etablere en Automobilrute fra Lyngby over Jægersborg, Jægersborg Allé, Femvejen, ad Alléen til Strandvejen ved „Over Stalden", og

under Punkt 7 søger endelig Direktør Andreas Jacobsen, Hillerød, om Tilladelse til at etablere en Automobilrute fra Lyngby over Jægersborg ad Jægersborg Allé til Strandvejen ved „Over Stalden".

Af disse tre, ganske ens lagte Ruter, indstiller teknisk Udvalg, at man anbefaler A/S Tollings; dette Selskab driver allerede nu en Rute ad Lyngbyvej, fra Linie 6' Endestation til Gjentofte, en Drift, som efter min Formening har været god og for-

svarlig og tilfredsstillende for Kommunens Beboere, og derfor maa det have Fortrinet, naar der er tre Ansøgere om Oprettelse af den samme Rute.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen principalt anbefaler A/S Tollings Andragende, det under Punkt 5 nævnte, dog under Forudsætning af, at hele Ruten fra Jægersborg føres ad Jægersborg Allé, altsaa ikke over Hovmarksgaardens Veje, da disse er for let byggede, at den ikke etableres før Viadukten over Banen er færdig, at der af Hensyn til Jægersborg Allés smalle Kørebane anvendes Vogne af passende ringe Bredde efter Kommunalbestyrelsens nærmere Godkendelse, samt endelig at Vognene skal være forsynet med Luftringe.

Hvis A/S Tolling uanset vor Anbefaling ikke faar Tilladelse til at etablere denne Rute, anbefaler vi subsidiært det under Punkt 6 opførte Andragende fra Vognmand Thomsen.

Det under Punkt 7 nævnte Andragende, fra Direktør Jacobsen, indstiller vi ikke til Anbefaling; samme Standpunkt har Lyngby—Taarbæk Sogneraad taget. Vi formoder, at A/S Tolling faar Koncessionen; skulde det imidlertid ske, at hverken det eller Vognmand Thomsen af visse Grunde faar Tilladelse, er Tiden inde til at overveje, om vi saa ikke skulde anbefale den tredie af Ansøgerne, Direktør Jacobsen.

Alle disse 5 Andragender vedrører tværgaaende Linier. Det 6te Andragende, der er nævnt under Punkt 8, angaar en Rute paa langs gennem Kommunen, nemlig fra Københavns Grænse, ad Bernstorffsvej, over Femvejen, Ordrup Krat til Posemandens Hus.

Af de Grunde, jeg nævnte før, skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at Kommunalbestyrelsen nægter at give Samtykke til denne Rutes Etablering — det er A/S Tolling, der andrager.

M. E. Jensen: Jo mere Kørsel der kan blive i Retning Øst—Vest i Kommunen, jo flere Trafikmidler der kan komme, des mere imødekommer man selvsagt Beboernes Interesse herude. I og for sig skulde man tro, at et hvilket som helst Andragende, der indkommer til Amtsraadet om at maatte transportere Folk, var noget, man paa Forhaand maatte stille sig overordentlig velvilligt til, medmindre de paagældende Ruter konkurrerede med Transportmidler, som man selv drev. Ikke desto mindre er her et Andragende, som vi fra Udvalgets Side indstiller ikke at gaa med til, nemlig Ruten langs Bernstorffs-

vej til Posemandens Hus.

De øvrige Ruter, i Øst—Vest, er vi enige om at anbefale. Det er da ogsaa ganske klart, at Kommunen i det Øjeblik, den kan faa dækket ved Afgifter paa en eller anden Maade -- Afgifter, der betales enten af Rutebilen eller af andre, som har Fordel af Bilernes Drift — sine Udgifter til forøget Vejslid, kun har en eneste Stilling at tage, nemlig at anbefale alle Andragender fra Folk, som ønsker at drive saadanne Ruter og som kan stille betryggende Køremidler til Raadighed. Nu er Forholdet det, at man mener nogenlunde gennem de Afgifter, der skal svares, at faa dækket Udgiften ved det forøgede Vejslid... (Afbrydelse)... Ja, maaske ikke helt; der hersker nogen Meningsforskel mellem Rutebilernes Ejere og andre om, hvor meget de bør betale for dette Slid paa Vejene.

Jeg finder Anledning til at gøre et Par Bemærkninger derom, fordi det i Virkeligheden er et Spørgsmaal af offentlig Interesse.

Rutebilernes Ejere hævder med nogen Grund, synes jeg, at der ingen Anledning er til mere at belaste Rutebilerne end Lastbilerne eller andre Køretøjer, fordi de kører paa Vejene. Det er en Betragtning, som jeg synes er tiltalende. Det hævdes for Eks. af A/S Tolling, der allerede har drevet Rutekørsel i nogen Tid paa Strækningen fra Gjentofte til København, at Selskabet ved at befare disse Veje tilfører Grundene langs Ruten en Merværdi. Det viser sig da ogsaa, at naar en Bilrute er kommet i Gang, opstaar visse Virksomheder langs Ruten, som drives der udelukkende, fordi Bilerne kører der. De hævder, hvad der iøvrigt er almindelig anerkendt, at de forøgede Udgifter paa Vejene i hvert Fald i nogen Grad burde afholdes ligesom ved Sporvejsanlægene — jeg tænker her paa Sporvejsanlæget til Søborg, men forresten ogsaa andre Steder — af de Grundejere, der profiterer derved og derfor er interesseret deri. Naar Spørgsmaalet saaledes er i offentlig Interesse, bør det ikke gøres dyrere for Rutebilerne at køre end for andre, navnlig da Taksterne jo ikke gerne skulde gøres dyrere end højst nødvendigt; men det er klart, at med de Afgifter, der efterhaanden lægges paa Rutebilerne, maa det give sig Udslag i Billetpriserne, og saa er det de kørende Borgere, der maa betale, medens andre lukrerer derved.

Se, vi hilser altsaa med Tilfredshed, at der nu kan blive etableret Ruter i Øst—Vest. Naar jeg er gaaet med til at nægte Anbefaling af et Andragende fra A/S Tolling, gaaende ud paa

at drive Rutekørsel fra Københavns Grænse ad Bernstorffsvej, Vilvordevej, Ordrup Krat til Posemandens Hus, skal jeg motivere det nærmere. Det ser ret besynderligt ud, at vi gør det; formentlig maa Ruten være nødvendig, eftersom den skulde løbe nøjagtig der, hvor man har projekteret Sporvej. Københavns Sporvejsselskab har projekteret en Linie fra Linie 6' Endestation ad Bernstorffsvej, og fra Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskabs Side har man projekteret en Sporvej fra Linie 15' Endepunkt til Posemandens Hus, en Sporvej, vi dog som Kommune i nogen Grad af finansielle Grunde maa ønske ikke i en Aarrække kommer i Gang, fordi det er tvivlsomt, om den vil kunne betale sig. Saa skulde det synes ret naturligt, at man begynder med dette lille Foretagende, og at Raadet derfor vilde stille sig velvilligt overfor det Andragende, her er Tale om. Men Forholdet er det, at man fra nogen Side hævder, at N. E. S. A. har en Koncession, der tilsiger dem, at de skal være fri for konkurrerende Transportmidler. Jeg anerkender ikke, at der i denne Koncession skulde ligge, at Selskabet skulde være fri for den Konkurrence, som et Bilforetagende ad samme Rute naturligvis kunde være for dem, hvor generende en saadan Konkurrence end kunde være. Hvorvidt dette Ræsonnement kunde blive gennemført, hvis det skulde komme til Retssag, og eventuelt staa sin Prøve, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg tror ikke, de Rettighedelr, Selskabet har ifølge sin Koncession, kunde forhindre os i, hvis det iøvrigt passede os, at give Koncession af denne Art ad Bernstorffsvej. Det vilde være saa meget mere besynderligt, hvis de skulde kunne det, som Andrageren netop for ca. 1/2 Aar siden har etableret en Bilrute og kører som det passer ham. Naar jeg alligevel er gaaet med til i denne Omgang at afslaa dette Andragende, skyldes det navnlig, at den Linie, der er Tale om, i høj Grad er en Gennemgangsrute, en Linie, der saaledes som Bebyggelsesforholdene er i Øjeblikket for disse Arealer, vilde være til Fordel for vore Nabokommuner, medens den sikkert vil være til stor Skade for den Sporvej, som løber ad samme Strækning, og som vi er økonomisk interesseret i. Ved denne Lejlighed vil jeg dog sige, at hvis det skulde vise sig, at N. E. S. A. ikke skulde være i Stand til inden en overskuelig Fremtid at se sin Regning ved at forbedre Transportmidlerne i denne Retning, maa man ikke forvente, at jeg vil være med til at holde Selskabet fri for denne Konkurrence; jeg tror heller ikke, at Befolkningen vil være tjent dermed.

Naar vi afslaar dette Andragende, som altsaa gaar ud paa

at lade en Bil køre der, hvor der senere skal køre en Sporvej, er det udelukkende af Hensyn til Sporvejsselskabet, og hermed er vi inde paa selve Sporvejsdriften, specielt ad Bernstorffsvej. Jeg skal ikke i denne Forbindelse komme nærmere ind paa dette, i hvert Fald ikke nu, medmindre der senere skulde blive Anledning dertil. I den Sag, vi skal behandle om lidt, som angaar Sporvejsanlægget ad Niels Andersens Vej til Amtssygehuset, kan jeg faa Lejlighed til at sige det, jeg ønsker at sige om den Sporvejsrute, her er Tale om.

Naar jeg har været med til at anbefale Raadet at nægte Tollings Andragende Anbefaling af de Grunde, jeg har anført, ligger heri fra min Side et Haab om, at de Trafikmidler, som skal tilvejebringes ad Bernstorffsvej, ogsaa snarest muligt bliver tilvejebragt af de Selskaber, som har Koncession og som ønsker, at andre holdes borte fra Linien, men sker det ikke, faar vi ikke den Forbindelse, der maa anses for nødvendig, kan vi selvfølgelig ikke i det lange Løb forbyde andre Folk at køre paa Ruten.

Engelstoft-Schmidt: Disse Andragender kan man hilse med Sympathi; det er glædeligt at se, at der er nogen, som vil oprette Automobilruter, som er brugbare for Befolkningen i Kommunen. De Trafikmidler, vi hidtil har haft herude, har strakt sig i Retning Nord—Syd; de kunde være ganske gode de Dage, man skulde til København, men for Kommunens Beboere indbyrdes er de intet værd. Paa den Maade de er planlagt, kan de ikke tjene som Kommunikationsmidler mellem Kommunens forskellige Dele. Jeg ser derfor med Glæde, at vi nu faar Linier etableret paa tværs af Kommunen ved Hjælp af Automobilomnibusser; det vil lette Forbindelsen betydeligt.

Jeg ser af Dagsordenen, at Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab naadigst har udtalt, at det intet havde imod, at de Ruter bliver oprettet, som gaar paa tværs af Kommunen; det er beklageligt, at Selskabet ikke ser med samme Velvilje paa de Linier, som kunde konkurrere med det, thi Selskabet er ikke saa up to date, som det burde være i Retning af at sørge for Forbindelser. Selskabet kunde godt etablere en tværgaaende Linie til Gjentofte, saa vilde derved en Del af de Biluter, her er Tale om, have været overflødiggjort.

Jeg er gaaet med til de foreliggende Indstillinger, fordi jeg mener, det er haabløst at vente, indtil Sporvejsselskabet træffer sine Forholdsregler i saa Henseende; Selskabet har ikke vist særlig Lyst til at ofre, hvad der skal til for at betjene vor Kommune, det har nærmest sat sin Lid til Samarbejdet med København.

Det er med Sorg, om jeg saa maa sige, at jeg er gaaet med til, at man afslaar Andragendet om en Linie fra Linie 6 til Posemandens Hus, thi vi trænger i høj Grad til en Forbindelse ad Lyngbyvej til Østerbro og Nørrebro, saa vi kunde blive fri for den Omvej, vi nu maa køre her ude fra over Hellerup og Trianglen. Det drejer sig om en Forsinkelse af mindst et Kvarter daglig for de Mennesker, som skal ind og ud; og denne Ordning tager ogsaa Trafikken bort fra Selskabet, idet Folk foretrækker at køre ind med Toget, hvilket er ganske naturligt, thi derved kommer de ind i Centrum af Byen. Skal en Mand ind paa Nørrebro, kan det absolut ikke betale sig for ham at køre med Sporvogn om ad Østerbro, naar han kan køre med Toget lige dertil. Nej, Sporvejsforbindelsen opfylder ikke de Krav, Befolkningen med Rette kan stille til den. Jeg kunde ønske, at Bilruten i hvert Fald var bleven etableret paa Strækningen fra Linie 6' Endestation til Hellerupvej, men man kan vel næppe forlange af en Mand, at han skal sætte en Rute i Gang for saa lille et Stykke Vejs Skyld, og at sætte Ruten i Gang paa hele Strækningen til Konkurrence med Sporvejen er vel til Gengæld lidt for meget, men det kunde maaske have bevirket, at N. E. S. A. havde taget sig mere sammen og udviklet Linierne, saa de var bleven mere brugbare for Borgerne. Det er ikke værd i denne Tid at søge denne Forbindelse tvunget igennem ved et Konkurrenceforetagende, men jeg haaber, at Bestyrelsen for N. E. S. A. i en nær Fremtid maa blive saa lydhør for Befolkningens Ønsker, at det finder sin gode Fordel ved at etablere Forbindelsen.. At Driften i Øjeblikket ikke er lukrativ, tror jeg, at Selskabet kan takke sig selv for, idet det betjener Kommunens Beboere højst mangelfuldt paa de Linier, det har i Gang, specielt da Linie 15, den er jo ganske negligeret. Jeg havde som sagt gerne set, at der var etableret en Forbindelse med Automobil fra Linie 6 ad Bernstorffsvej til Posemandens Hus, jeg tror, det havde været betimeligt for at vække Selskabet.

Blichfeld: Jeg vilde anse det for Spild af Tid, hvis ogsaa jeg skulde udtrykke den Glæde, vi sikkert alle føler ved Udsigten til, at der nu vil blive etableret de her nævnte Tværlinier i Kommunen; derved varetager vi Beboernes Tarv, og det er derfor, vi sidder her. Medens jeg saaledes er tilfreds med Udvalgets Stilling til de 5 førstnævnte af Andragenderne, er jeg højst utilfreds med, at Udvalget har indstillet, at man skulde afslaa A/S Tollings Andragende om Etablering af en Rute fra Linie 6' Endestation ad Bernstorffsvej til Posemandens Hus. Min ærede Partifælle (M. E. Jensens) lange og udmærkede Fore-

drag til Forsvar for, at han var gaaet med dertil, tilfredsstiller mig ikke fuldt — det er jeg ikke bange for at sige. Det forekommer mig, at der bor en Række Borgere paa denne Strækning, som nok kunde trænge til en bedre Forbindelse med København. Her er ikke Tale om spredt Bebyggelse, men om en nogenlunde samlet Bebyggelse i disse Kvarterer, og der hersker almindelig Utilfredshed med den Maade, hvorpaa N. E. S. A. løser sin Opgave. Bernstorffsvej er den af alle de her omtalte Veje, der bedst kan taale den forøgede Trafik, og Etableringen af en Bilrute vilde være et kærkomment Middel til at hjælpe paa den Sporvej, der findes for Tiden, men som ikke tilfredsstiller nogen. Havde Sporvejsdriften været et kommunalt Foretagende, vilde jeg have sagt, at man maaske af rent moralske Grunde skulde have betænkt sig to Gange, men det er det ikke; det er et privat Selskab, og det vilde saaledes være det rendyrkede, private Initiativ, der skulde slaas om at tilfredsstille Borgernes Behov paa dette Omraade, hvis Bilruten blev sat i Gang, og jeg tror, at Driften derved virkelig vilde blive tilfredsstillende. Man plejer indenfor den største Gruppe her i Raadet at holde paa, at det private Initiativ kun gør godt, at det vækker Kappestriden netop derved, at der kommer Konkurrence i Gang, saa man hver for sig yder det bedste, man kan. Men det frafalder man i dette Tilfælde, set fra et smaaligt økonomisk Synspunkt, og det gaar igen ud over Befolkningen. Denne Strækning, langs Bernstorffsvej og Vilvordevej, er tilstrækkelig beboet til, at en Omnibil vil kunne betale sig. Det Gode en saadan Rutes Etablering vilde betyde for Befolkningen, kan jeg ikke se bort fra, og det forekommer mig, at teknisk Udvalg har gjort forkert i ikke at tage dette Andragende med blandt dem, det indstiller til vor Anbefaling. Den Maade, hvorpaa A/S Tolling hidtil har drevet de bestaaende Ruter, har været til Tilfredshed for Gjentofte-Borgernes Vedkommende, og naar Selskabet til Trods for Konkurrencen med Sporvejen erklærer sig i Stand til at etablere en Automobilrute, forekommer det mig, man skulde lade de to Selskaber prøve at vise, hvem af dem der bedst kan løse Opgaven og tilfredsstille Borgerne.

Det synes ikke mig, at der er sagt noget som helst, som kan afsvække mit Standpunkt eller berettige os til et rent og blankt Afslag. Det drejer sig her om et langt Stykke Vej i Kommunen, hvor der ikke er Spor af Trafikmidler, nemlig fra Hellerupvej til Lyngbyvej, og paa Resten af Strækningen ser jeg gerne, at der etableres en Konkurrent til N. E. S. A., som der er saa

stor Utilfredshed med blandt Borgerne. Jeg anbefaler derfor, at dette Andragende gaar til fornyet Overvejelse; det lader til, at der er Stemning derfor her i Raadet, et æret Medlem taler om, at han kun med Sorg er gaaet med til, at Andragendet nægtes, en anden nærer Betænkeligheder af Hensyn til Sporvejesselskabet; maaske man ved en fornyet Behandling af Sagen i Udvalget kan finde en Maade, hvorpaa man kan tilfredsstille det Behov, som efter min Mening er til Stede blandt Borgerne til en Forbindelse af denne Strækning.

Formanden: Det skulde ikke være nødvendigt at minde om, at Kommunen er meget stærkt økonomisk interesseret i Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab.

Der er Kørsel hvert 6te Minut, hvorimod de, som vil følge Begivenhedernes Gang paa Linie 15, vil se, at der er meget faa Passagerer; det er saaledes en meget hyppig Kørsel, medens Kørslen med Bilerne jo foregaar med langt større Mellemrum. ca. hver halve Time, ligesom Billetpriserne er i Retning af det dobbelte af, hvad det koster at køre med Sporvognen.

Det er Forbindelsen til København ad Lyngbyvej, det skorter paa; i det Øjeblik, Københavns Kommune forlænger Linie 6, gaar det hele af sig selv. Indtil det sker er der ikke andet at gøre for os end at indtage det Standpunkt, som teknisk Udvalg har foreslaaet.

Houborg: Der næres megen Betænkelighed ved denne Rute ad Bernstorffsvej. Det forekommer mig dog, at Kærligheden til N. E. S. A. er vel stor, naar den medfører, at vi skal nægte dette Andragende fra A/S Tolling. Disse store Kvarterer omkring Hovmarksgaarden og Ordrupvejene trænger stærkt til en lettere Adgang til København end den, N. E. S. A. yder. Jeg finder Anledning til, som Blichfeld, at udtale, at Kravet fra Borgerne er langt større end Ængstelsen for N. E. S. A., og man bør derfor se med noget venligere Øjne paa den projekterede Rute fra København, ved Linie 6' Endestation, ad Bernstorffsvej, end man har gjort. Jeg synes, at man netop med N. E. A. S.'s daarlige Drift for Øje maa stille sig velvilligt overfor Spørgsmaalet om Etablering af en Automobilrute ad Bernstorffsvej — det er til Borgernes Bedste. Jeg henstiller derfor, at man tager Sagen op til fornyet Overvejelse og anbefaler, at Tollings Andragende vedrørende Bernstorffsvej ogsaa imødekommes.

Engelstoft-Schmidt: Den højtærede Formand sagde, at der er 6 Minutters Drift paa Linie 15, det tror jeg ikke, der er, i hvert Fald ikke hele Dagen igennem. Efter min Mening

er der 10—20 Minutters Drift, men at skulle vente 20 Minutter paa en Sporvogn er for længe; det er i Virkeligheden at negligere Borgerne, naar man byder dem det.

Formanden: De Tider paa Dagen, der er stærk Trafik, er der 6 Minutters Drift; det kan ikke forlanges, at Selskabet skal opretholde 6-Minutters Drift hele Dagen igennem, naar der ikke er tilstrækkeligt med Passagerer.

Lauritz Pedersen: Det forekommer mig, at nogle af de ærede Medlemmer, der har udtalt sig, har gjort sig skyldig i en Fejltagelse, naar de umiddelbart sammenligner Bilruter med Sporvejsdriften. Man maa nemlig huske paa, at ved at vi anbefaler disse Andragender, og Vedkommende faar Lov til at køre, følger dermed kun en Ret for ham til at køre, der følger ikke samtidig Pligt til at køre. Andragerne paatager sig ikke at skaffe Befordring for Publikum i en vis Aarrække, de kan høre op med at drive Ruten naar som helst. Hvis man oprettede en Linie parallelt med et koncessioneret Sporvejsselskab, som har Ret, og ogsaa Pligt til at køre i en Aarrække, og ved denne Konkurrence slog Sporvejsselskabet ihjel, og hvis saa Automobilruten alligevel ikke kunde betale sig for Vedkommende, og han inddrog den, var det en slem Bjørnetjeneste, man havde gjort Beboerne. Hvor udmærket det end kan være med disse to forskelligartede Befordringsmidler, kan man derfor ikke sammenligne dem. Noget af det samme var M. E. Jensen inde paa. Han gjorde sig ogsaa skyldig i en Fejltagelse, naar han mente, at saadanne Rutebiler ikke burde betale for at køre paa Vejene; det burde de tilstødende Grundejere. Ja, det vilde være en rigtig Betragtning, hvis Rutebilerne var af den Beskaffenhed, at de havde Pligt til at fortsætte Ruten. Derfor er man kommet ind paa, at Grundejerne skal betale Sporvejsbidrag, dels ved frivillig Overenskomst, dels gennem Lovbestemmelser som for Eks. for Søborg-Liniens Vedkommende, som nu bliver aabnet paa Fredag. Sporvejene har Pligt til at skaffe Beboerne Forbindelse, og derfor er det kun rimeligt, at Ejerne af de tilstødende Grunde betaler dertil. Og hvis en Bilrute vilde paatage sig som varig Pligt at befordre Beboerne, er det muligt, at man kunde faa Grundejerne og Beboerne langs Linien til at betale til Bilruten; først da kan Spørgsmaalet komme frem om, at Ejerene af saadanne Bilruter ikke behøver at betale til Slid paa Vejene. Med den løse Beskaffenhed, disse Bilruter for Tiden er af, hvor man ikke har nogen som helst Rettighed over dem — Vedkommende kan lade være at betale Afgift og standse Kørslen

naar som helt — vilde det ikke være rigtigt at sætte en Bilrute i Gang til Konkurrence med Sporvejsselskabet, der gennem sin Koncession har Forpligtelse til at drive Sporvejen.

Ogsaa jeg har som den højtærede Formand Fornemmelsen af, at N. E. S. A. tværtimod af, hvad der er sagt fra alle Sider i Aften, er meget lydhør overfor de Ønsker, som fremkommer fra Gjentofte Kommune — det har i hvert Fald været det i den Tid, jeg har siddet i Kommunalbestyrelsen. Kommunen har ikke fremsat noget Ønske med Hensyn til Sporvejsdriften, uden at det er bleven behandlet med den største Velvilje fra Bestyrelsens Side, og saavidt muligt er vore Ønsker bleven imødekommet. Man kan ikke nægte, at det er en vanskelig Opgave med nogenlunde Økonomi at opretholde en saa uregelmæssig Trafik som den i vor Kommune. Det er Sæson-Trafik eller rettere Uge-Sæsontrafik, ja næsten daglig Sæsontrafik. Visse Tider af Dagen er der en meget stærk Færdsel paa Grund af Forbindelsen til Skovene her ude omkring, en Færdsel, der kræver meget Materiel i et ganske kort Tidsrum af Døgnet, medens der saa til Gengæld kan være lange Tider af Dagen, hvor der ikke er Passagerer at køre med. Det er som sagt meget vanskeligt at skulle tilfredsstille den meget uregelmæssige Efterspørgsel og samtidig tage økonomiske Hensyn. Hvorvidt Kommunen kunde gøre det bedre, hvis vi drev Sporvejen direkte, skal jeg ikke udtale mig om; jeg stiller mig dog noget tvivlende deroverfor.

M. E. Jensen: Nu er der kommet en Trafikdebat i Gang alligevel; det kan være nyttigt paa den Foranledning, her er givet, engang at faa klaret sine Begreber lidt paa dette Omraade. Der er ikke Tvivl om, at en stor Del af den Utilfredshed, der nu tales om fra forskellige Sider som værende til Stede, skyldes forskellige Misforstaaelser, og at det derfor ogsaa bør antages, at Utilfredsheden vil forsvinde i samme Grad, som disse Misforstaaelser opklares, og Folk indser hvilke Aarsager der begrunder de Forhold, som vi nu klager over.

Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) mente, at jeg skulde gøre mig skyldig i en Fejltagelse ved Bedømmelsen af Forholdet om, hvorvidt disse Bilruter skal betale Slidet paa Vejene eller ej., og han sagde, at vi maatte huske paa, at Bilruterne ikke havde Pligt til at opretholde Driften. Nej, jeg har ikke gjort mig skyldig i nogen Fejltagelse. Det er rigtigt, at der bestaar en Forskel mellem Bilruterne og Sporvejene deri, at de førstnævnte ikke har Pligt gennem deres Kor

cession til at opretholde Driften. Det har ogsaa været en medvirkende Grund til, at jeg er gaaet med til, skønt det gjorde mig meget ondt, at nægte dette Andragende fra A/S Tolling om en Rute ad Bernstorffsvej. Men det er maaske muligt, at man kunde faa dette Forhold ændret, og jeg tager Lauritz Pedersens Udtalelser til Indtægt; vi kan vist alle være enige om, at hvis Forholdene var lige, maatte den Trafik, som tilføres ved Omnibiler, have Del i Værdistigningen lige saa godt som den Trafik, der sker ad Sporvejene.

Fra mine ærede Partifællers og fra anden Side tales saa meget om den daarlige Drift og de daarlige Forhold i det hele taget, som N. E. S. A. byder os. Jeg maa dog, uden at jeg iøvrigt i nogen Retning vil tages til Indtægt for eller være Advokat for Sporvejsselskabet med Hensyn til dets Drift, sige, at jeg tror, at de ærede Medlemmer, som har nævnt, at der er en vis Utilfredshed til Stede blandt Borgerne, uden at paapege, hvori den bestaar, ikke er rigtig klar over de Forhold, som gør sig gældende for Selskabets Vedkommende. Jeg kan ikke tænke mig, at Utilfredsheden skulde bestaa i andet end, at man mener, det er for dyrt at køre, at der køres med for faa Vogne, og at disse ikke er opvarmede — jeg ved ikke, hvad der skulde være ellers.

Med Hensyn til hvor dyrt det er at køre, kunde det være ganske rart at gøre sig Forholdet klart og høre, hvad N. E. S. A. mener derom. Vi maa vide, at der er ikke noget, som kan konkurrere med Jernbanerne. Vi kører normalt for 5 Øre pr. km ... (Formanden: Vi kommer noget langt bort fra Dagsordenen; vi maa søge at begrænse os saa meget som muligt) ... Prisen for at køre fra Gjentofte til København var i Aarene 1911—12 og 1914 2,75 Øre pr. km, nu er den 5 Øre pr. km, der ligger altsaa en Prisforhøjelse af ca. 90 pCt., medens Rejser paa Aarskort kostede 2 Øre pr. km.

For Sporvejenes Vedkommende er Forholdet det, at Taksterne nu er forhøjet med mellem 50—78 pCt., altsaa mindre end Banernes. Naar man tager Hensyn til, at alle Sporvejenes Driftsomkostninger: Folkelønninger, som Udgiften væsentlig bestaar i, Materialeudgift m. v. er steget med ca. 200 pCt, vil man forstaa, at det økonomiske Resultat alene af den Grund skulde blive meget daarligt. Altsaa, den Stigning, der er sket med Hensyn til Priserne, er mellem 50—78 pCt. Hvis Folk i noget større Udstrækning end hidtil vilde benytte de indførte Abonnementskort, vilde man komme til en Stigning paa mellem 50—30; jeg synes derfor ikke, man kan bebrejde Selskabet noget i takst-

mæssig Henseende.

Saa er der Spørgsmaalet om Kørehyppigheden. Som alt oplyst, køres der hvert 6te Minut paa Linie 15, dog noget mindre hyppigt efter Kl. 10 Fm og nogle Timer om Formiddagen; der køres heller ikke helt ud til Ordrup hvert 6te Minut, men ca. hvert 12te Minut; paa den øvrige Del af Ruten, hvor der er 6—7 Minutters Drift, er Kørslen lige saa hyppig som i København. Jeg ved ikke, hvor Utilfredsheden skulde ligge, naar man vil være retfærdig mod N. E. S. A. Jeg tror, der er andre Forhold, som man ogsaa bør gøre sig klart, naar Talen er om Trafikken i en Kommune som vor, hvor Kommunalbestyrelsen er meget interesseret i Driften, nemlig dette, at Udviklingen af hele Biltrafikken i Løbet af de sidste 10 Aar har gjort Sporvejsdriften endnu mere urentabel. Mange af de Mennesker, som tidligere er taget med Sporvognen, kører nu i Bil; det viser sig, naar man ser Passagertallene efter. Medens dette Tal i Dag ikke er højere paa vore Linier, end det var i 1913—14, er Borgernes Tilvækst langt større. Sporvejene har relativ Tilbagegang i Passagertallet, skønt de kører meget hyppigt og Taksten ikke er forhøjet i Forhold til Omkostningerne, og denne Tilbagegang skyldes i høj Grad Biltrafikken; det er et nyt Befordringsmiddel, som har faaet Spørgsmaalet om Sporvejskørslen ind paa helt andre Baner end for 10—15 Aar tilbage.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger nu, der er talt saa meget om Utilfredsheden med N. E. S. A. Jeg vilde finde det rimeligt, naar det nu viser sig, at Sporvejsdriften ved Hjælp af Sporvejene og Sporvognene ikke er saa økonomisk eller rentabel, som man maatte ønske, at da det Selskab, som har Koncession, tog under Overvejelse for egen Regning at etablere Bilruter, indtil det engang kunde betale sig at lægge disse Linier, her er Tale om, for Sporveje. Det er min Overbevisning, at i Øjeblikket kan man slet ikke lægge disse Linier uden at faa et stort Underskud. Jeg tror, jeg tør sige, at ingen Direktion kan drive de Linier, her er Tale om, uden stort Underskud, naar man tænker paa den Anlægskapital der skal til, de daglige Driftsomkostninger og Hensynet til Taksterne — hverken som privat Selskab eller som kommunalt eller Statsforetagende tror jeg, det vilde gaa. For at komme udenom disse Vanskeligheder og for at skaffe Beboerne de Transportmidler og Forbindelser, de har Krav paa, kunde jeg tænke mig, at Sporvejsselskabet selv satte nogle Bilruter i Gang, og jeg vil derfor henstille til vore Repræsentanter i N. E. S. A.'s Bestyrelse at tage under Overvejelse,

om det ikke vilde se sin Regning ved at oprette denne Bilrute og iøvrigt ogsaa den anden, som vi om lidt kommer til at behandle, den ad Niels Andersens Vej til Sygehuset. Det er klart, at man ved at sætte Biler i Gang slipper for alle de Udgifter, der er forbundet med at lægge Spor og Ledninger; der skal blot anskaffes et Par Biler, og man faar ikke andet Underskud end det, der følger af selve Driften.

I Anledning af den Utilfredshed, der saa stærkt fremhæves, vil jeg sige, at Folk er meget mere venlige, naar det er et privat Selskab, som driver en Rute, end naar det er et koncessioneret Selskab som for Eks. her N. E. S. A., eller et kommunalt eller Statsselskab. Folk er meget mere venlige overfor private Selskaber. Ingen finder paa at beklage sig over, at A/S Tolling kun kører til København hver halve Time; hvis denne Rute blev overtaget af N. E. S. A., og dette Selskab kun kørte hver halve Time, skulde man høre Borgerne spørge: Hvorfor køres der kun hver halve Time? Men paa Linie 15 er der, som alt bemærket, Kørsel hvert 6—7 Minut! Det er den Forskel, Borgerne gør, naar Talen er om at køre med et privat Selskab eller et koncessioneret. Enhver maa dog indrømme, at dette er ganske uretfærdigt. Tolstrup, der er Leder af A/S Tolling, kører hver halve Time og er ikke engang pligtig at køre, ikke destomindre har han nu et halvt Aarstid kørt, som det siges, til Gjentofte-Borgernes Tilfredshed, medens man er i højeste Grad utilfreds med, at der paa Linie 15 ad Bernstorffsvej køres med 6—7 Minutters Mellemrum — ofte med tomme Vogne.

Den Maade, det gaar paa i Øjeblikket, kan det imidlertid ikke blive ved at gaa paa. Ogsaa fra Kommunalbestyrelsens Side er vi interesseret i, at der findes Veje til at bringe Sporvejsdriften ind i en mere rentabel Gænge end i Øjeblikket, og særlig er vi interesseret i, at man fra Selskabets Side, saalænge det har Koncessionen,søger ved Ibrugtagning af mere moderne Transportmidler som for Eks. Biler at løse den Opgave, det har, at skaffe Kommunens Beboere gode Forbindelsesmidler og Forbindelseslinier.

Jeg skal nu slutte med at stille Forslag om, at der tilskrives Bestyrelsen for N. E. S. A. i den Retning, jeg her har antydet; det vilde være overmaade heldigt, om en saadan Henvendelse kunde føre til — hvis A/S Tolling nu ikke faar Bevilling — at Sporvejsselskabet tog under Overvejelse selv at drive denne Rute ved Bil eller i hvert Fald korresponderede med det private Selskab, saa dette Spørgsmaal — ogsaa for saa vidt an-

gaar Taksterne — kunde løses paa en for alle tilfredsstillende Maade.

Formanden: Overvejelser af den Art, M. E. Jensen nævnede, med Hensyn til at anskaffe Biler til Forbindelse med Sporvejslinierne har været anstillet fra N. E. S. A.'s Side for et Par Aar siden; man drøftede den Gang Sagen nøje, men maatte opgive Tanken, fordi det var forbundet med for store Omkostninger at realisere den. En saadan Rute skulde dog gerne i nogen Grad kunne betale sig.

Det blev nævnet før, jeg tror af M. E. Jensen, at Folk maaske kunde beklage sig over om Vinteren at køre i kolde Sporvogne. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som Bestyrelsen forlængst har haft fremme til Overvejelse og for saa vidt er rede til at gennemføre; det har imidlertid mødt nogen Vanskelighed fra Københavns Side, men det er maaske muligt, man kan overvinde disse. Man maa ikke glemme, at det er de samme Vogne, der kører herude, som fortsætter paa Københavns Grund; de stopper ikke op i Hellerup og kører tilbage.

Jeg betragter hermed Diskussionen om Sporvejsdriften som afsluttet og henstiller, at vi vender tilbage til de paa Dagsordenen opførte Sager.

Blichfeld: Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) opstillede et rent Skræmmebillede, idet han talte om den under Punkt 8 opførte Sag; han sagde, at hvis nu A/S Tolling fik denne Tilladelse, fik det nok en Ret til at køre, men ikke samtidig en Pligt til at køre, det kunde holde op naar som helst, og naar det saa holdt op, og vi ved at give Bilerne Anledning til at konkurrere med Sporvejen havde ødelagt denne, saa den ogsaa blev nødt til at holde op, ja, saa stod man der og havde kun gjort Beboerne en slet Tjeneste, saa var der kun Vejen tilbage, og saa maatte man gaa! Naa, saa galt bliver det vel heller ikke! Jeg personlig tror, at denne Mand (Tolstrup) vil kunne gennemføre Ruten; der er sagt til mig, at Konkurrencen med Sporvognen er han ikke bange for, han vil dristig konkurrere med den, og det er rigtigt, hvad jeg har sagt, at Gjentofte-Borgerne er tilfreds med den Maade, hvorpaa han hidtil har røgtet sit Erhverv — rent bortset fra nogle smaa Uregelmæssigheder med Hensyn til Tiden har han gennemført Ruten paa god og forsvarlig Maade.

Min ærede Partifælle (M. E. Jensen) prøvede i et endnu længere og udmærket Foredrag at forsvare Sporvejene. Det kan ikke nytte at fortælle mig, hvormeget Taksterne med Spor-

vejene procentvis er sat op i Forhold til Jernbanebilletterne; det reelle er, at Folk finder, det er for dyrt at køre med Sporvejene. Det kan heller ikke nytte at ville fortælle mig, at Linie 15 for Eks. kører hver 5—6 Minut, naar Folk er utilfredse med den Kørsel, som finder Sted, og det er de — det er Resultatet.

Jeg synes, at Ruten ad Bernstorffsvej er anbefalelsesværdig og i høj Grad anvendelig. Man kan ikke se bort fra, at den aabner Adgang til at undgaa hele den Bue om ad Hellerup, over Østerbro for alle dem, der vil til Nørrebro, og det taler til Fordel for, at Manden faar Lov til at prøve. Jeg synes ikke, at Hensynet til N. E. S. A. behøver at være saa overvældende stærkt heller, at vi ikke fra Kommunalbestyrelsens Side kunde give en driftig, initiativrig Mand, som ikke er bange for Konkurrencen, Lov til at gøre dette Forsøg. Naar M. E. Jensen sammenligner Biltrafikkens Halve-Times-Kørsel med Sporvejenes 6—15 Minutters Kørsel, maa jeg sige, at det er ikke helt korrekt. Samtidig med Bilen til Gjentofte gaar der en Bil til Lyngby, saaledes at man kan tale om 15—20 Minutters Drift; Bilen til Lyngby benyttes nemlig i lige saa høj Grad af Gjentofte-Borgerne som de benytter den egentlige Gjentoftebil, idet de staar af ved Søgaardsvej eller Kongelysvej og gaar det lille Stykke op til Gjentofte.

Naar Lauritz Pedersen videre sagde — og det blev bekræftet af Formanden — at Bestyrelsen for N. E. S. A. er lydhør overfor Befolkningens Ønsker, har jeg naturligvis ikke Grund til at tro andet, jeg har heller ikke sagt andet, end at Resultatet desværre har vist, at Selskabet ikke har magtet sin Opgave. Naar der tales om særlig Trafik visse Uger og visse Dage, ved jeg godt, hvad der tænkes paa; man tænker paa de Dage, der er Galopløb, Travløb eller Cykleløb, men jeg tror ikke, at Lauritz Pedersen har prøvet som jeg at staa i timevis med sin Familie for at komme til København og saa se den ene Sporvogn køre forbi efter den anden fuldstændig optaget. Hvis Lauritz Pedersen havde prøvet det Gang paa Gang Sommeren igennem, tror jeg, at han vilde se paa Sagen med samme Øjne som jeg og mene, at det vilde være til en vis Gavn, om man paa denne Strækning i nogen Grad aflastede Sporvejene, som paa visse Tider altsaa er ganske ude af Stand til — hvad der rent menneskeligt set er forstaaeligt — at røgte sin Opgave.

M. E. Jensen: Til Blichfeld, som mener, at det ikke kan nytte at tale om, hvorledes Sporvejstaksterne staar i Forhold til Jernbanerne, vil jeg sige, at det har jeg heller ikke gjort; jeg

har blot sagt, at Sporvejstaksterne kun er steget med 50—78 pCt siden 1914, medens Selskabets Anlægsudgifter og Omkostninger er steget med 200—300 pCt. i samme Tid.

Den ærede Formand udtalte, at man allerede for nogle Aar siden fra N. E. S. A.'s Side har overvejet Spørgsmaalet om at anskaffe Biler, men at man var gaaet bort derfra, fordi Omkostningerne, som var forbundet dermed, var for store. I Anledning af disse Udtalelser vil jeg gerne henstille, at man endnu engang overvejer Sagen. De Omkostninger, der kan være forbundet med den Slags Ting, kan ikke være uoverkommelige. De udmærkede Vogne, som A/S Tolling kører med af den sidst anskaffede Type „Renault" koster ca. 25,000 Kr. pr. Stk. To Vogne maatte være tilstrækkeligt til at holde Ruten i Gang ad Lyngbyvej, det vilde altsaa sige en Udgift paa omkring 50,000 Kr. Regnede man med to Mand paa hver Bil, vilde Lønningerne heller ikke være uoverkommelige, og man havde dermed ved Selskabets egen Foranstaltning skabt en god Løsning af Spørgsmaalet om Trafikforholdene ad Bernstorffsvej paa den Del af Vejen, hvor der ingen Sporvogne kører. Jeg er ikke i Tvivl om, at dette vilde være en langt billigere Løsning i hvert Fald til at begynde med for Kommunens Beboere, end hvis man skal lægge Spor og anbringe Ledninger m. v. Saavidt jeg kan se, vil Anlægget af en Sporvej fra Lyngbyvej ved Linie 6' Endestation til Posemandens Hus koste ca. 1 Mill. Kr., det er nemlig en lige saa lang Strækning som fra Hellerup til Gjentofte, og den skal koste ca. 1 Mill. Kr. Formentlig vil man forstaa, at naar Talen er om Anlægsomkostninger, er det mindre bekosteligt at anskaffe to Vogne for ca. 50,000 Kr. end det er at anlægge en Strækning til ca. 1 Mill. Kr. i Anlægsudgift; der er en meget stor Forskel i disse to Priser, og jeg gentager derfor min Henstilling til N. E. S. A.'s Bestyrelse om at overveje Spørgsmaalet om Igangsættelse af en Bilrute paa denne Strækning.

Udvalgets principale Indstillinger ad Punkterne 3, 4, 5 og 6 vedtoges derpaa enstemmigt.

Udvalgets Indstilling ad Punkt 7 vedtoges uden Afstemning, og Udvalgets Indstilling ad Punkt 8 vedtoges med 13 Stemmer mod 2.

9. **Henvendelse til Amtsraadet angaaende Spørgsmaalet om Etablering af en Sporvejslinie forbi Amtssygehuset ved Niels Andersens Vej.** (T. F. 1608—1924).

Lauritz Pedersen: Ved de Forhandlinger, som i sin

Tid fandt Sted mellem Kommunen og Amtsraadet med Hensyn til at stille en Byggegrund til Raadighed for det nye Amtssygehus, lovede Nordsjællands Elektricitets og Sporvejs Aktieselskab og Gjentofte Kommune Amtet, at der skulde skaffes Sporvejsforbindelse fra København og fra Gjentofte Station til Sygehuset, naar det var færdigt. Det var en Forudsætning, at denne Forbindelse skulde etableres ad Niels Andersens Vej, Baunegaardsvej, gennem Gjentofte til Stationen.

Der var i Fjor nogle Forhandlinger, i hvilke Amtssygehusets Bestyrelse var repræsenteret, angaaende Anvendelsen af et Areal udfor Sygehuset i et bestemt Øjemed, og da blev det af Amtssygehuslægerne henstillet, om man, naar denne Sporvej skulde bygges til sin Tid, vilde have Opmærksomheden henvendt paa, at Sygehuset efter deres Mening er bedst tjent med, at Sporvejen ikke føres tæt forbi Bygningerne. Dette gav os Anledning til at tænke paa, at det antagelig efter denne Udtalelse var Sygehusets Mening, at man ikke ønskede en Sporvej anlagt til Forbindelse med Gjentofte ad Niels Andersens Vej.

Da Spørgsmaalet om denne Linie efterhaanden begynder at blive brændende, har vi indenfor teknisk Udvalg ment, det vilde være rigtigst at rette en skriftlig Forespørgsel til Amtsraadet om, hvorledes det stiller sig, om det fremdeles ønsker, at denne Sporvej bliver anlagt som projekteret ad Niels Andersens Vej, forbi Sygehuset til Gjentofte Station, eller om det vil sætte sig imod, at Sporvejen føres saa nær forbi Sygehuset; i saa Fald maa Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab je overveje Sagen paany.

Hvis der bliver Tale om paa anden Maade at forbinde det nuværende Sporvejsnet med Gjentofte, kunde jeg nærmest tænke mig, at man førte en Linie ad Bernstorffsvej, Baunegaardsvej. Derved kommer den ikke saa nær Sygehuset, og saa skulde jeg tro, at Sygehuset heller ikke er videre interesseret i, at den bliver bygget saa snart; den giver nemlig da ikke stort nærmere Adgang for de besøgende til Amtssygehuset end den Sporvej, som kører ad Bernstorffsvej i Øjeblikket. Vejlængden fra Baunegaardsvej til Hovedindgangen for Sygehuset er omtrent den samme som fra Bernstorffsvej dertil. Maaske, men det kan jeg ikke udtale mig om, tænker Sygehuset paa at lave en Indgang nærmere Baunegaardsvej, end selve Hovedindgangen ligger, saa det alligevel har Interesse af, at den nye Sporvej bliver etableret.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at der rettes

en officiel Henvendelse til Amtsraadet angaaende dets nuværende Stilling til Spørgsmaalet.

Engelstoft-Schmidt: Jeg er ikke klar over, hvem der har rejst dette Spørgsmaal; jeg kan ikke tænke mig, at det er teknisk Udvalg, som har rejst Spørgsmaalet om Betimeligheden af at anlægge denne Sporvej. Jeg har hørt, at der fra Amtssygehuslægernes Side skulde være udtalt, at det vilde være uheldigt, at Sporvejen kom til at gaa lige forbi Amtssygehuset, men jeg synes egentlig, det er en lidt mærkelig Udtalelse, at Sporvejen skulde kunne genere Sygehuset. Vi ser i København, hvorledes Sygehusene ligger lige klods opad Sporvejslinierne, jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor man herude nærer saa stor Ængstelse i saa Henseende. Hvis hele Kvarteret omkring Amtssygehuset skal gøres til et dødt Kvarter, af Hensyn til Amtssygehuset og dets Foreteelser, mener jeg, vi kun er daarlig tjent med, at Amtssygehuset er blevet lagt herude; jeg er bange for, at det Hensyn der skal tages dertil, efterhaanden bliver saa stort, at vi overhovedet ikke mere maa benytte Kommunen til levende Mennesker.

Jeg synes, det er en ganske overflødig Ængstelse, naar man fra Sygehusets Side taler om Spektakkel fra Sporvejene. Gaar man i København, vil man se, at Hospitalerne dèr næsten alle ligger ved stærkt trafikerede Gader; det gjalt i sin Tid det gamle Frederiks Hospital, og nu Kommunehospitalet og Rigshospitalet m. fl.; og gaar man ud paa Frederiksberg, er det samme Tilfældet der. Baade Amtssygehuset og Frederiksberg Hospital ligger lige ved Sporveje. Københavns Amts Sygehus i Gjentofte er aabenbart af en anden Kaliber; der kan man ikke taale, at der kører Sporvogne forbi. De Mennesker, som skal besøge deres paarørende paa Sygehuset, vil faa en lang Strækning at gaa og det vil være forbundet med Vanskelighed for dem at komme derud; men det er maaske ogsaa deri det hele stikker! Der skal maaske netop være saa svær Adgang til Sygehuset som muligt, for at der kan skaffes saa stor Ro for de Syge som muligt... (Afbrydelse)... Jeg er ikke ængstelig for, at det Spektakkel, en Sporvej kan medføre, vil virke generende for de Syge, jeg er snarere bange for, at det er Lægerne, der er for zarte.

Der er visse Ting, som falder godt i Traad med hinanden. Det er udmærket, at det nu er Sygehuset, som opgiver Tanken om Anlæget af denne Sporvej under Paaskud af, at Sygehuset skal ligge saa stille som muligt, at de Syge kan faa den mest mulige Ro. Men det kan de jo faa i de Pavilloner, der vender

imod Haven. De Pavilloner, der vender imod Vejen, er til Brug for Administrationskontorer m. v. Der blæser en god Vind for N. E. S. A. Selskabet skal paa en let Maade gøres fri for sin Forpligtelse, Gjentofte skal ikke have sin Sporvej — det er det, som kommer ud af dette Spørgsmaal! Vi faar ikke Forbindelse med Linie 6, og vi faar heller ikke Forbindelse tværs gennem Kommunen. Det havde været udmærket at faa en Sporvej forbi Sygehuset til Gjentofte Station — nu falder det bort, hvis man, som det siges, skal bøje sig for, hvad de sagkyndige paa Sygehuset mener om Tingen. Jeg synes, at der snart bliver lidt for lidt Plads for de levende og alle dem, der endnu kan bevæge sig; de kan jo snart ikke være herude. Boldbanen maatte flyttes og alt, hvad vi iøvrigt har Brug for, bliver slaaet ned, fordi Amtssygehuset skal ligge her; nu drejer det sig om et Sporvejsanlæg! En skønne Dag maa der vel overhovedet ikke bo Folk i Nærheden af Sygehuset. Hvor skal vi ende, naar der skal tages saa mange Hensyn? Jeg foreslaar, at man ikke retter denne Henvendelse til Amtsraadet, men troligt opfylder de Forpligtelser, vi er gaaet ind paa.

Formanden: Naar Engelstoft-Schmidt mener, at Lægerne skulde være saa zarte, er det naturligvis paa de Syges Vegne, men det er ogsaa en Læges Pligt at varetage deres Interesser, som er overgivet hans Varetægt. De to Læger ved Amtssygehuset er bekendt som meget fremragende og dygtige Læger, og det er en stor Lykke for det nye Amtssygehus, at de bliver flyttet dertil. Der kan derfor ikke med nogen som helst Ret tales om, at man søger et Paaskud for at slippe for Anlægget af Sporvejen.

Der er ikke andet Hensyn at tage end det, som Lægerne tager til de Syge; hvis det kan forenes med Sporvejsanlægget, antager jeg, at Lægerne intet vil have at erindre derimod, og saa bliver Forpligtelsen opfyldt.

Grønbech: Saavidt jeg har forstaaet, var det i sin Tid Amtet, som ønskede, at Sporvejen skulde gaa forbi Amtssygehuset, for at der kunde skabes saa god Forbindelse som muligt for de besøgende til Hospitalet.

Jeg kan ikke slutte mig til de Udtalelser, Engelstoft-Schmidt kom med; jeg synes ikke, de er paa sin Plads. Amtsraadet kan ikke det ene Øjeblik kræve, at der skal gaa en Sporvej forbi Sygehuset, og næste Øjeblik ikke ønske det.

Jeg forstaar godt Lægernes Frygt for, at et Sporvejsanlæg vil medføre for megen Støj. Naar vi selv har prøvet at være syge, ved vi, hvor umaadelig lidt der ofte skal til for at irritere, og

ingen af os ønsker vel, at en saadan Sporvogn skulde være til Plage for de Syge.

Men foruden de to Løsninger af Spørgsmaalet, som den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) har skitseret, er der en tredie Løsning, som jeg lige skal pege paa. Det er jo Tanken, at Eggersvej skal forlænges ud til Baunegaardsvej; hvis man nu lod Sporvognen gaa ad Kildegaardsvej, opad Eggersvej til Baunegaardsvej, vilde den komme i Nærheden af Amtssygehuset, der er vist kun en Snes Meter fra Niels Andersens Vej til Eggersvej. Det vilde være betydeligt nemmere for Amtssygehuset end baade Forbindelsen ad Baunegaardsvej og Bernstorffsvej. Hvis vi indrettede os derpaa, vilde de Syge undgaa den direkte Støj og de besøgende have nem og god Forbindelse til Sygehuset.

Jeg foreslaar, at man, naar der nu skal forhandles med Amtsraadet, henleder Opmærksomheden paa, at her er en Løsning, som maaske kunde tilfredsstille alle Parter.

M. E. Jensen: Det er ganske rigtigt, som Grønbech siger. Der ligger en Skrivelse i Sagen fra 1917, hvori Amtsraadet udtrykkelig som Betingelse for at modtage den Grund, Kommunen tilbød, kræver, at der skulde føres en Sporvej ad Niels Andersens Vej.

I Modsætning til Engelstoft-Schmidt vil jeg sige, at naar der har været noget fremme om, at det maaske kunde være ubehageligt eller mindre hensigtsmæssigt, mindre formaalstjenligt overfor Sygehuset, at man lægger Sporvejen ad denne Rute, er det vor Pligt at forhøre, hvor meget der er derom. Og det er netop det, vi gør, naar vi, som foreslaaet af Udvalget, spørger Amtsraadet om, hvorledes dets Stilling nu er overfor denne Sag.

Det er ikke min Mening med denne Forespørgsel, at det Svar, vi maatte modtage fra Lægerne, skulde være Alpha og Omega for os, at jeg ikke skulde forbeholde mig en selvstændig Bedømmelse af, hvad Kommunens Borgere maatte ønske med Hensyn til Linieføringen det paagældende Sted.

Jeg vil gerne i Anledning af denne Sag spørge den højtærede Formand, om det kan siges, at denne Sporvejslinie, som ikke alene har Interesse for Amtssygehuset, men i endnu højere Grad for selve Gjentofte By, bliver færdig samtidig med Amtssygehusets Indvielse? Vi kan jo nu nogenlunde overse, hvornaar det bliver taget i Brug, og hvis Sporvejen til den Tid ogsaa skal tages i Brug, maa der, saavidt jeg kan se, være at træffe Bestemmelse derom i Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Ak-

tieselskabs Bestyrelse. Jeg vil derfor som sagt gerne anmode om en Udtalelse af den højtærede Formand om, hvorvidt der kan oplyses noget i denne Henseende, om Linien eventuelt først kan ventes taget i Brug for Eks. i Løbet af et Par Aar, eller om Spørgsmaalet staar hen i det uvisse.

Formanden: Spørgsmaalet staar aabent fremdeles.

Lauritz Pédersen: I Anledning af Grønbechs Henstilling om at lægge Sporvejen ad Eggersvej vil jeg sige, at det Spørgsmaal kan først komme frem, hvis Amtsraadet ikke ønsker, at Linien skal føres ad Niels Andersens Vej. Vi skriver ikke til Amtsraadet, om det helst er fri for, at Sporvejen føres ad Niels Andersens Vej og hvilke Muligheder for en Løsning der i saa Fald findes; vi spørger, om Amtsraadet sætter sig imod, at den kører ad Niels Andersens Vej. Gør man det fra Amtsraadets Side, vil det være at overveje, hvor den da kan ligge, og saa vil vi naturligvis ogsaa overveje Muligheden af at lægge den ad andre Veje end just Baunegaardsvej.

Iøvrigt maa jeg gøre opmærksom paa, at Eggersvej er en privat Vej, og vi kan ikke lægge Sporvej ad en privat Vej, saa maa vi overtage Vejen først. Man kan ikke forlange af en privat Vejejer, at han skal anlægge en Vej saa bred, at den er egnet for Sporvejskørsel, medmindre man yder ham Tilskud dertil. Der er saaledes forskellige Momenter, vi maa overveje.

M. E. Jensen: Af den højtærede Formands Svar, at Spørgsmaalet staar aabent fremdeles, kan jeg altsaa forstaa, at der ikke er truffet nogen som helst Beslutning om denne Sag i N. E. S. A.'s Bestyrelse. Jeg ser saaledes paa denne Sag, at det maa være Kommunens Opgave som Storaktionær i Selskabet at varetage Kommunens Interesser og skaffe Befolkningen de Forbindelser, den har Krav paa, ved Sporvejslinier eller paa anden Maade i Løbet af den allernærmeste Fremtid, senest, naar Amtssygehuset tages i Brug.

Efter hvad jeg kender til Sporvejsdrift og specielt til N. E. S. A.'s Drift i økonomisk Henseende, anser jeg det for givet, at Selskabet ikke er særlig ivrig efter at faa dette Anlæg fremmet, idet denne Linie i første Række maatte tage noget af Bernstorff-linlens Trafik, der i Forvejen er urentabel med den dyre Anlægskapital paa ca. 1 Mill. Kr., og ogsaa selv vise sig urentabel. Men det kan ikke gaa, at man skyder denne Opgave fra sig, saa Gjentofte By ikke faar sin Forbindelse, fordi man ikke kan finde en Løsning af en eller anden Art, og jeg henstiller derfor til vore Repræsentanter i N. E. S. A.'s Bestyrelse, at de frem-

sætter Forslag i Bestyrelsen til Løsning af Trafikspørgsmaalet ad disse Veje, enten det nu bliver ved Hjælp af Sporvej eller Automobiler. Jeg kunde, som jeg sagde før, tænke mig, at Selskabet saa snart som muligt satte nogle Biler i Gang paa disse Ruter — i hvert Fald til at begynde med.

Volmar Jensen: Det kedelige ved at fremsætte en saadan Forespørgsel til Amtsraadet, er det, at vi derved muligvis forspilder de Løfter, der er givet os. Det er sjældent, at vi har Løfter, som vi kan gøre effektive overfor N. E. S. A. med Hensyn til Anlæg af Sporveje.

Nu er vi gaaet med til, at denne Forespørgsel rettes, fordi Lægerne har ment, at der kunde være Fare for, at et Sporvejsanlæg ad Niels Andersens Vej, vilde gøre for megen Støj og Spektakkel, men jeg vil dog henstille, at vi venter med at tage endelig Stilling til Sagen og til M. E. Jensens Henstilling om, hvad der eventuelt kan gøres iøvrigt, indtil vi har faaet Lægernes Svar. Hvis nemlig Lægernes Svar gaar ud paa, at de absolut maa fraraade, at Sporvejen lægges ad den projekterede Linie, kunde jeg tænke mig, at man — thi derfor er N. E. S. A. jo ikke løst fra sin Forpligtelse til at lægge en Sporvejslinie til Gjentofte — kædede Spørgsmaalet sammen med andre Linier, saaledes at man fritog Selskabet for at lægge denne Linie imod, at det lagde en anden et andet Sted. Vi maa drøfte denne Sag meget nøje i Kommunalbestyrelsen, før vi henvender os til N. E. S. A.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

10. **Udsættelse af en Ærespræmie ved Skovshoved Sejlklubs Kapsejlads i Efteraaret 1924.** (T. F. 1403—1924).

Lauritz Pedersen: Der blev i Fjor rettet Henvendelse til Kommunen fra Skovshoved Sejlklub om at udsætte en Præmie ved Klubbens Kapsejlads i Lighed med, hvad vi gjorde for Hellerup Sejlklubs Vedkommende. Andragendet kom imidlertid først til Behandling i Kommunalbestyrelsen, efter at Kapsejladsen havde fundet Sted, og Andragendet blev derfor lagt til Side.

I Aar har Klubben aabenbart ment at ville komme frem i god Tid med sin Anmodning, thi under 25. April har den fremsendt et Andragende til Kommunalbestyrelsen om at udsætte en Præmie ved Klubbens Kapsejlads, der antagelig vil finde Sted til Efteraaret, i September Maaned engang.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg, idet vi mener, at man

ikke kan stille Skovshoved Sejlklub anderledes end for Eks. Hellerup Sejlklub, indstille, at Kommunen udsætter en Præmie ved Skovshoved Sejlklubs Kapsejlads, saafremt man gør det for Hellerup Sejlklubs Vedkommende, og at man derfor bevilger ca. 100 Kr. i det angivne Øjemed, hvilket Beløb iøvrigt afholdes af Havnens Driftsregnskab.

Det forekommer Udvalget, at Kommunen i Forvejen ofrer saa meget paa disse Sejlklubber, sætter saa store Kapitaler i Havnene m. v., at man ogsaa bør opmuntre Klubberne ved at udsætte en Præmie til deres Kapsejlads; noget lignende finder Sted i andre Byer.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

11. **Opstilling af Cyclestativer paa Kommunens Veje og Gader.** (T. F. 1343—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 17. Marts 1924 fra Smedemester A. Andersen, Horsens, om at maatte anbringe et af ham konstrueret Cyclestativ paa Veje og Pladser i Kommunen.

Cyclestativet tænkes anbragt paa Kørebanen, umiddelbart ved Fortovets Kantsten, løst nedstukket med en Fod i en betonstøbt, gennemhullet Klods af Størrelse som en Brosten, nedlagt i Gadens Brolægning, og hvis Overflade med Forstærkningsplade af Jern med sit Dæksel staar i Højde med Kørebanen. Efter Tegningen ser det ret tiltalende ud, og efter indhentede Erklæringer fra forskellige Provinsbyer, hvor lignende Stativer er anbragt, skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at man meddeler den ønskede Tilladelse midlertidig paa nærmere angivne Betingelser, svarende til, hvad der forlanges i Aarhus, derunder at der stilles et Depositum paa 200 Kr. til Sikkerhed for Vejenes Retablering.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

12. **Istandsættelse af Stien fra Ermelundsvejs Forlængelse til Viadukten under Nordbanen. Spørgsmaal om Anlæg af en Tværvej mellem Jægervangen og den projekterede Ermelundsvej. Belysning af Jægervangen.** (T. F. 1327—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 12. April 1924 fra Boligselskabet Jægervangen med Anmodning om Istandsættelse af Stien fra Ermelundsvejs Forlængelse til Viadukten under Nordbanen, om Anlæg af en Tværvej mellem Jæger-

vangen og den projekterede Ermelundsvej og om Montering af alle i Jægervangen opstillede Lygter.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer, at Gangstien fra Ermelundsvejs Forlængelse til Viadukten skal blive istandsat, saaledes at den bliver farbar, at Vejplanen for Meiitegaardens og Tjørnegaardens Arealer forudsætter, at Ermelundsvej og Jægervangens Forlængelse forbindes med en Tværvej, men om Tidspunktet for de heromhandlede Vejanlægs Udførelse kan man for Tiden ikke udtale sig, samt at de to sydligste Lygter i Jægervangen vil blive monteret og tændt, idet den paagældende Vejstrækning er fuldt bebygget.

Fru Lehmberg: Det er ikke direkte en „Vej", Beboerne i Jægervangen ønsker; de ved godt, at det vil vare noget, inden der kan anlægges en Vej, det kan først ske, naar Jægervangen foreligger i sin fulde Længde. Men Beboerne havde tidligere, inden de sidste Husvildeboliger blev bygget Syd for Jægervangen, en lille Sti, som imidlertid blev nedlagt ved Husenes Opførelse. Denne Sti savner de i høj Grad, og jeg tror derfor, de vil være fuldt tilfredse, hvis de kunde faa en lille Slaggesti Syd for Boligerne; som det er nu, skal Beboerne gaa mod Nord, hele Jægervangen op og saa tilbage ned ad Ermelundsvej, det forsinker dem, der bor i den sydligste Del af Vejen, ca. 10 Minutter, naar de skal til Gjentofte By. Anlæget af en saadan Sti vilde ikke alene være til Gavn for Boligselskabet, men ogsaa til stor Hjælp for vore egne husvilde.

Grønbech: Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Stien til Jægersborg har nu i over et Aar været i en saadan Forfatning, at man næsten skulde have Træskostøvler paa for at naa frem ad den. Der har været Tider, hvor Vejen har været fuldstændig ufarbar.

Saavidt jeg har forstaaet, blev der i sin Tid opført et Beløb paa Budgettet til Gennemførelse af Vejen til Jægersborg, Ermelundsvejs Forlængelse. Jeg vil derfor spørge den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen), om der er noget i Vejen for, at dette Arbejde snart, maaske i Sommerens Løb, kunde blive paabegyndt, hvad jeg ved er et almindeligt Ønske blandt Beboerne. Hvis denne Vej blev anlagt, kunde det give Anledning til, at Kommunen kunde faa solgt en Del af sine Grunde; det vilde derfor være heldigt, om Arbejdet snart kunde sættes i Gang.

Lauritz Pedersen: I Anledning af Fru Lehmbergs Oplysning om, at Beboerne ogsaa vil være glade for en Sti, vil

jeg sige, at det er kedeligt, at de ikke har skrevet noget derom, saa kunde vi maaske have imødekommet dem med en Sti. Jeg synes ikke, at vi i Aften kan ændre vor Indstilling, der kan maaske være visse Vanskeligheder, som jeg ikke i Øjeblikket kan overse. Men vi skal gerne overveje Fru Lehmbergs Henstilling.

Grønbechs Forespørgsel angaaende Vejens Gennemførelse skal jeg besvare derhen, at vi endnu ikke i teknisk Udvalg har truffet Bestemmelse i saa Henseende, og jeg kan derfor ikke sige noget som helst om, hvor naar der vil blive stillet Forslag derom. Det er rigtigt, at det er Planen, at Vejen skal gennemføres, og at Beløbet dertil er optaget paa Budgettet, men jeg kan som sagt ikke udtale mig nærmere.

Blichfeld: Jeg vil meget varmt understøtte Fru Lehmbergs Forslag og anbefale, at det tages under velvillig Overvejelse. Jeg kan huske, at da Forsørgelsesudvalget var henne at se paa vore Bygninger til Brug for husvilde, blev det meget indtrængende henstillet fra Beboernes Side, om en saadan Vej kunde blive etableret af de praktiske Grunde, som Fru Lehmberg omtalte.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

13. **Spørgsmaal om Bebyggelse af nogle Parceller ved en projekteret Vej fra Ordrupvej mod Nord, ved Ordrupvej Nr. 64.** (T. F. 1238—1924).

Lauritz Pedersen: Paa de ved en projekteret Vej fra Ordrupvej mod Nord, ved Ordrupvej Nr. 64, liggende Parceller blev der i 1921 i Anledning af Vejens Approbation læst Kommunens sædvanlige Villaservituter, hvoraf bl. a. følger, at der paa Ejendommene kun maa opføres Huse i indtil to beboelige Etager foruden Kvist, hvilken sidste ikke maa indrettes til selvstændig Beboelse. Endvidere maa der kun være to Beboelseslejligheder i hver Ejendom. Paataleret haves af samtlige Parceller, der er behæftet med Servituterne, hvorhos Kommunalbestyrelsen foruden Paataleret jævnsides med Lodsejerne har Ret til uden Samtykke fra de andre at „meddele Tilladelse til saadanne Afvigelser fra Servituterne, som skønnes stemmende med Billighed."

Efter at dette skete i 1921, er der solgt nogle Byggegrunde, og navnlig er der solgt en, hvorpaa der er bygget overensstemmende med disse Servituter.

Der er nu fra Ejeren af Ordrupvej Nr. 64, det store Areal, til Kommunalbestyrelsen indkommet et Forslag til Bebyggelse af en Del Parceller ved Vejen — et Forslag, som det tekniske

Udvalg i og for sig sympatiserer med, men som bl. a. af den Grund er stridende mod Servituterne, at det forudsætter 3 Beboelseslag med 2 Lejligheder i hver Etage, og der søges derfor om Dispensation fra Servituterne, saa Opførelsen af Huse af denne Art bliver tilladelig; Husene tænkes opført i Rækker, hvoraf to og to er sammenbyggede.

Som jeg nævnte, har teknisk Udvalg egentlig ikke noget imod, at der opføres Huse af denne Art, fordi de vilde falde nogenlunde i Traad med, hvad der har fundet Sted paa Nabovejene, og der kunde derfor ikke fra Kommunens Side være noget i Vejen derfor, men vi forespurgte, naturligvis, Ejerne af de Parceller, som er solgt efter Servitutpaalægget, om de havde noget derimod — de har nemlig hver for sig, sammen med Kommunalbestyrelsen Paataleret — og de har alle, med Undtagelse af en Grundejer, anbefalet det foreliggende Projekt. Den ene Ejer, som iøvrigt har købt et temmelig stort Grundstykke, modsætter sig paa det bestemteste, at de Servituter, som er paalagt, ikke bliver overholdt, og vil ved alle Midler modsætte sig, at de Huse, som han forresten saa Tegningerne til, bliver opført.

Under disse Omstændigheder mener et Flertal af teknisk Udvalg, bestaaende af Engelstoft-Schmidt, Kr. Larsen, Volmar Jensen og mig, at Kommunen — selv om den maatte være berettiget dertil — ikke bør tillade den planlagte Bebyggelse, hvorfor jeg paa samme Flertals Vegne skal indstille, at Kommunen nægter sin Tilladelse dertil.

Det er en ret indgribende Dispensation, det vilde dreje sig om, ikke nogen almindelig lille Servitutfravigelse.

Et Mindretal af Udvalget (M. E. Jensen) indstiller, at den ønskede Tilladelse gives.

M. E. Jensen: Sagen drejer sig bl. a. om Opførelsen af 24 Stkr. 3-Værelsers Lejligheder og 5 Stkr. 4-Værelsers Lejligheder med Pigekammer. Det Andragende, der har været fremsendt om Dispensation, tilsigter at muliggøre Bygningen af disse Lejligheder paa den Maade, her er omtalt, saaledes at de kan lejes ud til en Pris, som er overkommelig for Folk — det skriver Andra gerne selv i Andragendet.

Det er kedeligt, at disse Bygninger strider mod vore Servituter, og den Maade, hvorpaa Flertallet mener at maatte haandhæve dem, vanskeliggør, at Bolignøden her i Kommunen kan afhjælpes ved privat Initiativ. Derfor er det, jeg har taget en anden Stilling end Flertallet af Udvalget.

Der er ikke Tvivl om, at vi har Lov til at meddele denne An-

søger Tilladelse til at opføre de Huse, han ønsker. Der staar citeret paa Dagsordenen, at Kommunalbestyrelsen kan uden Samtykke fra andre meddele Tilladelse til saadanne Afvigelser fra Servituterne, som skønnes stemmende med Billighed.

Hvis man fra Flertallets Side vil gøre enhver Afvigelse fra Servituterne afhængig af, at den skal være tiltraadt enstemmigt af alle Parter, som kan komme i Betragtning, ved jeg ikke, hvad der menes med, at Kommunen „uden Samtykke fra de andre paataleberettigede kan meddele Afvigelser, som skønnes stemmende med Billighed"; hvis det skal være Betingelsen for at kunne meddele Afvigelse fra Servituterne, er Bestemmelsen om Billighed jo ganske betydningsløs.

Forholdet er det, at teknisk Udvalgs Flertal gerne ønsker at give denne Dispensation, fordi man finder det stemmende med Billighed, Mindretallet, som bestaar af mig, og alle de paataleberettigede — paa nær een Mand — finder Andragendet stemmende med Billighed og anbefaler det! Hvis man ikke i et saadant Tilfælde kan tillade Afvigelser fra vore Servituter for at fremme et Byggeforetagende af den Art, her er Tale om, er vi langt ude, saa er vore Servituter af en saadan Art, at de i Virkeligheden — som jeg iøvrigt har paapeget før — umuliggør alt Boligbyggeri her i Kommunen, men Flertallet af teknisk Udvalg mener som sagt, at man har maattet gøre det afhængigt af, at denne ene Mand skulde give sit Samtykke. Jeg ved, at Andrageren har tilbudt denne ene Grundejer at købe hans Ejendom — hvad jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Faktisk er det, at her er et Tilfælde, hvor det kunde være i det offentliges Interesse ikke at lægge sig paa tværs af et Foretagende, men netop forsøge ad denne Vej at faa tilvejebragt mange Boliger. Nu lader det sig altsaa ikke gøre, fordi Flertallet overhovedet ikke vil tillade Afvigelser, hvis ikke alle er enige derom; man kunde dog ellers herigennem medvirke til Gavn for Befolkningen i sin Helhed ved Fremskaffelse af Boliger i disse boligtrange Tider. Vi er utvivlsomt i vor Ret til at meddele den Afvigelse fra Servituterne, her er Tale om, og jeg henstiller, at vi paa eget Ansvar benytter den Tilladelse til at dispensere, som Servituterne ifølge deres Ordlyd utvivlsomt hjemler os.

Lauritz Pedersen: Det er ikke helt rigtigt, naar M. E. Jensen siger, at her er Tale om en almindelig Afvigelse fra Servituterne. Naar der i Servituterne staar, at Kommunen har Ret til uden Samtykke fra andre at meddele Tilladelse til saadanne Afvigelser fra Servituterne, som skønnes stemmende med

Billighed, omfatter denne Bestemmelse næppe Forandringer af denne Art. Det er nemlig ikke alene en Afvigelse fra Servituterne, her er Tale om, det drejer sig om en hel Forandring af Servituterne med Hensyn til Bebyggelsesmaaden m. v., og det er meget tvivlsomt, om Kommunen alene kan give Lov dertil.

Saafremt Ejeren af Parcellerne, da vi ytrede Ønske om at faa disse Servituter lagt paa Arealet, havde haft Blikket aabent for, at det havde været mere fordelagtigt for ham at faa Servituter lagt paa af den Art, han nu søger om, vilde jeg for mit Vedkommende være gaaet med til at give ham Lov dertil, idet jeg synes, at de Servituter, han nu ønsker, kan tillades paa dette Sted; jeg vilde ikke have haft noget derimod at indvende. Men naar han har modtaget de Servituter, som vi udtalte Ønske om at faa lagt paa Grundene, og naar han er begyndt at sælge af Parcellerne paa Basis deraf, kan vi ikke nu forandre Servituterne paa den Maade, her er Tale om, paa egen Haand. Det er for farlig en Vej at komme ind paa; jeg kan ikke i Øjeblikket overse de Konsekvenser, det kunde medføre. Vi maa jo nemlig huske paa Konsekvenserne! Vi maa huske, at Folk har købt Grund og er flyttet herud i Kommunen i Tillid til, at de Servituter, som Kommunen har lagt paa de forskellige Arealer, ogsaa vil blive overholdt; jeg anbefaler derfor fremdeles Flertallets Indstilling.

Christensen: Her er Tale om at tilvejebringe nogle Boliger, som der er stærk Brug for i Kommunen, og jeg synes derfor, det er for meget, at en enkelt Mand skal kunne lægge sig paa tværs deraf, navnlig da Bebyggelsen skulde foregaa i Kvarteret omkring Ordrupvej. I Fjor, da vi diskuterede Servitutspørgsmaalet for Holmegaardens Jorder, fik vi at vide, hvor lidt Spørgsmaalet gælder, naar det kommer til at gaa ud over Folk selv. Vi rettede den Gang fra Ejendoms- og Byggeudvalgets Side Forespørgsel til forskellige Grundejere, om de vilde lægge samme Servitut paa deres Ejendom, som de ønskede, at Kommunen skulde lægge paa sine Arealer, men det vilde de ikke.

Jeg synes, det er forkert, at en enkelt Mand skal kunne hindre Opførelsen af disse Boliger, som alle andre ønsker opført; det er for megen Magt at lægge i en enkelt Mands Haand, og jeg finder derfor Flertallets Stilling absolut uheldig; vi forskertser derigennem Opførelsen af en Række Huse.

Blichfeld: Jeg deler ganske det Synspunkt, der er kommet til Orde gennem mine ærede Partifællers Udtalelser i denne Sag. Det forekommer mig ikke alene urimeligt at modsætte sig

denne Sag, men jeg synes tillige, at vi derved paatager os et Ansvar, som vi kun daarligt kan bære. Da der er Hensyn at tage til de Folk, der, som Lauritz Pedersen sagde, er flyttet herud i Tillid til Overholdelsen af Kommunens Servituter, men hvilke iøvrigt alle paa een nær er gaaet med til at indrømme Kommunen Ret til at dispensere, vilde jeg have fundet det naturligt. om man havde spurgt Kommunens juridiske Konsulent om, hvorledes Retsforholdet er, om vi kunde give Dispensationen, uagtet een Grundejer nægter at gaa med dertil, om vi risikerede noget derved.

Situationen her i Kommunen er paa Boligomraadet saa vanskelig, hvad vi har konstateret gennem adskillige Debatter her i Salen, at vi ikke kan forsvare at lade ca. 28 Lejligheder ubygget, og jeg for mit Vedkommende kan ikke forsvare at følge Flertallet i denne Sag, jeg synes ikke, at Flertallet kan paatage sig Ansvaret for, som Situationen ligger i Øjeblikket, at ville forfægte det Standpunkt, som den ærede Formand for teknisk Udvalg gjorde sig til Talsmand for.

Volmar Jensen: Jeg anbefaler Flertallets Indstilling. Det vilde være meget farligt til Trods for en Grundejers Ønske at meddele Dispensationer af den Art, her er Tale om; jeg tror, det vilde skade Kommunens Grundsalg betydeligt gennem den Utryghed, man derved vilde skabe blandt dem, der ønskede at købe Grunde af Komumnen.

Forholdet bliver et andet, hvor det drejer sig om Arealer, som endnu ikke er servitutbelagt, for Eks. Hyldegaardens og Holmegaardens Arealer, og saalænge der ikke er solgt fra og bebygget, kan man maaske ogsaa dispensere, men naar der er lagt Servitut og bygget i Henhold dertil, maa Folk vide, at naar Kommunen har Paataleret for saadanne Servituters Vedkommende, er de i god Havn, saa vil der ikke blive dispenseret til Fordel for anden Bebyggelse end oprindelig paatænkt.

M. E. Jensen: Til den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) vil jeg sige, at det forekommer mig, at jeg har Ret; man kan ikke skelne mellem „Afvigelser" og „Forandringer". Naar der staar, at Kommunalbestyrelsen uden Samtykke fra andre kan meddele Tilladelse til saadanne Afvigelser fra Servituterne, som skønnes stemmende med Billighed, er dermed i Almindelighed udtrykt, at vi kan meddele saadanne Afvigelser. som vi skønner er stemmende med Billighed. Det er ganske givet. Naar det er os, som kan meddele Tilladelse, maa det ogsaa være vort Skøn, som skal ligge til Grund derfor. Vi har

ikke Aarsag til at spørge Kommunens juridiske Konsulent; Sagen er oplagt fra vor Side... (Afbrydelse)... Jeg vil gerne spørge Lauritz Pedersen direkte om, hvilken Forskel der er mellem „Afvigelser" og „Forandringer".

Forholdet er det, at netop for disse Arealer forudsætter det Forslag til Bebyggelse af Kommunen, som vi arbejder med for Tiden, at der lægges Bygninger af den Art, som Andrageren søger om Tilladelse til at opføre. Vi arbejder i Øjeblikket med et Forslag til Bebyggelsesplan for Kommunen; vi har faaet Forslaget frem ganske vist som Grundlag for Forhandlingerne i Udvalgene, og i dette Forslag er der ligesom iøvrigt fra anden Side netop for disse Arealers Vedkommende projekteret Bebyggelse af den Art, her er Tale om. Med andre Ord, hvis det kan tænkes, at Kommunen til sin Tid tiltræder dette Forslag til Bebyggelse, vil det altsaa sige, at Planen for dette Areals Vedkommende kan væltes af denne ene Mand, som efter min Mening ikke har Ret dertil. Derfor siger jeg, at jeg tror, at den Maade, man fra Flertallets Side mener at burde haandhæve Servituterne paa, og som man ikke er forpligtet til, vil føre Kommunen ud i mange Vanskeligheder og Vilkaarligheder, som vil være til stor Skade for Boligbyggeriet herude.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 8 Stemmer mod 4 — 1 Medlem stemte ikke, 2 var midlertidig fraværende, hvorefter Mindretallets Indstilling ansaas som bortfaldet.

14. **Andragende om Dispensation fra Servituterne med Hensyn til Hegn paa Ejendommen A. N. Hansens Allé Nr. 17.** (T. F. 1463—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 25. April 1924 fra Fru Inger Neel, A. N. Hansens Allé 17, om Tilladelse til at opsætte et Granplankeværk som Hegn mellem Ejendommen A. N. Hansens Allé 17 og Vejen.

Plankeværket vil efter det oplyste blive ca. 4 Alen højt. Som Motivering anføres, at der skal indrettes Soveværelser i Stuen, og at det derfor er generende at have et Plankeværk, som ikke er tilstrækkelig højt.

Fra teknisk Udvalgs Side finder vi imidlertid ikke, at dette er tilstrækkelig Grund til, at Vejen skal skæmmes af et ca. 4 Al. højt Plankeværk. Det kan godt være, at det er generende for Vedkommende, at Plankeværket kun bliver 2 Alen højt mod Vejen, som Servituterne tillader, men man maa vel paa anden

Maade kunne gardere sig mod Nysgerrighed fra forbigaaendes Side, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at Kommunen ikke dispenserer fra Servituterne i dette Tilfælde, hvorefter Andragendet vil være at afslaa.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

15. **Fastsættelse af Takster for Benyttelse af Nødtørftsanstalten ved Carolinevej i Hellerup.** (T. F. 1513—1924).

Lauritz Pedersen: Nødtørftsanstalten ved Carolinevej i Hellerup nærmer sig nu sin Fuldførelse, og vi maa derfor træffe Bestemmelse om Taksterne for Benyttelse af Anstalten samt vedrørende Antagelse af Tilsyn ved samme.

Anstalten kan formentlig tages i Brug omkring Juni d. A.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at der med Hensyn til Betalingen anvendes de samme Takster som i København, nemlig:

Pissoir for Herrer		gratis
W. C.	—	20 Øre
Haandvask	—	15 „
Urinal for Damer		gratis
W. C.	—	20 Øre
Haandvask	—	15 „

samt at man i Lighed med, hvad der bruges i Nabokommunerne, anskaffer Laase, der automatisk optæller Antallet af Besøg. Det drejer sig her om 7 Stk. à 225 Kr. eller 1575 Kr.

Anstalten foreslaas holdt aaben daglig i Tidsrummet Kl. 8 Morgen til Kl. 1 Nat, idet Pissoir for Herrer forsøgsvis holder aabent hele Døgnet.

Som Tilsyn foreslaas antaget 2 Opsynsdamer, saaledes at Arbejdstiden skiftevis bliver fra Kl. 8 Morgen til Kl. 4 Eftm. og fra Kl. 4 Eftm. til Kl. 1 Nat. Lønnen foreslaas ansat til 200 Kr. maanedlig til hver. Endvidere maa sørges for passende Afløsning saaledes, at Opsynsdamerne kan faa en ugentlig Fridag. Afløsningen vil formentlig kunne kombineres med Pasningen af Nødtørftsanstalten ved Onsgaardsvej.

Paa denne Maade mener vi, at Anstalten kan drives. Vi har foreslaaet disse Takster ud fra den Forudsætning, at Anstalten derved vil kunne balancere. Skulde det vise sig ikke at blive Tilfældet, kommer vi sandsynligvis til at forandre Taksterne, men foreløbig mener vi som sagt, det kan lade sig gøre med denne Ordning.

Et Mindretal af teknisk Udvalg (Engelstoft-Schmidt) indstiller dog, at Anskaffelse af Kontrol-Laase og Antagelse af Personale ved Kommunen foreløbig undlades, idet man i Stedet derfor indhenter Tilbud paa Forpagtning af Tilsynet saaledes, at Forpagteren oppebærer Indtægten ved Anstaltens Benyttelse. Iøvrigt er han enig i Indstillingen.

Engelstoft-Schmidt: Jeg har taget Særstandpunkt, fordi jeg finder det mere praktisk at bortforpagte Tilsynet med denne Anstalt, det kunde sikkert lade sig gøre. I hvert Fald mener jeg, det er et Forsøg værd. Vi sparer derved en øjeblikkelig Udgift paa et Par Tusind Kroner til Laasetøj. Naar Taksten bliver opgivet, kunde man nok nogenlunde jugere, saaledes at Folk kunde give Tilbud paa Pasningen af disse Lokaliteter.

Brændsel og Belysning er blandt de Ting, Kommunen skal levere; det er kun selve Pasningen, det drejer sig om, og den kan lige saa godt liciteres ud; der bør ikke gøres et stort Væsen ud af det med Oprettelsen af en speciel Afdeling for Nødtørftsanstalter m. v. Man behøver ikke at være bundet til at tage noget af de indkomne Tilbud, men vi bør have Lejlighed til at undersøge Mulighederne for en Bortforpagtning; jeg er sikker paa, det vil vise sig mere praktisk end det, her er foreslaaet — saa kan vi altid senere træffe Bestemmelse om Flertallets Indstilling.

Lauritz Pedersen: Jeg vilde betragte det som frugtesløst at forsøge at bortforpagte Pasningen af en Anstalt, som endnu ikke er taget i Brug. Vi kan ikke vente at faa Tilbud paa en Forpagtning, som kan holde, naar vi ikke kan sige noget som helst om, hvor stort Besøg der kan blive — de tilbudgivende kan heller ikke have nogen Mening derom. Viser det sig, at Vedkommende har ydet for meget i Afgift og Besøget bliver mindre, ender det blot med, at han ansøger om Fritagelse for Afgiften, og saa er det meget rimeligt, at man vilde bevilge ham det. Vi maa først have Erfaring for, hvor stort Besøget bliver, før man kan tænke paa at forpagte Pasningen bort. Senere er jeg villig til at overveje, om vi skal forsøge en Bortforpagtning; til at begynde med maa jeg som sagt fraraade det.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 13 Stemmer; 2 Medlemmer stemte ikke.

16. **Anlæg af en Gangsti langs den søndre Side af Stolpegaardsvej fra Asylet til Vejen til Lillemosegaard.** (T. F. 3835—1924).

Lauritz Pedersen: Paa teknisk Udvalgs Vegne skal

jeg indstille, at der anlægges en Gangsti langs den søndre Side af Stolpegaardsvej fra Asylet til Vejen til Lillemosegaard. Udgiften andrager ca. 2900 Kr.

Der har været rettet Henvendelse til Udvalget derom, og man har motiveret denne Henvendelse med, at der foregaar en stærk Færdsel ad Vejen saavel kørende, som gaaende Færdsel.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

17. **Spørgsmaal om Istandsættelse af Rygaard Allés nordligste, private, Del, mellem Hellerupvej og Henningsens Allé samt om Kommunens Overtagelse af dette Vejstykke.** (T. F. 510—1924).

Lauritz Pedersen: Beboerne ved den private Del af Rygaards Allé har rettet stærke Klager over Vejens Tilstand, og de føler sig brøstholdne over at skulle deltage i Omkostningerne ved Vejens Istandsættelse, fordi de hævder, at den er bleven ødelagt ved Kloakarbejder; iøvrigt mener de, at det er Kommunens tekniske Forvaltning, der bærer Ansvaret for det paagældende Vejstykkes nuværende Tilstand, idet Forvaltningen formentlig har undladt at føre tilstrækkeligt Tilsyn med, at det Entreprenørfirma, som Kommunen havde overdraget Kloakeringen, afleverede Vejen i samme gode Stand som før Arbejdets Paabegyndelse, hvilket det havde forpligtet sig til.

Entreprenøren havde kun Vedligeholdelsespligt i et Aar efter Arbejdets Aflevering, og paa det Tidspunkt reparerede han Kloakgravningen, saaledes at denne var i tilfredsstillende Stand. Da det imidlertid er ret almindeligt, at der endnu senere kan fremkomme Sætninger over Kloakgravninger, tilbød vi Grundejerne at lade Reparationer af saadanne eventuelle Sænkninger udføre paa Kloakanlægets Konto, og herom er der da ogsaa truffet Overenskomst med Grundejerne.

Da den øvrige Del af Rygaards Allé er offentlig Vej, og da den mod Nord munder ud i en offentlig Vej, Henningsens Allé, mente Grundejerne, der kunde være skellig Grund for Kommunen til at overtage det resterende Stykke af Rygaards Allé, og Kommunen tilbød derfor at overtage det private Vejstykke, mod at det blev istandsat i Henhold til det ved Vejsynet udstedte Paabud, derunder Rendestenens Forsyning med 2 Skifter Brosten, og mod, at der tilsvaredes Kommunen den forhøjede Afgift.

Der kan ikke, som Grundejerne ønsker, være Tale om, at vi

skulde overtage Vejen som offentlig, mod at der svares den tidligere Vejafgift af 80 Øre pr. lb. m, vil maa forlange, at der betales den forhøjede Afgift efter de nye Regler. Herom hersker imidlertid nogen Uenighed; Grundejerne vil kun yde den gamle Vejafgift af 80 Øre pr. m, men jeg kan ikke indse, at den Omstændighed, at Trafikken ad Vejen begynder at blive nogenlunde stor, skulde være Grund for Kommunen til at overtage Vejen mod en lavere Afgift.

Den ny, forhøjede Afgift, som Kommunen har fastsat for Overtagelse af Veje, udgør Middeltallet af Omkostningerne for alle vore Veje pr. m2; fordi Trafikken er stor eet Sted, forlanger vi ikke mere af Grundejerne der, vi forlanger kun Middeltallet af Udgiften for alle vore Veje. Naar engang Pristallet, forhaabentlig inden altfor længe, falder og Omkostningerne ved Vejenes Vedligeholdelse derved falder, falder ogsaa Vejafgiften.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer Grundejerne, at Kommunen vil fastholde Kravet om den forhøjede Vejafgift.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

18. **Udryddelse af Rotter.** (A. 41—1924).

Kr. Larsen: Vi har her i Kommunen sidste Aar i Henhold til Lov af 6. Maj 1921 ladet foretage en rationel Udryddelse af Rotter, idet vi havde Overenskomst med en Entreprenør desangaaende.

Denne Ordning udløb imidlertid med 1. April 1924, idet den Lov, der var vedtaget i 1921, udløb med denne Dato.

Nu er der kommet en ny Lov, af 29. Marts 1924, som er noget forskellig fra den tidligere, idet den tidligere Lov fastsatte, at denne Udryddelse skulde foretages i Byer, hvor der er Trafikhavne, som for Eks. Tuborg Havn.

Den nye Lov bestemmer, at „i København og Frederiksberg Kommuner, i samtlige Købstæder, Flækker og Handelspladser samt i de til de nævnte Kommuner stødende Landkommuner, for saa vidt der i disse findes bymæssig Bebyggelse, er Kommunalbestyrelserne forpligtet til at drage Omsorg for, at der iværksættes en samtidig rationel Udryddelse af Rotter..."

Ved Budgetlægningen blev der ikke afsat noget Beløb til denne Udryddelse; Spørgsmaalet var fremme, men da vi ikke havde nogen Lov paa det Tidspunkt, og da vi ikke vidste, hvorvidt den Lov, der var under Udarbejdelse, vilde træde i Kraft.

blev der ikke optaget noget Beløb. Nu, da Loven er kommet, maa vi selvfølgelig foretage noget. Vi hører med til de Kommuner, som Loven paalægger at sørge for Rotteudryddelse, og da det jo sikkert ogsaa er til Gavn for Beboerne at faa denne Udryddelse foretaget rationelt, skal jeg paa Ejendoms- og Byggeudvalgets Vegne indstille, at der ved Kommunens Foranstaltning drages Omsorg til Bekæmpelse af Rotteplagen. Hvor stor Udgift der vil være forbundet dermed, kan jeg ikke sige bestemt i Øjeblikket, jeg antager, det bliver mellem 10,000—12,000 Kr.

Det forekommer mig, at den Udryddelse, der har været iværksat i de senere Aar, har gavnet betydeligt; man hører ikke synderlig Klage over Rotter mere. Paa Lossepladsen har der været foretaget ekstra Foranstaltninger, og efter de Oplysninger, vi har indhentet derfra, har det virket godt, men jeg finder det rigtigst, at Lossepladsen alligevel indgaar under de Arealer, som overdrages den Entreprenør, der faar Udryddelsen i Entreprise.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

10. **Spørgsmaal om Opførelse af to Husvildeejendomme i Jægervangen.** (F. 1218—1923. 1ste Beh.).

Fru Lehmberg: Paa Forsørgelsesudvalgets Vegne skal jeg indstille, at der som Husvildeejendomme i Jægervangen opføres 2 Huse af samme Type som de dèr sidst opførte Husvildeejendomme.

Paa Budgettet er opført en Bevilling til Opførelsen af 6 Huse. Naar vi kun foreslaar 2 Huse opført, er det, fordi vi mener, at der muligvis ved privat Initiativ vil blive bygget en Række Huse, indeholdende 2-Værelsers Lejligheder, hvad vi jo især har haardt Brug for herude. Der er ogsaa Mulighed for, at Kommunen ved Ombygning af bestaaende Ejendomme eller paa anden Maade kan skaffe nogle Husvildeboliger. Alt dette kan vi imidlertid ikke vente paa; det er ganske nødvendigt, at der staar nogle Boliger færdige til hen paa Efteraaret, og derfor anbefaler jeg, at man nu begynder paa Opførelsen af i hvert Fald 2 Huse.

Volmar Jensen: Jeg anmoder om, at denne Sag maa gaa til 2den Behandling; der er, som den ærede Ordfører for Udvalget (Fru Lehmberg) nævnte, Mulighed for, at det private Initiativ kan komme til at udfolde sig og bygge nogle Huse,

hvori Kommunen kan faa Raadighed over nogle 2-Værelsers Lejligheder.

Fru Lehmberg sagde, at man maatte begynde at bygge nu for at have Husene færdige til Efteraaret; jeg tror ikke, det er nødvendigt at begynde lige nu, jeg synes godt, vi kan vente, til vi ser, hvad det bliver til med det omtalte private Foretagende. Sagen er, saavidt jeg ved, nær forestaaende; allerede i næste Møde, som Udvalget holder, vil dette træffe sin Afgørelse, og derefter vil Sagen komme frem i Kommunalbestyrelsen, rimeligvis altsaa i Mødet om 14 Dage, og saa længe synes jeg derfor man skulde vente.

Fru Lehmberg: Hvis Volmar Jensen mener, at Spørgsmaalet vil komme frem om 14 Dage, tror jeg nok, vi kan vente og saa alligevel faa de 2 Huse færdige til Efteraaret.

Lauritz Pedersen: Jeg kan tiltræde Volmar Jensens Forslag om, at vi udsætter Sagen, naar der er saa nær Mulighed for at faa Spørgsmaalet løst ved Hjælp af det private Initiativ. Der er ogsaa en anden Mulighed, som Spareudvalget har under Overvejelse, nemlig at benytte andre Huse i dette Øjemed; vi har udarbejdet Planer dertil. Hvis der saaledes kan skaffes en Løsning, saa det letter lidt paa Boligspørgsmaalet henad Oktober, kan Kommunen maaske helt undgaa at bygge.

Jeg vil gerne berigtige en Bemærkning, Fru Lehmberg fremsatte, nemlig om, at der paa Budgettet var bevilget et Beløb til Opførelse af 6 Husvildeejendomme. Der er optaget et Beløb paa Budgettet i dette Øjemed, det er rigtigt, men ingen Bevilling. Bevillingen kommer først senere, naar Forslaget om Opførelsen af Boligerne er vedtaget af Kommunalbestyrelsen.

Christensen: Jeg kan gaa med til, at Sagen udsættes i 14 Dage, men heller ikke længere. Vi er nu midt i Maj Maaned, og skal vi have Boligerne færdige til Efteraaret, til Oktober Flyttedag, eller omkring November, kan vi ikke udsætte Paabegyndelsen længere end disse 14 Dage.

M. E. Jensen: Jeg vil gerne ved denne Lejlighed efterlyse de Oversigter, som det for nogen Tid siden blev vedtaget, at vi skulde have over Boligforholdene. Da vi sidst behandlede disse Spørgsmaal, blev det efter mange Forhandlinger med Nævnene bestemt, at vi skulde have tilsendt maanedlige Oversigter over Boligforholdene, og der blev affattet nogle Skemaer, som skulde udfyldes, men jeg har endnu ikke set noget dertil; det er derfor ganske umuligt for Raadets Medlemmer, naar der foreligger et Forslag som dette fra Forsørgelsesudvalget, at dømme noget om Situationen.

Vi har heller ikke faaet nogen Redegørelse fra Forsørgelsesudvalgets Side for, hvorledes Situationen er; saavidt jeg kan forstaa, er den endnu værre, end den har været hidtil, og jeg ser derfor ogsaa med stor Betænkelighed, at Sagen udskydes.

Blichfeld: Jeg vil bede Lauritz Pedersen ikke se altfor optimistisk paa det private Initiativ; vi har nu i aarevis ventet, at det skulde udfolde sig, men hidtil er det ikke blevet til noget.

Naar vi fra Forsørgelsesudvalgets Side kun har foreslaaet Paabegyndelsen af 2 Huse, viser det netop, hvor nøjsomme vi er i dette Udvalg; vi haaber at kunne klare os dermed; selv om der er Mulighed for, at en eller anden initiativrig Mand vil bygge og leje ud til Kommunen, tror jeg dog ikke, vi kan undvære disse to Bygninger. Og jeg henstiller derfor, at man ikke nu under de Forhandlinger, der skal føres inden Sagens 2den Behandling, gør noget Forsøg paa at slaa disse 2 Huse ned — vi kan ikke undvære dem; vi har strakt os saa langt, vi overhovedet kunde, ved kun at stille Forslag om Opførelsen af 2 Huse.

M. E. Jensen: Det vilde være saa meget mere meningsløst at undvære dem, som der ikke fra nogen Side kan skaffes os Garanti for, at der ved det private Initiativ i det hele taget fremstilles nogle Boliger, som Kommunen kan faa Raadighed over.

Fru Lehmberg: Jeg sagde udtrykkelig før, at Sagen ikke kunde udskydes længere end i 14 Dage.

Til M. E. Jensen som efterlyste en Redegørelse fra Forsørgelsesudvalgets Side angaaende Boligforholdene, vil jeg sige, at vi har manglet det Materiale, vi skal bruge ved Udarbejdelsen af saadanne Redegørelser, og derfor er de ikke kommet endnu. Dette Materiale skal komme andetsteds fra, og saa snart det indkommer, vil det blive bearbejdet.

Det vedtoges derpaa enstemmigt med 10 Stemmer at lade Sagen overgaa til 2den Behandling; 5 Medlemmer stemte ikke.

Dørene lukkedes Kl. 9.

Mødet den 27. Maj 1924, Kl. 6.

Ingen var fraværende.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 24. Maj 1924 fra Skoledirektionen for Sokkelund Herred med Meddelelse om, at Undervisningsministeriet under 6. Maj s. A. har udtalt, at det kan godkende det fremsendte Forslag til Skoleplan for Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen, naar der i den af Kommunalbestyrelsen foreslaaede Bestemmelse i § 3, sidste Stykke, foretages følgende Ændring: efter „at henvise Elever" indføjes Ordene „særligt ny indmeldte Elever."

Endvidere maa, i Overensstemmelse med det i Ministeriets Skrivelse af 22. Januar d. A. udtalte, § 9, 2det Stykke, ændres saaledes, at der efter „Skoleinspektør" indføjes Ordene „som udnævnes af Kongen". (U. 40—1924).

Formanden (Parkov): Skrivelsen videresendes til Skoleudvalget.

b. Skrivelse af 24. Maj 1924 fra Skoledirektionen for Sokkelund Herred med Meddelelse om, at Undervisningsministeriet under 21. Maj s. A. har udtalt følgende:

„I Anledning af den med Direktionens Skrivelse af 28. Marts d. A. hertil indsendte Forespørgsel fra Gjentofte Kommunalbestyrelse, hvori denne henleder Opmærksomheden paa, at den

af Skoledirektionen under 8. September 1923 godkendte Undervisningsplan for Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen ikke er i Overensstemmelse med det under 17. August d. A. udstedte Cirkulære angaaende Undervisningen i kvindeligt Haandarbejde i de højere Almueskoler, skal Ministeriet herved tjenstlig anmode Direktionen om at foranledige, at der udarbejdes og hertil indsendes et Forslag til Ændring af nævnte Plan, saaledes at denne bliver overensstemmende med Ministeriets Cirkulære af 17. August 1923, hvoraf et Eksemplar vedlægges.

Med Hensyn til Direktionens Forespørgsel angaaende Tidspunktet for den nye Ordnings Indførelse skal man udtale, at der med Hensyn til den nuværende 2. Mellemskoleklasse, der i Henhold til den hidtidige Ordning ophører med Undervisningen i kvindeligt Haandarbejde med Udgangen af indeværende Skoleaar, og hvis Arbejder er beregnede paa at skulle fremlægges til Mellemskoleeksamen, ikke vil kunne stilles Fordring om yderligere Undervisning i Haandarbejde, hvorimod den Klasse, der er 2. Mellemskoleklasse i Skoleaaret 1924—25, maa fortsætte Undervisningen i 3. og 4. Mellemskoleklasse.

I Forbindelse hermed skal man henlede Opmærksomheden paa, at Mellemskoleklasser og Folkeskoleklasser ikke bør undervises sammen i Haandarbejde. Det kan nemlig ikke undgaas, at begge Parter vil lide derunder, da baade Klassernes Timetal og Plan er forskellig."

Formanden: Ogsaa denne Skrivelse henvises til Skoleudvalget.

c. Skrivelse af 23. Maj 1924 fra Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk med Meddelelse om, at Sjællands Stiftamt under 14. s. M. har meddelt, at der i den af Justitsministeriet foreskrevne Form vil blive udfærdiget Bevilling for A/S Hellerup Klub til for et Tidsrum af 3 Aar fra Bevillingens Dato at regne at drive Biografteater i den Ejendom, der agtes opført paa Hjørnet af Strandvejen og Øregaards Allé i Hellerup, naar Selskabet inden en af Politimesteren fastsat Frist og med Politimesterens Attest for Amtet godtgør at have de til Teatrets Drift fornødne af Politiet samt Brand-, Bygnings- og Sundhedsmyndighederne godkendte Lokaler til Raadighed, samt paa Vilkaar, at Biografteatrets Leder til sin Tid godkendes af Amtet; samtidig udbedes Oplysning om, til hvilken Afgiftsklasse Bevillingen ønskes henført. (E. 83—1924).

d. Skrivelse af 22. Maj 1924 fra Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening med Anmodning til Kommunalbestyrelsen om at foranledige opsat Vejskilte, navnlig i Gjentofte Kirkesogn, hvor der paa dette Omraade hersker en fuldkommen Uorden til Gene ikke blot for fremmede, men ogsaa for Kommunens og Sognets egne Beboere. (T. F. 1822—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

Der kan dog allerede nu oplyses, at man var i Færd med at sætte Vejskilte op, inden denne Skrivelse indkom, men det har ganske vist varet noget længe.

e. Skrivelse af 14. Maj 1924 fra Ordrup Kommunal- og Grundejerforening med Meddelelse om, at Bestyrelsen under 8. s. M. har tilstillet Generaldirektoratet for Statsbanerne en Skrivelse vedrørende den under Opførelse værende Viadukt i Jægersborg Allé, samt med Anmodning til Kommunalbestyrelsen om at være behjælpelig med Gennemførelsen af de i Skrivelsen fremsatte Krav — specielt med Hensyn til den Maade, hvorpaa Arbejdet udføres — der er af vital Interesse for Kommunens Beboere. (T. F. 1702—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at man med al den Kraft, man er i Besiddelse af, og med al sin Indflydelse vil støtte denne Henstilling til Statsbanerne. Der har iøvrigt allerede fra Medlemmer af Kommunalbestyrelsen været rettet Henvendelse til Entreprenøren og den ledende Ingeniør for Statsbanerne, idet man har været opmærksom paa de meget uheldige Forhold, som ogsaa omtales i Skrivelsen.

f. Skrivelse af 19. Maj 1924 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af arbejdsløse Personer indenfor Amtsraadskredsen pr. 30. April 1924 udgjorde 720 Mænd, 123 Kvinder, ialt 843 Personer. (T. F. 1765—1924).

g. I Tiden fra 12.—26. Maj 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde, nemlig:

Den 24. Maj meddelt Overretssagfører Hans Vogt Resultatet af en Korrespondance mellem Kommunalbestyrelsen og Statsboligfonden, hvorefter Boligfonden nu er indgaaet paa at

respektere som servitutmæssige de Afgifter, der er paalagt forskellige Ejendomme i Gjentofte Kommune i Henhold til den i 1905 mellem Gjentofte og Københavns Kommune samt afdøde Proprietær C. L. Ibsen afsluttede Overenskomst vedrørende Anlæg af Hellerupgaardskloaken m. m. (T. F. 1586—1924).

Den 24. Maj afsendt lignende Skrivelse til Sagfører J. Wenzzel. (T. F. 1584—1924).

Den 24. Maj meddelt Dansk Ingeniørforening, at Kommunen intet har at indvende imod, at Ingeniør K. Schøller indtræder i den under 16. April d. A. nedsatte Voldgiftskommission angaaende Kommunens Mellemværende med A/S Nielsen & Høst vedrørende en Kloakentreprise i Stedet for Ingeniør E. Petri. (T. F. 1747—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og Andragender om Dispensation fra Brandpolitiloven samt afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Bedømmelsesudvalget m. m.

h. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 13. Maj 1924 vedtoges det:

1) at anbefale, at Arkitekt, Inspektør Carl S. Hansen, København, faar et Statslaan paa 3000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus med 6 Værelser ved Skovagervej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 77—1924);
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Boligselskabet „Kirkebakken" faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 45,000 Kr. til det Hus, Boligselskabet agter at opføre med 12 Lejligheder til enligtstillede Personer ved Søbjerget, samt at garantere for Halvdelen af 3750 Kr. for hver af de Lejligheder, der udlejes til Beboere her fra Kommunen, som i Forvejen er i Besiddelse af en Lejlighed og som kan fremskaffe en Erklæring fra den paagældende Ejer om, at denne Lejlighed ved 1ste Udlejning kun skal blive udlejet til Familier, der mindst i et Aar før Udlejningen har haft fast Bopæl her i Kommunen. (Ø. 84—1924);
3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Murermester A. Graner, Gjentofte, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 36,000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Baunegaardsvej, indeholdende 6 3-Værelsers Lejligheder samt nogle Butikker, og at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 244—1923);

4) at anbefale, at Ingeniør Kofoed, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han har opført i Jægersborg Allé, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 47—1924);
5) paany at afslaa Andragende fra Tømrermester H. A. Hansen, Gjentofte, om Kommunegaranti for et Statslaan til en af ham foretagen Ombygning af og Tilbygning til Ejendommen Baunegaardsvej Nr. 9. (E. 28—1924);
6) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge til Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab en Jordstrimmel mellem to af de mellem Jernbanen og Gyldenlundsvej beliggende Parceller til Nedlægning af Kabler for en Pris af 4 Kr. pr. Kv. Al. (E. 28—1924);
7) at bemyndige Ejendoms- og Byggeudvalget til under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge en Parcel af Meütegaardens Jorder, ca. 3050 Kv. Al. (E. 64—1924);
8) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge den tidligere Administrationsbygning paa „Tjørnegaarden" med tilliggende Areal af indtil 4000 Kv. Al for en Sum af 34,000 Kr. til Malermester Joseph Nielsen, Gjentofte. (E. 48—1924);
9) at modtage Tilbud fra Firmaet Høgfeldt & Andersen paa Levering og Lægning af en Hovedkloakledning i den forlagte Ordrupvej mellem Clarasvej og Hvidørevej for en Pris af 7020 Kr. 75 Øre. (T. F. 1565—1924);
10) at modtage Tilbud fra A/S Arnold Zuschlag paa Udryddelse af Rotter i Kommunen for 1 Aar, fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925, for en Pris af 10,500 Kr. (A. 41—1924);
11) at tilstaa Fuldmægtig paa Skattekontoret Axel Jørgensen et personligt Honorar af 800 Kr. aarlig indtil videre. (S. 737—1924);
12) at tilstaa Kommunekasserer Fru A. Hjorth og Kontorist Frk. E. Jacobi, for Aaret 1923—24 og indtil videre, et Honorar paa henholdsvis 600 Kr. og 400 Kr. aarlig. (Ø. 92—1924);
13) at afslaa Andragende fra Dansk Kommunalarbejderforbund om Ansættelse af hele det menige Mandskab ved Kommunens Brandvæsen paa fuld Løn. (Brandv. 80—1923—24);
14) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Forretningsfører Peter Hansen faar forhøjet det ham tilsagte Statslaan

i Henhold til Lov af 23. December 1922 til 9000 Kr. til det Hus, han opfører ved Ellegaardsvej Nr. 61, samt at garantere for Halvdelen af Beløbet. (Ø. 146—1923);

15) at anbefale, at Malermester L. Brædstrup Holm, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han opfører ved Ellegaardsvej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 66—1924).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Salg af en Grund af De Storm'ske Jorder.** (E. 82—1924). Kr. Larsen: Vi har modtaget Tilbud om Køb af nogle Grunde, som Kommunen ejer ved Kirkepladsen i Gjentofte. Naar vi fra Ejendoms- og Byggeudvalgets Side har ønsket at behandle denne Sag her, er det, fordi man tidligere har vedtaget en Bebyggelse, som noget afviger fra de Bestemmelser, som nu skulde være gældende for det Areal, der skal sælges.

Køberen er en Forening, som foruden andre Formaal ogsaa har filantropiske Formaal, og man ønsker her at opføre et Hus til hel eller delvis Fribolig for Foreningens Medlemmer; det skulde rumme 4 2-Værelsers Lejligheder. Naar Foreningen har valgt at bygge nu, er det for saa vidt ikke, fordi den egentlig havde tænkt at gøre det allerede nu, dens Midler er nemlig knapt tilstrækkelige dertil i Øjeblikket, men man har gerne fra Foreningens Side villet bidrage til at afhjælpe Boligmanglen, og derfor har man bestemt sig for at bygge nu.

Vi har to Gange tidligere i Kommunalbestyrelsen behandlet Bebyggelsesplaner for Kirkepladsen. Den første Behandling foregik i Mødet den 1. April 1919, hvor man vedtog forskellige Bebyggelsesservituter bl. a. vedrørende Højdeforhold, Afstand fra Vej og lign., og denne Plan gik videre ud paa, at der maatte bygges i to Etager og i sammenhængende Bebyggelse imod Kirkepladsen; yderligere bestemte man, at Bygninger med Facade mod Vejen fra Kirkepladsen imod Sødalen skulde ligge mindst 12,5 Meter fra Vejens Midtlinie.

Som ærede Medlemmer erindrer, blev der i Mødet den 15. Januar i Aar, vedtaget en ny Plan for Bebyggelsen af Kirkebakken, en Plan, som afviger noget fra den tidligere Plan paa Grund af Ønsker, der fremkom fra Beboerne; de var bange for, at man vilde miste noget af Udsigten til Kirken, naar man fik høj Bebyggelse overfor Kirken. Derfor gik man bort fra den oprindelige

Plan og bestemte en lavere Bebyggelsesmaade, nemlig 1-Etages Bygninger med Kvist, ligesom man fik større Afstand mellem Husene og Vejen, nemlig den dobbelte af, hvad man tidligere havde vedtaget.

Paa Ejendoms- og Byggeudvalgets Vegne skal jeg indstille, at man sælger den omtalte Grund til det nævnte Formaal, og at der iøvrigt paa den lægges Kommunens sædvanlige Villaservituter for de Storm'ske Jorder med den Lempelse, at der midlertidig, saalænge den paagældende Forening eller en anden Forening med et efter Kommunalbestyrelsens Skøn lignende Formaal er Ejer af Bygningen, og den benyttes til den planlagte Anvendelse, i Huset maa indrettes 4 2-Værelsers Lejligheder.

Skulde disse Betingelser ikke opfyldes, skal Lejlighederne i Huset paa Forlangende af Kommunen omdannes til Lejligheder, der mindst har den i Servituterne for de Stormske Jorder krævede Størrelse, mindst 80 m2 og mindst paa 3 Værelser og Pigeværelse.

Den Grund her er Tale om, kan ikke komme ind under den sammenhængende Bebyggelse, der først var bestemt, idet den ligger ud til Skrænten.

Yderligere skal jeg indstille, at man fra den Vej, som fører op til Trøstens Bolig, hvor den ender blindt, anlægger en Sti, som gaar ind over dette Areal til Kirkebakken; det er nemlig ret uheldigt for de Mennesker, som bor der, at de, som Forholdene er ordnet i Øjeblikket, maa gaa ned gennem Sødalen for at komme til Kirkepladsen. Saalænge der ikke har været mere bebygget, har det ikke haft saa stor Betydning, men nu, da Grunden skal bebygges, vilde det være uheldigt, om der ikke var en Forbindelsessti.

Vi har samtidig en Køber til Arealet ved Siden af dette, og denne Køber er fuldt ud bekendt med de Forhold, der gør sig gældende for dette Areals Vedkommende; han er bekendt med, at man vil fravige de hidtidige Bestemmelser og give Lov til Opførelsen af disse Lejligheder. Dermed har han erklæret sig tilfreds, saa der kan ikke fra hans Side rejses nogen begrundet Indvending mod den Plan, man har tænkt at opføre Husene efter.

Jeg anbefaler Udvalgets Indstilling med de skitserede Lempelser til Vedtagelse.

Formanden: Det forekom mig, at den ærede Udvalgsformand talte om en Sti, der skulde anlægges. Foreligger der noget skriftligt derom?

Kr. Larsen: Nej, det gør der ikke, men Stien hører med i den Plan, der er udarbejdet om hele dette Forhold.

Formanden: Det bør da tilføres Protokollen.

Udvalgets Indstilling med Tilføjende, at der vil være at anlægge en Sti fra Skrænten til Kirkebakken, vedtoges enstemmigt med 13 Stemmer; 2 Medlemmer stemte ikke.

2. **Syn over private Veje.** (T. F. 1543—1924).

Lauritz Pedersen: Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille til Kommunalbestyrelsen at godkende de ved de nu afholdte Syn over private Veje gjorte Udsættelser.

Synenes Udfald er indført i Vejsynsprotokollen, og denne har som sædvanlig været fremlagt til Eftersyn.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

3. **Spørgsmaal om indskrænket Kørehastighed for Motorkøretøjer paa visse Veje i Kommunen.** (T. F. 1641—1924. 1ste Beh.).

Lauritz Pedersen: I Fjor fik Kommunalbestyrelsen ved Henvendelse til Politimesteren Kørehastigheden sat ned til 20 km for en enkelt Vejs Vedkommende her i Kommunen. Nu er der fra en bilkørendes Side rettet Henvendelse til teknisk Udvalg om at foranledige, at der enkelte andre Steder i Kommunen bliver kørt forsigtigere, hvilket imidlertid kun kan ske ved, at der fra Kommunalbestyrelsens Side rettes Henvendelse til Politimesteren om at træffe Foranstaltning i saa Henseende.

Teknisk Udvalg har behandlet denne Sag og er enigt om for een Vejs Vedkommende at ville indstille til Kommunalbestyrelsen, at der fremsættes Forslag til Politimesteren, for 3 andre Vejes Vedkommende har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal.

Jeg skal tage den Vej først, som vi er enige om, nemlig Lyngbyvej. Det er saa, at Amtet har vedtaget at udvide denne Vej gennem Gjentofte Kommune, den skal have større Bredde og forsynes med Gangstier og Cyclesti. Naar et saadant Arbejde er udført — og Amtet tænker at paabegynde det saa snart som muligt — bliver Færdselsforholdene betydelig forbedret, men indtil da finder vi det rigtigst, at Kørehastigheden nedsættes, og paa hele Udvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at der rettes en Henvendelse til Politimesteren om at foranledige Kørehastig-

heden nedsat fra de nuværende 45 km' Fart til 30 km gennem Gjentofte Kommune.

Det er ved visse Lejligheder i Øjeblikket meget slemt at færdes paa Lyngbyvej for Fodgængere og Cyclister. Men naar det er slemt for disse to Kategorier af færdende, er det selvfølgelig ogsaa slemt for Bilisterne; de har Ansvaret, hvis der sker Ulykker. Med den ringe Bredde, Lyngbyvej har for Tiden, og med Manglen af de fornødne Stier for Fodgængere og Cyclister tiltrænges der i høj Grad en forsigtigere Kørsel end den, der foregaar i Øjeblikket.

Som Indstillingen er opført paa Dagsordenen angaaende Lyngbyvej, er Ordet „foreløbig" gledet ud. Udvalget indstiller, at Kørehastigheden paa Lyngbyvej foreløbig søges fastsat til højst 30 km.

Henvendelsen vedrørte yderligere 3 andre Veje eller rettere Vejstykker her i Kommunen, nemlig:

1) Kongelysvej mellem Gjentofte Torv og Anemonevej.
2) Bernstorffsvej mellem Henningsens Allé og Nordbanealléé.
3) Strandvejen mellem Københavns Grænse og Ahlmanns Allé,

for hvilke man ønsker Kørehastigheden nedsat til 20 km i Timen.

Det maa indrømmes, at der tiltrænges en forsigtigere Kørsel paa disse Vejstrækninger. Kongelysvej er en meget smal Vej, der foregaar en meget stærk Færdsel ad den, og navnlig er der mange Sideveje; Indstillingen drejer sig om den smalle Del af Kongelysvej mellem Gjentofte Torv og Anemonevej.

Bernstorffsvej under Viadukten er i Færdselshenseende omtrent lige saa farlig som Hellerupvej under Viadukten, hvor der er sat Opslag op om noget langsommere Kørsel. Flertallet af teknisk Udvalg mener, at der ogsaa paa dette Vejstykke, altsaa mellem Henningsens Allé og Nordbanealléé, kunde tiltrænges forsigtigere Kørsel, og vi indstiller derfor, at man anmoder Politimesteren om at nedsætte Kørehastigheden. Forsigtigere Kørsel kan naturligvis ogsaa foranlediges paa andre Maader; jeg skal lade være usagt hvilke, vi har nu tænkt at foreslaa denne.

Strandvejen gennem Hellerup er yderst farlig i Øjeblikket. Alle Passagerer, som stiger om fra Linie 1 til Linie 14 eller 15, skal gaa tværs over Kørebanen; samtidig ligger Refugen inde mellem de to Kørebaner. Der er til Tider en ganske overordentlig stor Færdsel. Længere fremme ad Strandvejen, udfor Hellerupvej, er der to stærke Færdselsaarer, til Hellerup Lystbaadehavn, hvor der til Tider ogsaa er en meget stærk gaaende Færdsel; tillige er der paa denne Strækning 2 Sporvejslinier, dels

ad Callisensvej, dels ad Hellerupvej, hvilket gør Forholdet endnu vanskeligere.

Flertallet af teknisk Udvalg er af den Formening, at det er paakrævet, at der paabydes forsigtig Kørsel paa denne Strækning. Hvorledes det skal realiseres fra Politiets Side, maa blive Politimesterens Sag; vi gør blot opmærksom paa, at det er et farligt Sted.

Det er nævnt i Indstillingen, som den staar opført paa Dagsordenen, at man vil søge Kørehastigheden nedsat paa Strækningen mellem Københavns Grænse og Ahlmanns Allé. Jeg er tilbøjelig til for mit Vedkommende — og det er jo muligt, at øvrige Medlemmer af teknisk Udvalg kunde slutte sig dertil — at ændre Ordlyden af den oprindelige Indstilling, saa der kommer til at staa, at man søger Kørehastigheden nedsat paa Strandvejen forbi Omstigningsperronerne mellem Københavns og N. E. S. A.'s Sporveje og Sidevejene ned til Lystbaadehavnen. Hvor langt Politimesteren saa mener man skal gaa ud til Siderne for at tilvejebringe sikrere Kørselsforhold paa de Steder, hvor det er absolut paakrævet, maa blive hans Sag.

Jeg kunde som sagt tænke mig, hvis det ikke møder Modstand fra andre Medlemmers Side af Udvalget, at man ændrede Ordlyden af Indstillingen paa denne Maade; jeg tror, at det bedre dækker den Mening, vi havde, da vi behandlede Sagen.

Et Mindretal af Udvalget (Houborg) har forbeholdt sig sin Stilling.

Houborg: Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) begynder allerede nu at ændre sit Forslag; det kunde tyde paa, at der er nogen Sangbund for at faa ham til at ændre ogsaa de andre Punkter i Indstillingen, som den foreligger fra Udvalgsflertallets Side.

Jeg skal, da jeg har taget Særstilling i dette Spørgsmaal, udtale, at der efter min Mening ikke er noget som helst Grundlag for en Nedsættelse af Kørehastigheden til 20 km gennem Gjentofte Kommune. Naar man ser hen til, at der i København med den store Færdsel og de stærkt trafikerede Gader er tilladt en Kørehastighed af 30 km, forekommer det mig ikke, at der for Gjentofte Kommunes Vedkommende, hvor vi har brede og vel holdte Veje, er Grund til at fastsætte en Kørehastighed af 20 km. For Lyngbyvejs Vedkommende kan jeg dog tiltræde Forslaget under Henvisning til, at man alt længe har hørt om og læst i Bladene om de mange Ulykker, der sker paa Lyngbyvej netop paa Grund af den stærke Færdsel — maaske ikke saa

meget paa Grund af de smalle Vejforhold, som paa Grund af hensynsløs Kørsel; det forekommer mig, at enhver rettænkende Mand maa gaa med til, naar denne Grund anføres, at ønske Kørehastigheden nedsat.

For de andre Vejes Vedkommende, der er nævnt i Indstillingen for Eks. Kongelysvej, en stor, bred Vej, som staar for en yderligere Udvidelse, synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at forlange Kørehastigheden nedsat.

Paa Strandvejen gennem Hellerup synes jeg heller ikke, Kommunen kan være med til at spærre Adgangsvejen til og fra København. Man er klar over, at Automobilerne er Fremtidens Køretøjer. Vi er ikke saa forvænt med Samfærdselsmidler, at vi ikke skulde kunne taale, at Folk kører til og fra Byen med en nogenlunde ordentlig Fart med deres Automobil. Der er mange, som ernærer sig ved at være Chauffører, og mange Arbejdere er beskæftiget ved denne Industri, og derfor bør vi ikke lægge vor klamme Haand derover paa saa snollerødagtig en Façon som her foreslaaet eller gaa til saa drakoniske Forholdsregler for at hindre Udviklingen, som Flertallet af Udvalget har fundet det betimeligt at foreslaa... (Afbrydelse af Formanden) ... Ja, jeg er nu ikke saa oratorisk begavet, jeg har maaske lidt vanskeligt ved at udtrykke mig, men jeg maa i hvert Fald gøre Brug af de Udtryk, jeg har lært gennem min Skolegang paa Landet; jeg maa holde mig til min Skolelærdom.

Saafremt Farten nedsættes til 20 km, vil vi være daarligere stillet end Københavns Begravelsesvæsen, der i København maa køre med en Fart af fra 22 til 30 km i Timen. Naar særligt Ønske ved saadanne Lejligheder om mindre Hastighed fremsættes, gaar de med dertil, men i Almindelighed gør de det nødigt af Hensyn til Motoren i Vognen, som ved den nedsatte Kørehastighed lider et saadant Grundskud, at Bekostningen med at bringe Vognen i driftssikker Stand senere er meget stor. Det forekommer mig, at ogsaa dette Argument taler til Fordel for, at vi opretholder de 30 km' Fart herude paa vore brede og gode Veje.

Der staar i „Forenede Motorejere"s Udtog af Loven følgende: „I Medfør af Lovens § 23 fastsættes derhos, at Kørehastigheden for alle Motorkøretøjer paa hele Strandvejen fra Callisensvej til Helsingør ikke maa overstige 30 km i Timen...". Det er altsaa denne Bestemmelse man vil have ændret, men det synes jeg ærlig talt efter de Eksempler, jeg har nævnet, ikke, vi kan gaa med til.

Det havde været rigtigere, formener jeg, om teknisk Udvalg

ved de Vejsyn, der nylig har fundet Sted, havde haft Øjet aabent for, om der var andre Vejstrækninger herude, hvor der eventuelt kunde være Fare ved at køre med den tilladte Hastighed; der er maaske andre Veje i Kommunen, hvor det er adskilligt mere farligt at køre end de her nævnte, saaledes at denne Indstilling i Virkeligheden ikke dækker, hvad der bør dækkes, og det viste sig jo ogsaa derved, at den ærede Formand for Udvalget (Lauritz Pedersen) straks faldt fra.

Jeg har talt med Motorklubben om denne Sag og spurgt, om der ikke saadanne Steder, hvor der formenes at være Fare til Stede, kunde opsættes Advarselstavler, og det er Klubben villig til; det sker uden Udgift for Kommunen. En Ordning ad den Vej forekommer mig mere betimelig end den foreslaaede, der hindrer al nogenlunde anstændig Kørsel paa vore bredeste Veje.

Jeg anbefaler som Mindretallets Indstilling, at man beholder de 30 km' Fart i Timen her i Kommunen.

Skulde det vise sig tvingende nødvendigt, at man visse Steder træffer Foranstaltning til Afværgning af eventuelle Farer, henstiller jeg, at man tager Sagen op til fornyet Overvejelse og Undersøgelse, hvorefter Udvalget fremkommer med et noget bedre motiveret Forslag end det, der foreligger fra Flertallets Side i Aften.

Da Motorloven var til Behandling og Revision i Folketinget, blev der rettet Henvendelse til Københavns Politi, fordi man fra Rigsdagens Side vilde undersøge, hvorvidt man skulde gaa til en Kørehastighed af 25 km i København og visse Provinsbyer, men Københavns Politidirektør ønskede ikke Farten nedsat til 25 km, da det vilde standse Færdslen.

Jeg vil derfor modsætte mig, at man nedsætter Farten herude og derved hindrer en sund Udvikling af Automobilindustrien og sætter Bom for, at Folk kan komme til og fra København paa en nogenlunde ordentlig Maade gennem vor Kommune.

Andersen: I Modsætning til Houborg, som har faaet Farten sat op, synes jeg, det er et overordentlig tiltalende Forslag som Flertallet af teknisk Udvalg har fremsat. Jeg vilde befinde mig overordentlig vel ved at leve i „Snollerød", hvis det kun drejede sig om at faa Kørehastigheden nedsat... (Formanden: Brugen af Udtrykket „Snollerød" er paatalt; det bør derfor ikke gentages)...

Den Kørehastighed, vi har, der ligefrem kan udarte til en Slags Væddeløbskørsel, bør bremses; det er ligefrem farligt til Tider at passere Vejene, saa stærkt køres der.

Den Lempelse af Indstillingen, som den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) foreslog for Strandvejens Vedkommende, kan jeg ikke gaa med til. Paa den østlige Side af Strandvejen, paa de smaa Sundveje, ligger forskellige Skoler, og det er meget svært for Børnene at komme over paa den anden Side af Strandvejen, der er en meget stærkt trafikeret Vej, navnlig om Morgenen. Jeg vil meget anbefale den Indstilling, der er fremsat af Udvalgsflertallet, til Vedtagelse. Jeg kunde yderligere tænke mig, at Kørehastigheden skulde nedsættes med endnu 5 km, men et Forslag derom vilde vel næppe gaa igennem, og jeg skal derfor ikke stille noget Forslag, men jeg anbefaler som sagt, at Indstillingen vedtages, som den foreligger, og at den ikke ændres i de rasende Automobilisters Favør.

Christensen: Det forekommer mig, at det Forslag, Flertallet af teknisk Udvalg er fremkommet med, er lidt stærkt. Naar man paa de københavnske Gader, hvor der er saa stærk Trafik, har Ret til at køre 30 km i Timen, synes jeg, det er meget, at man paa en almindelig Landevej herude ikke maa køre hurtigere end med 20 km' Fart.

Særlig for den under Punkt 2) nævnte Del af Bernstorffsvejs Vedkommende, gennem Viadukten, forekommer det mig helt urimeligt. Her er Forholdet det, at der er to Kørselsretninger, Sporvejen ligger i Midten af Vejen og deler Færdslen. Dertil kommer, at saavel Gangsti som Cyclesti ligger i Højden, saa det er kun selve de kørende, der skal tages Hensyn til paa dette Sted, med andre Ord, de skal tage Hensyn til hinanden. Der er ingen Svingninger paa Vejen, der er fri Udsigt.

Forslaget om nedsat Kørehastighed paa Strandvejen fra Københavns Grænse til Ahlmanns Allé har Udvalgsformanden allerede ændret noget. Ved at sætte Kørehastigheden ned for dette Vejstykkes Vedkommende vilde man standse Færdslen. Og det samme gør sig gældende her, som jeg nævnte før for Bernstorffsvejs Vedkommende, at Sporvejen deler Færdslen i en indadgaaende og en udadgaaende Retning; den foregaar paa den østlige og vestlige Side af Sporvejen.

Kongelysvej skal jeg ikke udtale mig om, jeg kender ikke Forholdene der saa nøje; der er nok mange Sideveje, men de er kun smaa og ikke stærkt trafikerede.

Hvis Kørehastigheden skal nedsættes noget Sted her i Kommunen, kunde jeg tænke mig, men det lader ikke til, at teknisk Udvalg har tænkt derpaa, at det skulde være gennem Skovshoved, fra Hulvejen til Teglgaardsvej, hvor Skovshovedgade er

meget smal; paa det Vejstykke er der ikke noget til at dele Færdslen. Sporvejen ligger i den østlige Side af Vejen, saa al Trafik, Biler og Vogne, gaar lige klods op ad Fortovet i den vestlige Side, baade den indadgaaende og udadgaaende Færdsel foregaar i den ene Side af Vejen; der er en meget stærk Trafik, og Kvarteret er ret tæt bebygget. Hvis man nedsatte Kørehastigheden paa dette Stykke, vilde det ikke genere nogen. Bilisterne kunde nok ofre de Par Minutter, som det koster at køre med 20 20 km Fart i Stedet for 30 km paa dette Vejstykke. For de andre Vejes Vedkommende synes jeg som sagt ikke, der er Grund dertil; det vilde gøre mere Skade end Gavn, tror jeg, fordi man derved vilde standse Farten. Dersom Udvalget tager Sagen op til fornyet Overvejelse, vil jeg bede det om særlig at have Opmærksomheden henvendt paa denne Strækning gennem Skovshoved.

Kr. Larsen: Jeg vil gerne anbefale Flertallets Indstilling, saa Kørehastigheden kan blive nedsat paa Strækningen fra Københavns Grænse til Ahlmanns Allé. Jeg kører selv Bil, saa jeg kender maaske lidt mere til Forholdene end de, der ikke selv kører. Og jeg maa sige, at Strandvejen er en af de mest befærdede Gader, navnlig de Dage, der er Væddeløb, saa er der en mægtig Trafik.

Det er rigtigt, som Christensen siger, at Sporvejen deler Færdslen, men det har man jo kun Gavn af, naar man kører paa selve Vejen; naar man kommer fra en af Sidevejene og skal svinge ind paa Vejen, hvor den hurtige Trafik foregaar, kan der let ske Ulykker. Og navnlig paa Hjørnet af Ahlmanns Allé og Strandvejen er der da ogsaa ofte sket endda ret graverende Ulykker.

Det Forslag, Christensen stillede angaaende Skovshoved, kan jeg udmærket godt gaa med til, og vi skal gerne fra Udvalgets Side have Opmærksomheden henvendt derpaa. Vejstrækningen, som Christensen nævnte, er meget smal, og der kan være al Grund til at søge Kørehastigheden nedsat der.

Det er rigtigt, at man maa køre med 30 km Fart i Timen i København, men man skal køre saaledes, at man kører forsvarligt; man maa ikke køre med 30 km paa de Steder, hvor det vilde være uforsvarligt at køre saa hurtigt, for Eks. Østerbrogade; der maa man kun køre med 15—20 km. Det samme gælder Strøget og de andre stærkt befærdede Gader gennem Byen. Erfaringen viser, at Bilisterne er tilbøjelige til at tage stærk Fart ud ad Strandvejen, saa de kommer let op paa større Hastighed

end de 30 km. Jeg har lagt Mærke til, at naar jeg kører og overholder de 30 km Fart, kører alle de andre udenom; det viser, at deres Fart er betydelig højere end den tilladte.

Grønbech: Jeg kan slutte mig til Andersens Udtalelser, men jeg synes, det vilde være lige haardt nok, om man ad Kongelysvej paa Strækningen fra Anemonevej til Gjentofte Torv skal køre med 20 km Fart, thi der er nok mange Sideveje, der støder ud dertil, men som Christensen bemærkede, foregaar der jo næsten ingen Trafik ad disse Sideveje; de er ikke Gennemgangsveje for nogen Slags Køretøjer; der kommer kun enkelte Slagter- og Bagervogne og lign., som skal ned til de Familier, der bor der, ellers kommer der ikke Køretøjer paa disse Veje. Jeg vil derfor gerne rette det bestemte Spørgsmaal til den ærede Formand for teknisk Udvalg, om han ikke kunde tænke sig at gaa med til, at man nøjedes med de 20 km Fart, der er foreslaaet, paa Strækningen fra Irisvej over Gjentofte Torv. Det er i Virkeligheden dette Stykke, som er det farlige; der kommer Baunegaardsvej fra den ene Side og Søgaardsvej fra den anden Side, og der foregaar en Del Tværtrafik netop paa dette Sted, saa det er et vanskeligt Punkt. Tilmed kommer Bilerne med ret stærk Fart nedad Bakken, saa der er en vanskelig Passage. Selve Kongelysvej synes jeg ikke, man kan kalde nogen smal Vej, og jeg synes ikke, at Hastigheden dèr behøver at nedsættes; det farlige Punkt er som sagt først der, hvor Bilerne kommer svingende ind fra Baunegaardsvej og Søgaardsvej.

Volmar Jensen: Ogsaa jeg er bilkørende, og det er mig, der har bragt dette Forslag frem i teknisk Udvalg. Da jeg hører, at der er nogen Modstand derimod, vil jeg ikke være anonym.

Med Hensyn til Lyngbyvej behøver jeg ikke at sige noget; Forslaget derom har jo faaet en ret velvillig Modtagelse.

Af de andre tre Veje skal jeg først omtale Kongelysvej. Det er det smalle Stykke af Vejen, her er nævnt, og vi har netop foreslaaet Grænsen sat ved Anemonevej, fordi Vejen er saa smal her. Houborg talte om den „brede" Kongelysvej. Det er rigtigt, at en Del af denne Vej er udmærket bred, men det Stykke, her er Tale om, fra Anemonevej til Irisvej, er kun smalt; vi staar overfor en Udvidelse af Kørebanen paa denne Strækning, og naar en saadan Udvidelse er foretaget, kan man maaske vende tilbage til den Kørehastighed, der nu er tilladt. Og Kongelysvej er netop saa farlig en Vej, fordi der udmunder saa mange Sideveje i den, og der er en Del Tværtrafik paa den Maade. Og

man har ikke her den Fordel, man ellers kan have, at Vognene kommer i en nogenlunde langsom Kørsel, de kan her komme med ret stærk Fart, netop fordi der ikke kommer saa mange Vogne der Dagen igennem. Det er saaledes ligesaa farligt, om ikke mere farligt, at der kun kommer en enkelt Vogn af og til, thi saa kører man ikke saa forsigtigt eller langsomt, som man vilde, hvis der var stærk Trafik som for Eks. paa Strandvejen; der skal man nok være fuldkommen paapasselig.

Det er rigtigt, at man maa køre med 30 km Fart, men kun for saa vidt Banen er fri; det staar i Loven, men en helt anden Ting er, om denne Fart bliver overholdt. Det mener jeg ikke, den bliver herude. For det første har vi ikke saa meget Politi, at vi nøje kan kontrollere Færdslen, og naar man ikke fastsætter en mindre Kørehastighed, bliver det til stor Gêne for de Automobilister, som kører smaat. Der er altid nogle Mennesker, som vil køre forsigtigt og køre med de 20 km Fart, som de bør køre paa Steder, hvor Trafiken er vanskelig, men der er selvfølgelig ogsaa mange hensynsløse Bilister, som, saa snart der er fri Bane, kører udenom, og det er meget værre, end hvis alle kørte med 30 km Fart. Efter Loven tror jeg ikke man foruretter nogen; hvis de kører rigtigt, maa de ikke køre med større Fart end her angivet, undtagen naturligvis en tidlig Morgenstund, saa kan man nok forsvare at køre lidt stærkere, hvis der ellers er fri Bane. Og det er jo rigtigt, som Christensen ogsaa anførte, at Bilisterne godt kan ofre de Par Minutter, det kan dreje sig om, naar man kører med mindsket Fart herigennem; man kommer i Forvejen saa hurtigt af Sted med Bil, at den lille Forsinkelse ikke kan spille nogen Rolle.

Jeg vil meget anbefale, at man søger Kørehastigheden indskrænket, selv om man derved kan sammenligne Gjentofte Kommune med den Kommune, vi ikke maa nævne. Som nævnt før, kører jeg en Del omkring og kommer ogsaa paa de farlige Steder, og jeg maa sige, at en Fart af 20 km saadanne Steder, er slet ikke nogen daarlig Fart; det er i hvert Fald tilstrækkelig Fart. Det er saa uendelig ringe Tid, man taber ved at sætte Farten ned, det betyder praktisk talt ikke noget.

Houborg nævnede, at for Eks. Københavns Begravelsesvæsen ikke uden vægtige Grunde ønskede at faa Kørehastigheden nedsat, og Houborg nævnede som et af Argumenterne for ikke at gøre det, at Motoren led Skade, naar Bilen skulde køre saa langsomt. Det er maaske derfor der til Tider er noget i Vejen med min Motor; jeg kører maaske for smaat for den. Det glæ-

der mig at faa dette at vide, saa kan jeg maaske forandre det.

Det er rigtigt, som det ogsaa er sagt, at der paa Bernstorffsvej er Færdsel i begge Retninger; man skulde for saa vidt ikke tro, at Faren er særlig stor ved at køre der med 30 km i Timen. Der er dog en Omstændighed, som alligevel gør hurtig Kørsel farlig der, nemlig at der gennem Viadukten ikke staar enkelte, fritstaaende Piller, men en tæt Mur; det gør, at Folk kan komme frem pludselig, uden at man har set dem. Ovenikøbet er der Udgang fra en Trappe, udfor Trappen ned fra Tranegaardsvej, saa Folk kan træde ud paa Kørebanen, uden at Bilisten har set dem. Alt dette tilsammen medfører, at det i Virkeligheden er et meget farligt Punkt at passere. Viadukten paa Bernstorffsvej er af ganske samme Art som den ved Roskilde; der er Farten sat til 12 km. Iøvrigt er Forholdet dèr det samme som ved Bernstorffsvej, at man kommer kørende ned ad en Bakke, og gør man det, er det altid farligt at køre stærkt, fordi Vognen da ikke saa let kan standses, hvis det skulde være nødvendigt.

Strandvejen har jeg ikke paa min Samvittighed, den er kommet frem paa et senere Tidspunkt under Sagens Behandling; men der er vel ikke noget forgjort ved, at man sætter Kørehastigheden ned der ogsaa. Naar man kører der, som Kr. Larsen siger, at han gør, med ringe Fart, er det rigtigt — det har jeg ogsaa lagt Mærke til — at mange Biler kører udenom En, men det gør Kørslen dobbelt farlig for alle Parter.

De, der holder sig til de 20 km, kører rigtigt, og de andre gør man altsaa ikke nogen Uret imod ved at forlange Hastigheden nedsat. Det er maaske ikke rigtigt at nævne det, naar jeg ikke samtidig vil nævne Navne, men jeg vil dog sige, at jeg i Eftermiddag har talt med en meget anset Automobilist, og han sagde, at de Steder, her er nævnt i Indstillingen, var det meget passende at nedsætte Kørehastigheden for; om der var flere Steder, hvor man burde gøre det, turde han ikke sige.

M. E. Jensen: Min Stilling til dette Forslag — jeg er Medlem af Flertallet — har været den, at naar der fra Folk, som selv kører Bil, til teknisk Udvalg rettes Henstilling om af Hensyn til Færdselssikkerheden og ikke mindst af Hensyn til Folk, som maa vandre Vejen til Fods, at nedsætte Kørehastigheden paa visse Steder i Kommunen, kunde jeg, som hørende til de Folk, der nu een Gang maa vandre til Fods, og idet jeg fortrinsvis repræsenterer dem, der maa vandre til Fods gennem Livet, ikke modsætte mig, at Bilisterne, naar de selv ønskede det, fik Lov til at køre langsommere her igennem Kommunen.

Jeg tror, det er godt, dette Forslag er fremkommet; det forekommer mig ogsaa, at den Diskussion, der har været ført, har frembragt Momenter, som gør det ønskeligt, at Sagen tages under nærmere Overvejelse, idet der jo fra enkelte Sider har været nævnt, at der var flere Steder i Kommunen, som skulde tages med, naar Spørgsmaalet er om at nedsætte Kørehastigheden.

Naar min ærede Kollega (Houborg) bemærkede, at det var et underligt uovervejet Forslag, her var fremsat, og at teknisk Udvalg hellere skulde have set paa Sagerne og drøftet Spørgsmaalet paa Stedet, inden vi kom frem med Forslaget, vil jeg sige, at jeg kunde ønske, at Houborg var fremkommet med denne Anmodning eller dette Ønske i Udvalget, saa tror jeg, det vilde være sket.

Under Hensyn til, hvad Debatten i Aften har frembragt. dels angaaende Nedsættelse af Kørehastigheden gennem Skovshoved, dels med Hensyn til de Udtalelser, Grønbech fremkom med angaaende Forholdene paa Kongelysvej — hvilke jeg tror er rigtige; Gjentofte Torv er ogsaa et farligt Punkt — vil jeg, da Sagen jo ikke haster, og det ikke er noget Livsspørgsmaal at faa den afgjort nu, stille Forslag om, at den overgaar til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i teknisk Udvalg. Saa kunde ogsaa vi Medlemmer af teknisk Udvalg, som ikke selv er bilkørende, faa Tid og Lejlighed til at bese Forholdene nærmere de paagældende Steder; maaske vi kunde faa en Repræsentant for Politiet med.

Lauritz Pedersen: Jeg forudsatte, at der, naar et Forslag som dette kom frem, vilde være mange forskellige Meninger derom, og navnlig tænkte jeg mig, at en Del af Raadets ærede Medlemmer vilde have ønsket, at Nedsættelsen af Kørehastigheden var kommet til at gælde helt andre Strækninger. Det er ogsaa muligt, at der kan være andre Strækninger i Kommunen, hvor det paakræves, og jeg kan godt tænke mig, at det netop er paakrævet paa den Strækning gennem Skovshoved, som Christensen nævnte, ligesom det vil være rimeligt, at vi overvejer, om det ikke ogsaa er paakrævet, at Kørehastigheden nedsættes over Gjentofte Torv.

Jeg kan derfor tiltræde det Forslag, M. E. Jensen har stillet om, at man undergiver Sagen en Behandling til, saaledes at teknisk Udvalg faar Lejlighed til at overveje de Bemærkninger. som nu er fremkommet i Aften.

Blichfeld: Man kan vel ikke for Alvor lade sig kalde Bilist, fordi man til daglig kører med en Omnibil; jeg maa der-

for i denne Forbindelse repræsentere Fodgængerne, og som saadan maa jeg sige, at det er givet, at der er mange hensynsløse Bilister, og dette gør, at man til Tider nærer Ønske om, at Kørehastigheden paa de mest befærdede Veje her i Kommunen blev nedsat.

Man har fra Udvalgets Side gjort Forsøg paa at træffe det rigtige i de tre Eksempler, her er nævnt. Jeg kan give Forslaget min fulde Tilslutning for saa vidt angaar Lyngbyvej og den Del af Strandvejen, her er nævnt.

De andre to Veje, Kongelysvej og Bernstorffsvej, er jeg derimod ikke sikker paa, at Udvalget har set helt rigtigt paa. Det er rigtigt, som det er sagt, at Bernstorffsvej paa denne Strækning er fri for Øjet, og enhver Bilist, som ikke er skrupgal, vil kunne advare med Hornet; det er rigtigt, at der er Nedgang til Kørebanen fra en Cyclesti, men udover det er der ingen Faremomenter der. Fodgængerne kan ikke, med mindre de ligefrem gør Brud paa enhver Bestemmelse i Færdselslovene, gaa ned paa Kørebanen, og ad denne foregaar Færdslen i uafbrudt samme Retning, paa hver Side af Sporene. Jeg kan ikke se, at Forholdene her er særlig vanskelige.

Kongelysvej passerer jeg hver Dag, og jeg kan ikke indse, at den er farligere end saa mange andre Veje herude. Der er en Bakke ned fra Irisvej mod Gjentofte Torv, og der kunde maaske for dem, som kommer fra Lyngbyvej, være nogen Grund til at køre forsigtigt. Da nu Sagen gaar til 2den Behandling, vil jeg bede teknisk Udvalg overveje det, som Grønbech pegede paa, og som jeg ønsker yderligere at understrege, at Gjentoftegade ogsaa kun maa befærdes med indskrænket Hastighed; her er virkelig stærk Trafik, og Børn bliver i Massevis sendt i Byen for deres Forældre til alle de Butikker, som ligger der omkring Torvet, og Gaden er smal og skraa fra Kirken ned til Gjentofte Torv. Maaske der kunde opsættes Advarselstavler, som Motorklubben er villig til, hvis ikke man ved de fornyede Overvejelser kommer til det Resultat, at Farten bør nedsættes her.

Houborg: I Anledning af, at Volmar Jensen og Kr. Larsen, der begge er Bilister, er saa enige om, at de, naar de kører paa de her omtalte Sideveje med en Hastighed af 20 km i Timen, opdager, at alle de andre Bilister paa samme Vej kører forbi dem, vil jeg sige, at det er da ikke saa underligt; det er de jo i deres fulde Ret til, naar der er tilladt en Kørehastighed af 30 km i Timen, medens de to nævnte ærede Medlemmer kun kører 20 km.

Blichfeld talte om de hensynsløse Bilister. Ja, det kan vi vist snart blive enige om allesammen, at der er mange, som overtræder Kørselsreglerne og derved foraarsager Ulykker. Men de, som kører fornuftigt og tager Hensyn til Forholdene paa Vejene, maa have Lov til at køre med den Fart, Loven tillader; jeg ser ingen Anledning til for deres Vedkommende at nedsætte Kørehastigheden til 20 km i Timen; derved skaber man blot nye Lovovertrædere. Opretholder man en rimelig Fart under Hensyntagen til Vejforholdene de forskellige Steder, undgaar man de mange Noteringer fra Politiets Side, og man faar fat i de rigtige Overtrædere af Lovene.

Hermed overgik Sagen til 2den Behandling.

4. **Tilbud fra Havnearbejdernes A/S, København, paa Losnings- og Lastningsarbejde i Tuborg Havn.** (T. F. 1169—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 4. April 1924 fra Havnearbejdernes A/S, København, hvori de tilbyder at overtage Losningen af vore Materialier i Tuborg Havn og udtaler Ønsket om en Forhandling angaaende Betingelserne for at overtage denne Forretning.

Det anføres yderligere i Skrivelsen, at Selskabet vil garantere Kommunen, at der ikke vil blive erklæret Strejke ved Losningsarbejdet, selv om der skulde udbryde Strejke paa Stedet.

Teknisk Udvalg mener imidlertid, at man i hvert Fald ikke for Tiden bør indlade sig paa en saadan Forretning; vi mener, det er billigere for Kommunen at bevare den nuværende Fremgangsmaade, hvor vi selv engagerer Arbejdere og losser. Hvis det skulde ske, at der blev erklæret Strejke, saa der ikke kan losses i Tuborg Havn, har vi den Udvej at kunne losse i Skovshoved Havn, som ikke hører under København, og som derfor ikke rammes, selv om der bliver Strejke i København. Og endelig har vi ogsaa den Mulighed, hvis alt andet glipper for Losningens Vedkommende, at kunne tage vore Materialier fra Bane, hvad vi iøvrigt allerede nu gør for den overvejende Dels Vedkommende.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at Skrivelsen besvares med, at Kommunen ikke for Tiden har Interesse i at entrere med Selskabet.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

5. **Klage over Fortovet i Jægersborg Allé mellem Femvejen og Indkørslen til Bernstorff Slot.** (T. F. 1022—1924).

Lauritz Pedersen: Vi har under 24. Marts 1924 modtaget en Klage fra Ingeniør Lorenzo Borring over Fortovet i Jægersborg Allé mellem Femvejen og Indkørslen til Bernstorff Slot.

Det er et Forhold, som teknisk Udvalg flere Gange har beskæftiget sig med, og vi er enige om, at det er ret uheldigt, som Fortovet henligger paa denne Strækning.

I Anledning af denne fornyede Klage mener Udvalget, at der bør raades i hvert Fald delvis Bod paa de uheldige Forhold, og efter at have besigtiget Forholdene i Marken indstiller teknisk Udvalg, at man følger et af Forvaltningen fremsat Forslag, hvorefter der foretages en Hævning af Fortovet i Forbindelse med Sætning af Kant- og Rendesten paa den Del, ca. 100 lb. m, af den omhandlede, ca. 180 m lange, Strækning, hvor det ikke allerede findes. Som Forholdene er i Øjeblikket, samler Vandet sig paa Gangstien og løber derfra ind i Ingeniør Borrings Have; herefter vil Vandet kunne faa naturligt Afløb.

Samtidig skal jeg, ligeledes paa Udvalgets Vegne, indstille, at man henleder Sundhedskommissionens Opmærksomhed paa den utiltalende Tilstand, hvori Arealet Nord for Jægersborg Allé paa det omhandlede Sted henligger; det er nærmest en Losseplads og ser meget uskønt ud. Sundhedskommissionen har Ret til at skride ind overfor Ejeren af Arealet.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Forslag til Udvidelse af Forpladsen og Ordning af Vejforholdene foran Hellerup Stationsbygning.** (T. F. 1300—1924. Se off. Møde 6. November 1923).

Lauritz Pedersen: I Henhold til en Vedtagelse i Kommunalbestyrelsens offentlige Møde den 6. November har der været rettet Henvendelse til Statsbanerne om Forbedring af Forholdene udfor Hellerup Station, og der foreligger nu Svar fra Statsbanerne, hvorefter disse er villige til at afholde Halvdelen af Omkostningerne ved en nærmere angivet Vejregulering — denne Halvdel fikseres til 3800 Kr. — paa Betingelse af, at Kommunen derefter overtager Vejstykket som offentligt, saaledes at Statsbanernes hidtidige Bidrag af 1500 Kr. til Vedligeholdelsesomkostningerne bortfalder, samt at Kommunen overtager Vedligeholdelsen af et nærmere betegnet Vejstykke paa Statsbanernes

Grund for en aarlig Sum af 250 Kr.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Kommunen fastholder sit oprindelige Tilbud — gaaende ud paa, at man betaler Halvdelen af Omkostningerne ved Omlægningen og ogsaa fremtidig oppebærer 1500 Kr. fra Statsbanerne for Vejstykkets Vedligeholdelse — idet man dog vil være villig til at overtage Vejstykket som offentligt, for saa vidt Vejen paa Statsbanernes Bekostning forlægges saaledes, at den ligger helt paa Gjentofte Kommunes Grund, og at Arbejdet bringes til Udførelse straks. Kommunen kan ikke indgaa paa at deltage i Omkostningerne ved fremtidige Udvidelser af Forpladsen.

Det bør sluttelig fremhæves overfor Statsbanerne, at Færdselen i alle Tilfælde kræver en Forbedring af Vejforholdene paa det paagældende Sted.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Spørgsmaal om Opførelse af 2 Husvildeejendomme i Jægervangen.** (F. 1218—1924. 2den Beh.; 1ste Beh. skete i off. Møde den 13. Maj 1924).

Fru Lehmberg: Forsørgelsesudvalget fastholder sin Indstilling fra sidste Møde, gaaende ud paa, at der som Husvildeejendomme i Jægervangen opføres 2 Huse af samme Type som de dèr sidst opførte Husvildeejendomme.

Det er ganske nødvendigt, at mindst disse 2 Huse opføres, og derfor henstiller jeg til Raadet i Aften at vedtage den foreliggende Indstilling, saa vi hurtigst muligt kan komme i Gang med Arbejdet.

Christensen: I sidste Forsørgelsesudvalgsmøde var vi enige om — og det troede jeg forresten, at den ærede Formand for Udvalget (Fru Lehmberg) vilde have bemærket — at betragte dette Forslag som et Minimumsforslag, saaledes at man, hvis det Projekt, der har været talt om i Kommunalbestyrelsen angaaende Opførelsen af en Del Boliger ad privat Vej, ikke bliver realiseret, i Løbet af kort Tid vil være nødt til at stille Forslag om Opførelse af 2 Huse yderligere.

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa, at Udvalgsformanden (Fru Lehmberg) nævnede, „mindst" 2 Huse.

Fru Lehmberg: Jeg sagde netop i sidste Møde, at vi kun kunde nøjes med disse 2 Huse under Forudsætning af, at der ad privat Vej blev skaffet Boliger til Brug for Kommunens Beboere; i modsat Fald maatte vi ret snart komme til Kommu-

nalbestyrelsen med Anmodning om en Bevilling til Opførelse af yderligere 2 Huse.

Volmar Jensen: Ved man fra Udvalgets Side, hvor mange Boliger der bliver Brug for foruden dem, der ad privat Vej fremskaffes, hvilket Projekt nu er saa godt som sikret og vil komme til Udførelse, saa Boligerne kan være færdige i Løbet af forholdsvis kort Tid. Desuden er der Udsigt til, at samme private Selskab vil bygge yderligere, og derfor vil jeg gerne have at vide, hvornaar man absolut har Brug for disse Boliger? Jeg ved godt, at det er uhyre vanskeligt at besvare mit Spørgsmaal, men jeg synes dog, at vi maa have noget at rette os efter, naar vi nu skal træffe Afgørelse om Opførelse af kommunale Ejendomme, og derfor spørger jeg: Hvor mange Boliger skal man bruge for Eks. inden Nytaar?

Fru Lehmberg: Hvor naar vi skal bruge disse Boliger, spørger Volmar Jensen. Ja, helst saa snart som muligt, helst i Morgen den Dag! Vi er i stor Nød for Boliger; der er meget stærk Trang til dem. Og det private Foretagende, som forhaabentlig bliver realiseret, vil ikke tilnærmelsesvis kunne skaffe de Boliger, vi har Brug for.

Disse 2 Huse skulde helst paabegyndes saa snart som muligt. I Fjor, da vi ogsaa byggede, var Husene først færdige i Løbet af Juli Maaned; jeg haaber ikke, det skal vare stort længere i Aar; nu er Tegningerne jo færdige, saa det hele kan nok gaa ret rask. I hvert Fald maa vi have Husene færdige til August.

Det er ganske umuligt for mig at sige, hvor mange Boliger vi skal bruge. Det er ret vanskeligt at beregne noget i dette Forhold. Der kan gaa en Maaned eller dog 14 Dage, uden at der melder sig nogen husvild, og saa kan der til Gengæld i Løbet af de næste 14 Dage melde sig 10 Familier. Det er derfor vanskeligt at udtale sig bestemt derom, men at der er stor Trang for Boliger er givet, og det er meget ønskeligt, at vi faar nogle til Disposition saa snart som muligt. Vi maa mange Gange sige Nej til Folk, som virkelig har Krav paa de Boliger, de beder om; vi har ingen, vi kan ikke skaffe dem.

M. E. Jensen: Vi har nylig i Kommunalbestyrelsen faaet en frygtelig Skildring fra autoritativ Side af de Forhold, som hersker herude paa Boligomraadet. Jeg beklager, at jeg ikke har det Materiale ved Haanden, jeg skulde bruge, ellers vilde jeg gengive, hvad der blev sagt om den Elendighed, der er til Stede her i Kommunen.

I Anledning af Volmar Jensens Udtalelser vil jeg blot sige,

at det er ganske ligegyldigt, om de Boliger, som vi forøvrigt er glade for, der tilsyneladende vil blive tilvejebragt ad privat Vej, kommer, og om de andre Boliger, som Volmar Jensen omtalte. ogsaa kommer; de kan nemlig efter den Skildring, vi fik sidst. ikke afhjælpe de Forhold, som skal og maa afhjælpes herude bl. a. derved, at Kommunen selv bygger. Der maa gøres noget for alle de Mennesker, der bor herude uden ordentlig Bolig, vi maa gøre det, ikke alene for de paagældendes Skyld, men ogsaa for Kommunens egen Skyld; de paagældende kan simpelthen ikke betale de Lejer som skal betales i de nye Huse, der er Tale om at opføre, selv om man der regner med en billig Leje — Kommunen maa derfor bygge.

Volmar Jensen: M. E. Jensen siger, at vi i sidste Møde fik en sørgelig Skildring af Forholdene herude paa Boligomraadet. Ja, det er rigtigt; vi fik i sidste lukkede Møde fra autoritativ Side en saadan Skildring, men naar M. E. Jensen anfører det, maa jeg ogsaa have Lov til at anføre, at der fra anden Side blev sagt, at de Farver, der blev malet med, maaske var lidt for sorte.

At vi har Trang til Husvildeboliger, ved jeg vel. Men jeg fik ikke Svar paa mit Spørgsmaal om, hvormange Lejligheder, blot omtrentlig, der skal benyttes for Eks. inden Nytaar. Jeg ved godt, at det er umuligt at sige noget bestemt, men noget Svar kan man vel give.

Den ærede Formand for Forsørgelsesudvalget (Fru Lehmberg) maa huske paa, at hun som Formand for Udvalget og de øvrige Udvalgsmedlemmer har nogen Føling med Forholdene og er kendt dermed, medens vi andre, som ikke sidder i Forsørgelsesudvalget — jeg i hvert Fald — er ganske udenfor og staar helt fremmed for Spørgsmaalet om, hvor mange Lejligheder der kan være Brug for.

Jeg vilde være glad, om jeg blot tilnærmelsesvis kunde faa et Tal opgivet. Det er ikke rigtigt, som M. E. Jensen sagde, at det private Initiativ, som nu forhaabentlig faar Lov til at udvikle sig og vise, hvad det formaar, ikke skulde afhjælpe Husvildenøden; efter den Ordning, der er truffet, skulde disse Lejligheder stilles til Disposition ikke alene for Beboere af Kommunen, men netop for husvilde Beboere, og den Leje, der er stipuleret, skulde ikke overstige den Leje, vi selv tager i Kommunens Husvildeboliger.

Christensen: Det er ikke nemt at opgive noget Tal over de Lejligheder, vi skal bruge. Jeg synes i og for sig heller ikke,

det er nødvendigt at nævne noget Tal, naar man ved for Eks. blot hvor mange samboende Familier, vi har herude. For at opfylde Fattiglovens § 66 i den allerstrængeste Forstand, altsaa ligefrem skaffe Folk Tag over Hovedet, naar de stod uden Bolig, har det været nødvendigt for os at faa Folk til at bo sammen i Husvildeboligerne; i de smaa 2-Værelsers Lejligheder bor der alt for mange Mennesker, naar Hensyn skal tages til sundhedsmæssige, hygiejniske og moralske Forhold.

Selv om det private Initiativ bygger baade de Huse, der er Tale om i første Omgang, og dem i 2den Omgang, vil Forholdet dog være det, at der i høj Grad er Brug for de 8 Lejligheder, her er foreslaaet bygget. Der er ikke Tvivl om, at der er Brug for disse Huse; i hvert eneste Udvalgsmøde prøver vi at afvise Folk, som søger om Lejlighed, naar blot der er den ringeste juridiske Grund til ikke at kalde dem husvilde; selv om alle de øvrige Grunde, de anfører for at faa en ny Lejlighed, i Virkeligheden er saa gode og overbevisende, som de kan være, saa man virkelig havde Ret til at anvise dem en bedre Lejlighed, hvis man havde en, søger vi som sagt at slippe, fordi vi jo ikke har nogen Lejlighed. Naar man ikke har nogen, kan man jo heller ikke hjælpe Folk, og som vi hørte sidst, er Forholdet det... (Formanden: Denne Skildring blev givet i et lukket Møde)... Efter den Skildring, vi fik sidst, er det mit Indtryk, at vi ganske roligt kan gaa med til denne forholdsvis ringe Udvidelse af Boligerne herude.

Blichfeld: Jeg vil saa varmt jeg kan understøtte Udvalgets Indstilling, saa Byggeriet kan komme i Gang saa snart som muligt.

Maa jeg sige til Volmar Jensen, at naar man fra Forsørgelsesudvalgets Side har ladet Medlemmer tilflyde saadanne Meddelelser, som vi modtog sidst, og naar der fra autoritativ Side gives en ganske objektiv Fremstilling af Forholdet, er der ikke nogen Anledning til at man fra en enkelt Side i Raadet stiller sig skeptisk deroverfor. Vi, som sidder i Udvalget og kender Forholdene og Tilstandene rundt om i Kommunens Husvildeboliger, kan understrege, at det virkelig forholder sig saaledes, som det blev os meddelt. Iøvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, da det ikke ønskes.

Faktum er, at Forholdene er fortvivlede. Naar der nu er stillet Forslag om Opførelsen af 8 Lejligheder, og man saa fra anden Side henviser til det private Initiativ, siger jeg: Ja, lad os blot tro paa, at det dog en Gang bliver til Alvor og kan

hjælpe os; vi har ikke været forvænt dermed i de Aar, der er gaaet. Der er Tale om, at der ad privat Vej skal opføres 25 Huse, hvoraf Halvdelen skal være To-Familieshuse; af disse 2-Værelsers Lejligheder skal den ene beboes privat — tilbage bliver 12 Lejligheder, som Kommunen faar at raade over! Men det betyder ikke meget overfor de Forhold, vi ved der virkelig er til Stede herude. Og i sidste Udvalgsmøde var vi da ogsaa, som Christensen før mindede om, enige om fra alle Sider, at hvis der ikke sker noget i Løbet af en Maaned fra Dato, maa vi fra Udvalgets Side kræve, at der bygges yderligere 2 Huse, saa de 2 Huse, her er Tale om, er absolut ikke overflødige; vi kan ikke frafalde Kravet derom.

Jeg for mit Vedkommende tror ikke ret meget paa, at Boligmøden kan afhjælpes ad privat Vej, dertil er Ulykken for vidt forgrenet herude, men selvfølgelig hjælper enhver Lejlighed. der fremskaffes, og jeg ser derfor gerne, at der bygges saa meget og saa snart som muligt.

M. E. Jensen: Spørgsmaalet om, hvorledes Boligforholdene er i Kommunen og under hvilke Forhold Borgerne lever i boligmæssig Henseende kan ikke være noget, vi ikke kan drøfte i offentligt Møde. Jeg skulde gerne genfortælle lidt om, hvad der blev meddelt os i sidste lukkede Møde; det blev meddelt i lukket Møde, fordi det nu passede bedst at fremkomme med Meddelelserne paa den Maade, ikke fordi det skulde være nogen Hemmelighed for Offentligheden, noget, vi ikke maa tale om. Som jeg nævnte til at begynde med, har jeg desværre ikke det Materiale ved Haanden, jeg skulde bruge for at fortælle det om Boligforholdene, vi hørte sidst, og jeg kan derfor ikke gøre det i Øjeblikket. Det er maaske heller ikke nødvendigt at gøre det. Jeg haaber, det maa lykkes os — thi jeg tror i Virkeligheden, at vi alle er besjælet af Ønsket derom — at afhjælpe saa meget og saa godt som det er muligt disse vanskelige Forhold paa Boligomraadet, men for at faa dem afhjulpet, er det absolut nødvendigt, at dette Forslag bliver vedtaget.

I Anledning af Volmar Jensens Bemærkning til mine Udtalelser før om, at den Skildring, vi fik, skulde være malet med noget for sorte Farver, vil jeg gerne sige, at jeg ved ikke, hvem den Bemærkning kom fra. Jeg kunde tænke mig, at den ikke er kommet fra et Medlem af Udvalget; jeg kunde tænke mig, at den er faldet fra et Medlem, paa hvem Skildringen har gjort et saadant Indtryk, at han, som alle vi andre, har kviet sig ved at tro paa, at Forholdene virkelig er saa forfærdelige, som

det blev meddelt os. Vi andre, som nok har hørt derom af og til, men som ikke ellers har kendt noget dertil, maa jo nu undersøge Forholdene paa Stedet. Jeg vilde inderligt ønske, at der var malet med for sorte Farver, men jeg tror det desværre ikke; og der blev da heller ikke i sidste Møde anført noget som helst Bevis for, at Skildringen var givet med for mørke Farver.

Volmar Jensen: Naar der fra et Medlems Side bliver sagt, at de Udtalelser, der om dette Forhold blev fremsat i sidste Møde, var for mørkt farvede, har vi, som ikke er Medlemmer af Forsørgelsesudvalget, Lov til at støtte os dertil. At det kniber med at skaffe Bolig til de husvilde, ved jeg godt, og jeg vil heller ikke modsætte mig den foreliggende Indstilling, men jeg vil gerne have, at man meget nøje overvejer, om det virkelig er nødvendigt, at Kommunen bygger. Det forekommer mig, at jeg har nogen Grund til at stille mig lidt skeptisk overfor det foreliggende Forslag, idet man nemlig ved Budgetbehandlingen holdt paa, at der skulde optages et Beløb af 200,000 Kr. til at bygge Husvildeboliger for, medens Beløbet nu er bragt ned til 60,000 Kr., men skal der bygges i stor Stil, forslaar dette Beløb jo ikke. Sagen er den, at der er kommet noget til, som ikke forelaa ved Budgetbehandlingen, nemlig at det private Initiativ, som ogsaa Blichfeld talte om, nu vil bygge, og det er det, jeg haaber, at det vil kunne bygge saa meget, at vi maaske kan undgaa at bygge flere Husvildeboliger, og vi er jo alle interesseret i, at der ikke bygges mere ved Kommunens Foranstaltning end højst nødvendigt, men maaske disse to Huse er nødvendige.

Fru Lehmberg: Volmar Jensen vil gerne vide lidt om, hvor stor Tilgangen af Husvilde er. Jeg kan oplyse, at vi den 31. Marts 1917 havde 32 husvilde Familier, den 31. Marts 1918 havde vi 43 Familier, den 31. Marts 1919 var her 118 Familier, den 31. Marts 1920 166 Familier, April Flyttedag 1921 var her 241 Familier, April Flyttedag 1922 var her 258 Familier. den 20. Marts 1923 havde vi 270 Familier med ialt 1155 Personer og den 30. April i Aar var her 304 husvilde Familier.

For det sidst forløbne Aar drejer det sig altsaa om en Tilgang med 34 Familier. I April Maaned i Aar havde vi en Tilgang paa 10 Familier, men samtidig havde vi det usædvanlige Tilfælde, at der var en Afgang paa 5 Familier; det er noget ganske enestaaende, og det skyldes udelukkende dette, at vi gennem Forsørgelsesvæsenet har skaffet en Del Folk, som i sin Tid

er kommet hertil fra Landet, og som hører hjemme paa Landet, ud paa Landet igen ved at skaffe dem Røgterpladser og lign.; derfor har vi haft saa stor en Afgang i April, i Almindelighed har vi saa godt som ingen Afgang. At faa 10 husvilde Familier i Løbet af en Maaned, betyder dog noget!

Tilgangen sidste Aar var som nævnt 34, og der blev af Kommunen bygget 24 Lejligheder. Da vi skulde lægge Budgettet for indeværende Aar, og vi fra Forsørgelsesudvalgets Side ønskede, at der skulde optages et Beløb af 200,000 Kr. til Opførelsen af 6 nye Huse med ialt 24 Lejligheder, vilde dermed ikke være helt tilfredsstillet det Behov, der egentlig er til Boliger, og derfor mener jeg, at det er et saa ganske rimeligt Forslag, Forsørgelsesudvalget her har fremsat om Opførelsen af 2 Huse. Vi kunde slet ikke nøjes med disse 2 Huse, hvis vi ikke netop havde Udsigt til, at der ad privat Vej bliver skaffet nogle Boliger tilveje; saafremt denne Plan ikke gennemføres, maa vi fra Udvalgets Side absolut holde paa, at de 6 Huse, som vi stillede Forslag om ved Budgetlægningen, ogsaa opføres.

M. E. Jensen: Jeg vil ikke gerne have, at denne Debat skal sluttes under Indtryk af, at der bestaar noget Modsætningsforhold mellem Volmar Jensen og mig. Det har ikke været min Mening, at de Boliger, der nu eventuelt fremskaffes ad privat Vej, ikke skulde afhjælpe Bolignøden herude, det gør de selvfølgelig, og derfor sagde jeg ogsaa udtrykkelig, at jeg var glad ved, at et saadant Forslag var fremme. Vi er ikke fra vor Gruppes Side særlig hidsige paa at anvende store Beløb paa dette Byggeri, hvis det kan ske ad privat Vej, det har vi vist saa ofte tidligere og ogsaa nu; i saa Henseende er vi alle ganske enige. Jeg var betænkelig ved, at der kun skulde opføres 2 Huse i denne Omgang, men disse Betænkeligheder er nu efter de faldne Udtalelser delvis bortvejrede for mit Vedkommende.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

Dørene lukkedes Kl. 7,15.

Mødet den 17. Juni 1924, Kl. 6.

Fraværende var: Grønbech, Volmar Jensen og Toldberg, alle med anmeldt Forfald.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 7. Juni 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Raadet ikke har kunnet bevilge A/S Tollings Andragende om Tilladelse til at etablere en Automobilomnibus-Rute fra Københavns Grænse ad Bernstorffsvej, Vilvordevej til Dyrehaven ved Rødeporthus. (T. F. 2051—1924).

b. Skrivelse af 30. Maj 1924 fra Det danske Spejderkorps indeholdende Anmodning om, at Kommunen i Anledning af et internationalt Spejderstævne, der afholdes i Tiden 10.—23. August 1924, vederlagsfrit vil lade indlægge Vand til Stævnets Lejrplads paa Ermelundsvej samt foranstalte særlig Nat- og Dagrenovation og stille Materiel til Raadighed. (T. F. 1920—1924).

Formanden (Parkov): Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

c. Skrivelse af 26. Maj 1924 fra Sjællands Stiftamt med Meddelelse om, at Indenrigsministeriet under 20. s. M. har tilskrevet Amtet følgende:

„I Anledning af et fra Dansk Sejlskibsrederiforening for mindre Skibe, Nordjyllands Afdeling, modtaget Andragende, har Statsministeriet henstillet til Indenrigsministeriet at søge udvirket, at der i Tilfælde, hvor Kommuner direkte eller indirekte har Ind-

flydelse paa Afslutning af Befragtningskontrakter, gives danske Skibe Fortrinsret fremfor udenlandske.

Under Henvisning hertil skal man anmode Hr. Amtmanden om at ville gøre de Kommunalbestyrelser indenfor Amtet, der maa antages at afslutte saadanne Kontrakter, bekendt med det af Statsministeriet udtalte Ønske, idet man skal bemærke, at det i det Andragende, der ligger til Grund for Statsministeriets Henstilling, særlig fremhæves, at det vil være rimeligt, om Transport af Sten og Skærver fra Sverige, der hidtil for Størstedelens Vedkommende har fundet Sted med svenske Skibe, fremtidig, hvor dette er muligt, kunde overgaa til danske Skibe." (T. F. 1871—1924).

d. Skrivelse af 4. Juni 1924 fra Bygningsinspektoratet for Gjentofte Kommune, hvormed fremsendes følgende

Beretning

over de i Bygningsinspektoratet i Tiden 1. April 1923—31. Marts 1924 behandlede Sager:

Antallet af de til Bygningsinspektoratet indsendte Byggesager er lig 1243 Stkr.

Kendelser for afsluttede Byggearbejder er lig 13,435 Kr.

Antallet af Byggesager, der er blevet behandlet i Stiftamtet, er lig 545 Stkr.

Antallet af de indgivne Anmeldelser til Birket er lig 17 Stkr.

Antallet af løbende Retssager er lig 104 Stkr. (E. 42—1921).

e. Skrivelse af 16. Juni 1924 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. Juni 1924:

Fag	Mænd	Kvinder
Kvindelige Arbejdere		1
Farmacevter	2	
Murere	1	
Snedkere	2	
Typografer	3	
Handels- og Kontormedhjælpere	1	
Personligt tilmeldte	8	4
Tilsammen	17	5

(T. F. 2150—1924).

f. Skrivelse af 30. Maj 1924 fra Københavns almindelige

Boligselskab med Fremsendelse af en nylig udkommet Bog, kaldet „Studiebyens Huse", samt med Tak for det Tilskud og den Støtte, der iøvrigt fra Kommunens Side er vist Foreningens Datterselskab „Studiebyen". (E. 2—1921).

g. Skrivelse af 29. Maj 1924 fra Skovshoved Sogns Grundejerforening med Anmodning om:

1) at Kørehastigheden for Automobiler gennem Skovshoved By fra Skovshovedvej til Hvidøre maa blive nedsat til 15 km i Timen,

2) at det skarpe, nordlige Hjørne ved Øresundshøj og Strandvejen maa blive afrundet,

3) at de to Træer, der staar ved Bomhusets sydlige Gavl ved „Over Stalden" maa blive fjernet, og

4) at det tages under Overvejelse, om ikke den høje Mur, der opføres paa det sydlige Hjørne af Skovshovedvej og Strandvejen, frembyder saa farlige Ulemper for Færdslen, at der kunde være Grund til at indlede Forhandling med Ejeren om at faa den forandret. (T. F. 1942—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

h. Skrivelse fra Jægersborg kommunale Forening med Henstilling til Kommunalbestyrelsen om at frafalde den i et tidligere Møde tagne Beslutning om at rette en Henvendelse til Københavns Amtsraad om, hvorvidt Raadet har opgivet Forslaget om den i sin Tid projekterede Sporvejslinie ad Niels Andersens Vej til Gjentofte Station, idet en saadan Linie formenes at være af stor Betydning saavel for selve Gjentofte som for Jægersborg. (T. F. 2181—1924).

Formanden: Ogsaa denne Skrivelse henvises til teknisk Udvalg.

i. Skrivelse af 12. Juni 1924 fra Jægersborg kommunale Forening med Anmodning om, at Arbejdet vedrørende de Anlæg, der er af saa stor Betydning for Jægersborg By, nemlig Gennemførelsen af Ermelundsvej til Brogaardsvej og Udvidelsen af Jægersborg Allé fra Vældegaardsvej til Ermelundsvej, snarest muligt maa blive paabegyndt. (T. F. 2091—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

Kr. Larsen: Maa jeg i Anledning af denne Skrivelse gøre opmærksom paa, at der arbejdes paa at gennemføre Ermelundsvej. Vi har fra Ejendoms- og Byggeudvalgets Side rettet Hen-

vendelse til teknisk Udvalg derom, og Projektet er under Udarbejdelse; fra teknisk Forvaltning vil der blive gjort alt muligt for at gennemføre Vejen saa snart som muligt.

Formanden: Saa snart som de økonomiske Forhold tillader det.

j. Skrivelse af 6. Juni 1924 fra Dansk Anlægsgartner- og Havearkitektforening, hvori det henstilles til Kommunalbestyrelsen ved fremtidige Licitationer over gartneriske Vedligeholdelsesarbejder i Kommunen udelukkende at henvende sig til Mestre og ikke, som nylig sket, til Lønarbejdere, idet dette Forhold har givet Anledning til Klage fra de Medlemmers Side af Foreningen, som har deltaget i Tilbudsgivningen. (T. F. 2084—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til Overvejelse i Anlægsudvalget.

k. Skrivelse af 10. Juni 1924 fra Forenede Danske Motorejere, hvori Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed henledes paa, at der paa det nordvestlige Hjørne af Fuglegaardsvej og Lyngbyvej findes en Hæk, der hindrer fri Oversigt over Vejene, hvorfor det henstilles, at nævnte Hæk foranlediges nedskaaret til en passende Højde. (T. F. 2085—1924).

Formanden: Denne Skrivelse henvises til teknisk Udvalg.

l. Skrivelse af 16. Juni 1924 fra Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening med en indtrængende Henstilling til Kommunalbestyrelsen om at drage Omsorg for, at de i sin Tid projekterede Sporvejsforbindelser fra Gjentofte Station og Hellerup Station til Amtssygehuset ved Niels Andersens Vej maa blive etableret.

Formanden: Skrivelsen henvises ligeledes til teknisk Udvalg.

m. Skrivelse af 10. Juni 1924 fra Direktionen for Den almindelige Brandforsikring for Landbygninger med Meddelelse om, at Selskabet efter Omstændighederne er villigt til at refundere Kommunen 1/8 af de ved Kommunens Brandvæsens Udrykning til Branden paa Klampenborg Badehotel afholdte Udgifter, der androg 1800 Kr.

Det tilføjes, at naar Selskabet, uagtet det i høj Grad anerkender den Beredvillighed, hvormed Gjentofte Kommunes Brand-

væsen· yder Hjælp, og den fremragende Dygtighed, hvormed Brandslukningsarbejdet ledes, ikke mener at kunne bryde sit Princip at lade Brandforsikringen deltage med et større Beløb end 1/3 af Udgiften, skyldes det

1) at Løsøreforsikringsselskabet, som maa antages at have været interesseret i Brandens Slukning i lige saa høj Grad som Landbygningernes Brandforsikring, aldeles har nægtet at yde noget Bidrag,

2) at Gjentofte Kommunes Brandvæsen efter Brandpolitilovens § 33, 1. Punktum, havde Mødepligt i det paagældende Tilfælde, og

3) at Brandslukning er en Opgave, der paahviler Kommunerne.

(Brandv. 56—1923-24).

Formanden: Jeg antager, at denne Skrivelse vil give Anledning til, at vi i Brandudvalget nærmere overvejer, hvorledes vi skal forholde os med Hensyn til Udrykning til fremmede Kommuner.

n. I Tiden 27. Maj—16. Juni 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 27. Maj indskærpet et af teknisk Forvaltning overfor Ejeren af en Ejendom ved Esthersvej udstedt Paabud om Eftersyn af utætte Cisterner til Vandklosetter. (T. F. 1688—1924).

Den 27. Maj meddelt, at Kommunen ikke mener at have nogen Forpligtelse til ved Grøftanlæg at forhindre Vandet i at strømme ind paa Ejendommen Ole Suhrsvej Nr. 36, der grænser ud til Skolestien i Gjentofte, da denne Stis Anlæg ikke har foranlediget nogen Forandring i Terrænforholdene. (T. F. 955—1924).

Den 27. Maj meddelt Grosserer Axel Schoppe, Ejer af Baunegaardsvej Nr. 30, Gjentofte, at man ikke for Tiden har under Overvejelse at fjerne Træerne paa Baunegaardsvej — paa Foranledning af et af ham fremsat Ønske om Fældning af Vejtræerne. (T. F. 963—1924).

Den 27. Maj tilsagt Skomagermester L. H. Linde, Ordrupvej 105, at man er villig til for Kommunens Regning at befæste hele Fortovsarealet udfor Ejendommen med Slagger og Grus, og at man eventuelt kan godtgøre ham Omkostningerne ved saadan Befæstelse for det Areals Vedkommende, som han selv maatte

ønske at befæste paa anden Maade. Derimod kan man ikke imødekomme hans Ønske om Lægning af 2 Rækker Fliser paa Fortovet. (T. F. 1332—1924).

Den 31. Maj tilsagt A/S De Ibsenske Grunde, at Kommunen, om ønskes, vil være villig til at indkalde til en uformel Forhandling mellem de interesserede Grundejere angaaende Spørgsmaalet om Anlæg af Havsgaardsvejs Forlængelse til Lyngbyvej, medens man ikke for Tiden mener, at Betingelserne for Indkaldelse af en egentlig Aastedsforretning er til Stede. (T. F. 1642—1924).

Den 31. Maj overfor samme Selskab indgaaet paa, at Kommunalbestyrelsen vil stille som Betingelse for Afgivelse af Spilde vandsattest med Hensyn til saadanne Ejendomme, der skal have Tilslutning til Hellerupgaards-Kloaken, at der forinden præsteres Attest for, at de har afgjort deres Bidrag til Selskabet. (T. F. 1566—1924).

Den 3. Juni skrevet til Forstanderinden for Sct. Josephsøstrenes Skole i Ordrup angaaende forskellige Udsættelser vedrørende Skovgaardsvej i Ordrup. (T. F. 1423—1924).

Den 7. Juni afsendt Meddelelse til Grosserer G. Biehl, Hultmannsvej 8, angaaende Beskæring af Lindetræerne langs Fodboldbanen ved Phistersvej, hvilke Træer man ikke for Tiden ønsker at tage Bestemmelse om helt at lade fjerne. (T. F. 1887—1924).

Den 11. Juni meddelt Fritagelse indtil videre for tvungen Renovationsudførsel fra Ejendommen „Sølyst". (T. F. 1390—1924).

Den 11. Juni meddelt lignende Tilladelse vedrørende Fru Anna Nørgaards Ejendom Matr. Nr. 1c af Ordrup. (T. F. 1233—1924).

Den 12. Juni meddelt Skovshoved Sejlklub, at man indtil videre kan imødekomme Klubbens Anmodning om, at de dens Medlemmer tilhørende Baade maa faa anvist særlig Plads i Havnen, medens man ikke for Tiden kan love at foretage en ønsket Opmudring af Havnen, hvilket sidste vil blive overvejet ved Budgetbehandlingen til Efteraaret. (T. F. 1404—1924).

Den 14. Juni imødekommet en Anmodning om Montering og Tænding af en Lygte paa Anchersvej, foreløbig i Tiden fra 1. Maj—1. Oktober. (T. F. 1997—1924).

Den 14. Juni indgaaet paa forskellige Ændringer i de tidligere præciserede Approbationsbetingelser med Hensyn til Projekt til Anlæg af og Bebyggelse ved en Vej paa Matr. Nr. 33b

m. fl. af Gjentofte, ved Strandvejen lige overfor Maglemosevej. (T. F. 1734—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og Andragender om Dispensation fra Brandpolitiloven samt afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Bedømmelsesudvalget m. m.

o. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 27. Maj 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af de Laan i Henhold til Lov af 23. December 1922, som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:
   Boligselskabet „Kirkebakken",
   Murermester A. Graner.
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Kaptajn N. P. Kruse, Hellerup, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre paa Matr. Nr. 9x og 9be af Gjentofte By, Hellerup Sogn, samt at garantere for Halvdelen af dette Beløb. (Ø. 89—1924);
3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Brødhandler C. F. Hemmeth, Vangede, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 6000 Kr. til det Hus, han agter at opføre, indeholdende en 3-Værelsers Lejlighed og en Butik med en 1-Værelsers Lejlighed i Ejendommen Vangedevej 27, samt at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 91—1924);
4) at anbefale, at Intendant Kjær faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Skolevej og Edelgaveallé, men ikke at garantere for Laanet. (Ø. 85—1924);
5) at afslaa Andragende fra Fuldmægtig E. Thürmer, København, om Skattelempelser for det Hus, han agter at opføre paa en ham tilhørende Grund ved Vingaards Allé. (Ø. 75—1924);
6) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at erklære sig villig til at sælge et Areal ved Gjentofte Kirkeplads, ca. 4200 Kv. Al., med paastaaende Bygninger, Gjentoftegade Nr. 14, til Murermester Carl Glatrup. (E. 58—1924);
7) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge en Parcel af „De Storm'ske Jorder",

ved Skrænten, stor 2000 à 2500 Kv. Al. til Murermesterforeningen for en Pris af 3 Kr. kontant pr. Kv. Al. (E. 82—1924);

8) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge til Bagermester H. Grønbech en ca. 4000 Kv. Al. stor Grund af Tjørnegaardens Jorder ved Jernbaneviadukten og Fæstningskanalen for 2 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al. (E. 70—1924);

9) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge til A/S „Phønix" 25 Grunde af Tjørnegaardens og Meutegaardens Jorder, hovedsagelig beliggende paa begge Sider af Sauntesvej for en Pris af 2 Kr. 75 Øre pr. Kv. Al. (E. 66—1924);

10) at indgaa paa at yde et Honorar af 1 Kr. 50 Øre pr. Vurdering til hver Ejendomsskyldsvurderingsmand. (E. 57—1924);

11) at foranledige, at Suppleanten for Tømrermester P. Juul Steen i Kommunens faste Taksationskommission Tømrermester J. Jensen vælges til Medlem af Kommissionen, og som Suppleant for denne at udpege Murermester H. C. Büchler. (T. F. 1066—1924);

12) at vælge som Medlem, Ejerrepræsentant, til Gjentofte Sogns Huslejenævn i Stedet for afdøde Købmand P. Juul Steen Agent C. N. Sørensen og som Suppleant for denne Murermester A. Graner. (A. 53—1924);

13) at fritage Fru Slotsgartner Paludan for Hvervet som Tilsynsførende med Plejebørn i Gjentofte Distrikt og overdrage Hvervet til Frk. Neumann, Maltegaardsvej 7, der har erklæret sig villig til at overtage det. (F. 139—1924);

14) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge til Frk. Ida Carlsen, København, den paa Udstykningsplanen for Hyldegardens Jorder som Nr. 3 opførte Parcel, ca. 2100 Kv. Al. for 4 Kr. pr. Kv. Al. (E. 81—1924);

15) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge til Murermester Bernth Madsen, København, den som Nr. 10 paa Udstykningsplanen for Kommunens Grunde ved Elvindsvej opførte Parcel for 4 Kr. 40 Øre pr. Kv. Al. (E. 73—1924);

16) at bemyndige Anlægsudvalget til at anskaffe en Motorplæneklipper. (T. F. 1412—1924);

17) at bemyndige Ejendoms- og Byggeudvalget til paa nærmere

angivne Vilkaar at sælge en Grund til Arbejdsmændenes Forbund. (E. 79—1924);

18) under Forbehold af Amtsraadets Samtykke og paa nærmere angivne Vilkaar at sælge til Murermester N. P. Jensen, København, en Grund paa Hjørnet af Ingeborgvej og Marediget, ca. 1700 Kv. Al. stor og for en Pris af 5 Kr. pr. Kv. Al. (E. 74—1924);

19) at tillade, at en Lejlighed i Ejendommen Jægersborg Allé 28, der tilhører Parfumehandler Chr. Poulsen, hvilken Lejlighed bestaar af to Værelser med Kammer, stilles til Ejerens fri Disposition — altsaa ogsaa eventuelt til Forretningsbrug — mod at Ejeren til Kommunalbestyrelsens Disposition foruden den Lejlighed paa tre Værelser med Spisekøkken, som allerede gennem Huslejenævnets Disponering maa siges at være stillet til Kommunens Disposition, stiller en nyindrettet 4-Værelsers Lejlighed med Køkken, samt en Kælderlejlighed, bestaaende af 2 Værelser med Køkken, alt under Forudsætning af, at Kælderlejligheden er lovlig. (F. 534—1923).

p. En Sags Overgang fra lukket til offentligt Møde.

Formanden: Paa derom fremsat Anmodning overgaar den under Punkt 28 paa Dagsordenen for det lukkede Møde opførte Sag, vedrørende Overenskomst med Renovationsarbejderne, til Behandling i offentligt Møde.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Opførelse af et Arkiv til Brug for Kommunens tekniske Forvaltning.** (E. 40—1924).

Kr. Larsen: Efter Anmodning fra teknisk Forvaltning har vi ladet udarbejde nogle Planer til Fremskaffelse af bedre Arkivforhold for den tekniske Forvaltning.

Det er ret ugunstigt og i Virkeligheden uforsvarligt, som man i Øjeblikket har Arkivforholdene ordnet, idet man maa opbevare en stor Del Papirer, Tegninger, Kort og lign. Ting i Træbarakken ved Siden af Villaen paa Ingeborgvej; denne Barak er meget brandfarlig, og man har Papirerne liggende rundt om i Skabe og andre Steder.

Man har stadig opsat Opførelsen af et nyt Arkiv, idet man ventede, der vilde komme en Udvidelse af Raadhuset. Da For-

holdene imidlertid ikke har været gunstige for saadanne Byggearbejder, har man udskudt denne Plan, men man har undersøgt Muligheden af at foretage en Tilbygning til Raadhuset, saa man altsaa kun opførte en Del af den planlagte Udvidelse og saa overflyttede teknisk Forvaltning dertil, men da Bekostningen ved en saadan Tilbygning blev uforholdsmæssig høj, opimod 200,000- 250,000 Kr., idet man samtidig maatte foretage en Ombygning af det nuværende Raadhus for at skaffe Forbindelse med Tilbygningen og i det hele taget indrette den paa den Maade, der har været Tanken, har vi ogsaa opgivet denne Plan.

Man har derfor hæftet sig ved en Tilbygning til det nuværende Arkiv i teknisk Forvaltning, idet man ud derfra opfører en ca. 16 Alen lang og ca. 10 Alen bred Bygning; det bliver saaledes en ret stor Bygning at føre ud, og den vil i Forbindelse med de Forandringer, der iøvrigt bliver at foretage, beløbe sig til ca. 20,000 Kr.

Hele Ejendoms- og Byggeudvalget — med Undtagelse af mig — er dog enedes om at foretage denne Tilbygning til Villaen og saa lade det bero dermed, indtil Forholdene maaske engang bliver saadanne, at man kan tage fat paa Udvidelsen af selve Raadhuset.

Jeg for mit Vedkommende har ment, at denne Tilbygning vilde være ret værdiløs, naar man ikke havde Brug for den længere til dette Brug, idet Villaen ikke vilde have større Værdi, selv om denne Tilbygning blev opført. Jeg har derfor bedt Kommunearkitekten udarbejde Planer til en Villa, indrettet til 2 Familier, altsaa et almindeligt 2-Familiershus, som jeg havde tænkt mig kunde opføres paa Kommunens Grund ved Raadhusvej som det sidste Hus i Rækken inden Raadhuset; det vilde blive Raadhusvej Nr. 44.

Tegningerne dertil er hængt op paa Væggen; Huset skulde indeholde to 5-Værelsers Lejligheder, medens hele Kælderen blev indrettet til Arkiv; i Stuen og paa 1ste Sal skulde der være almindelige Kontorer, og i Tagetagen kunde Tegnestuerne indrettes. Teknisk Forvaltning har erklæret sig tilfreds med denne Tegning og mener, at der i en saadan Bygning kunde rummes alt, hvad der i Øjeblikket findes i Villaen og Barakken, som saa vilde blive overflødig.

Bygningen, der skulde koste ca. 75,000 Kr., er tænkt opført paa en saadan Maade, at der ikke vil være nogen synderlig Udgift forbundet med Forandringer, naar den Tid kommer, da man ikke har Brug for den længere som Kontorbygning; man skulde

saa let kunne realisere den som almindelig Beboelsesvilla til 2 Familier.

Naar teknisk Forvaltning fik Plads i denne nye Bygning, fik man til fri Raadighed den Villa, som Forvaltningen for Tiden benytter, og dertil kunde man saa overflytte Kontorerne i Jægersborg Allé, Bygningsinspektoratet og Tilsynet med Kommunens Ejendomme, saa man var fri for at have disse Kontorer længere borte og derved indvinde den Leje, som vi nu betaler. De 4000 Kr., der betales i Leje, svarer i det væsentlige til den Merudgift, der kan blive Tale om, hvis man opfører den Villa, jeg har foreslaaet bygget, idet Differencen mellem Udgifterne ved den og Tilbygningen andrager ca. 55,000 Kr. Jeg anser som sagt Opførelsen af en selvstændig Villa for den bedste Ordning, thi selv om en saadan Villa ikke vil have den fulde Opførelsesværdi, naar den en Gang skal sælges, vil det Prisfald der kan blive, næppe blive de 20,000 Kr., som Tilbygningen koster.

Yderligere vil man ved denne Ordning opnaa, at man bliver fri for at bruge den Barak, man i Øjeblikket benytter til Kontorer; disse er meget uheldige, det er som nævnt et Træhus, og naar man sidder i de forskellige Kontorer og taler i Telefon, høres det over hele Bygningen, hvad man siger; dertil kommer, at den er ret brandfarlig og dyr at opvarme.

Paa egne Vegne skal jeg tillade mig at indstille, at der opføres en selvstændig Villa, at teknisk Forvaltnings Kontorer overflyttes dertil, og at den derved frigjorte Villa ved Ingeborgvej benyttes af andre Kontorer, som i Øjeblikket har til Huse udenfor Raadhuset.

Bygningen skulde antagelig kunne staa færdig til Foraaret; der har i Udvalget været nogen Betænkelighed ved at paabegynde et saadant Arbejde, idet man mente, der vilde mangle Bygningshaandværkere; men jeg gaar ud fra, at selve Byggearbejdet først vil blive paabegyndt senere, og at der nok til den Tid vil være tilstrækkelig Arbejdskraft til at udføre Arbejdet.

Christensen: Den ærede Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget har udviklet Sagen, som den foreligger fra Udvalgets Side. Naar vi indenfor Udvalget fra et Flertals Side ikke har kunnet gaa med til den Ordning, som Udvalgsformanden har projekteret, er det, fordi vi mener, at man ved at opføre en saadan Villa faktisk vil udskyde Tidspunktet for en samlet Udvidelse af Raadhuset. Thi Pladsmanglen gælder jo ikke alene teknisk Forvaltning; samtlige Forvaltningsgrene indenfor Raadhuset mangler Plads. Og naar en Villa indrettes til Kontor-

brug, vil der, naar den en Gang skal sælges til privat Brug, blive saa store Forandringer at foretage, at det vil koste en Del Penge, og derved vil Kommunen, tror jeg, komme til at lide et stort Kapitaltab.

Den ærede Udvalgsformand oplyste nu, at Tilbygningen til den eksisterende Villa skulde koste ca. 20,000 Kr.; vi har faaet opgivet en Sum af ca. 15,000 Kr. Det er den Sum, vi har regnet med, da vi behandlede Sagen i Udvalget. Selvom denne Tilbygning, som Udvalgsformanden meget rigtigt bemærkede, ikke vil forøge Villaens Værdi i nogen særlig Grad, er Forholdet dog det, da der efter min Formening vil gaa nogle Aar, inden man faar den samlede Udvidelse af Raadhuset, at den Kapital, der vil gaa tabt ved at opføre denne Tilbygning, er mindre end den, vi risikerer at miste, naar vi opfører en stor Villa paa 10 Værelser med Kælder under hele Huset m. v.

Jeg deler iøvrigt den ærede Udvalgsformands Mening, at det er absolut nødvendigt, at teknisk Forvaltning faar sine Arkivforhold forbedret; det kan opnaas ved en saadan Tilbygning, og samtidig kunde man maaske undgaa at bruge nogle af Kontorerne i Barakken, hvilket ogsaa vilde være heldigt.

Formanden: Selv om jeg kan finde noget tiltalende i den Plan, som den ærede Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget (Kr. Larsen) har udkastet, er jeg dog enig med Christensen i hans Udtalelser. Jeg tror, at vi i nogen Maade vilde foregribe de Arbejder, som i en relativ nær Fremtid bliver nødvendige med Hensyn til en Udvidelse af Raadhuset.

Det er ikke alene Arkivforholdene, det drejer sig om; vi hører nu, at det ogsaa er selve Kontorforholdene, hvad vi iøvrigt meget godt vidste, som er overordentlig indskrænkede, og det gælder for hele Raadhuset. Efterhaanden som Kommunen vokser, og dermed Antallet af de Sager, der skal ekspederes, vokser, maa Personalet ligeledes forøges, men det er i Virkeligheden i Øjeblikket umuligt at finde en anstændig og ordentlig god Arbejdsplads til dem.

Af disse Grunde mener jeg at maatte følge den af Flertallet anviste Vej; dog kunde jeg ønske — det er der ikke sagt noget om under Behandlingen af Sagen — at høre, hvorledes man nærmere har tænkt sig at indrette disse Rum til Arkiv m. v., men det vil blive Genstand for nærmere Overvejelse, naar der kommer til at foreligge Forslag i saa Henseende. Om Arkivet skal tilvejebringes, ved at man graver ned i Jorden og indretter en Kælder, eller om man vil indrette Arkivet i selve Tilbygningen,

der vel kommer i Højde med den Villa, der i Øjeblikket ligger ved Ingeborgvej, skal jeg ikke udtale mig om, men hvis det sidste bliver foretrukket, skulde jeg dog tro, at man derved vilde forøge Villaens Værdi ogsaa som Salgsvare senere — herom vil vi formentlig senere faa Besked.

Ogsaa jeg har hidtil hørt, at Beløbet ved en saadan Tilbygning vilde ligge omkring 15,000 Kr.; jeg ved ikke, om det er for at forskrække os lidt, at den ærede Udvalgsformand nu runder op med $^1/_3$ af Summen ,til 20,000 Kr. Jeg for mit Vedkommende mener som sagt, at vi bør blive staaende ved Flertallets Indstilling.

Kr. Larsen: Jeg kan ikke forstaa, hvorledes Opførelsen af en selvstændig Villa skulde kunne udskyde Tidspunktet for en samlet Udvidelse af Raadhuset, thi en saadan Villa vil jo kunne realiseres naar som helst, og jeg kan ikke tro, at denne Ordning vilde medføre større Tab for Kommunen end den Tilbygning, som Flertallet foreslaar.

Med Hensyn til Byggeomkostningerne maa jeg sige, at det er rigtigt, at der har været nævnt et Beløb af 15,000 Kr., men det har jeg ikke sagt; der har hele Tiden været talt om, at en saadan Tilbygning kunde koste en 15,000 Kr., men det er min Overbevisning, at der samtidig vil være en Del Ombygningsarbejder at foretage ved selve Villaen, saaledes at 20,000 Kr. sikkert ikke er for højt ansat for det samlede Foretagende.

Engelstoft-Schmidt: Det forekommer mig, at den Plan, som den ærede Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget (Kr. Larsen) har udarbejdet, er den mest økonomiske i denne Sag, idet man derved kan realisere alle Værdier og samtidig frigive den store Husleje der for Tiden hviler som en Byrde paa de enkelte Forvaltninger. De 4000 Kr. svarer omtrent til Forrentningen af Byggesummen for Villaen, 60,000—70,000 Kr.

For mig er der ikke Tvivl om, at det maa være mest økonomisk at opføre en Villa som har blivende Værdi fremfor at opføre en Tilbygning, som kun kan bringe Tab, og som ikke giver den Udvidelse af Pladsforholdene, der maa anses for paatrængende nødvendig, idet man jo stadig maa have Kontorerne spredt rundt om i Kommunen. Jeg synes, man skulde tage dette under Overvejelse, inden man rent forkaster Udvalgsformandens Plan; jeg tror, denne Plan vilde bringe et bedre Resultat i enhver Henseende og bringe mere Samling paa Kontorerne, idet man vilde faa dem alle samlet omkring Raadhuset, hvorved man lettere kunde etablere Forbindelse og Samarbejde mellem

de forskellige Forvaltningsgrene end efter den Plan, Flertallet af Udvalget har samlet sig om. Jeg anbefaler derfor Udvalgsformandens Forslag til nærmere Overvejelse.

Lauritz Pedersen: Det synes mig, at det Ønske, som teknisk Forvaltning har fremsat overfor Ejendoms- og Byggeudvalget om at faa lidt bedre Arkivforhold, har foraarsaget lidt for store Planer. Ønsket blev kun fremsat, fordi man fandt, at det Arkiv, man raader over, var for tarveligt, og man mente ikke at kunne vente med at faa bedre Arkivforhold, indtil Raadhuset en Gang blev udvidet. Derfor vilde man gerne have en mindre Udvidelse, saa man navnlig fik en bedre Sikring af Papirerne, Kort og Tegninger og lign. At det skulde have den Virkning, at man nu skulde bygge et Hus til 100,000 Kr., havde jeg ikke tænkt mig, og jeg synes ogsaa, det er for stor en Virkning.

Det Forslag, der foreligger fra et Flertal i Ejendoms- og Byggeudvalget i Anledning af teknisk Forvaltnings Ønske om bedre Arkivforhold, kunde maaske nok ændres og blive noget bedre. Jeg har lige som, saavidt jeg forstod, ogsaa den højtærede Formand forstaaet Dagsordenen saaledes, at vi ikke, selv om vi vedtager Flertallets Indstilling, binder os til det Projekt, som foreligger her i Aften, der vil blive udarbejdet en ny Plan, og Forholdet vil blive undersøgt paa alle Maader, saa man er vis paa at faa den bedste Plan frem. Selv om det er en interimistisk Udvidelse af Arkivet, kan man jo godt opføre denne Tilbygning paa en saadan Maade, at man derved forøger Værdien af den i Øjeblikket liggende Villa ved Ingeborgvej, saa at den Udgift, man faar paa Grund af Tilbygningen, ikke behøver at være spildt, hvis Villaen skulde ophøre at være til Brug for teknisk Forvaltning. De 15,000 Kr. behøver ikke at betragtes som kastet bort, de kan betyde en Forøgelse af Villaens Værdi, hvis den en Gang skal sælges.

Det er rigtigt, at Barakken ikke er ideel til Brug for teknisk Forvaltning, men den har staaet i adskillige Aar og været brugbar, selv da vi havde betydeligt flere Sager end nu ved teknisk Forvaltning, og derfor mener jeg, den ogsaa kan bruges i den forhaabentlig korte Tid, der vil hengaa, inden Raadhuset bliver udvidet — af den Grund er det ikke paakrævet at bygge en stor Villa.

Jeg vil derfor støtte Flertallets Indstilling, saa vi holder os til den mindre Udvidelse af Villaen, og navnlig kunde jeg ønske en anden Plan for denne Udvidelse, saa den blev mere værdi-

fuld, ogsaa hvis Bygningen en Gang skal tages ind til andet Brug.

Kr. Larsen: Jeg ved ikke, om Lauritz Pedersen overhørte, at jeg nævnte en Sum af ca. 75,000 Kr. til Bygningens Opførelse; der var ikke Tale om 100,000 Kr.

Den Plan, her foreligger til Udvidelse af den Villa, som teknisk Forvaltning benytter, er ikke udarbejdet af Ejendoms- og Byggeudvalget; vi har ingen Andel i den. Den er udarbejdet af teknisk Forvaltning og oversendt til os, saa den maa staa for teknisk Udvalgs og teknisk Forvaltnings Regning.

Christensen: Jeg forstaar ikke rigtigt Forslaget. Efter Lauritz Pedersens Udtalelser er det Meningen, at den Plan, som efter hvad der nu oplyses for os — teknisk Forvaltning har udarbejdet og oversendt til Ejendoms- og Byggeudvalget, og som Flertallets Indstilling er baseret paa, skal korrigeres, gennemses og rettes. Naar en Plan som den foreliggende fremsættes af teknisk Udvalg og teknisk Forvaltning, troede jeg, at den var i fuld Overensstemmelse med de Krav, som Forvaltningen maatte stille til en Udvidelse for at skaffe sig den fornødne Arkivplads.

Saafremt derfor Flertallets Indstilling vedtages, skulde efter min Mening Arbejdet udføres efter den Plan, her foreligger; men hvis det er Meningen, at Planen igen skal til Behandling i Ejendoms- og Byggeudvalget — hvad jeg som sagt ikke finder nødvendigt — vil det kun forhale Tiden for Arbejdets Udførelse.

Lauritz Pedersen: Den foreliggende Plan er ikke udarbejdet af teknisk Forvaltning eller teknisk Udvalg; denne Plan har Udvalget ikke set, før den blev os tilstillet fra Ejendoms- og Byggeudvalget. Jeg ved ikke, hvem der har udarbejdet den; teknisk Udvalg har som sagt hverken set eller hørt derom, før den blev sendt os fra Ejendoms- og Byggeudvalget, og dette udbad sig vor Mening om den. Det er derfor en Misforstaaelse, Christensen gør sig skyldig i, hvis han tror, det er teknisk Udvalg, som har ladet denne Plan udarbejde; det er det ikke, og jeg ved ikke, hvor den kommer fra.

M. E. Jensen: Det er mindre væsentligt, om den lille Tilbygning, som Flertallet her stiller Forslag om at lade foretage, udføres efter den Plan, her foreligger, eller efter en anden, maaske noget ændret Plan — det er ikke det, det kommer an paa.

Det, Talen er om her, er to store, vidt forskellige Forslag; det ene, fremsat af et Flertal, vedrører en mindre Tilbygning for et Beløb af ca. 15,000 Kr., at udføre som her vist paa Planen eller maaske paa en anden og billigere Maade, og saa et an-

det Forslag, som er fremsat af et Mindretal i Udvalget og vedrører Opførelsen af en stor, selvstændig Villa for et Beløb af ca. 75,000 Kr.

I det Øjeblik vi stemmer for Flertallets Indstilling, forekommer det mig, at vi stemmer for en interimistisk Udvidelse af Arkivpladsen for teknisk Forvaltning efter en Plan, som kan realiseres paa en fornuftig Maade, og som jeg for mit Vedkommende i alt væsentlig kan tiltræde, hvorefter det vil være at udarbejde i Detailler og at godkende saavel af teknisk Udvalg — og navnlig af teknisk Udvalg — som af Ejendoms- og Byggeudvalget.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa enstemmigt med 9 Stemmer; 3 Medlemmer stemte ikke, og 3 var fraværende.

Mindretallets Indstilling ansaas derefter som bortfaldet.

2. **Spørgsmaal om Anlæg af en Centralkirkegaard for Kommunen.** (Ø. 274—1923. 1ste Beh.).

Næsted: Spørgsmaalet om Anlæg af en Centralkirkegaard for Kommunen har været behandlet i et Udvalg, bestaaende af teknisk Udvalg og Kirkegaardsudvalget, netop fordi Sagen berørte saa mange Forhold af Betydning for Kommunen. Derved er det lykkedes os at faa Spørgsmaalet saa alsidigt belyst, som jeg tror, det kan blive.

Naar det har taget saa lang Tid, inden vi er kommet med en Indstilling, skyldes det hovedsagelig dette, at der stadig under den Behandling, vi har foretaget af Sagen, er dukket nye Problemer og Tanker op, som det kunde være ønskeligt at faa skarpere belyst. Men alligevel mener et Flertal indenfor Udvalget, at vi nu er naaet til det Tidspunkt, da vi kan se ret klart i denne Sag, og vi mener endvidere, at det er ganske nødvendigt, at vi nu træffer en snarlig Afgørelse om Kirkegaardsforholdene for det første af Hensyn til Kirkegaarden selv.

Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at den Udvidelse af Gjentofte Kirkegaard, vi har projekteret ved Køb af Præstegaardshaven, kun strækker til indtil Aaret 1933—34; længere tror jeg ikke, man kan regne, den vil kunne vare, og til det Tidspunkt maa altsaa den ny Kirkegaard for Gjentofte Sogns Vedkommende staa færdig. Nu er Forholdet det, at naar den skal være færdig til den Tid og være færdig, ikke blot som Begravelsesplads, men tillige saaledes, at den gør Indtryk af at være en ordentligt anlagt Kirkegaard, er det ikke for tidligt at

begynde nu. Man faar jo ikke færdigsyede Kirkegaarde i vore Dage, og jeg haaber, man aldrig maa faa det, og det gaar ikke saa let at foretage et saadant Anlæg; ærede Medlemmer maa ikke tro, at det er tilstrækkeligt, at man siger til en eller anden sagkyndig paa dette Omraade, om han vil udarbejde Planer til en Kirkegaard, og at man saa kan vedtage disse Planer i Løbet af kort Tid.

Rundt om i Europa er der dukket mange nye Planer og Idéer op; jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa Enkeltheder, men skal dog tillade mig at omtale en enkelt Ting.

Jeg skal saaledes pege paa, at man i München ved den store nye „Waldfriedhof" har anlagt Kirkegaarden efter ganske nye Planer, ligesom man i Stockholm for en ny Kirkegaards Vedkommende dèr i ikke ringe Grad har forladt det gamle Begreb om Kirkegaard og er gaaet over til noget helt nyt. Det, man disse Steder har gjort, er navnlig dette, at man har søgt at faa Enkeltgravene til at forsvinde og indgaa som Led i selve Helheden. Den gamle Form for en Kirkegaard var den, at hver for sig indhegnede, pyntede og anbragte Monument paa sit Gravsted — alt efter Ejerens Smag og Formueomstændigheder. Det kan ikke nægtes, at det, som er kommet ud af denne Fremgangsmaade, det Helhedsbillede, man havde af Kirkegaarden, mange Gange ikke var lige smukt, og derfor er man kommet ind paa andre Former, idet man som nævnt har søgt ikke just at opgive Enkeltgravene, men ved Maaden, de indhægnes paa og Monumentet er anbragt paa og ved selve Bevoksningen, at lade dem indgaa som Led i den store Helhed.

I München har man, som Navnet „Waldfriedhof" tyder paa, anlagt Kirkegaarden i en stor Fyrreskov, hvor man har søgt at lade de enkelte Grave indgaa som Led i Helheden.

Naar man kommer til Spørgsmaalet: Hvilken Plan for en Kirkegaard skal vi vælge? vil der rejse sig ganske overordentlig mange Problemer, og der vil være mange Drøftelser, vi maa til Bunds i, inden Afgørelsen kan træffes. Alene Spørgsmaalet om hvilke Servituter man skal lægge paa de forskellige Zoner, i det hele taget: „Servituter paa Kirkegaarde", vil give Anledning til mange Diskussioner, og desuden er der mange andre Forhold, som maa ordnes paa Forhaand, og derfor tror jeg, det vil tage ret lang Tid, inden man faar en saadan Plan godkendt.

Der er ogsaa andre Grunde til, at det er heldigt at træffe Bestemmelsen nu, for Eks. er det bedre at have en lang Aar-

række til Udførelsen af Jordarbejdet og Beplantningen. Det er ogsaa af en vis økonomisk Interesse, at man kan fordele Udgifterne ved Anlæget af en saa stor Kirkegaard, som her er Tale om, over en længere Aarrække, og dertil kommer, at selve Beplantningen bliver meget dyrere, hvis man i en Fart skal anskaffe store Træer og Buske, end hvis man kan begynde fra neden, om jeg saa maa sige, og sætte de Planter, man vil have, fra ganske smaa og lade dem vokse op med Aarene.

Nu ved jeg ganske vist, at naar vi kommer til det Tidspunkt, da vi skal tage Kirkegaarden i Brug for Gjentofte Sogn, vil det kun være en lille Del deraf vi skal benytte med det samme; det er ikke Meningen, at Kirkegaarden skal gøres helt færdig paa een Gang, men det vil være billigere at lægge Planen for hele Kirkegaarden, for Terrænets Udnyttelse og Beplantningen. saa man i hvert Fald til en vis Grad har foretaget de gennemførende Alléer, og hvad der iøvrigt skal til, for at det hele kan staa i saa tiltalende en Form som muligt.

Der er en anden Ting, vi maa have for Øje, nemlig dette, at vi i Kommunalbestyrelsen staar overfor Spørgsmaalet om en samlet Bebyggelsesplan for hele Kommunen. Og der synes jeg, det maa staa ærede Medlemmer klart, at før vi rigtig ved, hvor Kirkegaarden skal ligge, kan vi ikke træffe nogen Afgørelse med Hensyn til Bebyggelsesplanen. Baade Kommunalbestyrelsen og Forvaltningerne er overordentlig interesseret i at vide, hvad de kan regne med og paa hvilke Betingelser, de kan komme an de forskellige Steder. Jeg tror nemlig ikke, man kan nøjes med at sige, at nu kan man jo til at begynde med sælge løs af de Arealer, der ligger for Eks. ud imod Vældegaardsvej — som ærede Medlemmer erindrer, er der Tale om at anvende tre forskellige Arealer til Kirkegaard, nemlig Ørnegaardens, Vintappergaardens og Smakkegaardens Jorder. Det kan ikke nytte at man nu vil sige: Nu sælger vi Arealerne ved den projekterede Forlængelse af Nordbane Allé, altsaa af Vældegaardens Jorder, eller af Vintappergaardens Jorder mod Lyngbyvej og mod Gammelmosevej, thi det vilde absolut ikke være praktisk at bære sig saaledes ad. Der er nemlig ikke udarbejdet noget Kloakprojekt for disse Arealer, ja, hvad selve Vintappergaarden angaar, ved jeg ikke, om man har tænkt paa dette Spørgsmaal, det har man maaske nok, men der eksisterer ikke til Behandling her i Kommunalbestyrelsen noget Kloakprojekt. Og det vil være ganske overordentlig afgørende for, hvilket Afvandingssystem man skal bruge, at man ved, om Jorden skal anvendes til samlet Bebyg-

gelse til Villabebyggelse eller til Kirkegaard, naar saa dertil kommer, at man ikke, før man bestemt ved, hvor Sidevejene skal føres ind, kan sælge fra af Grundene, tror jeg personlig, at man i Virkeligheden, hvorledes man end opfatter Spørgsmaalet, vilde gøre Kommunen en daarlig Tjeneste ved at begynde Salget af Grundene — ingen vilde rigtigt vide, hvor møn var henne.

Det forekommer mig ogsaa, at man overfor Borgerne i Kommunen, navnlig i den vestlige Del af Kommunen, vilde handle urigtigt ved at udskyde dette Spørgsmaal. Jeg ved ikke, hvilke Planer enkelte Mænd i Gjentofte kan have med Hensyn til Udvidelse eller Bebyggelse af deres Ejendom, men en enkelt Skrivelse som den vi i Aften hørte oplæst fra Formandspladsen fra Jægersborg kommunale Forening om Gennemførelsen af Ermelundsvej — og i en Skrivelse fra Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening var man vist inde paa noget lignende — kunde tyde paa, at man i Gjentofte og Jægersborg interesserer sig for Kommunens Udvidelse ad den Vej, og det forekommer mig derfor, at vi ved at udskyde Spørgsmaalet om Kirkegaardens Beliggenhed i Virkeligheden vilde lægge en død Haand paa al Foretagsomhed i denne Del af Kommunen.

Men der kommer endnu et andet Spørgsmaal frem, nemlig dette, om vi ikke ved at træffe Bestemmelsen nu kommer til at gribe hindrende ind i forskellige Planer om Anlæg m. v., som ellers senere kunde realiseres. Dette Spørgsmaal skal jeg besvare, naar jeg kommer over til at paavise, hvilke Arealer der efter Flertallets Mening bør foretrækkes til Anlæget af en Centralkirkegaard for hele Kommunen.

Enkeltheder skal jeg, som alt nævnt, ikke komme ind paa; vi gennemgik ret nøje Sagen i Mødet den 25. September 1923.

Først skal jeg tale om Ørnegaardens Jorder. Jeg kan godt indrømme, at dette Areal har sine store Fordele; det ligger kun 1 km fra Gjentofte Kirke, saa i den Henseende ligger det godt. Naar vi alligevel ikke har valgt det, skyldes det forskellige Forhold. For det første den uheldige Form, Arealet har for Anlæg af en Kirkegaard, og som man ikke kan ændre, og for det andet dette, at der er projekteret en Vej mod Nord, mod Hørsholm, over en Del af dette Areal. Det er et privat Projekt, idet det Udvalg, der er nedsat af Ingeniørforeningen til at behandle Spørgsmaalet om Anlæg af Veje ud fra København og i den nærmeste Omegn, i hvilket Udvalg vi ogsaa har en Repræsentant, har projekteret en Vej, som skal støde paa netop her. Vi

maa være ganske paa det rene med, at denne Vej ikke blot nu har stor Betydning, men i Fremtiden vil faa meget større Betydning; efter de Udtalelser vi har indhentet fra Udvalget, ligger Sagen saaledes, at denne Vej ikke kan lægges paa anden Maade, den kan ikke flyttes længere mod Vest, det vilde teknisk set være umuligt, og hvis man altsaa vælger Ørnegaardens Jorder, vilde man have sat Bom for denne meget vigtige Vejforbindelse mod Nord.

Den tredje Ting, jeg vil pege paa, er at dette er et meget dyrt Terræn at anvende. Anlægssummen + det Beløb, Grundene staar os i, bliver for hver Gravlod ca. 55 Kr., og endelig skal jeg anføre, at Jordbunden ikke er af nær saa god Beskaffenhed til dette Brug som Jorderne enten paa Smakkegaarden eller Vintappergaarden. Jorden er meget leret og fast, hvilket giver en uøkonomisk Udnyttelse af Kirkegaarden; en lettere Jord befordrer bedre Ligenes Destruktion, hvorved man kommer ind paa en kortere Turnus og derved igen faar en længere Levetid for Kirkegaarden; dette med Jordens Beskaffenhed gaar saa vidt, at man fra sagkyndig Side sætter Forskellen mellem Jorderne til op imod 40 pCt. — saa meget har det at betyde for Udnyttelsen af en Kirkegaard, hvorledes Jordbunden er!

Dernæst skal jeg vende mig til Projektet angaaende Smakkegaardens Jorder; jeg maa straks sige, at disse Jorder er i mange Henseender gode og overordentlig tiltalende. Arealet er da ogsaa i sin Tid erhvervet af Kommunen til Kirkegaard, og havde vi ikke andre Grunde i Kommunen, vilde vi ogsaa lægge Kirkegaarden der. Hvad der navnlig taler for Arealets Anvendelse, er dets absolut centrale Beliggenhed og dets gode Forbindelse til Kommunens forskellige Dele, ligesom der jo er Udsigt til en endnu bedre Forbindelse. Hvis man vilde sætte dette Hensyn, Bekvemmeligheds- og Beliggenhedshensynet, som Nr. 1, bør man vistnok vælge Smakkegaardens Jorder til Kirkegaardsbrug. Der er ganske vist det at bemærke, at det er det Areal, som staar Kommunen i højest Pris; Gennemsnitsprisen bliver 2 Kr. 33 Øre pr. Kv. Al. Anlægsomkostningerne vil ogsaa være ret store, saa hver Gravlod vil staa Kommunen i ca. 70 Kr. Naar jeg nævner dette Tal af 2 Kr. 33 Øre pr. Kv. Al., har jeg deri medregnet det lavtliggende Terræn paa ca. 3000 Kv. Al., som ikke er egnet til Begravelsesplads, og som derfor skulde ligge ubenyttet hen. Nu er der fra Statsbanernes Side Tale om nogle store Jordarbejder ved Gjentofte Station, hvorved der bliver ca. 30,000 m3 Jord, de skal have anbragt. Denne Jord kunde natur-

ligvis anbringes i dette Hul, hvorved der kunde skaffes Begravelsesplads i 2 Lag; at det samtidig vilde fordyre Anlægsomkostningerne for vort Vedkommende ved Tilkørsel af Muld, Planering o. s. v., er ganske indlysende. Løselig kan man anslaa, at det vilde forhøje Anlægsomkostningerne med 80,000—100,000 Kr. — jeg kan ikke nøjagtigt sige noget Beløb, men som man vil se, bliver det meget store Anlægsomkostninger for dette Areal.

I denne Forbindelse skal jeg bemærke, at der mellem Statsbanerne og Kommunen har været ført Forhandlinger angaaende Anbringelsen af den Muld og Fyld, der blev tilovers, naar Statsbanerne skulde grave ud, og fra Kommunens Side har man foreslaaet, at den skulde anbringes i de Huller der er rundt om paa Tjørnegaardens Jorder; der ligger nemlig Grundene saa lavt, at de daarlig kan afvandes, og man mente — i hvert Fald den Gang — at hvis man kunde faa kørt Muld paa, vilde Arealet blive mere anvendeligt, end det er nu.

En anden afgørende Grund til ikke at anvende Smakkegaardens Jorder — foruden denne altsaa, at de er for dyre — er den, at Arealet ligger ganske overordentlig godt for en Udvidelse af Gjentofte. Det vil være en ganske naturlig og jævn Maade for Gjentofte at udvide paa ved at tage disse Arealer ind under Bebyggelse. Og naar vi tidligere har talt om Udvidelsesmulighederne for Gjentofte, er det vistnok denne Plan, der, maaske skjult, har ligget bagved ærede Medlemmers Tankegang, idet vi har flyttet Tjørnegaardsskolen nærmere til den Side, ligesom det nye Gymnasium i Gjentofte, Statsgymnasiet, kommer til at ligge hen imod den Side; ogsaa af den Grund ligger Arealet godt for en Udvidelse af Gjentofte; det ligger tillige i Nærheden af Gjentofte Station og lige overfor den smukke Bernstorff Park.

Vi ved fra det Forslag til Bebyggelsesplan, vi har under Overvejelse, at Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab har Planer ikke blot om en Sporvejsforbindelse mellem Hellerup og Gjentofte, men ogsaa om eventuelt senere at forlænge denne Linie ad Ermelundsvej til Jægersborg. Jeg skulde mene, at hvis vi nu udlægger dette Areal af Smakkegaarden til Kirkegaard, vilde vi i hvert Fald være medvirkende til, at Anlæget af denne Sporvej udskydes, og jeg tror, at vi derved vilde gøre Jægersborg en daarlig Tjeneste. Selv om en Kirkegaard kan give nogen Trafik, særlig om Søndagen, og derved i hvert Fald for Københavns Vedkommende danne Grund-

lag for en Sporvejslinie, maa man huske paa, at den Kirkegaard, vi nu skal træffe Bestemmelse om, jo først skal være Kirkegaard for hele Kommunen omkring 1960; i 1933—34 bliver der taget en Del deraf i Brug for Gjentofte Sogn, men først omkring 1960 bliver den Kirkegaard for hele Kommunen. Jeg kan ikke se rettere, end at hvis der kommer til at ligge et dødt Stykke Jord her midt imellem Jægersborg og Gjentofte, vilde det virke hæmmende for forskellige Planer med Hensyn til Forbindelsen mellem Jægersborg og de øvrige Dele af Kommunen.

Saa er der endelig Vintappergaarden med sine ca. 580,000 Kv. Al. tilbage, hvoraf der paa de 420,000 Kv. Al. kan begraves i 2 Lag, medens der paa det øvrige, ret store Areal, kun kan begraves i 1 Lag. Af Smakkegaardens ca. 520,000 Kv. Al. kan der, naar Opfyldning finder Sted, begraves i dobbelt Dybde paa de ca. 460,000 Kv. Al. Den Fordel, som Smakkegaarden kunde have dèr, er dog ikke afgørende. Thi Forholdet er det, at hvis Statsbanerne ikke ved, hvor de skal gøre af deres Jord, og vi fra Kommunens Side ikke ønsker at faa denne Fyld til Smakkegaarden, kan jeg ikke se nogen Anledning til, at vi ikke skulde fylde op paa Vintappergaarden og derved gøre det Areal, som ikke i Øjeblikket er brugbart til Begravelse i dobbelt Dybde, tjenligt dertil.

Man har som Motiv for ikke at anvende Vintappergaardens Jorder til Kirkegaard, anført, at der er Losseplads deroppe, men jeg er ved at se det Forslag til Bebyggelsesplan, jeg før omtalte, igennem, blevet klar over, at til den Tid, da vi har talt om at Kirkegaarden skal tages i Brug, vil Lossepladsen være aldeles forsvundet. Endvidere er der fremhævet den daarlige Forbindelse med Kommunens øvrige Dele. Jeg indrømmer, at Forbindelsen ikke er god, men vi maa ikke regne med den Forbindelse, der er i Øjeblikket, vi maa stadig huske, at Kirkegaarden først skal tages i Brug omkring 1960, og det skulde være underligt, om man ikke kunde løbe an paa, at der til den Tid vil være bedre Forbindelse mellem de østlige og vestlige Dele af Kommunen, end vi har nu.

For Anlægssummens Vedkommende bliver Vintappergaarden den billigste af de tre Terræner, der er Tale om, nemlig 1 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al.; det betyder, naar vi lægger den Pris til Grund, som Arealet staar Kommunen i, at hver Gravlod vil komme til at koste 32—34 Kr., medens hver Gravlod paa Smakkegaarden vil koste nogle og Halvfjerds Kroner og paa Ørnegaarden nogle og Halvtreds Kroner. Naturligvis kan man

indvende, at det kommer ikke an paa, hvad vi har givet for Grundene, men paa, hvilken Værdi de kan udbringes til i Øjeblikket, og her kommer jeg til et af de vigtigste Argumenter, der kan rejses mod Anvendelsen af Vintappergaarden: Om der ikke kan ske visse Ting og foretages Foranstaltninger, som kan bringe en hel Revolution paa Værdiomraadet baade med Hensyn til Smakkegaardens og Vintappergaardens Jorder.

Gennem det Referat, jeg har faaet af det lille Udvalg, bestaaende af Lauritz Pedersen, Kr. Larsen og M. E. Jensen, som vi har nedsat til Behandlingen af Spørgsmaalet om Elektrificering af Slangerupbanen, har jeg faaet det Indtryk, at man under Forhandlingerne ikke blot har set med Sympati paa denne Plan, men ogsaa vil gøre et alvorligt Forsøg paa at føre den igennem, og i Forbindelse med denne staar Planen om en Forbindelse med Slangerupbanen og Lyngby—Vedbæk Banen, hvorved der jo vil skabes en udmærket Forbindelse mellem Kommunerne. Jeg maa tilstaa, at hvis Forholdet ligger saaledes, at vi ved at lægge en Kirkegaard paa Vintappergaardens Arealer fuldstændigt vilde slaa et saadant Baneprojekt i Stykker, var det dog værd at betænke sig.

For det første er det imidlertid saaledes, at denne Bane ikke er projekteret til at gaa ind over Vintappergaardens Jorder, men Øst om, saa den kommer ikke til at skære det Areal, vi har tænkt at anvende til Kirkegaard. Men, kan man sige, man kunde paa anden Maade lægge denne Bane Hindringer i Vejen, for om den skal blive til noget eller ej, vil i hvert Fald være afhængig af, hvad de interesserede Kommuner, deriblandt Gjentofte Kommune, er villig til at ofre paa denne Sag. Det er ikke godt at have noget Begreb om, hvor meget der vil blive krævet af Kommunerne, for at føre denne Sag igennem; saa vidt jeg kan se, er det ret store Summer det drejer sig om. Jeg tror ikke, at den Omstændighed, at vi inddrager $^1/_4$ eller $^1/_6$ af Arealet til Kirkegaard — og mere kan der ikke blive Tale om af det samlede Areal, vi har liggende der — vil bevirke, at man ikke skulde kunne gennemføre Planen. Det forekommer mig, at man meget let vilde kunne lægge de Summer, som skulde lægges paa Kirkegaardsarealet, over paa andre Dele af Grundene, men selv om vi tænkte os, at hver eneste Kv. Al. Jord at Kirkegaardens 580,000 Kv. Al. skulde belemres med 1 Kr. i Udgift til Baneanlæget, ja, saa vilde ganske vist derved hver Gravlod stige i den Pris, den staar os i, men det vilde dog kun betyde, at vi maatte kræve 48—50 Kr. pr. Gravlod, hvilket

alligevel vilde være meget langt fra den Sum, som Smakkegaardens Gravlodder vilde staa os i, selv om man for at være meget forsigtig — hvad jeg iøvrigt ikke mener vi behøver at være i dette Tilfælde — vilde regne, at Smakkegaardens Arealer ikke vilde indbringe det for Kommunen, som vi har givet. Der er saa langt et Spring mellem de to Summer, Arealerne vilde staa os i, at det forekommer mig ganske klart, at en Kirkegaard paa Vintappergaarden med Lethed kunde bære en saadan mindre Værdistigning.

Iøvrigt staar det for mig saaledes, at Smakkegaarden, hvad der end sker, vil have større Værdi end Vintappergaarden, der dog alligevel ligger i en Udkant af Kommunen.

Til Slutning skal jeg oplyse — hvad der maaske ogsaa kan have nogen Betydning for ærede Medlemmer — at den Sum, der i sin Tid, for ca. 1/2 Aar siden da vi talte om disse Sager. blev opgivet at skulle bruges inden 1925 for Vintappergaardens Vedkommende andrager ca. 170,000 Kr. og for Smakkegaarden ca. 225,000 Kr. kontant. Ogsaa dette spiller nogen, om end ikke en afgørende, Rolle. Alt i alt synes jeg, at vi skal vælge Vintappergaardens Arealer; det er de Arealer, der er bedst anvendelige til Kirkegaard, og det er de billigste Grunde at anvende.

Paa et Flertals Vegne indenfor Kirkegaardsudvalget og teknisk Udvalg, bestaaende af Grønbech, Houborg, Kr. Larsen, Engelstoft-Schmidt og mig, skal jeg i Overensstemmelse med, hvad jeg har udtalt, indstille, at Kommunalbestyrelsen nu træffer Bestemmelse om at lægge en ny Kirkegaard paa Vintappergaardens Arealer, og om, at der udarbejdes Planer for en saadan Kirkegaard, saaledes at den kan tages i Brug i 1934, og saaledes, at Kommunens Grunde ved Lyngbyvej og Gammelmosevej holdes fri til en Randbebyggelse.

Lauritz Pedersen: Naar jeg ikke er med blandt det Flertal af de nævnte to Udvalg, som indstiller, at man nu tager Bestemmelse om, at Kirkegaarden skal anlægges paa Vintappergaardens Jorder, er det, fordi jeg gerne vil have Lov til at stille Forslag om, at vi faar en Behandling til af dette Spørgsmaal. Grunden dertil er den, at jeg for mit Vedkommende ikke er færdig med de Beregninger, som jeg er begyndt at anstille over de virkelige Udgifter pr. Gravlod, alle Hensyn taget i Betragtning, navnlig alle de Hensyn, som er opstaaet, siden de Beregninger, som hidtil har ligget til Grund, blev fremsat. Naar der kommer nye Momenter til, er det rigtigt at tage Hensyn dertil, og jeg er som sagt ikke færdig med mine Overvejelser over,

hvor store de Hensyn er, der skal tages. Derfor beder jeg om en 2den Behandling af Sagen, saa jeg faar Lejlighed til for mit Vedkommende at anstille saadanne Beregninger og forelægge dem for Kommunalbestyrelsen.

Jeg er ganske enig med den ærede Formand for Kirkegaardsudvalget (Næsted) i de fleste af de Betragtninger, han fremsatte om disse Spørgsmaal, og navnlig er jeg enig med ham i, at der er to Hensyn, som maa afvejes mod hinanden, nemlig Anlægsomkostningerne for at tilvejebringe disse Gravsteder i Forbindelse med Prisen paa Arealet og Prisen paa Gravsted, sammenlignet med de Ulemper, som er forbundet med Pladsens mere eller mindre gode Beliggenhed.

Jeg forstod den ærede Udvalgsformand saaledes, at han ogsaa var paa det rene med, at Smakkegaardens Beliggenhed var bedre, endog betydelig bedre end Vintappergaardens, men at han mente, at Vintappergaardens Areal var betydeligt billigere at anvende, saaledes at Gravlodderne kunde blive betydeligt billigere. Det kan være; det er nok muligt! Og hvis det er saa, at der er stor Forskel i Prisen, vil de økonomiske Hensyn ogsaa, maaske i hvert Fald, blive de bestemmende for mig. Men det kan være, naar jeg nu kommer til Ende med mine Undersøgelser, at det viser sig, at der ikke bliver videre Forskel i Prisen, og saa vil dette forandre min Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg antager, det ogsaa vil forandre Næsteds Stilling, ligesom jeg antager, at det vil forandre de fleste ærede Medlemmers Stilling i det hele taget. I hvert Fald er jeg sikker paa, at de fleste af Kommunens Beboere er paa det rene med, at hvis der kun skal tages Hensyn til Beliggenheden, er Smakkegaarden langt den bedste for den overvejende Del af Kommunens Beboere. Det Tidspunkt ligger langt ud i Fremtiden, da de skal bruge denne Kirkegaard, idet det kun, og i første Række, er Gjentofte Sogns Beboere, som skal bruge den, men senere bliver det ogsaa de andre Sognes Beboere, der skal bruge den, og da vil det have sin store Betydning, hvor Kirkegaarden ligger. Det kan ikke nægtes, at med de Forbindelseslinier, man har i Øjeblikket, og med dem, man har Udsigt til at faa, ligger Smakkegaarden langt bedre, end Vintappergaarden gør og har Udsigt til nogen Sinde at komme til at ligge.

Siden de Beregninger kom frem, som Kirkegaardsudvalget har arbejdet med, og som hævder, at hver Gravlod paa Vintappergaarden skulde koste 32—34 Kr. og paa Smakkegaarden ca. 70 Kr., er der kommet visse nye Momenter til, som ganske

har forrykket disse Priser. Hvor meget de har forrykket dem. kan jeg ikke i Øjeblikket opgive, og det vil jeg derfor gerne have Lov til at faa nøjere undersøgt, saa vi kan faa nøjagtigere Oplysninger derom. Det maa vi nødvendigvis have, inden vi tager endelig Beslutning om dette Spørgsmaal; det kan være, at Resultatet bliver det samme som det, Flertallet i Aften foreslaar, men det er vor Pligt at foretage saadanne Undersøgelser, saa Sagen kan ligge saa klar som muligt for alle Medlemmer.

Af de nye Momenter, der er kommet frem, har den ærede Udvalgsformand (Næsted) nævnet de fleste; jeg skal ikke gaa i Detailler — det vilde kun være at spilde Tiden, hvis jeg faar Raadets ærede Medlemmer til at tiltræde Tanken om, at vi skal have to Behandlinger af dette Spørgsmaal, thi saa vil Sagen fremtræde betydeligt klarere efter de Undersøgelser, der er foretaget — men jeg vil dog allerede i Aften gøre opmærksom paa, at Næsted gjorde sig skyldig i enkelte Huskefejl eller maaske Misforstaaelser, idet han bl. a. mente, at det, hvis man fik denne Fyld fra Statsbanernes Udgravninger, vilde medføre en yderligere Fordyrelse af Anlægsomkostningerne. Det er næppe rigtigt. Hvis man faar denne Fyld fra Gjentofte Station, vil det — i hvert Fald foreløbig efter min Mening — medføre en Forringelse af Anlægsomkostningerne, idet vi maaske kan faa Penge for at modtage den; jeg ved det ikke bestemt, men jeg skulde antage det. Og har man faaet denne Fyld og dermed reguleret Arealet, skulde jeg tro, at Anlæget af en Kirkegaard paa et saadant Areal vilde blive forholdsvis billigere end i Øjeblikket baade paa Vintappergaarden og Smakkegaarden.

Den ærede Udvalgsformand huskede ogsaa forkert, naar han mente, at man tidligere havde forhandlet med Statsbanerne om at modtage denne Jord og anbringe den i Lergravene paa Tjørnegaardens Arealer. Det er ikke den Jord, her er Tale om. Den Jord, vi i sin Tid forhandlede med Statsbanerne om, var Fyld, der vilde fremkomme i Anledning af, at man, som Nødhjælpsarbejde, vil iværksætte en Sænkning af Terrænet mellem Gjentofte Station og Lyngby Station. Men dette Spørgsmaal er skudt ud i det uvisse, og det er usandsynligt, at det nogen Sinde bliver realiseret. Det var et rent og skært Nødhjælpsarbejde, og man tænkte sig efter de Beregninger, man havde anstillet, at det kunde betale sig, fordi man derved kunde skaffe Arbejde til Folk i Stedet for at skulle give dem Arbejdsløshedsunderstøttelse. Man ved ikke, om dette Tilfælde indtræffer oftere, og om derfor Planen bliver realiseret.

Den Fyld, her er Tale om, stammer fra Arbejder i Anledning af Gjentofte Stations Udvidelse, og Spørgsmaalet er rejst i den seneste Tid; der har været holdt Besigtigelsesforretning, selve Ekspropriationen skal afholdes paa Fredag, og jeg kunde tænke mig, at der som Følge af disse Arbejder vil blive et betydeligt Kvantum Jord, som jeg antager, at Gjentofte Kommune kan faa paa meget gode Betingelser, men jeg kan ikke udtale mig nærmere derom i Øjeblikket.

Den Tanke, Næsted fremsatte om, at man kunde bruge denne Jord paa Vintappergaarden, kan jeg paa Forhaand sige er umulig. Statsbanerne lader ikke Jord transportere fra Gjentofte Station til Vintappergaarden, saa eksproprierer de før et lavt Areal paa Smakkegaarden — det andet vil blive meget for dyrt.

Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa alle disse Ting, de vil, formener jeg, blive klaret, naar vi nu faar Lejlighed til at undersøge i alle Henseender de forskellige Momenter, som er kommet frem, og kan se den økonomiske Betydning deraf og forelægge for Kommunalbestyrelsen den virkelige Pris for Gravlodderne de forskellige Steder under de og de Forudsætninger. Om man kan bygge bestemt paa disse Forudsætninger, tør jeg ikke sige, men ellers maa man fremstille det saaledes, som det er: At der er en vis Chance derfor, og at man indenfor et vist Tidsrum maaske kan skaffe Vished derfor, og at man maaske bør tage Hensyn til disse forskellige Eventualiteter.

Hvorledes min Stilling til Sagens 2den Behandling vil blive, kan jeg ikke sige nu, men jeg mener da at have bedre Oversigt derover, end jeg har i Aften, og jeg tillader mig derfor at stille Forslag om, at Sagen maa overgaa til 2den Behandling.

Formanden: Efter de af Lauritz Pedersen fremsatte Udtalelser antager jeg ikke, der fra nogen Side vil blive gjort Indvending imod, at Sagen overgaar til 2den Behandling; jeg vil stemme derfor.

Saavidt jeg forstod, er det Lauritz Pedersens Hensigt ved 2den Behandling af Sagen at forelægge de Beregninger, som han lader foretage, for Kommunalbestyrelsen; jeg vilde anse det for rigtigt, at disse Beregninger ogsaa bliver tilstillet Medlemmer af de Udvalg, som hidtil har haft med denne Sag at gøre, saaledes at Kirkegaardsudvalget og teknisk Udvalg, som tilsammen behandler dette Spørgsmaal, inden det paany forelægges Kommunalbestyrelsen, faar Lejlighed til at beskæftige sig dermed, for at vi kan faa en saa alsidig Fremstilling som muligt ved denne 2den Behandling af Sagen.

Hvis der ikke gøres Indvending fra nogen Side, anser jeg det for givet, at Sagen overgaar til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i Kirkegaardsudvalget og teknisk Udvalg i Forening.

M. E. Jensen: Jeg har ikke noget imod, at dette betragtes som en 1ste Behandling; hvis ikke Lauritz Pedersen havde stillet Forslag om, at Sagen skulde overgaa til 2den Behandling, vilde jeg have stillet Forslag derom, men jeg vil dog gerne have Lejlighed til allerede i Aften at fremkomme med nogle Bemærkninger i Tilslutning til det udmærkede Foredrag, hvormed den ærede Udvalgsformand (Næsted) forelagde Sagen. Hvis vi nemlig ikke i Aften drøfter Sagen i Almindelighed, vilde vi i nogen Grad fravige den sædvanemæssige Behandling af Sagerne og kunde, naar Sagen kommer til 2den Behandling efter at have været behandlet paany i Udvalget, blive nødt til at stille Forslag om en 3dje Behandling.

Aarsagen til, at jeg vilde have stillet Forslag om 2den Behandling, er den, at der fra Fællesudvalget er fremsat en Indstilling, inden vi var færdige med de Overvejelser, vi maa foretage, og inden visse Oplysninger, som vi anser for nødvendige for at kunne tilendebringe vore Overvejelser, var fremskaffet. Man ser da ogsaa, at Forslaget fremtræder fra et Flertal af Fællesudvalget, medens det Mindretal, som var til Stede, Lauritz Pesersen og jeg, ikke har fremsat nogen Indstilling, men har maattet forbeholde os vor Stilling; jeg har maattet gøre det af ganske samme Grunde, som Lauritz Pedersen omtalte, nemlig fordi der i sidste Møde fra deres Side, der har været nedsat som et mindre Udvalg i denne Sag, for første Gang fremkom en Del Oplysninger, som i hvert Fald var ganske nye for Kirkegaardsudvalget, og fordi vi gennem den Drøftelse, som fandt Sted da, blev klare over, at vi maatte have yderligere Udregninger, idet vi ikke var sikre paa, at de gamle Tal, som er fremsat af den ærede Udvalgsformand i Aften, holdt Stik. Og efter at Købet af Præstegaardshaven i Gjentofte er sikret, og Kirkegaardsforholdene i Gjentofte derved er ordnet for de første 10 Aar, er det min Opfattelse, at dette maa bevirke, at vi ikke skulde behøve hverken nu i Aften eller til næste Møde at træffe endelig Afgørelse i denne Sag, der er af saa afgørende og omfattende Betydning for hele Kommunen. Forhold af den Art, der er Tale om, naar man skal træffe Bestemmelse om, hvilke Arealer i Kommunen man skal anvende til Kirkegaard, nødvendiggør, at man maa anmode om Tid til yderligere Overvejelser og Betragtninger, hvad vi ikke har kun-

net faa, fordi Flertallet af Fællesudvalget nu vilde have Sagen ført igennem; det er dette, som foranlediger, at vi fra Mindretallets Side har maattet forlange en 2den Behandling af Sagen med mellemfaldende Behandling i Fællesudvalget.

Jeg maa i det hele taget sige, at det jo er meget glædeligt at Kirkegaardsudvalgets ærede Formand (Næsted) og Flertallet af Udvalget nu er naaet saa vidt, som Næsted sagde, at de kunde se ganske klart i denne Sag. Jeg maa tilstaa, at saa vidt er jeg ikke naaet endnu, og det forekommer mig lidt ejendommeligt, selv om Næsted begrundede det, at han mente, at det skulde være absolut nødvendigt nu her i Løbet af en Maanedstid eller i Løbet af et Par Maaneder maaske at træffe Afgørelse i denne Sag. Dette Synspunkt kan jeg ikke dele; det kan ikke være absolut nødvendigt nu at træffe Afgørelsen, hvis der er adskilligt, som taler for, at man udsætter Afgørelsen lidt for at afvente visse Oplysninger, som vil fremkomme, og som muligvis kan ændre hele Planen. Jeg kan ikke lægge Skjul paa ved denne første Behandling, at det er min Opfattelse, at hvis den Stikbane, som vi selv har rejst Spørgsmaal om, fra Vangede til Lyngby i Forbindelse med Lyngby—Vedbækbanen, bliver til Virkelighed, saa man fik en fuldt moderne elektrisk Storstadsbane ad Slangerupbanen, fra Stralsund til Raadhuspladsen, over en ny Hellerup Station, gennem Vangede og i Forbindelse med Lyngby—Vedbækbanen til Kysten, hvis man kunde sige, at dette Projekt ganske sikkert vil kunne realiseres, tror jeg, at Borgerne, hvis de gjorde sig klart, hvad dette betød, vilde tænke sig adskillige Gange om, inden de vilde tage det Areal, som Vintappergaarden repræsenterer, til Kirkegaard. Dette Spørgsmaal er imidlertid ikke klaret endnu. Hvad der derimod er klaret, er, at vi ved de Forhandlinger, som har været ført med Københavns Kommune om Spørgsmaalet, ikke alene opnaaede, som det rigtigt er sagt, at vække Interesse for Planen, men tillige, at der er sat nye Undersøgelser i Gang og sat Pres paa Arbejdet med at projektere disse Ting, saa vi i Løbet af en forhaabentlig nær Fremtid vil kunne se endnu klarere i disse Baneplaner, end vi kan i Øjeblikket. Et Projekt af saa omfattende Betydning taaler meget vel at vente, ja, jeg vilde finde det uforsvarligt ikke at afvente Resultatet af disse yderligere Oplysninger, naar man mener, at de kan have afgørende Indflydelse paa Ens Stilling til Spørgsmaalet om Anlæg af Kirkegaard, hvad jeg mener, det har i allerhøjeste Grad.

Endelig maa jeg i Anledning af de almindelige Betragtninger,

som den ærede Udvalgsformand (Næsted) fremkom med, og hvorefter han mente, at Vejforholdene til den Tid, Kirkegaarden skulde tages i Brug, omkring 1960, vilde være i Orden, saa man havde en god Forbindelse over til Arealet ved Vintappergaarden, oplyse, at den Vej- og Bebyggelsesplan, som vi har fremme i Øjeblikket, og som har været omtalt gentagne Gange i Aften, aldeles ikke, i hvert Fald ikke i nogen nævneværdig Grad, forbedrer Forbindelsen mellem de østlige og de vestlige Dele af Kommunen, altsaa over til Vintappergaarden. Der bliver ikke nogen Forskel af Betydning, saa at sige ingen Forskel fra Forholdene, som de er i Dag, og som de vil blive, naar dette Vejnet er fuldstændig udviklet. Der bliver ikke nogen bedre Forbindelse, end vi har i Øjeblikket. Hvis man havde haft til Opgave at finde det Areal i Gjentofte Kommune, som med Hensyn til Beliggenhed var det mest ubekvemme, saa Borgerne, naar de vilde se til deres Grave, spildte deres Tid paa lange og besværlige Veje, havde det været Hensigten, siger jeg, saa havde man løst denne Opgave paa en ypperlig Maade i det Øjeblik, man. som Flertallet her foreslaar, havde anvist Vintappergaardens Jord til Brug for Kirkegaard. Det kan nemlig ikke omdisputeres — og det har der heller ikke været gjort Forsøg paa fra Flertallets Side — at Arealet paa Vintappergaarden ikke ligger godt; det erkender man ærligt fra Flertallets Side, men samtidig udtaler man Haabet om, at Vejforholdene til sin Tid vil være forbedrede o. s. v. Det er imidlertid et Spørgsmaal af ganske overordentlig Betydning for alle dem, som kommer paa Kirkegaardene, om de paa en nogenlunde nem Maade kan komme dertil. Jeg vil sige her, at selv om jeg ligesom alle øvrige Medlemmer af Raadet i høj Grad lægger Vægt paa Anlægsomkostningerne i Øjeblikket, lægger jeg lige saa, ja, maaske endnu stærkere Vægt paa, at vi ikke faar saa afsides liggende et Areal som Vintappergaarden, hvis det overhovedet kan forsvares at tage et langt bedre beliggende Areal som det, for Eks. Smakkegaarden repræsenterer. Og der maa jeg sige efter den Anskuelse, der tidligere har været fremme, at man har jo udtrykkelig købt dette Areal til Kirkegaard, saa man har tidligere været inde paa, at det ikke skulde anses for uforsvarligt.

Man har sidste Gang, man overvejede disse Planer, som det er fremført af Udvalgsformanden (Næsted) og begrundet med Tal, som jeg dog ikke mener holder Stik længere, ment, at man af økonomiske Grunde skulde vælge Vintappergaarden; og at dette Areal paa et vist givet tidligere Tidspunkt vel og-

saa har været adskilligt billigere for Kommunen at anvende end noget af de andre Arealer, vi har talt om, er vist rigtigt, men det er ogsaa rigtigt, som det korteligt blev omtalt af Lauritz Pedersen, at der i Løbet af den senere Tid er fremkommet Planer, som efter vor Formening vil bevirke, at det hidtidige Forhold forrykkes meget betydeligt.

Naar man første Gang hører den ærede Formand for Kirkegaardsudvalget (Næsteds) Foredrag om Kirkegaardsforholdene her i Kommunen og ikke er inde i alle de Overvejelser, der er foretaget, og derfor ikke har tilstrækkelig præsent for sig alle de Indvendinger, der kan gøres imod dette velopbyggede og vel tilrettelagte Foredrag, lyder det ret bestikkende. Der er imidlertid mange Betænkeligheder, som kan gøres gældende, og Næsted kom under sit Foredrag ind paa de fleste af dem.

Den ærede Udvalgsformand mente, at vi skulde lægge afgørende Vægt paa, at en Udvidelse af Gjentofte kunde foregaa paa naturlig Maade; det mente han skulde være afgørende for os, saa vi ikke valgte netop Smakkegaardens Arealer til Kirkegaard. I Anledning deraf maa jeg sige, at hvis det skal drages ind under Udvalgets Overvejelser, er det et forholdsvis nyt Moment, noget, som ikke har været fremme tidligere, ikke en eneste Gang, naar Næsted iøvrigt er fremkommet med nye Planer og Tanker har det været nævnt. Det gør ikke noget, at der kommer noget nyt frem under en Sags Behandling, naar det var noget særlig godt Moment, der kom frem, men jeg synes ikke, det er noget særlig godt Moment, her er bragt frem. Jeg kan ikke se, at nogen — udover enkelte Handelsinteresser — kan være interesseret i, at Jægersborg og Gjentofte bliver bygget sammen. Det kan maaske for Handelsfolk have en vis Interesse, at Bebyggelsen ligger samlet, saa de kan faa en større Kundekreds; det er et Forhold, som man selvfølgelig kan tage noget Hensyn til, men dog ikke noget afgørende Hensyn. Udover denne enkelte Interesse for Handelsfolk kan jeg som sagt ikke se, at det særlig for de Borgere, som bor i Gjentofte, skulde have nogen særlig Betydning, om Nybyggere kom til at bo paa disse Arealer mellem Gjentofte og Jægersborg, eller om de kom til at bo andre Steder i Kommunen. Jeg kan ikke faa Øje paa det afgørende i dette Moment, selv om jeg ikke er blind for, at det for Eks. i skolemæssig Henseende, kan have en vis Betydning, hvad Næsted jo ogsaa var inde paa. Jeg kan derfor ikke, som Næsted, tillægge denne Side af Sagen nogen afgørende Betydning. Det, som jeg synes maa være af

afgørende Betydning, naar vi behandler Kirkegaardsspørgsmaalet, er dette, at man faar lagt Kirkegaarden paa en Plads og paa en saadan Maade, at de levende Borgere i Kommunen, som skal færdes fra og til Kirkegaarden, og for hvem derfor Kirkegaardens Beliggenhed har nogen Betydning — og det har den kun for de levende — kan være tilfreds med Beliggenheden. Det forekommer mig, at man skal være i Besiddelse af meget stor Resignation, hvis man skal føle sig tiltalt af den Beliggenhed, Vintappergaardens Arealer repræsenterer. Og man skulde ikke alene være i Besiddelse af stor Resignation men ogsaa efter min Mening være særlig ivrig for at tage enhver økonomisk Gevinst med, hvis det skulde vise sig, at man vælger Vintappergaarden, fordi dette Anlæg maaske kunde blive noget billigere pr. Gravlod end Anlægget paa Smakkegaarden.

Tii Slutning skal jeg anføre, at de Tal, som Næsted nævnede pr. Gravlod, henholdsvis nogle og Tredive, nogle og Halvfjerds og nogle og Halvtreds Kroner, ikke vil holde Stik, men det vil jo nu vise sig, naar vi faar foretaget de yderligere Beregninger, som Lauritz Pedersen før omtalte.

Formanden: Da der er stillet Forslag om, at Sagen skal overgaa til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i de samme Udvalg, som har behandlet den før, skal jeg ikke komme stærkt ind paa de faldne Udtalelser.

Jeg synes dog, jeg maa have Lov til at sige, at det forekommer mig, at M. E. Jensens Indvendinger imod Beliggenheden er noget for voldsomme. Det kan ikke undgaas, og det undgaas ingen Steder, efterhaanden som Kommunerne vokser, at Kirkegaardene maa lægges i Udkanterne; det ser vi i København og overalt. Hvorledes er Forholdet for Folk, som bor paa Nørrebro og faar Gravsted paa Vestre Kirkegaard, for Eks.? Det er en ganske anderledes Rejse for dem end de Afstande, her er Tale om; i Forhold dertil er Vejene herude ikke af Betydning. Jeg siger intet som helst imod, at Smakkegaardens Arealer i visse Henseender er bedre beliggende; men jeg kan ikke se, at der er saa stor Forskel, som der synes at være i M. E. Jensens Øjne. Og saa vil jeg sige: Lad os nu ikke overdrive! Der siges, at Kirkegaarden er for de levende Mennesker; det er dem, der færdes der. Det er rigtigt, fuldkommen rigtigt. Har man Sorg, har man mistet en Slægtning, er det rimeligt, at det gaar Een nær, og at man kommer paa Kirkegaarden en Tid derefter. Men jeg vilde se de Mennesker, som Uge efter Uge, Maaned efter Maaned, Aar efter Aar dagligt færdes paa Kirke-

gaarden — det er vist meget faa. Hvis vi tager Tingene, som de er, og Menneskene, som de er, og tager i Betragtning, hvad der ikke er nogen Tvivl om, at Vejforholdene og de Maader, paa hvilken man fremtidig vil kunne færdes ad disse Veje, vil blive langt bekvemmere, end de er i Øjeblikket, nærer jeg for mit Vedkommende ikke nogen som helst Tvivl om, at vi kan forsvare at lægge Kirkegaarden paa Vintappergaarden, hvis man beslutter sig dertil. Jeg føler mig overbevist om, at naar vi kommer hen til Midten af Aarhundredet, vil Indvendingerne mod Beliggenheden svinde betydeligt, og desuden er der andre Omstændigheder, som taler for, at man anvender Vintappergaarden; men det vil vi komme nærmere ind paa senere, naar Sagen nu paany har været Genstand for Overvejelse og Behandling i de Udvalg, der beskæftiger sig med den. Jeg skal blot pointere, at jeg nærer ikke samme Skræk for Vintappergaardens Beliggenhed som M. E. Jensen.

Næsted: Jeg sagde før, at dette at man skulde køre Fyld paa Smakkegaarden, vilde foraarsage en Fordyrelse af Anlægsomkostningerne, og Lauritz Pedersen mente, at jeg tog fejl deri. Jeg mener nu alligevel, at det vil foraarsage en Fordyrelse, thi Forholdet er det, at den Gang, vi udregnede disse Tal, satte vi Prisen for den Del af Arealet, som ikke skulde bruges til Kirkegaard, fordi det ikke er egnet, til ca. 25 Øre pr. Kv. Al. Naar man nu fylder op og dermed forøger Anlægssummen med 80,000 —100,000 Kr., er det klart, at denne Udgift ogsaa gør sig gældende for denne Del af Arealets Vedkommende, og derfor mener jeg stadig at have Ret i, at Omkostningerne pr. Kv. Al. bliver forøgede ved Paafyldning af Jord.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, fordi jeg ikke kan se, der er noget afgørende at diskutere i Aften. Naar man siger, at Tallene ikke vil holde Stik, vil jeg dog bede ærede Medlemmer om stadig at huske paa, at naar jeg nævner disse Tal for de tre forskellige Arealer, er det stadig Forholdstal, det er ikke absolute Tal. Naar jeg siger, at det koster ca. 1 Kr. 50 Øre for Vintappergaardens Arealer, 2 Kr. 25 Øre for Smakkegaardens og 2 Kr. 50 Øre for Ørnegaardens Jorder, har jeg ikke dermed sagt og heller ikke ønsket at sige noget bestemt om, hvad det koster nøjagtigt. Det er blot Tal, som skal vise Forholdet mellem de forskellige Arealer med Hensyn til Besværligheder og Vanskeligheder der skal overvindes de forskellige Steder. Det eneste Sted, Forskelligheden kan vise sig, er om Jordernes Værdi skal blive forskudt ved de Foranstaltninger der har været

Tale om i Aften i Retning af Baneanlæg m. v., men selve Tallene skal nok holde.

M. E. Jensen: I Anledning af den ærede Formands Udtalelser vil jeg sige, at jeg ønsker ikke, at mine Betragtninger om selve Beliggenheden skal trækkes saa skarpt frem, som det blev gjort, idet Formanden kaldte dem særlig voldsomme o. s. v. Det er muligt, det har virket noget stærkt overfor Næsteds Udtalelser, men Næsted talte i Virkeligheden saa godt for sin Indstilling, og derfor vilde jeg bestræbe mig for at understrege de Betænkeligheder, jeg har derved. Jeg har ligesaa lidt som Lauritz Pedersen taget endelig Stilling til denne Sag; der mangler endnu nogle Oplysninger. Een Ting er jeg dog klar over, hvilken Stilling jeg end tager: at Smakkegaarden er langt bedre beliggende for Kommunens Borgere.

Med Hensyn til Formandens Udtalelser om, i hvor lang Tid Folk kommer og besøger deres Grave, vil jeg sige, at der er mange Mennesker, for hvem det har stor Værdi at kunne færdes nemt til og fra Kirkegaarden. Det har saaledes sin store Betydning for os i Gjentofte, at vi har Kirkegaarden liggende saaledes, at vi daglig paa vor Vej til og fra vor Gerning kan færdes der igennem og tilse vore Grave — det er i Virkeligheden af stor Betydning, hvor en Kirkegaard er beliggende; det spiller en vis Rolle for Borgerne herude.

Det er klart, at naar København og andre Kommuner er nødt til at lægge deres Kirkegaarde ud i Udkanterne, ja, saa maa de gøre det, men der er den Forskel mellem København og os herude, at vi er ikke nødt til det.

Lauritz Pedersen: Maa jeg gøre Næsted opmærksom paa, at det er ikke rigtigt, naar han siger, at det vil blive dyrere at fylde Jord paa. Nej, det vil det ikke; det bliver tværtimod billigere for hvert Gravsted. Det er rigtigt, hvad Næsted sagde før, at Arealet bliver dyrere, naar man i den Sum, der nævnes for Anlæget tager de Arealer med, som ikke egner sig som Begravelsesplads, og som i Virkeligheden kun har en Værdi af 25 Øre pr. Kv. Al. Men i det Øjeblik, man fylder op — hvorved altsaa rigtigt Anlægssummen forhøjes, gør man hele det Areal, der før henlaa som ubrugbart, brugeligt, og derved bliver i Virkeligheden Gennemsnitsprisen pr. Gravlod billigere — det er ganske sikkert. Iøvrigt vil de Udregninger, jeg lader foretage, og som snart vil foreligge for os, godtgøre det.

Hermed overgik Sagen til 2den Behandling med mellemfal-

dende Behandling i Kirkegaardsudvalget og teknisk Udvalg i Forening.

3. **Ferieregulativ for Gjentofte Kommunes Tjenestemænd.** (Ø. 127—1924).

Formanden: Der foreligger et Udkast til Ferieregulativ for Kommunens Tjenestemænd.

Paa et Flertals Vegne indenfor Administrationsudvalget, nemlig Toldbergs og egne Vegne, skal jeg indstille, at Regulativet kun kommer til at gælde for egentlige Tjenestemænd, om hvilke henvises til det trykte Udkasts § 4, men ikke for „andre Funktionærer" (ikke fast ansatte, maanedslønnede, uge- og timelønnede Personer m. v.).

Ferier for disse Personer fastsættes — saafremt Ferie gives — ved særlige Kommunalbestyrelsesbeslutninger, i Henhold til Sædvane o. s. v.

Derved bliver det trykte Udkast at ændre saaledes:

Titlen: „m. fl." udgaar.

„I „Tjenestemænd" udgaar.

Afsnittet: „II. Andre Funktionærer" udgaar.

Overskriften: „Overgangs- og Ikrafttrædelses Bestemmelser" kan undværes.

Sidste Stk.: I Stedet for „ikke opretholdes ved" sættes „er i Modstrid med".

Et Mindretal af Udvalget (Christensen) indstiller det trykte Udkast i uændret Skikkelse til Vedtagelse.

Christensen: Jeg beklager meget, at man ikke fra Flertallets Side indenfor Udvalget har fastholdt det Udkast, der blev affattet i Fjor, og hvorom vi var enige fra Udvalgets Side; det blev trykt og udsendt til Raadets Medlemmer i Fjor, og det indeholdt en Passus om, at det skulde træde i Kraft 1. April 1923.

Det forekommer mig, at de Ændringer, der er foretaget i Forslaget, som det nu foreligger, vil komme til at gaa ud over de smaa, over dem, som før havde Ret til Ferie, nemlig de maanedslønnede, uge- og timelønnede Arbejdere under Kommunen, hvem man hidtil har tilstaaet en Ferie paa 6 Dage. Denne Passus er faldet bort, og det er meget kedeligt. Naar Kommunen har haft Feriebestemmelser gældende i nogle Aar, hvorefter en Mand, der havde arbejdet for Kommunen i 250 Dage, havde Ret til Ferie paa 6 Dage, ser jeg ingen som helst Anledning til at lade denne Bestemmelse udgaa af Regulativet. Jeg kan

huske, at den Gang de nugældende Feriebestemmelser blev vedtaget, udtalte den daværende Formand for det tekniske Udvalg, Ingeniør Pade, i Anledning af, at der var stillet Forslag om, at Ferien til disse maaneds-, uge- og timelønnede Arbejdere skulde sættes til 3 Dage, at vilde man give en Mand Ferie, kunde man ikke godt give ham mindre end 6 Dage, saa han, sammen med de to Søndage, dog fik en samlet Ferie paa 8 Dage.

Naar der i Flertallets Forslag staar, „Dette Regulativ træder i Kraft...., hvorefter alle tidligere givne Bestemmelser vedrørende Ferier bortfalder, for saa vidt de er i Modstrid med dette Regulativ", vil det netop sige, at Ferierne for denne Kategori af Arbejdere bortfalder, thi det vil være i Strid med Regulativet, hvis det nu vedtages i den Skikkelse, Flertallet foreslaar, at give dem Ferie.

Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for mit Forslag, saa Ferieregulativet vedtages i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Udvalget i Marts Maaned i Fjor.

Formanden: Der er ikke Tale om, at dette Forslag vil gaa imod de under Kommunen ansatte, som ikke henhører til Kategorien „Tjenestemænd"; dette Regulativ skulde kun omfatte Tjenestemændene og kan ikke i mindste Maade komme til at angribe de Bestemmelser om Feriens Varighed m. v., som gælder for andre end Tjenestemænd; der udtales ikke et Ord i saa Henseende, det er en Misforstaaelse at tro, at andre end Tjenestemænd vil blive berørt deraf. Og naar der i Slutningen af § 10 staar den Bestemmelse, som Christensen før citerede, vedrører den selvfølgelig ogsaa kun Tjenestemændene.

For de løst ansattes Vedkommende bliver der ikke forandret noget som helst; de faar Ferie efter de nu gældende Regler, indtil man med de paagældende Organisationer enes om andre Feriebestemmelser. Det kan komme til at dreje sig om kortere Ferie for dem eller længere Ferie, det er et Spørgsmaal, som vil blive Genstand for Overvejelse og Forhandling mellem Kommunen og de paagældende Organisationer. Det er derfor, man har formet Forslaget paa denne Maade; det er aldeles ikke Hensigten at ændre den mindste Smule i de nugældende Regler for disse løst ansatte, med mindre der træffes Aftale derom mellem Kommunen og vedkommende Organisationer.

Christensen: Jeg forstaar ikke, af hvilken Grund man har ændret det Forslag, vi var enige om i Fjor, naar ikke netop det er, fordi man vil ændre Ferieforholdet for alle de løst ansatte. Og den højtærede Formand siger jo ogsaa Gang paa Gang,

at Bestemmelsen om Ferie gælder for dem, indtil anden Aftale meflem Kommunen og Organisationerne træffes; selvfølgelig er det Meningen, at man vil røre ved Spørgsmaalet. Saafremt man har et Ferieregulativ for uge- og timelønnede Arbejdere under Kommunen, vil de Forhandlinger, der skal føres med Organisationerne om Arbejds- og andre Forhold ikke komme til at influere paa Feriespørgsmaalet, men har man ikke noget Regulativ, er jeg bange for, at der fra Kommunens Side under kommende Forhandlinger vil blive sagt: Ja, vil I opnaa det og det, maa I indskrænke eller maaske helt opgive Ferien eller tage den paa det og det bestemte Tidspunkt.

Jeg ved ikke, om det gaar an at bruge det Udtryk, at man vil gøre dette Feriespørgsmaal til en Salgsvare overfor Arbejderne, noget i den Retning bliver det nu. Efter det tidligere Forslag var det en Ret, Arbejderne havde til Ferie — ganske uvedkommende alle andre Forhold, det er det ikke længere. Naar det ikke er Meningen, at man vil røre ved Feriespørgsmaalet overfor Arbejderne, hvorfor prøver man saa nu at slette den Passus, hvorom vi alle tidligere har været enige?

Houborg: I Anledning af den Meningsforskel, der gør sig gældende med Hensyn til Ferieregulativet, idet man fra Flertallets Side henviser dette Spørgsmaal til Løsning ved Forhandling mellem Kommunen og de paagældende Organisationer, vil jeg sige, at jeg har aldrig før hørt, at man under saadanne Forhandlinger traf Aftale om Ferie; man er gaaet ud fra, at Feriespørgsmaalet var afgjort og fastslaaet af Kommunen — Ferie skulde Arbejderne have, hvorledes end de øvrige Forhold blev ordnet. Jeg ser godt, at der, som ogsaa Christensen bemærkede, kan blive Tale om en Slags Bytteforretning, hvis Ferien ikke bliver fastsat ved Regulativ, og jeg maa derfor meget fraraade Flertallets Indstilling, man maa ikke skære Ferien ned for alle de løst ansattes Vedkommende.

Naar en Mand har arbejdet i 250 Dage for Kommunen, maa man gaa ud fra, at Kommunen ogsaa er tjent med den Mand, og saa synes jeg, man skulde sige til ham: Du har været en dygtig Arbejder for Kommunen, vi vil ikke tage Ferien fra dig! Jeg anbefaler derfor Mindretallets Indstilling, hvorefter Ferien bibeholdes for de løst ansatte, som hidtil har været omfattet af Bestemmelsen, thi som jeg sagde før, er der Fare for, at man kan — jeg siger ikke, man vil det — tiltvinge sig visse Fordele under en Lønkamp paa Betingelse af, at man vil yde de paagældende en Ferie.

Formanden: Det er der ikke nogen som helst Fare for — det skulde Organisationerne ogsaa nok sætte sig imod. Bestemmelsen om de 6 Dages Sommerferie for Arbejdere, der har været beskæftiget 250 Dage under Kommunen og om 9 Dages Ferie for dem, der har været ansat i 10 Aar under Kommunen, vil blive overholdt fremdeles; der sker ikke nogen som helst Forandring deri ved denne Vedtagelse. Det er et Forhold, som gælder ikke fast ansatte, medens vi vil have et Ferieregulativ for vore Tjenestemænd.

Christensen: Det kan være meget rigtigt, som den højtærede Formand siger, at Bestemmelserne om Ferie for løst ansatte staar fast fremdeles, indtil de ændres ved Overenskomst med de paagældende Organisationer, men de staar ikke fastsat i Ferieregulativet. Saavidt jeg ved — men jeg tør ikke sige det bestemt — har der ikke tidligere under Forhandlingerne med Organisationerne været talt om Feriespørgsmaalet; der har været talt om Lønnings-Forhold, Arbejdstid og lign., men ikke om Ferie. Nu kan Spørgsmaalet om Ferie blive draget med ind under disse Forhandlinger, man skal naturligvis være forsigtig med at sige det, men der er en Chance for, at det kan blive benyttet. Og er vi først saa vidt, at der skal forhandles om Ferien — og det siger den højtærede Formand jo selv, der skal — saa er den Ret, som de løst ansatte Arbejdere hidtil har haft til Ferie, bortfaldet. Ferieregulativet var det eneste Sted, de kunde henvise til; de kunde sige: Det er vor Ret at faa Ferie, det staar i Regulativet. Stryges det nu her, mister de deres Ret.

Man kan maaske nok sige, som den højtærede Formand siger, at det er Praksis, som har vundet Hævd gennem nogle Aar, og at den vedblivende vil bestaa, men det bliver dog noget af en Naadessag for dem — ikke en Ret. Vi har jo nu en Del Arbejdere, der har arbejdet under Kommunen gennem snart mange Aar — ja, nu er der forresten ikke saa mange tilbage, for Kommunen har desværre været nødt til at afskedige mange af dem — og jeg vilde meget beklage, om man nu tager deres Ret til Ferie fra dem, og jeg anbefaler derfor det Forslag, vi var enige om i Fjor, og som endog var saa vidt, at der var angivet, fra hvilken Dato det skulde træde i Kraft.

Formanden: I Mødet den 21. Juni 1921 vedtoges det at bevilge timelønnede Arbejdere 6 Dages samlet Ferie, naar de har været beskæftiget i Kommunen 240 Dage i det sidst forløbne Aar.

Det er en Kommunalbestyrelsesvedtagelse, og den gælder selvfølgelig, indtil Kommunalbestyrelsen forandrer den. Ifølge denne Vedtagelse har de timelønnede Arbejdere fuldkommen samme Ret til Ferie, som de vilde have, om de stod nævnt i Ferieregulativet; det bliver nøjagtigt det samme.

M. E. Jensen: Den Kommunalbestyrelsesbeslutning, som Formanden nu omtalte, bliver altsaa ved at gælde ud i al Fremtid, indtil den direkte bortfalder ved en anden Beslutning af Kommunalbestyrelsen? Hvis Flertallets Forslag vedtages, og den paagældende Passus stryges, vil det altsaa sige, at alle de omhandlede Arbejdere i denne Sommer uden videre faar samme Ferie, som de hidtil har haft, og at de til næste Sommer og næste Sommer igen faar akkurat samme Ferie, indtil Bestemmelsen ændres ved en ny Kommunalbestyrelsesbeslutning?

Formanden: Ja, det betyder det.

Blichfeld: Det er ingen Garanti mod dette, at de havde det paa Prent.

Jeg ved ikke, hvorledes denne Bestemmelse om at slette de uge- og timelønnede Arbejdere er kommet ind i Forslaget — ved en Tilsnigelse, kunde jeg tænke mig — og jeg ved ikke, hvad der motiverer den, men eet ved jeg, at jeg bliver betænkelig, naar jeg ser, at denne Bestemmelse netop rammer den Del af Arbejderne, som har haardt Arbejde, medens den ikke forrykker en Smule ved de store Ferier, som gives de øverste Embedsmænd i Kommunen.

Spørgsmaalet om at yde uge- og timelønnede Arbejdere Ferie blev bragt frem i sin Tid af det daværende tekniske Udvalgs humane Formand, Ingeniør Pade, som varmt anbefalede og gjorde sig til Talsmand for, at disse Arbejdere ogsaa om Sommeren kunde faa en Ferie paa samme Maade som alle de, der var bedre og lykkeligere stillet i Samfundet, og man tog, tilføjede han, meget fejl, hvis man troede, at de Mennesker ikke lige saa meget eller mere trængte til Ferie om Sommeren end de højere lønnede Embedsmænd.

Af hvilken Grund vil man nu tage denne humane Bestemmelse ud af Regulativet? Hvorfor, hvis man ikke havde en anden Tanke dermed? Bestemmelsen er nu foreløbig sluppet helskindet gennem den Kommunalbestyrelse, som fulgte efter den humanttænkende Kommunalbestyrelse, som satte Bestemmelsen ind i Regulativet, men nu vil man altsaa have det ordnet saaledes, at Kommunalbestyrelsen gennem en Beslutning kan ændre Forholdet naar som helst! Hvem garanterer for, at den nye

Kommunalbestyrelse, som nu snart træder til, naar den giver sig til at lede op i Papirerne om denne Sag, siger: Vi fortsætter, hvad den tidligere Bestyrelse er begyndt paa, eller om den siger: Vi er frit stillet, og nu skal det være saadan og saadan; der staar intet som helst i Regulativet om, at alle disse Arbejdere skal have Ferie. Kunde det genere Ferieregulativet, at disse Funktionærer tages med? Hvorfor kan de ikke lige saa godt nævnes i Regulativet som de andre Tjenestemænd? De har dog Ret dertil. Jeg finder det Standpunkt, som min ærede Partifælle (Christensen) har taget, fuldt ud korrekt, og jeg kan ikke tænke mig, at Udvalgsflertallets Forslag vil vinde Flertal her i Raadet.

Formanden: Det kan ikke nytte at blive ved at gentage; Blichfeld gentog nu, hvad Christensen lige har sagt; vi maa søge at begrænse os.

Der er, som alt nævnt, ikke Tale om at rokke ved de Bestemmelser, Kommunalbestyrelsen tidligere har vedtaget; jeg gjorde før opmærksom paa, at Bestemmelsen af 21. Juni 1921 har været fulgt siden da, og at den vil blive fulgt fremdeles. Der siges, at en Kommunalbestyrelsesbeslutning er ikke det samme som et Regulativ. Et Regulativ er sandelig heller ikke andet end en Kommunalbestyrelsesbeslutning, og vi kan ændre det naar som helst — det er det ene som det andet.

Ingeniør Pade har et saare smukt Eftermæle hos os alle; jeg mindes dog ikke, at han talte saa stærkt for de løst ansatte, som Blichfeld nu gør det til, og navnlig mindes jeg ikke, at han drog nogen Sammenligning mellem de højere og de mere lavt stillede Tjenestemænd, men Pade havde selvfølgelig den Følelse, som vi alle er besjælet af, at Ferie er en velsignet Ting, og at en Ferie paa 6 Dage + 2 Søndage, ialt 8 Dage, er de paagældende vel undt, og derfor har man i 1921 truffet denne Bestemmelse.

Hvis jeg ikke husker fejl, er det den nuværende Kommunalbestyrelse, der har truffet denne Bestemmelse, idet vi traadte sammen den 1. April 1921, og det maa altsaa tjene den nuværende Kommunalbestyrelse til Ære, og en Del af den Ros, som Blichfeld tillagde Pade, hvad jeg ikke kan have noget imod, maa derfor ogsaa komme den nuværende Kommunalbestyrelse til Del. Jeg tror derfor, vi er ude i en Kamp om Vejrmøller; Ferieregulativet kan ændres som alt ved en Kommunalbestyrelsesbeslutning.

Lauritz Pedersen: Jeg er enig med den højtærede Formand i hans Forslag; et Ferieregulativ bør kun omhandle fast

ansatte Tjenestemænd. Ferieregulativ for løst ansatte er ikke rigtigt passende; derfor kan man godt bestemme, at løst ansatte skal have Ferie, men det maa være ganske uafhængig af, hvad der bestemmes for de fast ansatte, og derfor bør de ikke optages i Ferieregulativet for disse. Man optager jo heller ikke i dette Bestemmelser om de løst ansattes Arbejdstid, om, hvornaar de skal begynde om Morgenen og ende om Aftenen, eller vedrørende deres Lønforhold. Et Regulativ kan kun omhandle fast ansatte, det er den naturlige Maade at samle Bestemmelserne for deres Vedkommende. Men Arbejdsvilkaar, Tid og Løn m. v. maa for løst ansattes Vedkommende ske gennem Forhandlinger mellem Kommunalbestyrelsen og de paagældende Organisationer, og de Resultater man kommer til paa denne Maade, bør ikke optages i et Regulativ for faste Tjenestemænd; jeg anbefaler derfor Flertallets Indstilling.

Keiser-Nielsen: Er det første Gang, der skal fastsættes Ferieregulativ for Kommunens Tjenestemænd, eller har vi haft et før?

Formanden: Dette skulde være det første, og det er Udkastet dertil, vi her behandler.

Keiser-Nielsen: Havde vi i et tidligere Regulativ optaget de ikke fast ansatte Funktionærer, maatte man ogsaa have haft dem med her, men da dette er det første Regulativ, der skal vedtages, bliver Spørgsmaalet, om man deri vil optage baade Tjenestemændene og de løst ansatte. Og der forekommer det alligevel mig til Trods for, hvad Lauritz Pedersen fremhævede, at naar man skal lave et saadant Ferieregulativ, er det fornuftigst at lede efter og se, hvad Kommunalbestyrelsen har besluttet med Hensyn til Ferie for alle dem, der staar under Kommunen og arbejder i Kommunen. Og der har vi altsaa nu en Beslutning af 21. Juni 1921 — foruden andre Beslutninger — som aabenbart hører hjemme i dette Regulativ, thi jeg kan ikke se rettere, end at det er ønskeligt at have disse Bestemmelser samlet ogsaa for saa vidt angaar dem, der ikke er fast ansat, fordi Ferie er noget, man godt kan tage fast Bestemmelse om. Løn- og Arbejdsforhold er straks noget vanskeligere, og jeg kan godt forstaa, at man paa de Omraader maa have Adgang til Forhandling, der kan komme saa mange andre Ting, som indvirker paa Forholdet for de ikke fast ansatte, men Feriespørgsmaalet kan ligesaa godt være fast afgjort for de fast ansatte som for de løst ansatte, og derfor finder jeg det rigtigst, at de alle omfattes af Regulativet.

Blichfeld: Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar den højtærede Formand vil udlægge mine Ord fra før som en Gentagelse af, hvad Christensen havde sagt. Der var en Del deri, som jeg sagde ud fra mit eget Synspunkt, og som Christensen, som ellers talte glimrende, ikke brugte de samme Ord til at antyde.

Om det humane i at bevilge løst ansatte en 6 Dages Ferie kan vi vel alle være enige; at den højtærede Formand ikke er bleven grebet saa stærkt af Direktør Pades Ord, da han talte saa varmt for sit Forslag, som jeg sagde, han gjorde, er en Sag for sig. Jeg vil dog pointere — da jeg nu har faaet det bekræftet af min ærede Partifælle — at det er rigtigt, hvad jeg sagde før, at Pade sammenlignede de fastansatte og højtlønnede Embedsmænd med de løst ansatte og mente, at de sidstnævnte kunde have lige saa god Grund til en Ferie som de andre. Det er godtgjort, at det var den humane Formand for det daværende tekniske Udvalg (Pade) som først har bragt denne Sag frem og faaet os til at vedtage Forslaget om de 6, respektive 9, Dages Ferie for løst ansatte. Formanden mener, jeg husker fejl med Hensyn hertil, og at det er den nuværende Kommunalbestyrelse, som har truffet Beslutningen af 21. Juni 1921. Det er rigtigt, og jeg ved godt, at Pade ikke har siddet i den nuværende Kommunalbestyrelse, men det er nu alligevel ham, der har bragt Sagen frem.

Lauritz Pedersen brugte før Udtrykket, at det ikke var passende at have Bestemmelser vedrørende løst ansatte Arbejderes Ferie i et Ferieregulativ. I saa Fald har vi jo begaaet en upassende Handling ved at optage Bestemmelsen i det nugældende Regulativ, og det bærer altsaa den nuværende Kommunalbestyrelse Skylden for, idet det er den — efter hvad der bliver sagt, her slaar min Hukommelse maaske ikke helt til — der har vedtaget de nugældende Bestemmelser.

Formanden: Vi skal ikke diskutere, hvem der er bleven mest grebet af Direktør Pades Udtalelser i sin Tid; hvorledes iøvrigt Blichfeld har kunnet skønne, at jeg skulde være mindre grebet end han, er mig ret gaadefuldt. Jeg sagde dog før, at jeg tydeligt kunde huske, at han talte varmt for de mindre velstillede i Samfundet.

Selvfølgelig bliver Forholdet nøjagtigt det samme, hvad enten Arbejderne kan henholde sig til et Regulativ eller til en Kommunalbestyrelsesbeslutning. Beslutninger i denne Henseende skal ikke stadfæstes af nogen højere Myndighed, og en Kommunal-

bestyrelsesbeslutning gælder derfor lige med et Regulativ. De paagældende kan, hvis de ønsker det, og hvis de ikke allerede er i Besiddelse deraf, hvad jeg dog formoder, faa en Afskrift af disse Kommunalbestyrelsesbeslutninger, af henholdsvis 24. Maj 1921 for de ugelønnedes Vedkommende og af 21. Juni 1921 for de timelønnedes Vedkommende.

M. E. Jensen: Efter den Debat, som nu har været ført, skulde man tro, at det var et ganske redaktionelt Spørgsmaal, det kom an paa, hvorvidt denne Bestemmelse om Ferie stod i Ferieregulativet eller et andet Sted, og at det kunde være komplet ligegyldigt for os — og ogsaa for Arbejderne — om den stod her eller der. Og hvis jeg nu virkelig var sikker paa, at det vilde vise sig at være Tilfældet, vilde jeg ikke være saa ked af, at man lod Bestemmelsen gaa ud her og kun gjorde det af redaktionelle Hensyn, men det er jeg ikke. Jeg tror ikke med det Kendskab, jeg har faaet til dem, som nærmest har med disse Spørgsmaal at gøre, at det, her er Tale om, kun er en Fjer i Hatten; jeg tror, der ligger Realiteter bagved. Naturligvis ligger der den Realitet bag ved, som alt har været antydet nogle Gange, at naar man ikke har disse Bestemmelser i et Regulativ, har man det i langt højere Grad i sin Haand, hvis man vil, at bruge Feriespørgsmaalet som et Bytteobjekt, som et Forhandlingsobjekt ved Lønforhandlingerne. Ved at drage dette Spørgsmaal ind i de Forhandlinger, som angaar Arbejdernes Forhold i det hele taget, kan man opnaa noget mere af det, man nu een Gang ønsker at opnaa, naar man staar paa et Arbejdskøber-Standpunkt; man kan sige: Hvis I ikke gaar ind paa dette eller hint, faar I heller ingen Ferie! Det er det, som ligger bagved, og jeg skulde blive meget glædelig overrasket — og de paagældende Arbejdere sikkert ogsaa — hvis det ikke er Meningen, men jeg tror som sagt, at det er Meningen, ellers kunde man jo ligesaa godt have almindelige Kommunalbestyrelsesbeslutninger med Hensyn til Ferie for de fast ansatte Tjenestemænds Vedkommende, hvorfor har man det saa ikke paa samme Maade for samtlige Funktionærer under Kommunen?

Det vilde efter min Mening tjene Kommunalbestyrelsen til større Ære overfor Arbejderne, om man ved at sætte denne Bestemmelse ind i et Regulativ — som det først var Hensigten — vilde sige: Een Ting kan I være sikre paa, at selv om vi maa forhandle om mange Ting: Lønninger, Arbejdstid og meget andet, saa er vi dog enige om, at Ferie skal I have, og

den Sag holdes udenfor det, der iøvrigt kan være os imellem. Arbejderne har nu i 3 Aar haft denne Ferie, den skulde man ikke berøve dem, og jeg synes som sagt, det vilde tjene os til Ære, om vi netop overfor de daarligst stillede, dem, som i høj Grad trænger til en Uges Hvile, vilde fastslaa gennem et Regulativ, at de virkelig skulde have denne Ferie.

Til Slutning skal jeg blot sige, at dette Forslag og navnlig de stillede Ændringsforslag netop paa dette Tidspunkt viser for mig, hvilken Vej Vinden blæser, og jeg tror, at det ogsaa vil vise de paagældende, hvilken Vej Vinden blæser. Iøvrigt maa jeg sige, at jeg er glad for dette Ferieregulativ, som jo for mange Tjenestemænds Vedkommende byder Ferieregler, der er adskilligt bedre end de, der gælder for de tilsvarende Tjenestemandsklasser under Statens store Virksomhed. Det gør mig ondt, at man har taget de løst ansatte ud af Regulativet, men jeg er klar over, at som Forholdene ligger, er der ikke noget at gøre; vi maa haabe paa bedre Tider, hvor man kan vende tilbage til denne Sag og faa de løst ansatte ind i Ferieregulativet igen, saa det fastslaas som noget, der ikke kan forhandles om, at de skal have Ferie uafhængig af de Forhandlinger, der iøvrigt føres om Løn- og Arbejdsforhold.

De af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag vedtoges derpaa med 7 Stemmer mod 5, hvorefter Forslaget, saaledes ændret, vedtoges enstemmigt.

Efter den foretagne Afstemning er Ferieregulativet saalydende:

Ferieregulativ

for

de under Gjentofte Kommune ansatte Tjenetsemænd.

§ 1.

1. Enhver Tjenestemand, der har været i Kommunens Tjeneste i mindst 6 Maaneder før et Ferieaars Begyndelse, har — med de i denne Paragrafs Stk. 2 og 3 angivne Begrænsninger — Ret til en aarlig Ferie efter de i §§ 4—8 indeholdte Regler.

2. For saa vidt ganske særlige tjenstlige Forhold gør sig gældende, kan Ferien efter nærmere Bestemmelse af Administrationsudvalget bortfalde et enkelt Aar, men der bør da i det føl-

gende Ferieaar gives vedkommende Tjenestemand et Ferietillæg af samme Længde som den bortfaldne Ferie.

For saa vidt saadan Ferieforlængelse ikke kan skaffes, kan der efter nærmere Bestemmelse af Administrationsudvalget ydes et passende Vederlag i Penge. Udenfor saadanne Tilfælde kan Pengevederlag som Erstatning for Ferie ikke gives Tjenestemænd, for hvem Reglerne i nærværende Afsnit er gældende.

3. Naar en Tjenestemand afgaar i Løbet af et Ferieaar, afgør vedkommende Forvaltningschef, om og eventuelt i hvilket Omfang indenfor de givne Regler der kan tilstaas ham Ferie i dette Ferieaar.

§ 2.

Det kan af Kommunalbestyrelsen paalægges en Tjenestemand at gøre Brug af Retten til Ferie.

§ 3.

Ferieaaret er Kommunens Regnskabsaar.

§ 4.

1. Den aarlige Feries Længde er følgende:

Tjenestemænd i

1. Lønklasse: efter Aftale med Kommunalbestyrelsens Formand.
2.—3. — 4 Uger.
4.—8. — 3 Uger.
9. — 2 Uger, efter 10 Aars Tjeneste i Kommunen dog 3 Uger.
10.—15. — 2 Uger.

Tjenestemænd i 9. Lønklasse, der før Ansættelsen i Kommunens Tjeneste har gjort Tjeneste under Staten, en anden Kommune eller en anden offentlig Institution, kan der af Administrationsudvalget tillægges Ferieanciennitet ved helt eller delvis Tillæg af den tidligere Tjenestetid.

2. For kvindelige Tjenestemænd, der er beskæftiget ved Sygepleje eller Børnetilsyn, er Ferien dog, uanset i hvilken Lønklasse de er ansatte, altid 4 Uger, og for kvindelige Tjenestemænd, der er beskæftiget i ledende Stillinger ved andet Arbejde (Forstanderinder) paa Stiftelser og Alderdomshjem, 3 Uger.

3. En Tjenestemand, som i over 25 Aar har været ansat i Kommunens Tjeneste, har Ret til at faa den ham ifølge ovenstaaende tilkommende Ferie forlænget med 1 Uge.

4. De under Skolevæsenet ansatte Overlærere og Læreres Ferier er ikke undergivet Bestemmelserne i dette Regulativ.

§ 5.

1. Ved en Uge forstaas i foranstaaende Paragraf 7 sammenhængende Dage; i Tilfælde, hvor en Ferie begynder og slutter eller enten begynder eller slutter paa en ugentlig Fridag, skal der dog ved en Uge forstaas 8 sammenhængende Dage, ved 2 Uger 15 sammenhængende Dage og saa fremdeles, alt inclusive de ugentlige Fridage.

2. I Tilfælde, hvor der falder en eller flere Ekstrafridage indenfor en Ferie, bliver Ferien et tilsvarende Antal Dage længere, dog kun for saadanne, for hvem de omhandlede Fridage ogsaa udenfor Ferierne er ekstra Fridage.

3. Saafremt nogen anmelder, at han er blevet syg under sin Ferie, kan Administrationsudvalget, naar Omstændighederne iøvrigt taler derfor, indrømme, at den paafølgende Fraværelse behandles ikke som Ferie, men som Fraværelse paa Grund af Sygdom, saaledes at der, naar han bliver rask, kan tilstaas ham den resterende Del af Ferien.

§ 6.

1. Tjenestemænd, som forfremmes til højere Stilling uden forinden at have haft Ferie i det paagældende Ferieaar, bliver ved Forfremmelsen berettiget til allerede i dette Ferieaar at faa Ferie efter Reglerne for den højere Stilling. Har vedkommende derimod haft Ferie inden Forfremmelsen, indtræder Berettigelsen til at faa Ferie efter Reglerne for den højere Stilling først med det næste Ferieaar.

2. Paa tilsvarende Maade forholdes, naar nogen i Løbet af et Ferieaar ansættes som Tjenestemand, og paagældende har været i Kommunens Tjeneste uden fast Ansættelse i mindst 6 Maaneder før Ferieaarets Begyndelse.

§ 7.

1. Tjenestemænd i 1. Lønklasse tilstaas Ferierne af Kommunalbestyrelsens Formand, for de øvrige Tjenestemænds Vedkommende af vedkommende Forvaltningschef eller ansvarlige Kontor- eller Institutionsleder.

2. Ferierne fordeles paa passende Maade over Ferieaaret, saaledes at der under Hensyn til en forsvarlig Udførelse af Tjenesteforretningerne og under Hensyn til andre Tjenestemænd vises Imødekommenhed overfor fremkommende særlig begrundede Ønsker angaaende Tidspunktet for Ferien.

3. Ferien kan undtagelsesvis, naar der fremsættes særlig begrundet Ønske derom, og den, der tilstaar Ferien, finder

det foreneligt med Tjenestens Tarv, deles i to eller flere Dele; det samlede Antal af tjenestefri Arbejdsdage maa dog ikke overstige det Antal, som vilde tilkomme den paagældende Tjenestemand, hvis Ferien havde været sammenhængende.

4. Sammenlægning af Ferier eller Dele af Ferier fra forskellige Ferieaar kan — bortset fra det i § 1, Stk. 2, omtalte Tilfælde — kun finde Sted i ganske særlige Tilfælde efter Administrationsudvalgets nærmere Bestemmelse. Administrationsudvalget kan ligeledes i ganske særlige Tilfælde indrømme, at Ferien for et Ferieaar helt eller delvis ydes forskudsvis i det foregaaende Ferieaar.

§ 8.

1. Under Feriefraværelse oppebærer Tjenestemænd den normerede Løn, herunder Bestillingstillæg og personlige Tillæg. Derimod bortfalder saadanne Ydelser, som Tjenestemanden eventuelt maatte oppebære for særlige Tjenester, med mindre Tjenestemanden drager Omsorg for, at de Tjenester m. v., som Ydelserne er Vederlag for, udføres fuldt ud uden Udgift for Kommunen paa en efter vedkommende Foresattes Skøn tilfredsstillende Maade.

2. Tjenestemænd, der har fri Station paa en af Kommunens Institutioner imod regulativmæssig Afkortning eller som Tillæg til Lønnen, faar under Feriefraværelser, der strækker sig ud over 3 Døgn, Kostpenge. Disses Størrelse fastsættes af Administrationsudvalget efter Indstilling af Chefen for den Forvaltning, under hvilken vedkommende Institution henhører.

§ 9.

1. Udenfor den aarlige Ferie kan der tilstaas Tjenestemænd Tjenestefrihed, naar særlige Forhold taler derfor, og Hensyn til Tjenestens forsvarlige Udførelse gør det muligt.

2. Tjenestefrihed gives paa følgende Vilkaar, idet Valget imellem disse træffes under Hensyn til de forskellige Formaal, i Anledning af hvilke Tjenestefriheden begæres.

a. Tjenestemanden træder udenfor Nummer, jfr. Tjenestemandsvedtægtens § 42. Han oppebærer ikke Løn m. v., og den Tid, i hvilken han er fraværende, fradrages ved Beregning af Lønanciennitet og Pensionsalder. Under Fraværelsen betaler han eventuelle Præmier for pligtig Enkeforsørgelse, men derimod ikke Pensionsbidrag i Henhold til Tjenestemandsvedtægtens § 7, Pkt. 2.

b. Tjenestemanden faar Orlov. Han oppebærer ikke Løn m. v., men den Tid, i hvilken han er fraværende, fradrages ikke ved Beregning af Lønanciennetet og Pensionsalder. Under Fraværelsen betaler han Pensionsbidrag i Henhold til Tjenestemandsvedtægtens § 7, Stk. 2 og eventuelle Præmier for pligtig Enkeforsørgelse.

c. Tjenestemanden faar Orlov med Løn m. v. som under den aarlige Ferie, jfr. § 7, men saaledes, at han paa en af sin nærmeste Foresatte godkendt og betryggende Maade drager Omsorg for det ham paahvilende Arbejdes Udførelse og selv betaler de eventuelt hermed forbundne Omkostninger.

d. Tjenestemanden faar Orlov med Løn m. v. som under den aarlige Ferie, jfr. § 7, og saaledes at Kommunen drager Omsorg for det ham paahvilende Arbejdes Udførelse og udreder de eventuelle hermed forbundne Omkostninger.

3. Tjenestefrihed paa de i Stk. 2. Ltr. c. og d. angivne Vilkaar kan for et Tidsrum af indtil 3 Dage, og forsaavidt Tjenestefriheden ikke skal nydes i umiddelbar Forbindelse med den aarlige Ferie, tilstaas af paagældende Chef eller Kontorleder. Iøvrigt tilstaas Tjenestefrihed efter nærværende Paragrafs Bestemmelse af Administrationsudvalget, dog at Sagen forelægges Kommunalbestyrelsen til Afgørelse, naar der er Spørgsmaal om at træde udenfor Nummer, eller naar Orlov med Løn m. v. maa antages at medføre Omkostninger for Kommunen udover den paagældendes normerede Løn i 3 Maaneder.

§ 10.

Saafremt nogen efter hidtil gældende Regler har haft Adgang til at faa Ferie i videregaaende Omfang, end dette Regulativ hjemler paagældende, skal der, saalænge han forbliver i samme Stilling, fremdeles kunne tilstaas ham Ferie som hidtil.

Dette Regulativ træder i Kraft den 1. Juli 1924, hvorefter alle tidligere givne Bestemmelser vedrørende Ferier bortfalder, forsaavidt de er i Modstrid med dette Regulativ.

4. **Ændring af § 45 i Vedtægt for Gjentofte Kommunes Tjenestemænd og andre Funktionærer af 21. Marts 1921.** (Ø. 280—1923).

Formanden: Som bekendt har der været Ønske fremme om, at man skulde gøre Prøvetiden for Skolebetjente noget længere end det ene Aar, som gælder i Almindelighed som Kon-

stitutionstid. Erfaringen har vist, at en Skolebetjent skal sidde inde med saa mange forskellige Kvalifikationer, at man ikke, selv om en Mand har været et Aar i Kommunens Tjeneste, kan være sikker paa, at han virkelig ogsaa har disse Kvalifikationer, og derfor er man blevet enig om at ville søge denne Prøvetid forlænget. Og efter de Forhandlinger, der har været ført med de paagældende Organisationer, er Administrationsudvalget kommet til en Forstaaelse om at forlænge Prøvetiden til 3 Aar, idet man gaar ud fra, at Tiden saa har været tilstrækkelig til, at man med Sikkerhed kunde træffe Afgørelsen, og Skoleudvalget har sluttet sig hertil.

Denne Ændring skal naturligvis — lige saa lidt som den foregaaende Sag — ikke i mindste Maade influere paa de faktiske Forhold for Skolebetjentenes Vedkommende; de skal have den Tid, de har været paa Prøve, medregnet, naar de bliver fast ansat, baade med Hensyn til Alderstillæg og Pensionsberegning, saa de ikke i økonomisk Henseende lider noget Tab ved denne Ændring af Vedtægten.

Paa Administrationsudvalgets Vegne skal jeg indstille, at der til Vedtægtens § 45, 1ste Stk., der lyder saaledes: „I ledige Tjenestemandsstillinger kan Antagelse paa Prøve ske i indtil et Aar" føjes: „dog for Skolebetjentes Vedkommende i indtil tre Aar".

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

5. **Forslag til Ændringer i Politivedtægten for Københavns Amts nordre Birk af 1. Juli 1923 med Tillæg.** (Ø. 51—1924).

Formanden: Fra Politimesteren for Københavns Amts nordre Birk har vi modtaget følgende Skrivelse, hvormed fremsendes til vor Erklæring et Forslag til Ændringer i den nugældende Politivedtægt:

POLITIMESTEREN I
KØBENHAVNS AMTS NORDRE BIRK
den 23. Februar 1924.

Ved hoslagt at fremsende Forslag til Ændringer i den for Birket gældende Politivedtægt skal jeg med Bemærkning, at lignende Forslag samtidig hermed er tilsendt de øvrige Kommuner i Birket, udbede mig Erklæring over Forslaget, efter Omstændighederne snarest muligt.

Næst at udtale, at mange af de foreslaaede Ændringer og Tilføjelser formentlig efter deres Indhold ikke giver Anledning til særlige Forklaringer eller Oplysninger, skal jeg med Hensyn til følgende Punkter bemærke:

ad § 30. Tilføjelsen er en ændret Redaktion af § 71, 3. Stk. og Tillæget til § 71. Bestemmelsen hører hjemme her, og ikke i ottende Kapitel, der kun handler om den offentlige Kørsel. Den nu foreslaaede Bestemmelse er noget strængere end Færdselslovens § 12, idet man paa Grund af den stærke Færdsel her i Birket har anset den citerede Bestemmelse i Færdselsloven, der kun opstiller Minimumsfordringer for hele Landet, for utilstrækkelig.

Opmærksomheden henledes paa Ændringens Slutbestemmelse, der siden 1912 har været gældende som § 71, 3die Stykke.

ad § 48. Redaktionen af Ændringen i denne Paragraf har voldet Vanskelighed, men man mener ved Forslaget at have fundet en akceptabel Løsning.

ad ottende Kapitel. Man har anset det for nødvendigt fuldstændigt at omredigere dette Kapitel.

Ogsaa Affattelsen af dette Kapitel i den foreslaaede Form har voldet stor Vanskelighed.

For Gjentofte Kommunes Vedkommende findes som bekendt nu et Droskereglement, gældende for Kørsel med Motordrosker, saaledes at de i Kapitlet foreslaaede Bestemmelser gælder for al offentlig Kørsel i Birket udenfor Gjentofte Kommune og for offentlig Kørsel (Kaperkørsel) med Hestekøretøjer i Gjentofte Kommune.

Tidligere har saadan Kaperkørsel staaet aaben for alle, men da man maa anse det for rimeligt at forbeholde Kaperkørselen i Birket for Birkets Beboere, har man foreslaaet de i saa Henseende fornødne Ændringer, idet man dog ved Bestemmelserne i § 75 har skabt en formentlig nødvendig Ventil, hvis Birkets eget Kontingent af Kapervogne skulde svigte.

Iøvrigt indeholder det foreslaaede ottende Kapitel de allerfleste Bestemmelser i det nugældende.

ad tiende Kapitel. Da det nugældende tiende Kapitel indeholder Bestemmelser af væsentlig forskellig Art, har man anset det for rigtigt at skille Bestemmelserne, med nogle formentlig praktiske Tilføjelser, ud i 2 Kapitler som foreslaaet.

Gemzøe.

Forslag
til
Ændringer i Politivedtægten for Københavns Amts nordre Birk.

Da den nugældende Politivedtægt af 1. Juli 1913 i Tidens Løb og navnlig efter Retsplejelovens Ikrafttræden paa mange Punkter har vist sig mindre klart affattet, ligesom den paa adskillige Punkter nu er forældet, har man anset det nødvendigt og formaalstjenligt at fremkomme med Forslag til følgende Ændringer, der skulde tjene til dels at fjærne Tvivl, som har været rejst under Anvendelse af den gældende Vedtægt, og dels at bringe den i nøjere Overensstemmelse med Tidens Krav.

Første Kapitel.

Om Iagttagelse af Orden og Velanstændighed paa Gader og Veje, ...

§ 4. I 13. Linie ændres „7" til „6".

I 20. Linie ændres „Drenge under 14 Aar og Piger" til „Børn."

I 24. Linie tilføjes efter „Forhandling": „eller Uddeling."

Paragraffens 4. Stykke udgaar, i Stedet for indsættes:

„I Henhold til Lov Nr. 289 af 30. Juni 1922 § 2 j bestemmes, at Salg af fersk Fisk paa Folkekirkens Helligdage maa fra Butikker finde Sted indtil Kl. 10 Formiddag.

I Henhold til Lov Nr. 353 af 7. August 1922 § 6 bestemmes følgende med Hensyn til Kørsel og Ombæring af forud bestilte Varer paa Folkekirkens Helligdage:

a. Kørsel og Ombæring af Øl, Mineralvande, Is og Kulsyre til Beværtningssteder, og Kørsel og Ombæring af Brød, endvidere Transport af Varer til Forsyning af forbisejlende Skibe, Transport af Gods til og fra Jernbaner og Dampskibe, Transport af eller Driven med Kreaturer fra eller til Jernbane eller Skibe er tilladt hele Dagen.

b. Kørsel og Ombæring af Mælk er tilladt i Tiden før Kl. 12 Middag og efter Kl. 4 Eftermiddag.

c. Bærfrugt og levende Blomster kan udbringes i Tiden før Kl. 12 Middag, Juleaftensdag kan levende Blomster udbringes indtil Kl. 7 Aften.

d. Kørsel og Ombæring af fersk Fisk maa finde Sted indtil Kl. 10 Formiddag.

e. Kørsel og Ombæring af fersk Kød maa finde Sted indtil Kl. 9 Formiddag.

I 27. Linie udgaar „Salg" og „Befrygtes at ville".

I 28. Linie efter „Uorden" tilføjes: „eller naar Tryksagerne er af anstødeligt Indhold".

§ 8. I 10. Linie tilføjes efter „Steder": „ved at opfordre til Utugt".

Efter Paragraffens Slutning tilføjes:

„Politiet kan, naar dertil findes Anledning, forbyde løsagtige Kvinder, Omdrivere og lignende Personer paa offentlig Gade, Vej eller Plads at staa stille eller færdes frem og tilbage paa kortere Strækninger".

Andet Kapitel.

Om Forebyggelse af Hindringer og Ulemper for Færdselen samt af Fare under den offentlige Færdsel.

§ 12. I 1. Linie efter „Gangsti" tilføjes: „færdes paa Rulleskøjter eller lignende".

I 8. Linie tilføjes efter „Børn": „samt Rulle- og Sygestole".

§ 14. I 19. Linie efter „skulle" tilføjes: „være hvidmalede og".

§ 18. I 3. Stk. 3. Linie efter „Krudt" indsættes: „eller andre Sprængstoffer".

I 3. Stk. tilføjes efter „Vejfarende": „samt efter forud indhentet Tilladelse fra Politiet".

§ 20. I 4. Linie tilføjes i samme Linie efter „Færdselen": „Naar de har et Fremspring af mere end 12 cm., kan Politiet forlange dem anbragt i en saadan Højde, at deres Underkant er mindst 2¼ m over Jorden".

I 6. Linie tilføjes efter „Jorden": „Dog kan Sidestykkerne gaa helt ned til Jorden, naar de ikke har større Fremspring fra Husrækken end 25 cm., og Politiet kan tillade et længere Fremspring, hvor Omstændighederne skønnes at gøre saadan Tilladelse forsvarlig".

§ 21. Efter Paragraffens Slutning tilføjes i ny Linie:

„Naar Vinduer holdes aabne ud til offentlig Gade, Vej eller Plads, skal de paa forsvarlig Maade være fastgjorte".

§ 26. Efter Paragraffens 7. Linie indsættes som nyt Stykke:

„Færdselspassager under Løbebroer og Stilladser skal være forsvarligt overdækkede".

§ 27. I 5. Linie indsættes efter „foretages": „eller Sneskred fra Tage kan befrygtes".

§ 29. I 1. Linie indsættes efter „Aaløb": „Søer".

I 2. Linie indsættes efter „Vandsteder": „eller paa Øresund".

I 3. Linie tilføjes efter „sikker": „eller det ved Opslag er tilkendegivet, at Adgang er forbudt".

I 5. Linie tilføjes efter „anbringes": „en forsvarlig Indhegning eller".

Tredie Kapitel.

Om Kørsel og Riden samt Førsel af Heste og andre Kreaturer.

§ 30. Sidste Stykke udgaar. I Stedet indsættes:

„I Tilfælde af Paakørsel skal den kørende uopfordret standse og paa Forlangende opgive Navn, Stilling og Bopæl.

Ejere, eventuelt Brugere, af Hestekøretøjer er ansvarlige for, at Vogn og Seletøj under Kørselen er i forsvarlig Stand.

I Tidsrummet fra den 1. August til den 15. Maj, begge Dage inclusive, skal fra $^3/_4$ Time efter Solens Nedgang til $^3/_4$ Time før dens Opgang alle med Hest forspændte Køretøjer (herunder ikke indbefattet Kaner og Slæder) under Kørsel paa offentlig Gade, Vej eller Plads være forsynede med tændte, klart lysende Lygter, med ufarvet Glas, enten 2 Lygter, anbragt en paa hver Side af Køretøjet, eller en Lygte paa venstre Side af dette. Ved Befordring af brændbar Last anbringes Lygterne dog ikke paa selve Køretøjet, men foran paa Vognstangen eller paa venstre Side af Forspandets Seletøj. Lygterne skal lyse fremefter og til Siderne.

Forsaavidt angaar Hestekøretøjer, der passerer ad Strandvejen Syd for Klampenborg, gælder de i foranstaaende Stykke indeholdte Regler om Lygtetvang hele Aaret".

§ 31. I 2. Stykke tilføjes efter „Sporvogn": „Redningsvogne, Vogne, der tilkendegive sig som Sygevogne, Ambulancevogne".

I 2. Stykke efter „Brandvæsenets" tilføjes: „og Politiets".

Efter Paragraffens 2. Stykke tilføjes:

„Det samme gælder for kongelige Ekvipager, i hvilke Medlemmer af Kongehuset eller fremmede fyrstelige Perso-

ner befinder sig. Medens Brandvæsenets og Politiets Køretøjer og de forannævnte Sygevogne passerer, skal andre kørende, derunder Vognstyrere paa Sporvogne og Cyklister, holde stille eller køre ganske langsomt (Skridtgang)".

Efter Paragraffens 3. Stykke tilføjes:

„Kørsel udenom en Sporvogn, som kører eller holder i Gadens Midte, skal altid foregaa tilhøjre. Hvor Ind- og Udstigning finder Sted, skal der køres saa langsomt, at Køretøjet om fornødent kan standse saa godt som øjeblikkeligt, og saadan Forbikørsel skal altid foregaa med største Hensyntagen til det ind- og udstigende Publikum".

Paragraffens 5. Stykke og Paragraffen ud udgaar.

§ 32. Efter 1. Stykke indsættes:

„2 eller flere Personer maa ikke samtidig køre paa een Cykle".

§ 34. Efter Paragraffens 1. Stykke tilføjes i samme Linie: „Rager Jernstænger, Jernrør eller lignende mere end 1 Meter udenfor Køretøjets Bagsmæk, skal saadanne være forsvarligt omviklede med Halm eller Klude og maa ikke slæbe paa Vejen".

§ 35. Efter Paragraffens Slutning tilføjes i ny Linie:

„Ingen maa i beruset Tilstand køre paa Cykle eller ride".

§ 36. I 1. Linie udgaar: „i Byerne".

I 13. Linie ændres: „let kendelig Halmvisk bag Øret" til „fra begge Sider synlig Halmvisk paa Hovedet", hvorhos tilføjes: „og Heste, der har vist Tilbøjelighed til at slaa, skal betegnes med en Halmvisk ved Halen".

§ 39. I Paragraffens 1. Stykke efter „Dyrlæge" indsættes som nyt Stykke:

„Heste, som er halte, maa ikke benyttes".

Paragraffens sidste Stykke 1. Punktum udgaar.

§ 40. Efter Paragraffens Slutning tilføjes:

„Fjerkræ, Kaniner, bundne Hunde og andre indespærrede Dyr skulle stedse være undergivne tilbørligt Tilsyn".

Fjerde Kapitel.
Om Hunde.

§ 41. Paragraffens 2. Stykke udgaar, i Stedet indsættes:

„Hunde, der ved at gø eller tude om Aftenen eller Natten paa Gaardsplads eller anden indhegnet Plads forstyrrer de omboendes Ro, kan Politiet forlange, at Ejeren eller

den, hos hvem den har Tilhold, under Strafansvar efter denne Vedtægt lader fjerne. Befinder saadanne Hunde sig derimod paa offentlig Gade, Vej eller Plads, kan de af Politiet foranstaltes optagne og fremlyste, samt, hvis Ejeren ikke inden den i Paragraffens 1. Stykke fastsatte Frist indløser den, foranstaltes dræbt.

Ejere af Hunde, der efter det foranstaaende kan optages, er tillige undergivne Strafansvar efter denne Vedtægt".

I 3. Stk. 2. Linie udgaar: „særligt Lov af 12. April 1889"

Femte Kapitel.

Om Fredning af offentlige Indretninger m. m.

§ 43. I 5. Linie tilføjes efter „Vandpost": „Vandingstrug, Brandvæsenets Allarmeringsskabe og Vandopstandere, Automobilskilte, Opslag vedrørende Stoppesteder, Plakatsøjler".

§ 45. Efter Paragraffens 1. Stykke tilføjes:

„Det er ogsaa forbudt at afplukke, borttage eller beskadige de i offentlige Anlæg værende Frugter, Blomster eller Planter samt at henkaste Papir eller andet i deslige Anlæg eller paa anden Maade beskadige eller besudle dem".

Sjette Kapitel.

Om Opslag.

§ 48. Efter Paragraffens 1. Stykke indsættes som nyt Stykke:

„Forsaavidt og saalænge der i en Kommune findes et efter Politiets Skøn fornødent Antal af vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneraad anskaffede eller godkendte Plakatsøjler, maa Opslag af Bekendtgørelser angaaende Teaterforestillinger, Aftenunderholdninger, Koncerter, Forevisninger og deslige, samt Væddeløb og offentlige Forlystelser, til hvilke fornøden Tilladelse haves, kun finde Sted paa saadanne indenfor det Omraade, hvor Kommunalbestyrelsen eller Sogneraad har anskaffet eller godkendt Plakatsøjler. Reglerne for Opslag paa Plakatsøjlerne, derunder Bestemmelser, der sikrer imod, at der paa Søjlerne anbringes Plakater, hvis Indhold ikke egner sig til offentlig Opslag, gives af vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneraad, men approberes af Politimesteren.

Inden for det Omraade, hvor Kommunalbestyrelsen eller Sogneraadet har anskaffet eller godkendt Plakatsøjler, kan Politimesteren tillade nuværende Ejere af Plakattavler at benytte disse paa samme Maade som hidtil, naar Ejerne af

de Ejendomme, hvorpaa Tavlerne er anbragt, giver Samtykke dertil. Dog kan Tavlernes Antal ikke forøges, ligesaalidt som Retten til Tavlerne kan overdrages til andre".

I Paragraffens 2. Stykke 3. Linie efter „herfra" indsættes: „Opslag angaaende offentlige Valghandlinger samt"

I sidste Linie efter „Opslagsstedet" tilføjes: „eller angaar Salg af eller Lejeledighed i andre Ejendomme, der tilhører eller administreres af Ejeren".

§ 49. Efter „Opslag" i Paragraffens 2. Stykke 1. Linie indsættes: „der anbringes udenfor Plakatsøjlerne".

Syvende Kapitel.

Om offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder, offentlige Forestillinger m. m.

§ 52. I 3. Linie udgaar „eller" og tilføjes efter „Folk": „eller andre".

§ 53. Efter Paragraffens Slutning tilføjes i ny Linie:

„Politiet kan forbyde Spil i Beværtningslokaler".

§ 64. I 6. Linie udgaar „Verdensteatre".

I 10. Linie indsættes efter „Kapløb": „Væddeløb, Motorløb, offentlige Idrætskampe, Passager- og Kunstflyvninger og".

I 10. Linie udgaar Ordet „eller".

I 11. Linie udgaar „Justitsministeriets eller".

I 12. Linie efter „Amtets Tilladelse" tilføjes: „Til andet Lykkespil udkræves Politiets Tilladelse".

§ 67. I Paragraffen indsættes som 3. Stykke:

„Politimesteren kan meddele Personer, der er Politiet bekendte som Bookmakere, eller som ere eller have været tiltalte for ulovligt Totalisatorspil (Bookmaking) Tilhold om ikke at indfinde sig paa eller ved de i Birket værende Væddeløbsbaner".

Ottende Kapitel.

Om offentlig Kørsel og Udlejning af Baade.

§ 68—74, herunder Tillægget af 15. Juli 1920 til § 71 udgaar og i Stedet indsættes følgende:

§ 68. „For Kørsel med Automobildrosker i Gjentofte Kommune gælder det for denne Kørsel udstedte særlige Reglement, men for al anden offentlig Kørsel i Birket gælder de i nedenstaaende §§ 69—75 indeholdte Regler".

§ 69. Ingen maa med Hestekøretøjer, Motorkøretøj eller andet

Køretøj, derunder Kaner, til Befordring af Personer søge Hyre paa offentlig Gade, Vej eller Plads, i Lystskov, ved Banegaard, offentlige Forlystelsessteder eller andet Steds end paa de af Politiet anviste Holdepladser.

Den, der benytter en Holdeplads, er pligtig at renholde den og vaage over, at Pladsens Benyttelse som Holdeplads ikke medfører unødig Ulempe for Færdselen.

Det tilkommer Politiet at afgøre, hvor mange Vogne, der paa een Gang maa holde paa hver af Holdepladserne, samt at træffe Bestemmelse om Vognenes Fordeling og Ordning paa de enkelte Pladser, dog med Iagttagelse af den Regel, at den Vogn, som kommer sidst paa en Holdeplads, tager Plads efter den, som kommer først.

De til Kaperkørsel henlagte Holdepladser maa kun benyttes paa de Tider af Aaret og indenfor de Klokkeslet, som bestemmes af Politiet.

Politiet kan forlange en Holdeplads ryddet, naar det skønner saadan Foranstaltning nødvendig.

Førere af Køretøjer, der søger Hyre paa en Holdeplads i Birket, skal straks efterkomme og udføre en Bestilling.

§ 70. Intet Køretøj, der ønskes benyttet til Kaperkørsel, maa søge Hyre paa Holdeplads, forinden det efter stedfunden Undersøgelse af Politiet, for Motorkøretøjers Vedkommende tillige af Justitsministeriets Sagkyndige, er godkendt til Kaperkørsel. Saa ofte det af Politiet forlanges, skal Køretøjerne fremstilles til Eftersyn.

Forefindes Mangler efter Godkendelsen, kan Politiet forbyde Køretøjets Benyttelse til Kaperkørsel, indtil Manglerne ere afhjulpne. Snavsede og brøstfældige Vogne maa ikke benyttes til Kaperkørsel og kunne bortvises fra Holdepladserne.

Betalingen for Undersøgelsen af Køretøjerne udredes af Køretøjets Ejer.

Intet Køretøj maa overlæsses.

§ 71. For Hestekøretøjer, der benyttes til Kaperkørsel, kan der af Politiet med Amtsraadets Approbation fastsættes Takster for Kørsel til og fra forskellige angivne Steder, og skulle disse Takster nøje følges.

Kusken skal være forsynet med et Eksemplar af Taksten, hvilket paa Forlangende skal forevises.

For Motorkørsels Vedkommende sker Fastsættelse af

Taksterne under Iagttagelse af Automobillovgivningens Forskrifter i saa Henseende.

§ 72. Forinden et Hestekøretøj tages i Brug til Kaperkørsel, skal dets Nummer males med hvide Tal af 13 Centimeters Højde paa sort Bund udvendig paa Bagsmækken af Vognen og derhos vedføjes N. B. foran Nummeret, og paa hver Side af Kuskesædet skal Vognen være forsynet med en Lygte, som holdes tændt, naar Vognen benyttes efter Mørkets Frembrud, og som paa det udad vendende Glas er forsynet med Vognens Nummer.

§ 73. Ingen Kapervogn maa være forsynet med mere end 2 Heste.

Kapervognsheste skulle mindst være af 157 Centimeters Højde og iøvrigt være af en for Brugen antagelig Bygning, Alder, Sundhedstilstand og Huld.

De skulle være forsynede med forsvarligt Seletøj og køres af en paalidelig Kusk.

Saafremt der ikke, naar Hestene præsenteres for Politiet, medfølger Dyrlægeattest for, at de i alle Henseender opfylder de foreskrevne Betingelser, bliver Hestene at syne af en af Politiet tilkaldt Dyrlæge paa Ejerens Bekostning.

Antallet af de Personer, som en Kapervogn samtidig maa befordre (2 Børn regnede lig med 1 Voksen) maa ikke uden Politiets særlige Tilladelse overstige 12 voksne Personer paa en med 2 Heste forspændt og 5 do paa en med 1 Hest forspændt Vogn.

§ 74. Kuskene paa Kapervogne skulle være anstændig klædte, ædru og høflige mod Passagererne og maa paa Holdepladserne være tilstede ved deres Vogne.

Det er Kuskene forbudt at ryge Tobak under Kørselen og at søge Hyre ved at kalde paa eller vinke ad Forbipasserende.

Disse Forskrifter gælder ogsaa for Førere af Motorvogne, der søger Hyre paa Holdepladserne i Birket.

Naar en Kusk eller Fører gentagne Gange har gjort sig skyldig i Overtrædelse af disse Forskrifter, kan Politiet forbyde ham at køre Kapervogn.

§ 75. Hestekøretøjer, der er autoriserede til Kaperkørsel i fremmed Jurisdiktion, maa ikke søge Hyre i Birket.

Dog kan Politimesteren, naar han hertil maatte finde Anledning, tillade saadanne Hestekøretøjer at tage Hyre i Birket, men disse Køretøjer ere i saa Fald pligtige at køre

efter de her i Birket til enhver Tid gældende Takster for saadan Kørsel og skulle, forinden Hyretilladelse kan gives dem, være forsynede med et Eksemplar af det her gældende Takstreglement.

De i fremmed Jurisdiktion autoriserede Motor-Drosker eller de i fremmed Jurisdiktion indregistrerede andre Motorkøretøjer maa ej heller søge Hyre i Birket.

Dog kan Politimesteren, naar han hertil maatte finde Anledning, tillade de i København og Frederiksberg autoriserede Drosker at tage Hyre i Birket, udenfor Gjentofte Kommune, men disse Drosker ere i saa Fald pligtige at køre i Gjentofte Kommune efter det for denne Kommunes autoriserede Drosker til enhver Tid gældende Takstreglement.

§ 76. Ro- og Sejlbaade, som benyttes til Udlejning, ere undergivne Tilsyn af Politiet, der kan forbyde saadan Benyttelse af Baade, som i Henseende til Beskaffenhed og Udstyring med de fornødne Redskaber ikke findes at være i forsvarlig Stand eller tjenlig til den tilsigtede Brug. Udlejere af Baade ere forpligtede til efter Politiets nærmere Anvisning at forsyne dem med Numre og Passagerantal.

Baade maa ikke udlejes til Børn under 14 Aar eller til Personer, som ikke er i tilregnelig Tilstand.

Politiet er berettiget til paa Ejerens Bekostning at lade optage Syn over alle til Udlejning bestemte Baade, og ingen saadan Baad maa benyttes, forinden den er anmeldt for og godkendt af Politiet.

Niende Kapitel.
Om den offentlige Renlighed.

§ 75. Paragraffens Nummer forandres til 77.

§ 76. Paragraffens Nummer forandres til 78.

I Paragraffens 2. Stk. 2. og 3 Linie udgaar Sætningen: „naar de derom af Politiet tilsiges".

I 2. Stykke 4. Linie efter „bestrø" indsættes: „Fortove og".

Efter Stykke 2 tilføjes: „hvorhos de er pligtige til at lade Sne og Is paa Fortov, Gangsti og i Rendestenene paa behørig Maade og i betimelig Tid ophugge og — ved private Veje, forsaavidt disse i det væsentlige er bebyggede — fjerne".

Paragraffens 3. Stykke udgaar.

§ 77. Paragraffens Nummer forandres til 79.

Paragraffens 1. Stk. 2. Punktum udgaar. I Stedet indsættes: „Kørsel med Natrenovation maa kun finde Sted mellem Kl. 11 Aften og Kl. 6 Morgen".

I 2. Stk. 3. og 4. Linie udgaar „de 4 fornævnte Sommermaaneder". I Stedet indsættes: „Maj, Juni, Juli og August Maaneder".

I 5. Stk. sidste Linie udgaar „Distriktslægen". I Stedet indsættes: „Kredslægen".

Tiende Kapitel.

Overskriften „om Grundejernes Ansvar og Vedtægtens Omraade" udgaar, i Stedet indsættes følgende Overskrift:

„Om Paatale, Straf og Erstatning m. v."

§ 78 indtil Politivedtægtens Slutning udgaar, i Stedet indsættes:

§ 80. Overtrædelse af nærværende Vedtægt og de i Forbindelse med denne gældende særlige Reglementer forfølges som offentlige Politisager og bliver at straffe med Bøder paa indtil 100 Kr., der tilfalder Birkets Politikasse.

§ 81. Grundejerne er personlig ansvarlige for Opfyldelsen af alle dem som saadanne ifølge denne Vedtægt paahvilende Pligter og skulle ikke kunne undskylde sig med Forsømmelse fra deres Folks eller Lejeres Side. Saafremt imidlertid vedkommende Grundejer har beskikket og for Politiet opgivet en i Ejendommen eller i samme By boende vederhæftig Mand, der i alle Ejendommen vedrørende, af denne Vedtægt opstaaende Forhold kan træde i Ejerens Sted overfor Politiet og det Offentlige og som dertil har erklæret sig villig, gaar Ansvaret over paa denne.

Med Hensyn til Statens Ejendomme eller Skove har Politimesteren at henvende sig til vedkommende Autoritet.

Naar et Sogneraad bestemmer, at Husene i større eller mindre Distrikter skulle forsynes med Gadenumre, er Husejerne pligtige paa egen Bekostning at sørge for, at Husets Nummer anbringes ved Hovedindgangen paa en iøjnefaldende Maade, og saaledes at Nummeret er tydeligt og let læseligt, i hvilken Henseende Husejerne ere pligtige at rette sig efter de af vedkommende Sogneraad i saa Henseende givne Anvisninger.

§ 82. Dersom den af et Barn begaaede Forseelse er sket efter Befaling, Opfordring eller Tilskyndelse af Forældre eller

andre, der har Myndighed over Barnet, vil disse, og ikke Barnet, være at straffe for Forseelsen, hvilket ogsaa skal være Tilfældet, naar Forseelsen maa tilskrives de nævnte Personers Mangel paa pligtskyldigt Tilsyn med Barnet.

§ 83. Naar nogen undlader, hvad der ifølge denne Vedtægt paahviler ham, kan Politiet foranstalte det udført eller træffe fornøden Foranstaltning til at forhindre, at Forsømmelsen afstedkommer Skade.

Omkostningerne hermed bliver ligesom de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstaltninger, som af Politiet træffes for at hindre forestaaende eller standse Handlinger, der ved Vedtægten er forbudt, at udrede af den skyldige.

Elvte Kapitel.
Om Vedtægtens Omraade.

§ 84. Ved offentlig Gade, Vej eller Plads forstaas i denne Vedtægt saadanne, hvor Vedligeholdelsen paahviler Sogne- eller Amts-Kommunen.

§ 85. Vedtægtens Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse paa Lystskov og Anlæg samt private Gader, Veje eller Pladser, som er aabne for almindelig Færdsel, alene med Undtagelse af de Bestemmelser, som gaar ud paa at paalægge Kommunen eller de tilstødende Grundes Ejere Forpligtelse til at foranstalte noget udført.

Iøvrigt betages Ejerne af deslige private Skove, Anlæg, Gader, Veje eller Pladser ikke den dem lovlig tilkommende Raadighed over den dertil udlagte Grund og de tilstødende Bygninger og Grunde, naar Færdselen ikke derved udsættes for Fare, dog at Politimesteren kan give vedkommende Ejer Paalæg om, enten at iagttage de i denne Vedtægt givne Forskrifter i større eller mindre Omfang, eller at aflukke Skoven, Anlægget, Gaden, Vejen eller Pladsen for almindelig Færdsel.

§ 86. Forsaavidt det i den saakaldte Dyrehavstid eller iøvrigt under særegne Forhold skulde være nødvendigt at træffe yderligere Foranstaltninger end dem, som hjemles ved denne Vedtægt, til Overholdelse af Ro, Fred og Orden, er Politiet berettiget til at træffe saadanne ved særegne midlertidige Forskrifter, hvorom dog Meddelelse bør gøres til Amtmanden, jfr. Lov om Politiet udenfor København af 4. Februar 1871, § 7.

Sagen blev af Kommunalbestyrelsen i Mødet den 26. Februar d. A. henvist til Behandling i Administrationsudvalget, og paa dettes Foranledning har der været afholdt et Fællesmøde med Delegerede fra Birkets øvrige Kommuner: Lyngby—Taarbæk, Søllerød, Gladsaxe og Herløv Kommuner, som vi mente havde Interesser fælles med os. Efter Mødet, som blev afholdt her paa Raadhuset, har vi udarbejdet følgende Udkast til Ændringer til Politimesterens Forslag:

Underændringsforslag

til Politimesterens Forslag til Ændringer i Politivedtægten.

---

ad § 4. Det maa formentlig anses for rigtigt, at Politimesteren foreslaar Vedtægten skærpet derhen, at 16 Aar ogsaa er Minimumsalderen for Drenge, naar det drejer sig om offentlig Handel og Falbyden. Vedtægten kommer herved i Overensstemmelse med Politivedtægten for København. (Det maa her erindres, at Ombæring ikke falder herunder; denne begrænses kun af Vedtægten om Børns og unge Menneskers Arbejde, hvor en saadan findes, som f. Eks. i Gjentofte Kommune. Baade i København og i Gjentofte er Ombæring inden for visse Grænser tilladt for Børn over 12 Aar).

ad Politimesterens Ændringsforslag til § 4:

Det foreslaas, at Kørsel og Ombæring af Mælk tillades hele Helligdagen, altsaa at b udgaar, og at der i a efter „Brød" indsættes „og Mælk". Stykkerne c, d og e benævnes herefter henholdsvis b, c og d.

ad § 14. I Stedet for Forslagets „være hvidmalede" foreslaas: „være rød- og hvidmalede".

Endvidere foreslaas det, at Paragraffens sidste Stykke („Best..... Hellerup") udgaar.

ad § 18. Vedtægtens pag. 11, 2. L. f. o.: „2,5 m" foreslaas ændret til „2 m."

Endvidere: Forslagets „samt efter forud indhentet Tilladelse fra Politiet" foreslaas ændret til: „samt efter forud i rette Tid indsendt Meddelelse derom til Politiet".

ad § 20. Til Politimesterens Forslag til Tilføjelse i 6. Linie foreslaas tilføjet efter „forsvarlig":

„Naar Fortovsbreden udenfor Markisens yderste

Kant skønnes tilstrækkelig stor, kan Politiet tillade, at Markisens Underkant er hævet mindre end 2¼ m fra Jorden".

ad § 22. Sidste Stk. („Best.... Færdsel") foreslaas strøget, da § 85 (ny) indeholder en almindelig Bestemmelse angaaende Vedtægtens Anvendelse paa Veje, der ere aabne for almindelig Færdsel.

ad § 24. Sidste Stk. foreslaas strøget ligesom i § 22. Som nyt 2det Stykke foreslaas indsat:

„Dæksler over Kloakbrønde o. lign. skulle holdes i en saadan Stand, at de ikke frembyde Fare for Færdslen. Hvis saadan Fare skønnes at være tilstede, kan Politiet lade Istandsættelse af Dækslerne foretage for den vedligeholdelsespligtiges Regning."

ad § 25. Som 3die Stk. foreslaas indsat:

„Saafremt Ejeren i Anledning af et Byggeforetagende ønsker at benytte nogen Del af en Gades eller Vejs Areal til Byggeplads eller Oplagsplads for Materialer o. lign., skal vedkommende Kommunalbestyrelses eller Sogneraads Samtykke indhentes hertil."

Som 4de Stk. foreslaas indsat:

„Forsaavidt der ved et Byggeforetagende ønskes indrettet en midlertidig Overkørsel over Fortov eller Cyclesti, skal det benyttede Areal, forsaavidt det ikke er brolagt, forsynes med en Svellebro eller lign., anbragt paa en saadan Maade, at den ikke er til Ulempe for Færdslen."

ad § 27. I Forslaget foreslaas indføjet foran „Sneskred": „faretruende."

ad § 29. Det foreslaas, at Ordene efter „anbringes" og Paragraffen ud udgaar, og at der i Stedet indsættes: „en forsvarlig Indhegning eller under særlige Forhold anden af Politiet godkendt Afmærkning."

ad § 30. 1. Efter Afholdelsen af Kommunernes Fællesmøde har Politimesteren til Gjentofte Kommune fremsendt nedenstaaende ændrede Forslag til Affattelsen af § 30 næstsidste Stk. med Anmodning om at gøre Birkets øvrige Kommuner bekendt hermed. Ændringen i hans oprindelige Forslag er foretaget af ham for at bringe Affattelsen i Overensstemmelse med den ny Politivedtægt for Frederiksborg Amts Landdistrikter, der er traadt i Kraft den 1. April d. A.

Forslaget er nu saalydende:

„Ved Kørsel paa offentlig Gade, Vej eller Plads i Tidsrummet fra 1. August til 15. Maj, begge Dage indbefattet, skal fra 3/4 Time efter Solens Nedgang til 3/4 Time før dennes Opgang alle med Hest forspændte Køretøjer, derunder Kaner eller Slæder, forsaavidt de ikke ere i Brug til Markarbejde (Kørsel mellem Mark og Avlsgaard) være forsynede med 2 tændte, klart lysende Lygter, anbragte en paa hver Side af Køretøjet. Lygterne skulle vise klart Lys fremad og til Siden samt rødt Lys tilbage. Ved Befordring af brandbar Last anbringes Lygterne dog ikke paa selve Køretøjet, men paa begge Sider af Forspandets Seletøj."

Det foreslaas, at der foretages følgende redaktionelle Ændringer:

I Stedet for „derunder Kaner..... Markarbejde" sættes: „derunder Kaner og Slæder, forsaavidt Køretøjerne ikke ere i Brug til Markarbejde."

Med Hensyn til Anbringelse af Lygte paa Halm- og lign. Læs, foresloges det paa Kommunernes Fællesmøde at foreslaa Anbringelse af 1 Lygte under Vognen, jfr. Færdselslov af 1. Maj 1923 § 12. Da Læs af den nævnte Art imidlertid sædvanligvis falder ind under Begrebet „brændbar Last", vil der i Henhold til Politimesterens ovenfor citerede Forslag være at anbringe en Lygte paa hver Side af Forspandets Seletøj.

2. Efter sidste Stk. i Politimesterens Forslag foreslaas tilføjet som nyt Stk.:

„Ved Paakørsel af Lygtepæle, Brandhaner, Vejvisere o. lign. er den, der foraarsager Paakørslen, pligtig hurtigst muligt at gøre Anmeldelse herom til Politiet."

3. Og som sidste Stk.:

„Broer for Vejfærdsel skulle, forsaavidt de ikke ere godkendte til at maatte befares af alle almindelig forekommende Køretøjer, være forsynede ved begge Ender med tydelige Tavler, anbragte efter Politiets nærmere Anvisning, der angive den største Vægt af Køretøjer, der maa passere Broen. Køretøjer af større Vægt maa ikke passere Broen."

ad § 31. I Forslagets Tilføjelse til Paragraffens 2. Stk. foreslaas „Politiets Køretøjer" ændret til „Politiets Udrykningsvogne."

ad § 32. I Forslagets Tilføjelse foreslaas mellem „een" og „Cycle" indskudt: „almindelig".

Efter Fremsendelsen af det oprindelige Ændringsforslag til Vedtægten har Politimesteren, jfr. Færdselslovens § 18, foreslaaet følgende Tilføjelse til Vedtægtens § 32, 21. Linie, efter „Afstand":

„Endvidere skal Cyclen være forsynet med et af Justitsministeriet godkendt rødt Reflexglas (Katteøje) eller med en Lygte, der viser rødt Lys bagud, anbragt bag paa saaledes, at det ikke under Kørslen kan dækkes af Overtøj, Bagage eller lignende."

ad § 39. Til Politimesterens Forslag til Tilføjelse til Paragraffens 1ste Stk. foreslaas føjet:

„medmindre der foreligger Dyrlægeattest for, at Hesten kan benyttes."

I Paragraffens sidste Pkt. foreslaas indføjet foran „Kørsel": „uvedkommende."

ad § 41. Det foreslaas, at Affattelsen af Politimesterens Forslag til Paragraffens 2det Stk., 1ste Pkt., bliver saaledes:

„Politiet kan forlange, at Ejeren eller den, hos hvem Hunde har Tilhold, under Strafansvar efter denne Vedtægt for Undladelsen heraf, skal lade fjerne Hunde, der ved at gø eller tude om Aftenen eller Natten paa Gaardsplads eller anden indhegnet Plads forstyrre de omboendes Ro."

ad § 45. I Forslaget til Tilføjelse til Paragraffens 1ste Stk. foreslaas indføjet efter „offentlige Anlæg": „paa offentlig Gade, Vej eller Plads."

ad § 48. Paragraffens 1ste Stk., 2det Pkt., foreslaas affattet saaledes (overensstemmende med det ny 2det Stk.):

„Bekendtgørelser angaaende Teaterforestillinger, Aftenunderholdninger, Koncerter, Forevisninger og deslige samt Væddeløb og offentlige Forlystelser, til hvilke o. s. v."

Politimesterens Forslag til nyt 2det Stk. (Plakatsøjlerne) tiltrædes.

I Paragraffens ny 3die Stk. (nuværende 2det Stk.) foreslaas:

at indføje efter „Andre Bekendtgørelser": „end de ovenfor nævnte".

Ordene „dog undtages herfra" foreslaas ændrede til: „Politiets Tilladelse er dog ikke fornøden til".

ad § 53. Det foreslaas, at den af Politimesteren foreslaaede Bestemmelse om Forbud mod Spil i Beværtningslokaler udgaar.

ad ny § 69. 3die Stk. Slutn. foreslaas affattet saaledes: „at den Vogn, som er ankommet senere paa en Holdeplads, tager Plads efter den, som er ankommet forud."

ad ny § 70. Bestemmelsen i Paragraffens Slutning „intet Køretøj maa overlæsses", der er indsat nu af Politimesteren, bør blive staaende i denne Paragraf, idet Politiet dermed har Adgang til, selv om Best. i ny § 73 om Antallet af Passagerer ikke er overtraadt, dog at paabyde kun at medfage et mindre Antal Passagerer i Tilfælde, hvor Vognens Bærecvne er ringere, uden at den kan siges at være saa brøstfældig (jfr. ny § 70), at Benyttelsen helt bør forbydes.

ad ny § 71. I Paragraffens 1ste Stk. foreslaas indføjet efter „Politiet":

„efter forud indhentet Erklæring fra vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneraad."

I sidste Stk. (vedr. Motorkørsel) foreslaas efter „Henseende" foretaget samme Tilføjelse som forannævnt.

ad ny § 73. I 1ste Stykke foreslaas „forsynet" ændret til „forspændt."

ad ny § 78. (gl. § 76) Foruden de af Politimesteren foreslaaede Tilføjelser foreslaas i 2det Stk. foran „Sand" tilføjet: „Aske".

I Paragraffens 2det Stk. foreslaas efter „pligtige til" tilføjet:

„paa Veje, opførte paa en af Kommunalbestyrelsen eller Sogneraadet udarbejdet Fortegnelse." I Stykkets 6. Linie foreslaas endvidere i Stedet for „Gangstierne" sat: „Fortove og Gangstier" (ligesom i 4. Linie).

I Politimesterens Forslag til Tilføjelse til 2det Stk. foreslaas efter det sidste Ord „fjerne" indsat:

„hvor dette af Politiet skønnes nødvendigt," (En lignende Tilføjelse er gjort i § 4 i Sundhedsvedtægten for Gjentofte Kommune).

I Stykket: „Sne, der fra Tage..." foreslaas tilføjet efter „bortføre": „eller sammenbunke."

ad ny § 80. Det foreslaas, at „offentlige" foran „Politisager" udgaar, og at der i Stedet for „Birkets Politikasse" indsættes „vedkommende Kommunes Kasse."

ad § 81. Stykket om Gadenumre staar i en ret løs Forbindelse

med det øvrige Indhold af Tiende Kapitel, men det synes vanskeligt at finde en Plads andre Steder i Vedtægten, hvor Bestemmelsen hører bedre hjemme, medmindre der gives Bestemmelsen et særligt Afsnit, hvad formentlig er unødvendigt.

ad ny § 84. I Stedet for: „Sogne- eller Amts-Kommunen" foreslaas indsat:

„Sognekommunen, Amtskommunen eller anden offentlig Institution."

ad ny § 85. Paragraffens 1ste Stk. foreslaas ændret til følgende:

„Vedtægtens Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse paa Lystskov og Anlæg og paa private Gader, Veje og Pladser, som ere aabne for almindelig Færdsel, samt paa Arealer, der tilhøre private, men ere udlagte til Benyttelse i Forbindelse med en tilstødende offentlig eller privat Gade, Vej eller Plads. Kun de Bestemmelser ere undtagne, som selv indeholde Hjemmel for kun at skulle finde begrænset Anvendelse."

Det henstilles derhos, at der overalt i Vedtægten i dens ændrede Skikkelse anvendes Ordet „Kommunalbestyrelse" som Fællesbenævnelse i Stedet for „Sogneraad" og „Kommunalbestyrelse eller Sogneraad".

Dette Udkast har været sendt rundt til de respektive Kommuner, og de fleste af dem har tiltraadt det; et Par Kommuner har taget nogle Reservationer, og man har taget Hensyn dertil, saa vidt man kunde det.

Det mest bemærkelsesværdige er, at der i § 77 er foreslaaet indført en Bestemmelse, hvorefter man skulde kunne paalægge Grundejerne ogsaa at renholde tjærebelagte Veje; denne Passus har vi foreslaaet slettet, fordi vi syntes, at man der kom for langt ud med sine Krav; det maa tilkomme Kommunen at holde saadanne Veje i Orden, paa hvilke man har anvendt særlige Midler.

Under disse Omstændigheder skal jeg paa Administrationsudvalgets Vegne indstille til Kommunalbestyrelsen, at man tiltræder Politimesterens Ændringsforslag med de Underændringsforslag jeg paa Udvalgets Vegne har fremsat.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Opslag af Stillingen som Skolebetjent ved Maglegaards-Skolen.** (U. 160—1924).

Næsted: Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Stillingen som Skolebetjent ved Maglegaards-Skolen opslaas ledig paa følgende Maade:

Ved Gjentofte Kommunes Skolevæsen er fra 1. August d. A. en Stilling ledig som Skolebetjent.

Lønnen er den til enhver Tid i Kommunens Lønregulativs 11. Lønningsklasse fastsatte Lønning, for Tiden for gifte 3607 Kr. 60 Øre, stigende hvert 3. Aar med 185 Kr. til 3977 Kr. 60 Øre. Heri sker sædvanligt Fradrag for Bolig, Brændsel og Gas.

Antagelsen sker paa Prøve i 3 Aar, i hvilket Tidsrum Opsigelse kan ske med 3 Maaneders Varsel fra saavel Kommunalbestyrelsens som Skolebetjentens Side.

For saa vidt fast Ansættelse opnaas, medregnes Prøvetiden ved Fastsættelse af Lønnings- og Pensionsanciennetet.

Ansøgninger, bl. a. indeholdende Oplysninger om Ansøgerens og Hustrus Alder og Børnetal, stiles til Gjentofte Kommunalbestyrelse og indsendes til Skoledirektørens Kontor, L. E. Bruunsvej 8, Charlottenlund, inden 26. Juni d. A. — Personlig Henvendelse til Kommunalbestyrelsens Medlemmer og Skoledirektøren frabedes. (NB. Ansøgere fra forrige Aar behøver ikke at sende ny Ansøgning).

Gjentofte Kommunalbestyrelse, den .... Juni 1924.

Naar vi har indkaldt Ansøgninger til inden den 26. Juni, kniber det lidt med Overholdelsen af den Frist, der er nævnt i Vedtægtens § 27, men under Hensyn til, at vi gerne skulde foretage Besættelsen i næste Møde, der jo bliver det sidste inden Ferien, har vi — og med fuldt Tilhold i Vedtægten — ment at kunne fravige Bestemmelsen i dette Tilfælde.

Formanden: I Vedtægtens 3. Kapitel, Andre Bestemmelser, staar der under b, 3. Stk.: „For saa vidt ikke ganske særlige Forhold er til Stede, maa Ansøgningsfristen ikke være mindre end 14 Dage". Man har altsaa ment, at der i dette Tilfælde gør sig særlige Forhold gældende.

Jeg ved ikke om det ikke kunde være rigtigt dèr, hvor der staar, at „Ansøgere fra forrige Aar behøver ikke at sende ny Ansøgning", at tilføje: „men deres Andragende maa bekræftes" eller lign., for at der ikke skal blive Vanskelighed ved, at man fra Udvalgets Side bestemmer sig for en Ansøger, og det saa viser sig, at han i den mellemliggende Tid har faaet anden Beskæftigelse og ikke ønsker Stillingen som Skolebetjent herude.

Blichfeld: Det har vi talt om i Udvalget, det maa være faldet bort ved Affattelsen af Indstillingen.

Udvalgets Indstilling med Tilføjende, at ældre Ansøgere skal fremsende Meddelelse om, at de ønsker at fastholde den af dem tidligere indsendte Ansøgning, vedtoges derpaa uden Afstemning.

7. **Forslag til Skoleplan for Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen.** (U. 40—1924).

Næsted: Der foreligger en Skrivelse af 6. Maj d. A. fra Undervisningsministeriet, hvorefter det indsendte Skoleplansforslag for Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen kan godkendes, naar der foretages følgende Ændringer:

Til § 3, sidste Stykke: Efter „at henvise Elever" indføjes Ordene „særligt nyindmeldte Elever".

Til § 9, andet Stykke: Efter „Skoleinspektør" indføjes Ordene „som udnævnes af Kongen".

Skolekommissionen tiltræder Forslaget med de af Ministeriet krævede Ændringer.

Paa Skoleudvalgets Vegne — med Undtagelse af Engelstoft-Schmidt — skal jeg indstille, at Skoleplansforslaget ændres i Overensstemmelse med Ministeriets her nævnte Krav.

M. E. Jensen: Maa jeg udtale min Glæde over, at Ministeriet i denne Sag er kommet Mindretallet i Kommunalbestyrelsen til Hjælp. Hvis man fra Flertallets Side havde været lige saa venlig overfor os den Gang, vi stillede dette Ændringsforslag, som man nu er overfor Ministeriet, havde vi haft....

Næsted: Ministeriet siger ganske det samme, som jeg sagde, da vi havde Sagen til Behandling.

M. E. Jensen: Ministeriet tvinger, om jeg saa maa sige, Flertallet til at gaa frivilligt med til denne Ændring, som vi fra vor Side gerne vilde have foretaget.

Engelstoft-Schmidt: Vi har jo tidligere talt om dette Spørgsmaal, og jeg har ikke kunnet slutte mig til Flertallets Indstilling i Aften. Jeg har taget Særstandpunkt, fordi jeg mener, at det er en Forringelse af Kommunalbestyrelsens Bevægelsesfrihed og betyder en Indskrænkning af Kommunens Ret.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

8. **Forslag til nyt Vandværksregulativ for Gjentofte Kommune.** (T. F. 1958—1924).

Lauritz Pedersen: Der er udarbejdet følgende Forslag til et nyt Vandværksregulativ for Kommunen:

A. Tekniske Bestemmelser.

§ 1.

Vandværkets Bestyrelse.

Vandværket bestyres af Kommunalbestyrelsen ved dennes tekniske Udvalg.

Den daglige Drift forestaas af Kommunens tekniske Forvaltning.

§ 2.

Indlægning af Vand.

Enhver Grundejer i Gjentofte Kommune, forbi hvis Ejendom Vandværkets Forsyningsledninger er ført, har Ret til at faa Vand indlagt til sin Ejendom til Husholdningsbrug i Overensstemmelse med de i det følgende givne Regler.

Ligeledes vil det i Almindelighed kunne forventes tilladt, at der fra Vandforsyningen kan leveres Vand til Næringsbrug, idet Vandværksbestyrelsen i hvert enkelt Tilfælde afgør, om det leverede Vand skal regnes til Husholdningsbrug eller til Næringsbrug.

Vand til Havevanding og lign. vil kun kunne ventes leveret i den Udstrækning, som Vandværkets Ydeevne tillader.

Deklarationsledninger.

Forsaavidt der ikke findes Forsyningsledning i Vejen udfor den Ejendom, som ønskes forsynet med Vand fra Vandværket, kan Kommunalbestyrelsen, naar skriftlig Begæring derom indsendes, bestemme, at Forsyningsledning nedlægges i Vejen, imod at der ved en paa de paagældende Arealer tinglæst Deklaration eller paa anden af Kommunalbestyrelsen godkendt Maade sikres Kommunen en i hvert enkelt Tilfælde fastsat, aarlig Ydelse, ligesom Kommunalbestyrelsen skal være berettiget til at kræve et kontant Bidrag til delvis Dækning af Omkostningerne ved Ledningens Anlæg.

I Tilfælde af Udeblivelse med den ved Deklaration paalagte Ydelse forbeholder Kommunalbestyrelsen sig uanset den derved eventuelt stiftede Panteret at gaa frem som ved Vandafgiftsrestancer, jfr. § 28, navnlig at afbryde Vandtilførslen til de Ejendomme, som forsynes fra Ledningen.

I den fastsatte aarlige Ydelse vil der dog blive godtgjort en Trediedel af den aarlige Vandafgift for de Ejendomme, der forsynes direkte fra den paagældende Ledningsstrækning.

Saafremt denne Godtgørelse i to paa hinanden følgende Aar har dækket den ovennævnte aarlige Ydelse, vil Grundejerens Forpligtelse vedrørende denne bortfalde.

Vandværket forbeholder sig til enhver Tid fri Dispositionsret over Forsyningsledningerne i Veje, selv om de helt eller delvis maatte være bekostet af private.

§ 3.

Udførelse af Vandledningsarbejder.

Anlæg af Hovedledninger og Stikledninger indtil Ejendommens Skel foretages ved Kommunens Foranstaltning.

Alle øvrige Vandledningsarbejder, hvadenten de bestaar i Lægning af nye eller Forandring af eksisterende Vandledninger, skal udføres af de dertil af Kommunen autoriserede Vandmestre.

Alt Arbejde skal i enhver Henseende udføres godt og forsvarligt og af fejlfrie Materialer.

Ethvert Arbejde, der efter Tilsynets Skøn ikke er udført forsvarligt eller i Overensstemmelse med de givne Forskrifter, skal straks ændres.

§ 4.

Forretningsgang ved Indlæg af Vand til Ejendomme.

Den Grundejer, der ønsker Vand indlagt til sin Ejendom, skal ved en af Kommunen autoriseret Vandmester indgive Begæring derom til Kommunens tekniske Forvaltning.

Begæringen skrives paa dertil bestemte Blanketter, der udleveres gratis paa Forvaltningens Kontor og skal omfatte.

1) „Begæring om [Indlægning / Praskæring] af Stikledning" forsynet med Grundejerens Underskrift, ved hvilken han forpligter sig til at overholde de Bestemmelser, som indeholdes i det til enhver Tid gældende Regulativ for Vandværket, og

2) „Begæring om Vand til Husbrug (herunder Havevanding)" eller

3) „Begæring om Vand til Næringsbrug".

De under 2) og 3) nævnte Begæringer indsendes in duplo og skal indeholde fyldestgørende Oplysninger om de ønskede Installationer, der eventuelt kan kræves nærmere oplyst ved en Tegning, og skal være forsynede med Grundejerens Underskrift.

Ved Begæring om Vand til Næringsbrug skal tillige opgives, hvor stort det daglige Forbrug antages at blive.

Tilladelsen bliver sendt til Grundejeren; dog kan der paa Begæring udleveres Genpart til Vandmesteren, naar der indsendes 3 Eksemplarer i Stedet for 2.

Forandringer og Tilføjelser.

Hvis en Grundejer ønsker at foretage Forandringer ved eller Udvidelser af bestaaende Vandindlæg, hvadenten det er før eller efter eksisterende Vandmaaler, skal Arbejdet udføres af en autoriseret Vandmester, der herom indgiver Begæring som for et nyt Anlæg.

Arbejdets Udførelse.

Arbejdet maa ikke paabegyndes, forinden Tilladelse fra teknisk Forvaltning foreligger.

Tilladelsen bortfalder, saafremt Arbejdet ikke paabegyndes i Løbet af et Aar.

Anbringelse af Stikledning fra Forsyningsledningen til Ejendommens Skel udføres ved Vandværkets Foranstaltning for Ejerens Regning, hvorfor der forinden Arbejdet paabegyndes skal indbetales det herfor fastsatte Beløb.

Anmeldelse om Arbejdets Fuldførelse.

Naar Anlæget er færdigt, skal der senest 8 Dage efter Fuldførelsen af Vandmesteren indsendes en Anmeldelse herom til teknisk Forvaltning.

Anmeldelsen skrives paa særlige Blanketter, der udleveres gratis fra teknisk Forvaltnings Kontor.

Anlæget vil derefter blive synet i Overværelse af Vandmesteren eller hans befuldmægtigede, og det maa ikke tages i Brug, før det er synet og godkendt.

Ved Anmeldelse af nye Vandindlæg eller Forandringer ved bestaaende Vandindlæg, er Vandmesteren pligtig at afgive en

nøjagtig Optælling af alle i hele Ejendommen værende Lejligheder, Vandklosetter, Haner eller øvrige Forbrugssteder.

Ved Forandringer af Vandindlæg i høje Ejendomme med flere Opgange, kan der dog dispenseres herfra efter Aftale med teknisk Forvaltning.

§ 5.

Stikledninger.

Det vil som Regel blive forlangt, at hver Ejendom faar sin særlige Stikledning fra Hovedforsyningsledningen.

Paa enhver Stikledning skal der umiddelbart foran paagældende Ejendoms Grænse mod Vejen anbringes en let tilgængelig Hovedstophane, hvorved Vandet i paakommende Tilfælde kan aflukkes fra Ejendommen.

Vandværket forbeholder sig Ret til at forsyne to eller flere Ejendomme fra samme Anboring, uden at Prisen for Stikledningen til den enkelte derved forandres. Hver Ejendom vil iøvrigt faa sin særlige Hovedstophane.

Stikledningen vil i Almindelighed blive udført af 40 mm Støbejernsrør og med 20 mm Anboring, for større Anlægs Vedkommende med 25 mm Anboring og den til enhver Tid fastsatte Betaling for Stikledningen fra Hovedledningen til Ejendommens Skel gælder for Stikledninger af denne Udførelse.

I særlige Tilfælde kan der, saafremt Ejendommens Vandforbrug skønnes at blive større end en saadan normal Stikledning's Ydeevne, forventes Tilladelse til Etablering af større Stikledninger end de nysnævnte ved Indhugning af et T-Stykke paa Forsyningsledningen og Anvendelse af en Skyderventil i Stedet for Stophane.

I saadanne Tilfælde vil Stikledningen være at betale efter Regning og der vil som Sikkerhed for Betalingen blive krævet et i ethvert Tilfælde nærmere fastsat Depositum.

Hvor en Fælles ledning passerer over flere Ejendomme, skal der ved en paa de paagældende Parceller tinglæst Deklaration sikres Ret til Anlæg og stedsevarende Brug af Ledningen, dog saaledes at Kommunen kan kræve den fjernet for Lodsejerens Regning, saafremt den maatte give Anledning til Ulemper. Ved Fællesforsyninger vil Hovedstophanerne være at anbringe paa de respektive Ejendommes Arealer.

Er en større Ejendom ved Brandgavl delt i flere Opgange, vil som Regel hvert Afsnit mellem to Brandgavle blive betragtet som en Ejendom for sig og skal saaledes i Almindelighed have sin særskilte Stikledning.

§ 6.

Afmærkning af Stophaner.

Naar Stophanen for en Ejendom er anbragt, vil dens Plads blive afmærket paa en Plade, der i Almindelighed bliver anbragt paa Ejendommens Hegn, og Ejeren er pligtig at kende Stophanens Plads, ligesom han er ansvarlig for Mærkepladernes Bevarelse. Fjernes de uden Vandværkets Tilladelse, kan Ejeren idømmes en Bøde.

§ 7.

Jordledninger.

Ledninger i Jorden skal udføres af Støbejernsrør med mindst 40 mm indvendig Diameter; de skal saavel indvendig som udvendig være forsynede med et tæt og fast Overtræk af et anerkendt Præparat og skal iøvrigt tilfredsstille Dansk Ingeniørforenings Betingelser for Levering af Støbejernsrør til Gas- og Vandledninger.

Alle Jordledninger skal lægges frostfrit, ɔ: dækkede af mindst 1,2 m Jord.

Skal Ledningen føres ind i en Bygnings Kælder, føres Støbejernsledningen gennem Murværket, og der anbringes umiddelbart ved Indføringen en Afspærringsventil med Aftapning. Indføring til Kælder maa ikke ske gennem Lyskasse eller Kældernedgang, men skal saavidt muligt holdes i en Afstand fra saadanne af mindst 1,20 m. Hvor ingen Kælder findes, føres Støbejernsledningen gennem eller under Fundamentet og forlænges ved en Bøjning op over Gulvhøjde. I dette Tilfælde anbringes der umiddelbart udenfor Bygningen en Stophane med Aftapning (Tregangshane) med Afløb til et Stendræn tilstrækkeligt stort til at optage Aftapningsvandet, men Aftapningen maa ikke sættes i direkte Forbindelse med Kloak. Stophanen anbringes i en Haneindbygning. Konstruktionen af saavel Haner som Indbygninger skal godkendes af Kommunens tekniske Forvaltning. Indbygningerne skal anbringes saaledes, at de ikke kommer til at hvile paa Hane eller Ledning og skal dækkes af et Støbejernsdæksel.

Hanernes Plads angives ved Mærkeplader paa Muren.

Hvor Ledningen føres gennem Murværk eller lignende, skal Gennemføringen foretages saaledes, at der ikke ved eventuel Sætning af Murværket kan udøves noget Tryk paa Vandledningen.

Hvor Støbejernsledningen føres ind i en Bygning, skal den

altid afsluttes med en Bøsningsmuffe, og Hanemuffer maa ikke anvendes saadanne Steder.

Ingen Jordledning maa tildækkes, forinden den er synet og godkendt af teknisk Forvaltning.

§ 8.

Husledninger.

Vandledninger inde i Bygninger kan udføres af 1) Støbejernsrør, 2) galvaniserede trukne Rør eller 3) tinforede Blyrør; kun til interimistiske Anlæg kan anvendes almindelige sorte Rør, medens mønjemalede Jernrør eller Blyrør aldrig maa anvendes.

I særlige Tilfælde kan der dog gives Tilladelse til Anvendelse af almindelige trukne (sorte) Rør, naar Grundejeren fremsætter udtrykkelig Begæring derom.

Alle indvendige Ledninger skal være tilgængelige og maa derfor ikke indmures.

Støbejernsrørene skal tilfredsstille de under „Jordledninger" opstillede Krav.

Trukne Jernrør skal tilfredsstille de i „Dansk Ingeniørforenings Betingelser for Levering af Rør af smedeligt Jern til Damp-, Gas- og Vandledninger" opstillede Krav for s v æ r e Rør.

Galvaniserede Rør skal veje mindst 3 pCt. mere. Den til Galvaniseringen anvendte Zink maa ikke indeholde over 1 pCt. Bly.

Til Blyrørsledninger og -Forbindelser maa kun anvendes svære Blyrør med mindst $^1/_2$ mm tyk Tinforing.

Ledningerne skal saavidt muligt lægges saaledes, at de ifølge deres Beliggenhed er beskyttede mod Frost. Er dette ikke muligt, skal den paagældende Strækning sikres ved omhyggelig Isolering, eller den skal ved Afspærringshaner med fornøden Aftapning kunne skilles ud fra det øvrige System. Ledningerne skal alle lægges med Fald mod Aftapningsstedet, de skal med passende Afstand understøttes ved Rørbærere — ikke Rørhager — og hvor Ledningerne, hvad der saavidt muligt bør undgaas, lægges ved Ydermur, skal der mindst holdes 25 mm fri Afstand imellem denne og Ledningen.

Til Samling af Vandledninger, hvadenten de er beregnede til koldt eller varmt Vand, maa under ingen Omstændigheder benyttes Mønje, Blyhvidt eller andre Stoffer, der kan medføre Fare for Forgiftningstilfælde af nogen Art.

Hvor det ikke er muligt at lægge Ledningerne med Fald

mod et enkelt Udtømningssted, maa der paa passende Steder indrettes saadanne og saavidt muligt i Rum, hvorfra der er Afløb. Haner til Udtømning af Ledninger maa indrettes som ikke selvlukkende Skruehaner med ikke over 10 mm Lysning og skal være anbragt saaledes, at anden Brug af dem er udelukket.

Ledninger under Kældergulv bør saavidt muligt undgaas. Hvor dette ikke er muligt, kan de enten udføres af galvaniserede trukne Rør, der da lægges i Rende af Beton eller Murværk dækkede med Bræder, Jernplader eller Betonfliser, eller de kan udføres som Jordledninger, hvis Plads da skal angives ved indmurede Jernplader i Kældermuren.

Havevanding.

Udvendige Ledninger til Havevanding alene kan udføres af trukne (sorte) Rør; de skal i Hovedsagen lægges overjordisk, de skal i alle Dybdepunkter forsynes med Aftapningshaner, og skal i Frostperioden holdes tømt.

§ 9.

Interimistiske Ledningsanlæg.

Ledninger til midlertidigt Brug, som ikke anbringes frostfrit, skal være forsynede med fornødne Haner til Aftapning af Systemet, som i Frostperioden skal holdes tømt.

§ 10.

Ledningernes Dimensioner.

Ved Bestemmelse af Ledningernes Dimensioner skal følgende iagttages:

paa en	13	m/m	Ledning	maa	kun	anbringes			1	Hane
„ „	19	„	„	„	„	„	indtil	6	Haner	
„ „	25	„	„	„	„	„	„	12	„	
„ „	32	„	„	„	„	„	„	20	„	
„ „	38	„	„	„	„	„	„	40	„	
„ „	50	„	„	„	„	„	„	60	„	

beregnet efter Haner ikke større end 13 mm.

Ønskes større Haner anvendt, eller er Ledningens samlede Længde fra Indføringen og til sidste Tapsted over 30 m, skal Ledningsdimensionen forøges.

13 mm Ledninger maa ikke anvendes udover 6 m Længde.

Ved større Anlæg end foranstaaende Tabel omfatter, maa

Tegning i hvert Tilfælde approberes af teknisk Forvaltning og særlig Aftale med denne træffes.

Hvor Ledningsdimensionen forandres, bør Overgangen ske saa jævnt som muligt for at undgaa Støj i Ledningerne.

Ledninger før og efter Vandmaaler skal altid have større Lysning end den ønskede Maaler.

Vindkedler skal anbringes paa Ledningerne, hvor de efter teknisk Forvaltnings Skøn er nødvendige.

§ 11.

Haner uden Maaler.

Følgende Haner kan anbringes uden Maaler:

1. Køkkenhaner.
2. Haner over Kummer.
3. Badehaner og Bidethaner i Lejligheder.
4. Paafyldningshaner til mindre Varmeværker.
5. Haner til Varmtvandsforsyning.
6. Gaardhaner med Udtræk.

Haner efter Maaler.

Følgende Haner skal fremtidig anbringes efter Maaler:

1. Haner til Udskylning af Vandklosetter og Udslagningskummer.
2. Haner til Risleanlæg.
3. Haner til større Badeanlæg.
4. Haner til Havevanding.
5. Alle Haner med Slangeforskruning.
6. Haner til Springvandsanlæg.
7. Haner til Kreaturvanding.
8. Kølevandshaner til Motorer etc.
9. Svømmerhaner for Cisterner med Overløb.
10. Haner til Næringsbrug.

Vand til Murebrug.

Vand til Murebrug leveres i Almindelighed uden Maaler, men kan dog ogsaa paa Begæring leveres gennem Maaler.

§ 12.

Taphaner.

Alle Taphaner skal være af en af teknisk Forvaltning godkendt Type.

Alle Haner, der anbringes uden Maaler, skal være selvluk-

kende Fjederhaner, der sædvanligvis ikke maa have større Lysning end 13 mm.

Paa Steder, hvor Vandtrykket er særlig lavt, kan teknisk Forvaltning tillade Anvendelse af større Haner (jvnfr. § 10)

Badehaner maa dog gives større Lysning og maa udføres som Skruehaner.

Toldehaner maa ikke anvendes som Taphaner.

Ved Varmtvandsforsyningsanlæg, der installeres uden Maaler, vil det blive tilladt at anvende Skruehaner, idet ovenstaaende Bestemmelser om Hanernes Dimensioner dog ogsaa i dette Tilfælde vedbliver at gælde.

Alle Haner efter Vandmaaler samt Afspærringshanen umiddelbart før denne skal være Skruehaner.

Iøvrigt forbeholder man sig dog, hvor Forholdene maatte tale derfor, at dispensere fra de ovenanførte Bestemmelser.

§ 13.

Afspærringshaner.

Alle Afspærringshaner skal være af samme Dimension som de tilsvarende Ledninger.

Hvor der anvendes Cisterner med Svømmerhaner (f. Eks. til W. C., Varmtvandsforsyningsanlæg o. l.) skal der umiddelbart før Cisternen anbringes en Afspærringshane.

§ 14.

Kontraventil og Sikkerhedsventil.

Direkte Forbindelse mellem Koldtvandsledninger og Varmtvandsbeholdere eller Kedler tillades kun, naar der paa Ledningen indskydes en selvvirkende Kontraventil umiddelbart før Beholderen henh. Kedlen.

Kontraventilen skal forinden Monteringen prøves og afstemples; Indlevering til Stempling sker til teknisk Forvaltning.

Ved større Anlæg skal Kontraventilen anbringes mellem to Afspærringshaner af Hensyn til bekvem Revision af den; ved mindre Anlæg kan Afspærringshanen foran Kontraventilen udelades.

Ved mindre Anlæg uden særlig Varmtvandsbeholder vil det blive tilladt at anvende stilbar Kontraventil.

Ved Badeovn med aabent Udløb til Kar eller Bruse samt ved Varmtvandsautomater kan Kontraventil udelades.

Sikkerhedsventil skal altid anbringes ved Varmtvandsbehol-

dere eller lukkede Vandopvarmningsanlæg, herunder ogsaa Kølekapper paa Motoren, der staar i direkte Forbindelse med Koldtvandsledningerne, naar Afløbet fra dem kan lukkes.

§ 15.

Bidet og Sædebadekar.

Bidet og Sædebadeskaales Forbindelse skal udføres saaledes, at Blandingsstedet for koldt og varmt Vand er forsynet med Rørafbrydere og hævet mindst $^1/_2$ m over Skaalens Rand. Tilledningsrøret fra Blandingsstedet til Skaalen skal være af Messing eller Bronze med fuldstændig glat Inderflade.

§ 16.

Køleanlæg.

Direkte Forbindelse med Kølekapper paa Motorer, aabne Beholdere for Køleanlæg, Kondensatorer o. l. gives kun, naar der anbringes en Rørafbryder mindst 20 cm over det paagældende Apparat efter Stop- eller Taphaner paa Apparatets Tilgangsledning.

§ 17.

Særlige Installationer.

I særlige Tilfælde kan det tillades at anbringe Brandhaner paa private Ledninger, men der maa da i ethvert Tilfælde indgives skriftligt Andragende derom ledsaget af en Tegning af Vandindlæget i 2 Eksemplarer.

Hvor Brandhaner anbringes udenfor Bygninger, skal der anvendes Gjentofte Kommunes Model, der, mod Betaling, kan faas udleveret fra teknisk Forvaltning.

Udvendige Brandhaner maa ikke anbringes paa Ledninger med mindre Lysning end 50 mm.

Brandhaner i Bygninger skal i Almindelighed anbringes uden Maaler, de skal i saa Tilfælde være indrettede til Aflaasning og vil blive forseglede ved Kommunens Foranstaltning.

De anvendte Haner skal have 38 mm Lysning, de skal i hvert Tilfælde approberes af teknisk Forvaltning, og de maa ikke være indrettede med Aftapning.

Saafremt Anlæget er saa stort, at det kræver en 10 m^3 Maaler eller derover, kan Brandhaner dog ogsaa tillades anbragt efter Maaleren, og denne kan da forsynes med et Omløb, der skal være indrettet til Aflaasning og forsegles ved Kommunens Foranstaltning.

De anbragte Segl maa kun brydes i Ildebrandstilfælde eller for at foretage Eftersyn af Hanerne, og Seglbrud skal inden 24 Timers Forløb anmeldes for teknisk Forvaltning.

Selvvirkende Sprinkleranlæg til Brandslukning kan anbringes uden Maaler. Tegning i 2 Eksemplarer skal i hvert Tilfælde indsendes til og approberes af teknisk Forvaltning.

Ved Installation af Brandhaner i Bygninger bør følgende iagttages:

1. Efter en 10 m³ Maaler (30 mm) bør ikke anbringes over 2 Brandhaner.
2. Efter en 20 m³ Maaler (40 mm) kan anbringes indtil 7 Brandhaner.
3. Opgaaende Stammer til flere Brandhaner maa ikke have mindre Lysning end 50 mm.

§ 18.

Vandmaalere.

Maalerne anskaffes af Kommunen og udlejes til Forbrugerne mod en nærmere fastsat aarlig Afgift (jvnfr. § 25); de udleveres fra teknisk Forvaltning til Vandmesteren, der besørger Opsætningen; naar Maaler ønskes opsat paa en Ejendom, skal dette anføres paa Begæringen om Indlæg af Vand (jvnfr. § 4). Forskruningerne loddes til Blyrør af tilstrækkelig Længde paa den Maade, at Blyrøret trækkes op om Nippelen.

Blyrørenes Længde skal være mindst 10 Gange deres udvendige Diameter, og de skal bøjes saaledes, at de tillader den fornødne Bevægelse ved Opsætning og Nedtagning af Maaleren.

Umiddelbart før og efter Maaleren skal almindeligvis anbringes Afspærringshaner, den sidste forsynet med Aftapning.

I særlige Tilfælde kan der forlanges anbragt en Kontraventil umiddelbart før Maaleren.

Maaleren skal anbringes paa en frostfri Plads, der skal godkendes af teknisk Forvaltning. Den skal sidde saaledes, at den til enhver Tid er let tilgængelig og bekvem at aflæse, og skal understøttes forsvarligt.

Hvor Maaleren kun kan anbringes i et særligt aflaaset Rum, skal dette aflukkes med en af Vandværkets Laase, der mod Betaling udleveres fra teknisk Forvaltnings Kontor.

Hvor det bliver nødvendigt at anbringe Maaleren i Jorden kan dette forventes tilladt; men teknisk Forvaltnings Tilladelse og Anvisninger for Anbringelsen skal i ethvert Tilfælde

indhentes. Ved permanente Anlæg kan der forlanges, at Maaleren anbringes i en 1 m—1,25 m Betonbrønd i Overensstemmelse med en Tegning, der ligger til Eftersyn paa teknisk Forvaltnings Kontor.

Om et Anlæg skal betragtes som permanent eller ikke, afgøres af teknisk Forvaltning.

Opstilles Maaleren paa en ubebygget Grund og denne holdes aflaaset, skal det ske med en Hængelaas af Vandværkets Enhedstype, der mod Betaling udleveres fra teknisk Forvaltnings Kontor sammen med 2 Nøgler. Til Aflaasning af Maalerbrønde skal ligeledes anvendes Hængelaas af Vandværkets Enhedstype, der ligeledes kan købes paa teknisk Forvaltnings Kontor.

Maalere til Vandklosetanlæg vil først kunne udleveres, naar Spildevandsattesten er indløst. Iøvrigt gælder følgende:

1) Reparationer af Maalere, nødvendiggjorte som Følge af ydre Vold, Ildsvaade, Frostens Indvirkning o. dsl. afholdes af Grundejeren.
2) Hvis Vandmaaleren har lidt en saadan Beskadigelse, vil Vandforbruget blive beregnet efter teknisk Forvaltnings Skøn.
3) Hverken Fabrikantens eller Vandværkets paa eller ved Maaleren anbragte Segl eller Plomber maa brydes. I Overtrædelsestilfælde vil den paagældende paadrage sig Straf efter de til enhver Tid gældende Love og Bestemmelser.
4) Det paahviler Grundejeren at holde Maalerbrønde eller -kasser rene og fri for Vand.

I særlige Tilfælde kan det tillades, at Vandmaaler opstilles for andre end Grundejere, men der vil i saa Fald blive forlangt indbetalt et nærmere fastsat Depositum til Sikkerhed for den opsatte Maaler og Betalingen for det gennem denne leverede Vand.

I Almindelighed vil der kun blive opstillet 1 Vandmaaler til hver Ejendom; kun hvor særlige Forhold maatte tale derfor, kan der forventes Tilladelse til Anbringelse af flere Maalere.

Hvor Vandforbruget efter teknisk Forvaltnings Skøn er af en saadan Art, at Maaler maa anses for nødvendig, har Kommunen til enhver Tid Ret til at kræve en saadan opsat for Grundejerens Regning. Efterkommes Opfordringen om Opsætning af Maaler ikke indenfor den givne Frist, kan Vandforsyningen til Ejendommen afbrydes.

§ 19.

Eftersyn af Vandmaalere.

Der foretages ved Kommunens Foranstaltning og uden Udgift for Brugerne periodisk Eftersyn og Prøve af samtlige Vandmaalere.

Indtræffer der indenfor Tidsrummet mellem to saadanne Eftersyn Utætheder eller andre Fejl ved en Vandmaaler, er enhver Bruger af saadanne, saavelsom enhver Vandmester, der maatte bemærke Fejlen, pligtig til uopholdelig at give Meddelelse derom til teknisk Forvaltning, hvorefter der vil blive foretaget Eftersyn af Maaleren.

Skyldes Beskadigelsen efter Forvaltningens Skøn Forsømmelse eller Overlast fra Brugerens Side eller Frostbeskadigelse*) vil Reparationen være at betale af Brugeren efter Regning.

§ 20.

Nedtagning af Vandmaalere for Vinteren.

Vandmaalere kan begæres nedtaget for Vinteren til Opbevaring paa Ejendommen eller paa Vandværket.

Gebyret for Nedtagning af Maalerne er 2 Kr. og for Genopsætning 2 Kr., hvilke Beløb bliver opkrævet sammen med Vandafgiften.

§ 21.

Prøve af Vandmaalere.

Saafremt nogen Bruger af Vandmaalere mener, at en opstillet Vandmaaler ikke viser rigtigt, vil vedkommende efter skriftlig Anmodning derom til teknisk Forvaltnings Kontor kunne faa Maaleren prøvet. Saafremt den ved en Vandmængde svarende til Halvdelen af Gennemløbet ved 10 m Tryktab i Maaleren ikke udviser større Fejl end plus minus $2^1/_2$ pCt., vil der for Prøven blive opkrævet et Gebyr paa 5 Kr. sammen med den ordinære Vandafgift; er Fejlen større end plus $2^1/_2$ af-

*) Frosten kan beskadige Maaleren, selvom den kun indvirker i ringe Grad, og der gøres derfor opmærksom paa, at mange Maalere erfaringsmæssigt fryser i Lokaler, som ellers regnes for frostsikre, paa Grund af aabne Vinduer eller paa Grund af, at sidstnævnte er ituslaaede. Frostbeskadigelse af Maaleren ses ogsaa at indtræde, naar Forretningslokaler, hvori de er opstillet, lades uopvarmede i længere Perioder, f. Eks. flere paa hinanden følgende Helligdage.

holdes Omkostningerne ved Prøven af Kommunen, og den eventuelt formeget afkrævede Vandafgift for den sidste Periode før Prøven vil blive nedsat tilsvarende.

§ 22.

Vedligeholdelse.

Enhver Grundejer saavelsom enhver Bruger, til hvem der leveres Vand fra Kommunens Vandværk, paahviler det for egen Regning forsvarligt at vedligeholde sit Anlæg, og han er pligtig til uopholdelig at lade enhver Utæthed eller ethvert Brud istandsætte ved en autoriseret Vandmester, der er pligtig straks at udføre det begærede Arbejde.

Vedligeholdelse af Stikledningen fra Forsyningsledningen i Vejen til Ejendommens Skel mod samme udføres af Kommunen uden Udgift for Grundejeren, forsaavidt Reparationen nødvendiggøres af Ælde eller Slid. Foraarsages Reparationen efter teknisk Forvaltnings Skøn ved Uforsigtighed eller Forsømmelse fra Grundejerens Side, vil Omkostningerne være at afholde af Grundejeren efter Regning fra teknisk Forvaltning.

I ubeboede Ejendomme er Grundejeren pligtig at foranstalte Ledningen aflukket og aftappet.

Viser nogen sig forsømmelig ved Istandsættelsen af Mangler ved sit Vandindlæg, kan teknisk Forvaltning paabyde disse udbedret inden Udløbet af en nærmere fastsat Frist.

Vægrer Grundejeren sig ved at lade en saaledes paabudt Istandsættelse udføre eller efterkommer han ikke et saadant Paabud inden den givne Frist, er Kommunen berettiget til at lade Arbejdet udføre for hans Regning. Kommunens Tilgodehavende for de saaledes udlagte Beløb kan inddrives som Vandafgiftsrestancer jfr. § 28.

§ 23.

Fjernelse af Vandindlæg.

Ønskes et eksisterende Vandindlæg borttaget, maa Henvendelse herom ved en autoriseret Vandmester rettes til teknisk Forvaltning, som da foranstalter Ledningens Forbindelse med Hovedledningen afbrudt paa Ejerens Bekostning.

Vandstikledninger, der ikke længere benyttes, kan efter forudgaaende skriftligt Varsel til den paagældende Grundejer, fjernes af Vandværket for dennes Regning.

B. Afgift for Vandforbrug.

Vand uden Maaler.

§ 24.

Beboelsesbygninger.
Areal og Lejlighedsafgift.

Af alle paa Grunden beliggende Beboelsesbygninger betales en aarlig Afgift af 10 Øre pr. m² af det samlede Etageareal uden Hensyn til om Vandet er ført ind i Huset eller ej. Etagearealet, det vandafgiftspligtige Areal, udmaales paa følgende Maade:

Fulde Etager maales udvendig, Kælder, Manzard- og Loftsetager efter indvendigt Gulvareal i den Udstrækning, i hvilken de benyttes til Beboelses- eller Forretningsbrug.

Endvidere betales for hver Lejlighed en aarlig Afgift af 4 Kr. 00 Øre, der giver Ret til en afgiftsfri Køkkenhane.

Andre Bygninger.

Pakhuse, Værksteder o. lign. opmaales kun, forsaavidt der i disse er indlagt Vand uden Maaler. Drivhuse o. lign., til hvilke der kun kan leveres Vand gennem Maaler, opmaales ikke til Arealafgift.

Haneafgift.
1. Koldtvandshaner.

Af alle Koldtvandshaner i Bygninger udover den ovenomtalte Køkkenhane betales, naar de anbringes uden Maaler, en aarlig Afgift af 4 Kr. 00 Øre; for Gaardhaner betales ligeledes aarlig 4 Kr. 00 Øre.

2. Varmtvandshaner.
Haner efter Maaler.

Alle Haner efter Vandmaaler er afgiftsfri.

Af Varmtvandshaner betales samme Afgift som af Koldtvandshaner, medmindre de er anbragt over Kummer sammen med Koldtvandshaner uden Maaler, i hvilket Tilfælde de er afgiftsfri.

Opvarmningsanlæg.

Ved Anlæg, der kun bruges til Opvarmning, og ikke direkte er forbundne med Aftapningssteder for varmt Vand, men til hvis Paafyldning der er anbragt en Hane uden Maaler, vil denne blive beregnet for 1 Ekstrahane, naar Varmeværket kun opvarmer indtil 3 Lejligheder, for 2 Ekstrahaner, naar det tjener

til Opvarmning af indtil 6 Lejligheder, for 3 Ekstrahaner, naar det opvarmer indtil 9 Lejligheder og saaledes videre.

Hvor Varmeværket tjener til Opvarmning af andet end Beboelseslejligheder, vil der i hvert Tilfælde af teknisk Forvaltning blive truffen Bestemmelse om, hvorledes det skal beregnes, ligesom man i særlige Tilfælde kan kræve Maaler for Anlægget.

Vand til Murerbrug.

Naar Vand til Murebrug leveres uden Maaler, vil der blive krævet en Afgift af 5 Øre pr. m² Etageareal, beregnet saaledes, at Kælder og fulde Etager opmaales fuldt efter udvendigt Maal, ligesom Manzardetager og Tagetager med Trempel beregnes efter det fulde udvendige Maal, medens Tagetager uden Trempel kun medregnes halvt.

Anvendes støbte Etageadskillelser, vil der i den Udstrækning, disse har, blive beregnet dobbelt Afgift.

Vand gennem Maaler.

§ 25.

Vand til almindeligt Brug.

Alt Vand, der leveres gennem Maaler til almindeligt Brug (Husholdning, Havevanding etc.) betales efter det maalte Forbrug med den til enhver Tid af Kommunalbestyrelsen fastsatte Pris, for Tiden 45 Øre pr. m³.

Hvor en Ejendoms Forsyning til Husholdningsbrug sker helt gennem Vandmaaler, bliver det hele Forbrug udover det til Vandklosetterne tilladte at betale efter ovennævnte Takst, medens der ikke beregnes Areal og Lejlighedsafgift.

Vandafgiften kan dog i intet Tilfælde blive mindre end den efter Areal og Lejlighed beregnede (heri medregnet Vandklosetter, Ekstrahaner til Bad og Vaskekælder samt en Gaardhane).

Vand til Næringsbrug.

For Vand til Næringsbrug, saasom til Apoteker, Bagerier, fotografiske Atelierer, Fiskeforretninger, Mejerier, Restauranter, Vaskerier o. lign. betales det fulde Forbrug med den af Kommunalbestyrelsen fastsatte Pris, for Tiden 30 Øre pr. m³.

Vand til Murebrug leveret gennem Maaler vil blive beregnet som Vand til Næringsbrug.

Vand til Vandklosetter.

For et Vandkloset betales i aarlig Vandafgift Kr. 10,00, der giver Ret til et Forbrug af 50 m³ Vand om Aaret. Overskydende Forbrug beregnes efter den til enhver Tid gældende Pris for Vand til almindeligt Brug. I Fabrikker eller Virksomheder, der kommer ind under Bestemmelsen for Næringsbrug, betales ingen særlig Afgift for Vandklosetter, idet Vandforbruget hertil indgaar under det samlede Vandforbrug.

For de Vandklosetter, hvis Afløb føres til kommunale Kloakpumpestationer, betales en aarlig Afgift af 5 Kr. 00 Øre pr. Stk. til disses Vedligeholdelse og Drift.

Leje af Vandmaalere.

Af de opstillede Vandmaalere betaler Brugerne en aarlig Leje, der for Tiden er den af Kommunalbestyrelsen fastsatte:

Kr. 3,00 for en 7 m/m (1,2 m³) Maaler
- 4,00 „ „ 13 „ —16 m/m (2—3 m³) Maaler
- 5,00 „ „ 20 „ (5 m³) Maaler
- 6,00 „ „ 25 „ (7 m³) „
- 8,00 „ „ 30 „ (10 m³) „
- 10,00 „ „ 40 „ (20 m³) „

For større Maalere vil Lejen i hvert Tilfælde blive fastsat.

Maalerlejen beregnes for et halvt Aar ad Gangen, saaledes at Maalere, der har været i Brug i over 3 Maaneder, betales for et halvt Aar, medens Maalere, der har været i Brug i mindre end 3 Maaneder først betales for det kommende Halvaar.

§ 26.

Refusioner.

Af de Ejendomme, som for Vandværket er anmeldt til udelukkende Sommerbeboelse, d. v. s. fra April til Oktober begge incl., erlægges fuld Aarsafgift med Fradrag af 25 pCt. Naar en Grundejer godtgør, at en hel Beboelseslejlighed i hans Ejendom har staaet ubenyttet i et helt Aar regnet fra Flyttedag til Flyttedag, og der i dette Tidsrum intet Vandforbrug af nogen Art har fundet Sted i den paagældende Lejlighed, bortfalder Vandafgiften for det omhandlede Tidsrum. Har en hel Beboelseslejlighed staaet ledig i et Sommerhalvaar, regnet fra Udgangen af April til Begyndelsen af Oktober, nedsættes den normerede Aarsafgift med 50 pCt. — Har en hel Lejlighed staaet ledig et Vinterhalvaar, regnet fra Udgangen af Oktober til Begyndelsen af April, nedsættes den normerede Aarsafgift med 25 pCt. Vandafgiften maa

dog i alle Tilfælde betales uden Afkortning; det formeget betalte vil blive vedkommende refunderet efter Halvaarsregnskabets Afslutning.

Anmeldelse om saadanne ledige Lejligheder maa, for at komme i Betragtning, indsendes til Kommunalbestyrelsen for hvert Halvaar paa dertil indrettede Blanketter, for Sommerhalvaaret inden 1. Januar og for Vinterhalvaaret inden 1. Juli.

§ 27.

Aflæsning af Vandmaalere.

Maalerne aflæses en Gang halvaarlig; Afgiften opkræves halvaarsvis for Vand til Næringsbrug og Havevanding og helaarsvis for Vandet til Vandklosetter udover de normerede 50 m³ aarligt.

De til Grund for Afgiftsberegningen liggende Aflæsninger regnes at gælde for et halvt, henholdsvis et helt Aar, selv om der maatte være hengaaet 15 Dage mere eller mindre end det paagældende Tidsrum. Er Afvigelsen større, beregnes Fradraget for det til Vandklosetterne tilladte Forbrug forholdsmæssigt.

§ 28.

Afgifternes Betaling.

De forskellige Vandafgifter, der overgaar fra Ejer til Ejer, opkræves og inddrives til de samme Tider og paa samme Maade som andre kommunale Afgifter. Vandværksbestyrelsen er desuden berettiget til at aflukke Ledningen til den paagældende Ejendom, saafremt Afgiften ikke er betalt senest 14 Dage efter, at Kvitteringen forgæves har været præsenteret til Betaling, ønskes senere Vand, skal foruden Restancen tillige betales en Kendelse af 2 Kr. for Oplukningen.

C. Almindelige Bestemmelser.

§ 29.

Enhver, til hvem Vand leveres fra Vandværket, er pligtig til — uden at han derfor kan gøre Fordring paa Godtgørelse — at taale Ulemper, som maatte indtræde paa Grund af Brud paa eller Mangel ved en offentlig Vandledning og Afhjælpning deraf, Ledningers Udskylning og deslige, eller paa Grund af andre Driftsforstyrrelser. Skulde derhos Vandværkets Drift eller det almindelige Vandforbrug til Husholdning gøre det nødvendigt at indskrænke eller ophæve Vandforbruget til Næringsdrift og deslige, er vedkommende pligtig til uden Erstatning at finde sig

i de Bestemmelser, som Kommunalbestyrelsen i saa Henseende maatte tage.

Benyttelse af Vand til Havebrug, Vanding af Gader og Veje, Springvand og deslige, kan Vandværksbestyrelsen, naar den finder det fornødent, til enhver Tid standse, uden at der derfor kan forlanges Afslag i Vandafgiften eller rejses Erstatningskrav mod Vandværket i nogen Retning.

§ 30.

For at være i Stand til at kontrollere Vandforbruget samt paase, at alt til Vandledningerne henhørende er i Orden, har Vandværksbestyrelsens Medlemmer og de, som denne maatte bemyndige dertil, mod behørig Legitimation, uhindret Adgang til alle Steder i Bygningen, hvorhen Vandindlæget er forgrenet. Enhver, til hvis Forbrug Vandet er indlagt i en Ejendom, er derhos pligtig at meddele alle Oplysninger, som forlanges af Vandværksbestyrelsen for at bestemme Vandforbrugets Omfang.

§ 31.

Den, der — Ildebrandstilfælde undtagne — benytter Vand fra Vandværket til andet Brug eller i større Mængde, end de for saadan Benyttelse af Kommunalbestyrelsen vedtagne Regler eller særlig Overenskomst med Kommunalbestyrelsen hjemler ham, eller den, der bryder noget af Kommunen anbragt Segl, kan Kommunalbestyrelsen idømme Bøder fra 20 til 300 Kr. foruden eventuel Erstatning. Den, der enten med Forsæt eller af Skødesløshed bevirker, at Vand fra Vandværket gaar til Spilde, anses med Bøder fra 5 til 50 Kr. Under Vandspild og ulovlig Benyttelse af Vand henregnes ogsaa:

a. at holde en Hane stadig aaben, uanset om dette sker for at forhindre Vandets Frysning i Rørene i Frostvejr,
b. at tillade Naboer eller andre af Husets Beboere at hente Vand hos sig, medmindre disse selv har Vandindlæg fra Kommunen,
c. at vise Forsømmelighed i at vedligeholde sin Vandledning,
d. at der sker Vandspild i ubeboede Ejendomme paa Grund af Rørbrud.

Ejeren er ansvarlig for den i hans Ejendom indlagte Vandledning regulativmæssige Benyttelse, saaledes at der i Tilfælde af begaaet Misbrug stilles ham Valget mellem, enten at erlægge den ovenfor nævnte Bøde og eventuelle Erstatning eller at faa Vandet afspærret fra sin Ejendom.

Bøderne tilfalder Kommunens Kasse.

§ 32.

Den, der benytter andre end de af Kommunalbestyrelsen autoriserede Vandmestre til Arbejder, der efter dette Regulativ er disse forbeholdt, har i Henhold til Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 at udrede en Bøde fra 20 til 300 Kr. foruden at erstatte den derved mulig foranledigede Skade.

Samme Bøde kan paalægges den, der ulovligt foretager nogensomhelst Forandring ved en Vandledning, jfr. § 4.

§ 33.

Kommunalbestyrelsen forbeholder sig at foretage saadanne Ændringer i nærværende Regulativ, som Erfaringen maatte vise at være nødvendig eller hensigtsmæssig samt til at dispensere fra de her fastsatte Regler.

Gjentofte Kommunalbestyrelse, den 17. Juni 1924.

H. Parkov.

V. A. Westergaard.

Forslaget har været udsendt med Dagsordenen før Mødet, og jeg formoder derfor, at ærede Medlemmer har gjort sig bekendt dermed, saa jeg ikke i Aften behøver at gaa i Detailler, men paa teknisk Udvalgs Vegne kan indstille Forslaget til Vedtagelse, idet jeg dog skal foreslaa følgende Ændringer foretaget:

ad § 2, efter Ordet „Anlæg" i 4de Stk. tilføjes: „I Tilfælde af Udeblivelse med den ved Deklaration paalagte Ydelse forbeholder Kommunalbestyrelsen sig uanset den derved eventuelt stiftede Panteret at gaa frem som ved Vandafgiftsrestancer, jfr. § 28, navnlig at afbryde Vandtilførslen til de Ejendomme, som forsynes fra Ledningen.

Og ad § 22: 5te Stk. affattes saaledes:

„Vægrer Grundejeren sig ved at lade en saaledes paabudt Istandsættelse udføre eller efterkommer han ikke et saadant Paabud inden den givne Frist, er Kommunen berettiget til at lade Arbejdet udføre for hans Regning. Kommunens Tilgodehavende for de saaledes udlagte Beløb kan inddrives som Vandafgiftsrestancer jfr. § 28".

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

9. **Indførelse af elektrisk Belysning paa en Del af Strandvejen, Charlottenlund Viadukt, en Del af Jægersborg Allé samt Gjentoftegade.** (T. F. 1439—1924).

Lauritz Pedersen: Vi har modtaget en Skrivelse af 30. April 1924 fra Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab med Henstilling om at indføre elektrisk Belysning ad de Vejstrækninger, ad hvilke Sporvejene kører, samt Gjentoftegade og Jægersborg Allé, idet det kørende Personale har henvendt sig til Direktionen for Sporvejene og bedt den henlede Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed paa dette Forhold.

Paa Foranledning heraf har Direktionen for N. E. S. A. tilbudt at belyse Kommunens Veje billigere end hidtil. For det første tilbyder Selskabet at tage en mindre aarlig Afgift pr. Lampe, og for det andet tilbyder det selv at udrede alle Anlægsomkostninger. Ved de Overvejelser, vi hidtil har haft i Kommunalbestyrelsen om at indføre elektrisk Belysning af Vejene, har det altid været Forudsætningen, at Kommunen skulde udrede de med Anlægget forbundne Omkostninger, og paa Budgettet i Aar er da ogsaa opført et Beløb til Etablering af elektrisk Belysning, idet Udgifterne skulde fordeles over et Tidsrum af 5 Aar. Efter N. E. S. A.'s Tilbud falder denne Udgift altsaa bort for alle Anlægenes Vedkommende, og vi har kun at betale Afgift til N. E. S. A. for selve Belysningen.

Naar man sammenligner Afgiften for elektrisk Belysning og Gasbelysning til Vejbelysning er det saa, at ved de større Lamper er Prisen for Elektricitet billigere end Prisen for Gas, men ved de mindre Lamper er Gasprisen — beregnet efter samme Lysstyrke — mindre end Elektricitetsprisen. Det er dog saa, at hvis man regner den virkelige Lysstyrke ud, bliver Elektricitetsprisen ogsaa billigere i dette sidste Tilfælde, fordi Gaslygterne meget hurtigt taber Lysstyrken, hvilket ikke finder Sted for de elektriske Lampers Vedkommende; de holder i længere Tid den Lysstyrke, de har, naar man sætter dem op, og derfor faar man mere for sine Penge ved elektrisk Belysning end ved Gasbelysning i det lange Løb.

Alt i alt vil, naar vi modtager N. E. S. A.'s Tilbud, Belysningen af Vejene stille sig lidt billigere i Gennemsnit end den Belysning, vi har i Øjeblikket, og teknisk Udvalg er derfor enigt om, at man bør modtage N. E. S. A.'s Tilbud og paa visse Strækninger etablere elektrisk Belysning. Vi mener dog ikke at kunne imødekomme Henstillingen om at indføre elektrisk Belysning langs Sporvejslinierne, altsaa Linierne 14 og 15, men paa

Udvalgets Vegne skal jeg indstille, at man foreløbig indfører elektrisk Belysning paa følgende Vejstrækninger:

Strandvej fra Ahlmanns Allé til Traverbanevej.
Charlottenlund Viadukt.
Jægersborg Allé fra Viadukten til Femvejen samt Gjentoftegade.

Strandvejen, Jægersborg Allé og Gjentoftegade har vi talt om tidligere, og der har været optaget Beløb i dette Øjemed paa Budgettet, men Planen er ikke blevet realiseret endnu. Viadukten i Charlottenlund har vi taget med, fordi Arbejdet dermed nu nærmer sig sin Fuldendelse; det er da rimeligt at indføre elektrisk Belysning samtidig, især nu, vi har faaet et betydeligt billigere Tilbud fra N. E. S. A., end vi hidtil har kendt.

Dersom vi vedtager dette Forslag, vil det medføre en mindre Merudgift for Kommunen, ca. 800 Kr., af det til Udvidelse af den elektriske Belysning budgetterede Beløb af 4000 Kr., men Udvalget har ment at burde foreslaa det i Betragtning af det meget store Fremskridt, som elektrisk Belysning af Vejene betyder for de forskellige Sogne, ligesom man jo maa tage Hensyn til, at det betydelige Installationsbeløb, der er optaget paa Budgettet, jo ikke kommer til Udbetaling ved denne Ordning; ganske vist skulde dette Beløb ikke have været udredet før i Slutningen af Finansaaret, men nu slipper vi altsaa helt for at udrede det.

Engelstoft-Schmidt: Da vi i Fjor forhandlede med N. E. S. A.'s Bestyrelse om Indførelse af elektrisk Belysning paa disse Strækninger, fik vi et Tilbud vedrørende Anlægsomkostningerne paa 20,000 Kr.; det fandt vi var for meget og besluttede derfor ikke paa det daværende Tidspunkt at gaa over til elektrisk Belysning af disse Veje, skønt vi indrømmede, at de trængte til bedre Belysning.

For en Maanedstid siden havde vi imidlertid det glædelige Syn, at N. E. S. A. under Forhandlingerne om Belysning af Frederiksborgvej gennem Gladsaxe og vor Kommune til Søborg tilbød at foretage Installationen frit for denne Vejs Vedkommende. Jeg fandt derfor Anledning til at henlede Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed paa det mærkelige i, at N. E. S. A. behandlede vore Nabokommuner paa en anden Maade end os, og jeg formoder, at dette har sat sin Frugt overfor N. E. S. A., og at dette Forslags Fremkomst er en Følge deraf.

Jeg skal kun udtale min Glæde over, at vi nu er kommet til en Ordning med N. E. S. A., hvorefter vi kan faa disse meget

vigtige Vejstrækninger belyst elektrisk, og jeg haaber, det maa give Anledning til, at man nu, da altsaa Forskellen mellem elektrisk Belysning og Gasbelysning ikke er nævneværdig stor, vil søge udvidet den elektriske Belysning, som jo i enhver Henseende maa siges at være den bedste Belysningsmaade for vore Veje.

Der er mange andre Vejstrækninger i Kommunen end disse 4, som trænger til kraftigere Belysning end den nuværende, for Eks. Ordrupvej og andre Steder, hvor Gasbelysningen ikke er tilstrækkelig, og Gaden eller Vejen derfor henligger ret mørk.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

10. **Spørgsmaal om indskrænket Kørehastighed for Motorkøretøjer paa visse Veje i Kommunen.** (T. F. 1641—1924. 2den Beh.; 1ste Beh. skete i off. Møde den 27. Maj 1924).

Lauritz Pedersen: I Anledning af de Bemærkninger, som fremkom ved 1ste Behandling af Spørgsmaalet om indskrænket Kørehastighed for Motorkøretøjer paa visse Veje i Kommunen, har teknisk Udvalg overvejet Sagen paany og fundet os foranlediget til paa enkelte Punkter at ændre Forslaget noget.

Angaaende Lyngbyvej fastholder det samlede Udvalg sin Indstilling fra sidste Møde om, at Kørehastigheden søges indskrænket til 30 km i Timen, indtil Udvidelse af Vejen er sket.

For Kongelysvejs Vedkommende, paa Strækningen mellem Gjentofte Torv og Anemonevej, fastholder et Flertal af Udvalget, nemlig Kr. Larsen, Engelstoft-Schmidt, M. E. Jensen og jeg, vor Indstilling fra sidst om at søge paabudt højst 20 km i Timen, idet vi tilføjer: dog kun, indtil Udvidelse af Kørebanen har fundet Sted, hvorefter man opsætter Tavler med Paaskrift „Giv Agt".

Dette var forresten ogsaa Forudsætningen ved sidste Indstilling, men en Bemærkning herom var ikke optaget i Indstillingen.

Et Mindretal af Udvalget (Houborg) indstiller, at der ikke paabydes nogen Indskrænkning af Kørehastigheden for dette Vejstykkes Vedkommende.

Med Hensyn til Bernstorffsvej, paa Strækningen mellem Henningsens Allé og Nordbane Allé, indstiller hele Udvalget, at man fastholder Ønsket om en forsigtigere Kørsel.

Udvalget foreslaar derhos, at de to Trappenedgange ved Viadukten lukkes, og at der opsættes Tavler med Paaskrift „Giv Agt" ved de to Alléer.

Engelstoft-Schmidt fastholder det oprindelige Forslag om indskrænket Kørehastighed paa dette Vejstykke, 20 km i Timen.

Det forekommer Flertallet af Udvalget, at naar disse to Trapper, som egentlig ingen Nytte gør, idet Folk lige saa let kan gaa ned ad Rampen, hvorimod de er ret farlige for Færdslen, bliver lukket, vil det ikke være nødvendigt at fastsætte en Kørehastighed af 20 km i Timen paa dette Sted; det maa være tilstrækkeligt, naar der slaas Tavler op med „Giv Agt". Ved Viadukten paa Hellerupvej er der ikke fastsat nogen Maksimumsfart, men der staar paa Tavler: „Langsom Kørsel". Det kan ogsaa være, at Politiet i Stedet for „Giv Agt" lader sætte „Langsom Kørsel" paa Tavlerne paa Bernstorffsvej — det ved jeg ikke.

For Strandvejens Vedkommende indstiller Udvalget med Undtagelse af Houborg, at man søger indskrænket Kørehastighed (20 km) paabudt mellem Københavns Grænse og Lille Strandvej samt mellem Skovshovedvej og Kommunens Nordgrænse.

Som ærede Medlemmer vil se, har vi udvidet Vejlængden, hvor de 20 km i Timen skulde gælde, noget, idet vi nu nævner Lille Strandvej i Stedet for som sidst at tale om „forbi Sidevejene" mod Nord, og jeg tror, det er rigtigt, at vi har taget Lille Strandvej med, thi det er i Virkeligheden et farligt Vejstykke her i Begyndelsen af Hellerup.

Desuden nævner vi Strandvejen gennem Skovshoved, fra Skovshovedvej til Kommunens Nordgrænse. Dette er, som alle ved, en meget farlig Strækning; Vejen er ganske smal. Det er da ogsaa saa, at Politiet har forbudt Biler at køre der om Søndagen, fordi det erkender, at Vejen ikke kan modtage den Færdsel, der til Tider kan være, men vi mener, at det samme er Tilfældet mange Tider paa Dagen ogsaa om Hverdagene, og derfor foreslaar vi som sagt indskrænket Kørehastighed.

Et Mindretal af Udvalget (Houborg) indstiller, at man for den sydlige Del af Strandvejen ikke søger nogen Indskrænkning paabudt, men lader opsætte „Giv Agt"-Tavler.

Jeg anbefaler Flertallets Indstillinger; det er, som ærede Medlemmer ved, imidlertid kun Henstillinger, vi kan rette til Politiet; i sidste Instans er det Politimesteren, som afgør Sagen.

Houborg: Det glæder mig, at Flertallet af teknisk Udvalg ved denne Lejlighed er kommet til Sandheds Erkendelse, saa det slaar noget af paa de Fordringer, det tidligere stillede.

For Lyngbyvejs Vedkommende fastholder, som alt nævnt,

hele Udvalget sin Indstilling om at søge gennemført en Fart af 30 km i Timen.

Med Hensyn til Kongelysvej stiller man sig endnu en Smule hindrende fra Udvalgsflertallets Side, idet man vil bringe Forslaget fra sidst, om 20 km i Timen, i Anvendelse, indtil Vejen er udvidet. Dette sker imidlertid ifølge Oplysninger for ganske nylig fra teknisk Forvaltnings Side i Løbet af en Maanedstid. Flertallet kan næsten ikke naa at faa dette Forslag vedtaget og udført i Praksis, idet baade Politimesteren og Amtsraadet skal behandle det, før det skal ophæves, fordi Vejen er bleven udvidet! Jeg synes, man skulde have gjort Skridtet helt ud og fulgt min Indstilling om, at der ikke paabydes nogen Indskrænkning.

Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) begyndte med Hensyn til Bernstorffsvej at ændre Ordlyden af Indstillingen, som den er opført paa Dagsordenen. Skal vi endelig begynde at rette paa hinanden, vil jeg tillade mig ved denne Lejlighed at korrigere den ærede Udvalgsformand.

Det er vist ikke rigtigt, naar han udtalte, at vi fra hele Udvalgets Side var enige om at „fastholde Ønsket om en forsigtigere Kørsel" o. s. v. paa Bernstorffsvej paa den angivne Strækning; jeg har ikke været med dertil, og jeg henstiller til den ærede Udvalgsformand at holde sig til Indstillingen, hvorefter Udvalgsflertallet „frafalder Ønsket om indskrænket Kørehastighed paa den Strækning, men lukker de to Trappenedgange ved Viadukten" o. s. v., saa bliver der nogen Mening i det. Jeg hilser med Glæde, at man fra Flertallets Side har frafaldet Ønsket om en Kørehastighed af 20 km i Timen for dette Vejstykkes Vedkommende, og jeg kan godt slutte mig til Forslaget om, at man lukker de to Trappenedgange; det byder en ganske god Ordning.

Hvad Strandvejen angaar, fastholder jeg mit tidligere Standpunkt for den sylige Del af Vejens Vedkommende, hvorimod jeg kan tiltræde Forslaget om, at der søges indskrænket Kørehastighed paabudt mellem Skovshovedvej og Kommunens Grænse mod Nord; vi har ved Selvsyn overtydet os om, at dette er en vanskelig Strækning at passere, saa der kan man næppe fastholde de 30 km Fart i Timen.

Jeg anbefaler de Indstillinger, jeg har tilladt mig at fremkomme med.

Engelstoft-Schmidt: Dersom den Formulering af Indstillingen angaaende Bernstorffsvej, som den ærede Formand for

teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) nu oplæste, var kommet frem i Udvalget, om, at man fastholdt Ønsket om en forsigtigere Kørsel o. s. v., vilde det have været meningsløst af mig at tage Afstand derfra; jeg ønsker jo netop en forsigtigere Kørsel indført. Men Udvalget indstiller, ifølge Dagsordenen, jo netop, at man skal frafalde Ønsket om indskrænket Kørehastighed paa denne Strækning af Bernstorffsvej, mellem Henningsens Allé og Nordbane Allé. Jeg ønsker forsigtigere Kørsel, ikke saa meget af Hensyn til Trafikken gennem Viadukten, som af Hensyn til de farlige Vejskæringer, der er paa dette Sted, ved Henningsens Allés og Norbane Allés Udmunding i Bernstorffsvej; det er dèr, det farlige Punkt er. Gennem selve Viadukten kan Færdslen vel reguleres ved Hjælp af Tavler.

Paa Cyclestien langs Bernstorffsvej er der en meget stærk Trafik, og netop Henningsens Allé krydser denne Cyclesti; jeg tror, at denne Cyclesti paa visse Tider og Dage er saa befærdet som nogen Cyclesti i København og Omegnen, og derfor skulde Automobilisterne passe paa og køre forsigtigt, men det sker ikke. Jeg har gentagne Gange set, hvorledes en Ulykke først i yderste Øjeblik er bleven undgaaet, netop fordi Bilerne paa dette Sted skal krydse Cyclestien, og det er derfor, jeg ønsker en Fart af 20 km i Timen fastsat paa dette Sted. Jeg kan være tilfreds, naar der staar „Langsom Kørsel" for Viaduktens Vedkommende, der tager jeg ikke noget Særstandpunkt, men jeg maa fastholde Ønsket om indskrænket Kørehastighed og stiller derfor Forslag om, at der til Udvalgets Flertalsindstilling føjes: Ved Udkørslen fra Henningsens Allé og Nordbane Allé i Bernstorffsvej fastsættes en Kørehastighed af højst 20 km i Timen.

Andersen: Det har vakt Tilfredshed blandt det store Publikum herude, at teknisk Udvalg har taget denne Sag op og søgt Kørehastigheden nedsat for Automobiler paa visse Veje. Men ligesaa stor Tilfredshed det har vakt blandt det store og brede Publikum, ligesaa stor Forundring har det vakt, at Houborg har taget den Stilling, han har gjort. Hvorledes han vil forsvare det overfor det store og brede Publikum, hvortil ogsaa Smaafolk hører — og Smaafolk er jo netop hans Venner — forstaar jeg ikke, men det maa ogsaa blive hans Sag. Jeg haaber for ham, at han maa klare den bedre end sin Stilling her for at faa Kørehastigheden fremmet.

At Houborgs Venner: Kgl. Dansk Motorklub protesterer mod, at Kørehastigheden nedsættes herude, er ikke noget nyt; den protesterer ved enhver given Lejlighed, og jeg synes ikke, man

behøver at tage særlig Hensyn dertil overfor det Faktum, at vort rare Nordsjælland er gjort til et eneste larmende, benzinosende, støvskyet Helvede. Vi andre, som færdes til Fods eller paa Cycle, ved ikke vort levende Raad for at bevæge os; vi maa krybe i Grøfter og Skovtykninger og jeg ved ikke hvor, for at klare os overfor Automobilerne, og jeg finder derfor, at der er al Anledning netop for det store og brede Publikum til at værge sin Ret, og det gør man netop ved at søge Kørehastigheden nedsat; Automobilister indenfor denne Forsamling har selv erkendt, at der køres med altfor stor Hastighed.

Jeg har boet ved en Vej i Nordsjælland, hvor der var fastsat en Fart af 15 km i Timen, og jeg kan forsikre, at vi havde vor Hyre med at faa Automobilisterne til at overholde denne Fart — der var ingen, som gjorde det, og vi protesterede ved hver Lejlighed — jeg ved af Erfaring, hvorledes det gaar.

Jeg er glad ved Indstillingen, som den foreligger fra Flertallets Side; den eneste Ændring, jeg kunde ønske, var, at man søgte Kørehastigheden nedsat paa Strandvejen fra Takstgrænsen ved Callisensvej til Takstgrænsen ved Ahlmanns Allé i Stedet for som foreslaaet til Lille Strandvej. Dette sidste Stykke er ogsaa bymæssigt bebygget, og for Børn og gamle Mennesker er det til Tider en vanskelig Sag at komme over Kørebanen. Det kan ikke nytte, hvad man siger; jo hurtigere der maa køres, des vanskeligere bliver det for ældre Mennesker og Børn at bedømme, hvorledes de bedst kan komme uskadt over Vejen. Jeg har ikke ønsket at stille noget Ændringsforslag i denne Retning, men jeg henstiller til den ærede Udvalgsformand (Lauritz Pedersen) om han ikke mener, at de øvrige Medlemmer af teknisk Udvalg kunde slutte sig til, at Kørehastigheden nedsættes for Strandvejens Vedkommende ud til Ahlmanns Allé.

Christensen: Jeg er glad ved, at teknisk Udvalg har taget Hensyn til den Bemærkning, jeg fremkom med ved Sagens 1ste Behandling om, at man skulde søge Kørehastigheden nedsat gennem Skovshoved, og jeg er især glad ved, at Udvalget er gaaet videre, end jeg foreslog, idet man har foreslaaet langsom Kørsel helt ud til Kommunens Nordgrænse, som det maaske vil erindres foreslog jeg langsom Kørsel for Strækningen fra Hulvejen til Teglgaardsvej.

Da der nu vil blive rettet Henstilling til Politimesteren om dette Forhold, vil jeg tillade mig samtidig at henlede teknisk Udvalgs Opmærksomhed paa et andet Forhold, som er til megen Gêne, og som maaske kunde blive paatalt med det samme.

Som bekendt køres der umaadelig meget paa Strandvejen, og Strækningen fra Elektricitetsværket i Skovshoved til Emiliekilde er meget smal. Ikke desto mindre ser man ofte Automobiler, hvis Ejere er i Selskab hos Villaejerne, holde i timevis paa dette Stykke af Strandvejen. Naar Sporvejen her ligger i den østlige Side af Vejen, og den vestlige Side i timevis er optaget af stillestaaende Biler, vil man forstaa, at Passagen er yderst vanskelig for de Masser af Cycler og andre Køretøjer, som, navnlig om Hverdagene og i Aftentimerne, skal her igennem. Jeg ved ikke, hvorvidt der gennem Politiet kan gives Paabud om, hvor længe en Automobil maa holde stille paa en Vej, men jeg synes, det er noget af en Uforskammethed mod den almindelige Færdsel, at et Automobil ofte i baade en og to Timer holder stille og derved generer Færdslen, og jeg tror, at der, hvis vi henleder Politimesterens Opmærksomhed derpaa, ogsaa kan gøres noget derimod — det vilde i hvert Fald være et stort Gode, om det blev forbudt Bilerne at holde i timevis udfor en Villa.

Lauritz Pedersen: Det forekommer mig, at den Indstilling, jeg har redigeret, er den bedste. Hvis vi skriver, at vi frafalder Ønsket o. s. v., dækker det i Virkeligheden ikke det, vi vil have udtrykt. Vor Mening er netop, at vi vil have en forsigtigere Kørsel paa dette Sted af Bernstorffsvej, og derfor foreslaar vi ogsaa, at der opsættes „Giv Agt"-Tavler. Det er muligt, at Politimesteren hellere vil have opslaaet „Langsom Kørsel". Men hvis vi nu skriver det, skønt vi ikke ønsker „Langsom Kørsel" opslaaet, dækker det jo ikke vor Mening, og derfor synes jeg, det er bedre at skrive, at vi fastholder Ønsket om en forsigtigere Kørsel — det er jo netop det, vi ønsker. Vi har ikke ønsket at udtale, at vi kan frafalde Fordringen om forsigtigere Kørsel paa dette Sted, og derfor er det rigtigst at skrive, som jeg foreslog før.

At Engelstoft-Schmidts Forbehold med Hensyn til dette Punkt skulde være overflødig i saa Fald, er en Misforstaaelse. Thi „forsigtig Kørsel" mener Udvalgets Flertal, kan man opnaa ved, at der bliver opsat Tavler med „Giv Agt", medens Engelstoft-Schmidt ønsker opsat Tavler, der fastslaar 20 km Fart i Timen. Vi er saaledes uenige om Maaden, paa hvilken vi vil opnaa forsigtig og forsvarlig Kørsel, og det er derfor ikke unyttigt af Engelstoft-Schmidt at tage dette Forbehold ogsaa efter min Redaktion af Flertallets Indstilling.

I Anledning af, at Andersen udtalte Ønsket om, at man vilde forlænge den Strækning af Strandvejen gennem Hellerup, paa

hvilken vi foreslaar indskrænket Kørehastighed, til Ahlmanns Allé, skal jeg oplyse, at det oprindelige Forslag fra teknisk Udvalgs Side gik ud derpaa, men ved at se paa Færdslen og forøvrigt ogsaa ved at konferere med Politimesteren, fik vi det Indtryk, at indskrænket Kørehastighed ikke var saa stærkt paakrævet for dette sidste Vejstykkes Vedkommende som for den øvrige Del af Vejen, og at vi derfor nok kunde forsvare at lade være at forlange Hastigheden nedsat her.

Naar Christensen mener, at Kommunalbestyrelsen ogsaa burde henlede Politimesterens Opmærksomhed paa Automobiler, der holder stille, maa jeg sige, at det er et lidt vanskeligt Spørgsmaal. Thi dette, at en Bil holder stille længere Tid ad Gangen udfor en Bygning, er noget, som finder Sted allevegne rundt om i Kommunen, og det er til Gêne for Færdslen ikke alene i Skovshoved, men ogsaa i Gjentofte og Hellerup, navnlig paa Strandvejen gennem Hellerup ud for Butikkerne, er det til stor Gêne. Men naar Folk ikke har Garage til Brug for deres Venner, som kommer kørende i Bil for at besøge dem, er disse jo nødt til at lade Bilen holde ude paa Vejen. Vi kan derfor ikke indlade os paa at klage over, at Bilerne holder et enkelt Sted i Kommunen, men vi kan udtale et Ønske om at faa Politivedtægten overholdt paa dette Punkt eller ændret, hvis den ikke hjemler Politiet Ret til at paatale det. Hvorledes Forholdet er, skal jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket, men vi skal overveje i teknisk Udvalg, hvorledes vi kan raade Bod paa denne Ulempe.

Blichfeld: Der var noget i Andersens Udtalelser, som udtrykkelig kun angik de fremadsusende, hensynsløse Bilister, der fandt god Anklang hos mig; jeg kan bevidne det, for jeg er selv Fodgænger. Men Andersen maa ikke glemme, at de Mennesker, som han nu er saa rasende paa, jo netop er hans Klassefæller, og hvorledes han vil forsvare sin Stilling i dette Spørgsmaal overfor dem, bliver hans Sag — det skal jeg ikke blande mig i.

Jeg kan ikke deltage i den Tak, som Christensen frembar i Anledning af den Maade, hvorpaa teknisk Udvalg har taget sig af det Ændringsforslag, han stillede ved Sagens 1ste Behandling. Jeg havde nemlig ogsaa stillet et Ændringsforslag; det er der mig bekendt ikke taget Hensyn til, men jeg er saa fri at gentage det her.

Jeg sagde sidst, at hvis der skulde være Mening i at indskrænke Kørehastigheden over Gjentofte Torv, var der Grund til at tage den nederste Del af Gjentoftegade med, Strækningen

fra Torvet til Clausensvej, og dette Forslag fastholder jeg. Det drejer sig her om et meget smalt Stykke Vej; der er mange Butikker, og Fortovet er kun ganske smalt, og de mange Børn, som til enhver Tid udenfor Skoletid bliver sendt i Byen for at gøre Indkøb for deres Forældre, er nødt til at opholde sig paa Gaden og er derved udsat for en vis Fare. Dertil kommer, at der er et stærkt Fald nedad mod Torvet, saa Bilerne har ret stærk Fart paa, naar de kommer her, og derfor er der saa meget mere Grund til at tage Hensyn til mit Forslag, og jeg tillader mig derfor at foreslaa, at Indstillingen vedrørende Kongelysvej ændres saaledes, at Ordene „Kongelysvej mellem Gjentofte Torv og Anemonevej" ændres til: „Mellem Clausensvejs Udløb i Gjentoftegade og Anemonevej", og jeg beder ærede Medlemmer stemme herfor, saa vi kan blive fri for at faa disse modbydelige Biler susende i fuld Fart ned ad Bakken ind i Gjentofte By.

Houborg: Andersen var saare ængstelig for min Stilling — det er jeg ikke. Jeg har mange Venner, og jeg er slet ikke bange for, at de vil forlade mig; jeg er ogsaa klar over, at mange Automobilejere med Glæde hilser de drakoniske Forholdsregler, som jeg er med til at søge truffet, ligesom jeg ogsaa har hørt Anerkendelse deraf fra mange Chaufførers Side, saa jeg er ikke Spor af ængstelig.

Ved 1ste Behandling af Sagen var det ikke undersøgt, hvorvidt det var betimeligt at gaa til en Indskrænkning af Kørehastigheden, man vidste ikke, hvorledes Landet laa. Nu ved Udvalget af Selvsyn, idet vi sammen med Politimesteren har befaret de forskellige Ruter, hvorledes Forholdet er, og fra Flertallets Side er man derefter blevet enig om at indstille Forslaget paa en lidt anden Maade end det forelaa sidst, og jeg for mit Vedkommende har indset Nødvendigheden af at stramme Betingelserne for Kørslen paa Strandvejen ved Opsætning af „Giv Agt"-Tavler, og dermed synes jeg, alt er opnaaet, som man kan ønske.

Andersen betoner, at han er Fodgænger — det er jeg ogsaa; det har jeg været altid, og det ligger ikke i min Lod at deltage i Automobilkørslen. Men jeg ved, at ligesom en Automobilist har Ansvaret for sit Køretøj overfor andre Mennesker, saaledes maa Fodgængere ogsaa føle deres Ansvar overfor de kørende, naar de skal gaa over en Kørebane; tog Fodgængerne sig lidt mere i Agt, skete der ikke saa mange Ulykker, som der gør nu.

Engelstoft-Schmidt: Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersens) Forslag, som gaar ud paa, at man skal opretholde Ønsket om en forsigtigere Kørsel paa Bern-

storffsvej, kan jeg tiltræde, hvis der bliver tilføjet, at Kørehastigheden mellem de to nævnte Alléer ønskes nedsat til 20 km i Timen; sker det, kan jeg frafalde mit Særstandpunkt.

Andersen: Det er mine Klassefæller, som er Automobilister, siger Houborg; jeg tror, at det virkelige Forhold er det, at Automobilisterne netop findes blandt Houborgs Kreds.

Lauritz Pedersen: Maa jeg sige til Blichfeld, at vi indenfor Udvalget selvfølgelig har overvejet ogsaa de Bemærkninger, han fremsatte ved Sagens 1ste Behandling om en Nedsættelse af Kørehastigheden over Gjentofte Torv; vi fandt imidlertid ikke, der var tilstrækkelig Grund til at stille Forslag i saa Henseende.

Saa var der maaske mere, som talte for at nedsætte Kørehastigheden for Jægersborg Allés Vedkommende, men der skal jo være en Grænse.

M. E. Jensen: Det forekommer mig, at der under denne Debat noget vel stærkt har været Tale om Klassestandpunkter; jeg troede ikke, at man i et Spørgsmaal som dette tog Stilling efter Klassestandpunkt, det har jeg ikke gjort, og jeg tror heller ikke, man skal gøre det.

Naar jeg er gaaet med til den Indstilling, der foreligger fra Flertallets Side, er det, som jeg ogsaa nævnede sidst, fordi Tanken er rejst af Automobilisterne selv; det vilde være ret mærkeligt. om vi under disse Omstændigheder vilde modsætte os deres eget Ønske i saa Henseende. Iøvrigt er det ikke saaledes, at vi fra vor Gruppes Side betragter Bilisterne som en særlig Klasse, som vi skulde have noget udestaaende med — det er saa langt fra Tilfældet. De foreliggende Indstillinger har til Hensigt at værne Fodgængerne — ikke imod Bilisterne som Helhed, men mod de enkelte, som kører noget hensynsløst.

Blichfeld: Jeg takker, fordi man har overvejet mit Forslag fra sidst, men det er mig ikke nok, jeg føler mig stadig overbevist om mit Standpunkts Rigtighed. Gjentofte Torv og Forholdene deromkring kan ikke sammenlignes med noget andet Sted i Kommunen; et Fald saa stærkt som det fra Kongelysvej ned mod Gjentofte Torv findes ikke i Jægersborg Allé, dertil er Fortovet paa Gjentoftegade smalt, saa smalt, at to Mennesker daarligt kan passere hinanden, medens det i Jægersborg Allé er bredt, saa der er et godt Stykke ind til Butikkerne. Og saa er der i Gjentofte en utrolig Masse Børn, som baade før og efter Skoletid sendes i Byen for Forældrene, og som løber og

leger paa Gaden, alt medens Bilerne kommer susende ned ad Bakken.

Udvalgets Indstilling angaaende Lyngbyvej vedtoges enstemmigt.

Udvalgets Mindretalsindstilling angaaende Kongelysvej forkastedes med 8 Stemmer mod 3.

Det af Blichfeld stillede Ændringsforslag angaaende Kongelysvej om, at Ordene „Kongelysvej, mellem Gjentofte Torv og Anemonevej" ændres til: „Kongelysvej, mellem Clausensvejs Udløb i Gjentoftegade og Anemonevej" forkastedes med 5 Stemmer mod 5; 2 Medlemmer stemte ikke.

Udvalgets Flertalsindstilling ansaas derefter som vedtaget.

Det af Udvalgsformanden (Lauritz Pedersen) under Mødet redigerede Forslag vedrørende Bernstorffsvej, mellem Henningsens Allé og Nordbane Allé, vedtoges enstemmigt med 11 Stemmer; et Medlem stemte ikke.

Det af Engelstoft-Schmidt stillede Forslag om, at der til Indstillingen angaaende Bernstorffsvej føjes: „Ved Udkørslen fra Henningsens Allé og Nordbane Allé i Bernstorffsvej fastsættes en Kørehastighed af højst 20 km i Timen" forkastedes med 7 Stemmer imod 1; 4 Medlemmer stemte ikke.

Udvalgets Flertalsindstilling angaaende Strandvejen vedtoges med 9 Stemmer mod 2; et Medlem stemte ikke, hvorefter Mindretallets Indstilling ansaas som bortfaldet.

11. **Spørgsmaal om Chaussebrolægning af Gjentoftegade.** (T. F. 1637—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 9. Maj 1924 fra Gjentofte Sogns Grundejerforening med Anmodning om, at Gjentoftegade maa blive chaussebrolagt, hvilket formentlig vil være billigere og mere fordelagtigt end at opretholde den nuværende Belægning, der kræver idelige Reparationer og dog ikke kan holde til den store Trafik, der foregaar, navnlig af Last- og Omnibiler.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer, at Kommunalbestyrelsen under Hensyn til Muligheden for et Sporvejsanlæg til Gjentofte med den derved nødvendiggjorte Omprofilering af Gjentoftegade ikke anser det for økonomisk forsvarligt for Tiden at skride til Chaussebrolægning af nævnte Vej, men at man agter i en nær Fremtid at overfladebehandle Vejen med en raffineret Jordolie „Spramex", som man efter Er-

faring andet Sted fra forventer vil kunne tjene som en hensigtsmæssig Nødhjælp, indtil Vejens Omprofilering og Forsyning med mere permanent Befæstelse vil kunne finde Sted.

Jeg skal oplyse, at Arbejdet iøvrigt allerede er under Udførelse.

M. E. Jensen: Jeg er gaaet med til denne Indstilling under Forudsætning af, at Ordene „for Tiden" skal forstaas som „i indeværende Sommer", idet jeg mener, at Forholdene, selv om man i Sommer bruger denne raffinerede Olie, der er nævnt, vil være saaledes, at vi, hvis der da ikke saa skal anlægges Sporvej, saa vi af den Grund faar gjort Vejen i Stand, maa gaa til at chaussebrolægge Vejen; vi kan ikke udskyde Sagen 2—3 Aar.

I denne Forbindelse vil jeg gerne bede den ærede Formand oplyse — for saa vidt det er gørligt, og han kender noget dertil — om den Forespørgsel, vi har rettet til Amtsraadet om, hvorvidt det ønsker Sporvejen anlagt ad Niels Andersens Vej eller ikke, er bleven behandlet i Amtsraadet og hvorledes Svaret lyder? Mig bekendt har Kommunalbestyrelsen endnu ikke faaet noget Svar.

Formanden: Jeg kan ikke sige noget som helst derom.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

12. **Spørgsmaal om hyppigere Vanding af Sommervej, om Vejens Istandsættelse m. v. i Anledning af den forøgede Trafik paa Vejen under Bernstorffsvejs Brolægning.** (T. F. 1965—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 1. Juni 1924 fra Beboere ved Sommervej i Anledning af Trafiken paa Vejen under Bernstorffsvejs Brolægning, og der anmodes om,

at Kommunalbestyrelsen giver Ordre til, at Sommervej saalænge Bernstorffsvej er under Reparation, vandes paa Kommunens Bekostning i samme Udstrækning, som Bernstorffsvej tidligere er blevet det,

at Kommunen erstatter de med Opsætningen af 4 Forbudstavler forbundne Omkostninger,

at Kommunalbestyrelsen ved Henvendelse til de stedlige Politimyndigheder medvirker til, at der for Eks. paa Søn- og Helligdage posteres en Betjent til at afvise Kørsel, og

at Kommunen for sin Regning lader udbedre den Skade, som

Sommervej maatte lide ved den foranomtalte gennemgaaende Trafik.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen i det hele afslaar Anmodningen, navnlig af principielle Grunde, idet man ikke har henvist Færdslen til Sommervej, men idet den udadgaaende Færdsel allerede ved L. E. Bruunsvej er henvist til Rolighedsvej og Pr. Alexandrines Allé, ligesom der saavel ved Enighedsvej som ved Femvejen er tydelige Skilte med Henvisning til Færdsel ad Pr. Alexandrines Allé, og at man derfor svarer

at man af Hensyn til Sommervejs smalle Udmunding i Jægersborg Allé ikke anser det forsvarligt ved Vanding at nævnte Vej indirekte at tilkendegive, at gennemgaaende Færdsel herpaa er tilladt, og

at man ved tydelige Skilte paa Bernstorffsvej saavel ved L. E. Bruunsvej, Enighedsvej som ved Femvejen har henvist Færdselen til Pr. Alexandrines Allé, hvorfor man ikke kan indgaa paa at erstatte eventuel Skade ved ulovlig Kørsel ad private Veje eller afholde Udgifter til Forbudstavler, resp. rekvirere Politivagt ved saadanne Veje.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

13. **Klage over manglende Vejskilte i Gjentofte Sogn.** (T. F. 1822—1924).

Lauritz Pedersen: Under 22. Maj 1924 har vi fra Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening modtaget Klage over manglende Vejskilte i Gjentofte; de mener, det gaar lidt smaat med Opsætningen, og det kan godt være, det er gaaet lidt smaat hidtil, men Arbejdet er i Gang.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer Foreningen, at der paa Budgettet for saavel forrige som indeværende Regnskabsaar er afsat et Beløb til nye Vejskilte, og at Opsætningen af disse er paabegyndt.

Samtidig indstilles det, at Forvaltningen bemyndiges til at lade opstille saa mange Vejskilte, som kan anskaffes for de budgetterede Beløb.

Christensen: Jeg vil gerne spørge den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen), om alle de Vejskilte, der skal bruges, er bestilte? De Skilte, der allerede er sat op rundt om i Charlottenlund og Skovshoved, har nemlig saa smaa Bogstaver, at en Cyclist eller Bilist, hvis han vil læse dem, maa

holde stille. De nye Skilte er mindre end de hidtidige, og Bogstaverne er meget lavere; paa de gamle Skilte kunde man læse, hvad der stod, i det Øjeblik, man kørte der forbi for Eks. paa Cycle med nogenlunde jævn Fart, det kan man ikke paa de nye Skilte; lange Navne bliver altfor sammenpakkede. Dersom ikke alle de nye Skilte er bestilt, vil jeg henstille, at Bogstaverne gøres noget større.

Lauritz Pedersen: Da vi bestemte Typen for nye Vejskilte, havde vi forskellige Forslag fremme, og vi saa forskellige Prøveskilte, og vi syntes, at det, vi valgte, var det bedste. Da Christensen nu er fremkommet med den Bemærkning, at Bogstaverne er for smaa, skal vi endnu en Gang se paa dem, men jeg tør ikke love, at der derfor vil ske nogen Forandring.

Der er optaget et Beløb paa Budgettet til Vejskilte, og det er dette Beløb, vi i Aften beder om Bevilling til at anvende; om det koster mere at gaa over til en anden Type end den, vi havde bestemt os for, ved jeg ikke, saa det tør jeg ikke udtale mig om.

Formanden: Indstillingen er saaledes at forstaa, at Udvalget hermed faar Raadighed over det Beløb, der er optaget paa Budgettet i dette Øjemed.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

14. **Spørgsmaal om Flytning af Plakatsøjlen paa Hjørnet af Slotsvej og Fortunvej samt ved Stien fra Phistersvej til Wiehesvej.** (T. F. 1261 og 1671—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 3. April 1924 fra Grundejere ved Slotsvej og Fortunvej samt Bernstorff Grundejerforening og Grundejerforeningen for Ordrup—Skovshoved Sogne om, at den ved de to Vejes Skæring opstillede Plakatsøjle maa blive fjærnet.

Endvidere foreligger der et Andragende af 12. Maj 1924 fra Maglegaards-Kvarterets Grundejerforening om Fjernelse af den ved Stien fra Phistersvej til Wiehesvej opstillede Plakatsøjle.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer de paagældende, at Kommunalbestyrelsen, der har iværksat den hele Foranstaltning med Plakatsøjlernes Opstilling for i videst muligt Omfang at undgaa misprydende, tilfældige Opslag andetsteds og har foretaget Placeringen af Søjlerne efter nøje Overvejelse i hvert enkelt Tilfælde, ikke for Tiden ser sig i Stand til at imødekomme det fremsatte Ønske om Søjlernes Fjærnelse.

Vi er nemlig i Udvalget bange for, at hvis vi først begynder at flytte Søjlerne, faar vi Lov til at flytte dem i det uendelige. Hvis Utilfredsheden viser sig virkelig at bunde saa dybt, at den stadig vedvarer, saa bør man ikke sidde saadanne Klager overhørig, men foreløbig har Søjlerne været opstillet saa kort Tid, at man knap kan dømme om Stemningen overfor dem.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

15. **Offentlige Koncerter.** (A. 115—1924).

Formanden: Paa Administrationsudvalgets Vegne skal jeg indstille, at der i Sommeren 1924, som i foregaaende Aar, afholdes offentlige Koncerter her i Kommunen, nemlig:

2 i Øregaardparken den 2. og 30. Juli,
2 i Gjentofte den 16. Juli og 6. August,
1 paa Grøndalssletten den 9. Juli og
1 ved Skovshoved Havn den 23. Juli.

M. E. Jensen: Jeg vil henstille til dem, der har med det nærmere Arrangement af Koncerterne at gøre, at de for Gjentoftes Vedkommende vil lade Koncerterne afholde i Folkeparken. Plænerne der er nu gamle nok, til at de kan taale det. Det er ikke saa heldigt at afholde Koncerterne paa Torvet i Gjentofte som hidtil; navnlig den Omstændighed, at Rutebilen har faaet Holdeplads der, bevirker at man ikke kan holde Koncert der, thi Bilen skal jo stadig tøffe ud og ind.

Formanden: Jeg nævnte det ikke, men det er besluttet. at Koncerterne i Gjentofte skal afholdes i Folkeparken. Jeg skal tilføje, at der paa Budgettet er opført 6000 Kr. i dette Øjemed; heraf vil ca. Halvdelen medgaa.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

16. **Spørgsmaal om Kommunens Bidrag til Afholdelse af en Retssag til Afgørelse af Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsfondens Forpligtelser med Hensyn til Refusion af Hjælpekassens Administrationsudgifter ved Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.** (A. 101—1924).

Formanden: Vi har modtaget en Skrivelse fra Frederiksberg Kommunes juridiske Forvaltning med Forespørgsel om, hvorvidt Gjentofte Kommune vil være villig til sammen med Frederiksberg og Københavns Kommuner at deltage i Omkostningerne ved en Retssag, der agtes anlagt til Afgørelse af Spørgs-

maalet om Arbejdsløshedsfondens Forpligtelser med Hensyn til Refusion af Hjælpekassens Administrationsudgifter ved Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Paa Administrationsudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Gjentofte Kommune erklærer sig villig til at deltage i Udredelsen af de ommeldte Procesomkostninger.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

17. **Overenskomst mellem Kommunen og Renovationsarbejderne.** (T. F. 4254—1924).

Lauritz Pedersen: Paa Foranledning af en Henstilling fra Spareudvalget om saa vidt muligt at opnaa en Ordning, hvorved der kan opnaas en større Arbejdsydelse med Hensyn til Dagrenovationen i de ikke saa anstrengende Distrikter, hvor der anvendes Hestekøretøjer, har teknisk Udvalg forhandlet med Renovationsarbejderne. Og disse har, som altid i den Tid, jeg har haft Anledning til at forhandle med dem, vist Forstaaelse, naar der var Grund til at foretage nødvendige Reformer; det har de som sagt ogsaa gjort i dette Tilfælde, og vi er enedes med dem om følgende Forslag til Overenskomst, som jeg paa teknisk Udvalgs Vegne skal indstille til Godkendelse:

Bildistrikternes Omraade fastsættes efter følgende Regler:

Distrikt I. ca. 1400 Beholdere
— II. - 1500 —
— III. - 1600 —

Beholderantallet kan dog svinge med 50 paa hver Side. Der finder en Opgørelse Sted hver 1. November.

Forsaavidt noget af Distrikterne paa dette Tidspunkt overstiger henholdsvis 1450, 1550, 1650 skal dette Distrikt indskrænkes saa meget, at Antallet kommer ned under henholdsvis 1400, 1500, 1600 Beholdere, medmindre anden særlig Overenskomst træffes.

For Hestekøretøjernes Vedkommende sættes Tallet til ca. 650 Beholdere, saaledes at Antallet kan variere med 25 paa hver Side.

Overstiger et af Distrikterne ved Opgørelse pr. November 675, skal dette Distrikt nedsættes saaledes, at det kommer ned under 650, medmindre anden særlig Overenskomst træffes.

Iøvrigt skal man bemærke, at Beholdere, der tømmes 3 Gange ugentlig regnes til $1^1/_2$, medens Sommerbeboernes Beholdere kun regnes halvt.

Ved Indsætning af nye Distrikter skal Antallet af Køredage

(2, 4 eller 6) rette sig efter Beholderantallet i Henhold til de foran fastsatte Regler.

Det er en Forudsætning for denne Ordning, at Kørslen i indeværende Sommer sker ved 3 Bildistrikter og 2 Hestekøretøjer i Overensstemmelse med den udarbejdede Plan.

Paa denne Maade sparer vi et Distrikt; hidtil har der været 3 Distrikter af hver Slags, nu bliver der 3 Bildistrikter og 2 Distrikter for Hestekøretøjer. Samtidig har vi faaet en Regulering for, hvorledes Udviklingen skal være fremtidig, idet man har fastsat et vist Antal Beholdere til hvert Distrikt; disse er jo ikke lige store, idet Bebyggelsen ikke er lige tæt de forskellige Steder i Kommunen.

Vi vil ved denne Ordning spare 1000—1200 Kr. om Maaneden. Efterhaanden som Kommunen tager til, vil det blive dyrere at udføre Renovationen, men det vilde det være blevet i alle Tilfælde. Dog er det maaske muligt, at det sker hurtigere nu, thi hvis man ikke havde foretaget nogen Forandring af Forholdet, havde man ikke behøvet nogen Udvidelse; man kommer nu hurtigere — end efter den gamle Ordning — til at foretage en Udvidelse, naar man har indskrænket Antallet af Køretøjerne. Men jeg formener som sagt, at der indtil videre bliver Tale om en Besparelse paa 12,000—15,000 Kr. aarlig.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

Dørene lukkedes Kl. 9,30.

Mødet den 1. Juli 1924, Kl. 6.

Fraværende var: Volmar Jensen, Fru Lehmberg og Toldberg, alle med anmeldt Forfald.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 21. Juni 1924 fra Københavns Amtsraad, hvormed fremsendes til Kommunalbestyrelsens Erklæring en Henvendelse fra Grundejerforeningen „Havsgaardens Haveby" angaaende det projekterede Sporvejsanlæg ad Niels Andersens Vej. (T. F. 2247—1924).

Formanden (Parkov): Denne Sag er allerede til Undersøgelse og Overvejelse i Kommunalbestyrelsen.

M. E. Jensen: Spørgsmaalet om Sporvejsanlægget ad Niels Andersens Vej til Gjentofte har vist sig at vække adskillig Opmærksomhed rundt om i Kommunen, og det er ikke underligt, idet Befolkningen derovre har et gammelt Løfte, et Krav, paa at faa Trafikforbindelse til Gjentofte. Det er ikke underligt, siger jeg, at den Omstændighed, at vi har behandlet Sagen for nogen Tid siden, hvorefter der kan synes at være Mulighed for at den udsættes, har vakt en vis Opmærksomhed.

I Mødet den 13. Maj i Aar vedtog Kommunalbestyrelsen at spørge Amtsraadet, om det havde noget at bemærke til den Linieføring, der kunde være Tale om, hvis dette Anlæg skulde komme i Gang. Jeg ved egentlig ikke, hvad der var Foranledning til denne Forespørgsel; det er aldrig bleven rigtig opklaret. Forholdet er vistnok det, at et enkelt Medlem af teknisk Udvalg, Formanden for Udvalget, rejste Spørgsmaalet, og der blev her i Kommunalbestyrelsen ført nogen Diskussion om Sagen, og under denne blev det oplyst, at Aarsagen til, at man nu skulde spørge Amtsraadet, skulde være den, at der var fremkommet

visse Betænkeligheder fra Amtslægernes Side med Hensyn til at faa Sporvejen lagt ad Niels Andersens Vej.

Nu tør jeg nok sige, at da jeg gik med til, at der skulde rettes en saadan Forespørgsel til Amtsraadet, var Forudsætningen i hvert Fald for mit Vedkommende, at man kunde haabe at faa hurtigt Svar eller dog forholdsvis hurtigt Svar, men Forholdet er mig bekendt det, at der jo ikke er Udsigt til, at vi faar noget Svar i den allernærmeste Fremtid. Skønt Vedtagelsen skete her i Raadet saa langt tilbage som i Mødet den 13. Maj og skønt Skrivelsen til Amtsraadet blev afsendt den 26. Maj, er vi endnu uden Svar. Det vækker i stedse stigende Grad en pinlig Opmærksomhed i den paagældende Del af Kommunen, at vi ikke er i Stand til at faa noget Svar fra Amtsraadet, og det er kedeligt, at heller ikke vore Repræsentanter i Amtsraadet har været i Stand til at skaffe Svar paa vor Forespørgsel. Jeg har Indtryk af, at Forholdet ligger saaledes, at man i Amtsraadet, om jeg saa maa sige, slet ikke har behandlet Sagen; den har været ganske kort og tørt forelagt, men er endnu ikke gaaet til noget Udvalg. I sidste Amtsraadsmøde, formentlig i det offentlige Møde, blev Sagen kort omtalt, hvad der er blevet af den senere, ses ikke.

Med dette Spørgsmaal om Trafiklinier til Gjentofte hænger en Del andre Spørgsmaal sammen, som det ogsaa har været nævnt i de forskellige Skrivelser, vi har modtaget desangaaende, jeg skal nævne Spørgsmaalet om Brolægning af Gjentoftegade, men der er ogsaa andre, og Befolkningen i Gjentofte ser saaledes paa Sagen, og jeg tror med nogen Ret, med nogen Grund i Øjeblikket, at man fra visse Sider — jeg ved ikke hvor — ønsker at vinde Tid for — jeg ved ikke hvad! Men man ønsker at faa Afgørelsen udsat og Realisationen af denne Plan skudt noget ud, og efter hele den Behandling Sagen har været Genstand for i Amtsraadet, skulde man ogsaa tro, at det er denne Politik, der fra visse Sider ønskes ført. Man maa imidlertid haabe, at det vil lykkes, eventuelt for vore Repræsentanter i Amtsraadet, at faa sat Fart i Sagen, saa vi snart kan faa Svar fra Amtsraadet med Hensyn til denne Linieføring.

Efter hvad jeg har erfaret senere, er jeg klar over, at det er svigtende Forudsætninger, som i sin Tid har faaet mig til at gaa med til denne Forespørgsel til Amtsraadet. Havde jeg i sin Tid faaet visse Oplysninger, jeg bad om, og som jeg senere har faaet, men som sikkert ligesaa godt kunde være tilflydt mig den Gang, var jeg ikke gaaet med til, at der skulde rettes

noget Forespørgsel til Amtsraadet. Jeg tror ikke, den har noget virkeligt bag sig; der foreligger ikke noget, i hvert Fald ikke officielt, fra Amtsraadets Side, som kunde give Udtryk for Ønsket om en ændret Linieføring med Hensyn til denne Sporvej.

I Anledning af den foreliggende Skrivelse vil jeg udtale Ønsket om, at den kedelige Udsættelse, som Sagen er blevet Genstand for, snarest maa blive bragt til Ophør, og at det maa lykkes Amtsraadet at faa paabegyndt og tilendebragt sine Overvejelser hurtigt, saa vi i Løbet af en nær Fremtid kan faa Svar paa vor Forespørgsel.

b. Skrivelse af 17. Juni 1924 fra Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening med Anmodning om, at Arbejdet vedrørende Ermelundsvejs Fortsættelse ad Fæstningskanalen til Brogaardsvej maa blive paabegyndt og fuldført snarest. (T. F. 2185—1924).

Formanden: Vi kommer ind paa dette Spørgsmaal ved Behandlingen af Punkt 5 paa Dagsordenen for Mødet i Dag.

c. Skrivelse af 17. Juni 1924 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse indenfor Amtsraadskredsen den 31. Maj 1924 udgjorde: 337 Mænd, 148 Kvinder, ialt 485 Personer. (T. F. 2178—1924).

d. Skrivelse af 30. Juni 1924 fra A. E. A. Lindegaard, Charlottenlund, Indehaver af „Charlottenlund Vinduespoleringsbureau", med Forespørgsel angaaende Bortliciteringen af Vinduespoleringen ved Kommunens Skoler. (U. 212—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til Behandling i Skoleudvalget.

e. I Tiden 17.—30. Juni 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 17. Juni meddelt Entreprenør H. A. Jørgensen, at man efter Omstændighederne kan indgaa paa at nedsætte et af ham paaklaget Beløb paa Istandsættelse af Fortovet paa C. L. Ibsensvej ud for Matr. Nr. 24s af Gjentofte til ca. $^1/_3$, eller 100 Kr., som Følge af Kommunens egen Interesse i Sagen. (T. F. 2083—1924).

Den 17. Juni meddelt Enkefru K. Thorbrøgger nærmere Op-

lysninger om det hende paalignede Bidrag til Istandsættelse af Brodersens Allé, navnlig om Grunden til Forskellen mellem dette Bidrag og de Bidrag, der er paalignet andre Grundejere, hvis Ejendomme har tilsvarende Størrelse. (T. F. 1949—1924).

Den 17. Juni meddelt Søndergaards Grundejerforening Oplysning om de Fordringer, der af Kommunen f. T. stilles med Hensyn til Anlæg af midlertidige Veje, for at der kan gives Byggetilladelse. (T. F. 1900—1924).

Den 28. Juni meddelt Entreprenør Arnt-Jensen, at Kommunen er villig til efter Omstændighederne at yde ham en Godtgørelse paa 1000 Kr. en Gang for alle for særlige Ulemper ved Udførelsen af Kloakanlæget ved Svinget i Jægersborg, hvorimod man ikke kan indgaa paa at yde nogen Erstatning for Ulemper ved Lægning af Kloakledningen i Jægersborg Allé ud for Ibstrups Arealer. (T. F. 2154—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og Andragender om Dispensation fra Brandpolitiloven samt afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

f. I Tiden 6. Maj—24. Juni 1924 er nedennævnte Sager i Henhold til Forretningsordenens § 12 expederet efter enstemmig Indstilling fra Ejendoms- og Byggeudvalget:

Den 7. Maj tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Murermester E. V. Nielsen tilsagte Statslaan til Boligopførelse udbetales denne, uanset de fremsatte Indvendinger mod Arbejdets Udførelse. (Ø. 142—1923).

Samme Dag tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen for sit Vedkommende intet har at erindre mod, at der foretages forskellige Ændringer i det af ham projekterede Byggeforetagende ved Mylius Erichsensvej. (Ø. 255—1923).

Samme Dag meddelt Inspektionsbetjent Dybsø Tilladelse til at udleje en Lejlighed i hans med Statslaan opførte Ejendom til Viktualiehandler E. Hansen. (Ø. 276—1923).

Den 10. Maj tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Ingeniør S. C. W. Larsen tilsagte Statslaan til Boligopførelse nedsættes til 5,500 Kr., og respekterer 11,000 Kr. i Kreditforeningslaan og 5075 Kr. i Grundprioriteter. (Ø. 158—1923).

Den 12. Maj tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Maalerassistent Aage Hansen tilsagte Stats-

laan til Boligopførelse respekterer 20,100 Kr. i Kredit- og Hypotekforeningslaan. (Ø. 148—1923).

Den 13. Maj tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler nogle af Snedker C. J. Folkmar ansøgte Ændringer ved hans Byggeforetagende paa Nellikevej, samt at den anbefaler at Statslaanet respekterer større Kreditforeningslaan end oprindelig ansøgt. (Ø. 321—1923).

Samme Dag tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Garagemester Anton Nielsen tilsagte Statslaan til Boligopførelse respekterer enten 9,700 Kr. i Kreditforeningslaan, 1,400 Kr. i Deklarationer og indtil 4,000 Kr. i private Laan eller 9,700 Kr. i Kreditforeningslaan, 4,000 Kr. i Hypotekforeningslaan og indtil 1,400 Kr. i en privat Prioritet. (Ø. 71—1923).

Den 24. Maj tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Forvalter Frederik Jørgen Boden tilsagte Statslaan til Boligopførelse respekterer 14,000 Kr. i Østifternes Kreditforening, 2500 Kr. i Grundprioritet og 2500 Kr. i en privat Prioritet. (Ø. 125—1923).

Samme Dag tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Frøknerne Burose og Skovgaard tilsagte Statslaan respekterer i Kreditforeningslaan 10,800 Kr., i Hypotekforeningslaan 2,700 Kr. samt et privat Laan paa 500 Kr. (Ø. 66—1923).

Samme Dag nægtet Godkendelse af Lagerforvalter A. Bruun som Andelshaver i det af Arkitekt Aage Petersen projekterede Byggeforetagende i Hellerup. (Ø. 13—1923).

Samme Dag meddelt Redaktør Gunnar Knudsen Tilladelse til, at Kommunens Obligation, stor 7100 Kr., med Pant i Matr. Nr. 20ks af Gjentofte, respekterer et 1. Prioritetslaan paa 15,000 Kr. à 5 pCt. i private Midler i Stedet for et Kreditforeningslaan. (Ø. 161—1923).

Samme Dag samtykket i, at Kommunen paa nærmere Vilkaar lader henstaa 2500 Kr. i den af Kontorchef Wegener med Statslaan opførte Ejendom, Matr. Nr. 20kp af Gjentofte. (Ø. 130—1923).

Den 26. Maj meddelt Overretssagfører O. Heise paa Ejerens Vegne Tilladelse til, at Matr. Nr. 10kp af Ordrup By og Sogn relaxeres af det for den Matr. Nr. 10e ibd. paahvilende Grundafgift til Gjentofte Kommune stillede Pant. (E. 65—1924).

Samme Dag paa forskellige nærmere Vilkaar meddelt d'Hrr. E. Pedersen og E. Olsson Tilladelse til at vente med Ompriori-

teringen af de af dem hos Kommunen købte Ejendomme Brogaardsvej Nr. 45 og 47 til 11. December Termin 1925. (E. 103—1922).

Samme Dag meddelt Gjentofte Boligforening, at Kommunalbestyrelsen godkender de af Foreningen valgte Revisorer samt de budgetterede Administrationsudgifter. (E. 154—1923).

Den 31. Maj tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Assistent Koefoed Jensen tilstaaede Statslaan respekterer i Kreditforeningslaan 7800 Kr., i Deklarationer 2,020 Kr. og i privat Laan 2,200 Kr. (Ø. 97—1923).

Samme Dag meddelt Murermester Bernth Madsen, at Kommunalbestyrelsen accepterer Tilbud om Køb af en Parcel af Kommunens Grunde ved Eivindsvej. (E. 73—1924).

Den 4. Juni meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at der meddeles Ejendomsaktieselskabet Matr. Nr. 31cv af Gjentofte Tilladelse til at indlægge Centralvarmeanlæg i Selskabets med Statslaan opførte Bygning. (Ø. 94—1923).

Den 7. Juni tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Snedker H. Møller tilsagte Statslaan respekterer i Kreditforeningslaan 7000 Kr. og i privat Prioritet 3000 Kr. (Ø. 98—1923).

Samme Dag meddelt Tilladelse til, at der af Restkøbesummen for den Kaptajn Wagner Petersen tilhørende Ejendom Matr. Nr. 20kr af Gjentofte bliver henstaaende 2500 Kr., samt at denne Prioritet respekterer saa store Kreditforenings- og Hypotekforeningslaan, som kan opnaas. (E. 94—1923).

Samme Dag meddelt Tilladelse til, at der af Restkøbesummen for Matr. Nr. 20kq af Gjentofte, der tilhører Overassistent Wilkenschildt og Enkefru Tegner, paa nærmere bestemte Vilkaar forbliver indestaaende 2000 Kr. (E. 47—1923).

Den 14. Juni meddelt Fabrikant Anton Christensen, at Kommunalbestyrelsen accepterer Tilbud om Køb af en Parcel af Eigaardens Jorder. (E. 86—1924).

Den 17. Juni meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Cigarhandler F. A. Fuglsang tilsagte Statslaan respekterer i Kreditforeningslaan 8,100 Kr. og i privat Prioritet 2,500 Kr. (Ø. 20—1923).

Den 21. Juni tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Malermester Kaj Thomas Nielsen tilsagte Statslaan til Boligopførelse ialt respekterer 13,200 Kr. i Kredit- og Hypotekforeningslaan. (Ø. 23—1923).

Endvidere er ekspederet nedennævnte Sag efter Indstilling fra Administrationsudvalget:

Besvaret Skrivelse af 7. Maj 1924 fra Gjentofte Menighedsraad derhen, at de kirkelige Afgifter hidtil først har kunnet opkræves i Oktober Kvartal og da med hele Beløbet, fordi Kirkeministeriets Opgørelse over Kirkeskatten først forelaa henimod dette Tidspunkt.

Første Gang i Aar foreligger denne Opgørelse i Foraarstiden, og forsaavidt dette bliver Tilfældet ogsaa til næste Aar, vil Opkrævningen i 1925—26, som ogsaa ønsket af Menighedsraadet, ske med Halvdelen i Juli og Halvdelen i Januar Kvartal. I Aar har Kommunalbestyrelsen ikke kunnet ændre Forholdet, da Skattevæsenets Bøger ikke er indrettet derpaa.

g. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 17. Juni 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af de Laan i Henhold til Lov af 23. December 1922, som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:
   Kaptain N. P. Kruse,
   Brødhandler C. F. Hemmeth;
2) at anbefale, at Murermester Bernth Madsen, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Eivindsvej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 98—1924);
3) at anbefale en Forhøjelse paa 2500 Kr. af det Snedker J. G. V. Hansen, Gjentofte, tilstaaede Statslaan til Boligopførelse, samt at garantere for Halvdelen af Beløbet. (Ø. 141—1923);
4) at henvise Andragende fra Stefanshjemmet i Aarhus om Tilskud til Budgetlægningen for Aaret 1925—26. (Ø. 61²—1924);
5) at anskaffe et Brandallarmeringsskab til en Pris af 410 Kr. til Anvendelse som Reserveskab, naar de nuværende Brandallarmeringsskabe er til Eftersyn, samt at anskaffe en Ellehammer Sprøjte med Tilbehør for 1104 Kr. 29 Øre. (Brandv. 4 og 10—1924-25);
6) at vælge til Vurderingsmænd til Ejendomsskyld og Grundskyld i Henhold til Lov af 7. August 1922 § 10 for Tiden 1. Juli 1924 til 30. Juni 1930 følgende:

Ordrup Sogn.

Arkitekt Andreas Jensen og Tømrer H. Christiansen. Suppleanter: Snedkermester Fr. Schiøtt og Tømrer L. P. Olsen.

Skovshoved Sogn.

Murer C. Braunschweig og Murermester H. Nissen. Suppleanter: Tømrer S. Fals og Murermester H. C. Büchler.

Hellerup Sogn.

Tømrermester Fr. Larsen og Grosserer Alfred Heymann. Suppleanter: Inspektør Carl Sørensen og Malermester A. Heindorn.

Maglegaards Sogn.

Murermester Kr. Larsen og Malermester O. Bjørn. Suppleanter: Tømrermester J. Jensen og Snedkermester Axel Balsløv.

Gjentofte Sogn, I.

Murermester Carl Glatrup og Malermester V. Wildner. Suppleanter: Murermester F. H. Schou-Jensen og Murermester Anton Nielsen.

Gjentofte Sogn, II.

Handelsgartner Axel Hansen og Tømrermester E. Friis. Suppleanter: Murermester A. Graner og Tømrer A. S. Andersen;

7) at anbefale et Andragende fra Arbejdsmand Hans Olsen, Christianshvilevej 2, om Tilladelse til at opkøbe Klude og Ben i Henhold til Forordning af 23. April 1845, § 6. (Ø. 96—1924);

8) at fritage Prinsesse Helenas Børnehjem for at svare kommunal Ejendomsskyld af Hjemmet, Matr. Nr. 6ge af Ordrup, for Aaret 1924—25: 109 Kr. 76 Øre. (S. 544—1924);

9) ikke at godkende et fremsendt Projekt til Bebyggelse af to Parceller ved Sødalen. (T. F. 1429—1924);

10) at modtage Tilbud fra Enkefru Person Klein paa Arbejdet ved Anlæg af Forbindelsesvejen mellem Hyldegaards Tværvej og Schioldansvej samt Forlængelse af Kirkevej (Kongeledet) fra Hyldegaards Tværvej til Banevej for et Beløb af 21,900 Kr. (T. F. 1916—1924);

11) at fritage Boghandler August Olsen for Hvervet som Medlem af Gjentofte Kommunes Sundhedskommission og i Stedet at vælge Grosserer Engelstoft-Schmidt — der har erklæret sig villig til at modtage Valget for Resten af Valgperioden, der udløber 31. December 1926. (A. 80—1924);

12) at fritage Murermester Chr. Hansen for Hvervet som Medlem af Gjentofte Kommunes Sundhedskommission og i Ste-

det at vælge Malermester Herm. P. T. Krebs — der har erklæret sig villig til at modtage Valget for Resten af Valgperioden, der udløber den 31. December 1925. (A. 80—1924);

13) at fritage Murermester Chr. Hansen for Hvervet som Medlem af Direktionen for Fattig- og Forsørgelsesanstalten „Stolpegaard" og i hans Sted som Kommunens Repræsentant at vælge Bagermester H. Grønbech for den Periode, han har Sæde i Kommunalbestyrelsen. (A. 68—1924);

14) for Fyringsperioden 1924—25 at overdrage Kulleverancen til Kommunens Bygninger til Grosserer O. A. Engelstoft-Schmidt for et Beløb af 35,910 Kr. og Koksleverancen til Det Danske Kulkompagni samt at bemyndige teknisk Forvaltning til at træffe Aftale med Kulkompagniet om, hvorvidt Koksene vil være at levere „frit afkastet", i saa Fald er Prisen 38,700 Kr., eller om de skal afhentes ved Kommunens Foranstaltning, i saa Fald er Prisen 35,075 Kr. (T. F. 2147—1924);

15) at fritage Tømrermester S. M. Grumstrup for Hvervet som Medlem af Bygningskommissionen og i hans Sted vælge Arkitekt Mandrup-Poulsen indtil Udløbet af Valgperioden, den 31. December 1924.

16) at bemyndige Ejendoms- og Byggeudvalget til at sælge Arbejdsmændenes Forbund for Gjentofte, Lyngby og Gladsaxe Sogne en Grund af Tjørnegaardens Jorder ved den gamle Staldbygning. (E. 79—1924).

h. Fastsættelse af Gasprisen for 3dje Kvartal 1924. (T. F. 2345—1924).

Formanden: Der foreligger en Skrivelse af 30. Juni 1924 fra A/S Strandvejs Gasværket med Meddelelse om, at den kontraktmæssige Gaspris for 3dje Kvartal i Henhold til Kommuneingeniør Westergaards Skrivelse af 24. s. M. bliver 38,2 Øre pr. m3, men at Gasværkets Bestyrelse mener at kunne driste sig til at nedsætte Prisen til 30 Øre pr. m3.

Kommuneingeniøren har fremsendt Sagen med Bemærkning, at den kontraktmæssige Pris i Henhold til de ham forelagte Oplysninger om Kulpris og Arbejdsløn vilde være 38,2 Øre pr. m3.

Paa Administrationsudvalgets Vegne skal jeg indstille, at man tager Skrivelsen til Efterretning, idet jeg samtidig finder Anledning til at udtale Tilfredshed med, at Selskabets Bestyrelse har fundet det muligt at gaa saa langt under den Pris, det i Virkeligheden efter Kontrakten er berettiget til at opkræve.

M. E. Jensen: Maa jeg tillade mig den korte Bemærkning, at Fastsættelsen af disse Priser de senere Gange med udtrykkelig Tilkendegivelse af, at de Priser, man fastsatte, var saa meget lavere end den Overenskomst, hvorefter Prisen kunde fastsættes, berettiger til — i dette Tilfælde 38,2 Øre pr. m3 — er tilstrækkelig tydelig Vidnesbyrd om, at denne Overenskomsts Priser er forældede, og jeg tillader mig derfor at henstille, at man snarest mulig skrider til en Revision deraf og fastsætter et mere rationelt Grundlag for Beregningen, end den nugældende Overenskomst viser sig at være.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Spørgsmaal om Ændring i Reglerne for Nedskæringen af Tjenestemændenes Konjunkturtillæg.** (Ø. 54—1922).

Formanden: Der foreligger en Skrivelse af 8. Maj 1924 fra Foreningen af Embeds- og Bestillingsmænd under Gjentofte Kommune og Klubben af Tjenestemænd under Gjentofte Kommune med Anmodning om, at Nedskæringen af Konjunkturtillæget maa blive foretaget efter samme Regler som i Københavns og Frederiksberg Kommuner med en vis Procentdel af Tillæget.

En mundtlig Forhandling mellem Repræsentanter for Organisationerne og Administrationsudvalget har fundet Sted, og dette har derefter delt sig saaledes, at et Mindretal, som sikkert var blevet Flertal, hvis Toldberg havde været til Stede, men som nu er et Mindretal, bestaaende af mig, indstiller at man ikke foretager nogen Forandring i de for Ydelse af Konjunkturtillæget indtil 31. Marts 1925 gældende Regler, og man motiverer det dels med, at vi tidligere har besluttet os til, at Forholdet skulde være for dette Aar, 1924—25, som for Aaret 1923—24, som Staten har bibeholdt det, dels med at der fra 31. Marts 1925 ikke eksisterer noget Konjunkturtillæg. Man maa derfor gaa ud fra som givet, at der i den kommende Rigsdagssamling fra Statens Side vil blive stillet Forslag om, hvorledes Forholdet skal være, om der overhovedet skal være noget Konjunkturtillæg, og om det i bekræftende Fald skal have den ene eller den anden Størrelse, om der skal være glidende Skala, kort sagt, hvorledes det hele skal ordnes.

Under Hensyn hertil og til, at det i Virkeligheden er af forholdsvis ringe Betydning i økonomisk Henseende baade for Kommunen og for Tjenestemændene, mener jeg, uagtet Frederiksberg

Kommune, som rigtigt anført i Skrivelsen, er gaaet over til at anvende Københavns Kommunes Regler, at det vil være rigtigst, at det bliver ved den een Gang trufne Bestemmelse, og at vi først tager Spørgsmaalet op til Efteraaret, naar vi skal til at lægge Budget, til hvilken Tid vi formentlig vil være bekendt med Statens Stilling, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale den af mig fremsatte Indstilling.

Et andet Mindretal indenfor Udvalget (Christensen) indstiller, at man imødekommer de to Foreningers Anmodning.

Christensen: Jeg ønsker, at man imødekommer det Andragende, som er indsendt fra de to nævnte Foreninger. Det er samme Standpunkt, som vi fra vor Side indtog, da Sagen sidst var til Behandling; den Gang hævdede man fra Flertallets Side bl. a., at Frederiksberg Kommune fulgte Statens Regler, men nu er det Forhold ændret, idet Frederiksberg Kommune er gaaet over til at følge Københavns Kommunes Regler, saa den Motivering er bortfaldet.

Da det er saa stærkt et Ønske hos Tjenestemændene at faa disse Regler ændret, synes jeg godt, man kunde imødekomme dem, saa meget mere, som det jo i Virkeligheden, som ogsaa den højtærede Formand pegede paa, ikke er af pekuniær Betydning for Kommunen. Det forekommer mig altid heldigt, naar Kommunen kan stille sig velvilligt overfor de Ønsker, som man fra Tjenestemændenes Side nærer, naar det ikke drejer sig om noget principielt, og naar det — som i dette Tilfælde — ikke har nogen videre økonomisk Betydning for Kommunen. Siden vi i Øjeblikket er midt i Finansaaret, vil jeg indrømme, at det maaske nok kan spille en mindre Rolle med Hensyn til Beregningen af Lønningerne for den kommende Tid, men saadanne Vanskeligheder er dog vel næppe større, end at de kan overvindes; jeg vil derfor meget anbefale min Indstilling om, at man imødekommer Tjenestemændene paa dette Omraade.

Formanden: En velvillig Stilling overfor de Ønsker, som fremkommer fra Organisationerne, tror jeg, man altid kan paaregne fra Gjentofte Kommunalbestyrelses Side, og jeg føler mig overbevist om, at Tjenestemændene ogsaa vèd dette — det nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl om. De Forhandlinger, som har været ført med Tjenestemandsorganisationerne, har alle Dage været af en saadan Beskaffenhed, at vi er gaaet fra hinanden med det Indtryk, at man gerne vilde imødekomme ethvert rimeligt og berettiget Ønske.

Jeg har motiveret, hvorfor jeg ikke mener paa nærværende

Tidspunkt at kunne tage en ændret Stilling i dette Spørgsmaal, og jeg fastholder min Indstilling.

Blichfeld: Vi maa ikke glemme, at Bestemmelsen om Konjunkturtillægets Nedskæring o. s. v. er et Udslag af en stærk konservativ Politik i sin Tid, en Politik, som Tjenestemændene var afgjort imod; de konservative ødelagde Forslaget paa Rigsdagen gennem deres Politik. Det har Tjenestemændene endnu ikke glemt, det kom frem gennem skarpe Udtalelser ved Valget sidste Gang... (Formanden: Jeg tror ikke, vi skal komme ind paa dette Spørgsmaal)... Jeg vil blot i denne Forbindelse pointere, at det kunde jo være, at de konservative paa Frederiksberg nu har besindet sig og derfor er gaaet over til at følge Københavns Kommunes Regler paa dette Omraade og derigennem række Tjenestemændene den hjælpende Haand, som jeg anmoder om, at man ogsaa vil række vore Tjenestemænd herude. Vi lever i en Tid, hvor der i Øjeblikket og forresten i lang Tid har været Nedgang, og hvor det har været uhyre vanskeligt for Tjenestemændene, hvad enten de hører under Stat eller Kommune, at klare sig. Det kan ikke nytte, at man stadig taler om sit velvillige Standpunkt fra Flertallets Side! Det forekommer mig — og det maa jeg have Lov til at sige her — at man taler nok stadig om at vise den yderste Velvilje o. s. v. overfor Tjenestemændene, men hver Gang det Tilfælde indtræffer, at der er Lejlighed for Kommunalbestyrelsen til at vise dem sin Velvilje, saa stiller man sig alligevel paa det Standpunkt, at man ikke vil. Jeg anbefaler derfor min ærede Partifælles (Christensens) Indstilling i denne Sag.

Den af Kommunalbestyrelsens Formand fremsatte Indstilling vedtoges derpaa med 6 Stemmer mod 5, hvorefter det andet Mindretals Indstilling ansaas som bortfalden.

2. **Anbringelse af et Loft over Redskabsrummet i Gymnastiksalen ved Maglegaards-Skolen.** (U. 183—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger et Andragende af 12. Juni 1924 fra Overlærer Sunesen om Anbringelse af et Loft over Redskabsrummet i Gymnastiksalen ved Maglegaards-Skolen.

Andragendet er bl. a. motiveret med, at et saadant Loft kunde danne en Art Pulpitur, hvorved man vilde faa mere Plads ved Møder, Opvisninger og lign., og navnlig kunde det afgive en udmærket Plads til det nyanskaffede Flygel.

Tanken stammer oprindelig fra Forældrene, som danner en

meget velvillig Kreds overfor Skolen og har meget stærk Tilknytning til den, hvorfor Forældrekredsen da ogsaa for nylig har skænket Skolen et Flygel, som skal benyttes ved bestemte Lejligheder.

Det forekommer mig, der er al Grund til at imødekomme dette Andragende, der kun vil medføre en ganske ringe Bekostning for Kommunen, en Bekostning, som i alt væsentligt kan afholdes af Aarets Driftskonto. Det vil være til Gavn for Skolen, som derved faar en meget betydelig Udvidelse af Pladsen til Besøgende ved festlige Lejligheder og andre Lejligheder, hvor Børnene er samlet i Gymnastiksalen, idet man herefter vil kunne henvise en Del af Børnene til Pulpituret; ligeledes kan ved Sangundervisningen en Del af Børnene staa og synge omkring Flyglet, der jo skal anbringes paa dette Pulpitur.

Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg indstille, at man imødekommer det foreliggende Andragende og afholder de dermed forbundne Omkostninger, som antagelig ifølge Overslag fra Forvaltningen vil beløbe sig til mellem 1300—1400 Kr.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

3. **Befæstelse med særligt Materiale af Kørebanerne paa forskellige Veje i Kommunen.** (T. F. 2040—1924).

Lauritz Pedersen: Paa indeværende Aars Budget staar til særlig Vejbefæstelse paa bestemte Vejstrækninger opført følgende Beløb:

Bernstorffsvej (fra Københavns Grænse til Tuborgvej)	Kr. 30,000
Fredensvej (fra Fredensplads mod Nord til Morescosvej)	- 15,000
Hartmannsvej (paa Rampen ved Tranegaardsvej)	- 7,000
Kongelysvej (fra Irisvej til Anemonevej)	- 30,000
Gersonsvej (paa Rampen ved Tranegaardsvej)	- 5,600

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille til Kommunalbestyrelsen at vedtage, at man anvender disse Beløb og lader disse Arbejder udføre, idet dog Hartmannsvej skulde udskydes; den er sat saa godt i Stand i Fjor, at Forvaltningen mener, at det er unødvendigt at foretage nogen Belægning i Aar. Vejen blev tjæret i Fjor og har holdt saa godt, at det menes, den nok kan holde et Aar til.

Paa Bernstorffsvej er det Meningen at chaussebrolægge et 5 m bredt Areal i Midten af Kørebanen. En Del af det ophak-

kede Materiale vil derefter blive anvendt til Udbedring og til den fornødne Hævning af de 2,5 m brede Rabatter ved hver Side af Brolægningen. Chaussebrostenene vil da kunne optages og anvendes i Sidebanerne, naar Kørebanen senere, af Hensyn til Sporvejsanlæget, skal brolægges i hele sin Bredde, saa ved denne Ordning foregriber man ikke noget.

Den foreslaaede Brolægning af de midterste 5 m vil medføre, at Rabatterne grundet paa Hævningen langs Brolægningen faar et noget større Sidefald, end man har nu paa Vejen, men da Færdslen hovedsagelig vil holde sig paa det brolagte Areal, saaledes at Køretøjerne kun sjældent behøver at vige ud paa Rabatterne, vil denne Omstændighed næppe volde nævneværdig Ulempe for Færdslen.

Hartmannsvej skulde som sagt skydes ud, og det Beløb, man derved sparer, skulde saa anvendes til en lidt bedre Belægning paa en Del af Kongelysvej. Det Stof, man har tænkt at anvende, Asfaltmakadam, staar nemlig endnu i Forsøgenes Tegn, og efter teknisk Forvaltnings Ønske vil man forsøge at bruge en lidt stærkere Asfaltmakadam, noget, der kaldes Jernasfalt; det medfører nok en større Udgift, men dog ikke større, end at man, naar man skyder Hartmannsvej ud, kan holde sig indenfor Budgettets Rammer.

Denne Jern-Asfaltbeton skal for Kongelysvejs Vedkommende anvendes for et saa stort Areals Vedkommende, som svarer til den Del af Fredensvej, der oprindelig foresloges befæstet med Jernasfalt, men som herefter belægges med almindelig Asfalt, ligesom Resten af Kongelysvej.

Udgifterne til Befæstelse af Gersonsvej udover 5,600 Kr. bør udredes af Driften.

Der har fra et enkelt Medlems Side indenfor Udvalget været talt om, at man ogsaa skulde anvende et Beløb til Brolægning af Gjentoftegade. Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord derom, skønt jeg maaske derved foregriber, hvad Forslagsstilleren (M. E. Jensen) vilde sige, men jeg vil straks sige, at Udvalgets Flertal har ikke turdet gaa med til at foreslaa Kommunalbestyrelsen dette. Thi naar den Sporvej, som en Gang vil blive anlagt op til Gjentofte, forbi Sygehuset, skal anlægges, vil Gjentoftegade blive omprofileret og belagt enten med det ene eller det andet Materiale. Teknisk Udvalgs Flertal finder det derfor uforsvarligt paa nærværende Tidspunkt, saa nær op imod Sporvejsanlæget, at gaa til at brolægge Gjentoftegade; det vilde være en unødvendig Udgift, og det vilde fordyre Sporvejsanlæget.

Det tekniske Udvalg forventer nemlig sikkert, at de Løfter, som er givet, og de Aftaler, som er truffet mellem Kommunen og Amtet og Sporvejsselskabet, om, at der skal etableres en Forbindelse mellem Gjentofte Station og Sygehuset og Hellerup Station, naar Amtssygehuset staar færdigt, ogsaa vil blive indfriet. Der er ganske vist fra enkelte Sider ytret stærk Utaalmodighed angaaende Tidspunktet for dette Anlæg, men det er saa, at Løftet gaar ud paa, at Anlægget skulde være færdigt, naar Amtssygehuset staar færdigt, og dette Løfte forventer vi fra Udvalgets Side som sagt ogsaa vil blive indfriet. Som M. E. Jensen omtalte før, er der rettet en Forespørgsel til Amtssygehuset netop for at faa Klarhed over, hvorledes vedkommende Autoriteter ønsker Sporvejen anlagt; det er netop sket for at fremme Anlægget, for at man kunde have alle Oplysninger parat, naar nu Sagen bliver overvejet, inden man skrider til Udførelsen, og disse Overvejelser indenfor Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab er i Gang.

Et Mindretal af Udvalget (M. E. Jensen) slutter sig til Flertallets Indstilling, idet det dog, som alt nævnt, for ham er en Forudsætning, at Brolægning af Gjentoftegade i Forbindelse med Sporvejsanlægget kommer til snarlig Udførelse; i modsat Fald ønsker han Gjentoftegade befæstet i Stedet for Kongelysvej.

M. E. Jensen: Jeg har ikke taget nogen i og for sig afvigende Stilling fra Flertallet, blot har jeg taget det Forbehold, som den ærede Udvalgsformand (Lauritz Pedersen) nu omtalte.

Med Hensyn til hele Sagen om Befæstelse af disse Veje er Forholdet det, at vi ved at skyde Hartmannsvej ud anvender saa meget mindre, end vi havde projekteret, hvilket var ca. 100,000 Kr.

Til Gengæld anvendes saa en noget dyrere Befæstelse, saa at der, saavidt jeg ved, efter Overslaget bliver en lille Overskridelse. Nu er Forholdet ikke det, at vi fra vor Side mener det rigtigt at nøjes med disse ca. 100,000 Kr. Vi har her i Kommunalbestyrelsen haft en indgaaende Debat herom ved Budgetbehandlingen, hvor vi fra vor Gruppes Side stillede Forslag — der iøvrigt fandt Forstaaelse ogsaa andre Steder — om at anvende et noget større Beløb end de ca. 100,000 Kr., men det kunde ikke trænge igennem overfor Flertallets Betragtninger, og Følgen var, at vort Forslag blev stemt ned. Det er Aarsagen til, at jeg for mit Vedkommende ikke nu stiller Forslag om at gaa til Befæstelse af andre Veje, som ogsaa trænger

haardt dertil, for Eks. Ordrup Jagtvej. Et Forslag herom er som sagt for kort Tid siden forkastet, vel nærmest fordi Ordrup Jagtvej, hvis man tog den med, vilde medføre en stor Overskridelse af de 100,000 Kr., og det vilde derfor være hensigtsløst nu at stille Forslag derom igen. Derfor stiller jeg ikke noget Forslag, men min Opfattelse af, hvad der vilde være rigtigst og bedst, har ikke ændret sig. Jeg tror fremdeles det vilde være rigtigt, ogsaa økonomisk rigtigt, om man fra Flertallets Side havde fulgt os.

Spørgsmaalet om Gjentoftegade skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg har haft Lejlighed før, da Skrivelsen angaaende Sporvejslinien blev læst op fra Formandspladsen, til at belyse hvilken Vekselvirkning til Skade for Gjentofte Kommunes Borgere og Gjentofte Sogns Beboere, der finder Sted mellem dette Sporvejsanlæg og Spørgsmaalet om Brolægning. Jeg var glad ved at høre det tekniske Udvalgs Formand og Medlem af Bestyrelsen for Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab (Lauritz Pedersen) fremkomme med de Udtalelser, som er fremsat her for et Øjeblik siden om, at vi nu befinder os meget nær op ad dette Sporvejsanlæg; det maa formentlig betyde, at Anlægget kan være i fuld Gang til næste Sommer. Thi Forholdet er jo det, at hvis ikke dette Anlæg kommer i Gang til næste Sommer, er det meningsløst at bruge de Penge, man nu vil bruge til Befæstelse af Kongelysvej fremfor Gjentoftegade, som trænger meget mere. Jeg finder derfor Anledning til at beklage, at det ikke er lykkedes at komme til Klarhed over dette Spørgsmaal, inden vi skal tage Bestemmelse om Behandlingen af denne Vejstrækning.

Der blev sagt, at de Løfter, som er givet med Hensyn til Sporvejsanlægget, vil blive indfriet, og at Sporvejsanlægget eventuelt vil blive anlagt, naar Amtssygehuset staar færdigt. Heroverfor vil jeg, idet jeg nu slutter, gøre opmærksom paa, at det er slet ikke rigtigt, at det har været Forudsætningen, at man først skulde anlægge Sporvejen, naar Amtssygehuset var færdigt. Tværtimod, Paabegyndelsen af dette Sporvejsanlæg har fra Kommunalbestyrelsens Side været tænkt iværksat for længe siden, og det ansaas, kan jeg godt sige, som ganske sikkert, at det vilde blive færdigt længe før Hospitalet kunde ventes at blive færdigt; i Virkeligheden skulde man allerede kunne have kørt paa denne Strækning i 1918—19. Jeg maa berigtige den fejle Opfattelse, at Tanken har været den, at Sporvejen ikke skulde anlægges, før Hospitalet er færdigt; det er stik imod de For-

udsætninger, man havde, da Sagen om Amtssygehuset blev ordnet — det oplystes da ogsaa Gang paa Gang fra autoritativ Side her i Kommunalbestyrelsen, ganske vist før baade Lauritz Pedersen og jeg kom ind i Raadet.

Udvalgets Indstilling, der herefter ansaas som enstemmig, vedtoges derpaa enstemmigt.

4. **Udvidelse af Hyldegaardsvej.** (T. F. 2785—1924).

Lauritz Pedersen: Der har paa Budgettet gennem flere Aar været optaget et Beløb til Udvidelse af Hyldegaardsvej. Vi har foretaget en lille Udvidelse af Vejen, men skubbet Resten ud. Nu mener teknisk Forvaltning og teknisk Udvalg ikke, det er forsvarligt at udskyde Udvidelsen af den nærmest Ordrupvej liggende Del af Vejen længere. Det forekommer os, at Strækningen fra Fredensvej til Ordrupvej er saa stærkt befærdet og saa snæver og spidsvinklet, at man ikke længere kan udskyde en Udvidelse paa dette Sted.

Af Hensyn til en saadan Udvidelse og Afrunding af det østre Hjørne ved Udmundingen i Ordrupvej er det imidlertid nødvendigt at foretage en større Ekspropriation af Hjørnegrunden med paastaaende Bygninger.

Udvalget har forhandlet med Ejeren af denne Ejendom, men har ikke opnaaet noget Resultat; vi maa derfor ekspropriere.

Forinden teknisk Udvalg vilde fremkomme med Forslag i saa Henseende til Kommunalbestyrelsen, sendte vi Sagen til Økonomiudvalget for at høre dets Stilling dertil, da det jo drejer sig om et Spørgsmaal, der vil koste nogle Penge.

Økonomiudvalget har svaret, at det ikke af økonomiske Grunde vilde modsætte sig denne Ekspropriation, men derimod var betænkelig ved Sagen, fordi der jo bor nogle Mennesker i den Ejendom, vi vil ekspropriere, hvilket kunde give Anledning til at Kommunen vilde faa nogle flere husvilde. Imidlertid er det saa, at det er paakrævet, at Udvidelsen finder Sted, og jeg synes derfor, at man maa se bort fra, om man virkelig skulde faa lidt Besvær med de Mennesker, som skulde flytte ud. Det har vist sig, at det kun er enlige Personer, som bor i dette Hus, og jeg tror ikke, og af samme Mening er hele teknisk Udvalg, saavidt jeg ved, at man af den Grund bør blive ved at udskyde Udvidelsen af dette Hjørne. Derimod er det Udvalgets Mening, at man ikke vil sætte de paagældende ud af deres Lejlighed ved en Ekspropriation, før man lovlig har opsagt dem, det vil altsaa sige, at dette Hus ikke kan faas — formoder jeg

— før 1. April.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg i Overensstemmelse med, hvad jeg her har fremført, indstille, at den endelige Vejudvidelse nu finder Sted, idet man ved Fremgangsmaaden dog iagttager, at Lejerne kan faa lovligt Opsigelsesvarsel.

Formanden: Som den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) oplyste, var de af Økonomiudvalget i Udvalgsmødet tilstedeværende Medlemmer noget betænkelige ved at skulle gaa med til, at den paagældende Bygning fjernes, og vi tænkte os Muligheden af, at i hvert Fald en foreløbig Afhjælpning af Vanskelighederne kunde naas ved at man gik saa tæt ind til selve Bygningen som overhovedet muligt, men Bygningen skulde altsaa blive staaende.

Efter at det nu er oplyst, at det ikke er Familier, men enlige Personer, som bor i dette Hus, og efter at teknisk Udvalg har fastholdt saa bestemt, at det er nødvendigt at foretage den hele Udvidelse af Vejen for at opnaa tilfredsstillende Forhold, vil jeg for mit Vedkommende tage dette Forbehold tilbage og gaa med til Indstillingen, som den i Aften foreligger for os fra teknisk Udvalg.

Christensen: Da vi i Økonomiudvalget gik med til at ekspropriere, var det under Forudsætning af, at Udvalgsmedlemmerne kom til at staa fuldstændig frit og kunde tage Beslutning i Henhold til, hvad der fremkom fra teknisk Udvalg. Hvis nemlig dette Udvalg vilde erklære, at det var absolut paakrævet og nødvendigt at foretage denne Ekspropriation, skulde vi kunne gaa med dertil; det var den Stilling, vi tog i Økonomiudvalget, og jeg kan slutte mig fuldt ud til, hvad den højtærede Formand har udtalt.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

5. **Andragende om Fremskyndelse af Arbejdet ved Anlæg af Vejen fra Ermelundsvej til Brogaardsvej og ved Udvidelsen af Jægersborg Allé, fra Vældegaardsvej til Ermelundsvej.** (T. F. 2091—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 12. Juni 1924 fra Jægersborg kommunale Forening med Anmodning om, at Kommunen vil fremskynde Arbejdet ved Anlæg af Vejen fra Ermelundsvej til Brogaardsvej og ved Udvidelsen af Jægersborg Allé fra Vældegaardsvej til Ermelundsvej.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer

Foreningen, at Anlæget af Vejen fra Ermelundsvej til Brogaardsvej nu vil blive fremmet, idet man har vedtaget at lade dette Arbejde udføre, men at man ikke for Tiden kan afgive noget Tilsagn om Jægersborg Allé.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Approbation paa et Vej- og Kloakprojekt for Matr. Nr. 9k af Gjentofte.** (T. F. 2245—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 23. Juni 1924 fra A/S De Ibsenske Grunde om Approbation paa et Vej- og Kloakprojekt paa Matr. Nr. 9k af Gjentofte.

Sagen angaar en Tværvej mellem Niels Andersens Vej og Bernstorffsvej; den ønskes anlagt i 10 Meters Bredde.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Projektet approberes paa sædvanlige tekniske Betingelser, hvorhos Dispensation fra Amtet med Hensyn til Vejbredden foreslaas anbefalet mod Deklaration om Tilbagerykningspligt.

Villaservitut med Censurret o. s. v. er tidligere paalagt Arealet, saa den Side af Sagen skal vi ikke beskæftige os med her.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Approbation paa et Vej- og Kloakprojekt for Matr. Nr. 9a af Vangede, Brogaard.** (T. F. 2033—1923).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 5. Marts 1924 fra Ingeniørerne Øllgaard & Petersen for Proprietær Fiehn om Approbation paa Vej- og Kloakprojekt paa Matr. Nr. 9a af Vangede, Brogaard.

Det drejer sig om Anlæg af 2 Veje paa Brogaards Arealer i Gjentofte, Nord for Søen, den ene fra Brogaardsvej mod Syd, endende blindt i en Rotunde, den anden fra Lyngbyvej mod Øst til Forbindelse med den førstnævnte Vej; begge Veje ønskes anlagt i 10 Meters Bredde.

Vi har forhandlet med Ejeren af Arealet om de Betingelser, han kunde tænke sig der blev stillet for Bebyggelsen af disse Arealer, og man er bleven enig med ham om eller rettere, han er gaaet ind paa at ville tiltræde det tekniske Udvalgsflertals Forslag, hvis nu Kommunalbestyrelsen vedtager det i Aften. Det gaar ud paa, at selve Projektet approberes paa sædvanlige tekniske Vilkaar, og at der paa Arealet lægges Kommunens sædvanlige Villaservituter, dog saaledes, at der paa en Strimmel

langs Façaderne mod Lyngbyvej og Brogaardsvej tillades opført enkeltliggende Bygninger med to fulde Etager foruden Kvist eller Manzard — i hver Etage to Lejligheder — idet dog Hjørnehusene mod Lyngbyvej og Brogaardsvej kan bygges sammen, og saaledes, at der kan indrettes Butikker i disse Ejendomme.

Der var paa et vist Tidspunkt Ønske fremme fra Ejeren om at maatte bygge i 3 fulde Etager, men dette Ønske er han villig til at frafalde, hvis Kommunalbestyrelsen ikke mener at kunne imødekomme det.

Flertallet af Udvalget mener ikke at kunne tilraade Kommunalbestyrelsen at give Tilladelse til, at der bygges i 3 Etager; en saadan isoleret Forøgelse af Højden paa selve Hjørnet vil sikkert ikke se godt ud, den vilde vist ogsaa genere Udsigten fra Gjentofte mod Nord.

Yderligere opnaaede vi som Betingelse for Approbationen — det er ikke anført i Indstillingen paa Dagsordenen — at Ejeren af Arealet skal afgive Areal til Udvidelse af Lyngbyvej, saa denne kan faa den Bredde paa 35 m, vi tidligere har talt om; han har nu Tilbagerykningspligt for de Bygninger, her er Tale om at opføre, saa man ikke herved umuliggør en Udvidelse af Vejen.

Et Mindretal af Udvalget (Houborg) har sluttet sig til Flertallets Indstilling, dog at han intet har at indvende imod de 3 Etager.

Et andet Mindretal (M. E. Jensen) har forbeholdt sig sin Stilling til hele Sagen.

Houborg: Hvis jeg ikke misforstod den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen), skulde Ejeren af det paagældende Areal nu have frafaldet Ønsket om at maatte opføre en Ejendom paa Hjørnet paa 3 Etager. Hvis dette er rigtigt, har jeg naturligvis intet imod, at Bebyggelsen sker som af Flertallet foreslaaet. Jeg havde Indtryk af, at der ved Udvalgsmødet forelaa Ønske fra ham — vist endda skriftligt — om at maatte faa en særlig Bebyggelse paa Hjørnegrunden, i 3 fulde Etager, og derfor var jeg noget betænkelig ved at følge Flertallet i Udvalget; jeg indsaa nemlig, at der kunde indvindes nogle flere Lejligheder paa denne Maade, og jeg syntes ikke, der var nogen Fare for, at Udsigten til Kirkebakken skulde blive ødelagt ved denne Bebyggelse.

Men saafremt det altsaa passer, hvad den ærede Udvalgsformand oplyste for os, at Ejeren selv frafalder Kravet om en

Bebyggelse i 3 Etager, kan jeg som sagt gaa med til Flertallets Indstilling.

Lauritz Pedersen: Jeg har forstaaet, at Ejeren vil være mest tilfreds, hvis han faar Lov til at bygge i 3 fulde Etager, men hvis han ikke kan opnaa det, vil han ogsaa være tilfreds med at kunne bygge i 2 Etager.

M. E. Jensen: Der staar paa Dagsordenen, at jeg har forbeholdt mig min Stilling til hele Sagen; det plejer jeg ikke at gøre, jeg gør det kun, naar der er ganske særlig Aarsag dertil.

I dette Tilfælde har det den særlige Aarsag, at Forslaget om eventuelt at faa Lov til at bygge i 3 Etager paa Hjørnegrunden først fremkom under Sagens Behandling i sidste Udvalgsmøde, og at der ikke da var Tid til at faa Sagen udsat, saa man kunde faa undersøgt de Ting, som burde undersøges og maatte undersøges, hvis man vilde holde paa, at der skulde gives Tilladelse til at bygge et 3-Etagershus. Jeg henstillede derfor, at Sagen kunde blive udsat, saa vi kunde faa Lejlighed til at undersøge disse Ting, men der blev deroverfor gjort gældende det ønskelige i af Hensyn til Ejeren at faa Sagen færdigekspederet nu i Aften, i det sidste Møde inden Sommerferien. Derfor bøjede jeg mig, idet jeg forbeholdt mig min Stilling til hele Sagen.

I den mellemliggende Tid har jeg undersøgt Sagen, og det viser sig da, at her er et Tilfælde, hvor vi fra vor Gruppes Side, som ellers ikke holder af Servituter, naar det ikke af en eller anden Grund er strængt nødvendigt, kan gaa med til, at der som Betingelse for 10 m brede Veje paalægges visse Servituter.

Den Stilling, som jeg for mit Vedkommende indtager her, er en anden end den, jeg i den senere Tid har indtaget overfor disse Arealer, og det har sin særlige Grund, nemlig Grunde, som vejer noget for os, naar Talen er om at servitutbelægge. Der maa være særlige Forhold til Stede, som berettiger os til at paalægge saadanne Servituter, og det formener jeg, der er her, idet disse Arealer indgaar som Led i den Naturfredning, vi dels medvirker til, dels foretager fra Kommunalbestyrelsens Side ved Servitutbelægning af Gjentofte Kirkebakke og Arealerne deromkring for at bevare Udsigten til og fra Kirkebakken og over mod Lyngbyvej.

Det er derfor naturligt, at vi fra vor Side — eller i alt Fald naturligt for mig — at man, naar man gaar med til, at disse Arealer skal belægges med Servituter, nemlig De Ibsen'ske Servituter, da ogsaa gør Tingen helt ud og gør den godt. Jeg var derfor noget betænkelig ved straks at være med til, at der skulde

gives Tilladelse til at opføre flere-Etagers Huse; paa den anden Side vilde jeg ikke modsætte mig det, før jeg var sikker paa, at det var nødvendigt. Jeg har nu set paa Forholdene derovre, og Forholdet er det, at paa det Sted, hvor Brogaardsvej løber ud i Lyngbyvej og fortsætter paa den anden Side som Vangedevej, er der allerede opført to 2-Etagers Ejendomme; hvis vi nu pludselig gav Lov til, at der opføres en 3-Etages Ejendom paa dette Hjørne, vilde det virke som en knyttet Næve i et blaat Øje i arkitektonisk Henseende; jeg har set Planerne og jeg maa tilstaa, at det saa forfærdeligt ud; dette taler for, at man ikke gaar til Opførelsen af saa høj en Ejendom paa dette Sted.

Dertil kommer, at jeg underhaanden har forhørt mig hos Bedømmelsesudvalgets Medlemmer om, hvorledes de ser paa Sagen, og man mente, hvad jeg udmærket godt kan forstaa, at det vilde være uheldigt, om der paa dette Sted blev tilladt høj Bebyggelse.

Af disse Grunde kan jeg i dette Tilfælde fuldt ud slutte mig til Flertallets Indstilling.

Lauritz Pedersen: Det glæder mig, at teknisk Udvalg kan blive enigt om disse Servitutspørgsmaal; det har altid tidligere været Tilfældet, at man kunde enes derom. Jeg forventer efter det Standpunkt, som Mindretallet har indtaget nu, at vi ogsaa i Fremtiden kan blive enige om saadanne Spørgsmaal.

M. E. Jensen: Det forventer jeg sandelig ogsaa, men jeg haaber, at denne Enighed vil opstaa paa den Maade, at Lauritz Pedersen og Flertallet, som de nu har været paa Vej til med et Par Sager, gaar over til vort Standpunkt og tillader Bebyggelse af den Art, her er Tale om, efter De Ibsen'ske Servituter, naar det gælder Anlæg af 10 Meters Veje.

I mine Udtalelser maa Lauritz Pedersen ikke se nogen Principændring, saa vi i Fremtiden skulde ville gaa over til at akceptere de gamle Servituters Standpunkt; man maa i mine Ord kun lægge dette, at jeg for mit Vedkommende vil tage Sagerne i Betragtning ud fra hvert enkelt Tilfælde og derefter tage min Stilling. Naar der kommer et Tilfælde som dette, og naar de Grunde, jeg her har nævnt, taler for, at man gaar til et Servitutpaalæg, gør jeg det, men ikke af de Grunde, vi tidligere har diskuteret.

Formanden: Jeg betragter det af Houborg stillede særlige Forslag som taget tilbage, saaledes at der nu foreligger en enstemmig Indstilling fra teknisk Udvalg.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

8. **Spørgsmaal om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før Grundlovsdag 5. Juni 1924.** (F. 655—1924).

Andersen: Den 4. Juni i Aar vedtog Rigsdagen, dog ikke enstemmigt, følgende Lov:

„Det tillades Kommunalbestyrelserne at eftergive al Fattighjælp, ydet indtil 5. Juni 1924, uanset Bestemmelserne i § 35, 2. Stykke, i Lov Nr. 67 om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891....."

Paa Fru Lehmbergs og egne Vegne skal jeg indstille, at Loven ikke bringes til Anvendelse i Gjentofte Kommune.

Jeg maa dog straks tilføje, at vi til at begynde med var inde paa noget andet, idet vi tænkte os, at man muligvis kunde bringe den til Anvendelse under den Form, at de respektive Folk, som berøres af Loven, indgav Ansøgning til Kommunalbestyrelsen, og at man saa i hvert enkelt Tilfælde undersøgte, hvorvidt man skulde bevilge Eftergivelse eller ej. Men vi kom straks næste Dag, efter at vi havde drøftet Sagen, til den Opfattelse, at det kun vilde være at ulejlige en hel Masse Mennesker og vække Forhaabninger hos dem, som, naar Sagen kom frem i Kommunalbestyrelsen, vilde blive skuffede, fordi man maatte afslaa Ansøgningen.

Som Følge deraf indstiller vi, at Loven ikke bringes i Anvendelse, og vi gør det roligt ud fra den Betragtning, at der findes to Reserveudgange i Fattiglovens § 35, nemlig dels Bestemmelsen om, at Kommunen efter 5 Aar skal eftergive Fattighjælp, naar der ansøges derom, dels Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke, hvorefter Kommunen kan eftergive Fattighjælp efter 1 Aars Forløb.

Da vi her i Gjentofte Kommune altid har anvendt disse to Bestemmelser paa en skønsom og human Maade, særlig naar der var Tale om Sygdom, Invaliditet eller Arbejdsløshed, mener vi, at der derigennem er skabt Mulighed for at hjælpe de Mennesker, der er ramt af en af disse Kalamiteter, og eftergive dem den Fattighjælp, der er ydet dem. Fru Lehmberg og jeg haaber, at de øvrige Medlemmer af Udvalget vil være enige med os i, at disse to Bestemmelser i § 35 bringes til Anvendelse paa den bedste og mest skønsomme Maade.

Christensen: Da jeg fik Dagsordenen for Mødet i Aften tilsendt og saa Indstillingen her under Punkt 8, maa jeg tilstaa, at jeg blev noget forundret over den Stilling, som Fru Lehmberg

og Andersen havde taget. Paa Dagsordenen er der Tale om to Mindretal, hvoraf det ene indstiller, at Loven ikke bringes til Anvendelse herude, det var der aldeles ikke Tale om i Udvalgsmødet. Jeg har taget en Udskrift af Forhandlingsprotokollen for Forsørgelsesudvalgets Møde den 18. Juni d. A. med, og jeg skal tillade mig at oplæse, hvad der staar, nemlig:

„Lov om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før Grundlovsdagen den 5. Juni 1924.

Et Mindretal indstiller, at al ydet Fattighjælp eftergives i Henhold til Loven; Penge- og Huslejehjælp dog kun efter Ansøgning.

Et andet Mindretal indstiller, at al ydet Fattighjælp eftergives collektivt i Henhold til Loven.

Forsørgelsesudvalget indstiller enstemmigt, at Eftergivelsesreglerne ikke kommer til at omfatte Alimentanter."

Maa jeg spørge, om den Affattelse, som Indstillingen har faaet her paa Dagsordenen ikke er fuldstændig modsat af, hvad der er vedtaget i Forsørgelsesudvalgets Møde? I Mødet var der ikke anden Divergens mellem de to Mindretal end den, at Fru Lehmberg og Andersen ønskede, at de paagældende skulde indgive Ansøgning, hvis de vilde have Fattighjælpen eftergivet, medens det andet Mindretal, Blichfeld og jeg, ønskede, at al Fattighjælp skulde eftergives, med Undtagelse dog af Alimentanter.

Men forresten, man bliver snart ikke forundret over paa Kommunalbestyrelsens Dagsordener at se noget helt andet opført, end man har vedtaget i de forskellige Udvalgsmøder. Dette er dog et særligt grelt Tilfælde, men vi har som sagt haft noget lignende før i den senere Tid. Da vi for Eks. behandlede Ferieregulativet i sidste Møde, var det ogsaa et helt andet Forslag, der forelaa til Behandling end det, der var vedtaget i Administrationsudvalget.

Der er et Medlem af 8-Mands Gruppen, en Udvalgsformand, som overfor mig personlig har udtalt, at denne Forandring af Indstillingen var sket, fordi 2 Medlemmer af Gruppen ikke vilde stemme for den Indstilling, der var vedtaget i Udvalget. Naar det er Tilfældet, synes jeg nok, det er ret mærkværdigt, at man i det hele taget holder Udvalgsmøder og behandler Sagerne og kommer til et Resultat desangaaende. Hvorfor gør man det, naar Vedtagelsen alligevel kuldkastes i 8-Mands Gruppens Møde senere? Det er faktisk det, som er sket her! Der var i Udvalgsmødet ikke Tale om, at man skulde prøve at

hjælpe de Mennesker, som Loven omfatter, paa den Maade, Andersen her har foreslaaet; Forskellen mellem os var: Ansøgning eller ikke-Ansøgning. Og jeg maa meget beklage, at en saadan Forandring fra Vedtagelsen i Udvalget kan finde Sted, uden at der har været afholdt et nyt Udvalgsmøde, hvor man fik Lejlighed til igen at tale sammen om Tingene; der har ikke været afholdt Udvalgsmøde siden 18. Juni.

Paa Blichfelds og egne Vegne maa jeg anbefale Kommunalbestyrelsen at stemme for vort Forslag, hvorefter al Fattighjælp vil være at eftergive i Henhold til Lovens Regler, dog ikke for Alimentanter eller Folk, som har Ret til Aldersrente; det er noget, Loven bestemmer, det maa vi bøje os for.

Københavns Kommune anvender Loven for sit Vedkommende, og der tales jo saa ofte om, at vi skal følge Københavns Kommune saa vidt muligt, jeg anbefaler derfor, at vi gør det i dette Tilfælde. Jeg ønsker ikke, at der skal indgives noget Andragende; Folk er ikke saa flinke til at indgive Andragender af den ene eller anden Art, det har vi Eksempler paa, naar der for Eks. finder Valg Sted. Vi bør benytte Loven i dens fulde Udstrækning, uden Indskrænkning af nogen Art udover dem, Loven selv har fastsat.

Formanden: Jeg har ikke deltaget i Udvalgsmødet, jeg kan derfor ikke udtale mig om, hvad der er foregaaet. Men efter hvad Andersen udtalte som Ordfører for Fru Lehmberg og sig, og som gik ud paa, at man ikke vilde tilraade en Anvendelse af Loven i Almindelighed, men at man, naar der forelaa Ansøgning om Eftergivelse af Fattighjælp, vilde tage disse op til skønsom og velvillig Behandling, er dermed, saa vidt jeg kan se, i Virkeligheden udtrykt praktisk talt det samme, som er foregaaet i Udvalget. Thi Loven kræver ikke Ansøgning; Loven siger: Kommunerne har Ret til at eftergive blankt al Fattighjælp i Tilfælde, som ikke udtrykkelig er undtaget fra Loven, nemlig Alimentanter og Folk, som har Aldersrenteret. Der er altsaa ikke Tale om Ansøgning. Følger man Loven, er der ikke noget, som hedder Ansøgning, man eftergiver eo ipso med det samme, der er ikke noget at tale om, Sagen er klar: Man har Ret til det efter Loven.

Hertil siger de to nævnte Medlemmer: Det vil vi ikke; vi vil have Ansøgning indgivet. Men naar de vil have Ansøgning, er det ikke at følge Loven, og saa kan de ikke indstille Loven til Anvendelse herude. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det, ganske vist udtrykt paa en noget anden Maade, men dog i

Virkeligheden er ganske samme Stilling, de to ærede Medlemmer har indtaget baade i Udvalgsmødet og nu her.

Under de foreliggende Omstændigheder vil jeg anbefale, at man følger disse to Medlemmer i deres Indstilling. Jeg tror, at saaledes som Forholdene i det hele taget er i Gjentofte Kommune, kan vi alle være enige om, at hvor der er nogen Anledning dertil, eftergiver vi ydet Fattighjælp. Det vil man naturligvis ogsaa gøre fremtidig, og naar det bliver bekendt, og det vil det jo gennem denne offentlige Forhandling, at man ogsaa i dette Tilfælde vil eftergive ydet Fattighjælp, naar der indsendes Ansøgning derom, skulde jeg tro, at der er saa rig Anledning dertil som overhovedet muligt, naar man ikke netop vil anvende Loven, som ikke kræver noget som helst andet end blank Eftergivelse.

Naar Christensen siger, at vi ellers er enige om at følge København, er dette til en vis Grad rigtigt, vi plejer nu at sige: Storkøbenhavn, altsaa København og Frederiksberg... (Christensen: Ikke naar det gælder Tjenestemændene!)... Der har vi ogsaa Hensynet til Staten; det er et kommunalt Spørgsmaal, her er Tale om. Med Hensyn til Tjenestemændene ved Christensen godt, at der staar Sagen noget anderledes, og derfor kan man ikke drage nogen Sammenligning. Jeg skal holde mig til det foreliggende Tilfælde, og der viser det sig, at Frederiksberg har taget en modsat Stilling af København, og derfor forekommer det mig, at vi herude i saa Henseende staar ganske frit. Vi kan følge København eller Frederiksberg, der bliver ikke nogen ensartet Stilling mellem de tre Kommuner indenfor Storkøbenhavn.

Christensen: Den højtærede Formand maa absolut have misforstaaet Andersens Udtalelser. Den ærede fung. Udvalgsformand (Andersen) henviste til Fattiglovens § 35, hvorefter Fattighjælp henholdsvis skal eftergives efter 5 Aars Forløb og kan eftergives efter 1 Aars Forløb.

Vi fra vor Side siger derimod: I Henhold til denne Lov, som nu er vedtaget af Rigsdagen, kan vi eftergive al Fattighjælp, som er ydet indtil 5. Juni i Aar. Efter Andersens og Fru Lehmbergs Forslag skal der være gaaet 5 Aar eller 1 Aar, før Hjælpen kan blive eftergivet. Der er en væsentlig Forskel i disse Betragtninger. Det havde jo slet ikke været nødvendigt at faa denne Lov af 4. Juni 1924, hvis man kun vilde eftergive i Henhold til Fattiglovens § 35, thi den havde vi jo i Forvejen, den har vi altid kunnet anvende.

Andersen sluttede med at udtale Haabet om, at vi alle vilde se velvilligt paa de Ansøgninger, der maatte indkomme; det har vi altid gjort, og det vil vi fra vor Side fremdeles gøre.

Andersen: Jeg har begrundet, hvorfor Fru Lehmberg og jeg indtager en anden Stilling. Naar Christensen insinuerer, at det er Følge af en Gruppebeslutning o. s. v., vil jeg dertil sige, at det passer ikke. Allerede Dagen efter Udvalgsmødet talte jeg med Fru Lehmberg i Telefon om Spørgsmaalet, idet jeg udfra de Betragtninger, jeg har gjort gældende her, fandt, at det vilde være det mest hensynsfulde blot at sige: Vi vil anvende Fattiglovens § 35 i saa stor Udstrækning som muligt og paa saa human og elskværdig en Maade som muligt. At man umiddelbart efter et Udvalgsmøde kan komme til et andet Resultat, er der vel ikke noget forgjort ved, naar man saa blot paa Dagsordenen for Raadets Møde faar opført det Resultat, man er kommet til; iøvrigt har jeg gjort opmærksom derpaa overfor den sociale Forvaltning.

Blichfeld: Det forandrer ikke Spor den skarpe Kritik af Andersens Stilling, som min Partifælle (Christensen) før gav Ord for, ikke Spor! Det, som er sket her, er efter min Mening en noget illoyal Stilling at tage overfor de Mennesker, man er sat til at arbejde sammen med i Udvalgene. Jeg mindes ikke, at der i lange Tider har fundet noget lignende Sted her. Hvad skulde det blive til, hvis hver af os rendte fra sit Standpunkt, efter at en Indstilling var formuleret i Udvalgsmødet, hvor man jo netop er sammen for at drøfte Tingene og prøve at komme til Enighed? Jeg vilde have fundet det naturligt og lige til, naar man nu var kommet til en anden Opfattelse — og det kan ske for enhver af os, det er menneskeligt; der kan komme nye Oplysninger frem, som bevirker, at man maa indtage et andet Standpunkt end det, man havde aftalt i Udvalgsmødet — at man saa havde indkaldt til et nyt Udvalgsmøde, hvor man sagde: Jeg har forandret Standpunkt og ønsker derfor Sagen forelagt for Kommunalbestyrelsen paa en anden Maade, end vi sidst talte om. At forvanske en Indstilling, man har været enig om i Udvalgsmødet, ved dens Optagelse paa Dagsordenen, forekommer mig at tyde paa en vis Mangel paa Hensyntagen til de Mennesker, man arbejder sammen med.

Jeg synes nok, det er et ualmindeligt grelt Tilfælde her, hvor man ved en Beslutning paa Gruppemødet og ved Samtaler pr. Telefon o. s. v. lader opføre paa Dagsordenen det stik modsatte af, hvad man har været enig med sine Kolleger om i Ud-

valgsmødet. I dette var der to Mindretal, der begge var enige om, at man skulde anvende Loven herude, det ene Mindretal ønskede med visse Indskrænkninger, medens det andet ønskede at anvende den fuldt ud, men vi gik med til at undtage Alimentanterne, og dermed mente vi at have strakt os saa vidt, vi kunde; vi vilde ikke vide af Skemaer. Vi fandt disse Skemaer ganske overflødige, fordi man paa den sociale Forvaltnings Kontor er nøje kendt med hele det Menneskemateriale, man skulde have med at gøre i denne Anledning; vi kunde skelne saa fuldstændigt paa Grundlag af den Viden, vi havde om de forskellige Mennesker; vi vidste, hvilken Støbning de var af hver især, saa vi kunde tage passende og rimelige Hensyn. De fattige, der har været nødt til at gaa den tunge Vej til Fattigvæsenet, er prøvet nok, vi ønsker ikke at rippe mere op i deres Forhold, end vi er nødt til.

Den foreliggende Lov er vedtaget af samtlige Partier paa Rigsdagen — det har jeg læst i Referaterne i Bladene — dog med visse Indskrænkninger fra Venstres og de konservatives Side. Jeg maa meddele, at ved et Møde, der fandt Sted i Indenrigsministeriet angaaende social Forsorg, oplystes det, at Alimentanter ikke er undtagne fra Loven; alle kommer under den. Naar vi er gaaet med til at undtage Alimentanter, har vi strakt os saa vidt vi kunde, og jeg vil meget anbefale, at vi bruger Loven iøvrigt her i Gjentofte Kommune. Loven er givet, fordi den skal bruges, og der er og har hidtil været mange Tilfælde, hvor vi, det maa jeg indrømme, for saa retfærdig ønsker jeg at være, er blevet enige om at stille os paa et nogenlunde humant Standpunkt overfor de daarligst stillede her i Kommunen.

Det, Andersen gjorde sig til Talsmand for i Aften, er ganske simpelt dette, at vi bruger den Lov, vi har i Forvejen, men det er ikke det samme som at benytte den nye Lov; de Ventiler, vi har ifølge Fattigloven, strækker ikke saa vidt overfor de Mennesker, som nu een Gang er kommet paa Livets Vrangside, som den nye Lov. Det kan ikke nytte at ville nægte det, der er en Del Mennesker, som paa Grund af Tidernes Ugunst, paa Grund af lang Arbejdsløshed og lignende fortvivlede Forhold er sat langt tilbage og derfor har faaet Fattighjælp paa den Konto, at de skylder Kommunen Husleje; ved at benytte Loven i dens fulde Udstrækning kan vi hjælpe ogsaa alle disse ulykkelige Mennesker.

Formanden: Jeg har forstaaet Forholdet saaledes, at det var Hensigten fra Andersens og Fru Lehmbergs Side, at

den nye Lov skulde komme til Anvendelse, naar der forelaa Ansøgning derom — men en Ansøgning maatte der til. Som Loven er vedtaget paa Rigsdagen, skal der ikke nogen Ansøgning til, og den gaar frem helt til den nyeste Tid, til 5. Juni i Aar, medens der efter § 35 i Fattigloven skal være gaaet 1 Aar, inden man kan eftergive modtagen Fattighjælp. Det nævnede Andersen ogsaa, og netop deri adskiller hans og Fru Lehmbergs Stilling sig fra Lovens, idet de mener, at der bør indgives Ansøgning, som vil blive Genstand for Behandling i Forsørgelsesudvalget.

Jeg vil henstille, om man ikke fra Andersens Side — Fru Lehmberg er jo ikke til Stede i Aften — kunde gaa med til, at Loven anvendes paa den af mig omtalte Maade, idet man giver samme Løfte med Hensyn til Behandlingen af disse Ansøgninger, som naar det gælder Ansøgning om Eftergivelse efter 1 Aars Forløb.

Til Slut skal jeg oplyse, at det beror paa en Misforstaaelse, at Loven er vedtaget enstemmigt paa Rigsdagen; det er den ikke. Det konservative Parti stemte imod baade i Folketinget og i Landstinget.

Grønbech: Saavidt jeg forstod den højtærede Formand, skulde man enten vedtage at yde Eftergivelse til alle uden Ansøgning eller helt lade være at benytte Loven herude.

Jeg kan ikke være med til at eftergive helt i Flæng. Efter det Kendskab jeg har faaet til Fattigvæsenet, er der her som saa mange andre Steder en Del fattigunderstøttede, som man ikke helt kan frikende for Skyld i, at de har faaet Fattighjælp. Vi har selvfølgelig ogsaa en Del, som uden egen Skyld, men paa Grund af Sygdom, Arbejdsløshed gennem lange Tider og lign. har faaet Fattighjælp; dem vil jeg til enhver Tid være med til at eftergive det, de skylder, og derved tilbagegive dem de borgerlige Rettigheder, som de har mistet. Men alle dem, der paa Grund af Drikfældighed eller andre Forhold, som de selv har været Skyld i, er kommet under Fattigvæsenet og som, hvis vi eftergiver dem Hjælpen, kommer igen Gang paa Gang for at faa Hjælp, alle dem, siger jeg, vil jeg ikke være med til at eftergive Fattigunderstøttelsen; det er der ikke nogen som helst Grund til. Det vilde kun være en ganske kort Tidsfrist, inden man igen havde dem under Fattigvæsenet; det er Mennesker, som ikke vil forsørge sig selv, som ikke gør noget for at skaffe sig Livets Ophold. I Virkeligheden synes jeg, at man ved at eftergive saadanne Mennesker nydt Fattighjælp vilde be-

gaa Uret mod den flinke og sparsommelige Mand, som gør alt for at forsørge sig og sine og holde sig fri af Fattigvæsenet. Hvis vi derimod efter Ansøgning kan eftergive Hjælpen for alle dem, der paa Grund af virkelig Nød er kommet i den sørgelige Situation at maatte nyde Hjælp af Fattigvæsenet, vil jeg gerne være med dertil, men jeg vil ikke eftergive blankt.

Christensen: Maa jeg sige til Andersen, at jeg insinuerer ikke noget som helst med det, jeg sagde før; jeg citerede kun Forsørgelsesudvalgets Udskrift af dets Forhandlingsprotokol.

Dersom Andersen og Fru Lehmberg Dagen efter var kommet til et andet Standpunkt end det, vi var enige om i Mødet den 18. Juni, havde der været rigelig Tid til at indkalde til et nyt Udvalgsmøde og faa Sagen behandlet paany.

Hvis man ikke vilde det, maa man tage Skade for Hjemgæld; der har været god Tid til at holde Møde og dog faa Sagerne afleveret i rette Tid til de skulde optages paa Dagsordenen.

Saafremt Andersen paa egne og Fru Lehmbergs Vegne kan slutte sig til Formandens Forslag, saa man benytter Loven efter indgivet Ansøgning, vil jeg for mit Vedkommende ogsaa slutte mig dertil.

Formanden: Jeg maa naturligvis tage det Forbehold, som altid gælder, at der skal foreligge en enstemmig Vedtagelse i Forsørgelsesudvalget angaaende de enkelte Ansøgninger.

Andersen: Formanden for Forsørgelsesudvalget (Fru Lehmberg) er bortrejst, der kunde derfor ikke blive indkaldt til Forsørgelsesudvalgsmøde. Jeg gjorde, som jeg bemærkede før, yderligere Kontoret opmærksom paa min ændrede Stilling og Grunden dertil. Jeg betragtede det ikke som noget særligt, at man ændrer sit Standpunkt, naar det blot kommer til at staa paa Dagsordenen, og Kontoret har faaet det at vide.

Christensen: Selv om Fru Lehmberg var rejst bort, kunde der godt have været afholdt Udvalgsmøde; et Udvalg kan dog ikke suspendere sine Møder, fordi et enkelt Medlem af Udvalget er bortrejst. Til næste Møde kunde maaske Grønbech ikke været kommet til Stede, og saa skulde man af den Grund heller ikke holde Møde. Nej, Andersen fungerede som Formand for Udvalget og kunde udmærket have indkaldt de 4 Medlemmer af Udvalget, der var hjemme, til Møde.

M. E. Jensen: Det er en meget besynderlig Fremgangsmaade, Forsørgelsesudvalget anvender ved sine Møder. Det, som er sket her, er i parlamentarisk Henseende ganske uhørt... (Formanden: Skulde vi ikke holde os til Sagen!)... Det er

Sagen, jeg taler om... (Formanden: Saa til Indstillingerne!) ... Ja, hvis den ærede Formand vil afskære mig Ordet, skal jeg gerne... (Formanden: Det ved De godt, jeg ikke vil. Jeg henstiller, at vi holder os til de foreliggende Indstillinger)... Jeg havde nu været færdig med, hvad jeg vilde sige, hvis Formanden ikke havde afbrudt mig... (Formanden: Det plejer ikke at være Tilfældet)...

Jeg vil som almindeligt Medlem af Raadet, udenfor Udvalget, sige, hvad der iøvrigt klart fremgaar af Disputten blandt Udvalgets egne Medlemmer, at det, her er sket, er noget ganske uhørt, som heldigvis heller ikke finder Sted i andre Udvalg. Maaske jeg maa tillade mig som Ikke-Medlem af Udvalget at bede om nærmere Præcision af, hvad det egentlig er, der foreligger til Afstemning. Der er nemlig først den oprindelige Indstilling, som den blev oplæst før af Christensen fra Udvalgsmødet, men som Flertallet nu har frafaldet; dernæst er der den Indstilling, som staar opført paa Dagsordenen, hvoraf det fremgaar, at Andersen og Fru Lehmberg overhovedet ikke vil have Loven anvendt herude, og endelig er der, saavidt jeg har forstaaet den højtærede Formand rigtigt, et Forslag fra hans Side om, at man alligevel skal anvende Loven herude, men paa derom indgivet Ansøgning.

Dersom vi stemmer for det sidste af disse Forslag, stemmer vi for at Loven skal anvendes i Gjentofte Kommune med den Begrænsning, som vi naturligvis altid har Lov til at tage, at der skal indsendes Ansøgning om Eftergivelse. Er det ikke saaledes at forstaa?

Christensen: Grønbech mente, at man ikke skulde eftergive al Fattighjælp, fordi noget var selvforskyldt. Man kan naturligvis ikke nægte, at en Del af den Hjælp, som Folk faar, har de selv været ude om, men paa den anden Side er der sikkert ogsaa mange, som, hvis nu Loven bliver anvendt, som vi ønsker det, vil sige: Nu har vi fra Kommunen faaet en Haandsrækning, saa vi er ude af Fattigvæsenets Klør; nu vil vi prøve at rette os, saa vi ikke kommer ind derunder igen. Men skulde det virkelig vise sig, at man eftergav Hjælpen for nogle, som kort Tid efter kom igen, ja, saa har man gjort Forsøget, og vi maa huske, at det hele spiller jo ikke nogen økonomisk Rolle for Kommunen. Thi Forholdet er det, at den Fattighjælp, som er ydet disse Mennesker, faar Kommunen aldrig tilbage.

M. E. Jensen kritiserede, hvad der sker indenfor Forsørgelsesudvalget; det kan han maaske gøre, men i dette Tilfælde

maa han dog ikke regne med Forsørgelsesudvalget som Helhed, men maa rette sin Kritik mod Udvalgets fung. Formand (Andersen), der, skønt han skiftede Standpunkt, ikke indkaldte til Udvalgsmøde.

Andersen: Det er rigtigt, at der er begaaet en formel Fejl ved ikke at indkalde til Udvalgsmøde, men efter den Samtale, jeg havde med Udvalgets Formand (Fru Lehmberg), faldt det mig ikke ind, at der skulde indkaldes til noget Møde.

Som jeg alt har sagt, vil vi fra vor Side være med til at praktisere Fattiglovens § 35 saa skønsomt og humant som muligt, og jeg maa fremdeles fraraade ærede Medlemmer at stemme for, at Loven bringes til Anvendelse herude, fordi — og Grønbech var jo inde paa noget lignende — man vilde være nødt til at nægte en Mængde Ansøgninger, men i det Øjeblik man bekendtgør, at man vil eftergive paa Ansøgning, vækker man Uro og Forhaabning hos en Mængde Mennesker, og man gør altsaa mange af dem Ulejlighed til ingen Nytte. Jeg maa derfor stadig anbefale den Indstilling, Fru Lehmberg og jeg har fremsat i Aften, til Vedtagelse, og jeg skal tilføje, at man jo ikke er tjent med at gøre Fattigloven helt illusorisk.

Blichfeld: Det er der heller ikke nogen, som vil! Maa jeg komme med en Bemærkning, som maaske kan lyde noget skarpt, men som er paa sin Plads her. Maa jeg bede Andersen, hvis han en anden Gang drøfter med Fru Lehmberg, hvorvidt der skal indkaldes til Udvalgsmøde angaaende Sagernes Behandling, at erindre, at Forsørgelsesudvalget bestaar ikke alene af ham selv og Fru Lehmberg, men ogsaa af andre Medlemmer.

Formanden: Naar Andersen fastholder sin og Fru Lehmbergs Indstilling, mener jeg at maatte trække mit Forslag tilbage, idet jeg har erklæret at ville stemme for det Forslag, som Andersen og Fru Lehmberg har fremsat.

Lauritz Pedersen: Jeg kan ikke stemme for den Indstilling, som Andersen og Fru Lehmberg er fremkommet med; det forekommer mig, at det Forslag, som den højtærede Formand skitserede, hvorefter man skulde beslutte at bruge Lovens Bestemmelser ogsaa paa dem, som havde faaet Fattighjælp indenfor den Tid, hvor man ellers ikke kan eftergive den, er antageligt.

Jeg tillader mig derfor, hvis jeg har Lov dertil, at optage det af Formanden stillede Forslag om at anvende Lovens Bestemmelser under Forudsætning af, at der indgives Ansøgning, og at disse behandles i Forsørgelsesudvalget i hvert enkelt Tilfælde.

Formanden: Hermed er mit Forslag optaget fra anden Side.

M. E. Jensen: Af Lauritz Pedersens Udtalelser følger selvfølgelig, at de Tilfælde, som kommer frem i Forsørgelsesudvalget, men hvor man ikke er enig, bliver bragt frem for Kommunalbestyrelsen i lukket Møde?

Formanden: Det er Udvalgene altid rede til, naar der ikke foreligger en enstemmig Beslutning i Udvalget.

Det af Blichfeld og Christensen stillede Forslag forkastedes derpaa med 7 Stemmer mod 5.

Det af Formanden oprindelig stillede, af Lauritz Pedersen optagne, Forslag om at eftergive Fattighjælp, ydet indtil 5. Juni 1924, efter derom indgivet Andragende, naar Beslutning derom tages enstemmigt af Forsørgelsesudvalget, vedtoges derefter med 9 Stemmer mod 2, hvorefter Andersens og Fru Lehmbergs Forslag ansaas som bortfaldet.

9. **Andragende fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse om Tilskud.** (A. 116—1924).

Formanden: Der foreligger et Andragende fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse om et Tilskud paa 20,000 Kr. til Bestridelse af Udgifterne til almindelig Hjælpekassehjælp.

Paa Administrationsudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Andragendet bevilges.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

10. **Offentlige Koncerter, Spørgsmaal om Afholdelse af en Koncert i Vangede.** (A. 118—1924).

Blichfeld: Som det vil være den højtærede Formand bekendt som Formand for Administrationsudvalget, har jeg til dette paa Opfordring og med Tilslutning fra mine Partifæller indsendt et Forslag om, at der maa blive afholdt en offentlig Koncert i Vangede.

Jeg vil gerne spørge, om der er truffet Afgørelse indenfor Administrationsudvalget herom, saa der maaske foreligger nogen Indstilling, idet vi jo nu gaar Sommerferien i Møde.

Formanden: Jeg vil gerne holde et Møde i Administrationsudvalget mellem dette offentlige og det lukkede Møde om Sagen; den har været behandlet i Administrationsudvalget, men der foreligger forskellige Indstillinger. Jeg vil gøre Forsøg paa at opnaa Enighed. Sagen vil i alle Tilfælde komme til Afgørelse i Aften.

Dørene lukkedes Kl. 7,40.

Mødet den 19. August 1924, Kl. 6.

Fraværende var: Lauritz Pedersen med anmeldt Forfald.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 24. Juli 1924 fra Skattedepartementet med Meddelelse om, at det under samme Dato har tilskrevet Gjentofte Kommunes Skatteborgerforening saaledes:

SKATTEDEPARTEMENTET.

København, den 24. Juli 1924.

„I en hertil indsendt Skrivelse har Foreningen meddelt, at Gjentofte Kommunes Ligningsmyndighed i en med Selvangivelsesblanketterne for Skatteaaret 1924—25 udsendt Vejledning blandt andet har udtalt, at Lejeværdien af Bolig i egen Ejendom normalt ansættes til 6 pCt. af Ejendomsskyldvurderingen, hvorhos Foreningen har forespurgt, om saadan Ansættelse er lovhjemlet, idet Foreningen mener, at nævnte Lejeværdi rettelig bør ansættes under Hensyn til den Leje, Huslejenævnene i Almindelighed anerkender.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Skattedepartementet alt i Skrivelse af 20. Januar 1921 til Skatteraadsforeningen, af hvilken Afskrift vedlægges, har udtalt, at den Omstændighed, at Vurderingssummen til Ejendomsskyld for en fast Ejendom forhøjes, ikke ubetinget behøver at medføre, at Lejeværdien af Ejerens Bolig i paagældende Ejendom forhøjes tilsvarende, idet Hensyn maa tages til blandt andet de gældende Begrænsninger for Huslejens Stigning. Efter hvad der er Skattedepartementet bekendt, er Praksis ved Skatteligningen herefter gaaet ud paa, at Lejeværdien af egen Bolig i ældre Ejendom, uanset den i

1920 stedfundne almindelige Vurdering til Ejendomsskyld blev ansat til 6 pCt. af den i 1916 satte Ejendomsskyldværdi med et Procenttillæg svarende til den af Huslejenævnene indrømmede Forhøjelse af Lejen, hvorhos Landsoverskatteraadet, med hvilket man har korresponderet om Sagen, har udtalt, at denne Praksis ogsaa vil kunne følges ved Ligningen for Skatteaaret 1924—25, idet den i Aaret 1923 foretagne nye almindelige Vurdering til Ejendomsskyld først er gældende fra den 1. Januar 1924.

Man skønner herefter ikke, at der er noget til Hinder for, at Ligningsmyndigheden i sin udsendte Vejledning har givet Anvisning paa at sætte Lejeværdien til 6 pCt., og forsaavidt der ved den i Anvisningen ommeldte Vurderingssum til Ejendomsskyld er tænkt paa Vurderingssummen pr. 1. Januar 1924, skønner man heller ikke, at dette under de gældende Forhold som Regel skulde kunne føre til Resultater, der i væsentlig Grad vil afvige fra den af Landsoverskatteraadet fulgte Fremgangsmaade.

Da den paagældende Ansættelse efter sin Natur imidlertid maa hvile paa et Skøn, og Forholdene i det enkelte Tilfælde kan gøre Anvendelsen af en almindelig Regel irrationel, er det en Selvfølge, at der i saa Fald maa finde en særlig Ansættelse af Lejeværdien Sted, og Ligningsmyndigheden i Gjentofte har da ogsaa i en over Sagen afgiven Erklæring erklæret sig fuldt ud indforstaaet hermed." (S. 158—1924).

b. Skrivelse af 7. August 1924 fra Københavns Amtsraad, hvormed fremsendes Rapport for 1923—24 over Københavns Amts Bivejes Tilstand; vedrørende Gjentofte Kommune hedder det:

„Vejene i denne Kommune holdes gennemgaaende i en særdeles god Stand med særlig Hensyntagen til de Krav, som med Rette kan stilles saavel fra Færdslens Side som fra Beboerne langs Vejene."

Formanden (Parkov): Kommunen opfordres derhos til inden 15. September d. A. at fremkomme med sin Erklæring over de i Rapporten indeholdte Bemærkninger om Kommunens Veje, for saa vidt disse Bemærkninger indeholder en Kritik af Vejenes Tilstand, hvad de imidlertid ikke gør. (T. F. 2866—1924).

c. Skrivelse af 16. Juli 1924 fra Københavns Amtsraad med Samtykke for Kommunen til at ændre § 45 i Vedtægten for Gjen-

tofte Kommunes Tjenestemænd og andre Funktionærer saaledes, at der til Vedtægtens § 45, 1ste Stykke, der lyder saaledes: „I ledige Tjenestemandsstillinger kan Antagelse paa Prøve ske i mindst et Aar" føjes: „dog for Skolebetjentes Vedkommende i indtil 3 Aar." (Ø. 280—1923).

d. Skrivelse af 25. Juli 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet har vedtaget af Amtsfattigkassen at udrede Halvdelen af Udgiften ved Enke efter Fisker Th. Nielsen, Hansigne Nielsens Datter Ingers Undervisning i Frk. Therese Madsens Døvstummeskole, hvorhos der meddeles Samtykke til, at den anden Halvdel af Udgiften afholdes af Kommunekassen. (U. 190—1924).

e. Skrivelse af 25. Juli 1924 fra Københavns Amtsraad med Samtykke til, at der af Kommunens Kasse udredes et Beløb af 100 Kr. til Udsætning af en Præmie ved Skovshoved Sejlklubs Kapsejlads i August Maaned d. A. (T. F. 2698—1924).

f. Skrivelse af 11. Juli 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet overfor Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk under s. D. har udtalt, at Amtsraadet ikke kan bevilge det af A/S Tolling fremsendte Andragende om Tilladelse til at etablere Ruteautomobilkørsel fra Lyngby over Jægersborg, Hovmarksgaardens Veje, Femvejen, Jægersborg Allé til Strandvejen ved „Over Stalden". (T. F. 2527—1924).

g. Skrivelse af 11. Juli 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet overfor Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk under s. D. har udtalt, at Amtsraadet ikke kan bevilge det af Direktør Andreas Jacobsen, Hillerød, fremsendte Andragende om Tilladelse til at etablere Rutekørsel med Automobil fra Lyngby over Jægersborg til Strandvejen ved „Over Stalden". (T. F. 2525—1924).

h. Skrivelse af 11. Juli 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet overfor Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk under s. D. har udtalt, at Amtsraadet er sindet at meddele Vognmand Povl Christen Thomsen, Bagsværd, den af ham søgte Tilladelse til at etablere Rutekørsel med Automobil fra Lyngby over Jægersborg, Jægersborg Allé, Femvejen og videre ad Alléen til Strandvejen ved „Over Stal-

den" paa sædvanlige Vilkaar, naar Viadukten over Banen ved Charlottenlund er færdig, samt under Forudsætning af, at der anvendes Vogne af passende ringe Bredde efter nærmere Godkendelse af Politiet, Gjentofte Kommunalbestyrelse og Amtsraadet, hvorefter Amtet forventer at modtage nærmere Forslag til Køreplan og Takster. (T. F. 2526—1924).

i. Skrivelse af 9. August 1924 fra Skoledirektionen for Sokkelund Herred med Meddelelse om, at Direktionen har godkendt, at

Frk. Emma Østergaard og
Frk. Ellen Nielsen

er antagne som Vikarer ved Gjentofte Kommunes Skolevæsen fra 1. August d. A. at regne, og at følgende indtil videre benyttes som løse Vikarer ved Skolevæsenet:

Hr. Poul Hansen Bøgh,
Hr. Svend Aagesen og
Frk. Bertha J. Petersen. (U. 207—1924).

j. Skrivelse af 17. Juli 1924 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse indenfor Amtsraadskredsen den 30. Juni 1924 udgjorde 270 Mænd, 158 Kvinder, ialt 428 Personer. (T. F. 2619—1924).

k. Skrivelse af 12. August 1924 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse indenfor Amtsraadskredsen den 31. Juli 1924 udgjorde 241 Mænd, 148 Kvinder, ialt 389 Personer. (T. F. 2969—1924).

l. Skrivelse af 7. Juli 1924 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. Juli 1924, udgjorde:

Fag	Mænd	Kvinder
Kvindelige Arbejdere		1
Farmacevter	1	
Murere	1	
Snedkere	4	
Typografer	3	
Handels- og Kontormedhjælpere	1	
Personligt tilmeldte	8	1
	18	2

m. Skrivelse af 1. August 1924 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. August 1924, udgjorde:

Fag	Mænd	Kvinder
Farmacevter	1	
Murere	1	
Snedkere	5	
Skibstømrere	3	
Typografer	4	1
Handels- og Kontormedhjælpere		1
Personligt tilmeldte	12	4
	26	6

n. Skrivelse af August 1924 fra Sundhedsstyrelsen med Tak for den Forekommenhed, der fra Kommunens Side blev vist Deltagerne i den af Folkenes Forbunds Hygiejnesektion her til Landet arrangerede Studierejse. (T. F. 2946—1924).

o. Skrivelse fra Ordrup Handelsforening med Anmodning om, at den paa Hjørnet af Jægersborg Allé og Lindegaardsvej opstillede Plakatsøjle maa blive fjernet eller ombyttet med den ved Jernbanepavillonen opstillede Søjle, hvorhos Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed henledes paa, at der ved Fejningen af Jægersborg Allé om Morgenen aldrig bliver vandet, hvorfor en Del Støv hvirvles op til lige stor Ulempe for de Vejfarende og Butikkerne ved Vejen. (T. F. 2763—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

p. Skrivelse af 8. Juli 1924 fra Udvalget angaaende Elektrificering af Slangerupbanen med Meddelelse om, at Ministeren for offentlige Arbejder har Bemyndigelse til at „meddele Selskabet Tilladelse til, til Brug ved en fremtidig Udvidelse af Driften paa Jernbanen ved Indførelse af elektrisk Drift eller paa anden Maade, at erhverve — om fornødent ved Ekspropriation efter Reglerne i Forordning af 5. Marts 1845 — de Arealer, som, for saa vidt angaar Strækningen fra Stationen i København til Stralsund ved Sydsiden af Hareskoven, udkræves til Anlæg af et 2det Spor og af nye Stationer" ... hvorfor „Opmærksomheden henledes paa, at der efter den foreliggende Plan for Arealerhvervelse forudsættes bibeholdt Niveauoverkørsler ved Vejskæringer-

ne, og at det derfor, saafremt Kommunalbestyrelsen i Henhold til Bestemmelsen i Overenskomstens § 1, 3. Stk." — oprettet mellem Jernbaneselskabet og Kommunalbestyrelsen i Forbindelse med Københavns og Gladsaxe Kommunalbestyrelser — „ønsker at erhverve Areal til at bringe Krydsninger i Gjentofte Kommune ud af Niveau, formentlig vil være rettest, at der af Kommunalbestyrelsen til sin Tid forelægges Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionen Plan til den derved bevirkede Forøgelse af Arealerhvervelsen." (T. F. 2472—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til Overvejelse i teknisk Udvalg.

q. Skrivelse af 18. August 1924 fra Boligselskabet „Studiebyen" med Anmodning om, dels at Vejene i Studiebyen, specielt Lundeskovsvej og Rygaards Allé paa støvede Dage maa blive vandet i Lighed med Kommunens øvrige Veje, dels om, at Kørselshastigheden for Automobiler paa de to nævnte Veje maa blive nedsat til 15 km i Timen. (T. F. 3024—1924).

r. Skrivelse af 18. August 1924 fra Sagfører J. Wenzzel med Henstilling til Kommunen om at overtage Sauntesvej som offentlig Vej eller dog træffe Foranstaltninger til, at Vejen ikke — som det nu er Tilfældet — trafikeres med svær Arbejdskørsel, idet Lodsejerne, saafremt Kommunen ikke ønsker at intervenere, maa se sig nødsaget til at opsætte en Bom for Vejen og saaledes forhindre Kørsel paa Vejen. (T. F. 3006—1924).

Formanden: Skrivelsen er henvist til teknisk Udvalg.

s. Skrivelse af 11. August 1924 fra Hellerup Sejlklub med Anmodning om, at Kommunen atter i Aar vil vise Klubben og Sejlsporten sin Interesse og Velvilje ved at udsætte en Ærespræmie ved Klubbens Kapsejlads den 7. September d. A. (T. F. 2914—1924).

Formanden: Dette Spørgsmaal plejer at være Genstand for Overvejelse i teknisk Udvalg, hvorfor jeg henviser Skrivelsen dertil.

t. Skrivelse af 16. August 1924 fra Skovshoved Sejlklub med Tak for den særdeles smukke Ærespræmie, som Kommunen havde skænket Klubben i Anledning af Kapsejladsen den 10. August s. A. (T. F. 2989—1924).

u. I et forud for dette afholdt lukket Møde foretoges følgende Indstillinger til Besættelse af to Adjunktembeder ved Øregaard Gymnasium:

I: Til Adjunktembedet med Historie og Engelsk som Hovedfag:

Nr. 1: Marquard Grubbe, Viborg.
Nr. 2: K. F. Plesner, Rungsted.
Nr. 3: O. Jonsen, København.

II: Til Adjunktembedet med Fransk som Hovedfag:
Frk. Frederikke Abell.

v. I Tiden 1. Juli—18. August 1924 incl. er følgende, teknisk Forvaltning vedrørende, Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 1. Juli meddelt Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening samt Jægersborg Kommunalforening, at Spørgsmaalet om Anlæg af en Sporvej forbi Amtssygehuset, er til Overvejelse i Kommunalbestyrelsen, og at denne, forinden videre foretages, afventer Svar fra Amtsraadet. (T. F. 2180 og 2181—1924).

Den 1. Juli samtykket i, at Grundejerne ved C. L. Ibsensvej paa egen Bekostning lader udføre en Refuge ved Skæringen mellem nævnte Vej og Nyvej efter Anvisning fra teknisk Forvaltning. (T. F. 2182—1924).

Den 2. Juli afsendt Skrivelse fra Grosserer Gutzon Münster som Svar paa en Henvendelse fra ham vedrørende Spørgsmaalet om offentlig Reklamering udenfor Plakatsøjlerne, specielt om eventuel Fjernelse af Plakattavler. (T. F. 1842—1924).

Den 2. Juli skrevet til Politimesteren angaaende samme Sag. (T. F. 1842—1924).

Den 2. Juli afsendt Skrivelse til Grosserer Gutzon Münster sen, Ejer af Matr. Nr. 7my af Gjentofte, angaaende Kommunens Prioritet for Sporvejsafgift samt for Vej- og Kloakbidrag af nævnte Ejendom. Fastholdt Kommunens sædvanlige Standpunkt, men tilbudt eventuel Medvirkning til Tilvejebringelse af fornøden Sikkerhedsstillelse paa særlig Maade. (T. F. 2090—1924).

Den 10. Juli idømt Ejeren af Bernstorffsvej 160 en Bøde paa 200 Kr. i Henhold til Vandværksregulativets § 13 som Følge af ulovlig Anvendelse af Vand fra en Gaardhane uden Maaler til Afvaskning af Biler. (T. F. 1714—1924).

Den 10. Juli imødekommet Anmodning fra Direktionen for Stolpegaard angaaende Behandling af Stolpegaardsvej forbi Syge-

afdelingens Have med et støvbindende Middel. (T. F. 2183—1924).

Den 10. Juli paalagt Ejerne af Jomsborgvej 9—19, Strandvej 110, 110 A., B., D., E., samt Lille Strandvej 2, 2 B., og 2 C. og endvidere Strandvej Nr. 96 m. fl. inden 1. September d. A. at ændre Installationen med Hensyn til Vandklosetter i disse Ejendomme saaledes, at Klosetterne anbringes efter Maaler. (T. F. 1523, 1524 og 1622—1924).

Den 12. Juli meddelt Jægersborg kommunale Forening, at Anlæg af Vejen fra Ermelundsvej til Brogaardsvej nu bliver fremmet, medens man for Tiden ikke kan afgive noget Tilsagn om den ønskede Udvidelse af Jægersborg Allé mellem Vældegaardsvej og Kasernen. (T. F. 2091—1924).

Den 30. Juli overfor Ingeniør H. C. Norup samtykket i, at der foretages Udstykning paa nærmere angiven Maade af Matr. Nr. 13di, dn, do af Gjentofte mod Deklaration om Udlæg af to Strimler paa hver 2,5 m's Bredde som fælles Adgangsvej til de to bageste Grunde. (T. F. 2191—1924).

Den 4. August paalagt forskellige Grundejere at sørge for de fornødne Beholdere til regulativmæssig Renovationsudførsel, idet saadan Udførsel fremtidig vil blive foretaget fra de paagældende Ejendomme, nemlig Annettevej 4, Skovrankevej 2 og Hyldegaardsvej 21. (T. F. 1498—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og Andragender om Dispensation fra Brandpolitiloven samt afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

x. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 1. Juli 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af en Forhøjelse med 2500 Kr. af det Snedker J. G. V. Hansen, Gjentofte, tilstaaede Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Boligopførelse. (Ø. 141—1923);
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Dampskibsfører August O. Grove, Hellerup, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 6000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Gersonsvej, samt at garantere for Halvdelen af dette Beløb. (Ø. 101—1924);
3) at anbefale, at der ydes Urmager Chr. Jespersen, København, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Vangede-

vej, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 110—1924);

4) at bevilge Lærer Arnold Hansen ved Maglegaards-Skolen et Tilskud paa 300 Kr. til Hjælp til en Studierejse til Frankrig i Sommerferien. (U. 188—1924);

5) at overdrage Arbejdet ved Vinduespudsningen i Kommunens Skoler til følgende Glarmestre:

Glarmester	Adsersen, Gjentofte: Gjentofte Skole	Kr. 98,33
—	Torp, Gjentofte: Hellerup Skole	- 90,00
—	P. E. Jensen, Hellerup: Maglegaards-Skolen	- 70,00
—	H. P. Lillelund, Charl.: Ordrup Skole	- 140,00
—	do. do. Skovshoved Skole	- 50,00
—	Petersen, Gjentofte: Vangede Skole	- 35,00
—	H. P. Lillelund, Charlottenlund: Øregaard Gymnasium	- 100,00
—	Petersen, Gjentofte: A. Sidenius' Skole	- 42,00

Alt pr. Gang.

6) at ansætte Snedker Kaj Andersen som Skolebetjent ved Maglegaardsskolen fra 1. August 1924 at regne. (U. 160—1924);

7) at optage Frk. Emma Østergaard og Frk. Ellen Nielsen paa Vikarlisten for Skoleaaret 1924—25 og for samme Tidsrum at genopføre følgende nuværende Vikarer: Hr. Harry Christensen, Hr. Rud. Ilnæs, Hr. Poul Bøgh, Hr. Vogelius Jørgensen, Frk. Gyring, Frk. Ring-Hansen, Frk. Elna Lønggaard samt Cecilie Brogaard. (U. 207—1924);

8) paa nærmere angivne Vilkaar at yde Maglegaards-Skolen et Laan paa 1500 Kr. til Hjælp til Anskaffelse af et Flygel. (U. 172—1924);

9) at anbefale et Andragende fra Restauratør Carl Frederik Hansen om Bevilling til at drive Beværtning uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke i Ejendommen Strandvej Nr. 316, Skovshoved, Villa „Hasa". (Ø. 105—1924);

10) at lade Kommunen for Aaret 1924 udrede Omkostningerne ved de normale Vedligeholdelsesarbejder ved „Vangede Smaabørnsasyl"s Bygning, Stolpegaardsvej Nr. 6. (A. 63—1924);

11) at antage Tilbud fra Murermester Schou-Jensen paa Opførelsen af to Dobbelthuse i Jægervangen til Brug for Husvilde for et Beløb af ialt 56,834 Kr. (E. 90—1924);

12) at lade Kommunen overtage Halvdelen af de med Udførelsen af forskellige Arbejder paa Ermelundssletten i Anledning af

det internationale Spejderstævne i August 1924 forbundne Udgifter — med indtil 2000 Kr. — for sin Regning. (T. F. 1920—1924);

13) at henlægge den ene af de to i Gjentofte Folkepark planlagte offentlige Koncerter til Afholdelse i Vangede. (A. 118—1924);

14) at bemyndige Ejendoms- og Byggeudvalget til at forhandle videre med Gjentofte Menighedsraad angaaende en Overdragelse til Menighedsraadet af Vangede Skolebygning. (E. 83—1923);

15) at bemyndige Kommunalbestyrelsens staaende Udvalg til at træffe Afgørelse i Sager af mindre Betydning i Kommunalbestyrelsens Ferie;

16) at modtage Tilbud fra Københavns Kul- og Koks- Kompagni paa Levering af Kul til Vandværket paa Mantziusvej for en Pris af 38 Kr. 25 Øre pr. ton, frit tilkørt og aflæsset ved Vandværket. (T. F. 2341—1924).

17) at modtage Tilbud fra Petri & Haugsted paa Asfaltering af Kongelysvej. (T. F. 2249—1924);

18) at bemyndige teknisk Udvalg til at indhente og akceptere Tilbud paa Vejanlæg paa Tjørnegaardens Jorder. (T. F. 2404—1924);

19) at bemyndige Ejendoms- og Byggeudvalget til i Forbindelse med de tre af Kommunalbestyrelsen valgte Medlemmer af Bestyrelsen for A/S Hellerup Klub at træffe enstemmig Afgørelse med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunalbestyrelsen kan tillade Opførelsen af Biografteaterbygningen paa Hjørnet af Øregaards Allé og Strandvejen paa Basis af den tegnede Aktiekapital. (E. 120—1922).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Udleje til De forenede Skoler af Lokalerne i Skolebygningen Duntzfeldts Allé Nr. 8.** (U. 220—1924).

Næsted: I Foraaret har Skoleudvalget ført forskellige Forhandlinger med De forenede Skoler angaaende det fremtidige Lejeforhold og Indretning af Underskolerne her i Kommunen.

Da vi imidlertid paa det paagældende Tidspunkt ikke kunde overse, hvorledes Udviklingen vilde forme sig, besluttedes det af de to Parter, at man skulde vente til Efteraaret med at træffe den endelige Ordning af Forholdet mellem Kommunen og De for-

enede Skoler herude med Hensyn til Udlejningen af det tidligere Øregaard Gymnasiums Bygning paa Duntzfeldts Allé.

Men da man jo ogsaa for indeværende Skoleaar maatte have en Ordning, modtog Kommunen under 5. Juli i Aar en Skrivelse fra De forenede Skoler, hvori de anmoder om at faa overladt mod samme Leje som hidtil, nemlig 3,456 Kr., følgende Lokaler: Kælderetagen, Stueetagen, 1ste Sal samt Gymnastik- og Sløjdsal, hvorefter de videre foreslaar, at Bygningen i sin Helhed fra og med Begyndelsen af Skoleaaret 1925—26 udlejes Skolerne for en længere Aarrække.

Der skrives endvidere: „Skolerne vil i Skoleaaret 1924—25 anvende Lokalerne til den hidtidige Forberedelsesskole til Øregaard Gymnasium, i hvilken Skoles 1ste Klasse man nu for at imødekomme Kommunalbestyrelsens Ønsker har aabnet Adgang for Piger; de anførte Lokaler er nødvendige til Drift af en 5-klasset Underskole med Børnehave. Skolerne er dog, for saa vidt Krav herom maatte blive fremsat af Kommunalbestyrelsen, villige til at stille to af Lokalerne paa 1ste Sal til Disposition efter Undervisningens Ophør for teknisk Skole..." Det vil altsaa sige, at foruden den øverste Etage og et Par Fysik- og Kemilokaler, som Skolerne ikke benytter, vil de stille et Par af de Lokaler, de ellers benytter, til vor Raadighed. „Skolerne formener, at den ret gennemgribende Reparation, som Bygningens forsvarlige Vedligeholdelse formentlig kræver, i det væsentlige kan udskydes til næste Aar, og at det samme gælder de Forandringer i Sanitetsanlægget, som nødvendiggøres ved, at Skolen fremtidig skal optage Piger. Derimod tillader man sig at henstille, at der allerede nu foretages følgende mindre Reparationer:

Eftersyn af Trapperne fra Stuen til 1ste Sal,

Eftersyn af Gymnastiksal og Omklædningsrum, navnlig af Gulvene,

Eftersyn af Lokalerne i Stueetagen, der særlig trænger til Hvidtning og Maling,

Eftersyn af Varmeapparatet..." Alle disse Ting, Eftersyn af Trapper og Gulve og Maling, drejede sig nærmest om Smaareparationer, der allerede er udført; derimod er der intet foretaget med Hensyn til Varmeapparatet. Der tilføjes:

„Det bemærkes sluttelig, at Skolerne, for saa vidt Kommunen ønsker at benytte de disponible Lokaler til andet Brug, er villige til at føre Tilsyn med disse og til at sørge for Opvarmningen og Rengøringen, mod at Kommunen yder forholdsmæssig Bidrag til de samlede Udgifter i de anførte Retninger..."

Skoleudvalget mener at kunne gaa ind paa Forslaget om at udleje Lokalerne for et Beløb af 3,456 Kr. for indeværende Aar, altsaa Skoleaaret 1924—25, og paa Udvalgets Vegne skal jeg indstille dette til Vedtagelse, idet man dog overfor De forenede Skoler pointerer, at Kommunalbestyrelsen paa ingen Maade dermed føler sig bundet med Hensyn til en senere Ordning, et Forbehold, som særlig Blichfeld har ønsket at understrege.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

2. **Forlængelse af Ermelundsvej til Brogaardsvej.** (T. F. 2185—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger en Skrivelse af 17. Juni 1924 fra Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening med Henstilling om, at Anlægget af Ermelundsvejs Forlængelse til Brogaardsvej maa blive paabegyndt og fuldført snarest.

Skrivelsen har været til Overvejelse i teknisk Udvalg og paa dettes Vegne skal jeg indstille, at man besvarer den paa samme Maade, som den højtærede Formand før oplyste, at man havde besvaret en Henvendelse fra Jægersborg kommunale Forening i samme Retning, nemlig derhen, at Spørgsmaalet har været til Overvejelse indenfor Kommunalbestyrelsen og nu vil blive fremmet.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

3. **Benævnelse af en ny Vej mellem Strandvejen og Øresund, omtrent udfor Maglemosevej.** (T. F. 2668—1924).

Engelstoft-Schmidt: Paa Strandgrunden omtrent udfor Maglemosevej er der i Løbet af Sommeren anlagt en ny Vej og der er opført et Par Bygninger derved, og der foreligger derfor nu en Skrivelse, dateret 22. Juli 1924, fra Murermester A. V. Andersen om Godkendelse af et Navn til Vejen, der altsaa strækker sig fra Strandvejen mod Sundet; han foreslaar selv følgende Navne „Sundvænget", „Strandvænget", „Ved Sundet" eller „Agdasvej".

Indenfor teknisk Udvalg har vi især sluttet os om Navnet „Sundvænget", og paa Udvalgets Vegne skal jeg indstille dette til Approbation.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

4 **Belysning af Krygers Allé og Gruts Allé.** (T. F. 2849—1924).

Engelstoft-Schmidt: I Krygers Allé har der hidtil staaet et Par Lygter umonteret; Vejen i Almindelighed er ikke belyst. Der er imidlertid i de senere Aar sket en meget kraftig Bebyggelse ved Vejen, saa den nu er omtrent fuldt bebygget, og Beboerne har i høj Grad følt Savnet af Belysning.

Nu foreligger der en Skrivelse af 6. August 1924 fra Direktør Knud Trolle, Krygers Allé Nr. 4, hvori han paa egne og de øvrige Lodsejeres Vegne anmoder om, at Krygers Allé maa blive belyst, saaledes at den i Alléen opstillede Lygtepæl bliver monteret og Lygten tændt.

Dette Ønske mener teknisk Udvalg at kunne gaa med til; det er i Virkeligheden et berettiget Krav, der er fremsat.

Samtidig har vi indenfor Udvalget taget op til Overvejelse Spørgsmaalet om Belysning af Gruts Allé, som heller ikke er belyst, og paa Udvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at en Lygte paa Gruts Allé mellem Krygers Allé og Tranegaardsvej monteres og tændes, ligesom man altsaa imødekommer den Anmodning, der foreligger fra Direktør Trolle med Hensyn til Belysningen af Krygers Allé.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

5. **Nedlægning af det udfor Sporvognsremisen i Hellerup værende Pissoir.** (T. F. 2315—1924).

Engelstoft-Schmidt: Ved Anlægget af den ny Nødtørftsanstalt ved Takstgrænsen i Hellerup har Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab stillet sig meget velvilligt, idet Selskabet deltog med et meget stort Beløb i Etableringsomkostningerne. Nu forespørger Selskabet, i en Skrivelse af 26. Juni 1924, om Kommunalbestyrelsen kan gaa med til, at det Pissoir, der er anbragt udfor Sporvognsremisen i Hellerup nedlægges, idet man anfører, at denne lille Anstalt er mindre skøn og mindre god, i det hele taget nærmest til Ulempe for Kvarteret.

Vi har undersøgt Spørgsmaalet nøje, da vi jo ikke er meget stærke i at afskaffe Nødtørftsanstalter, men her synes vi, der kunde være Grund dertil, idet der fra Takstgrænsen ved Hellerup langs Strandvejen er anbragt Nødtørftsanstalter i ret stor Udstrækning. Der er først den ved Takstgrænsen, altsaa den nye underjordiske, saa er der en i Strandparken ved Hellerup Lystbaadehavn, en i Øregaardparken, en ved Constantia o. s. v.

Udvalget mener derfor godt, at vi i dette Tilfælde kan gøre Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab den Indrømmelse, at man nedlægger dette Pissoir; jeg personlig tror ikke, det vil være til Gêne for nogen, at det forsvinder — tværtimod er der mange, som sikkert vil glæde sig over, at det bliver bragt ud af Verden.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at den foreliggende Skrivelse besvares imødekommende.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Byggesag vedrørende Matr. Nr. 30ab af Gjentofte, Bernstorffsvej Nr. 127.** (T. F. 2576—1924).

Engelstoft-Schmidt: Bernstorffsvej Nr. 127 er en pæn Forretningsvilla. Ejeren forespørger, om han maa opføre en Tilbygning til Forretningsbrug ud i Skellet mod Nabogrunden og saaledes, at det ifølge Servituterne tilladte ubebyggede Areal derved overskrides.

Arealet er 600 m², hvoraf kun ¼ maa bebygges; ved den projekterede Bebyggelse vilde det bebyggede Areal udgøre 186 m².

Grunden er Andragerens egen, men der skal ske Dispensation fra Servituterne, for at han kan bygge som ønsket, og det mener vi fra teknisk Udvalgs Side ikke vil være heldigt. I det hele taget er den Slags Bebyggelse, her er Tale om, ikke ganske velset; det vilde blive en lang, kedelig Rækkebebyggelse, idet Bebyggelsen paa den tilstødende Grund ogsaa er sket ud i Skellet; Arealet vilde forøvrigt ved en saadan Bebyggelse ogsaa blive for stærkt belastet.

Paa det tekniske Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at Kommunalbestyrelsen ikke dispenserer i dette Tilfælde.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Byggesag vedrørende Matr. Nr. 7f og 7æ af Ordrup, Ordrupvej Nr. 64.** (T. F. 2694—1924).

Engelstoft-Schmidt: Vi har tidligere haft Spørgsmaalet om Bebyggelse af Matr. Nr. 7f og 7l af Ordrup, ved Ordrupvej, fremme til Behandling.

Der foreligger nu en meget smuk Plan til Opførelse af en Rækkebebyggelse, nemlig 14 sammenhængende Huse; dette strider i og for sig ikke imod Servituterne, men det er saa, at det paa disse Arealer krævede Mindstemaal for Areal og Façade

for de enkelte Parceller ikke kan overholdes ved den tilsigtede Bebyggelse, idet der kræves mindst 600 m² Areal og mindst 18 m Façade.

Udvalget mener ikke, at man kan gaa med til Dispensation fuldt ud i dette Tilfælde, fordi Grundene ved en eventuel senere Ombygning af Ejendommene, vilde blive meget smaa, men vi indstiller til Kommunalbestyrelsen at godkende den foreliggende Plan under Forudsætning af, at Udstykningen finder Sted saaledes, at hvert Matr. Nummer omfatter to Huse; i saa Fald kan det nemlig tillades, at Façaden kun bliver ca. 15 m og Grundarealet for Parcellerne ca. 1500 Kv. Al.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

8. **Andragende om Erstatning for Reparation af en Badeovn i Ejendommen Fredensvej Nr. 1.** (T. F. 2513—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger en Skrivelse af 11. Juli 1924 fra Fuldmægtig R. Heide, Fredensvej Nr. 1, med Anmodning om Erstatning for Reparation af en Badeovn, der efter hans Formening er blevet beskadiget som Følge af afbrudt Vandtilførsel den 26. April 1924.

Vi har ladet anstille en nøjere Undersøgelse, og det viste sig, at der ikke fra Kommunens Side har været lukket for Vandet paa det opgivne Tidspunkt, idet der var Vand i Rørene andre Steder i samme Ejendom, og der er ikke fra Vandværkets Side foretaget Arbejder af nogen Art paa Ledningerne i det paagældende Kvarter, saa den skete Afbrydelse af Vandforsyningen maa derfor skyldes en lokal Fejl, som Kommunen ikke kan bære Ansvaret for; paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at Begæringen afslaas; det drejede sig om et Beløb af 19 Kr. 50 Øre.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

9. **Andragende om Refusion af betalt Vandafgift vedrørende Matr. Nr. 5s af Bernstorff, Gamlehave Allé.** (T. F. 2683—1924).

Engelstoft-Schmidt: For 4—5 Aar siden opførte Dr. med. L. Lauritzen et Sommerhus paa Matr. Nr. 5s af Bernstorff, ved Gamlehave Allé. Imidlertid benyttede han det til Helaarsbeboelse de første Aar, og han blev derfor med Hensyn til

Vandafgift opført paa samme Maade som de øvrige Helaarsbeboere herude.

Der foreligger nu en Skrivelse fra ham, hvori han angiver at have været Sommerbeboer herude de sidste Par Aar, hvorfor han anmoder om at faa refunderet den Vandafgift m. m., han har betalt for Tiden 1919—2det Halvaar af 1923—24, med 25 pCt. i Lighed med den Refusion, Kommunen yder andre Sommerbeboere.

Da Dr. Lauritzen imidlertid ikke har anmeldt, at Huset kun har været benyttet til Sommerbeboelse, kan Kommunen ikke yde ham Refusion for de forløbne Aar, hvorimod vi kan betragte denne Skrivelse som en Anmeldelse om Sommerbeboelse for indeværende Aar, saaledes at hans Vandforbrug altsaa herefter vil blive beregnet efter Sommerpris.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer Dr. Lauritzen i Overensstemmelse med, hvad jeg her har udtalt.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

Dørene lukkedes Kl. 6,30.

Mødet den 2. September 1924, Kl. 6.

Fraværende var: Toldberg paa Grund af Sygdom.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 26. August 1924 fra Skoledirektionen for Sokkelund Herred med Meddelelse om, at Undervisningsministeriet under 11. s. M. har approberet det med Skrivelse af 14. Juli 1924 af Skoledirektionen indsendte ændrede Forslag til ny Skoleplan for Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen, hvorhos Ministeriet beder sig tilstillet de i sin Tid af Kommunens Overlærere fremsendte Ansøgninger, for at der i Henhold til Skoleplanens § 9, 2. Stk., kan udvirkes kgl. Udnævnelse for de paagældende. (U. 40—1924).

b. Skrivelse af 20. August 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet har udfærdiget Tilladelse for A/S Strandvejsautomobilet til at drive Rutekørsel med Automobil fra Lyngby over Fortunen til Klampenborg paa nærmere angivne Vilkaar. (T. F. 3058—1924).

c. Skrivelse af 28. August 1924 fra Københavns Amtsraad, hvormed fremsendes et af Amtsraadet vedtaget ændret Regulativ for Snekastningsbyrdens Fordeling i Kommunerne i Københavns Amtsraadskreds, affattet i Henhold til Lov Nr. 96 af 22. April 1906, § 5. (T. F. 3188—1924).

d. Skrivelse af 21. August 1924 fra Sokkelund Herreds Provsti med Meddelelse om, at Hans Majestæt Kongen under 16. s. M.

har bifaldet, at Embedet som Kaldskapellan for Ordrup Menighed omdannes til et Embede som residerende Kapellan for samme Menighed.

Det tilføjes, at Embedet vil blive normeret med den i Lønningslovens § 5 fastsatte Lønning af 3480 Kr. aarlig samt Dyrtidstillæg. (A. 174—1924).

e. Skrivelse af 30. August 1924 fra Lystskovdistriktet med Meddelelse, om at man for at bevare Bevoksningerne i Jægersborg Dyrehave ønsker at undgaa den hidtidige Opsamling af Sankebrænde, hvortil ubemidlede Beboere i Kommunen hidtil har haft Adgang, og at der derfor foreløbig for et Tidsrum af 10 Aar i Stedet for denne Adgang til Brændesankning vil blive stillet et Kvantum Bøgekvas aarlig til Disposition for Gjentofte og Lyngby—Taarbæk Kommuner til gratis Uddeling til ubemidlede Beboere. (A. 172—1924).

Formanden (Parkov): Denne Skrivelse henvises til Behandling i Forsørgelsesudvalget.

f. Skrivelse af 30. August 1924 fra Sognefoged A. C. Andersen med Anmodning om, at Schioldannsvej, der nu er Adgangsvej til Billetsalgsstedet i Ordrup, maa blive overtaget som offentlig Vej. (T. F. 3211—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til Overvejelse i teknisk Udvalg.

g. Skrivelse af 29. August 1924 fra Gjentofte Kommunes økonomiske Forvaltning med Meddelelse om, at Dyrtidstillæget til Kommunens Tjenestemænd ifølge Finansministeriets Bekendtgørelse af 12. August 1924 (Statstidende 13. s. M.) for Halvaaret Oktober 1924—Marts 1925 er fastsat for gifte til 702 Kr. aarlig, dog ikke over 39 pCt. af den paagældende Tjenestemands Grundløn og Alderstillæg tilsammen, for ugifte til 468 Kr. aarlig, dog ikke over 26 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen. (Ø. 54—1922).

h. I et forud for dette afholdt lukket Møde foretoges følgende nye Indstilling til Besættelse af et Adjunktembede ved Øregaard Gymnasium med Historie og Engelsk som Hovedfag:

Nr. 1: mag. art. K. F. Plesner, Rungsted.
Nr. 2: cand. mag. O. Jonsen, København.
Nr. 3: cand mag. V. Heilmann, Hellerup.

Formanden: Denne Indstilling er foranlediget ved, at den Ansøger, vi i sidste Møde vedtog at indstille som Nr. 1, har trukket sin Ansøgning tilbage. (U. 177—1924).

I. I Tiden 19. August—1. September 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 19. August besvaret en Klage fra Slagtermester L. Johansen med flere Grundejere ved Strandparksvej angaaende Bekæmpelse af Støvplagen paa Strandparksvej. Lovet, at Vejbanen foreløbig vil blive vandet med en Tjæreopløsning. (T. F. 2856—1924).

Den 19. August meddelt Statsbanerne, at man bl. a. paa Ramperne for Hyldegaardsviadukten ønsker Flisebelægning paa begge Fortove af Hyldegaardsvej, vest for Broen og paa nordre Fortov øst for Broen samt paa vestre Fortov af Gyldenlundsvej fra Broen til Vasehøjvej; af Omkostningerne refunderes en Del af Kommunen. (T. F. 2813—1924).

Den 20. August meddelt Entreprenør Chr. Arnt-Jensen, at Kommunalbestyrelsen efter Omstændighederne kan indgaa paa at lade Sagen angaaende Kloakanlægget i Jægersborg Allé afgøre ved en af Dansk Ingeniørforening valgt Skønsmand. (T. F. 2480—1924).

Den 23. August overfor Sjællands Stiftamt afgivet Erklæring angaaende et Andragende fra Telegrafassistent A. Høyer om Byggetilladelse paa en Parcel af Højsgaardens Jorder. Fastholdt de sædvanlige af Kommunen stillede Betingelser. (T. F. 2653—1924).

Den 30. August meddelt Overretssagfører Aage Park i Anledning af en af ham indsendt Klage over Tuborgvejs Tilstand, at der i den nærmeste Fremtid vil blive foretaget en foreløbig Udbedring af nævnte Vej, medens Spørgsmaalet om Vejens Grundforbedring og Overtjæring vil blive overvejet ved Lægningen af Budgettet for næste Regnskabsaar. (T. F. 3054—1924).

Den 30. August meddelt Charlottenlund Postkontor, at Kommunen ikke vil se sig i Stand til, som ønsket, at etablere en Overkørsel over Fortovet paa Raadhusvej ud for det Vindue, hvorfra Pakkerne udlæsses i Postpakvognen. (T. F. 3049—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og Andragender om Dispensation fra Brandpolitiloven samt afgjort Sager

om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget.

j. Fra 24. Juni til 25. August 1924 er nedennævnte Sager i Henhold til Forretningsordenens § 12 expederede efter enstemmig Indstilling fra Ejendoms- og Byggeudvalget:

Den 26. Juni meddelt Finansministeriet, at Kommunalbestyrelsen som Kautionist for en Del af det Musiker R. P. Rytter i Henhold til Lov af 1. April 1921 ydede Statslaan med Pant i Matr. Nr. 1b—1c af Gjentofte By og Sogn, kan indgaa paa, at et Areal af ca. 54 m² uden Fradrag relaxeres af det for nævnte Statslaan stillede Pant. (Ø. 231—1921).

Den 1. Juli tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Montør S. P. Sørensen tilstaaede Statslaan til Boligopførelse respekterer 11,800 Kr. i Østifternes Kreditforening og en Grundprioritet paa 3750 Kr. (Ø. 86—1923).

Den 7. Juli meddelt A/S Hellerup Klub Tilladelse til at paabegynde Opførelsen af en Foreningsbygning i Hellerup, naar der af almindelige Aktionærer (ikke Haandværkere eller Restauratøren) er tegnet yderligere 25,000 Kr. i Aktier. (E. 83—1924).

Samme Dag meddelt Ingeniør, cand. polyt. V. Berthelsen Tilladelse til at anbringe en elektrisk Stikledning over Hjørnet af Kommunens Grund, Matr. Nr. 8b af Gjentofte, beliggende ved Lundegaardsvej. (E. 162—1923).

Den 12. Juli tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Sporrenser A. Johansen tilsagte Statslaan til Boligopførelse respekterer 8,500 Kr. til Østifternes Kreditforening, Vejdeklarationer paa 1,700 Kr. og en privat Prioritet paa 2,900 Kr. (Ø. 133—1923).

Den 12. Juli meddelt Fru Overretssagfører A. K. Steenbuch, at Kommunalbestyrelsen accepterer Tilbud om Køb af en Parcel af „Stormske Jorder" beliggende ved Kirkebakken. (E. 104—1924).

Den 14. Juli tilskrevet Tjørnegaardens Haveforening om de nærmere Betingelser for Afstaaelsen af en Del af det af Foreningen hidtil lejede Areal paa Tjørnegaardens Jorder, om hvilken Afstaaelse er opnaaet Enighed med Foreningens Bestyrelse i det den 9. Juli d. A. afholdte Ejendoms- og Byggeudvalgsmøde. (E. 169—1919).

Den 15. August meddelt Detailhandler N. Stoktoft, at Kommunalbestyrelsen for sit Vedkommende intet har at erindre mod, at den af ham i „Tranegaard" lejede Butik med Baglokale overdrages til Fru B. Sandberg Weiss, København. (E. 115—1924).

Den 16. August meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at der ydes Detailhandler V. J. J. Christensen et Forskud paa 8000 Kr. af det ham tilstaaede Statslaan, stort 12,000 Kr., til Opførelse af et Hus paa Matr. Nr. 4qg af Gjentofte.. (Ø. 292—1923).

Samme Dag meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at der paa nærmere anførte Betingelser ydes Murermester A. Graner et Forskud paa 18,000 Kr. af det ham tilstaaede Statslaan, stort 36,000 Kr., til Opførelse af et Hus paa Matr. Nr. 12b af Gjentofte By og Sogn. (Ø. 84—1924).

Samme Dag meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at der ydes Arkitekt Otbo et Forskud paa 4300 Kr. af det ham tilstaaede Statslaan, stort 7000 Kr., til Opførelse af et Hus paa Matr. Nr. 18fk af Gjentofte. (Ø. 193—1923).

Samme Dag meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at der ydes Enkefru Ellen Petersen et Forskud paa 6000 Kr. af det hende tilstaaede Statslaan, stort 12,000 Kr., til Opførelse af et Hus paa Matr. Nr. 12hl—12hm af Gjentofte. (Ø. 250—1923).

Samme Dag tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Malermester K. Th. Nielsen tilstaaede Statslaan til Boligopførelse respekterer et privat Laan paa 2000 Kr., udover de tidligere godkendte Laan i Østifternes Kreditforening og Østifternes Hypotekforening. (Ø. 23—1923).

Samme Dag meddelt Tegner Carl Andresen Tilladelse til paa nærmere Vilkaar at udleje et Værelse i den med Statstilskud opførte Villa, Tjørnekrogen Nr. 7, Gjentofte, til Massøse Frk. Trolle. (E. 79—1921).

Den 18. August meddelt Direktør Mayntz Petersen, Amager Boulevard 108, København, Tilladelse til at overtage en Lejlighed i den A/S „St. Paulsgaard" tilhørende Ejendom paa Hjørnet af Rebakkevej og St. Paulsvej, hvortil er ydet Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922. (Ø. 13—1923).

Den 18. August meddelt Arkitekt Vilh. Jørgensen for „De samvirkende Menighedsplejers Sygehjem" Afslag paa Andragende om Dekort i Købesummen for den af Menighedsplejerne købte Parcel af Tjørnegaardens Jorder, men samtidig erklæret, at man, efter Aftale paa Stedet, er villig til at tilføre Grunden noget bedre Fyld. (E. 106—1924).

Samme Dag tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Maskinist N. E. Andersen tilsagte Statslaan til Boligopførelse respekterer de optagne Kredit- og Hypotekforeningslaan. (Ø. 41—1923).

Den 25. August tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Forstkandidat Bornebusch tilsagte Statslaan foruden en Grundprioritet paa 4,116 Kr. respekterer indtil 12,000 Kr. i Kredit- og Hypotekforeningslaan. (Ø. 160—1923).

k. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 19. August 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af de Laan i Henhold til Lov af 23. December 1922, som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:
   Dampskibsfører August Otto Grove,
   Fisker J. P. Hansen.
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Tømrer Dufri E. Fr. Jensen, Dyssegaardsvej, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 8000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Dyssegaardsvej Nr. 75, samt at garantere for Halvdelen af dette Beløb. (Ø. 113—1924);
3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Toldassistent E. C. N. Sihm, Solbakkevej, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre paa Hjørnet af Dalvej og Solbakkevej, samt at garantere for Halvdelen af dette Beløb. (Ø. 137—1924);
4) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at der ydes Murermester Carl Glatrup, Gjentofte, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 48,000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Gjentofte Kirkeplads, indeholdende tre 3-Værelsers- og tre 4-Værelsers Lejligheder samt to større Lejligheder og 4 Butikker, samt at garantere for Halvdelen af dette Beløb. (Ø. 140—1924);

5) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at der ydes Ejendomsaktieselskabet Matr. Nr. 31cv af Gjentofte By, Maglegaard Sogn, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 126,000 Kr. til et Hus, det agter at opføre i Fortsættelse af det Byggeforetagende, der for Tiden opføres paa Hjørnet af Sigridsvej og Strandvejen, saaledes at den projekterede Bygning, der skal indeholde 18 Lejligheder, kommer til at ligge paa Hjørnet af Bengtasvej og Strandvejen, samt at garantere for Fjerdedelen af dette Beløb. (Ø. 138—1924);
6) at anbefale, at der ydes Afdelingschef K. Drastrup, Charlottenlund, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 5600 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Emilievej Nr. 5, men ikke at garantere for Laanet. (Ø. 129—1924);
7) at anbefale, at der ydes Overretssagfører, Forfatter Palle Rosenkrantz et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Vinrankevej, men ikke at garantere, da Andrageren ikke har boet et Aar her i Kommunen. (Ø. 120—1924);
8) at anbefale, at der ydes Ingeniør J. S. Møllerhøj, København, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Lundegaardsvej, men ikke at garantere, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 191—1924);
9) at anbefale, at der ydes Murermester Axel Poulsen, København, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Dyssegaardsvej, men ikke at garantere, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 131—1924);
10) at anbefale, at der ydes Frkn. Thomassen, København, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, de agter at opføre ved Jægersborg Allé, men ikke at garantere, da Andragerinderne ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 124—1924);
11) at anbefale, at der ydes Tandlæge Hjalmar Alvar, København, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 12,000 Kr. til det Hus med 2 Lejligheder, han agter at opføre ved Dalgasvej, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 123—1924);
12) at afslaa Andragende fra Fiskehandler N. P. Andersen, Gjen-

tofte, om Lempelse af de kommunale Skatter for det Hus, han har opført ved Ole Suhrsvej. (Ø. 137—1923);

13) at anbefale, at der ydes Murerarbejdsmand Frantz Jensen en Forhøjelse med 1000 Kr. af det Statslaan, der tidligere i Henhold til Lov af 23. December 1922 er bevilget ham til Opførelsen af en Ejendom ved Ellebakken, men ikke at garantere for nogen Del af en saadan eventuel Forhøjelse, da Kommunen ikke har garanteret for Statslaanet. (Ø. 38—1923);

14) at sælge den som Nr. 7 paa Udstykningsplanen for Hyldegaardens Jorder betegnede Parcel til Entreprenør Thomas Nielsen for en Pris af 3 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al. og iøvrigt paa nærmere angivne Vilkaar. (E. 116—1924);

15) at sælge ca. 3000 Kv. Al. af Christiansholms Jorder til Portner C. J. Milling for en Pris af 2 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al. og iøvrigt paa nærmere Vilkaar. (E. 103—1924);

16) at sælge den som Nr. 16 paa Udstykningsplanen for Hyldegaardens Jorder betegnede Parcel til Herman Ripka for en Pris af 3 Kr. 50 Øre pr. Kv. Al. og iøvrigt paa nærmere angivne Vilkaar. (E. 118—1924);

17) at overdrage Skovshoved Haveforening et Haveareal ved Drachmannsvej til vederlagsfri Benyttelse fra 1. April 1925 at regne, dog saaledes, at Kommunen til enhver Tid — med en Maaneds Varsel — selv kan gøre Brug af Arealet, uden at der bliver Tale om at yde Erstatning til de paagældende Havedyrkere. (E. 169—1919);

18) at fastholde Kommunalbestyrelsens tidligere Betingelser for Anbefaling af, at Restauratør P. Christensen Skov faar Bevilling til at drive „Constantia", nemlig at han bl. a. afhænder den af ham for Tiden drevne Kafé „Faust" paa Østergade i København. (Ø. 303—1923);

19) at henstille til Ministeriet, at et Andragende fra Disponent Poul Stub Engelbrecht om et Tillægslaan til det ham tidligere bevilgede Statslaan paa 7000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Gyldenlundsvej afslaas. (Ø. 43—1923);

20) at henvise Spørgsmaalet om Anskaffelse af forskelligt Inventar til Tjørnegaardsskolen til Skoleudvalget, saaledes at dette er bemyndiget til at akceptere et Tilbud fra Snedkermester Niels Larsen paa ialt 47,596 Kr. (Bygnt. 67—1923);

21) at akceptere Tilbud fra Murermester Roersen paa Udførelse af et Trappe- og Portparti til Tjørnegaardsskolen for en samlet Sum af 4,904 Kr., at anvende indtil 500 Kr. til

Udførelsen af to Kommunevaaben til Anbringelse paa Skolen og at antage Tilbud fra Smedemestrene Kjellson & Klæning paa Levering af Jernport- og hegn til samme Skole for et Beløb af 840 Kr. (Bygnt. 67—1923);

22) at yde Kontorchef Frk. Ingeborg Jensen en ekstra Ulempegodtgørelse paa 400 Kr. i Anledning af Vejanlæg — Hvidørevejs Forlængelse — udfor hendes Grund. (T. F. 2390—1924);

23) at forlænge den for Tiden gældende Overenskomst med Chaufførernes Fagforening — saa den tidligst kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til 1. April 1925 — paa Vilkaar, bl. a. at den i Overenskomsten fikserede Ugeløn, for Tiden 66 Kr. 96 Øre, forhøjes til 69 Kr. med uforandret Anciennetetstillæg af 5 Kr. pr. Uge og Diæt af 1 Kr. 27 Øre pr. Dag — alt med tilbagevirkende Kraft fra Tidspunktet for Februarreguleringen d. A. (T. F. 2906—1924);

24) at antage Tilbud paa Chaussebrolægning af Bernstorffsvej paa Strækningen fra Lyngbyvej til Tuborgvej fra Entreprenør Ahrenkilde for et Beløb af 6640 Kr. (T. F. 2891—1924);

25) overfor Staten at fastholde de mellem denne og Kommunalbestyrelsen tidligere trufne Aftaler vedrørende Opførelsen af et Statsgymnasium i Gjentofte og godkende en af Skoleudvalget foreslaaet skriftlig Henvendelse til Ministeriet. (U. 58—1924);

26) at henstille til Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk at der søges afholdt et Møde mellem Københavns Magistrats 1ste Afd., Københavns Politi, Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk og Delegerede fra Gjentofte Kommune til Behandling af Spørgsmaalet om Ændring af de gældende Regler for Returkørsel fra København og Frederiksberg til Gjentofte Kommune samt Spørgsmaalet om Gjentofte Kommunes Vognmænds Ret til Holdeplads i de to nævnte Kommuner. (Ø. 63—1924);

27) at tillade Kontorist i Bogholderiet Knud Bøttern at træde udenfor Nummer i et Aar, fra 1. Oktober 1924 at regne. (Bogh. 56—1924);

28) paa given Foranledning at meddele A/S De forenede Vagtselskaber, at Kommunen ikke ønsker Bevogtningen af Kommunens Pladser m. v. udvidet. (T. F. 2918—1924);

29) at imødekomme Andragende fra Maskinpasser Anton Ras-

mussen om Afsked med Pension fra 1. September 1924 at at regne. (T. F. 1971—1924);

30) at afslaa en Anmodning fra Overretssagfører With Seidelin om Forhandling i Anledning af Bernstorffsstøttens Flytning. (T. F. 2631—1924).

l. Til Medlemmerne var omdelt: Beretning angaaende „Magdalenehjemmet"s Virksomhed i Tiden 1. April 1923—31. Marts 1924. (A. 173—1924).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Udsætning af en Ærespræmie ved Hellerup Sejlklubs Kapsejlads den 7. September 1924.** (T. F. 2914—1924).

Lauritz Pedersen: Kommunen har i en Aarrække bevilget et Beløb til en Ærespræmie ved Hellerup Sejlklubs aarlige store Kapsejlads.

Klubben har atter i Aar, i en Skrivelse af 11. August 1924, andraget om at faa en saadan Ærespræmie til Kapsejladsen den 7. September, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen efterkommer Anmodningen og bevilger et Beløb af ca. 100 Kr., samme Beløb, som man har bevilget i tidligere Aar.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

2. **Anmodning fra Københavns Amtsraad om Forslag til Betaling for Snekastningsarbejde for Tiden 1. December 1924—30. November 1927.** (T. F. 2376—1924).

Lauritz Pedersen: Københavns Amtsraad havde for 3-Aaret December 1921—November 1924 fastsat en Timeløn af 1 Kr. for Snekastningsarbejde i Amtskommunerne. Da disse 3 Aar nu snart udløber, forespørger Amtet de forskellige Kommuner om deres Stilling til Timelønnen i det kommende 3-Aar.

I en Skrivelse af 2. Juli 1924 forespørger Amtet, hvorledes vi for vort Vedkommende stiller os til dette Spørgsmaal. Det er imidlertid saa, at Gjentofte Kommune siden 1916 har ladet Snekastningen udføre for egen Regning og optaget Udgiften dertil paa det aarlige Budget. Denne Ordning blev som sagt indført i 1916 af praktiske Grunde, fordi det var vanskeligt at følge Snekastningslovens Bestemmelser her i Kommunen. De samme Vanskeligheder findes endnu, og paa teknisk Udvalgs Vegne

skal jeg derfor indstille, at man anmoder Amtsraadet om dets Samtykke til, at den nuværende Ordning maa blive bibeholdt for det kommende 3-Aar, saa Udgiften altsaa betales af samtlige Skatteydere i Stedet for alene af Grundejerne. Vi er derfor ikke fremkommet med nogen Indstilling og behøver heller ikke at udtale os om den Timeløn, som Amtsraadet iøvrigt fastsætter for Snekastningsarbejde; her vil den sædvanlige Timeløn blive bragt i Anvendelse, som vi ellers betaler Kommunens Arbejdere.

Til denne Indstilling har M. E. Jensen dog forbeholdt sig sin Stilling.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

3. **Spørgsmaal om Flytning af Plakatsøjlen ved Lindegaardsvej samt om Vanding af Jægersborg Allé om Morgenen ved Fejningen.** (T. F. 2763—1924).

Lauritz Pedersen: I en Skrivelse, som vi modtog den 31. Juli 1924, har forskellige Beboere ved Lindegaardsvej, Jægersborg Allé og Trunnevangen anmodet om, at Plakatsøjlen ved Lindegaardsvej maa blive fjernet eller ombyttet med en anden.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man paa denne Henstilling svarer, som der blev svaret i Juni Maaned i Aar paa en lignende Henvendelse om Flytning af en anden Plakatsøjle, nemlig at Kommunalbestyrelsen, der har iværksat den hele Foranstaltning med Plakatsøjlernes Opstilling for i videst muligt Omfang at undgaa misprydende, tilfældige Opslag andetsteds og har foretaget Placeringen af Søjlerne efter nøje Overvejelse i hvert enkelt Tilfælde, ikke for Tiden ser sig i Stand til at imødekomme det fremsatte Ønske om Søjlernes Fjernelse.

Samtidig har man henledt Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed paa, at der ikke vandes om Morgenen ved Fejningen af Jægersborg Allé, og at dette Forhold navnlig udfor Forretningerne er til stor Gêne, ligesom det ogsaa er til Ulempe for de forbipasserende, da Støv og Gadesnavs hvirvles op ved Fejningen.

For dette Punkts Vedkommende skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at man svarer, at Kommunens tekniske Forvaltning vil blive anmodet om paa billigste Maade at afhjælpe de paaklagede Mangler ved nogen Vanding af Rendestenen før Fejningen.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

4. **Klage over Kørsel med Byggematerialier paa Sauntesvej. Spørgsmaal om Kommunens Overtagelse af Vejen som offentlig Vej.** (T. F. 3006—1924).

Lauritz Pedersen: I en Skrivelse af 18. August 1924 har vi fra Sagfører Wenzzel modtaget Klage over, at Sauntesvej bliver ødelagt ved Kørsel af Byggematerialier til Kommunens Grunde paa Tjørnegaard, samt Meddelelse om, at der agtes opsat en Bom paa Vejen, hvis Kommunen ikke kunde tænke sig at overtage Vejen som offentlig.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer, at Kommunalbestyrelsen straks ved Arbejdets Paabegyndelse henviste al Færdsel til Byggearbejderne til Vejen fra Brogaardsvej forbi Tjørnegaard, idet man med Statsbanerne traf Aftale om Aabning og Bevogtning af Baneledet, mod at Kommunen refunderer Statsbanerne Bevogtningsudgifterne, saaledes at Kommunen ikke kan have noget Ansvar for eventuel Arbejdskørsel ad Sauntesvej, og hvad Vejens Overtagelse angaar, at de omhandlede Vej- og Byggearbejder formentlig ikke kan motivere, at Spørgsmaalet herom i den Anledning tages op til Overvejelse.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

5. **Spørgsmaal om, at Lundeskovsvej og Rygaards Allé maa blive vændet, og om, at Kørselshastigheden for Automobiler paa de to nævnte Veje maa blive nedsat til 15 km i Timen.** (T. F. 3024—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 18. August 1924 fra Boligselskabet „Studiebyen" med Anmodning om, at Lundeskovsvej og Rygaards Allé maa blive vandet, og om, at Kørselshastigheden paa de nævnte Veje begrænses til 15 km, samt om, at der opstilles Skilte med Angivelse af Hastigheden.

Man maa indrømme, at Færdslen paa de nævnte Veje er bleven betydelig større i denne Tid, fordi Bernstorffsvej er spærret paa Grund af Brolægning, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man lader Lundeskovsvej og Rygaards Allé vande, saalænge Afspærringen af Bernstorffsvejs sydlige Del varer.

Derimod mener vi ikke at kunne anbefale, at Maksimumsfarten for Automobiler sættes ned til 15 km i Timen, idet denne Afspærring af Bernstorffsvej jo kun er midlertidig; iøvrigt forekommer det heller ikke Udvalget, at Færdslen er saa stærk paa

disse Veje, at man behøver at nedsætte Farten, og jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne indstille, at man ikke imødekommer Anmodningen om at søge indskrænket Kørehastighed indført.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Belysning af Egetoften, Havsgaardsvej, Birkehøj og Poppelhøj.** (T. F. 3087—1924).

Lauritz Pedersen: Egetoften, Havsgaardsvej, Birkehøj og Poppelhøj, alle over Havsgaardens Arealer, er nu saa bebyggede, at de efter de sædvanlige Regler, vi anvender, skal belyses, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at der opstilles 6 Lygter med en Afstand af 50—75 m som nærmere angivet paa en af teknisk Forvaltning udarbejdet Plan.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Beslutning om at rette Henvendelse til Københavns Amtsraad angaaende hvilket Tidspunkt det nye Amtssygehus formentlig kan tages i Brug. Besvarelse af en Skrivelse angaaende Sporvejsforbindelsen mellem Gjentofte og Jægersborg og den øvrige Del af Kommunen.** (T. F. 1635—1924).

Lauritz Pedersen: Gjentofte Sogns Grundejerforening har i Skrivelser af 5. November 1923 og 9. Maj 1924 rettet Henvendelse til Kommunen angaaende den forventede Sporvejsforbindelse til Gjentofte og Jægersborg.

Fra Kommunalbestyrelsens Side har vi tidligere spurgt Amtsraadet, hvorledes Sygehuset stillede sig til et Sporvejsanlæg ad Niels Andersens Vej, der skulde sætte Hellerup Station og Gjentofte Station i Forbindelse med det nye Amtssygehus; vi har ikke endnu faaet Svar fra Amtsraadet paa denne Henvendelse.

Paa en Forespørgsel fra Jægersborg kommunale Forening af lignende Art som denne svarede vi, at vi skulde komme tilbage til Sagen, naar vi fik Svar fra Amtsraadet paa den Forespørgsel, vi havde stillet til det, og jeg skal paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at vi besvarer de foreliggende Forespørgsler fra Gjentofte Sogns Grundejerforening paa samme Maade.

Samtidig skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille, at vi forespørger Amtsraadet, hvornaar Amtet venter, at det nye Sygehus kan tages i Brug; det har nemlig sin Betydning med Hensyn til, hvornaar man skal til at tænke paa at udrede de Omkostninger, som nødvendigvis maa komme ogsaa for Kommunen,

naar denne Sporvejsforbindelse skal etableres. Maaske vi kan faa Svar paa denne Forespørgsel samtidig med, at vi faar Svar paa vort Spørgsmaal om, hvorvidt Amtssygehuset overhovedet ønsker en Sporvej ført forbi.

M. E. Jensen: Det er rigtigt, at vi for længe siden, jeg husker ikke, for hvor længe siden, det er nok ½ Aar siden, har sendt en Forespørgsel til Amtsraadet som omtalt af den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen). Vi har imidlertid mig bekendt ikke faaet noget som helst hverken foreløbigt eller endeligt Svar af Amtet eller nogen Meddelelse om, hvorfor de ikke svarer; de maa have deres Grunde dertil. Jeg tror, det vilde virke godt, om de af Amtsraadets Medlemmer, som er her til Stede, og som har overværet Behandlingen af denne Sag i Amtsraadet, var i Stand til at give nogle Oplysninger om, hvorfor Amtet ikke svarer paa vor Forespørgsel. Amtet maa, som jeg sagde før, have sine Grunde til ikke at svare, men disse Grunde er formentlig ikke saa hemmelige, at de ikke kan meddeles; ellers er det ret mærkværdigt, at der skal gaa saa lang Tid for at faa et simpelt Svar paa en simpel Forespørgsel.

Forholdet er nemlig det, at naar de paagældende Foreninger henholdsvis for Gjentofte og Jægersborg interesserer sig for at faa denne Sporvej, er det ikke blot af Interesse for at faa en Sporvejsforbindelse paa det Tidspunkt, da Amtssygehuset engang bliver færdigt; de arbejder og skriver for at faa denne Sporvejsforbindelse, fordi den efter disse Borgeres Opfattelse tiltrænges af Hensyn til baade Gjentofte og Jægersborg, uanset om Amtssygehuset er færdigt eller ikke.

Nu er det for saa vidt rigtigt nok, at dette Sporvejsspørgsmaal engang i sin Tid er kædet sammen med Spørgsmaalet om Amtssygehuset, for saa vidt Amtet har sluttet sig til Borgernes Ønske ved i sin Tid for sit Vedkommende at stille Krav om, at der skulde etableres en Sporvejsforbindelse til Gjentofte i hvert Fald fra det Tidspunkt, da Amtssygehuset tages i Brug. Det synes, som om Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs-Aktieselskab — der, jeg ved ikke af hvilken Grund ikke hidtil har interesseret sig for at tilvejebringe nogen som helst Forbindelse — stærkt vil bestræbe sig for overhovedet ikke at faa nogen Sporvejs- eller nogen Forbindelse, være sig med Sporvej eller Bil, før det er forpligtet dertil, og derfor kan det være rigtigt nok, at vi nu spørger Amtsraadet, hvornaar

det tænker sig, at Sygehuset bliver færdigt; saa vil jeg haabe, at vi indenfor altfor længe maa faa Svar derpaa.

Maa jeg om det sidstnævnte Spørgsmaal antyde, at efter hvad der er meddelt mig fra Amtsraadsmedlemmers Side, som skulde antages at have Kendskab til dette Spørgsmaal, skal Amtssygehuset staa færdigt til at tages i Brug med begge Afdelinger til 1926. Jeg ved ikke, om det er Foraaret eller Efteraaret 1926, men det maa vel være fastsat i Betingelserne, da Arbejdet blev udbudt; jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge det nærmere, men det vilde som sagt være rart at faa officielt bekræftet, at Amtssygehuset virkelig ogsaa vil blive færdigt i 1926, thi i hvert Fald til dette Tidspunkt og senest til dette Tidspunkt skal der være skaffet Transportforbindelse. Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab skal under Hensyn til sine Forpligtelser overfor Kommunen og overfor Amtsraadet lægge denne Sporvej, og saa maa Borgerne i Gjentofte og Jægersborg glæde sig til at faa denne Forbindelse om ikke før, saa altsaa i 1926.

Formanden: En Udtalelse af M. E. Jensen om Amtsraadets Stilling til den Forespørgsel, der er stillet herfra i sin Tid, foranlediger mig til at sige, at man selvfølgelig indenfor Amtsraadet overvejer, hvorledes man skal besvare en saadan Forespørgsel, og naar disse Overvejelser er tilendebragt, kommer Svaret til at foreligge.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

8. **Spørgsmaal om Vanding af den Del af Ingeborgvej, som ligger paa Høeghsmindes Grund.** (T. F. 2951—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 14. August 1924 fra Høeghsmindes Grundejerforening med Anmodning om, at Kommunen vil lade foretage Vanding af den Del af Ingeborgvej, der ligger paa Høeghsmindes Grund.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man af Hensyn til, at Vanding paa private Veje er Kommunen uvedkommende, og ogsaa af Hensyn til Konsekvenserne, hvis man indlod sig derpaa, afslaar Anmodningen.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

9. **Andragende fra Arkitekt L. Ribjerg om Tilladelse til at bibeholde en Latrinindretning paa Ejendommen Matr. Nr. 141**

af Ordrup, Ny Ordrup Sideallé Nr. 8, efter Installation af W. C. (T. F. 2953—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 14. August 1924 fra Arkitekt L. Ribjerg om Tilladelse til at bibeholde en Latrinindretning paa Ejendommen Matr. Nr. 14l af Ordrup, Ny Ordrup Sideallé Nr. 8, efter Installation af eet W. C.

Af den approberede Spildevandsplan fremgik det ikke, at der fandtes 2 Lejligheder i Bygningen, hvorfor det ikke dengang blev forlangt, at der skulde installeres 2 Stk. W. C.

Under Arbejdets Udførelse bemærkede Tilsynet imidlertid, at der fandtes 2 Lejligheder, og forlangte derfor, at ogsaa Køkkenafløbet fra den anden Lejlighed skulde bringes i regulativmæssig Orden, samt at der skulde installeres endnu et W. C. paa Ejendommen.

Der var ved Approbation stillet den almindelige Betingelse, at der, efter at W. C.'et er taget i Brug, ikke maa findes anden Latrinindretning paa Grunden, men der søges altsaa nu om Tilladelse til at beholde den eksisterende Retirade i Stedet for at installere endnu et Stk. W. C.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Anmodningen afslaas.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

10. **Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 7f af Ordrup.** (T. F. 3083—1924. Se off. Møde den 19. August 1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 22. August 1924 fra Overretssagfører Michael Møller om, at der ved Bebyggelsen af Matr. Nr. 7f af Ordrup maa blive meddelt Dispensation fra Servituterne med Hensyn til Parcellernes Størrelse og Façadelængden.

Paa de Arealer, her er Tale om, ligger den Servitut, at Façaden for hvert enkelt Matrikelnummer skal have en Længde af 18 m, og at hver Parcel ikke maa være mindre end 1500 Kv. Al.

I sidste offentlige Møde gik vi imidlertid ind paa at godkende Bebyggelsesplanen — det drejer sig om 14 Rækkehuse — under Forudsætning af, at Udstykningen skulde finde Sted saaledes, at hvert Matrikelnummer omfatter to Huse; i saa Fald vilde vi tillade, at Façaden kun bliver ca. 15 m og Grundlaget for Parcellerne ca. 1500 Kv. Al.; og vi mente, at vedkommende Ejer var tilfreds med disse Betingelser.

Nu oplyser imidlertid Ejeren, at han ikke kan faa solgt disse Grunde, naar der skal være to Huse paa hvert Matrikelnummer, og beder derfor om Tilladelse til at udmatrikulere i halve Parceller, saa hver Grund i Stedet for 1500 Kv. Al. bliver paa ca. 750 Kv. Al. og altsaa kun den halve Façadelængde.

I Realiteten betyder denne Ændring ikke noget; Husene bliver ikke anderledes af den Grund, men Servitutbestemmelserne kan altsaa ikke opfyldes.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen imødekommer Anmodningen saaledes, at der dispenseres som ønsket med Hensyn til Areal og Façadelængde, men det er da en Betingelse, at hvert Hus kun kommer til at indeholde een Lejlighed, hvilket maa sikres ved Tinglæsning.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

11. **Ansøgning fra Blikkenslager L. Andersen, Søborg, om at maatte bibeholde sin Autorisation som Vandmester i Gjentofte Kommune.** (T. F. 3052—1924).

Lauritz Pedersen: Blikkenslager L. Andersen er flyttet til Søborg og anmoder nu i en Skrivelse af 20. August 1924 om at maatte bibeholde sin Autorisation som Vandmester i Gjentofte Kommune til Trods for, at han er fraflyttet Kommunen, og anfører, at det er et Forhold, som finder Sted i Almindelighed.

Imidlertid har vi en Overenskomst med Københavns og Frederiksberg Kommuner, hvorefter ingen af de tre Kommuner maa autorisere Vandmestre, som ikke bor i nogen af disse tre Kommuner, og derfor tør vi fra teknisk Udvalgs Side ikke anbefale, at Ansøgeren faar Lov til at fortsætte med sin Autorisation, hvorfor jeg paa Udvalgets Vegne skal indstille, at Anmodningen afslaas.

Samtidig skal jeg indstille, at man lader anstille en nærmere Undersøgelse af det af Andrageren fremsatte Anbringende om, at her autoriserede Gas- og Vandmestre vedblivende praktiserer her efter at være fraflyttet Kommunen, og at man maaske forhandler med Nabokommunerne for at faa eventuelle Misbrug konstaterede og faa en ensartet Fremgangsmaade indført.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

Dørene lukkedes Kl. 6,35.

Mødet den 16. September 1924, Kl. 6.

Fraværende var Lauritz Pedersen med anmeldt Forfald.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 25. August 1924 fra Sjællands Stiftamt med Meddelelse om, at Indenrigsministeriet under 21. s. M. har meddelt Formand Vald. Levy Tilladelse til for Tiden indtil Udgangen af Aaret 1925 at bibeholde det paa Ejendommen Matr. Nr. 14am af Vangede opførte Beboelseshus, uanset at Vej- og Kloakforholdene endnu ikke er ordnede, at Ydermurene er udført af 18,5 cm Slaggebeton i Blanding 1 : 2 : 2, forsynet med indvendig Brænddebeklædning med Puds, at Skillerummene er udført af Slaggebeton med Jernindlæg, og at Bjælkedimensionerne er mindre end paabudt i Kommunens Bygningsreglement. (T. F. 3119—1924).

b. Skrivelse af 10. September 1924 fra Skoledirektionen for Sokkelund Herred med Meddelelse om, at Direktionen under s. D. har kaldet Lærerinde ved Øregaard Gymnasium Frk. Laura Frederikke Abell til Adjunkt med Fransk som Hovedfag ved samme Skole fra 1. Oktober 1924 at regne. (U. 177—1924).

c. Skrivelse af 7. September 1924 fra Hellerup Grundejer- og Kommunalforening, hvori henstilles til Kommunalbestyrelsen at overveje, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at paalægge Renovationspersonalet at tømme Dagrenovationsbeholderne uden kritisk Undersøgelse af, om der muligvis skulde findes Ingredienser i Beholderne, som kunde henføres under Betegnelsen

„Haveaffald", naar Beholderne iøvrigt ikke er overfyldte og ikke indeholder andet i Regulativet forbudt Affald saasom Gødning, Oprensning fra Kloakbrønde o. lign. (T. F. 3334—1924).

Formanden (Parkov): Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

d. Skrivelse af 10. September 1924 fra Overretssagfører J. Werner, hvori han protesterer mod den af Kommunen i de senere Aar anvendte Fremgangsmaade i Sager om Dispensation fra Bestemmelsen om Vejbredden ved Anlæg af Veje paa De Ibsen'ske Arealer, idet Kommunen for at tillade Vejanlæg paa 10 Meters Bredde har stillet den Betingelse, at der til Vejenes senere eventuelle Udvidelse skal afgives uden Vederlag en Jordstrimmel af 1,25 Meters Bredde m. v., idet han hævder, at Bestemmelsen om, at alle Veje — med Undtagelse af 4 nærmere angivne — paa De Ibsen'ske Arealer skal kunne anlægges i 10 Meters Bredde, er et Led i den Forretning, der i sin Tid blev afsluttet mellem Aktieselskabet og Kommunen, ved hvilken Lejlighed Selskabet overlod Kommunen sine Grunde til en billigere Pris, end det ellers vilde have gjort. (T. F. 3438—1924).

Formanden: Ogsaa denne Skrivelse henvises til Overvejelse i teknisk Udvalg.

e. Skrivelse af 12. September 1924 fra Lystfiskeriforeningen med Anmodning om Fornyelse af den til 1. Oktober d. A. udløbende Kontrakt med Gjentofte Kommune angaaende Fiskeri for 2 Baade i Gjentofte Sø. (T. F. 3464—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til Udvalget for offentlige Anlæg.

f. Skrivelse af 11. September 1924 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. September 1924. (T. F. 3425—1924).

Fag	Mænd	Kvinder
Farmacevter	1	
Murere	1	
Snedkere	3	
Skibstømrere	6	
Typografer	2	1
Handels- og Kontormedhjælpere	1	1
Personligt tilmeldte	9	5
Tilsammen	23	7

g. Skrivelse af 11. September 1924 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse indenfor Amtsraadskredsen den 31. August 1924 udgjorde: 186 Mænd, 135 Kvinder, tilsammen 321 Personer. (T. F. 3424—1924).

h. Skrivelse af 4. September 1924 fra Jamboreeraadet 1924 med Tak for den af Kommunalbestyrelsen udviste Forstaaelse og Støtte af Jamboreen 1924. (T. F. 3322—1924).

i. I Tiden fra 2.—15. September 1924 inclusive er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 4. September meddelt Københavns Magistrats 5. Afdeling, i Anledning af Spørgsmaalet om Opretholdelse af en Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i København, Frederiksberg og Gjentofte Kommuner, efter at den paagældende har taget Ophold i Hvidovre, at Kommunalbestyrelsen vel finder det uheldigt at fravige de almindelige Regler, men under Hensyn til de vanskelige Boligforhold for Tiden kan anbefale, at Tilladelsen gives midlertidig for et Aar. (T. F. 2568—1924).

Den 10. September efter Omstændighederne dispenseret fra Servituterne paa en Parcel af Matr. Nr. 7cx af Ordrup ved Hjørnet af Holmegaardsvej og Hjortevangen saaledes, at Bygningen maa lægges 1,3 m nærmere Vejen end principalt tilladt, idet det dog herefter ikke kan tillades, at Karnap eller Veranda springer yderligere frem. (T. F. 2977—1924).

Den 13. September afslaaet et Erstatningskrav fra en Mand, der har klaget over at have faaet et Sæt Tøj ødelagt ved Oversprøjtning med en Tjæreopløsning, idet den ansvarlige ikke er Kommunen, men derimod Kørselsentreprenøren. (T. F. 3173—1924).

Den 13. September meddelt Landinspektør Blangstrup, at et af ham fremsendt Udstykningsandragende vedrørende Nedlægning af en Del af Raagevej vil kunne anbefales af Kommunalbestyrelsen paa Betingelse af, at de i det Vejstykke, som skal nedlægges, liggende Vand- og Gasledninger sikres ved tinglæste Deklarationer. (T. F. 3291—1924).

Den 13. September tilskrevet Overretssagfører Alb. V. Jørgensen om de nærmere Betingelser, hvorpaa Kommunen kan indgaa paa en Bilæggelse af dens tidligere Mellemværende med Ingeniør

E. S. Hagemann, derunder at man efter Omstændighederne vil kunne efterbetale et Beløb af 1,127 Kr. 50 Øre, hvorpaa han skønnes at have Krav. (T. F. 2425—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

j. I Henhold til Forretningsordenens § 12 er der siden sidste Kommunalbestyrelsesmøde paa Indstilling af Skoleudvalget ekspederet følgende Sager:

Den 2. September bevilget Andragende fra:

Lærer K. Christoffersen om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Gjentofte Skole og Pigernes Gymnastiksal i Øregaard Gymnasium.

Frk. Anna Müller om Tilladelse til at benytte Maglegaards-Skolens Gymnastiksal.

Frk. D. Bidstrup om Tilladelse til at benytte Skovshoved Skoles Gymnastiksal.

Ordrup F. D. F. om Tilladelse til at benytte Ordrup Skoles Gymnastiksal.

Den 3. September bevilget Andragende fra:

Frk. G. Christensen om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i A. Sidenius' Skole.

Frk. Bruun-Christensen om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i A. Sidenius' Skole.

Lærer K. Madsen om Tilladelse til at benytte Vangede Skoles Gymnastiksal.

Fabrikant G. Strømann om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Ordrup Skole.

Frk. Sara Marie Bilsted om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Ordrup Skole.

Dansk Kvinde-Gymnastikforening om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Ordrup Skole samt Gymnastiksalen i Øregaard Gymnasium.

Frk. R. Tandberg om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Gjentofte Skole.

Frk. E. Larsen om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Maglegaards-Skolen.

Fru R. Rekling om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Hellerup og Gjentofte Skoler.

Den 11. September bevilget Andragende fra:
Gymnastikforeningen „Senior" om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Øregaard Gymnasium.
Den 12. September bevilget Andragende fra:
1ste Charlottenlund Trop om Tilladelse til at benytte et Fysiklokale i Skolebygningen, Duntzfeldts Allé 8.
Den 13. September bevilget Andragende fra:
Frk. Th. Nehammer om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Vangede Skole og fra
Brandinspektør Norup om Tilladelse til at benytte Gymnastiksalen i Hellerup Skole. (U. 185—1924).

k. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 2. September 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for henholdsvis Halvdelen og en Fjerdedel af de Laan i Henhold til Lov af 23. December 1922, som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:
Tømrer Dufri E. Fr. Jensen,
Toldassistent E. C. N. Sihm,
Murermester Carl Glatrup og
Arkitekt Janus Larsen for Ejendomsselskabet Matr. Nr. 31cv af Gjentofte By, Maglegaards Sogn;
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at der ydes Boligselskabet „Holmegaard", Ordrup, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 397,000 Kr. til et Hus, der agtes opført med 62 Lejligheder ved Ordrupvej, samt at garantere for Halvdelen af 6,400 Kr. for hver Lejlighed, der ved 1ste Udlejning overtages af Familier, der mindst i det sidste Aar før Udlejningen har haft fast Bopæl i Gjentofte Kommune, og paa Betingelse af, at disse Lejligheder i de første 10 Aar efter Ejendommens Fuldførelse holdes udlejede til Familier, der opfylder den nævnte Betingelse. (Ø. 111—1924);
3) at anbefale, at der ydes Handels- og Anlægsgartner N. C. Nielsen, Charlottenlund, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre paa Hjørnet af Enighedsvej og Sommervej, indeholdende een Lejlighed, samt at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 146—1924);

4) at anbefale, at der ydes Snedkermester L. P. Petersen, København, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 10,000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Ingeborgvej, indeholdende to Lejligheder, men ikke at garantere, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 144—1924);

5) at anbefale, at det Arkitekt J. Otbo tilstaaede Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Valbirkevej forhøjes til 10,000 Kr., men ikke at garantere for nogen Del af Forhøjelsen, da Kommunen ikke i Forvejen har garanteret for Statslaanet. (Ø. 193—1924);

6) ikke at anbefale et Andragende fra Kontorchef Ove Engelhardt og Assistent A. Gyldenfalck om Forhøjelse af det dem tilstaaede Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus paa Skovvangen. (Ø. 215—1923);

7) ikke at anbefale et Andragende fra Postbud N. P. Sørensen om Forhøjelse af det ham tilstaaede Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelsen af et Hus ved Ellehøj. (Ø. 112—1923);

8) at sælge en Grund ved Eivindsvej til Murermester N. P. Jensen og Tømrermester V. Fliedner og til de samme at sælge tre Grunde, ligeledes ved Eivindsvej, Syd for Marediget. (E. 127—1924);

9) at sælge Parcellen Matr. Nr. 5ki af Ordrup, Hjørnet af Teglgaardsvej og Korsgaardsvej, til Befragter K. Møen. (E. 117—1924);

10) at anbefale et Andragende fra Kommunelærer E. Asmussen om Forhøjelse med 2000 Kr. af det ham tilstaaede Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelsen af et Hus ved Frølichsvej, nemlig fra 9000 Kr. til 11,000 Kr., samt at garantere for Halvdelen af en saadan Forhøjelse. (Ø. 26—1923);

11) at tillade Forpagter Kaj Jensen at afstaa Forpagtningen af Vintappergaardens Bygninger og Jorder til fhv. Proprietær J. Christoffersen, Egevang pr. Sorø, idet Forpagter Jensen fremdeles beholder Forpagtningen af Ørnegaardens Jorder. (E. 106—1921);

12) at tiltræde en af Voldgiftsretten i Sagen mellem Kommunen og Entreprenørfirmaet Nielsen & Høst foreslaaet forligsmæssig Afgørelse, hvorefter Kommunen betaler Entreprenørfirmaet

et Beløb af 5300 Kr. (T. F. 3165—1924);

13) at meddele Direktionen for Fattig- og Forsørgelsesanstalten „Stolpegaard", at Kommunen paa nærmere angivne Vilkaar for sit Vedkommende ikke vil modsætte sig nogle af Direktionen foreslaaede nye sanitære Anlæg samt Anskaffelse af et nyt Lighus, idet man dog forventer, at Direktionen inden Arbejdets Igangsættelse indhenter de øvrige, samejende, Kommuners Samtykke til de nævnte Foranstaltninger. (F. 610—1924).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Fastsættelse af Delingsforholdet mellem Udgifter, lignede paa Formue og Lejlighed, og Udgifter, lignede paa fast Ejendom, for Treaaret 1. April 1925—31. Marts 1928.** (S. 1170—1924).

Formanden: Der foreligger en Skrivelse af 29. Juli 1924 fra Københavns Amtsraad med Anmodning om Forslag til Delingsforholdet for Treaaret 1. April 1925—31. Marts 1928 mellem den Del af Kommunens Udgifter, der skal lignes paa Formue og Lejlighed, og den Del, der skal lignes paa fast Ejendom, jfr. Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, § 26.

Paa Økonomiudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Delingsforholdet foreslaas fastsat som hidtil til $^{24}/_{25}$ paa Formue og Lejlighed og $^{1}/_{25}$ paa fast Ejendom.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

2. **Fastsættelse af Timebetalingen i Ungdomsskolen.** (U. 259—1924).

Næsted: For Øjeblikket er Timebetalingen i Ungdomsskolen 4 Kr.; den har svinget lidt i de sidste Aar.

Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Timebetalingen sættes til 4 Kr. 50 Øre under Hensyn til den Betaling, der gives i København og paa Frederiksberg for tilsvarende Arbejde.

Det er oplyst, at Timebetalingen i de kommunale Fortsættelseskursus i København og paa Frederiksberg er henholdsvis 5 Kr. 5 Øre og 5 Kr.

Naar vi foreslaar Betalingen sat til 4 Kr. 50 Øre pr. Time, skyldes det bl. a., at vi ikke faar Refusion af Staten for hele det Beløb, det drejer sig om; Staten refunderer kun ca. 3 Kr. 50 Øre pr. Time.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

3. **Tilskud til „Gymnastisk Selskab" til Afholdelse af skolehygiejniske Foredrag for Lærere og Lærerinder.** (U. 351—1924).

Næsted: I Lighed med, hvad der har fundet Sted fra Kommunens Side de sidste 2 Aar, hvor vi har bevilget Tilskud til „Gymnastisk Selskab"s Afdeling for København og Omegn til Afholdelsen af fysiologiske Foredrag for Lærere og Lærerinder i de tre Hovedstadskommuner, skal jeg paa Skoleudvalgets Vegne indstille, at der ydes et Tilskud paa 100 Kr.

Dr. med. Poul Hertz har erklæret sig villig til at holde 6 Foredrag.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

4. **Opstilling af en Skolebarak ved Skovshoved Skole.** (U. 256—1924).

Næsted: I Skovshoved Skole kniber det med Plads; der har i en Aarrække været 14 Klasser med kun 8 Klasseværelser, og det har ikke været nemt for Skolen at klare sig under saadanne Forhold. Nu bliver det meget besværligere, idet Børnetallet i indeværende Aar er steget fra 380 til 405, og der foreligger derfor ogsaa en Skrivelse fra Skoledirektøren om Tilvejebringelse af en Skolebarak med 2 Klasseværelser, idet han formener, at der vil blive Barakker ledige ved Gjentofte og Vangede Skoler, og at en af disse kunde flyttes til Skovshoved Skole.

Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg indstille, at den 2-klassede Barak ved Vangede Skole flyttes til Skovshoved Skole, naar Tjørnegaardsskolen tages i Brug.

M. E. Jensen: Naar man staar overfor at skulle flytte rundt med Barakker fra Gjentofte til Vangede og nu fra Vangede til den østlige Del af Kommunen, er det Tegn paa, at det er ved at blive knapt med den Skoleplads, som ordinært skal være til Stede, idet Barakker naturligvis kun kan være en Nødhjælp for Skolevæsenet og fra Skoleudvalgets Side formentlig heller ikke er tænkt som andet end en Nødhjælp for vedkommende Skole. Jeg opfatter altsaa denne Sag saaledes, at der er ved at blive Nødstilstand med Hensyn til Skoleplads ved Skovshoved Skole, i den østlige Del af Kommunen. Og jeg vil gerne spørge den ærede Formand for Skoleudvalget (Næsted), om denne Opfattelse er rigtig? Hvis den er det, hvis der altsaa er ved at blive Pladsmangel i den østlige Del af Kommunen, maa det be-

tyde, at vi indenfor en nærmere Aarrække maa gaa til at skaffe nye Kommuneskoler i den østlige Del af Kommunen.

Næsted: Man kan ikke i og for sig sige, at det er en Nødstilstand, der foreligger, fordi vi er nødt til at benytte Barakker ved en Skole; saaledes er det ved alle Skoler i København, paa Frederiksberg og i Gjentofte Kommune. Jeg tror ikke, der findes en eneste Skole i København og paa Frederiksberg — undtagen naturligvis de allernyeste Skoler — hvor man ikke er nødt til at benytte en eller to Barakker. Man kan derfor ikke paa den Maade tale om Nødstilstand. Forholdet er det, som jeg pegede paa før, at Børnetallet ved Skovshoved Skole i Aar er steget saa stærkt, at det ikke kan lade sig gøre at flytte om med Klasserne, som man har kunnet gøre de tidligere Aar. Hvorledes Forholdet vil udvikle sig de kommende Aar i den østlige Del af Kommunen, er det umuligt for Skoleudvalget at sige. Det viser sig Gang paa Gang, at det er ret ugørligt at komme til noget fast Resultat om Udviklingen, inden den har fundet Sted. Jeg kan huske, for nogle Aar siden ventede vi, at Maglegaards-Skolen vilde være den Skole, der først kom til at staa for Udvidelse, idet vi mente, at de Byggeforetagender, som da fandt Sted i Nærheden af Skolen, vilde medføre, at der blev altfor ringe Plads i Skolen, men Byggeforetagenderne fandt Sted, Husene blev beboede, men der skete ingen Tilgang til Maglegaards-Skolen af den Grund! Derfor er det ret ugørligt i Enkeltheder at udtale sig om Udviklingen, saa længe den staar paa. Der er kun det at sige, at saa saare, det viser sig, at der til en Skole finder en saa stærk Tilgang Sted, at man maa træffe Foranstaltninger for at afhjælpe Følgerne deraf, vil vi naturligvis tage et saadant Spørgsmaal op til Overvejelse indenfor Skoleudvalget og derefter fremkomme med Sagen i Kommunalbestyrelsen.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

5. **Belysning af den vestre Forplads ved Ordrup Billetsalgssted.** (T. F. 3316—1924).

Engelstoft-Schmidt: I offentligt Møde den 25. April 1924 vedtoges det at belyse Vejene paa Hyldegaardens Jorder i Overensstemmelse med en fremlagt Plan, men man udsatte da Spørgsmaalet om Belysningen af den vestre Forplads ved Ordrup Billetsalgssted, da man paa det Tidspunkt endnu ikke havde modtaget endeligt Forslag til Forpladsen fra Statsbanerne.

Efter at Billetsalgsstedet nu er aabnet, er Belysningen af

Forpladsen stærkt tiltrængt, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at Pladsen belyses med to elektriske Lamper.

Christensen: Jeg har ikke noget imod den foreliggende Indstilling fra teknisk Udvalg, men jeg har bedt om Ordet for at henstille til Udvalget, at man ogsaa tænker paa Adgangen til den østlige Side af Stationspladsen, thi faktisk har Ordrup Billetsalgssted jo faaet en temmelig stor Trafik.

I Øjeblikket er Adgangen til den østlige Side af Stationen aldeles ikke belyst; der er ikke Spor af Belysning i Ny Ordrup Sideallé eller paa selve Stationspladsen. Stationen er, som jeg sagde før, meget stærkt trafikeret bl. a. af Beboerne af Ordrup Jagtvej og af en Del af den nordlige og hele den sydlige Del af Skovshoved, det er derfor i høj Grad tiltrængt, at der skaffes nogen Belysning.

Samtidig vil jeg gerne henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa et andet Forhold vedrørende Billetsalgsstedet, nemlig det hensigtsmæssige i, at der paa Hjørnet af Ny Ordrup Sideallé og Ordrup Jagtvej blev anbragt Skilte, som oplyste, at Vejen herfra gaar til Stationen. Folk, som ikke er stedkendte, og som kommer for Eks. ad Ordrup Jagtvej, har ikke Begreb om, at denne Vej fører til Stationen.

Et lignende Forhold gør sig forresten gældende for Springforbi Stations Vedkommende paa Strandvejen. Naar man kommer ad Strandvejen, kan man ikke ane, at en Vej derfra fører til Springforbi Station, men dèr er der paa begge Sider af denne Vej opsat Skilte, som angiver, at dette er Vejen til Stationen.

Med Hensyn til Belysningen af Stationspladsen skal jeg blot tilføje, at den jo gerne skulde etableres, inden det bliver altfor mørkt.

Engelstoft-Schmidt: Jeg takker Christensen, fordi han har gjort opmærksom paa dette Forhold, og teknisk Udvalg skal gerne tage de nævnte Spørgsmaal op til Overvejelse og nærmere Behandling.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

6. **Belysning af Helleruplunds Allé.** (T. F. 3285—1924).

Engelstoft-Schmidt: Helleruplunds Allé er i Øjeblikket lidt svagt belyst, idet der er dobbelt Afstand mellem Lygterne; der er da ogsaa fra Grundejerne sket Henvendelse til Kommunalbestyrelsen om at faa indført en mere tidssvarende Belysning, og fra teknisk Udvalgs Side mener vi at kunne gaa

med til, at der opstilles yderligere en Lygte, hvorved Afstanden vil blive nogenlunde den samme som i den øvrige Del af Kommunen.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg i Overensstemmelse hermed indstille, at der anbringes en ny Lygte i Helleruplunds Allé mellem Bernstorffsvej og Fannys Allé.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

7. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Christiansholmsfortets Grunde.** (T. F. 3238—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger en Skrivelse af 1. September 1924 fra Kaptejn B. Andersen med Anmodning om Dispensation fra Servituterne paa Christiansholmsfortets Grunde.

Det drejer sig om, hvorvidt Kommunalbestyrelsen vil tillade, at en Grund, som er ca. 1162 m² stor, maa deles i to Parceller; Grunden ligger ved Hvidørevej. Der hviler imidlertid den Servitut paa disse Grunde, at de skal være mindst 800 m²; ved den Deling, som skulde finde Sted, vilde hver Grund faa en Størrelse af godt 500 m²; paa dette Sted vilde det dog næppe være heldigt at anlægge saa smaa Parceller, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man ikke imødekommer den foreliggende Anmodning.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

8. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 10h af Gjentofte, „Bjergegaarden".** (T. F. 3261—1924).

Engelstoft-Schmidt: Det drejer sig om Udstykningen af den gamle Gaard „Bjergegaarden"; Kommunalbestyrelsen har tidligere behandlet en Sag desangaaende og stillede sig da imødekommende med Hensyn til Spørgsmaalet om Grundenes Størrelse, der oprindelig var fastsat til 3000 Kv. Al. ifølge Servituterne.

Nu foreligger der et Andragende af 3. September 1924 fra Landsretssagfører C. Thorkild Hansen om, at Kommunalbestyrelsen uanset Servituterne paa Matr. Nr. 10h af Gjentofte, „Bjergegaarden", beliggende ved Lyngbyvej, vil tillade Udstykning af Arealet i 33 Parceller af Størrelse fra ca. 2200 Kv. Al. til ca. 2800 Kv. Al.

Paataleret haves foruden af Kommunen tillige af A/S De Ibsen'ske Grunde, der for sit Vedkommende har samtykket.

Som jeg nævnte før, er vi i sin Tid gaaet med til en Formindskelse af de enkelte Parcellers Størrelse, idet Ejeren den Gang ønskede at maatte udstykke, saa Parcellerne blev paa 2500—2700 Kv. Al. Der var den Gang ogsaa Tale om en noget anden Bebyggelsesart end nu, idet man regnede med en sammenhængende Bebyggelse af Arealet, hvorved man vilde faa en noget tættere og mere samlet Bebyggelse. Nu derimod er det Meningen at udstykke Arealet i enkelte Villaparceller, men Ejeren vil jo nødigt af den Grund vende tilbage til Bestemmelsen om de 3000 Kv. Al. store Parceller og andrager derfor nu om at maatte foretage Udstykningen i 33 Parceller, hvorved Udstykningen vil blive forøget med ca. 8 Grunde.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen tillader denne lille Fravigelse fra Servituterne.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

9. **Approbation paa Vej- og Kloakprojekt for Matr. Nr. 10h af Gjentofte, „Bjergegaarden".** (T. F. 3317—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger et Andragende af 6. September 1924 fra Ingeniørerne Beyer & Vestergaard for Interessentskabet „Bjergegaarden" om Approbation paa Vej- og Kloakprojekt paa Matr. Nr. 10i og 10h af Gjentofte.

Sagen angaar ialt 4 Veje, der ønskes anlagt i 10 Meters Bredde.

Det drejer sig altsaa om Vejanlægget paa den samme Gaards Arealer, vi lige har talt om, for saa vidt angik Udstykningen. Der er for saa vidt intet at bemærke til selve Projektet, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at det approberes paa de sædvanlige, nærmere angivne tekniske Betingelser. Der er dog en lille Fravigelse fra de sædvanlige Betingelser i dette Tilfælde, idet vi for at dispensere med Hensyn til Vejbredderne forlanger paalagt Tilbagerykningspligt fra Lyngbyvej, saa denne med Tiden kan udvides til 35 m, som vi tidligere har talt om, idet vi særlig betinger, at Byggelinien skal holdes i 17,5 Meters Afstand fra Lyngbyvejs Midtlinie.

Det forekommer Udvalget, at det er mest hensynsfuldt at stille denne Betingelse nu med det samme, saa man ikke ved denne Dispensation skaber en Hindring for Lyngbyvejens eventuelle fremtidige Udvidelse.

Villaservitut med Censurret for Kommunen o. s. v. er tidligere paalagt Arealet, saa dermed skal vi ikke beskæftige os i Aften.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

10. **Andragende fra Grundejerforeningen for Ordrup—Skovshoved Sogne om, at det ekstraordinære Kloakbidrag, som for Tiden opkræves hos Grundejerne, maa blive erlagt ratevis.** (T. F. 3265—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger en Skrivelse af 2. September 1924 fra Grundejerforeningen for Ordrup—Skovshoved Sogne med Henstilling om, at det ekstraordinære Kloakbidrag, som nu opkræves hos Grundejerne, maa erlægges ratevis, paa samme Maade som Hovedkloakbidraget.

Det drejer sig her om Kloakbidraget til Taffelbayrenden, som nylig har været for i Kloakkommissionen. Det vilde imidlertid være forbundet med forskellige Besværligheder at imødekomme dette Andragende, fordi man i saa Fald maatte sikre sig samme Pantesikkerhed, som man har for Hovedbidraget.

Ifølge Kloakkommissionskendelsen skal dette ekstraordinære Bidrag betales i første Termin efter Kendelsen, og der er som Følge deraf ikke tilstaaet nogen Panteret længere end for dette Tidspunkt. Det kan maaske i enkelte Tilfælde være noget vanskeligt for Lodsejerne at skulle betale dette ekstraordinære Bidrag, for nogles Vedkommende maaske et ret stort Bidrag, og at det derfor kunde have sin Betydning for disse Mennesker, om Vilkaaret var noget lempeligere, men jeg kan ikke se, hvorledes vi skulde kunne yde Lempelser, saa for Eks. Bidraget blev betalt over en længere Aarrække. Det vilde nemlig ogsaa for vedkommende Lodsejere betyde Besværligheder, idet de maatte sikre Kommunen Panteret forud for al anden Pantegæld, og det vilde være en meget stor Udgift for dem, saa vi kan ikke komme ind derpaa.

Derimod kunde jeg tænke mig, at man kunde lempe sig saaledes, at Bidragene blev betalt over nogle Terminer, saa Grundejerne, naar det var nødvendigt for dem, i enkelte Tilfælde kunde henvende sig til Kommunen og faa Lov til at betale Bidraget over nogle faa Terminer, og dette Forhold kunde ordnes gennem Oppebørslen.

Volmar Jensen: Det er rigtigt, som Engelstoft-Schmidt siger, at Kommunen i dette Forhold har en Fortrinsstilling, som gør, at den har Pant forud for al anden Gæld; denne Stilling har Kommunen faaet ifølge Kloakkommissionskendelsen, og den kan kun ændres ved, at der afgives en ny Kloakkommissionskendelse, men det vilde være et meget stort Apparat at sætte i Gang — for stort for saa lille en Sag som denne.

Den eneste Mulighed vi har drøftet for at imødekomme Grundejerne, er den, at de henvender sig til Skattekontoret, hvor man saa, hvis det skønnes nødvendigt, bevilger dem indtil 2 Aars Henstand, dette er saa vidt mig bekendt den længste Henstand, der overhovedet kan ydes. Det vilde dog altid betyde noget for de paagældende, at de kunde faa 4 Terminers Henstand; det skulde selvfølgelig ikke være saaledes, at enhver skulde have Krav herpaa. Jeg kan nu heller ikke tænke mig, at enhver vil ønske det, for nogle af Bidragene er ikke ret store; det er jo kun Tillæget, her er Tale om, til det Beløb, de oprindelig skulde betale. Dersom en Mand sidder med en Villa til 50,000 Kr. og faar et ekstra Bidrag paa 50 Kr., vilde det efter min Mening være ganske urimeligt, om man gav ham Henstand. Men der kan selvfølgelig være Tilfælde, hvor Bidraget er saa stort — saavidt jeg ved, kan det gaa op til ca. 1000 Kr. — at det vilde være en Lettelse for vedkommende Grundejer, om han kunde træffe en Ordning, saa han fik Lov til at betale afdragsvis. Jeg vil derfor anbefale, at man, hvis det er muligt, gaar med til en Ordning som af Engelstoft-Schmidt foreslaaet.

Engelstoft-Schmidt: Ja, det var nærmest den Maade, jeg tænkte mig, det kunde ordnes paa; der er, som jeg nævnte før, kun Pantesikkerhed i 2 Aar. I enkelte Tilfælde maa det kunne ordnes saaledes, at Vedkommende henvender sig paa Skattekontoret og faar indrømmet en lempeligere Afvikling af dette ekstraordinære Bidrag, men Beløbet maa være betalt indenfor 2 Aar. Jeg kan ikke se noget til Hinder for, at Skattekontoret forhandler med de enkelte Grundejere og træffer en Ordning med dem.

Formanden: Jeg tror heller ikke, der vil være noget til Hinder for, at man imødekommer saadanne Ønsker i særlige Tilfælde. Naar der er Tale om 4 Terminer, forstaar jeg det saaledes, at man ikke just skal vente, til alle 4 Terminer er forløbet, med at indbetale det skyldige Beløb, men afdrage det saaledes, at det sidste Afdrag betales ved den 4de Termin, saa det hele er klaret indenfor en Grænse af 2 Aar.

Volmar Jensen: Det var ogsaa min Tanke, at Bidraget skulde deles over 4 lige store Terminer. Naar det foreslaas, at Skattekontoret skal afgøre Sagerne, vilde jeg dog anse det for rigtigere, om man tog en principiel Afgørelse deraf i Udvalget, for Eks. teknisk Udvalg, og saa lod Sagen gaa til Skattekontoret. Maaske vi i Udvalget kunde træffe Beslutning om, hvor stort Beløbet skulde være, for at Vedkommende kunde faa indrømmet

ratevis Betaling.

Engelstoft-Schmidt: Jeg har ikke noget imod, at Sagen gaar tilbage til teknisk Udvalg, men jeg kan ikke se, hvad vi vinder derved. Thi det er jo ikke Beløbets Størrelse, det kommer an paa. 50 Kr. kan være mange Penge for en Mand; han kan være i en saadan Situation, at det virkelig berører ham at skulle betale 50 Kr., paa den anden Side kan der være andre, hvem det ikke vil berøre at betale for Eks. 1000 Kr. med det samme. Det er som sagt kun i enkelte Tilfælde, der bør tilstaas Henstand, og jeg synes, det foregaar lettest gennem Skattekontoret, hvor Beløbet jo skal indbetales, og hvor man vel ogsaa nok kan komme til Rette med Vedkommende.

M. E. Jensen: Der bliver ikke nogen principiel Forskel mellem Bedømmelsen af disse Ansøgninger om Ratebetaling eller Henstand med Betaling af dette ekstraordinære Kloakbidrag, og Bedømmelsen af, hvorvidt man kan yde Folk Henstand med Betaling af Skatter og Afgifter iøvrigt til Kommunen. Men naar der ikke er nogen saadan principiel Forskel paa de to Arter af Sager, bør efter min Mening heller ikke disse enkelte Tilfælde overlades til et Kontor, thi derved vilde dette Kontor komme til at skønne om, hvorvidt de enkelte Ansøgninger skal imødekommes eller ej — det forekommer mig ikke heldigt, og derfor vil jeg, idet jeg iøvrigt ikke har noget imod, at Sagerne gaar til Skattekontoret, der kan ikke være andre Kontorer, som ekspederer disse Sager, henstille, at de enkelte Sager fremsendes til Afgørelse i et Udvalg, være sig teknisk Udvalg eller et andet Udvalg.

Volmar Jensen: Det kan være, at mit Forslag om en principiel Behandling af Spørgsmaalet kan frafaldes, hvis vi kan faa en anden Ordning. Hvis M. E. Jensen kan gaa med til, at man meddeler Skattekontoret Bemyndigelse til at afgøre Sagerne, for saa vidt Ansøgningerne imødekommes, men, hvis de nægtes, fremsendes til Afgørelse i et Udvalg, kan jeg gaa med til en saadan Ordning for mit Vedkommende.

M. E. Jensen: Nej, vi har netop under vore Drøftelser haft Sager fremme, hvor vi var enige om, at der var Folk, som ønskede Henstand, men som vi under det Kendskab, vi iøvrigt havde til Vedkommende, ikke fandt Anledning til at indrømme Henstand. Ved at give Kontoret en saadan Bemyndigelse, hvorefter det kun skulde forelægge for Udvalget de Tilfælde, hvor man tænkte at ville nægte, vilde man i Virkeligheden paalægge Kontoret Ansvaret for, at dets Bedømmelse af disse Ansøgninger

var rigtig. Da der ikke er nogen virkelig Forskel paa Bedømmelsen af disse Sager og for Eks. de Skattesager, der foretages af Ligningskommissionen, mener jeg vedblivende, at de Andragender, der maatte komme frem om Henstand eller Ratebetaling, bør behandles i Udvalget som alle andre Sager af lignende Art.

Formanden: Jeg kan tiltræde det Forslag, som er stillet af Engelstoft-Schmidt og Volmar Jensen. Det forekommer mig ganske naturligt, at man overfor disse Bidrag som overfor Andragender om Henstand med Skat lader den økonomiske Forvaltning træffe Afgørelsen. Vi er i den Henseende meget hensynsfulde overfor Skatteyderne; naar de erklærer, at de ikke er i Stand til at betale de store Skattebeløb paa een Gang, indrømmer man dem ratevis Betaling. Det samme kommer til at gælde i dette Forhold; jeg kunde derfor meget vel gaa med til, at man meddeler Skattekontoret den omtalte Bemyndigelse, og kun i Tilfælde, hvor man fra Kontorets Side mener at maatte nægte saadanne Ansøgninger, faar dem frem for Eks. i Administrationsudvalget, som saa træffer den endelige Bestemmelse; kan vi i Administrationsudvalget ikke blive enige, kommer Sagen for i Kommunalbestyrelsen.

Kr. Larsen: Jeg tror ikke, en saadan Ordning vil gavne Grundejerne selv, idet de Laaneinstitutioner, de henvender sig til, vil gøre Laanet akkurat saa meget mindre som denne Heftelse udgør. Saalænge Bidraget nemlig ikke er betalt, ligger det som en Heftelse paa Ejendommen, og Laaneinstitutionerne maa derfor regne med, at der kan udpantes, gøres Udlæg i Ejendommen for disse Beløb. Hvor der derfor er Tale om Prioritering, tror jeg ikke det gavner Lodsejerne at have Henstand.

Volmar Jensen: Ja, det er rigtigt nok, men i Tilfælde af, at Sagen ordnes paa den Maade, at der bliver Tale om at erlægge Bidraget i Løbet af 4 Terminer, bliver der jo ikke Tale om nogen Prioritet; det er udelukket, netop fordi de ikke kan skaffe 1ste Prioritet, som Kommunen ellers har; naar vi yder denne Henstand, maa den derfor være sikret ved Pant paa samme Maade som Skatterne.

Det af M. E. Jensen stillede Forslag om, at alle Spørgsmaal om Henstand med de paagældende Ydelser henvises til Behandling i teknisk Udvalg, forkastedes med 9 Stemmer mod 5.

Det af Engelstoft-Schmidt, Volmar Jensen og Formanden

stillede Forslag om, at den økonomiske Forvaltning bemyndiges til at afgøre de paagældende Andragender, dog saaledes at alle de Tilfælde, hvor Forvaltningen ikke mener at kunne yde Henstand, henvises til Administrationsudvalget, vedtoges enstemmigt med 10 Stemmer; 4 Medlemmer stemte ikke.

Udvalgets øvrige Indstilling vedtoges uden Afstemning.

11. **Andragende fra Arkitekt C. H. Nimb om ratevis Betaling af det paa hans Ejendom, Valbirkvej Nr. 9, hvilende Kloakbidrag.** (T. F. 3129—1924).

Engelstoft-Schmidt: Under 27. August 1924 har vi modtaget en Skrivelse fra Arkitekt Carl H. Nimb med Anmodning om, at det paa hans Ejendom, Valbirkvej Nr. 9, hvilende Kloakbidrag maa blive betalt afdragsvis.

Det drejer sig her om en Nybygning, og vedkommende Bygherre er gjort bekendt med, at han, forinden han kunde opnaa Byggeattest, skulde indbetale dette Kloakbidrag, idet Afdragsretten med Hensyn til Kloakbidrag kun er hjemlet for de ved Regnskabsmødet eksisterende Ejendomme, og man betragter kun saadanne Ejendomme som eksisterende, for hvilke der foreligger Bygningsattest.

Det vilde være fuldkommen imod vore Principper og hele vor Fremgangsmaade i Almindelighed i disse Sager at gaa med til, at dette Bidrag kunde betales i Rater, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at den foreliggende Anmodning afslaas.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

Dørene lukkedes Kl. 6,45.

Mødet den 30. September 1924, Kl. 6.

Fraværende var: Volmar Jensen paa Grund af Sygdom.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 12. September 1924 fra Hellerup Sejlklub med Tak for det smukke Bæger, som Kommunalbestyrelsen havde udsat som Præmie ved Klubbens Kapsejlads den 7. September. (T. F. 3484—1924).

b. Skrivelse af 29. September 1924 fra Aktieselskabet Strandvejs Gasværket med Meddelelse om, at Gasprisen for 4de Kvartal 1924 er fastsat til 30 Øre pr. m³. (T. F. 3682—1924).

Formanden (Parkov): Jeg skal oplyse, at den kontraktmæssige Pris vilde være lidt over 38 Øre pr. m³.

c. Fra 26. August til 30. September 1924 er nedennævnte Sager i Henhold til Forretningsordenens § 12 ekspederede efter enstemmig Indstilling fra Ejendoms- og Byggeudvalget:

Den 29. August afslaaet Andragende fra Vekselerer O. Fogh, København, om Tilladelse til at overtage en Lejlighed i den Ejendom paa Strandvejen ved Sigridsvej, som Arkitekt Janus Larsen for Tiden har under Opførelse. (Ø. 145—1924).

Den 30. August afslaaet Andragende fra Murerarbejdsmand Bentzen om Tilladelse til at udleje en 2-Værelsers Lejlighed i den af ham med Statslaan opførte Ejendom paa Frederiksborgvej 15 til Konditor Karl Larsen, København, men tilladt, at en Butik uden Beboelse i Ejendommen udlejes til nævnte Konditor Larsen. (Ø. 230—1923).

Den 30. August meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Kunstmaler Zeuthen tilstaaede Statslaan

til Opførelse af et Hus paa Matr. Nr. 23el m. fl. respekterer 15,700 Kr. i Kredit- og Hypotekforeningslaan. (Ø. 196—1923).

Den 3. September meddelt Bestyrelsen for Boligforeningen „Tranegaard", at Kommunalbestyrelsen for sit Vedkommende intet har at erindre mod, at Fru Sandberg Weiss, København, overtager Ingeniør Lind-Madsens Lejlighed i nævnte Boligforenings Ejendom, naar forskellige nærmere fastsatte Vilkaar for denne Godkendelse er opfyldte. (E. 128—1924).

Den 10. September meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at Konditor T. Meistrup faar Tilladelse til at foretage forskellige Ændringer i det af ham projekterede Byggeforetagende ved Bernstorffsvej, til hvilket Foretagende Hr. Meistrup har modtaget Tilsagn om Statslaan. (Ø. 253—1923).

Den 11. September anbefalet, at det Snedker H. Møller tilstaaede Statslaan til et Hus paa Ellehøj foruden et Kreditforeningslaan respekterer Deklarationer om Vejanlægsbidrag og Sporvejsbidrag. (Ø. 98—1923).

Den 11. September anbefalet, at Statsboligfonden giver Maskinmester Marius Hansen Tilladelse til at overdrage Halvdelen af den af ham med Statslaan opførte Ejendom ved Lundegaardsvej til A/S Wessel & Vett — Magasin du Nord. (Ø. 120—1923).

Den 11. September anbefalet, at det Kontorchef Ove Engelhardt og Assistent A. Gyldenfalk tilstaaede Statslaan til et Hus ved Skovvangen respekterer forskellige nærmere nævnte Prioriteter. (Ø. 216—1923).

Den 11. September tilskrevet Politimesteren om forskellige Byggesager. (E. 66—1924 — E. 138—1924).

Den 16. September anbefalet, at det Grosserer Overbeck tilstaaede Statslaan til et Hus ved Valbirkvej respekterer 15,000 Kr. i Kreditforeningslaan og 3018 Kr. i Grundprioritet. (Ø. 278—1923).

Den 16. September meddelt, at Kommunalbestyrelsen for sit Vedkommende intet har at erindre mod, at Bogtrykker Orboe overtager Sølvsmed R. Jørgensens Lejlighed i Boligforeningen „Tranegaard". (Ø. 130—1924).

Den 24. September anbefalet, at den af Tømrermester H. S. Hansen til Statsboligfonden udstedte Panteobligation foruden 11,500 Kr. i Kreditforenings- og Hypotekforeningslaan respekterer en privat Prioritet paa 2000 Kr. (Ø. 22—1924).

Den 24. September anbefalet, at det Laborant V. Jacobsen tilstaaede Statslaan til et Hus ved Bøgevej foruden et Kreditforeningslaan respekterer Deklarationer om Vejanlægsbidrag og

Sporvejsbidrag. (Ø. 267—1923).

Den 29. September anbefalet, at det Ingeniør Viggo Larsen tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Lundegaardsvej respekterer 17,500 Kr. i Kreditforeningslaan og 10,800 Kr. til Private. (Ø. 213—1923).

Den 29. September anbefalet, at det Tømrermester P. Nielsen tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Kildebakkegaards Allé respekterer ialt indtil 26,242 Kr. i Kreditforeningslaan og indtil 5000 Kr. hos Private. (Ø. 29—1923).

Den 29. September meddelt Gjentofte Boligforening, at Kommunalbestyrelsen for sit Vedkommende intet har at erindre mod, at Firmaet Binzer & Co. overdrager en Andel i Foreningens Ejendom til Installatør C. F. Christensen, Fuglegaardsvej Nr. 26. (E. 141—1924).

d. I Henhold til Forretningsordenens § 12 er der siden sidste Kommunalbestyrelsesmøde paa Indstilling af Skoleudvalget ekspederet følgende Sager (U. 185—1924):

Den 25. September bevilget Andragende fra:

Organist Hakon Andersen m. fl. om Tilladelse til at benytte Aulaen i Øregaard Gymnasium.

Dansk Røde Kors Afdl. for København og Omegns Kreds for Gjentofte Kommune om Tilladelse til at benytte Undervisningslokaler i Gjentofte, Hellerup, Ordrup og Skovshoved Skoler.

Frk. A. M. Holst om Tilladelse til at benytte Ordrup Skoles Gymnastiksal.

Den 29. September bevilget Andragende fra:

Hellerup Kommuneskoles Elevforening om Tilladelse til at benytte Hellerup Skoles Gymnastiksal.

e. I Tiden fra 16.—29. September 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 24. September besvaret forskellige Klager fra Grundejere ved Bernstorffslunds Allé angaaende Størrelsen af de dem paalignede Bidrag til Vejens Istandsættelse i Henhold til Vejsynet 1922. Fastholdt Kommunens Ret til under Vejistandsættelse at medregne Udgravning af Fortov, da dette hjemles ved en i sin Tid af Kaptajn Frandsen udstedt, paa Hovedejendommene tinglæst, Deklaration. (T. F. 2872—1924).

Den 25. September besvaret en Meddelelse fra Fabrikant Carl Kjerulff, Vældegaardsvej 7, gaaende ud paa, at han ønsker fra 1. Oktober selv at overtage Renovationsudførselen fra sin Ejendom, derhen, at Kommunalbestyrelsen ikke kan give Fritagelse for tvungen Renovationsudførsel, med mindre dette godkendes af Sundhedskommissionen. (T. F. 3365—1924).

Den 25. September meddelt Direktør Robert Schyberg, at Kommunalbestyrelsen ikke kan fravige de af Landvæsenskommissionen fastsatte Regler med Hensyn til Beregning af Kloakbidrag, hvorfor en ønsket Nedsættelse af saadant vedrørende Biografteatret i Jægersborg Allé ikke kan finde Sted. (T. F. 3335—1924).

Den 29. September meddelt Boligselskabet „Store Strandlyst", Hellerup, at Kommunalbestyrelsen ikke ser sig i Stand til, som ønsket, at foretage Oprensning i Øresund af Hensyn til en paaklaget Tangsamling, idet man i saa Henseende maa henvise Klageren til Politiet eller Sundhedskommissionen. (T. F. 3171—1924).

Den 29. September meddelt Fisker J. P. Sørensen Tilladelse til atter i Aar at forhandle Fisk i Hellerup Lystbaadehavn, f. T. 1. November 1924 til 30. April 1925, hvorhos det ligesom tidligere tillades ham at benytte Havnen i nævnte Øjemed en saa stor Del af Oktober Maaned, som efter Forvaltningens Skøn tilstedeligt. (T. F. 3279—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

f. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 16. September 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for en Del af de Laan i Henhold til Lov af 23. December 1922, som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:
   Boligselskabet „Holmegaarden",
   Handels- og Anlægsgartner N. C. Nielsen;
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at der ydes Tømrermester E. Friis, Gjentofte, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Sødalen, samt at garantere for Halvdelen af dette Beløb. (Ø. 152—1924);
3) at anbefale, at der ydes Repræsentant J. M. Larsen, Charlot-

tenlund, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre i Skovvangen, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke kan stille den Lejlighed, han for Tiden bebor, til Raadighed for en Familie her fra Kommunen. (Ø. 319—1923);

4) at anbefale, at der ydes Gas- og Vandmester Carl Seemann, København, et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Sundvænget, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 149—1924);
5) at afslaa Andragende fra Repræsentant M. Mathiesen om Skattelempelser for det af ham med Statslaan opførte Hus ved Vangedevej, Matr. Nr. 4at af Vangede. (Ø. 198—1923);
6) paa nærmere angivne Vilkaar at sælge Arkitekt C. Wolmar, København, en Parcel af Damgaardens Jorder paa ca. 2300 Kv. Al. (E. 134—1924);
7) at modtage Tilbud fra Sølvsmed Chr. E. Backhaus paa Indfrielse af en Obligation i Ejendommen Matr. Nr. 2gr af Lyngby By og Sogn mod en Rabat af 10 pCt. (E. 89—1919);
8) overfor Ministeriet at udtale, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anbefale Andragende fra Ingeniør Viggo Larsen om Forhøjelse af det ham tilstaaede Laan, uden kommunal Garanti, til Opførelse af et Hus ved Lundegaardsvej. (Ø. 213—1923);
9) overfor Ministeriet at udtale, at Kommunalbestyrelsen paa nærmere angivne Vilkaar kan anbefale et Andragende fra Tilskærer Osvald Petersen om, at det ham tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Levkøjvej forhøjes fra 8000 Kr. til 12,000 Kr. (Ø. 59—1923);
10) at afslaa Andragende fra Firmaet Schlichtkrull & Uttenthal for Grosserer Uttenthal om Beregning efter de før 1. Januar d. A. gældende Takster for Bygningsattester for Udstedelse af to Attester, udstedte i Marts d. A. (Ø. 133—1924);
11) at imødekomme Andragende fra Dansk Tennis Club om Fritagelse for Erlæggelse af Ejendomsskyld af Matr. Nr. 8bg af Gjentofte By, Hellerup Sogn, den lukkede Tennishal i Rygaards Allé 73, foreløbig for et Aar. (S. 1272—1924);
12) at afslaa Andragende fra Grosserer J. Schjerbech om Tilladelse til at nedrive et paa hans Grund Ordrupvej 130 beliggende Hus, dog med Bemærkning, at saadan Nedrivningstilladelse vil kunne gives, hvis Andrageren vil forpligte sig

til i Stedet at opføre et andet Hus af den Størrelse som af ham, i hans oprindelige Andragende af Juni Maaned d. A., ommeldte. (F. 853—1924);

13) at modtage Tilbud fra A/S Riis Bonne, København, paa Levering af Linoleum til Tjørnegaardsskolen. (Bygnt. 67 —1923);

14) at tildele Erik Tage Christensen og Agnes Camilla Viola Larsen, begge af Vangede, en Portion af Pianist Vaters og Hustrus Konfirmationslegat. (A. 169—1924);

15) at tildele Else Persson en Portion af Frøken Nielsine Jacobsens Konfirmationslegat. (A. 162—1924);

16) i Stedet for afdøde Arkitekt Andreas Jensen at vælge til Vurderingsmand til Ejendomsskyld og Grundskyld i Henhold til Lov af 7. August 1922, § 10, indtil 30. Juni 1930 Suppleanten: Snedkermester Fr. Schiøth og som Suppleant for denne: Tømrermester Gottschalck Hansen. (S. 908—1924);

17) i Stedet for afdøde Arkitekt Andreas Jensen at vælge til Hegnsyns- og Vurderingsmand indtil 31. Marts 1926 Suppleanten: Tømrermester Einar O. Nielsen og som Suppleant for denne: Malermester Holger Thaarup. (A. 180—1924);

18) at fritage fhv. Købmand A. Salling, Hellerup, og Enke S. M. Hansen, Gjentofte, for at svare Hundeafgift i Aaret 1924—25. (A. 160—176—1924);

19) at modtage Tilbud fra Murermester Alfred Jørgensen paa Opførelse af en Tilbygning til Teknisk Forvaltnings Administrationsbygning for et Beløb af 14,776 Kr. (T. F. 3468 —1924);

20) at forlænge Forpagtningskontrakten angaaende Fiskeriet i Gjentofte Sø og Fiskehuset, der udløber med Udgangen af September Maaned d. A., for et Tidsrum af 10 Aar. (T. F. 2248—1924);

21) at imødekomme Andragende fra Maskiningeniør E. Hartmann om at købe to mindre Statsbanearealer, ialt ca. 230 m², ved Ordrup Billetsalgssted, samt at anmode Kommissarius ved Anlægget af Jernbaner paa Øerne om at fastsætte Prisen, idet der paalægges Arealet de samme Servituter, som paahviler Hovedgrunden. (T. F. 3123—1924).

g. Til Medlemmerne var omdelt følgende, af Brandinspektøren udarbejdede,

Beretning om Gjentofte Kommunes Brandvæsen for Aaret 1. April 1923—31. Marts 1924.

Brandvæsenets Ordning samt Inddeling af Personel og Materiel er foretaget paa Grundlag af den under 10. Februar 1921, af Justitsministeriet stadfæstede Brandvedtægt.

Kommunens Areal og Befolkning.

Kommunens Areal udgør ca. 2500 Hektarer (4550 Tdr. Land).
Det samlede Antal Bygninger er ca. 5000.
Befolkningsantallet udgør ca. 37,571.

Brandudrykninger.

I det forløbne Aar har følgende Brandudrykninger fundet Sted:
1923.

3/4. Alarmeret Kl. 6,15 Aft. Phistersvej Nr. 21, ved Sportspavillonen. I et Halvtagsskur var opstaaet Ild, denne havde ved Ankomsten bredt sig paa en Strækning af 8 Meter. 9 Længder Slange og 1 Straalerør var i Brug.

4/4. Alarmeret Kl. 2,07 Em. Strandvej Nr. 163. Ved Uforsigtighed med en Cigar var opstaaet Ild i en Markise; slukkedes med en Haandsprøjte.

6/4. Alarmeret Kl. 2,04 Em. Brandskabet Hellerupvej udfor Rebekkavej. Blind Alarm.

10/4. Alarmeret Kl. 4,54 Nat. Strandparksvej Nr. 2. Ild i Kælderen under Købmandsforretningen. Ved Ankomsten havde Ilden fat i nogle Pakkasser m. m. Ildens Aarsag skyldes antagelig Selvantændelse i en Fernisklud; slukkedes med en Haandsprøjte.

16/4. Alarmeret Kl. 11,18 Aften. Hj. af Ryvangs Allé og Engskiftevej, Københavns Kommune. Ild i et Automobil, slukkedes med en kemisk Haandsprøjte. Københavns Brandvæsen blev underrettet.

3/5. Alarmeret Kl. 10,37 Fm. Ordrupvej Nr. 102. Cigarforretningen. En overhedet Kakkelovn havde antændt nogle

Pakker Tændstikker og en Reol, slukkedes med en Haandsprøjte.

$^{6}/_{5}$. Alarmeret Kl. 10,03 Fm. Dyssegaardens Losseplads, Lyngbyvej. Ved Ankomsten var en Strækning af ca. 60 m af den 5 m høje Skraaning med Dagrenovation i Brand, Motorsprøjten placeredes paa Lyngbyvej og herfra pumpedes Vandet til det ca. 300 m herfra liggende Brandsted og forgrenedes til 3 Straalerør.

Da Blæsten tiltog i Styrke og Vandforsyningen fra Brandhanen ikke var tilstrækkelig, flyttedes Motorsprøjten til en Lergrav som fandtes paa Arealet. Det lykkedes nu at begrænse Ilden, dog var Slukningsarbejdet først tilendebragt Kl. 3 Eftm. 43 Længder Slange (645 m), 3 Straalerør, 2 Forgreningshaner og en Del Oprydningsværktøj var i Brug. Motorsprøjten pumpede i ca. 4½ Time.

$^{10}/_{5}$. Alarmeret Kl. 2,31 Em. „Søndre Hulegaard", Vangedevej. Ved Afbrænding af Kvas havde Ilden paa Grund af Blæst bredt sig til et i Nærheden værende Lager af Bygningsmaterialer. Motorsprøjten placeredes paa Vangedevej og der udlagdes Slanger herfra til Brandstedet, efter 1½ Times Arbejde var Ilden slukket. 22 Længder (330 m) Slange, 1 Forgreningshane og 1 Straalerør var i Brug. Motorsprøjten arbejdede i 1½ Time.

$^{29}/_{5}$. Alarmeret Kl. 1,30 Em. Fredensvej 62. Inventar i et Køkken. Ilden var opstaaet ved Uforsigtighed med Tændstikker, slukkedes med 2 Haandsprøjter.

$^{1}/_{6}$. Alarmeret Kl. 9,30 Aften. Skovlæet 28. Ild i et Automobil, 2 kemiske Haandsprøjter, 1 Slange og 1 Straalerør var i Brug.

$^{22}/_{6}$. Alarmeret Kl. 9,05 Fm. Tuborg Fabrikker. I den nye Fabriksbygnings Kælder var opstaaet Ild i nogle Pakkasser og Spaaner foraarsaget ved Kogning af Asfalt. Ved Ankomsten havde Tuborgs Brandvæsen udlagt Slanger fra 1 Brandhane, denne benyttedes ved Afslukningen.

$^{27}/_{6}$. Alarmeret Kl. 11,30 Fm. Brandskabet Strandvej Hj. af Phistersvej. Blind Allarm.

$^{1}/_{7}$. Alarmeret Kl. 9,45 Aften. Jægersborg Allé Nr. 61. Ild i en Motorcycle, var dog slukket ved Ankomsten.

$^{3}/_{7}$. Alarmeret Kl. 5,18 Em. Ellegaardsvej Hj. af Vangedevej. Ild i en Tjæregryde, slukkedes med en kemisk Haandsprøjte.

$^{4}/_{7}$. Alarmeret Kl 8,36 Fm. „Nordre Ellegaard", Ellegaardsvej.

Ved Ankomsten havde Ilden godt fat i Straataget over Beboelseslængen, og da det ikke formodedes muligt at redde Gaarden, var alle Forholdsregler til Redning af Kreaturer, Indbo og Redskaber iværksat. Det lykkedes dog mod Forventning og kun ved den Hurtighed og Energi hvormed Ilden blev angrebet, at standse denne, saaledes, at kun en Del af Straataget paa Længens ene Side blev gennembrændt. Motorsprøjten pumpede fra en Brandhane paa Ellegaardsvej. Ved Afslukningen anvendtes 29 Længder (435 m) Slange. 2 Straalerør og 1 Forgreningshane samt Oprydningsværktøj.

$^{13}/_{7}$. Alarmeret Kl. 3,10 Em. Garderhøjfortet. Der var opstaaet heftig Brand i det tørre Græs over Kassematterne. Motorsprøjten placeredes ved en Brønd, og herfra udlagdes Slanger til Brandstedet. Ved Afslukningen anvendtes 17 Længder (255 m) Slange, 2 Straalerør og 1 Forgreningshane. Motorsprøjten pumpede i ¾ Time.

$^{14}/_{7}$. Alarmeret Kl .8,50 Fm. Kommunens Losseplads ved Stolpegaard. Ved Afbrænding af Kvas i Lossepladsens Nærhed blev denne antændt, ved Ankomsten var Affaldsskraaningen paa en Strækning af ca. 30 m i Brand. Motorsprøjten placeredes ved en Brandhane paa Stolpegaardsvej, herfra udlagdes Slanger til Brandstedet. Ved Afslukningen, som først var afsluttet Kl. 3,15 Em., anvendtes 19 Længder (285 m) Slange, 2 Straalerør og 1 Forgreningshane. Motorsprøjten pumpede i ca. 5½ Time.

$^{15}/_{7}$. Alarmeret Kl. 7,15 Morgen. „Palmehaven", Fredensvej Nr. 2. Der var opstaaet Ild i Altantaget, rimeligvis foraarsaget af en henkastet Cigar. En Del af Gulvet maatte opbrydes. Afslukningen foretoges med Haandsprøjter.

$^{16}/_{7}$. Alarmeret Kl. 8,47 Fm. Kommunens Losseplads ved Stolpegaard. Der var atter opstaaet Ild i Affaldet, Slukningen foretoges paa samme Maade som ovenfor nævnt. 23 Længder (345 m) Slange, 2 Straalerør og 1 Forgreningshane var i Brug. Motorsprøjten pumpede i ca. 2¾ Time. Kl. 12 var Udrykningen afsluttet.

$^{17}/_{7}$. Alarmeret Kl. 8,34 Fm. Bernstorffsvej Hj. af Egebjerg Allé. I en af Vejvæsenets Tjæregryder var opstaaet Ild foraarsaget ved Overkogning af Tjæren, var slukket ved Ankomsten.

$^{17}/_{7}$ Alarmeret Kl. 5 Em. Kommunens Losseplads ved Stolpegaard. Atter Ild i Affaldet, Slukning som tidligere nævnt.

21 Længder (315 m) Slange, 2 Straalerør og 2 Forgreningshaner i Brug. Motorsprøjten pumpede i ca. 2½ Time. Kl. 8,17 var Udrykningen afsluttet.

19/7. Alarmeret Kl. 6,44 Em. Gjentoftegade Nr. 20. Ravns Bageri. Ved Udryddelse af Kakkerlakker var en Blanding af Nafta og Salmiakspiritus heldt ned bag Fodpanelerne, Afstrygning af en Tændstik foraarsagede en Eksplosion, hvorved Panelerne antændtes.

6/8. Alarmeret Kl. 1,05 Nat. Kommunens Losseplads ved Stolpegaard. Blind Alarm.

6/8. Alarmeret Kl. 6,14 Em. Godhavnsvej 14. Skorstensild. Slukkedes med Grus.

14/8. Alarmeret Kl. 4,06 Em. Lyngbyvej 447 A. Kulstiftfabrikken. I en Tjærebeholder var opstaaet Ild, denne havde forplantet sig til et Plankeværk m. m. Tjærebranden slukkedes med en kemisk Haandsprøjte. Iøvrigt anvendtes til Slukningen 3 Længder Slange, 1 Forgreningshane og 1 Straalerør.

22/8. Alarmeret Kl. 4,30 Em. Jægersborg Allé Nr. 34. Rubows Bagerier. Der var opstaaet Brand i Lagerbygningens Tagetage (Mellager); paa Grund af de derværende brandbare Stoffer og Etagens store Udstrækning, havde Ilden ved Brandvæsenets Ankomst naaet en betydelig Udbredelse.

Da det efter den modtagne Telefonmelding maatte skønnes, at Branden var af større Omfang, foretoges Alarmering af alt Mandskab og afsendtes „stor Udrykning". Der kom dog kun én Motorsprøjte i Anvendelse, denne placeredes ved Brandhanen Hj. af Ole Bruunsvej; der foretoges Forgrening til 3 Straalerør. Branden begrænsedes til den angrebne Etage.

Slukningsarbejdet, der varede ca. 3 Timer, foretoges under ret vanskelige Forhold, idet den af Mel og Vand dannede klæbrige Masse flød ned ad Trapper og Stiger og besværliggjorde Passagen. Saavel Slangemateriellet som Mandskabets Udrustning led betydelig Skade.

Efter endt Oprydning foretoges Hjemrykning Kl. 8,20 Aften. Der efterlodes Vagt paa Brandstedet til Kl. 11 Aften. 16 Længder (240 m) Slange, 3 Straalerør, 1 Forgreningshane samt Oprydningsværktøj var i Brug. Motorsprøjten pumpede i 3 Timer.

6/9. Alarmeret Kl. 9,35 Fm. Lille Strandvej Nr. 18. Prof. Christiansens Klinik. Ved Kortslutning i en Støvsuger var opstaaet Ild i et Gulvtæppe og 1 Fag Gardiner, slukkedes med en Haandsprøjte.

$^{10}/_{9}$. Alarmeret Kl. 11,26 Fm. Vangedevej ved „Søndergaard". Ved Eksplosion i et Primus-Apparat var opstaaet en mindre Brand i et Sommerhus, slukkedes af Beboerne.

$^{10}/_{9}$. Alarmeret Kl. 3,04 Em. Strandparksvej Nr. 6. Røgulempe, foraarsaget ved Nedslag i Skorstenen.

$^{12}/_{9}$. Alarmeret Kl. 12,45. Charlottenlundsvej Nr. 10. Maskinsnedkeriet. Ild i Taget og Loftet over Tørrestuen, foraarsaget ved for stærk Fyring med Spaaner. Ved Slukningen anvendtes 4 Længder Slange og 1 Straalerør.

$^{18}/_{9}$. Alarmeret Kl. 3,19 Em. Bernhardsvej Nr. 5. Ild i en Skillevæg bag en Kamin.

$^{1}/_{10}$. Alarmeret Kl. 8,28 Fm. Øresundshøj Nr. 5. Ild i et lukket Personautomobil, slukkedes med en kemisk Haandsprøjte. Ved Brandvæsenets hurtige Tilstedekomst lykkedes det at redde nogle uerstattelige Journaler, som var efterladt i Automobilet.

$^{4}/_{10}$. Alarmeret Kl. 9,30 Aften. Brandskabet ved „Over Stalden". Blind Alarm.

$^{13}/_{10}$. Alarmeredes Kl. 3.29 Em. „Dyrehavegaard" i Lyngby—Taarbæk Kommune. Der var opstaaet Ild i Ladebygningens Tag, hvorfra stærk Blæst forplantede Ilden til en Længe, hvori var indrettet Beboelse til 4 Familier. Da der var Fare for hele Gaarden, anmodedes om Assistance herfra. Motorsprøjten placeredes først ved en Brandhane, men da Vandtilførslen var utilstrækkelig, flyttedes Motorsprøjten til et nærliggende Vandhul, hvorfra førtes 3 Slangeledninger til Brandstedet og Branden blev dæmpet indenfor det allerede angrebne Omraade. Kl. 6 Aften afsluttedes Slukningsarbejdet. Afslukning og Oprydning overlodes til det lokale Brandvæsen. Motorsprøjten pumpede i 2¼ Time. Ved Slukningen anvendtes 31 Længder (465 m) Slange, 2 Forgreningshaner og 3 Straalerør, 2 Krybestiger var endvidere i Brug.

$^{13}/_{10}$. Alarmeret Kl. 8,14 Aften, Høyrups Allé Nr. 9. Ved Forevisning af Film, var der opstaaet Ild i Filmsapparatet. Slukkedes af Beboerne.

$^{6}/_{11}$. Alarmeret Kl. 2,07 Em. Strandvej Nr. 82. Uforsigtig Omgang med Sprit havde foraarsaget Ild i en Del Inventar i Kælderetagen. Branden var ret faretruende, da der i samme Kælder fandtes andre brandfarlige Vædsker og Stoffer. Ilden slukkedes med en Haandsprøjte. Der efterlodes Vagt paa Brandstedet.

^{10}—$^{11}/_{11}$. Alarmeret Kl. 11,17 Aften. Bazarbygningen, Dyrehavevej i Klampenborg. (Der henvises til hosstaaende Skitse).

Ved Brandvæsenets Ankomst havde Ilden et meget betydeligt Omfang, idet hele Tagetagen mellem Nr. 2 og 4 var i Flammer. Motorstigen rejstes ud for Nr. 2 for at afskære Ilden her, samtidig lagdes Slanger fra Motorsprøjten, som var placeret ved Brandhanen udfor Klampenborg Stationsplads, saavel til Stigen som ad Hovedtrapperne til Nr. 2 og 4. Ilden blev nu angrebet fra 2 Sider indvendig; men da det viste sig umuligt at afskære Ilden udfor Nr. 2, blev Stigen rejst til Afskæring af Ilden mellem Nr. 4 og 6, hvilket lykkedes.

Motorsprøjten fra den umiddelbart efter Brandvæsenets Ankomst alarmerede 2. Udrykning, placeredes ved Brandhanen Hj. af Vitus Berings Allé og 1 Slange førtes ad Hovedtrappen til Nr. 6 for at holdes i Beredskab.

Saavel Rejsning af Stigen som selve Slukningsarbejdet var ret vanskeligt og ikke ufarligt, idet de elektriske Lysledninger var til stor Gene, baade ved Rejsning af Stigen og ved Berøring med nedfaldende Telefonledninger fra det paa Taget anbragte Stativ.

Det lykkedes dog at hindre Ilden i at forplante sig til den underliggende Etage. Saavel denne som de øvrige Etager led dog betydelig Vandskade.

Kl. 1 var Ilden begrænset, Oprydningsarbejdet, der vanskeliggjordes ved de betydelige Lagre af Brændsel der fandtes i Tagetagen, blev først afsluttet den følgende Dags Eftermiddag Kl. 4.

Til Slukningen anvendtes 41 Længder (615 m) Slange, 5 Stk. Straalerør, 4 Forgreningshaner, endvidere anvendtes Projektører og Fakler m. m. samt Oprydningsmateriel.

$^{16}/_{11}$. Alarmeret Kl. 8,12 Aften. Callisensvej Nr. 19. Røgulempe.

$^{22}/_{11}$. Alarmeret Kl. 8,25 Aften. Aandssvageanstalten „Lillemosegaard", Buddinge. Ved Brandvæsenets Ankomst stod en Ladebygning i fuld Brand. Bestræbelserne gik ud paa at hindre Ilden i at brede sig til de i Nærheden værende Stakke, hvilket ogsaa lykkedes.

Til Slukningen anvendtes 31 Længder (465 m) Slange, 3 Straalerør, 2 Forgreningshaner, 1 Projektør og Oprydningsværktøj. Motorsprøjten pumpede i 1¼ Time.

$^{24}/_{11}$. Alarmeret Kl. 6,52 Em. Gjentofte Kommuneskole, Skolevej. Isolationen om Varmerør paa 2. Sal havde været antændt.

$^{28}/_{11}$. Alarmeret Kl. 4,15 Morgen. Det danske Petroleums A/S.'s Plads ved Tuborg Havn.

Da denne Brand er den største og mest faretruende, der i Mands Minde er indtruffet i Gjentofte Kommune, vil en detailleret Beretning i Forbindelse med omstaaende Skitse af Brandstedet og Slukningsredskabernes Fordeling formentlig have Interesse.

Meldingen om Branden indgik pr. Telefon. Straks efter 1ste Udryknings Ankomst til Brandstedet, blev 2den Udrykning rekvireret, saaledes at alt disponibelt Mandskab og Materiel Kl. 4,30 var samlet paa Brandstedet.

Branden havde paa dette Tidspunkt antaget et saadant Omfang og var i det hele af saa farefuld Karakter, at man ikke mente alene at kunne magte Opgaven, hvorfor Københavns Brandvæsen anmodedes om at afsende Assistance, ligesom Tuborgs eget Brandvæsen blev alarmeret. Endvidere blev Forberedelser truffet til om fornødent at tilkalde Hjælp fra Københavns Havnevæsen.

Den brændende Bygning, som havde et Areal af ca. 1700 m², var opført af Træ i 2 Etager, og indeholdt Bødkeri og Værksteder af forskellig Art, den øverste Etage benyttedes som Depot. Tapperibygningens Gavl, hvori fandtes Vinduer, var kun fjernet ca. 4 Meter fra den brændende Bygning. Tapperibygningen, der har et Areal af ca. 1900 m², indeholdt store Mængder af Petroleum, dels i Tønder og dels aftappet paa Flasker, og stod i Rørforbindelse med 2 store Petroleumsbeholdere, hver rummende ca. 2½ Million Liter Petroleum. Loftet i hele denne Bygning bestaar af ubeskyttet Træ og Taget er dækket med Tagpap.

Da Ildens Forplantning til Tapperibygningen maatte antages at have en Katastrofe af uoverskueligt Omfang til Følge, blev den største Anspændelse koncentreret om at hindre dette. Trods den ulidelige Straalevarme og næsten uigennemtrængelige Røg, lykkedes det Brandmandskabet ved et fortræffeligt og udholdende Arbejde at hindre Ildens Udbredelse til denne Bygning, skønt Ruderne sprang og Taget flere Gange var antændt.

Københavns Brandvæsen, der mødte under Ledelse af Brandchef Müllertz og Brandinspektør Holm med 2 Motorsprøjter og Tendervogne, deltog med udmærket Virkning i Slukningsarbejdet.

Tuborgs Brandvæsen blev holdt i Beredskab til Beskyttelse af de omliggende Bygninger.

Sprøjternes Placering ved Havnen og Slangeføringen fremgaar af hosstaaende Opmarchplan.

Kl. ca. 7,30 var Ilden, som havde været angrebet fra 16 Straalerør, for saa vidt dæmpet, at Fare for videre Udbredelse var afværget.

Kl. ca. 8,40 forlod Københavns Brandvæsen Brandstedet.

Der forestod nu et meget betydeligt Afsluknings- og Oprydningsarbejde, saaledes at Hjemrykning først kunde finde Sted Kl. ca. 4 Eftm. efter 12 Timers haardt Arbejde.

Til Vagttjeneste afgaves mindre Vagthold indtil Kl. 10 den følgende Dags Formiddag, da Branden efter 30 Timers Forløb var endelig afsluttet.

Til Slukningen anvendtes af det herværende Brandvæsens Materiel 86 Længder (1300 m) Slange, 8 Straalerør, 4 Forgreningshaner, Røgmasker og Røgsvampe samt Projektører og alt disponibelt Oprydningsværktøj.

En Del Materiel og Udrustning led betydelig Skade ved denne Brand, saaledes maatte 20 Længder (300 m) Slange udrangeres, nogle Røgmasker og Hjælme samt en Del Beklædningsgenstande maatte erstattes.

$^{28}/_{11}$. Alarmeret Kl. 5,29 Em. Kommunens Garager, Phistersvej. Kun ca. 1 Time efter Hjemkomsten fra forannævnte Brand maatte Brandvæsenet paany ud.

Tagetagen paa Garagebygningens Nordre Ende var i Brand. Ilden blev angrebet dels fra Stige udvendig og dels fra Loftetagen indvendig og begrænsedes til de antændte Loftrum, men det derværende Lager af elektriske Artikler blev ødelagt. Til Slukningen anvendtes 19 Længder (285 m) Slange, 2 Straalerør, Oprydningsværktøj m. m.

$^{6}/_{12}$. Alarmeret Kl. 4,59 Em. Ermelundsvej Nr. 127. Skorstensild, slukkedes med Sand. Brandvagt efterlodes til Kl. 7 Aft.

$^{11}/_{12}$. Alarmeret Kl. 4,57 Em. A. F. Ibsensvej Nr. 21 (Københavns Kommune). Ild i Skillevæggen bag et Komfur, slukkedes med en Haandsprøjte.

Da Brandstedet er beliggende paa Københavns Grund, men i et Kvarter hvor det herværende Brandvæsen efter Overenskomst møder, blev Københavns Brandvæsen underrettet.

$^{24}/_{12}$. Alarmeret Kl. 4,48 Em. Hambroes Allé Nr. 7. Ild i en Skillevæg bag en Kakkelovn, slukkedes med en Haandsprøjte.

$^{27}/_{12}$. Alarmeret Kl. 1,16 Nat. Klampenborg Badehotel (Lyngby—Taarbæk Kommune). Fra Brandalarmen ved Klampenborg Station (Gjentofte Kommune) blev meldt Brand. Udrykningen blev imidlertid standset af en Nattevagt i Nærheden af Badehotellet, hvor Branden var iagttaget.

Skønt man nu blev klar over, at Brandstedet var beliggende i Lyngby—Taarbæk Kommune, og skønt Lyngby Sogneraad har meddelt Gjentofte Kommune, at kun Udrykninger, som er rekvireret af Lyngby Brandvæsen eller af Politiet vil blive honoreret, gik man dog i Gang med Slukningsarbejdet. Lyngby Brandvæsen var paa dette Tidspunkt ikke alarmeret.

Branden var opstaaet i det ubeboede Hotels store Sal, og mentes paasat. Et i Tæpper indsvøbt Klaver og Skillevæggen bag dette var antændt og slukkedes ret hurtigt.

Der forblev Vagt paa Brandstedet til Kl. 3 Morgen, hvorefter Brandvæsenet, efter Samraad med Politiet, rykkede hjem. 11 Længder (165 m) Slange og 1 Straalerør var i Brug.

Kl. 4,12 samme Morgen blev Brandvæsenet pr. Telefon fra en nærliggende Villa atter alarmeret til Hotellet, hvis Midterfløjs Tagetage ved Ankomsten var fuldstændig omspændt af Ild.

Der rekvireredes nu Udrykning fra Hellerup med alt disponibelt Materiel og Mandskab.

Lyngby Brandvæsen var fra anden Side ogsaa nu blevet alarmeret og ankom til Brandstedet Kl. ca. 5,45.

Den først ankomne Sprøjte fra Hellerup blev opstillet ved Brandhane, hvorimod de senere ankomne Sprøjter tog Opstilling ved Sundet.

Med Hensyn til Slangeudlægning og Rejsning af Stige henvises til omstaaende Opmarchplan.

Det lykkedes efter et særdeles anstrængende Slukningsarbejde i meget haard Frost i det væsentlige at begrænse Ilden til den angrebne Midterfløj, der dog tildels nedbrændte.

Hjemrykning fandt Sted den følgende Dag Kl. 10 Formiddag. Til Slukningen anvendtes af Materiellet fra Gjentofte Kommune: 70 Længder (1050 m) Slange, 3 Forgreningshaner og 6 Straalerør.

I Udrykningen deltog 2 Automobilsprøjter, der tilsammen pumpede i ca. 7 Timer, 1 Automobilstige, Redskabs-

automobilet, Personautomobilet og Transportautomobilet.

Anmodning om Dækning af Kommunens Udgifter ved denne betydelige Slukningshjælp blev af Lyngby Sogneraad afslaaet med den Motivering, at hverken Lyngby Brandvæsen eller Politi havde rekvireret Assistancen.

Da Sagen senere blev forelagt Landbygningernes Brandforsikring — i hvilket Selskab Bygningerne var forsikret — blev $^1/_3$ af Beløbet refunderet af dette Selskab, hvorimod Gjentofte Kommune maa bære Tabet af Restbeløbet.

1924.

$^2/_1$. Alarmeret Kl. 3,31 Em. Ved Banen Nr. 7, Gjentofte. Ild i en Skillevæg bag en Kakkelovn, slukkedes med en Haandsprøjte.

$^3/_1$. Alarmeret Kl. 5,21 Morgen. Prinsesse Alexandrines Allé Nr. 2. Ild i en Skillevæg bag en Kamin, slukkedes med en Haandsprøjte.

$^4/_1$. Alarmeret Kl. 11,22 Fm. Hovmarksvej Nr. 29. Ild i Brændsel henlagt til Tørring bag en Kakkelovn, slukkedes med en Haandsprøjte.

$^{16}/_1$. Alarmeret Kl. 7,28 Morgen. Katrinevej Nr. 9. Ild i et Kælderrum, slukkedes med en Haandsprøjte.

$^{16}/_1$. Alarmeret Kl. 4,40 Em. Charlottenlundsvej Nr. 10, Maskinsnedkeriet. Skorstensild, slukkedes med Grus.

$^{28}/_1$. Alarmeret Kl. 7,37 Aften. Aandssvageanstalten „Lillemosedeskillevæg bag en Kakkelovn, slukkedes med en Haandsprøjte.

$^{28}/_1$. Alarmeret Kl .7,37 Aften. Aandssvageanstalten „Lillemosegaard" (Gladsaxe Kommune). Ild i Tagetagen over Staldbygningen. Det lykkedes at redde alle Kreaturerne samt at begrænse Ilden til den angrebne Tagetage. Kl. ca. 9 overtog Gladsaxe Brandvæsen Afslukningsarbejdet. Til Slukningen anvendtes 18 Længder (270 m) Slange, 3 Straalerør og 2 Forgreningshaner.

$^2/_2$. Alarmeret Kl. 2,12 Em. Egetoften Hj. af Havsgaardsvej. Ild i en stor Slaggebunke bestemt til Vejanlæg. Til Slukningen anvendtes 10 Længder (150 m) Slange, 1 Forgreningshane og 2 Straalerør. Afslukningen var først tilendebragt Kl. 9 Aften.

$^6/_2$. Alarmeret Kl. 3,29 Em. Rebekkavej Nr. 47. Ild i en Brædeskillevæg, slukkedes med en Haandsprøjte. Brandvagt efterlodes til Kl. 5,15 Em.

$^{1}/_{2}$. Alarmeret Kl. 2,56 Nat. Brandskabet Hj. af Skovshovedvej og Strandvej. Falsk Alarm.

$^{31}/_{2}$. Alarmeret Kl. 6,52 Aften. Strandvej Nr. 177. Skorstensild, slukkedes med Grus.

$^{22}/_{2}$. Alarmeret Kl. 5,10 Morgen. Lynghyvej ved „Dyssegaard". Ild i et lukket Personautomobil. Der blev forsøgt Slukning med 2 kemiske Haandslukningsapparater, men det lykkedes først at slukke Ilden efter at Slange var udlagt fra Brandhane. Karosseriet blev ødelagt, hvorimod den øvrige Del af Automobilet ikke tog nævneværdig Skade.

$^{22}/_{2}$. Alarmeret Kl. 11,43 Fm. Plantagevej Nr. 5. Ild i et Lysthus foraarsaget ved Kogning af Tjære. Det lykkedes at begrænse Ilden til det angrebne Rum. 6 Længder (90 m) Slange, 1 Straalerør og en kemisk Haandsprøjte var i Brug ved Slukningen.

$^{29}/_{2}$. Alarmeret Kl. 9,55 Aften. Strandvej Nr. 128. Skorstensild, slukkedes med Grus.

$^{4}/_{3}$. Alarmeret Kl. 2,07 Em. Bernstorffsvej Nr. 1. En sammenstyrtet Kakkelovn foraarsagede en mindre Brand. Var slukket af Beboerne.

$^{26}/_{3}$. Alarmeret Kl. 2,20 Em. Drachmannsvej Nr. 11. Ild i Beklædningsstykker hængt til Tørring paa en Kakkelovn.

$^{27}/_{5}$. Alarmeret Kl. 10,12 Aften. Frederikkevej Nr. 20. Ild i en Reol og Bøger i et Bogbinderværksted, slukkedes med 2 Haandsprøjter.

Brandvæsenet har været alarmeret ialt 64 Gange.

Af Aarets Brande kan 14 betegnes som større, idet der hertil regnes saadanne, hvor 2 eller flere Straalerør har været i Brug, eller iøvrigt har haft større Udbredelse.

Det kan anføres, at 5 af disse Udrykninger har været foraarsaget af Automobilbrande, 6 af Kakkelovne, opstillede for nær Bræddeskillevægge, 3 af Ild i Tjærebeholdere, 4 blinde og 1 falsk Alarm.

Brandudrykningernes Antal har i de sidste 10 Aar fordelt sig saaledes:

1923—24	ialt	64.
1922—23	„	57.
1921—22	„	79.
1920—21	„	57.
1919—20	„	51.

1918—19 ialt 44
1917—18 „ 55.
1916—17 „ 30.
1915—16 „ 56.
1914—15 „ 51.

Efter Aftale med Falcks Redningskorps foretager Brandvæsenet Melding dertil ved hver Udrykning til Ildebrand.

Andre Udrykninger.

1923.

$^{10}/_{6}$. Kl. 3 Em. Efter Anmodning fra teknisk Forvaltning afsendtes en Motorsprøjte til Klampenborg, hvor store Tangsamlinger udfor Bellevue Strandhotel og Sporvejssløjfen forpestede Luften, hvorfor Tangen ønskedes fjernet.

Efter ca. 6 Timers Besprøjtning af Tangen kom denne i Drift udefter.

$^{22}/_{6}$. Kl. 9 Fm. Efter Anmodning fra Politiet afsendtes en Motorsprøjte til Viadukten ved Hellerupvej, hvor stærke Regnskyl havde foraarsaget Oversvømmelse, som standsede Trafiken. Efter ca. 1½ Times Pumpning var Vandet bortskaffet.

1924.

$^{1}/_{3}$. Kl. 1 Em. Efter Anmodning fra Ledelsen af Aandssvageanstalten „Gammelmosehus" afsendtes en Motorsprøjte til Udpumpning af en Brønd, som efter Rensningen agtedes benyttet til Vandforsyning for Anstalten, idet Vandforsyningsledningen i Jorden var tilfrossen paa Grund af den særlig haarde Frost.

$^{24}/_{3}$. Kl. 7 Morgen. Grundet paa stærkt Tøbrud var Viadukten paa Bernstorffsvej oversvømmet. Der afsendtes en Motorsprøjte, som i Løbet af en Time bortpumpede Vandet.

Pulmotorudrykninger.

Med Pulmotoren er i Aarets Løb foretaget 5 Udrykninger, alle efter Rekvisition af Politiet.

1923.

$^{22}/_{8}$. Kl. 8,31 Fm. rekvireredes Pulmotoren til Tuborg Havn, hvor en forulykket Mand var bjerget ind. Da den tilkaldte Læge konstaterede, at Døden var indtraadt mindst 1 Time forinden, kom Pulmotoren ikke i Brug.

$^{6}/_{10}$. Kl. 11,37 Fm. rekvireredes Pulmotoren til Katrinevej Nr. 3 til et Tilfælde af Gasforgiftning. Det lykkedes, efter Benyttelse af Pulmotoren i ca. 15 Minutter, at fremkalde Bevidsthed, og Falcks Redningskorps transporterede derefter Vedkommende til Hospitalet.

$^{14}/_{10}$. Kl. 6,50 Morgen rekvireredes Pulmotoren til Holgersvej Nr. 5 til et Tilfælde af Gasforgiftning. Pulmotoren anvendtes uden Resultat, da Døden var indtraadt.

$^{15}/_{10}$ Kl. 1,58 Em. rekvireredes Pulmotoren til Tranegaardsvej Nr. 12 A, hvor en ung Pige havde hængt sig. Pulmotoren anvendtes uden Resultat, da Døden var indtraadt.

$^{30}/_{10}$. Kl. 8,30 Fm. rekvireredes Pulmotoren til Strandvej Nr. 141, hvor en Mand var gasforgiftet, efter at have benyttet Pulmotoren i 15 Minutter, erklærede den tilstedeværende Læge, at Manden var død, hvorefter Behandlingen standsedes.

Brandvæsenets Personel bestaar af:

1 Brandinspektør.
1 Vicebrandinspektør.
1 Assistent.
1 Stationsmester.
2 Sprøjteførere.
2 Reserveførere (Stigeførere).
2 Mekanikere (Chauffører).
16 Chauffører og menige Brandmænd.
2 Telegrafister.

Ialt 28.

Indenfor Personellet er sket følgende Forandringer:

1 Brandmand og 1 Reservechauffør er efter Ansøgning afskediget.

2 Chauffører og 1 Brandmand har efter 1 Aars Prøvetid opnaaet fast Ansættelse.

2 Brandmænd er ansat paa Prøve i indtil 1 Aar.

Sundhedstilstanden indenfor Korpset har fraregnet et enkelt Tilfælde været nogenlunde tilfredsstillende.

1 Mand har været sygemeldt først i 56 Dage af Mavesygdom og dernæst i 39 Dage som Følge af Tilskadekomst, ialt 95 Dage (ved Aarets Udgang endnu ikke raskmeldt).

1	Mand	i 4	Dage:	Halsbetændelse.
1	„	i 1	„	Byld paa Armen.
1	„	i 4	„	Forkølelse.
1	„	i 6	„	Halsbetændelse.
1	„	i 1	„	Byld paa Benet.
1	„	i 10	„	Forvridning af Fodled.
1	„	i 7	„	Influenza.
1	„	i 2	„	Forkølelse.
1	„	i 1	„	Forkølelse.

Ialt 131 Sygedage.

Ekstravagter paa Grund af Sygdom har været stillet i 57 Døgn.
Ekstrabetaling for Ferievagter er ydet i 70 Døgn.
Ekstrabetaling for Arbejde paa Fridøgn er ydet i 53½ Døgn.
Orlov eller Sommerferie har været tildelt:

2	Mand	i 28	Dage,	ialt	56	Dage.
2	„	i 21	„	„	42	„
24	„	i 14	„	„	336	„

Ialt 434 Dage.

Til Oplysning om Alder og Tjenestealder for Befalingsmænd og Menige anføres:

Alder for Befalingsmænd og Menige
den 31. Marts 1924.

1	Mand	26	Aar
1	„	27	„
1	„	29	„
3	„	31	„
2	„	32	„
2	„	33	„
1	„	34	„
1	„	35	„
3	„	37	„
2	„	38	„
2	„	39	„
1	„	40	„
2	„	41	„
1	„	43	„

1	Mand	46	Aar
1	„	48	„
2	„	50	„
1	„	56	„
Ialt 28	Mand.		

Den gennemsnitlige Alder udgør 37,6 Aar.

Tjenestealder for Befalingsmænd og Menige
den 31. Marts 1924.

1	Mand	0	Aar
4	„	1	„
2	„	3	„
7	„	4	„
1	„	7	„
2	„	8	„
3	„	9	„
1	„	10	„
1	„	11	„
1	„	14	„
2	„	15	„
1	„	16	„
1	„	19	„
1	„	22	„
Ialt 28	Mand.		

Den gennemsnitlige Tjenestealder er 7,4 Aar.

Vagt- og Tjenesteforhold.

Der er herfor udarbejdet detaillerede Instrukser.

I Hovedtrækkene skal her anføres, at Mandskabet er delt i 2 Vagthold, hvert bestaaende af 1 Mekaniker, 1 Stigechauffør, 1 Sprøjtefører, 1 Stigefører, 7 Chauffører og Brandmænd, samt 1 Telegrafist, under Kommando af den vagthavende Inspektør eller Assistent. Vagtperioden omfatter et Døgn med Afløsning Kl. 8 Morgen. Det følgende Døgn er Fridøgn, dog med Pligt for det hjemmeværende Mandskab til at møde paa Stationen efter særlig Tilkaldelse.

Indenfor Brandvæsenets Ledelse er Tjenestens Fordeling saaledes:

Brandinspektøren, Vicebrandinspektøren og Assistenten har Vagtpligt hver 2 Døgn ugentlig, samt hver 3die Søndag, enten ved Ophold paa Stationen eller saaledes, at der holdes Forbindelse med denne.

Sprøjteprøverne forestaas af Vicebrandinspektøren; de holdvise Øvelser af Assistenten, og de samlede Øvelser af Brandinspektøren

Brandmateriellet og dets Pakning, samt Mandskabets Uniformering og Udrustning tilses af Brandinspektøren.

De maskinelle og elektriske Dele af Materiellet samt Tilsynet med Brandtelegrafen og Nyanlæg herved, er underlagt Vicebrandinspektøren.

Tilsynet med Brandhaner og Slangebeholdningen er underlagt Assistenten.

Kontorarbejdet med dertil hørende Behandling af Byggesager, Udfærdigelse af Reglementer, Instrukser, Fortegnelser, Beretning, Rapporter, Indstillinger, Budget, Regnskab og Lønningslister m. m. forestaas af Brandinspektøren.

Det daglige Kontor- og Tilsynsarbejde m. m. udføres af Stationsmesteren, der tillige i paakommende Tilfælde indtræder i Vagtholdene, samt foretager Tilsynstjeneste ved særlige Virksomheder.

Lønforholdene.

Brandinspektøren, Vicebrandinspektøren og Brandassistenten, der tillige er ansatte i andre Stillinger under Kommunen, er honorarlønnede med henholdsvis 2500 Kr., 1800 Kr. og 900 Kr. aarlig

Det øvrige Mandskab lønnes i Henhold til det for Kommunen gældende Lønregulativ, dog saaledes, at det Mandskab der ikke har fast Vagt paa Stationen — ialt 14 Mand — lønnes med Halvdelen af de fastsatte Lønninger.

Stationsmesteren lønnes efter Klasse 8 med 4,396 Kr., efter 6 Aars Tjeneste 4,941 Kr.

Mekanikere og Sprøjteførere lønnes efter Klasse 10 med 3,996 Kr. 80 Øre, efter 6 Aars Tjeneste 4,396 Kr. 80 Øre, heraf 2 Sprøjteførere paa halv Løn.

Reserveførere, Chaufførere og Reservechaufførere efter Klasse 11 med 3,626 Kr. 80 Øre, efter 6 Aars Tjeneste 3,996 Kr. 80 Øre for

gifte og 3,441 Kr. 20 Øre, efter 6 Aars Tjeneste 3,811 Kr. 20 Øre for ugifte, heraf 2 Reserveførere og 1 Reservechauffør paa halv Løn.

Brandmænd (Telegrafister) efter Klasse 12 med 3,222 Kr., efter 6 Aars Tjeneste 3,626 Kr. 20 Øre for gifte og 3,048 Kr., efter 6 Aars Tjeneste 3,441 Kr. 20 Øre for ugifte, heraf 9 Mand paa halv Løn.

Til disse Lønninger tillægges det normerede Dyrtidstillæg.

Honorarer ydes endvidere til Mandskabet for Medvirkning ved Slukning af Ildebrande samt Øvelser udenfor Kommunen (dog ikke for den Del af Københavns Kommune, der hører under Hellerup Telefoncentral), samt for Afgivelse af Vagter og Udførelse af Arbejde paa Fridøgn.

Tjenestebolig paa Brandstationen er tildelt Brandinspektøren, Vicebrandinspektøren, Assistenten, Stationsmesteren, 2 Mekanikere og 2 Chauffører mod et i Forhold til de med Stillingerne forbundne særlige Forpligtelser fastsat Fradrag i ovennævnte Honorarer og Lønninger.

Endvidere udbetales i Støvlegodtgørelse til Mandskabet 48 Kr. aarlig pr. Mand.

Fra Bygningskommissionen er indgaaet 35 Sager af brandteknisk Art til Erklæring.

Andre Brandvæsenet vedrørende Sager, Regnskaber m. m. har været ekspederet i et Antal af 460.

Uniformeringen.

Til Brandinspektøren, Vicebrandinspektøren og Assistenten udbetales i Uniformsgodtgørelse 200 Kr. aarlig.

Uniformeringen af samtlige øvrige Tjenestemænd har fundet Sted efter de fastsatte Regler, hvorefter der til det heltlønnede Mandskab udleveres 1 Frakke og Hue hvert Aar, Benklæder hvert ¾ Aar og Halsbind hvert halve Aar.

Lærredstøj til Arbejdsbrug udleveres efter Forholdenes Behov.

Til det halvtlønnede Mandskab udleveres 1 Frakke og Hue hvert andet Aar, Benklæder hvert ¾ Aar, Halsbind hvert halve Aar.

Den øvrige Udrustning, saasom Kappe, Hjælm, Bælte, Økse, Redningsline med Friktionsklods, Røgsvamp m. m. ombyttes efter nærmere Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde.

Gymnastikbenklæder, Gymnastiktrøje, Bælte og Sko udleveres hver 1ste Oktober i den Udstrækning, som Vedligeholdelsen kræver.

Forsikringsforhold.

For samtlige Tjenestemænd er tegnet Ulykkesforsikring.
For samtlige Automobiler er tegnet saavel Ansvarsforsikring som Brandforsikring.

Materiellet.

Brandvæsenets Udrykningsmateriel bestaar af:
En 55 Hestes Automobilsprøjte med Stige og 3 Slangevogne.
En 50 Hestes Automobilsprøjte med 2 Slangevogne.
En 60 Hestes Automobilstige med 1 Slangevogn.
Et 65 Hestes Personautomobil.
Et 20 Hestes Redskabsautomobil med 1 Slangevogn og 4 Slangevinder.
Et 20 Hestes Arbejdsautomobil.

I hver Sprøjte medføres i det væsentligste følgende: Slangevinder med Trykslanger, Sugeslanger, Straalerør, Forgreningshaner, Sugehoved til Pumpning fra Brandhane, Brandhanenøgler, Opstanderrør til underjordiske Brandhaner, Overgangsforskruninger til Københavns Brandhaner, Brandhanepumper, Slangeholdere, Slangebandager, alm. Haandsprøjte, kemiske Haandsprøjter, en Pose med Grus, Røghjælm eller Iltindaandingsapparat samt Røgmasker, Springsejl, Nedfiringsbælter, Krybestiger, Acetylenlygte, elektriske Haandlygter, Økser, Save, Koben, Bor, Stemmejern, Hakker, Spader, Skovle, Tænger og Nøgler af forskellig Art, samt en Medicinkasse m. m.

I Personautomobilet medføres bl. a.:
4 Længder Slange, Straalerør, Brandhanenøgle, alm. Haandsprøjte, kemisk Haandsprøjte, en Pose med Grus, Haandlygter, Røgmaske, Telefon til Brandalarmer m. m.

I Redskabsautomobilet medføres bl. a.:
1 Slangevogn, 4 Slangevinder, hver med 10 Længder Slange, samt foruden den tilsvarende Pakning, som findes i Sprøjterne, tillige:

1 Projektør med Stativ, 2 Akkumulatorbatterier, 1 Baare samt forskelligt Hjælpemateriel, Reservebeholdning af Benzin, Olie m. m.

Transportautomobilet benyttes dels til Udrykning med Pulmotoren og Baare, og dels, udstyret med Stigeanordning, til Vedligeholdelsesarbejder ved Brandtelegrafens Ledningsnet.

Tillige foretages alle ved Brandvæsenet forefaldende Arbejdskørsler og lignende med dette Automobil.

Vedligeholdelse af Materiel.

Alm. Vedligeholdelsesarbejder og Reparation af Materiellet er foretaget paa Brandstationen af Brandvæsenets Mekanikere og Chaufører. I saadanne Tilfælde, hvor særlige Redskaber har været nødvendige, saasom Drejebænk, Autogensvejsning m. m. er det paagældende Arbejde udført paa Kommunens Garageværksted ved Phistersvej.

Udrykningsreglerne er følgende:

„Stor Udrykning": Automobilsprøjte, Automobilstige, Redskabsautomobil, Personautomobil.

Alm. Udrykning: Automobilsprøjte, Automobilstige, Personautomobil.

Efter særlig Rekvisition: Automobilsprøjte, Personautomobil, eller sidstnævnte alene.

Til den mindre bebyggede vestlige Del af Kommunen og uden for dennes Grænser: Automobilsprøjte, Redskabsautomobil, Personautomobil.

Som 2. Udrykning staar: 1 Automobilsprøjte med eller uden paalagt Stige.

Nyanskaffelser.

Som Erstatning for et efter 11 Aars Tjeneste udrangeret „Ford" Automobil er bevilget Anskaffelse af et „Chevrolet" Arbejdsautomobil, men da dette ved Aarets Slutning endnu ikke var leveret, vil Omtale heraf fremkomme i næste Aars Beretning.

Benzinforbrug.

Automobilsprøjten „Dennis" har kørt ialt 165 km og har pumpet i 18½ Time.

Automobilsprøjten „Gideon" har kørt ialt 439 km og har pumpet i 61 Timer.

Personautomobilet har kørt ialt 1,436 km.

Redskabsautomobilet har kørt ialt 268 km.

Arbejdsautomobilet har kørt ialt 3,725 km.

Automobilstigen har kørt ialt 148 km.

Den samlede Kørselsstrækning udgør 6,181 km.

Det samlede Benzinforbrug udgør ialt 5,929 kg, heri indbefattet Forbrug ved Ildebrande og Pumpeprøver, Rejsning af Automobilstigen samt til et her stationeret Personautomobil og Rensning af Motorer og lignende.

Sprøjte- og Pumpeprøver.

Disse har været afholdt i et Antal af 28, hvoraf en Del større samlede Øvelser.

Pumpeprøverne foretages ved Hellerup Lystbaadehavn; Vandet til Sprøjternes Forsyning tages dog kun undtagelsesvis fra Havnen paa Grund af Saltvandets skadelige Indflydelse paa Maskindelene. Til Brug ved Pumpeprøverne benyttes derfor en til dette Øjemed anbragt stor Cementbrønd, som tilføres Vand fra en Brandhane.

Prøverne afholdes i Reglen Søndag Morgen med Vagtholdet; der drages herved Omsorg for, at alle Chauffører og Mekanikere indøves i Betjeningen, samt at alle Suge- og Trykslanger m. m. efter en bestemt Plan gennemprøves.

Øvelser.

Foruden de anordnede Pumpeøvelser er der i Aarets Løb afholdt Øvelser med Vagtholdene ialt 33 Gange, for at Mandskabet stadig kan være fuldt fortroligt med Materiellet, og Betjeningen i Ildebrandstilfælde kan foregaa hurtigt og sikkert.

Disse Øvelser, der afholdes paa Brandstationen, har i Sommermaanederne fundet Sted om Aftenen og i Vintermaanederne Søndag Morgen.

Desuden har der været afholdt en Del samlede Øvelser med hele Mandskabet og alt Materiellet, dels i Terrænet, dels ved Slottene og ved større Bygningskomplekser.

Prøvekørsler.

Som Sikkerhed for, at Automobilerne altid er klar til øjeblikkelig Start og i komplet Stand, samt af Hensyn til Vedligeholdelse af Chaufførernes Uddannelse, foretages hver Morgen Kl. 8 Igangsætning og en kort Prøvekørsel med alle Automobiler.

I Tilfælde af ugunstigt Vejr foretages dog kun Igangsætning af Motorerne.

Samtlige Belysningslegemer paa Automobilerne prøves og efterses ligeledes daglig.

Forefundne Fejl og Mangler afhjælpes øjeblikkelig.

Gymnastik.

Gymnastik har i Vinterhalvaaret været afholdt 20 Gange.

Teatervagter og lignende.

Saadanne afgives efter Politimesterens nærmere Bestemmelse. Ved offentlige Forestillinger i „Over Stalden"s Teater og i Charlottenlund Palmehave har været afgivet ialt 121 Brandvagter, efter Forholdene bestaaende af en Sprøjtefører og én Mand eller af én Mand alene.

Endvidere er Vagt afgivet ved Afbrænding af Kvas i større Udstrækning.

Udgifterne til disse Vagter afholdes af de paagældende Virksomheder.

Brandvæsenet har endvidere paa forskellig Maade ydet Assistance saasom: ved Pumpning fra Oversvømmelser, ved Bortskylning af Tangsamling i Sundet, ved Vandpaafyldning paa Kloakudgravninger og lign., ialt 5 Gange.

Telefoner.

Fra Telefoncentralen fører 2 Telefonledninger til Brandvæsenets Telefoncentral (Omstillingsbord). Denne er installeret i Telegrafstuen og betjenes hele Døgnet af en Telegrafist. Den ene af disse Hovedledninger er specielt beregnet paa Brandmelding.

Fra Omstillingsbordet er installeret Telefon hos samtlige paa Stationen boende Tjenestemænd samt til Politistationen, Brandvæsenets Kontor, Sovestue og Garager.

Endvidere har Brandinspektøren og Vicebrandinspektøren selvstændig Telefon, men Udgifterne hertil er fra indeværende Aar overført til de Administrationsgrene, hvorved de paagældende tillige er ansatte.

Brandtelegrafen.

Alle Meldinger om Ildebrand indgaar til Brandtelegrafens Central paa Telegrafstuen, som findes i Forbindelse med Vagtstuen.

Fra Telegrafstuen, hvor der findes fast Vagt hele Døgnet. foretages Alarmering af alt Brandmandskab.

Brandtelegrafens Ledningsnet bestaar i alt væsentligt af blanke Ledninger, og hertil er i det væsentligste anvendt 1,50 mm^2 haardtr. Broncetraad. Ledningernes samlede Længde udgør ca. 45 km. Ledningsnettet forsynes med Strøm fra Akkumulatorer, der er installeret i et særligt Batterirum. Opladningen af disse Akkumulatorer foretages af Brandvæsenet, ved egen Ladestation.

Naar Melding om Ildebrand indgaar gennem en Brandalarm, tilkendegives dette ved Klokkeringning. Den paagældende Brandalarms Nummer angives, dels ved et Antal Streger paa et alm. Morseapparat, og dels ved et Tal paa Fordelingstavlen, svarende til den paagældende Brandalarms Nummer.

Brandstationens elektriske Lysinstallation er udført saaledes, at man ved Alarmering efter Mørkets Frembrud kan tænde det elektriske Lys i Garage og Gaard fra Telegrafstuen.

Der findes ialt 20 Brandalarmer i Kommunen og fordelt saa-

ledes: Hellerup 6, Charlottenlund 3, Skovshoved 2, Ordrup 2, Gjentofte 4, Jægersborg 1, Vangede 1, Klampenborg 1.

Til Markering af Brandalarmerne er anbragt Skilte med Inskription i de nærmest Brandalarmerne staaende Lygter. Disse Lygter brænder hele Natten.

Foruden de nævnte Steder kan Melding om Ildebrand foretages gennem Telefonen; hvoraf der i Kommunen findes ca. 6000.

Større Fejl eller Afbrydelser ved Brandtelegrafen har ikke fundet Sted i det forløbne Aar.

Samtlige Arbejder ved Brandtelegrafens Vedligeholdelse, Installation og Flytning af Klokkeledninger til Brandmandskabet, Reparationer og Afhjælpning af Fejl er foretaget af Brandvæsenets eget Personale.

Slangebeholdningen.

Da det forløbne Aar har stillet særlig store Krav til Slangematerriellet, har det været nødvendigt at udrangere et betydeligt større Antal Slanger end tidligere Aar og foretage de dertil svarende Anskaffelser af nye Slanger.

I Aarets Løb er anskaffet 840 m gummierede Slanger, der er udrangeret ca. 765 m, hvoraf ca. 525 m ugummierede og 240 m gummierede Slanger.

Hele Slangebeholdningen udgør den 1. April 1924 3,090 m Slange, hvoraf 1,965 m er gummierede.

Slangematerriellet er fordelt saaledes, at der til Stadighed paa Køretøjernes 10 Slangevinder ialt er oprullet 735 m gummierede Slanger og 600 m Hampeslanger, heri er medregnet 60 m gummierede Slanger som medføres i Personvognen.

I Depotet findes en Reservebeholdning af 1230 m gummierede Slanger og 165 m Hampeslanger, samt 360 m Arbejdsslanger, d. v.s. saadanne Slanger, der ikke længere kan modstaa det foreskrevne Tryk, og derfor ikke kan benyttes som Ildebrandsslanger, men finder Anvendelse dels som Øvelsesslanger og dels efter særlig Rekvisition til Udlaan ved Vandpaafyldning af større Kloakudgravninger, Overrisling af Isbaner og lign.

I Jægersborg Kaserne er deponeret 150 m gummierede Slanger og 1 Straalerør.

Paa Øregaard Museum er deponeret 60 m gummierede Slanger samt 1 Straalerør.

I Kommunens Husvildebarakker ved Korsgaardsvej er deponeret 150 m Hampeslanger og 1 Straalerør.

Paa Grund af det store Slangeforbrug ved Branden paa Petroleumslageret refunderede Petroleumsselskabet Kommunen et Beløb af 2000 Kr.

Slangeforskruninger findes i et Antal af 280 Sæt, der er i Aarets Løb anskaffet 24 nye Sæt Forskruninger.

Straalerør.

Disse forefindes i et Antal af 19 Stk., hvoraf de 10 er mekaniske.

Straalerørerne er fordelt saaledes, at der i hver af de to Motorsprøjter findes 3 mekaniske og 1 alm. Straalerør. I Personvognen 1 mekanisk Straalerør. I Redskabsvognen 1 mekanisk og 3 alm. Straalerør. Paa Automobilstigen 2 mekaniske og 1 alm. Straalerør.

Desuden er der som andetsteds omtalt deponeret 1 Straalerør paa hvert af følgende Steder: Jægersborg Kaserne, Øregaard Museum og Kommunens Husvildebarakker ved Korsgaardsvej.

I Aarets Løb er anskaffet 1 Stk. nyt mekanisk Straalerør.

Brandhaner.

Disse findes i et Antal af 942 Stk., alle af samme Dimensioner og alle overjordiske, idet man har lagt Vægt paa et ensartet Forhold. Af disse er 53 Stk. private Brandhaner, saasom ved Slottene, Tuborg Fabrikker, Petroleumslagrene, Gasværket, Glasværket, Traverbanen og Jernbanestationerne, samt ved flere større Bygningskomplekser m. m.

Da Vandet disse Steder til det daglige Behov skal passere Vandmaalere, og da disse i betydelig Grad formindsker Vandets Gennemstrømningshastighed i Ledningerne, er der etableret Omløbsledning udenom Maaleren. Disse Omløbsledninger som til Stadighed holdes plomberede, maa kun aabnes i Ildebrandstilfælde.

Ved Bernstorff og Charlottenlund Slot samt ved „Stolpegaard" findes desuden særlige Beholdere, som altid staar vandfyldte, og hvorfra Motorsprøjterne straks kan lægges i Brug. Disse Beholdere kan tillige sættes i Forbindelse med Kommunens Vandledningsnet.

Ved Tuborg Fabrikker findes foruden Brandhaner særlige

Pumpebrønde, som ved Rørledninger staar i Forbindelse med Havnebassinet, Motorsprøjterne kan saaledes ved en eventuel større Ildebrand pumpe Søvand til Slukningen.

Af Brandhaner findes 2 Typer, en ældre med aftageligt Hoved, indenfor hvilket Spindelen til Oplukning for Vandet findes. En senere konstrueret Type har for at undgaa Misbrug fast Hoved i Forbindelse med Spindelen.

Da Vandledningerne i Vejene er af forskellig Dimension, og da det er af Betydning at kende disse og dermed den Vandmængde, der kan opnaas ved Brugen af de forskellige Brandhaner, har man udarbejdet Kort, hvorpaa alle Brandhaner og Hovedvandledninger samt disses Dimensioner er angivet. Saadanne Kort, der revideres 2 Gange aarlig, medføres i alle Brandvæsenets Køretøjer.

Kortet er udarbejdet i 1915 og omarbejdet og suppleret i 1921.

Endvidere er udarbejdet en skematisk Vejfortegnelse med Angivelse af Brandhaner og Vandledningsdimensioner.

Samtlige Brandhaner prøves og efterses hvert Efteraar ved Brandvæsenets Foranstaltning og af dettes Personale, ligesom der af Hensyn til Frostens Indvirkning foretages Udpumpning af det i Brandhanens overjordiske Del værende Vand.

I Vinterhalvaaret udpumpes Brandhanerne desuden umiddelbart efter hver Afbenyttelse, hvorfor der i samtlige Køretøjer paa nævnte Aarstid medføres en særlig Brandhanepumpe. Desuden bliver de benyttede Brandhaner efterset Dagen efter Afbenyttelsen for at konstatere, om Brandhanen er i Orden.

Mindre Reparationer samt Maling af Brandhanerne besørges ligeledes ved Brandvæsenets Foranstaltning og af dettes Personale, hvorimod større Reparationer udføres ved Vandværkets Foranstaltning.

Maling af Brandhanerne har hidtil fundet Sted med $^1/_3$ af Antallet hvert Aar, men er af Sparsommelighedshensyn ikke sket i indeværende Aar.

Anbringelse af nye Brandhaner, der foretages af Kommunens Vandværk efter Samraad med Brandvæsenet, varieres efter Bebyggelsesforholdene med Afstande fra 50 til 150 m.

I Aarets Løb er opstillet 23 Stk. nye Brandhaner.

Overgangsforskruninger.

I Anledning af Brandvæsenets Forpligtelse til at rykke ud til

Ildebrand i den Del af Københavns Kommune, der hører under Hellerup Telefoncentral, findes paa hvert Køretøj Overgangsforskruninger til de københavnske Brandhaner, saaledes 1 Overgangsforskruning til de store Brandhaner med 100 m/m Udløb og 1 til de almindelige Brandhaner med 65 m/m Udløb.

Nyanskaffelser har ikke fundet Sted i Aarets Løb.

Haandslukningsapparater.

Af saadanne findes ialt 11 Stk. af forskellige Typer, de 10 Stk. indeholdende ildslukkende Vædske og 1 Stk. indeholdende Pulver, der er fordelt dels paa Køretøjerne, dels i Garagerne samt i Vagtstuen.

I Aarets Løb er anskaffet 2 Stk. „Minimax" Haandslukningsapparater.

Den væsentlige Fordel ved disse Apparater bestaar i let og hurtig Betjening samt ved Indholdets forholdsvis store Slukningsevne. De er særlig anvendelige ved Slukning af brandfarlige Vædsker og ved Automobilbrande.

Som Slukningsmiddel hertil samt til Skorstensbrande o. l. anvendes ogsaa Grus, saadant medføres i en mindre Sæk paa hvert Køretøj.

Af almindelige Haandsprøjter til Vand medføres 4 Stk., af saadanne er der yderligere i Aarets Løb anskaffet 2 Stk., som efter særlig Rekvisition kan stilles til Disposition ved Afgivelse af Teatervagter og lignende.

Udgifter.

De samlede Udgifter til Brandvæsenets Drift andrager ialt		Kr. 126,679,40
Forrentning af den i Brandstationen m. v. og Materiellet indestaaende Kapital	Kr. 19,261,73	
Afskrivning paa Bygninger	„ 7,150,67	
„ „ Materiel	„ 14,947,03	
„ „ Inventar	„ 45,91	„ 41,405,34
Totaludgiften bliver herefter		Kr. 168,084,74

Ved at sammenligne Udgifterne til Brandvæsenet i København, Frederiksberg og Gjentofte Kommuner, fremkommer følgende Forhold:

København:	Befolkningsantal 581,500. Areal 7,140 ha.
—	Samlet Udgift 2,686,690 Kr. 14 Øre.
—	Udgift pr. Indbygger ca. 4 Kr. 62 Øre.
Frederiksberg:	Befolkningsantal 103,317. Areal 872,7 ha.
—	Samlet Udgift 551,851 Kr. 79 Øre.
—	Udgift pr. Indbygger ca. 5 Kr. 34 Øre.
Gjentofte:	Befolkningsantal 37,571. Areal 2,500 ha.
—	Samlet Udgift 168,084 Kr. 74 Øre.
—	Udgift pr. Indbygger ca. 4 Kr. 47 Øre.

Som det fremgaar af foranstaaende, indtager Gjentofte Kommune et efter Befolkningsantallet uforholdsmæssigt stort Areal, og er som Følge heraf spredt befolket. Dette Forhold har Betydning ved Sammenligning af Enhedsbeløbene, idet en Forøgelse af Befolkningsantallet ikke vil paavirke Udgifterne til Brandvæsenet, men kun bevirke, at Enhedsbeløbet nedsættes.

Forskelligt.

Under 10. December 1923 har det behaget Hs. M. Kongen at udnævne Brandinspektør E. J. Norup til Ridder af Dannebrog.

I Anledning af Branden paa Petroleumslageret ved Tuborg Havn, har Kommunalbestyrelsen tilsendt Brandkorpset en anerkendende Skrivelse saalydende:

„Kommunalbestyrelsen har i sit Møde den 4. December 1923 vedtaget overfor vort Brandvæsen at udtale sin Anerkendelse af den fortrinlige Maade, paa hvilken det har varetaget sin Tjeneste under den Brand, som den 28. November d. A. fandt Sted i Hellerup paa Det danske Petroleumsaktieselskabs Plads, en Brand, som sikkert kunde have antaget Dimensioner, der vilde have medført store Katastrofer, hvis der ikke fra vort Brandvæsens Side var mødt hurtigt og vist resolut Optræden — ikke mindst fra Ledelsens Side.

Kommunalbestyrelsen udtaler sin Tak og Paaskønnelse af den Daad, Brandvæsenet den paagældende Dag har øvet."

H. Parkov.

I samme Anledning har Det danske Petroleumsaktieselskab tilsendt Brandkorpset et Gratiale paa 250 Kr.

Fra Tuborg Fabrikker har Korpset modtaget et Gratiale paa 500 Kr., desuden har Ledelsen modtaget smukke Erindringsgaver.

For hurtig Slukning af Brand i et Personautomobil har Korpset modtaget et Gratiale paa 50 Kr.

Efter Benyttelsen af Pulmotoren med gunstigt Resultat modtog de assisterende et Gratiale paa 25 Kr.

Det er i Aarenes Løb lykkedes at indsamle et ret fyldigt Materiale fra Brandvæsenets Oprindelse; saaledes haves et stort Antal Skilte, Horn, Tromme, Læderslanger, Kobberkar o. s. v.

Denne lille beskedne, men interessante Samling, er ved udvist Betænksomhed fra saavel tidligere som nuværende Beboeres Side suppleret paa værdifuld Maade.

I Aarets Løb er Kommunens samtlige større Ejendomme, saasom Skoler, Raadhus, Barakker m. m. forsynet med kemiske Haandslukningsapparater.

Nytten af denne Foranstaltning har allerede vist sig, idet Slukningsapparaterne i 2 Tilfælde er benyttet.

Ansøgning om Opstilling af Benzintankanlæg har gennem Politiet været forelagt Brandvæsenet til Erklæring.

Godkendelse af de færdige Anlæg foretages i Forening med Politiet.

Ved Udrykning til Ildebrande udenfor Kommunens Grænser har der vist sig Vanskeligheder med at faa Assistancen refunderet under Paaberaabelse af en gammel Bestemmelse i Brandpolitiloven af 1861. Da saadanne Udrykninger paafører Kommunen betydelige Udgifter, vil Sagen blive gjort til Genstand for Forhandling med Bygningsbrandforsikringen.

Hellerup Brandstation i September 1924.

E. Norup.

———

h. Til Medlemmerne var endvidere omdelt Regnskab fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse for Aaret 1. April 1923—31. Marts 1924. (A. 188—1924).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Spørgsmaal om Fjernelse af to Træer foran Ordrup Kirke.** (A. 141—1924).

Kr. Larsen: Ved Ordrup Kirke, paa Kirkepladsen, findes to store Træer; der staar et ved hver sin Side af Hovedindgangen, og de er efterhaanden vokset saa meget til, at de fra Fredensvej dækker en Del for Kirken, og navnlig dækker de saaledes, at man vanskeligt kan se Uret paa Kirken, naar man gaar paa Vejen.

Hvert Aar har Kirkesynet krævet, at disse to Træer skulde fjernes; hver Gang, jeg har deltaget i Kirkesynet, har dette Krav været fremsat, og i Fjor, da Andersen deltog i Synet i Stedet for mig, blev det samme Krav fremført. Fra Kommunalbestyrelsens Side har vi imidlertid ikke ment, at disse Træer generede synderligt, de skæmmer ikke Kirken, og vi har ogsaa ment, at det laa udenfor Kirkesynets Kompetence at kunne kræve dem fjernet. Men Kravet er som sagt stadig blevet fastholdt, og fra Kirkesynets Side har man ment at være i sin Ret, hvorfor da ogsaa Spørgsmaalet har været indanket for Ministeriet; dette har imidlertid givet os Ret, idet det har udtalt, at Kirkesynet, saafremt de paagældende Træer ikke tog Lys og Luft fra Kirken, ikke kunde gøre Krav paa at forlange Træerne fjernet.

Naar Andersen og jeg alligevel i Aften vil fravige den tidligere trufne Bestemmelse og gaa ind paa, at Træerne fjernes, er

det, fordi Kravet derom stadig med Styrke er fremsat, dels af Provsten, dels af Menighedsraadet; nu er der Enighed indenfor Menighedsraadet om at ønske disse Træer fjernet. Tidligere har Forholdet været det, at man ikke var enig indenfor Menighedsraadet; en Del af dets Medlemmer syntes ikke, at Træerne generede. Alligevel forlangte man dem begge fjernet oprindelig, men for at imødekomme Kirkeejerens Ønske, foreslog man, at kun det ene Træ skulde fjernes, men det kunde vi aldeles ikke gaa med til; skal Træerne fjernes, maa de bort begge to, de staar ganske symmetrisk og flankerer Indgangen til Kirken. Jeg skal oplyse, at vi har indhentet forskellige sagkyndiges Udtalelser, bl. a. Kommunegartner Brandts, han udtaler, at det efter hans Mening godt kan forsvares at fjerne enten begge Træerne eller blot det nordre.

Paa et Mindretals Vegne indenfor Ejendoms- og Byggeudvalget (paa Andersens og egne Vegne) skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen indgaar paa, at Træerne fjernes.

Et Flertal af Udvalget (Volmar Jensen, Fru Lehmberg og Christensen) indstiller, at Kommunalbestyrelsen modsætter sig Træernes Fjernelse.

Christensen: Ja, nogle af Udvalgets Medlemmer har ikke kunnet følge den ærede Udvalgsformand i hans Opfattelse angaaende disse to Træer foran Ordrup Kirke; det er et Spørgsmaal, vi nu flere Aar i Træk har haft til Behandling.

Jeg for mit Vedkommende kan ikke se, at der er Grund til at fjerne disse to Træer, som efter min Mening aldeles ikke, hvad der da ogsaa er indrømmet i Menighedsraadets Skrivelse, generer Kirken i Retning af at tage Lys og Luft fra den. At man ikke kan se Kirkeuret fra Vejen, er en Sag for sig, man kan se det, naar man staar udenfor Kirkeindgangen.

Spørgsmaalet har, som ogsaa den ærede Udvalgsformand oplyste, af Menighedsraadet været indanket for Ministeriet, og dette giver Kommunalbestyrelsen Ret i, at det er os, som skal træffe Bestemmelsen; Menighedsraadet kan henstille til Kommunalbestyrelsen, men det har ingen Ret til at fordre noget i denne Retning.

Det er to smukke Træer, og jeg synes, det vilde være urigtigt at fjerne dem. Og at fjerne, som foreslaaet af Menighedsraadet, kun det ene Træ, det nordre, vilde være meget forkasteligt og ganske sikkert resultere i, at der til næste Aar vilde fremkomme Andragende om, at ogsaa det andet Træ maatte blive fjernet.

Som Forholdene har udviklet sig, mener jeg, at vi bør lade Træerne staa; de generer ikke Kirken i nogen Retning; den kommer udmærket til sin Ret, selv om Træerne bliver staaende.

Ved den derpaa foretagne Afstemning afgaves der 6 Stemmer for Mindretallets Indstilling, 6 Stemmer for Flertallets Indstilling, hvorefter Indstillingen om Træernes Fjernelse ansaas som bortfaldet.

2. **Andragende om Approbation paa Vej- og Kloakprojekt for Matr. Nr. 7cf m. fl. af Ordrup.** (T. F. 3190—1924. 1ste Beh.).

Lauritz Pedersen: Da jeg var bortrejst ved teknisk Udvalgs Behandling af de Sager, der staar opført paa Dagsordenen for Mødet i Aften, vil jeg bede den ærede fung. Formand for teknisk Udvalg (Engelstoft-Schmidt) forelægge disse Sager.

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger et Andragende af 28. August 1924 fra Ingeniørerne A. M. Knudsen og S. L. Sørensen om Approbation paa Vej- og Kloakprojekt paa Matr. Nr. 7cf m. fl. af Ordrup.

Projektet, der i Hovedsagen angaar Anlæg af to i 10 Meters Bredde projekterede blinde Veje mod Øst fra Krathusvej, indstilles af teknisk Udvalg til Approbation med nærmere angivne tekniske Ændringer og Betingelser, hvorhos Dispensation fra Amtet med Hensyn til Vejbredderne foreslaas anbefalet paa sædvanlige Deklarationsvilkaar.

Der paahviler i Forvejen Arealet forskellige Villaservituter, med Hensyn til hvilke Kommunen dog ikke har Paataleret, men det er Servituter i samme Aand, som vi plejer at paalægge, hvorefter de enkelte Parcellers Størrelse ikke maa være under 3000 Kv. Al., der maa ikke anlægges Fabriksbygninger eller Anlæg af lignende Art, og Bebyggelsen skal trækkes mindst 10 Alen tilbage fra Vejen, saa jeg tror, at disse Servituter fuldt ud dækker vore Ønsker.

Houborg: Da vi i teknisk Udvalg behandlede dette Spørgsmaal og diskuterede denne Indstilling, var det ikke fremme, hvorvidt Kommunalbestyrelsen skulde have Paataleret med Hensyn til Servituterne eller ej. Servituter er paalagt, men om vi har Paataleret, eller om saadan Paataleret skal overgaa til Kommunen — hvis vi altsaa ikke har det i Forvejen — er jeg ikke klar over. Jeg har i den forløbne Uge prøvet at komme til Klarhed derover, men jeg maa tilstaa, at det ikke er lykkedes mig. Jeg vil derfor udtale, at hvis Paataleret ikke tildeles eller er tildelt

Kommunen, kan vi fra vor Side ikke støtte den foreliggende Indstilling, og jeg vil derfor bede den ærede fung. Formand for Udvalget (Engelstoft-Schmidt) oplyse, hvorvidt Kommunen har Paataleret i denne Sag eller ej.

Engelstoft-Schmidt: Jeg erfarer nu, at Kommunen har Paataleret med Hensyn til disse Servituter, og at det altsaa er en Fejltagelse, naar der paa Dagsordenen staar, at Kommunen ikke har Paataleret. Jeg maa sige, at jeg var ikke før klar over Forholdet, men nu er jeg bleven gjort opmærksom derpaa; vi har Paataleret.

M. E. Jensen: Under Hensyn til, at der er kommet Oplysninger frem, hvorefter det, der er opført paa Dagsordenen, ikke er rigtigt, forekommer det mig, at der kunde være Anledning til at foretage en nærmere Overvejelse af Sagen i Udvalget, og jeg tillader mig derfor at stille Forslag om, at denne Sag overgaar til 2den Behandling med mellemfaldende ny Behandling i teknisk Udvalg.

Det vedtoges derpaa med 5 Stemmer at lade Sagen overgaa til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i teknisk Udvalg.

3. **Andragende fra Fabrikant Ferlov om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 17ez af Gjentofte.** (T. F. 3028—1924. Se lukket Møde den 2. September 1924, Punkt 12).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger et Andragende af 16. August 1924 fra Fabrikant Ferlov om Tilladelse til uanset de paa Matr. Nr. 17ez af Gjentofte, et Areal mellem Tranegaardsvej og Gruts Allé, hvilende Servituter, hvorefter bl. a. mindste Parcelareal skal være 1200 m², at maatte udstykke 4 Parceller paa ca. 800 m² hver, eller ca. 2000 Kv. Al.

Ifølge Servituterne skal hver Parcel være mindst 3000 Kv. Al.; det har imidlertid vist sig ret ugørligt for Ejeren at opretholde en saa stor Parceludstykning, og han andrager derfor nu om at maatte udstykke Parceller paa 2000 Kv. Alens Størrelse.

Der er paa dette Areal lagt samme Servituter som paa Arealer af Øregaard, skønt det er en Del af et Areal, som ikke egentlig falder sammen med Øregaards-Arealerne, og der er paa den Maade lagt strammere Servituter paa denne lille Karré, end der iøvrigt er paalagt de omliggende Arealer.

Indenfor det tekniske Udvalg har vi haft vore Betænkeligheder ved at meddele den ønskede Dispensation, da det

vilde være stridende mod vore Principper at give en saadan Tilladelse, naar ikke samme Bestemmelse gælder for hele det paagældende Areal, men naar jeg alligevel i Aften paa Kr. Larsens og egne Vegne indenfor teknisk Udvalg indstiller, at man skal imødekomme Andragendet, er det paa Betingelse af, at de Grunde, der saaledes maatte blive udstykket i en Størrelse af mellem 2000 og 3000 Kv. Al., kun anvendes til Villaer til Brug for een Familie. Paa denne Maade mener vi at beskytte Kvarterets Karakter; ifølge Servituterne, som de lyder i Øjeblikket, maa der indrettes to Lejligheder i hver Villa paa en Parcel af 3000 Kv. Al. Størrelse. Vi gaar nemlig ud fra, at Udstykningen i mindre Parceller ikke vil forandre Kvarteret, naar der kun kommer til at bo een Familie paa de 2000 Kv. Al.; det maa omtrent svare til, at der skulde bo 2 Familier paa 3000 Kv. Al.

Et Mindretal (Houborg) indstiller, at man imødekommer Andragendet fuldtud.

Et andet Mindretal (Volmar Jensen) forbeholder sig sin Stilling.

Houborg: Jeg har ikke kunnet følge Flertallet i denne Sag. Det vil sige, jeg vil godt være med til at imødekomme Andragendet om Dispensation, men jeg vil ikke være med til at lægge den Klausul paa Arealet, at hver Parcel, naar den udstykkes i ca. 2000 Kv. Alens Størrelse, kun maa bebos af een Familie. Det forekommer mig, at Boligsituationen her i Kommunen som saa mange andre Steder i vort Land er ret alvorlig, og jeg synes derfor, at een Lejlighed mere paa hver af disse Grunde — hvad Servituterne jo iøvrigt tillader — maa være attraaværdig, selv ogsaa for Flertallet i denne Sal.

Jeg anbefaler derfor min Indstilling, som gaar ud paa, at vi imødekommer Andragendet fuldt ud og paa denne lette Maade faar nogle Lejligheder flere til Gavn for de boligløse i vor Kommune.

Grønbech: Jeg kunde egentlig godt slutte mig til Houborgs Indstilling, hvis ikke, som det fremgaar af en Skrivelse, der ligger i Sagen, en af de Grundejere, som allerede har bygget Villa paa en Grund af dette Areal, havde protesteret imod, at der nu meddeles Dispensation med Hensyn til Grundenes Størrelse. Naar en Mand køber en Villagrund paa 3000 Kv. Al. udtrykkeligt under den Forudsætning, at de 4 resterende Grunde af Arealet ogsaa skal være paa 3000 Kv. Al., vilde man gøre Uret mod denne Mand, hvis man nu dispenserede, og det synes jeg ikke vi fra Kommunens Side kan være med til. Har en Mand

i god Tro bundet sig til en vis Arealstørrelse og bygget Villa, maa han gaa ud fra, at han ogsaa kan være sikker paa, at de øvrige Grunde paa samme Areal bliver af samme Størrelse, og derfor vil jeg ikke være med til nu at dispensere. Saafremt det var saa, at de to Villaejere, som har bygget paa de to tilstødende Parceller, vilde være gaaet med, kunde jeg for mit Vedkommende ogsaa være gaaet med, for jeg indrømmer, at der er Grund til at dispensere i dette Tilfælde.

Lauritz Pedersen: Hvis jeg havde været til Stede i teknisk Udvalg ved denne Sags Behandling, havde jeg taget et lidt andet Standpunkt end Flertallet har taget.

Jeg mener ligesom Grønbech, at Kommunen har en Pligt, ikke alene en Ret til at overvaage Servituterne, men ogsaa en Pligt til at overvaage dem. Naar en Mand har solgt 1 à 2 Grunde af sit Areal — og det sidste Salg er sket saa sent som i November Maaned 1923 — og naar den ene af Køberne udtrykkeligt ønskede en mindre Grund, men der blev sagt til ham, at han ikke kunde købe under 3000 Kv. Al., fordi der laa Servitut herom paa Arealet, og han derefter købte 3000 Kv. Al. og byggede en smuk Villa derpaa, som han jo har gjort, maa denne Køber have nogen Grund eller rettere stor Grund til at forvente, at Kommunen ogsaa vil sørge for, at disse Servituter bliver overholdt. Jeg er derfor meget betænkelig ved at stemme for Flertallets Indstilling; ganske vist maa jeg indrømme, at denne Bestemmelse om, at der kun maa være een Lejlighed i de Huse, som bliver bygget paa en 2000 Kv. Al. stor Grund, vil virke meget gavnligt for Kvarterets Udseende, men der har, saa vidt jeg erindrer, været rettet Henvendelse til den Mand, som har protesteret, om, hvorvidt han vilde være tilfreds, naar der blev truffet en saadan Bestemmelse — saavidt jeg har bragt i Erfaring, har vi ikke faaet hans udtrykkelige Erklæring om, at han vilde være tilfreds dermed, og man maa derfor formene, at han muligvis føler sig brøstholden, og derfor vil jeg for mit Vedkommende undlade at stemme i denne Sag; jeg kan ikke stemme for Flertallets Indstilling og vil derfor undlade at stemme, og jeg tilraader de Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, som muligvis har lignende Betænkeligheder, ogsaa ved at undlade at stemme at tilkendegive disse Betænkeligheder.

Houborg: Det er kedeligt, at Grønbech ikke kan slutte sig til mit Standpunkt. Lauritz Pedersen mente, det var godt, at man havde ændret Bestemmelsen om, at der maa være to Lejligheder i de paagældende Ejendomme, derhen, at der kun maa

være een Lejlighed, hvis Parcellen bliver paa under 3000 Kv. Alens Størrelse, og han mente, det vilde have en gavnlig Indflydelse paa Udseendet i det paagældende Kvarter. Det forekommer mig, at naar vi gaar frem, som Servituterne tillader, og de tillader jo to Lejligheder i hver Ejendom, gavner vi Udseendet i Kommunen mere, end hvis vi belaster vore Husvildeboliger med en Mængde Mennesker yderligere. Tænk alvorligt over, hvorledes det egentlig staar til i Skovshoved for Eks. og i det hele taget i vore Husvildeboliger og lad os saa faa disse Par Lejligheder flere, som Servituterne jo tillader! Lad os ikke nære disse Betænkeligheder, der er ført frem, og derved skade Salget af Grundene og komme til at undvære de Lejligheder, vi ellers kan faa her.

Engelstoft-Schmidt: Det er rigtigt, at vi gerne fra Kommunens Side vil overholde Servituterne, det er jeg selv den ivrigste Tilhænger af, men der kan komme et Øjeblik, da man maa bryde sine Principper, og hvad, man siger jo, at man har dem for det samme, ikke for at ride dem som en Kæphest — det vil jeg i hvert Fald ikke. Og her er netop et Tilfælde, hvor man under en vis Højkonjunktur i Landet paalagde Servituter med Hensyn til de enkelte Parcellers Størrelse, som bevirker, at det nu er, jeg kan næsten sige umuligt for Folk at købe disse Grunde; med de Priser, der forlanges, vilde Huset nødvendigvis blive belastet med altfor stort et Grundbeløb. Jeg vil derfor gerne hjælpe denne Mand ud af den Kalamitet, han er kommet ud for, hvad der maaske kan falde tilbage paa os, hvis vi engang med Tiden skulde ønske en Grund paa ca. 2000 Kv. Al. Jeg mener absolut ikke, at vi gaar nogen for nær ved at reducere Parcellernes Størrelse til 2000 Kv. Al., naar vi samtidig paalægger den Servitut, hvis Tanke jo sikkert har ligget til Grund for Bestemmelsen om, at Parcellerne skulde være paa 3000 Kv. Al., at Bebyggelsen begrænses til Enfamilieshuse.

Naar der i et Hus med 3000 Kv. Al. Grund findes to Familier, faar hver Familie 1500 Kv. Al.; i dette Tilfælde faar hver Familie 2000 Kv. Al., det kan nok forsvares. Denne Bestemmelse er i Virkeligheden i samme Aand som Bestemmelsen om de 3000 Kv. Al. Det er selvfølgelig ikke Ordene, det nøjagtigt skal tages efter; Ordene er skrevet, for at vi kan bruge dem og udlægge dem saaledes, at de kommer til at virke i Samfundets Tjeneste. Paa Flertallets Vegne skal jeg derfor fastholde vor Indstilling.

Andersen: Jeg kan slutte mig til Engelstoft-Schmidts og Kr. Larsens Forslag. Jeg hører ikke til dem, som vil have Ser-

vitutbestemmelserne krænket, men jeg mener heller ikke, at de fundamentale Bestemmelser i dette Tilfælde bliver krænkede; det her er Tale om, hører til saadanne smaa Dispensationer, som Kommunalbestyrelsen og Administrationen til enhver Tid maa have Lov til at meddele, naar Forholdene iøvrigt taler derfor. Man kan naturligvis mene, at der bør aldrig gives Dispensation, det er et Princip, men det synes jeg nu ikke, man kan fastholde. Der kommer stadig noget nyt frem i Livet, man maa tage Hensyn til; jeg kan for Eks. blot nævne Garager. For nogle Aar siden kendte man ikke til Garager, nu hører de snart hjemme i enhver større Villaejendom, og hvis man ikke vilde meddele Dispensation med Hensyn til Opførelsen af saadanne Garager, vilde der jo praktisk talt ikke kunne bygges Garager mange Steder rundt om her i Kommunen.

Christensen: Forskellen mellem de foreliggende Indstillinger bunder egentlig talt kun i dette, om Parcellerne skal være 2000 eller 3000 Kv. Al. Saavidt jeg har forstaaet, er Forholdet det, at der, naar Grunden er 3000 Kv. Al., maa bo to Familier i hver Ejendom. Hvis man nu følger Flertallets Indstilling og altsaa gaar med til, at Grundene udstykkes i en Størrelse af 2000 Kv. Al., skulde man nøjes med at lade kun een Familie bo paa hver Grund. Jeg maa give Engelstoft-Schmidt Ret i, at man kan ikke i disse Tider have større Grunde end paa 2000 Kv. Al., hvis de i det hele taget skal være sælgelige, og hvis der skal være Tale om at opføre en Bygning derpaa; med de nuværende Priser paa saavel Grund som Byggematerialier kan en Mand vanskeligt købe mere end 2000 Kv. Al., hvis han da vil have et nogenlunde anvendeligt Hus. Men naar Forholdet er det, at det i Virkeligheden kun drejer sig om, hvorvidt Grundene skal være paa 2000 eller 3000 Kv. Al., synes jeg ikke, at Spørgsmaalet om Beboelse kan have nogen Indflydelse; det er Arealservituterne, vi skal dispensere fra. Og der mener jeg, at selv om man opfører et Hus paa en 2000 Kv. Al. stor Grund, bliver det ikke nogen særlig lille Grund; det bliver i hvert Fald en Grund, som efter de nuværende Priser er stor nok. Jeg kan derfor ikke indse, hvorfor vi skulde lægge den Servitut paa Grunden, at der ikke maa bo to Familier i det Hus, som opføres derpaa. Der kan udmærket paa en saadan Grund opføres en Villa, for Eks. i Stue og 1ste Sal, med 3—4 Værelser i hver Etage; der kan blive to udmærkede Lejligheder, selv om Grunden kun er 2000 Kv. Al. stor. Og jeg kan ikke se, at det skulde forringe Kvarterets Karakter, om der virkelig i en saadan Villa

kom til at bo to Familier. Og Beboelse for to Familier er jo lovlig ifølge Servituterne, naar Grunden er paa 3000 Kv. Al., saa jeg forstaar ikke, hvorfor det ikke ogsaa skulde være lovligt, naar Grunden er paa 2000 Kv. Al.; der kan blive rigelig Adgang til Have for begge Familier. Jeg maa derfor fraraade, at man gaar til den Indskrænkning, som Flertallet af Udvalget har foreslaaet, jeg maa anbefale Houborgs Standpunkt. Ogsaa for vedkommende Grundejere vil det være heldigt, om vi dispenserer fuldt ud, idet deres Byggeforetagende bliver mere rentabelt, naar der maa bo to Familier i Huset, end hvis der kun maa bo een Familie. Den, der bygger, kan faa en god Lejlighed og sidde for en nogenlunde antagelig Husleje i Tilfælde af, at han maa leje den ene Etage ud. Vi gavner altsaa ikke alene den nuværende Ejer af Arealet, men ogsaa de fremtidige Ejere af de enkelte Parceller, som vil bygge og ved at leje ud vil prøve at skaffe sig en Lejlighed til en nogenlunde rimelig Pris, saafremt vi følger Flertallets Indstilling om at dispensere med Hensyn til Parcelstørrelsen og følger Houborgs Indstilling med Hensyn til Beboelsespørgsmaalet.

Mindretallets (Houborgs) Indstilling forkastedes med 9 Stemmer mod 5, hvorefter Flertallets Indstilling vedtoges med 9 Stemmer mod 1.

4. **Kommunens Overtagelse af Schioldannsvej som offentlig.** (T. F. 3211—1924).

Engelstoft-Schmidt: Sognefoged A. C. Andersen har under 30. August d. A. forespurgt, hvorvidt Kommunen vil overtage Schioldannsvej som offentlig, idet den nu danner Adgangsvej fra Ordrupvej til Ordrup Billetsalgssted.

Indenfor teknisk Udvalg er vi ikke utilbøjelige til at lade Kommunen overtage denne Vej, men da den jo danner en Del af en fremtidig Hovedfærdselsaare, mellem Charlottenlund Station og Ordrupvej, nemlig Gyldenlundsvej, Hyldegaards Tværvej og Schioldannsvej, har vi i Udvalget besluttet, at den i Henseende til Bebyggelse fremtidig skal regnes som Hovedfærdselsaare, hvorfor Byggelinien altsaa skal holdes 9,5 m fra Vejens Midtlinie.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at Vejen overtages som offentlig paa Betingelse af, at der betales Vejafgift efter glidende Skala i Forhold til Skærvepris og Arbejdsløn, hvoraf indtil 2 Kr. pr. lb. m sikres ved Pant i Ejendommen efter Kreditforenings- og Hypotekforeningslaan, og yder-

ligere paa Betingelse af, at der forud for Overtagelsen finder en Istandsættelse Sted af Kørebanen og anlægges 2-skiftet Rendesten.

Denne sidste Betingelse er ikke nævnt paa Dagsordenen, men det er jo en af vore almindelige Betingelser for Vejovertagelse, at Vejen skal afleveres istandgjort, saa den er fuldstændig farbar.

M. E. Jensen: Jeg har ikke deltaget i sidste Udvalgsmøde indenfor teknisk Udvalg og er derfor ikke helt klar over de forskellige Indstillinger, der i Aften foreligger fra Udvalget.

Det er Foranledningen til, at jeg gerne her vil spørge, hvad det egentlig betyder, naar der staar i Indstillingen, at Schioldannsvej skal være en fremtidig Hovedfærdselsaare? Hvis det skal være en meget stærkt befærdet Hovedfærdselsaare, for Eks. en af de Hovedfærdselsaarer, som vi har paatænkt i den allernærmeste Fremtid at maatte belægge enten med Brosten, Beton eller andet Materiale af Hensyn til den Trafik, der vil blive paa Vejen, kunde der være Anledning til her som en yderligere Betingelse for Vejens Overtagelse at bringe Vejvedtægtens § 3 i Anvendelse. Jeg vil derfor gerne spørge Kommuneingeniøren, hvorledes Forholdet er for Schioldannsvejs Vedkommende, om den hører blandt de Veje, som vi maa være forberedte paa i en nærmere Fremtid, maaske indenfor en kortere Aarrække, at maatte belægge med særligt Materiale?

Engelstoft-Schmidt: Vi har drøftet dette Spørgsmaal i teknisk Udvalg, men M. E. Jensen var ikke til Stede. Vi talte netop om Vejens fremtidige Skæbne, og vi var klare over, at den Dag maaske kunde komme, da denne Vej skulde danne Hovedfærdselsaare; derfor har vi ogsaa taget det Forbehold, at Byggelinien skal trækkes 9,5 m tilbage; Vejen er betydeligt smallere i Øjeblikket. Det er ikke saaledes, at vi kan sige, at Schioldannsvej i Øjeblikket eller i Løbet af den allernærmeste Fremtid skal være Hovedfærdselsaare, men vi har haft Øjet aabent for, at den med Tiden kan blive det med den Beliggenhed og den Forbindelse med andre Veje, den har. I Øjeblikket er der som sagt ikke Tale om, at den skal være Hovedfærdselsaare.

M. E. Jensen: Jeg fik ikke Svar paa mit Spørgsmaal. Jeg ønsker, at Kommuneingeniøren skal oplyse, hvorvidt denne Vej, saafremt vi nu overtager den, efter Kommuneingeniørens Skøn maatte komme til at høre til de Veje, som man i Løbet af en kortere Aarrække maa belægge med særligt Materiale?

Formanden: Dette Spørgsmaal er besvaret af den fung.

Udvalgsformand (Engelstoft-Schmidt), som oplyste, hvad Udvalget mener... (Afbrydelse)... M. E. Jensen ønsker yderligere at vide, hvad Kommuneingeniøren mener om Sagen. Det forekommer mig, at for den valgte Forsamling maa det afgørende være, hvad de valgte Medlemmer, hvem vi har overdraget det Hverv at varetage Kommunens Interesser, mener om Spørgsmaalet, men jeg har for saa vidt ikke noget imod, at Kommuneingeniøren fremsætter en Udtalelse.

Kommuneingeniøren (Westergaard): Jeg er ganske enig med den ærede fung. Udvalgsformand (Engelstoft-Schmidt) i hans Udtalelse. Der er ingen Sandsynlighed for, at man i en meget nær Fremtid skulde komme til at belægge denne Vej med særlig Belægning.

M. E. Jensen: I Anledning af den ærede Formands Udtalelser med Hensyn til min Forespørgsel skal jeg bemærke, at jeg har særlig Aarsag til at afæske Kommuneingeniøren en Udtalelse, nemlig den, at Kommuneingeniøren heller ikke har været til Stede i sidste Udvalgsmøde.

Iøvrigt skal jeg med Hensyn til selve Forespørgslen gøre opmærksom paa, hvad den højtærede Formand udmærket ved, at et saadant konkret Spørgsmaal om tekniske Ting har vi i Henhold til Forretningsordenen Lov til at stille vedkommende Chef.

Formanden: Dette svækker ikke de Udtalelser, jeg fremfremsatte om, hvad der bør være det normale for Forhandlingerne indenfor Kommunalbestyrelsen, nemlig, at man ved Henvendelse til de Udvalg, som Kommunalbestyrelsen selv har nedsat til Varetagelsen af de forskellige Sager, spørger om deres Mening, og ikke i Almindelighed, men kun rent undtagelsesvis efter at have faaet de ønskede Oplysninger af vedkommende Udvalgsformand, afæsker den paagældende Tjenestemand en Erklæring.

M. E. Jensen: Der er ingen Uenighed mellem den højtærede Formand og mig med Hensyn til, hvad der bør være det normale. Men i dette Tilfælde er der, som jeg oplyste for et Øjeblik siden, Forhold, som gør, at jeg havde særlig Aarsag til at ønske at høre Kommuneingeniørens Mening.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

5. **Spørgsmaal om Kommunens Overtagelse af Belysningen af Resedavej.** (T. F. 3264—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger et Andragende af 2. September 1924 fra Grundejerforeningen „Ellely" om, at Kom-

munen vil overtage Belysningen af Resedavej, og om, at der maa blive opstillet nogle flere Lygter paa Vejen, da Belysningen i Øjeblikket ikke anses for tilstrækkelig.

Vejen er imidlertid ikke fuldt bebygget, og Kommunen kan derfor ikke overtage Belysningen. Vi har en Bestemmelse om, at saa saare en Vej er fuldt bebygget, overtager Kommunen Belysningen. Indtil da betaler Vejejeren Belysningsbidrag til Kommunen, og det gør han ogsaa i dette Tilfælde, idet det paahviler ham at belyse Vejen, indtil den er fuldt bebygget.

Medens vi saaledes ikke kan imødekomme Andragendet om at overtage Belysningen, skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at man dog forbedrer Belysningen med 1 Lygte i Betragtning af, at Omkostningerne derved skønnes at kunne dækkes ved den for Tiden paalagte Belysningsafgift til Kommunen. Ved Opstilling af denne ene Lygte faar man den almindelige Afstand mellem Lygterne, og dette tænker jeg vil være tilfredsstillende for de paagældende Beboere.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Belysning af Rygaards Allé, mellem Hellerupvej og Tuborgvej.** (T. F. 3458—1924).

Engelstoft-Schmidt: Rygaards Allé, mellem Hellerupvej og Tuborgvej, har hidtil haft en noget spredt Belysning, idet alle Lygterne ikke har været monteret og tændt. Der foreligger nu en Skrivelse af 12. September 1924 fra Prokurist Fr. Guldbech angaaende Forbedring af Belysningen paa denne Strækning af Vejen, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Kommunen lader tænde to nye Lygter paa Vejens Østside, mellem Ruthsvej og Tuborgvej, idet man samtidig lader den paa samme Vejstrækning Vestside staaende Lygte slukke.

Naar vi er gaaet med til at forøge Lygternes Antal, skyldes det navnlig, at Rygaards Allé jo i ret stor Udstrækning benyttes som Adgangsvej til Studiebyen. Hidtil har Belysningen i Hovedsagen fundet Sted paa den vestlige Side af Vejen, medens der kun var tændt en enkelt Lygte paa den østlige Side. Det forekommer imidlertid Udvalget, at man ved, som foreslaaet, at tænde 2 Lygter yderligere paa den vestlige Side af Vejen og saa slukke Lygten derimellem paa den østlige Side, gør Belysningen bedre, idet vi er gaaet ud fra, at det er mere nyttigt at have hele den ene Side af Vejen belyst med ligelig Afstand mellem Lygterne end at have spredt Belysning paa begge Sider af Vejen, og jeg tror og-

saa, at Beboerne ved denne Ordning vil kunne klare sig et Stykke ud i Fremtiden.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Belysning af Cottagevej.** (T. F. 3492—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger en Skrivelse af 14. September 1924 fra Tilskærer J. P. Larsen med Anmodning om Forbedring af Belysningen af Cottagevej.

Der er imidlertid en Lygte for hver Ende af denne Vej og een Lygte midt paa Vejen, og denne Belysning finder vi maa være tilstrækkelig. Ved at opstille en Lygte til — og det er det eneste, der kunde være Tale om — vilde der i og for sig ikke opnaas ret meget, for med den Opstilling af Lygterne, der for Tiden finder Sted, er der ikke, naar man regner de to Lygter for hver Ende af Vejen med, nogen særlig Overskridelse af den normale Lygteafstand for Veje af denne Kategori, og derfor skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at Anmodningen afslaas.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

Formanden forlod nu Mødet, som derefter lededes af Næstformanden (Toldberg).

8. **Andragende fra Overretssagfører With Seidelin for Ejeren af Matr. Nr. 4c af Gjentofte om Lempelser i Henseende til Beplantningen omkring Bernstorffsstøtten.** (T. F. 3170—1924. Se lukket Møde den 19. August 1924, Punkt 32).

Næstformanden (Toldberg): Der foreligger en Skrivelse af 28. August 1924 fra Overretssagfører With-Seidelin for Ejeren af Matr. Nr. 4c af Gjentofte, Direktør Gyldahl, med Forespørgsel om, hvorvidt Kommunen kan indrømme. Direktør Gyldahl visse Lempelser i Henseende til Beplantningen omkring Bernstorffsstøtten.

Det anføres, at Kommunen, som Forholdene er i Øjeblikket, kan raade over Beplantningen indenfor et Areal af 12×12 m omkring Støtten, og at dette, efter at Haven allerede er betydelig formindsket som Følge af Lyngbyvejens Udvidelse, i paakommende Tilfælde kan betyde en alvorlig Indskrænkning i Ejerens Raadighed over Haven.

Anlægsudvalget har besigtiget Stedet og er kommet til det

Resultat, at Flytningen af Støtten i og for sig har været til Gavn for Ejeren af dette Areal, Matr. Nr. 4c af Gjentofte, idet Støtten nu er flyttet hen til en Yderkant, medens den før laa ret nær op ad selve Villaens Façade, og vi mener yderligere, at de Servituter, der er paalagt, byder Minimum af, hvad man maa kræve til Sikring af Støttens Omgivelser, idet Gjentofte Kommune har en særlig Pligt til at værne om denne Støtte.

Paa Anlægsudvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at man svarer Overretssagfører With Seidelin, at der ikke kan meddeles nogen Lempelse i de omhandlede Beplantningsservituter.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

9. **Klage over den af Kommunen afholdte Licitation over Vedligeholdelse af Kommunens forskellige Anlæg og Pladser.** (T. F. 2084—1924).

Næstformanden: Vi har under 6. Juni 1924 modtaget en Skrivelse fra Dansk Anlægsgartner- og Havearkitektforening med Meddelelse om, at der fra Foreningens Medlemmer er indgaaet Klage over den Maade, hvorpaa den af Kommunen afholdte Licitation angaaende Vedligeholdelse af Kommunens offentlige Anlæg og Pladser er foregaaet, idet, som det sikkert erindres, Vedligeholdelsen af et af Anlægene blev overdraget en Lønarbejder, hvorved Kommunen altsaa gik udenfor Anlægsgartner- og Havearkitektforeningens Rammer.

Forholdet er imidlertid det, at Arbejdet ved det Anlæg, som en tidligere Lønarbejder fik overdraget, nemlig Anlæget ved Bellevue, for langt den overvejende Dels Vedkommende bestod i Renholdelse af selve Anlæget. Vi var derfor enige om her ligesom ved et andet Anlæg, hvor Hovedvægten ogsaa særlig maatte lægges paa Renholdelsen, at bortakkordere Arbejdet, da det jo gjaldt om at faa Folk, man kendte, og da det som sagt altsaa ikke var egentlig Gartnerarbejde.

Paa Anlægsudvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at man svarer Foreningen, at Kommunen maa forbeholde sig Ret til saavel at bortlicitere som at bortakkordere Vedligeholdelsen af Kommunens Anlæg paa den Maade, man finder mest formaalstjenlig og økonomisk forsvarlig under Hensyn til Anlægenes Art og Beskaffenhed.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

10. **Andragende fra Skovshoved Idrætsforening om, at Kommunen vil betale et Restbeløb paa en Murerregning for Istandsættelsesarbejder ved Skovshoved Sportspavillon.** (T. F. 3052—1924).

Næstformanden: Der foreligger et Andragende af 18. August 1924 fra Skovshoved Idrætsforening om, at Kommunen vil betale et Restbeløb paa 1860 Kr. paa en Murerregning for Istandsættelsesarbejder ved Skovshoved Sportspavillon.

I Skrivelsen oplyses yderligere, at der af Regningens Paalydende, 4860 Kr., er udbetalt 3000 Kr., hvilket var den Sum, de havde regnet med til Murerarbejdet, da de fra den tidligere Ledelse havde faaet opgivet, at der forelaa mundtligt Tilbud paa 2800 Kr., og at der var udført for et Par Hundrede Kroners Ekstraarbejder. En Overskridelse paa ca. 2000 Kr. kan Foreningen ikke bære, og da Arbejdets Fordyrelse jo for en stor Del skyldes Forbedringer af Huset, saa det bliver billigere at vedligeholde, haaber Foreningen, at Kommunalbestyrelsen vil bevilge Penge til at betale den resterende Del af Regningens Paalydende, 1860 Kr. Der er paa Huset Ekstraudgifter og uforudsete Udgifter paa omtrent 1000 Kr., og til Januar skal der betales Afdrag og Renter, saa det er umuligt af Kontingentet at afse saa stor en Sum, og Laanet kan jo ikke nu udvides.

Indenfor Anlægsudvalget mener vi imidlertid, at Kommunen har strakt sig meget vidt overfor Skovshoved Idrætsforening, og at der derfor ikke nu er Anledning til at bevilge den yderligere Midler; den maa nu se selv at skaffe Udvej for disse Penge. Paa Udvalgets Vegne skal jeg i Overensstemmelse hermed indstille, at Sagen afvises som Kommunen uvedkommende.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

11. **Bemyndigelse for Anlægsudvalget til ved Forhandling med vedkommende Ministerium at søge det Kommunen tilhørende Strandareal ved Charlottenlund Skov udvidet.** (T. F. 2870—1924).

Næstformanden: Paa Anlægsudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen indgaar til vedkommende Ministerium med et skriftligt Forslag om Udvidelse af det Kommunen tilhørende Strandareal ved Charlottenlund, mod Vest, hen til Voldgraven, mod nærmere aftalt Hegnspligt for Kommunen.

Forholdet er det, at Hegnet mellem den Del af Fortet, som Publikum ikke har Adgang til, og selve Strandarealet, er meget brøstfældigt og daarligt, og Militæret har derfor anmodet Kom-

munen om at sætte nyt Hegn, idet man gik ud fra, at Kommunen her som overalt, hvor et Areal er overladt det offentlige, havde den halve Hegnspligt. Ved at tale nærmere med Militæret fik vi imidlertid det Indtryk, at Militæret er tilbøjeligt til at give Publikum Adgang til et større Areal, ikke et større Strandareal, men et dybere Areal, saa man kunde komme omtrent helt hen til Fæstningsgraven. Som Betingelse herfor stillede Militæret imidlertid det Vilkaar, at Kommunen skulde paatage sig Hegnspligten. Fra Kommunens Side forsøger vi overalt, hvor vi kan se vort Snit til det, at udvide det Terræn, som Publikum har Adgang til ud til Vandet, og derfor finder Anlægsudvalget det rimeligt, om man nu forsøgte at faa denne Sag ordnet, og det mener derfor, at man bør træde i Forhandling med vedkommende Ministerium angaaende en Udvidelse af det paagældende Areal, mod at Kommunen hegner det.

Blichfeld: Jeg synes, det er en udmærket praktisk Foranstaltning, som her skal ske; det burde blot være sket for nogle Aar siden, men Militæret har jo lagt sig hindrende i Vejen. Det er kun godt, at det nu har indset, at det skylder Publikum et vist Hensyn.

Da Spørgsmaalet nu er rejst, vil jeg blot gøre opmærksom paa det vidunderlige Strandstykke, som ligger i Flugt med „Fluepapiret", og som, saavidt jeg ved, Enkedronningen har. Var det ikke muligt, at man fra Kommunalbestyrelsens Side kunde gøre Vedkommende opmærksom paa, at det vilde være til stor Velsignelse, om Publikum kunde faa Adgang til et Stykke af dette Areal, som i Virkeligheden aldrig, saavidt jeg har ladet mig fortælle, bliver brugt af nogen; det er uhyre sjældent, man ser Folk der, det ligger dødt hen, Publikum er afskaaret derfra og maa nøjes med det lille Stykke Strand, som hidtil har været til Raadighed. Kunde man ikke forestille rette Vedkommende, at det vilde vække Tilfredshed og Glæde hos Publikum, om man kunde faa Adgang dertil?

Engelstoft-Schmidt: Jeg har stor Sympati for den fremsatte Plan; det er altid af Interesse for mig at se de mange Mennesker, som søger ud til denne Plet. Kunde det imidlertid ikke snarere tænkes, at man udvidede „Fluepapiret" mod Syd, saa man fik Lov til at indhegne den Del af Arealet, der strækker sig mod Syd? Det er i Virkeligheden det bedste Strandstykke, vi har inden Klampenborg; det Stykke henne foran Enkedronningens Køkkenhave er ikke nær saa godt og staar ikke i saa god Forbindelse med den øvrige Del af „Fluepapiret" som netop

denne sydlige Del, som Militæret i Øjeblikket benytter — vistnok til Badestrand eller til fri Udsigt over Sundet; jeg ved det ikke! Det er det Stykke, vi burde have Adgang til, men Militæret raader som sagt derover.

Næstformanden: I det Øjeblik vi indleder Forhandlinger med Ministeriet, søger vi naturligvis at faa det mest mulige i enhver Retning; det, det gælder om i Aften, er at faa Tilslutning til vor Plan.

Keiser-Nielsen: Jeg kan tiltræde begge de to sidste Taleres Forslag. Til Blichfeld vil jeg sige, at der kommer nogen ind paa Enkedronningens Areal; jeg kommer paa „Fluepapiret" hver Dag paa min Spadseretur, og jeg har den Fornøjelse at se en Løjtnant i Garden, som formodentlig har Vagt der; han plejer at komme en lille Tur derned og sidder der lidt. Men det er ogsaa den eneste, jeg har set der, og det er jo et meget stort Areal.

Det forekommer mig dog, at man fra Kommunens Side skal være lidt forsigtig med dette at gaa ind paa at hegne, for er Forholdet ikke det, at man kan vente, at Charlottenlundfortet bliver helt nedlagt? Jeg ved nok, at lige for Øjeblikket har Militæret, skønt Fortet skulde have været nedlagt, faaet Tilladelse til at beholde det — jeg ved forresten ikke, hvorfor det skulde være nødvendigt. Men da der nu kommer nye Militærforslag frem, kunde det jo tænkes, at der blev Tale ogsaa om Charlottenlundfortet igen, og har vi saa hegnet det, ja, saa har vi, selv om det ikke er nogen stor Sum, det drejer sig om, dog tildels spildt disse Penge. Var det derfor ikke bedre, at vi, som Engelstoft-Schmidt var inde paa, søgte at faa en Forhandling med Militæret, navnlig med det militære Ministerium, om, hvorvidt man muligvis kunde faa noget mere Areal i det hele taget? Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre at gaa længere imod Syd; jeg er bange for, at vi saa kommer i Karambolage — men det gør maaske ikke noget — med det Kloakudløb, som findes der. Om det just er heldigt at have et saadant Kloakudløb lige udenfor en offentlig tilgængelig Plads, ved jeg ikke, det kan maaske teknisk Forvaltning oplyse os om, men det vilde være overmaade heldigt, om vi kunde faa Lov til at raade over selve Charlottenlundfortet, og der kunde blive et ganske udmærket smukt Anlæg, hvis det er muligt at erhverve det for en nogenlunde rimelig Penge.

Næstformanden: Jeg beklager, at Keiser-Nielsen ikke i Søndags var paa „Fluepapiret", thi saa vilde han have set,

at der var mange bl. a. en Del Børn paa dette Areal af Enkedronningens. Hvorfra disse Børn kommer, ved jeg ikke, men der var virkelig mange Mennesker der.

Jeg skal oplyse, at dette Areal besidder Enkedronningen med privatretlig Adkomst, med lige saa stor Ret, som Blichfeld har sin Have, saa jeg synes ikke godt, man kan komme ind paa dette Spørgsmaal nu. Spørgsmaalet derom er da heller ikke kommet frem fra Udvalgets Side. Naar vi taler om at forhandle med Militæret, og nævner bl. a. Hegnspligt, er det selvfølgelig Meningen, at det, vi ønsker Bemyndigelse til, er under Forhandlingerne, hvis det kræves, at kunne gaa ind paa, at Kommunen paatager sig en Forpligtelse i denne Retning. Det er selvfølgelig ikke vor Sag at opstille særlige Betingelser om Ydelse fra vor Side; vi vil jo gerne have det mest mulige for de billigst mulige Penge.

Andersen: Jeg er glad ved, at ærede Medlemmer synes godt om Tanken om at faa „Fluepapiret" udvidet; jeg har allerede for 2 Aar siden under en Budgetbehandling henledt Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed paa, at det vilde være overmaade rart, om Publikum kunde faa Adgang til noget mere Strand. Den Gang blev det netop under Debatten oplyst, at Enkedronningen besad dette Areal med privatretlig Ret, og at Kommunen derfor ikke kunde kaste sine Blikke paa den Udvej at gaa Nord paa. Kan man nu forhandle med Militæret, synes jeg, det vilde være udmærket, og det vil sikkert vække Glæde, om disse Forhandlinger kunde føre til, at Arealet, som Publikum har Adgang til, blev noget større. Keiser-Nielsen omtalte Hegnet og mente ikke, vi skulde paatage os for meget i den Retning, men et Hegn er vi alligevel nødt til at sætte op, da der jo er Voldgrav; den maa nødvendigvis være hegnet, ellers vilde der kunne ske ikke faa Ulykker. Den Kloak, som Keiser-Nielsen ogsaa talte om, kommer ikke i Betragtning i dette Tilfælde; det er vistnok kun en Regnvandsledning, saa den vil ikke genere Publikum. Jeg vil haabe, at det maa lykkes os at faa denne Sag bragt til saa heldig en Afslutning som muligt.

M. E. Jensen: Det er rart at høre, at Anlægsudvalget har sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold. Naar der nu er Tale om at erhverve en Del af Charlottenlundfortet, og det, som det er oplyst — og det tror jeg ogsaa er rigtigt — skal nedlægges som militært Etablissement, vil jeg gerne henlede Udvalgets Opmærksomhed paa det ønskelige i at erhverve hele Fortet. Og jeg skal i denne Forbindelse pege paa de Forhand-

linger, som i Øjeblikket føres angaaende Kastrupfortet. Hvis Charlottenlundfortet nu skal nedlægges som militært Etablissement vilde det være overmaade ønskeligt — naturligvis mest for Gjentofte Kommune, men i nogen Grad ogsaa for Københavns Kommune — at erhverve Fortet for Storkøbenhavn og derved sikre sig, at hele Arealet blev bevaret for Offentligheden paa samme Maade, som man i Øjeblikket bestræber sig for at bevare Kastrupfortet, saa Publikum, ikke mindst fra selve København og Frederiksberg, men ogsaa fra vor egen Kommune kunde faa et Udflugtssted om Søndagen med god Udsigt over og Adgang til Sundet.

Nu maa man haabe og tør maaske ogsaa forvente, at Ministeriet i Anledning af det gode Formaal vil overlade Kommunerne eller Kommunen Arealet gratis. Jeg vil i hvert Fald bede Anlægsudvalget om, hvis det skal forhandle med Ministeriet, at have Opmærksomheden henvendt paa hele Fortarealet. Skulde det imidlertid tænkes, at Ministeriet mener ikke at kunne overlade os Arealet helt gratis, vil jeg haabe og finde det naturligt — og herpaa vil jeg især henlede Udvalgets Opmærksomhed — at Københavns Kommune bør bidrage til Erhvervelsen ligesom den bør bidrage til Erhvervelsen af Kastrupfortet, der ligger i Kastrup Kommune, og som jo fortrinsvis vil blive et Udflugtssted for hele København, hvorfor det ikke kan være nogen særlig Opgave for Kastrup Kommune at erhverve Fortet. Hvis der derfor skulde blive Tale om at bringe økonomiske Ofre, hvad jeg ikke haaber, mener jeg, at vi bør tage vor Del deraf, men jeg mener samtidig, at Københavns og Frederiksberg Kommuner, som i Virkeligheden er ligesaa interesseret i dette Omraade som vi andre, i høj Grad bør bidrage deres Del.

Disse Forhold har jeg ønsket at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, og jeg haaber, det maa lykkes Anlægsudvalget ved Forhandling med de forskellige interesserede Parter, Kommuner, Ministerium o. s. v. at sikre hele Charlottenlundfortets Areal for Storkøbenhavns Publikum.

Næstformanden: Det er fuldstændig rigtigt, som M. E. Jensen siger, at det har altid været Planen her i Kommunen, at man, naar engang Charlottenlundfortet skulde nedlægges som saadant, skulde søge at erhverve det til Brug for Offentligheden. Det er ligeledes rigtigt, naar han siger, at det ganske vist er os, som skal erhverve det, men at det kun vilde være rimeligt, om Storkøbenhavn var med til at betale sin Del af Om-

kostningerne, saafremt Staten ikke vil overlade os Arealet helt gratis.

Blichfeld: Tanken er skam sund og rigtig, men jeg nærer en beskeden Tvivl; jeg tror, det vil volde visse Vanskeligheder at faa de to Kommuner, København og Frederiksberg, til at give Bidrag, men det var som sagt ikke for meget, om de gjorde det. Vi har indenfor Anlægsudvalget nu i dette Tilfælde haft vor Opmærksomhed henvendt paa „Fluepapiret" paa samme Maade, som vi til Stadighed har Opmærksomheden henvendt paa samtlige Kommunens Anlæg.

Maa jeg sige til Andersen, at det var gaaet mig af Minde, at han for 2 Aar siden ved Budgetbehandlingen udkastede den Tanke, at man skulde udvide „Fluepapiret"; jeg vilde ellers straks være begyndt med en Omtale deraf, og jeg vilde da have udtrykt min Kompliment til den Sejr, han nu har vundet, selv om det har trukket noget længe ud.

Tanken om at erhverve hele Fortet er god, og det var ikke for meget, om vi fik det hele til Fordel for Borgerne. Som Forholdene nu er, er de nærmest udartet; det er jo en umaadelig Mængde Mennesker, der Sommersøndage drager herud, og det er dem faktisk umuligt at finde en passende Plet at være de Steder, der er dem anvist.

Jeg har ikke et Øjeblik bestridt Enkedronningens privatretlige Ret, men naar den ærede fung. Formand (Toldberg) siger, at Enkedronningen har lige saa megen Ret til dette Stykke Jord, som jeg har til min Have, vil jeg sige, at har hun ikke mere Ret dertil, end jeg har til min Have, er det ikke megen Ret; jeg er altid gaaet ud fra, at hun havde lidt mere økonomisk Ret end jeg. Og vilde nogen gøre mig Forestilling om, at jeg skulde afstaa min Have, som jeg har, selv om det kun er en lille, Ret til, vilde jeg tale med Vedkommende for at komme til en Ordning. Jeg er ikke Bolschevik, og jeg vil ikke tage dette Stykke Have fra Enkedronningen, men jeg finder det naturstridigt, at en saa gammel Dame skal have Eneret over et saa stort Stykke Jord, naar der aldrig kommer nogen der. Engang imellem kommer der en Løjtnant, siges der, og soler sig, medens hele Publikum skal trænges sammen paa en ganske lille Plet ved Siden af. Jeg vilde ikke finde det unaturligt, om man fra Kommunalbestyrelsens Side rettede en Henstilling til Enkedronningen om at give Publikum Adgang til dette Stykke Jord, som nu ligger fuldstændig ubenyttet hen; det krænker mig som Borger i Kommunen, at al denne Plads skal ligge ubenyttet hen,

medens saa mange Mennesker, der kommer herud fra deres trange Lejligheder i Byen for at faa lidt frisk Luft i vor kønne Kommune, skal behandles paa den Maade, det hidtil er sket med Hensyn til Plads.

Næsted: Maa jeg henstille til Anlægsudvalget, naar der fremtidig i Sager af denne Art skal føres Forhandlinger med vedkommende Myndigheder, at man da fører saadanne Forhandlinger fra Udvalgets Side og først, naar Sagen er gennemdrøftet i Udvalget, kommer frem med den for Kommunalbestyrelsen; Sager af denne Art behøver ikke at blive drøftet her.

Keiser-Nielsen: Jeg havde troet, men det er muligvis en Fejl fra min Side, at Enkedronningens privatretlige Ret over dette Stykke Jord stod i Forbindelse med hendes Ret over Charlottenlund Slot, saa hun havde faaet Ret over dette Stykke Jord samtidig med Retten over Slottet, men det er maaske forkert. Det kan godt være, at Enkedronningen ejer dette Stykke Jord ganske privat. Men saa vil jeg ligesom Blichfeld dog bede Kommunalbestyrelsen, og navnlig Anlægsudvalget, at have sin Opmærksomhed stærkt henvendt paa dette Stykke Jord, hvad enten det nu i sidste Instans er Staten eller Enkedronningen privat, der raader over det, saa vi muligvis kunde erhverve det.

Ogsaa jeg har set nogle Børn løbe inde paa Arealet; jeg ved ikke, om det var i Søndags, men jeg kommer der hver Dag, som jeg sagde før, og i den senere Tid har jeg set nogle Børn der. Enkedronningen har imidlertid haft Besøg af nogen Familie som har Børn, det kan jo være, at det er disse Børn, som har været der, men det er ogsaa kun i den allersidste Tid, jeg har set dem, ellers staar Pladsen tom.

Min Hensigt med mine Udtalelser i denne Sag har været at støtte den Tanke, som Andersen altsaa for lang Tid siden har bragt frem om Muligheden af at erhverve hele Charlottenlundfortet. Det vilde blive en ganske ualmindelig smuk Plads; der kunde her blive et sjældent smukt Parti ved Stranden til Brug for Offentligheden.

Med Hensyn til Kloaken skal jeg oplyse, at der ligger en Pumpestation paa dette Sted; Bernstorffskloaken løber ud her, men det gør maaske ikke noget.

Næstformanden: Arealet er lejet ud til Enkedronningen paa et bestemt Aaremaal. Spørgsmaalet vil komme frem af sig selv, naar Lejemaalet udløber.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

12. **Beretning fra Tilsynet med Biografteatre i Gjentofte Kommune.** (A. 185—1924).

Næstformanden: Der foreligger følgende Beretning fra det af Kommunalbestyrelsen nedsatte Tilsyn med Biografteatrene her i Kommunen:

Idet vi henviser til de af os i Beretning, afgiven til Kommunalbestyrelsen i dennes Møde den 20. November f. A., fremsatte Bemærkninger, skal vi kun tilføje følgende:

Det er vort Indtryk, at Kvaliteten af de i Hellerup Biografteater fremviste Film er blevet forbedret kendelig i det sidst forløbne Aar, sammenlignet med tidligere, og at saaledes den af os i denne Henseende tidligere gjorte Henstilling her er bleven taget til Følge.

Vi kan kun ønske, at Bestræbelserne fortsat rettes mod dette Maal, og vil vi i saa Fald — bortset fra Manglerne ved selve Rummene, som formentlig i alt Fald for Tiden ikke vil kunne rettes — ikke have noget særligt at indvende mod Ledelsen af dette Billedteater.

Baade Teatret i Jægersborg Allé og i Gjentofte ledes paa tilfredsstillende Maade, og der sørges for, at de virkelig gode Films findes paa Repertoiret. Lokalerne er gode, velholdte og hyggelige.

Med Hensyn til Skovshoved Biografteater har vi intet at føje til vor ovenomtalte Beretning af 20. November f. A.

Raadhuset, Charlottenlund, den 19. September 1924.

Alb. Houborg. H. Parkov. Toldberg.

Beretningen toges til Efterretning.

Dørene lukkedes Kl. 7,10.

Mødet den 14. Oktober 1924, Kl. 6.

Fraværende var Andersen med anmeldt Forfald.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 13. Oktober 1924 fra Gjentofte Kommunes Skattekontor med Oplysning om, at der som Kirkeskat og Offerafløsning for Skatteaaret 1924—25, hvilken Ligning i Henhold til Indenrigsministeriets Circulære af 4. Juni 1923 foretages under eet, skal paalignes nedennævnte Beløb:

1) Ifølge Kirkeministeriets Skrivelse af 28. Marts 1924 i Kirkeskat	Kr.	93,357,00
2) Kommunens Menighedsudgifter i Finansaaret 1924—25 er budgetteret til	-	137,825,79
3) Underskud paa Menighedsudgifter i Finansaaret 1923—24, hovedsagelig foraarsaget ved, at der er udredet Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser for 1920—21, 1921—22 og 1922—23 — først kommet til Udbetaling i 1923—24 — med 82,565 Kr. 42 Øre	-	97,330,68
	Kr.	328,513,47

Dette Beløb udredes af de til Folkekirken hørende Personer samt Valgmenighedsmedlemmer efter Fradrag af Bidraget til Valgmenigheden for det foregaaende Kalenderaar og paalignes paa Grundlag af den til Brug ved Beregning af Kommuneskat udfundne Indkomst.

Ved Anvendelse af en Procent paa 0,35 vil der kunne paaregnes Dækning af ovenstaaende Beløb Kr. 328,513,47.

De kirkelige Afgifter opkræves endnu i indeværende Aar sammen med de personlige Skatter for Oktober Kvartal.

Det bemærkes, at Procenten, der anvendtes ved Beregningen for Skatteaaret 1923—24 var 0,25, for 1922—23 0,3. (S. 673—1924).

b. Skrivelse af 11. Oktober 1924 fra Københavns Amtsraad, hvormed fremsendes Andragende fra A/S Tolling angaaende Oprettelse af en Automobilrute ad Bernstorffsvej, Kildegaardsvej, Ellegaardssvej til Vangede.

Formanden (Parkov): Aktieselskabet havde først sendt Kommunalbestyrelsen et Andragende om Bemyndigelse til at drive denne Rute fra Linie 6' Endestation paa Lyngbyvej, ad Bernstorffsvej, Kildegaardsvej og Ellegaardsvej til Vangede Station, hvor Bilerne skulde have Tilslutning til en af samme Selskab projekteret Rute fra Gjentofte Kirkeplads, over Vangede, til Søborg.

Dette Andragende sendte vi tilbage, fordi det i Henhold til Loven ikke er Kommunalbestyrelsen, men Amtsraadet, som har med disse Forhold at gøre, og Aktieselskabet skrev derefter, under 20. September d. A., til Amtsraadet om Tilladelse til at drive den nævnte Rute.

Sagen har derefter været til Erklæring hos Politimesteren, som under 9. Oktober 1924 skriver, at der fra hans Side „intet vides at erindre mod det ansøgte, dog at Andragerne, forinden Tilladelse gives, bør dokumentere, at Selskabet er saaledes økonomisk funderet, at det virkelig er i Stand til at etablere og drive de mange Ruter, det nu befarer."

Skrivelsen hører naturligt hjemme i teknisk Udvalg, hvor lignende Spørgsmaal tidligere har været til Overvejelse, og vil være at henvise dertil. (T. F. 3872—1924).

c. Skrivelse af 1. Oktober 1924 fra Skoledirektionen for Sokkelund Herred med Meddelelse om, at Direktionen under s. D. har kaldet cand. mag. Vilh. Heilmann, Lærer ved Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen, til Adjunkt ved Øregaard Gymnasium med Historie og Engelsk som Hovedfag fra 1. November d. A. at regne. (U. 177—1924).

d. Skrivelse af 10. Oktober 1924 fra Skovshoved Sogns Grundejerforening med Henstilling til Kommunalbestyrelsen om, hvis det anses nødvendigt paa nærværende Tidspunkt at udlægge Arealer til en Centralkirkegaard for Kommunen, da at vælge et Areal, der er mere centralt beliggende i Kommunen end Vintap-

pergaardens Jorder maa siges at være. (E. 78—1924).

Formanden: Denne Skrivelse henvises til Kirkegaardsudvalget.

e. Skrivelse af 10. Oktober 1924 fra Skovshoved Sogns Grundejerforening, hvori Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed henledes paa, at Renovationsfolkene ved Bortførelsen af Dagrenovation i mange Tilfælde — ogsaa hvor det ikke er nødvendigt, fordi Beholderne passer til Renovationsbilerne — foretager Omhældning inde i Gaardene, hvorved en Del af Spandens Indhold efterlades paa Grunden, og hvorved Fordelen ved at anskaffe den nye Type Beholdere bliver illusorisk for vedkommende Grundejer. (T. F. 3877—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

f. Skrivelse af 10. Oktober 1924 fra Skovshoved Sogns Grundejerforening med Anmodning om, at Udvidelsen af Hyldegaardsvej, der i Øjeblikket foretages fra Banelinien mod Ordrup Jagtvej, maa blive gennemført til ogsaa at omfatte det sidste Stykke nærmest Ordrup Jagtvej, da en Udvidelse paa dette Sted netop er haardest tiltrængt. (T. F. 3878—1924).

Formanden: Ogsaa denne Skrivelse henvises til teknisk Udvalg.

g. Skrivelse af 11. Oktober 1924 fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse med Fortegnelse over Antallet af de den 1. Oktober 1924 indenfor de forskellige Fag værende arbejdsløse Personer i Gjentofte Kommune:

		Mænd	Kvinder
Arbejdsmændenes	Arblk.	8	
Bageriarbejdernes	„	1	
Bogbinderiarbejdernes	„	2	1
Bogtrykfagets	„	3	1
Dansk Formandsforenings	„	1	
Elektrikernes	„	5	
Gartneriarbejdernes	„	3	
Guld, Sølv og Elektropletarbejdernes	„	1	
Handels- & Kontormedhjælperforeningens	„	4	1
Konditoriarbejdernes	„	2	
Metalarbejdernes	„	8	
Murerfagets	„	2	
Skibstømrernes	„	4	

		Mænd	Kvinder
Skotøjsarbejdernes	Arblk.	1	
Snedkerfagets	„	3	
Tobaksarbejdernes	„		1
Træindustriarbejdernes	„	1	
Tømrerfagets	„	6	
Udenfor Arbejdsløshedskasse		2	
	Ialt	57	4

h. Skrivelse af 7. Oktober 1924 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. Oktober 1924:

Fag		Mænd	Kvinder
Farmacevter		2	
Murere		1	
Snedkere		2	
Tømrere		6	
Skibstømrere		2	
Typografer		2	1
Handels- og Kontormedhjælpere		1	
Personligt tilmeldte		7	2
	Tilsammen	23	3

(T. F. 3800—1924).

i. Skrivelse fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om Antallet af Arbejdsløse indenfor Amtsraadskredsen pr. 30. September 1924, nemlig 179 Mænd, 115 Kvinder, ialt 294 Personer. (T. F. 3873—1924).

j. Skrivelse af 11. Oktober 1924 fra Snedkermester Fr. Schiøth med Meddelelse om, at han af Helbredshensyn ikke mener at kunne paatage sig Hvervet som Vurderingsmand til Ejendomsskyld. (S. 908—1924).

Formanden: Som ærede Medlemmer vil erindre, har Kommunalbestyrelsen i et tidligere Møde valgt Hr. Schiøth til Vurderingsmand til Ejendomsskyld; der vil altsaa nu være at foretage et nyt Valg.

k I Tiden 30. September—13. Oktober 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 30. September dels imødekommet, dels afslaaet nogle Andragender om Fritagelse for tvungen Renovationsudførsel fra forskellige Ejendomme i Overensstemmelse med Erklæringer fra Sundhedskommissionen. (T. F. 3740—1924 m. fl.).

Den 3. Oktober anmodet Kommunens Sagfører om, at en Dom, der i Anledning af en stedfunden mindre Servitutovertrædelse er overgaaet en Grundejer ved Skolevej, nu maa blive eksekveret, dog at der forelægges Vedkommende en sidste Frist af en Maaned til at efterkomme Dommen. (T. F. 2448—1924).

Den 3. Oktober afslaaet en Anmodning fra en Grundejer ved Fabritius Allé om yderligere Tænding af en Lygte paa Vejen; Anmodningen er fremsat mundtlig. (T. F. 3615—1924).

Den 3. Oktober meddelt Ingeniørerne Ludv. Birch & Pedersen-Krogboe, at Kommunen kan godkende, i Hovedsagen, et af dem fremsendt Forslag til Omprofilering af Hjørnet af Niels Andersens Vej og Kildegaardsvej ved det nye Amtssygehus. (T. F. 637—1924).

Den 7. Oktober meddelt Landinspektørerne L. Schmidt & O. S. Sørensen nærmere Oplysninger om, hvorledes den tidligere vedtagne Ekspropriation til Afrunding af Hjørnet mellem Hyldegaardsvej og Ordrupvej ønskes foretaget, idet man udbeder sig endelig Plan. (T. F. 3330—1924).

Den 11. Oktober meddelt Københavns Magistrats 2. Afdeling, at der fra Gjentofte Kommunes Side intet vides at erindre imod følgende i København paatænkte nye Gade- og Vejnavne:

Bygrænsen, Ellemosevej, (Pragtstjernevej), (Støvnæs Allé), Ravneholmsvej, Ørevadsvej, Folevadsvej, Raavadsvej, Mosesvinget, Engsvinget, Nebbegaardsbakken, Storkebakken, Lærkebakken, Horsebakken, Bakkeledet, Harespringet, Enemærket, Hyrdevangen, Hovedvangen, Mellemvangen, Dyblandsvangen, Højlandsvangen, Bavnevangen, Skolevangen, Stubbevangen, Dalvangen, Byvangen, Bytinget, Ærtevej, Bogenæsvej, (Kattingevej), Klostermarksvej, Kongemarksvej, Vindingevej, Mindstrupvej, Gevningevej, Faksingevej, (Tølløsevej), Haraldstedvej, Bjernedevej, Lidemarksvej, (Tryggevældevej), (Lindholmsvej), (Raunstrupvej), (Lindervolds Allé), (Søndervigvej), (Thorsmindevej), (Tudskærvej), Roshagevej, Ørhagevej, Hjortdalsvej, Svankærvej, Vestervigvej, Ole Rømers Torv, Kalvebod Torv, Livornovej, Marsalavej, Mantuavej, Samosvej, Parosvej, Korinthvej og (Zibrandtsvej), dog at man gør Indsigelse imod Navnet „Ellemosevej", der for nylig er godkendt her i Kommunen, samt henlede Opmærksomheden paa Navneligheden mellem „Mantuavej" og „Mantziusvej" her. De i Parentes an-

førte Navne ønskes givet til Forlængelser af Veje, til hvilke de samme Navne tidligere er godkendte af Kommunalbestyrelsen. (T. F. 3647—1924).

Den 11. Oktober akcepteret Tilbud fra Ingeniørerne Hervey & Jarvis paa Ændring af et af Candy Filtrene ved Vandværket ved Fortunvej, for 870 Kr. (T. F. 3629—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

I. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 30. September 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af et Laan i Henhold til Lov af 23. December 1922, som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give Tømrermester E. Friis, Gjentofte, til Boligopførelse. (Ø. 152—1924);
2) at anbefale, at det Postbud N. P. Sørensen, København, tilsagte Statslaan paa 3000 Kr. — uden kommunal Garanti — i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelsen af et Hus ved Ellehøj Nr. 48, forhøjes til 7000 Kr., men ikke at garantere for nogen Del af en saadan eventuel Forhøjelse, da Kommunen ikke har garanteret for Statslaanet. (Ø. 112—1923);
3) ikke at anbefale et Andragende fra Inspektionsbetjent C. Hvalsøe om Forhøjelse af det ham tilstaaede Statslaan til Boligopførelse i Henhold til Lov af 23. December 1922. (Ø. 96—1923);
4) at anbefale, at der ydes Kvartermand Vilh. Bakdal en Forhøjelse paa 2000 Kr. af det Statslaan, der tidligere i Henhold til Lov af 23. December 1922 er bevilget ham til Opførelsen af et Hus paa Skolevej, Matr. Nr. 12hx m. fl. af Gjentofte, men ikke at garantere for nogen Del af en saadan eventuel Forhøjelse, da Kommunen ikke tidligere har garanteret for Statslaanet. (Ø. 245—1923);
5) at besvare en Forespørgsel fra Handelsgartner C. C. Møller, Hellerupvej Nr. 51, om, hvorvidt han vil kunne forvente offentlig Støtte til Opførelsen af et Beboelseshus paa Matr. Nr. 15i af Gjentofte By, Hellerup Sogn, derhen, at Kommunen, bl. a. af Hensyn til den omliggende lave Bebyggelse, ikke vil kunne anbefale, at der ydes Foretagendet Statslaan. (Ø. 143—1924);

6) at sælge en Parcel af Damgaardens Jorder til Fru Ellen Knudsen. (E. 136—1924);
7) at sælge de som Nr. 32 og 33 paa Udstykningsplanen for Tjørnegaardens Jorder opførte Parceller til cand. pharm. Aage Nielsen. (E. 139—1924);
8) at sælge en Parcel af Tjørnegaardens Jorder ved Gjentofte Sø til Faktor H. Bonde. (E. 147—1924);
9) at modtage Tilbud fra Firmaet Lier & Co., Charlottenlund, paa Optrækning, Regulering samt Vedligeholdelse af Ur- og Signalanlæg paa Øregaard Gymnasium for et Beløb af 35 Kr. halvaarlig. (U. 274—1924);
10) at bevilge Værkmester M. J. Nielsen en Maaneds Gage som Gratiale i Anledning af, at han den 1. Oktober 1924 har været ansat i 25 Aar i Kommunens Tjeneste. (T. F. 3618 —1924);
11) paa given Foranledning at nedsætte fra 20 pCt. til 10 pCt. den Afgift, som Svømmelærerinde Frk. Bergliot Nielsen, Charlottenlund Søbadeanstalt, skal svare Kommunen af Elevhonoraret. (T. F. 2596—1924);
12) at modtage Tilbud fra Petri & Haugsted paa Befæstelse af Legeplads og Gaardsplads ved Tjørnegaardsskolen for et Beløb af 21,700 Kr. (T. F. 3951—1924);
13) at ændre en tidligere Kommunalbestyrelsesbeslutning vedrørende Depoter til Kommunen for Indbetaling af Kloakbidrag, Bidrag til Pumpestationer m. v. derhen, at alle Depoter forbliver i Kommunens Kasse og af Kommunen forrentes med samme almindelige Bankrente, som Kommunen erholder af sin egen Kassebeholdning. (Bogh. 58—1924);
14) paa nærmere Vilkaar at anbefale, at der i Henhold til Lov af 23. December 1922 ydes Tømrermester H. A. Hansen, Gjentofte, et Statslaan paa 11,000 Kr. til Opførelsen af et Hus med to Lejligheder ved Skolevej, samt at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 163—1924);
15) at afslaa Andragende fra Rentier Herm. Larsen, Raadhusvej, om Nedrivningstilladelse for to Ejendomme, beliggende Skovshovedvej Nr. 3 og 5. (Boligj. 342—1924);
16) at fritage Forsørgelsesanstalten „Stolpegaard", Frk. Anna Lind og Havemand Svend Hansen, Vintappergaarden, for at svare Hundeafgift for Aaret 1924—25. (A. 181 m. fl.—1924);
17) at bevilge A/S Redningskorpset for København og Frederiksberg foruden det faste aarlige Honorar et Dyrtidstillæg paa 250 Kr. for Aaret 1. November 1923—31. Oktober 1924. (A. 184—1924).

m. Forespørgsel, stillet af Christensen, vedrørende Oprettelse af et Afstemningssted i Skovshoved ved det kommende Valg til Kommunalbestyrelsen i Marts 1925.

Formanden: Der er af Medlem af Raadet, Tømrer P. Christensen, givet mig Meddelelse om, at han ønsker i Aften i det offentlige Møde at forespørge, hvorvidt Kommunalbestyrelsen kunde tænke sig nu med det forestaaende Kommunevalg i Marts 1925 for Øje at oprette et særligt Afstemningssted for Skovshoveds Beboere.

n. Forespørgsel, stillet af Volmar Jensen, angaaende Opførelsen af Statsgymnasiet i Gjentofte. (U. 58—1924).

Formanden: Der er af Medlem af Raadet, Arkitekt Volmar Jensen, stillet følgende Forespørgsel:

„Efter at Sagen om Opførelsen af et Gymnasium i Gjentofte nu i længere Tid har været til Behandling i Skoleudvalget, uden at Borgerne eller Raadets øvrige Medlemmer har kunnet følge Sagen, forespørges om, hvad der i den senere Tid er foregaaet, og hvad Udsigt der er til dens Gennemførelse.

Volmar Jensen."

Begge disse Forespørgsler vil blive behandlet, naar de paa Dagsordenen for det offentlige Møde opførte Sager er færdigbehandlet.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Andragende fra Ingeniørerne A. M. Knudsen & S. L. Sørensen om Approbation paa Vej- og Kloakprojekt for Matr. Nr. 7cf m. fl. af Ordrup.** (T. F. 3190—1924; 2den Beh., 1ste Beh. skete i off. Møde den 30. September 1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 28. August 1924 fra Ingeniørerne A. M. Knudsen & S. L. Sørensen

om Approbation paa Vej- og Kloakprojekt paa Matr. Nr. 7cf m. fl. af Ordrup.

Ved 1ste Beh. forelaa der paa Dagsordenen følgende Referat af Sagen med Udvalgsindstilling:

„Projektet, der i Hovedsagen angaar Anlæg af 2 i 10 Meters Bredde projekterede blinde Veje mod Øst fra Krathusvej, indstilles af det tekniske Udvalg til Approbation med nærmere angivne tekniske Ændringer og Betingelser, hvorhos Dispensation fra Amtet med Hensyn til Vejbredderne foreslaas anbefalet paa sædvanlige Deklarationsvilkaar.

Der paahviler i Forvejen Arealet forskellige Villaservituter, med Hensyn til hvilke Kommunen dog ikke har Paataleret."

Der blev i sidste Kommunalbestyrelsesmøde rejst Tvivl om Forstaaelsen af Indstillingen, som iøvrigt var enstemmig af de 4 Medlemmer, som havde deltaget i Udvalgsmødet.

Tvivlen drejede sig om, hvorvidt Indstillingen skulde forstaas saaledes, at Kommunen havde Paataleret, uagtet der var paalagt forskellige Servituter i Forvejen, eller ej.

Tre af de fire Medlemmer af teknisk Udvalg, som havde været enige om Indstillingen, mente, at Indstillingen maatte forstaas saaledes, at Kommunens almindelige Villaservituter var paalagt, og at den derigennem havde Paataleret, medens det 4de Medlem af Udvalget mente, at man ikke vilde paalægge Kommunens Villaservituter, men være tilfreds med de Servituter, som laa paa Arealet i Forvejen.

Uanset hvorledes det nu forholdt sig med Indstillingen sidste Gang, er et Flertal af teknisk Udvalg, nemlig Engelstoft-Schmidt, Kr. Larsen, Volmar Jensen og jeg, enig om at indstille til Kommunalbestyrelsen, at Kommunens sædvanlige Servituter paalægges Arealet, idet vi særlig bemærker, at der med Udtrykket „sædvanlige Deklarationsvilkaar" sigtes til de Bestemmelser — navnlig Villaservituter — som indeholdtes i det Standardkoncept, der i sin Tid er bleven godkendt af Kommunalbestyrelsen.

Ejerne tilbød iøvrigt selv, da de fremsendte deres Andragende om Dispensation med Hensyn til Vejbredden, at ville underkaste sig disse Bestemmelser, og det er dette Tilbud, som Udvalgets Flertal foreslaar Kommunalbestyrelsen at modtage.

Et Mindretal (Houborg og M. E. Jensen) indstiller, at Kommunen ikke forlanger paalagt nye Villaservituter udover Censuret med Hensyn til Bygningerne.

M. E. Jensen: Jeg ønskede denne Sag til 2den Behandling

i sidste Møde; jeg havde ikke været med til Behandlingen af Sagen i Udvalget, og det viste sig, at de Medlemmer, som havde behandlet Sagen i teknisk Udvalg — som den ærede Udvalgsformand nu oplyste — ikke havde været enige om, hvorledes Indstillingen, som den da forelaa, skulde forstaas.

Imidlertid er dette nu klaret, og man er bleven enig om, hvad der skulde forstaas derved, og derved er man kommet til det Standpunkt, som jeg allerede sidste Gang tænkte mig kunde blive Resultatet, men som jeg ikke vil være med til, nemlig at man skulde forlange yderligere Servituter paalagt end dem, som allerede er paalagt.

Som Sagen ligger her, er den ikke af stor eller væsentlig Betydning, og det er derfor i Virkeligheden for saa vidt unødvendigt ved denne lille Vej at forlange de strænge Betingelser for en Indskrænkning til 10 Meters Bredde paalagt, som indeholdes i vore sædvanlige Deklarationsvilkaar. Men vi har andre Sager, vi snart kommer til, hvor en Afgørelse i den af Flertallet foreslaaede Retning kan virke irrationelt og uheldigt.

Vi har tidligere adskillige Gange talt om disse Spørgsmaal, og ved denne Sag, som ikke i og for sig indeholder væsentligt nyt, finder jeg derfor ikke Anledning til at uddybe disse Forhold igen, vi faar nok Lejlighed til senere at vende tilbage til Spørgsmaalet. Kun kan vi for vort Vedkommende ikke være med til at forlange yderligere Servituter paalagt end dem, der allerede findes paa Arealet.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 9 Stemmer mod 4; 1 Medlem stemte ikke.

Mindretallets Indstilling ansaas dermed som bortfaldet.

2. **Spørgsmaal om indskrænket Kørehastighed for Motorkøretøjer paa visse Veje i Kommunen.** (T. F. 3548—1924. Se off. Møde den 17. Juni 1924).

Lauritz Pedersen: I sin Tid blev der fra Kommunalbestyrelsen rettet Henvendelse til Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk om at træffe Bestemmelse om indskrænket Kørehastighed for Motorkøretøjer paa enkelte af Kommunens Veje.

Denne Henstilling eller rettere Anmodning har vi nu under 17. September d. A. faaet besvaret af Politimesteren, efter at den har

været til Erklæring andre Steder, og dette Svar, som vist ikke tidligere har været oplæst i Kommunalbestyrelsen, skal jeg tillade mig at oplæse.

Som det vil huskes, gik vor Henstilling ud paa, at der maatte blive indført indskrænket Kørehastighed paa

1) Lyngbyvej,
2) Kongelysvej, mellem Gjentofte Torv og Anemonevej,
3) Bernstorffsvej, mellem Henningsens Allé og Nordbaneallé,
4) Strandvejen.

Politimesteren skriver:

„Tilbagesendes tjenstligt, idet jeg med Hensyn til foranstaaende Henstillinger skal udtale:

ad 1) Paa Lyngbyvejen i Gjentofte Kommune er der efter mit Skøn kun to — ganske korte — Strækninger, hvor en Kørselshastighed for Motorkøretøjer af 45 km i Timen mulig er tilladt, nemlig fra 5 km-Stenen 200—300 m Nord paa og fra et Sted omtrent udfor Midten af Gjentofte Sø til Toppen af den Bakke, der fører ned til Vejkrydset ved Ræveskovsbakken, idet Terrænet kun paa disse to Strækninger — og dette er endda ikke utvivlsomt — kan siges at være let overskueligt fremefter og til Siderne, jfr. Automobillovens § 22, Stk. 3.

Bortset herfra skal Hastigheden paa Lyngbyvejen i Gjentofte Kommune være „saa meget ringere, som behørig Hensyntagen til Forholdene kræver", jfr. Motorlovens § 22, Stk. 3, og det er saaledes en Misforstaaelse, hvis man gaar ud fra, at en Kørselshastighed af 45 km i Timen er tilladt overalt paa Lyngbyvejen.

I den forløbne Sommer har jeg personlig haft Lejlighed til ret ofte at kontrollere Kørslen paa Lyngbyvejen, og det er min Erfaring, at Motorvognene gennemgaaende føres forsvarligt, medens Motorcyclerne derimod ikke sjældent føres med for stærk Hastighed.

Ved at indføre en Maksimal-Kørselshastighed paa 30 km i Timen som foreslaaet, vilde det ganske vist opnaas at faa en praktisk let anvendelig Regel, som vilde spare Politiet for meget Vrøvl og Ulejlighed, men da de gældende Regler dog er saaledes, at det ved Hjælp af dem er muligt at ramme den Kørsel, der bør rammes, finder jeg det ikke tilstrækkelig paakrævet, at der paabydes en Maksimal-Kørehastighed paa 30 km, en Hastighed, som til visse Tider, naar Færdslen er stærk, kan være tilstrækkelig, men som til andre Tider vil virke som et højst generende og ikke nødvendigt Baand paa de motorkørende.

Hertil kommer, at der allerede er Arbejder i Gang til Udvidelse af Lyngbyvejen, saavidt vides i hele dens Udstrækning i Gjentofte Kommune, en Omstændighed, der yderligere taler imod den foreslaaede Nedsættelse af Kørselshastigheden.

I denne Forbindelse skal jeg bemærke, at det med den Politistyrke, der er til min Raadighed, er uhyre vanskeligt, navnlig om Sommeren — hvor Politistyrken er saa stærkt optaget af andet, og hvor en Kontrol paa Grund af den stærke Færdsel er mest paakrævet — at kontrollere Kørslen i den Udstrækning, jeg kunde ønske, en Kontrol, der naturligt vilde bevirke, at Motorkørslen foregik i et mindre hastigt Tempo end nu, men jeg har min Opmærksomhed henvendt paa Forholdet og vil i saa stort Omfang som muligt fremtidig lade foretage en mere effektiv Kontrollering af Motorkørslen.

Iøvrigt bemærkes, at jeg maa anse det for tvivlsomt, om Afgørelsen af Spørgsmaalet om Nedsættelse af Kørehastigheden paa en saa lang Strækning som foreslaaet ligger indenfor min Kompetence i Henhold til Motorlovens § 22, Stk. 4 in fine, og at jeg, hvis Kommunalbestyrelsen ikke maatte akkviescere ved det i nærværende Skrivelse udtalte, skal bede Sagen tilbagesendt hertil, for at Forelæggelse for Justitsministeriet kan finde Sted.

ad 2) Paa den her ommeldte Strækning findes saa mange Vejkryds, at Kørslen med Motorkøretøjer allerede ifølge de gældende Regler skal foregaa saa langsomt, at en Forskrift om en Maksimal-Hastighed af 20 km skønnes unødvendig.

Derimod vil det være praktisk at opsætte „Auto! Giv Agt"-Tavler paa Kongelysvej ved Gjentofte Torv og Anemonevej.

ad 3) Kommunalbestyrelsens Forslag tiltrædes.

ad 4) Færdselsforholdene paa Strandvejen i Hellerup mellem Københavns Grænse og Lille Strandvej skønnes ikke at frembyde større Fare end Forholdene mange Steder i København, hvor Maksimal-Kørehastigheden er 30 km, og jeg finder det derfor upaakrævet paa dette Stykke af Strandvejen at nedsætte Kørselshastigheden yderligere under den af Justitsministeriet i Bekendtgørelse af 3. Marts 1919 paabudte Hastighed af 30 km.

Derimod vil jeg anse det for praktisk at lade opsætte et „Auto! Giv Agt" Skilt lidt Nord for Hellerupvejs Udmunding i Strandvejen.

Med Hensyn til Strækningen Skovshovedvej til Kommunens Nordgrænse, maa det erkendes, at Strandvejen gennem Skovshoved er saa smal, at en Kørselshastighed paa 30 km vil kunne

frembyde en Fare for Færdslen, navnlig paa stærkt trafikerede Dage, hvor ogsaa hyppig Sporvejskørsel finder Sted.

Men ogsaa her gælder det, at en Kørselshastighed paa 30 km i en given Situation maa skønnes ganske uforsvarlig og vil kunne straffes efter de gældende Bestemmelser, og under Hensyn til, at det den allerstørste Del af Aaret og i de allerfleste af Døgnets Timer maa anses forsvarligt af Hensyn til Færdslen at køre med en Fart af 30 km paa den omhandlede Strækning, kan jeg ejheller her gaa med til en Nedsættelse af Kørselshastigheden, som foreslaaet, i hvilken Henseende jeg endvidere henleder Opmærksomheden paa, at Kørsel med Motorkøretøjer ifølge Motorlovens § 20, Stk. 2, paa denne Strækning er forbudt paa Søn- og Helligdage fra 1. Maj til 30. September.

Ogsaa med Hensyn til Nedsættelse af Kørselshastigheden paa denne Strækning vil jeg i Overensstemmelse med det foran ad 1) bemærkede, anse det for rigtigt at forelægge Sagen for Justitsministeriet, hvis Kommunalbestyrelsen ikke skulde akkviescere ved den af mig trufne Afgørelse."

Indenfor teknisk Udvalg er et Flertal — hele Udvalget med Undtagelse af Houborg — fremdeles af den Mening, at det kunde være heldigt at faa indført Bestemmelser om indskrænket Kørselshastighed de nævnte Steder. Det kan jo være, at Politimesteren ved de allerede gældende Bestemmelser kan tilvejebringe tilstrækkelig forsvarlig Kørsel, hvis den fornødne Politistyrke var til Stede til at overvaage, at de Bestemmelser, Politimesteren har til sin Raadighed, ogsaa blev overholdt, men dette har i hvert Fald ikke hidtil været Tilfældet.

Imidlertid stiller Politimesteren gennem denne Skrivelse i Udsigt, at han vil forsøge bedre at overvaage de Bestemmelser, der gælder i Øjeblikket, saaledes at vi kunde faa en forsvarligere Kørsel, end der hidtil har fundet Sted, og under disse Omstændigheder mener Flertallet af teknisk Udvalg, at Kommunalbestyrelsen bør stille sig afventende og se, om ikke det skulde hjælpe, i hvert Fald for en Del, inden vi gaar den Vej, som Politimesteren henviser os til, nemlig en Henvendelse til Justitsministeriet.

Iøvrigt maa jeg bemærke, at Politimesteren i sin Skrivelse paa et enkelt Punkt gør sig skyldig i en Misforstaaelse, idet han besvarer vor Henvendelse om nedsat Kørehastighed paa Lyngbyvej derhen, at denne Vej snart bliver udvidet, og at en Bestemmelse om indskrænket Kørehastighed derfor formentlig maatte være overflødig. Vor Henvendelse gik nemlig netop ud paa, at Kør-

selshastigheden kun ønskedes nedsat, indtil Udvidelsen havde fundet Sted. Vi formener ikke, at en nedsat Kørselshastighed skulde være nødvendig, naar først Vejen er udvidet.

Endvidere mener Politimesteren, at Lyngbyvej paa hele Strækningen gennem Gjentofte Kommune skulde udvides; det ved han aabenbart ikke Besked med, for det er jo kun Halvdelen af Vejen gennem Gjentofte Kommune, som er under Udvidelse, nemlig det Stykke fra Københavns Grænse til Fæstningskanalen. Det Stykke fra Fæstningskanalen til Lyngby Kommunes Grænse er ikke paabegyndt, og det vides ikke, hvornaar Arbejdet dermed paabegyndes. Der kan altsaa gaa en rum Tid endnu, inden man kan sige, at Lyngbyvej har Udsigt til at blive udvidet paa hele Strækningen gennem Gjentofte Kommune.

Paa Flertallets Vegne indenfor teknisk Udvalg skal jeg i Henhold til Politimesterens Skrivelse og i Forventning om, at Forholdene efter de Løfter, Politimesteren her giver, vil blive bedre, indstille, at Kommunalbestyrelsen stiller sig afventende og ser, om Forholdene virkelig bliver tilfredsstillende, og at man i Overensstemmelse hermed afsender følgende Skrivelse til Politimesteren:

„Skønt Kommunalbestyrelsen formener, at de af den foreslaaede Bestemmelser om bestemt fastsatte Maksimal-Hastigheder vilde være mere betryggende og fuldt forsvarlige, vil den, under Hensyn til Politimesterens Bemærkninger om Muligheden for bedre at haandhæve de allerede tilstedeværende Bestemmelser for Kørslen, afvente Resultatet heraf, forinden man tager en Henvendelse til Justitsministeriet op til Overvejelse."

Et Mindretal (Houborg) indstiller, at Kommunalbestyrelsen indskrænker sig til at akkviescere ved Politimesterens Afgørelse.

H o u b o r g: Forskellen mellem de to Indstillinger er ikke stor, og jeg vil derfor ikke insistere paa særlig Afstemning. Politimesterens Skrivelse antyder, at jeg havde Ret i mine Anbringender ved 1ste Behandling af Sagen, og der kan derfor ikke ved denne Lejlighed være stort at sige for mig, jeg vil dog blot tilføje, at jeg for mit Vedkommende naturligvis ikke kan stemme for Flertallets Indstilling.

Det forekommer mig dog, at Politimesteren har nogen Sikkerhed for at fange Overtræderne af Kørselshastigheden, idet han — hvad den ærede Udvalgsformand (Lauritz Pedersen) maa-

ske ikke ved — har et Motorkøretøj til Disposition, der Dag og Nat afpatrouillerer Vejene og noterer alle, der overtræder Motorloven. Der er derfor nogen Sandsynlighed for, at Forholdene bliver bedre, end man hidtil har ment.

Iøvrigt er der intet at bemærke for mig; jeg glæder mig over, at jeg har haft nogen Ret i mine Betragtninger.

Blichfeld: Jeg er med et mildt Ord ked af Politimesterens Svar paa vor Henvendelse, og det fremgaar ogsaa, synes jeg, af hans Skrivelse, at han har været noget mat i Sokkerne for at finde Argumenter til at imødegaa vore Ønsker om nedsat Kørehastighed. Politimesteren taler om, at det er uhyre vanskeligt med den Styrke, han har til Raadighed, at kontrollere tilstrækkeligt de Lovovertrædere, som kører ad Hækkenfeldt til paa Lyngbyvej — for det gør de — men han oplyser intet om, at Styrken skal sættes op, og han giver intet som helst Løfte om at søge forøget det Mandskab, han raader over. Jeg er langt fra blandt dem, som raaber paa Politi til enhver Tid. men i denne Forbindelse maa jeg sige, at jeg har intet tilovers for de Lovovertrædere, som gør det livsfarligt at færdes paa Lyngbyvej. Det er ingen Overdrivelse; til visse Tider, for Eks. Fridage, Helligdage eller almindelige Søndage er det komplet umuligt for Fodgængerne at komme over Lyngbyvej eller ligefrem at færdes langs med den i den ene eller anden Side af Vejen. Der bevæger sig Sommersøndage igennem, naar Vejret er godt, bl. a. en Mængde Familier med Barnevogne paa Vejen — det er jo en ret uskyldig Ting at komme ud med — men det er umuligt for Kvinder og Børn at gardere sig mod de hensynsløse Bilister; jeg ved, hvad jeg siger, og jeg skal staa ved mit Ord naar som helst.

Naar Politimesteren ikke giver noget Haab om, at Politistyrken vil blive udvidet, og det har vist sig umuligt for ham hidtil at holde Orden med det Mandskab, han har, kan jeg ikke indse, at der er nogen som helst Betydning i de Løfter, han nu giver om at ville prøve at holde bedre Orden end hidtil; hvorledes skulde det dog være muligt?

Det forekommer mig da ogsaa, at Politimesteren indrømmer, jeg synes, det ligger bag hans Ord, Berettigelsen af vore Ønsker; jeg kan ikke se, at der er noget som helst undskyldende Moment. Politimesteren burde efter min Mening netop i sin Egenskab af Politimester have taget Fodgængernes Parti og lyttet til de beskedne Ønsker, vi fremsatte. Jeg agter ikke for min Del at stille noget særligt Forslag; jeg finder, at Flertallets Indstilling, som

den foreligger her, i høj Grad bærer Overskriften: Langmodighed. Jeg har ikke fjerneste Tillid til Politimesterens Ord om, at Forholdene vil blive bedre, men indtil dette sker, indtil der bliver lagt noget Baand paa de hensynsløse Bilisters Optræden paa Lyngbyvej, er det livsfarligt at befare Vejen til Fods.

Volmar Jensen: Ogsaa jeg beklager det Svar, Politimesteren har givet os. Det er naturligvis rigtigt, at det er bedre, at der er en Grænse for den Fart, vi maa køre med, men hvis denne Fart ikke overholdes, hjælper det jo ikke os, der gerne vil køre rigtigt. Og det er jo saa, at alle de Bilister, der kører rigtigt, skader man ikke ved disse Bestemmelser; er der fastsat for Eks. 30 km Fart i Timen, maa man overholde denne Fart, og de andre, dem, der ikke vil køre rigtigt, var det jo kun heldigt, om man kunde faa fat paa.

Naar Politimesteren anfører, at man i de Gader, hvor der er fastsat 30 km Fart, eller paa de Veje, hvor der kun er tilladt 20 km Fart, har Lov til at køre med denne Fart, er det ikke rigtigt; det har man ikke. Den samme Regel, som gælder for 45 km Fart, gælder ogsaa for de 30 og 20 km Fart; er der vanskelige Punkter, skal man selvfølgelig ogsaa der køre langsomt, og man maa naturligvis i intet Tilfælde der overskride de 30 eller 20 km Fart. Som Politimesteren selv rigtigt bemærker, er der kun nogle faa Stykker af Lyngbyvejen, hvor man maa køre med 45 km Fart, saa det er mig gänske uforstaaeligt, hvorfor han ikke vil imødekomme vort Ønske.

Paa den Del af Lyngbyvej, der gaar fra Lyngby til Virumvejen, hvor der ingen Veje udmunder, er Farten sat til 30 km, men det forekommer mig betydelig mere vigtigt, at Farten blev nedsat gennem Gjentofte Kommune.

I Provinsbyerne er der næsten overalt fastsat 15—20 km Fart, højst 25 km; der er, saa vidt jeg ved, ingen Provinsby, hvor en Fart af 30 km i Timen er tilladt.

I København, og man maa vel nærmest sammenligne Gjentofte Kommune med København, er 30 km Fart tilladt, men enhver Bilist ved, at han der skal køre med Forsigtighed allevegne, hvor det gælder. Gjentofte Kommune betragtes derimod mere som Land, og derfor er der mange Bilister, som venter med at sætte Farten ned til de 30 km, indtil de naar København.

Jeg beklager den Stilling, Flertallet har taget, og er kun gaaet med dertil under den Forudsætning, som den ærede Udvalgsformand (Lauritz Pedersen) anførte, at man kan komme tilbage til Sagen senere, hvad jeg ogsaa tror, vi bliver nødt til.

Lauritz Pedersen: Jeg nærer tildels de samme Bekymringer, som er kommet til Orde hos de ærede foregaaende Talere; jeg haaber dog, at vore Bekymringer vil blive beskæmmet, og at det vil lykkes Politimesteren at tilvejebringe bedre Forhold med de Regler, han virker under i Øjeblikket, og jeg anbefaler Raadet at fastholde Indstillingen om, at vi foreløbig stiller os afventende.

M. E. Jensen: Der er det besynderlige i denne Sag, at vi allesammen — saavidt jeg husker ogsaa ved Sagens 1ste Behandling — med Undtagelse af Houborg, har været enige om, at Kørslen med Motorkøretøjer og Motorcykler her i Kommunen er af en saadan Art, at det — selv for Bilisterne, det er dem som har rejst Kravet her i Raadet — blev nødvendigt at gøre noget for at varetage de Menneskers Interesse, som er henvist til at gaa paa Vejene eller Gaderne. Det er for saa vidt en ganske ejendommelig Situation, at det er de Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, som er Bilister, der har rejst Sagen, og at der egentlig kun findes een Talsmand for Bilisterne her i Raadet.

Jeg kan ikke være enig med Houborg i, at Politimesterens Skrivelse er til nogen særlig Opmuntring for det Standpunkt, Houborg indtager. Naar man hører Politimesterens Svar, fremgaar det klart deraf, at han indrømmer, at Kørslen er uforsvarlig, og at det netop af Hensyn til alle dem, der maa gaa paa deres Ben, vilde være i høj Grad ønskeligt, om der kunde føres en skarpere Kontrol, saa man kunde komme den uforsvarlige Kørsel tillivs. Jeg kan ikke se, at der heri ligger, i og for sig, nogen særlig Anerkendelse af det Standpunkt, Houborg tidligere indtog ved denne Sags Behandling, men det er naturligvis en Sag for sig.

Jeg kan ogsaa slutte mig til, hvad der iøvrigt er sagt fra anden Side i Aften om, at man kunde ønske, at Politimesteren vilde være gaaet noget videre; jeg vil for mit Vedkommende ogsaa tilføje, at naar jeg er gaaet med til Flertallets Indstilling, er det netop fordi Politimesteren selv stiller i Udsigt, at han vil forsøge at gøre Forholdene bedre. Naar Politimesteren stiller dette i Udsigt, og naar han indrømmer, at Forholdene er af en saadan Natur, at en bedre Ordning er ønskelig, er man simpelt hen nødt til at vente og se, hvor meget han kan føre igennem; skulde det ikke hjælpe, maa vi naturligvis vende tilbage til Sagen.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa enstemmigt med 12 Stemmer; 2 Medlemmer stemte ikke.

Mindretallets Indstilling ansaas dermed som bortfaldet.

3. **Spørgsmaal om Bortføring af Dagrenovation (Haveaffald).** (T. F. 3334—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 7. September 1924 fra Hellerup Grundejer- og Kommunalforening med Henstilling om, at Renovationsarbejderne maa faa Paalæg om i Almindelighed at borttage Renovationen uden kritisk Undersøgelse af, om der findes Ting i Beholderne, som kan henføres under Betegnelsen „Haveaffald".

Jeg skal oplyse, at Regulativet stedse fra Kommunens Side er bleven fortolket paa den lemfældigst forsvarlige Maade, og at det gentagne Gange er indskærpet Renovationsfolkene, at de, naar de mente, at Beholdere indeholdt Affald, der maatte betragtes som virkeligt Haveaffald, skulde lade dem staa og straks meddele Forvaltningen det, for at Sagen kunde blive undersøgt med det samme, ligesom det er indskærpet dem, at en Frasortering under ingen Omstændigheder maatte finde Sted.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer Grundejer- og Kommunalforeningen, at man ikke i Almindelighed mener, at Bestemmelserne er for strænge, men at man er betænkt paa at indskærpe det Paalæg, der tidligere er givet Folkene om at være hensynsfulde og indberette for Forvaltningen, hvis de mener, at Beholdere indeholder „Haveaffald", saa det kan blive undersøgt med det samme.

Det er forøvrigt det Kommunalforeningens Skrivelse gik ud paa, og vi svarer derfor imødekommende, naar vi udtaler, at det er vor Agt paany at indskærpe Folkene det tidligere givne Paalæg.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

4. **Byggesag vedrørende Matr. Nr. 1fh af Hellerup, Hellerupvej Nr. 13.** (T. F. 3624—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 23. September 1924 fra Arkitekt Leffland Larsen for Snedkermester Jørgen Wolff, der er Ejer af Grunden Matr. Nr. 1fh af Hellerup, Hellerupvej Nr. 13 om Tilladelse til at bygge en Butik ud mod

Hellerupvej i Flugt med den eksisterende Bygning, hvorved Butikken vilde komme Gadelinien nærmere end efter det nugældende Bygningsreglement tilladt.

Indretningen af denne Butik staar i Forbindelse med, at Ejeren vil bygge to Etager til paa det Hus, som findes i Forvejen paa Grunden, og ved at bygge dette Hus op i 3 Etager og ved at opføre denne Tilbygning, som han skal bruge som Butik, ud til Hellerupvej, faar han for lidt ubebygget Areal paa Grunden i Henhold til Bygningsvedtægten.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at Andragendet om Dispensation afslaas.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

5. **Byggesag vedrørende Matr. Nr. 10lg af Ordrup, ved Schioldannsvej.** (T. F. 3649—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 25. September 1924 fra Murermester Aage Hansen for Gartner Otto Rasmussen om Dispensation fra Servituterne med Hensyn til Byggeliniens Afstand fra Vej for en projekteret Bygning paa Matr. Nr. 10lg af Ordrup, ved Schioldannsvej.

Ejeren købte for et Aarstid siden denne Grund af Kommunen; der fandtes oprindelig et Vandhul derpaa, som Kommunen imidlertid har ladet opfylde med den Jord, vi fik fra Fæstningsvolden, for at gøre Grunden salgbar. Vi var paa det rene med, at dette Vandhul ikke egnede sig til Bebyggelse, og at vi derfor maatte sælge det sammen med et tilstødende Stykke Jord.

Nu andrager Ejeren, som vil indrette Gartneri paa Grunden, om Lov til at bygge nærmere Vejens Midtlinie, end Byggevedtægten tillader, idet han henviser til, at han ikke kan bygge paa det opfyldte Vandhul. Det er hans Mening at opføre et Kompleks af Drivhuse, og det vilde være ham bekvemt at ordne Beliggenheden af disse Drivhuse saaledes, at Butiksbygningen, som han vil opføre samtidig, rykkes nærmere Vejen paa langs, men derved vil den ifølge Tegningen som sagt ikke faa den Afstand af 12,5 m fra Vejens Midtlinie, som Bygningsreglementet fordrer, men kun holde en Afstand af 9,5 m.

I sidste Møde vedtog Kommunalbestyrelsen, at Schioldannsvej skal betragtes som værende en fremtidig Hovedfærdselsaare, og under saadanne Forhold mener teknisk Udvalg ikke, at man kan imødekomme Andragendet og give Ejeren Lov til at opføre en Bygning af denne Art for nær Byggelinien, selv om man natur-

ligvis kunde lægge den Servitut paa, at Bygningen skulde rives ned; det er altid vanskeligt at gennemføre sligt.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at Andragendet nægtes.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Byggesag vedrørende Matr. Nr. 17ce af Gjentofte, ved A. N. Hansens Allé Nr. 15.** (T. F. 3705—1924).

Lauritz Pedersen: Direktør O. Rechendorff ansøger i Skrivelse af 30. September 1924 om Dispensation fra Servituterne angaaende Antallet af Lejligheder i hans Ejendom, Matr. Nr. 17ce af Gjentofte, ved A. N. Hansens Allé Nr. 15.

Det drejer sig om Indretning af en selvstændig 3-Værelsers Lejlighed paa Kvisten, hvilket imidlertid er i Strid med Servituterne paa 2 Punkter, idet der kun maa være 2 Lejligheder i hver Bygning, ligesom ingen Lejlighed maa bestaa af mindre end 4 Værelser foruden Pigeværelse og Køkken. Endvidere er Kvistlejligheden i Strid med Sundhedsvedtægten, idet Etagehøjden ikke er 2,5 m.

Paa et Flertals Vegne af teknisk Udvalg, nemlig Engelstoft-Schmidts, Kr. Larsens og egne Vegne, skal jeg indstille, at man ikke meddeler den ønskede Dispensation.

Et Mindretal (Houborg og M. E. Jensen) indstiller, at Tilladelsen gives for Kommunens Vedkommende.

Paataleret haves foruden af Kommunen tillige af Parcelejere fra Matr. Nr. 17b.

M. E. Jensen: Naar man husker den ganske morsomme Sag med den sundhedsfarlige Kælder paa A. N. Hansens Allé, hvor der var Tale om at indrette en Lejlighed under Jorden i Strid med alt muligt, og naar man især husker det Standpunkt, den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) da indtog, kan man ikke andet end undre sig over, at her, hvor der er Tale om at indrette en Lejlighed nærmere Himlen, en Lejlighed, der ganske vist er i Strid med Servituterne og paa et enkelt Punkt, som ogsaa den ærede Udvalgsformand pegede paa, nemlig med Hensyn til Etagehøjden, i Strid med Sundhedsvedtægten, tager Udvalgsformanden og de, som følger ham, den modsatte Stilling af den, de indtog i den før nævnte Sag.

Naar Houborg og jeg for vor Del indstiller til Kommunalbestyrelsen at tillade for sit Vedkommende den ønskede Dispensation, ligger deri blot dette, at Kommunen som paataleberet-

tiget med Hensyn til Servituterne ikke skulde gøre Indsigelse mod den projekterede Lejligheds Indretning, idet det naturligvis er en Forudsætning, at den paagældende Ejer maa erhverve sig de fornødne Dispensationer, som han skal have, dels fra de andre paataleberettigede med Hensyn til Servituterne, dels fra de forskellige Myndigheder med Hensyn til Etagehøjden m. v. Saadanne Dispensationer, navnlig med Hensyn til Etagehøjden, meddeles, efter hvad der er oplyst for mig, meget hyppigt, og der er i denne Forbindelse ikke noget, som paa nogen Maade kan sammenlignes med den Kælderlejlighed, vi talte om den Gang.

Jeg kan ikke se, at man gik nogen for nær, om Kommunen for sit Vedkommende dispenserede her. Naturligvis, hvis man har det Standpunkt, at Kommunen under ingen Omstændigheder vil dispensere, ikke vil bruge sin Dispensationsret eller kun vil bruge den, naar samtlige Ejere fra vedkommende Hovedparcel kan være med, naar man for at give sit Samtykke vil stille denne ufravigelige Betingelse — som det hidtil har været gjort fra Flertallets og Lauritz Pedersens Side — er der ikke noget at sige til dette Standpunkt, man maa saa blot være klar over, at saa er Bestemmelsen om Kommunens Dispensationsret i sig selv intet værd, og man kan paa den Maade komme ind i ganske urimelige Forhold. Og jeg maa sige ganske ærligt, at i dette Tilfælde kunde man uden Skade — selv om man iøvrigt vil fastholde sit Syn paa Servituterne, hvad der maaske ikke er noget at sige til — meddele den ønskede Dispensation. Der staar nemlig ikke noget i Servituterne om, hvormange Personer der maa bo i denne Bygning; der er saaledes ikke Spor i Vejen for, at akkurat det samme Antal Personer kan bo i denne Bygning, blot at de saa kommer til at bo der under Form af, at de bebor enkelte Værelser, medens der, hvis Dispensationen meddeltes, kunde blive indrettet en selvstændig Lejlighed; det forekommer mig, at det var mere reelt, om der paa lovlig Vis blev indrettet en rigtig, selvstændig Lejlighed, end at man paa denne Maade omgaar Bestemmelserne, hvad der jo sikkert bliver Tilfældet. Og jeg kan ikke se, at nogen berettiget Interesse kunde krænkes ved denne Dispensation; fra Mindretallets Side indstiller vi, at Kommunen i dette Tilfælde for sit Vedkommende udtaler, at den intet har at erindre mod den ansøgte Tilladelse.

Volmar Jensen: Jeg var ikke til Stede, da denne Sag blev behandlet i teknisk Udvalg; jeg kan tiltræde Flertallets Indstilling.

Med Hensyn til den Kælderlejlighed, som M. E. Jensen om-

talte, maa jeg sige, at jeg, ogsaa da dette Spørgsmaal var fremme, var imod, at den blev benyttet.

Angaaende Etagehøjden vil jeg gerne have Lov til at bemærke, at som Regel giver Sundhedskommissionen Lov til en mindre Højde i gamle Huse, naar de skal omdannes til yderligere Beboelse; man gaar ned til 2,20 m, hvis Værelserne ellers er lyse og gode. Naturligvis kan man ikke i ethvert Tilfælde betragte det som givet, at Dispensation vil blive meddelt, men i dette Tilfælde er der dog Sandsynlighed derfor.

Lauritz Pedersen: Jeg vil ikke love M. E. Jensen ejheller Volmar Jensen, at jeg i alle Tilfælde vil nægte at fravige Servituterne. Det bliver bebrejdet mig, at jeg i et andet Tilfælde har anbefalet at give Dispensation fra Servituterne; det kan ogsaa ske i Fremtiden — jeg vil ikke binde mig i nogen Retning.

Jeg kan ikke huske, hvorledes det forholdt sig med den Kælderlejlighed, der nu tales om, men der har sikkert været Grund til at dispensere; det er nok ikke helt analoge Tilfælde!

M. E. Jensen: Ih, bevares! Jeg har aldrig været ude om at bede den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) om aldrig at fravige Servituterne — tværtimod, mine Bestræbelser gaar i Retning af at faa Dem til at fravige Servituterne paa mindre Omraader, hvor det ikke kunde gøre nogen som helst Skade. Man maa endelig ikke opfatte mig saaledes, at jeg skulde ønske, at man aldrig skulde fravige Servituterne; men jeg kan heller ikke tro, at der vil blive taget fejl af mit og mine Partifællers Ønske i saa Henseende!

Med Hensyn til den omtalte Kælderlejlighed — virkelig et ret morsomt Tilfælde — har Volmar Jensen Ret i, at hans Stilling er den samme nu som den Gang, men Lauritz Pedersens Stilling nu er den modsatte af, hvad den var ved den paagældende Lejlighed.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 8 Stemmer mod 5; 1 Medlem stemte ikke.

Mindretallets Indstilling ansaas dermed som bortfaldet.

7. **Supplering af den fysiske Samling m. v. ved Øregaard Gymnasium.** (U. 283—1924).

Næsted: Der foreligger en Skrivelse af 20. September 1924 fra Rektor J. Krarup, Øregaard Gymnasium, med

a) Forslag fra Statskonsulent, Adjunkt Poul Jørgensen om Supplering af Skolens fysiske Samling,

b) Forslag fra Adjunkt Wahl om Anskaffelse af nogle Landkort til Geografiundervisningen og

c) Forslag fra samme om Anskaffelse af Apparater til Undervisning i Fysiologi og Biologi.

ad a) Til Supplering af den fysiske Samling foreslaas bevilget ialt 10,000 Kr., hvoraf 7000 Kr. til Gymnasiet og 3000 Kr. til Mellemskolen.

Det drejer sig her om en ret stor Bevilling, og jeg skal tillade mig at gøre lidt nærmere Rede for, hvorledes den fremkommer.

En af de Grunde, vi havde til at bygge det nye Øregaard Gymnasium, var bl. a. de daarlige Forhold, der gjorde sig gældende med Hensyn til Undervisningen i Kemi og Fysik; der manglede Apparater — der var iøvrigt slet ikke Plads til dem — og Øvelserne kunde derfor ikke foretages. Mange af de Apparater, Eleverne brugte, var tilvejebragt paa den Maade, at Skolens tidligere Lærer selv havde lavet dem; i Virkeligheden var det umuligt at tilfredsstille de Krav, som Ministeriet stiller til Undervisningen i Kemi og Fysik i en Gymnasieskole.

Nu, da den nye Skole er bygget, har vi Plads til at opfylde alle de Fordringer, der stilles, og derfor er dette Forslag fremkommet; det har været til Behandling i Skoleudvalget, og da dette blev noget imponeret af den høje Sum, der er Tale om, blev det overdraget Skoledirektøren og mig gennem nærmere Forhandling med Skolen at undersøge Muligheden af at faa Beløbet bragt ned. Det har vi gjort, idet først jeg sammen med Faglæreren har gennemgaaet hver enkelt Post, og senere har Skoledirektøren, Rektor Krarup, vedkommende Fysiklærer og jeg gennemgaaet det hele i Fællesskab. Det har ikke været os muligt at sætte Beløbet ned med betydelige Summer. Naar man har kunnet sætte Mellemskolesummen ned med ca. 1000 Kr., skyldes det for det første, at vi har fulgt den Indstilling, Rektor Krarup har afgivet, hvori han udtaler, at Beløbet kunde sættes ikke ubetydeligt ned, og for det andet, at vi har paalagt Skolen, at særlig dyre Apparater ikke skulde anskaffes i to Eksemplarer; vi mener derfor, at denne Nedsættelse er forsvarlig.

Den anden Nedsættelse, med 500 Kr., vedrørende selve Gymnasieklasserne, er fremkommet paa den Maade, at jeg sammen med Læreren har søgt at udpege nogle Apparater, hvis Anskaffelse kunde opsættes; derved har vi sparet de ca. 500 Kr. Adjunkt Jørgensen skriver til Rektor Krarup bl. a.: „... Samlingen gives et saadant Omfang, at den opfylder det, man efter Undervisningsinspektørens faglige Assistent, Dr. phil. Fru Kirstine

Meyers og min Mening maa kaldes „Mindstekravet" for et Gymnasiums Samling, d. v. s., at der foreslaas anskaffet det, der efter Almenskolelovens Bogstav og Aand maa anses for nødvendigt, og kun det..."

Det samme Indtryk har jeg ogsaa faaet bestyrket under den Gennemgang, jeg har foretaget paa Skolen, og jeg maa derfor paa et Flertals Vegne indenfor Skoleudvalget indstille, at der bevilges 6,500 Kr. til de foreslaaede Anskaffelser til Gymnasiet og 2000 Kr. til Mellemskolen.

Et Mindretal (Grønbech) foreslaar, at Bevillingen til Gymnasiet og Mellemskolen sættes til ialt 6000 Kr., saaledes, at hvad der herefter eventuelt maatte mangle, søges optaget paa de kommende Budgetter.

Endvidere er der søgt en Bevilling til Anskaffelse af nogle Landkort til Brug ved Geografiundervisningen, det drejer sig om 110 Kr., og Anskaffelse af nogle Apparater til Undervisningen i Fysiologi og Biologi, 488 Kr.

Skoleudvalget indstiller, at der bevilges ialt 500 Kr. i disse Øjemed.

Det drejer sig her om Grundlæggelsen af en Samling; hermed er nemlig de Krav, som Skolen kan stille til Kommunen, ikke opfyldt; vi maa gøre ved denne Skole, som Staten gør ved sine Skoler: hvert Aar paa Budgettet optage et Beløb til Vedligeholdelse af disse Samlinger.

Grønbech: Naar jeg i denne Sag har taget Særstilling, er det ikke, fordi jeg ikke tror, at de kan bruge alle disse forskellige Apparater, som Skolen har ønsket, for det kan de jo nok, men det er altid saaledes, at ved en Lejlighed som denne, hvor man faar en ny Skole, ønsker man saa mange andre Ting kompletteret med det samme.

Det er da ogsaa nærmest ud fra den Omstændighed, at hele Skoleudvalget, da vi fik denne Sag til Behandling, blev ikke imponeret, som den ærede Udvalgsformand før sagde, men forfærdet over den store Bekostning ved disse Anskaffelser, at jeg har taget Særstilling; det var saa uheldigt, at i Virkeligheden var der ingen af os, som tilfulde forstod at bedømme, om det nu ogsaa var paakrævet, eller om det kun bundede i, at man ønskede at benytte Lejligheden til at faa alle disse Apparater. Derfor er jeg som sagt gaaet den Vej, at jeg foreslaar, at man nøjes med 6000 Kr. i Øjeblikket; saa kan Gymnasiet anskaffe de Apparater, som det anser for mest nødvendige, og vente med at faa de andre ad Aare. Jeg hører til dem, som mener, at Skolerne i vor

Tid sommetider kan fremkomme med noget fordringsfulde og maaske uberettigede Krav, og selv om det fra Gymnasiets Side anføres, at man har de og de Apparater ved Statsskolerne, er det ikke absolut Grund for os til ogsaa at have dem her.

Det siges endvidere, at hvis vort Gymnasium ikke staar paa fuld Højde med de andre, kan vi ikke faa Lærerkræfter o. s. v., men det forekommer mig dog, at der ogsaa indenfor Staten er en Tendens i Retning af at spare, hvor spares kan, og jeg synes, at vi ogsaa godt kunde være med til at spare, hvor der kan spares. Jeg tror, ja, det er min Overbevisning, men jeg kan selvfølgelig ikke erklære det bestemt, da jeg jo ikke er inde i disse Forhold, at der er Ting i denne Liste over Anskaffelser til Gymnasiet, som nok kunde spares.

N æ s t e d: Der er ingen Anledning for mig til at komme nærmere ind paa denne Sag, for der var i Virkeligheden ingen Begrundelse for Grønbechs Udtalelser, idet han ikke paaviste Steder, hvor der kan spares.

Der er dog en enkelt Ting, jeg vil gøre opmærksom paa, og det er, at Sagen er gennemgaaet saaledes, at ikke blot har jeg til Enkeltheder sat mig ind i de Krav, Staten stiller til Undervisningen, men jeg har ogsaa til Enkeltheder sat mig ind i, hvorledes de Anskaffelser, her er Tale om, svarer til hver enkelt Punkt indenfor Lærebøgerne og til Kravet om de Forsøg med Apparaterne, der dels skal foretages af Eleverne selv, dels demonstreres for Eleverne, og hver enkelt Post i Lærebøgerne svarer nøjagtig til det, her er opført.

Man maa ikke tro, at det her drejer sig om, hvad en Skole, k a n bruge, nej, det drejer sig kun om, hvad en Skole ganske bestemt s k a l bruge. Skulde vi ind paa, hvad en Skole k a n bruge, vilde de Ønsker, Skolen kunde fremkomme med, selvfølgelig være meget større.

Derfor er det ikke rigtigt, naar Grønbech siger, at ingen af os kunde bedømme Forslaget. Ved det første Møde, hvor Sagen kom frem, hvor vi alle var uforberedt derpaa, kunde ganske vist ikke nogen af os bedømme det fuldt ud, men senere blev Forholdet et andet. Ikke blot er der fra Adjunkt Jørgensens Side udtalt, hvad jeg før citerede, men man er, som en Lærer ved Skolen, Docent I. P. Jacobsen, udtaler, gaaet ud fra, „at der til Gymnasiets Fysiksamling bør være de Apparater, som finder Anvendelse ved Undervisningen i det Stof, som er bestemt ved de benyttede Lærebøger" og „at Elevøvelserne i 1ste Gymnasieklasse og tildels i 2den Gymnasieklasse bør kunne foretages paa

„Ligefront" d. v. s. saaledes, at alle Elevhold arbejder samtidig med samme Øvelse."

Ud herfra ved man bestemt, hvilke Apparater der skal være, og det, her er nævnt, svarer fuldstændigt til de Bestemmelser, vi har i Loven og i de ministerielle Cirkulærer angaaende Undervisning i Fysik og Kemi, i hvilke det stadig indskærpes, at Undervisningen i disse Fag ikke bør illustreres, men grundlægges ved Forsøg, som Eleverne foretager enkeltvis eller to og to, idet de stadig udfører samme Arbejde paa samme Tid, og hvert Afsnit, der tages op til Behandling, skal først gennemgaas af Eleverne selv, og paa Grundlag af det Resultat, som Eleverne selv er kommet til, kan det, som særlig skal indskærpes, yderligere demonstreres gennem Lærerens Paavisning.

Blichfeld: Jeg synes ikke, det er rigtigt af Grønbech at ville udkaste den Tanke, at der muligvis kunde være sparet noget her; jeg ved ikke, hvad der godtgør denne Udtalelse af Grønbech. Sagen har været saa gennemdrøftet og gennemgaaet saa nøje, at vi alle sikkert har faaet et aldeles bestemt Indtryk af, at det ikke kunde være mindre i Betragtning af, at det er Kommunens Gymnasium. Jeg har yderligere talt med Undervisningsinspektøren derom, og han har bedyret overfor mig, at Kravet kunde ikke stilles ringere, end det var stillet her.

Jeg vil iøvrigt sige, at det er mange Penge, Øregaard Gymnasium sluger, men det var ogsaa langt nede, da vi overtog det; nu har vi kostet en Del derpaa og bragt det paa Fode igen og paa Højde med, hvad man maa kræve af et kommunalt Gymnasium. Jeg vil samtidig gøre opmærksom paa, at vi til enhver Tid har haft Forstaaelse af, at det gælder om at faa Kommunens Gymnasium bragt paa Højde med hvad man kunde kræve af et saadant Gymnasium. Vi har ikke et eneste Øjeblik stillet os vrangvilligt overfor de selv store Summer, som man med god Motivering har ansøgt om; vi har ikke paa et eneste Punkt stillet os afvisende, men det er rigtignok ogsaa vort bestemte Haab, at man fra Flertallets Side, naar begrundede Krav stilles fra Folkeskolens Side, vil stille sig lige saa velvilligt, som vi fra vor Side gør overfor den højere Skole, Gymnasiet.

Næsted: Maa jeg sige til Blichfeld, at Forholdet er ikke saaledes, at den ene Gruppe her i Raadet stiller Forslag om Bevillinger til Gymnasiet, medens en anden Gruppe interesserer sig særlig for Folkeskolen og stiller Forslag den vedrørende. Det er saaledes, at begge de Skoleformer, vi har her i Kommunen, staar os lige nær, den ene forfordeles selvfølgelig ikke paa den

andens Bekostning.

Blichfeld: Naar jeg sagde det, jeg sagde, var det fordi jeg ved, hvad jeg siger; jeg har endnu i frisk Erindring Flertallets Stilling til de beskedne Krav — i Forhold til de andre Krav — der blev fremsat ved sidste Budgetlægning angaaende Folkeskolen; de blev skaanselsløst skaaret ned allerede gennem Udvalgsflertallet, mange af dem naaede ikke engang frem paa Raadets Bord. Men jeg vil haabe, at man ved den kommende Budgetlægning vil gaa mindre skarpt tilværks overfor Folkeskolen.

Iøvrigt maa jeg sige, at jeg ved godt, at de forskellige Grupper ikke arbejder hver for sin Skoleart; vi har eet Gymnasium og mange Folkeskoler, men Folkeskolen staar nu engang vort Hjerte saa nær, at vi gerne vil have Lov til at tilføre den de Goder, vi kan.

Næsted: Blichfeld maa retlede mig; i Øjeblikket husker jeg ikke, at der paa Budgettet blev strøget andet vedrørende Folkeskolen end Forslaget om Oprettelse af en Læsestue ved Maglegaards-Skolen. Derimod har Flertallet for ca. et halvt Aar siden bevilget de fornødne Penge til Oprettelsen af en Læsestue ved Skolen i Hellerup.

Blichfeld: Jo, der var enkelte smaa kulturelle Bevillinger, som naaede frem til Bordet her, men der var, som jeg bemærkede før, ved Lægningen af Skolebudgettet i Fjor en Del Poster, som blev skaaret ned straks, som aldrig naaede videre. Foruden Spørgsmaalet om en Læsestue ved Maglegaards-Skolen var der Spørgsmaalet: Kunst i Skolen og flere andre kulturelle Formaal.

Jeg husker et Tilfælde, hvor man fra Øregaard Gymnasiums Side ønskede nogle Tusind Kroner til et Orgel; vi gik beredvillig med dertil, ligesom vi til enhver Tid har stillet os imødekommende og forstaaende overfor Kravene fra Øregaard Gymnasium, men naar Folkeskolen fremkommer med sine smaa Krav om Bidrag til Musik eller lign., bliver der svaret: I maa først selv samle nogle Penge sammen, og derefter maa Lærerne garantere for Resten, for at Kommunen vil gaa med til at yde Folkeskolen et Beløb — der er Forskel der!

Næsted: Vi har ikke bevilget noget til Orglet i Øregaard Gymnasium. Vi bevilgede Penge — ca. 1500 Kr. — der skulde tjene til Dækning af de Udgifter, som foranledigedes ved Byggearbejdet i Anledning af Orglets Placering i Øregaard Gymnasium.

Iøvrigt glæder jeg mig over Blichfelds Udtalelser, idet han

virkelig reducerer hele vort Mellemværende til ingenting, til at omfatte Kunst i Skolen, 1000 Kr.

M. E. Jensen: Foruden „Kunst i Skolen" var der ogsaa Tale om et Lysbilledapparat til Folkeskolen, et Undervisningsmiddel, som jeg mener man ikke kan undvære i vore Tider.

Formanden: Der var ved sidste Budgetbehandling nogle smaa Meningsforskelligheder; hvis jeg husker ret, udtalte jeg, at man i det store og hele var fuldstændig enig indenfor Kommunalbestyrelsen, og at man ligefrem maatte søge for at finde Meningsforskel, man maatte næsten bruge en Loup for, paa det store Budget, der var Tale om, at finde Meningsforskelligheder. Det var rent ubetydelige Beløb, det drejede sig om.

Blichfeld: Det er ikke Beløbets Størrelse, som for mig spiller den afgørende Rolle; det gjorde jeg gældende den Gang, og det hævder jeg fremdeles, men det forbedrer jo iøvrigt ikke Flertallets Stilling, at det kun var beskedne Beløb, vi søgte om til Folkeskolen, det viser netop, at Kravene blev afslaaede af principielle Grunde.

M. E. Jensen: Hvad mener den højtærede Formand med den Bemærkning, at man maatte søge med Loup for at finde nogen Uenighed? Denne Bemærkning gælder vel kun Skolebudgettet, ikke Budgettet i sin Helhed?

Formanden: Skolebudgettet! det var det, jeg talte om.

Flertallets Indstilling ad a) vedtoges enstemmigt med 12 Stemmer, 2 Medlemmer stemte ikke.

Indstillingerne ad b) og c) vedtoges enstemmigt.

Mindretallets Indstilling ansaas derefter som bortfaldet.

8. **Forespørgsel angaaende Oprettelse af et Afstemningssted i Skovshoved ved det forestaaende Valg til Kommunalbestyrelsen.** (S. 1505—1924).

Formanden: Som jeg nævnte ved Mødets Begyndelse, er der af Christensen stillet følgende Forespørgsel:

„Undertegnede ønsker i Kommunalbestyrelsens Møde den 14. Oktober (aabent Møde) at stille Forslag om, at der ved Valget til Kommunalbestyrelsen i Marts 1925 oprettes et Afstemningssted i Skovshoved.

Med Agtelse

P. Christensen."

Christensen: Jeg har tilladt mig at stille Forslag til Kommunalbestyrelsen om, at der ved det Kommunevalg, som skal afholdes i Marts Maaned 1925, bliver oprettet et nyt Afstemningssted i Skovshoved, idet det Afstemningssted, der nu er for Ordrup—Skovshoved Sogne i Charlottenlund, bliver delt saaledes, at der oprettes et særligt Afstemningssted for Skovshoved, for Vælgere paa den østlige Side af Jernbanelinien, ud mod Sundet.

Ved det sidste Valg, i April Maaned, saa man, at der paa Valgstedet, i Jernbanepavillonen, henad Aften var meget stor Uro. Det vil der altid blive, thi Forholdet er det, at det største Antal Vælgere kommer om Aftenen for at stemme. Skønt man maa indrømme, at Forholdene i Jernbanepavillonen for saa vidt er gode, som der er nem Adgang til og fra Afstemningsrummene, er det dog ikke noget heldigt Sted, hvis det falder ind med daarligt Vejr. I saa Fald maa Vælgerne opholde sig ude, da man ikke har saa stor en Sal der, at man kan have dem alle i Hus, og det er langt fra behageligt at skulle staa og vente — som sidst — i 1½ Time i daarligt Vejr.

Det vilde derfor være en stor Fordel, om man fik et Afstemningssted i Skovshoved, og det er et Krav, som har været stillet gennem mange Aar. Jeg har for ikke faa Aar siden rejst det i Kommunalbestyrelsen, men det er stadig slaaet hen. Jeg vil meget anbefale Kommunalbestyrelsen nu at gaa med til denne forholdsvis lille Reform; det har vist sig, at der er et stort Folketal i Skovshoved, i Kirkesognet, og man kunde sikkert let finde et passende Lokale. Der er baade Skovshoved Hotel og Kommuneskolen, de er begge lige vel egnede.

Mit Forslag maa behandles af Kommunalbestyrelsen nu i Løbet af denne Maaned, hvis Reformen skal være gennemført til det kommende Valg i Marts 1925. Sagen er nemlig, at Valglisterne jo skrives paa Basis af de Mandtalslister, som gaar ud til Oktober, og skal Valgkredsen deles, skal vi have et Valgsted mere end hidtil, maa Spørgsmaalet afgøres nu i Løbet af en nær Fremtid.

Formanden: Jeg foreslaar, at Sagen henvises til Behandling i Administrationsudvalget, saa der kommer til at foreligge en Indstilling for Kommunalbestyrelsen i næste Møde.

Jeg vil dog allerede i Aften gøre opmærksom paa, at naar man ikke hidtil har imødekommet det Ønske, som ganske rigtigt har været fremme tidligere, har der været forskellige Grunde dertil, bl. a. økonomiske Grunde. Jo flere Valgsteder, jo større

Udgifter er der forbundet med Valget, det er uundgaaelig nødvendigt. Jeg tror ogsaa, at hvis man imødekommer et saadant Ønske for Skovshoveds Vedkommende, vilde der fra andre Steder i Kommunen kunne fremsættes, ogsaa begrundede, Ønsker om at faa særligt Valgsted oprettet.

Og ser vi paa, hvorledes Befolkningstallet er indenfor de tre Afstemningssteder, vi nu har, faar man et Billede, som synes at udtrykke, at det egentlig skulde være ganske godt indrettet baade for den ene og den anden Del af Kommunen.

Ved Valget i 1921 var der optaget paa Valglisterne for Gjentofte Sogn 3790 Vælgere, for Ordrup—Skovshoved Sogne 5747 og for Hellerup Sogn 6198 Vælgere.

Og hvis man tager som Grundlag Folketallet pr. November 1920 og det dertil svarende Vælgertal i 1921, vil Vælgertallet pr. November 1923 stille sig saaledes: I Gjentofte Sogn 4524, i Ordrup 5997 og i Hellerup 6524.

I Ordrup—Skovshoved Sogne fandtes der ved sidste Valg optaget 5747 Vælgere, der fordeler sig saaledes: Ordrup Sogn 3653, Skovshoved Sogn 2094, og der vil formentlig kunne paaregnes en Stigning af Vælgerantallet i Ordrup—Skovshoved Sogne paa 250—300 Personer.

Indbyggerantallet var pr. 1. November 1923 sognevis: i Gjentofte 11,581, Hellerup 13,668 og i Ordrup 12,322, altsaa nogenlunde jævnt fordelt over hele Kommunen.

Med Hensyn til Tilvæksten til de forskellige Sogne tør man forvente, at den ikke for Hellerups Vedkommende vil blive saa stærk i Fremtiden, fordi man der har en ret tæt Bebyggelse, hvorimod Gjentofte Sogn vel nok kan vente adskillig Tilvækst. I Øjeblikket synes de tre Distrikter med Hensyn til Folketallet at være nogenlunde ens stillet.

Man kan maaske sige, at Skovshoved-Vælgerne har en forholdsvis lang Vej at gaa, men hvis man undersøger det noget nærmere, vil det vise sig, at ogsaa andre Vælgere har et godt Stykke Vej at gaa til Valgstedet. Men der er et andet Forhold, som gør sig gældende, og det er, at vi næppe kan bruge de Valgsteder, vi hidtil har brugt i Charlottenlund, hverken Jernbanepavillonen eller Palmehaven, ved det kommende Valg. Dersom Vælgerne møder frem, som vi fra alle Sider maa ønske, at de vil gøre, er Forholdene de nævnte Steder saa indskrænkede, at jeg tror, man bliver nødt til at forlade begge disse Steder, og saa ser jeg ikke, at vi har stort andet at gøre end at benytte Ordrup Skole i Grønnevænge. Men hvis man rykker derhen,

vil Afstanden for Skovshoved-Vælgerne blive adskilligt forkortet, men forlænget til Gengæld for en Del af dem, som nu har haft nemt ved at gaa til Jernbanepavillonen eller Palmehaven. Man skal nu heller ikke tage det alt for højtideligt. Selvfølgelig er det altid rart for Borgerne at have Valgstedet i Nærheden af deres Bolig, men det er jo heldigvis ikke saa ofte, vi har Kommunevalg, kun hvert 4de Aar, hvis der da ikke støder noget ganske særligt til.

Jeg har ønsket at gøre disse Betragtninger allerede nu, fordi jeg synes, det har noget Værd, at man ved, at man maa være noget varsom med at forøge Antallet af Valgsteder, naar ikke der foreligger absolut tvingende Grunde dertil. For skaber man først et Fortilfælde i saa Henseende, tvivler jeg som sagt ikke om, at der baade fra Hellerup og Gjentofte Sogne vil blive sagt, at de ogsaa maa have et særligt Valgsted, og det kunde nemt blive for kostbar en Ordning for Kommunen.

Christensen: Jeg kan slutte mig til Formandens Forslag om, at Sagen henvises til Administrationsudvalget, hvor vi saa kan overveje den nøjere.

Hermed henvistes Sagen til Administrationsudvalget med Tilføjende, at dette Udvalg fremkommer med en Indstilling til næste Kommunalbestyrelsesmøde.

9. **Forespørgsel angaaende Statsgymnasiet i Gjentofte.** (U. 58—1924).

Formanden: Som jeg ligeledes nævnte ved Mødets Begyndelse, er der af Volmar Jensen stillet følgende Forespørgsel:

„Efter at Sagen om Opførelsen af et Statsgymnasium i Gjentofte nu i længere Tid har været til Behandling i Skoleudvalget, uden at Borgerne eller Raadets øvrige Medlemmer har kunnet følge Sagen, forespørges om, hvad der i den senere Tid er foregaaet, og hvad Udsigt der er til dens Gennemførelse.

Volmar Jensen."

Jeg giver Ordet til Skoleudvalgets ærede Formand til Besvarelse af Forespørgslen.

Næsted: Den 26. August sendte vi en Skrivelse til Undervisningsministeriet som Svar paa en Skrivelse, vi havde faaet derfra, før vi tog Sommerferie.

Ud fra den Skrivelse blev der berammet et Møde med Re-

præsentanter for Staten og Kommunen; i dette Møde deltog Ministeren og Embedsmænd fra Ministeriet; det holdtes i Gjentofte den 24. September, og vi paaviste der de Grunde, der kunde være Tale om, baade de Grunde, der laa ved Folkeparken, og de Grunde, der laa ved Kirkebakken. De Misforstaaelser, som havde indsneget sig fra Statens Side, blev bragt til Side, saa man var ganske klar over, hvad det var man tilbød. Som ærede Medlemmer husker, havde Arkitekten paa den Skitse, han sendte os, lagt Bygningen saaledes, at den gik langt ind paa det Areal, vi havde forbeholdt til Folkepark, saa langt mente man ikke fra vor Side at kunne strække sig. Paa et Spørgsmaal fra en af Statens Repræsentanter om, hvorvidt der kunde tænkes foretaget en lille Ændring i Projektet for den ny Vej, svarede Udvalget, at en saadan lille Ændring muligvis kunde tænkes, men vi tilføjede, at det selvfølgelig var Kommunalbestyrelsen, som afgjorde Sagen. Man ønskede fra Ministerens Side at faa et nøjagtigt udarbejdet Kort over de forskellige Arealer sendt til Ministeriet, hvilket skete, idet man samtidig sendte en Skrivelse, hvori der gjordes nøje Rede for de forskellige Grunde; der var 4 Grunde, man havde set paa.

For det første var der Grunden ved Folkeparken med tilstødende Grund fra Borgerklubben, mod Vest begrænset af den oprindelige Vej og endelig opgjort til 9950 Kv. Al.

For det andet var der ligeledes en Grund ved Folkeparken, nemlig den Grund, som buer lidt længere mod Vest og er noget større, nemlig 10,910 Kv. Al.

For det tredie var der en Grund ved Kirkebakken med Façade mod Sødalen; der er ca. 7,780 Kv. Al., og endelig

for det fjerde en anden Grund ved Kirkebakken med Façade mod Sødalen og Kirkebakken; den er 10,900 Kv. Al.

Denne Skrivelse sendte vi til Ministeriet; der laa Sagen, og der ligger den.

Jeg vil blot sige, at Sagen har ikke været til Behandling i i Skoleudvalget eller noget andet Udvalg her, siden vi har sendt disse Kort og medfølgende Skrivelse til Ministeriet, og der er vist al god Grund til at forvente, at Svaret fra Ministeriet meget snart vil foreligge.

Volmar Jensen: Jeg takker for Besvarelsen; jeg kan ikke sige, at den egentlig gav meget Haab, jo, maaske nok Haab, men ikke megen Sikkerhed for, at Sagen er sin Løsning nær. I de 4 Aar, vi har siddet i Kommunalbestyrelsen, har denne Sag jævnlig været fremme, og hver Gang er der sagt: Nu er

Sagen meget nær sin Afslutning, vi skal begynde til Efteraaret at bygge eller til næste Aar, men det er stadig ikke blevet til noget. Jeg kan kun udtale Haabet om, at det virkelig maa lykkes denne Gang.

Var det ikke muligt, at vi kunde faa oplæst den sidste Skrivelse fra Ministeriet, den, hvori man akcepterer vort Forslag? Det er den, der navnlig har Interesse; deraf kunde vi maaske se, hvor langt man nu er kommet, og om man virkelig kan stole paa, at det bliver til noget denne Gang.

Jeg skal slutte med at sige, at paa det nuværende Tidspunkt, hvor Formanden for Skoleudvalget udtalte, at der er overvejende Sandsynlighed for, at Sagen snart kan faa sin Afslutning, skal jeg ikke stille Forslag. Viser det sig derimod, at Sagen ikke i en meget nær Fremtid kommer til en ny Afstemning, forbeholder jeg mig at komme tilbage til Sagen og stille andre Forslag, som efter min Mening maaske kunde føre til Sagens hurtige Gennemførelse. Jeg vilde anse det for meget uheldigt og meget trist, om ikke denne Sag skulde kunne afsluttes i den nusiddende Kommunalbestyrelses Tid.

Næsted: Den 11. Juli 1924 skriver Ministeriet til os:

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse!

Hoslagte, fra Arkitekt Hauberg modtagne, Udkast til Planen for en Gymnasieskole i Gjentofte samt Erklæringer fra Rektor for Hellerupgaard Gymnasium og fra Undervisningsinspektøren for Gymnasieskolerne, skal Ministeriet herved tilstille Kommunalbestyrelsen med Bemærkning, at Ministeriet med Rektor og Undervisningsinspektøren maa være enig i, at den projekterede Bygning er lidet tilfredsstillende for en Gymnasieskole, og at det vil være meget ønskeligt, om Bygningen kunde udvides saaledes, at den tilfredsstillede de Krav, der med Rette kan stilles til en Gymnasieskole.

Ministeriet ser sig imidlertid ikke i Stand til at stille Forslag om en Bevilling til Udvidelse af denne Bygning, der ellers opføres af Gjentofte Kommune, og man vil derfor se sig nødsaget til at indskrænke den nye Skole til kun at have enkelte Mellemskoleklasser, idet man ved Inddragning af de derved ledigblevne Klasseværelser til andet Brug synes at kunne afhjælpe de væ-

sentligste Mangler.

Forinden videre foretages med Hensyn til Omarbejdning af Forslaget i denne Retning, vil man dog ikke undlade at henstille til Kommunalbestyrelsen, om samme ikke maatte finde Anledning til at forøge det af samme lovede Tilskud til Skolens Opførelse saa meget, at de paaklagede Mangler kunde afhjælpes, uden at den ene Række Mellemskoleklasser behøver at nedlægges.

Med Hensyn til den af Arkitekten benyttede Grund og Bygningernes Placering paa denne kan man ganske henholde sig til Undervisningsinspektørens Bemærkninger.

Med Svaret bedes Sagen tilbagesendt.

Nina Bang.

/A. Barfod.

Og herpaa svarer vi den 26. August 1924 følgende:

„Ved Tilbagesendelsen af det modtagne Udkast til Planen for en Gymnasieskole i Gjentofte samt Erklæringer fra Rektor for Hellerupgaard Gymnasium og fra Undervisningsinspektøren for Gymnasieskolerne skal Kommunalbestyrelsen herved efter Anmodning udtale følgende:

Under Forudsætning af, at de væsentligste Mangler ved den projekterede Skolebygning ved en Omarbejdning af Forslaget kan afhjælpes ved at indskrænke Mellemskolen til kun at omfatte een Række Mellemskoleklasser, kan Gjentofte Kommunalbestyrelse indgaa paa det af Ministeriet i denne Retning stillede Forslag.

Kommunalbestyrelsen ser sig derimod ikke i Stand til at forøge det i Skrivelse herfra af 14. Juni og 20. December f. A. lovede og af Ministeriet i Skrivelse af 16. Januar d. A. akcepterede kontante Tilskud.

Med Hensyn til den af Arkitekten benyttede Grund, maa man oplyse, at Arkitekten ikke med Føje har kunnet betegne det af ham benyttede Areal som „den til Raadighed stillede Grund". Gjentofte Kommunes tekniske Forvaltning har i Overensstemmelse med Kommunalbestyrelsens Skrivelse af 3 Maj d. A. udleveret en Plan, ifølge hvilken Bygningen maa placeres saaledes, at Udvidelser senere kan finde Sted paa et Areal af Folkeparken, beliggende indenfor en over samme afstukket Vej, i Forbindelse med en Grund, Kommunen har erhvervet af Gjentofte Borgerklub, hvilken Byggegrund i et Møde er forevist tidligere Minister Appel, Repræsentanter for Ministeriet samt Arkitekten, og Kommunalbestyrelsen maa derfor fastholde den vedrørende Grunden

med Ministeriet trufne Overenskomst. Kort over den Del af Folkeparken, der kan afgives til Gymnasium, vedlægges."

Volmar Jensen: Med Hensyn til Grundens Størrelse er det vel saaledes, at man maa være vidende om, hvor stort et Areal der skal benyttes. Har de Grunde, der er Tale om, den Størrelse de skal have? Der blev før nævnt ca. 9000 Kv. Al. for en af Grundene ved Folkeparken, er det tilstrækkeligt, saa man nu er kommet bort fra dette vage Udtryk „fri og tilstrækkelig Grund?" Har man nu et bestemt Tal at holde sig til?

Næsted: Jeg har tidligere sagt, at Grunden var tilstrækkelig stor. I den Skrivelse til Ministeriet, som forresten senere kom frem her i Kommunalbestyrelsen, og hvori jeg som Rektor for Hellerupgaard Gymnasium fremsatte mine Bemærkninger, anslog jeg den Grund, som Kommunen tilbød, til ca. 9000 Kv. Al. Det viser sig, at jeg i hvert Fald ikke havde taget Munden for fuld; Grunden er 9950 Kv. Al., hvilket i Virkeligheden maa anses for fuldt tilstrækkeligt.

M. E. Jensen: Da det oplyses, at en ny Skrivelse fra Ministeriet er paa Trapperne, ja, maaske allerede indenfor Dørene, og da vi ikke er gjort bekendt med den endnu, skal jeg ikke nu komme ind paa alt det, jeg gerne ved denne Lejlighed, i et offentligt Møde, ellers kunde have Lyst til at sige denne Sag vedrørende.

Jeg skal blot udtale min Forbavselse over, at den Grund, hvorom der har været saa megen Disput, og hvorom vi til Trods for mange Opfordringer først langt om længe fik at vide, at den skulde være ca. 7000 Kv. Al., siden vi sidst beskæftigede os dermed, er vokset, saa den nu andrager over 9000 Kv. Al., hvad enten dette nu skyldes, at den ikke har været maalt rigtigt op første Gang, eller der senere er taget mere Areal ind end oprindelig tænkt. Denne Side af Sagen skal jeg som sagt ikke komme nærmere ind paa nu, derimod vil jeg sige, at det med Rette har vakt nogen Uro i den Del af Kommunen, som skulde have dette Gymnasium, at Sagen stadig ikke er bleven bragt til Afslutning. Jeg skal ogsaa i Aften afstaa fra at komme ind paa, hvorfor den efter min Mening ikke er bleven bragt til Afslutning, men da det er mig bekendt, at der fra et enkelt Medlem af Skoleudvalgets Side er udtalt, — i hvert Fald har han ladet sig forlyde dermed rundt om i Kommunen — at Aarsagen til, at Sagen endnu ikke er bragt til Afslutning, skulde skyldes, at den nuværende Minister vil løbe fra et Ord, fra noget, som er sagt tidligere fra Ministe-

riets Side, vil jeg gerne spørge, om vedkommende Medlem vil staa ved disse Ord her, ellers vil jeg henstille til vedkommende Medlem ikke at gaa videre rundt i Kommunen med den Slags Vittigheder.

Formanden: Man kan ikke gøre Rygter, som løber rundt i Kommunen, til Genstand for Behandling her i Raadet.

M. E. Jensen: Det er ikke „Rygter, som løber rundt i Kommunen", det er noget, der er udtalt af et enkelt Medlem af Skoleudvalget... (Afbrydelse af Formanden)... Jo, vedkommende Medlem har sagt det i en Forsamling af Borgere, hvor ogsaa jeg var til Stede.

Hermed ansaas Forespørgslen for besvaret.

Dørene lukkedes Kl. 7,40.

Mødet den 28. Oktober 1924, Kl. 6.

Ingen var fraværende.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 23. Oktober 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtssygehuset i Gjentofte antagelig vil kunne tages i Brug i Foraaret eller Forsommeren 1926. (T. F. 4084—1924).

b. Skrivelse af 14. Oktober 1924 fra Københavns Amtsraad med Tilladelse for Kommunen til at yde Gymnastisk Selskab et Tilskud paa 100 Kr. til Afholdelse af Foredrag om skolehygiejniske Emner. (U. 262—1924).

c. Skrivelse af 11. Oktober 1924 fra Gjentofte Sogns Grundejerforening, hvori Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed henledes paa, at der mangler Fortov paa den nordre og vestre Side af Vangedevej fra Grunden ved Stolpegaardsvej til Mosegaardsvej. (T. F. 3915—1924).

Formanden (Parkov): Denne Skrivelse henvises til Overvejelse i teknisk Udvalg.

d. Skrivelse af 16. Oktober 1924 fra Gjentofte Sogns Grundejerforening, hvori henstilles til Kommunalbestyrelsen ikke at henlægge Centralkirkegaarden til Vintappergaardens Arealer, men at henlægge den paa de for alle Dele af Kommunen lettere tilgængelige Arealer af Ørnegaarden eller Smakkegaarden, af hvilke dog maaske Ørnegaardens Arealer af rent økonomiske Grunde vil være at foretrække, idet Smakkegaardens Jorder fordelagtigere vil kunne sælges til Bebyggelse. (E. 78—1924).

Formanden: Skrivelsen gaar til Overvejelse i det kombinerede Udvalg, der bestaar af Kirkegaardsudvalget og teknisk Udvalg.

e. Skrivelse af 19. Oktober 1924 fra Gjentofte Sogns Grundejerforening med Anmodning om, at Lyngbyvej samtidig med Udvidelsen af Vejen maa blive bedre oplyst, end Tilfældet er i Øjeblikket — eventuelt ved elektrisk Belysning. (T. F. 3985—1924).

Formanden: Denne Skrivelse henvises til teknisk Udvalg.

f. Skrivelse af 22. Oktober 1924 fra Skovshoved Sogns Grundejerforening med Anmodning om, at der ved kommunale og politiske Valg maa blive oprettet et Afstemningssted i Skovshoved Sogn. (S. 1505—1924).

Formanden: En Sag vedrørende dette Forhold er til Behandling i Aften; ærede Medlemmer vil tage Hensyn til Indholdet af denne Skrivelse, naar Sagen kommer frem til Behandling.

g. Skrivelse af 20. Oktober 1924 fra Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab angaaende Trafikforbindelsen mellem Amtssygehuset i Gjentofte, Hellerup Station og Gjentofte Station. (T. F. 3995—1924):

Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs-Aktieselskab.
Bestyrelsen.

Hellerup, den 20. Oktober 1924.

Til
Gjentofte Kommunalbestyrelse.

I Anledning af, at det Tidspunkt nu nærmer sig, da det nye Amtssygehus i Gjentofte Kommune kan ventes at ville kunne tages i Brug, har Selskabets Bestyrelse alt for en Tid siden nedsat et Udvalg, bestaaende af de Herrer Tømrermester Grumstrup, Ingeniør Laur. Pedersen og Kommuneingeniør V. A. Westergaard, med den Opgave nærmere at ville undersøge og overveje, hvorledes en Trafikforbindelse mellem Amtssygehuset, Hellerup Station og Gjentofte mest hensigtsmæssigt vilde kunne etableres.

Dette Udvalg har nu endt sit Arbejde og har efter en meget indgaaende Overvejelse af alle herhen hørende Spørgsmaal afgivet en Betænkning til Selskabets Bestyrelse, der for det omhandlede Spørgsmaals Vedkommende gaar ud paa følgende:

Det Tilsagn, som i sin Tid er givet angaaende Sporvej til Hospitalet, gik ud paa, at man vilde drage Omsorg for, at der blev etableret Sporvejsforbindelse til Hospitalet saavel fra Gjentofte som fra Hellerup Jernbanestation samtidig med, at Hospi-

talet blev taget i Brug, eller med andre Ord, at der fra Linie 15 blev ført en ny Sporvej forbi Hospitalet gennem Gjentofte By til Gjentofte Station.

Skulde en saadan Sporvej anlægges, vilde Traceen for denne formentlig blive saaledes:

Kildegaardsvej, Niels Andersensvej, Baunegaardsvej, Gjentoftegade, Ved Banen med Sløjfe ad Stationsvej. Da Linien skal være dobbeltsporet hele Vejen, maatte Kørebanen udvides til 10,5 m Bredde indtil Gjentofte Kirke og til 8 m herfra til Viadukten samt ad Stationsvej. Disse Kørebaneudvidelser vilde medføre forskellige Vejudvidelser, nemlig paa en Del af Baunegaardsvej samt paa hele Gjentoftegade og Stationsvej, hvorved bl. a. forskellige Bygninger i Gjentoftegade maatte nedrives.

Vedrørende Anlægget maatte det paaregnes, at der imellem Skinnerne samt udenfor disse i en Bredde af 0,6 m sættes Brolægning (ligesom paa Bernstorffsvej) samt mellem denne og Rendestenene Chaussebrolægning paa Niels Andersensvej, Baunegaardsvej, Gjentoftegade og Stationsvej, hvorimod man paa Kildegaardsvej formentlig indtil videre vilde kunne nøjes med Makadamisering paa Sidebanerne.

Udgifterne til et saadant Anlæg vilde for Kommunens Vedkommende formentlig andrage	Kr. 1,000,000
og for Selskabets Vedkommende	- 1,000,000
	Ialt Kr. 2,000,000

Foruden og i Forbindelse med denne Sporvej til Gjentofte har der fra Københavns Kommunes Side ved forskellige Lejligheder været fremsat Ønske om en Forlængelse af Linie 6 ad Lyngbyvej til Stadens Grænse ved Emdrup Sø og en Videreførelse af samme Linie paa Gjentofte Kommunes Grund ad Bernstorffsvej til Forbindelse med Linie 15 samt eventuelt en yderligere Forlængelse af denne Linie mod Nord, enten ad Vilvordevej til Ordrup Krat, eller ad Holmegaardsvej til Dyrehaven, saaledes at der paa denne Maade kunde etableres en ny Linie for Skovtrafik fra København.

Et saadant Anlæg vilde, naar bortses fra en Fortsættelse af Linie 15 til Skoven, for Kommunens Vedkommende omfatte Brolægning i Sporarealet samt Chaussebrolægning af Sidebanerne paa nævnte Strækning fra Emdrup Sø til Hellerupvej.

Kommunens Udgifter herved vilde formentlig andrage	Kr. 320,000
og Selskabets Udgifter	- 480,000
	Ialt Kr. 800,000

De samlede Udgifter for et Sporvejsanlæg, strækkende sig fra Kommunegrænsen ved Emdrup Sø til Gjentofte Jernbanestation, vilde altsaa rundt regnet beløbe sig til:

3 Millioner Kr.

Da saavel dette Beløb som den Del deraf, der alene angaar Sporvejen fra Linie 15 forbi Hospitalet til Gjentofte, er saa stort, at formentlig hverken Kommunen eller Selskabet tør tænke paa at gaa med dertil, hvis der er nogen Mulighed for en anden og billigere Ordning, og da derhos København ganske sikkert ikke vil forlænge Sporvejen ad Lyngbyvej, før de nuværende Niveauoverskæringer er fjernede, hvilket antagelig vil vare adskillige Aar endnu, har man overvejet andre Løsninger af Spørgsmaalet og mener at have fundet en saadan i de bl. a. i mange Byer i England benyttede skinnefri Trolley-Vogne, om hvis Brugbarhed og tilfredsstillende Virkemaade Udvalget har overbevist sig ved Selvsyn paa Stedet.

Vognene er byggede med indtil 40 Pladser for enetages Vogne og er forsynede med to Trolleystænger. Svarende hertil har Luftledningsanlægget to Trolleyledninger for Strømmens Frem- og Tilbageledning. Vognene har i England saa godt som overalt massive Gummiringe, men der kan uden Vanskelighed benyttes Luftringe.

Vognene har — efter hvad der blev oplyst i England — vakt Publikums udelte Tilfredshed og er derfor meget populære.

Selv om Driftsudgifterne ved et saadant Driftssystem maaske ikke vilde være mindre end ved egentlige Sporveje, er der dog den meget væsentlige Fordel forbundet hermed, at Anlægsudgifterne bliver meget betydeligt mindre, og da derhos den til Anlægget af den fornødne Luftledninger medgaaende Kapital langt fra vil være helt tabt, saafremt Ledningerne senere skulde fjernes, stiller Forholdene sig saaledes, at der endog vilde være Mulighed for, hvis man gaar over til en saadan Ordning, at føre Trolley-Linien helt ind til Linie 6 og saaledes etablere denne Forbindelse, inden København bringer sit Sporvejsanlæg til Udførelse.

Og endelig vilde det være muligt for en forholdsvis ringe Udgift at forlænge en Trolley-Linie fra Gjentofte til Jægersborg, saaledes at ogsaa denne Del af Kommunen kan komme i Trafikforbindelse med de øvrige Dele.

Regner man med Etablering af en Trolley-Linie og med en Forlængelse til Jægersborg som en integrerende Del af det hele Anlæg, vilde der kunne være Tale om følgende 3 Muligheder:

1) En Linie fra Hjørnet af Bernstorffsvej ad Kildegaardsvej,

Niels Andersensvej, Baunegaardsvej,*) Gjentoftegade, Ved Banen med Sløjfe ad Stationsvej samt videre ad Brogaardsvej og den projekterede nye Ermelundsvej til Jægersborg med en Vendesløjfe i Nærheden af Hotellet.

2) Samme Trace som under 1), men udgaaende fra Hellerup Takstgrænse med Sløjfe ad Callisensvej og Johannevej og følgende Linie 15 indtil Bernstorffsvej.

3) Samme Trace som under 1), men udgaaende fra Linie 6's Endestation ad Lyngbyvej og Bernstorffsvej til Hjørnet ad Kildegaardsvej.

De Vejanlæg, som Gjentofte Kommune herved maatte bekoste, vilde for Punkt 1's Vedkommende være følgende: Udvidelse af Kørebanen paa en Del af Baunegaardsvej og Gjentoftegade samt Belægning af hele Strækningen fra Bernstorffsvej til Gjentofte Station og ad Stationsvej med Asfaltbeton, dog med Undtagelse af Gjentoftegade, som chaussebrolægges. Endvidere Anlæg af en Vendeplads ved Jægersborg. For Punkt 2's Vedkommende vilde det tillige være nødvendigt at chaussebrolægge Johannevej i Hellerup og for Punkt 3's Vedkommende at chaussebrolægge Bernstorffsvej fra Emdrup Sø til Hellerupvej i fuld Bredde.

For at skaffe bekvem Forbindelse mellem Trolley-Vognslinien og Linie 15 maatte sidstnævnte omlægges fra Hellerupvej til Kildegaardsvej paa Stykket nærmest Bernstorffsvej, hvorhos der ved Omstigningsstedet maatte anlægges en Ventesal.

Udgifterne til nævnte Vejarbejder samt til de tilsvarende Trolley-Vognsanlæg m. m. vilde formentlig blive følgende:

1.	Kommunens Udgifter	Kr. 320,000
	Selskabets Udgifter	- 550,000
		Ialt Kr. 870,000
2.	Kommunens Udgifter	Kr. 340,000
	Selskabets Udgifter	- 600,000
		Ialt Kr. 940,000
3.	Kommunens Udgifter	Kr. 480,000
	Selskabets Udgifter	- 680,000
		Ialt Kr. 1,160,000

Yderligere vilde Trolley-Vognliniens Forlængelse til Jægersborg formentlig foranledige, at Ermelundsvejen, der til at

begynde med kun kan anlægges som almindelig makadamiseret Vej, i Løbet af faa Aar maatte forsynes med en stærkere Befæstelse.

Selskabets Bestyrelse, som derefter har haft Sagen til Overvejelse, har paa et Møde den 13. ds. enstemmig vedtaget at tiltræde Tanken om at erstatte det tidligere paatænkte Sporvejsanlæg med en Trolley-Vognlinie og i saa Henseende at vælge den af Udvalget som 3. Mulighed angivne Linie fra Linie 6's Endepunkt ad Lyngbyvej, Bernstorffsvej, Kildegaardsvej, Niels Andersensvej, Baunegaardsvej, Gjentoftegade, Ved Banen med Sløjfe ad Stationsvej og saaledes, at Linien føres videre, som af Udvalget nævnt, til Jægersborg, hvorved formentlig et væsentligt Gode vilde opnaas for Kommunens Beboere.

Bestyrelsen er ganske vist paa det rene med, at en saadan Trolley-Vognslinie saa langt fra vil kunne forrente sig, at den endog maa paaregnes at ville give et ikke helt ringe Driftsunderskud, men man mener dog at kunne bære et saadant Underskud, hvorimod man næppe vil kunne bære Underskuddet ved Anlæg og Drift af en Sporvej.

Man har dog herved ganske bestemt forudsat, at Gjentofte Kommune, saafremt den ærede Kommunalbestyrelse iøvrigt vil kunne akceptere den nævnte Ordning, afholder samtlige Udgifter ved at bringe de Veje, der skal befares, i god og for Driften egnet Stand, herunder ogsaa ved deres Udvidelse til fornøden Bredde.

Endvidere maa det selvfølgelig ogsaa være en Betingelse, at den nuværende Omnibuslinie til Gjentofte standses samtidig med, at Trolley-Vognslinien tages i Brug.

Det bemærkes, at Bestyrelsen under Selskabets Driftsudgifter og i Forbindelse hermed under det forventede Underskud af den omhandlede Linie har regnet med en aarlig Vejafgift til Kommunen af 5 Øre pr. kørt Vognkilometer, ligesom man forudsætter, at mulige Sporvejsbidrag fra Grundejere ved Bernstorffsvejen eller andet Steds tilfalder Kommunen.

Endelig er det en Selvfølge, at Gennemførelsen af en saadan Kørsel med Trolley-Vogne, paa hvilke der formentlig af Hensigtsmæssighedshensyn bør søges Koncession, vil forudsætte forudgaaende Aftaler med Københavns Kommune, Københavns Amtsraad og Statsbanerne m. fl.

I Henhold til foranstaaende, og idet vi iøvrigt erklærer os beredt til mundtlig eller skriftligt at give saadanne yderligere Oplysninger, som maatte findes ønskelige, skal Selskabets Besty-

relse tillade sig — forinden videre foretages — at forespørge hos den ærede Kommunalbestyrelse, om denne maatte være villig til at akceptere den her nævnte Løsning af det omhandlede Spørgsmaal, saaledes at vi kan gøre Regning paa Kommunalbestyrelsens gode Bistand til Sagens Gennemførelse i Overensstemmelse hermed.

Med Ærbødighed
Bestyrelsen for Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab.

P. B. V.
L. A. Damm.

*) I Stedet for ad Baunegaardsvej kunde Linien om ønskes føres ad Anemonevej og Kongelysvej uden at Bekostninger eller andet derved i nævneværdig Grad forandres.

Formanden: Et meget omfattende Projekt, som foreløbig maa være Genstand for Overvejelse i teknisk Udvalg.

h. Regnskab og Beretning for Aaret 1923 angaaende Københavns Sporvejsselskab.

Formanden: Jeg lader Regnskabet cirkulere, hvis det har nogen Interesse for ærede Medlemmer.

i. I Tiden 14.—27. Oktober 1924 er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 14. Oktober meddelt Urmager C. Jespersen, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anbefale Tilladelse til Opførelse af et Hus paa en Vej ved Vangede Station, forinden midlertidig Vej er anlagt og Anlægget af endelige Veje og Kloaker er sikret gennem særlig Fond. (T. F. 3327—1924).

Den 14. Oktober meddelt Landsretssagfører G. B. Hilker, at Kommunalbestyrelsen kan imødekomme Andragende om Tilladelse til at afdrage et Kloakbidrag vedrørende et Hus paa Matr. Nr. 7r og 7s af Ordrup i 30 Terminer i Lighed med det, der finder Sted ved de eksisterende Ejendomme — paa Betingelse af, at Byggeforetagendet er sikret paa det Tidspunkt, da der afholdes Regnskabsmøde vedrørende den omhandlede Kloakledning. (T. F. 3664—1924).

Den 14. Oktober meddelt Ingeniør H. Raaschou Nielsen, Brodersens Allé 9, nærmere Oplysninger om de Betingelser, hvorpaa Kommunen kan indgaa paa en Ændring i den ifølge Vejvedtægten paabudte Istandsættelse af Brodersens Allé, navnlig med Hen-

syn til eventuel Overtjæring af Vejen. (T. F. 3469—1924).

Den 22. Oktober meddelt Københavns Magistrats 2den Afdeling, at der fra Gjentofte Kommunes Side intet vides at erindre imod følgende paatænkte Gadenavne i København: Nordgrænsevej, Irmelinvej, Tornsangervej, Gransangervej, Elbagade, Markmandsgade og „Andemosevej", der er foreslaaet som Benævnelse for en Vej, det tidligere var paatænkt at kalde „Ellemosevej", mod hvilket Kommunalbestyrelsen har gjort Indsigelse. (T. F. 3970—1924).

Den 24. Oktober meddelt Vognmand Povl Thomsen, Bagsværd, Godkendelse af en af ham for Udvalget forevist Omnibus til Brug i den godkendte Rute fra Lyngby over Jægersborg og Jægersborg Allé til Strandvejen. (T. F. 3763—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

j. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 14. Oktober 1924 vedtoges det:

1) overfor Statsboligfonden at udtale, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anbefale Andragende fra Overretssagfører Michael Møller, København, om Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922, til Opførelse af et Hus ved Gruts Allé, da Byggeforetagendet skønnes at være for kostbart. (Ø. 168—1924);
2) overfor Ministeriet at udtale, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anbefale Andragende fra Grosserer Waage Møller, Hellerup, om Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus paa Hj. af Bernstorffsvej og Hans Jensensvej, da Byggeforetagendet skønnes at være for kostbart. (Ø. 171—1924);
3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Entreprenør Thomas Kr. Nielsen, Ordrup, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Kongeledet, samt at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 158—1924);
4) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Repræsentant Nicolaj Petersen, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 5,900 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Slotsvej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 160—1924);
5) at anbefale, at Murermester N. P. Jensen, København, faar

et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre paa Hjørnet af Marediget og Ingeborgvej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 135—1924);

6) paa nærmere angivne Vilkaar at sælge Skoleinspektør Gammelgaard en ved Tjørnegaardsskolen liggende Grund mod Brogaardsvej for derpaa at opføre en Bolig. (E. 154—1924);

7) at modtage en Bankbog paa Københavns Laane- og Diskontobank som fyldestgørende Betalingsmiddel for de af Lærerinde ved Maglegaardsskolen, Fru Elisabeth Schmidt, modtagne Beløb for Haandarbejde og Tandlægebehandling, indbetalt af Eleverne. (U. 298—1924);

8) at anbefale Andragende fra Direktør Anders Peter Sørensen om Bevilling til at drive Beværtning med Ret til Udskænkning af stærke Drikke i „Bellevue Strandhotel". (Ø. 165 —1924);

9) paany at afslaa Andragende fra Maalermekanikerne H. Hviid og H. Hansen om at komme paa fast Maanedsløn, men at tilbyde de paagældende et Lønningssystem med Præmiering, nemlig 2 Kr. for hver Maaler, der repareres af dem begge tilsammen, udover 36 Stykker pr. Uge. (T. F. 3078—1924);

10) at afslaa Andragende fra Tandlæge C. Adsbøl om Tilladelse til at foretage Lejeforhøjelse i en af ham opført Ejendom. (F. 957—1924);

11) at yde Kommunelærer P. V. Bachers Enke et Tilskud paa 200 Kr. aarligt til hvert af hendes to Børn, indtil dets fyldte 18. Aar. (U. 307—1924);

12) paa given Foranledning overfor Undervisningsministeriet at erklære sig villig til at afgive en Grund i og ved Folkeparken paa ca. 11,000 Kv. Al. til Gymnasiet i Gjentofte. (U. 58 —1924);

13) at afslaa Andragende fra Lærerinde Frk. A. Schreiber om yderligere et halvt Aars Orlov paa fuld Løn. (U. 279—1924).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Spørgsmaal om Anlæg af en folkekirkelig Fælleskirkegaard for Kommunen.** (E. 78—1924).

Næsted: Paa Kirkegaardsudvalgets og teknisk Udvalgs Vegne i Forening skal jeg indstille til Kommunalbestyrelsen, at der tages Beslutning om at anlægge en folkekirkelig Fælleskirkegaard

med Adgang for Beboere i alle Sogne til Begravelsesplads, og at Kommunalbestyrelsen, saafremt dette vedtages, retter følgende Henvendelse til Menighedsraadene:

„Kommunalbestyrelsen har vedtaget at anlægge en folkekirkelig Fælleskirkegaard til at tage i Brug, naar Forholdene maatte kræve det. Til denne Kirkegaard kan der være Mulighed for at anvende et Areal paa Smakkegaarden, Ørnegaarden eller Vintappergaarden. Forinden Kommunalbestyrelsen træffer endelig Afgørelse om, hvilket af disse Arealer der skal foretrækkes, udbeder den sig en Udtalelse herom fra Menighedsraadet snarest mulig.

Man vedlægger farvelagt Kort med foreløbig Skitse af de paatænkte Kirkegaardsarealer samt foreløbig Angivelse af Hovedindgangene til samme."

Som man vil se, falder Indstillingen i to Punkter; det første gaar ud paa, at man er enig om at indstille, at der træffes Bestemmelse om overhovedet at anlægge en folkekirkelig Fælleskirkegaard. Denne Beslutning har man taget ud fra de Betragtninger, som tidligere har været fremsat, af Hensyn til Kommunens Bebyggelsesplan og af Hensyn til, at man maa vide, hvad man skal gøre med de forskellige Arealer, samt af Hensyn til Ordning af de trafikale Forhold.

Det betyder ikke, at man øjeblikkelig skal afholde Udgifterne med Hensyn til Indretning af Kirkegaarden det ene eller andet Sted; der vil gaa endnu nogen Tid, inden man kommer saa langt, idet Sagen skal passere Ministeriet, før man træffer endelig Afgørelse om Afholdelse af Udgifterne til den projekterede Kirkegaard, paa hvilket af de 3 nævnte Steder det nu bliver.

Næste Del af Indstillingen omhandler en Henvendelse til Menighedsraadene. Dette er foranlediget ved en mundtlig Henvendelse fra Menighedsraadene til Kommunalbestyrelsens Formand, og vi foreslaar, at der afsendes en Skrivelse til Menighedsraadene, gaaende ud paa, at der vil blive anlagt en folkekirkelig Fælleskirkegaard. Det er vor Mening at indhente en Udtalelse fra Menighedsraadene angaaende de tre Planer, og først naar denne foreligger, vil der blive Lejlighed for Udvalget til at fremkomme med en Indstilling, som naturligvis foruden det Hensyn, den tager til Udtalelserne fra Menighedsraadene, vil tage Hensyn til Kommunens økonomiske Forhold, til Trafikforholdene og til lignende Forhold i det hele taget.

Jeg vil gerne tilføje, at Kirkegaardsudvalget og teknisk Udvalg yderligere er enedes om, at de i Skrivelsen til Menigheds-

raadene nævnte Kortskitser, forinden de afsendes, skal forelægges de to Udvalg. Jeg siger dette, for at Menighedsraadene kan være forberedt paa, at der maaske vil gaa nogen Tid, inden de modtager Kommunalbestyrelsens Henvendelse.

M. E. Jensen: Ved sidste Behandling af denne Sag — i Referatet staar angivet, at det var en 1ste Behandling, det er dog vist et Fejltryk, men det staar der nu — var Forholdet det, at der allerede forelaa en Indstilling fra et Flertal — bestaaende af Grønbech, Houborg, Kr. Larsen, Engelstoft-Schmidt og Næsted — af det kombinerede Udvalg, som gik ud paa, at man straks skulde skride til Beslutning om Anlæget af en Kirkegaard paa Vintappergaardens Jorder.

I sin Forelæggelsestale angaaende dette Forslag — det var i Mødet den 17. Juni 1924 — bemærkede Ordføreren (Næsted), at det Tidspunkt nu var kommet, hvor Flertallet saa klart i denne Sag. Et Mindretal af det kombinerede Udvalg — Lauritz Pedersen, Volmar Jensen og jeg — mente, at der endnu manglede adskillige Oplysninger, og vi erkendte, at vi endnu ikke paa det daværende Tidspunkt saa klart i denne Sag, og at vi derfor ogsaa havde ønsket forskellige yderligere Oplysninger end dem, vi havde haft Lejlighed til at faa gennem Udvalgsbehandlingen, Vi foreslog i Overensstemmelse dermed Sagen henvist til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i de nævnte to Udvalg.

Det, som er passeret i Sagen siden 17. Juni 1924 til Dato, har vist, at Flertallet, som den Gang mente at se klart i Sagen, nok alligevel ikke har set saa klart; jeg synes i hvert Fald ikke, at man netop kan bruge Udtrykket „klart" om det Syn, Flertallet har haft paa denne Sag; klart har det ikke været — tværtimod. Jeg skal ikke, da der nu foreligger en foreløbig enstemmig Indstilling, komme ind paa nogen Debat angaaende eller nogen Gennemgang af de mange Faser, som denne Sag er gennemløbet under den hidtil meget begivenhedsrige Udvalgsbehandling, den har været Genstand for, ved hvilken det viste sig, at de, som mente at se saa klart, traskede godt rundt i Støvlerne og ikke vidste ret meget Besked om det, de havde stillet Forslag om. Dette skal jeg som sagt ikke komme ind paa i Øjeblikket, med mindre jeg skulde blive opfordret dertil, men ønsker blot at knytte nogle Bemærkninger til selve den foreliggende Indstilling, idet der jo er sket en meget væsentlig Forandring med den fra, hvad der tidligere var indstillet.

Der staar nu i Indstillingen — ikke, at man skal beslutte

noget om, hvor Kirkegaarden skal ligge, men at man skal beslutte at anlægge en folkekirkelig Fælleskirkegaard. Det er noget nyt, som er kommet frem i Indstillingen. Da vi i sin Tid, paa Foranledning af mig, drog dette Spørgsmaal frem i Udvalget, erklærede man fra Flertallets Side, at det havde aldrig været Hensigten, at det skulde i og for sig være en folkekirkelig Fælleskirkegaard, man vilde have en kommunal Kirkegaard, og derfor vilde man ikke, som jeg allerede for længe siden havde stillet Forslag om, indhente Menighedsraadenes Erklæring, hvad man skal gøre i Henhold til Menighedsraadsloven og Kirkegaardsloven — det var der ikke Anledning til, sagde man, naar man vilde have en kommunal Kirkegaard. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa eller udvikle dybere — skønt der kunde være Anledning dertil, da Spørgsmaalet er rejst overfor Offentligheden — hvilken Forskel der er mellem en kommunal Kirkegaard og en folkekirkelig Kirkegaard, jeg skal blot sige, at Forslaget om Indretning af en kommunal Kirkegaard i Henhold til vedkommende Lovparagraf var ganske uegnet til at løse den Opgave, der ligger for, og Flertallet vendte derfor tilbage til det, der nu foreligger, til Forslaget om, at man skal beslutte at anlægge en folkekirkelig Kirkegaard i Henhold til den Lov, som er vedtaget derom. Jeg er glad for, at man har faaet klaret dette Begreb med Hensyn til den kommende Kirkegaard, og jeg er glad for, at man langt om længe er vendt tilbage til Tanken om en folkekirkelig Kirkegaard, og det er derfor kun naturligt, at Spørgsmaalet om Menighedsraadene igen rejser sig. Jeg er glad for, at det, jeg ikke har kunnet opnaa i Udvalgene, nu ser ud til at lykkes, at der, paa min Foranledning oprindelig, nu skal finde en Henvendelse Sted til Menighedsraadene; jeg er glad ved, at Sagen er kommet ind i dette Spor, som jeg gerne vilde have haft den ind i, da vi sidst behandlede den. Jeg tror ikke, at Øjeblikket, efter hvad der nu foreligger, er inde til at træffe den endelige Beslutning om dette Spørgsmaal — det var Lauritz Pedersen og jeg, og forresten ogsaa andre, inde paa, da Sagen sidst var fremme.

Jeg skal slutte med at udtrykke min Glæde over, at vi er naaet til denne foreløbige Enstemmighed om nu at spørge Menighedsraadene; nu maa vi se, hvilke Svar der indløber og hvilke Oplysninger der iøvrigt kommer frem angaaende dette meget vigtige Spørgsmaal, inden den endelige Afgørelse træffes.

Udvalgenes Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

2. **Opførelse af en Husvildebolig bag Snogegaarden i Vangede.** (E. 163—1924).

Fru Lehmberg: Paa Forsørgelsesudvalgets Vegne skal jeg indstille, at der opføres en 2-Etages Bygning bag Snogegaarden til Brug for 8 husvilde Familier.

Som alting har udviklet sig i de senere Aar, er Kommunen vokset saa stærkt, at det nu maa anses som givet, at vi aldrig i det lange Løb vil kunne undvære en permanent Husvildebolig, og det er derfor vor Mening, at den Bygning, her er Tale om at opføre, skulde stilles til Raadighed til Stadighed for Kommunen som Husvildebolig. Alle de Husvildeboliger, vi hidtil har opført, har været bygget og indrettet ud fra den Forudsætning, at man, saasnart Husvildespørgsmaalet nogenlunde var kommet paa ret Køl, og Bolignøden ikke længere var saa stor, skulde skille sig af med dem. Denne Bygning er det derimod Meningen, at Kommunen skal beholde til Stadighed, man kan, som jeg sagde før, ikke helt undvære en Husvildebolig, der vil altid være nogle Mennesker, som ikke kan skaffe sig Bolig, enten fordi de maaske har for mange Børn, eller fordi de ikke kan betale Huslejen. Paa „Stolpegaard" maa vi ikke lægge Husvilde, og derfor har vi ment, at Tiden nu var inde til at opføre en saadan Husvildebolig.

Naar Spørgsmaalet kommer frem nu, skyldes det, at en Del af de Mennesker, som bor omkring Husvildebarakken i Gjentofte, har indgivet en Klage over Beboerne i Barakken; man føler sig forulempet af de Husvilde i Barakken. Denne Klage er efter min Mening fuldstændig berettiget, idet den paagældende Barak er belagt med Familier med mange Børn, i det hele taget med ret urolige Familier. Det er Tanken, saa snart den nye Ejendom er færdig, at flytte disse Familier over der.

Gennem flere Aar har det været Forsørgelsesudvalgets højeste Ønske at kunne fjerne Barakken i Gjentofte; det har da ogsaa hele Tiden været vor Mening, at naar man engang kom saa vidt, at man overhovedet kunde undvære en Barak eller en Husvildebolig, skulde Barakken i Gjentofte være den første, som blev fjernet — dels af Hensyn til dens Beliggenhed, dels af Hensyn til de mange urolige Elementer, som har til Huse der. Vi har meget nøje overvejet, om vi allerede nu helt kunde undvære denne Barak, men et Flertal indenfor Udvalget mener dog ikke, at vi tør indlade os derpaa, som Forholdene er for Tiden; river vi nemlig denne Barak ned, kunde det nemt føre til, at vi, naar Foraaret kommer, bliver nødt til at bygge yderligere.

I Øjeblikket ser det ganske vist ud, som om Bolignøden skulde afhjælpes; nu til Oktober Flyttedag har der for Eks. ikke meldt sig flere nye Boligsøgende, end Afgangen har været, men man ved jo slet ikke, hvorledes Stillingen bliver til Foraaret, og derfor havde Forsørgelsesudvalget ment, at man foreløbig burde bestemme, at Barakken skal istandsættes, saa den i alle Tilfælde kan benyttes af enlige Personer, indtil det Øjeblik kommer, da vi helt kan fjerne den. Dette Standpunkt har vi imidlertid forladt, og vi har sluttet os til de to af Ejendoms- og Byggeudvalgets Medlemmer — Kr. Larsen og Christensen — som indstiller, at den projekterede Bygning bag Snogegaarden opføres, men at der først senere tages Bestemmelse om, hvorvidt Husvildebarakken i Gjentofte skal gøres i Stand eller fjernes.

Volmar Jensen og M. E. Jensen indstiller, at den projekterede Bygning bag Snogegaarden opføres i Stedet for Barakken i Gjentofte saaledes, at denne, som Forudsætningen var, straks nedrives.

Kr. Larsen: Vi har haft dette Spørgsmaal til Behandling i Ejendoms- og Byggeudvalget, og vi er der enige om at lade dette nye Hus opføre, og vi har ladet udarbejde en Tegning til et ganske net Hus med Bolig til 8 Familier. Huset er saaledes indrettet, at de to Lejligheder i Stuen har fælles Indgang, men hver sin Entré, hvorimod Lejlighederne paa 1ste Sal faar Opgang ganske uafhængig af den i Stuen og delt hver for sig.

Den ærede Formand for Forsørgelsesudvalget (Fru Lehmberg) har gjort saa udførlig Rede for Sagen, at der ikke er Grund for mig til at komme nærmere ind derpaa. Vedrørende Barakken paa Kirkebakken skal jeg dog blot sige, at Forsørgelsesudvalget jo ønskede, at den skulde blive liggende, hvilket vi — i Ejendoms- og Byggeudvalget — mente var uheldigt, da den virker skæmmende, og vi er interesserede i at faa Forholdene gjort saa smukke som muligt, da vi har en Del Grunde at sælge i dette Kvarter. Vi vilde derfor helst have Barakken fjernet, saa snart den nye Bygning er færdig, men da Bolignøden maaske til Foraaret kan være lige saa trykkende som hidtil, og der saaledes kan være Mulighed for, at man maa tage Barakken i Brug igen for Eks. til Beboelse for enlige Mennesker, har Christensen og jeg ment, at man burde se Tiden an; ved at benytte Barakken kan man maaske undgaa at bygge en ny Husvildebolig til Foraaret. Jeg for mit Vedkommende vil i hvert Fald ikke være med til, at der til sin Tid skal opføres en ny Bygning, for at man kan komme til at rive denne Barak ned, og derfor finder jeg det

rimeligt, at man venter med at træffe Beslutning i saa Henseende, til man ser, hvorledes Situationen har udviklet sig.

Grønbech: Da vi i sin Tid havde denne Sag for i Forsørgelsesudvalget, var det, som den ærede Udvalgsformand (Fru Lehmberg) sagde, Tanken, at man snarest muligt skulde rive denne Barak ned. Naar jeg i Aften er gaaet med til Forsørgelsesudvalgets Indstilling, skyldes det udelukkende, at Udvalgsformanden erklærede, at det var ganske umuligt for os at undvære denne Barak. Nu ser jeg af Indstillingen fra to Medlemmer af Ejendoms- og Byggeudvalget — Volmar Jensen og M. E. Jensen — at der dog altsaa er nogle Medlemmer, som mener, at denne Barak helt kan undværes, eller maaske mener de blot, at den er til saa stor Gêne, at man hellere maa ofre en Del for at faa den fjernet. Jeg for mit Vedkommende synes næsten ogsaa, at den er til saa stor Ulempe for hele Kvarteret, som den jo absolut skæmmer, at man har Lov til at ofre lidt ekstra paa at blive skilt af med den. Jeg hører nu i Aften af Fru Lehmberg, at Tilgangen af Husvilde ikke har været saa stor som ventet nu til Oktober Flyttedag; saa er der maaske alligevel Mulighed for, at vi kan undvære Barakken. Vi maa huske, at siden denne Barak blev opført, har hele det paagældende Kvarter skiftet Udseende. I sin Tid laa der nogle ubebyggede Brandtomter, nu har der rejst sig et smukt Villakvarter; det ser ikke kønt ud paa dette Sted at have en Barak liggende. Men skal vi sætte den i Stand, saa Mennesker virkelig kan være tjent med at bo der — vi havde i Udvalget tænkt at anvende den til Bolig for enlige Personer, og det blev vel nærmest gamle — tror jeg imidlertid, at det vil koste adskilligt mere, end hele Barakken er værd. Jeg vil derfor henstille til Overvejelse, om det alligevel ikke vil være klogest, naar nu den nye Bygning bliver færdig, at rive Barakken ned. Jeg tror ikke, den nogensinde bliver tilfredsstillende; i det hele taget er Lejligheder i Barakker jo langt fra tilfredsstillende, ja, man maa sige, at de i Virkeligheden er fuldstændig utilfredsstillende.

Volmar Jensen: Man maa holde Ørene stive for at følge med her! Da vi først havde Sagen til Behandling i Ejendoms- og Byggeudvalget, var det med den Motivering fra Forsørgelsesudvalgets Side, at Barakken i Gjentofte godt kunde undværes; derudfra behandlede vi Sagen, og derfor tog vi den Stilling, at naar der nu blev opført en ny Husvildeejendom, skulde denne Barak fjernes. Senere havde vi Sagen til Behandling igen, og da blev der fra det paagældende Udvalg sagt, at

de kunde absolut ikke undvære denne Barak; Kr. Larsen gjorde sig hæderlige Anstrængelser for at opnaa Enighed, men Forsørgelsesudvalget holdt paa, at Barakken ikke maatte fjernes, og i Overensstemmelse med disse Standpunkter blev saa Indstillingen formuleret til Dagsordenen. Nu, da Sagen kommer frem i Kommunalbestyrelsen, er Indstillingen blevet ændret, idet Kr. Larsen har faaet Fru Lehmberg og Andersen — de to Medlemmer af Forsørgelsesudvalget, der holdt paa, at Barakken skulde istandsættes og bruges senere — til at følge sig i det Forslag, han har stillet sammen med Christensen, gaaende ud paa, at man skal se Tiden an, inden man beslutter at rive Barakken ned. Naturligvis er det meget godt at være forsigtig og se frem i Tiden og sige: Hvis vi skulde komme til at staa i en forfærdelig Forlegenhed til Foraaret, kan vi bruge Barakken, men Forholdet er det, som nu ogsaa fremhævet af Grønbech — at Beboerne er meget kede af at have Barakker i dette Kvarter; de skæmmer hele Kvarteret. Kommunen ligger som bekendt med en Del Grunde her, og Ejendoms- og Byggeudvalget vil gerne have dem solgt, hvad der ikke er noget at sige til, men disse Barakker er jo ikke det heldigste Naboskab til Kommunens Arealer, uanset hvorledes Folkene er, som bebor dem. Dertil kommer et helt andet Spørgsmaal, nemlig om det overhovedet kan betale sig at gøre denne Barak i Stand? Den har været beboet af Familier med mange Børn, som vel ikke altid har været lige nænsomme overfor Lejlighederne, og jeg tror, at Huset er saa daarligt, at det trænger umaadeligt til en Reparation, og det kan næppe ordnes ved, som Forsørgelsesudvalget skriver paa Dagsordenen, en udvendig Reparation; der maa sikkert ogsaa en indvendig Reparation til.

Hvis man tænker sig at vente med at rive Barakken ned til Foraaret, til man ser, hvorledes det gaar med hele Boligsituationen, er jeg bange for, at man ikke bliver af med den i en overskuelig Fremtid. Dersom jeg var lidt tvivlende i Udvalgsmødet med Hensyn til dette Punkt, er denne Tvivl i hvert Fald ophævet nu, efter at jeg har hørt Fru Lehmberg sige, at der ikke har været nogen Tilgang af Husvilde ved denne Oktober Flyttedag. Der er vel næppe efter alle de Anstrængelser, vi gør os her i Kommunen i Retning af at yde Garanti ved Boligopførelse m. v. at forvente, at Boligsituationen skulde blive værre til Foraaret, og dertil kommer, at de Husvilde, som Fru Lehmberg navnlig tænkte sig anbragt i denne Barak, skulde være enlige Mennesker, Folk uden Børn, som det altid er nemmest at faa anbragt.

M. E. Jensen: Jeg er glad ved, at der er lidt Bevægelighed i Flertallet. Det eneste, jeg er ked af, er, at de ikke holdt fast ved deres oprindelige Forslag om, at vi skulde bygge dette Stenhus til Afløsning af en daarlig Barak. Kunde vi ikke, da nu Flertallet er begyndt at bevæge sig, ende dette Møde med at enes om den Indstilling, som Volmar Jensen og jeg har fremsat, og som jeg holder fast ved, fordi jeg mener, at vi derved handler ret og rigtigt.

Efter at Forsørgelsesudvalgets ærede Formand (Fru Lehmberg) allerede ved Forelæggelsen af Sagen straks forlod det Forslag, hun er Medforslagsstiller til, og som staar anført paa Dagsordenen, og saaledes har ændret sin Opfattelse, maa altsaa Flertallet have ændret sin Opfattelse og er ved at bevæge sig, hen over det Standpunkt, som Kr. Larsen og Christensen indtager, imod det Forslag, Volmar Jensen og jeg har stillet, saa jeg i Virkeligheden nu nærer Haab om, at vi skal slutte denne Bevægelse der, hvor vi begyndte: med Forslaget om, at der skal opføres et ordentligt Stenhus i Vangede, idet vi samtidig beslutter — medens vi endnu kan beslutte noget i denne Kommunalbestyrelse — at den Skamplet, som Barakken har været i Gjentofte, ogsaa fjernes i vor Tid. Denne Beslutning bør vi træffe, saa ikke en kommende Kommunalbestyrelse skal træffe Beslutning om, at den alligevel skal vedblive at bestaa.

Fra det Øjeblik, da Fru Lehmberg og Forsørgelsesudvalgets Flertal er traadt sammen med Kr. Larsen og Christensen om deres Indstilling, foreligger der 2 Hovedforslag. De gaar begge ud paa, at der skal bygges en ny Bolig til Brug for Husvilde, og de adskiller sig i Virkeligheden kun ved, at Flertallet vil vente med at træffe Beslutning om, at Barakken skal nedrives, til man har set, hvorledes Forholdene udvikler sig, medens vi andre holder paa, at Kommunalbestyrelsen skal tage denne Beslutning straks.

Da Forskellen mellem de to Hovedforslag i Virkeligheden kun bestaar heri, gaar jeg ud fra, at Afstemningen vil blive foretaget paa den Maade, at Mindretallets Indstilling bliver sat under Afstemning først; jeg haaber naturligvis, den bliver vedtaget, men i Tilfælde af, at den skulde blive forkastet, er det klart, at Mindretallet gerne vil have Lejlighed til at stemme for Flertallets Indstilling, som dog til Trods for alt gaar ud paa, at der skal opføres et nyt Stenhus.

Jeg kan ikke undlade at benytte denne Lejlighed, hvor vi har en saadan Sag til Behandling i offentligt Møde — det sker ret

sjældent med Hensyn til Boligspørgsmaal — til at fremsætte nogle Bemærkninger om Boligforholdene i Almindelighed og om Husvildeboligerne i Særdeleshed.

Med Hensyn til Boligforholdene skal jeg blot sige, at det Byggeri, som hidtil har været foretaget af Private, har ikke været egnet til at løse Boligspørgsmaalet for Arbejderne, knap nok for den lille Middelstand. Det Byggeri, som i ret stor Udstrækning finder Sted i Gjentofte Kommune fra Privates Side i Retning af Opførelsen af Villaer, dels til eget Brug, dels højst med een Lejlighed til Udleje, og som Kommunen støtter ved Garanti, er ikke for de Folk, vi her beskæftiger os med; det er ganske udelukket, at de skulde have Raad til at bo i saadanne Huse. Det private Byggeri, som har været paatænkt og planlagt herude i den Tid, jeg har haft den Ære at sidde i Kommunalbestyrelsen, og som har været af en saadan Art, at det kunde komme Arbejderne og bl. a. de Folk, vi taler om her, til Gode, har Flertallet, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at paavise, bestræbt sig for at forhindre paa forskellig Maade — hvad jeg ikke skal komme nærmere ind paa i Aften — dels gennem Servituterne, dels gennem direkte Nægtelse af Anbefaling af Andragende om Statslaan. Med andre Ord, saasnart det private Initiativ vilde bygge smaa Lejligheder, for Eks. 2-Værelsers Lejligheder, navnlig naar det var i høje Huse, som paa en eller anden Maade kunde være i Strid med Servituterne, har Flertallet ment at maatte lægge sig hindrende i Vejen. Det er da heller ikke blevet til noget. Der har til Afhjælpning af Bolignøden for hele den Klasse af Medborgere, vi beskæftiger os med i Aften, ikke været foretaget andet Byggeri end det, Kommunen selv har foretaget gennem Opførelsen af Husvildeafdelinger. Kommunalbestyrelsen, eller rettelig dens Flertal, har hævdet, at hvad der skal bygges til Brug for Arbejderne her i Kommunen, af den Slags Lejligheder, som Arbejderne skal have, skal Kommunen nok selv bygge; her skal der være offentlig Drift, her skal det private Initiativ ikke have Lov til at udfolde sig. Og hvad er de Bestræbelser, som Gjentofte Kommune har udfoldet med Hensyn til at løse Boligspørgsmaalet for disse Mennesker, saa resulteret i? De er resulteret i, at vi i Dag i vore Husvildeafdelinger har 295 husvilde Familier, medens vi kun disponerer — Barakkerne indbefattet — over 284 Lejligheder, alt til Dato; vi har altsaa Underskud! De er resulteret i, at Tallet af de husvilde, som vi beskæftiger os med her, har været stærkt stigende fra 1917 til Dato. Hver Gang vi har faaet de

offentlige Tal frem, ser vi, at de er lige saa høje, som de har været altid. De er resulteret i, at Kommunen til at begynde med byggede Barakker. Da de Husvilde virkelig meldte sig, i 1916—17, gik Kommunalbestyrelsens daværende Flertal, som stod overfor den Opgave at skulle løse Spørgsmaalet, over til at bygge Barakker. Socialdemokraterne i Raadet, mine Partifæller, protesterede derimod og paaviste, at Barakker ikke var egnet til at opfylde deres Formaal som Bolig for Mennesker, de paaviste, at det for Kommunen ikke var fornuftigt eller økonomisk at anvende sine Midler paa Baraklejligheder. Jeg saa i Gaar i Berlingske Tidende, at Borgmester Godskesen fra Frederiksberg i en Disput med Grundejerne hævdede ganske den samme Anskuelse, som ogsaa er hævdet af det konservative Parti i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, at man, belært af Erfaringen maatte indrømme — som vi jo ogsaa gennem Flertallets Indstilling hører det i Aften — at det var fejl Politik, man fulgte, ved at opføre Barakker — ogsaa i økonomisk Henseende.

Kommunens Husvildeforhold med de 1243 Personer, som vi har i Dag i vore Husvildeafdelinger, er stadig blevet forværret og er i Øjeblikket af en saadan Art, at der, selv om man bygger en Bolig i Vangede til Afløsning af Barakken i Gjentofte, saavidt jeg kan se, dog ikke er noget som helst Haab om, at man kan undgaa at bygge en Bolig til, som forudsat paa Budgettet, og som vi har holdt paa fra vor Side. Spørgsmaalet drejer sig derfor i Virkeligheden ikke om, hvorvidt man til sin Tid kan undvære en Barak, men i sidste Instans om, hvorvidt man skal erstatte en Barak med en ny Husvildebolig til sin Tid, naar vi faar Brug derfor. Og der vil jeg for mit Vedkommende sige, at naar der er Tale om at lade Folk bo i Barakker fremfor at bygge endnu et Stenhus, tror jeg at Kommunens Borgere — hvad jeg straks skal komme til nærmere at paavise — ønsker, at deres Repræsentanter nu benytter Lejligheden til at skaffe disse Barakker ud af Verden og fremskaffe de fornødne Boliger i ordentlige Stenhuse, som man kan sige er forsvarlige at have Mennesker boende i.

Naar disse husvilde Borgere i Aarenes Løb har henvendt sig paa Forsørgelsesvæsenets Kontor, i den sociale Forvaltning, for at blive hjulpet ud af den Nød, de er kommet i, er de hidtil blevet behandlet paa en Maade, som, naar man erfarer det, vil gøre det dybeste Indtryk paa alle os, som er samlet her i Salen. Med Hensyn til den Behandling, som de Husvilde har været og er Genstand for, naar de kommer her paa Forsørgelsesvæsenets,

den sociale Forvaltnings Kontor, med Hensyn til den Praksis, der følges, og som Kommunalbestyrelsens Flertal er vel vidende om, i Retning af at behandle Medborgere her, skal jeg kortelig oplyse følgende, idet jeg indskyder, at denne Praksis har fundet Sted til den allerseneste Tid, og saavidt jeg kan se, finder Sted endnu, og at Kommunalbestyrelsens Flertal har Ansvaret derfor:

Bl. a. for at slippe billigere fra sine Forpligtelser har Gjentofte Kommune anmodet Sundhedskommissionen om i saa ringe Grad som muligt at gaa med til at kassere Beboelseslejligheder. Naar husvilde Medborgere har henvendt sig paa den sociale Forvaltnings Kontor om Hjælp og Vejledning, som det var deres Ret at faa, er de blevet afvist, Fremtiden er blevet malet saa sort som muligt for dem, de er blevet truet med Ting, som Kommunen i Virkeligheden slet ikke kunde gøre, de har faaet positiv urigtig Besked om, hvorvidt de var at betragte som husvilde eller ikke. Folk er blevet afvist fra den sociale Forvaltnings Kontor til Trods for, at de var i deres soleklare Ret til at faa anvist en Lejlighed. Man vil forstaa, at Resultatet af denne Praksis maa blive, at en Del lader sig skræmme, nogle maa Kommunen tage, medens de, som lader sig skræmme, i Virkeligheden forøger Bolignøden, ved at flytte sammen med andre i private Lejligheder, hvilket er i fuldstændig Strid med al Hygiejne. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, særlig i Kommunens Husvildeafdelinger, er de ganske uforsvarlige; den Maade, Kommunalbestyrelsens Flertal har behandlet Husvildespørgsmaalet paa, dømmer herefter sig selv, og den Maade vil desværre en Gang svide forfærdeligt til Kommunen, bl. a. ogsaa i økonomisk Henseende.

Naar Husvilde melder sig paa Kontoret, maa der tages Hensyn til Vedkommendes lokale Erhvervsforhold, til Børnenes Skolegang og saa fremdeles, men først og fremmest maa der — og navnlig, naar det gælder samboende Familier — tages Hensyn til hver enkelt af de samboende Familiers Sundhedstilstand, om der er Tuberkulose eller anden Sygdom, og naturligvis til deres moralske Vandel, om deres hele Karakter er saaledes, at de er egnet til at bo sammen med andre .

Om den Fremgangsmaade, den Praksis, der anvendes paa Forsørgelsesvæsenets Kontor, skal jeg yderligere sige, at i Tiden fra 1. Januar—30. April 1924 har 44 Familier henvendt sig til Kommunen med Anmodning om at faa anvist Bolig; det var Familier, hvis Krav og hvis Ret i alt væsentligt var af den Art, jeg nylig har omtalt. Af disse 44 Familier blev kun 20 efter den Praksis, som Kommunalbestyrelsens Flertal har paalagt den

sociale Forvaltnings Administration at følge, betragtet som egentlig husvilde; 14 af disse efter denne Praksis at regne egentlig Husvilde, fik anvist Husly; 19 blev afvist, 7 skaffede sig selv Bolig, 1 fik anvist Bolig udenfor Husvildeafdelingerne og for 3 Familiers Vedkommende var Sagen den 13. Maj d. A. ikke afgjort endnu.

Saaledes er de Husvilde hidtil, medens jeg har siddet her i Raadet, blevet behandlet paa den sociale Forvaltnings Kontorer i Gjentofte Kommune. Jeg sagde før, at hele den Maade, dette Spørgsmaal — ikke er blevet løst paa, men er blevet behandlet paa fra Flertallets Side, vil komme til at svide økonomisk til Kommunen; men ikke alene i økonomisk Henseende, med Hensyn til, hvad det vil koste Kommunen i Penge, men ogsaa i moralsk Henseende er denne Sammenpakning af Mennesker, der længe har fundet Sted, ganske uforsvarlig.

Forholdene har tidligere været omtalt her, om ikke saa indgaaende som nu, og jeg har tidligere bedt om Oplysninger angaaende den Sammenpakning, der saaledes finder Sted; jeg har ønsket oplyst, hvormange husvilde Familier og samboende Familier vi havde, specificeret for Husenes og Barakkernes Vedkommende, og disse Oplysninger har jeg faaet nu i Aften; jeg formoder, de er omdelt til alle Raadets Medlemmer ... (A f b r y d e l s e).

Efter nu at have modtaget disse Oplysninger, skal jeg meddele, at i Barakkerne er 32 1-Værelsers Lejligheder belagt med 32 Familier med ialt 142 Personer, 75 Børn, 67 Voksne; 14 Stkr. 2-Værelsers Lejligheder er belagt med 14 Familier med ialt 62 Personer, 33 Børn, 29 Voksne; 1 3-Værelsers Lejlighed er belagt med 1 Familie, bestaaende af 2 voksne Personer.

I de grundmurede Ejendomme findes 28 Stkr. 1-Værelsers Lejligheder, belagt med 28 Familier, 30 Børn, 52 Voksne, ialt 82 Personer; 152 Stkr. 2-Værelsers Lejligheder med 152 Familier, 324 Børn, 353 Voksne, ialt 677 Personer; 7 Stkr. 2-Værelsers Lejligheder med Kammer, belagt med 7 Familier, 23 Børn, 23 Voksne, ialt 46 Personer; 14 Stkr. 3-Værelsers Lejligheder med 14 Familier, 19 Børn, 42 Voksne, ialt 61 Personer; 4 Stkr. 3-Værelsers Lejligheder med Kammer, belagt med 4 Familier, 6 Børn, 17 Voksne, ialt 23 Personer.

Yderligere har Gjentofte Kommune noget, som hedder „Samboende Familier"; jeg beskæftiger mig foreløbig med de samboende husvilde Familier i grundmurede Ejendomme.

Der har vi 9 Stkr. 2-Værelsers Lejligheder, som hver er

belagt med 2 Familier, for Tiden er 14 Værelser belagt med 14 Familier, 19 Børn, 30 Voksne, ialt 49 Personer; 12 Stkr. 3-Værelsers Lejligheder, hver belagt med 2 Familier, for Tiden 34 Værelser med 38 Børn, 43 Voksne, ialt 81 Personer. Endvidere er der 2 Stkr. 3-Værelsers Lejligheder, som hver er belagt med 3 Familier, der er fælles om Køkkenet, for Tiden 6 Værelser belagt med 6 Familier, 9 Børn, 11 Voksne, ialt 20 Personer. Og endelig er der 1 Stk. 3-Værelsers Lejlighed med Kammer, belagt med 2 Familier, 5 Børn, 4 Voksne, ialt 9 Personer.

Hvad nu specielt den Barak angaar, som vi beskæftiger os med i Aften... (Afbrydelse, Munterhed)... Ja, det er muligt, at disse Oplysninger om Forholdene morer de Herrer; det morer ikke dem, som maa bo under disse Forhold — derom kan ærede Medlemmer være forvisset!

Jeg vender tilbage til Barakken i Gjentofte; det er den værste af dem. Der bor 8 Familier i 8 Stkr. 1-Værelsers Lejligheder, ialt 45 Personer, deraf 22 Børn; i hver Lejlighed er der henholdsvis 7, 6, 8, 4, 3, 5, 7 og 5 Personer. Der lever altsaa 22 Børn under disse ulykkelige Forhold!

I disse Lejligheder i denne Barak, som de Herrer af Flertallet paatænker at lade blive staaende, har Værelset en Størrelse af 6½×7 Al. og Køkkenet er 3×4 Al.! Det vil altsaa sige, at paa et Areal af Størrelse som det Bord, omkring hvilket vi sidder her, lever 5 voksne Personer og 2 Børn Nat og Dag; navnlig om Vinteren, hvor man er nødt til at opholde sig mest inden Døre, maa det jo være forfærdeligt for dem! I en anden af Lejlighederne bor der 2 Voksne og 5 Børn. Tænke sig alle disse Mennesker leve i et Værelse der er ca. 6×7 Al.! De Tal, jeg her har nævnt, er formentlig tilstrækkelig talende om de ulykkelige Forhold, som hersker i Barakken i Gjentofte, og Forholdene er ikke stort bedre i de andre Træbarakker, som Kommunen har.

Barakken i Gjentofte har staaet siden 1917 og blev da anskaffet for ca. 15,000 Kr. Huslejen er 20 Kr. mdl. for en saadan Lejlighed; tidligere var den 15 Kr., men den blev sat op med den Motivering fra Toldbergs Side, at man skulde sætte Lejen op for at faa de paagældende til at flytte ud af Barakken. Lejerne har, for saa vidt de betaler deres Leje, hvad desværre adskillige af dem ikke gør og ikke er i Stand til — ja, nogle er nok i Stand dertil, men gør det dog ikke, og det maa beklages — udredet et aarligt Beløb af ca. 1900 Kr.; saa meget andrager Lejen, hvad enten Beløbet nu udredes af de paagældende Familier direkte eller debiteres paa Fattigvæsenets Konto. Barakken har,

som jeg nævnte, i sin Tid kostet ca. 15,000 Kr. og er saaledes gennem de Lejer, den har indbragt, fuldstændig afskrevet, saa nogen egentlig god Gerning med Hensyn til Lejefastsættelsen har der jo ikke været udvist overfor de Mennesker, som har været nødt til at tage til Takke med disse Boliger.

Denne Barak skulde nu blive rømmet; det er jeg glad ved, og mange med mig blev glade, da Flertallet af Forsørgelsesudvalget — ganske vist ud fra helt andre Forudsætninger end dem, jeg har omtalt i Aften — henvendte sig til os i Ejendoms- og Byggeudvalget og sagde: Nu vil vi af med den Barak i Gjentofte, den skal afløses, forsvinde, der skal bygges et Stenhus i Stedet for bag Snogegaarden. Men Flertallet gik som sagt ud fra andre Forudsætninger, de tænkte ikke paa alle de ulykkelige Børn, der maa leve under saadanne Forhold; i hvert Fald kom saadanne Tanker ikke til Orde, ligesaa lidt som de er kommet til Orde gennem de Taler, der er holdt her i Aften. Flertallets Motiv til at fjerne Barakken i Gjentofte var udelukkende dette, at det smukke Kvarter bliver skæmmet, Kommunens Grunde kan ikke blive solgte, saalænge denne Barak ligger der, og de omboende føler sig forulempet af dette Naboskab.

Jeg maa sige, at da dette Forslag første Gang blev forelagt i Ejendoms- og Byggeudvalget og jeg ikke tog Ordet, men uden videre sluttede mig til Tanken om at bygge en Stenbolig, var det ikke ud fra de Motiver, Flertallet anførte, men ud fra ganske andre Motiver, nemlig de Grunde, jeg nu har omtalt, fordi jeg betragter disse Barakker som en Skamplet paa Gjentofte Kommune, paa Gjentofte Kommunalbestyrelse, fordi jeg til enhver Tid vil være med til at gøre, hvad jeg kan gøre, for at faa disse Barakker afløst saa hurtigt som muligt, selv om det skulde koste Gjentofte Kommune lidt Penge. Derfor sluttede jeg mig til Forslaget, og jeg blev ked af det, da Forsørgelsesudvalget besindede sig og fremsatte den Tanke, at naar vi nu fik de Folk, som i Øjeblikket bebor Barakken, og som man ikke mener egner sig til at bo i dette Kvarter, flyttet Vest paa, kunde man spare de Penge, det vilde koste at opføre en ny Bygning, og saa flytte nogle andre Husvilde ind i denne Barak, for Eks. pæne enlige Par eller Folk med færre Børn. Det er Programmet! Jeg tror dog — af mange Grunde — ikke, at man skal følge det; jeg tror ikke, at denne Barak vil egne sig som Bolig for andre Husvilde. Den afgiver ikke Boliger, som vi kan være bekendt at byde andre Husvilde, naar den nu engang bliver rømmet.

Med Hensyn til den Sammenpakning af husvilde Familier,

der finder Sted herude, med Hensyn til de mange ulykkelige Børn, som vokser op under disse Forhold, vil jeg sige: Tænk paa alle de Ulykker, som flyder deraf! Tænk paa det stærkt stigende Antal af uhyggelige Værgeraadssager. Disse sidste skyldes naturligvis foruden, og vel i første Række, de paagældende Forældre og Børnene selv, den i moralsk og hygiejnisk Henseende ganske uforsvarlige Sammenpakning af Mennesker, for hvilken Sammenpakning Kommunalbestyrelsens Flertal har sit særlige Ansvar.

Det er ganske rigtigt, hvad Volmar Jensen sagde — og Grønbech var ogsaa inde paa det — at denne Bolig egner sig ikke til at blive istandsat. For ca. 1½ Aar siden er den opgivet af Kommunens Ekspert i at udrydde Væggetøj; han opgav den. Han blev ringet op midt om Natten, fordi Folk var ved at kvæles under de Forsøg, der blev gjort paa at udrydde Utøjet. Svovldampene trængte ind i de andre Lejligheder gennem de tynde Bræddevægge og gjorde Opholdet umuligt i disse Træbarakker. Nej, Barakken i Gjentofte er i en saadan Stand, at den, naar den engang bliver rømmet, bør overgives til Ilden — det er vist den eneste Desinfektor, som kan hjælpe her.

Jeg vil gerne sige her, at naar jeg har talt, som jeg har gjort, om Kommunens Husvilde og specielt talt om de ulykkelige Børn, der maa leve under disse daarlige Forhold i Træbarakkerne, og naar jeg har forsøgt at trække op det Ansvar, som paahviler os overfor disse Mennesker, er det rigtigt — det ved jeg godt — at man kan svare mig tilbage: Ja, men en Del af de Folk, som bor i disse Barakker, svarer aldeles ikke Kommunen Husleje, selv om de godt er i Stand til at gøre det. Det er rigtigt, en Del af disse Mennesker svarer ikke deres Husleje, skønt de vel er i Stand dertil, men det er daarlige Personer, som ikke opfylder deres Forpligtelser — hverken mod deres Familie, deres Børn eller Samfundet, altsaa heller ikke mod Kommunen; saadanne Folk er der, det maa jeg erkende, men de finder ingen Forsvarer i mig eller fra min Gruppes Side. Men jeg kan ikke lade være at tænke paa de Børn, som vokser op under disse Forhold! Naar jeg altsaa siger: Bort med Barakken, saa kan man svare mig: De Folk, som bor der, er selv Skyld i deres Stilling, mere eller mindre. Men dertil vil jeg saa svare, at det kunde man maaske ogsaa sige — og det er sikkert ogsaa bleven sagt — om den Mand, som kom i Ulykke paa Vejen til Jeriko, men de Folk, som drog forbi, paadrog sig dog deres Ansvar.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for Volmar Jensens og

mit Forslag om, at vi allerede nu træffer Beslutning om, at Barakken skal nedrives, en Beslutning, som jeg vilde regne Kommunalbestyrelsen til Ære. Naar vi nu bygger et nyt Stenhus, maa det være Forudsætningen, at Barakken skal fjernes og rives ned, og det tilkommer os, som har rejst Barakken, at træffe Bestemmelse om, at den skal fjernes, og jeg vil haabe, at de andre Barakker snart følger efter, selv om vi skulde komme til at bygge andre Huse af Sten, som vi kan forsvare at lade Folk bo i.

Christensen: Ingen i denne Sal, tror jeg, vil antage mig for Tilhænger af Baraksystemet. Lige fra den Dag, da vi i Kommunalbestyrelsen begyndte at tale om at bygge Boliger til de Husvilde, og hvor man fra Flertallets Side sagde, at det var ikke nogen kommunal Opgave, har jeg ivret imod Opførelsen af Barakker til Brug for Husvilde. Og jeg gjorde det ud fra to Grunde; for det første, fordi jeg fandt disse Barakker daarlige som Beboelse for Mennesker, uhygiejniske som de er, og for det andet, fordi jeg saa, at det i økonomisk Henseende vilde betyde Tab, om Gjentofte Kommune skulde smide saa mange Penge ud, som jeg saa, der blev Tale om, til Opførelsen af Barakker.

Jeg skulde med Glæde stemme for et Forslag om, at denne Barak i Gjentofte skulde rives ned, hvis vi kunde rive den ned i Morgen, men Forholdet er jo det, at den Bygning, der foreslaas opført bag Snogegaarden, først skal bygges; vi maa jo have et Sted at sende de paagældende Mennesker hen at bo. Derfor mener jeg, at vi ikke vinder noget ved at vedtage i Aften, at Barakken skal rives ned — det kan jo alligevel ikke ske lige i Øjeblikket.

Der er iøvrigt ikke nogen Uoverensstemmelse mellem M. E. Jensen og mig angaaende Opholdet i disse Barakker; jeg vil ogsaa gerne være med til, at man kommer bort fra dem, vi har dem liggende 2—3 forskellige Steder i Kommunen; der ligger nogle i Skovshoved og en enkelt i Charlottenlund Skov. Barakkerne har absolut gjort stor Skade i mange forskellige Forhold, ogsaa i moralsk Henseende, og som M. E. Jensen rigtigt bemærkede, har det været til stor Skade for en Mængde Børn at bo i disse Rum, som har været fuldstændig overbelastede. Paa den anden Side maa man jo sige, at hvis vi byggede et Stenhus og flyttede de samme Familier ind der, vilde Beboernes Antal i Lejlighederne være det samme, saa Værelserne blev ikke mindre belastede af den Grund. Vi har da ogsaa fra vor Side altid protesteret imod den Sammenpakning af Familier i smaa Lejlig-

heder, som jo desværre finder Sted endnu; vi har endnu „samboende Familier" her i Kommunen i de forskellige Husvildeafdelinger.

Hvis den Dag var nær, da man kunde komme bort fra hele Baraksystemet, vilde jeg betragte det som et stort Gode for Kommunen, men som Forholdene ligger i Øjeblikket, kan jeg ikke indse, at vi opnaar noget som helst ved at træffe Bestemmelse om nu, at Barakken skal rives ned. Kunde man rive den ned med det samme, blev Forholdet som sagt et andet. Jeg tror, ligesom Volmar Jensen og M. E. Jensen, at det slet ikke kan betale sig at gøre denne Barak i Stand til Foraaret, den skal nok blive revet ned; og jeg tror, at der indenfor det nuværende Flertal af Forsørgelsesudvalget vist ogsaa er en Tendens i Retning af den Opfattelse, at Barakker er daarlige som Beboelseslejligheder og uøkonomiske for Kommunen.

Desværre er Forholdet det, som ogsaa M. E. Jensen var inde paa, at en Del Familier ikke vil betale Husleje, selv om de godt kan; jeg kan yderligere oplyse, at Familier, som i nogen Tid har boet i Barakkerne, har man tilbudt en anden Lejlighed i en af Husvildeafdelingerne, men de har ikke villet tage derimod — for nogles Vedkommende af økonomiske Grunde, idet de ikke har kunnet betale den store Husleje, som forlanges i Kommunens Ejendomme. Det er en Side af Sagen, vi har talt om flere Gange tidligere, og naar jeg har stillet Forslag i saa Henseende, er jeg bleven stemt ned hver Gang, men jeg kan stadig ikke komme bort fra, at det maatte være en mere økonomisk Ordning for Gjentofte Kommune at sætte Huslejen noget ned og faa den ind frem for at have en forholdsvis høj Husleje staaende paa Papiret, som faktisk aldrig bliver betalt, men som godskrives de ulykkelige Mennesker som Fattighjælp, hvorved man i betydelig Grad sænker det Niveau, de staar paa i Samfundet.

Af de Grunde, jeg her har nævnt, er jeg gaaet med til Kr. Larsens Forslag; jeg kan som sagt desværre ikke se Nytten af at vedtage i Aften en Bestemmelse om at rive Barakken ned. Til Foraaret er jeg sikker paa, at denne Barak vil blive sløjfet, om ikke af andre Grunde, saa af rent økonomiske; jeg tror ikke, det kan betale sig at gøre den i Stand. Thi man vil sikkert ikke kunne nøjes med en udvendig Reparation, som Fru Lehmberg har foreslaaet. Barakken har nu staaet i 7 Aar, den har hele Tiden været beboet af Familier med mange Børn og er meget ramponeret, rent bortset fra, hvad Tidens Tand har taget paa den. Naar den nye Bygning bag Snogegaarden er

færdig, tror jeg, vi alle kommer til det samme Resultat — at Barakken i Gjentofte maa rives ned; men selvfølgelig maa den staa saalænge, indtil det nye Hus er færdigt.

Engelstoft-Schmidt: Det er ikke med nogen synderlig Glæde at jeg gaar med til, at der nu igen skal bygges en Husvildebolig. Jeg har tidligere talt om de forskellige Aarsager til Bolignøden, og jeg vil igen spørge: Kan det ikke tænkes, at vi har lidt for stort Hjerterum, saa der kommer for mange ind udefra? Naar man læser Beretninger om Forholdene i Københavns Kommune, vil man lægge Mærke til, at den har strænge, meget strænge Regler for Tilflytning, ja, man gaar der saa vidt, at man sender Folk tilbage, som allerede er kommet ind. Herude er Forholdet, efter hvad jeg har haft Lejlighed til at konstatere, det, at der desværre i den senere Tid er sket ret hyppige Indflytninger fra Københavns Kommune paa Bekostning af Beboerne herude, som er blevet husvilde. I et Møde engang i Foraaret talte vi netop om det samme, og jeg spurgte da, om der ikke kunde føres noget mere Kontrol med Indflytninger i Lighed med, hvad der sker i København, hvor de har nedsat et Udvalg, som behandler alle Sager vedrørende Indflytning til Kommunen; derved bliver Sagerne ogsaa mere ensartet behandlet. Herude arbejder de forskellige Nævn efter forskellige Systemer; jeg har ikke Indtryk af, at Nævnene herude arbejder med den rette Forstaaelse af, hvad der er betimeligt for at lindre Bolignøden herude.

Jeg vil forespørge Forsørgelsesudvalget — jeg formoder, at det er det Udvalg, som sidder inde med de bedste Oplysninger — om ikke der kan gøres noget for bedre at kontrollere Indflytningstilladelserne, saa det ikke er Udflyttere fra København, som i væsentligst Grad lægger Beslag paa de ledige Lejligheder herude, saa vore egne Beboere ikke ved, hvor de skal faa Tag over Hovedet, for ud herfra kan de jo ikke komme, fordi de ikke kan faa Indflytningstilladelse andre Steder. Paa den Maade tvinges vi til at bygge, det er Aarsagen til, at vi nu igen staar overfor at skulle bygge et større Hus. Hvis der blev ført mere effektiv Kontrol med Indflytningerne, kunde vi maaske komme bort fra Boligbyggeriet, og jeg henstiller til Forsørgelsesudvalget at undersøge Mulighederne for at faa bragt Indflytningsforholdene under mere betryggende Kontrol.

Der har været ledige Lejligheder herude, hvortil der har meldt sig Beboere her fra Kommunen, Beboere, som baade vilde og kunde betale, og som ingen kunde sige noget paa, men de blev

afvist, og den paagældende Lejlighed blev lejet ud til en Familie fra København, som havde faaet Indflytningstilladelse i samme Nævnsmøde, i hvilket man nægtede de andre at flytte ind i Lejligheden. Det er dog for stærkt, synes jeg, og vi kommer derfor til at tage Skeen en lille Smule i den anden Haand.

Kr. Larsen: Paa Foranledning af en Udtalelse af M. E. Jensen om, at vi fra den Gruppes Side, jeg tilhører, skulde have vist Uvilje overfor smaa Lejligheder, vil jeg sige, at det er ikke rigtigt. Andragender om Opførelsen af smaa Lejligheder har været behandlet paa samme Maade i Kommunalbestyrelsen og i Ejendoms- og Byggeudvalget som andre Andragender, uden Hensyn til, om det var smaa eller store Lejligheder, det drejede sig om, det ved M. E. Jensen godt. Der har aldrig været spurgt, om det var 2-Værelsers- eller 6-Værelsers Lejligheder der skulde opføres.

Vi har yderligere anbefalet samme Statslaan til de smaa Lejligheder som til de store; skulde der derfor siges noget mod Udvalget, maatte det være dette, at det havde vist større Velvilje overfor smaa Lejligheder, idet Statslaanet bliver forholdsvis større ved et mindre Hus.

Naar der har været Tvivl om, hvorvidt man skulde anbefale Tilskud til Opførelsen af større Bygninger, har det ikke været Lejlighedernes Størrelse, der gav Anledning dertil, men gerne Servitutspørgsmaal.

Grønbech: Meget af det, M. E. Jensen sagde, kan jeg være enig i. Men jeg kan ikke være enig med ham, naar han vil lægge den frygtelige Skyld over paa Flertallet af Kommunalbestyrelsen, at det skulde have behandlet de Husvilde daarligt. Jeg tilhører paa en Maade ikke Flertalsgruppen, men jeg maa dog sige, at indenfor Forsørgelsesudvalget, hvor jeg sidder sammen med flere af Flertalsgruppens Medlemmer, har vi altid taget alt skyldigt Hensyn til de Husvilde, til de boligsøgende. Vi fordrer, og det synes jeg, vi er nødt til at forlange, af dem, som søger Lejlighed, at de virkelig skal være husvilde; før kan vi ikke skaffe dem Bolig, selv om en eller anden fortæller os, at de har en daarlig Bolig, at de ikke kan bo sammen med Forældrene, hvad vi jævnligt hører — og hvad der nu ellers kan bevirke, at de gerne vil have en anden Lejlighed, finder vi ikke, at det er Grund nok til, at Kommunen skal skaffe dem Bolig. Vi maa huske paa, at hver eneste Bolig, som vi skaffer de Husvilde, koster Kommunen et direkte Tilskud hvert Aar, idet saa godt som ingen af vore Husvildeboliger kan betale sig. Hvis vi ser

paa den Statistik, der er omdelt, vil man se, at der i Barakkerne kun bor 206 Personer ialt, medens der i Kommunens Stenhuse bor 889 Personer. Jeg tror, jeg tør sige, at Kommunens Ejendomme ved Ordrup Jagtvej, i Jægervangen og ved Sødalen er af en saadan Art, at man sikkert roligt kan gaa ud fra, at de Mennesker, som bor der, vist aldrig før har boet i saa gode Boliger; det er fuldt moderne indrettede Lejligheder med al moderne Komfort, ja, der er ikke Badeværelse, men ellers er der alt. Hvor mange af dem, som nu bor der, har tidligere haft saadanne Lejligheder? Man kan derfor ikke med Føje sige, at der har været udvist Uvilje i nogen Henseende overfor de Husvilde.

Naar vi har disse Barakker, skyldes det selvfølgelig, at man den Gang, man anskaffede dem, aldrig kunde ane, at Boligspørgsmaalet skulde blive saa omfattende, som det viste sig at blive; man troede den Gang, at Bolignøden kun var et midlertidigt Onde, og derfor gik man med til at bygge Barakker, fordi de jo var ret billige, billigere i hvert Fald end Stenhuse, og man mente, at Bolignøden, saa snart Krigen var forbi, vilde ophøre. Det har vist sig, at man tog fejl den Gang paa dette Omraade som paa saa mange andre Omraader, hvor man ikke rigtigt har kunnet bedømme de Forhold, som Krigen medførte.

Som Christensen bemærkede før, har man tilbudt mange af dem, som bor i Barakkerne, en god Lejlighed i et Stenhus; jeg tænker her paa ganske bestemte Familier, som jeg ved, at vi har tilbudt Lejlighed i Husvildeafdelingen ved Sødalen, da den blev færdig, men de vilde ikke have den. Jeg er sikker paa, at flere af dem godt kunde have betalt for en større Lejlighed, men at de ikke vil; nogle kan vel ikke overkomme det økonomisk, men mange vil slet ikke bort fra Barakkerne. Den Slags Mennesker synes jeg ikke rigtigt, jeg kan have Medlidenhed med, men jeg har selvfølgelig Medlidenhed med hele den unge Slægt, som vokser op under saadanne Forhold. Der kan jo nemlig aldrig nogensinde blive et ordentligt Familieliv i en 1-Værelses Lejlighed. Jeg var i sin Tid den eneste her i Raadet, som talte imod, at Kommunen vilde flytte de Familier sammen, som ikke kunde betale Husleje. Jeg var sikker paa, at det var et stort Onde, vi derved kom ind paa, paa den anden Side maa jeg indrømme, at alene den Omstændighed, at vi har disse Lejligheder med to Familier, at vi har denne Trudsel hængende over Hovedet paa dem, i flere Tilfælde har bevirket, at Folk har betalt Huslejen der, hvor de boede. Og maaske vi ikke helt kan blive fri for at flytte Familier sammen, men jeg talte som sagt derimod, da Tan-

ken kom frem, fordi jeg indsaa, at det var af det Onde, at to fremmede Familier skulde dele Køkken for Eks., og det har da ogsaa vist sig at afføde et forfærdeligt Spektakel i mange Tilfælde.

Jeg vil stemme for, at vi kommer af med denne Barak i Gjentofte, jeg siger ligesom M. E. Jensen, at det er ikke gode Boliger, ikke engang for enlige Mennesker vil de Lejligheder være tilfredsstillende, og jeg tror, at vi tjener ogsaa os selv bedst ved at rive dem ned, men selvfølgelig er jeg enig med Christensen i, at vi maa have den nye Bolig færdig først; jeg kan hellen ikke tro, at det har været noget Medlems Mening, at vi skulde rive Barakken ned, før den anden Bolig var færdig.

Formanden: Der er nu givet en historisk Oversigt, som fyldigt oplyste, hvad man kunde ønske at sige, for nogles Vedkommende maaske endda fyldigere end nødvendigt; og der er udtalt, hvad der kunde siges for og imod Kommunens hele Forhold til Husvildespørgsmaalet m. m. Jeg synes derfor, da det alligevel, hvis vi fortsætter Diskussionen paa denne Maade, til en vis Grad vil blive Gentagelser, at jeg maa have Lov til at henstille til ærede Medlemmer, som ønsker at fortsætte Diskussionen om denne Sag, at vende tilbage til de Indstillinger, som foreligger.

Hvis man ønsker at svare paa visse Udtalelser, der er fremsat, henstiller jeg, at man gør det saa kort som muligt; jeg tror at være i Overensstemmelse med alle Medlemmer, naar jeg siger dette.

Fru Lehmberg: Volmar Jensen siger, at den første Indstilling fra Forsørgelsesudvalget gik ud paa, at Barakken skulde rives ned; det passer ikke. Den første Indstilling fra Udvalget gik ud paa, at der skulde opføres en ny Bygning til Brug for Husvilde, men vi var enige om, at vi ikke turde lade Barakken rive ned i Øjeblikket, da vi maaske kunde faa Brug for den senere

De Bemærkninger, M. E. Jensen fremsatte, er egentlig blevet imødegaaet af Grønbech; jeg maa give Grønbech fuldstændig Ret og har ikke noget videre at føje dertil. Jeg vil dog sige, at Forholdene er ikke nær saa slemme, som M. E. Jensen har malet dem. Han anker over, at Forsørgelsesudvalget og den sociale Forvaltnings Kontorer afviser Folk. Ja, det er fuldstændig rigtigt, baade Kontoret og Udvalget afviser og vi afviser mange — nemlig alle de Mennesker, som ikke er husvilde. Kommunens Opgave er at skaffe de virkelig Husvilde en Bolig, og det gør vi, men vi gør heller ikke mere. M. E. Jensen tvivler om,

at Barakken i Gjentofte vil blive revet ned. Jeg tør ikke sige noget derom, men jeg ved, at vi tør ikke rive den ned, før vi har Vished for, at vi kan undvære den. Tilgangen af Husvilde har i Tiden 1.—25. Oktober i Aar været 7 Familier, bestaaende af 16 Voksne, 18, Børn, ialt 34 Personer, medens Afgangen i samme Tidsrum har været ligeledes 7 Familier, nemlig 18 Voksne, 10 Børn, ialt 28 Personer. Den 1. Oktober 1924 husede Kommunen 295 husvilde Familier, men den 12. Maj 1924 havde vi 309 husvilde Familier, altsaa 14 Familier mere end nu. Vi har haft stor Afgang i Løbet af Sommeren og Efteraaret; vi har altid den største Afgang om Efteraaret, fordi der er en Mængde Mennesker, som søger ud til Landet, og de rejser netop til November. Paa samme Vis har vi den store Tilgang i April, og hvad April næste Aar vil bringe, er der ingen, som kan sige noget som helst om i Øjeblikket. Der er Sandsynlighed for, at vi kan rive denne Barak ned, men selvfølgelig kan der slet ikke være Tale om at rive den ned lige i Øjeblikket; nu bygger vi en ny Husvildebolig, og saa maa vi se Tiden an, hvorledes hele Situationen udvikler sig. I Tilfælde af, at Tallene til Foraaret viser, at vi kan rive Barakken ned, er der vist ingen, som vil være saa glad derved som netop Forsørgelsesudvalget, ikke alene Forsørgelsesudvalget, men Forsørgelsesvæsenet i sin Helhed.

Maa jeg, da vi nu taler om Barakken i Gjentofte, læse op den Skrivelse, som de omboende Grundejere har indsendt til Forsørgelsesudvalget:

Gjentofte, d. 8. September 1924.

Til

Gjentofte Kommunes Byggeudvalg.

Nedenstaaende Grundejere tillader sig herved overfor det ærede Byggeudvalg at fremsende Besværing over den Kommunen tilhørende Barak, beliggende Skrænten — Udsigten.

Saavel Barakken som Stakittet er i en mildest talt skandaløs Tilstand.

Beboernes Børn foretager smaa Strejftog paa vore Enemærker, Stenkast, generende Opførsel etc. hører til Dagens Orden, desuden er der henvist til at bo her Beboere, som ikke er taalt andre Steder i Kommunen.

Haabende, at denne Plet paa disse Vejes Idyl kan forsvinde snarest, forbliver vi

Ærbødigst

(Underskrifter).

Efter at denne Skrivelse var indkommet, har jeg talt med flere Beboere i dette Kvarter; de er kommet til mig, og jeg har spurgt dem, om det mest var Barakken eller mest Beboerne de var imod, og det har vist sig, at det især er Børnene, og de tilføjede, at de vilde blive henrykte, hvis Barakken kunde forsvinde; det var dog mest Børnene de maatte anke over. Men det er netop vor Mening, at disse Børn skal forsvinde fra Kvarteret, saa saare det nye Hus er opført, dermed vil de omboendes Anke sikkert falde bort, og Barakken skal forsvinde saa snart Kommunen kan forsvare at rive den ned.

Houborg: Naar der er Tale om en Sag som denne, der angaar Børnenes Fremtid og de Forhold, de vokser op under, synes jeg ikke, dér er Anledning til at holde lange Taler; Sagen er saa alvorlig og haandgribelig, at man maa tage med fast Haand derpaa og skære igennem og uden altfor lange Taler gøre opmærksom paa, at der trænges til Handling nu og til færre Ord.

Forsørgelsesudvalget har foreslaaet, at Barakken i Gjentofte skal gøres i Stand udvendig; det kunde — i Forbindelse med Skrivelsen fra de omboende Grundejere — tyde paa, at Barakken virkelig skal gøres i Stand. Jeg vil dog haabe, at Flertallets Kærlighed til de Husvilde er saa stor, at de hellere vil tage Hensyn til de Mennesker, som bor i Barakken, saa man, hvis de endelig skal blive boende der, gør Barakken lidt i Stand indvendig, saa den kan blive mere hyggelig for dem, end den er i Øjeblikket, frem for at reparere den udvendig til Fornøjelse kun for dem, som skal se paa den.

Engelstoft-Schmidt mente, at vi havde for stort et Hjerte overfor udensognsboende, saa der kom for mange herud fra Københavns Kommune. Det er vist meget rigtigt, at der finder en stor Invasion Sted ude fra, men det har Gjentofte Kommunalbestyrelses Flertal selv været ude om; jeg kan i hvert Fald nævne een Sag i saa Henseende, som jeg iøvrigt har draget frem her tidligere, og det kunde interessere mig at faa at vide, hvorledes det er gaaet med den. I det trykte Referat af det paagældende Møde findes der intet om Sagen; det er formodentlig strøget af Censors blaa Blyant. Sagen drejede sig om en Familie fra København, fra Gasværksvej, som fik ny Lejlighed i Hellerup og samtidig fik fast Stilling under Kommunen herude; det var Spild af een Lejlighed! Et andet Tilfælde kan jeg ogsaa nævne. For nogen Tid siden forelaa der Andragende om Tilladelse til at rive en Ejendom ned; vi gik med dertil paa Betin-

gelse af, at vi skulde have to Lejligheder i den nyopførte Ejendom til Disposition for Kommunens Husvilde. Man vedtog senere her i Raadet at holde fast ved Kravet om at faa disse to Lejligheder til Disposition. Jeg er tilbøjelig til at tro, ja, jeg kan godt sige, at jeg har Vished for, at ingen af de paagældende Lejligheder kommer Kommunens husvilde Familier til Gode. Hvor kan det være, at Forsørgelsesudvalget bruger saa slappe Tøjler, naar der er Tale om at faa Lejligheder til Disposition for Kommunens Husvilde. Hvis Udvalget passede paa og i hvert Fald forsøgte at anvende noget strængere Bestemmelser, naar det gælder en Lejlighed mere eller mindre, kunde maaske al den megen Tale om Bolignød herude forstumme. Jeg henstiller derfor til Forsørgelsesudvalget at have Opmærksomheden henvendt paa disse Sager, navnlig den sidste, hvor det drejer sig om to Lejligheder, maaske vi kunde faa den frem igen til Behandling, og da helst i offentligt Møde.

Der er for mig ingen Tvivl om, at de Udtalelser, der er fremsat her i Aften, om, at man skulde rive Barakken i Gjentofte ned, finder Genklang i alles Hjerter; jeg siger, lad denne Barak blive revet ned til Gavn for Kommunens Beboere, lad Gjentofte Kommune være Foregangskommune paa dette saavel som paa saa mange andre Omraader, og lad os prøve at gøre det pænt og hyggeligt indvendigt for dem, der er nødt til at bo i disse Boliger.

Blichfeld: Den Indstilling, som Forsørgelsesudvalget og og dets Formand (Fru Lehmberg) har anført paa Dagsordenen angaaende denne Barak, kan jeg ikke vedkende mig; da vi i Udvalget talte om, at denne Barak skulde gøres i Stand og udbedres, drejede det sig — saaledes opfattede jeg i hvert Fald Situationen — om en fuldstændig Grundforbedring af Huset; den skulde gøres i Stand baade udvendig og indvendig, saa den blev hyggelig og ordentlig, og derfor er den Indstilling, som staar paa Dagsordenen, fuldstændig misvisende.

Kr. Larsen vilde som Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget ikke anerkende de skarpe og berettigede Ord, som min Partifælle (M. E. Jensen) udtalte med Hensyn til Flertallets Stilling overfor smaa Lejligheder. Jeg vil aldeles bestemt understrege dem; jeg har været med til, at Bygningskomplekser er bleven slaaet ned, fordi der var noget i Vejen med Servituterne paa en eller anden Maade, men af Hensyn til den mægtige Betydning, det vilde have haft i Retning af Afhjælpning af Bolignøden, synes jeg, man kunde have vist Forstaaelse og

meddelt de ønskede Dispensationer. Det gjorde man ikke, og derfor kan Flertallet med Kr. Larsen i Spidsen ikke løbe fra det Ansvar, det derigennem har paadraget sig.

Naar Grønbech talte om Komforten i Husvildeboligerne og mente, at de var fuldt moderne indrettet, maa jeg dog sige, at det forekommer ikke mig, at der er saa forfærdelig meget at rose sig af. Jeg husker forskellige Tilfælde fra Vangede, hvor der var alt andet end Komfort.

Folk har kæmpet for at faa de allermest elementære Forbedringer indført, for Eks. Lys paa Trappen, saa de ikke ligefrem maatte brække Halsen, naar de skulde færdes paa Trappen, efter at det var blevet mørkt. Nej, lad os ikke tale om Komfort i Forbindelse med Barakkerne, det kan Grønbech overbevise sig om ved, som jeg har gjort det, at undersøge Forholdene paa Stedet.

Naar man saa stærkt falder over de Mennesker, som bor i Barakken, vil jeg sige, at det bør man ikke gøre. Der er braadne Kar i alle Lande, naturligvis ogsaa her, men det skal alle de øvrige ikke undgælde for. Man skal ikke skære alle over een Kam! Det er ogsaa forkert af Grundejerforeningen i sin Skrivelse at nævne, at de Mennesker som bor i Barakken i Gjentofte, ikke er taalt andre Steder; det er ganske utilbørligt at skrive saadan af en Grundejerforening ... (A f b r y d e l s e) ... Er det ikke en Skrivelse fra Grundejerforeningen? Naa, det er fra de omboende i Kvarteret? Ja, derfor er mine Ord lige stærkt møntet paa Skrivelsen; den er ganske utilbørlig.

Fru Lehmberg siger, at vi skaffer Folk Bolig alt hvad vi kan. Ja, det er rigtigt, men hvad er det for Boliger vi til Tider skaffer Folk, især naar Talen er om Barakkerne? Vi har skaffet disse Mennesker en Bolig, der er værre end et Hundehul. Efter personlig at have overbevist mig derom, kan jeg sige, at vi fortolker Fattiglovens § 66 paa en meget haardhændet Maade. Der tales om „fornødent Husly", men det kan jo være Genstand for Fortolkning, og det har været Genstand for Fortolkning i høj Grad herude, og de Barakker, vi byder Folk, bør snarest muligt afløses af et Stenhus, som vi ogsaa er blevet enige om at opføre, ganske vist ud fra forskellige Motiver, forskellige Forudsætninger.

Det forekommer mig rigtigt, som Christensen sagde, at det mest naturlige vilde være, om man straks kunde nedrive Barakken og lade de Mennesker, som bor der, flytte ind i en anden Bolig, men det kan vi jo ikke, fordi vi ikke har noget andet

Sted at lade dem flytte ind i. Naar vi altsaa alligevel er nødt til at lade den blive staaende, indtil den er afløst af den nye Bygning, finder jeg det fornuftigt og i Virkeligheden ogsaa forsvarligt, at man venter med at træffe Beslutning om, at den skal nedrives indtil det Øjeblik, det nye Hus er færdigt. Jeg tvivler ikke et eneste Øjeblik om, at vi til den Tid alle vil være fuldstændig enige om, at Barakken bør rives ned, saa snart Folk er flyttet ud af den — den er heller ikke bedre værd.

Efter min Mening burde der være mere praktisk Tilsyn med disse Barakker, og de Folk, som bor deri, burde gøres bekendt med, at de, selv om de er fattige, har Lov til at fremsætte berettigede Krav i Retning af at gøre de Rum, der er dem anvist, til en Bolig. Jeg har været stillet overfor et Tilfælde, som jeg synes er rørende i al sin Elendighed: En Indgangsdør ud til Vejen har ikke været forsynet med Laas i de 5 Aar, Familien har boet der. Jeg sagde til dem: De har vel gjort opmærksom derpaa? Nej, det havde de ikke, de mente ikke, det kunde nytte noget. Saadanne Forhold maa man fra vor Side selv have Øjet oppe for. Det er muligt, at de Oplysninger, der nu er fremsat i denne Sag, og hele den Stilling, Kommunen har indtaget overfor sine Husvilde hidtil, kan give Stødet til, at der fremtidig bliver noget mere indgaaende Tilsyn med Barakkerne.

Det er ikke rigtigt, naar Grønbech siger, at han alene talte imod den Sammenstuvning af Folk i smaa Lejligheder, som vi desværre har været nødt til at foretage. Vi fra vor Side har i mange Møder og ved mange forskellige Lejligheder reageret mod denne Sammenpakning af mange Mennesker i begrænsede smaa Lejligheder, som vi — det indrømmes iøvrigt fra alle Sider — maatte finde ganske uforsvarlig og langt fra Gjentofte Kommune værdig. Det er da netop ogsaa dette Forhold, vi nu søger at raade Bod paa ved Opførelsen af en ny Bygning; nu kan alle de Mennesker, som hidtil har været stuvet sammen i Barakken, komme til at bo under ordentlige og gode Forhold.

M. E. Jensen: Jeg skal gerne følge den højtærede Formands Opfordring og fatte mig i Korthed, men jeg vil dog gerne have Lejlighed til at replicere til de mange, der har fremsat Bemærkninger i Anledning af mine Udtalelser.

De Udtalelser, den ærede Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget (Kr. Larsen) fremsatte med Hensyn til Flertallets Stilling til Boligbyggeriet for saa vidt angaar smaa Lejligheder, har Blichfeld tildels svaret paa. Det er rigtigt nok, naar der er Tale om Villabebyggelse, saa har man anbefalet Statslaan, selv

om det drejede sig om en 2-Værelsers Lejlighed; naar den da iøvrigt holdt sig til, hvad Servituterne foreskrev med Hensyn til Metermaal o. s. v., har man ikke lagt Byggeriet Hindringer i Vejen, men det har altid været i Villaer, og det er netop derom, Striden mellem os har staaet, for det er givet, at de Mennesker, vi i Aften beskæftiger os med, har ikke Raad til at leje Villalejligheder, og derfor afhjælper den Del af Boligbyggeriet ikke Bolignøden herude for Arbejderne og dermed ligestillede. Saa snart Talen derimod har været om høj Bebyggelse med smaa billige Lejligheder, ikke himmelhøje Skyskrabere — skønt Fru Lehmberg og Kr. Larsen mener altid, det er Skyskrabere, saa snart der blot skal være 2 eller 3 Etager med Kvist — men jævnt høje Huse, har man fra Flertallets Side, selv om Bebyggelsen blev anbefalet af Kommunens kunstneriske Raadgivere og Arkitekter, sat sig derimod, man vilde ikke have 2-Værelsers Lejligheder i store Ejendomme, man vilde for ingen Pris have skæmmet den landskabelige Skønhed, som Lauritz Pedersen altid taler om. Og derfor har Flertallet i Kommunalbestyrelsen Ansvaret for, at Byggeri af denne Art er standset til Skade for Arbejderklassen; derfor har denne ikke haft andre Steder at faa Bolig end der, hvor Kommunen har bygget, men Kommunen har ikke løst sin Opgave. Der er i Øjeblikket 295 husvilde Familier, medens der kun er 284 Lejligheder, altsaa færre Lejligheder end der er Familier ... (A f b r y d e l s e) ...

I Anledning af Engelstoft-Schmidts Udtalelser om, at der burde tages skarpere fat med Hensyn til Indflytningstilladelserne til Kommunen, vil jeg sige, at vi har for et Aarstid siden haft en indgaaende Debat derom; vi blev enige om, at Tilflytningerne i nogen Maade maatte standses, og vi forsøgte at lave forskellige Regler, som skulde virke til Fordel for vore egne Smaafolk paa dette Omraade. Jeg tror, at Engelstoft-Schmidt har Ret i, at disse Regler ingenlunde har virket saa heldigt, som Hensigten var; Huslejenævnene lovede at hjælpe os, de har maaske ogsaa bestræbt sig derfor, men det Udbytte, de har naaet, lader i hvert Fald adskilligt tilbage at ønske.

Grønbech bemærkede, at han kunde være enig med mig i en Del af, hvad jeg sagde, men at der dog var to Ting, han maatte tage Afstand fra, for det første, naar jeg havde talt om de mange Mennesker, der boede i Barakker, idet han henviste til, at saa mange flere boede i Stenhuse, for det andet, naar jeg sagde — hvad han ikke mente, man med Føje kunde sige — at der fra Forsørgelsesudvalgets og fra den sociale Administra-

tions Side var bleven vist Uvilje overfor de Folk, som henvendte sig her for at faa Lejlighed; Fru Lehmberg var ligeledes inde paa at imødegaa mig paa dette Punkt. Jeg skal blot henvise til det, jeg sagde i min første Tale; det staar fast Ord til andet; ingen kan afkræfte det, fordi det var autoritative, embedsmæssige Erklæringer, jeg gentog, Erklæringer, der er de Herrer bekendt, ogsaa Grønbech. Kvintessensen af denne Erklæring var, at Folk er bleven afvist til Trods for, at de var i deres soleklare Ret til at faa anvist Lejlighed, afvist, efter Ordre fra Kommunalbestyrelsens Flertal. Jeg haaber, at Grønbech herefter vil erkende, at naar Forholdene er saadanne, har jeg haft fuld Føje til at sige, at Folk bliver behandlet urigtigt.

Det blev anført, at saa og saa mange Mennesker boede i gode Stenhuse, og saa og saa mange i Barakker. Det er jo netop om Barakkerne, vi taler i Aften; jeg har ikke sagt noget om, at de Stenhuse, som Kommunen har bygget, ikke er gode nok; de er smaa, og Folk er sammenpakkede der, men ellers er Stenhusene fortræffelige. Det er netop Aarsagen til, at Volmar Jensen og jeg holder paa, at der allerede nu skal træffes Beslutning om, at Barakken i Gjentofte, naar den nu, som Hensigten var, afløses af et Stenhus, skal forsvinde, selv om det maaske skulde komme til at koste Kommunen et nyt Stenhus... „Hvor skal de Mennesker bo?" spørges der. Ja, det kommer jeg til nu. Det er en underlig Misforstaaelse af Volmar Jensens og mit Forslag, ærede Medlemmer gør sig skyldig i, naar de siger, at man kan ikke rive Barakken ned, før det nye Hus er færdigt. Det staar der ikke et Ord i vort Forslag om! Vi har kun villet præcisere det, der hele Tiden har været Forudsætningen, at dette nye Stenhus skulde opføres til Afløsning af Barakken i Gjentofte — denne skal altsaa forsvinde, saa snart Stenhuset er færdigt. Hvis ærede Medlemmer mener, at Husvildesituationen til den Tid skulde have udviklet sig saaledes, at der er Brug for flere Lejligheder, at der er Husvilde, som Kommunen eventuelt maa skaffe Lejlighed, ja, saa maa de stille Forslag om Opførelsen af endnu et Stenhus. Og kom saa kun roligt frem med et saadant Forslag, min Gruppes Stemmer skal De faa dertil, det lover jeg. Og et saadant Forslag bør De komme med saa snart som muligt, for saa vidt, De frygter en saadan Udvikling af Husvildespørgsmaalet. De frygtede det ikke, da De fremkom med det oprindelige Forslag om, at det nye Stenhus skulde opføres til Afløsning for Barakken i Gjentofte, saa denne helt kunde forsvinde. Dernæst vil jeg blot

gentage overfor Christensen og Blichfeld — som ikke kan indse, hvad vi vinder ved at bestemme i Aften, at denne Barak skal rives ned — hvad jeg sagde i min første Tale, at vi vinder dèt, at saafremt denne Kommunalbestyrelse, som har set disse ulykkelige Forhold, nu henimod Slutningen af sin Funktionstid bestemmer, at der skal bygges et nyt Hus til Afløsning af denne Barak, som saa skal fjernes, naar det nye Hus er færdigt, saa er det en Beslutning, som træder i Kraft af sig selv, med mindre der træffes en ny Beslutning om, at den skal blive staaende. Det er det, man vinder ved at stemme for mit Forslag! Dersom ærede Medlemmer stemmer for det Forslag, som Christensen er Medforslagsstiller til, vinder de nok, at der bliver opført et nyt Stenhus, men saa bliver det den ny Kommunalbestyrelse, der skal træffe Beslutning om, hvorvidt Barakken skal rives ned, eller den skal blive staaende; saa ligger der ingen Beslutning om, at den skal rives ned. Det forekommer mig rigtigst, om det blev os, der traf Beslutning om, at denne Skamplet til sin Tid skal fjernes.

Formanden: Jeg tror, vi alle er fuldt ud klare over, hvad de foreliggende Indstillinger gaar ud paa.

Fru Lehmberg: Houborg mente, at det var Tegn paa særlig Snæverhjertethed fra Forsørgelsesudvalgets Side, naar vi foreslog, at Barakken skulde gøres i Stand udvendigt — men ikke indvendigt. Det er fuldstændig rigtigt, at vi foreslaar Barakken istandsat udvendigt nu, selvfølgelig foreslaar vi ikke Barakken istandsat indvendigt, saalænge de Beboere, som i Øjeblikket har til Huse der, bor der; naar først de er flyttet, kan vi se, om vi faar Brug for Barakken, og hvad der i saa Fald vil være at reparere indvendigt.

Endvidere lyste Houborg efter nogle Lejligheder, der skulde være kommet Kommunen til Gode efter Nedrivningen af en Ejendom og Opførelsen af en ny; disse Lejligheder havde vi ikke faaet, med andre Ord, Forsørgelsesudvalget havde ogsaa der vist Efterladenhed. Nej, det har vi ikke, for den paatænkte Nedrivning har ikke fundet Sted; der har kun fundet det Sted, at een større Lejlighed er bleven indrettet til to mindre Lejligheder.

Blichfeld kaldte Lejlighederne i Barakkerne for „Hundehuller". Det er de nu ikke. Dersom Blichfeld vil gaa ind i en Baraklejlighed, som er ren og ordentlig, vil han se, at det er et godt rummeligt Værelse med et pænt lille Køkken til, men gaar han ind i en af de Lejligheder i Barakken, som desværre ligner

Hundehuller, saa maa han vist erkende, at det er Beboernes egen Skyld og ikke Kommunens.

Det af Volmar Jensen og M. E. Jensen stillede Forslag forkastedes derpaa, idet der afgaves 4 Stemmer derfor, 7 imod.

Det af Kr. Larsen og Christensen stillede Forslag vedtoges, efter at Forsørgelsesudvalget havde frafaldet sin Indstilling, derpaa enstemmigt.

3. **Spørgsmaal om Anvendelse af den i § 17, 5. Stk., i Lov om kommunale Valg af 29. Marts 1924 nævnte Fremgangsmaade ved kommunale Valg.** (S. 1505—1924).

Formanden: I den nye Kommunevalglov er der aabnet Adgang for Kommunen til at undlade at opføre Kandidaternes Navne paa Stemmesedlerne; det vilde ogsaa være uoverkommeligt i Gjentofte Kommune at indrette Stemmesedlerne saa store, at alle Partiers Kandidater kunde opføres. Men Kommunalbestyrelsen skal træffe Beslutning i saa Henseende.

Paa Administrationsudvalgets Vegne skal jeg indstille, at der ved Valget af Medlemmer af Gjentofte Kommunalbestyrelse i Marts 1925 bringes den i § 17, 5. Stk. i Lov om kommunale Valg af 29. Marts d. A. hjemlede Fremgangsmaade til Anvendelse, hvorefter Kandidaternes Navne ikke opføres paa Stemmesedlerne.

Saafremt Kommunalbestyrelsen træffer denne Beslutning, skal der i Henhold til ovennævnte Lovbestemmelse paa Stemmesedlerne i hver Kandidatlistes Felt og umiddelbart under dennes Betegnelse være indrettet en tom Rubrik, stor nok til at Vælgeren bekvemt kan skrive et Navn. Denne Bestemmelse er indsat, fordi man ellers ved den ovenfor nævnte Fremgangsmaade vilde forhindre Vælgerne i at stemme paa en bestemt af Listens Kandidater, hvis han ønsker dette, og hvortil Adgang er givet ved Lovens § 20, 5. Stk.

De Stemmer, der saaledes gives paa den enkelte Kandidat, kan faa Indflydelse paa Valgets Afgørelse, idet de personlige Stemmer naturligvis kan være saa mange, at vedkommende Kandidat bliver valgt, selv om han staar saa langt nede paa den paagældende Liste, at han under andre Omstændigheder ikke vilde være bleven valgt.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

4. **Forslag angaaende Oprettelse af et Afstemningssted i Skovshoved ved det kommende Valg til Kommunalbestyrelsen i Marts 1925.** (S. 1505—1924. Se off. Møde den 14. Oktober 1924).

Formanden: Vi talte i sidste Møde om det Forslag, Christensen har stillet om, at der oprettes Afstemningssted i Skovshoved ved det kommende Valg til Kommunalbestyrelsen i Marts 1925; der foreligger, som jeg nævnte før, en Skrivelse fra en Forening i Skovshoved, som udtrykker det samme Ønske, som Christensen har gjort sig til Talsmand for.

Allerede i sidste Møde fremsatte jeg en Del Betragtninger, som jeg havde troet vilde formaa Christensen til at stille sig ved Siden af de to andre Medlemmer i Administrationsudvalget, saa der kunde have foreligget en enstemmig Indstilling om, at man, under Hensyn til alle foreliggende Omstændigheder, ikke mente at kunne gaa med til Oprettelsen af et særligt Afstemningssted i Skovshoved, men det er ikke lykkedes.

Jeg gjorde i sidste Møde Rede for, hvorledes Vælgertallene stiller sig i de tre Afstemningsomraader i Øjeblikket, og jeg har ogsaa gjort Rede for, hvorledes man, hvis man imødekommer et saadant Krav for Skovshoveds Vedkommende, ikke behøver at nære nogen som helst Tvivl om, at samme Krav vilde blive fremsat fra andre Dele af Kommunen, saa det vilde blive en meget kostbar Foranstaltning.

Paa et Flertals Vegne af Administrationsudvalget skal jeg derfor indstille, at Kommunalbestyrelsen i Henhold til § 15 i Lov om kommunale Valg af 29. Marts d. A. bestemmer, at Kommunen ogsaa fremtidig deles i 3 Afstemningsomraader, omfattende de 3 tidligere Kirkesogne: Gjentofte, Hellerup og Ordrup, og saaledes, at Hovmarkskvarteret ligesom nu henhører til Ordrup Afstemningskreds, og at man altsaa ikke imødekommer det fremsatte Krav.

Et Mindretal af Udvalget (Christensen) indstiller, at Kommunen fremtidig deles i 4 Afstemningskredse paa den Maade, at Skovshoved Kirkesogn udskilles fra Ordrup Afstemningskreds og danner en selvstændig Afstemningskreds.

Christensen: Udvalgsflertallets Indstilling forundrer mig ikke efter den Forelæggelsestale, som den højtærede Formand ledsagede mit Forslag med i sidste Møde; jeg var klar over, at den vilde falde saaledes ud. Jeg har dog ikke villet undlade at fastholde mit Forslag, ellers var der jo ingen Mening i, at jeg havde stillet det sidst.

Den Skrivelse fra Skovshoved Grundejerforening, som den højtærede Formand oplæste ved Mødets Begyndelse, har jeg ikke fremkaldt; det er ikke „bestilt Arbejde", men den beskæftiger sig med det samme Emne, Ønsket om en særlig Afstemningskreds for Skovshoved.

Skovshoved Kirkesogn repræsenterer nu 5,200 Vælgere... (Formanden: Nej, Vælgertallet er 2094)... Naa, saa er det Befolkningstallet der er ca. 5700... (Formanden: I Ordrup —Skovshoved Sogne fandtes der ved sidste Valg optaget 5747 Vælgere, der fordeler sig med 3653 Vælgere for Ordrup og 2094 for Skovshoved Sogn)...

Selv om det vil medføre forøgede Udgifter, at man opretter et Afstemningssted yderligere — og det vil det naturligvis, det kan man ikke komme udenom — synes jeg dog, man skulde gøre det, thi naar man lige undtager den vestlige Del af Skovshoved, maa man vist indrømme, at Skovshoved altid har været daarligt behandlet med Hensyn til forholdsvis nem Adgang til Valgsted. Og det vil ikke hjælpe, hvis man, som den højtærede Formand var inde paa i sidste Møde, flytter Valgstedet fra Charlottenlund — enten det nu er Palmehaven eller Jernbanepavillonen, man tænker paa — til Ordrup Skole i Grønnevænge. Thi som Forholdene er i Øjeblikket, kan Vælgerne fra Skovshoved dog køre til Charlottenlund og har saa et forholdsvis kort Stykke at gaa gennem Skoven til Valgstedet; flytter man Valgstedet til Ordrup Skole, er Folk afskaaret fra at køre, saa maa de gaa hele Vejen, hvilket i hvert Fald er værre.

Jeg anbefaler ærede Medlemmer at efterkomme det Krav, der er fremsat fra Skovshoveds Side; der er ingen Grund til at komme ind paa nogen længere Debat angaaende Spørgsmaalet; vi ved alle, hvorledes Forholdene er.

Formanden: En Bemærkning af Christensen giver mig Anledning til at sige, at vi skal gøre os al Flid for, hvis det er muligt, at faa Afstemningsstedet paa omtrent samme Sted som tidligere. Dersom vi kan bruge Palmehaven, vil vi gøre det.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 10 Stemmer mod 4; 1 Medlem stemte ikke.

Mindretallets Indstilling ansaas dermed som bortfaldet.

5. **Klage over, at Renovationsarbejderne foretager Omhældning af Dagrenovationen paa Grunden.** (T. F. 3877—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 10. Oktober 1924 fra Skovshoved Sogns Grundejerforening med Klage over, at Renovationsarbejderne foretager Omhældning af Dagrenovationen paa Grunden.

Ifølge Regulativet skal Omhældningen, naar det sker fra private Skarnbeholdere, foregaa paa Stedet, men Renovationsarbejderne skal da rense efter sig, hvis der er spildt udenfor. Er det Kommunens Beholdere, maa Omhældningen ikke ske inde i Gaarden. Nu klages der imidlertid over, at Omhældningen, ogsaa fra kommunale Beholdere, sker inde i Gaarden, og dette maa ikke finde Sted, og det vil derfor nu atter blive indskærpet Folkene, at Omhældning af kommunale Beholdere ikke maa finde Sted paa Grunden, og at de skal rense efter sig, dersom de ved Omhældning af private Beholdere, er kommet til at spilde.

Dette er iøvrigt indskærpet Folkene ved mange Lejligheder, men Forvaltningen er paa det rene med, at disse Indskærpninger ikke hjælper, og hvis man faar at vide, hvilke Folk det er, som begaar disse Overtrædelser, vil man være betænkt paa at træde skarpt op mod dem; vi vil ikke finde os i disse Overtrædelser af Regulativet.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer den paagældende Grundejerforening, at det, hver Gang en Klage af den i Skrivelsen nævnte Art er kommen til Forvaltningens Kundskab, er indprentet Renovationsfolkene, at Omhældning af kommunale Beholdere under ingen Omstændigheder maa finde Sted, samt at der, hvor Omhældning af private Beholdere finder Sted, skal fejes op, hvad der eventuelt spildes.

Blichfeld: Jeg er af en lidt anden Opfattelse af dette Spørgsmaal end teknisk Udvalg; der maa tages lidt praktisk paa det, synes jeg, man maa se lidt large derpaa. Jeg er selv Grundejer, og det kunde ikke falde mig ind at klage over et saadant Forhold. Det forekommer mig i det hele taget, at Klagerne fra de forskellige Grundejerforeninger i Kommunen tager til i Stedet for at tage af, efterhaanden som man opfylder deres Krav.

Det er ikke nemt for disse Folk, som skal deres Distrikt igennem, at slæbe rundt med en Kost — alt medens de skal tømme eller skifte Beholdere — for at feje op efter sig, hvis de virkelig skulde være kommet til at hælde noget udenfor. Men hvorledes man end vil tage fat paa dette Spørgsmaal, saa lad os dog tage large paa det.

Jeg tænker paa et analogt Tilfælde for nogen Tid siden, hvor Talen ogsaa var om en Grundejerforening, der klagede over, at Folkene ikke vilde tage Haveaffald med. Jeg ved ikke, om jeg her fra min Plads tør give Grundejerforeningerne et Raad; jeg bragte Tanken frem i Gjentofte for mange Aar siden, men jeg synes, den har Livskraft i sig endnu. Hvis man er saa utilfreds, hvis det er saa vanskeligt at blive af med det Haveaffald, hvorfor sørger Grundejerforeningerne saa ikke — det er dog derfor man har valgt de paagældende som Medlemmer af Grundejerforeningen — for, at der ligefrem indrettes Pladser i de forskellige Dele af Kommunen, hvor Grundejerne kan læsse deres Haveaffald af, i Stedet for at bringe Folk i Fortræd; saa behøvede Grundejerne ikke at komme til Kommunalbestyrelsen hver Gang de finder Grund til Klage.

Lauritz Pedersen: Det forekommer mig ikke, at Pladsen er i Kommunalbestyrelsen til at tage Folk i Forsvar, som er efterladende. Naar der er fastsat visse Bestemmelser, og disse Bestemmelser bliver bekendtgjort for Kommunens Arbejdere, maa disse Arbejdere rette sig efter Bestemmelserne. Vi har altid været enige om i teknisk Udvalg, at saaledes skulde det være, og jeg er meget ked af, at der i et Møde her i Kommunalbestyrelsen hæver sig Røster for, at Arbejderne ikke behøver at rette sig efter de Paalæg, der er givet dem. Jeg synes, det er meget rimeligt, at Grundejerne klager til Kommunen, naar der begaas saadanne Fejl; jeg vilde selv, hvis det skete paa min Grund, være tilbøjelig til at henlede Forvaltningens Opmærksomhed paa, at Arbejdet ikke blev udført, som det er paabudt.

Blichfeld: Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) syntes at blive lidt hidsig over mine Udtalelser; det synes jeg ikke, der er nogen Grund til. Jeg sagde blot, at man skulde se lidt large paa dette Forhold! Dermed har jeg ikke villet sige, at man skulde tage efterladende Arbejdere i Forsvar; det plejer jeg ikke at gøre, og jeg vil heller ikke gøre det i dette særlige Tilfælde.

Jeg siger til de utvivlsomt irriterede Grundejerforeninger: Strø lidt Sand paa, tag den lidt med Ro og tag det ikke altfor højtideligt. Den ærede Udvalgsformand maa dog indrømme, at Folkene godt kan blive lidt irriterede over, at en Grundejer gennem Grundejerforeningen klager over, at der ikke bliver fejet op i Gaarden, hvis der under Omhældningen skulde være spildt lidt.

Det er ikke min Mening, at Folkene ikke skal rette sig efter

Regulativet, tværtimod, man skal selvfølgelig rette sig efter de Regler, man er antaget paa.

Houborg: Lauritz Pedersen kan ikke lide, at Arbejderne tages i Forsvar, naar det menes, der er udvist nogen Forsømmelighed fra deres Side. Det vil jeg heller ikke gøre, men jeg vil dog pege paa, om ikke vi selv har nogen Skyld her. Ved gensidig Forhandling har de paagældende Arbejdere paataget sig meget større Distrikter, end de har haft hidtil, og Bebyggelsen tager til, det kan jo tænkes, at det forcerede Arbejde, de saaledes maa udføre, kan være Skyld i, at der muligvis spildes lidt ved Omhældningen fra den ene Skarnbeholder til den anden.

Hvad Haveaffaldet angaar, er det jo ligefrem forbudt Folkene gennem deres Regulativ at borttage det, saa paa det Punkt er der vist ikke Anledning for Grundejerne til Klage, og hvad det andet angaar, tror jeg som sagt, at vi selv har nogen Medskyld.

Volmar Jensen: Disse Klager fra Grundejerforeningerne eller fra enkelte Grundejere bliver undersøgt i hvert enkelt Tilfælde, saa der sker ikke Folkene nogen Uret fra irriterede Grundejerforeningers eller Grundejeres Side, som der vel nok findes nogle af; det var heller ikke godt, om saadanne Grundejere skulde kunne paaføre Folkene Ubehageligheder, naar det ikke var berettiget.

Hvis det drejer sig om Haveaffald, har Folkene Ordre til at lade Beholderne blive staaende og indberette det, saa sender Forvaltningen en Mand ud for at se, om Klagen er berettiget eller ej — i den Retning kan Blichfeld være rolig.

Det forekommer mig ganske naturligt, at det netop er Grundejerforeningen, der fremsender saadanne Klager; de enkelte Grundejere henvender sig til deres Forening med de Besværinger, de finder Anledning til, og saa samler Foreningen dem sammen, og først naar den ser, at der virkelig indkommer et større Antal Klager over samme Forhold, saa den maa formode, de er berettigede, fremsender den en Skrivelse derom til Kommunalbestyrelsen; paa den Maade behøver de enkelte Grundejere ikke at ulejlige Kommunalbestyrelsen.

Lauritz Pedersen: Der har været klaget mange Gange over dette Forhold, og det er kedeligt, at Renovationsarbejderne ikke overholder de Paalæg, de har faaet; det vil nu igen blive dem meget bestemt indskærpet, at vi vil have disse Paabud overholdt.

Naar Houborg mener, at Renovationsarbejderne arbejder meget forceret og at de er stærkt overbelastet med Arbejde, er det netop rigtigt; de arbejder noget forceret, men det skyldes sikkert den Omstændighed, at de har Tidsakkord, de maa holde op med deres Arbejde, naar de har gjort det, som nu een Gang hører til deres Distrikt. Denne Ordning medfører maaske, at der arbejdes i et noget forceret Tempo, men det er ikke Distriktets Skyld, det er Arbejdernes egen Skyld — de vil saa meget tidligere hjem — det kan man ikke bebrejde andre.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

6. **Skrivelse vedrørende forskellige Vej- og Færdselsforhold i Skovshoved.** (T. F. 1942—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Skrivelse af 29. September 1924 fra Skovshoved Sogns Grundejerforening angaaende forskellige Vej- og Færdselsforhold i Skovshoved.

Skrivelsen gaar ud paa

1) at der maa finde Nedsættelse af Kørselshastigheden Sted for Automobiler gennem Skovshoved By,
2) at det skarpe nordlige Hjørne mellem Øresundshøj og Strandvejen maa blive afrundet,
3) at de to Træer ved Bomhusets sydlige Gavl ved Over Stalden maa blive fjernet — og
4) at det tages under Overvejelse, om man ikke ved Forhandling med vedkommende Grundejer kan faa afrundet det sydlige Hjørne af Skovshovedvej og Strandvejen.

Paa det tekniske Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man efter stedfunden Besigtigelse af de forskellige Forhold svarer:

ad 1) at man maa henvise til den af Politimesteren for nylig trufne Afgørelse med Hensyn til Kørselshastigheden paa forskellige Vejstrækninger i Kommunen, hvor vi bl. a. fik et afslaaende Svar paa vor Henstilling om nedsat Kørselshastighed gennem Skovshoved,

ad 2) at Spørgsmaalet er Kommunen uvedkommende, da det drejer sig om en privat Vejs Udmunding i en Amtsvej,

ad 3) at den foreslaaede Foranstaltning ikke skønnes særlig paakrævet.

Det drejer sig her om to smukke Træer, de pynter der, hvor de staar, og vi skønner ikke, at de staar videre i Vejen for Færdslen; de tjener tværtimod til at skille mel-

lem Fortov og Kørebane, og de er ikke saa tykke, at de virker generende.

Derimod vil vi søge at faa afrundet Hjørnet mod Syd, hvor Jægersborg Allé munder ud i Strandvejen; det er et meget uheldigt Hjørne for Færdslen, det er meget skarpt, og der er megen Færdsel af baade kørende og gaaende paa dette Sted.

Vi indstiller derfor videre at svare, at man vil rette Opfordring til Amtsraadet om i Forening med Kommunen ved Henvendelse til rette Vedkommende at søge den fri Udsigt ved den paagældende Vejs Udmunding forbedret for det sydlige Hjørnes Vedkommende.

ad 4) at man maa give Foreningen Medhold i, at den omhandlede Mur generer Udsigten ved Udmundingen, men da det vilde være forbundet med store Bekostninger at faa Muren ændret, og da der dog er en ret god Afrunding af Hjørnet paa det paagældende Sted, kan man af økonomiske Grunde ikke indlade sig paa for Tiden at skride til en saadan Foranstaltning.

Udvalgets Indstillinger vedtoges uden Afstemning.

7. **Spørgsmaal om Regulering af Fabritius Allé.** (T. F. 3829—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 9. Oktober 1924 fra Arkitekt O. Arntzen om, at de Reguleringsarbejder, som foretages i Fabritius Allé, maa blive fortsat hen forbi hans Grund.

Arkitekt Arntzens Grund er beliggende Nord for Vejen og Øst for den istandsatte Vejstrækning, og da den ikke er solgt af Kommunen, og da Ejeren tilmed ikke svarer Vejafgift til Vejen, indstiller teknisk Udvalg, at man venter med Istandsættelsen af den resterende Strækning, indtil Kommunen faar solgt de lige over for beliggende Grunde, og der herpaa finder Bebyggelse Sted, idet det ikke ses, at Kommunen f. T. har Forpligtelser overfor Hr. Arntzen.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

8. **Fjernelse af Broen over Fæstningskanalen ved Brogaardsvej og Opfyldning for Vejens Anlæg over Kanalens Areal.** (T. F. 3946—1924).

Lauritz Pedersen: Broen over Fæstningskanalen ved

Brogaardsvej er nu saa sløj, at det ikke kan forsvares at færdes over den længere; jeg skal derfor paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at den fjernes, og at der foretages Opfyldning for Vejens Anlæg over Kanalens Areal, saaledes at Broen kan føres igennem som Vej over Kanalen i Stedet for, saaledes som Tilfældet er i Øjeblikket, som Bro.

Jorden tænker vi at fremskaffe enten fra Byggegrunde eller fra vore egne Arealer.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

9. **Spørgsmaal om Regulering af Vejkrydsene: Lyngbyvej—Tuborgvej og Bernstorffsvej—Tuborgvej.** (T. F. 1891—1924).

Lauritz Pedersen: Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk fremsender ved Paategning af 24. Maj 1924 Politirapport vedrørende nogle Plankeværker og Bygninger ved Vejkrydsene: Lyngbyvej—Tuborgvej og Bernstorffsvej—Tuborgvej, der hindrer Overskueligheden.

Politimesteren henviser til en saalydende Bestemmelse i Færdselslovens § 21, 2. Stk.:

„Ved særlig farlige Vejkryds, Vejsving eller ved Steder, hvor offentlige Veje krydser Jernbaner uden Ledbevogtning, skal de kommunale Myndigheder foranledige, at Gærder, Hegn og Beplantning, der hindrer den fri Oversigt over Vejen, fjernes eller holdes i en passende Højde og Tilstand. Saafremt dette ikke kan opnaas ved Forhandling med vedkommende Ejere, kan de kommunale Myndigheder efter Reglerne i de gældende Vejlove enten ekspropriere saa megen Grund, at fri Oversigt over Vej opnaas, eller paalægge Grundene Servituter til at sikre den fri Oversigt."

Dette er saaledes at forstaa, at Politimesteren mener, at Kommunalbestyrelsen skal tage under Overvejelse, om disse Hjørner kan betragtes som værende af denne Art, altsaa særlig farlige Vejkryds.

Teknisk Udvalg har behandlet Sagen og beset de paagældende Steder, og vi mener, at disse to Hjørner ikke kan falde ind under den nævnte Bestemmelse.

Sagen er den, at de tre nævnte Veje er Veje af en meget betydelig Bredde. Lyngbyvej bliver for Tiden udvidet til 28 Meters Bredde, Tuborgvej er en ret bred Vej, og Bernstorffsvej er en meget bred Vej. Det drejer sig i Skrivelsen nærmest om de to sydlige Hjørner, det sydøstlige Hjørne af Lyngbyvej

og det sydvestlige Hjørne af Bernstorffsvej. Der er paa disse Steder et Plankeværk paa ca. 2 Meters Højde; ved Lyngbyvej er det skraat afskaaret, og det kan virkelig ikke med Føje forlanges, at Kommunen skal bringe Ofre for at faa det yderligere afskaaret. Paa Bernstorffsvej er Forholdet det, at de to nævnte, brede Veje nok skærer hinanden, men under ret Vinkel. Der ligger et Gartneri ved Vejen, og der er kun Cyklesti paa den ene Side af Bernstorffsvej. Vi kan ikke indse, at dette Hjørne skulde kunne være saa farligt, at det kan falde ind under disse Bestemmelser. I hvert Fald mener vi i teknisk Udvalg, at hvis det er saa, at disse to Hjørner falder ind under Bestemmelserne, kan Gjentofte Kommune komme til at faa meget betydelige Udgifter ved sine Vejhjørner. Der er mange Vejkryds her i Kommunen, som er lige saa farlige og ligger lige saa uoverskueligt for Vejfarende som disse. Naar blot Færdselsreglementet overholdes af de Vejfarende selv, er Forholdene herude i Almindelighed betryggende, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man svarer Politimesteren, at Kommunalbestyrelsen under Hensyn til Vejenes større Bredde paa de omhandlede Steder ikke kan anerkende disse som særlig farlige Vejkryds, naar Færdselsreglerne overholdes.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

10. **Belysning af forskellige Veje i Kommunen.** (T. F. 3635, 3661, 3842, 3854 og 3920—1924).

Lauritz Pedersen: Vi har modtaget forskellige Andragender om Belysning af Vejene herude; jeg skal tillade mig at fremføre dem under eet.

Der foreligger først et Andragende af 22. September 1924 fra Grundejere ved Mosegaardsvej om Opstilling af en ny Lygte paa Vejen.

Det tekniske Udvalg indstiller at imødekomme Andragendet.

Endvidere et Andragende af 25. September 1924 fra Bøgevejs Vejlaug om, at Kommunen vil overtage Belysningen paa Bøgevej, og om Opstilling af endnu en Lygte paa Vejen samt om Flytning af en Lygte paa Tranegaardsvej til ud for Bøgevej.

Det tekniske Udvalg indstiller efter stedfunden Besigtigelse at imødekomme Ønsket om Overtagelsen af en Lygte paa Bøgevej som offentlig samt om Flytning af en Lygte paa Tranegaardsvej hen ud for Bøgevej, medens Andragendet om at faa opstillet endnu en Lygte paa Vejen afslaas.

Dernæst foreligger der et Andragende af 11. Oktober 1924 fra Professor H. Mygind om Tænding af endnu en Lygte i Fabritius Allé.

Det tekniske Udvalg indstiller, at man imødekommer Andragendet, hvorved Vejen bliver belyst med ialt 3 Lygter.

Yderligere et Andragende af 12. Oktober 1924 fra Beboere ved Hjortevangen og Skovvangen om Opstilling af en Lygte paa Hjortevangen mellem Holmegaardsvej og Skovvangen.

Det tekniske Udvalg indstiller, at man imødekommer Andragendet.

Og endelig skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille, at der anbringes en elektrisk Lygte over Vejkrydset: Bregnegaardsvej —Viggo Rothesvej.

Udvalgets Indstillinger vedtoges uden Afstemning.

11. **Belysning af Ellegaardsvej.** (T. F. 3834—1924).

Lauritz Pedersen: Fra Beboere ved Ellegaardsvej har vi under 5. Oktober 1924 modtaget et Andragende om Belysning af Vejen.

Jeg har ønsket at tage denne Sag for sig, fordi Forholdene her er lidt anderledes end ved de andre Veje, jeg nævnede før.

Da Ellegaardsvej i 1922 blev forsynet med Gasledninger, bestemte man sig til at udskyde Spørgsmaalet om Opstilling af Lygter, fordi Vejen ikke var tilstrækkelig bebygget. Imidlertid er Bebyggelsen i de forløbne Aar steget ret stærkt, og 15 Beboere langs Vejen andrager om at faa Vejen belyst.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man imødekommer dette Ønske, bl. a. ogsaa af den Grund, at Ellegaardsvej er en Færdselsvej mellem Hellerup og Vangede, og vi indstiller, at der opstilles og tændes 9 Lygter paa nordre Fortov, idet Lygten paa søndre Fortov ved Udmundingen i Rotunden paa Lyngbyvej samtidig tændes, hvorved der bliver en Lygteafstand paa ca. 100 m som paa Vangedevej.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

12. **Forslag om at indgaa til Indenrigsministeren med Andragende om ved Valg af Medlemmer til Gjentofte Kommunes Hjælpekasses Bestyrelse at maatte anvende de i Lov Nr. 101 om kommunale Valg af 29. Marts 1924 indeholdte Regler eller den til enhver Tid gældende kommunale Valglov.** (S. 1511—1924. 1ste Beh.).

Formanden: Til Foraaret forestaar Valg til Kommunalbe-

styrelsen, og vi maa i hvert Fald være rede til ogsaa at tage et Valg til Hjælpekassens Bestyrelse. Der indtræder da det uheldige Forhold, at de Regler, som er fastsat for Adgang til at deltage i disse Valg, er forskellige, eftersom Talen er om Valg til Hjælpekassen eller til Kommunalbestyrelsen.

Det samme har været Tilfældet tidligere for Københavns og Frederiksberg Kommune, men da man i 1921 i Københavns Kommune ophævede Understøttelsesforeningen — i hvert Fald i dens tidligere Skikkelse — traf man den Beslutning, at de Regler, som til enhver Tid er gældende for at være valgbar til Borgerrepræsentationen, ogsaa skulde gælde for Valget til Hjælpekassen, og en lignende Beslutning er truffet for Frederiksberg Kommunes Vedkommende.

Forholdet herude er det, at for at kunne deltage i Kommunalbestyrelsesvalg kræves, at man skal have opholdt sig i Kommunen i det Kalenderaar, som gaar nærmest forud for Valget, medens der med Hensyn til Valgret til Hjælpekassens Bestyrelse tales om Skatteaaret, inden hvilket Valget foregaar. Der er altsaa den Forskel, at Valget til Kommunalbestyrelsen kræver 3 Maaneders længere Ophold i Kommunen, nemlig fra 1. Januar Aaret forud for det Aar, Valget foregaar, medens Valget til Hjælpekassen regner med et Aars Ophold fra 1. April Aaret forud. Det er selvfølgelig en stor Kalamitet at have forskellige Valglister for de to Valg, og hvis man overhovedet skal have nyt Hjælpekassevalg, kan det medføre en Del Besvær, hvis man, som det sker andre Steder, afholder Hjælpekassevalget samme Dag og Sted som Kommunevalget, idet man skal have forskellige Hold Valglister, Stemmelister, Stemmelisteførere og Stemmerum o. s. v.

Indenfor Administrationsudvalget har derfor et Flertal (Toldberg og jeg) ment, at det vilde være heldigt, om Gjentofte Kommune søger at opnaa paa dette Punkt, som paa saa mange andre Punkter, de samme Forhold, som gælder i København og paa Frederiksberg. Det kan formentlig ordnes ved, at vi henvender os til Indenrigsministeren og beder ham fremsætte et Lovforslag, hvorefter vi herude kunde blive ligestillet med de to andre Kommuner indenfor Storkøbenhavn, saa vi til enhver Tid lader de samme Regler, som gælder for Valget til Kommunalbestyrelsen, være gældende for Valget til Hjælpekassen. Det forekommer mig, at Sagen er lige til, og jeg anbefaler derfor Flertallets Indstilling til Vedtagelse, gaaende ud paa, at Kommunalbestyrelsen indgaar til Indenrigsministeriet med en motiveret Anmodning om, at der

med Hensyn til Valg af Medlemmer af Hjælpekassens Bestyrelse, i Lighed med, hvad der ved Lov af 11. Februar 1921 er sket for Københavns og Frederiksberg Kommuners Vedkommende, for Gjentofte Kommunes Vedkommende maa blive søgt fornøden Lovhjemmel tilvejebragt for, at der — i Stedet for Bestemmelserne i §§ 6—10 i Hjælpekasselov af 29. April 1913 — angaaende Valgbarhed, Valgret, Valgs Forberedelse og Foretagelse m. v., følges de Regler, der indeholdes i Lov Nr. 101 om kommunale Valg af 29. Marts d. A., eller den til enhver Tid gældende kommunale Valglov.

Et Mindretal af Udvalget (Christensen) forbeholder sig sin Stilling.

Christensen: Jeg kan ikke gaa med til den Ordning, som her er skitseret af den højtærede Formand, idet vi fra vort Partis Side altid har været Modstandere af den forholdsvis lange Opholdsbestemmelse for at have Valgret til de forskellige Valg. Dersom denne Ordning gennemføres, vil Opholdsbestemmelsen for at have Valgret til Hjælpekassevalget blive forlænget med 1/4 Aar; det kan vi ikke gaa med til. Det har altid været vort Program at søge indført saa kortvarige Opholdsbestemmelser som muligt for at faa Valgret.

Da Indstillingen først foreligger for os her i Aften — den har ikke været optaget paa Dagsordenen — den forelaa i Aftes ved Gruppemøderne i en noget anden Form — og da jeg gerne vil have Lov til nærmere at undersøge de forskellige Lovparagraffer, tillader jeg mig at foreslaa, at Sagen overgaar til 2den Behandling.

Formanden: Jeg maa meget indtrængende henstille til Kommunalbestyrelsen ikke at lade denne Sag gaa til 2den Behandling; hvis vi skal komme nogen Vej ud, er Tiden allerede ret fremskreden. Jeg ved ikke, om Indenrigsministeren vil tage en saadan Anmodning fra Gjentofte Kommune til Følge, men hvis han vil gøre det, kan jeg ikke se rettere, end at Tiden er langt fremskreden. Vi skal nu til at udarbejde Valglister, og kunde vi slippe for det store Arbejde, det er at udarbejde to Sæt Valglister, vilde det være en betydelig Fordel.

I Anledning af Christensens Udtalelser om Opholdsbestemmelserne skal jeg oplyse, at de i den nye Valglov er reduceret meget betydeligt; nu er man kommet ned paa 5/4 Aars Ophold i vedkommende Kommune i Stedet for som tidligere 2 Aars Ophold i Kommunen forud for Valget til Kommunalbestyrelsen, og man maa indrømme, at Valget til Hjælpekassen ikke kan

sammenlignes med Valget til Kommunalbestyrelsen i Retning af Vigtighed og Betydning. Den Forandring, her er Tale om, hvorefter Opholdsbestemmelsen forøges med 3 Maaneder, kan efter min Mening ikke faa nogen praktisk Betydning for Hjælpekassevalget.

Grunden til, at Sagen skulde gaa til 2den Behandling, maatte dog være, at der var noget uoverskueligt i dette, men det er der ikke. Sagen er saa lige til, og derfor er man ogsaa baade i København, hvor Christensens Meningsfæller har en meget betydelig Indflydelse, og paa Frederiksberg gaaet ind paa een Gang for alle at sige: Lad os træffe Beslutning om, at de Regler, som Lovgivningsmagten til enhver Tid bestemmer skal være gældende for Valg henholdsvis til Borgerrepræsentationen i København og Kommunalbestyrelsen paa Frederiksberg, ogsaa skal være gældende for Valg til Hjælpekassebestyrelsen. Der er i Virkeligheden intet som helst at undersøge, og jeg skal slutte med, som jeg begyndte, at henstille til Kommunalbestyrelsen ikke at være Christensen følgagtig i hans Ønske om at faa Sagen oversendt til 2den Behandling.

Keiser-Nielsen: Jeg er enig med den højtærede Formand i, at det kan være tvivlsomt, om vi faar Indenrigsministeren til at fremsætte et saadant Forslag — det ved vi intet om nu, men skulde Ministeren være utilbøjelig dertil, vil Formanden være i Stand til at fremsætte et privat Lovforslag. Jeg mener ikke, at Tiden er mere fremskreden, end at et Lovforslag sagtens kan føres igennem, det vil næppe kræve store Overvejelser i Rigsdagen.

Jeg kan derfor tiltræde Christensens Forslag om, at Sagen overgaar til 2den Behandling. Selv om de forskellige Lovbestemmelser bliver forklaret her af Formanden, er jeg dog ikke saa meget inde i den nye Valglovs Bestemmelser — jeg har med Respekt at melde ikke engang læst den igennem endnu — at jeg kan tage Stilling til Forslaget nu i Aften. Jeg vil gerne have Lov til at sammenligne dens Bestemmelser med Hjælpekasselovens Valgbestemmelser, for selv om det siges, at det kun er Opholdsbestemmelserne, det drejer sig om, kan der være mange andre Ting, som man ikke har tænkt sig, der bevirker, at de to Valglister alligevel kan blive af forskellig Art. Og da jeg personlig ogsaa hører til dem, der ønsker at faa Opholdsbestemmelserne helt ophævet, ser jeg gerne, at Sagen gaar til 2den Behandling, for at jeg kan sætte mig bedre ind i Spørgsmaalet, end jeg er i Øjeblikket.

Formanden: Jeg hører nu, at Keiser-Nielsen tiltræder Christensens Forslag om at Sagen skal til 2den Behandling, det vil altsaa blive vedtaget. Jeg henstiller saa, at man indskrænker Bemærkningerne til det mindst mulige.

Christensen: Den højtærede Formand talte om den fremskredne Tid. Idag har vi den 28. Oktober, næste Møde bliver den 11. November, til den Dag vil Mandtalslisterne ikke engang være kommet tilbage endnu, jeg kan derfor ikke tro, at Sagen vil blive sinket i nogen Grad, selv om vi i Aften beslutter at lade den gaa til 2den Behandling.

Blichfeld: Jeg saa den højtærede Formands Betænkelighed, da han maatte regne med 4 Stemmer for det af Christensen stillede Forslag om Sagens Overgang i Stedet for 3 Stemmer, men det er der intet at gøre ved! Jeg har den Opfattelse, at det paatænkte Lovforslag i Virkeligheden vil forringe Hjælpekasseloven. Jeg har siddet i 7 Aar i Hjælpekassens Bestyrelse og kender en hel Del til dette Arbejde, og naar den højtærede Formand siger, at man ikke kan sammenligne de to Valg — til henholdsvis Kommunalbestyrelse og Hjælpekassebestyrelse — vil jeg derfor sige, at Hjælpekassevalget ogsaa er et uhyre vigtigt Valg indenfor det begrænsede Omraade, Bestyrelsen har at varetage Interesserne for. Den højtærede Formand sagde yderligere, at hele Sagen er let overskuelig, og at man har indført denne Ordning i Københavns Kommune og paa Frederiksberg, og at derfor skulde vi ogsaa gøre det her, men dertil maa jeg sige, at der er, saavidt jeg kan se, dog en meget betydelig Forskel paa dette Omraade, i dette Forhold, mellem de to nævnte Kommuner og Gjentofte Kommune. Men naar det virkelig er saa overskueligt, og det kun drejer sig om et lille, kort Lovforslag, kan jeg ikke tro andet, end at Ministeren, hvis vi beslutter at henvende os til ham i denne Sag, og han beslutter at ville imødekomme os, meget hurtigt vil kunne faa det ført igennem paa Rigsdagen.

Jeg vil anbefale en 2den Behandling af Sagen; Forslaget kan være af en mere vidtrækkende Betydning, end vi kan overse i Øjeblikket, og det skal, hvis det gøres til Lov, dog være gældende i lang Tid; jeg henstiller, at der gives os Lejlighed til at sammenligne de to forskellige Valglove.

Formanden: Da jeg formoder, at Sagen bliver henvist til 2den Behandling, skal jeg ikke komme nærmere ind paa de Betragtninger, der er fremsat fra de Herrers Side.

Det vedtoges derpaa med 4 Stemmer at lade Sagen overgaa til 2den Behandling med Tilføjende, at denne 2den Behandling skal finde Sted i det kommende Kommunalbestyrelsesmøde den 11. November.

Dørene lukkedes Kl. 8,30.

Mødet den 11. November 1294, Kl. 6.

Ingen var fraværende.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 31. Oktober 1924 fra Undervisningsministeriet, hvori meddeles, at Ministeriet, efter at Kommunalbestyrelsen i Skrivelse af 18. Oktober 1924 har erklæret sig villig til at afgive den af Ministeriet foretrukne under Plan Nr. 2 angivne Grund, hvis Areal er opgivet at være ca. 4300 m² eller ca. 10,910 Kv. Al., forventer, at Grunden ved Kommunens Foranstaltning matrikuleres og tilskødes Staten. (U. 58—1924).

Formanden (Parkov): Dette maa formentlig være et sikkert Tegn paa, at Sagen nu er i den bedste Gænge, og at videre Anledning til Ængstelse ikke er til Stede.

b. Skrivelse af 7. November 1924 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. November 1924. (T. F. 4256—1924):

Fag	Mænd	Kvinder
Arbejdsmænd	28	
Murere	1	
Snedkere	2	
Tømrere	2	
Skibstømrere	5	
Smede og Maskinarbejdere	2	
Typografer	1	
Personligt tilmeldte	19	3
Tilsammen	60	3

c. Skrivelse af 31. Oktober 1924 fra Grundejerforeningen for Ordrup—Skovshoved Sogne, hvori Opmærksomheden henledes paa det ønskelige i, at den Del af Hyldegaardsvej, der er nærmest Ordrupvej, reguleres og udvides, navnlig for saa vidt angaar Fortovene. (T. F. 4160—1924).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

d. Skrivelse af 8. November 1924 fra Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening med Henstilling om, at den projekterede Fælleskirkegaard for Kommunen anlægges paa Vintappergaardens Jorder eller i hvert Fald paa Ørnegaardens Jorder fremfor paa Smakkegaardens Jorder, der fortrinligt egner sig til Salg til Bebyggelse. (E. 78—1924).

Formanden: Denne Skrivelse henvises til Overvejelse i det kombinerede Udvalg, der bestaar af Kirkegaardsudvalget og teknisk Udvalg.

e. I Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 har Skoleudvalget i sit Møde den 4. November 1924 vedtaget at lade Børnebespisningen i Aar foregaa efter samme Regler som forrige Aar.

Blichfeld fastholdt sit tidligere tilkendegivne Standpunkt med Hensyn til Børns Adgang til Bespisningen. (U. 344—1924).

f. I Tiden 29. Oktober—10. November 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 5. November meddelt Kontorchef G. Birch, at Kommunalbestyrelsen efter Omstændighederne kan dispensere fra Servituterne paa Matr. Nr. 12ki af Gjentofte saaledes, at der ikke forlanges indrettet selvstændig Pigeværelse i Lejligheder i nævnte Ejendom. (T. F. 3813—1924).

Den 5. November meddelt Enkefru H. Tardini, Tjørnegaardsvej 19, forskellige Oplysninger om paatænkte Foranstaltninger til at hindre en af hende paaklaget Opfyldning med Affald paa hendes Ejendom ved Fæstningskanalen i Gjentofte m. m. (T. F. 3688—1924).

Den 6. November meddelt Prokurist A. Børresen, at Kommunalbestyrelsen kan anbefale forskellige Dispensationer vedrørende Matr. Nr. 91, 92 m. fl. af Emdrup, med Hensyn til hvilke

Ejendomme Paataleretten tilkommer Gjentofte Kommune, dog at det udtrykkelig forudsættes, at ingen af de omskrevne Bygninger benyttes til Beboelse. (T. F. 3765—1924).

Den 10. November meddelt Dansk Ingeniørforening, at Kommunalbestyrelsen for sit Vedkommende kan indgaa paa, at Sagen med Entreprenør Arnt Jensen afgøres af Ingeniør J. Møllmann som eneste Voldgiftsmand. (T. F. 4106—1924).

Den 10. November meddelt Overretssagfører Alb. V. Jørgensen som Sagfører for Ingeniør E. S. Hagemann, at Kommunen endnu i 8 Dage vil vedstaa sit Tilbud om Efterbetaling til Hr. Hagemann af et Beløb, stort 1127 Kr. 50 Øre, dog mod, at dette inden nævnte Frist modtages som fuld Afgørelse af alt Mellemværende mellem Kommunen og Hr. Hagemann vedrørende den paagældende Sag. (T. F. 4164—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

g. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 28 Oktober 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af et Laan i Henhold til Lov af 23. December 1922, som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give Entreprenør Thomas Kr. Nielsen, Ordrup til Boligopførelse;
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Overintendant C. C. Hansen, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Skovvej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø 178—1924);
3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Ekviperingshandler H. C. Andersen, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Kildeskovsvej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 176—1924);
4) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Styrmand Aage Køhler, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Ledreborg Allé, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 180—1924);

5) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Fuldmægtig P. Braae, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Lundegaardsvej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 181—1924);
6) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Ingeniør O. Walløe, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23 December 1922 paa 8000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Ellegaardsvej, idet man dog ikke kan garantere for Statslaanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 167—1924);
7) overfor Statsboligfonden at udtale, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anbefale Andragende fra Sygeplejerske Frk. Elisabeth Fenger og Jordemoder Frk. Fanny Fiehn om Statslaan til en Tilbygning til det af dem erhvervede Fødehjem „Tagesminde". (Ø. 174—1924);
8) overfor Statsboligfonden at anbefale Andragende fra Tømrer P. F. Kuhlmann om, at det ham tilstaaede Statslaan til Boligopførelse forhøjes fra 5,500 til 6,000 Kr. (Ø. 167—1923);
9) overfor Statsboligfonden at anbefale Andragende fra Bryggeriarbejder R. W. Jacobsen om, at det ham tilstaaede Statslaan til Boligopførelse forhøjes fra 10,000 Kr. til 10,500 Kr. (Ø. 152—1923);
10) overfor Statsboligfonden at udtale, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anbefale Andragende fra Fuldmægtig H. H. Madsen om Forhøjelse af det ham tilstaaede Statslaan — uden kommunal Garanti — til Opførelse af et Hus ved Svalevej. (Ø. 45—1923);
11) at vælge Tømrermester E. Gottschalck Hansen som Vurderingsmand til Ejendomsskyld og Grundskyld for Ordrup Sogn i Henhold til Lov af 7. August 1922, § 10, for Tiden indtil 30. Juni 1930 i Stedet for Snedkermester Fr. Schiøth, der har ønsket sig fritaget for Hvervet, og at vælge Malermester Thaarup som Suppleant. (S. 908—1924);
12) at anbefale Andragende fra O. V. Svendsen om Bevilling til at drive Beværtning uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke i Ordrup Afholdshjem, Ordrupvej 79. (Ø. 175—1924);
13) at afslaa Andragende fra Grosserer Gutzon Münster om Nedsættelse af Lejeafgiften samt om Formindskelse af den stillede Garanti for Plakatsøjlerne. (T. F. 3683—1924);

14) at overdrage Brødrene A. & O. Johansen Leveringen af 100 Stkr. 7 m/m Vandmaalere for ialt 3,300 Kr. og Brødrene Dahl 200 Stkr. 2 m³ Maalere for ialt 7,400 Kr. (T. F. 3911—1924);
15) at godkende et af Teknisk Forvaltning foretaget Indkøb af Bly hos Firmaet Bang & Pingel til Brug for Vandværket. (T. F. 3919—1924);
16) at modtage Tilbud fra Weilbach & Cohn paa Levering af Stophaner og Mærkeplader for Stophaner til Vandværket. (T. F. 3930—1924);
17) at overdrage Edwards & Rasmussen Leveringen af Rør og Façonstykker, Brdr. Dahl Leveringen af Brandhaner og Skydere samt Bang & Pingel Leveringen af Stophanedæksler, alt til Brug for Vandværket. (T. F. 3953—1924);
18) at modtage Tilbud fra Anlægsgartner Carl Nielsen paa Gartnerarbejdet ved Øregaard Gymnasium for et Beløb af ialt 1087 Kr. (T. F. 3954—1924);
19) at bevilge Gjentofte Kommunes Hjælpekasse et ekstraordinært Tilskud paa 20,000 Kr. til Afholdelse af almindelig Hjælpekassehjælp. (A. 201—1924);
20) at anbefale Andragende fra Bestyrelsen for Landsforeningen af Menighedsraad og Menighedsraadsmedlemmer om, at Tillysning til Kirkestævne maa blive afskaffet. (A. 197—1924);
21) at meddele Fabrikant Ferlov Tilladelse til at sælge en ham og Grosserer William Nielsen tilhørende Grund ved Tranegaardsvej — købt af Kommunen — til Kaptain K. A. Foss bl. a. paa Vilkaar, at en Obligation paa 8000 Kr., som Kommunen skal lade henstaa i den paagældende Parcel indtil 11. December Termin 1928, maa blive henstaaende til 11. December Termin 1934, idet dog Renten vil være at forhøje fra 5 pCt. til 6 pCt. p. a. fra 11. December 1928 at regne. (E. 159—1924).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Forslag om at indgaa til Indenrigsministeren med Andragende om ved Valg af Medlemmer til Gjentofte Kommunes Hjælpekasses Bestyrelse at maatte anvende de i Lov Nr. 101 om kommunale Valg af 29. Marts 1924 indeholdte Regler eller den til enhver Tid gældende kommunale Valglov.** (S. 1511—1924. 2den Beh.; 1ste Beh. skete i off. Møde den 28. Oktober 1924).

Formanden: I sidste offentlige Møde fremsatte jeg paa et

Flertals Vegne indenfor Administrationsudvalget — Toldbergs og egne Vegne — Forslag om, at Kommunalbestyrelsen indgaar til Indenrigsministeriet med en motiveret Anmodning om, at der med Hensyn til Valg af Medlemmer til Hjælpekassens Bestyrelse, i Lighed med, hvad der ved Lov af 11. Februar 1921 er sket for Københavns og Frederiksberg Kommuners Vedkommende, for Gjentofte Kommunes Vedkommende maa blive søgt fornøden Lovhjemmel tilvejebragt for, at der i Stedet for Bestemmelserne i §§ 6—10 i Hjælpekasselov af 29. April 1913 — angaaende Valgbarhed, Valgret, Valgs Forberedelse og Foretagelse m. v., følges de Regler, der indeholdes i Lov Nr. 101 om kommunale Valg af 29. Marts d. A. eller den til enhver Tid gældende kommunale Valglov.

Et Mindretal af Udvalget (Christensen) havde forbeholdt sig sin Stilling.

Imidlertid ønskede man Sagen sendt til 2den Behandling, dette Ønske blev imødekommet, og nu i Aften skal vi altsaa foretage 2den Behandling deraf.

Som jeg nævnte sidst, er Bestemmelsen om, at den til enhver Tid gældende kommunale Valglov skal være gældende ved Valg til Hjælpekassens Bestyrelse, indført i Københavns og Frederiksberg Kommuner, og der er ingen Tvivl om, at det vil i alle Henseender være en Lettelse for Kommunen, baade for Administration og Borgerne, om vi herude indførte samme Bestemmelse.

Paa det nævnte Flertals Vegne skal jeg fastholde vor Indstilling.

Christensen: Siden 1ste Behandling fandt Sted, har vi fra vor Gruppes Side overvejet dette Spørgsmaal, men vi kan ikke støtte det Forslag, som Flertallet af Udvalget er fremkommet med.

Vi har fra vor Side altid arbejdet for at faa indført saa korte Opholdsbestemmelser som muligt med Hensyn til Valgret, og hvis vi nu gik med til denne Indstilling, vilde det betyde, at Opholdsbestemmelsen angaaende Valgret til Hjælpekassebestyrelsen blev forlænget yderligere. Opholdsbestemmelsen vedrørende kommunale Valg er gaaet ned fra 2 Aar til $^{3}/_{4}$ Aar, men for Hjælpekassens Vedkommende er der hidtil kun krævet et Aars Ophold i vedkommende Kommune forud for Valget, ved den her foreslaaede Ændring, vil Tiden blive forlænget med 3 Maaneder, det kan vi ikke være med til; som det er i Øjeblikket, er Opholdsbestemmelsen efter vor Formening rigelig lang nok i Forvejen.

Formanden: Christensen gør selv opmærksom paa, at ved den ny kommunale Valglov blev Bestemmelserne om Opholdets Varighed indskrænket betydeligt, nemlig fra 2 Aar til $^5/_4$ Aar.

Det er ogsaa bekendt, at man i Københavns Kommune netop har ønsket, som Flertallet af Kommunalbestyrelsen herude ønsker det, at man skulde have de samme Regler gældende for Valg til Kommunalbestyrelse og Hjælpekasse, og at det skulde være de til enhver Tid gældende Regler for kommunale Valg, der gjaldt. Hvis man, næste Gang der sker en Ændring, bestemmer, at Opholdsbestemmelsen for kommunale Vælgere skal forkortes yderligere, ja, saa hænger Hjælpekassen — om jeg saa maa sige — paa sine Opholdsbestemmelser. Det synes mig derfor ganske naturligt at lade disse Valg følges ad, saa faar Opholdsbestemmelserne for Valg til Hjælpekassen Adgang til at blive forkortet, hvis noget saadant skulde ske for den kommunale Valglovs Vedkommende.

Keiser-Nielsen: Jeg tiltræder de af Christensen fremsatte Udtalelser. Det er ogsaa mit Princip, at Opholdsbestemmelserne bør forkortes saa meget som muligt. Skulde det ske, som den ærede Formand peger paa, at Bestemmelserne for den kommunale Valglov ændres, maa vi naturligvis til den Tid fremkomme med Forslag om at ændre Reglerne for Hjælpekassevalget i Overensstemmelse dermed.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 9 Stemmer mod 5; 1 Medlem var midlertidig fraværende.

2. **Spørgsmaal om Afholdelse af Instruktionskursus for Gymnastiklærerinder.** (U. 321—1924).

Næsted: I en Skrivelse af 17. Oktober 1924 har Gymnastikinspektør Frk. Else Thomsen, København, forespurgt, om Gjentofte Kommunes Skolevæsen ønsker sammen med Københavns og Frederiksberg Skolevæsen at lade afholde et 5 Dages Instruktionskursus for Gymnastiklærerinder med Frk. Bjørksten, Finland, som Leder. Udgiften, 800 Kr., tænkes fordelt mellem de 3 Kommuner saaledes: København 400 Kr., Frederiksberg 200 Kr., Gjentofte 200 Kr.

Et Flertal indenfor Skoleudvalget mener, at saadanne Instruktionskursus vil være af Betydning for Lærerinderne herude, og da vi yderligere plejer ved den Slags Ting at gaa sammen med

Københavns og Frederiksberg Kommuner, skal jeg paa dette Flertals Vegne indstille, at Kommunen erklærer sig villig til at deltage i Udgifterne ved dette Kursus Afholdelse, dog saaledes, idet vi alle i Udvalget finder Fordelingen af Udgifterne ubillig, at Gjentofte Kommune kun betaler 100 Kr. Det er den Skala, vi anvender, naar der ellers er Tale om lignende Summer indenfor de tre Hovedstadskommuner.

Et Mindretal af Udvalget (Engelstoft-Schmidt og Grønbech) har ikke kunnet tiltræde Flertallets Indstilling.

Grønbech: Naar Engelstoft-Schmidt og jeg har taget Særstilling i dette Spørgsmaal, er det ikke af Hensyn til Beløbets Størrelse — det er jo ikke ret stort — men især for Princippets Skyld. Naar vi her i Gjentofte Kommune er saa heldige at have en saa udmærket Leder af hele vort Gymnastik- og Idrætsvæsen, som vi har i Idrætsinspektøren, forekommer det os unødvendigt at ty til fremmed Hjælp for at faa afholdt saadanne Kursus. Hvis vore Lærerinder trænger til saadanne Instruktionskursus, maa Idrætsinspektøren være den rette Mand til at afholde dem, og derfor har vi ikke kunnet følge Flertallet.

Keiser-Nielsen: Maa jeg sige overfor Grønbech, at det er ikke, fordi vi mener, at vore Lærerinder i og for sig trænger til et Kursus af den Art, som Idrætsinspektøren kunde holde for dem, men fordi det drejer sig om Gymnastik fra et fremmed Land; vi synes, det kunde være af Betydning for vore Lærerinder at se, hvad der præsteres der. Det vilde ogsaa være urigtigt af Gjentofte Kommune, naar de andre Hovedstadskommuner giver deres Lærerinder Lejlighed til at deltage i saadanne Kursus, da at holde sig tilbage.

Blichfeld: Det forekommer ogsaa mig i Modsætning til Grønbech, at naar der fra Lærerindernes Side udtales Ønske om Adgang til at dygtiggøre sig, og naar man fra de to andre Hovedstadskommuners Side har imødekommet et saadant Ønske, kan Gjentofte Kommune med den Standard, vi har herude, ikke stille sig afvisende, saa maa vi række dem en hjælpende Haand. Saavidt jeg husker fra Forelæggelsen af denne Sag i Udvalget, har netop Idrætsinspektøren, som Grønbech omtaler, varmt anbefalet Sagen.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 12 Stemmer mod 1; 1 Medlem stemte ikke. 1 Medlem var midlertidigt fraværende.

3. **Forslag angaaende Stipendier og Præmier for Elever i Gjentofte Kommunes Mellemskole- og Realklasser samt Gymnasiet.** (U. 329—1924).

Næsted: Der foreligger et Forslag fra Skoledirektøren angaaende Stipendier og Præmier for Elever i Gjentofte Kommunes Mellemskole- og Realklasser samt Gymnasiet.

Forslaget er fremkommet for at gøre vort Gymnasium ligestillet med Statens Gymnasier og for at udstrække de Goder, som derved vindes for Gymnasiet, til de Elever, som gaar i den kommunale Mellem- og Realskole.

Det er Meningen, at de Midler, som bliver bevilget i dette Øjemed, skulde anvendes som Oplægsstipendier, Livsopholdsstipendier samt som Flids- og Opmuntringspræmier.

Oplægsstipendierne kan kun uddeles til Elever i Gymnasieklasserne, som formenes at ville fortsætte deres Studier efter Skolegangens Ophør, og kommer først til Udbetaling, naar vedkommende Elev har forladt Skolen.

Livsopholdsstipendierne kan uddeles til Eleverne i Gymnasieklasserne, Realklasserne og fra ældste Hold af Præliminærkursus samt undtagelsesvis til Elever i 4. Mellemskoleklasse og paa yngste Hold af Præliminærkursus.

Medens Oplægsstipendierne som nævnt først kommer til Udbetaling, naar Eleven efter endt Skolegang fortsætter sine Studier ved Universitetet, kan Livsopholdsstipendierne udbetales ratevis til Elevernes Forældre eller Værge. For at kunne komme i Betragtning ved Uddeling af Stipendierne maa vedkommende Elev være flittig og økonomisk trængende. Indstilling foretages af Skolens Lærerraad og indsendes af Skoleinspektøren (Rektor) til Skoledirektøren inden 1. Maj for det følgende Skoleaar.

Flids- og Opmuntringspræmier kan uddeles til Elever i Gymnasie- og Realklasserne, 4. Mellemskoleklasse, 7. (og 8.) Klasse samt Elever paa ældste Hold af Præliminærkursus; der kan hertil anvendes 2 Kr. pr. Elev i den paagældende Klasse. Uddelingen foretages af Skolens Lærerraad og Meddelelse herom tilstilles Skoledirektøren ved Skoleaarets Slutning.

Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg indstille, at der opføres 4000 Kr. paa det kommende Aars Budget til Stipendier og Flids- og Opmuntringspræmier.

Jeg vil gerne for egen Regning foreslaa en Ændring vedrørende selve Gymnasiet, nemlig at der tilføjes: For det kommunale Gymnasium bliver Fremgangsmaaden ved Uddelingen af

Oplægsstipendier, Livsopholdsstipendier samt Flids- og Opmuntringspræmier de for Statens Gymnasier gældende Regler.

Volmar Jensen: Selve Indstillingen skal jeg ikke udtale mig om, jeg vil blot sige, at jeg synes, det er underligt, at Sagen kommer frem paa dette Tidspunkt, naar det er Meningen, at den skal med paa Budgettet. Hvis vi i Aften vedtager, at vi vil anvende disse Penge i det angivne Øjemed, behøver vi ikke at tage Sagen op paa Budgettet. Det havde været naturligt at vente med denne Sag til Budgettet.

Næsted: Det er netop for at have Hjemmel til at kunne opføre Beløbet paa Budgettet, at vi mente det rigtigst at optage Spørgsmaalet allerede nu.

Volmar Jensen: Man behøver ikke Hjemmel til at stille et Forslag til Budgettet; saavidt jeg har forstaaet, kan man altid stille Forslag til Budgettet. Dette er kun sket for at sikre sig, at Sagen gaar igennem ved Budgetbehandlingen.

M. E. Jensen: Jeg synes ogsaa, det er en underlig Fremgangsmaade, her er anvendt. Hvis vi alle skulde komme frem med Særforslag hver Gang vi ønskede en ny Bevilling paa vort Budget, vilde der komme mange saadanne Forslag frem i Aarets Løb.

Da nu Sagen er kommet frem, kan vi maaske afgøre den med det samme og saaledes spare en Debat derom igen ved Budgetbehandlingen; saa vil det til den Tid kun være selve Beløbets Størrelse, det drejer sig om.

Næsted: At en Ting staar paa Budgettet er ikke det samme som at den er bevilget.

Aarsagen til, at Spørgsmaalet kommer frem nu, er den, at Skoleudvalget i et Møde den 24. Juni i Aar anmodede Skoledirektøren om at udarbejde et Forslag vedrørende denne Sag til næste Aars Budgetlægning — den, vi nu staar overfor. Det er sket, og saa forekommer det mig givet, at man fra Udvalgets Side saa snart et saadant Forslag foreligger, ogsaa bringer det frem paa Kommunalbestyrelsens Bord til Vedtagelse.

Volmar Jensen: Nej, det er at vende Sagen paa Hovedet. Den ærede Formand for Skoleudvalget (Næsted) siger, at fordi en Sag staar paa Budgettet, er det ikke nogen Vedtagelse. Men naar vi nu vedtager det her og saa bagefter fører det paa Budgettet, saa er det dog det omvendte Forhold.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt med 13 Stemmer; 2 Medlemmer stemte ikke.

4. **Ændring i Undervisningsplanen for Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen.** (U. 93—1924).

Næsted: I en Skrivelse af 21. Maj 1924 har Undervisningsministeriet krævet Haandgerningsundervisningen ført hele Mellemskolen igennem, saaledes at der gives 2 ugentlige Timers Undervisning i Haandarbejde for Pigerne i 3dje og 4de Mellemskoleklasse, og nu gælder det altsaa om at skaffe Plads til disse 2 Timer, idet der kun maa være 30 Timers Undervisning om Ugen; der skal altsaa skubbes nogle Fag ud.

Skoledirektøren foreslaar én Maade at gøre det paa, Fælleslærerraadet en anden. Om Fælleslærerraadets Forslag vil jeg dog straks sige, at medens det har Ret til at foreslaa, at Tegnetimen i 3dje og 4de Mellemskoleklasse bortfalder, er det imod Loven, naar det foreslaar, at en Gymnastiktime skal bortfalde for Pigernes Vedkommende, saa alene af den Grund kan man ikke gaa med til dette Forslag.

Skoledirektøren foreslaar, at de nævnte to Timer tilvejebringes ved 1) at Skrivetimen i 3dje Mlkl. bortfalder, 2) at en Regne- og Matematiktime i 4de Mlkl. bortfalder, og 3) at Tegning i begge Klasserne bortfalder for Pigernes Vedkommende.

Fælleslærerraadet foreslaar følgende Ændringer: 1) Tegnetimen i 3dje og 4de Mlkl. bortfalder, og 2) en Gymnastiktime i 3dje og 4de Mlkl. bortfalder for Pigernes Vedkommende.

Hele Skoleudvalget indstiller i Overensstemmelse med Skolekommissionen, at Skoledirektørens Forslag vedtages, dog med den Ændring, at Skrivetimen i 3dje Mlkl. bibeholdes, og at der bortfalder en Time i Historie i Stedet for, hvilken Ændring er tiltraadt af Skoledirektøren.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

5. **Oprettelse af 3 Lærerembeder og 2 Lærerindeembeder ved Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen.** (U. 261—1924).

Næsted: Der er af Skoledirektøren stillet Forslag om, at der oprettes 3 nye Lærerembeder og 2 Lærerindeembeder ved Kommunens offentlige Skolevæsen.

Paa Grundlag af Skoleplanen er det regnet ud, hvor mange Embeder vi skal have, og hvormange nye vi derfor maa oprette, og det viser sig som sagt at være 3 Lærerembeder og 2 Lærerindeembeder.

Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg, i Overensstemmelse med

Skolekommissionen, indstille, at disse 5 Embeder oprettes og opslaas ledige.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Spørgsmaal om gratis Afgivelse af Areal til eventuel Udvidelse af Veje paa Bjergegaardens Jorder.** (T. F. 4108—1924).

Lauritz Pedersen: Interessentskabet „Bjergegaarden" har ved Landsretssagfører C. Thorkild-Hansen i en Skrivelse af 29. September 1924 gjort Kommunalbestyrelsen opmærksom paa, at der er sluttet en Overenskomst i 1917 mellem Interessentskabet og Kommunen, hvorved Kommunen erhvervede et Stykke Areal til Udvidelse af Hellerup Kirkegaard, det var ca. 240,000 m² til en bestemt Pris, og at man ved denne Handel blev enig om, at Kommunen kun vilde forlange visse, bestemte Veje anlagt i 12½ Meters Bredde, medens andre Veje, som var skitseret paa en Plan, der forelaa ved Handelens Afslutning, skulde tillades anlagt i 10 Meters Bredde fra Kommunens Side, naturligvis under Forudsætning af, at Amtet vilde akceptere dette.

I Skrivelsen gør man nu opmærksom paa, at Kommunen ikke nogensinde maa stille som Betingelse for Dispensation med Hensyn til disse Veje paa 10 m, at Interessentskabet skal afgive gratis Jord, saafremt Kommunen senere skulde ønske at udvide disse Veje fra 10 m til en større Bredde; det har Kommunen efter Interessentskabets Formening ingen Ret til at forlange. Vi kan forlange en Tilbagervkning, saaledes at der ikke bygges paa den angivne Strimmel Jord, men vi kan ikke forlange, at den skal afgives gratis.

Det tekniske Udvalg har forespurgt Kommunens juridiske Konsulent og forelagt ham den Overenskomst, som blev sluttet i 1917, og Konsulenten er enig med Interessentskabet i, at saaledes som Interessentskabet mener, skal Overenskomsten ogsaa forstaas.

Denne Overenskomst finder Anvendelse paa den Sag, der foreligger for os i Aften, en Skrivelse fra Landsretssagfører Torkild-Hansen vedrørende Interessentskabet „Bjergegaarden"s Jorder. Der har teknisk Udvalg anbefalet og Kommunalbestyrelsen vedtaget at anbefale, at der gives Tilladelse til at anlægge forskellige Veje i 10 Meters Bredde, idet vi stillede som Betingelse, at Interessentskabet skulde afgive gratis Areal, hvis disse 10 Meters Veje fremtidig skulde udvides; nu gør Landsretssagføreren som sagt opmærksom paa, at det har vi efter hans Formening

ikke Ret til i Henhold til den Overenskomst, der er sluttet mellem os, idet Bjergegaardens Jorder er en Del af de Arealer, som Overenskomsten omhandler. Det er ogsaa rigtigt, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man indrømmer Landsretssagføreren, at han har Ret, og at Kommunalbestyrelsen frafalder Fordringen om Afgivelse af gratis Jord, idet vi tillige indstiller til Kommunalbestyrelsen, at den akcepterer Interessentskabets Standpunkt med Hensyn til Afgivelse af Arealer i Fremtiden, naar der bliver Tale om at give Selskabet Lov til at anlægge 10 Meter brede Veje.

M. E. Jensen: Vi fra vor Side tiltræder Indstillingen med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen — og det er den, som Indstillingen udelukkende drejer sig om — alene fordi vi er nødt til det, fordi der, som Formanden for teknisk Udvalg nu oplyser, af en tidligere Kommunalbestyrelse er disponeret og handlet saaledes, at vi er bundet; vi er derfor nødt til at anvende en anden Praksis end den, Kommunalbestyrelsen og dens Flertal har anvendt overfor alle andre Approbationer angaaende Vejanlæg, hvor man søgte om Tilladelse til at anlægge Vejene i indskrænket Bredde, som for Eks. her i 10 Meters Bredde.

Vi er som sagt juridisk bundet, og der er ingen Vej udenom for os. Naar jeg har taget Ordet, er det imidlertid for at understrege, at denne Sag er interessant ved to Ting, for det første, at der nu skabes en Praksis, forskellig fra de Arealer, som vi ellers har behandlet rundt omkring, og for det andet ved den Paavisning, som Sagen indeholder, og som Interessentskabet gennem Overretssagfører Werner har gjort gældende, at de Betingelser, der navnlig fra Flertallets Side hidtil har været holdt for gode og paakrævede for at anbefale Dispensation med Hensyn til Anlæget af Veje i 10 Meters Bredde, ikke alene ikke er saa gode, som det mentes, men i Virkeligheden er ganske irrationelle, saaledes som det ogsaa fra min Gruppes Side ved adskillige tidligere Diskussioner om dette Spørgsmaal er paavist her i Kommunalbestyrelsen. Derfor er Sagen interessant; man giver de Betragtninger Ret, som vi fra vor Side adskillige Gange har fremsat med Hensyn til disse Betingelser, som det nuværende Flertal har haandhævet, idet vi sagde, at de var for strænge og undertiden til Skade for et billigere Byggeri i Øjeblikket her i Kommunen.

Jeg skal iøvrigt ikke, medmindre jeg opfordres dertil, komme nærmere ind paa denne Del af Sagen; ved en anden Lejlighed bliver der nok Anledning til at komme ind derpaa, for Eks. naar

vi igen maatte faa Andragende frem om Approbation paa Anlæg af Veje i indskrænket Bredde.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Spørgsmaal om Udvidelse af Hyldegaardsvej.** (T. F. 3878—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 10. Oktober 1924 fra Skovshoved Sogns Grundejerforening om, at Hyldegaardsvej maa blive udvidet paa den østligste Strækning ud til Ordrup Jagtvej, paa Stykket mellem Statsbanerne og Ordrup Jagtvej.

Det er ganske rigtigt, at Hyldegaardsvej er smal, og Grundejerforeningen har Ret i, at Vejen trænger til Udvidelse paa dette Stykke.

Hyldegaardsvej vil imidlertid blive udvidet inden altfor lang Tid; der har sidste Aar været optaget et Beløb paa Budgettet netop til Udvidelse af Hyldegaardsvej, men vi har endnu kun faaet Udvidelsen gennemført for visse Dele af Vejens Vedkommende; der er et langt Stykke tilbage, som ikke er udvidet.

Et Flertal indenfor teknisk Udvalg mener ikke, at man kan imødekomme Grundejerforeningens Ønske om at udvide Hyldegaardsvej paa denne Strækning, uden at Beløbet dertil har været optaget paa Budgettet, naar man undlader at udvide den anden Strækning af Hyldegaardsvej, som har været optaget paa Budgettet, men Udvalgets Flertal mener, at man bør svare Grundejerforeningen, at man er betænkt paa at overveje Spørgsmaalet ved den kommende Budgetlægning, og denne Indstilling vil jeg for mit Vedkommende anbefale.

Jeg vil ikke stille Forslag om at bevilge Beløbet, for i teknisk Udvalg gaar vi altid den Vej, at vi overvejer ved Budgetlægningen, hvad der ønskes optaget paa Budgettet, saaledes at Kommunalbestyrelsen til sin Tid kan bestemme derom.

Et Mindretal af Udvalget (M. E. Jensen og Houborg) indstiller, at man imødekommer Anmodningen.

M. E. Jensen: Fra Mindretallets Side har vi ikke kunnet følge Flertallet i denne Sag, idet Houborg og jeg indstiller, at man imødekommer Andragendet.

Der ser farligt ud dernede, og der er, som den ærede Udvalgsformand (Lauritz Pedersen) sagde, udmærket Grund til at imødekomme denne Anmodning. Spørgsmaalet har været overvejet saa mange Gange, og jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke imødekommer Grundejerforeningen. Det forekommer mig under-

ligt at skulle svare, som Flertallet af Udvalget foreslaar; det er vel i Virkeligheden kun en pænere Maade at give et Afslag paa. Det er den pæne og smukke Façon, som Lauritz Pedersen fortrinsvis anvender, naar der skal gives et pænt Afslag. Denne Sag er imidlertid ganske klar, hvorfor kan vi ikke ligesaa godt sige: De 7000 Kr. det koster, vil vi anvende, det er ønskeligt, det er paakrævet at anvende dem; det Svar kan vi lige saa godt give Grundejerne med det samme. Arbejdet bliver jo ikke udført hurtigere af den Grund, end hvis det bliver optaget paa Budgettet om en Maanedstid; det vil først komme til Udførelse henad Foraaret. Saafremt vi vedtager i Aften at svare, at vi vil overveje Andragendet ved Budgetlægningen, staar Sagen i Virkeligheden hen i det uvisse, men det er vel det, der er Lauritz Pedersens Mening!

Dette Andragende kunde ligesaa godt have været overvejet nu indenfor teknisk Udvalg, og var man saa fra Flertallets Side kommet til det Resultat, som jeg haaber, man senere vil komme til, kunde der ligesaa godt have staaet i Indstillingen i Aften, at man vilde imødekomme Grundejerne, saa kunde Kommunalbestyrelsen have vedtaget det, og saa havde Grundejerforeningen vidst, hvad de havde at rette sig efter.

Det er ikke blot af rent formelle Grunde, at Lauritz Pedersen, Flertallet, foreslaar at svare som her indstillet; det er i Virkeligheden, fordi man har været betænkelig ved at imødekomme dette Andragende, Udvalgets Flertal har i Virkeligheden slet ikke noget Ønske derom. Hvis Forholdet var det, at det var af rent formelle Grunde, at man ønskede at svare som angivet, og at iøvrigt Forudsætningen var den, at man vilde udvide Vejen og optage Beløbet dertil paa det kommende Aars Budget, ja, saa var vi ikke blevet uenige om den Sag, saa kunde vi godt have fulgt Flertallet, men der er fra Flertallets Side aldeles ikke givet Udtryk for saadanne Tanker ved de Forhandlinger, vi hidtil har ført om Spørgsmaalet; vi fik en noget anden Opfattelse af Flertallets Stilling, og derfor indstiller vi i Aften, at man besvarer det foreliggende Andragende imødekommende.

Keiser-Nielsen: Sagen er ikke vanskelig; saavidt jeg kan se, er det kun en enkelt Grundejer, det drejer sig om, det er jo ikke saa langt et Stykke.

Den ærede Formand oplæste ved Mødets Begyndelse en Skrivelse fra en anden Forening, vist Grundejerforeningen for Ordrup—Skovshoved Sogne, om Udvidelse af Hyldegaardsvej nærmest Ordrupvej, og der blev nævnt Hensynet til Skolebørnene; der

er altsaa Ønske fremme om at faa Hyldegaardsvej udvidet baade forsaavidt angaar den østligste, som den vestlige Del. Hvis teknisk Udvalg ikke mener at kunne foretage begge Udvidelser, synes jeg, det er lidt vanskeligt at foretage den ene fremfor den anden. Det Andragende, her er Tale om, er indsendt før det andet, med mindre der findes ældre Skrivelser om Udvidelse mod Ordrupvej. Det maa overvejes, om man ikke kan tage fat paa Udvidelsen begge Steder samtidig.

Christensen: Den Udvidelse, her er Tale om, vedrører den østligste Del af Hyldegaardsvej, mod Ordrup Jagtvej. Jeg synes, at teknisk Udvalgs Flertal udmærket godt kunde være gaaet med til den Indstilling, som mine ærede to Partifæller i Udvalget (Houborg og M. E. Jensen) har fremsat. Det drejer sig om Stykket fra Pileallé til Ordrup Jagtvej, og paa dette Stykke findes kun to Grundejere, der ligger kun Haver langs Vejen, saa Udvidelsen vil i Virkeligheden være let at foretage. Vi skal kun erhverve det Areal, som er nødvendigt til Vejens Udvidelse og saa flytte de respektive Hegn tilbage; det kan vel næppe blive nogen særlig dyr Ekspropriation, naar der ingen Bygninger ligger paa Arealet.

Hyldegaardsvej bliver temmelig stærkt trafikeret, idet Viadukten jo fører over Banen ved Ordrup Jagtvej, og Vejen trænger derfor stærkt til en Udvidelse. Naar man kommer kørende fra Ordrup Jagtvej og skal ned ad Hyldegaardsvej, har man ikke fri Udsigt; der ligger Korsgaardshuset, men det vilde være af overordentlig stor Betydning at faa udvidet det nordlige Hjørne af Hyldegaardsvej paa dette Sted; i det Øjeblik Vejen blev bredere der, vilde man faa større Overblik; det vilde ogsaa hjælpe for dem, der kommer ad Hyldegaardsvej og skal skraas over til Teglgaardsvej, hvis den forholdsvis lille Udvidelse, her er Tale om, kunde blive bragt i Stand. Det er et farligt Vejkryds her, hvor Hyldegaardsvej, Ordrup Jagtvej, Teglgaardsvej og Skovshovedvej støder sammen, og det gælder derfor om at gøre Udsigten saa fri til alle Sider som muligt, og jeg vil derfor anbefale Mindretallets Indstilling, hvorefter Forholdene vilde blive forbedret i en nogenlunde nær Fremtid, frem for Flertallets Indstilling, der blot skyder Spørgsmaalet ud; jeg synes, at dette Spørgsmaal er for vigtigt til at blive skudt ud i en uvis Fremtid.

Volmar Jensen: M. E. Jensen udtalte, at dette kun var en pæn Maade at slaa Sagen i Stykker paa fra Flertallets Side. Maa jeg dertil sige, at Udvalgsflertallet bestaar ikke af Lauritz Pedersen alene, vi andre har, selv om vi sætter stor Pris paa

ham, et Medansvar, og jeg for mit Vedkommende er ikke gaaet med til Flertallets Indstilling for at slaa Sagen i Stykker, men fordi jeg har det Princip, at man, naar man udarbejder et Budget, et Overslag, over sine Udgifter, ogsaa bør holde sig dertil, i hvert Fald saa vidt muligt, naturligvis kan der gives Undtagelsestilfælde, men i det store og hele vil jeg holde mig til Budgettet og kun lade udføre de Ting som er optaget paa det løbende Aars Budget. Det er ikke rigtigt, som det skete før i en anden Sag, at man først faar et Forslag vedtaget her, saa vi bagefter, naar der bliver Tale om at opføre Beløbet paa Budgettet, paa Forhaand er bundet.

M. E. Jensen sagde videre, at man ikke under Udvalgsbehandlingen af denne Sag havde givet Udtryk for visse Tanker. Jeg synes ikke, det er heldigt her at tale om, hvad der er foregaaet i Udvalget. Til Gengæld vil jeg sige, at naar et Medlem kan udtale sig derom uden at blive standset af Formanden, maa vi andre ogsaa have Lov til at udtale os om, hvad vi formener, der er foregaaet i Udvalget, og hvis jeg ikke husker fejl — man kan som Regel bedst huske, hvad man selv har sagt — udtalte jeg, at jeg kun ønskede at svare Grundejerforeningen som her foreslaaet, fordi Beløbet ikke er optaget paa Budgettet. Jeg udtalte ganske tydelig, at min Stilling — Lauritz Pedersens kan jeg ikke garantere for — er den, at jeg ved at udsætte Sagen til Budgetbehandlingen, ikke mente, at den ikke skulde bringes til Udførelse, absolut ikke.

Formanden: Jeg er ganske enig i de Betragtninger, Volmar Jensen fremsatte om, at det, der foregaar i Udvalgene, ikke kan gøres til Genstand for Forhandling i Kommunalbestyrelsen, og at man derfor med saa meget større Frihed kan udtale sig i Udvalgene end her i Kommunalbestyrelsens offentlige Møder; derfor nedsætter man jo ogsaa Udvalgene.

Men jeg synes nu heller ikke, at den Udtalelse, der blev fremsat af M. E. Jensen, særlig røbede Statshemmeligheder, Udtalelser, som det var af stor Nødvendighed for Udvalget at bevare.

Det er som sagt fuldstændig korrekt, at Udvalgene og Udvalgenes Arbejde er omgærdet af Udvalgene selv, og at dette Gærde respekteres.

Houborg: Der er allerede sagt mange Ord om Berettigelsen af det Ønske, som Grundejerforeningen har fremsat om en Udvidelse af Hyldegaardsvej det paagældende Sted; der er ikke Anledning til at uddybe det videre.

Der er imidlertid en anden Ting, som har sin Interesse, efter min Mening den største Interesse i denne Sag, og det er dette, at vi nu er inde i en Periode, hvor Arbejdsløshedstallet er stærkt stigende, og Gjentofte Kommune har foretaget mange Afskedigelser blandt Arbejderne; det forekommer mig, at dette vejer noget med i dette Forslag, og jeg synes, vi skulde gøre, hvad vi kan for at sætte Arbejde i Gang. Dette lille Arbejde burde Kommunen selv udføre, saa den ikke var nødt til at afskedige sine Folk.

Jeg henstiller til Flertallet, som maaske ikke har haft Øjet aabent for denne Side af Sagen, at det endnu en Gang tænker over Forslaget og vil forstaa, at Arbejdsløshedstallet er saa stort nu, at der trænges til nogen Imødekommen ogsaa fra Gjentofte Kommunes Side.

Volmar Jensen siger, at han vil have Beløbet paa Budgettet. I dette Tilfælde vil han først have Beløbet paa Budgettet og derefter Bevillingen vedtaget — for at have Overblik over Forholdene. For et Par Minutter siden stemte Volmar Jensen dog for Næsteds Forslag — jeg ved ikke, om hans Hukommelse svigter paa visse Punkter.

Jeg vil støtte Mindretallets Indstilling til Fordel for de Arbejdsløse og til Fordel for Kommunens Borgere, og jeg henstiller, at vi selv udfører dette Arbejde, som vi tidligere har gjort det; vi kommer ikke i Forlegenhed for dygtige Kræfter til at lede det, dem har vi i vor Ingeniørstab, og Beløbet, det er ca. 7000 Kr., der er Tale om, vil i det væsentlige blive brugt netop til Arbejdsløn.

Lauritz Pedersen: Det er en Misforstaaelse af M. E. Jensen, naar han tror, at det er Flertallets eller min Mening, at vi ved at foreslaa en Ting optaget paa Budgettet, dermed skulde mene en Slags Begravelse; det er der aldeles ikke Grund til at tro, og jeg maa dog sige, at jeg tror heller ikke, at M. E. Jensen ved nærmere Overvejelse vil fastholde det — det er ikke rigtigt i hvert Fald.

Jeg kan ikke imødekomme Ønsket om, at man skulde udvide dette Stykke af Hyldegaardsvej, før man har foretaget en Udvidelse af Vejen paa den Strækning, der har været optaget paa Budgettet. Det tekniske Udvalg har været inde paa, at man skulde have udført mere af Hyldegaardsvejs Udvidelse, end der er bleven udført, men Arbejdet er stadig blevet udskudt af økonomiske Grunde; Sagen har været sendt til Overvejelse i Økonomiudvalget, og derved er en Udskydelse foranlediget; det er ikke teknisk Udvalgs Skyld, det er nærmest at regne Økonomi-

udvalgets Skyld, idet dette, af økonomiske Grunde, har foranlediget Arbejdet udsat. Nu at gaa hen og udvide en anden Strækning af Hyldegaardsvej, som i og for sig ikke kan siges at være mere paakrævet end den førnævnte, som man har været enig om at ville udvide, medens man blot ikke har kunnet enes om Tidspunktet derfor, vilde forekomme mig urigtigt. Jeg maa derfor stadig fastholde Forslaget om, at vi ved Budgetlægningen overvejer Spørgsmaalet. Behandlingen skal foregaa ret snart, og der er overvejende Sandsynlighed for, at teknisk Udvalg vil foreslaa Beløbet optaget paa Budgettet; om det bliver optaget paa Budgettet til sin Tid, tør jeg ikke sige noget om, det er ikke alene teknisk Udvalg, som bestemmer om en Ting skal paa Budgettet eller ej, Sagen skal videre behandles i Økonomiudvalget og kommer siden til Afgørelse i Kommunalbestyrelsen.

M. E. Jensen: Dette med „Principper" og „Budgettet" er godt, det er jeg ogsaa Tilhænger af, og det har jeg adskillige Gange givet Udtryk for, men den Budget-Doktrinarisme, som jeg ser udfolde sig her i Aften, synes jeg ikke om.

Med Hensyn til Budgettet ... (Formanden: Skal vi nu ind paa en langvarig Diskussion om Budgettet?) ... Jeg havde været færdig nu, hvis ikke Formanden havde afbrudt mig ... (Formanden: Ja, det siger De saa ofte; det plejer dog ikke at være Tilfældet) ... Jo, jeg havde været færdig nu ellers.

Naar Lauritz Pedersen med Flertallet foreslaar, at der skal svares, at vi vil overveje Spørgsmaalet ved Budgetbehandlingen, betyder det efter Lauritz Pedersens Opfattelse af Budgettet ikke Spor, for Lauritz Pedersen og Flertallet har den Mening — det har han saa ofte givet Udtryk for — at den Omstændighed, at en Ting bliver opført paa Budgettet, betyder ikke Spor i Retning af, at den kommer til Udførelse, tværtimod, i den Henseende tager man en meget stærk Reservation — det har vi set den ene Gang efter den anden. Det, at den vestre Del af Vejen, som blev overvejet sidste Aar, kom paa Budgettet, betød ikke ret meget. Lauritz Pedersen siger nu, at det betyder noget, at en Sag bliver optaget paa Budgettet, men i samme Øjeblik tilføjer han, at hvorvidt dette ogsaa betyder noget i Retning af, at Arbejdet kommer til Udførelse, maa han reservere sig mod, og derfor faar disse Mennesker i Virkeligheden ingen Besked, hvis vi svarer dem som foreslaaet af Flertallet. Jeg kan virkelig ikke, skønt jeg ellers gerne vil være enig med de Herrer, se, at det betyder noget. Er der nogen Forskel paa, om vi bruger det Beløb, her er kalkuleret, eller et andet Beløb, som er optaget paa Budgettet?

Er der optaget Summer paa Budgettet til Udgifterne vedrørende vort Vejvæsen, maa vi kunne regne med de Summer, og om vi saa af forskellige Grunde her, som vi har gjort mange andre Gange tilforn andre Steder, tager en Sum paa Budgettet, der er opført til een Vej, og anvender den til en anden Vej, fordi vi finder det mere opportunt, kan jeg ikke se, skulde kunne gøre noget; det har vi som sagt gjort mange Gange før. Hovedsagen er dog, at Pengene findes paa Budgettet, og naar der netop til Udvidelse af Hyldegaardsvej er optaget et Beløb, synes jeg godt, man deraf kunde tage de 7000 Kr., som her er Tale om; vi behøver ikke at faa Samvittighedsnag, selv om vi svarede Grundejerforeningen imødekommende i dette Tilfælde.

Med Hensyn til det rent saglige om dette Spørgsmaal er Forholdet det, at man fra Flertallets Side ikke mener at kunne gaa med til denne Udvidelse nu, ikke fordi den i og for sig ikke kunde være lige saa paakrævet som i den anden Del af Hyldegaardsvej, men fordi denne Del, den vestligste, har været optaget paa Budgettet, og derfor maa tages først. Jeg for mit Vedkommende har ikke noget imod, at man tager det hele paa en Gang og udvider Vejen samtidig baade mod Øst og Vest; det er lige haardt tiltrængt begge Steder. Overfor Lauritz Pedersens Betragtninger, vil jeg til Slutning blot gøre opmærksom paa, at Sagkundskaben med Hensyn til Vejvæsenet ikke er ganske enig i Betragtningerne om, hvilken Del af Vejen der trænger stærkest til at udvides; der er de sagkyndige, som mener, at en Udvidelse er haardest tiltrængt i den Ende af Vejen, der er Tale om i Aften.

Med Hensyn til Omtalen af Ting, som er foregaaet i Udvalget, har den højtærede Formand allerede udtalt sig. Man skulde dog ikke gerne komme saa vidt, at man ikke maa tale om Udvalget eller engang nævne, som jeg gjorde før, hvad man mente der har været Forudsætningen for en Sags Behandling i Udvalget; det skal vel ikke være nogen Hemmelighed!

Christensen: Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) bemærkede, at en Udvidelse af den vestlige Del af Hyldegaardsvej var mere paakrævet end her mod Ordrup Jagtvej, det kan jeg ikke være enig i. Naar man tager Hensyn til det rent færdselsmæssige, er der ingen Tvivl om, at det er mindst ligesaa paakrævet at udvide mod Øst som i den Ende, der støder op til Ordrupvej. Og dertil kommer, at en Udvidelse ved Ordrup Jagtvej jo er betydelig nemmere og billigere, idet der ikke ligger Bygninger her, men kun Haver; det drejer sig der-

for, som jeg sagde før, kun om at erhverve det fornødne Areal og saa flytte Stakitterne tilbage til den nye Grænse. Det vil være betydeligt vanskeligere mod Vest, idet der ligger en Del Bygninger, som skal eksproprieres; for den enes Vedkommende er Forholdet ordnet saaledes, at den ikke bliver disponibel før til April 1925, og derved bliver Udvidelsen i denne Ende af Vejen af sig selv skudt noget ud.

De Grunde, som Houborg anførte for at sætte Arbejdet i Gang ved Kommunens Foranstaltning, kan jeg fuldt ud tiltræde; saa gør vi dog noget i Retning af at afhjælpe den Arbejdsløshed, som nu staar for Døren. Af det Beløb, her er Tale om, gaar Hovedparten til Arbejdsløn. Jeg anbefaler det ærede Raad at stemme for Mindretallets Indstilling.

Lauritz Pedersen: Det er ikke rigtigt, at en Udvidelse af dette Stykke af Hyldegaardsvej er mere paakrævet end i den anden Ende af Vejen, mod Ordrupvej; det farligste Sted er der, hvor Vejen udmunder i Ordrupvej. Dèr er et meget farligt Hjørne, det er alle enige om, og teknisk Udvalg har været betænkt paa at raade Bod derpaa i lange Tider, og nu er det endelig lykkedes at faa en Bevilling dertil, og Udvidelsen vil blive foretaget.

Efter min Mening vil det være ganske uforsvarligt at benytte de Penge, som nu er bevilget til en Afrunding af Hjørnet der, til en Udvidelse af Vejen mod Øst. Forøvrigt er det slet ikke noget ubetydeligt Beløb, som vil medgaa til denne Udvidelse, saavidt jeg husker, lyder Overslaget paa 7000 Kr. Arbejdet kan ikke udføres, før Beløbet er optaget paa Budgettet, hvem skulde udrede saadanne Beløb?

Næsted: I Anledning af at forskellige ærede Medlemmer ogsaa under denne Debat har bragt Skoleudvalgets Fremgangsmaade paa Bane, skal jeg blot oplyse, at der paa indeværende Aars Budget staar opført et Beløb til Stipendier i Kommuneskolerne.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 9 Stemmer mod 4; 2 Medlemmer stemte ikke.

8. **Andragende om Tilladelse til at etablere en Automobilomnibusrute fra Kommunegrænsen ad Bernstorffsvej, Kildegaardsvej (forbi Amtssygehuset), Ellegaardsvej til Vangedevej ved Vangede Station.** (T. F. 3872—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende fra A/S Tolling om Tilladelse til at etablere en Automobilomnibus-

rute fra Kommunegrænsen ad Bernstorffsvej, Kildegaardsvej, forbi Amtssygehuset, ad Ellegaardsvej til Vangedevej ved Vangede Station.

Andragendet er af Amtsraadet sendt til Kommunalbestyrelsens Erklæring.

Det anføres i Andragendet, at Aktieselskabet gerne vil have Lov til at etablere denne Rute i Forbindelse med Amtssygehuset; Meningen er, at Aktieselskabet vil oprette denne Rute, naar Sygehuset kommer i Drift. Forinden den Tid er det næppe Meningen, at det vil oprette Ruten, det falder af sig selv, for der kan umuligt blive tilstrækkelig Trafik for en Bilrute ad denne Strækning, før Sygehuset kommer i Gang, dertil er den altfor lidt bebygget.

Paa teknisk Udvalgs Vegne — dog med Undtagelse af M. E. Jensen, der har forbeholdt sig sin Stilling — skal jeg indstille, at Andragendet ikke anbefales.

Flertallet af Udvalget mener nemlig ikke, at man bør give denne Tilladelse, fordi der fra Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab i Henhold til de Løfter, der er givet Gjentofte Kommune og Amtet, er stillet Forslag om Forbindelse mellem Sygehuset og Hellerup og Gjentofte. Forinden man er kommet til Ende med Behandlingen af disse Forslag, tør teknisk Udvalg ikke indstille til Kommunalbestyrelsen at anbefale Oprettelsen af den her projekterede Rute, idet den nemlig kan komme ind paa de samme Ruter, som N. E. S. A. vil befare, og man kan ikke have to Ruter løbende ved Siden af hinanden, og derfor foreslaar vi som sagt, at man undlader at anbefale i dette Tilfælde.

M. E. Jensen: Jeg kan ikke huske, hvorlænge siden det er, nu maaske snart et Aar, at vi havde en længere Debat om Automobilruter og Trafikmidler i det hele taget her i Kommunen. Den Gang var der ogsaa Tale om A/S Tolling, som søgte om Lov til at køre med Automobilomnibus ad Bernstorffsvej, hvor nu Sporvejen løber, og der var den Gang her i Raadet adskillig Sympati for denne Tanke ud fra den Betragtning, at man skulde skaffe Kommunens Borgere de Trafikmidler, som det er muligt at skaffe dem, tildels ogsaa ud fra den Betragtning, at nogen Konkurrence med Hensyn til Transport kunde være af det gode overfor det Selskab, som ellers med Hensyn til Sporvejsdrift har været monopoliseret, koncessioneret herude. Jeg husker, at der fra forskellige Sider indenfor 8-Mands Gruppen blev udtalt stærk Sympati for disse Tanker.

Nu foreligger der et Andragende fra A/S Tolling om at faa

Lov til at oprette en Personautomobilrute paa en Strækning, hvorpaa der ikke findes andre Transportmidler, hverken Sporveje eller andre koncessionerede Transportmidler. Og vi fra vor Side har i Princippet stor Sympati for, at man ikke lægger de Erhvervsselskaber eller de Folk, som maatte ønske at oprette Transportruter i Kommunen, Hindringer i Vejen, saa meget mindre, som Kommunens Beborere trænger stærkt til enhver Forøgelse af Transportmulighederne, navnlig i den Retning, her er Tale om, Vest paa. For saa vidt skulde det synes, at vi fra vor Side med stor Glæde og uden nogen som helst Betænkning vilde gaa med til at anbefale pure, maaske paa Tid, at A/S Tolling fik den Koncession, det her søger om. Imidlertid er Forholdet det, det erkender jeg, at man, saafremt man ønsker at have et koncessioneret Selskab til at drive Transportruter med bestemte Forpligtelser med Hensyn til Kørselshyppighed, Taksternes Højde o. s. v., ikke maa se bort fra, at der ogsaa dermed kan følge visse Forpligtelser til eventuelt ikke at sætte en anden Rute i Drift ad de Veje, der skal befares, men noget saadant foreligger jo ikke endnu for den omhandlede Strækning Vedkommende.

Det er rigtigt, at der er fremsat Forslag, som vi nu behandler, fra N. E. S. A.'s Side om Transportmuligheder netop ad denne Strækning. Jeg vil dog straks gøre opmærksom paa, at et af de Forslag, vi behandler, og maaske netop det, som vil blive gennemført, aldeles ikke berører den Del af Bernstorffsvej til Kildegaardsvej, som Aktieselskabet eventuelt vil komme til at køre paa, idet Linien ifølge dette Forslag skulde føres fra Hellerupvej ad Niels Andersens Vej, Baunegaardsvej til Gjentofte Torv. Det er ikke paa Forhaand givet, at Linien vil blive ført herud ad, det er saa meget mindre givet, som en af Forudsætningerne for at Trolley-Vognene skulde komme til at køre paa den første Del af Bernstorffsvej, formentlig afhænger af den Stilling, som Københavns Kommune vil tage til Sagen, og af Statsbanerne, idet denne Forbindelse med Omnibus, eventuelt Sporvej, ikke vil kunne tilvejebringes, uden at Overkørslerne paa Lyngbyvej bringes ud af Niveau ... (Formanden: Kommer vi ikke lidt for langt ind paa disse Fremtidsmuligheder; hvorledes Københavns Kommune og Statsbanerne eventuelt vil stille sig, kan ikke have særlig Interesse for det foreliggende Spørgsmaal) ... Det er nok muligt, at denne Sag efter den højtærede Formands Mening virkelig er en fjern Fremtidsmusik ... (Formanden: Det kan M. E. Jensen ikke udlede af mine Udtalelser, ingenlunde!) ... Jeg synes nu, det ligger nær ved; naar vi taler om denne Rute fra Kommune-

grænsen over Gjentofte til Vangede, synes jeg, det er ret nærliggende, at vi ogsaa diskuterer de andre Planer der er fremme, og de Forudsætninger ... (Formanden: Det er desværre haabløst at lede M. E. Jensen ind paa særlig at behandle det foreliggende Spørgsmaal og ikke strejfe altfor vidt omkring) ... Ja, det er en skønsmæssig Opfattelse, hvad der vedrører det foreliggende Spørgsmaal. For mig hører det, jeg har fremført hidtil, i høj Grad med til det foreliggende Spørgsmaal. De Argumenter og de Betragtninger, jeg har anstillet, forekommer mig ret nærliggende, men det er som sagt en Skønssag.

Vi maa ønske at skaffe de flest mulige Transportmidler for Befolkningen, for Borgerne herude, og derfor mener vi, at man ogsaa uden Skade og uden at løbe nogen som helst Risiko kunde anbefale Amtet at give den Tilladelse til Aktieselskabet Tolling, som det begærer her; den kan gives paa ganske sædvanlige Vilkaar, som enhver Tilladelse er givet paa, ogsaa til A/S Tolling med Hensyn til den Rute, som det for Tiden driver til Gjentofte, nemlig i Overensstemmelse med de gældende Færdselslove og efter de Regler, hvorefter Amtet giver saadanne Tilladelser. Det er ikke saaledes, at disse Tilladelser gives paa ubegrænset Tid; her kunde den gives paa samme Maade som Tilladelsen til Linien til Gjentofte og iøvrigt ogsaa til andre Linier er givet: at den til enhver Tid kan tages tilbage; det kan en saadan Tilladelse nemlig altid. I de Tilladelser, der hidtil er givet for andre Ruters Vedkommende, at det udtrykkeligt præciseret, at de til enhver Tid kan tages tilbage. Vi ved ikke, hvornaar denne Sporvejs- eller Omnibusforbindelse ad Bernstorffsvej bliver etableret, men A/S Tolling anfører i Andragendet, at det vil begynde at køre allerede i 1925, altsaa om ikke ret lang Tid, ad denne Rute, hvorved der vil blive skabt en forholdsvis god Forbindelse fra Vangede til Hellerup, og jeg synes derfor ikke, vi skal lægge os i Vejen derfor. Lad os handle rigtigt her, og lad os, uden at der er Fare for, at vi skader N. E. S. A.'s Planer, anbefale Amtet paa sædvanlige Vilkaar at give Tolling denne Tilladelse, saa han kan komme i Gang, idet han naturligvis maa være paa det rene med, at det Tidspunkt kan komme, hvor en saadan eventuel Tilladelse bliver taget tilbage. Det har Tolling indrettet sig efter før, og det vil han ogsaa kunne gøre her. Skulde han ikke kunne indrette sig efter en saadan Fremgangsmaade, synes han, at Tilladelsen, fordi den bliver givet paa saa sent et Tidspunkt, ikke har nogen Værdi for ham, staar det ham frit for at lade være at benytte den, saa kan han lade være at oprette denne Rute. Men

paa dette Tidspunkt allerede at slaa denne Transportmulighed ihjel, synes jeg ikke, der er Anledning til, saa meget mindre, som den sikkert ønskes af hele den Del af Befolkningen, der bor i det paagældende Kvarter af Kommunen, og saa meget mindre, som det ikke kan antages at medføre nogen som helst Risiko i nogen Retning. Derfor foreslaar jeg, at man i Aften vedtager at indstille til Amtet, at den søgte Tilladelse gives paa sædvanlige Vilkaar med det Forbehold, at Tilladelsen til enhver Tid kan tages tilbage.

Lauritz Pedersen: Naar A/S Tolling anfører i sit Andragende, at Hensigten er at sætte saa store Distrikter af Kommunen direkte i Forbindelse med Sygehuset, som her er Tale om, maa man gaa ud fra, at det naturligvis er Aktieselskabets Mening først at sætte denne Rute i Gang, naar Sygehuset kommer i Drift, slet ikke før. Det er saa selvindlysende, synes jeg, for denne Rute kan umuligt betale sig; intet forstandigt Menneske vilde oprette denne Rute, saalænge Sygehuset ikke er i Drift — der vilde ingen være at køre med. At give A/S Tolling Ret til at oprette denne Rute, naar Sygehuset kommer i Drift, vil sige det samme som at forbeholde Selskabet, at det faar Lov til at køre, og det kunde maaske foranledige, at Aktieselskabet køber Materiel og indretter sig paa en saadan Drift, medens der er Mulighed, ja maaske Sandsynlighed, for, at vi til den Tid maatte sige til Selskabet: Nu kan I ikke komme til at køre, for nu opretter vi en Sporvejsforbindelse eller en Forbindelse, der er ligesaa god som en Sporvej ad samme Rute. Det kan Kommunalbestyrelsen ikke gøre, og det bør den heller ikke gøre, det vilde være at gøre Selskabet Uret, og derfor mener jeg, at det er rigtigt, og det mener Flertallet indenfor teknisk Udvalg ogsaa, at vi ikke anbefaler det foreliggende Andragende.

Skulde det, som M. E. Jensen anser for muligt, og som maaske ogsaa er muligt, vise sig, at der ikke kommer nogen Sporvejsforbindelse eller dertil svarende Forbindelse ad disse Veje, er der Grund til at optage Sagen igen. Paa det nuværende Tidspunkt, hvor vi ikke ved, hvorledes Sagen udvikler sig, og hvor vi har til Overvejelse Forslag fra det Selskab, som besørger Sporvejskørslen i Øjeblikket, angaaende en Sporvejsforbindelse eller en Forbindelse, som maa siges at rangere lige med en Sporvejsforbindelse, ad den samme Rute, bør vi ikke give A/S Tolling Lov til at oprette en Bilrute, naar Sygehuset bliver færdigt, thi før vil denne Rute og kan den ikke blive oprettet; det vilde være at foregøgle Selskabet noget, som det muligvis ikke kan faa Lov

til at etablere til den Tid, da det vilde bruge Tilladelsen. Derfor mener jeg bestemt, at vi bør bære os ad som Flertallet af teknisk Udvalg har indstillet: at man fraraader, at den ønskede Rute etableres.

Blichfeld: Jeg synes, at den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) lægger mere i den Skrivelse, som er sendt os fra A/S Tolling, end der staar i den. Der staar ikke noget om, at denne Rute først skal bringes til Udførelse, naar Sygehuset er i Drift; det var, saa vidt jeg ved, heller ikke Meningen. Saavidt jeg husker, er det Meningen, at man inden altfor lang Tid vil paabegynde den. Og der siger jeg som M. E. Jensen: Det forekommer mig ikke, at man kan forholde Borgerne det Gode, det vilde være, at faa de to Punkter af Kommunen, Vangede og Hellerup, sat i nærmere Forbindelse med hinanden. Og A/S Tolling er jo allerede kendt her i Kommunen; de Vogne, det kører med, er gode og hele. Foretagendet anses for ret tilfredsstillende for de Borgere, som benytter sig af denne Forbindelse, saa jeg kan ikke se rettere, end at det yderste Grænsedistrikt af Kommunen, mod Gladsaxe Kommune, hele den store Del af Kommunen Vest paa, Vangede og omkring Vangede Station, vil nyde godt af en saadan Rute og stærkt benytte den.

Dette Hensyn til Forslaget fra N. E. S. A., som ganske vist har den Ære at have en Del af Kommunens Penge anbragt i sig, men som alligevel drives privat, synes jeg er lidt overdrevet; jeg kan ikke se, at N. E. S. A. i den Grad har Krav paa Hensyn fra vor Side, som det forekom mig, at Lauritz Pedersen gav Udtryk for. Vi staar i denne Sag med personlige Opfattelser; naar N. E. S. A. har tilskrevet Kommunalbestyrelsen om, hvad de agter at gøre, og naar vi ligger i Forhandling med dem derom — og her maa man huske, at Sporvejsselskabet er meget sensibelt, det vil sikkert stille visse Betingelser for, at Linien skal kunne betale sig, hvad der maaske kan blive et Spørgsmaal — finder jeg, at man i den Tid, der gaar indtil da, ikke vil kunne forsvare at slaa dette Forslag fra Tolling ned, da dette Forslag dog vil afhjælpe den Mangel i Kommunikationsmidlerne, som Beboerne i den vestlige Del af Kommunen lider under i Øjeblikket.

Det forekommer mig naturligt, om man gav dette Selskab, som har søgt om Koncession, Ret til den Konkurrence, som man netop ellers fra de Herrer af Flertallets Side er vant til at sætte i Højsædet: den fri Konkurrence, Initiativet, det kunde Borgerne jo kun høste Udbytte af, som de altid gør, naar Firmaer kriges paa det ene eller andet Omraade. Der kunde blive

Tale om eventuelt Tab for Kommunen, idet den har anbragt sine Penge i N. E. S. A., men denne Side af Sagen kan jeg ikke helt overse, navnlig ikke, fordi jeg jo ikke har Sæde i teknisk Udvalg og ikke har Spor af Kendskab til den Plan, der foreligger; indtil den engang bliver ført ud i Livet — og det er jo ganske uvist, naar det sker — synes jeg, det vilde være mest hensynsfuldt overfor Borgerne, om man satte de Dele af Kommunen, som dette Tilbud fra et privat Selskab omhandler, i Forbindelse med hinanden — det er der al god Grund til, og jeg vil derfor anbefale M. E. Jensens Forslag.

M. E. Jensen: Jeg kan ikke indse, at Lauritz Pedersens Betragtninger i og for sig kan have nogen Betydning, for A/S Tolling er ikke blind for, at der føres Forhandlinger i Øjeblikket om Sporvejsanlæg til Gjentofte; det er ikke nogen Hemmelighed, det ved ogsaa Tolling. De Argumenter, som Lauritz Pedersen for et Øjeblik siden fremdrog til Fordel for, at man nu skulde nægte dette Andragende sin Anbefaling, gjaldt i hvert Fald, om maaske ikke i saa stærk Grad, formentlig ogsaa den Gang, Flertallet sammen med os andre for ikke saa længe siden netop anbefalede Amtsraadet at give Tolling Tilladelse til at etablere 3 forskellige Bilruter her i Kommunen, bl. a. den Rute, som nu løber til Gjentofte. Længere er det ikke siden, at Tolling paa vor Anbefaling og med Lauritz Pedersens Velsignelse fik Tilladelse til at befare disse Ruter med Personautomobiler; de Argumenter, som gælder nu, maa som sagt ogsaa i nogen Grad have været gældende den Gang, for saa vidt som det ikke den Gang for Lauritz Pedersen, formentlig ikke for nogen af os, var nogen Hemmelighed, at der skulde eller burde komme Sporvej ret snart netop ad disse Linier. Jeg kan ikke se, at disse Betragtninger har noget videre paa sig nu, end de havde den Gang, vi gav vor Anbefaling til de nu etablerede Ruter. Jeg mener ogsaa, at A/S Tolling maa være bekendt med — som det var bekendt dermed i sin Tid — at det kun faar Tilladelsen paa den Maade, at den eventuelt kan tages tilbage.

Jeg har den Anskuelse, som jeg ogsaa fremsatte før, at der kan være Betænkeligheder ved at have flere Linier løbende ad samme Veje, naar man vil give et Selskab Koncession og paalægge det de Forpligtelser, som dermed følger, men jeg kan ikke for mit Vedkommende tage det Standpunkt, at det skulde betyde, at jeg uden videre vil være med til at slaa alle andre mulige Selskaber ned, ogsaa A/S Tollings Linier; det vil jeg nærmere overveje, jeg har ikke taget Stilling til den Del af Sagen endnu.

Lauritz Pedersen bemærkede, at hvis det Tilfælde skulde indtræffe, at den projekterede Linie ikke kommer til at løbe paa det Stykke af Bernstorffsvej, her er Tale om, kunde Tolling, naar vi var færdige med vore Overvejelser, altid komme igen, og saavidt jeg forstod, var der iøvrigt ikke, set fra Lauritz Pedersens Synspunkt noget til Hinder for, at denne Automobilrute kom til at løbe ad disse Veje. Men nu foreligger Andragendet jo, og jeg ser som sagt ikke nogen som helst Fare paa nogen Maade ved at anbefale det, ligesom vi anbefalede de andre Andragender for faa Maaneder siden angaaende bl. a. den Linie, som nu til stor Tilfredshed for Befolkningen løber til Gjentofte. Lad os være enige om, at N. E. S. A. eller Sporvejene har ikke selv været ude om af egen Drift at skaffe Befolkningen og Gjentofte Kommune, navnlig den vestlige Del af Kommunen, Transportmidler; man har der maattet nøjes med, at private Erhvervsselskaber har taget Opgaven op og skaffet de Ruter, som nu findes og som vi er glade ved. Og Forholdet er ovenikøbet det, at det er ikke saaledes, at Sporvejsselskabet er særlig ivrig for at være med til at etablere yderligere Transportmuligheder i Kommunen, og dette taler efter min Mening ogsaa i nogen Grad for, at man anbefaler det foreliggende Andragende; naar et koncessioneret Selskab ikke har megen Tiltro til egen Dygtighed eller til sine Evner paa dette særlige Omraade, synes jeg ikke, man skal stille sig altfor meget i Vejen for de private Selskaber, som ønsker at vise, at de baade kan og vil køre paa en saadan Maade, at Folk kan være tjent dermed.

Flertallets Indstilling vedtoges derpaa med 9 Stemmer mod 4; 2 Medlemmer stemte ikke. Det af M. E. Jensen stillede Forslag ansaas derefter som bortfaldet.

9. **Belysning af østre Forplads ved Ordrup Billetsalgssted.** (T. F. 3616—1924).

Lauritz Pedersen: Der blev i Mødet den 16. September af Medlem af Kommunalbestyrelsen Christensen gjort opmærksom paa, at Belysningen paa Forpladsen ved Ordrup Billetsalgssteds østre Side var mangelfuld. Forholdet er bleven undersøgt i den forløbne Tid af teknisk Forvaltning, og man har erkendt, at Belysningen er mangelfuld, naar der kommer nogen videre Trafik paa denne Forplads; i Øjeblikket er den meget lidt trafikeret, der kommer kun faa Køretøjer. Men Forholdet kan forandre sig, der kan blive mere Trafik, og saa maa der ogsaa være mere Lys.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man forbedrer Belysningen ved at opstille endnu en Lygte.

Der findes i Øjeblikket en Lygte i Tunnelen og en, hvor Vejen støder til Forpladsen; vi foreslaar, at der opstilles en Lygte til, ved Trappenedgangen til Tunnelen; derved opnaar vi, at hele Pladsen bliver bedre belyst.

Christensen: Jeg takker teknisk Udvalg for dets Tilslutning til mit Forslag om mere Belysning af Stationspladsen; det var, som jeg ogsaa fremhævede for nogen Tid siden, meget stærkt tiltrængt.

Samtidig vil jeg gerne efterlyse Sagen angaaende Belysning af Strandvejen. Det er mindst et halvt Aar siden, vi i Kommunalbestyrelsen vedtog, at Strandvejen skulde elektrisk belyses paa Strækningen fra Ahlmanns Allé til Sigridsvej, men Arbejdet dermed er ikke begyndt endnu. Nu kommer den mørke Tid, og Sporvejsfunktionærerne er meget kede af, at der ikke er indført elektrisk Belysning endnu. Med den Belysning der er i Øjeblikket er det vanskeligt for dem at se, hvilke Køretøjer der er paa Sporet foran, og nu, da Skinnerne begynder at blive fedtede af de vaade Blade og lign., er det forholdsvis svært at bremse, og det vilde derfor være en stor Betryggelse for Funktionærerne, om de kunde faa noget mere Lys over Vejen. Jeg henstiller til den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen), som tillige er Medlem af Bestyrelsen for Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab, at søge dette Belysningsspørgsmaal klaret hurtigst muligt.

Lauritz Pedersen: Det er ganske rigtigt, at Belysningen ikke endnu er færdig paa Strandvejen. Jeg har henvendt mig til Direktøren for N. E. S. A. og klaget derover, men Direktøren svarede, at Anlægget var bleven forsinket af forskellige Aarsager, men han mente, at det snart vilde være bragt i Orden. Dermed stillede han mig tilfreds, og jeg haaber, at den ærede Forespørger (Christensen) ogsaa vil være tilfreds med dette Svar foreløbig.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

10. **Belysning af Gamlehave Allé.** (T. F. 3971—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 15. Oktober 1924 fra Grundejere ved Gamlehave Allé om Belysning af Vejen med indtil 2 Lygter.

Alléen er nu ganske bebygget, og den er mørk, saa det erkendes, at den trænger til Belysning. Teknisk Udvalg mener dog,

det er tilstrækkeligt, at der opstilles een Lygte midt i Alléen, saa kan den lyse over hele Alléen; ved Hjælp af de Lygter, som findes paa Ordrupvej, vil Alléen være tilstrækkeligt oplyst, og paa Udvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at der opstilles een Lygte midt i Alléen.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

11. **Grænseregulering mellem Gjentofte og Københavns Kommuner.** (T. F. 3703—1924).

Lauritz Pedersen: Spørgsmaalet om Grænseregulering mellem Københavns og Gjentofte Kommuner er en stor Sag, som vi har behandlet tidligere i Kommunalbestyrelsen; det er derfor ikke nødvendigt for mig i Aften at komme ind paa Enkeltheder. Sagen blev behandlet her i 1922.

Skrivelsen angaar et Forslag fra Stadsingeniøren i København i Anledning af Lersørendens Regulering; den danner som bekendt Grænsen mellem Københavns og Gjentofte Kommuner fra Lundehussøen til Frederiksborgvej. Ved denne Regulering har Stadsingeniøren ment, det vilde være rigtigst, at Grænsen mellem de to Kommuner blev reguleret saaledes, at denne Rende vedblev at være Grænsen; dertil sluttede Kommunalbestyrelsen sig i 1922, saa jeg behøver som sagt næppe at tale videre om denne Sag.

Den foreslaaede Ordning medfører, at nogle Arealer af Gjentofte Kommune skal lægges ind under Københavns Kommune, medens nogle Arealer af Københavns Kommune skal lægges ind under Gjentofte Kommune. Det drejer sig ialt om ca. 8000 m² Areal, som fra Gjentofte Kommune skal lægges ind under Københavns Kommune, og om ca. 2000 m², som fra København skal lægges ind under Gjentofte Kommune; vor Kommunes Areal bliver altsaa lidt formindsket, ikke ret meget. Denne Omlægning skulde ske, ved at Kommunerne forhandlede med Lodsejerne, eventuelt eksproprierede disse Arealer og afhændede dem igen eller beholdt dem, som det nu kunde ordnes, og afholdt de Udgifter, som er forbundet dermed; det er kun Smaabeløb, maaske der kan finde Magelæg Sted.

Nu kommer Sagen frem til Kommunalbestyrelsen; den har været forelagt Københavns Kommunalbestyrelse, hvor de er gaaet ind paa den foreslaaede Ordning, saa man altsaa kan betragte denne Sag som værende i Orden, hvis vi her i Aften endelig vedtager Indstillingen. Københavns Kommune har ændret Planen lidt paa Foranledning af Stadsingeniøren, idet han har fore-

slaaet, at yderligere et Areal paa 1328 m² skulde erhverves at Københavns Kommune. Det drejer sig om en lille Trekant ved Frederiksborgvej, som Stadsingeniøren mente burde erhverves for at faa rettet Kommunegrænsen ud. Det mener vi imidlertid fra teknisk Udvalgs Side ikke at kunne anbefale, idet vi mener, at man nu maa holde sig til den oprindelige Plan om paa denne Strækning at følge den gamle Grænse; det kan ikke volde nogen Ulempe, og vi synes ikke, der er tilstrækkelig Grund til at afgive ogsaa dette Areal; vi foreslaar derfor, at dette Areal vedblivende hører til Gjentofte Kommune i Overensstemmelse med Stadsingeniørens oprindelige Plan. Jeg antager ikke, det vil volde nogen som helst Vanskelighed ved Sagens endelige Ordning, at vi fastholder vort oprindelige Standpunkt. Det er Forudsætningen for Overenskomsten, at Kommunerne deltager ligeligt i Omkostningerne ved Ekspropriationsforretningen; iøvrigt er der intet at bemærke udover hvad jeg har sagt ved Sagens Behandling i Mødet den 7. Marts 1922.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg i Overensstemmelse hermed indstille, at Omkostningerne ved Reguleringens formelle Berigtigelse — der kræves Statens Sanktion — som foreslaaet af Stadsingeniøren deles lige mellem Kommunerne, og at man med Hensyn til Stadsingeniørens Forslag om Overgang fra Gjentofte Kommune til Københavns Kommune af Matr. Nr. 20c af Vangede ved Frederiksborgvej ikke indgaar derpaa.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

12. **Opførelse af et nyt Kapel paa Ordrup Kirkegaard.** (Ø. 103—1922. 1ste Beh.).

Næsted: Spørgsmaalet om Opførelse af et nyt Kapel paa Ordrup Kirkegaard har haft en Skæbne, der i nogen Grad minder om Gjentofte Gymnasium, blot at Forhistorien er noget længere, idet den gaar tilbage til 1919 eller i Virkeligheden til 1917—18. Allerede paa det Tidspunkt, i 1918—19, var der opført et Beløb paa Budgettet til Ordrup Kapel, og siden har det været optaget paa hvert Aars Budget.

I 1919 kom der en Skrivelse fra Provst Munck, hvori han klagede over Kapellet og skrev, at „...Tilstanden var usømmelig og anstødelig for Folks Følelser..." Under Indtryk heraf gik Kommunalbestyrelsen med til at overdrage Arkitekt Edvard Thomsen at udarbejde en Plan til Opførelsen af et nyt Kapel, og i et Møde i Kommunalbestyrelsen i 1919 blev der gjort nær-

mere Rede for dette Kapels Indretning af den daværende For mand for Kirkegaardsudvalget, og Kommunalbestyrelsen vedtog følgende: „En af Udvalgsformanden forevist Plan med tilhørende Beskrivelse godkendtes med Tilføjende om, at Planen derefter tilstilles Bedømmelsesudvalget og desuden Menighedsraadet og de kirkelige Myndigheder til Godkendelse."

Dette skete, og fra disse Udvalg og Institutioner indløb Svar, som jeg ikke behøver nærmere at gaa igennem; man vilde være tilfreds med Kapellet baade i kunstnerisk og praktisk Henseende, naar der skete nogle mindre Ændringer, som nærmere præciseredes baade i Bedømmelsesudvalget og Menighedsraadets Skrivelser. Planen kom dog ikke til Udførelse i 1920—21, fordi det kneb med at skaffe Materialier.

I December 1921 fik vi en Skrivelse fra Grundejerforeningen for Ordrup—Skovshoved Sogne, hvori det henstilledes til Kommunalbestyrelsen, at Spørgsmaalet om Opførelsen af dette Kapel blev taget op igen, og Aaret efter, i 1922, fik vi en officiel Skrivelse fra Ordrup Menighedsraad om hurtigst muligt at raade Bod paa de eksisterende daarlige Kapelforhold paa Ordrup Kirkegaard. Paa dette Tidspunkt mente imidlertid Økonomiudvalget, da Kirkegaardsudvalget atter rørte ved Sagen, at der ikke var Midler til at foretage dette store Byggearbejde, som var anslaaet at skulle koste 80,000—85,000 Kr.; det er det Beløb, som er optaget paa Budgettet.

Naar vi nu bringer Sagen frem, er Anledningen den, at vi forleden Dag, den 7. November, modtog en Skrivelse fra Kommunegartneren, hvori han klager over Kapellets Tilstand, og man maa i Virkeligheden give ham fuldstændig Ret i de Klager, han har fremført.

For det første anfører han, at der er overordentlig ringe Plads, der er kun Siddepladser til 32 Mennesker, og det er umuligt at anbringe Stole, fordi disse vilde tage for megen Plads op, saa der ikke engang bliver Staaplads nok, ligesom den uundgaaelige Skraben med Stole paa Gulvet vilde fremkalde en generende Støj og forstyrre Handlingen. Som Forholdene er nu, staar Folk saa tæt paa, at de staar lige op ad Koret, hvilket er meget uheldigt.

Dernæst omtaler han Varmeforholdene, som er helt umulige; der er for højt til Loftet. I Virkeligheden kan Kapellet ikke opvarmes ordentligt, medmindre man skulde fyre saa stærkt op, at man bogstavelig talt kom til at genere Præsten og de paarørende, som sidder omkring Kisten.

Skydeportene er ogsaa ganske umulige, de bringer Spektakkel

og Uro, naar de slaas op og i under Begravelsen.

Kapellets Flisegulv er lagt direkte paa Jorden uden Fald eller Afløb og ser derfor aldrig ordentligt ud, og Utæthederne i Kapellet gør, at der altid er støvet; 10 Minutter efter at der er gjort rent, ser det lige saa støvet ud som tidligere.

Præsteværelset er 3×4 Alen; ofte maa Præsten lige før Begravelsen tale med nogle af de paarørende, og alt hvad der siges mellem dem, høres inde i Kapellet, idet Præsteværelset kun er skilt fra selve Kapellet ved et Forhæng.

Korets Plads er ogsaa overordentlig uheldig, og som jeg nævnte før, staar Følget lige op ad Koret, hvilket er i høj Grad generende for alle Parter.

Ligrummet er 5×4 Alen, det vil sige, at der anstændigvis kun er Plads til 2 Kister, medens der har været Tilfælde, hvor man har maattet huse 6—7 Kister.

Adgangen fra Ligrummet til Kapellet er yderst uheldig, der findes ikke noget Sted, hvor Familien kan pynte Kisten, inden den sættes ind paa Katafalken, og skal der en Dag være flere Begravelser lige efter hinanden — og det er jo ikke Graveren, som bestemmer det — maa Pyntningen af Kisten foregaa i usømmelig Hast.

Der mangler Belysning, hvilket er særlig uhyggeligt i Ligrummet, hvortil Kisterne jo gerne føres om Aftenen.

Dette er nogle af de væsentligste Anker; jeg kunde fremdrage flere endnu. Som Forholdene er i dette Kapel, er de til stor Gene for Borgerne og en Kilde til stor Utilfredshed.

Der er ingen Mulighed for at lappe paa dette Kapel, utilfredsstillende som det er i enhver Henseende. Hvis man vil gøre noget til Afhjælpning af disse Forhold — og indenfor Kirkegaardsudvalget er vi enige om, at der bør gøres noget nu for den Del af Borgerne, som bor i Ordrup Sogn og er henvist til at benytte dette Kapel — maa man skride til Opførelsen af et helt nyt Kapel, og vi indstiller derfor, at et nyt Kapel opføres paa Grundlag af de foreliggende Tegninger.

Naar vi foreslaar dette, paa Grundlag af de foreliggende Tegninger, skyldes det, at dels Menighedsraadet, dels Bedømmelsesudvalget har taget visse Forbehold, foreslaaet visse Ændringer, ligesom det jo er muligt, at den nuværende Kommunalbestyrelse ogsaa vil foretage visse Ændringer. Nu maa vi tage fat paa de Arbejder, som kan føre til, at der opføres et nyt Kapel paa Ordrup Kirkegaard.

Houborg: Det er jo en gammel Sag, det her drejer sig om.

Den ærede Formand for Kirkegaardsudvalget (Næsted) har refereret den ganske nøje, og jeg kan slutte mig til hans Udtalelser; vi maa nu alle samles i Raabet om, at der skal opføres et nyt Kapel paa Ordrup Kirkegaard, som med de nuværende Kapelforhold er overordentlig uheldigt stillet.

Den ærede Udvalgsformand gjorde opmærksom paa, at Præsteværelset kun er 3×4 Alen, men der er ogsaa andre Ting at klage over; bl. a. er Harmoniet saa lille og saa svagt, at det ikke kan høres, naar der er samlet et større Følge, som synger med.

Og naar man hen imod Aften kommer kørende med Ligene til Kirkegaarden for at hensætte dem i Kisterummet, er der et uhyggeligt Mørke paa Kirkegaarden. Det er vist den eneste kommunalt ledede Plads i Kommunen, hvor der ikke findes Spor af Belysning, og det virker særlig uhyggeligt paa de paarørende at komme ind i dette fuldkomment mørke Lighus. Jeg synes, der er al Anledning til at hæfte os stærkt ved Ønsket om og det berettigede i, at der bliver opført et nyt Kapel snarest muligt. Menighedsraadet og Præsten har da ogsaa Gang paa Gang stillet Krav om, at der blev opført et nyt Kapel.

Der findes i Kapellet en Kakkelovn, der i 1892 blev kasseret i Skovshoved Skole; den var ganske ubrugelig. Dette Monstrum af en Ovn, vilde, hvis man skulde varme Kapellet op med den, afgive en saadan Hede, at det vilde være komplet umuligt for Folk at være i Nærheden af den, og derfor er Forholdet det, som ogsaa Graveren peger paa i sin Skrivelse, at der nærmest fyres i denne Ovn, for at Folk kan se Ilden, der kan ikke fyres saaledes, at der virkelig bliver nogenlunde varmt for dem, der skal opholde sig der. Jeg synes, det er nedværdigende for Gjentofte Kommune, at der i dette Kapel er stillet en Kakkelovn op, som blev kasseret i 1892! Gjentofte Kommune, som altid er lovprist som en Foregangskommune! Ved denne Lejlighed synes jeg nok, man har Lov til at tvivle om Berettigelsen af saadanne Udtalelser.

Ogsaa for de paarørende, hvem Udgifterne paahviler, har det Betydning, om de kunde bruge Kapellet i Stedet for som nu i mange Tilfælde at anvende Kirken ved Begravelser, fordi Transporten af Kisten til Kirken er betydeligt dyrere, end om den blot skulde føres fra Ligrummet til Kapellet.

Alt i alt er Forholdene saaledes, at de er ganske uforsvarlige; det er værst selvfølgelig for den Del af Befolkningen, som skal bruge dette Kapel. Jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer af dette Raad, at de nu for Alvor tager fat paa Arbejdet og sørger

for, at Ordrup Kirkegaard kan faa et anstændigt Kapel, saa de kedelige Forhold, man har været undergivet i saa mange Aar, kan blive fjernede. Vi har talt om dette nye Kapel saa mange Gange, nu forekommer det mig at Tiden er inde til at skride til Handling, og vi maa derfor, som jeg begyndte med at sige, allesammen give Udtryk for den Mening, at Ordrup By og Sogn, Skovshoved med for den Sags Skyld, skal have et Kapel, som de kan være tjent med.

Formanden: Jeg er enig i Næsteds Udtalelser, at det ikke kan være forsvarligt at søge ved en Ændring af eller Tilbygning til det nuværende Kapel at opnaa et rimeligt og brugeligt Resultat. Hvis det ikke var andet end Kakkelovnen, det var galt med, havde man nok kunnet komme ud over Vanskelighederne. Houborg talte om Kommunens Ry som Foregangskommune! Jeg tvivler iøvrigt ikke om, at Gjentofte Kommune ogsaa tidligere har været en Foregangskommune, og det forekommer mig ikke, at dette ene Kapel kan forhindre, at man fremdeles ønsker at bevare det Hædersnavn, som man har gjort sig fortjent til den Gang.

Men selv om man fra alle Sider — ogsaa jeg — er fuldkommen enig i, at man bør gøre, hvad der staar i vor Magt for at indfri dette Løfte om Opførelsen af et nyt Kapel, skal der Penge til, og jeg vil derfor foreslaa, at Sagen overgaar til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i Økonomiudvalget, for at dette kan gøre Udvej for at skaffe de fornødne Midler. Det er ikke umuligt, at der vil medgaa ca. 100,000 Kr., og vi maa have Sikkerhed for, at vi ogsaa kan skaffe disse Penge, inden vi begynder at bygge Kapellet.

M. E. Jensen: Jeg skal indskrænke mig til en forholdsvis kort Bemærkning. Naar man hørte Formanden for Kirkegaardsudvalget (Næsted) motivere Opførelsen af et nyt Kapel med alle de frygtelige Mangler, der er ved den nuværende Ordning — jeg behøver ikke at gentage dem, de gjorde forhaabentlig et stærkt Indtryk paa hele Forsamlingen, og jeg haaber, de vil gøre et endnu stærkere Indtryk, naar Sagen kommer til Behandling i Økonomiudvalget, paa dettes Medlemmer — naar man hører, siger jeg, Formanden for Kirkegaardsudvalget fremsætte denne, ja, det er ikke Ordet, men lad mig sige: aldeles knusende Dom over de nuværende Forhold, og naar han saa stærkt fremhævede den uafviselige Nødvendighed af, at der blev opført et nyt Kapel, at man nu skred til Handling, maa man sige til sig selv: Hvorfor i Alverden er Kirkegaardsudvalget ikke kommet frem tidligere paa

Samlingen med dette Forslag. Sagen blev optaget paa Budgettet for et Aar siden, og man kunde for saa vidt godt være kommet frem med Forslaget for 5—6 Maaneder siden. Det kan dog næppe være saaledes, at Kirkegaardsudvalget ganske har glemt denne Sag! Det kan ikke være saaledes, som Næsted sagde, at Anledningen til at man fra Udvalgets Side nu tog fat paa Sagen, var den, at Kommunegartneren var kommet frem med en ny Klage over Forholdene og gjorde opmærksom paa, at der forelaa saadanne Forhold. Det kan dog næppe være Aarsagen! Men hvis det virkelig er Tilfældet, maa man jo være overordentlig glad for Kommunegartneren, fordi han har fremsendt denne Klage, der altsaa har vækket Kirkegaardsudvalget og dets Formand op til Daad, hvad de Forhold, som Næsted skildrede for os før, forlængst skulde have opfordret til, saa han paa Udvalgets Vegne var fremkommet med Forslag om Opførelsen af et nyt Kapel paa Ordrup Kirkegaard.

Toldberg: Inden denne Sag henvises til Økonomiudvalget, vil jeg kun sige, at et af de Forhold, som gør det ganske nødvendigt, at der opføres et nyt Kapel, er dette, at Afstanden mellem Ordrup Kirke og Kirkegaard er ret lang og Transporten foregaar ad en Færdselsvej; det er derfor i høj Grad nødvendigt, at et meget større Antal Begravelser end Tilfældet er nu, kan foregaa fra Kapellet. Jeg henstiller til Økonomiudvalget, at tage dette i Betragtning, naar Sagen kommer til Behandling der.

Keiser-Nielsen: Jeg havde ikke set Tegningerne til dette Kapel før nu, de cirkulerer blandt os. Det er angivet, at der i det store Hovedrum skal være 4 runde Nicher; de to, ser jeg af Tegningen, er tænkt udfyldt med et Par Kandelabre med Lys, elektriske eller hvad det nu bliver, paa begge Sider af Kisten og Præstens Stade, men for de to andre Nichers Vedkommende er der intet angivet. Hvad er der tænkt med disse to; de vil ikke komme til at se godt ud, hvis de staar tomme. Er der Tale om at stille nogle Statuer op eller hvad? Lys kan der næppe være tænkt paa, for Belysningen kommer oven fra her, men maaske disse to Nicher slet ikke skal være der. Vi vil jo gerne have, at Kapellet bliver saa smukt som muligt, ogsaa indvendigt.

Volmar Jensen: Jeg vil gerne støtte dette Forslag; jeg er glad ved, at Sagen er henvist til 2den Behandling, men jeg ved ikke rigtig, hvorledes Fremgangsmaaden skal være. Nu gaar Sagen altsaa til Økonomiudvalget, og naar vi saa faar den frem her igen og beslutter, at der skal bygges et nyt Kapel, skal der saa udarbejdes en nærmere Tegning? Hvis det er Tilfældet, har

jeg ikke noget imod en saadan Fremgangsmaade, men hvis det er saa, at vi skal tage Stilling til den Tegning, der foreligger i Aften, maa jeg anmode om, at Sagen bliver henvist til Ejendoms- og Byggeudvalget. Det er umuligt for mig, som ogsaa for første Gang ser Tegningen i Aften, at tage Stilling dertil og eventuelt godkende den. Og da det er nogle Aar siden, at Professor Thomsen har udarbejdet denne Plan, kunde jeg tænke mig, at han, hvis han blev spurgt paany — man har formodentlig ikke for nylig henvendt sig til ham i denne Sag — kunde ønske at foretage en enkelt Ændring. Hvis man er nogenlunde sikker paa, at der s k a l bygges et nyt Kapel, og det lader man jo til at være, saa Sagen for saa vidt godt kunde afgøres i Aften, vilde det have stor Interesse ogsaa for Overvejelserne i Økonomiudvalget, om man havde en nogenlunde sikker Plan at gaa efter.

N æ s t e d: Vi kan ikke i Kirkegaardsudvalget have noget imod, at Sagen gaar til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i Økonomiudvalget; det er rimeligt, at Bestemmelsen tages under Hensyn til Kommunens hele Økonomi. Jeg tror, at man ogsaa i Økonomiudvalget er ganske klar over, hvor hvor nødvendigt det er, der bliver bygget.

Med Hensyn til selve Planen vil jeg gøre opmærksom paa, at Nicherne, hvor der ikke er anvist Lyskandelabre, er tænkt fyldt med grønne Planter eller indrettet til Siddepladser, saa Kapellet kan gøres større eller mindre. Desuden er der et mindre Rum, som man har tænkt at anvende for Eks. til Børnebegravelser, hvor kun faa Mennesker samles.

Som jeg sagde før, er det selvfølgelig Kirkegaardsudvalgets Mening, og det ligger ogsaa deri, at vi indstiller, at Arbejdet tages op paa Grundlag af de foreliggende Tegninger, at henvise Sagen til Ejendoms- og Byggeudvalget; Kirkegaardsudvalget er jo ikke byggekyndigt, saa det er givet, at Sagen maa henvises til Ejendoms- og Byggeudvalget. Kunde det ikke tænkes, at den blev behandlet i begge Udvalg, baade Økonomiudvalget og Ejendoms- og Byggeudvalget, samtidigt, saa den rent tekniske Side af Sagen kunde være afgjort samtidig med at Økonomiudvalget havde endt sine Overvejelser? Det vilde jeg sætte stor Pris paa.

F o r m a n d e n: Det vilde være formaalstjenligt, saa sparede man Tid, og der kunde foreligge en Indstilling fra begge Udvalg samtidig for Kommunalbestyrelsen.

Hermed henvistes Sagen til 2den Behandling med mellemfal-

dende Behandling i Økonomiudvalget og Ejendoms- og Byggeudvalget.

Dørene lukkedes Kl. 7,45.

Mødet den 25. November 1924, Kl. 6.

Fraværende var: Fru Lehmberg paa Grund af Sygdom.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 15. November 1924 fra Skoledirektionen for Sokkelund Herred med Meddelelse om, at Undervisningsministeriet under 4. November har meddelt, at Hans Majestæt Kongen under 3. November 1924 har beskikket Overlærer ved Gjentofte Skole Ing. Mose, Overlærer ved Hellerup Skole V. Biilmann, Overlærer ved Maglegaards Skole S. Sunesen, Overlærer ved Ordrup Skole J. Broe, Overlærer ved Skovshoved Skole C. Pedersen og Overlærer ved Vangede Skole N. Gammelgaard til Skoleinspektører ved de respektive Skoler fra 1. November d. A. at regne. (U. 267—1924).

b. Skrivelse af 12. November 1924 fra Københavns Amtsraad med Samtykke for Kommunalbestyrelsen til af Kommunekassen at yde Lærerenke Fru Valborg Bacher et Tilskud paa 200 Kr. aarlig til hvert af hendes 2 Børn indtil deres fyldte 18. Aar. (U. 307—1924).

c. Skrivelse af 14. November 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at der ved Revisionen af Gjentofte Kommunes Enkebørnsunderstøttelsesregnskab for 1922—23 intet er fundet at bemærke. (Bogh. 64—1922-23).

d. Skrivelse af 14. November 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at der ved Revisionen af Gjentofte Kommunes Alderdomsunderstøttelsesregnskab for 1922—23 intet er fundet at bemærke. (Bogh. 64—1922-23).

e. Skrivelse af 14. November 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at der ved Revisionen af Gjentofte Kommunes Hovedregnskab for 1922—23 intet er fundet at bemærke. (Bogh. 64—1922-23).

f. Skrivelse af 21. November 1924 fra Sokkelund Herreds Provsti med Meddelelse om, at Hans Majestæt Kongen under 14. s. M. har beskikket cand. teol. A. E. Schjørring Jepsen til residerende Kapellan for Ordrup Menighed. (A. 232—1924).

g. Skrivelse af 14. November 1924 fra Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk med Meddelelse om, at Sjællands Stiftamt under 11. s. M. har konstitueret Murermester H. C. Büchler, Skovshoved, som Sognefoged i Skovshoved Sognefogeddistrikt under Sognefoged A. C. Andersens Forfald. (Ø. 193—1924).

h. Skrivelse af 13. November 1924 fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse med Fortegnelse over Antallet af de den 1. November 1924 indenfor de forskellige Fag værende arbejdsløse Personer i Gjentofte Kommune. (A. 226—1924):

		Mænd	Kvinder
Arbejdsmændenes (i Kbhvn.)	Arblk.	9	
Arbejdsmændenes (i Lyngby)	„	1	
Arblk. for Gjentofte med flere Sogne		40	
Billedskærernes	„	1	
Bogbinderiarbejdernes	„	2	1
Bogtrykfagets	„	3	
Bryggeriarbejdernes	„	3	
Det kv. Bryggeriarbejderforbunds	„		1
Elektrikernes	„	2	
Gartneriarbejdernes	„	3	
Guld, Sølv og Elektropletarbejdernes	„	1	
Handels- og Kontormedhjælpernes	„	7	
Konditoriarbejdernes	„	2	
Malerfagets	„	1	
Metalarbejdernes	„	12	
Murerfagets	„	3	
Skibstømrernes	„	5	
Snedkerfagets	„	9	
Sukkervare og Chokoladearbejdernes	„	1	

		Mænd	Kvinder
Tobaksarbejdernes	Arblk.	1	2
Tømrerfagets	„	7	
Udenfor Arbejdsløshedskasse		3	
Delvis arbejdsløse			3
	Ialt	116	7

i. Skrivelse af 19. November 1924 fra Bernstorff Grundejerforening med Henstilling til Kommunalbestyrelsen om, at den nylig etablerede Bilrute mellem Lyngby og Strandvejen ved „Over Stalden" maa blive forlagt saaledes, at Linien føres om ad Skovvej—Solbakkevej—Fortunvej—Femvejen i Stedet for, som Tilfældet er, ad Jægersborg Allé. (T. F. 4427—1924).

Formanden: Denne Skrivelse henvises til Overvejelse i teknisk Udvalg.

j. Skrivelse af 18. November 1924 fra Hellerup Grundejer- og Kommunalforening, hvori bemærkes, at det gennem Udtalelser i de lokale Blade er kommet til Foreningens Kundskab, at Kommunalbestyrelsen har rettet Henvendelse til Menighedsraadene angaaende Anlæg af en folkekirkelig Fælleskirkegaard enten paa Arealer af Smakkegaarden, Ørnegaarden eller Vintappergaarden, idet Kommunalbestyrelsen, inden endelig Afgørelse med Hensyn til Valg af Areal, kunde ønske en Udtalelse fra Menighedsraadene om dette Spørgsmaal, i hvilken Anledning Foreningen, der mener, at ikke alene de kirkelige Interesser bør være de afgørende, men i nok saa høj Grad de økonomiske, henstiller, at Fælleskirkegaarden ikke anlægges paa Smakkegaardens Jorder, der særlig egner sig til Bebyggelse, men enten paa Vintappergaardens eller Ørnegaardens Arealer. (E. 78—1924).

Formanden: Der er nedsat et Udvalg, som bestaar dels af Kirkegaardsudvalget, dels af Ejendoms- og Byggeudvalgets Medlemmer, til Behandling af denne Sag; jeg foreslaar denne Skrivelse henvist til dette Udvalg.

M. E. Jensen: Naar Gjentofte Kommunalbestyrelse har spurgt Menighedsraadene, og specielt disse, skyldes det den Omstændighed, at det paabydes i Loven: Menighedsraadene skal høres.

Overfor de Henvendelser, der fremkommer i denne Anledning fra andre Foreninger, som netop tager deres Udgangspunkt fra dette, at Kommunalbestyrelsen har spurgt Menighedsraadene, turde det maaske være paa sin Plads at minde om, hvad Aar-

sagen er til at Kommunalbestyrelsen har spurgt Menighedsraadene, nemlig at det er et Lovbud.

I Anledning af Skrivelsens øvrige Indhold, hvor Foreningen paa Forhaand søger at polemisere mod Menighedsraadene, skal jeg bemærke, at Menighedsraadene endnu ikke har udtalt sig, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa i Øjeblikket; det bliver der Lejlighed til senere.

Formanden: Det er der heller ikke Anledning til; denne Udtalelse staar for den paagældende Bestyrelses Regning — den har vi ikke Ansvar for. Foreningen maa ligesom alle andre Foreninger være berettiget til at henvende sig til Kommunalbestyrelsen.

Toldberg: Det er ganske frivilligt, at man paa dette Stadium har sendt Sagen til Menighedsraadene, idet Lovgivningen ikke paabyder, at man paa dette Stadium af Sagen skal henvende sig til dem. Det er først, naar Kommunalbestyrelsen har en fast Plan, at Menighedsraadene skal udtale sig; i Øjeblikket er det som sagt ganske frivilligt, at vi har spurgt dem.

M. E. Jensen: Jeg er aldeles ikke i Tvivl om, hvad denne Forening, ligesom alle andre Foreninger, har Lov til. Det er mig overmaade kært, at Folk ude omkring i Kommunen tager sig af Spørgsmaalet. Den foreliggende Skrivelse begynder netop med den Motivering, at man gennem Bladene har erfaret, at Kommunen har henvendt sig til Menighedsraadene om Sagen, og vi kan maaske fra andre Foreninger vente flere Skrivelser, der maatte synes at bero paa samme Misforstaaelse, og dette synes jeg vi kommer udenom ved at meddele, at Kommunalbestyrelsens Stilling er dikteret ved Lovpaabud, idet Loven foreskriver, at Menighedsraadene skal høres, enten det sker nu eller paa et senere Stadium. Det er den naturlige Aarsag til, at Kommunalbestyrelsen har henvendt sig til Menighedsraadene fremfor til andre Foreninger... (Afbrydelse)... Formanden fandt selv Anledning til at gøre opmærksom paa, at Foreningen indledede sin Skrivelse med den Motivering, at Kommunalbestyrelsen havde henvendt sig til Menighedsraadene; det staar altsaa ikke Foreningen helt klart, at Forholdet er det, at Menighedsraadene skal høres, hvorimod der ikke findes noget Lovbud om, at den paagældende Forening skal høres.

Formanden: Det er heller ikke noget Lovbud, at Kommunalbestyrelsen skal høre Menighedsraadene; der tales i Loven om, at Menighedsraadene paa et eller andet Stadium af Sagen skal faa Lejlighed til at udtale sig; til Spørgsmaalet om, hvor-

vidt det skal ske allerede nu eller efter, at Sagen er kommet til Ministeriet, saa man fra Ministeriets Side spørger Menighedsraadene, tager Kommunalbestyrelsen Stilling, og der er ikke Anledning til at diskutere det nu; vi har henvendt os til Menighedsraadene.

Dette, at Bestyrelsen nævner, at den er bleven bekendt med, at man vilde henvende sig eller rettere at man har henvendt sig til Menighedsraadene, er en ganske uskyldig Bemærkning; jeg forstaar ikke, hvorfor vi skal føre en længere Diskussion om den Ting.

M. E. Jensen: Vi skal heller ikke føre nogen Diskussion derom. Jeg synes, at Formanden har optaget min lille Bemærkning paa en noget ejendommelig Maade; der er ikke Anledning til at blive nervøs over den lille Bemærkning.

Med Hensyn til den højtærede Formands sidste Udtalelse om, at der ikke findes Paabud i Loven om, at Kommunalbestyrelsen skal høre Menighedsraadene, vil jeg dog sige, at der staar min Opfattelse tillige med adskillige Embedsmænds i Kirkeministeriet imod den højtærede Formands — hvis der er rigtig, skal jeg ikke komme ind paa her.

k. Skrivelse af 13. November 1924 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse pr. 31. Oktober 1924 indenfor Amtsraadskredsen udgjorde 330 Mænd, 132 Kvinder, ialt 462 Personer. (T. F. 4332—1924).

l. Skrivelse af 14. November 1924 fra Grosserer Gutzon Münster vedrørende Plakatsøjlerne i Gjentofte Kommune. (T. F. 4380—1924).

Charlottenlund, den 14. November 1924.

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse.

I Anledning af, at den ærede Kommunalbestyrelse, som meddelt mig i Skrivelse af 31. f. M., har afslaaet mit i ærbødige Skrivelse af 26. September d. A. fremsatte Andragende om Nedsættelse af Afgiften m. m. for Forpagtningen af Plakatsøjlerne, skal jeg herved tillade mig følgende:

Jeg beklager meget, at man ikke paa Grundlag af det i min Skrivelse fremførte har ment at kunne imødekomme min Anmodning; Omstændighederne tvinger mig imidlertid til atter at vende

tilbage til Sagen, og jeg mener at turde gøre dette saa meget mere, som jeg stadig anser mig for berettiget til at gaa ud fra, at det var en Forudsætning for Kontraheringen, at Plakattavlerne i Kommunen skulde bringes til at forsvinde i Løbet af den nu tilendebragte Sommer.

Som det vil ses af mine forskellige Henvendelser af 13. Marts d A. til teknisk Forvaltning, af 23. Maj d. A. til teknisk Udvalg og nu senest af 26. September d. A. ligeledes til teknisk Udvalg, har jeg gjort dette gældende, og maa fremdeles fastholde at være berettiget hertil.

I Skrivelsen af 23. Maj d. A. gjorde jeg opmærksom paa, at det var paa Udtalelser af Medlem af Kommunalbestyrelsen, Hr. Arkitekt Volmar Jensen, at jeg støtter min Paastand, ligesom jeg samtidig gjorde opmærksom paa, at det var paa dennes Foranledning, at jeg havde henvendt mig til teknisk Forvaltning, og man vil formentlig derfor ogsaa forstaa min Forbavselse over Kommunalbestyrelsens Udtalelse, gaaende ud paa, at det hverken i Kontrakten eller paa anden Maade er anerkendt som nogen Forudsætning for Kontraktforholdet, at Plakattavlerne skulde bringes til at forsvinde.

At det ikke findes anført i Kontrakten, forringer dog formentlig ikke de Løfter, der herom er givet af et ansvarligt Medlem af Kommunalbestyrelsen, og da ydermere af et Medlem, der paa det Tidspunkt optraadte som Formand for det Udvalg, der behandlede Sagen.

Jeg har hidtil undladt at fremføre Bevis for Rigtigheden af denne min Paastand, idet jeg havde haabet, saadant vilde vise sig overflødigt, men jeg tvinges nu dertil og skal da meddele, at som det fremgaar af oftnævnte Skrivelse af 23. Maj d. A. til teknisk Udvalg, har Hr. Volmar Jensen senest under Telefonsamtale den 29. Marts d. A. overfor mig bekræftet Rigtigheden af det anførte. For at forebygge enhver Misforstaaelse lod jeg denne Samtale, gennem et ekstra Hørerør til min Telefon, overvære af et Vidne, der kan bekræfte Rigtigheden heraf, og hvilken Samtale formede sig saaledes, at jeg forud havde nedskrevet det Spørgsmaal, jeg stillede til Hr. Volmar Jensen, og som lød saaledes:

> „De ved, der har Gang paa Gang været Tale om, at det var en Forudsætning, at Tavlerne skulde forsvinde i Løbet af forestaaende Sommer,"

hvilket Spørgsmaal Hr. Volmar Jensen besvarede med et klart og utvetydigt „Ja".

Jeg undlader ikke at gøre opmærksom paa, at jeg i Skrivelse af 3. Juli d. A. har gjort Hr. Volmar Jensen opmærksom paa, at jeg har ladet denne Samtale overvære af et Vidne.

Herefter vil den meget ærede Kommunalbestyrelse formentlig kunne forstaa min Forbavselse over Bemærkningen om, at det overhovedet ikke er anerkendt som nogen Forudsætnlng for Kontraktforholdet, at Plakattavlerne skulde bringes til at forsvinde, ligesom jeg haaber herefter at turde regne med, at Sagen maa blive gjort til Genstand for fornyet Behandling.

Jeg finder iøvrigt Anledning til at gøre opmærksom paa, at Konkurrence med disse Plakattavler er ligefrem umulig alene af den Grund, at de praktisk talt er afgiftsfri og drives af Bogtrykkerfirmaer, der, efter hvad der er oplyst for mig, lader opklæbe paa Tavlerne vederlagsfrit mod at udføre Trykningen af Plakaterne.

Endelig tillader jeg mig at takke den meget ærede Kommunalbestyrelse fordi man paany har anmodet Politiet om at støtte Foretagendet, der desværre stadig har saadan Støtte nødig, hvad man vil forstaa, naar jeg oplyser, at f. Eks. Søborg Biograf Teater, der indtil den 1. Oktober d. A. benyttede 2 af Plakatsøjlerne, nemlig de ved Vangede Station og Søborghus Kro opstillede, nu, i Stedet for at benytte Søjlerne, i disses umiddelbare Nærhed har ladet opstille større Reklameskilte. Saafremt saadant tillades, forflygtiges selvfølgelig ganske det hele Foretagende.

Jeg henholder mig iøvrigt i et og alt til mine tidligere Skrivelser, herunder ogsaa min Skrivelse af 8. Oktober d. A., og anmoder om Behandling af Sagen saa snart som paa nogen Maade muligt.

Med Højagtelse

Gutzon Münster.

Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

Volmar Jensen: Jeg vil blot have Lov til at sige, at Gutzon Münster havde ikke behøvet at have Ekstrahørerør eller Lytterør for at faa bekræftet, hvad jeg har udtalt; det vilde jeg aldrig gaa fra.

Naar man forhandler om en Sag, kan man fremkomme med adskillige Udtalelser, som, naar de tages enkeltvis, kan se lidt mærkelige ud, medens de, naar de kommer som Led i Forhandlingerne, falder ganske naturligt. Dersom Gutzon Münster havde haft den Mening, da vi forhandlede med ham, at dette var et Kardinalpunkt for ham, kan jeg ikke ret vel tænke mig, at han

skulde have været saa letsindig ikke at faa det ind i Kontrakten; det har han imidlertid ikke gjort, og han mener nu paa dette Grundlag at kunne dømme Kommunen til at give sig en større Erstatning.

Grosserer Münster bemærker, at jeg har udtalt mig paa den og den Maade, det er rigtigt, det har jeg, og det vil jeg aldrig gaa fra, men Opfattelserne af min Udtalelse kan jo være forskellig. Og jeg for mit Vedkommende har ikke opfattet denne Udtalelse som staaende i Forbindelse med hans Afgift af Plakatsøjlerne, saaledes som han anfører i denne Skrivelse. Jeg gad iøvrigt vidst, om det vilde være korrekt, hvis man bliver spurgt, om Forudsætningen for Opstilling af Plakatsøjler her i Kommunen ikke nok var den, at Plakattavlerne skulde falde bort, da at svare andet end: Ja, selvfølgelig er det Forudsætningen. Hvorfor skulde vi ellers sætte hele Plakatsøjleforetagendet i Gang? Det skete netop for at hindre Opklæbning af Plakater andre Steder her i Kommunen.

m. I Tiden 11.—24. November 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 11. November meddelt Fabrikant Hjalmar Carlsen, at Kommunalbestyrelsen kan samtykke i, at der paa Ejendommen Matr. Nr. 6 af Christiansholm ved Sølystvej opføres et Plankeværk paa en ca. 8 m lang Strækning fra Vejen til Nabogrundens Udhus, hvorimod det ikke kan tillades at opføre Plankeværk i den øvrige Del af Skellet. (T. F. 3858—1924).

Den 12. November meddelt Sjællands Stiftamt som Svar paa en til Kommunens Erklæring fremsendt Ansøgning om et Byggeforetagende paa en Parcel af Matr. Nr. 20a af Vangede, at Kommunen ikke kan anbefale Sagen, da der til Parcellen bl. a. ikke findes anlagt Vej i midlertidig eller endelig Skikkelse. (T. F. 3900—1924).

Den 13. November ligeledes meddelt Amtet, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anbefale Tilladelse til Opførelse af et Beboelseshus paa Ejendommen Matr. Nr. 6ha af Gjentofte, forinden der er anlagt en af Autoriteterne godkendt midlertidig Adgangsvej, ligesom de endelige Veje og Kloaker for det paagældende Areal maa sikres anlagt indenfor et Tidsrum af 10 Aar. (T. F. 3700—1924).

Den 18. November meddelt Direktør Oscar Rechendorff, A.

N. Hansens Allé 15, at Kommunalbestyrelsen efter det nu oplyste ikke for sit Vedkommende har noget at erindre imod Nyindretning af en Lejlighed paa 2. Sal, hvilken Lejlighed maa betragtes som lovlig indrettet i sin Tid. Herved forandres den af Kommunalbestyrelsen inden Modtagelsen af de ovennævnte Oplysninger trufne Vedtagelse, hvorefter Kommunen maatte modsætte sig Forholdet. (T. F. 3918—1924).

Den 20. November meddelt Boghandler H. H. Danø, at man ikke kan erkende, at der er afgivet noget Løfte om Anbringelse af en Trappe fra Jægersborg Allés Fortov udfor Nr. 6 op til Kørebanen, men at dette Spørgsmaal tilligemed nogle andre i hans Skrivelse berørte Anliggender skal blive behandlet, naar Anlægget er helt færdigt og besigtiget. (T. F. 3976—24).

Den 20. November skrevet til Entreprenør Arnt-Jensen vedrørende forskellige Forhold med Hensyn til hans Entreprise angaaende Kloakanlæg ved Tjørnegaardsskolen. (T. F. 4247—1924).

Den 24. November imødekommet et Andragende fra Grundejere ved Foraarsvej om Flisebelægning af det ene Fortov paa nævnte Vej i Forbindelse med Istandsættelsen, i Betragtning af, at denne Foranstaltning, naar den foretages samtidig med den nu stedfindende Istandsættelse af Vejen, kan ske uden væsentlig Overskridelse af det hertil kalkulerede Beløb, som Grundejerne skal refundere Kommunen. (T. F. 4355—1924).

Den 24. November afslaaet Andragende fra Repræsentant N. C. Larsen om Tilladelse til Opstilling af en Benzintank med Pumpe ved Hjørnet af Bernstorffsvej og Lyngbyvej, hvilket er i Overensstemmelse med en tidligere af Kommunalbestyrelsen truffen Vedtagelse i et lignende Forhold. (T. F. 4321—1924).

Den 24. November meddelt Frederiksberg Kommunes tekniske Forvaltning, at der ikke fra Gjentofte Kommunes Side findes noget at erindre imod følgende paa Frederiksberg paatænkte Vejnavne: Bernhard Bergs Allé, C. T. Barfoeds Vej, Philip Schous Vej, N. Jespersens Vej, Hoffmeyers Vej, Bendz Vej, J. C. Schiødtes Vej, Goldschmidts Vej og C. N. Petersens Vej. (T. F. 4383—1924).

Den 24. November meddelt Københavns Magistrats 2. Afdeling, at der ikke fra Gjentofte Kommunes Side vides noget at erindre imod følgende af Magistraten angivne Ændringer i tidligere foreslaaede Benævnelser paa Gader, Veje og Pladser i København: „Nordkrog" i Stedet for „Nordgrænsevej", „Polititorvet" i Stedet for „Kalvebod Torv", medens „Ole Rømers Torv" og „Ole Rømersgade" udgaar. (T. F. 3444—1924).

Den 24. November meddelt Grosserer Chr. Romlund, at Kommunalbestyrelsen som Følge af en fra Høeghsminde Grundejerforening fremsendt Henvendelse maa anmode om, at hans Ejendom Matr. Nr. 30iu af Gjentofte ved Svalevej og Bernstorffsvej maa blive afskaaret med et Hjørne af 2,5 m, hvilket desuden er i Overensstemmelse med Ejendommens Matrikulskort. (T. F. 3917—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

n. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 11. November 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af den Tømrermester P. F. Kuhlmann tilsagte Forhøjelse af det ham ydede Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Boligopførelse;
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Tømrer Lars Pedersen, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 5000 Kr. til det Hus, han agter at opføre ved Ellegaardsvej, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 184—1924);
3) overfor Statsboligfonden at anbefale Andragende fra Sporvognsfunktionær H. M. Gavnsøe om, at det ham tilstaaede Statslaan maa blive forhøjet fra 6000 Kr. til 7000 Kr. (Ø. 113—1923);
4) overfor Statsboligfonden at anbefale, at det Murermester J. Martin Jensen tilstaaede Statslaan maa blive forhøjet fra 10,000 Kr. til 11,000 Kr., og at erklære sig villig til at garantere for Halvdelen af dette forhøjede Laan. (Ø. 258—1923);
5) overfor Statsboligfonden med Hensyn til Boligselskabet „Hol megaarden" at præcisere, at Kommunen kun vil garantere for Halvdelen af et Beløb paa 6400 Kr. for hver Lejlighed, der paa nærmere angivne Vilkaar lejes ud til Kommunebeboere, hvorhos Kommunalbestyrelsen som yderligere Betingelse for overhovedet at give Tilladelse til Byggeforetagendets Paabegyndelse kræver, at der paa bindende Maade skal være tegnet mindst 21 af Kommunen godkendte Andelshavere. (Ø. 111—1924);
6) overfor Statsboligfonden at indgaa paa at kautionere for Halvdelen af et Statslaan paa 84,000 Kr. til Ejendomsaktieselskabet „Matr. Nr. 31cv af Gjentofte By, Maglegaards Sogn" paa

Betingelse af, at 12 af Lejlighederne paa nærmere angivne Vilkaar udlejes til Kommunebeboere, hvorhos Kommunalbestyrelsen yderligere kræver, at der inden Byggeforetagendets Paabegyndelse skal være tegnet mindst 6 af Kommunen godkendte Andelshavere, samt at erklære sig villig til hvis der udover de nævnte 12 Lejligheder udlejes Lejligheder i Foretagendet til Beboere herfra foruden for de nævnte 84,000 Kr. at garantere for Halvdelen af 7000 Kr. til i Statslaan for hver saadan Lejlighed. (Ø. 138—1924);

7) overfor Statsboligfonden at udtale, at Kommunalbestyrelsen for sit Vedkommende overfor A/S Sct Paulsgaard er villig til at ændre sit Tilsagn om delvis Garanti for Statslaanet derhen, at Kommunen vil garantere for Halvdelen af 6000 Kr. til hver Lejlighed, der ved 1ste Udlejning udlejes til Familier, der mindst i det sidste Aar før Udlejningen har haft fast Bopæl her i Kommunen. (Ø. 13—1923);

8) at forkaste alle ved en afholdt Licitation over Kommunens Kørsel i Kalenderaaret 1925 indkomne Tilbud. (T. F. 4130—1924);

9) at vælge Kommunalrevisor A. V. Møller til Revisor for Fattigforsørgelsesanstalten „Stolpegaard"s Regnskab i Stedet for Prokurist L. Gøricke, der har bedt sig fritaget for det ommeldte Hverv. (A. 255—1923);

10) at anbefale Andragende fra Enkefru Anna Wrem om Bevilling til at drive Gæstgiveri og Beværtning med Ret til Udskænkning af stærke Drikke fra „Ordrup Kro". (Ø. 185—1924);

11) at opstille 12 Lygter paa de nu anlagte Veje over Ørnegaards, Tjørnegaards og Meütegaards Arealer, at nedlægge de til Lygternes og Arealernes Gasforsyning nødvendige Ledninger i disse Veje samt at godkende en af teknisk Udvalg fremlagt Lygteplan for Arealerne. (T. F. 4236—1924).

o Tillæg til Dagsordenen m. v.

Formanden: Af et Mindretal indenfor teknisk Udvalg (M. E. Jensen og Houborg) er der fremsat følgende Tillæg til Dagsordenen:

„Under Hensyn bl. a. til Resultatet af den over Kommunens Kørsel afholdte Licitation foreslaar M. E. Jensen og Houborg, at Kommunen i det kommende Aar selv i videst muligt Omfang atter lader Kørslen udføre ved egne Køretøjer."

Dette Tillæg vil komme til Behandling, naar de paa Dags-

ordenen for det offentlige Møde opførte Sager er færdigbehandlet.

M. E. Jensen: Jeg foreslaar, at den paa Dagsordenen for lukket Møde under Punkt 28 opførte Sag overgaar til Behandling i offentligt Møde; den korresponderer med det Forslag, som er stillet fra vor Side, og som den højtærede Formand lige nu læste op, og den hører ikke til de Sager, som i Henhold til Forretningsordenen skal behandles i lukket Møde, og som er nævnt i Forretningsordenens § 6. Sagen drejer sig ikke om Approbation paa Bortlicitering af Kommunens Arbejde, saa der er ikke noget som helst Krav i Forretningsordenen om, at den skal behandles i lukket Møde; der er saavist heller ikke nogen som helst Anledning til at forhandle den der, tværtimod vil det vanskeliggøre Forhandlingerne, hvis vi tager Sagen for i lukket Møde, og derfor foreslaar jeg, at den behandles i offentligt Møde.

Formanden: Der kan blive Tale om en ny Licitation, og det kan derfor ogsaa blive Genstand for Overvejelse, om man af forskellige Grunde bør akceptere det Tilbud, som er omtalt under Punkt 28 paa Dagsordenen for lukket Møde. Jeg kan derfor ikke samstemme med M. E. Jensen, men henstiller til Kommunalbestyrelsen, at det har sit Forblivende med, at Sagen behandles i lukket Møde, som foreslaaet paa Dagsordenen.

M. E. Jensen: De Tilbud, den højtærede Formand omtaler, refererer sig til Skrivelser, som er stilet til Kommunalbestyrelsen, og som ikke er eller bør være nogen større Hemmelighed end de Skrivelser, Formanden ellers læser op. Jeg havde iøvrigt ventet, at disse Skrivelser var bleven læst op for os ligesom de andre Skrivelser, Formanden har oplæst i Aften, men det er altsaa ikke sket.

Naar den højtærede Formand siger, at der kan staa noget i disse Skrivelser, som ifølge Forretningsordenen skal behandles i lukket Møde, vil jeg gerne spørge, hvad det er for et Punkt i Forretningsordenen, den højtærede Formand sigter til? Vi har faaet en Masse Skrivelser i min Tid fra Folk, der har tilbudt Kommunen det ene eller det andet, og de er alle bleven oplæst fra Formandspladsen.

Formanden: Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at der kan blive Tale om Afholdelse af Licitation. Hvis der senere skal afholdes Licitation, kan det have nogen Betydning for en saadan Licitation, at de paagældende faar Kendskab til de Til-

bud, der foreligger her, og af den Grund kan vi ikke indlade os paa at overføre den paagældende Sag til offentligt Møde.

M. E. Jensen: Jeg kan ikke se, at den højtærede Formand kan have Ret i de Betragtninger, han fremfører. Der er ikke nogen som helst, der kan forhindre mig i at fortælle baade her og andre Steder, at der er givet Tilbud paa Kørslen for 28—25 Kr. pr. Dag, og der er heller ikke nogen jordisk Magt, som kan forhindre mig i at meddele, at vi for Eks. har forkastet de Tilbud, der staar opført paa Dagsordenen i Aften i den Sag, vi senere skal behandle.

Tværtimod tror jeg, det vilde være heldigt, om de Tilbud og de Priser, som er indsendt hertil, og som ikke har noget som helst Krav paa Hemmeligholdelse, blev bekendt; for saa vidt det bliver besluttet at afholde ny Licitation, kunde det maaske animere andre til at gaa yderligere ned, hvilket jeg vilde finde var en Fordel for Kommunen.

Det af M. E. Jensen stillede Forslag om at overføre Punkt 28 paa Dagsordenen for lukket Møde til Behandling i offentligt Møde forkastedes derpaa med 8 Stemmer mod 4; 1 Medlem stemte ikke, 2 var fraværende.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Lysthusbebyggelsen i Gjentofte Kommune.** (E. 174—1924. 1ste Beh. Se off. Møde den 13. Maj 1924).

Volmar Jensen: Angaaende Spørgsmaalet om en bedre Ordning af Forholdet med Lysthusbebyggelsen her i Kommunen blev der den 26. Februar i Aar nedsat et mindre Udvalg, bestaaende af Kr. Larsen, Christensen og mig.

Dette Udvalg fremsatte i Kommunalbestyrelsens Møde den 13. Maj i Aar et Forslag, som blev nøje drøftet her, og som resulterede i, at Sagen gik tilbage til Udvalget med Bemyndigelse for dette til at forhandle med forskellige Institutioner, Udvalg og Autoriteter; saadanne Forhandlinger har fundet Sted, og fra de paagældende foreligger der følgende Skrivelser og Henvendelser:

A.

Resume af Forsørgelsesudvalgets Forhandlinger den 27. August 1924 vedrørende Spørgsmaalet om Lysthusbebyggelsen i Gjentofte Kommune.

1) Udvalget tiltræder, at der føres en effektiv Kontrol med

Bebyggelsen, saaledes at Kontrollen har nøje Oversigt over, hvem der bor paa de Grunde, hvor Byggetilladelse mangler, for Eks. ved at der føres Protokol over Beboerne. Der maa sondres imellem de nuværende Beboere, der maa faa Lov til at blive boende, og nye Tilflyttere, hvem Indflytning skal forbydes.

2) Paa Nordre Hulegaard udlejer en Mand, der hedder Larsen, Lysthuse, og det er forekommet, at en Familie udsættes af Fogeden af et Lysthus; dette er nu paany beboet af en anden Familie.

3) Bygningsinspektoratet anmodes om at sende Fortegnelse til social Forvaltning over de Folk, der i Sommerens Løb er flyttet ind i Lysthuse.

4) Udvalget mener, at det er en Fare at begunstige Lysthusbeboelse ved at slappe Betingelserne for Opførelse af Lysthuse. Jo større disse er, jo større Fare. Bestemmelsen om, at der ikke maa være Skorsten og Ildsted, er ikke nogen Hindring for Beboelse.

5) Samtlige Veje maa ved Kommunens Foranstaltning forsynes med Navne, og hver enkelt Beboelseshus med Nummer.

Gjentofte Kommunes sociale Forvaltning, den 1. September 1924.

E. Erichsen.

B.

Udskrift af det tekniske Udvalgs Forhandlingsprotokol.

Mødet den 8. September 1924.

Pkt. 13.

Det angaaende Lysthusbebyggelsen i Gjentofte Kommune nedsatte Udvalg fremsender ved Paategning af 21. Maj 1924 Udskrift af Kommunalbestyrelsens Forhandlingsprotokol for Mødet den 13. Maj 1924 angaaende Indstilling vedrørende Lysthusbebyggelsen.

" " "

Det vedtoges nu for teknisk Udvalgs Vedkommende at udtale følgende:

Udvalget kan efter Omstændighederne tilraade, at der paa

Arealer, tilhørende Parcelforeninger, og hvor der foreligger approberet Vej- og Kloakprojekt, tillades Opførelse af Beboelsesbygninger, uanset at Vej- og Kloakforholdene ikke er bragt i Orden, under Forudsætning af, at der paa de fremtidige Vejes Areal er anlagt midlertidige Slaggeveje, godkendt af Kommunalbestyrelsen, samt at Anlæget af de endelige Veje og Kloaker inden Forløbet af 15 Aar er sikret paa en af Kommunalbestyrelsen godkendt Maade ved Indbetaling til et Fond.

De Arealerne paahvilende Servituter, med Hensyn til hvilke Kommunalbestyrelsen har Paataleret, opretholdes, idet dog egentlige Lysthuse ikke underkastes Censur; man skal i denne Henseende udtale, at man maa nære Betænkelighed ved at forhøje Grænsen for Arealet af de Huse, der betragtes som Lysthuse, udover 12 m², saaledes som hidtil praktiseret.

Da man er bekendt med, at Sundhedskommissionen som Betingelse for Fritagelse for Renovationsudførsel, der ikke vil kunne etableres, saalænge der kun findes Slaggeveje, vil stille Krav om Anlæg af permanente Vandledninger, kan man tilraade, at Kommunen indgaar paa at lade saadanne nedlægge paa de for Anlæg af Deklarationsledninger til enhver Tid gældende Betingelser, derunder at der forinden Ledningernes Nedlægning præsteres en kontant Indbetaling for eventuel Merudgift som Følge af, at de endelige Vejes Længdeprofil ikke er fremstillet.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.

Gjentofte Kommunes tekniske Forvaltning, den 15. September 1924.

Georg Hansen.

C.

Gjentofte Sundhedskommission **D. 13. Sept. 1924.**

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse.

I Anledning af Kommunalbestyrelsens Skrivelse af 28. Maj d. A. angaaende Lysthusbebyggelsen i Kommunen, skal man meddele, at Sundhedskommissionen for sit Vedkommende vil være villig til at gaa med til, at der gives Fritagelse for Renovationsudførsel ved Opførelse af Beboelseshuse til midlertidig Slaggevej paa Betingelse af, at de endelige Vej- og Kloakanlæg sikres anlagt indenfor en nærmere fastsat Tidsfrist af ikke over

15 Aar, samt at der etableres permanent Vandforsyning til Ejendommen.

Endvidere kan Sundhedskommissionen gaa med til, at Maksimumsgrænsen for Lysthuse uden Afløb til Kloak forhøjes fra 12 m² til 16 m².

Dam-Nielsen.

/Georg Hansen.

D.

Bygningskommissionen for Gjentofte Kommune. Den 7. Oktober 1924.

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse.

Med Skrivelse af 28. Maj d. A. har den ærede Kommunalbestyrelse hertil fremsendt Indstilling fra det nedsatte Udvalg til Behandling af Spørgsmaalet om Lysthusbebyggelsen her i Kommunen og henstillet til Bygningskommissionen at fremkomme med en Udtalelse om, hvorvidt den kan tiltræde nævnte Indstilling, samt om man eventuelt vil kunne ønske at fremkomme med supplerende Forslag.

Saaledes foranlediget tillader man sig hoslagt at fremsende „Forslag til Ændringer og Tilføjelser ved Udarbejdelsen af et Tillæg til Bygningsreglementet", idet bemærkes, at Kommissionen, med Hensyn til Bestemmelserne i Reglementets § 31, har et indkommet Ændringsforslag til Behandling, som senere vil blive fremsendt.

Forøvrigt kan Kommissionen gaa med til, at Maksimumsgrænsen for Størrelsen af Lysthuse uden Afløb til Kloak forhøjes fra 12 m² til 16 m².

P. K. V.

H. Nissen.

E.

Bygningskommissionen for Gjentofte Kommune. Den 18. Oktober 1924.

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse.

I Tilslutning til Skrivelse herfra af 7. ds. vedrørende „Forslag til et Tillæg til Bygningsreglementet" fremsendes hoslagt et Mindretalsforslag fra J. M. Josephsen, med Hensyn til Bestemmelserne i Reglementets § 31, hvilket har været til Behandling i Bygningskommissionen med det Resultat, at Kommissionen har

vedtaget at fastholde Bestemmelserne i det med Skrivelse af 7. ds. til den ærede Kommunalbestyrelse fremsendte Forslag.

H. Nissen.

E 2.

Forslag til Ændringer og Tilføjelser ved Udarbejdelsen af Tillæg til Bygningsreglementet.

§ 4, Stk. 2. Bestemmelsen om at „Situationsplanen skal indeholde Angivelse af Afløbsledninger o. s. v." bør udgaa og i Stedet for denne Bestemmelse indføres, at Afløbsplaner indsendes direkte til den tekniske Forvaltning.

§ 4, Stk. 4. „at den projekterede Bebyggelse ikke er i Strid med de Grunden paahvilende Byggeindskrænkninger" o. s. v. bør ligeledes udgaa (se det overstregede i Reglementet).

§ 23 a, 2. Stk. Foran sidste Sætning indføres følgende: „Bygningskommissionen kan dog tillade 30 cm hul Mur med 23 cm z eller v formede Bindere af mindst 5 mm tyk galvaniseret Hegnstraad henlagt i hvert 4. Skifte med 0,5 m indbyrdes Afstand paa 30 cm tyk Betonmur i Kælderen.

Paragraf 25 ændres som følgende:

§ 25. „De bærende Skillevægge samt Trappeskillevægge og Skillevægge mellem Beboelseslejligheder i en Bygning skal være af Grundmur."

I Beboelseshuse, der foruden Kælder og Kvist kun har 2 Etager, og Etagehøjden ikke overstiger 3 m, skal bærende Skillevægge, hvor Bjælkernes Fritliggende ikke overstiger 4,75 m, have følgende Dimensioner: I de 2 øverste Etager ½ Sten, i den næste Etage ¾ Sten paa 1 Sten tyk Mur i Kælderen. Hvor Bjælkernes Fritliggende i saadanne Bygninger er større end 4,75 m, og hvor Etagehøjden er større end 3 m, skal bærende Skillevægge i de 2 øverste Etager være mindst ¾ Sten paa 1 Sten tyk Mur i de underliggende Etager.

Har en Bygning mere end 2 fulde Etager, foruden Kælder og Kvist, skal Hovedskillemuren i øverste Etage være ½ Sten tyk, i de to næste Etager ¾ Sten, i de to paafølgende Etager 1 Sten, paa 1½ Sten Mur i Kælderen. Ikke bærende Skillevægge samt Trappeskillevægge skal i de 3 øverste Etager have en Tykkelse af mindst ½ Sten, i de to følgende Etager ¾ Sten paa 1 Sten tyk Mur i den underste Etage (Stue eller Kælder).

Selvbærende Skillevægge som i det nugældende Reglement.

§ 26. 1. Stk. i Paragraffen gives en Tilføjelse saalydende:

„Med Undtagelse af de i § 22, 2. Stk., sidste Punktum, nævnte Skure, Lysthuse, Garager eller lign." maa ingen Bygning indenfor en Afstand af 2,5 m fra Nabogrunden mod denne vende Tagflade eller anden Art af Mur end Brandmur, der skal have følgende Egenskaber o. s. v. som i Reglen:

§ 29. Efter Slutningen af 1. Stk. tilføjes:

Afvigelser herfra kan tillades af Bygningskommissionen, naar de tilstedeværende Forhold taler derfor.

§ 31 a. Paragraffen ændres saaledes:

a. Træbjælker.

Bjælkerne i en Bygning skal have Dimensioner som anført i nedenstaaende Tabel:

Fritliggende	Dimensioner i Tommer
indtil 3,00 m	6 × 6
— 3,50 -	7 × 7
— 4,00 -	7 × 8
— 4,50 -	8 × 8
— 5,00 -	9 × 9
— 5,50 -	9 × 10
— 6,00 -	10 × 10
— 6,50 -	11 × 11
— 7,00 -	11 × 12
— 7,50 -	12 × 12

For Tagbjælkelag eller Manzardbjælker kan Bygningsinspektøren tillade Afvigelser, naar Højden i saadanne Rum ikke er større end 2 m.

Hvor der i Kælder- eller Stueetager anvendes Underliggere, maa disse ikke hvile i Ydermure eller Skillevægge, men skal anbringes paa Mur- eller Betonpiller.

Naar Højden i ikke udgravede Kælderrum overstiger 1,25 skal der anvendes normale Bjælkedimensioner.

I Afsnittets 3. Stk. ændres Dimensionen af Indskud fra 2,5 cm til 2 cm og i Afsnit Stk. o: 2. Linie tilføjes: „Loftgulve, hvor der ikke findes Beboelse kan udføres af 2,5 cm Brædder".

§ 32. Naar et Tag dækkes med Tagsten, Skifer eller Pap, foreskrives følgende Tommedimensioner:

Fritliggende	Dimensioner i Tommer
indtil 3,25 m	4 × 4

—	3,50 -	4 × 5
—	3,75 -	5 × 5
—	4,00 -	5 × 6
—	4,25 -	6 × 6
—	4,50 -	6 × 7
—	4,75 -	7 × 7
—	5,00 -	7 × 8

Undtagne fra disse Bestemmelser er mindre Tage, Udhuse o. s. v. som i Reglementet under 4 m.

§ 36. Paragraffens 1. Stk. gives følgende Tilføjelse:

„Bygningskommissionen kan med Sundhedskommissionens Tilslutning tillade en mindre Højde end 2,5 m, dog ikke under 2,20 m i Beboelsesrum, som ikke danner særskilte Lejligheder.

F.

Gladsaxe Kommunes Bygningskommission. **Bagsværd, den 31. Oktober 1924**

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse.

Gennem Avisreferater har Gladsaxe Kommunes Bygningskommission erfaret, at den højtærede Kommunalbestyrelse paatænker at ændre Reglerne for Opførelsen af Bygninger paa Arealer i Gjentofte Kommune, hvor der ikke findes Vej- og Kloakanlæg i Overensstemmelse med de gennem Bygningsreglementet og Sundhedsvedtægten fastsatte Bestemmelser, og da Forholdene her i Kommunen er af ganske tilsvarende Art, hvad saadan Bebyggelse angaar, finder Bygningskommissionen, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, hvis det var muligt at tilvejebringe et Samarbejde angaaende disse Forhold, saaledes at man saa vidt muligt søger gennemført ensartede Bestemmelser — en Bestræbelse, der ogsaa har givet sig Udslag paa anden Maade gennem det Udvalg, der er nedsat til Udarbejdelse af fælles Bygningsreglement for en Række Kommuner med bymæssig Bebyggelse i Københavns Omegn.

Da Bygningskommissionen her i Gladsaxe Kommune staar som Administrator af de af Gladsaxe Sogneraad, Sundhedskommissionen og Bygningskommissionen vedtagne Bestemmelser, tillader Kommissionen sig herved at anmode den højtærede Kommunalbestyrelse om et Møde mellem vedkommende Udvalg eller hvem, der ellers har Sagen til Behandling, for at de ovenfor omtalte Forhold kan gøres til Genstand for Drøftelse, og man ogsaa herigennem kan faa Lejlighed til at referere de Erfaringer, man gen-

nem Administrationen af de her gældende Regler i en Aarrække har høstet.

Man tillader sig at imødese Kommunalbestyrelsens Svar paa nærværende Skrivelse snarest belejligt.

P. B. V.
N. P. Madsen,
p. t. Formand.
/Viggo Petersen.

G.

Gladsaxe Kommunes Ingeniørkontor og Bygningsinspektorat. Buddinge, den 7. November 1924.

Hr. Kommunalbestyrelsesmedlem,
Arkitekt Volmar Jensen.

Idet jeg med Tak for Laan tilbagesender saavel Referatet af Mødet den 13. Maj d. A. som Udkast til Indstilling fra Udvalget om Lysthusbebyggelsen, skal jeg efter at have konfereret med Bygningskommissionens Formand, tjenstlig meddele, at den herværende Bygningskommission henstiller, at det i Skrivelse af 31. Oktober d. A. ønskede Møde mellem det ærede Udvalg og Bygningskommissionen i Gladsaxe Kommune bliver beramnet, da det af Udvalgets Indstilling ikke klart fremgaar, hvorledes de omtalte Veje skal udføres, specielt om en Regulering saavel i Tværprofil som i Længdeprofil skal tilvejebringes — en Sag, som efter den herværende Bygningskommissions Mening er af vital Betydning for en Bebyggelse som den heromhandlede.

Man skønner ikke rettere, end dersom der ikke fastsættes ganske bestemte Betingelser angaaende disse Forhold, vil Praksis føre hen til, at de i Øjeblikket i Hvidovre Kommune gældende Principper ogsaa vil blive gennemført i Gjentofte Kommune, og hvorledes disse Principper har virket paa Bebyggelsen, er de eksisterende Forhold i Hvidovre Kommune et klart Eksempel paa.

Naar den herværende Bygningskommission meget ønsker at kunne fremføre alle disse Forhold for det ærede Udvalg, er Aarsagen denne, at Stillingen her i Gladsaxe Kommune, netop med den hos de højere Autoriteter værende Tilbøjelighed til at meddele Dispensationer under Henvisning til Forholdene i Nabokommunerne, vil blive yderst vanskelig, naar man ønsker at følge de Retningslinier, som i en Aarrække har været benyttet, ikke alene til Glæde for Kommunen, men i allerhøjeste Grad ogsaa for de forskellige Parcelforeninger, hvorfra man gentagne Gange har modtaget Tak og Anerkendelse for, at man ikke tillod en almindelig Slaggevej, henlagt paa en ureguleret Overflade.

Til Orientering vedlægges hoslagt en kort Redegørelse af de Bestemmelser, man her kræver for at meddele Dispensation fra Bygningsreglementet, og man tillader sig at imødese det ærede Udvalgs Stilling til nærværende Skrivelse.

Viggo Petersen.

H.

Centralforeningen for Parcelforeninger. Gjentofte Distrikt. **Den 2. November 1924.**

Til
Gjentofte Kommunalbestyrelses Udvalg
ang. Lyst- og Sommerhuse m. m.

Idet vi takker for Indbydelsen til Mødet paa Gjentofte Raadhus den 27. Oktober med det ærede Udvalg, skal vi paa Grundlag af de der fremsatte Meddelelser og førte Forhandlinger tillade os at bemærke følgende:

Vi paaskønner i høj Grad Kommunalbestyrelsens Bestræbelser for — ved Lempelser med Hensyn til Vejanlæg, Vandindlæg, Afløbsforhold m. m. — at skabe større Mulighed for Opførelse af „Helaarshuse" paa de omhandlede Parceller.

Samtidig maa vi i lige saa høj Grad beklage, at Kommunen nu synes tilbøjelig til helt at stryge Begrebet „Sommerhuse". Ved Sommerhuse forstaar vi letbyggede mindre Huse, der kun er beregnede paa Beboelse i Sommermaanederne. Vi skal derfor tillade os at anføre:

1) Løsningen af Spørgsmaalet „Sommerhuse" har i Øjeblikket større Interesse for det store Flertal af Parcelejerne end Vilkaarene for Helaarsbeboelse, omend disse vil være af største Betydning for Fremtiden.
2) De „Lysthuse" paa indtil 16 m², som eventuelt vil blive tilladte, kan jo i Nødsfald benyttes til Beboelse, men er for smaa til at tjene som en nogenlunde bekvem og sundhedsmæssig Sommerbeboelse. Der har efterhaanden udviklet sig en alm. Type af Sommerhuse i Kommunen: En Opholdsstue, der tillige tjener som Soverum for de eventuelle Børn, et mindre Rum som Soverum for Forældrene, et lille Køkken samt endelig en Veranda. Et saadant Hus har i Reglen et Areal af fra 35 til 40 m², hertil kommer en Smule Udhus og lign.
3) Parcelejerne vil føle det som en stor Urimelighed, hvis de hindres i paa deres Grunde at opføre saadanne midlertidige Huse, som i nogle Aar — indtil for Eks. Helaarsbeboelse

kan finde Sted — kan benyttes til Sommerophold og gøre det muligt for de paagældende Familier at nyde de Goder, der baade i sundhedsmæssig og anden Henseende følger med Opholdet i de frie Omgivelser, i Sol og frisk Luft. Man vil ikke kunne anerkende, at et saadant Forbud er moralsk berettiget eller er en nødtvungen Følge af Omstændighederne. Resultatet vil blive en stadig og forbitret Kamp mellem Kommunen og Sommerhusejerne.

4) at Kommunalbestyrelsen nærer Frygt for, at der blandt de Familier, der bliver boende i „Sommerhuse" hele Aaret, findes nogle, der eventuelt vil falde Kommunen til Byrde, forstaar vi saare vel, ligeledes at Kommunen vil søge at skaffe Sikkerhedsforanstaltninger derimod. Vi tror dog ikke, det er muligt at gøre disse fuldkommen effektive, for Eks. vil en Familie kunne bebo et Lysthus paa 16 m² og endnu mindre (jfr. Kolonihaveboliger) saa længe, indtil den erhverver sig Opholdsret i Kommunen. Vi tror tillige, at Kommunen opnaar det modsatte af det, der var tænkt opnaaet ved ikke at tillade Sommerhusbeboelse, idet man da sikkert forskertser Parcelforeningernes Medvirken til, at de eventuelle nye Vedtægter kan blive overholdte, en Medvirken, vi ikke overvurderer, men dog mener vil være af Betydning især i moralsk Henseende.

5) Vi har i Sommer ved et Møde, hvor Formændene for 21 Parcelforeninger i Gjentofte var til Stede, og senere ved et Møde, til hvilket Bestyrelserne for de under Centralforeningens Gjentoftedistrikt hørende Foreninger var indbudte, drøftet de her omtalte Forhold grundigt. Bl. a. har følgende Forslag faaet Tilslutning:

„Til Sikkerhed for, at et Sommerhus kun benyttes til Sommerbeboelse, giver den paagældende Ejer ved tinglæst Deklaration Gjentofte Kommune Panteret i Ejendommen med derpaa værende Huse m. m. for et Beløb af indtil 1000 Kr., som forfalder til Betaling eller forrentes af Ejeren med 5 pCt. p. a. — alt efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse — saasnart Sommerhuset benyttes til Beboelse ud over Sommerhalvaaret. Denne Heftelse er rentefri og placeres efter de Prioriteter, der allerede hviler paa Ejendommen, samt rykker tilbage for Laan til Veje, Kloaker o. lign. — Hvis Beløbet indbetales til Kommunen, skal det anvendes til den paagældende Ejers Fordel: Til Forbedring af det paagældende Hus, til Anskaffelse af en anden Lejlighed i Kommunen eller til Understøttelse af forskellig Art. — Beløbet tilbagebetales: 1)

naar det ikke efter 5 Aars Forløb har faaet den nævnte Anvendelse, 2) naar den ulovlige Beboelse ophører, 3) naar Huset bringes i vedtægtsmæssig Stand, 4) ved Ejerskifte."

Vi indrømmer, at Deklarationen langtfra yder nogen effektiv Garanti, men den kan maaske kombineres med andre Foranstaltninger.

Den af det ærede Udvalg fremsatte Tanke: at der for hver Parcel skulde deponeres kontant 1000 Kr., er det ikke muligt at realisere, eftersom en meget stor Part af Grundejerne ikke kan disponere over dette Beløb. I den paagældende Grund vil der derimod i saa godt som alle Tilfælde være nogen Sikkerhed, idet Afbetalingen paa Grunden og de paa denne opførte Huse m. m. netop i mange Tilfælde udgør den paagældende Families eneste Formue.

6) Vi kan desuden tænke os, at Tilladelse til Sommerhusbeboelse gøres afhængig af, at den paagældende Ejer (Forening) forpligter sig til (hvor Veje ikke findes) at bidrage til et Vejfond, saaledes at de paagældende Vejes Udførelse er sikret senest om 15 Aar, samt at de foreløbige Veje skal godkendes af Kommunen.

7) Vi skal angaaende eventuelle Vedtægter for Sommerhuse tillade os at henstille, at der dispenseres fra Bestemmelserne vedrørende Rummenes Dimensioner, og at Husene i konstruktiv Henseende dimensioneres efter Dansk Ingeniørforenings Normer for Beregning af Interimskonstruktioner.

Vi haaber, at den ærede Kommunalbestyrelse vil tage det her samt i vor Skrivelse af 10. Maj d. A. fremsatte under velvillig Overvejelse. Og vi haaber at have givet Udtryk for vor Beredvillighed til at medvirke til, at der bringes ordnede Tilstande tilveje paa det her nævnte Omraade. Det skulde glæde os at faa Lejlighed til at deltage i fremtidige Forhandlinger.

Ærbødigst

Det af Bestyrelsen for Gjentofte Distrikt nedsatte Udvalg:

E. J. Nybjerg. C. Rytter. M. Vitger.

Ved vort Arbejde har det været os magtpaaliggende at give saa store Lempelser som muligt, uden at det derfor vil kunne siges, at Kommunen lider Skade derved, og uden at private Folks Interesser lider Skade derved, idet man nemlig ogsaa kan give saa store Lempelser, at det maa siges, at ikke engang de byggende, de, som jo er nærmest interesseret i Sagen, har nogen Fordel deraf — saa vidt skulde vi ikke gerne gaa. Vi er som sagt

i vor Indstilling gaaet saa langt, som vi finder forsvarligt.

Udvalgets Arbejde er nu sluttet, og paa et Flertals Vegne af Udvalget (Kr. Larsens og egne Vegne) skal jeg, idet jeg gør opmærksom paa, at disse Forslag har været tilstillet de forskellige Institutioner, indstille følgende:

1) at Maksimumsgrænsen for Lysthuse uden Afløb til Kloak forhøjes fra 12 m² til 16 m².

For dette Punkts Vedkommende udtaler Bygningskommissionen og Sundhedskommissionen, at der ikke kan være noget til Hinder for at tiltræde denne Ændring.

Jeg skal tillade mig her at nævne de forskellige Institutioners Bemærkninger til de enkelte Punkter, for at man kan faa et samlet Overblik over hvert enkelt Punkt.

Forsørgelsesudvalget tager Afstand fra dette Punkt; Udvalget mener, det rummer en Fare, hvis Husene bliver saa store, idet man risikerer, at der kommer flere ulovlige Bebyggelser, end vi har for Øjeblikket, fordi Folk bedre kan bo hele Aaret i et Lysthus, der er 16 m² end i et, der kun er 12 m².

Vi har forhandlet med Gladsaxe Sogneraad og faaet overladt den Vedtægt, som denne Kommune benytter overfor saadanne Lysthuse, og i Gladsaxe har de netop fastsat den samme Størrelse for Lysthusene, som er foreslaaet her, 16 m². Ogsaa af den Grund mener vi fra Udvalgets Side at kunne forsvare dette Forslag; Gladsaxe har nemlig en ganske lignende Bebyggelse som vi, og efter Udtalelser fra Bygningskommissionen og Kommuneingeniøren dèr har de ikke haft Spor af Gêne af at være gaaet til denne Størrelse. Jeg anbefaler derfor Forslaget til Trods for Forsørgelsesudvalgets Advarsel.

2) at der, hvor der er Slaggeveje, tillades Retirade, uden at der kræves Bortkørsel af Renovation.

Overfor dette Punkt er der ikke gjort Indvending fra nogen Side; det anses for nødvendigt, fordi der af Beboerne paa mange af de Steder, hvor der nu vil blive bygget lovligt, vil kunne blive fordret Udførsel af Renovationen, medens det vil være uhyre vanskeligt og bekosteligt for Kommunen at faa saadan Bortkørsel gennemført. Ogsaa Sundhedskommissionen er gaaet med til at frafalde denne Fordring; saalænge Arealerne kun er bebygget let, vil man kunne tillade det. Saa snart der finder en mere kraftig Bebyggelse Sted og der anlægges Veje, vil med det samme Kravet om Renovationsudførsel træde i Kraft — enten i Form af W. C. eller ved almindelig Udførsel.

3) at det tillades at bygge ved Slaggeveje, naar disse er eller

bringes i Overensstemmelse med Kommunens til enhver Tid gældende tekniske Betingelser samt paa Vilkaar af, at de endelige Vej- og Kloakanlæg sikres udført indenfor en Tidsfrist af højst 15 Aar. Det er endvidere en Betingelse, at der etableres permanent Vandforsyning til Ejendommen.

Dette er et overmaade vigtigt Punkt, næsten et Kardinalpunkt, et af de vanskeligste Punkter at faa en tilfredsstillende Ordning paa.

Vi har fra Udvalgets Side taget det Standpunkt, at vi anbefaler, at der gives Lov til at bygge ved Slaggeveje, naar de er i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende tekniske Bestemmelser. Vi udtaler os ikke om, hvorledes disse Bestemmelser skal være, fordi vi mener, at det er et saa udpræget teknisk Spørgsmaal, at Udvalget maaske vanskeligt kan bedømme det; det maa hellere være teknisk Forvaltning, som til enhver Tid foreslaar disse Regler, hvorefter Kommunalbestyrelsen vedtager dem. Der vil ogsaa kunne ske det, at man ved i nogen Tid at forsøge sig frem, kommer til en anden Erkendelse og ønsker en anden Ordning, og saa vil det være forholdsvis lettere at ændre Bestemmelserne, naar der staar „de til enhver Tid gældende tekniske Bestemmelser".

Med Hensyn til, at der skal indbetales et Beløb til Sikring af senere Vejanlæg, har Udvalget foreslaaet, at dette Beløb indbetales indenfor et Tidsrum af 15 Aar; det er Grundejerne selv, som skal betale Vejafgiften, og det kniber netop for dem at faa samlet Penge sammen. Naar vi har sat Fristen til 15 Aar, er vi gaaet saa langt, vi kan, uden at være gaaet for vidt, idet de Veje, som anlægges, selvfølgelig maa kræves anlagt saa stærkt, at de kan holde i 15 Aar. Sker det, er der næppe større Fare ved at gaa med til et Tidsrum af 15 Aar. Der staar ikke noget herom i nogen af de gældende Vedtægter; det er ganske nyt for Gjentofte Kommune.

Jeg skal oplyse, hvorledes man med Hensyn til dette Punkt gaar frem i vore Nabokommuner; og der bliver det igen Gladsaxe Kommune, jeg anfører, idet Lyngby—Taarbæk Kommune ikke har nogen videre Bebyggelse af denne Art. I Gladsaxe Kommune har de fastsat et Tidsrum af 10 Aar for Indbetaling af dette Beløb, men vi har som sagt ment at kunne gaa med til et Tidsrum af 15 Aar.

Teknisk Udvalg er gaaet med hertil og mener at kunne anbefale dette Forslag.

Med Hensyn til den permanente Vandforsyning, der omtales

i dette Punkt, er det saa, at Sundhedskommissionen navnlig anser det for et meget vigtigt Punkt, idet der har været enkelte Steder, hvor Vandforsyningen til Boligen er foregaaet gennem Brønd paa selve Stedet. Men saadanne Brønde kan ligge op til Samlebrønde for Spildevand eller andre usunde Ting, for Eks. ligge nærved en Mose med daarligt Vand, saa det vilde være ret ugørligt at kontrollere, om Vandet er tilstrækkelig sundt og godt som Drikkevand, og derfor er man gaaet den Vej, at ville forlange permanent Vandforsyning gennemført; derved sikrer vi os, at der skaffes sundt og godt Drikkevand. Ogsaa her har teknisk Udvalg fulgt Sundhedskommissionen i dens Bestræbelser for at skaffe gode Forhold, og vi indstiller derfor til Kommunalbestyrelsen at gaa med til, at der lægges Deklarationsledninger, som det kaldes, det vil sige, at Ledningen lægges, uden at der af Grundejerne bliver betalt derfor kontant, de udsteder en Deklaration derfor, som forrentes med et vist Beløb.

Atter vender jeg tilbage til Gladsaxe Kommune, thi der lægges ogsaa saadanne Ledninger, men der skal Beboerne betale en meget stor Del af Anlægsudgiften, saavidt jeg husker $^2/_3$ deraf, hvorimod vi her kun forlanger Forrentning af de Penge, vi anvender til Anlæget.

4) at der, hvor der i Vejen ikke findes Kloak, gives Tilladelse til, at Spildevandet føres til en Samlebrønd.

Denne Bestemmelse har virket i adskillige Aar, lige fra jeg kom ind i Sundhedskommissionen, og ifølge den gives der altsaa Tilladelse til, at Spildevandet føres til Samlebrønd, hvor der ikke er Kloak i Vejen. Det er det, vi blot konstaterer her; Spørgsmaalet har vist aldrig været fremme i Kommunalbestyrelsen tidligere, vi fastslaar altsaa her, at naar Kommunen har godkendt en Vej, gives der Tilladelse til at bygge og nøjes med Samlebrønd.

5) en eventuel Façadebedømmelse bortfalder for Lysthuse paa indtil 16 m².

Udvalget har ment, at vi skulde give Lov til, at Fritagelse for Façadebedømmelse udstrækkes til ogsaa at omfatte Lysthuse paa indtil 16 m². Efter de Servituter, som ligger paa forskellige Arealer, er det saaledes, at Bestemmelsen om Façadebedømmelse træder i Kraft af sig selv overfor enhver Bygning, der opføres. Men Kommunalbestyrelsen har allerede paa et tidligere Stadium, for længe siden, bestemt, at disse Trælysthuse paa indtil 12 m², skulde fritages for Façadebedømmelse, idet man gik ud fra, at saadan Lysthusbebyggelse ikke var af permanent Art, og at

derfor Bedømmelsen kunde falde bort; nu foreslaar vi altsaa, at Omfanget af Bygninger, der fritages for Façadebedømmelse, udvides til Lysthuse paa 16 m².

Teknisk Udvalg har dog ment, at dette er at gaa for vidt, og at man bør sikre sig en køn Bebyggelse ogsaa for Lysthuse, der er mellem 12 og 16 m². Det er givet, at det vilde være det bedste og det sikreste, om Tegningerne ogsaa til Huse af denne Art blev bedømt, idet man da kunde vente at faa noget virkelig smukt frem, men paa den anden Side er det lige strængt nok at forlange Bedømmelse af disse smaa Huse. Folk vil jo gerne bygge paa saa let en Maade som muligt, men det forhindrer man dem i, hvis man forlanger Façadebedømmelse. Se, sende en Tegning ind til Bygningskommissionen, det kan de fleste Mennesker selv besørge, og saa kommer blot Udgiften til Bygningsattesten, men i det Øjeblik, man forlanger Façadebedømmelse, skal Tegningen indsendes med alle 4 Façader og helst ogsaa det indvendige, men det vil volde private Mennesker altfor stor Vanskelighed. Det kan være galt nok for os andre, Arkitekter, som dog arbejder dermed, men det maa siges at være rent umuligt for private, det vil med andre Ord sige, at man tvinger dem til at tage en Arkitekt. Det kan naturligvis være meget godt for saa vidt, som der saa bliver mere for os at bestille, men det forekommer mig dog at være en unødvendig Udgift at paaføre dem, der vil bygge, fordi et saadant Lysthus jo engang med Tiden skal erstattes af et andet Hus, et Stenhus. Vi har derfor indstillet, at denne Façadebedømmelse falder bort for Lysthusenes Vedkommende, dog saaledes, at Bestemmelsen derom selvfølgelig træder i Kraft igen, saa snart der bliver Tale om permanent Bebyggelse paa Stedet.

6) at man godkender de af Bygningskommissionen foreslaaede Ændringer til Bygningsreglementet og anbefaler, at disse stadfæstes som et Tillæg til Reglementet.

Bygningskommissionen har i en Skrivelse fremsendt de under E 2 nævnte Bestemmelser og foreslaar, at de udarbejdes og vedtages som Tillæg til det gældende Bygningsreglement, hvilket ogsaa stemmer med Udvalgets Opfattelse. Vi har ment, at man derved for det første, idet man fik disse Bestemmelser og Dispensationer samlet som Tillæg til Bygningsreglementet, kunde blive fri for de mange Dispensationsandragender, og for det andet, at man lettede Bygningsinspektørens Arbejde, idet han ikke vil faa saa mange Dispensationssager og derved altsaa fik mindre Arbejde. Jeg tror ikke, man løber nogen som

helst Risiko ved at ordne Forholdet paa denne Maade, men man maa naturligvis overveje, hvorvidt man vil gaa med til disse Lempelser eller ej. Jeg maa sige, at Udvalget, eller i hvert Fald jeg personlig, har ikke taget mig saa nøje af dette Forslag som af de øvrige, fordi jeg mener, at man, naar der indkommer et saadant Forslag fra den ansvarlige Bygningskommission i Kommunen, har Lov til at gaa ud fra, at denne Kommission ogsaa indestaar for, at det, den foreslaar, er rigtigt.

Det Forslag, Bygningskommissionen her har fremsendt, er Forslag, som letter Bebyggelsen; kun paa et ganske enkelt Punkt betyder de ingen Lettelse, men tværtimod snarere en Stramning, nemlig vedrørende Bjælkelagets Dimensioner, men det betyder selvfølgelig en hel Del, at det er svære og gode Bjælker, som lægges i Husene. Paa et tidligere Tidspunkt, inden man gik over til at benytte Metersystemet, skulde Bjælkerne være en Smule sværere end nu. Naar man regnede det nøje ud, kunde man efter Metermaalet nøjes med lidt spinklere Bjælker, saa den foreslaaede Bestemmelse betyder i Grunden kun, at man vender tilbage til det gamle Forhold, og jeg tror, at de byggende selv vil være tjent dermed. I Penge betyder det ikke noget videre; jeg skal ikke nævne noget bindende Tal, men for en almindelig Villa vil det vist dreje sig om en Merudgift paa ca. 50 Kr. Vi kender vist allesammen det uheldige Forhold i mange Huse, at naar der for Eks. danses en Smule ovenpaa, ryster alting i Lejligheden underneden. Paa dette Punkt bør vi derfor følge Bygningskommissionen, selv om Bestemmelsen betyder en Stramning af det hidtidige Forhold.

I de to første Punkter i Bygningskommissionens Forslag til Ændring af Bygningsreglementet er det nærmest kontormæssige Forhold, der sigtes til. Det ene drejer sig om, at man ønsker at være fri for, saaledes som Tilfældet er nu, hos Bygningsinspektøren at samle de forskellige Ting, der skal søges om, og derefter sende det hele til teknisk Forvaltning, som saa tager Stilling dertil og sender Sagen tilbage. Dette volder selvfølgelig Bygningsinspektøren en Del Ulejlighed, og man mener nu at aflaste ham for noget af dette Arbejde. Det er jo det dobbelte Arbejde, at en Sag skal gaa fra ham til teknisk Udvalg, behandles der og sendes tilbage og saa først ekspederes af Bygningsinspektøren — man maa indrømme, at det er noget besværligt. Det kan ogsaa ske, at en Sag ligger længere end normalt paa teknisk Forvaltnings Bord, fordi der kan være forskellige tekniske Forhold, som skal undersøges, eller andre Kommissioner og Ud-

valg, som skal behandle Spørgsmaalet, og dette resulterer i utallige Opringninger hos Bygningsinspektøren om, hvorfor han ikke ekspederer Sagen. Hvis det gaar, som Bygningskommissionen ønsker, vil der ske det, at en Byggesag omtrent omgaaende, i hvert Fald i Løbet af meget kort Tid, kan ekspederes fra Bygningsinspektørens Side i bygningsmæssig Henseende, men saalænge Sagen ikke er ekspederet fra teknisk Forvaltning, maa Folk selvfølgelig tage sig i Agt og ikke paabegynde Opførelsen. Som Forholdet er ordnet nu, er Folk sikre paa, naar de faar en Approbation paa Sagen — selv om det varer længe, at denne dermed er i Orden, saa er der ikke mere at spørge om, saa er alting klappet og klart; det er selvfølgelig ogsaa en Fordel, man ikke maa underkende.

Det andet Forhold, Bygningskommissionens Forslag omtaler, vedrører Servituterne. Bygningsinspektøren skal efter de gældende Regler efterse eller har Forpligtelse til at spørge teknisk Forvaltning, om de Servituter, som paahviler Grunden, og med Hensyn til hvilke Kommunen har Paataleret, er opfyldt ved den foreliggende Tegning. Bygningskommissionen fremhæver, at den har ingen som helst Myndighed til at kræve saadanne Servituter opfyldt, hvis de altsaa ikke er det, og at det derfor er urimeligt, at Bygningskommissionen skal beskæftige sig dermed. Det kan Forvaltningen eller Kommunalbestyrelsen selv meget bedre sørge for; denne Side af Sagen ligger i Virkeligheden ganske udenfor Bygningskommissionen.

Med Hensyn til disse to Punkter er man fra teknisk Udvalgs Side stærkt interesseret, og navnlig har Kommuneingeniøren været optaget deraf; det vilde maaske derfor være rimeligt, om han fik Lejlighed til at udtale sig om dette Spørgsmaal, hvis han har noget særligt paa Sinde i denne Retning.

7) at der antages midlertidig Assistance til Gennemførelse af effektiv Kontrol og til Fremskaffelse af Kortmateriale m. m., og at de dertil fornødne Beløb bevilges; disse Udgifter vil antagelig let kunne dækkes ved de indkomne Attestgebyrer.

For saa vidt er det unødvendigt at omtale denne Del af Indstillingen, som det allerede er sket; der er kommet ekstra Hjælp paa Bygningsinspektørens Kontor, og den sidste Passus om, at det forhaabentlig kan betale sig gennem de indkommende Attestgebyrer, vil sikkert vise sig at være rigtig.

8) at der rettes Henvendelse til Politiet om Assistance til en betryggende Kontrol af Lysthusbebyggelsen.

Der foreligger ikke noget fra vor Side med Hensyn til Af-

taler med Politiet, idet vi har ment, at det var noget, som den Kommission, der nærmest faar med Sagerne at gøre, Bygningskommissionen, selv maatte tale med Politiet om. Vi har haft en Konference med Politimesteren, og jeg tror, der er god Vilje paa begge Sider til at faa en tilfredsstillende Ordning. Hvad denne nærmere skal gaa ud paa, skal jeg ikke udtale her, det maa henhøre under Bygningskommissionens Arbejde.

Indstillingen, som den er opført paa Dagsordenen, ender med at udtale følgende:

„Det nævnte Flertal af Udvalget ønsker bestemt at fastslaa, at det maa være en Forudsætning for Indførelsen af de forannævnte Lempelser, at de for Byggeriet gældende Vedtægter herefter nøje overholdes, ligesom det maa forudsættes, at der føres en absolut effektiv Kontrol med Bebyggelsen."

Det er ganske givet, at hvis man ikke faar en effektiv Kontrol og en virkelig Forbedring af Forholdene, vilde det være ganske meningsløst at give de Lempelser, der nu er foreslaaet. De bliver netop givet, fordi man har mærket en vis Uvilje fra de højere Autoriteters Side mod at overholde den nugældende Vedtægt; man maa formode, at de paagældende Autoriteter, navnlig Ministeriet, finder den nugældende Vedtægt for stræng, og at i det hele taget de forskellige Paabud og Love, der er givet, er for gamle, og at man derfor ønsker en ny Vedtægt. Det er det, vi har foreslaaet her, idet vi fremsætter alle disse Forslag til Lempelser paa forskellige Omraader, Lempelser, som vi dog finder forsvarlige, og navnlig derfor maa vi fastholde, at det, naar nu disse Lempelser bliver givet, maa være Slut med Overtrædelserne, saa maa Forholdene være i Orden.

Det har hidtil været saaledes, at en Mand kan have bygget et ulovligt Hus paa et Sted, hvor der hverken er Vej eller Kloak; han er derefter gaaet til de forskellige Autoriteter, der alle har udtalt enslydende, at det var uforsvarligt at bygge der, og at man ikke kunde anbefale, at Huset blev liggende; men saa har alligevel Ministeriet til Trods derfor givet Vedkommende midlertidig Tilladelse paa et Aar eller to til at bo der, det vil sige det samme som, at han i Virkeligheden faar Lov til at blive der, thi naar der først er gaaet saa lang Tid, vil der ikke være Anledning til at rive Huset ned. Efter min Mening, men det kan jo være, jeg staar ene dermed, er denne Optræden fra Ministeriets Side en Tilkendegivelse af, at de nugældende Vedtægter er for strænge — de kan, med andre Ord, ikke gennemføres.

De Skrivelser, vi har faaet fra de forskellige Udvalg og Kommissioner, skal jeg kortelig gaa igennem.

Den, jeg først skal nævne, er et Resumé af Forsørgelsesudvalgets Forhandlinger i et Møde den 27. August d. A. Jeg har for saa vidt allerede berørt denne Skrivelse i min Omtale af Indstillingen. Forsørgelsesudvalget udtaler for det første, at det kan være ganske enigt med Udvalget i, at der skal føres en effektiv Kontrol med Bebyggelsen, og at der maa sondres mellem de nuværende Beboere, der nok maa blive boende, og andre, som vil flytte herud. Jeg maa straks sige, at jeg for mit Vedkommende maa tage et vist Forbehold her. Det er i hvert Fald ikke min Mening, at man skulde præmiere de Beboere, som bor ulovligt i Øjeblikket, og sige: I maa gerne blive boende, men nye Tilflyttere maa ikke bo paa den Maade. Jeg kan godt se, at det rummer visse Vanskeligheder, men det skulde dog ikke være saaledes, at de Folk, som i Øjeblikket bor ulovligt, fremdeles skal have Lov dertil, blot fordi de nu engang er kommet herud, medens andre ikke maa bo paa samme Maade; det er jo lige ulovligt!

I Skrivelsen er der anført et Eksempel paa, hvorledes en Mand er bleven sat ud af sin Bolig, fordi han boede ulovligt, og saa flyttede en anden Familie ind i det samme Lysthus! Dette er sikkert et af de værste Tilfælde, og det burde have været paatalt. Man maa nu haabe, at den nye Kontrol vil virke saaledes, at den Slags Ting ikke kan ske i Fremtiden.

Dernæst anmoder Forsørgelsesudvalget Bygningsinspektoratet om at sende Fortegnelse til den sociale Forvaltning over de Folk, der i Sommerens Løb er flyttet ind i Lysthuse.

Hvis denne Anmodning skal forstaas saaledes, at det drejer sig om de Folk, som om Sommeren flytter herud og saa bliver boende her om Vinteren, vil jeg haabe — men det kan jo være, jeg tager fejl — at saadanne Meddelelser vil blive overflødige. Den nye Ordning skulde jo netop forhindre, at en Familie kan flytte herud om Sommeren og saa blive boende her Vinteren over. Den Kontrol, der nu skal etableres, skulde gerne være saa effektiv, at Kommunen kan paatale de ulovlige Indflytninger i Tide, saa man kan faa de paagældende sat ud, saa Kommunen ikke faar Pligt til at skaffe dem Bolig.

Naar Folk selv har bygget, og der er flyttet ulovligt ind, og Kommunen kommer til Kundskab derom ved sin Kontrol gennem Bygningskommissionen, og naar man straks gør opmærksom paa, at det er ulovlig Beboelse, samt naar man hen-

vender sig til Politimesteren desangaaende, gad jeg vidst, om de paagældende ulovlige Beboere vil faa Medhold hos Politimesteren.

Vi har henvendt os til Kommunens juridiske Konsulent, Højesteretssagfører Møldrup, og han har erklæret, at naar Kommunen har gjort sin Pligt i rette Tid og adviseret de paagældende med Hensyn til deres ulovlige Beboelse, skulde man ikke have noget Ansvar i Retning af — hvis de altsaa bliver sat ud af deres ulovlige Beboelse — at skaffe dem en rigtig Lejlighed. Jeg citerer ham ikke ordret, men saaledes omtrent faldt hans Ord; der ligger et Referat deraf i Sagen.

Endelig nævner Forsørgelsesudvalget Ønsket om at faa samtlige Veje benævnt og nummereret; det er noget, vi har talt om tidligere, og vi er paa det rene med, at dette Forhold ikke har været saa godt, som det skulde. Hidtil har vi imidlertid fulgt den Praksis ikke at give en Vej, som ikke er lovlig, Navn, men hvis vi nu kommer ind paa at anerkende Slagge- og Singelsveje, kommer Benævnelsen jo af sig selv, og saa vil forhaabentlig den Ulempe komme ud af Verden.

Den næste Skrivelse, jeg skal omtale, er en Udskrift af teknisk Udvalgs Forhandlingsprotokol for Mødet den 8. September. Den omhandler i Hovedsagen, hvad jeg har nævnt før: Spørgsmaal om Anlæg af midlertidige Veje, om Indbetaling til et Vejfond i Løbet af 15 Aar — hvad vi er enige om — om Servituterne, og Spørgsmaalet om Façadebedømmelse, hvor teknisk Udvalg nødig vil gaa med til en Udvidelse af Omfanget af de Lysthuse, der skal fritages for saadan Bedømmelse, og hvor vi fra Udvalgets Side har taget Stilling imod teknisk Udvalg, idet vi indstiller, at Façadebedømmelsen først træder i Kraft for de Lysthuses Vedkommende, der er over 16 m².

Til Slutning tales der om Vandindlæg, og det anbefales, at der gives Tilladelse til, at der lægges interimistiske Ledninger, selv hvor Vejen ikke er færdig. I denne Forbindelse skal jeg nævne, at hvis man ikke udfører Jordarbejdet ved disse Veje, vil det volde Vanskeligheder at faa lagt Ledningen, idet Fremstillingen af Længdeprofilet jo bevirker, at Vandledningen kommer til at ligge lige dybt over det hele. Hvis man ikke fremstiller Profilet samtidig, bliver Resultatet, at Vandledningen paa sine Steder kommer til at ligge højere, paa andre Steder dybere, end den skal ved Vejens endelige Udførelse, og paa den Maade bliver det dyrere at faa lagt Ledningerne. De Steder, der ligger højere, maa man nemlig fylde Jord paa, det vil sige, at man

faar ret høje Jordvolde sine Steder, men naar saa Efteraaret kommer og Beboerne faar Brug for Jord, kan det ske, at de tager Jorden fra disse Volde, og det kan bevirke, at Frosten sprænger Rørerne. I saa Henseende har vi sørgelige Erfaringer; det er store Beløb, der medgaar til at reparere de Vandledninger, som sprænges om Vinteren.

Jeg kommer dernæst til en Skrivelse af 13. September 1924 fra Gjentofte Kommunes Sundhedskommission. Den taler i Virkeligheden ogsaa nærmest om det, jeg allerede har nævnt, og den slutter med at udtale, at man fra Sundhedskommissionens Side godt kan gaa med til, at Maksimumsgrænsen for Lysthuse uden Afløb til Kloak forhøjes fra 12 m^2 til 16 m^2.

Videre foreligger der en Skrivelse af 7. Oktober 1924 fra Gjentofte Kommunes Bygningskommission. Jeg skal oplyse, at Kommissionen har delt sig i et Flertal og et Mindretal; det er Flertallets Indstilling, vi har fulgt. Mindretallet, der bestaar af Amtsraadsmedlem Josephsen, har taget Særstilling og indsendt et særligt Forslag. Saavel dette som Flertallets Indstilling har været behandlet i Udvalget, hvor vi vedtog kun at følge Flertallet. Men jeg nævner her, at der ogsaa foreligger en Mindretalsindstilling, for at Sagen kan ligge ganske klar for ærede Medlemmer, naar den nu skal overvejes og behandles inden Afstemningen.

Gladsaxe Kommunes Bygningskommission, hvem vi, som nævnt, ogsaa flere Gange har konfereret med, har under 31. Oktober 1924 sendt os en Skrivelse, hvori den begynder med at udtale, at den gennem Avisreferater har læst om denne Sags Behandling i Gjentofte Kommunalbestyrelse; de fik der en Forskrækkelse, idet de havde troet, at Sagen var afgjort. Der maa være sket en Fejl fra Bladenes Side; saavidt Bygningskommissionen erindrede, stod der i Bladene, at disse Spørgsmaal var afgjort, men det maa have beroet paa en Fejltagelse; det var kun en mundtlig Drøftelse af Forholdene, der fandt Sted. Ganske vist stod der paa Dagsordenen, at Udvalget indstillede det foreliggende til Vedtagelse, men det blev paa Foranledning af Udvalget i Mødet oversendt til 2den Behandling. Da jeg fortalte Bygningsinspektøren i Gladsaxe dette, følte han sig mere trøstet, og han ønskede, som det ogsaa nævnes her i Skrivelsen, meget at faa en Konference med os angaaende Lysthusspørgsmaalet. En saadan Konference har ogsaa fundet Sted; først talte vi med Bygningsinspektøren og Kommuneingeniøren derovre fra, senere med den samlede Bygningskommission.

Det har været os en Glæde at føre disse Forhandlinger; vi har faaet forskellige Oplysninger, som har været os til stor Nytte, og vi har haft saa meget større Interesse af at høre, hvad de havde at sige, som de derovre har haft større Erfaring i dette Spørgsmaal end vi. For Eks. har de for 5—6 Aar siden vedtaget — morsomt nok — omtrent de samme Lempelser og Bestemmelser, som vi foreslaar her, kun noget strængere paa nogle Punkter, idet de derovre bl. a. forlanger Vejene anlagt, og der skal, som jeg nævnte før, indbetales visse Beløb for Eks. til Vandledningen — ellers har de omtrent samme Regler som her foreslaaet.

Vi drøftede som sagt Spørgsmaalene med Bygningskommissionen, og det, som laa den særlig paa Sinde, var dette, at vi skulde forlange, at Vejene blev anlagt midlertidig med Udførelse af Jordarbejdet. Jeg gav dem ikke noget Løfte, belært af Erfaringen -- som vi hørte før i Sagen vedrørende Gutzon Münster — men jeg sagde, at jeg troede, at man fra Udvalgets Side vilde gaa med til at tilkalde dem til de Konferencer, der maatte blive holdt om Sagen; det vilde være til Gavn for begge Parter at faa en Konference om disse Spørgsmaal.

Den sidste Skrivelse, der foreligger for os, er fra Centralforeningen for Parcelforeninger, med hvem vi har ført en Del Forhandlinger. Jeg maa sige, at ogsaa der har det været en Fornøjelse at forhandle. Disse Foreninger har vist megen Forstaaelse af Spørgsmaalet og har ikke blindt holdt paa, at vi skulde give dem alle mulige Lettelser; de har, saavidt det har været dem muligt, ogsaa gerne villet se Sagen baade fra Kommunalbestyrelsens Standpunkt og fra større Synspunkter, idet de samtidig gerne vilde gøre det saa godt som muligt for deres Medlemmer. Vi ved ogsaa, at der har været nogen Divergens, men Resultatet blev dog, at vi paa flere Punkter er blevet enige.

Det Punkt, hvor det særlig kneb for Parcelforeningerne at gaa med til vor Indstilling, var det angaaende Lysthusenes Størrelse, idet de ønskede at komme op til en Størrelse af 30—40 m²; det anføres, at Lysthuse paa 16 m² jo i Nødsfald kan benyttes til Beboelse, men er for smaa til at afgive en bekvem Bolig. Motivering for at gaa til en Størrelse paa ca. 40 m² skulde være den, at saadanne Huse kun maa benyttes til Beboelse om Sommeren. Udvalget har da ogsaa været inde paa disse Overvejelser, men Tanken stødte paa saa mange praktiske

Vanskeligheder, at Flertallet af Udvalget er gaaet bort derfra igen.

Det er navnlig Spørgsmaalet om „Sommerhuse", Parcelforeningen beskæftiger sig med i denne Skrivelse, og de tilbyder en Garanti, som skulde bestaa i Sikkerhed paa 1000 Kr. i hvert Sommerhus. Men selv om de stillede en saadan Garanti, vilde det, som de meget loyalt og ærligt selv siger, ikke betyde saa meget, fordi Sikkerheden er ret langt ude, idet det blev nødvendigt, ellers kan de ikke skaffe Sikkerhed for, at Kommunen skulde rykke med sine Prioriteter, at placere en saadan eventuel Sikkerhedsstillelse efter de Prioriteter, der allerede hviler paa Ejendommen. Jeg er ikke sikker paa, at ikke disse Parcelforeninger tillægger dette Spørgsmaal en lidt for stor Betydning. Naar der nemlig først er anlagt midlertidige Veje, vil de fleste af de Mennesker, der har Grunde ved saadanne Veje, sikkert ogsaa bo herude til Stadighed. Det er derfor den Side af Sagen, vi ogsaa rent samfundsmæssigt, har størst Interesse af at faa Klarhed paa. Det kan naturligvis siges, at det er sundere at bo i et Sommerhus herude om Sommeren fremfor i den snævre By, paa den anden Side maa man ogsaa sige, at hvis disse Huse gøres lovlige, afhjælper man Bolignøden, man skaffer Boliger derved. Men der er ogsaa en anden Side ved denne Sag, og den vil navnlig vanskeliggøre det endelige Vejanlæg; hvis Folk faar Lov til at bygge paa Arealet, uanset om der er anlagt Vej eller ej, og hvis man saa tænker sig — og den Mulighed ligger ikke saa fjærnt — at en Mand, som havde en Grund i Nærheden af en Hovedvej, vilde bygge et Sommerhus der, kan man sige sig selv, at Vedkommende, naar han først havde bygget, ikke vilde have Spor at Interesse i at gaa med til, at Vejen kan blive anlagt, for at der kan bygges til Helaarsbeboelse. Ogsaa af den Grund vilde jeg anse det for farligt at gaa med til dette Forslag, og fra Udvalgets Flertals Side har vi da heller ikke kunnet gaa med dertil.

Et Mindretal indenfor Udvalget (Christensen) har forbeholdt sig sin Stilling; saavidt jeg ved, drejer det sig nærmest om det Spørgsmaal, jeg nu sidst berørte: Lysthusenes Størrelse.

Kr. Larsen og jeg er enige om den foreliggende Indstilling, og jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme derfor.

Christensen: Som den ærede Udvalgsformand (Volmar Jensen) bemærkede, angaar mit Forbehold med Hensyn til den foreliggende Indstilling, kun Skrivelsen fra Parcelforeningerne.

Forholdet er det, at vi holdt det sidste Møde med Centralfor-

eningerne den 27. Oktober; med denne Dato sluttede Udvalget sit Arbejde, og vi har siden kun haft et enkelt Møde med Bygningskommissionen fra Gladsaxe Kommune. Paa det Møde, vi havde med Centralforeningernes Repræsentanter den 27. Oktober rettede vi Henstilling til Repræsentanterne om at sende os de Bemærkninger, de maatte ønske at gøre, navnlig vedrørende Sommerhusene, saa vi havde det skriftligt. Det, det gælder om, er i Hovedsagen Sommerhusene. Forholdet er nemlig det, at der er en Masse Parcelforeningsmedlemmer, som paa deres Parcel opfører et Hus, som de benytter til Sommerbeboelse, medens de samtidig har deres Lejlighed i København eller andre Steder, hvortil de flytter hen om Vinteren. Der har da ogsaa indenfor Udvalget været Tale om at give Tilladelse til Opførelsen af saadanne Sommerhuse, som kun skulde beboes indenfor et Tidsrum af 5—6 Maaneder.

Under 2. November modtog vi Skrivelsen fra Parcelforeningerne; jeg behøver ikke at oplæse den, ærede Medlemmer har jo alle faaet den udsendt sammen med Dagsordenen. Det fremgaar af Skrivelsen, at man fra Parcelforeningernes Side ønsker Ret til at bygge Sommerhuse som er indtil 35—40 m² store. Jeg kan godt forstaa, at de Mennesker, som skal bo her, gerne vil have det en Smule komfortabelt, men det kan de ikke faa, hvis de skal bo i et Hus paa 16 m². Jeg vil derfor gerne støtte Parcelforeningernes Henstilling om, at der gives Tilladelse til at opføre Husene paa indtil 40 m² paa de Betingelser, som iøvrigt gælder for Opførelsen af saadanne Træhuse. Derved vil man i Virkeligheden gøre alle disse Mennesker en stor Tjeneste, og det er ogsaa samfundsmæssigt set et Gode, hvis man skaber Adgang for mange Mennesker til at bo ude paa Landet under gode Forhold paa den Grund de ejer, og som de ellers i mange Tilfælde kun kan dyrke som Kolonihave eller lign. Det er meget rigtigt, som Volmar Jensen siger, at Foreningerne har stillet nogle Regler op med Hensyn til Sikkerhedsstillelse for, at disse Huse kun bliver benyttet om Sommeren. Selvfølgelig kan man stille saadanne Regler op, men som Parcelforeningerne selv indrømmer, kan de ikke blive fuldstændig effektive, idet den Garanti, der kan stilles, som nævnt af Volmar Jensen, praktisk talt kommer noget langt ud, naar den skal respektere alle de Prioriteter, der iøvrigt hviler paa vedkommende Ejendom. Vi har indenfor Udvalget været inde paa, at der skulde stilles et kontant Depositum paa 1000 Kr., men det har man fra Parcelforeningernes Side ikke kunnet gaa med til. For manges Ved-

kommende er en saadan Grund nemlig det Sted, hvor de opsparer deres Kapital, for saa vidt som de bruger de Beløb, de kan undvære fra det daglige Livs Behov, til Afdrag paa Grunden, og derfor vil det være dem ganske umuligt at stille nogen større kontant Sikkerhed.

At der skulde være særlig Fare ved at aabne Adgang for Folk til at bygge et Sommerhus, der var større end 16 m², kan jeg ikke se. Faren er lige stor; hvis Folk virkelig vil flytte herud og faar Tilladelse til at bo i et Lysthus paa 16 m², og de saa ikke flytter herfra, har Kommunen samme Forpligtelse overfor dem til at skaffe dem Bolig, som den vilde have, hvis Lysthuset var paa 35—40 m². Jeg tillader mig at tro, at de Mennesker, som vil opføre et Sommerhus paa 30—40 m², er Folk, om hvem man har mindre Grund til at tro, at de vil falde Kommunen til Byrde, naar de er kommet herud, end Folk, som kun har Raad til at opføre et mindre Hus. Folk, der kan opføre saa stort et Sommerhus, har som Regel deres Bolig i Byen, hvortil de flytter om Vinteren. Parcelforeningen skriver: „... Samtidig maa vi i lige høj Grad beklage, at Kommunen nu synes tilbøjelig til helt at stryge Begrebet „Sommerhuse"; ved Sommerhuse forstaar vi letbyggede mindre Huse, der kun er beregnede paa Beboelse i Sommermaanederne..." Det er netop det, jeg ogsaa mener, og hvis man ikke prøver at imødekomme Parcelforeningerne noget og skaffe dem en Lettelse paa dette Punkt, bliver det saaledes, at de paagældende selv vil prøve at gennemføre deres Ønsker og altsaa gennemføre dem ulovligt, og paa den Maade vil der altid være Krigstilstand mellem dem og Kommunen.

Den Risiko, der navnlig fra Forsørgelsesudvalgets Side peges paa, og som bestaar i, at Kommunen kan komme til at overtage Beboerne af saadanne Sommer- og Lysthuse som Kommunebeboere og altsaa ifølge Fattiglovens § 66 faa Forpligtelse til at skaffe dem Husly, er efter min Mening lige fuldt til Stede, enten de bor i et Hus paa 16 m² eller i et paa 40 m². Derfor vil jeg meget henstille, at vi imødekommer deres Ønske om, at Husene maa være indtil 40 m² store.

Jeg har ikke stillet noget særligt Ændringsforslag i denne Retning, fordi jeg i Hovedsagen — naar man altsaa lige undtager Spørgsmaalet om Husenes Størrelse — er enig med Udvalgets øvrige Medlemmer i hele det fremsatte Forslag; der er kun den Forskel os imellem, at jeg gerne vil imødekomme det Ønske, der er fremsat i Parcelforeningens Skrivelse af 2. November

med Hensyn til Sommerhusenes Størrelse; de Grunde, som er anført for at gaa med dertil, er efter min Mening udtømmende og gode. Naar Sagen har været behandlet i Udvalget, har Repræsentanterne for disse Parcelforeninger mange Gange slaaet meget stærkt paa, at det især gjaldt for dem at faa disse Huse, af hvilke vi allerede har faaet mange gjort lovlige som Følge af de Bestemmelser og Tilføjelser til Bygningsreglementet, vi har vedtaget, opført i en noget større Størrelse end lige 16 m².

Chefen for teknisk Forvaltning (Westergaard): I Anledning af de Udtalelser, den ærede Udvalgsformand (Volmar Jensen) fremsatte, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger.

For det første vil jeg foreslaa, at man ændrer Udtrykket „Slaggeveje" i Udvalgets Indstilling under Punkt 2 til „midlertidige Veje", idet Spørgsmaalet om Vejenes Konstruktion er udskudt til en senere Behandling. Det er endnu ikke fastslaaet, hvilken Konstruktion man vil foretrække, det kan godt være, at man kommer til det Resultat, at man netop vil foretrække Slaggeveje.

Dernæst vil jeg foreslaa, at der i Punkt 4, hvor der staar, at der skal „gives Tilladelse til, at Spildevandet føres til en Samlebrønd", foretages den Ændring, at man siger, at Kommunalbestyrelsen kan „anbefale", at saadan Tilladelse gives, idet det ikke er Kommunalbestyrelsen, som bestemmer, hvorledes dette Forhold skal ordnes.

Det, jeg har ønsket at udtale mig om, er Spørgsmaalet om Ændringerne til Bygningsreglementet, navnlig de to førstnævnte, som vedrører min Administrationsgren, de følgende vedrører Forhold, som jeg ikke har noget med at gøre.

I det første Stk. foreslaas det, at man skal gaa over til en ny Praksis med Hensyn til Behandlingen af Byggesager. I Øjeblikket er det saaledes, at en Mand, der vil opføre et Hus, skal have samlet alle fornødne Oplysninger, altsaa baade have fremskaffet Tegninger og de fornødne Spildevandsplaner, med andre Ord, han maa have undersøgt nøje, hvorledes Huset skal være, inden han begynder at bygge. Det lægger jeg megen Vægt paa, og det har der ogsaa ved tidligere Behandlinger af dette Spørgsmaal været lagt megen Vægt paa fra saavel Sundhedskommissionens som Kommunalbestyrelsens Side. Bygherren skulde have bl. a. Spildevandsplanen i Orden, saa han vidste i hvilken Højde Huset skulde lægges for at faa Afløb. Der har været mange uheldige Eksempler paa, at Folk er begyndt at bygge uden Hensyn til Afvandingsforholdene, uden at have gjort sig

klart, om Grunden for Eks. laa for dybt i Forhold til Kloaken, saa man ikke kunde skaffe det fornødne Afløb. Vi maa derfor holde fast paa, at der skal være udarbejdet en Kloakplan, som skal sendes ind sammen med den samlede Byggeplan; jeg tror ogsaa, det vilde være meget uheldigt at træffe den Slags Bestemmelser, uden at Sundhedskommissionen er klar derover, saa jeg maa fraraade denne Ændring. At der kan vindes noget som helst derved i Retning af Besparelse af Tid, kan jeg ikke indse, for Sagen er den, at Bygningsinspektøren skal sende Sagerne til teknisk Forvaltning, hvad enten man har den ene eller anden Bestemmelse. Efter den nuværende Ordning, skal der kun ventes paa, at Afløbsplanerne bliver færdige, medens den ny Ordning vil forøge Arbejdet paa teknisk Forvaltning, idet man skal have en Byggesag frem 2—3 Gange, dels fra Bygningsinspektøren, dels fra private, som indsender Spildevandsplaner.

Det andet Punkt vedrører Spørgsmaalet om Undersøgelse af Servituterne, idet Ordene „at den projekterede Bebyggelse ikke er i Strid med de Grunden paahvilende Byggeindskrænkninger" o. s. v. foreslaas slettet. Det forekommer mig, at dette ikke vilde være korrekt overfor de byggende. Jeg kan godt se, at Spørgsmaalet om Servituterne i og for sig ikke vedrører Bygningsreglementet, men denne Bestemmelse er i sin Tid sat ind i Bygningsreglementet med velberaad Hu fra Kommunens Side; det skete, fordi man mente, det vilde være bedst overfor alle de Mennesker, der vil bygge, at man, naar man havde behandlet deres Byggesag, kunde give dem fuld Besked om alle de Ting, der vedrører Byggeforetagendet, derunder ogsaa, hvorledes de skal forholde sig med Hensyn til de Servituter, som hviler paa Grunden. Det er ikke altid let for en Arkitekt at blive bekendt med Servituterne, og det er heller ikke sikkert engang, at Bygherren selv læser Skødet igennem — det er noget, som Folk ikke altid er saa særlig opmærksomme paa. Det er derfor en stor Betryggelse, synes jeg, for de byggende, at de ved Sagens Behandling bliver gjort opmærksom paa, at Huset skal opføres saaledes, som Servituterne foreskriver. Derfor er som sagt denne Bestemmelse sat ind i det gældende Bygningsreglement; jeg synes, det er en god Bestemmelse, som man skulde være meget forsigtig med at gaa bort fra. Dersom man forlader dette Standpunkt, vil det sige det samme som at en Mand kan faa Approbation paa en Tegning og opføre Huset, medens Kommunalbestyrelsen saa ad anden Vej maa holde sig a jour med, om Servitutbestemmelserne er overholdt, og eventuelt paa-

tale det overfor Bygherren, hvis Huset strider mod Servituterne. Men de fleste vil jo tro, at naar de faar Approbation paa et Hus, har Myndighederne set efter, at alt er, som det skal være, og saa vil de ikke kunne forstaa, at der fremkommer Protest ad anden Vej. Jeg tror den foreslaaede Ordning vil føre til mange uheldige Forhold og til mange Overskridelser af Servituterne, som man ikke har let ved at redressere, naar først Huset er opført. Man bør derfor fastholde denne Bestemmelse, og den vil ikke komme til at genere Bygningskommissionen; der gøres en Bemærkning paa selve Byggesagen om, hvorvidt der er noget at sige med Hensyn til Servituterne, og Bygningsinspektøren skal blot lade den Besked gaa videre, han faar ikke mere med Spørgsmaalet at gøre.

Volmar Jensen: Christensen var inde paa Spørgsmaalet om Sommerhuse og anbefalede, at de skulde bygges i indtil 35—40 m² Størrelse. Der spiller et Forhold ind til, som jeg ikke berørte før, idet jeg ikke vidste, at vi skulde ind paa denne Diskussion netop nu. Men hvis man giver Tilladelse til, at Sommerhuse maa beboes i længere Tid, og til, at de maa bygges i indtil 40 m² Størrelse, vil det sige, at man samtidig kommer ind paa en Overskridelse af Servituterne, idet der paa flere Arealer hviler en Servitut, hvorefter Bygningen skal være af en vis Størrelse. Skal man give denne Dispensation samtidig med den anden, er man straks noget længere ude, og har man først givet disse to Dispensationer, er Skridtet til at gaa over til Helaarsbeboelse meget lille. Af flere Grunde tør jeg ikke være med til at anbefale dette. Jeg ved godt, at vi havde Spørgsmaalet fremme paa et tidligere Stadium af Sagens Behandling, men jeg vil i denne Forbindelse pege paa, at der den Gang for det første var Tale om et kontant Beløb, der skulde deponeres som Sikkerhed, for det andet, at vi endnu ikke havde hørt de forskellige Udtalelser fra forskellige Sider. Naar man indhenter saadanne Udtalelser, sker det jo gerne, fordi man vil blive mere klar over et Spørgsmaal; jeg var ikke helt klar derover tidligere, nu er jeg bleven mere klar derover, og det er udmundet i, at jeg ikke tør gaa med til dette Forslag fra Mindretallets Side.

Kommuneingeniøren (Westergaard) gjorde forskellige Bemærkninger angaaende Indstillingen. For det første mente han, at der i Punkt 2 skulde staa „midlertidige Veje" i Stedet for „Slaggeveje"; det finder jeg meget rigtigt og kan for mit personlige Vedkommende godt gaa med dertil; for det andet foreslog han, at man under Punkt 4 ændrede Ordene „gives Tilladelse til . . ."

til „...kan anbefale..." o. s. v. Det er ganske underordnet, og det kan godt rettes.

Med Hensyn til de Bemærkninger, Kommuneingeniøren fremsatte angaaende Bygningskommissionen, vil jeg sige, at det kan være meget rimeligt, at Kommuneingeniøren holder paa, at man ikke skal foretage de foreslaaede Ændringer, han omtalte, fordi den nuværende Ordning er lettere for hans Kontor og for saa vidt ogsaa for Folk. Som jeg fremstillede det, da jeg før havde Ordet, er det nemmere for Folk, som vil bygge, at faa Approbation paa det hele paa een Gang, men saaledes bærer man sig dog ikke ad allevegne. I København er Forholdet for Eks. noget lignende som det, her er foreslaaet, men jeg har Erfaring for, at efter at man havde faaet Approbation fra Bygningskommissionens Side, har man faaet Meddelelse om, at Servituterne ikke var overholdt, idet der ikke samtidig indsendes Afløbsplaner og Bygningsplaner; de indsendes hver for sig; saafremt et Hus skulde ligge i forkert Højde, kan maaske Byggesagen faa en Paategning om, i hvilken Højde det skulde ligge. Hvis virkelig den her foreslaaede Ordning kan bevirke, at der spares Arbejde for Bygningsinspektøren, uden at der derved bliver paalagt teknisk Forvaltning mere Arbejde, var det dog værd at tage Spørgsmaalet op til nærmere Overvejelse frem for paa det nu foreliggende Grundlag at kassere det.

Med Hensyn til Servituterne er det naturligvis meget godt, at denne Side af Sagen ogsaa bliver undersøgt, men saa vidt jeg har forstaaet, vil Byggesagen gennem teknisk Forvaltning kunne faa en Paategning om, hvorvidt Servituterne er overholdt eller ej. Det, man skulde opnaa ved denne Ordning, er dette, at Bygningsinspektøren skulde være ganske uafhængig baade af Bedømmelsesudvalget og teknisk Forvaltnings Arbejde med en Byggesag, og den vil derfor i Almindelighed saa vidt gørligt straks kunne ekspederes fra Bygningsinspektørens Kontor, hvilket naturligvis har sin store Betydning. Jeg maa derfor til Trods for Kommuneingeniørens saglige og vægtige Indlæg fast holde det Forslag, som Udvalget har fremsat.

Blichfeld: Jeg skal begynde med at udtrykke min Anerkendelse af det mægtige Arbejde, som i Virkeligheden er gjort her for at faa et Forhold, som paa et vist Tidspunkt fyldte samtlige Kommunalbestyrelsesmedlemmer med Forskrækkelse, til at antage en Udvikling, som er baade sund og god for de Mennesker, Bestemmelserne rammer, og for Kommunen i det hele taget.

Den Indstilling, der foreligger her, forekommer mig i mangt

og meget mere human end det Forslag, vi i sin Tid havde en 1ste Behandling af, og som var udarbejdet af Forsørgelsesudvalget, der havde taget en Stilling, som faldt Valmar Jensen noget for Brystet. Dette forekommer mig dog at være noget overdrevet. Man maa huske, at paa den Tid da Forsørgelsesudvalget udarbejdede sit Forslag, stod man med hele denne Sag i et stort Kaos; efter de Udtalelser, der faldt i Kommunalbestyrelsen om Sagen, vidste man i Virkeligheden ikke, hvorledes man bedst skulde gribe Sagen an, og de Bestemmelser, der blev truffet, er da i Grunden kun gaaet ud paa at sikre Kommunen i Forholdet overfor Tilflytterne.

Jeg vil indrømme Volmar Jensen, at Bestemmelsen om, at de, som bor i saadanne Lyst- og Sommerhuse for Tiden, skulde have Lov til at blive boende, medens man skulde forbyde andre at komme herind, er for rigoristisk, og efter at Sagen nu er kommet ind i det gode og sunde Spor, den er kommet ind i, er jeg ogsaa parat til at slette denne Bestemmelse, der nærmest var dikteret af det Virvar, der herskede, i hvilket man ikke kunde finde Folk, ikke stedfæste dem og ikke betegne dem, hvad der spillede en stor Rolle netop for den sociale Forvaltning. Indenfor den sociale Forvaltning var man hurtig blevet klar over, at det ikke kunde blive ved at gaa, som det gik, netop fordi den sociale Forvaltning vel nok er den, som har haft mest at gøre med Folk, som bor under de her omhandlede Forhold.

Udvalgets Indstilling forekommer mig som sagt meget human, blot er der en Bestemmelse i Indstillingens Punkt 8, nemlig den, at der skal rettes Henvendelse til Politiet om Assistance til en betryggende Kontrol med Lysthusbebyggelsen, som jeg ikke rigtigt sympatiserer med. Naar den Kontrol, som Kommunalbestyrelsen maatte finde nødvendiggjort af Forholdenes Natur, bliver saa effektiv som muligt, finder jeg, at man kun i ganske enkelte, presserende Tilfælde skulde henvende sig til Politiet om Assistance.

I Forbigaaende skal jeg tillade mig at fremsætte en Bemærkning, som efter min Mening dog kan faa reel Betydning, nemlig med Hensyn til den under E nævnte Skrivelse fra Kommunens Bygningskommission; der staar anført, at der foreligger et Mindretalsforslag fra J. M. Josephsen. Det er rigtigt, at et saadant Forslag har foreligget for Udvalget, og jeg kunde lide, at det ogsaa var bleven fremsendt som Bilag til Dagsordenen sammen med de øvrige Bilag, thi vi, som ikke har haft Sæde i dette lille

Udvalg, har kun ved at gennemse Mødepakken nu i sidste Øjeblik kunnet sætte os ind i Josephsens Forslag, der efter min Mening — jeg er ikke bygningskyndig — gaar ud paa at forringe Udgifterne for de byggende ved at foreslaa en billigere Konstruktion for disse Boliger. Jeg kunde som sagt have ønsket, at ogsaa denne Skrivelse var fulgt med ud i Genpart, saa man kunde have taget Stilling dertil, medens Tid var.

Iøvrigt kan jeg slutte mig fuldstændig til Christensens Opfattelse af Spørgsmaalet om Lysthusenes Størrelse. Det blev før sagt fra Volmar Jensens Side meget anerkendende, at Parcelforeningerne var optraadt uhyre fornuftigt; de havde indset, at disse Forhandlinger ikke gjaldt Forslag, som de alene havde Interesse af, og de havde derfor vist en Forstaaelse, som man fra Kommunens Side havde sat umaadelig Pris paa. Efter de Udtalelser, som min ærede Partifælle (Christensen) nu fremsatte, og som er i nøje Overensstemmelse med en virkelig Forstaaelse af hele dette Forhold, er Situationen den, at de Mennesker, der her er Tale om, og som i mange Tilfælde kommer fra daarlige Lejligheder inde i Byen, fra Sidegader og mørke Baggaarde, vil kunne komme til, om Sommeren, at leve under menneskelige Forhold, men paa den begrænsede Plads, her er foreslaaet, 16 m², kan man ikke indrette en blot nogenlunde bekvem Lejlighed for en Familie med Børn. Derfor vil jeg gerne støtte det Forslag, der er fremsat om, at man skulde give Tilladelse til, at Husene kunde indrettes lidt større, saa der kunde opføres et virkeligt Sommerhus, hvor en Familie kunde bo pænt og ordentligt og hente Sundhed og Kræfter herude, hvad de nok kan have nødig, til at staa Vinteren igennem med inde i Byen i en mørk og skummel Baggaard.

Ogsaa nu tales der om Dispensation fra Servituterne, fordi Servituterne forbyder en Bebyggelse af denne Art. Ja, al den Tale om Servituterne kender jeg jo saa godt fra mange tidligere Tilfælde. Jeg har til enhver Tid sagt, at naar man har Magt, har man den ikke alene for at bruge den til Misbrug, men ogsaa for at bruge den til nødvendige Dispensationer — som for Eks. i disse Tilfælde; og jeg kan ikke se, at man vilde begaa Synd imod nogen, om man gav de her nævnte Dispensationer, saa Husene kunde blive saa meget større, som foreslaaet i Parcelforeningernes Skrivelse og anbefalet af Mindretallet indenfor Udvalget.

Christensen: Volmar Jensen pegede paa, at det vilde være stridende mod Servituterne, hvis Husene blev gjort større

som af mig anbefalet. Men saa er det ogsaa stridende mod Servituterne, hvis man tillader dem opført i 16² Størrelse, idet der for visse Arealers Vedkommende i Servituterne netop tales om Lejlighedernes Arealstørrelse.

Opførelsen af Sommerhuse er efter min Mening en rent midlertidig Foranstaltning, det er som Regel de paagældendes Mening at ville opføre et rigtigt Hus senere, og naar der tales om, at Huse, der opføres til saadan Beboelse, skal opfylde de Bestemmelser, som kræves ifølge Byggevedtægten, er der jo intet til Hinder for at ændre disse Bestemmelser noget, selv om Sommerhusene efter min Opfattelse, som sagt, kun er rent midlertidige. Og Parcelforeningerne prøver jo selv i deres Skrivelse at vise en Udvej, idet de nævner, at der muligvis kan stilles Garanti for, at saadanne eventuelle Bestemmelser ikke bliver overtraadt. Efter det Indtryk, jeg har faaet af Forhandlingerne med Parcelforeningernes Repræsentanter, er disse ogsaa selv interesserede i at faa ordnede og gode Forhold indenfor deres egne Rækker, og jeg er ikke i Tvivl om, at de vil prøve at holde saa stræng Justits som muligt. Jeg fastholder derfor og anbefaler paany mit Forslag om, at der gives Tilladelse til, at Husene maa bygges i indtil 35—40 m² Størrelse.

Andersen: Det er et betydeligt Arbejde, Udvalget har udrettet i denne Sag. Da vi imidlertid først har faaet disse mange Udtalelser, Udskrifter og Erklæringer fra de forskellige Institutioner, Kommissioner og Udvalg i de allersidste Dage, forekommer det mig ikke muligt, at Kommunalbestyrelsen kan træffe Beslutning i Sagen i Aften; jeg for mit Vedkommende har, navnlig ud fra det Standpunkt, jeg har indtaget i Forsørgelsesudvalget, adskillige Betænkeligheder, og jeg finder, at de Betænkeligheder, som Forsørgelsesudvalget har gjort opmærksom paa i sit Resumé, der ogsaa er medfulgt som Bilag til Dagsordenen, fremdeles er til Stede, ligesom de forskellige tekniske Indvendinger, som Kommuneingeniøren fremkom med, i hvert Fald efter min Opfattelse er af en saa vægtig Natur, at de maa prøves nærmere. Jeg skal derfor ikke fordybe mig i Sagen eller de forskellige Dokumenter, der har ledsaget den, men blot tillade mig at foreslaa den henvist til 2den Behandling med mellemfaldende Udvalgsbehandling, saaledes at teknisk Udvalg, Forsørgelsesudvalget og Ejendoms- og Byggeudvalget kan faa Lejlighed til at overveje den paany.

Formanden: Dette Forslag forhindrer formentlig ikke, at

vi fortsætter 1ste Behandling af Sagen, men der kan maaske saa være Anledning til at begrænse Udtalelserne noget.

Keiser-Nielsen: Foruden de Grunde, som er nævnt af Christensen for det Standpunkt, han hævder, er der en anden Grund, som jeg ogsaa gerne vil anføre for mit Vedkommende, idet jeg iøvrigt kan tiltræde hans Standpunkt. Denne Grund har ikke været omtalt hidtil, og derfor vil jeg nævne den.

Min Bemærkning skal angaa de Sommerhuse, der er saa megen Tale om. Hvor midlertidige de end er, vil det dog kunne tænkes, at der mellem disse Beboere er nogle, som foruden at opretholde deres Vinterlejlighed i Byen, gerne vil have en vedvarende Sommerbeboelse herude. Men naar man tænker, at der skal opføres en saadan vedvarende Bebyggelse af denne Art, har det dog noget at sige for Kommunen, at denne Bebyggelse ogsaa bliver saa skøn som muligt, og da man jo har set, at denne Sommerbebyggelse — navnlig i den vestlige Del af Kommunen — mange Steder er saare rædselsfuld, vilde det tiltale mig, om Kommunalbestyrelsen med det samme tog visse Begrænsninger, visse Forbehold ogsaa med Henysn til saadanne Huses Udseende. Og i saa Fald vil jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at et Sommerhus paa ca. 35—40 m² baade vil kunne og absolut ogsaa vil b l i v e smukkere end et Hus paa 16 m².

Naar en Mand bygger en Villa, gælder det især for ham om at gøre den saa forskellig fra et hvilket som helst andet i Almindelighed opført Hus, og derfor anbringer han saa mange Karnapper og Taarne og Spir derpaa som muligt; men saa langt fra at disse Udbygninger gør Huset kønnere, synes jeg, at de tværtimod skæmmer det. Man ser snart ikke en virkelig køn Villa mere, og man kommer efterhaanden til det Resultat, at et ganske almindelig bygget Hus, hvor Forholdene er afbalanceret efter Grundens Størrelse og Beliggenhed, er det smukkeste paa dette Omraade.

Men der er noget om, at en saadan lille Træbygning maaske kunde gøres lidt pynteligere ved Anbringelsen af et lille Spir og Taarn — efter min Mening naturligvis, man kan ikke forlange, at alle skal have samme Smag. Men saadanne Karnapper og Spir vilde bedre kunne anbringes, naar Sommerhuset havde en Størrelse af 35—40 m², end naar det kun maa være 16 m² som foreslaaet af Flertallet.

Jeg vil stemme for Christensens Forslag; jeg synes det er rigtigt først og fremmest af de Grunde, han angav, men ogsaa af den Grund, jeg har føjet til. Jeg tror virkelig, at man ved at

tillade Husene gjort noget større, kan opnaa ret smukke Partier rundt om i Kommunen — i hvert Fald adskilligt smukkere, end hvis man kun tillader ganske smaa Træhuse opført.

Formanden: I Flertallets Indstilling tales der om „Lysthuse", medens Mindretallet taler om „Sommerhuse"; der er en væsentlig Forskel derimellem, ogsaa i Størrelsen. Det ene Sted tales der om Lysthuse paa indtil 16 m²; det andet Sted tales om Sommerhuse paa indtil 35—40 m².

Iøvrigt er jeg af samme Mening som Andersen, at der er fremført saa mange forskellige Anskuelser dels i de Bilag, der er fulgt ud med Indstillingen, dels ogsaa nu i Aften fra forskellige Sider, at jeg vil anse det for rigtigt, at Sagen overgaar til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i de forskellige Udvalg.

Grønbech: Jeg er ligesom Andersen ikke helt tilfreds med den foreliggende Indstilling, selv om jeg nok kan se, at det er en Forbedring fra det tidligere Virvar. Jeg kan imidlertid ikke se af Indstillingen, om der er ment, at disse Lysthuse eller Sommerhuse, som de kaldes, paa 16 m², skal være til Helaarsbeboelse eller ej. Hvis de ikke er bestemt som Helaarsbeboelse, vil jeg gerne spørge, hvorledes man saa har tænkt at bære sig ad for at faa de Mennesker ud, som har boet her om Sommeren? Det er nemlig det store Problem ved Bebyggelse af denne Art: Hvorledes kommer man af med disse Mennesker, som bor i ulovlige Lysthuse? Selv om et saadant Lysthus nu bliver gjort lovligt til Sommerbeboelse, er det ikke dermed lovlig som Vinterbolig, og hvorledes faar man saa de paagældende til at rykke ud, naar Vinteren kommer, og de maaske har sagt deres Lejlighed op inde i Byen? Saa har de intet Sted at bo, og hvad skal vi saa gøre med dem? Det er netop det store Problem for Forsørgelsesvæsenet.

Selv om jeg ikke er enig med Christensen i, at det er godt, om man gik med til at tillade en Bebyggelse paa 35—40 m² Grundareal, tror jeg alligevel, at man, hvis der bliver Tale om at give Tilladelse til Helaarsbeboelse, er nødt til at gaa med til denne Størrelse af Husene. Et Hus paa 16 m² er i hvert Fald ikke tilfredsstillende som Vinterbolig; det kan aldrig afgive en ordentlig Vinterbolig. Paa den anden Side maa jeg sige, at et Hus paa ca. 40 m², som paa en Maade har Karakter af et større Hus, heller aldrig vil være tilfredsstillende i Længden; det kan nok afgive en nogenlunde god Bolig i disse boligknappe Tider, men det vil altid blive smaa Rum, og det vil aldrig, naar

det opføres af Træ og maaske af daarligt Materiale og paa den billigst mulige Maade, afgive en fuldt ud tilfredsstillende Bolig. Hvis man giver Tilladelse til, at Huse af denne Art maa bruges til Vinterbolig, forekommer det mig, at man i Virkeligheden hindrer — i hvert Fald indenfor en overskuelig Fremtid — Opførelsen af virkelig gode Stenhuse. Og selv om man siger, at de skal fornyes i Løbet af 15 Aar, at der til den Tid skal lægges nye Veje an, og at Husene formentlig heller ikke er beboelige længere efter den Tids Forløb, saa er det alligevel vanskeligt, for disse Mennesker har sat en ikke lille Kapital i et saadant Hus, og man kan ikke godt forlange, at de til den Tid skal rive det ned. Siger man derimod: I maa bygge et Lysthus paa 16 m², men kun benytte det til Sommerbeboelse, kan man vente, at den Tid kommer, da disse Sommerbeboere siger: Nu vil vi have bygget et ordentligt Stenhus, og jeg tror, at dette Tidspunkt kommer hurtigere, naar vi ikke gaar med til den Størrelse, Mindretallet foreslaar.

Toldberg: Forskellen mellem Sommerhuse og Lysthuse er den, at Sommerhuse skulde kunne bygges paa en lempeligere Maade, saaledes at de blev lovlige til Beboelse om Sommeren, medens Lysthuse aldrig er lovlige til Beboelse. Og det er netop det, som tiltaler mig, at man nu faar de „Sommerhuse" væk, som efter det oprindelige Forslag skulde have været tilladt, selv hvor der ikke var anlagt Vej eller Kloak og som altid vilde rumme en uhyre Fare for Kommunen. De Mennesker som boede der, behøvede nemlig blot at lade være at betale Husleje, saa vilde de blive sat ud af deres Lejlighed inde i Byen, og være Beboere herude.

Chefen for teknisk Forvaltning (Westergaard): Jeg beklager, at det ikke lykkedes mig at overbevise den ærede Udvalgsformand (Volmar Jensen) om Rigtigheden af det, jeg fremsatte Jeg har svært ved at faa Øje paa, at det er en Lettelse, der gives Bygningsinspektøren paa denne Maade, men det betydeı en Vanskeliggørelse af Sagerne for os. Jeg kan som sagt ikke se, det bliver en Smule lettere for Bygningsinspektøren; Arbejdet bestaar kun i, at han skal lade Byggesagen bero, indtil han haı faaet Svar. Derimod vil det skabe usikre Forhold og sikkert give Anledning til mange ulovlige Bebyggelser, hvis man foretager den foreslaaede Ændring, og jeg maa derfor endnu engang bestemt fraraade Kommunalbestyrelsen at gaa med dertil.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet: Lysthuse kontra Sommerhuse, skal jeg sige, at Lysthuse maa ikke beboes; det er netop

den Slags smaa Huse, som maa opføres lige ude paa en Mark uden Afløb, uden Vej, og de maa ikke beboes. Sommerhuse derimod maa beboes; saa snart man kommer over til Huse, som maa beboes, stiller man Krav om, at der skal være anlagt midlertidig Vej, Slaggevej eller Vej af en anden Konstruktion, som Kommunalbestyrelsen senere maatte fastsætte, ligesom der skal skaffes fornødent Afløb. Saa kan der bygges de Huse, som iøvrigt er lovlige efter Bygningsreglementet, og der er ikke noget i Vejen for at bygge et Sommerhus, som opfylder Reglementets Bestemmelser.

Volmar Jensen: Jeg maa maaske give nogle ganske korte Svar til de ærede Talere. Blichfeld nævnede Josephsens Ændringsforslag og ønskede, de var bleven mangfoldiggjort og udsendt. Det er jo ikke for sent endnu; der kan godt stilles Forslag om, at de tages op, men der har ikke været stillet saadant Forslag i Udvalget, saa der er ikke forsømt noget fra Udvalgets Side.

Christensen pegede paa, at Servituterne ligesaa lidt tillader Opførelsen af et 16 m² Lysthus som af et paa 35 m², idet der paa mange Arealer hviler Servitutbestemmelser med Hensyn til Antallet af Værelser i den paagældende Bygning. Men dertil maa jeg sige, at naar der er Tale om et Lysthus paa 16 m², mener man ikke Beboelse, og i saa Tilfælde falder selvfølgelig Bestemmelsen om Værelsernes Antal og Størrelse bort.

Andersen foreslog Sagen henvist til 2den Behandling; jeg synes i og for sig ikke, der er nogen som helst Grund dertil, men det er maaske fordi jeg selv har beskæftiget mig saa meget med den, jeg synes, at alt er vel overvejet. Jeg har, som det ogsaa fremgaar af alle Bilagene, gjort en Del ved den, og det forekommer mig virkelig, at den er godt bearbejdet. Andersen har kun haft den fra Lørdag til i Aften, men han har som Medlem af Forsørgelsesudvalget haft Lejlighed til at beskæftige sig med den tidligere; saavidt jeg forstod ham, var det da heller ikke nye Oplysninger, han ønskede, men blot Lejlighed til yderligere at overveje den Indstilling fra Forsørgelsesudvalget, som han selv har været med til at affatte. Jeg havde først tænkt at anbefale Andersen og det ærede Raad iøvrigt at afgøre Sagen i Aften alligevel, men da den højtærede Formand holder med Andersen i hans Ønske om at faa Sagen oversendt, kan jeg spare mig Ulejligheden, for Formanden alene kan jo bestemme, at en Sag skal overgaa til 2den Behandling.

Grønbech fremsatte en Del forskellige Udtalelser, som jeg

ikke skal komme nærmere ind paa, skønt jeg nok kunde have Lyst til at gendrive nogle af dem, men det bliver der jo Lejlighed til senere. Jeg maa forresten indrømme, at efter nogle af de Udtalelser, der er fremkommet fra forskellige Sider, kunde det maaske være ønskeligt at faa Sagen til 2den Behandling.

Kommuneingeniøren (Westergaard) kunde ikke indse, at det vilde være en Fordel for Bygningsinspektøren, hvis man fulgte Bygningskommissionens Forslag; heller ikke det skal jeg komme nærmere ind paa. Jeg er ikke Medlem af Bygningskommissionen og kan derfor ikke udtale mig saa nøje om Forholdene. Jeg er gaaet ud fra, at naar Bygningskommissionen har stillet et Forslag, som skulde medføre en Lettelse i Arbejdet for Bygningsinspektøren, maa der ogsaa være noget derom, og dertil kommer, at baade Bygningsinspektøren og hans Assistent har fulgt Bygningskommissionens Forslag uden at have noget at indvende derimod.

Formanden: Jeg finder, at Tiden mellem denne 1ste og 2den Behandling af Sagen skulde benyttes til nærmere Overvejelse af de Spørgsmaal, som er Udvalgsformanden (Volmar Jensen) og Kommuneingeniøren (Westergaard) imellem, og henstiller derderfor, at Sagen henvises til teknisk Udvalg.

Toldberg: De Udvalg, der vil udtale sig om Sagen i denne Mellemtid, maa selv tage Initiativet dertil; vi kan ikke sende Sagen rundt til alle de forskellige Kommissioner og Udvalg m. v.

Volmar Jensen: Det kan jeg ikke gaa ind paa. I det Øjeblik vi tager Sagen tilbage, maa jeg fastholde, at den gaar tilbage til alle Udvalg og Kommissioner, saa disse faar Lejlighed til at se, hvad det drejer sig om. Man kan naturligvis nok sige, at de paagældende kan læse sig det til, men man kan ikke uden videre forudsætte, at de gør det, og derfor vil man begaa Uret mod dem ved ikke at sende dem Sagen tilbage.

Formanden: Dog kun under Forudsætning af, at det er store Ændringsforslag, det drejer sig om; fordi der foreligger et mindre Ændringsforslag, forekommer det mig ikke, der er Anledning til at sende Sagen hele den lange Vej rundt igen ...

Toldberg: De kender maaske slet ikke Ændringsforslagene ...

Volmar Jensen: De kender slet ikke Ændringerne, siger Toldberg. Nej, det kan godt være, og netop derfor synes jeg, at vi skylder de forskellige Institutioner og Kommissioner og Udvalg, som hidtil har fulgt os i tykt og tyndt, at sende

dem Sagen til Gennemsyn paany. Det maa saa haabes, at den alligevel kan blive afsluttet i denne Kommunalbestyrelses Tid.

Hermed overgik Sagen til 2den Behandling med mellemfaldende Overvejelse i de Udvalg som hidtil har beskæftiget sig dermed.

2. **Opførelsen af en Tilbygning til teknisk Forvaltnings Administrationsbygning ved Ingeborgvej, Afskrivning.** (E. 40—1924).

Kr. Larsen: Der foretages for Tiden en Tilbygning til teknisk Forvaltnings Administrationsbygning ved Ingeborgvej for at skaffe bedre Arkivforhold, og Udgifterne derved er kalkuleret til ca. 20,000 Kr.

Paa Ejendoms- og Byggeudvalgets Vegne skal jeg indstille, at der af denne Udgift afskrives ekstraordinært 5000 Kr. i indeværende Regnskabsaar, 5000 Kr. i hvert af Regnskabsaarene 1925—26 og 1926—27 og Resten i Regnskabsaaret 1927—28, saa altsaa hele Udgiften til den Tid vil være afskrevet.

Vi mener nemlig, at det er ret tvivlsomt, hvorvidt denne Forandring af Huset betyder en Forøgelse af Arkivet; man vil næppe, hvis Huset senere skal sælges og benyttes til almindelig Beboelse, faa mere for det, fordi denne Tilbygning er foretaget.

Laurítz Pedersen: Jeg kan ikke se, at det er tilstrækkelig Motivering til at stemme for denne Indstilling. Oprindelig var der et Forslag fremme fra Ejendoms- og Byggeudvalgets Side om at udvide Arkivet ved at opføre en smal Tilbygning i Gavlen af Huset; denne Tilbygning skulde koste, saavidt jeg nu husker, 10,000—13,000 Kr. Indenfor Kommunalbestyrelsen fandt man imidlertid, at det vilde være urimeligt at anvende 10,000—13,000 Kr. paa en saadan Udvidelse af Huset, fordi den ikke vilde tilføre Huset nogen væsentlig Værdi, hvis det engang skulde ophøre at være Bolig for teknisk Forvaltning. Derefter var Ejendoms- og Byggeudvalget inde paa at lade opføre en helt selvstændig Bygning til Brug for teknisk Forvaltning, den skulde koste et ret stort Beløb; ogsaa dette gik man fra, og man blev saa ved den Tanke, og dertil sluttede Kommunalbestyrelsen sig, at man skulde udvide den nuværende Bygning ved en Forlængelse i hele Husets Bredde og af omtrent den nuværende Længde.

Forudsætningen for denne Udvidelse var imidlertid netop, at Bygningen derved vilde stige i Værdi; man mente, at man kunde faa saa meget mere derfor, hvis Huset engang skulde sælges, omtrent det Beløb mere, som Tilbygningen kostede.

Det var vi alle enige om, og det fremhævede Formanden for Ejendoms- og Byggeudvalget (Kr. Larsen) da Licitationen var afholdt — det fremgaar af Referatet. Men naar Forholdet er det, forekommer det mig urigtigt at afskrive dette Beløb; det er der ingen Grund til. Det kunde der kun være Grund til, hvis man mente, at Bygningen ikke var steget i Værdi; i saa Fald vilde det være berettiget at afskrive Beløbet, men det er ikke Tilfældet. Tilbygningen fik den Form, den nu faar, fordi man mente derved at tilføre Huset en forøget Værdi. Denne Bygning maa være underkastet samme Afskrivningsregler som alle Kommunens andre almindelige Bygninger. Som det vil huskes, har man i denne Kommunalbestyrelses Tid vedtaget nye Afskrivningsregler, som man først efter lange Forhandlinger blev enige om, og som nu anses for passende. Hvis man fremdeles anser dem for passende, maa de finde deres Anvendelse ogsaa paa denne Bygning.

Udvalgets Indstilling betegner en ret vilkaarlig Fremgangsmaade, som ikke kan have tilstrækkelig Berettigelse, og jeg foreslaar derfor, at vi afskriver denne Tilbygning paa samme Maade, som Afskrivningen foregaar for Kommunens andre Ejendommes Vedkommende.

Kr. Larsen: Jeg maa bestemt fastholde, at man følger den Indstilling, som foreligger fra Udvalgets Side. Jeg for mit Vedkommende havde helst set, at man havde afskrevet hele Beløbet paa indeværende Aars og næste Aars Regnskab, idet, som jeg har sagt tidligere, det er tvivlsomt, om denne Tilbygning forøger Aktivet. Naar Lauritz Pedersen siger, at jeg tidligere skulde have udtalt, at denne Tilbygning vilde medføre en Forbedring af Huset med det Beløb, Tilbygningen koster, forstaar jeg ikke rigtigt hans Udtalelser. Jeg maa i saa Fald have sagt noget, jeg ikke har ment; man er nemlig klar over, at en Tilbygning aldrig forbedrer Aktivet med det Beløb, den koster. En Tilbygning betyder altid en Fordyrelse for saa vidt, som den koster mere i Forhold, end hvis man havde udført det paagældende Arbejde samtidig med Husets Opførelse.

Naar vi ikke gik med til den oprindelige Plan til Udvidelsen, var det, fordi vi mente, at en saadan lang Knast ud fra Huset kun vilde skæmme det, ligesom den kun vilde betyde en Forbedring af selve Arkivforholdene, hvorimod den nuværende Tilbygning tillige forbedrer Kontorforholdene, saa man ogsaa der faar bedre Plads.

Jeg vil endnu engang henstille, at man foretager Afskriv-

ningen paa den Maade, vi har foreslaaet fra Udvalgets Side, da denne Tilbygning ikke i det lange Løb vil betyde nogen Aktivforøgelse.

Volmar Jensen: Jeg kan ikke give den ærede Udvalgsformand (Kr. Larsen) helt Ret i, at denne Tilbygning ingenting skulde betyde; selvfølgelig har den nogen Værdi. Det er rigtigt nok, at den ikke har sin fulde Værdi, at den ikke fuldt ud svarer til det, det har kostet at foretage denne Ombygning, men nogen Værdi har den dog, hvorimod den Tilbygning, der først var Tale om, efter min Mening ingen Værdi vilde have ved et eventuelt Salg af Huset.

Nu siger Lauritz Pedersen, at vi skal følge de Regler for Afskrivning, der engang er vedtaget; ja, det er selvfølgelig altid det bedste, naar man følger de bestaaende Regler, men man har jo ogsaa Lov til at diskutere Spørgsmaalet. Og i hvert Fald bliver Forholdene ikke det samme, enten det er et nyt Hus, der er Tale om at afskrive, eller om det er en Tilbygning til et bestaaende. Det kan være Tvivl underkastet, hvorvidt en Tilbygbygning som den heromhandlede forøger Husets Værdi. Derfor synes jeg, at naar vi tager 4 Aar, har vi en rimelig Fordeling; skulde vi have skrevet lidt for meget af, gør det ikke noget, saa har man sikret Kommunen lidt mere, og det er ikke det værste. Hvis vi kan overkomme det, synes jeg det er godt, at der bliver afskrevet 5000 Kr. aarlig; det er i Virkeligheden ikke saa ueffent et Forslag, Ejendoms- og Byggeudvalget her har fremsat; jeg kan gaa med dertil — men ikke ud fra den Betragtning, at Tilbygningen ingen som helst Værdi har.

M. E. Jensen: For den, som kender Lauritz Pedersens Skræk for, at Kommunen skal komme til at konsolidere sig økonomisk, kommer Lauritz Pedersens Tale ikke overraskende. Det var noget, jeg for mit Vedkommende var fuldkommen forberedt paa; alle vi, der har haft Lejlighed til her paa nærmere Haand at stifte Bekendtskab med Lauritz Pedersens økonomiske Anskuelser Kommunen vedrørende, havde netop ventet, at han vilde tage den Stilling, som han har indtaget overfor et saadant lille fornuftigt Forslag som det, her er fremsat fra Ejendoms- og Byggeudvalgets Side.

Jeg skal ikke sige mere denne Sag vedrørende, jeg tror ikke, man opnaar noget ved at diskutere dette Emne med Lauritz Pedersen. Hans Opfattelse af Sagerne er vist saa grundfæstet, og hans Standpunkt er vist saa fastslaaet — ogsaa paa forskellige andre Omraader — at man vanskeligt vil opnaa noget

som helst ved at diskutere Spørgsmaalet videre. Jeg har ønsket at gøre denne Bemærkning, fordi den Stilling, Lauritz Pedersen har indtaget her, som sagt ikke kommer overraskende for mig.

Det foreliggende Forslag forekommer mig godt og fornuftigt, og det kan bl. a. bidrage til det, som vi saavist trænger haardt til i Gjentofte Kommune: at faa os konsolideret økonomisk. Det er ganske vist kun et lille Bidrag, men dog et Bidrag. Jeg anbefaler, at vi følger Ejendoms- og Byggeudvalgets Indstilling.

Lauritz Pedersen: Jeg ved ikke, hvoraf M. E. Jensen har faaet det Indtryk, at jeg har Skræk for Konsolidering. Det er et forkert Indtryk i hvert Fald; jeg har ikke nogen Skræk for at konsolidere Kommunen finansielt. Jeg har selv været med til at foretage en Ændring af Afskrivningsreglerne, fordi jeg fandt dem for smaa, og vi blev enige om at forhøje dem. Men jeg har Skræk for — det indrømmer jeg — ganske vilkaarligt at forsøge Konsolidering paa ganske vilkaarlig Maade, en Gang paa een Maade, en anden Gang paa en anden Maade. Jeg vil holde mig til de Regler, der er vedtaget — det er maaske min Fejl. Det kan godt være, at M. E. Jensen har Ret, og at jeg har Uret, men det er min Mening, at man her i Verden bør gaa frem efter nogenlunde faste Regler, og det har altid været min Betragtning; jeg tror, det er det tilraadeligste baade i det private Liv og indenfor offentlige Institutioner.

Som Volmar Jensen berørte, tilfører denne Tilbygning Huset nogen Værdiforøgelse. Lad være, at det ikke er 20,000 Kroners Værdi, men for Eks. 15,000 Kroners Merværdi. Hvis dette Synspunkt er rigtigt, burde man nøjes med at afskrive de 5000 Kr. Hvis det kan paavises overfor mig, at Værdiforøgelsen kun andrager 15,000 Kr., vil jeg stemme for, at man afskriver de 5000 Kr., som Tilbygningen har kostet mere, men jeg kan ikke stemme for, at man afskriver ogsaa de 15,000 Kr., som man har tilført Huset Værdistigning for, idet det vilde være stridende imod de Regler, som vi finder det rigtigt at anvende ved Kommunens øvrige Afskrivninger. Vi er nødt til at have bestemte Regler at gaa efter; vi kan ikke staa og diskutere tilfældigt i hvert Møde, hvilken Afskrivningsprocent man skal anvende for de enkelte Aktiver.

Hvis det som sagt kan paavises for mig, at denne Tilbygning ikke tilfører Huset sin fulde Værdi, vil jeg være med til at afskrive en vis Del af Omkostningerne, nemlig den, hvormed

Bygningen ikke stiger i Værdi, men jeg vil ikke være med til at afskrive hele Beløbet, naar Tilbygningen virkelig tilfører Huset en Værdi, og det gør den; det var Forudsætningen for Vedtagelsen om Opførelsen af denne Tilbygning, og jeg kan ikke se rettere, end at denne Forudsætning er rigtig.

Kr. Larsen: Det er urigtigt, naar Lauritz Pedersen siger, at jeg ved Sagens Behandling i sin Tid har nævnet, at denne Tilbygning vilde betyde en Værdiforøgelse med det fulde Beløb, man ofrede derpaa. Lauritz Pedersen maa have læst forkert i det stenografiske Referat, jeg staar med det her i Haanden, og jeg skal tillade mig at oplæse, hvad jeg sagde den Gang, det var i Mødet den 16. September d. A., og jeg udtalte: „... Med den Udvidelse, der er projekteret her, vil Huset være let at sælge senere, idet Værelserne nemt kan omdannes til to 5-Værelsers Lejligheder."

Ja, Huset vil nok være nemt at omdanne, men enhver, som beskæftiger sig med Byggeforetagender, ved, at et Hus med 2 Lejligheder har mindre Værdi end et Hus med een Lejlighed. Selv om et Hus er aldrig saa godt indrettet, er det vanskeligere at sælge, naar der er to Lejligheder deri, end hvis der kun er een. Jeg kan derfor ikke indrømme, at de Udtalelser, der nu er fremsat, er rigtige; efter min Mening er det tvivlsomt, om der i det hele taget er sket nogen Værdiforøgelse ved den Tilbygning, vi har foretaget.

Volmar Jensen: Det, Lauritz Pedersen siger her, er selvfølgelig, som altid naar han siger noget, rigtigt; som Regel er det helt rigtigt, men denne Gang er det kun tildels rigtigt, idet man kan sige, at Husets Merværdi andrager den Sum, hvormed det ved en ny Ejendomsskyldvurdering vil stige. Ejendomsskylden skulde jo netop, hvis Sagen er behandlet rigtigt, men det er et Spørgsmaal, om den er det, angive det Beløb, hvormed en Ejendom er steget i Handel og Vandel. Og hvis man paa paa den Maade, hvad jeg næsten kunde tænke mig, kom til det Resultat, at det drejede sig om 5000 Kr., vil jeg holde paa dette Forslag, saa vilde jeg ikke være saa smaalig at sige: Vi afskriver de 5000 Kr. paa denne Maade og de 15,000 Kr. paa den ordinære Maade. Man kunde selvfølgelig dele lige over, men da det saa kun vilde dreje sig om Halvdelen, og da hele Beløbet er 20,000 Kr., kan jeg ikke se, at det vil spille nogen Rolle paa de aarlige Budgetter.

Christensen: Den ærede Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget (Kr. Larsen) pegede overfor Lauritz Pedersen paa,

at Huset kunde omdannes til to 5-Værelsers Lejligheder. Dertil vil jeg føje, at en saadan Omdannelse af Huset senere jo ogsaa vil medføre Udgifter, og disse maa selvfølgelig trækkes fra Værdiforøgelsen. Det er slet ikke saa billigt at lave en Bygning, der har været anvendt til Kontorer i flere Aar, om til en almindelig Lejlighed; det koster sine Penge. Jeg vil meget anbefale Udvalgets Indstilling.

Formanden: Det er antydet, at man kunde nøjes med at afskrive det Beløb af de 20,000 Kr. for hvilket man ikke mener, der bliver tilført Huset nogen Værdiforøgelse... (Afbrydelse)... Jeg havde haabet at kunne komme til en Forstaaelse, men nu haaber jeg det ikke længere.

Der foreligger altsaa to Forslag til Afstemning: dels Udvalgets Indstilling, dels Lauritz Pedersens Forslag om at foretage Afskrivningen paa ordinær Vis.

Udvalgets Indstilling vedtoges med 9 Stemmer mod 3, hvorefter det af Lauritz Pedersen stillede Ændringsforslag ansaas som bortfaldet.

3. **Forhøjelse af Afgiften for Udførelse af Natrenovation fra Ejendomme i Enghavekloakens Opland, hvor Kloakforholdene tillader Installation af W. C.** (T. F. 4346—1924).

Lauritz Pedersen: For en Del af Kommunens Vedkommende blev det i Fjor bestemt i Kommunalbestyrelsen, at man vilde forhøje Afgiften for Natrenovationens Udførsel fra 8 Øre til 18 Øre, fordi Kloakforholdene alt for længe for de paagældende Distrikters Vedkommende havde været saaledes, at der kunde indrettes W. C. Man mente, at naar Forholdene for Indretning af W. C. var i Orden, var det urimeligt, at Kommunen skulde opkræve saa ringe en Afgift, at den ikke dækkede Udgifterne ved Renovationens Udførsel, og derfor enedes man om at forhøje denne Afgift til saadanne Beløb, at man kunde vente at faa dækket sine Udgifter.

Nu er det saaledes, at en ny Del af Kommunen er bleven kloakeret; Beboerne faar derved Lejlighed til at installere W. C., og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man ogsaa for denne Del af Kommunens Vedkommende forhøjer Afgiften fra 8 Øre til 18 Øre pr. m² af det vandafgiftspligtige Areal, dog saaledes, at man giver de paagældende en Respit til 1. April 1926; først fra den Dato skal Bestemmelsen træde i Kraft.

Det drejer sig om Enghavekloakens Opland, hele den nordlige og nordvestlige Del af Kommunen.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg yderligere foreslaa, at for den Del af Oplandet, hvor man har kunnet installere W. C. i længere Tid, nemlig Skovshoved og Ordrup Sogne og Hovmarksgaardens Arealer, træder Bestemmelsen om den forhøjede Afgift i Kraft allerede fra 1. April 1925 at regne. Den øvrige Del af Ordrup og Skovshoved fik den forhøjede Afgift indført samtidig med, at den blev indført for Hellerups Vedkommende; det skete, som nævnt før, i Fjor.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

4. **Approbation paa Vej- og Kloakprojekt for Matr. Nr. 2g af Vangede, Holmegaard.** (T. F. 3974—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 6. Oktober 1924 fra Ingeniør Schat Behrend om Approbation paa et Vej- og Kloakprojekt for Matr. Nr. 2g af Vangede, Holmegaard.

Projektet angaar en ny Vej fra Lyngby mod Øst og derefter i en Bue mod Nord hen til Brogaards Skel. Vejen er projekteret i 10 Meters Bredde, og Projektet slutter sig til et tidligere approberet Vejprojekt angaaende Veje paa Brogaardens Arealer.

Paa det tekniske Udvalgs Vegne skal jeg indstille det foreliggende Projekt til Approbation paa nærmere angivne tekniske Betingelser, hvorhos Dispensation fra Amtet med Hensyn til Vejbredden foreslaas anbefalet paa sædvanlige Deklarationsbetingelser, hvorunder at Byggelinien mod Lyngbyvej skal holdes i en Afstand af 17,5 m fra denne Vejs Midtlinie.

Villaservitut med Censurret for Kommunen etc. er i sin Tid paalagt Arealet ved Approbation af Vej- og Kloakprojekt for Hovedejendommen.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

5. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Ejendommen Brogaardsvej Nr. 32.** (T. F. 4144—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 26. Oktober 1924 fra Malermester Joseph Nielsen om Tilladelse til uanset Servituternes Bestemmelse at maatte indrette en 2- og en 3-Værelsers Lejlighed i Tagetagen i Ejendommen Brogaardsvej Nr. 32.

Malermester Nielsen har købt denne Ejendom af Kommunen, og da var der 6 Lejligheder i den; ved Salget blev paalagt Kommunens almindelige Servituter, som naturligvis ikke kunde gælde det Hus, der da laa paa Grunden, men først træde i Kraft, hvis der bliver Tale om at opføre en ny Ejendom.

Ejeren ønsker nu at indrette yderligere to Lejligheder i Tagetagen. Fra teknisk Udvalgs Side mener vi ikke, man kan have noget derimod at indvende; det vil ikke kunne gaa nogen for nær, og paa Udvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at man meddeler det ønskede Samtykke, idet man gør det til et Vilkaar, hvad Ejeren iøvrigt er enig i, at Lejlighederne kun udlejes til Beboere her fra Kommunen.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Spørgsmaal om Regulering og Udvidelse af Fortovene paa Hyldegaardsvej ved dens vestre Ende.** (T. F. 4160—1924).

Lauritz Pedersen: Vi har modtaget en Skrvielse af 31. Oktober 1924 fra Grundejerforeningen for Ordrup—Skovshoved Sogne angaaende Regulering og Udvidelse af Fortovene paa Hyldegaardsvej ved dens vestre Ende.

Foreningen skriver, at den har bragt i Erfaring, at Reguleringen af den vestlige Ende af Vejen vil blive udskudt, og spørger derfor, om der ikke kan blive raadet Bod derpaa.

Det beror imidlertid paa en fejlagtig Opfattelse, idet Kommunalbestyrelsen netop har besluttet, at dette Arbejde skulde udføres. Vi har foretaget den fornødne Ekspropriation af Huset til Afrunding af Hjørnet og Arbejdet vil blive udført, saa saare Beboerne af de Lejligheder, der er eksproprieret, flytter ud, hvilket først kan ske 1. April 1925; vi kan derfor ikke foretage Udvidelsen tidligere.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man svarer Grundejerforeningen, at Kommunalbestyrelsen har foretaget den af Hensyn til Afrunding af Hjørnet ved Ordrupvej fornødne Ekspropriation, at selve Afrundingen vil ske, saa snart Beboerne i Huset paa nævnte Hjørne efter normal Opsigelse har fraflyttet Ejendommen, til April Flyttedag næste Aar, saaledes at Nedrivningen kan finde Sted, samt at Spørgsmaalet om Udvidelse af Hyldegaardsvej fra Fredensvej til Kirkevej vil blive overvejet ved Lægning af Budgettet for det kommende Aar.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Byggesag vedrørende Matr. Nr. 1fh af Hellerup, Hellerupvej Nr. 13.** (T. F. 4086—1924. Se off. Møde den 14. Oktober 1924).

Lauritz Pedersen: For et Par Møder siden afslog Kommunalbestyrelsen et da foreliggende Andragende om Dispensation fra Afstandsbestemmelserne med Hensyn til Matr. Nr. 1fh af Hellerup, Hellerupvej Nr. 13. Det var Snedkermester J. Wolff, som ønskede at opføre en Tilbygning ud mod Hellerupvej i Flugt med den eksisterende Bygning, hvorved Tilbygningen, der skulde indeholde en Butik, vilde komme nærmere Gadelinien end tilladt efter det nugældende Bygningsreglement. Vi afslog Andragendet, fordi det under Sagens Behandling blev oplyst, at det bebyggede Areal paa Grunden derved blev for stort i Forhold til det ubebyggede Areal.

Imidlertid har Ejeren paany henvendt sig til teknisk Udvalg og spurgt, om han ikke nok alligevel kan faa Lov til at opføre denne Butiksbygning helt ud til Fortovet, naar han afvalmer Taget mod Naboejendommen. Det kan ikke nægtes, at hvis han foretager en saadan Afvalming, vil det gavne Villaen betydeligt; der ligger nemlig en Villa mod den ene Side af dette Hus, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at vi nu for vort Vedkommende giver Tilladelse til, at den nævnte Tilbygning opføres helt ud til Fortovet, naturligvis med Forpligtelse for Ejeren til at rive den ned, hvis engang Hellerupvej skal udvides, og iøvrigt under Forudsætning af, at Manzardetagen, som skulde vende ud mod Façaden, ogsaa føres omkring Gavlen ud mod Skolen, og at iøvrigt Taget afvalmes i Gavlen.

Saa nævner vi ikke noget om, at det ubebyggede Areal er for ringe i Forhold til det bebyggede. *Det maa blive Andragerens Sag, om han kan faa Dispensation fra de Regler, der gælder for Forholdet mellem bebygget og ubebygget Areal, det vil vi ikke blande os i.*

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

8. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr 7f og 7æ af Ordrup, ved Ordrupvej Nr. 64.** (T. F. 4296—1924).

Lauritz Pedersen: Fra Overretssagfører O. Fode har vi under 4. November 1924 modtaget et Andragende for Fru Elfrida Hertz om Tilladelse til uanset Servituternes Forbud at indrette Vognmands- eller Droskeforretning paa to Parceller af Matr. Nr. 7f og 7æ af Ordrup, ved Ordrupvej Nr. 64.

Fru Hertz vil sælge to Parceller fra det Areal, hun ejer ved Ordrupvej, og der skulde indrettes en Vognmandsforretning derpaa.

Imidlertid er der fra dette Areal, som vi i sin Tid har paalagt Kommunens almindelige Servituter, tidligere solgt en Ejendom, forøvrigt den eneste Ejendom paa Arealet, der ellers ligger hen som Grunde, idet det dog er Tanken at sælge det til Byggegrunde. Ejendommen blev købt af en Fabrikant,og han protesterer mod en saadan Servitutovertrædelse, som det vilde være at indrette Vognmandsforretning paa Arealet. Teknisk Udvalg tør derfor ikke tilraade Kommunalbestyrelsen at dispensere fra Servituterne i dette Tilfælde, og paa Udvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at Andragendet afslaas.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

9. **Udvidelse af Brogaardsvej mod Syd, fra Kanalen til Nyvej.** (T. F. 4369—1924).

Lauritz Pedersen: Nu skal Tilslutningen mellem Ermelundsvejs Fortsættelse og Brogaardsvej snart foretages; den støder til Brogaardsvej paa det Sted, hvor Kanalen findes i Øjeblikket. Det er jo saa, at Broen er saa daarlig, at det ikke ansaas for forsvarligt at bevare den, og derfor bliver den for Tiden helt fjernet.

Teknisk Forvaltning har foreslaaet, og teknisk Udvalg bringer dette Forslag videre, at man samtidig med, at Broen fjernes, og man bygger Vej over Kanalen, skulde forlænge den Cyclesti, som findes paa den vestlige Side af Brogaardsvej, over Fæstningskanalen mod Syd, mod Gjentofte, til den første Vej, der hedder Nyvej.

Jeg tror, det vil være en meget heldig Foranstaltning for Færdslen, om der nu samtidig med, at den nye Vej anlægges, etableres en Cyklesti. Der vil nemlig blive et meget skarpt Hjørne, og hvis samtidig de cyclende skal ud paa Vejen, hvor Færdslen af Vogne og Automobiler foregaar, vil det blive et slemt Sted. Det vil være nemt at anlægge denne Cyclesti samtidig med at man fører Vejen over Kanalen, idet man anvender det nuværende Fortov til Cyclesti og det nyerhvervede Areal til Anlæg af Fortov.

Udgiften til selve Vejarbejdet vil andrage ca. 1500 Kr., og dertil kommer saa Erhvervelsen af det fornødne Areal til Udvidelsen, ca. 225 m², saa det bliver ikke saa helt faa Penge, vi skal

anvende, men paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg alligevel indstille og anbefale, at man foretager denne Udvidelse, fordi vi mener, det maa anses for en saa stor Forbedring af Færdselsforholdene det paagældende Sted, at det nok maa være tilraadeligt at afholde denne Udgift.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

10. **Spørgsmaal om Planering og Indretning af et Areal ved Tjørnegaarden til Fodboldtræningsbane.** (T. F. 3732—1924).

Toldberg: Der foreligger et Andragende af 30. September 1924 fra Gjentofte—Vangede Idrætsforening om Planering og Indretning af et Areal ved Tjørnegaarden til Fodboldtræningsbane. Foreningen motiverer dette Andragende med, at den Bane, der er anlagt, ikke bliver til at bruge de første Aar, samt med deres Formening om, at den Bane, de for Tiden bruger, nemlig Vangede Skolebane, vil blive dem frataget, naar Vangede Skole i en nær Fremtid flyttes til Tjørnegaardsskolen, hvorefter Arealet ved Vangede Skole formentlig vil blive solgt til Byggegrunde.

Indenfor Anlægsudvalget mener vi ikke, at man kan sætte sig for en Udgift til Anlæg af Træningsbaner, og jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne indstille, at man svarer Foreningen, at Kommunen under Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold ikke for Tiden kan imødekomme Anmodningen, men at Foreningen kan paaregne at bibeholde Brugsretten af Skolebanen i Vangede, indtil den nye Bane i Tjørnegaardens Lergrav kan tages i Brug, eller i hvert Fald til der eventuelt andet Sted stilles en Træningsbane til Foreningens Disposition.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

11. **Spørgsmaal om Udfyldning af Grøften ved Hellerup Boldklubs Fodboldbane.** (T. F. 3686—1924).

Toldberg: Under 29. September 1924 har vi modtaget et Andragende fra De samvirkende Idrætsklubber i Gjentofte Kommune om, at Grøften ved Hellerup Boldklubs Fodboldbane maa blive udfyldt.

Det drejer sig om Grøften Nord for Mantziusvej, og det vilde selvfølgelig være udmærket, om det kunde lade sig gøre at udfylde den, thi der er ingen Tvivl om, at den er til stor Gene. Men da Grøften er et Led i Kommunens Kloaksystem, idet Regnvandet skal gaa ad den Vej, vilde man blive nødt til, hvis

man fyldte Grøften, at lægge en Rørledning i Stedet, hvilket er meget bekosteligt, og Udgiften dermed staar langt fra i Forhold til det, der vilde vindes derved.

Paa Anlægsudvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at man afslaar Andragendet med den Motivering, jeg her har nævnt.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

12. **Fornyelse af Kontrakterne med Lystfiskeriforeningen og med Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening angaaende Fiskeriet i Gjentofte Sø.** (T. F. 4282—1924).

Toldberg: Vi har fornylig faaet Kommunens Kontrakt angaaende Leje af Gjentofte Sø fornyet med Staten paa 10 Aar, indtil 1. Oktober 1934 og paa samme Vilkaar som hidtil, og nu har Lystfiskeriforeningen og Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening anmodet om, at de maa faa deres Kontrakter med Kommunen angaaende Fiskeriet i Søen forlænget — ligeledes paa samme Vilkaar som hidtil.

Paa Anlægsudvalgets Vegne skal jeg indstille til Kommunalbestyrelsen at forlænge Kontrakterne med de to nævnte Foreninger for samme Tidsrum og paa de hidtidige Vilkaar.

Volmar Jensen: Jeg vil gerne spørge det ærede Udvalg, om det er saa, at Folk i Gjentofte, der ikke er Medlemmer af Grundejer- og Kommunalforeningen, kan faa Baade at leje? Spørgsmaalet gælder ikke mig personlig, for jeg er Medlem af den paagældende Forening.

Toldberg: Ifølge Kontrakten med Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening kan Kommunen disponere over 20 Tegn, og de Personer, der har et saadant Tegn, har Lov til at benytte Foreningens Baade paa samme Vilkaar som Foreningens Medlemmer.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

13. **Brændselshjælp til Aldersrentenydere.** (Ad. 195—1924).

Andersen: Paa Forsørgelsesudvalgets Vegne skal jeg indstille, at dette Udvalg bemyndiges til at foretage det videre fornødne i Henhold til Loven om Brændsel til Aldersrentenydere.

Loven gaar i Korthed ud paa, at der kan ydes til Ægtefolk 40 Kr., til enlige Personer 35 Kr. i Brændelshjælp, men saaledes, at Hjælpen skal ydes in natura; kun i ganske særlige Tilfælde maa der ydes Penge. Det er overladt Kommunalbestyrel-

serne i Henhold til Vedkommendes Trang at træffe nærmere Bestemmelse om, hvilke Aldersrentenydere man vil give den i Loven omhandlede Hjælp.

Iøvrigt skal jeg oplyse, at Staten kun har bevilget ½ Mill. Kr. for hele Landet i dette Øjemed, men forventelig vil Gjentofte Kommune kunne faa ¼ af Beløbet refunderet i Henhold til den nye Lov om mellemkommunal Refusion.

Udgiften til denne Brændselshjælp menes at ville andrage ca. 13,000 Kr.; sidste Aar blev der anvendt ca. 16,500 Kr.

Formanden: Der er sket den Forandring i Loven, som den foreligger nu, vedtaget den 20. November, at der er indsat en Refusionsbestemmelse ogsaa for saa vidt angaar Forsørgelseskommunen, saaledes at den skal udrede ¾ af de Omkostninger, som Opholdskommunen har ved at yde denne Brændselshjælp.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

14. **Supplering af Vangede Skoles naturhistoriske Samlinger.** (U. 81—1924).

Næsted: Skoleinspektør Gammelgaard, Vangede Skole, har anmodet om et Ekstrabeløb til Supplering af Skolens naturhistoriske Samlinger, idet der, naar nu Skolen snart flytter over til de nye Lokaler i Tjørnegaardsskolen, bliver bedre Plads til de forskellige Samlinger.

Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Beløbet, 500 Kr., bevilges.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

15. **Spørgsmaal om Kørsel for Kommunen i Kalenderaaret 1925.** (T. F. 4451—1924).

Formanden: Som jeg nævnte ved Mødets Begyndelse, er der af et Mindretal indenfor teknisk Udvalg stillet følgende Forslag vedrørende Kørselen for Kommunen i Kalenderaaret 1925:

„Under Hensyn bl. a. til Resultatet af den over Kommunens Kørsel afholdte Licitation foreslaar M. E. Jensen og Houborg, at Kommunen i det kommende Aar selv i videst muligt Omfang atter lader Kørslen udføre ved egne Køretøjer."

M. E. Jensen: Naar vi har maattet stille Forslaget paa en Tillægsdagsorden i Stedet for at gaa den ordinære Vej og faa

det opført direkte paa Dagsordenen, skyldes det en Hensyntagen til Flertallets ærede Ordfører (Lauritz Pedersen), som, hvis Sagen ikke kunde blive behandlet i Aften, vilde være forhindret — paa Grund af Bortrejse — i at deltage i Forhandlingen derom i det kommende Møde.

Naar Houborg og jeg har stillet Forslag om, at man skulde vende tilbage til den Ordning, man tidligere har haft paa dette Omraade, er Aarsagen bl. a. den, der er angivet i vort Forslag: Resultatet af den sidst afholdte Licitation over Kommunens Kørsel. Resultatet af denne Licitation er ikke eneste Aarsag til, at vi har stillet dette Forslag, men det er en af Aarsagerne dertil.

Hele denne Sag belyser et Stykke af Flertallets Kommunalpolitik fra den Tid jeg har haft den Ære at sidde i Kommunalbestyrelsen, og et ret interessant Stykke Kommunalpolitik, saaledes som den har været ført fra Flertallets Side. Man bliver bedst klar over, hvor slet den Politik har været, der fra Flertallets Side er ført paa dette Omraade, naar man stadig har Sagens hele Historie præsent for sig, og jeg skal derfor tillade mig at rekapitulere, hvad der er foregaaet med Hensyn til Kommunens Kørsel i den Tid, jeg har været Medlem af Kommunalbestyrelsen.....

Formanden: Er det ikke alle Raadets Medlemmer fuldkommen klart, hvad der er foregaaet paa dette Omraade? Er der Anledning til at rekapitulere, hvad vi allesammen ved i Forvejen?.....

M. E. Jensen: Ja, jeg er forberedt paa flere Afbrydelser fra den højtærede Formands Side; jeg er saa vant dertil, det distraherer mig ikke. Men jeg vilde ønske, at den ærede Formand, naar han vil deltage i Debatten, vilde ligesom vi andre tegne sig for Ordet og sige, hvad der ligger ham paa Sinde i Stedet for at afbryde mig.

Det staar sikkert alle Kommunalbestyrelsens Medlemmer klart, hvad der er foregaaet i denne Sag, men da Behandlingen foregaar i offentligt Møde, kunde jeg tænke mig, at ogsaa andre end netop Kommunalbestyrelsens Medlemmer vilde have Interesse af at faa Sagens Forhistorie rekapituleret; hvis det blot var for de Herrer af Flertallet, skulde jeg saavist ikke umage mig med at holde den Tale, som jeg nu skal holde, thi jeg ved paa Forhaand, at mine Ord er spildte i saa Henseende. Det har vi fra vor Side erfaret saa ofte, at Argumenter var ganske uden Virkning saa saare man stødte paa Flertallets

Doktriner. Jeg gør mig derfor ingen Illusioner med Hensyn til det Indtryk, jeg skulde kunne gøre paa de Herrer af Flertallet, men det maa være vor Ret og vor Pligt i et offentligt Møde at belyse den Politik, som Flertallet fører, og som efter vor Mening er slet, og jeg skal derfor ved denne Lejlighed rekapitulere Sagen af Hensyn til Offentligheden, som ogsaa har Interesse af de Debatter, der har været ført, og som paa denne Maade kan have præsent for sig, hvad der er foregaaet paa dette Omraade.

Jeg maa beklage, at jeg nu har maattet svare paa den lille Afbrydelse fra Formandens Side; det har taget nogen Tid, jeg havde ellers været færdig en 2—3 Minutter tidligere med, hvad jeg har at sige.

Det var i sin Tid — som det ogsaa erkendes fra Flertallets Side — den Maade, Vognmændene optraadte paa overfor Kommunen, som tvang Kommunalbestyrelsen til at etablere en kommunal Kørselsafdeling; det var Vognmændenes Udbytning, deres Udnyttelse af den da foreliggende Situation, som tvang Kommunalbestyrelsen dertil. Flertallet har selv Gang paa Gang erkendt dette, og det har ogsaa tidligere, Gang paa Gang erklæret, at det sandelig ikke var just med Glæde, at man gik til Oprettelsen af denne Afdeling. Nej, man gjorde det med Sorg, thi Flertallet her er Repræsentanter for den private Udbytnings Princip, og de hader al offentlig Drift.

Imidlertid, da Situationen havde formet sig saaledes, at Flertallet om end med Sorg blev tvunget til at indrette kommunal Virksomhed som Kørselsafdelingen, skulde det — naar de endelig skulde dertil — gøres saa flot som muligt. Flertallet førte den Gang paa visse Omraader en ret ødsel Administration, og dette gav sig ogsaa Udslag i den Maade, hvorpaa man oprettede den efter Flertallets eget Udsagn m i d l e r t i d i g e Kørselsafdeling. Man oprettede og udstyrede den paa en saadan Maade, at man skulde tro, den skulde vare i 100 Aar; den kan saamænd ogsaa godt staa i 100 Aar. Man gjorde Anlægget saa stort som muligt, man byggede Stalde og man rejste til Belgien for at købe Heste; der var ingen smalle Steder! Der udvistes i Virkeligheden adskillig Ødselhed den Gang; heldigvis har man taget sig lidt sammen i denne Kommunalbestyrelses Periode.

Da man endelig var kommet i Gang med dette kommunale Foretagende, opdagede man, at de Anskuelser, som vi fra vort Partis Side altid har forfægtet, var rigtige, nemlig at kommunal Drift virkelig kan være et godt Foretagende; man opdagede og erkendte, at Kørselsafdelin-

gen var en ganske udmærket Institution paa enhver Maade set, og Flertallet drog rundt med Formanden for teknisk Udvalg, Direktør Pade, og Formanden for Kommunalbestyrelsen, Oberst Parkov, i Spidsen til alle Vælgermøderne og reklamerede med denne overmaade mønstergyldigt ledede Institution; den var ypperlig, der var ikke noget i Vejen, det stod alle klart, at den gav et betydeligt Overskud. Saaledes laa Situationen, da jeg kom ind i Kommunalbestyrelsen.

Da Afdelingen var godt i Gang, traadte som sagt denne Kommunalbestyrelse sammen, og der kom andre Folk ind i Raadet; fra Flertallets Side gav man sig da straks til at afvikle alle de Synder, det tidligere Flertal, med Sorg, havde maattet indlade sig paa i Krigens Tid. Der kom Folk ind, som havde endnu stærkere Afsky for kommunal Drift end det tidligere Flertal, og man begyndte straks at tale om en Afvikling af denne Forretning. At det var en god Forretning, at det var en ypperlig ledet Forretning, som Kommunen dermed vilde afvikle til Fordel for det private Initiativ, gjorde intet! Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) er den mest fremragende Repræsentant for den nye Kurs, han erklærede snart, at denne fine Forretning var en mægtig Underskudsforretning for Kommunen. Vi husker vist alle, hvorledes Lauritz Pedersen med den ham særegne Maade at behandle Tal paa, gjorde Forsøg paa at bevise, at det, som tidligere havde været en god Overskudsforretning for Kommunen, i Virkeligheden var en glubende Underskudsforretning. Der var nu et Underskud paa ca. 80,000 Kr. i Stedet for, at man tidligere havde regnet med et Overskud paa ca. 40,000 Kr. Disse Tal blev dog rettet lidt, han maatte slaa af paa dem, men hans Bestræbelser paa dette Omraade og i det hele taget hele hans Behandling af Tal, naar det drejede sig om Priser, Arbejdsløn o. s. v., førte dog til, at Kørselsafdelingens Budget og Regnskab undergik en fuldstændig Forandring, saa man nu ved at kaste et flygtigt Blik derpaa faar et fuldstændig falsk Billede af Situationen. Dette forekommer mig at være Lauritz Pedersens Fortjeneste — for saa vidt man kan bruge dette Udtryk om hans Virksomhed vedrørende Kørselsafdelingen og de af ham anvendte Regler for Opstilling af dens Budget og Regnskab.

Foruden at opstille de nævnte Regnskaber, som man gjorde, gav man sig til hurtigst muligt at klæde Kørselsafdelingen af paa enhver Maade, nu skulde den indskrænkes, man skulde søge snarest muligt at komme bort fra disse gamle Synder! Og Vogn-

mandsforeningen stødte stadig til; det var Andragender fra den, som foranledigede Flertallet til at afvikle. Der blev her i Raadet fremsat et Forslag om Afvikling, som Flertallet førte igennem, og hvorved det lykkedes at slagte Kommunens Vognmandsforretning.

Første Gang da Kommunens Kørsel blev udbudt, for 3 Aar siden, fik Vognmand Rasmussen Kørslen overdraget. Den Ring eller Sammenslutning af Vognmændene, som udbyttede Kommunen i sin Tid, og som Direktør Pade gentagne Gange omtalte, har stadig eksisteret; det har vi fra vor Side gjort opmærksom paa, men man har ikke villet høre Tale derom fra Flertallets Side. Fra Lauritz Pedersens Side og fra Formanden for Handelsforeningernes Side (Engelstoft-Schmidt), som — hvad jeg godt kan forstaa — ikke er til Stede ved denne Sags Behandling — har man stadig gjort gældende, at der ikke eksisterede nogen saadan Ring; vi fremhævede, at denne Ring jo havde eksisteret tidligere og bl. a. havde udbyttet Kommunen, og at den eksisterede fremdeles, men det vilde man fra de Herrers Side ikke høre noget om.

Kørslen blev som sagt udbudt, og Vognmand Rasmussen fik den overdraget, hvilket kun skete, fordi han var gaaet udenfor Ringen. Han blev derfor ogsaa straks boycottet af Vognmandsforeningen, den gik endog saa vidt, at den forsøgte at hindre ham i at faa sine Heste beslaaet hos Smeden. Kort sagt, den forsøgte ved alle Midler at umuliggøre det for ham at drive Forretningen, som han havde paataget sig. Det var da ogsaa Aarsag til, at Formanden for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) efter Udløbet af den første Kontrakt foreslog, at Kommunen skulde forlænge sin Kontrakt med Vognmand Rasmussen: han var bleven saa skammeligt behandlet af Vognmandsforeningen og Vognmændene herude. Man forlængede saa Kontrakten med ham paa 2 Aar, og det førte til, at Vognmandsforeningen for en Gangs Skyld blev mør og besluttede sig til at følge en anden Taktik.

Da man udbød for det 3dje Aar, gik Vognmandsforeningen ned og tilbød en Underpris, gik under det, Vognmand Rasmussen havde budt, og gik til Priser, som laa omkring 22—23 Kr. pr. Dag; det var ganske uforretningsmæssige Priser. Fra vor Side gjorde vi opmærksom derpaa, vi betegnede disse Priser som Humbugspriser, men der var ikke noget at gøre derved. Vognmændene havde budt en Pris af 22—23 Kr. pr. Dag, og selv Flertallet maatte erkende, at det var uforretningsmæssige

Priser. Men skønt det var uforretningsmæssige Priser, sluttede man med disse Folk, og man gjorde ikke alene det, men man lavede tillige Kommunens Budget om, idet man ved Behandlingen deraf lagde disse ganske uforretningsmæssige Priser til Grund, saa at man fik et fuldkommen fejlagtigt Budget for Kommunens Virksomhed under teknisk Forvaltning.

Disse billige Bud, man fik sidste Aar, blev meget stærkt udbasuneret fra Flertallets Side. Jeg husker saaledes, at Engelstoft-Schmidt erklærede, at der ikke var Tvivl om, at disse billige Bud vilde faa mange gode Efterfølgere, og vore egne Kørselspriser paa Budgettet blev nedsat i Overensstemmelse dermed, og man kørte altsaa for disse billige Priser; som Regulator havde man Majsprisen, og Kørselsprisen er derefter steget til 23—24 Kr., maaske til 25 Kr. nu i Efteraaret, da vi igen udbød.

For kort Tid siden afholdt vi Licitationen, og Tilbudene blev behandlet i sidste lukkede Møde. Denne sidst afholdte Licitation over Kommunens Kørsel har afsløret hele Flertallets Politik paa dette Omraade og samtidig afsløret Ringdannelsen, og den har gjort det saa tydeligt, at det ikke længere er Flertallet muligt at benægte Ringens Eksistens; jeg maa derfor omtale disse Tilbud noget nærmere.

Forholdet er det, at medens Budene for et Aar siden laa omkring 22—23 Kr. pr. Dag, forlangte Vognmændene nu alle en Pris af 31 Kr. 50 Øre for Daglønskørsel. Fra 24 Kr. til 31 Kr. 50 Øre! Se, dette er Priser, som betyder en ren og skær Udbytning af Kommunen! Der er ingen Mulighed for at benægte dette, og fra Flertallets Side var der selvfølgelig heller ikke andet at gøre end at indstille, at alle Tilbudene blev forkastet, og de blev ogsaa forkastet enstemmigt. De gode Efterfølgere af Budene paa 22 Kr. blev altsaa paa 31 Kr. 50 Øre! Det var Hestefoden, der var kommet frem igen fra Vognmandsforeningens Side; saa saare den mente, der var Mulighed derfor, skulde den igen prøve at flaa Kommunen! Men Vognmandsforeningen førte ikke nogen helt fornuftig Politik denne Gang; den satte Tilbudene saa højt, at Flertallet maatte forkaste dem alle!

Alt dette viser tydeligt, hvor uforsvarligt det vilde være, om Kommunen fortsatte denne Fremgangsmaade med Hensyn til den Kørsel, vi s k a l have præsteret Aaret igennem! Sagens Historie viser, at Flertallets Eksperimenter paa dette Omraade er totalt mislykkede, og at der i Virkeligheden kun er naaet et sølle Resultat! Det er Sandheden om disse Eksperimenter, og Sand-

heden vil sive ud i Offentligheden til Trods for alle Forsøg paa at hindre dette!

De foreliggende Tilbud blev altsaa forkastet i sidste Møde, og hvad skulde man saa gøre? Saa kommer vort Forslag ret naturligt og siger: Lad os nu selv køre igen! Flertallet har et andet Forslag, som kommer til Behandling i lukket Møde. Flertallet har ved det Magtmisbrug, som det gjorde sig skyldig i ved Mødets Begyndelse... (Formanden: Det Udtryk kan ikke passere; jeg paataler det, og det maa ikke gentages... At De ved det, Hr. M. E. Jensen!... Jeg haaber, De respekterer min Opfattelse!)... Jeg maa dog bruge de Udtryk, som dækker min Opfattelse... (Formanden: Nej, De maa ikke bruge Udtryk, som jeg har paatalt)... Det er et Misbrug... (Afbrydelse af Formanden)... Min Tillid til den højtærede Formands Afgørelse og hele den Maade, han leder Forhandlingerne paa, er bleven rokket i disse Aar, men dette Spørgsmaal skal jeg komme ind paa ved en anden Lejlighed.

Jeg er altsaa afskaaret fra at omtale det Forslag, der foreligger fra Flertallets Side til Behandling i lukket Møde, men saa meget kan jeg dog sige, at den eneste naturlige Fremgangsmaade, hvis Flertallet vil forkaste vort Forslag om, at Kommunen igen i videst muligt Omfang besørger Kørslen ved egne Køretøjer, vilde være at afholde en ny Licitation. Flertallet foreslaar imidlertid, at Kommunen igen skal slutte Kontrakt med fremmede Vognmænd. Vi har fra vor Side ikke stillet noget Forslag om, med hvilket Antal Spand Heste eller Køretøjer Kørselsafdelingen skulde udvides; det var der ikke Anledning til at gøre nu. Vi kan køre med det vi har, saa længe vi kan. Og hvis det bliver nødvendigt at sætte flere Køretøjer i Gang, end vi raader over nu, saa maa man selvfølgelig købe de Heste og det Seletøj og de Vogne og hvad der iøvrigt skal til, for at vi kan besørge Kørslen tilfredsstillende. Udgiften dertil kan sikkert ikke beløbe sig til ret meget. Vi har staaende en stor Stald, næsten tom; den blev i sin Tid bygget til 40 Heste, nu staar der 18; Stalden er beregnet til stor Drift, nu staar den halvtom og har i de senere Aar belastet Kørselsafdelingen. Det eneste, der kan ske, er at man køber 3—4 Spand Heste, dem, man solgte mod vor Protest for et Aar siden, og som vi nu har god Brug for! Dette er det eneste forsvarlige overfor Borgerne, den eneste Maade som det i Virkeligheden er forsvarligt at løse Spørgsmaalet paa, efter hvad der er passeret. Vort Forslag er let at overse; den største Udgift, som kan være forbundet dermed, er Anskaffelsen af 5

Spand Heste — det vil i hvert Fald være Maksimum — og Prisen derfor kan beløbe sig til ca. 8000 Kr., dertil kommer maaske lidt Seletøj, skønt det har vi vel fra tidligere Tid.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale vort Forslag til Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen.

Grønbech: Jeg hører til det Flertal, som altid har ment, at vi stod os ved saa hurtigt som muligt at faa de kommunale Virksomheder ophævet, og den lange Tale, som M. E. Jensen nu har holdt for os, har ikke svækket min Tro paa, at det i Længden er det billigste for Kommunen at udlicitere sine forskellige Arbejder. Man kan se paa Spørgsmaalet fra forskellige Sider. Der er bl. a. det Spørgsmaal, om en Kommune kan forlange, at den i enhver Henseende skal have billigere Kørsel end nogen anden privat Institution i Kommunen. Det mener jeg ikke, den kan. Jeg er ikke Tilhænger af Ringdannelser — det være langt fra, men jeg synes ikke, at de Forhold, som M. E. Jensen nævnede, er saa gruelige, som han gav det Udseende af. Vi hørte sidst, at de Tilbud, som foreligger for Kommunen, ikke var højere end de Priser, som andre Kommuner maa betale; de var endda betydeligt lavere, end hvad man betaler for Eks. i Lyngby—Taarbæk Kommune. Efter hvad der er oplyst for mig, er Forholdet det, at de Priser, der betales i Lyngby—Taarbæk Kommune, i Virkeligheden er de Priser, der betales til i Nordre Birks Vognmandsforening, Priser, som vel sagtens er udregnet under Hensyntagen til en nogenlunde anstændig Fortjeneste. De Priser, vi taler om her, er betydelig lavere, ikke saa lidt lavere, ca. 10 pCt. lavere end de Priser, som Vognmændene faar i Lyngby—Taarbæk Kommune. Derfor er det mærkeligt, at M. E. Jensen, der dog staar som Repræsentant for den socialdemokratiske Gruppe her i Kommunalbestyrelsen, en Repræsentant, som ellers altid hævder, at Folk skal have en ordentlig Løn og en vis Fortjeneste — helst den højeste Løn, som overhovedet kan gives — og som altid hævder saa bestemt, at det er ganske ulovligt og uloyalt, at nogle Arbejdere arbejder billigere end andre Arbejdere, vil staa op her og kræve, at Vognmændene i Gjentofte Kommune skal udføre Kommunens Kørsel under de almindeligt gældende Priser og med en uanstændig lille Fortjeneste. Fra Skatteligningen ved vi, at Kommunens Vognmænd er ikke Folk, som tjener noget saa glubende! Jeg tror, at den Pris, som er opgivet fra Vognmændenes Side, i Virkeligheden er en Pris, som passer; de kan sikkert ikke køre under denne Pris.

Noget andet er selvfølgelig, at Priserne laa saare nær ved hinanden; det gav det Udseende af, at der var en Ringdannelse. I Virkeligheden er Forholdet dog det, at det er Nordre Birks Vognmandsforening, som bestemmer Priserne med et Fradrag af 10 pCt. Der er ikke noget at sige til, at en Vognmandsforretning, som har sine ganske bestemte Priser, naar den skal afslutte en større Forretning som her med Kommunen, yder et Afdrag af 10 pCt. paa sine Priser; det er ganske naturligt, det er det samme enhver Forretningsmand gør, naar han siger: Den Mand, som er Aftager til et større Parti Varer, faar en vis Procent paa Prisen. Jeg kan ikke se, at det er saa forkasteligt, som M. E. Jensen vil gøre det til.

Og naar M. E. Jensen betegnede de Priser, vi har kørt for hidtil, som Humbugspriser, vil jeg sige, at hvad enten det nu har været Humbugspriser eller ej, saa er de nye Priser, naar man tager i Betragtning den Stigning, der har fundet Sted paa Arbejdsløn, Foder og forskellig andet, i Virkeligheden ogsaa Humbugspriser. De er ikke saa meget højere end netop den Prisstigning, der har været paa Løn, Foder m. v. i det forløbne Aar.

Efter min Mening, er de Tilbud, vi har faaet paa Kommunens Kørsel de Priser, som virkelig kan forlanges — der er ikke Spor af Humbug ved de Priser.

Lauritz Pedersen: Det er vist ganske overflødigt, mener jeg, at komme ind paa en stor Diskussion om Kørselsafdelingens Rentabilitet nu igen. M. E. Jensen har atter i Aften gjort sig skyldig i en Del Fejltagelser, som han har gjort det flere Gange før med Hensyn til dette Spørgsmaal. Selvfølgelig maa vi lægge Budgettet efter de Tilbudspriser, vi har, hvad skulde vi gøre andet? Det vil vi ogsaa gøre i Aar; naar vi faar sluttet Kontrakt om nogle Priser, skal de selvfølgelig lægges til Grund; de gælder for det Aar, vi lægger Budget for. Det er den Maade man skal gøre det paa, paa anden Maade kan man slet ikke lægge Budget. Det kan aldrig være fejlagtig at lægge Priser til Grund, som man lige har sluttet Kontrakt om.

Dette er en af de Fejltagelser, som M. E. Jensen gør sig skyldig i, han har gjort sig skyldig i mange andre, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Ligesom den højtærede Formand formener jeg, at ærede Medlemmer erindrer de Debatter, der har været ført om denne Kørselsafdeling, og jeg anser det derfor for ganske overflødigt atter at genopfriske alt dette.

Om det foreliggende Forslag vil jeg sige paa Flertallets Vegne indenfor teknisk Udvalg, at vi maa tilraade Kommunal-

bestyrelsen at forkaste det. Det er ganske rigtigt, at Kommunalbestyrelsen i sidste lukkede Møde forkastede — og den gjorde det enstemmigt — alle de indkomne Tilbud ved den afholdte Licitation over Kommunens Kørsel i Kalenderaaret 1925. Grunden hertil var den, at de tilbudgivende forinden Budenes Afgivelse, havde truffet Aftale om Daglønskørslens Pris. Det kunde man tydeligt se af Tilbudene, og skønt disse ogsaa indeholdt Priser paa Akkordkørsel og skønt disse var ret forskellige, saa den samlede Kørselsbetaling vilde blive noget forskellig for de forskellige Tilbudsgiveres Vedkommende, formente Kommunalbestyrelsen dog, at en saadan Prisaftale var et Overgreb, som det offentlige — i dette Tilfælde Kommunalbestyrelsen — ikke kunde finde sig i ved en Licitation. Derfor forkastede vi alle Tilbudene i sidste Møde. Men Flertallet af teknisk Udvalg mener ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til af den Grund at oprette Kørselsafdelingen i dens tidligere Skikkelse, vi har ment at kunne stille Forslag om en for Kommunen tilfredsstillende Ordning af Kommunens Kørsel ogsaa i Fremtiden, og derfor anbefaler vi, at det foreliggende Forslag forkastes.

Jeg er ganske uenig med Grønbech i, hvad han siger. Saadanne fikserede Prisaftaler kan man ikke tolerere ved en Licitation, det strider imod Licitationsprincippet; i saa Fald er der ikke Tale om Licitation, saa er det kun Forhandling, det gælder; Aftaler af den Art bør man ikke finde sig i; det har Grønbech ogsaa været enig med os i, og derfor var han ogsaa med til i sidste Møde at forkaste alle de foreliggende Tilbud.

Engelstoft-Schmidt: Jeg skal ikke komme ind paa en Debat om dette Spørgsmaal; det har været debatteret tilstrækkeligt.

Jeg var fraværende for et Øjeblik siden, og ved min Tilbagekomst erfarede jeg, at min Fraværelse er bleven udlagt paa en Maade, der ikke passer med de virkelige Forhold, og derfor skal jeg tillade mig at oplyse, at jeg maatte forlade Mødet, fordi jeg skulde deltage i et Udvalgsmøde, idet jeg er valgt som Repræsentant for Kommunen i det paagældende Udvalg.

Houborg: Angaaende det af M. E. Jensen og mig stillede Forslag er der ingen Anledning til at give yderligere Bidrag; M. E. Jensen har belyst vort Standpunkt i denne Sag, og jeg vil derfor blot tilføje, at Risikoen ved ikke at oprette Kørselsafdelingen i dens tidligere Omfang paa Baggrund af, hvad der nu er passeret, maa siges at være ret stor.

Derimod er der et andet Spørgsmaal i denne Sag, som jeg

skal komme lidt nærmere ind paa. Efter at Tilbudene i sidste Møde var bleven forkastet, blev vi enige om, at man ikke skulde indlade sig i Forhandling med nogen eller i det hele taget foretage sig noget som helst, før et nyt Møde var afholdt. Jeg ser nu af teknisk Udvalgs Forhandlingsprotokol, at der er et Punkt i denne Sag, som jeg er noget uklar over. Jeg erindrer, at den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) i sidste Udvalgsmøde udtalte, at nu vilde han foreslaa, at man forhandlede med Kørselsentreprenørerne, og han averterede, at der vilde blive afholdt et Udvalgsmøde som i Gaar. Jeg havde derfor haft Grund til at tro, at Entreprenørerne vilde være blevet tilsagt til Mødet i Gaar, men tværtimod, der forelaa en Aftale med Vognmændene, og Indstillingen fra et Flertal af Udvalget forelaa fiks og færdig.

I det førstnævnte Udvalgsmøde averterede jeg, at vi fra vor Gruppes Side vilde stille Forslag som nævnt her i Aften. Jeg er derfor ikke saa lidt i Vildrede med den Fremgangsmaade, der er anvendt. I Udskriften for Udvalgsmødet den 18. November staar der følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse:

„I Sagen om Kommunens Kørsel bemyndiges Udvalgsformanden og Kommuneingeniøren til at forhandle med de nuværende Kørselsentreprenører om eventuel Fornyelse af deres Kontrakter. Saafremt dette ikke lykkes, kan der være Tale om eventuel ny offentlig Licitation med længere Aaremaal.

Endelig Afgørelse for Udvalgets Vedkommende træffes iøvrigt i et Møde, som indkaldes til Mandag den 24. ds. Kl. 6½."

Jeg maa sige, jeg er ikke klar over denne Udskrift; jeg ved ikke af, at man har givet Udvalgsformanden Bemyndigelse til at forhandle med de paagældende Entreprenører.....

Formanden: Udskrifter af Forhandlingsprotokollerne kan ikke gøres til Genstand for Behandling her i Raadet; foreligger der en Misforstaaelse, maa man gøre opmærksom derpaa indenfor vedkommende Udvalg.

Houborg: Det er rigtigt, Hr. Formand, men da der ogsaa blandt Flertallets Repræsentanter i Udvalget er Tvivl om, hvorvidt denne Bemyndigelse er givet, kunde der dog maaske være Anledning til at drage Spørgsmaalet frem her i Raadet; det kunde eventuelt have Interesse for os alle at faa oplyst, om det er rigtigt, at Formanden for teknisk Udvalg har faaet Bemyndigelse til at forhandle med Entreprenørerne eller ej.

Formanden: Det kan Kommunalbestyrelsen ikke oplyse;

det maa teknisk Udvalg kunne oplyse. Vi ved ikke her, hvad der er foregaaet i teknisk Udvalgs Møde, vi har ikke deltaget deri.

Blichfeld: Eftersom Aftenen skrider, bliver det vanskeligere og vanskeligere for Repræsentanterne for den lille Gruppe, jeg har den Ære at tilhøre, at faa fremsat sin Hjertens Mening om dette Spørgsmaal, der dog maa interessere os alle. Jeg skal nu prøve med den Smidighed, som er mig givet, at komme udenom alle de skarpe Udtryk, prøve at faa sagt, hvad der ligger mig paa Hjerte, uden at støde altfor meget an ... (Formanden: Blichfeld behøver ikke at anstrænge sig i saa Henseende!) ...

Jeg forstaar godt den Ulyst, der fra Flertallets Side er til at bevæge sig paa dette Emne. De ærede Medlemmer af Flertallet, som har haft Ordet — med Undtagelse af Grønbech, som kom særlig uheldigt af Sted — har vist en vis Ulyst til at komme ind paa denne Sag; de begyndte med at udtale, at de vilde ikke ind paa Spørgsmaalet, fordi de ansaa en yderligere Diskussion derom for overflødig — Emnet maatte være uddebatteret nu, og Flertalsgruppens Medlemmer kendte godt Sagens Forløb. Ja, det er rigtigt, men der er flere, som kender den, og vi har ikke — det kan jeg forsikre Flertallet om — nogen som helst Ulyst eller noget Ubehag ved at komme nærmere ind paa dette, efter vor Mening, det største Fejltræk, der er gjort fra Flertallets Side i denne Kommunalbestyrelses Tid.

Jeg vilde derfor ønske, at vi nu kunde komme til en Forstaaelse, saa man ikke for 2den Gang fra Flertallets Side skal gøre et saadant Fejltræk. Det er dog i Virkeligheden Borgernes Penge, vi sidder og administrerer, og vi skulde gerne prøve at faa dem til at slaa til saa langt som muligt; vi skal ikke bruge dem til Betaling af saadanne Eksperimenter, som tidligere har vist sig ikke at være forsvarlige.

Det forekommer ogsaa mig, at Grønbech var langt ude før, da han prøvede en ærlig Kritik af det, min Partifælle havde sagt. Jeg synes, at Grønbech var lidt for langt ude i Forsøget paa at forsvare den fri Konkurrence. Jeg har en vis Respekt for den fri Konkurrence, men jeg holder paa, at kommunal Drift er ikke af det onde, som Grønbech og andre Medlemmer af Flertallet synes at mene. Og naar vi i dette Spørgsmaal, som er af vital Betydning for Kommunen, ser, at vi ved egen Foranstaltning kan køre under de Priser, som Flertallet her vil have os til at betale, forekommer det mig, at Kommunaldrift paa dette Omraade ikke er af det onde. Grønbech udtalte, at han ikke troede paa „Ringdannelser"; det glæder mig, thi fra auten-

tisk Side, fra en Mand, som kender Forholdene, ogsaa dette Forhold, fik jeg at vide, at der var ikke Tvivl om, at de Tilbud, som Vognmændene nu havde afgivet, og den kedelige Situation de havde bragt os i, idet vi i sidste Møde maatte forkaste alle de indkomne Tilbud, i Virkeligheden skyldtes Ringdannelser, Prisaftaler. Grønbech lod fuldkommen fremmed overfor Ordet Ringdannelser! Jeg mindes dog i Bladene at have set — med store Overskrifter — Paastande, som aldrig er bleven modsagt, om, at der indenfor Bagerlavet var Ringdannelser, Prisaftaler o. s. v.

Og Grønbech mente videre, at de her forlangte Priser ikke var højere end dem, der forlangtes i Nordre Birk; det betyder ikke noget, thi hvis man følger vort Forslag, kan man køre billigere, og saa behøver vi ikke at tage Hensyn til, at andre Kommuner betaler deres Vognmænd dyrere. Grønbech talte ogsaa om, at vi fra vort Parti, som ellers altid holdt paa, at en Arbejder skulde have en ordentlig Løn, ikke kunde være bekendt at sætte os imod Ringdannelser og Prisaftaler, Vognmændene, sagde Grønbech, „vil ogsaa have noget for deres Arbejde". Ja, det kan godt være, men der er Grønbech ogsaa kommet for langt ud og for højt op at køre! De Lønninger, som vi kræver for Arbejderne, er nemlig Lønninger, som slet ikke fastsættes af Arbejderne selv, men som fastsættes i Løntariffer, ved Overenskomster mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne. Der er aldeles ikke Tale om Ringdannelser eller om Lønninger, som kan blot sidestilles med de Priser, som Flertallet vil have os til at gaa med til, hvad vi imidlertid ikke gør.

Til Slutning skal jeg sige, at M. E. Jensen har fuldstændig Ret i sine Udtalelser. Den historiske Fremstilling, han gav af Sagen, var korrekt. Jeg har fulgt denne Sag saa langt tilbage, som Kørselsafdelingen har bestaaet, jeg har været med fra dens første Opkomst, og jeg ved, det er rigtigt, som han fremstillede Sagen. Det er slaaet fast, at Vognmændene efter at have faaet os til gennem Tilbud, om hvilket der fra vor Side blev sagt, at det ikke kunde forholde sig rigtigt — det var umuligt, at der kunde køres for den Pris — at afvikle vor Kørselsafdeling, hvilket ogsaa skete mod vor Protest, nu kun et Aar efter siger: Vi kan ikke køre længere for de Priser. Vognmændene ved, at Kommunen har solgt sine Heste, de ved, at vi er nødt til at modtage deres Tilbud, og de kan sætte Prisen omtrent som de vil. Men det vil vi fra vor Side ikke være med til, vi vil ikke være udsat for, at Tilbudene paany i Tidens Løb skrues op, fordi vi ikke selv er i Stand til at gøre det Arbejde, vi skal have gjort.

Lad ikke Vognmændene, som de har gjort det før, køre os ind i en cul de sac; lad os vedtage det Forslag, mine Partifæller har stillet, saa vi er i Stand til at gribe ind paa et hvilket som helst Tidspunkt, saafremt det skulde vise sig nødvendigt.

Christensen: Jeg maa tilstaa, at det er en Fejl, man begaar, hvis man fra Flertallets Side forkaster det af os stillede Forslag, men hvis det forkastes, vil jeg stille Forslag om, at der udbydes til en ny offentlig Licitation. Det er mig bekendt, at en Vognmand fra Skovshoved har villet aflevere et Tilbud paa Kørsel for Kommunen, men man vilde ikke modtage hans Tilbud, han kunde ikke komme til at aflevere det. Det, at en Vognmand vilde afgive Tilbud, viser, at den Ringdannelse, som Lauritz Pedersen indrømmede i sidste Møde eksisterede herude blandt Vognmændene, nu er sprængt. Der er en Vognmand, som vil afgive et Bud for sig, jeg skulde derfor tro, at Tidspunktet er inde til at afholde en ny Licitation, vi vil sikkert faa ganske andre Bud ind end sidst.

Lauritz Pedersen: Jeg ved ikke, om jeg maa sige et Par Ord til Houborg; han har sagt det samme i teknisk Udvalg, som han sagde nu i Kommunalbestyrelsen. Vi er imidlertid ganske enige i teknisk Udvalg om, at Houborg tager fejl, Protokollen viser det. Jeg forstaar ikke, hvorledes denne Fejltagelse kan være opstaaet, men det maa bero paa en Fejltagelse fra Houborgs Side, naar han mener, at Udvalgsformanden ikke har faaet Bemyndigelse til at forhandle. Men vi skal gerne atter prøve Sagen i teknisk Udvalg, gerne undersøge den endnu en Gang, men jeg tror, at vi vil komme til samme Resultat: at det beror paa en ren Fejltagelse.

Jeg vil, som jeg bemærkede før, ikke her komme ind paa en Diskussion om Kørselsafdelingens Rentabilitet. Det er ikke, som Blichfeld mente, af Ulyst. Nej, det ærede Mindretal skal gerne faa en Diskussion med mig, jeg synes blot ikke, vi skal spilde Kommunalbestyrelsens Tid dermed — det vilde være ganske overflødigt, mener jeg. Jeg har den største Lyst til at diskutere Sagen endnu en Gang med de Herrer og overbevise, eller rettere forsøge at overbevise Blichfeld og hans Partifæller — thi jeg tviver om, at det vil lykkes mig at overbevise dem — om Rigtigheden af mit Standpunkt, og jeg skal gerne fremdrage de statistiske Tal, jeg raader over, men blot ikke her!

Til det af Christensen nyligt stillede Forslag om Afholdelse af en ny offentlig Licitation behøver vi jo ikke at tage Stilling, før vi ser, hvorledes det Forslag, som Flertallet af Udvalget har til

Behandling i lukket Møde, bliver modtaget, om det vedtages eller forkastes. Jeg betragter Situationen saaledes, at Christensen har stillet et subsidiært Forslag, som ikke kan komme til Behandling, før vi er færdige med at behandle de oprindelige Forslag.

Formanden: Jeg for mit Vedkommende maa sige, at vi ikke ret vel kan tage Beslutning om at afholde en ny Licitation, før vi har set, om det Forslag, der foreligger til Behandling fra teknisk Udvalgs Flertal i lukket Møde, forkastes eller vedtages; forkastes dette Forslag, bliver vi nødt til at afholde ny Licitation.

Houborg: Maa jeg takke den ærede Udvalgsformand (Lauritz Pedersen) for de Oplysninger, han gav, og for Løftet om, at Sagen skal blive undersøgt paany; jeg skal nemlig tilføje, at jeg er ikke alene om min Opfattelse.

I Anledning af Grønbechs Bemærkning om, at der i andre Kommuner betales højere Priser, end her er Tale om, skal jeg pege paa, at der jo kan være ganske andre Forhold som gør sig gældende i vedkommende Kommune, saa en Sammenligning ikke kan drages ganske umiddelbart.

I Modsætning dertil vil jeg gøre opmærksom paa, at Frederiksberg Kommune betaler 28 Kr. pr. Dag, saa naar Lyngby—Taarbæk Kommune betaler 35 Kr. pr. Dag, maa der være ganske særlige Forhold til Stede der.

Christensen: Jeg synes ikke, at den højtærede Formands og Lauritz Pedersens Opfattelse er rigtig. Angaaende det Forslag, der skal behandles i lukket Møde vedrørende denne Sag, er der, saavidt jeg har forstaaet, kun forhandlet med 2 Vognmænd; jeg er derfor ikke sikker paa, at man er naaet til de virkelig billigste Priser.

Formanden: Da er, efter min Mening, Tidspunktet kommet til at stille Forslag om Licitation. Saafremt man ikke ønsker at tiltræde det Forslag, som foreligger fra teknisk Udvalg i lukket Møde, er Øjeblikket kommet til at stille Ændringsforslag, ikke før. Det vilde være at foregribe Begivenhedernes Gang med Hensyn til det Forslag, som foreligger til Behandling senere, hvis man nu besluttede at afholde ny Licitation.

Christensen: Jeg kan ikke indrømme, at Formanden har Ret. Naar vi har maattet forkaste alle de tidligere indkomne Tilbud, synes jeg ikke, man kan nøjes med at forhandle videre med 2 af Vognmændene.

Blichfeld: Vi ved af aarelang Erfaring, hvorledes det gaar, naar et Flertalsforslag kommer til Behandling i lukket Møde; det er derfor Risikoen er ret stor for os i dette Tilfælde.

Jeg er uenig med Flertallet om dette Forslags Fremkomst under de foreliggende Forhold, og man burde, synes jeg, i dette Tilfælde have fulgt os i det subsidiære Forslag, vi har stillet om Udskrivning af en ny offentlig Licitation, især da det jo er oplyst, at en Vognmand fra Skovshoved har prøvet at komme med et Divergenstilbud til Løsning af Spørgsmaalet.

Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) udtalte før i en kort Bemærkning, at det ikke var Ulyst, som gjorde, at han ikke vilde indlade sig i Kamp mod vore Idéer. Jeg raader over saa faa Ord i det danske Sprog, som kan udtrykke, hvad hvad det i Virkeligheden er, som kan hindre ham i, nu da Tiden og Stedet er der, at bruge sin Overtalelseskunst paa dette Omraade og prøve at redde en Forbundsfælle i mig for sine Idéer. Jeg synes netop, at vi skulde drøfte Sagen her, da den dog har ikke saa lidt Interesse for Kommunens Borgere. Lauritz Pedersen har hjemme, siger han, et statistisk Materiale, som han vil gennemgaa sammen med os — blot ikke her. Der er et gammelt Ord, som siger: Al Statistik er Løgn! Jeg vil ikke bruge saa stærkt et Udtryk, men blot henpege derpaa. Vi staar her med ærlige Tal, som viser, hvad Sagen drejer sig om, dem kan man ikke komme udenom, og de har bevist, at Vognmændene gennem deres Ringdannelse har foreslaaet Kommunen saadanne Priser for Kørsel, at vi maatte forkaste alle Tilbudene — det er der ingen, der kan benægte. Tallene her taler deres alvorlige Sprog!

Formanden: Naar Formanden for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) ikke ønsker at optage en Debat om dette Spørgsmaal, finder jeg dette Ønske ganske naturligt. Denne Sag har været debatteret her, jeg ved ikke hvor mange Gange, og de Argumenter, som føres i Marken fra de forskellige Sider, er nøjagtig de samme, som vi har hørt Gang paa Gang, det vilde derfor kun blive en Gentagelse, hvis man nu igen indlod sig paa en længere Debat. Vi kender alle baade Lauritz Pedersens og de Herrer af Mindretallets Stilling til denne Sag.

Der var, forekommer det mig, en Antydning i Blichfelds Udtalelse om, at Sagerne i lukket Møde skulde blive afgjort paa en anden Maade, end man maaske mente rigtig passende for Offentligheden ... (Afbrydelse af Blichfeld) ... Jo, der var en Antydning; jeg ved ikke, hvor langt denne Antydning skulde række. Hvis den skulde række i den Henseende, som jeg sigter til, vil jeg dog gerne overfor Offentligheden sige — og det tror jeg, at alle mine ærede Kolleger iøvrigt vil være enige om at indrømme — at Behandlingen af Sagerne og Tonen og Formen og hele den

Maade, der forhandles paa i lukket Møde, er nøjagtig den samme som den, der anvendes i offentligt Møde; der gøres ikke Forsøg paa at stikke noget under Stolen eller at undertrykke nogen — det maa man endelig ikke give Offentligheden Indtryk af. Der var en Antydning deraf før i Blichfelds Tale, det kan være, der ikke laa noget bag ved, at der ikke er ment noget dermed — i saa Fald er selvfølgelig ogsaa mine Udtalelser bortfaldet med det samme.

Med Hensyn til det subsidiære Forslag, som Christensen har stillet, kan jeg med min bedste Vilje ikke se rettere, end at det hører hjemme i lukket Møde, forudsat det Forslag, der denne Sag vedrørende er til Behandling i lukket Møde, ikke bliver vedtaget, eller der bliver stillet Forslag om, at det skal bortfalde. Naar et Forslag er sat paa Dagsordenen for det lukkede Møde, kan vi ikke afskære Behandlingen deraf ved paa Forhaand, i det offentlige Møde, at træffe derfra afvigende Beslutning i Sagen.

Volmar Jensen: Jeg kunde for saa vidt godt stemme for det af Christensen stillede Forslag, men jeg kan ikke stemme derfor nu; jeg kan kun stemme for det, naar den anden Sag er behandlet færdig. Om den skulde behandles i offentligt eller i lukket Møde, ved jeg ikke saa bestemt, jeg kan dog ikke se, at der er noget personligt ved den i og for sig. Under de foreliggende Forhold kan jeg ikke stemme for Christensens Forslag, hvis det kommer til Afstemning nu.

M. E. Jensen: Da jeg talte med Volmar Jensen i Gaar om denne Sag, syntes han godt, at den hørte hjemme i offentligt Møde... (Formanden: Private Samtaler plejer ikke at blive refereret her!)... Hvor ved Formanden, om jeg refererer til en privat Samtale? Det kan være en offentlig Udtalelse, jeg citerer ... (Formanden: Jeg formodede det var en privat Samtale ... men om Forladelse)... Ja, den højtærede Formand skulde ikke have saa onde Formodninger. Lad Volmar Jensen protestere, hvis han føler sig brøstholden... (Afbrydelse af Formanden og Volmar Jensen)... Jeg vilde ønske, at den ærede Formand vilde lade være hele Tiden at afbryde mig; det har jeg bedt om en Gang før i Aften.

Man kan skifte Mening, siger Volmar Jensen; ja, det er rigtigt, det kan man. Man kan skifte Mening fra den ene Dag til den anden, og det er netop det, der er sket her. Da jeg talte med Volmar Jensen i Gaar, kunde han ikke se noget til Hinder

for, at denne Sag blev behandlet i offentligt Møde, og det er der heller ikke — det skal jeg komme til om lidt.

Jeg har iøvrigt bedt om Ordet for at fremsætte nogle enkelte afsluttende Bemærkninger til de ærede Talere, der har været fremme.

Grønbech fandt ikke, at der var noget at sige til de Priser, som Vognmændene forlanger, dermed sigtede han til en Pris af 31 Kr. 50 Øre pr. Dag. Grønbech har dog selv været med til at forkaste dette Tilbud! Og han sagde videre, at man jo maatte huske paa, at det var i Overensstemmelse med de Priser, der kørtes for i Nordre Birk, og at der i Lyngby—Taarbæk bliver betalt 35 Kr. pr. Dag. Der var derfor i Virkeligheden ikke noget at sige til de foreliggende Tilbud. Ja, det er naturligvis som man ser paa Sagen. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, andre Talere har været inde paa, hvorledes man kan se paa Sagen, men jeg maa sige, at de Priser, som bliver forlangt, 31 Kr. 50 Øre pr. Dag, er af en saadan Art, at der ikke var anden Udvej for Flertallet end at stemme dem ned som ublu og ganske uforsvarlige i Forhold til de Priser, der betales i København, omkring 28 Kr., og paa Frederiksberg: 28 Kr. pr. Dag.

Det er rigtigt, at der er tilgaaet os Oplysning om, at Vognmændene i Lyngby—Taarbæk Kommune forlanger 35 Kr. pr. Dag. Saa galt er det altsaa der! Man maa da haabe, at Sogneraadet dèr vil tage sig af Sagen. De kan ikke blive ved at betale 35 Kr. pr. Dag — hvis det nu altsaa er rigtigt, at der betales denne Pris — medens der i Københavns Kommune og paa Frederiksberg betales omkring 28 Kr.; det er 7 Kr. mere om Dagen pr. Spand. De bliver slemt mishandlet, maa jeg sige, af Nordre Birks Vognmandsforening, hvis 28 Kr. virkelig er Køreprisen, og det skulde man jo tro; naar dette Beløb betales i de to nævnte Hovedstadskommuner, saa kan 35 Kr. ikke være Kørepris i Lyngby—Taarbæk Kommune. Men alt er jo relativt i denne Verden, og hvis Grønbech finder, det er en passende Betaling, skal jeg ikke diskutere med ham derom; alle vi andre finder, at det er en ganske ublu Pris!

Naar jeg i min første Tale ikke kom nærmere ind paa en Omtale af Lauritz Pedersens Behandling af Tallene i Budgettet, var det et Udtryk for de Bestræbelser, jeg gør mig — selv om de tilsyneladende efter nogles Opfattelse ikke synes at føre til noget Resultat — for ikke at komme ind paa alt det, vi har talt saa ofte om, og som vi ikke kommer videre med, fordi, som jeg

straks sagde, Lauritz Pedersen bliver ved at køre frem og tilbage med Tal, som er ganske forkerte. Nu indskrænker han sig — som han gjorde før, og som han forresten gentagne Gange har gjort, det er ogsaa en Maade at komme ud over det paa — til at sige med troværdig Stemme: M. E. Jensen gør sig skyldig i en Fejltagelse med Hensyn til disse Tal! Det siger Lauritz Pedersen Gang paa Gang, og det er vist ogsaa den fornuftigste Maade, han kan tage denne Sag paa.

De Gange, vi har diskuteret Tal her i Raadet, har jeg haft Indtryk af, at det alligevel gjorde et vist Indtryk, og jeg haaber ogsaa, naar vi igen kommer til at tale om Tal — udenfor denne Sal — at det vil lykkes os at faa Tilhørerne til at indse, at den Maade, som Flertallet i denne Kommunalbestyrelse med Lauritz Pedersen som Ordfører har behandlet Tal paa — en Maade, som fik forvandlet den tidligere tekniske Udvalgsformands 80,000 Kroners Overskud af Kørselsafdelingen til et Underskud paa 40,000 Kroner — var saa flot en Maade, at den ikke engang kunde finde Billigelse hos dets egne Meningsfæller — — den var for grov!

Lauritz Pedersen bemærkede bl. a. før, at jeg havde sagt, at naar man vidste her, at en Pris af 22 Kr. pr. Dag kun skyldtes en Underpris, var det ganske uforsvarligt at lægge den til Grund for Kommunens Budget paa dette Omraade. Ja, det mener jeg virkelig vedblivende. Fra vor Side mener vi ikke, at man, fordi der gives Underbud, bør ændre Kommunens Budget i Overensstemmelse dermed, for saa vidt angaar alle Kørselspriserne, ogsaa vore egne. Det er at camouflere en Kommunes Budget, det skaber et Budget, der ikke giver noget korrekt Billede af Kommunens finansielle Stilling. Man bør ikke gøre en Kommunes Budget afhængig af nogle ganske tilfældige Kørselspriser, der, som vi gjorde opmærksom paa Gang paa Gang i Fjor, ikke kan betegnes som forretningsmæssige, men tværtimod er Underbudspriser. Men det har man gjort fra Flertallets Side; man har ladet enhver Svingning indenfor Vognmændenes Priser faa Indflydelse paa Kommunens Budget. Det er at haabe, at man ikke en anden Gang, naar man skal lægge Budget, vil anvende en saa letsindig Fremgangsmaade, som blev anvendt sidste Aar, og som vi protesterede stærkt imod.

Drejer det sig derimod om forretningsmæssige Priser, maa de selvfølgelig anvendes paa Kommunens Budget; det ønsker vi netop, men vi vil ikke være med til gennem et fuldkommen misvisende Budget at give Borgerne et fejlagtigt Indtryk af Kommunens hele finansielle Stilling.

Der har været et lille Intermezzo mellem Houborg og Formanden for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen). Jeg var forhindret i at deltage i sidste Udvalgsmøde og er derfor ude af Stand til at udtale mig om Spørgsmaalet. Men jeg maa indrømme, at det har vakt Forbavselse og Protest fra vor Side, som man er gaaet frem her. Efter at vi i sidste lukkede Møde havde behandlet Sagen og forkastet alle de foreliggende Tilbud under Forudsætning af, at der ikke skulde ske noget, gaar Formanden for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) og andre hen og forhandler med to af Vognmændene, hvis Tilbud vi senere skal behandle, uden at min Gruppes Medlemmer var repræsenteret ved disse Forhandlinger! Det er en Fremgangsmaade overfor Mindretalsgruppen, som strider mod al Forretningsorden, og den Maade, som Forholdet i det hele taget har udviklet sig paa med Hensyn til Flertallets Stilling overfor Mindretalsgruppen, er af en saadan Art, at jeg ikke nok kan misbillige den. Jeg kunde nævne adskillige Eksempler derpaa, men det skal jeg ikke komme ind paa i Aften. Jeg har tænkt at tage hele dette Spørgsmaal op til samlet Behandling i et offentligt Møde; der er adskilligt, som trænger til nærmere at belyses offentligt. Jeg ønsker dog at udtale, at man forholder vor Gruppe den naturlige Indflydelse paa Sagernes Behandling i Udvalgene, som vi ifølge Forretningsordenen har Krav paa. Jeg synes dog, man gaar for vidt, og vi maa protestere derimod, naar man vil føre saadanne Forhandlinger uden om vor Gruppes Repræsentanter, som Houborg nu siger, man har gjort. Mening staar her mod Mening — jeg skal som sagt ikke udtale mig derom.

Nu er Spørgsmaalet: Hvad vil der ske, hvis Forslaget bliver forkastet. Og der vil jeg gerne sige, at det Forslag, vi har stillet, er Resultatet af, at vi alle, ogsaa Flertallet, erkender, at der er en Ringdannelse i Kommunen, at Tilstanden er uholdbar. Det forekommer mig derfor, at Flertallet bør tage Konsekvensen af de gjorte sørgelige Erfaringer og stemme for vort Forslag om, at Kommunen selv i videst muligt Omfang besørger Kørslen. Flertallet kunde da med Sandhed igen sige til Vognmændene, som Flertallet her i Raadet har gjort det tidligere: Det er Vognmændene selv, som atter har tvunget os til at køre med vore egne Køretøjer og retablere vor Kørselsafdeling. Det kunde man med Sandhed sige efter den Optræden, Vognmændene har udvist. Hvorfor gør de det da ikke? Fordi Flertallet i denne Sag, som i adskillig andre, sidder her som Repræsentant for Særinteresser, fordi de søger at fremme disse Særinteresser, i dette Tilfælde

Vognmændenes, paa de almindelige Interessers Bekostning. Derfor stemmer de vort Forslag ned, derfor er det ubehageligt for dem, at disse Forhandlinger føres i offentligt Møde. Jeg forstaar godt, at de hellere vilde have disse Forhandlinger ført i lukket Møde, saa Offentligheden ikke havde haft Adgang til at følge med; det er selvfølgelig ubehageligt for Flertallet af Raadet, at Sagen nu er kommet for i offentligt Møde, men det er der ikke noget at gøre ved. Jeg anbefaler fremdeles Flertallet at stemme for vort Forslag.

Dersom vort Forslag skulde blive stemt ned, er jeg ikke enig med den højtærede Formand i, at det af Christensen stillede Forslag hører hjemme i lukket Møde.

Det kunde være rart at faa lidt nærmere oplyst, hvorledes det forholder sig med den Vognmand, der har ønsket at afgive Tilbud. Det staar stadig uimodsagt, at han har henvendt sig til Kommunen med sit Tilbud, men at man ikke har villet modtage det. Havde man taget derimod, havde vi dog haft et Tilbud foruden de to, der er fremskaffet til i Aften. Maa jeg derfor spørge, om det er rigtigt, hvad Christensen siger? Nogen maa dog kunne oplyse os derom. Maa jeg bede den højtærede Formand om i Henhold til Forretningsordenen at foranledige, at Kommuneingeniøren oplyser for os, om der til ham er sket Henvendelse fra en Vognmand i Skovshoved, saaledes som Christensen nævner? Og om, hvorfor han i saa Fald er bleven afvist? Hvorfor er hans Tilbud ikke modtaget?

Efter at alle Tilbudene er forkastet, kan jeg ikke indse — og det vil Borgerne sikkert heller ikke kunne — hvorfor man ikke vil stemme for vort Forslag om Afholdelse af en offentlig Licitation. Det er den eneste rigtige Fremgangsmaade, især nu, da det viser sig, at der er andre Vognmænd, som gerne vil være med til at give Tilbud. Det er klart, at naar man har forsøgt at indhente Tilbud, som ligger under de 31 Kr. 50 Øre, som vi forkastede, er Ringen allerede til en vis Grad brudt. Men naar det er Tilfældet, ved jeg ikke, hvorfor vi skulde nøjes med at tage de to Tilbud, der er stillet Forslag om at akceptere i lukket Møde? Hvorfor afholder man saa ikke en ny Licitation, saa de Vognmænd, der vil, kan faa Lejlighed til at bryde ud. Forkaster man vort bedste Forslag, det principale, om at oprette Kørselsafdelingen paany, er der efter min Mening kun eet at gøre: at stemme for vort subsidiære Forslag om at afholde ny Licitation, en fuldstændig offentlig Licitation. Lad os faa denne Afstemning frem i offentligt Møde! Lad os se, om de Herrer af Flertallet

virkelig i et offentligt Møde vil stemme et Forslag om offentlig Licitation ned efter alt, hvad der er passeret i denne Sag!... Andersen nikker! Ja, jeg tvivler ikke paa, at der er Folk, som er meget haardhudede, men Forslaget kan i hvert Fald genoptages i lukket Møde.

Jeg skal slutte med endnu engang at anbefale vort principale Forslag, derefter det af Christensen subsidiært stillede Forslag.

Blichfeld: Den højtærede Formand gjorde sig før skyldig i en fejlagtig Opfattelse af en Udtalelse af mig; jeg bliver derfor nødt til at korrigere den, til at tilbagekalde den.

Jeg tillod mig, da jeg før havde Ordet, at beskrive Udsigten til, hvorledes det vilde gaa et Forslag, stillet af den store Gruppe, som skulde behandles i lukket Møde. Og jeg sagde, at jeg vidste af gammel Praksis, hvorledes det vilde gaa. Nu vil den højtærede Formand fremstille det, som om jeg dermed havde ment, at vi skulde blive særlig raat behandlet i lukket Møde. Nej, det er saamænd ligesaa slemt i offentlig som i lukket Møde.

Jeg synes godt, man fra Flertallet kunde have fulgt os og ladet os faa det Forslag, der fra den store Gruppes Side er stillet til Behandling, frem i offentligt Møde; det kunde kun være til Gavn for Kommunen, at en Sag som denne bliver mere offentligt bekendt, og Sagen er jo nemlig den, som jeg ogsaa bemærkede før, at jeg ved af gammel Praksis, at naar først et Forslag er vedtaget i lukket Møde, er vi fra Mindretallets Side ude af Stand til at faa vort divergerende Standpunkt til den paagældende Sag frem for Offentligheden.

Det var smukt af den højtærede Formand at forsvare Lauritz Pedersens Udtalelser, men det var nu ikke helt i Overensstemmelse med de faktiske Forhold. Der siges overfor vor Kamp i dette Spørgsmaal, at det er det samme, der siges Gang paa Gang. Dertil vil jeg sige, at det er til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad, rigtigt, for den Situation, som i Øjeblikket foreligger, har ikke foreligget de to sidste Aar. Sidste Gang, vi udbød Kørslen, fik vi unaturligt smaa Tilbud, og Følgen er, at de denne Gang er bleven unaturligt store; det er for at undgaa dette, at vi har stillet vort rene og ligefremme Forslag, som jeg finder, at de Herrer skulde tage imod.

Grønbech: Blichfeld har nu gentagne Gange sagt, at jeg skulde have udtalt, at jeg ikke troede paa Ringdannelser; det har jeg ikke sagt. Jeg sagde før, at jeg sympatiserede ikke med Ringdannelser, og det viste mit Standpunkt i sidste Møde ogsaa tydeligt, idet jeg stemte imod, at man skulde antage noget af

de foreliggende Tilbud. Derimod sympatiserer jeg med, at Folk skal have en ordentlig Fortjeneste, ikke nogen ublu, men en ordentlig Fortjeneste, og man kan heller ikke sige, at de foreliggende Tilbud er ublu, det er forretningsmæssige Tilbud, og de er billige i Forhold til Priserne i København, hvor der betales ikke 28 Kr. som M. E. Jensen mente, men, saavidt jeg husker, 30 Kr. 25 Øre pr. Dag. Man kan ikke sige, at de foreliggende Tilbud er unaturligt høje.

Volmar Jensen: Den Samtale, M. E. Jensen henviste til før, som han havde ført med mig om, hvorvidt denne Sag skulde til Behandling i offentligt eller lukket Møde, fandt Sted i Gaar Aftes, idet M. E. Jensen ringede til mig, medens han var til et Møde, hvor jeg ogsaa skulde have været, men jeg opgav at gaa der, fordi jeg var saa stærkt forkølet, saa man kan paa en Maade sige, at den baade var privat og ikke privat.

Derefter talte M. E. Jensen om en Samtale, vi førte nu før Mødets Begyndelse, og naar min Ven M. E. Jensen siger, at jeg har brugt det og det Udtryk, er det naturligvis rigtigt, det tvivler jeg ikke om, men jeg maa da sige, at jeg aldeles ikke føler mig forpligtet, fordi vi har ført en Samtale, under hvilken jeg har sagt, at jeg vilde have foretrukket, at en Sag kom til Behandling i offentligt Møde, til ikke at skifte Mening, naar jeg hørte andre Medlemmers Udtalelser. Det vil jeg virkelig til enhver Tid have Lov til. Hvis jeg havde sagt: Jeg vil stemme for, at Sagen overføres eller noget lign., blev Forholdet et andet, saa var jeg forpligtet, og saa havde det været forkert, om jeg ikke nu havde staaet ved min Udtalelse, men saadan har jeg ikke udtrykt mig, det ved jeg bestemt.

Lauritz Pedersen: Jeg maa værge mig imod Udtalelsen om, at der skulde være begaaet en Fejltagelse ved Budgetlægningen sidste Aar. Det er mig iøvrigt en Gaade, at et saa regnskabskyndigt Medlem af Kommunalbestyrelsen som M. E. Jensen jo er, virkelig vil paastaa dette; det er noget som følger af sig selv. Naar man lægger et Budget og kender Priserne paa en vis Vare, Priser, som gælder for det Aar, for hvilket man lægger Budgettet, og naar man har Kaution for, at disse Priser ogsaa vil blive overholdt, naar Vedkommende er kontraktligt forpligtet til at overholde disse Priser, er man nødt til i sit Budget at regne med disse Priser. Det gør vi da ogsaa paa alle andre Omraader, for Eks. med Hensyn til Leverancen af Kul, Arbejdsløn og alle de andre Ting, som vi kender den bestemte Pris paa — altsaa ogsaa for Kørslens Vedkommende. Naar vi har holdt Licitation

over Kørslen i det Aar, for hvilket Budgettet skal gælde, og naar vi som sagt har Sikkerhed for, at de vedtagne Priser vil blive overholdt, maa vi selvfølgelig regne med disse Priser — vi kan slet ikke gøre andet. Det er mig virkelig lidt gaadefuldt, hvorledes M. E. Jensen kan mene andet; det maa bero paa en lille Smule Forvirring; det kan ikke være en fejlagtig Opfattelse. Man skulde tro, at M. E. Jensen maatte kende dette Forhold, saa regnskabskyndig, som han er.

Kommuneingeniøren (Westergaard): Det forholder sig rigtigt, at en Vognmand har henvendt sig til mig og spurgt, om han kunde afgive Tilbud paa Kørsel for Kommunen. Jeg svarede: Jeg kan ikke forhandle med Dem, da Sagen er i Udvalget, men jeg skal nok bringe Sagen videre. Jeg sagde derefter til Udvalgsformanden (Lauritz Pedersen), at der havde været en Vognmand og talt om Kørslen, men at jeg jo ikke kunde forhandle med ham, da der var truffet Aftale om at forhandle med to af Entreprenørerne.

M. E. Jensen: Det er meget interessant! Vi andre i Udvalget er ganske uvidende om, at der har været rettet en saadan Henvendelse til Kommunen fra anden Side. Vi fik i Gaar, i den 11te Time, tilstillet et Forslag, som for Eks. Keiser-Nielsen slet ikke har set. Det blev oplyst for os, at det er noget, som er fremskaffet — som Følge af en Misforstaaelse — derved, at teknisk Udvalg ved Udvalgsformanden og Kommuneingeniøren havde forhandlet med et Par bestemte Mænd. Det forekommer mig ejendommeligt, naar vi behandler denne Sag, at det saa ikke oplyses for Udvalget, at der har været en Vognmand for at afgive Tilbud, men at han er bleven afvist.

Christensen: Til Grønbech, som talte om, at der betales 35 Kr. i Lyngby—Taarbæk Kommune, skal jeg oplyse, at det er mig meddelt, at Grunden dertil er den, at Sogneraadet ikke har bortliciteret Kørslen. Naar de skal bruge en Vognmand, ringer de til en af Vognmændene i Kommunen om at stille et Køretøj til Disposition, og derfor maa de selvfølgelig betale en højere Pris end den almindelige Kørselspris ved Licitationer.

Jeg kan ikke rette mig efter den højtærede Formands Henstilling til mig om ikke at forlange mit Forslag sat under Afstemning nu; jeg maa fastholde Ønsket om, at der stemmes derover i dette offentlige Møde.

Formanden: Saa maa jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme derimod.

Toldberg: Jeg vil stemme for, at det udsættes; Sagen skal jo til 2den Behandling.

M. E. Jensen: Jeg havde haabet, at Lauritz Pedersen vilde have svaret mig; jeg synes, vi har Krav paa at faa et Svar paa, hvorfor vi i teknisk Udvalg ikke faar Besked om de Henvendelser der har fundet Sted til Udvalgsformanden.

Da jeg har Ordet nu, og da det ikke er sikkert, jeg tager det mere, vil jeg i Anledning af de Bemærkninger, Lauritz Pedersen fremkom med før om, at der var noget gaadefuldt ved mig, blot sige, at Lauritz Pedersens Opfattelse maa bero paa, at han ikke kender de Principper, hvorefter Folk andre Steder lægger deres Budget. De Principper, man anvender for Eks. i Stat og Kommune og andre Steder, hvor man lægger sit Budget paa en fornuftig Maade, er ikke de Principper, som Lauritz Pedersen anvender; man benytter sig ikke de Steder af fuldstændig oplagte Underbud til at forfalske Budgettet. Man regner med Normalprisen, og har man faaet et Underbud, siger man: De Priser, der er angivet, er ikke normale, de bør ikke influere paa Budgettet. Ingen andre Steder vilde man lægge Priser til Grund, om hvilke man var ganske overbevist, at de var Underpriser; det vil se ulykkeligt ud for Danmark, hvis man gjorde det.

Lauritz Pedersen: Naar M. E. Jensen spørger, hvorfor jeg ikke har meddelt Udvalget, at der var kommet andre Tilbud end dem, vi senere skal behandle i Aften, skal jeg sige, at det er, fordi der ikke var Tilbud fremme. Jeg var ikke bekendt med noget Tilbud i Gaar, da teknisk Udvalg holdt Møde, og derfor kunde jeg selvfølgelig ikke meddele noget derom; havde der foreligget et Tilbud, havde jeg naturligvis fremlagt det i Udvalget.

M. E. Jensen kan stadig ikke forstaa, at jeg har lagt de gældende Priser til Grund for Budgettet. Naar man faar en saa „vanvittig lav" Pris, som M. E. Jensen mener, vi har faaet i Fjor, ja, saa kan man naturligvis lade være at modtage Tilbudet, men har man først modtaget det, og har man Kontrakt med de paagældende og Kaution, saa man kan være ganske sikker paa, at den Pris, man har kontraheret om, vil holde det kommende Aar, er der ikke noget som helst andet at gøre, end at lægge den til Grund for Budgettet.

Christensen: Lauritz Pedersen siger, at han vidste ikke, at der var kommet noget Tilbud fra en Vognmand. Den paagældende Vognmand har imidlertid meddelt mig, at han havde sit Tilbud med op, men det blev ikke modtaget. Lauritz Pedersen kan

ikke sige, at han ikke kendte til noget Tilbud, naar Kommuneingeniøren har meddelt ham, at der havde været en Vognmand med Tilbud, som dog ikke blev modtaget. Saaledes er Forholdet efter hvad Kommuneingeniøren oplyste for os før.

Kommuneingeniøren (Westergaard): Nej, det er ikke rigtigt; jeg har ikke haft Anelse om, at Manden havde noget Tilbud med. Han spurgte, om han kunde faa Lejlighed til at byde paa Kørslen. Jeg havde ikke Begreb om, at han havde noget Tilbud med, og jeg sagde som sagt, at jeg skulde lade hans Forespørgsel gaa videre.

M. E. Jensen: Maa jeg bede Lauritz Pedersen svare mig paa, hvad jeg nu vil sige. Det er meddelt, at Kommuneingeniøren har henvist en Borger i Kommunen, som ønskede at afgive et Tilbud, til Udvalgsformanden; Udvalgsformanden har meddelt Kommuneingeniøren, at det kunde ikke hjælpe noget, fordi det var vedtaget, at der skulde forhandles med to bestemte Vognmænd, man ønskede ikke at forhandle med flere, og paa Grundlag deraf blev vedkommende Borger afvist... (Afbrydelse) ...Ja, Vedkommende havde i hvert Fald forstaaet Kommuneingeniøren saaledes, at der ikke var Brug for hans Bud. Nu spørger jeg: Hvorfor fik vi ikke, da vi holdt Møde i Gaar, at vide, at der forelaa et Tilbud foruden de to andre? Baade Lauritz Pedersen og Kommuneingeniøren var til Stede i Mødet, hvorfor fik vi ikke Besked derom?

Lauritz Pedersen: Saavidt jeg ved, meddelte Kommuneingeniøren mig i Formiddag, at der var rettet en saadan Henvendelse fra en Vognmands Side. Vi har ikke haft noget Udvalgsmøde i teknisk Udvalg siden; vi havde Møde i Gaar, og da havde jeg ikke faaet at vide, at en Mand havde henvendt sig til Kommuneingeniøren... (Kommuneingeniøren: Det var i Gaar, jeg meddelte Udvalgsformanden det)...Naa ja, i Gaar eller i Dag, det husker jeg ikke saa nøje. Men jeg maa fastholde, at der overhovedet ikke har været Tale om noget Tilbud.

Kommuneingeniøren (Westergaard): Naar teknisk Udvalg har bemyndiget Udvalgsformanden og mig til at forhandle med to Entreprenører, vilde man vist endnu mere have rettet Bebrejdelser mod os, hvis vi var gaaet udenfor de givne Rammer og havde forhandlet med helt andre Folk. Vi har holdt os til det, Udvalget havde bemyndiget Udvalgsformanden og mig til: Nemlig en Forhandling med de paagældende to Entreprenører.

M. E. Jensen: Vi maa have dette klaret; det er for interessant. Vi faar nu at vide, at Udvalgsformanden (Lauritz Peder-

sen) i Gaar, inden Kl. 7, har faaet meddelt af Kommuneingeniøren, at en Vognmand havde henvendt sig for at aflevere sit Tilbud. Hvorfor meddelte Udvalgsformanden ikke Udvalget, da vi i Gaar Aftes var samlet til Møde, at et saadant Bud havde været paa Tale.

Iøvrigt maa jeg i Anledning af Kommuneingeniørens sidste Udtalelse om, at Udvalgsformanden ikke havde ønsket at forhandle med andre end de to paagældende Entreprenører, sige, at hvis man har opfattet den givne Bemyndigelse saaledes, at man ligefrem ikke maatte forhandle med andre, som eventuelt kunde give endnu billigere Tilbud, er det noget overdrevet. Jeg mener tvertimod, at naar en offentlig Licitation er mislykkedes saa fuldstændig, som den gjorde, vi nylig afholdt, idet vi forkastede alle de indgivne Bud, og naar man derefter mærker, at Ringen er gaaet i Stykker, er der intet til Hinder for, at man giver ogsaa andre Lejlighed til at afgive Tilbud, da det dog gælder om at faa de billigste Tilbud frem.

Lauritz Pedersen: Det beror paa en fuldstændig Fejltagelse. Jeg har ikke faaet Meddelelse af Kommuneingeniøren — hverken i Gaar eller i Dag — om at der var indleveret et Tilbud. Jeg har faaet at vide, at en Mand havde spurgt, om han kunde komme til at byde paa Kørslen til Kommunen. Der er flere, som har sagt til mig, om de kunde komme i Forhandling med Kommunen angaaende Kommunens Kørsel; der har været mange, som har spurgt, men det har jeg ikke reflekteret paa. Naar teknisk Udvalg bestemmer, at Udvalgsformanden og Kommuneingeniøren skal forhandle med to bestemte Vognmænd, nemlig dem, vi hidtil har benyttet til at udføre Kommunens Kørsel, og høre, hvilke Tilbud de kunde komme med, maatte vi dog først høre, hvad de sagde, før vi indlod os i Forhandling med andre. Disse Tilbud indkom i Gaar. Det er forresten den samme Fremgangsmaade som har været brugt en Gang før ved Kommunens Kørsel, idet vi har forlænget Kontrakten engang tidligere med de Vognmænd, vi havde Kontrakt med; det er slet ikke noget ualmindeligt; ikke alene her men ogsaa andre Steder forlænger man ofte de Kontrakter, man har med de forskellige Entreprenører. Vi har som sagt faaet Bemyndigelse til at fremskaffe Tilbud fra de to bestemte Mennesker, vi har Kontrakt med i Øjeblikket. I Gaar indkom deres Tilbud, og i Gaar Aftes Kl. 7 holdt vi Udvalgsmøde; jeg kan ikke tage imod Bebrejdelser i den Anledning.

M. E. Jensen: Lauritz Pedersens sidste Tale forekommer

mig tilstrækkelig Argument og Anbefaling for, at der skal afholdes offentlig Licitation. Naar der er saa mange, som vil have Lejlighed til at byde, ved jeg virkelig ikke, hvorfor vi skulde forholde dem det. Jeg forstaar godt, at Lauritz Pedersen ikke vil tage imod Bebrejdelser, men jeg maa vedblivende udtale min Forundring over og Beklagelse af den Fremgangsmaade, her er anvendt. Men dette Eksempel sammen med mange andre skal jeg komme tilbage til en anden Gang; jeg agter at optage hele dette Forhold til samlet Belysning.

Det af M. E. Jensen og Houborg stillede Forslag forkastedes derpaa, idet der afgaves 5 Stemmer for, 9 Stemmer derimod.

Formanden: Det af Christensen stillede Forslag vil derefter være at sætte under Afstemning.

Toldberg: Jeg henstiller, at vi venter med dette, til den paa Dagsordenen angaaende dette Punkt opførte Sag er afgjort.

Formanden: Ja, det er i Overensstemmelse med, hvad jeg sagde før, at dette Forslag maa vente, indtil Udvalgsflertallets Indstilling i lukket Møde er afgjort.....

M. E. Jensen: Som Situationen ligger, er der ikke noget som helst i Vejen for, at vi faar vort Forslag til Afstemning nu i offentligt Møde. Hvis Formanden igen vil forhindre os i at faa en Afstemning, siger jeg, at det er imod al parlamentarisk Praksis.....

Formanden: Jeg tror, jeg kender lidt mere til parlamentarisk Praksis end M. E. Jensen. I Aften og i adskillige andre Tilfælde tror jeg, at M. E. Jensen er langt udenfor parlamentarisk Praksis i hele sin Handlemaade og Optræden.

Det af Christensen stillede Forslag forkastedes, idet der afgaves 7 Stemmer derfor, 7 Stemmer derimod.

Dermed ansaas det af Toldberg stillede Forslag for bortfaldet.

Dørene lukkedes Kl. 9,50.

Mødet den 9. December 1924, Kl. 6.

Fraværende var: Fru Lehmberg og Lauritz Pedersen, begge med anmeldt Forfald.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 2. December 1924 fra Krigsministeriet med Meddelelse om, at Ministeriet vil kunne tillade en Udvidelse af det for Offentligheden tilgængelige Strandareal mellem Øresund og Charlottenlundfortets Grav derved, at Arealets vestlige Grænse flyttes saaledes, at den kommer til at ligge i 10 Meters Afstand fra Fortgraven, paa Betingelse af, at Kommunen saa vel langs denne Grænse som i Grænsen mod Syd opsætter et forsvarligt Hegn efter 2. Ingeniørdirektions nærmere Bestemmelse og overtager den fremtidige Vedligeholdelse af Hegnet, samt under Forudsætning af, at Kommunen for det her omhandlede Areals Vedkommende tiltræder de samme Betingelser, som er gældende for det Kommunen hidtil overladte Areal. (T. F. 4630—1924).

Formanden (Parkov): Denne Skrivelse henvises til Udvalget for offentlige Anlæg.

b. Skrivelse af 5. December 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet under s. D. overfor A/S Tolling har udtalt, at Amtsraadet ikke kan give Tilladelse til, at der af Aktieselskabet etableres en Automobilomnibusrute fra Kommunegrænsen ved Lyngbyvej ad Bernstorffsvej, Kildegaardsvej og Ellegaardsvej til Vangede Station. (T. F. 4672—1924).

c. Skrivelse af 6. December 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtet under s. D. har udfærdiget Bevilling

for Oluf Viggo Svendsen af Ordrup til i Ejendommen Ordrupvej Nr. 78, „Ordrup Afholdshjem", at drive Beværtning uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke. (Ø. 175—1924).

d. Skrivelse af 4. December 1924 fra Statsboligfonden med Meddelelse om, at Boligfonden under s. D. har tilskrevet A/S Set. Paulsgaard, Adr. Sagfører Wenzzel, saaledes:

„Efter at Statsboligfonden i Skrivelse af 26. Maj f. A., jfr. Skrivelse herfra af 26. Marts d. A., i Henhold til Lov Nr. 551 af 23. December 1922 til Opførelse af 3 Beboelseshuse i Gjentofte Kommune havde bevilget Selskabet et Laan, stort 240,000 Kr., bl. a. paa Vilkaar, at Kommunen paatager sig Kaution for Halvdelen af Laanet i Overensstemmelse med fornævnte Lovs § 2, har Selskabet under Hensyn til, at der har vist sig Vanskeligheder ved at skaffe alle Ejendommens Lejligheder udlejede til Beboere af Gjentofte Kommune, anholdt om, at Laanet maa blive ydet, uanset at Kommunen kun paatager sig Kaution i Forhold til Halvdelen af et Laan paa 6000 Kr. til hver Lejlighed, der udlejes til Beboere af Gjentofte Kommune.

I denne Anledning skal man meddele, at Statsboligfonden efter Omstændighederne kan indgaa paa at yde det ommeldte Laan mod Kommunekaution for Halvdelen af et Laan, svarende til 6000 Kr. til hver Lejlighed, der udlejes til Beboere i Gjentofte Kommune, dog mindst for Halvdelen af 160,000 Kr." (Ø. 13—1923).

e. Skrivelse af 6. December 1924 fra Statsboligfonden med Meddelelse om, at Boligfonden under s. D. har tilskrevet Arkitekt Janus Larsen, Hellerup, saaledes:

„I Anledning af Deres Andragende af 25. Oktober d. A., skal man meddele, at der fra Statsboligfondens Side intet vides at erindre imod, at det af Ejendomsaktieselskabet Matr. Nr. 31cv af Gjentofte By, Maglegaards Sogn, projekterede Beboelseshus, til hvis Opførelse der ved Skrivelse herfra af 15. f. M. er bevilget Selskabet et Laan af Fonden, stort 126,000 Kr., opføres i Overensstemmelse med den til Fondens tekniske Konsulent i Tilslutning til fornævnte Andragende den 27. f. M. fremsendte ændrede Tegning.

Det tilføjes, at fornødent Samtykke ogsaa vil være at indhente fra Gjentofte Kommunalbestyrelse.

Efter dertil foreliggende Anledning bemærkes, at Statsboligfonden maa fastholde det i Tilsagnsskrivelsen herfra af 11. Okto-

ber d. A. opstillede Krav om Kommunekaution for mindst Halvdelen af et Beløb af 84,000 Kr. af det tilsagte Laan." (Ø. 138—1924).

f. Skrivelse af 6. December 1924 fra Gjentofte Kommunes Huslejerforening med Henstilling til Kommunalbestyrelsen om bl. a. ved Henvendelse til Ministeriet at ville medvirke til, at Huslejelovgivningen, hvad Realiteten angaar, fremdeles maa blive den samme for Gjentofte Kommune som for Københavns og Frederiksberg Kommuner. (A. 246—1924).

Formanden: Jeg foreslaar denne Skrivelse henvist til Behandling i Forsørgelsesudvalget, som allerede i længere Tid har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal.

g. I Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 og i Henhold til den af Kommunalbestyrelsen i Mødet den 25. f. M. givne Bemyndigelse er nedennævnte Sag ekspederet efter enstemmig Vedtagelse af Ejendoms- og Byggeudvalget i Forbindelse med d'Herrer Næsted og Engelstoft-Schmidt:

Den 5. December meddelt Overretssagfører Krarup for A/S Hellerup Klub, at Kommunalbestyrelsen har vedtaget at godkende de foreslaaede Ændringer i Tegningerne til det af Klubben projekterede Byggeforetagende paa Hjørnet af Strandvejen og Øregaards Allé i Henhold til det af Overretssagfører Krarup og Postmester Otto Larsen oplyste om, at de forskellige Kommunalforeninger har erklæret sig enige i disse Forandringer, samt at indgaa paa, at Foretagendet paabegyndes, naar den nødvendige Aktiekapital 215,000 Kr. er fuldt tegnet.

Udvalget vedtog endvidere at indgaa paa, at der ikke sker nogen kontant Udbetaling paa Købesummen for Grunden, men at der udstedes Obligation for denne Købesum med oprykkende Panteret efter saa store Kredit- og Hypotekforeningslaan, der opnaas ved Ejendommens første Prioritering. Paa Obligationen afdrages der 2,500 Kr. hver Termin, første Gang i den 5te Termin efter, at Biografteatret og Restaurationen efter Kommunens Skøn er taget i Brug.

Betalingen af Afdrag paabegyndes dog i alle Tilfælde i 11. Juni Termin 1930, uanset om Opførelsen af Bygningen da er paabegyndt eller ej.

Halvdelen af det Provenu, som de ved 1ste Prioritering optagne Kredit- og Hypotekforeningslaan ifølge Bank- eller Vekselerernota maatte udbringe udover 135,000 Kr., skal betales som

ekstraordinært Afdrag paa den Grundprioritet, der skal udstedes til Kommunen. Forrentningen af Købesummen — 5 pCt. p. a. — sker fra Købekontraktens Underskrift. Købekontrakten skal underskrives, forinden Forarbejderne til Bebyggelsen af Grunden kan paabegyndes.

h. I Tiden 25. November—8. December 1924 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 25. November meddelt Direktør G. A. Hornemann, Øregaards Allé 4, at Tværalléen fra Øregaards Allé langs Øregaardsparken til hans Ejendom ved Tranegaardsvej, hvilken Allé iøvrigt ikke indgaar i Kommunens Vejnet, men betragtes som Adgangsvej til de tilgrænsende Ejendomme, i Sneperioder skal blive holdt forsvarligt ryddet, samt at Vejbanen til næste Aar vil blive forsynet med Overtjæring. (T. F. 4276—1924).

Den 26. November meddelt Høeghsmindes Grundejerforening som Svar paa en af denne indsendt Klage, at Kommunalbestyrelsen ikke i Henhold til de Grunden paahvilende Servituter kan paatale noget vedrørende dens Indhegning eller øvrige Tilstand — Sagen drejer sig om Grunden paa Hjørnet af Bernstorffsvej og Nordbane Allé.

Hvad angaar Spørgsmaalet om en ulovlig Latrinindretning, er Skrivelsen i samme Anledning fremsendt til Sundhedskommissionen. (T. F. 3916—1924).

Den 28. November meddelt Lystskovdistriktet, at Kommunalbestyrelsen maa gøre Indsigelse imod forskellige af Distriktet opstillede Betingelser for Tilladelsen til Etablering af elektrisk Belysning af Stien i Charlottenlund Skov langs Jernbanen fra Jægersborg Allé til Norasvej, hvorfor man henstiller til Skovvæsenet at frafalde disse Betingelser. (T. F. 4045—1924).

Den 1. December meddelt Hr. Henry Petersen, Lindegaardsvej 12, at Kommunalbestyrelsen ikke vil tillade Opførelse af en Garage af Bølgeblik paa den ham tilhørende Parcel af Matr. Nr. 10a af Ordrup, ved Kongeledet. (T. F. 4306—1924).

Den 3. December skrevet til Gartner Axel Hansen, Vangedevej 32, betræffende forskellige Forhold vedrørende Grøften ved hans Ejendom Hj. af Vangedevej og Mosegaardsvej. (T. F. 4184 —1924).

Den 3. December meddelt Skovshoved Sø-Spejderafdeling Tildelse til at oplægge Jagten „Willemoes" for Vinteren i Skovs-

hoved Havn imod Erlæggelse af en Havneafgift paa 45 Kr.

Den 8. December meddelt P. Chr. Thomsen, Bagsværd, at Kommunalbestyrelsen forsøgsvis kan tillade en delvis Forlægning af Linieføringen for Omnibusruten mellem Lyngby og Strandvej ved „Over Stalden", saaledes at den paa Strækningen fra Vældegaardsvej til Femvejen lægges om ad Skovvej, Solbakkevej og Fortunvej. Man forbeholder sig at tage denne Tilladelse tilbage, hvis det maatte vise sig, at Vejbanernes Befæstelse efter Kommunalbestyrelsens Skøn ikke taaler den omhandlede Trafik. (T. F. 4673—1924).

Den 8. December tilstillet Bernstorff Grundejerforening en Genpart af forannævnte Skrivelse til Vognmand P. Chr. Thomsen i Anledning af en fra Grundejerforeningen til Kommunen rettet Henvendelse. (T. F. 4427—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

i. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 25. November 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling overfor Statsboligfonden at udtale, at Kommunalbestyrelsen anbefaler Andragende fra Murermester J. Martin Jensen om, at det ham tilstaaede Statslaan forhøjes fra 10,000 Kr. til 11,000 Kr. og at Kommunalbestyrelsen erklærer sig villig til at garantere for Halvdelen af det forhøjede Laan. (Ø. 258—1923);
2) at anbefale, at Ingeniør Arthur Andersen faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7,000 Kr. til Opførelse af et Hus med 2 Lejligheder ved Lyngbyvej samt at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 194—1924);
3) at anbefale, at Købmand I. G. Brinkmann faar et Statslaan paa 7,000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus med 1 Lejlighed i Sundvænget samt at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 196—1924).
4) at anbefale, at Murermester N. P. Jensen, København, faar et Statslaan paa 7,000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Marediget, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 199—1924);
5) at anbefale, at Fabrikant Wm. Peschardt faar et Statslaan paa 12,000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus med 2 Lejligheder ved Ordrup Jagtvej

Nr. 96, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke kan opfylde Kommunens sædvanlige Betingelser med Hensyn til sin nuværende Lejlighed. (Ø. 139—1924);

6) overfor Statsboligfonden at udtale, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anbefale, at det Fuldmægtig H. P. Henriksen tilsagte Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 forhøjes, men derimod at anbefale, at det respekterer højere Kredit- og Hypotekforeningslaan og en Prioritet hos Private. (Ø. 126—1923);
7) at modtage Tilbud fra Pastor emer. Fibiger Jørgensen om Køb af en Parcel af Matr. Nr. 27a af Gjentofte og yde Tilbudsgiveren visse Rentelempelser. (E. 166—1924);
8) at afslaa Andragende fra Postekspedient Bechmann om Forhøjelse med 2,000 Kr. af Kommunens Prioritet i den ham tilhørende Ejendom Krøyersvej Nr. 9, men at meddele Andrageren, at Kommunalbestyrelsen indtil videre — højst i 3 Aar — frafalder Krav paa Afdrag paa den af ham til Kommunen udstedte Panteobligation. (E. 35—1920);
9) at anbefale Andragende fra Konditor Th. Hansen om Bevilling til Konditori med Ret til Udskænkning af stærke Drikke i Ejendommen Jægersborg Allé Nr. 8. (Ø. 186—1924);
10) at indstille Murermester H. C. Büchler til den ledige Stilling som Sognefoged i Skovshoved Distrikt. (Ø. 193—1924);
11) at vælge Toldberg, Engelstoft-Schmidt, Grønbech og Houborg til Medlemmer af Beværterbevillingsnævnet. (Ø. 107—1924).
12) at modtage Tilbud 5,020 Kr. fra V. Fiedler paa Levering og Anbringelse af galvaniseret Hegn om Sportspladsen ved Tjørnegaardsskolen. (T. F. 4334—1924);
13) at overlade Ejendoms- og Byggeudvalget i Forbindelse med Næsted og Engelstoft-Schmidt at træffe Afgørelse i Spørgsmaalet om Ændringer af Planerne for det af A/S Hellerup Klub paatænkte Byggeforetagende paa Hjørnet af Strandvejen og Øregaards Allé samt med Hensyn til Spørgsmaalet om Ændringer i Udbetalingsbetingelserne for Købesummen for nævnte Grund. (E. 83—1924).
14) at bemyndige teknisk Udvalg til at tage Bestemmelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Appel af den i Sagen mellem Kommunen og Jensen, Vilvorde, afsagte Landsretsdom. (T. F. 4440—1924);
15) at bemyndige Ejendoms- og Byggeudvalget til at modtage Tilbud vedrørende Opførelsen af en Husvildebolig ved Snogegaard. (E. 163—1924);

16) at bemyndige Ejendoms- og Byggeudvalget til at forhandle om Køb af den Heilbuthske Grund i Hellerup til Sportsplads for Hellerup Skole. (E. 173—1924);
17) at modtage Tilbud fra Snedkermester Saunte paa Levering og Opstilling af Reoler i Teknisk Forvaltnings Arkiv. (T. F. 4515—1924).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Forelæggelse af Forslag til Budget for Gjentofte Kommune for Finansaaret 1925—26.** (Ø. 188—1924).

Formanden: Efter at Kommunalbestyrelsens Økonomiudvalg har behandlet de i Forvejen af de paagældende Udvalg gennemgaaede Special-Budgetter for Aaret 1925—26, og efter at Udvalget har behandlet de Spørgsmaal, som iøvrigt vedrører Opstillingen af Overslaget, derunder de Specialbudgetter, som lægges af dette Udvalg uden foregaaende Behandling i andre Udvalg, skal jeg have den Ære i Aften at forelægge det samlede Budgetforslag for Kommunalbestyrelsen.

Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger om det nu afsluttede Kommuneregnskab for Aaret 1923—24, der af Kommunerevisorerne er revideret og befundet rigtigt. Det trykte Regnskab er tilstillet Kommunalbestyrelsens Medlemmer og Pressen.

Som Overskud fra 1922—23 var overført ca. 1,733,000 Kr.

Ved Lægning af Budgettet for 1923—24 forventede man, at der vilde blive en Overførsel fra 1922—23 paa 873,000 Kr. Imidlertid indbragte Aaret 1922—23 860,970 Kr. 49 Øre mere end forventet, og man vilde altsaa gaa ud af Aaret 1923—24 med ca. 860,000 Kr., naar Budgettet taget som Helhed holdt sig. Det viste sig, at Budgettet taget som Helhed ikke blot holdt Stik, men at Aaret gav 407,613 Kr. 43 Øre mere end forventet, idet Regnskabet for 1923—24 udviser en Overskudssaldo paa 1,267,613 Kr. 43 Øre mod forventet 860,000 Kr.

Dette Overskud skyldes, at Indtægtsposterne (Bilag 2, 5, 6 og 7) som Helhed er blevet ca. 527,000 Kr. højere end forventet, medens til Gengæld Udgiftssiden ogsaa er bleven større end forventet, dog kun ca. 120,000 Kr. Af Indtægterne er det særlig Skattekontoen, der har frembragt Overskudet; paa denne Konto er indkommet ca. 432,000 Kr. mere end forventet. Endvidere viser Indtægter af Kapitaler, Ejendomme o. desl. (herunder Vandværkerne) en Merindtægt af ca. 104,000 Kr., medens Bilag 6, Andre Indtægter, viser en Mindreindtægt paa ca. 9,000 Kr.

Hvad Udgifterne angaar, vilde det føre for vidt her at gennemgaa de enkelte Poster. Nogle er ifølge Forholdenes Udvikling blevet større, andre mindre end forventet. Kun skal erindres, at der paa Budgettet var fradraget 175,000 Kr. i Forventning om et nedadgaaende Prisniveau. Denne Forventning slog ikke helt til, hvorfor det ikke kan undre, at Udgiftsbudgettet ikke ganske holdt Stik. Det skal ogsaa erindres, at sidste Vinter bragte store Udgifter til Snekastning, nemlig ca. 95,000 Kr. i Stedet for som normalt budgetteret ca. 20,000 Kr. Hvis denne Merudgift paa 75,000 Kr. ikke var kommen, vilde Vejvæsenets Budget (Bilag 15) have vist en Mindreudgift paa ca. 38,000 Kr. i Stedet for som nu en Merudgift paa ca. 37,000 Kr.

Jeg skal senere komme tilbage til, hvorledes Økonomiudvalgets Stilling er med Hensyn til Anvendelsen af dette Overskud paa ca. 407,000 Kr.; om man skal overføre Beløbet til næste Aars Driftsregnskab eller henlægge det til Konsolidering af Kommunens økonomiske Stilling. Kun skal jeg med det samme pointere, at dette Overskuds Tilstedeværelse ikke er et Udtryk for, at Kommunen i Aaret 1923—24 har udskrevet det Beløb i Skatter, som Aarets Behov i og for sig krævede. I Budgettets Opstilling var nemlig medtaget et Beløb paa 873,000 Kr., hidrørende fra endnu ikke forbrugte Overskud fra Aarene 1919—20 og 1920—21.

Det vil altsaa sige, at Aaret 1923—24, hvis det skulde have hvilet i sig selv, med en Ligningsprocent af 5,5 vilde have givet et Underskud paa 873,000 Kr. ÷ 407,000 Kr., altsaa paa ca. 466,000 Kr. Naar Aaret 1923—24 ikke kunde staa paa egne Ben selv med en Ligningsprocent paa 5,5, skyldes dette atter, at Skatteindtægterne i dette Aar var nede paa det laveste Niveau i de senere Aar, nemlig 86 Millioner mod 102 Millioner i 1922—23 og 102 Millioner nu igen i 1924—25.

Efter disse Bemærkninger om Regnskabet for 1923—24, skal jeg gaa over til Budgettet for 1925—26 og omtale de enkelte Bilag, dels henhørende under Driftsbudgettet, dels under Formuebudgettet, og da først

Driftsbudgettet:

Budgettet balancerer med et Beløb af 5,441,976 Kr. 79 Øre mod 5,086,688 Kr. 91 Øre i 1924—25.

Udgiftssiden er saaledes ca. 355,000 Kr. højere end for indeværende Aar, 1924—25. Dette skyldes forskellige Aarsager. For det første er det jo en Nødvendighed, at i en Kommune som Gjentofte, hvor Indbyggerantallet efter Erfaring nu kan paaregnes at stige med indtil halvandet Tusinde Mennesker aarligt,

maa Udgifterne — ligesom Skatteindtægterne, naar ikke andre Forhold spiller ind — stige i ikke ringe Grad paa forskellige Konti. Men dernæst bevirker særlig Opførelsen og senere Driften af det ny Amtssygehus, at Kommunens Bidrag til Amtsrepartitionsfonden (Bilag 20) vil blive betydelig større end hidtil. De Udgifter, der paabyrdes denne Fond, bl. a. Vejudvidelser og ved Optagelse af Laan til Sygehusets Opførelse, bevirker væsentligt, at Gjentofte Kommunes Bidrag ifølge indhentet Oplysning maa paaregnes at blive ca. 115,000 Kr. større end budgetteret for 1924—25. Og naar Sygehuset senere kommer i Drift, anslaas dette Bidrag at være steget yderligere med mindst 170,000 Kr. — Foruden de nævnte 115,000 Kr. kan desuden nævnes en Stigning paa Fattigvæsenets Konto (Bilag 10) paa ca. 31,000 Kr., Skolevæsenets (Bilag 14) ca. 38,000 Kr., Vejvæsenets (Bilag 15) ca. 50,000 Kr., Afskrivning paa Aktiver (Bilag 27) ca. 48,000 Kr.. Tilskud til Invalideforsikring (Bilag 36) (for de sidste 2 Aar) 34,000 Kr. Alene disse Poster giver en Stigning paa ca. 315,000 Kroner.

Jeg skal nu først gennemgaa de enkelte Udgiftsbilag, altsaa Bilagene 8 og 10 til 39. For alle Bilagenes Vedkommende gælder det, at saavel Økonomiudvalget som de øvrige Udvalg har bestræbt sig for at bringe Udgifterne saa langt ned, som Forsvarlighed tillader.

Bilag 8 a, Renter af Laan, er opført med 921,071 Kr. mod 918,476 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 udviser 889,712 Kr. Budgetforslaget udviser altsaa en Stigning, sammenlignet med indeværende Aar, paa 2,595 Kr., der skyldes de i 1923—24 optagne Laan til Opførelse af nye Skolebygninger m. v.

Bilag 10, Fattigvæsenet, udviser en Udgift paa ialt 174,654 Kr. mod 143,947 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 188,888 Kr.

Det foreliggende Forslag, der sammenlignet med indeværende Aar, viser en Merudgift paa ca. 31,000 Kr., er væsentlig udarbejdet paa Grundlag af Regnskabet for 1923—24, idet man nærer Frygt for, at den Nedskæring, som indeværende Aars Budget blev Genstand for, ikke vil kunne holde.

Sammenlignet med indeværende Aars Budget viser:

A.	Understøttelser med Fattighjælps Virkning en Merudgift paa	ca. 18,000 Kr.
B.	Understøttelser uden Fattighjælps Virkning en Merudgift paa	„ 10,000 „
F.	Tilskud til Kommunens Optagelseshjem for Børn en Merudgift paa	„ 3,000 „
	Ialt Merudgift	ca. 31,000 Kr.

Tilskud til Stolpegaard er under C opført med 10,000 Kr. eller samme Beløb som i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser ganske vist en Udgift paa ca. 20,000 Kr., men Udvalget har Grund til at tro, at de Forhandlinger, som fremdeles føres af Repræsentanter for de samejende Kommuner, vil resultere i en retfærdigere Fordeling af Udgifterne ved Stolpegaards Drift, og at Kommunens Tilskud ikke vil overstige det opførte Beløb af 10,000 Kr.

Bilag 11, Tilskud til Arbejdsløshedskasser, er opført med ialt 39,000 Kr. mod 42,100 Kr. for indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 43,268 Kr.

Kommunen er som bekendt ikke bestemmende om Størrelsen af disse Tilskud, der beregnes under Hensyn til det Antal Medlemmer, som findes i de forskellige Arbejdsløshedskasser; men man forventer, at det opførte Beløb paa ialt 39,000 Kr. vil være tilstrækkeligt. Som ny Post er her opført 1,000 Kr. som Bidrag til Arbejdsløshedsfonden.

Bilag 12, Tilskud til forskellige Formaal, viser en Udgift paa ialt 151,293 Kr. mod 150,093 Kr. for indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa ialt 218,855 Kr., et Beløb, som ikke direkte kan sammenlignes med det i Budgetforslaget opførte Beløb, idet der i 1923—24 under Pkt. C, Tilskud til Politiet, er opført en Post paa 77,956 Kr., mod et budgetteret Beløb paa 19,501 Kr., nemlig Tilskud for Aarene 1919—20, 1920—21, 1921—22 og 1922—23, hvilke Tilskud væsentlig paa Grund af de Forhandlinger, der har været afholdt mellem Amtsraadet og Kommunalbestyrelsen om Kommunens Bidrag til Politilønningerne, ikke tidligere er kommen til Udgift.

Sammenlignet med indeværende Aar viser Budgetforslaget en Stigning paa ca. 1,200 Kr. Af Ændringer i Forslaget skal nævnes: A. Afholdsforeninger viser en Mindreudgift paa 50 Kr., idet nogle

Foreninger er gaaet ud, til Gengæld er Bidraget til 2 andre blevet forhøjet.

B. Understøttelse o. lign. Merudgift:

Pkt. 14.	Hellerup Børneasyl, ekstraordinært Tilskud	300	Kr.
„ 30.	Foreningen „Arbejde adler", Forhøjelse	50	„
„ 40.	Tilskud til Sygekasser, Forhøjelse	1,000	„
„ 46.	Historisk topografisk Selskab for Gjentofte Kommune, Forhøjelse	500	„
„ 49.	Fiskernes Understøttelseskasse, Forhøjelse	300	„
	Af nye Tilskud er opført:		
„ 51.	K. F. U. M.'s Soldaterhjem i Roskilde	50	„
„ 52.	Det sjællandske Fængselsselskab	50	„
„ 53.	Danmarks Blinde	100	„

Mindreudgift:

Det i indeværende Aars Budget opførte ekstraordinære Tilskud for 1924—25 til Vangede Børneasyl paa 1,000 Kr. er udgaaet, og ligeledes er udgaaet et Tilskud paa 100 Kr. til „Fredehjem", der trods gentagne Henvendelser ikke har fremsendt Regnskab.

Bilag 13, Aldersrente, viser en samlet Udgift — efter Fradrag af Statskassens Andel og Refusioner fra fremmede Kommuner — paa ialt 235,386 Kr. mod 263,050 Kr. for indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 266,734 Kr. Sammenlignet med indeværende Aar viser Budgetforslaget altsaa en Mindreudgift paa ca. 28,000 Kr., der, naar man ser paa de i Rubrikken „Hovedsummer" opførte Poster, for en Del skyldes den Omstændighed, at Post c., Driften af Alderdomshjemmene, der i indeværende Aars Budget er opført med tilsammen ca. 21,000 Kr., i Forslaget kun er opført med ca. 2,400 Kr., en Nedgang, som imidlertid ikke skyldes den Omstændighed, at Udgifterne ved Kommunens Alderdomshjem som Helhed er blevet mindre, men som hidrører fra, at Taksterne for Ophold paa Hjemmene er blevne forhøjede, hvorved et større Beløb af Hjemmenes Udgifter kan overføres til de under A. a. og b. opførte Poster. Denne, om man saa vil sige, Ompostering af Beløbene, er ikke uden Betydning, idet Kommunen erholder Refusioner af de overførte Beløb, medens de under Pkt. c. og d., Alderdomshjemmenes Drift, opførte Summer ikke medtages ved Refusionsberegningen.

Gaar man de enkelte paa Forslaget opførte Summer efter og sammenholder dem med indeværende Aars Budget, ses det, at

Forslaget viser Merudgift paa følgende Poster:

A. a. 1.	Ophold paa Alderdomshjem	ca. 11,000	Kr.
3.	Sygehusophold	„ 3,000	„
5.	Lægehjælp	„ 800	„
9.	Ophold paa Syge- og Rekreationshjem, (ny Post)	„ 1,000	„
A. b. 1.	Ophold paa Alderdomshjem	„ 13,000	„
3.	Sygehusophold	„ 1,000	„
5.	Lægehjælp	„ 1,500	„
9.	Ophold paa Syge- og Rekreationshjem (ny Post)	„ 1,000	„
	Ialt Merudgift	ca. 32,300	Kr.

Mindreudgift viser:

A. a. 2.	Almindelig Aldersrente	10,000	Kr.	
4.	Ophold paa Sindssygeanstalt etc.	1,000	„	
6.	Medicin, Bandager etc.	1,000	„	
7.	Begravelseshjælp	1,000	„	
8.	Hjælp i Hjemmet under Sygdom	3,000	„	
A. b. 2.	Almindelig Aldersrente	10,000	„	
8.	Hjælp i Hjemmet under Sygdom	2,000	„	
	Ialt	28,000	Kr.	
c. og d.	Alderdomshjemmenes Drift, Mindreudgift	ca. 18,600	„	46,600 Kr.
	Rest Mindreudgift			ca. 14,300 Kr.
Endelig viser C. Refusioner en Merindtægt paa				„ 13,500 „
Mindreudgift som førnævnt				ca. 28,000 Kr.

Bilag 14, Skolevæsenet, er, bortset fra Bilag 8 a., Renter af Laan, Kommunens største Udgifts-Konto. Budgetforslaget viser her en Udgift paa 899,863 Kr.
mod indeværende Aars Budget paa 861,421 „
altsaa en Merudgift paa 38,442 Kr.

Regnskabet for 1923—24 udviser 833,386 Kr.

Merudgiften, sammenlignet med indeværende Aars Budget, fremkommer saaledes:

a. Lønninger, Merudgift 23,000 Kr.

Jeg skal her erindre om, at Ændringer af det af Lærerpersonalet oppebaarne Konjunktur- og Dyrtidstillæg ikke i større Grad paavirker Kommunens Budget, idet Staten refunderer Kommu-

nen hele Dyrtidstillæget og $^{2}/_{3}$ af Konjunkturtillæget. Endvidere refunderer Statskassen samtlige Alderstillæg og $^{1}/_{5}$ af Grundlønnen, hvilke Refusioner er opført under Indtægter.

c. Vedligeholdelse af Bygninger m. m. er forhøjet med	ca. 37,000	Kr.
der dels skyldes større Reparationer ved Skolebygningerne, dels Installation af en ny Kedel (12,000 Kr.) til Badeanlægene i Hellerup Skole.		
d. Undervisningsmidler og Inventar, Merudgift	„ 2,000	„
f. Renholdelse, Merudgift	„ 4,000	„
h. Skatter og Afgifter, Merudgift	„ 5,000	„
Merudgift ialt	ca. 71,000	Kr.
De opførte „Andre Udgifter" viser ialt en Merudgift paa	„ 2,000	„
	ca. 73,000	Kr.

Til de her opførte Poster skal bemærkes, at medens Post r., Refusioner til Staten, er steget med ca. 14,000 Kr., er Post s., Udgifter ved Andreasskolen, formindsket med ca. 22,000 Kr., Post x., Børnebespisningen, er forhøjet fra 15,000 Kr. til 20,000 Kr., og Post æ., Stipendier og Flidspræmier, forhøjet fra 1,200 Kr. til 4,000 Kr. Som nyt er opført Post ø., Udgifter ved Optagelsesprøven til Mellemskolen, med 1,500 Kr.

Indtægterne er steget fra 585,376 Kr. i indeværende Aar til 620,656 Kr. i Forslaget, altsaa en Merindtægt paa „ 35,000 „

Det samlede Budgetforslag viser altsaa som førnævnt en Merudgift paa ca. 38,000 Kr.

Bilag 15, Vejvæsenet, er opført med en samlet Udgift paa 554,422 Kr. mod 504,468 Kr. for indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 532,951 Kr.

Det er ikke uden Interesse at se de Svingninger, som Udgifterne til Kommunens Vejvæsen har været underkastet i de senere Aar:

i 1919—20	androg	Udgiften	670,384 Kr.
„ 1920—21	„	„	1,180,949 „
„ 1921—22	„	„	974,440 „
„ 1922—23	„	„	755,430 „
„ 1923—24	„	„	532,951 „

Selv om det foreliggende Budgetforslag viser en Udgiftsstigning mod indeværende Aar paa ca. 50,000 Kr., maa man vel nu kunne regne med at være under nogenlunde normale Forhold, og at de aarlige Udgifter til Kommunens Vejvæsen med nuværende Udstrækning vil ligge omkring den halve Million Kroner.

Sammenholder man Budgetforslagets enkelte Poster med indeværende Aars Budget, viser følgende Poster Merudgift:

a. Administration og Lønninger	ca.	2,000 Kr.
b. Grundforbedring af Veje	„	47,000 „
c. Vedligeholdelse af Veje	„	56,000 „
e. Materiel og Oplagspladser	„	5,000 „
Ialt Merudgift	ca.	110,000 Kr.
Pkt. f., Forskelligt vedrørende Vejvæsenet, viser en Mindreudgift paa	4,000 Kr.	
og endelig viser Indtægterne en Merindtægt paa	ca. 56,000 „	60,000 „
hvorefter det samlede Budget som fornævnt viser en Merudgift paa	ca.	50,000 Kr.

Gaar man Udgiftsposterne nærmere efter og sammenholder dem med indeværende Aars Budget, ses det, at Lagbelægning med særligt Materiale, Pkt. 17., er gaaet op fra 166,000 Kr. til 220,000 Kr., Pkt. 15., Renholdelse af øvrige Veje, forhøjet fra 77,000 Kr. til 100,000 Kr., og Udgiften til Snekastning, Pkt. 17, forhøjet til 35,000 Kr. mod 18,000 Kr. i indeværende Aar. Denne Udgiftspost lader sig ikke beregne forud, da Udgiften ganske afhænger af Snemængden. For Regnskabsaaret 1923—24 var saaledes budgetteret en Udgift paa 20,000 Kr., men de betydelige Snemasser, som Vinteren bragte, bevirkede, at Udgiften til Snekastning beløb sig til 95,429 Kr. Denne betydelige Overskridelse af Budgettet har man taget til Efterretning, og som førnævnt forhøjet Udgiften fra 18,000 Kr. til 35,000 Kr.

Paa Indtægtssiden er Vejafgifter steget med ca. 6,000 Kr.
Renter af kapitaliserede Vejafgifter etc. opført med „ 6,000 „
Andel i Motorskatten forhøjet med 55,000 „
og som ny Post er opført 1. Afgift af Rutebiler 5,000 „

Bilag 16, Offentlig Belysning, er opført med 66,100 Kr. mod 70,700 Kr. for indeværende Aar.

Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 65,092 Kr.

Sammenlignet med indeværende Aar viser Forslaget en Min-

dreudgift til Gasbelysning paa ca. 11,000 Kr., men en Merudgift til elektrisk Belysning paa 4,600 Kr. Denne Forskydning af Udgifterne skyldes Overgangen til elektrisk Belysning af Gjentoftegade, Jægersborg Allé og Strandvejen paa Strækningen Ahlmanns Allé—Traverbanevejen.

Budgetforslaget viser en Mindreudgift til offentlig Belysning, sammenlignet med indeværende Aar, paa 4,600 Kr., en Mindreudgift, som skyldes Nedsættelse af Gasprisen.

Bilag 17, Brandvæsenet, viser en Udgift paa 115,866 Kr. mod 109,793 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 126,679 Kr.

Brandvæsenets Budget undergaar ikke større Forandringer i nedadgaaende Retning, naar man til enhver Tid vil holde Brandvæsenet i fuldt moderne og ydedygtig Form, og dette vil vist alle kræve som en Nødvendighed.

Den Merudgift paa ca. 6,000 Kr., som Forslaget viser, sammenlignet med indeværende Aars Budget, fremkommer saaledes:

a. Lønningerne er steget med hvilket dels skyldes den almindelige Lønstigning, som Lønvedtægten hjemler, og dels, at Udvalget er enedes om eventuelt at oprykke 2 Telegrafister fra 12. til 11. Lønklasse. Herom vil Kommunalbestyrelsen senere komme til at træffe Beslutning.	ca.	3,500 Kr.
b. Andre Udgifter viser en Merudgift paa der navnlig skyldes stigende Vedligeholdelsesudgifter, hvorefter Merudgiften ialt udgør		2,600 „
	ca.	6,000 Kr.

Bilag 18, Kloakvæsenet, er opført med 14,006 Kr. mod 13,070 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 7,530 Kr.

Medens Omkostningerne ved nye Kloakanlæg som bekendt overføres til Budgettets Bilag 9 og afholdes af Formuen, vedrører de paa Bilag 18 opførte Beløb, Driften af Pumpestationer og Vedligeholdelse og Rensning af Kloakanlæg og Septic Tanks. Samtlige Udgifter er paa Forslaget opført med 84,006 Kr. eller ca. 6,000 Kr. mere end paa indeværende Aars Budget, hvilket navnlig skyldes Pkt. g. og h.

Indtægterne viser en Stigning fra 65,000 Kr. til 70,000 Kr., saaledes at Merudgiften paa dette Bilag ialt bliver ca. 1,000 Kr.

Bilag 19, Vandværkerne, viser et Overskud paa 299,774 Kr. mod 302,938 Kr. for indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 udviser 299,902 Kr.

At Vandværkets Budget — hvad forøvrigt ogsaa gælder de øvrige Budgetter — er lagt med Omhu og Nøjagtighed, fremgaar deraf, at Budgetforslaget næsten nøjagtig falder sammen med Regnskabet for 1923—24 og kun afviger ca. 3,000 Kr. eller kun 1 pCt. fra indeværende Aars Budget.

At selve Udgifterne ved Vandværkerne er gaaet noget op, fra 244,061 Kr. til 269,225 Kr. eller med ca. 25,000 Kr., er en Følge af de stadig større og større Krav, der stilles til Værkernes Ydeevne. Paa den anden Side er ogsaa Indtægterne stigende:

a. Vandafgiften gaaet op med ca. 15,000 Kr.
d. Afgift for Vand til Vejvanding og Vejarbejder gaaet op med „ 7,500 „

tilsammen ca. 22,500 Kr.

saaledes at Vandværkernes Overskud tilsammen bliver som førnævnt ca. 3,000 Kr. mindre end for indeværende Aar.

Naar man ser paa Vandværkernes Budget, maa man ikke glemme at læse Anmærkningen, der oplyser, at naar man fra det anførte Overskud paa 299,774 Kr. fradrager Udgifter til Forrentning af de i Bygninger, Maskiner og Ledninger m. v. indestaaende Kapitaler og til Afskrivninger, hvilke Udgifter ialt beløber sig til ca. 225,599 Kr., vil det reelle Overskud fra Vandværkerne kun udgøre 74,176 Kr.

Bilag 20, Tilskud til Amtsrepartitionsfonden, er opført med 625,000 Kr. mod 510,000 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 471,378 Kr.

Der er Mulighed for, at Beløbet 625,000 Kr. kan blive ændret noget, da Amtsraadet paa nuværende Tidspunkt ikke nøjagtig kan opgive Tilskudets Størrelse, men nogen større Forandring vil næppe ske.

Den betydelige Stigning paa 115,000 Kr., sammenlignet med indeværende Aar, og paa ca. 154,000 Kr., sammenlignet med Regnskabet for 1923—24, skyldes navnlig de store Udgifter, som Amtet har maattet afholde til Vejudvidelser og til Opførelse af det nye Amtssygehus. At Kommunens Tilskud til Amtsfonden, naar Sygehuset en Gang kommer i Virksomhed, vil stige til endnu større Beløb, end her nævnt, maa ikke komme overraskende; Kommunens Andel af Udgifterne ved Sygehusets Drift vil blive meget betydelige og følelige.

Bilag 21, Kommunens Administration, er opført med 471,427 Kr. mod 452,451 Kr. for indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 472,913 Kr.

Sammenlignet med indeværende Aar viser Forslaget altsaa en Stigning paa ca. 19,000 Kr., der fremkommer saaledes:

A. 2. Teknisk Forvaltning viser en Merudgift paa ca. 11,500 Kr.
idet Lønningerne, i Overensstemmelse med Lønvedtægten og som Følge af, at Dyrtidstillægget er opført med et større Beløb end paa indeværende Aars Budget, er gaaet op med ca. 6,000 Kr.
og Kontorartikler m. m. med „ 2,000 „
samtidig er de Overførsler, som er foretaget til andre Forvaltningsgrene, formindsket med „ 3,300 „
saaledes at Merudgiften bliver ca. 11,500 Kr.

4. Den sociale Forvaltning viser en Merudgift paa „ 2,000 „
5. Den kulturelle Forvaltning — — „ 1,000 „
B. Raadhusets Drift — — „ 2,500 „
F. Ikke umiddelbart vedkommende nogen særlig Afdeling viser en Merudgift paa „ 2,000 „
Merudgift ialt som ovenfor ca. 19,000 Kr.

A. 3. Den økonomiske Forvaltning viser ganske vist en Merudgift mod indeværende Aar paa ca. 15,000 Kr., der skyldes en Stigning af Udgifterne ved Skattekontoret, men denne forøgede Udgift ophæves derved, at Vederlaget for Opkrævning af Statsskatter er gaaet op fra 105,000 Kr. til 120,000 Kr.

Bilag 22, Andre Udgifter, er opført med en forventet Udgift paa 115,839 Kr. mod 109,551 Kr. for indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 118,707 Kr.

Sammenlignet med indeværende Aar viser Forslaget altsaa en Merudgift paa ca. 6,000 Kr., der fremkommer saaledes:

e. Bygningskommissionen viser en Merudgift paa ca. 1,000 Kr.
j. Forskellige uforudsete Udgifter er opført med 20,000 Kr. mod 1,000 Kr. i indeværende Aar, altsaa Merudgift 19,000 „
Bortset fra, at det paa indeværende Aars Budget opførte Beløb har vist sig at være ganske utilstrækkeligt, Udgiften i 1923—24 var for

Eks. 11,261 Kr., har Udvalget ved at ansætte Beløbet til 20,000 Kr. ment, at Udgifterne til Udryddelse af Rotter, antagelig omkring ca. 10,000 Kr., bør afholdes af denne Konto.

under 1., Udgifter ved Nævn, er opført Lejeværdi af Lokalerne i Ejendommen Hellerupvej 31 med 800 Kr.
og Udgifter ved Beværterbevillingsnævn 500 „

Ialt Merudgift ca. 21,000 Kr.

Til Gengæld er den paa indeværende Aars Budget opførte Post: Udgifter ved Valg opført med 15,000 „

udgaaet, saaledes at Merudgiften bliver som førnævnt 6,000 Kr.

De under Pkt. 22. b. opførte Menighedsudgifter er opført med 161,300 Kr. mod 138,033 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser her en Udgift paa 220,255 Kr., hvori dog er indbefattet nogle til Stiftsøvrigheden indbetalte Beløb, som Offer og Accidenser for tidligere Aar. Som bekendt har Kommunen saa godt som ingen Bestemmelsesret med Hensyn til Menighedsudgifter, idet de nye Kirkelove har lagt Myndigheden i Menighedsraadenes Hænder. Menighedsudgifterne, der dels omfatter de her omtalte Beløb, dels den saakaldte Kirkeskat til Præstelønninger etc., der i 1923—24 androg 116,056 Kr., tilvejebringes som bekendt ved en særlig Ligning paa Folkekirkens Medlemmer.

Bilag 23, Afløst Pligtarbejde, er opført med 10,500 Kr. mod 11,500 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 11,591 Kr. De her opførte Beløb medgaar væsentlig til Kørselsvederlag til Sygekasselæger.

Bilag 24, Henlæggelse til Pensionsfonden, er opført med 63,717 Kr. mod 63,140 Kr. for indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 udviser 63,252 Kr. Den ringe Stigning, som Forslaget viser mod de tidligere Aar, er en naturlig Følge af en Del Tjenestemænds Oprykning paa højere Løntrin.

Som omtalt ved Forelæggelsen af tidligere Aars Budgetter er en Henlæggelse paa 10 pCt. af den pensionsgivende Løn ifølge en foretagen teknisk Beregning ikke fuldt tilstrækkeligt til at dække de Krav, der efterhaanden kan blive stillet til Pensionsfonden. Udvalget formener dog, at man for indeværende Aar bør blive ved de 10 pCt.

Pensionsfonden ejede den 1. April 1924:

Stats- og Kreditforeningsobligationer til Paalydende	513,600	Kr.
og Kontant	46,834	„

Bilag 25, Tilskud til Hjælpekassen, er, med Fradrag af Statskassens forventede Tilskud, budgetteret til 61,000 Kr. mod 48,250 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 95,000 Kr., hvorfra dog kan trækkes Statskassens Andel, der formentlig vil udgøre ca. 10,000 Kr. Sammenlignet med indeværende Aar viser Forslaget altsaa en Merudgift paa ca. 13,000 Kr.

Bilag 26, Havne, er som hidtil opført med lige store Indtægts- og Udgiftsbeløb, idet man forventer, at Havneafgifterne vil kunne dække de almindelige Vedligeholdelsesudgifter og Løn til Havnefogderne.

Bilag 27, Afskrivninger, er opført med 610,425 Kr. mod 562,185 Kr. for indeværende Aar, altsaa en Merudgift paa ca. 48,000 Kr., der fremkommer saaledes:

a. Afskrivning paa Aktiver er steget med	ca. 13,000	Kr.
der skyldes Opførelse af Øregaard Gymnasium og Tjørnegaardsskolen.		
b. Anlæg viser en Stigning paa	„ 12,000	„
d. Kurstab paa Laan, en Stigning paa	- 3,000	„
Endvidere er der under Pkt. f. som ny Post opført Afskrivning paa det Areal som tænkes udlagt til Fælleskirkegaard med	20,000	„
hvorefter der fremkommer en Merindtægt som førnævnt paa	ca. 48,000	„

Bilag 28, Enkebørnsunderstøttelse, er opført med en Udgift paa 8,550 Kr. mod 8,600 Kr. i indeværende Aar; Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 8,027 Kr.

Som det vil ses, er Udgifterne paa denne Konto temmelig ensartede fra Aar til Aar.

Bilag 29, Folkebadeanstalter, er opført med en Udgift paa 3,850 Kr. eller nøjagtig det samme Beløb som for indeværende Aar. Regnskabet for 1932—24 viser en Udgift paa 3,803 Kr.

Folkebadeanstalterne er ikke nogen lukrativ Virksomhed for Kommunen, idet de, som Budgetforslaget viser, kræver et Tilskud fra Kommunen paa ca. 17,000 Kr. aarlig. Naar det samlede Budget desuagtet kun viser en Udgift paa 3,850 Kr., skyldes det Charlottenlund Søbadeanstalt, der forventes at ville give et Overskud paa ca. 13,000 Kr.

Bilag 30, Pensioner og Understøttelser, som ikke udredes af Pensionsfonden, er opført med 9,355 Kr. mod 8,802 Kr. for indeværende Aar. Stigningen skyldes væsentlig et Tilskud til en Lærerenkes ukonfirmerede Børn.

Bilag 31, Renovationsvæsenet, viser en Udgift paa 98,800 Kr. mod 94,200 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 111,763 Kr.

Merudgiften paa ca. 4,500 Kr. skyldes en Stigning af Transportudgifterne paa 11,500 Kr.
til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Renovationsbeholdere 3,500 „
ialt 15,000 Kr.

Udgifter til Administration og Lønninger er derimod nedsat med 3,000 Kr.
Udgifter ved Lossepladser med 1,000 „
Endvidere er Indtægterne gaaet op med 6,500 „
hvorefter der fremkommer en Stigning som førnævnt paa ca. 4,500 Kr.

Bilag 32, Sportspladser og offentlige Anlæg, er opført med 67,400 Kr. mod 59,537 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 88,576 Kr.

Det skal her siges, at Grunden til den store Udgift i 1923—24 hovedsagelig er foraarsaget ved den lange Frostperiode, hvorved Udgifterne til offentlige Skøjtebaner steg til ca. 17,000 Kr. mod et budgetteret Beløb paa 3,000 Kr.

Den Stigning paa ca. 8,000 Kr., som Forslaget udviser sammenlignet med indeværende Aars Budget, fremkommer derved, at Udgifterne til Vedligeholdelse af de forskellige Anlæg gennemgaaende er steget.

a. Sportspladser steget med 1,600 Kr.
b. Øregaard Folkepark steget med 700 „
d. Hellerup Strandpark og Rosarium 1,100 „

g. Anlæget ved Baunegaardsvej steget med	500 Kr.
k. Charlottenlund Strandareal steget med	700 „
n. Gjentofte Sø steget med	900 „
o. Offentlige Skøjtebaner steget med	2,500 „
Ialt Merudgift ca.	8,000 Kr.

Bilag 33, Udgifter ifg. Epidemiloven, er opført med 425 Kr. mod 625 Kr. i indeværende Aar.

Naar Regnskabet for 1923—24 her viser en Indtægtspost paa 23,482 Kr., skyldes dette, at et Kommunen tilkommende Refusionsbeløb fra et tidligere Regnskabsaar paa ca. 23,000 Kr. først er indgaaet i 1923—24. Det er jo beskedne Summer, der i det foreliggende Budgetforslag er opført som Udgifter ved epidemiske Sygdomme, men man haaber paa, at Kommunen bliver forskaanet for Epidemier.

Bilag 34, Biblioteker, viser en Udgift paa 58,944 Kr. mod 54,272 Kr. i indeværende Aar.

Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 59,038 Kr. Udgifternes Stigning paa ca. 4,600 Kr., sammenlignet med indeværende Aar, staar tildels i Forbindelse med Biblioteksudvalgets Ønske om at faa oprettet en Læsestue ved Biblioteket paa Øregaard. Budgetforslaget indeholder derfor under A., Lønninger, Løn til en Assistent fra 1. Oktober 1925, og dette i Forbindelse med den ordinære Lønstigning for 2 Kredsbibliotekarer gør, at

Lønningskonto a. er steget med	ca. 2,700 Kr.
Driftsudgifter, Rengøring etc. med	„ 1,900 „
Endvidere er Tilskud til Børne- og Lærerbogsamlinger forhøjet fra 4,000 Kr. til 6,075 Kr., altsaa en Merudgift paa	„ 2,000 „
Ialt Merudgift ca.	6,600 Kr.
Indkøb og Indbinding af Bøger er derimod nedsat med	2,000 „
hvorefter der fremkommer en Merudgift, som førnævnt paa	ca. 4,600 Kr.

Statens Tilskud til Biblioteket er som for indeværende Aar ansat til 15,000 Kr.

Bilag 35, Museet Øregaard, er opført med 16,825 Kr. mod 16,700 Kr. i indeværende Aar.

Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 14,432 Kr.

Lejeværdien af Lokalerne, der hidtil har været ansat til 10,000 Kr. aarlig, er i Budgetforslaget nedsat med 1,000 Kr. til 9,000 Kr. under Hensyn til, at et Værelse formentlig vil blive indrettet til Læsestue, og Bibliotekets Leje, der hidtil har været fastsat til 1,000 Kr., er herefter forhøjet til 2,000 Kr. Post e., Andre Udgifter, er sat op fra 1,500 Kr. til 2,500 Kr., idet Afstaaelsen af et Værelse til Biblioteket og de dermed forbundne Flytninger formentlig vil medføre en Del Udgifter.

Bilag 36, Tilskud til Invalideforsikringsfonden, er opført med 36,000 Kr. mod 2,000 Kr. i indeværende Aar. I 1923—24 havde Kommunen ingen Udgifter til denne Konto. Som bekendt tilvejebringes Invalideforsikringsfondens Midler ved Bidrag fra Sygekassernes Medlemmer og fra Arbejdsgiverne. De Beløb, som Fonden herefter maatte have Brug for, skal skaffes tilveje ved Tilskud fra Stat og Kommuner, for sidstnævntes Vedkommende i Forhold til det Antal Sygekassemedlemmer, som findes i Kommunen. Naar man i indeværende Aar kun har budgetteret 2,000 Kr. som Tilskud, skyldes dette en løselig Beregning bygget paa statistiske Oplysninger, som imidlertid ikke har holdt Stik. Det i Forslaget opførte Beløb paa 36,000 Kr. omfatter Kommunens Tilskud for de sidste 2 Aar.

Bilag 37, Understøttelser i Henhold til Lov af 6. Maj 1921 til Invalider over 62 Aar, er opført med 2,900 Kr. mod 1,850 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 833 Kr. Forsørgelsesudvalget har anset det for nødvendigt at forhøje Udgiften for kommende Aar til som nævnt 2,900 Kr., og Økonomiudvalget har sluttet sig dertil.

Bilag 38, Nødtørftsanstalter, er opført med en Udgift paa 8,980 Kr. mod 1,280 Kr. i indeværende Aar. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 1,013 Kr.

Den forøgede Udgift, sammenlignet med indeværende Aars Budget, skyldes Nødtørftsanstalten ved Takstgrænsen i Hellerup, hvor Udgiften er anslaaet til ialt 9,600 Kr.
medens Indtægterne kan antages at ville udgøre 2,000 „
Denne Nødtørftsanstalt giver herefter et Underskud paa 7,600 Kr.

Bilag 39, Udgifter i Henhold til Lov af 12. Juni 1922 om Værgeraadene, er opført med et Beløb paa 750 Kr. eller samme Beløb som i indeværende Aars Budget.

Hermed er Driftsbudgettets Udgiftsbilag gennemgaaede, og jeg skal derefter gaa over til Budgettets Indtægtsside.

Som anført ved Omtalen af Regnskabet for 1923—24 udviser dette en Overskudssaldo paa 1,267,613 Kr. 43 Øre. Fradrages herfra det Beløb af 860,000 Kr., som er paaregnet at ville medgaa paa Budgettet 1924—25, bliver som tidligere nævnt tilbage et Overskud paa 407,613 Kr. 43 Øre. Af dette Beløb foreslaas — hvad jeg skal omtale nærmere ved Forelæggelsen af Formuebudgettet — 18,500 Kr. henlagt til Restaurering af Gjentofte Kirke. Tilbage bliver da et Beløb af 389,113 Kr. 43 Øre.

Ifølge Økonomiudvalgets Vedtagelse foreslaas det i det foreliggende Forslag, at dette Beløb ikke overføres til det følgende Aars Driftsregnskab, men at Beløbet henlægges til Kommunens Formue.

Økonomiudvalget mener med absolut Sikkerhed at kunne gaa ud fra, at indeværende Aar 1924—25 vil kunne bære sig, ja, at det vil give i alt Fald et mindre Overskud. Man kan derfor gaa ud fra, at der ikke, selv om det ovennævnte Beløb paa ca. 390,000 Kr. henlægges, bliver noget Underskud at overføre til 1925—26.

Da nu Ligningsgrundlaget, Skatteindtægterne, er begyndt at stige — fra 1923—24 til 1924—25 med ca. 16 Mill. Kroner — og man mener at kunne gaa ud fra, at der ogsaa vil finde en Stigning Sted fra 1924—25 til 1925—26, synes det forsvarligt at lægge Budgettet saaledes, at Aaret, hvad Indtægter og Udgifter angaar, skal hvile i sig selv, bære sig selv uden Overførsel fra tidligere Aar.

Man har derfor ment det forsvarligt at foreslaa det ovennævnte Beløb henlagt. Man opnaar ved en saadan Henlæggelse en Begyndelse paa en virkelig paakrævet Konsolidering af Kommunens økonomiske Stilling.

Overfor en Kommune i saa stærk Opvækst som Gjentofte rettes store Krav om Udførelse af Byggeforetagender og Anlæg af forskellig Art, Krav, hvis Opfyldelse har bevirket, at Kommunen har maattet optage store Laan. Henlæggelser som denne vil bidrage til at formindske Forøgelsen af Laan, naar man til visse Udvidelser og Fornyelser, efter at den paatænkte Fond har naaet en vis Størrelse, anvender en Del af dennes Midler i Stedet for at optage Laan. Ved Henlæggelser forøger man tillige Kommunens likvide Formue, og denne kommer til at staa i et mere rimeligt Forhold til Kommunens Størrelse. En Henlæggelse af den nævnte Størrelse har endvidere den Betydning, at Kommunen

nu med det samme omtrent faar den Kassebeholdning til Raadighed, som der nu — efter at de store Skatteoverskud fra 1919—20 og 1920—21 snart er opbrugt — har Brug for i sin aarlige Drift. Det er nemlig saaledes, at Kommunen paa visse Tider af Aaret nødsages til at gøre kortvarige Laan ved at overtrække hos sin Bankforbindelse eller paa anden Maade, Laan, som tilbagebetales i samme Regnskabsaar. Aarsagen hertil er, at Kommunens Indtægter i Driftsaaret falder senere end Udgifterne. Særlig skal nævnes, at Skatterne, selv naar de betales rettidigt af Skatteyderne, forfalder i Kvartalernes sidste Maaned. Dernæst indkommer Kommunens Aktieudbytte i Nordsjællands Elektricitetsselskab og i Gasværket i Regnskabsaarets sidste Maaned, Marts, og endelig staar Kommunen hvert Halvaar i Forskud for Statsskatter, der ikke rettidig er betalt af Skatteyderne, idet Statsskatternes fulde Beløb skal indbetales til Staten henholdsvis 30. Juni og 31. December. Disse Forskud kan naa op til flere Hundrede Tusinde Kroner.

Disse og andre Hensyn, derunder ogsaa, at man ikke ved, om det i Fremtiden stadig vil være Gjentofte Kommune muligt at optage Laan i Pengeinstituterne, og man ogsaa maa tage sig i Vare for stadig at forøge den aarlige Rentebyrde, har ført til denne Vedtagelse af et Flertal indenfor Økonomiudvalget.

Overfor den mulige Indvending, at man skal lade det, som Skatteyderne i eet Aar har betalt for meget, komme dem til Gode i det følgende Aar, vil jeg sige, at det altid synes berettiget at henlægge et mindre Overskud for at konsolidere Kommunen i Fremtiden, naar Ligningsprocenten kan holdes indenfor rimelige Grænser. Men for det Aar, vi her taler om, 1923—24, gælder det slet ikke, at det er dette Aars Overskud, der foreslaas henlagt. Overskudet stammer helt tilbage fra Aarene 1919—20 og 1920—21. I disse Aar skete, væsentlig derved, at der indkom langt flere Skatter end forventet, en Opsparing paa ca. 3 Millioner Kroner. Denne Opsparing er nu snart forbrugt. Bortset fra foretagne ekstraordinære Afskrivninger paa 900,000 Kr., som altsaa har bidraget til Kommunens Konsolidering, er Beløbet, altsaa over 2 Millioner Kroner, kommet de mellemliggende 4 Aars Skatteydere tilgode ved en tilsvarende Mindreudskrivning af Skat i disse Aar.

Nu foreslaas det altsaa, at Budgettet 1925—26 skal bære sig selv uden Overførsel fra tidligere Aar.

Forslaget om denne Henlæggelse har dog ikke vundet enstemmig Tilslutning i Økonomiudvalget.

Der vil som sædvanlig ved 1ste Behandling og imellem denne og 2den Behandling være Lejlighed til at fremkomme med Ændringsforslag til de enkelte Poster paa Budgettet.

Jeg skal her bemærke, at der efter min Formening ogsaa, saafremt Beløbet ikke overføres, er Udsigt til, at den nuværende Ligningsprocent, 5,3, kan undgaa Forhøjelse. Men hertil skal jeg senere komme tilbage.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gennemgaa de enkelte Indtægtsbilag.

Indtægtsbilag 2, Indtægter af Kapitaler, Ejendomme o. desl., udviser en Indtægt paa 403,346 Kr. mod 388,776 Kr. for indeværende Aar, altsaa en Merindtægt paa 14,570 Kr. Ifølge Regnskabet 1923—24 var Indtægten 446,530 Kr., hvilket skyldes en betydelig større Indtægt af Kassebeholdningen, end man nu kan forvente.

Rente af frugtbargjorte Kapitaler samt Rente af Kassebeholdningen er opført med 128,430 Kr. mod 98,480 Kr. for indeværende Aar, altsaa en Merindtægt paa 29,950 Kr.

Rente af Pantobligationer beløber sig til 58,197 Kr., men heraf er som hidrørende fra Arealer, hvor Renter af Laan, optagne til Erhvervelse af disse, lægges paa Arealerne, beregnet overført til Formuen (Bilag 3) 23,486 Kr. Rente af Kassebeholdning er ligesom for 1924—25 anslaaet til 75,000 Kr., men heraf er et Beløb paa 6,109 Kr. overført til Bilag 15., B. a., da det drejer sig om Renter af indbetalte Kapitaler for Vedligeholdelsen af private Veje.

Indtægt af faste Ejendomme er opført med 273,676 Kr. mod 289,124 Kr. for 1924—25, altsaa en Mindreindtægt paa 15,448 Kr., hidrørende fra mindre Ændringer i de faste Ejendommes, Kirkernes og Kirkegaardenes Budgetter. Under denne Konto er som Udgiftspost ført 2det Tilskud paa 20,000 Kr. til Restaurering af Gjentofte Kirke.

Refusioner, som paahviler enkelte Ejendomme, er opført med 1,238 Kr. mod 1,171 Kr. for indeværende Aar.

Bilag 5, Tilskud fra Statskassen, er som for indeværende Aar opført med 100 Kr.

Bilag 6, Andre Indtægter, ventes at ville indbringe 147,400 Kr. i Stedet for 149,350 Kr., altsaa en Nedgang paa 1,950 Kr. fra indeværende Aar.

Regnskabet 1923—24 udviser 147,516 Kr.

	Mindre	Mere
1. Afgifter og Kendelser i Henhold til Næringsloven og Beværterloven er forhøjet fra 55,100 Kr. til 56,300 Kr.		1,200 Kr.
2. Bøder nedsat fra 1,800 Kr. til 1,700 Kr.	100 Kr.	
3. Forlystelsesskatten er ansat til 60,000 Kr. i Stedet for 65,000 Kr. i Aar (Regnskabet 1923—24 61,522 Kr.)	5,000 „	
4. Forskelligt er forhøjet fra indeværende Aar med 1,950 Kr. (Spildevandsgebyrer forhøjet med 2,000 Kr., Ægteskabsgebyrer 50 Kr. bortfaldet)		1,950 „
	Nedgang: 1,950 Kr.	

Jeg kommer herefter til den sidste Post paa Indtægtssiden, nemlig

Bilag 7, Skatter.

Som tidligere nævnt, er det samlede Udgiftsbeløb 5,441,976 Kr. 79 Øre.

Drages nu det samlede Beløb af Bilagene 2, 5 og 6 fra dette Udgiftsbeløb, faar man det Beløb, som skal indkomme ved Paaligning af Skatter, for at Budgettet kan give Balance.

Det Beløb, som saaledes skal fremskaffes, udgør 4,891,130 Kr. 45 Øre.

Beløbet paaregnes at kunne indkomme paa følgende Maade:

a. Erhvervskommuneskat	40,000 Kr.	00	Øre
b. Skat af Aktieselskaber	140,000 „	00	„
c. Ejendomsskyld	280,000 „	00	„
d. Restbeløbet	4,431,130 „	45	„

skal indkomme ved personlig Skat.

Dette Beløb maa imidlertid forhøjes for at faa det Beløb, som skal paalignes. Dels maa man regne med, at en Del paalignede Skatter ikke kommer til Opkrævning paa Grund af Fraflytning og Dødsfald i Aarets Løb, eller ikke indgaar paa Grund af for-

gæves Udpantning og anden Insolvens, dels maa en Del Restancer vedrørende tidligere Regnskabsaar afskrives som uerholdelige. Derved maa tillægges 800,000 Kr. Og endelig medfører Kommuneskattelov af 29. Marts 1924, § 10, ligesom tidligere, at Kommunen skal refundere Erhvervsskattebeløb til andre Kommuner. Disse paaregnes at ville udgøre 1,500,000 Kr. Paa denne Maade kommer man til, at der skal paalignes i personlig Skat et Beløb, stort 6,731,130 Kr. 45 Øre.

Af dette Beløb paaregnes at ville indgaa ved Efterligning og i Skat af Sommerbeboere m. v. 630,000 Kr. Tilbage bliver ca. 6,100,000 Kr., hvilket Beløb altsaa skal fremkomme som Hovedligningens Resultat.

Først, naar det i Marts n. A. har vist sig, hvilket Resultat den kommende Ligning vil bringe, vil det ses, hvilken Ligningsprocent det vil være nødvendigt at fastsætte. Ved Forelæggelsen af Budgettet i Fjor udtalte jeg det Haab, at der vilde vise sig en mindre Stigning i Indtægterne ud fra den Følelse, eller jeg maa maaske sige Overbevisning, at Erhvervslivet havde bedret sig. Dette viste sig ogsaa, endog over Forventning, idet Skatteindtægterne — med de vedtagne Forhøjelser og Nedsættelser — steg med 16 Millioner fra 86 Millioner til 102 Millioner Kroner. Jeg mener, at man ogsaa ved den kommende Ligning kan forvente en Stigning, ogsaa i Betragtning af Tilvækst i Kommunens Indbyggerantal. Med en Stigning af 13 Millioner Kroner — mod 16 i Aar — vil den nuværende Ligningsprocent paa 5,3 kunne bibeholdes.

Jeg tror, at der er god Udsigt til, at denne Stigning finder Sted, og at man saaledes selv uden nogen Overførsel fra tidligere Aar vil kunne undgaa at føre Ligningsprocenten tilbage til den for 1923—24 fastsatte, nemlig 5,5, endsige foretage en yderligere Forhøjelse af Procenten.

Til Slut skal jeg angaaende Skattebilaget gøre opmærksom paa, at sognekommunal Skat paa fast Ejendom fra det kommende Aar at regne alene lignes som Ejendomsskyld, idet Hartkornsskatterne ifølge Lovgivningen fra dette Tidspunkt bortfalder.

Formuebudgettet.

Angaaende dette Budget skal først bemærkes, at der som særlig Post under Forøgelse af Aktiver er opført den tidligere omtalte Henlæggelse fra 1923—24 paa 18,500 Kr. til Restaurering af Gjentofte Kirke. Der paatænkes ydet 3 Bidrag à

20,000 Kr., fordelt paa Aarene 1923—24, 1924—25 og 1925—26; da kun et mindre Beløb er kommet til Udbetaling i 1923—24, hensættes Resten 18,500 Kr., men opføres samtidig paa Formueregnskabets Passivside. Iøvrigt er paa Bilag 9 som Forøgelse af Aktiver opført et Beløb, stort 1,586,959 Kr. mod 2,338,598 Kr. i Aar.

Anlæg og Ledninger vedrørende Vandværket er opført med 147,000 Kr.

Forrentning af forskudsvis afholdte Udgifter er opført med 96,165 „

Nyanlæg vedrørende Vejvæsenet (Bilag 15. d) er opført med 547,000 „

Det vil ses, at en Del af Beløbene helt eller delvis har været opført paa tidligere Formuebudgetter, men opføres paany, da Arbejderne ikke paaregnes at være komne til Udførelse ved Udgangen af 1924—25.

Af de vigtigste Arbejder skal nævnes: Vejanlæg i Anledning af Viadukten ved Ordrupvej, Udvidelse af Hyldegaardsvej, Ermelundsvejs Fortsættelse, Udvidelse af Frederiksborgvej samt eventuelle Udvidelser i Anledning af Trafikforbindelser.

Ny Kloakanlæg (Bilag 18 i) er opført med 300,000 „

Beløbet vedrører Hovedkloaker for Kommunens sydvestlige Del.

Nyanlæg vedrørende Kirkegaarde er opført med 135,000 „

til Kapel paa Ordrup Kirkegaard, Udvidelse af Gjentofte Kirkegaard og Forarbejder til Fælleskirkegaarden.

Arbejder vedrørende Skolevæsenet er opført med 109,500 „

Bortset fra 9,500 Kr. til Hegn om Sportsplads og Skolehave ved Ordrup Skole er Beløbet 2det Bidrag til Statsgymnasiet i Gjentofte.

Rente af Obligationer, udstedte i Anledning af Erhvervelse af Arealer, der paany agtes afhændede, er overført fra Bilag 8 med 182,294 „

Opførelse af en Husvildebolig. Hertil er opført 70,000 Kr.

Formindskelse af Passiver, Bilag 8, Afdrag paa Laan er opført med 845,160 „

Indtægtssiden.

Under Formindskelse af Aktiver er opført paa Bilag 3 Afdrag paa Obligationer, Tilgodehavende for Anlæg af Veje, Kloaker m. v. 502,542 „

For indeværende Aar var Beløbet 272,666 Kr. Stigningen skyldes særlig Bidrag til Kloaker, hvilken Post er steget fra 37,285 Kr. til 207,960 Kr.

Kassebeholdningen (Afskrivninger, Bilag 27 og Bilag 10) er opført med ialt 641,707 Kr. 56 Øre, nemlig 610,425,85 + 31,281,71.

Differencen mellem Indtægter og Udgifter paa Formuebudgettet bliver herefter det som Forøgelse af Passiver opførte Beløb: 1,306,369 Kr.

Da Formindskelsen af Passiver som før omtalt udgør 845,160 Kr., bliver den reelle Passivforøgelse kun 461,209 Kr.

Kommunens Formue udgør efter Budgettet den 1. April 1925: 2,693,902 Kr. 68 Øre mod 2,093,654 Kr. 76 Øre den 1. April 1924. Fremgangen er altsaa 600,247 Kr. 92 Øre

Denne skyldes:

Tilgang paa Vinding- og Tabs-Konto 1923—24	211,134 Kr. 49 Øre	
Den foreslaaede Henlæggelse af samme Aars Overskud	389,113 „ 43 „	600,247 „ 92 „

Dette er, hvad jeg har at sige paa Økonomiudvalgets Vegne ved Forelæggelsen af Budgetforslaget. Selv om man naturligvis kan vente, at der vil blive stillet Forslag til Ændringer, synes jeg i det store og hele, at Udsigterne for Kommunens Økonomi er tilfredsstillende.

Jeg skal paa given Foranledning gøre opmærksom paa, hvad jeg iøvrigt gjorde baade da jeg begyndte, og nu, da jeg sluttede, at dette Forslag er Udtryk for en Flertalsbeslutning indenfor Økonomiudvalget. Det er ikke det samme Flertal, men et skiftende

Flertal; for hver enkelt af de Poster, som her er nævnt, staar et Flertal af Økonomiudvalget bagved. Netop dette, at det ikke for de enkelte Punkters Vedkommende er en enstemmig Beslutning, der ligger til Grund, bevirker naturligvis, at det ikke alene er sandsynligt, men sikkert, at der, naar vi kommer til 2den Behandling af Budgetforslaget, vil strømme mange Ændringsforslag ind.

Budgetforslaget skal som bekendt underkastes 2 Behandlinger. 1ste Behandling finder Sted i Dag om 8 Dage, den 16. December d. A., 2den Behandling finder Sted den 13. Januar 1925, og da vil der blive Lejlighed for ærede Medlemmer til at begrunde deres Ændringsforslag, ligesom man naturligvis fra Forslagsstillernes Side vil gøre sig Flid for at faa dem gennemført.

2. **Overdragelse af Vængede Skolebygning til Gjentofte Menighedsraad.** (E. 83—1924. 1ste Beh. I lukket Møde samme Aften skete 2den Beh.).

Kr. Larsen: Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har vi tidligere behandlet et Andragende fra Gjentofte Menighedsraad, som gik ud paa, at Kommunalbestyrelsen skulde overlade Menighedsraadet Vangede Skolebygning til kirkeligt Arbejde; vi afslog dette Andragende, fordi vi ikke vidste, om vi kunde faa andet Brug for Bygningen.

Nu har der imidlertid senere mellem Menighedsraadet og Ejendoms- og Byggeudvalget været ført nogle Forhandlinger om Ordningen af hele dette Spørgsmaal, og disse Forhandlinger er resulteret i det Forslag, som jeg i Aften paa Ejendoms- og Byggeudvalgets Vegne skal indstille til Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen.

Den foreslaaede Ordning kræver ganske vist et betydeligt Offer fra Kommunens Side, men fra Udvalgets Side vil vi tro, at det dog er forsvarligt at bringe dette Offer; vi tror, at Ordningen vil være til Gavn paa forskellige Omraader, navnlig til betydelig Gavn for den Del af Kommunen, der især vil høste Fordel af dette Arbejde, nemlig Vangede, den vestlige Del af Kommunen.

Den gamle Vangede Skole staar Kommunen i ca. 56,000 Kr. Dertil kommer den ældste Skolebygning, det gamle Asyl, som er nedskrevet til 0, hvilket er naturligt, da Skolen i sin Tid er skænket af Grev Bernstorff, og Kommunen saaledes ikke har haft nogen Udgift ved dens Anskaffelse. Skolebygningen og det Areal, her er Tale om, er ansat til en Værdi af 60,000 Kr.

Det er Meningen, at der skal gaa en Del af Arealet fra til

Vejudvidelse; det vil navnlig gaa ud over den gamle Asylbygning, idet det vist bliver nødvendigt helt at fjerne den, naar man engang skal foretage den projekterede Vejudvidelse. Jeg vil haabe, at der maa gaa en Del Aar endnu, inden det sker, for jeg synes, det vilde være Synd at fjerne denne gamle Bygning; jeg vilde ønske, den kunde blive liggende, men det kan vist ikke lade sig gøre.

Paa Skolegrunden ligger tillige to Skolebarakker, som ikke er medregnet i denne Sum af 60,000 Kr., idet de fremdeles skal tilhøre Kommunen. Den resterende Del af Bygningerne staar som sagt i 60,000 Kr., og disse Bygninger foreslaar vi altsaa at overdrage til Menighedsraadet for 30,000 Kr., som afvikles paa den Maade, at der bliver indestaaende en 1ste Prioritet paa 30,000 Kr. med Sikkerhed i samtlige Arealer og Bygninger. Disse 30,000 Kr. skulde forrentes og amortiseres med 4½ pCt. aarlig, hvoraf 4 pCt. er Rente, medens den halve Procent er Afdrag. Den reelle Gave bliver saaledes 30,000 Kr., som midlertidigt kommer Menighedsarbejdet til Gode, men som, naar der engang skal bygges en Kirke i Vangede, maa betragtes som en Gave til denne; jeg ønsker at fastslaa, at disse 30,000 Kr. er en Gave til den fremtidige Kirkebygning.

Det er Tanken midlertidigt at indrette den gamle Badeanstalt til Kirkebygning, og man har ment, hvis det er nødvendigt, at maatte frigøre denne Bygning for Pantet, idet Ministeriet maaske vil kræve, at en Bygning, der bruges til Kirke, ikke maa være behæftet med Gæld. Saafremt den var behæftet med Gæld, vilde man nemlig maaske ikke kunne afholde Udgifterne ved dens Drift af de almindelige Beløb, som Menigheden har at raade over. Det er selvfølgelig Forudsætningen, at denne Gave bliver anvendt til det Formaal, som er Tanken dermed, nemlig at indrette Lokaler, hvor de forskellige Afdelinger af K. F. U. M. og K. F. U. K. og Spejedere kan have til Huse, ligesom man gerne vil have indrettet en Sal for Udlaan af Bøger, Læsestue m. v.

Naar der i Indstillingen, som jeg nu skal fremsætte den, er nævnt „Menigheden", vil jeg gøre opmærksom paa, at man dermed skal forstaa „Menighedsraadet", idet en Menighed jo ikke kan faa Skøde paa en Ejendom; det er Menighedsraadet, vi overdrager Areal og Bygninger.

Med Hensyn til det Areal og den Bygning, det er Meningen at frigøre for Pantet, vil jeg gerne udbede mig Kommunalbestyrelsens Bemyndigelse for Ejendoms- og Byggeudvalget til at ordne dette Forhold efter de Regler, som Ministeriet maatte kræve.

Paa Ejendoms- og Byggeudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen overdrager Vangede Skole og den gamle Asylbygning til Menigheden i Gjentofte Kirkesogn for et Beløb af 30,000 Kr., for hvilket Beløb der udstedes Panteobligation med 1. Prioritet i det overdragne.

Af denne Prioritet svares en fast halvaarlig Ydelse af 2¼ pCt., hvoraf 2 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital er Rente, medens Resten afskrives som Afdrag.

Et efter Kommunens Skøn passende Areal med paastaaende Bygning kan udskilles til Indretning af midlertidig Kirkesal, og denne Parcel udgaar da af Pantet for den fornævnte Obligation.

Kommunen beholder det efter dens Skøn fornødne Areal til Udvidelse af Vangedevej, ligesom den bevarer Ejendomsretten til de paa Grunden værende Skolebarakker.

Den overdragne Grund maa kun anvendes til kirkeligt Brug og til Støtte for Menighedsarbejdet.

Kommunens Skøn er afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den skete Benyttelse er i Overensstemmelse med disse Formaal.

Da det overdragnes Værdi ansættes til 60,000 Kr., ydes der altsaa Menigheden en Gave paa 30,000 Kr.

Udvalget indstiller yderligere, at Kommunalbestyrelsen udtrykkelig præciserer, at denne Gave ydes til en fremtidig Kirkebygning.

Omkostningerne ved Overdragelsen betales af Menighedsraadet.

Jeg skal varmt anbefale Kommunalbestyrelsen at bringe dette Offer. Jeg tror, Udgiften dermed vil være vel anvendt, og jeg tror, at Kommunen vil faa Gavn og Glæde deraf senere. Det forekommer mig ogsaa, at man bør hjælpe de Mennesker, som ikke er bange for at yde personlige Ofre paa Ordningen af dette Spørgsmaal; det kræver nemlig et betydeligt Offer og det kræver Tid at beskæftige sig med Menighedsarbejde, og jeg synes, at vi maa være de paagældende taknemmelige, fordi de ikke er bange for at sætte et vist Arbejde ind paa Løsningen af denne Opgave.

F o r m a n d e n: Jeg husker ikke, om den ærede Udvalgsformand (Kr. Larsen) nævnte Spørgsmaalet om Udvidelse af Vangedevej; der bør formentlig til Indstillingen føjes en Bemærkning om, at Menighedsraadet faar Brugsretten over Arealet, indtil det skal benyttes af Kommunen til Vejudvidelse.

K r. L a r s e n: Jo, jeg nævnede, at det er Meningen at udvide

Vangedevej, og den Tilføjelse, den højtærede Formand foreslog desangaaende, kan godt sættes ind i Indstillingen.

M. E. Jensen: Under denne Sags hidtidige Gang har det undertiden været fremholdt, at det skulde være noget besværligt at faa denne Sag igennem. Vi har fra vor Side ikke kunnet forstaa i og for sig, hvori disse Besværligheder skulde bestaa, eftersom vi har ment, at det var en god Anvendelse, det er foreslaaet at gøre af dette Aktiv — ogsaa en god Anvendelse for Kommunen, set fra Kommunalbestyrelsens Standpunkt. Hvis der altsaa noget Sted har været nogen Betænkelighed derved eller ved dette Forslag eller ved i det hele taget at gennemføre denne Ordning, stammer de ikke fra den Gruppe, jeg tilhører; vi har hele Tiden, som man vil vide, interesseret os varmt for denne Sag, og Forslaget har, som det foreligger nu, ogsaa vor varmeste Anbefaling. Ja, vi har interesseret os saa stærkt for denne Sag, at vi i og for sig gerne var gaaet noget videre, end Forslaget her gaar ud paa, men paa Grund af de Betænkeligheder, der fra anden Side har været til Stede, og for at naa til en enstemmig Indstilling, er vi nøjedes med det Tilbud, som her foreligger, og det vil vi altsaa ogsaa være med til at anbefale.

Der er dog et Par enkelte Ændringer, som det efter min Mening er nødvendigt at foretage, og som jeg derfor skal nævne.

Forholdet er det, at Indstillingen, som den foreligger her, er formet, efter at vi sidste Gang havde behandlet Sagen i Ejendoms- og Byggeudvalget, og jeg har derfor ikke set den før nu paa Dagsordenen — det er den sædvanlige Fremgangsmaade. Der er en enkelt Passus, jeg derfor vil tillade mig at foreslaa ændret.

Der staar saaledes: „Den overdragne Grund maa kun anvendes til kirkeligt Brug og til Støtte for Menighedsarbejdet.

Kommunens Skøn er afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor vidt den skete Benyttelse er i Overensstemmelse med disse Formaal."

Ved den Ordning, her er foreslaaet, gives der dels Menighedsraadet en Gave, nemlig et Areal med paastaaende Bygninger, som er ansat til en Værdi af 30,000 Kr., dels finder der en Handel Sted, hvorved Menighedsraadet faar overladt den øvrige Del af Arealet for en Sum af 30,000 Kr., som det med Tiden afdrager.

Med Hensyn til den Del af Arealet, som saaledes gøres til Genstand for Handel, ganske vist en fordelagtig Handel for Menighedsraadet, maa det vel være Meningen, at det en Gang, i hvert Fald senest, naar Købesummen er afdraget, skal tilhøre Menighedsraadet. Det er derfor ikke, forekommer det mig, no-

gen heldig Form disse to Punkter i Indstillingen har faaet, idet man ikke godt kan have Kommunalbestyrelsen til at etablere et Slags Overskøn over Menighedsraadet, naar man giver det en Gave. Jeg synes derfor, at det i Indstillingen tydeligere skulde præciseres — saaledes som den ærede Udvalgsformand (Kr. Larsen) jo ogsaa har præciseret — at det er en Gave, som man skænker til den fremtidige Kirkebygning i Vangede; naar man udtrykker dette tydeligt, er dermed alt tilstrækkeligt sagt. Hvis det med de to Punkter, jeg nu har omtalt, og som jeg senere vil foreslaa udgaar af Indstillingen, kun har været Meningen, at man vilde sikre sig mod, at Arealet anvendes paa en Maade, man ikke fra Kommunalbestyrelsens Side maatte mene at kunne gaa med til, har jeg ikke noget derimod. Det Tilfælde kunde jo tænkes at indtræffe, at Menighedsraadet kunde ønske at afhænde dette Areal, fordi den endelige Kirkebygning, som skal rejses ad Aare, om 10—15 eller 20 Aar, maaske skal ligge et helt andet Sted, og at man derfor vilde sælge Arealet og anvende Pengene til Opførelsen af Kirken et andet Sted; hvis det er Tanken med disse to Punkter, at man fra Kommunens Side vil sikre sig mod, at Arealet anvendes paa en Maade, som er stridende mod Kommunens almindelige Servituter eller give Plads for høj Bebyggelse, har jeg ikke noget at indvende derimod. Men disse 2 Punkter gaar jo langt videre med Hensyn til de Krav, der kan stilles til, og de Indgreb, der kan gøres overfor Menighedsraadet, og derfor stiller jeg Forslag om, at de udgaar af Indstillingen. Det er nok at sige, at det er en udtrykkelig Forudsætning, at Grunden, for saa vidt det skulde blive nødvendigt at afhænde den, ikke maa anvendes til andet Brug end det her paatænkte, til Fremme af det kirkelige Arbejde og til Støtte for Menighedsarbejdet. Deraf fremgaar tydeligt, at det ikke maa anvendes for Eks. til Opførelsen af Fabriksanlæg eller særlig høje Bygninger eller i det hele taget noget, som Flertallet ikke vil være med at anvende Arealet til. Jeg for mit Vedkommende har ikke noget imod, at dette finder Udtryk i Gavebrevet, som vil være at udstede til Menighedsraadet angaaende Grunden, men jeg er ikke glad for, at det skulde staa i den Form, det staar her. Det er mig ogsaa bekendt, at de, som skal have denne Gave, heller ikke er saa glade for denne Form; den synes ogsaa at være lidt uheldig valgt, idet den kan lægge Hindringer i Vejen for en virkelig naturlig Udnyttelse af Gaven, det har dog været vor Hensigt, at Menighedsraadet skulde have Lov til at udnytte den i fuldt Maal. Jeg vil derfor som sagt henstille, at disse to Punkter udgaar,

idet Udvalget iøvrigt faar Bemyndigelse til at sikre sig mod, at Grunden en Gang senere skulde blive anvendt paa en Maade, der maatte siges at være stridende mod de Principper, vi ellers ønsker fulgt med Hensyn til Bebyggelsen herude.

Grønbech: Jeg er selvfølgelig glad ved, at denne Sag nu er kommet saa vidt, som det blev sagt før, at man fra alle Sider er enige om, at den skal føres igennem. Jeg synes dog nok, at det Forslag, som ligger her, er lidt ringere end de Tanker, der var fremme i sin Tid i Kommunalbestyrelsen, og navnlig synes jeg, at Værdien af den gamle Skole er steget betydeligt, siden vi sidst talte derom, idet Værdien nu er ansat til ca. 56,000 Kr. Dertil kommer, at Værdien af den ældste Skolebygning, det gamle Asyl, nu, som den ærede Udvalgsformand (Kr. Larsen) nævnede, er sat til 4000 Kr. Naar man tænker paa at nedrive denne gamle Bygning til Fordel for en Vejudvidelse, kan man ikke regne med, at Gaven har en Værdi af 30,000 Kr., men maa regne med et Beløb af 26,000 Kr. i Virkeligheden.

Jeg er enig med M. E. Jensen i, at det er nogle uheldige Bestemmelser, der er sat ind i Indstillingen. Man maa regne med, at den kommende, den endelige Kirkebygning i Vangede engang kommer til at ligge et andet Sted, end man nu tænker sig, og at Menighedsraadet muligvis skal sælge disse Bygninger og dette Areal, men skal de have virkelig Udbytte af denne Gave paa 26,000 Kr., saa de kan bruge den til en fremtidig Kirkebygning, maa de ogsaa til den Tid have fuld Dispositionsret over Arealet og Bygningen. Der kan selvfølgelig i Gavebrevet sættes nogle Bestemmelser ind om Arten af, hvad Skolebygningen maa bruges til, hvis den ikke længere kan benyttes til de kirkelige Formaal, det nu er Tanken at anvende den til. Men helt at afskære Menighedsraadet fra at faa den gode Udnyttelse af Arealet til sin Tid bør man ikke; jeg synes ogsaa, det vilde være, om jeg saa maa sige, lidt generende for Menighedsraadet at faa en saadan Bestemmelse ind i selve Gavebrevet, hvorefter Kommunalbestyrelsen skulde øve Censur, være en Slags Overmenighedsraad, saa vi herfra skulde bestemme angaaende Enkelthederne ved dette Arbejde. Vi ved jo i Øjeblikket, hvad der er Tanken med disse Bygninger, og vi maa regne med, at Menighedsraadet, som er valgt af Befolkningen, er en fuldkommen selvstændig Institution, som jo ogsaa har den allerstørste Interesse i Menighedsarbejdet, og at det næppe vil kunne tænke sig anden Anvendelse af disse Bygninger og denne Grund, end der fra Begyndelsen

har været tænkt paa. Jeg anbefaler M. E. Jensens Forslag om, at disse to Bestemmelser udgaar af Indstillingen.

Formanden: Jeg maa sige, at det har overrasket mig noget, at man synes at være utilfreds med den Gave, her tilbydes. Jeg synes, det er en stor og smuk Gave, og at man fra Modtagernes Side skulde med Tak tage derimod. Det forekommer mig heller ikke, at der kan være noget at sige til, at man ønsker at tage dette Forbehold. Der er ingen Tvivl om, at hvis man til sin Tid kommer saa vidt, at man maaske ikke vil bruge dette Areal til Kirkebygningen og derfor henvender sig til den til den Tid siddende Kommunalbestyrelse, vil denne stille sig forstaaende og velvilligt; allerede nu paa Forhaand at give Arealet frit, selv med de Begrænsninger, M. E. Jensen foreslog, vilde ikke forekomme mig heldigt. Jeg ved ikke, hvorledes det gaar ved en Afstemning over det Ændringsforslag, M. E. Jensen har stillet; skulde det blive vedtaget, saaledes at de nævnte to Punkter udgaar af Indstillingen, vil i hvert Fald jeg for mit Vedkommende bede om, at Sagen maa overgaa til 2den Behandling, saaledes at Kommunalbestyrelsen bliver bekendt med Indholdet af de Forbehold, som man fra Ejendoms- og Byggeudvalgets Side mener at maatte tage. Det vil sikkert ikke sinke Sagen væsentligt, maaske slet ikke.

Volmar Jensen: Hvis Sagen skal gaa til 2den Behandling, kunde jeg i og for sig godt lade være at tage Ordet; jeg vil dog gerne støtte M. E. Jensens Forslag om at faa ændret de nævnte to Bestemmelser. Jeg synes nu ikke, der kan være saa meget at risikere ved denne Sag; det, man ønsker, er jo kun at faa tilføjet, at saafremt Menighedsraadet sælger Grunden, skal der paalægges den visse Servituter. Saalænge Menighedsraadet selv sidder med Grunden, ved vi, den er i gode Hænder, og at den ikke vil blive brugt til andet end det, der er Formaalet med den.

M. E. Jensen var, lidt overflødigt, synes jeg, inde paa, at der havde været vist Uvilje mod Sagen engang imellem. Jeg vil blot sige, at det er ikke fra min Side eller fra Grønbechs Side, at der har været saadan Uvilje.

Med Hensyn til Gavens Størrelse synes jeg, at det er lidt at strides om Kejserens Skæg; enten vi siger, at Gaven har en Værdi af 20,000 eller 30,000 Kr. er jo ganske ligegyldigt. Gaven drejer sig om et bestemt Areal, bestemte Bygninger. Det, som har Betydning, er efter min Mening Spørgsmaalet om, hvormeget man til sin Tid vil kunne faa for denne Grund, hvis det skulde

vise sig, at den til sin Tid ikke var egnet til Brug for en Kirkebygning, og at man derfor vilde sælge den og bruge det indkomne Beløb til Hjælp til Opførelsen af en Kirkebygning et andet Sted. Og hvis Forholdene ikke udvikler sig helt til den anden Side, skulde jeg tro, at man med Lethed vil kunne faa 30,000 Kr. for dette Areal, saa at man virkelig faar 30,000 Kr. som en reel Gave.

Blichfeld: Ogsaa jeg betragter denne Gave som en virkelig smuk Gave og ved Siden deraf en fornuftig Gave fra Gjentofte Kommunes Side, naar man, som indstillet, vil overlade de gamle Skolebygninger i Vangede til Menighedsraadet til det Brug, der alt er nærmere angivet.

Jeg tror, det maa bero paa en Misforstaaelse, hvis man mener, at Menigheden ikke er taknemmelig for og tilfreds med denne Afgørelse; saavidt jeg kender Forholdet efter Samtaler med Medlemmer af Menighedsraadet, er man virkelig glad derfor og taknemmelig.

Jeg var med til den allerførste Behandling af denne Sag, for saa vidt den grundlæggende Behandling, og for mig staar det som om Forslaget i sin Tid ikke omfattede den gamle Skolebygning, Asylet, eller hvad man nu vil kalde denne gamle faldefærdige Bygning. Denne er imidlertid i Øjeblikket indtaget til fornuftigt Brug under den sociale Forvaltning, idet vi har en husvild anbragt der. Han repræsenterer i Øjeblikket Politiet, et Gode, som alle de andre Kirkesogne har, og jeg synes ikke, at Vangede skulde undvære dette Gode. Saalænge Kommunen raader over denne Bygning, ved vi, at denne Mand ogsaa bliver boende der, og jeg vil derfor gerne spørge: Er der sikret ham en anden Lejlighed, hvis han skulde blive sagt op af Menighedsraadet? Eller kan han maaske blive boende? Det vil næsten være ugørligt paa et passende Sted i Vangede, saa begrænset som det er, ja, i det hele taget, havde jeg nær sagt, at finde en anden Bolig til denne Mand, som jeg personlig tror, at man i Vangede vilde være meget ked af at skulle undvære.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rejse i denne Forbindelse, nemlig dette, om Vangede ikke kunde faa Lov til for Eks. i Gymnastiksalen en Gang imellem at lade afholde sociale Foredrag, for Eks Foredrag af etisk eller anden oplysende Betydning — ganske paa samme Maade, som Tilfældet er rundt om i Kommunen iøvrigt? Jeg har faaet at vide, at Kirkesalen ikke maa benyttes dertil, og det kan der være noget, som taler for. Men foruden Kirkesalen, som skulde tilvejebrin-

ges i den nordre Bygning, hvor Badeanstalten har været, faar man en Gymnastiksal, som skal indrettes til forskelligt Brug. Vilde der være noget i Vejen for, at det Gode, som Vangede har maattet undvære i mange Aar, og Vangede er det eneste Kirkesogn, der har undværet dette Gode — nu blev etableret, saa man fik Lov til i denne Bygning at indrette en Sal, hvorfra Oplysning kunde spredes og Foredrag kunde holdes til Gavn for og til Styrkelse — ogsaa til Højnelse — af Niveauet? Det vilde efter min Mening ikke kunne krænke det Formaal, som Menighedsraadet har med at overtage denne gamle Bygning — ikke paa nogen som helst Maade.

Kr. Larsen: Jeg tror, at vi alle ligesaa gerne som M. E. Jensen og Grønbech vilde have gjort denne Gave endnu større, end Tilfældet er. Naar vi ikke har gjort det, ligger det i, at vi jo har Ansvaret for Kommunens Penge. Jeg synes, det er ret vidt, vi har strakt os, naar vi tilbyder en Gave paa 30,000 Kr.

Til Grønbechs Bemærkning om, at Værdien skulde være steget, siden vi sidst behandlede Sagen, vil jeg sige, at det er rigtigt. Den gamle Asylbygning var ikke medtaget den Gang; det viste sig imidlertid senere, at denne Grund indgaar i selve Skolegrunden, og at det derfor er nødvendigt, at den ogsaa bliver der, for at det kan danne et samlet Hele. Derved er der selvfølgelig blevet Tale om en større Pris end den, vi talte om tidligere.

Naar Kommunen bringer Menighedsraadet denne Gave, forekommer det mig, at den ogsaa maa kunne stille nogle Krav med Hensyn til en eventuel Udnyttelse af Arealet. Saafremt man former Indstillingen paa den Maade, der er foreslaaet, har jeg for saa vidt ikke noget derimod, vi maa i hvert Fald sikre os, at Arealet ikke bliver underkastet en ganske tilfældig Bebyggelse til sin Tid. Det er muligt, at Bebyggelsen med Aarene forskubber sig, saa man vil lægge Kirken et andet Sted og derfor vil mageskifte eller ligefrem sælge disse Grunde og for Beløbet erhverve Grund et andet Sted. Derfor maa Kommunen have sikret sig Indseende med Bebyggelsen, saa man kan hindre, at den bliver til Gêne for de omboende.

Blichfelds Bemærkninger forstod jeg saaledes, at han ønskede, der skulde gøres et oplysende Arbejde; af hvilken Art disse Foredrag skal være, maa Menighedsraadet selvfølgelig tage Bestemmelse om, idet Bygningerne nu overgaar til det; Kommunalbestyrelsen skal ikke administrere disse Forhold.

M. E. Jensen nævnte, at der havde været Uvilje mod Tanken;

jeg ved ikke, hvad han tænker paa. I hvert Fald har jeg ikke mærket nogen Uvilje blandt Udvalgets Medlemmer; om andre har vist Sagen Uvilje, er jeg ikke bekendt med. Indenfor Ejendoms- og Byggeudvalget har der været stærk Stemning for at bringe denne Sag til en tilfredsstillende Løsning.

Grønbech: Den højtærede Formand maa ikke forstaa mine Udtalelser før saaledes, at man ikke skulde være glad for denne Gave. Jeg tror tværtimod, at man er meget glad derfor. Naar jeg nævnte før, at man tidligere — som det blev sagt — havde regnet med, at Gaven skulde have været noget større, og naar man ved, at en Del af Udgifterne ved Gaven skal indkomme ad Frivillighedens Vej, og naar man yderligere ved, at Udgifterne ved det Menighedsarbejde, som særlig skal udgaa fra disse Lokaler, ogsaa skal indkomme gennem frivillige Gaver, forstaar man jo nok, at Menighedsraadet gerne vil have saa gode Betingelser som muligt, for at Gaven ikke skal blive for trykkende i Fremtiden — det kan en Gave nemlig ogsaa blive.

Jeg tror at kunne sige, at man baade fra Menighedsraadets og Menighedens Side i Vangede er meget glad for at faa disse Lokaler til Disposition for Arbejdet, og særlig er man glad for at faa sin egen Kirkesal, saa alle kirkelige Handlinger fremtidig kan udføres i selve Vangede.

M. E. Jensen: Jeg er saa heldig at have nedskrevet de første Bemærkninger, jeg fremsatte, og som foranledigede den højtærede Formand til senere at tale om Utilfredshed blandt Modtagerne af denne Gave, om Uvilje o. s. v. Det sagde jeg ikke noget om; jeg sagde, at det under denne Sags hidtidige Gang nu og da har været fremholdt, at det var noget besværligt at faa den igennem, og deroverfor bemærkede jeg, at hvis der har været Besværligheder ved at føre Sagen igennem til det, vi har naaet i Dag, stammede disse Besværligheder ikke fra min Side eller min Gruppes Side. Og jeg fandt Anledning til at gøre disse Bemærkninger, fordi disse Besværligheder har været fremholdt noget stærkere, synes jeg, end jeg har været glad ved.

Der er ganske særlige Forhold til Stede i Vangede; de er ikke nær saa godt stillet, ja, langt fra saa godt stillet i økonomisk Henseende derovre, som Befolkningen er det i Kommunens andre Sogne; der trænges virkelig til det Arbejde, der nu skal gøres ud fra disse Lokaler, og man kan saa meget roligere støtte det, som man jo har været inde paa tidligere at skænke 20,000 Kr. til en Kirke i Skovshoved og 20,000 Kr. til Kirken i Hellerup. Naar jeg før talte om, at Beløbet var fikseret til 30,000 Kr. for

Vangedes Vedkommende og iøvrigt en billig Handel — og det er det, det indrømmer jeg ogsaa; en Forrentning af 4 pCt. aarlig og ingen Udbetaling er en god Handel — saa maa dette ikke forstaas saaledes, at jeg mente, at man ikke skulde være glad eller tilfreds derved. Og efter det Kendskab, jeg har til Menighedsraadsmedlemmerne, er de ogsaa tilfredse dermed og glade derfor. Hvorfor skulde de være andet? Men som vi ved, sidder de smaat i det og har svært ved at faa det til at slaa til, og derfor har vi ønsket, at Betingelserne havde været endnu bedre. Men det skal jeg ikke opholde mig ved nu; jeg har ikke villet sige, at der fra deres Side, som skulde modtage denne Gave, eller fra vor Side har været Utilfredshed med, at Flertallet er gaaet med til denne Indstilling. Det er vi selvfølgelig ikke utilfredse med, tværtimod, det er vi glade for. ligesom de andre.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling eller Afstemning over mit Forslag om at lade de to nævnte Punkter udgaa af Indstillingen, vil jeg sige, at jeg jo ikke saa gerne vil have mit Forslag forkastet, hvis det sættes under Afstemning. Jeg vil derfor foretrække, at der ikke finder Afstemning Sted, men at man. hvis det findes mere formaalstjenligt, lader Sagen gaa til 2den Behandling, for at man i Udvalget kan finde den rette Form.

Jeg henstiller imidlertid til den højtærede Formand om det skulde være nødvendigt at lade Sagen gaa til 2den Behandling. Der sker for saa vidt ingen Skade derved, som den kan blive behandlet om 8 Dage, men er det egentlig nødvendigt? Kan man ikke ganske roligt lade disse to Punkter udgaa, da vi jo alle — ogsaa fra min Gruppes Side — er enige om, at det, man har til Hensigt udelukkende er at sikre Kommunen mod, at dette Areal kan blive afhændet og benyttet paa servitutstridig Maade ved senere Bebyggelse. Jeg har ikke det fjerneste imod, at man til Sikring heraf indfører en Bestemmelse derom i selve Gavebrevet. Men er vi først naaet saa vidt, er vi enige herom, synes jeg godt, man kunde stryge disse to Punkter i Indstillingen. Jeg skal ganske overlade til den højtærede Formand hvilken Fremgangsmaade han mener er rigtigst: om Sagen kommer til 2den Behandling og bliver bestemt udformet, saa vi alle er klar over, hvilke Forbehold der tages, eller om vi blot skal lade de nævnte Punkter udgaa nu og overlade det til Ejendoms- og Byggeudvalget nærmere at formulere Indholdet af Gavebrevet. Dersom Sagen gaar til 2den Behandling, vil jeg bede om, at mit Forslag ikke sættes til Afstemning nu.

I Anledning af Blichfelds Bemærkning om Politibetjenten, der i Øjeblikket har Lejlighed i den ældste Skolebygning, vil jeg sige, at det er mig bekendt, at det paagældende Menighedsraad, der faar Disposition over Bygningen, efter hvad jeg underhaanden har erfaret, ikke vil have det fjerneste imod, at Manden bliver boende, til Bygningen engang skal nedrives i Anledning af Vejudvidelse. Der vil ikke være nogen som helst Vanskelighed ved, at vi sikrer Politibetjenten Bolig der, saalænge det overhovedet er gørligt, og den Side af Sagen vil derfor let kunne ordnes under de Forhandlinger, der eventuelt yderligere vil være at føre med Menighedsraadet.

Formanden: Med mine Bemærkninger før sigtede jeg ikke til M. E. Jensen. Jeg ved ikke, om M. E. Jensen stadig har den Tro, at naar der bliver udtalt et eller andet her i Salen, gælder det altid ham; det er ikke Tilfældet. Jeg sigtede til de Udtalelser, som faldt fra Grønbechs Side, og som ikke syntes at give Udtryk for nogen særlig Taknemmelighed eller nogen særlig Glæde. Det var ikke saaledes, at Glæden ligefrem lyste ud af hans Ord; det var det, jeg havde troet; jeg havde ventet, at man med aabne Arme og med begge Hænder vilde tage imod denne Gave og sige: Tak, det er en herlig Gave, Kommunen giver os. Der var ligesom et vist Forbehold i Grønbechs Udtalelser. Kan de aldrig faa nok?... (Grønbech: Nej!)... Ja, man kunde fristes til at sige: Kan de aldrig faa nok? Jeg ved meget vel, at de kan faa nok, men jeg synes ogsaa, at det er et saadant Tilbud, at man virkelig maa tage derimod med stor Tak. Det kan siges, at man skal tage Hensyn til Vangede, men som den ærede Udvalgsformand (Kr. Larsen) før sagde, har vi ogsaa andre Hensyn at tage, dels til Kommunen i Almindelighed, dels ogsaa til Kommunens økonomiske Forhold i Særdeleshed.

Imidlertid er dette nu klaret, og man er virkelig glad, selv om man ikke har forstaaet at give de rette Udtryk for denne Glæde.

M. E. Jensen var i sit første Foredrag inde paa at omtale, at der har været Besværligheder ved Gennemførelsen af denne Sag. Det vil jeg godt tro; det er der ved alle Ting i denne Verden, men at der fra nogen Side indenfor Kommunalbestyrelsen skulde være givet særlig Udtryk for Besværlighederne eller være gjort det vanskeligt at komme til Vejende med denne Sag, tror jeg ikke, man kan fastholde. Fra første Færd, da jeg fik Kendskab til denne Tanke, tiltalte den mig ganske overordentligt, og ved hvilken som helst Lejlighed jeg har talt med mine ærede Kolleger om

denne Sag, ved jeg, at jeg varmt har støttet den. Jeg tror derfor ikke, at man som M. E. Jensen — der har en vis Evne til at faa et agitatorisk Moment i en Sag — kan sige, at „Flertallet er gaaet med hertil"; man kunde med samme Ret sige, at Mindretallet er gaaet med dertil. Men man kan hverken sige det ene eller andet; man kan hverken tale om, at Flertallet er gaaet med, eller at Mindretallet er gaaet med, ingenlunde. Det er os allesammen, som har vist fuld Forstaaelse af, hvad det gælder i denne Sag, og i fuld Forstaaelse fra alle Sider siger vi: Her er en Gave, og den byder vi af et godt Hjerte i den sikre Forvisning, at Modtagerne vil vide at anvende den paa rette Maade.

Jeg er enig med M. E. Jensen i, at under de foreliggende Omstændigheder og ogsaa under Hensyn til den ærede Udvalgsformands Udtalelse, som jeg opfattede som imødekommende overfor M. E. Jensens Ønske om, at de nævnte to Punkter kunde redigeres paa en lidt anden Maade, er der ingen Anledning til at stemme over det stillede Forslag. Naar vi fra alle Sider er enige om — og der har ikke været fremsat Udtalelser derimod — at man paa en eller anden Maade skal tage et Forbehold, og om, at dette skal gaa i den Retning, M. E. Jensen har antydet, at man sikrer sig mod en vilkaarlig Bebyggelse, sikrer sig, at den eventuelle Bebyggelse — som Kr. Larsen nævnede — kommer til at svare nogenlunde til den eksisterende og ikke bliver til Gêne for de omboende, har jeg ikke noget imod, at disse to Punkter udgaar af Indstillingen og erstattes af et Punkt, der giver Udtryk for Kommunalbestyrelsens Hensigt. Det forekommer mig dog, at Sagen er af saa stor Betydning, at vi alligevel ikke kan overlade til Ejendoms- og Byggeudvalget at omforme Indstillingen, men at Sagen maa tilbage til Kommunalbestyrelsen, saa det bliver denne, der træffer den endelige Bestemmelse. Jeg tvivler ikke om, at det vil lykkes Ejendoms- og Byggeudvalget — navnlig naar det ved, at Sagen skal frem igen i Kommunalbestyrelsen — at naa til en enstemmig Indstilling, som klarer dette Forhold, saa Sagen kan gaa glat igennem i næste Kommunalbestyrelsesmøde.

Jeg tror iøvrigt ikke, at det behøver at vente til næste offentlige Møde. Maaske Udvalget mellem det offentlige og det lukkede Møde kunde holde et Møde og formulere en Indstilling, som saa kunde komme til Behandling og Vedtagelse i det lukkede Møde allerede i Aften. Der er intet til Hinder for, at man paa samme Aften kan foretage 2den Behandling af en Sag.

Keiser-Nielsen: Jeg sidder efterhaanden og bliver helt

bange for, at M. E. Jensen, da der nu fra alle de andre Gruppers Side har lydt Udtalelser om, at det ikke var dem, som har skabt Besværligheder for denne Sags Gennemførelse, skulde tro, at det er min lille Gruppe, der har været imod Sagen. Jeg vil derfor gerne udtale, at fra min Side har der aldrig været Besværligheder for denne Sags Gennemførelse.

M. E. Jensen: Maa jeg sige til den højtærede Formand, at jeg aldrig med mine Bemærkninger om Besværlighederne har tænkt paa den højtærede Formand. Tværtimod, jeg ved godt, at Formanden personlig føler og handler saa stærkt for denne Sag som nogen i denne Sal; det ved jeg ganske sikkert. Men hvis Formanden havde vidst det, jeg ved, og hvis Formanden havde overværet de Forhandlinger, jeg har overværet, vilde Formanden vist forstaa, at jeg ved denne Lejlighed har ønsket at gøre en Bemærkning om — ikke for at skabe nogen Agitation, aldeles ikke, i denne Sag; jeg ønsker netop ikke, der skulde gaa Agitation i denne Sag — at det har været fremholdt ikke blot overfor os selv, men ogsaa overfor udenforstaaende, at der har været saadanne Besværligheder. Den højtærede Formand vilde forstaa, at jeg har fundet Anledning til at gøre denne Bemærkning, hvis han vidste, hvad jeg ved om denne Sag.

Formanden: Det ved jeg ikke; jeg holder mig til, hvad der foreligger for Kommunalbestyrelsen, og det maa vi holde os til, naar vi behandler Sagerne i Kommunalbestyrelsen. Hvad der foregaar udenfor denne Sal og siges udenfor denne Sal, hvad enten man nu personlig har overværet de paagældende Samtaler eller Forhandlinger, eller man har haft et ekstra Hørerør og paa den Maade overværet en Samtale, der iøvrigt er ført pr. Telefon, kender jeg ikke, og det kan vi ikke beskæftige os med her. Vi maa holde os til de Udtalelser, der falder her, og de er i denne Sag fra alle Sider uden Undtagelse, ogsaa fra det mindste Mindretals Side gaaet ud paa, at man skulde stille sig velvilligt overfor denne Sag.

Hermed overgik Sagen til 2den Behandling, der fandt Sted senere paa Aftenen, i lukket Møde, hvor Ejendoms- og Byggeudvalget indstillede, at Bestemmelserne om, at den overdragne Grund kun maa anvendes til kirkeligt Brug og til Støtte for Menighedsarbejdet, samt om, at Kommunens Skøn er afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den skete Benyttelse er i Overensstemmelse med disse Formaal, udgaar, og at der i Stedet indsættes følgende:

„Den overdragne Grund maa af Overtagerne kun anvendes til kirkeligt Brug, til Menighedsarbejdet eller til andre kulturelle Formaal. Afhændes Grunden, paalægger Kommunalbestyrelsen de Servituter, som den til den Tid maaatte anse for passende."

Formanden foreslog, at der til Ordene „Kommunen beholder det efter dens Skøn fornødne Areal til Udvidelse af Vangedevej" føjes, „dog beholder Menighedsraadet Brugsretten af Arealet, indtil dette skal benyttes af Kommunen".

De stillede Ændringsforslag vedtoges, hvorefter Indstillingen, saaledes ændret, vedtoges enstemmigt.

3. **Ydelse af Laan til Tjørnegaardsskolen til Hjælp til Anskaffelse af et Flygel.** (U. 359—1924).

Formanden: Der foreligger et Andragende fra Skoleinspektør Gammelgaard, Tjørnegaardsskolen, om et rentefrit Laan paa 800 Kr., at afdrage i Løbet af 4 Aar, til Betaling af Restkøbesummen for et til Skolen anskaffet Flygel.

Man har samlet 500 Kr. sammen ad privat Vej, men mangler 800 Kr. Andragendet er varmt anbefalet af Skoledirektøren; det har været behandlet i Skoleudvalget, hvor et Flertal indstiller at imødekomme Andragendet, medens et Mindretal (Blichfeld) foreslaar, at man yder de 800 Kr. som Gave.

Sagen har derefter været til Behandling i Administrationsudvalget. Paa et Flertals Vegne indenfor dette Udvalg — Toldbergs og egne Vegne — skal jeg indstille, at Andragendet imødekommes, medens ogsaa her et Mindretal (Christensen) har sluttet sig til Blichfelds Forslag om at yde Beløbet som Gave.

Ved at følge Flertallets Indstilling imødekommer man det Andragende, som er fremsendt. Det synes mig, at man kommer noget for langt ud, naar man som Mindretallet foreslaar, ikke alene vil give Andragerne det, de beder om, men yderligere give dem Tilskud. Jeg anbefaler derfor Flertallets Indstilling, saaledes at man her stiller sig paa samme Maade, som Kommunalbestyrelsen gjorde, da der for nogle Aar tilbage var Tale om Anskaffelsen af et Klaver til Maglegaardsskolen.

Christensen: Som Mindretal indenfor Administrationsudvalget skal jeg tillade mig at anbefale, at Kommunalbestyrelsen yder Skolen dette Beløb som Gave. Min ærede Partifælle (Blichfeld) vil iøvrigt som Medlem af Skoleudvalget nærmere motivere sit Standpunkt; han har i sin Tid rejst Sagen, da vi talte

om Anskaffelsen af et Orgel til Øregaard Gymnasium; det er derfor rimeligt, at han ogsaa motiverer den foreliggende Mindretalsindstilling.

Blichfeld: Det kan sommetider se ud, som om den højtærede Formand ikke tror, at jeg tager fuldt Hensyn til hans Udtalelser her i Raadet, men i Dag, i det konkrete Tilfælde, vi nu skal behandle, skal jeg med Henblik paa de Udtalelser, som Formanden for et Øjeblik siden fremsatte overfor M. E. Jensen, nemlig: „Lad os holde os til, hvad der er sagt i denne Sal", tage hans Henstilling til Følge.

Det er rigtigt, som Christensen bemærkede, at jeg har rejst denne Sag i Skoleudvalget; nu kommer den til mig og mine Kolleger gennem Administrationsudvalget. Allerede dette er lidt for sig. Jeg mindes, at den Gang man skulde have et lignende Instrument til Øregaard Gymnasium, kom Sagen frem gennem Skoleudvalget, som havde behandlet den. Nu er det fra Administrationsudvalget, Sagen kommer, jeg ser ikke Forskellen mellem disse to Tilfælde — jo, jeg ser den nok, men jeg forstaar den ikke.

For at holde os til Kendsgerningerne maa jeg maaske ganske kort referere, hvad Toldberg paa Skoleudvalgets Vegne udtalte, da han forelagde os Sagen om Anskaffelse af et Orgel til det nye Øregaard Gymnasium; Toldberg udtalte:

„Der foreligger en Skrivelse fra „Plockrossianersamfundet" og Skolenævnet ved Øregaard Gymnasium vedrørende et Orgel til Øregaard Gymnasium.

I Skrivelsen udtales bl. a., at en Kreds af forhenværende Elever (Plockrossianersamfundet), Forældre og andre Venner af Skolen har indsamlet et Beløb til Anskaffelse af et Orgel til Festsalen i det ny Øregaard Gymnasium. Man venter at komme til at raade over ca. 7000 Kr. til dette Formaal, men ønsker anskaffet et Orgel (fra Orgelbygger Frobenius, København) til 10,500 Kr. og forespørger, om Kommunalbestyrelsen maatte være villig til at modtage en saadan Gave og altsaa give sit Samtykke til, at de nødvendige Forarbejder bliver gjort, inden Byggearbejdet ved Skolen bliver færdigt, samt om det kan forventes, at den vil bidrage de i ovennævnte Anskaffelsessum manglede 3500 Kr."

Han udtaler saa videre, at man kan ikke yde dette store Beløb, fordi man skal spare; Kommunen kan ikke strække sig længere end til at give den Sum, som den havde været nødt til at

give til et stort Harmonium, som kunde benyttes i Salen, nemlig 1500 Kr., og paa Skoleudvalgets Vegne anbefaler han, at dette sker.

Man blev saa enig om at ville bevilge disse 15 Kr., og Toldberg siger til en Bemærkning fra min Side om, at jeg ventede, at Kommunalbestyrelsen, naar engang Talen blev om Anskaffelse af et Instrument til den fattige Tjørnegaardsskole, vilde stille sig ligesaa velvilligt, at han var sikker paa, „vi er alle enige om", sagde han, at Kommunalbestyrelsen i sin Helhed til den Tid vil stille sig lige saa velvilligt overfor Tjørnegaardsskolen som her overfor Øregaard Gymnasium.

I Aften foreslaar man fra Flertallets Side at yde Skolen et Laan, og man siger, der er ikke Anledning til at give mere, end de ønsker, og de andre Skoler har ogsaa klaret sig paa denne Maade. Ja, det er sandt, at de har klaret sig saaledes hidtil, men mellem det Laan, vi ydede Maglegaardsskolen, og nu Spørgsmaalet om et Laan til Tjørnegaardsskolen, ligger der dette, at vi har bevilget et Beløb af 1500 Kr. til Øregaard Gymnasium som Gave til et akkurat lignende Formaal. Derfor synes jeg, at vi, hvis man da vil yde Ret og Skel til alle Sider, skulde bevilge Tjørnegaardsskolen dette Beløb. Hvorfor skulde vi give denne Skole langt mindre, end vi har givet den anden til samme Formaal, til samme Glæde, til samme Udvikling for Skolen? Jeg begaar ikke noget forkert ved nu, da man ikke vil yde Tjørnegaardsskolen dette Beløb som Gave, at drage frem for Kommunalbestyrelsen Toldbergs Udtalelser om, at man vilde stille sig lige saa velvilligt overfor denne Skole som overfor Øregaard Gymnasium. Og der er saa meget mere Grund til at yde Tjørnegaardsskolen denne Gave, som den Offervillighed, der er lagt til Grund for Flyglets Anskaffelse i det i Virkeligheden langt daarligere stillede Vangede, er saa rosværdig og paaskønnelsesværdig, at man nok fra Kommunens Side kunde række dem en hjælpende Haand, selv om de har søgt paa den Maade, de er vant til at søge paa fra Folkeskolens Side.

Formanden: De 1500 Kr. til Øregaard Gymnasium, som Blichfeld nævner, blev bevilget for at der kunde foretages de fornødne Byggeforanstaltninger til Placering af Orglet. Orglet kostede 15,000 Kr., Kommunen har ydet et Tilskud paa 10 pCt. Og ved Anskaffelse af Klaver til Maglegaardsskolen og Hellerup Skole har Kommunalbestyrelsen baaret sig ad paa samme Maade, som Flertallet foreslaar her, nøjagtig paa samme Maade.

Og vil man tage Forholdet ved Øregaard Gymnasium til Lede-

traad, vil man se, at det ogsaa bliver den samme Fremgangsmaade Der ydede vi en $^1/_{10}$ af, hvad Orglet kostede; en Tiendedel af 1300 Kr., som dette Klaver skal koste, er 130 Kr.; jeg skulde tro — men det er ikke saa lige at regne ud i en Fart — at et rentefrit Laan paa 800 Kr., som skal afbetales i Løbet af 4 Aar, ikke vil være ret langt fra at betyde det samme som ca. 130 Kr. Saa selv om man vil bruge dette Udgangspunkt og helt se bort fra, hvorledes man har baaret sig ad tidligere overfor Maglegaardsskolen og Hellerup Skole, er virkelig det sket Fyldest ved denne Flertalsindstilling, der var stillet i Udsigt: Vi har stillet os velvilligt og giver netop det, Skolen andrager om.

Næsted: Jeg kan ikke huske, hvad der blev sagt ved den Lejlighed, Blichfeld talte om før; vil Blichfeld ikke læse Toldbergs Udtalelser op for os.

Blichfeld: Jo, med Fornøjelse. Toldberg siger — det var i offentligt Møde den 18. December f. A. — følgende:

„Der foreligger en Skrivelse fra „Plockrossianersamfundet" og Skolenævnet ved Øregaard Gymnasium vedrørende et Orgel til Øregaard Gymnasium.

Skoleudvalgets Formand (Næsted) har anmodet mig om at forelægge denne Sag, jeg haaber at Skoleudvalgets øvrige Medlemmer ikke har noget at erindre derimod.

I Skrivelsen udtales bl. a., at en Kreds af forhenværende Elever (Plockrossianersamfundet), Forældre og andre Venner af Skolen har indsamlet et Beløb til Anskaffelse af et Orgel til Festsalen i det ny Øregaard Gymnasium. Man venter at komme til at raade over ca. 7000 Kr. til dette Formaal, men ønsker anskaffet et Orgel (fra Orgelbygger Frobenius, København) til 10,500 Kr., og forespørger, om Kommunalbestyrelsen maatte være villig til at modtage en saadan Gave og altsaa give sit Samtykke til, at de nødvendige Forarbejder bliver gjort, inden Byggearbejdet ved Skolen bliver færdigt, samt om det kan forventes, at den vil bidrage de i ovennævnte Anskaffelsessum manglende 3500 Kr., et Beløb, der vilde svare til Prisen paa et godt Harmonium.

Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen modtager denne Gave.

Den store Sal i Øregaard Gymnasium vil trænge til et Orgel. Vi har derimod under de Tider, man lever i, hvor man skal være saa sparsommelig som muligt, ment, at Kommunen ikke burde strække sig videre end til at give den Sum, som vi havde været nødt til at anvende paa et stort Harmonium,

som kunde benyttes i Salen, nemlig 1500 Kr., og paa Udvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at der ydes et kontant Bidrag paa 1500 Kr., der tillige skal tjene til Dækning af de Udgifter, som foranlediges ved Byggearbejdet i Anledning af Orglets Placering.

Det er Udvalgets Tanke, at de paagældende saa enten maa se at samle de resterende Penge ind eller maaske gøre Orglet lidt mindre, med færre Stemmer.

Og endelig skal jeg indstille, at der gives Tilladelse til, at de nødvendige Forarbejder foretages."

Jeg gør derefter Rede for mit Standpunkt i denne Sag; det maa maaske være mig tilladt at minde om, at jeg gik beredvilligt med til Forslaget og mindede kun samtidig om, at vi jo ogsaa havde en Folkeskole, Tjørnegaardsskolen, under Opførelse, og at den ogsaa til sin Tid vilde faa Brug for et Klaver eller Harmonium, og Toldberg siger saa videre: „Jeg maa dog sige, at da Blichfeld fremsatte denne Bemærkning i Skoleudvalget, var vi andre enige om at udtale, at man ikke kunde tage Standpunkt til et Spørgsmaal, som ikke forelaa, men at vi fra vor Side, ligesaa lidt som sikkert Kommunalbestyrelsen i sin Helhed vilde stille os uvilligt overfor Tjørnegaardsskolen, hvis den fremsatte en berettiget Anmodning, paa samme Maade, som vi overhovedet altid stiller os velvilligt overfor Skolerne."

Nu foreligger denne Anmodning fra Tjørnegaardsskolen, og saa vil man alligevel ikke bevilge den dette Beløb. Jeg kan ikke paa nogen Maade gaa med til den Udredning af Tallene, som den ærede Formand fandt paa, og som, idet han opstillede dem, lød ret besnærende. Her er det reelle dette, at Kommunalbestyrelsen har givet Øregaard Gymnasium til Anskaffelse af et Orgel 1500 Kr. kontant efter Indstilling fra Ordføreren for den store Gruppe i den paagældende Sag (Toldberg). I dette Tilfælde er der Tale om et Beløb af 800 Kr. til en Skole, som ogsaa hører under Gjentofte Kommunes Forsorg; de to Ting stiller jeg op mod hinanden og anbefaler varmt endnu engang ærede Medlemmer at følge Mindretallet i denne Sag. Thi, som jeg pegede paa før, mellem den Fremgangsmaade, vi tidligere har anvendt overfor Folkeskolerne, og det foreliggende Tilfælde, ligger Anskaffelsen af et Orgel til Øregaard Gymnasium, den overtagne Skole, og derfor finder jeg, at man godt i dette Tilfælde kunde stille sig ligesaa velvilligt og yde de 800 Kr., der i Virkeligheden jo kun er det

halve af, hvad vi bevilgede Øregaard Gymnasium, som en Gave; jeg kan og vil ikke se anderledes paa denne Sag!

Formanden: Her er det reelle, at vi efter Flertallets Indstilling imødekommer det foreliggende Andragende.

Næsted: Toldberg mente med sine Udtalelser, at vi skulde stille os velvilligt overfor et eventuelt kommende Andragende fra Tjørnegaardsskolen, og det er netop det, vi gør ved at følge Flertallets Indstilling.

Ved Øregaard Gymnasium var Forholdet det, at Kommunen ydede det Beløb der var nødvendigt for at foretage nogle Bygningsforanstaltninger, saa Orglet i det hele taget kunde blive installeret; dertil medgik det meste af denne Bevilling paa 1500 Kr.; til Rest var nogle faa Hundrede Kroner, som de fik kontant. Men vi maa ikke se bort fra, at det ved Øregaard drejede sig om et Orgel til en Værdi af over 10,000 Kr., som var skænket Skolen som Gave — det gør en ikke ringe Forskel.

Blichfeld: Nej, den Fortolkning, Næsted nu vil gøre af de citerede Udtalelser, er ikke rigtig, den strider ganske mod de faktiske Forhold. Thi Forholdet er det, at man har ydet et stort Tilskud til een Skole, men ikke agter at gøre det, naar det gælder en anden Skole. Det kan man ikke komme udenom, men det agter jeg ikke at være med til!

Keiser-Nielsen: Var der ikke i Toldbergs Udtalelser en Bemærkning om, at 1500 Kr. svarede omtrent til, hvad et godt Harmonium vilde koste. Imidlertid har de selv ved Øregaard Gymnasium villet have et stort Orgel, og saa sagde vi fra Kommunens Side — jeg tror ogsaa, det gik saaledes til i Skoleudvalget: Vi kan ikke gaa med til at give Skolen et stort Orgel, men vi kan tilbyde den, hvad et Harmonium, tilstrækkelig stort til at fylde Festsalen, vilde koste. Det er ganske tilsvarende, naar Blichfeld foreslaar Kommunalbestyrelsen at stille sig velvilligt og give helt ud, hvad et Flygel vil koste; et Flygel er ikke saa lidt billigere end et Orgel, og de har heller ikke i Tjørnegaardsskolen saa stor en Sal, at et Harmonium skulde være nødvendigt for at fylde den.

Jeg vil gerne sætte Fingeren paa dette ene, som jeg bestemt tror var fremme i Udvalgets Forhandlinger, og som forresten ogsaa tydelig fremgaar af Toldbergs Udtalelser, at Kommunen skulde give helt ud, hvad et Harmonium vilde koste, som kunde fylde Festsalen i Øregaard Gymnasium.

M. E. Jensen: Maa jeg spørge den højtærede Formand, om det kunde tænkes, at man fra Flertallets Side, hvis der havde fore-

ligget et Andragende fra Tjørnegaardsskolen om at faa et Flygel foræret, vilde være gaaet med dertil? Er det Tilfældet, kan vi blot lade Sagen gaa til 2den Behandling og saa i Mellemtiden fremskaffe et Andragende af et helt andet Indhold fra Skolen; det lader sig vist overmaade let gøre. Under Hensyn til de vanskelige Forhold, har man rimeligvis fra Vangede Skoles Side ikke turdet anmode om mere, end her er nævnt, men hvis det skal være en Betingelse for at yde de 800 Kr. som Gave, at der foreligger et direkte Andragende derom, kan det nemt fremskaffes.

Formanden: Nej, jeg tror ikke, at M. E. Jensen skal gøre sig nogen Forventning om, at jeg vil svare paa, hvorledes jeg vil stille mig til et Andragende, som ikke foreligger; det bør man ikke gøre.

Jeg stiller mig overfor det foreliggende Andragende saaledes. at jeg paa Flertallets Vegne har indstillet, at det imødekommes, og videre synes jeg ikke, man kan stille sig til noget Andragende. Jeg har aldrig hørt, at man sendte et Andragende tilbage og sagde til Vedkommende: Undskyld, men vil De ikke have noget mere? Det er i hvert Fald aldrig forekommet i den Tid, jeg har haft den Ære at sidde i offentlige Forsamlinger.

Og Forholdet er det — det maa man ikke glemme — at vi imødekommer det foreliggende Andragende, og at vi derved stiller os præcis paa samme Maade, som man har stillet sig overfor lignende Andragender fra Maglegaardsskolen og Hellerup Skole.

Blichfeld: Maa jeg understrege Toldbergs Udtalelser fra Mødet den 18. December endnu engang, for det er efter min Opfattelse det centrale i denne Sag. Toldberg foreslaar som fungerende Formand for Skoleudvalget og Flertalsgruppens Ordfører, at der ydes Øregaard Gymnasium 1500 Kr. kontant, hvilket svarer til det Beløb, man kunde anskaffe et saa stort Harmonium for, som man havde været nødt til at give Skolen.

Jeg holder mig til de Ord, der er faldet i Salen!

Her foreligger et Andragende, som er sat op paa samme Melodi, som Folkeskolen er vant til, naar den søger Kommunalbestyrelsen om noget. Blandt den Befolkning i Vangede, som er daarligt økonomisk stillet, samler man et stort Beløb sammen til Anskaffelse af et Flygel, et Beløb, der i Virkeligheden maa fylde en med Beundring, og saa søger de Kommunen om et Laan til Restudbetalingen, idet Lærerne gaar i Kaution derfor!

Den højtærede Formand mener, det vilde være ganske enestaaende, om man skænkede Skolen disse 800 Kr. Det vilde det alderes ikke. Det reelle i dette Forhold er dette, at Kommunen

til en anden Skole, uden at der fra denne var vist samme Offervillighed, som her er Tale om, bevilgede 1500 til akkurat samme Formaal, her er Tale om, og Toldberg udtalte paa Flertallets Vegne, at man vilde stille sig ligesaa velvilligt, naar det til sin Tid maatte dreje sig om Tjørnegaardsskolen! Jeg kan derfor stadig ikke se rettere, end at Kommunen maa yde Tjørnegaardsskolen de 800 Kr .som Gave, og jeg anbefaler endnu engang varmt mine ærede Kolleger at stemme for Mindretallets Indstilling.

Mindretallets Indstilling forkastedes derpaa med 6 Stemmer mod 5; 1 Medlem stemte ikke.

Flertallets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

4. **Andragende fra Gjentofte Kommunelærerforening om Ændring af Tilsynet paa Skolernes Legepladser.** (U. 85—1924. Se off. Møde den 25. Marts 1924).

Næsted: Spørgsmaalet om Ændring af Tilsynet paa Skolernes Legepladser gaar helt tilbage til 1920; da var et Andragende fra Lærerne fremme i Skoleudvalget, og vi vedtog en Indstilling, som gik ud paa, at man gerne ønskede at gaa med til en saadan Fastsættelse af Betaling for Tilsyn paa Legepladserne, og til den Ende fik man optaaget et Beløb paa det kommende Budget til Afholdelse af disse Udgifter.

Imidlertid blev Forholdene saaledes, at der ikke paa det daværende Tidspunkt fremkom noget endeligt Forslag om Udbetaling af det Beløb, der var afsat paa Budgettet, og derefter har Sagen hvilet indtil for ca. ½ Aar siden, da der atter kom et Andragende fra Kommunelærerforeningen om det samme Forhold. Dette Andragende foreslog vi fra Skoleudvalgets Side henlagt til Budgetbehandlingen, idet et Flertal af Udvalget udtalte sin Sympati for Forslaget, og en Behandling i Økonomiudvalget har nu fundet Sted.

Maa jeg her gøre den Bemærkning, at Forslaget er stærkt støttet af Skoledirektøren og alle Skoleinspektørerne.

Om Sagens Realitet skal jeg oplyse, at som Forholdene er nu, har samtlige Lærere og Lærerinder varetaget Tilsynet paa Legepladserne. Men der har været adskillige Mangler derved; der har for Eks. manglet Ensartethed i Ledelsen, og det var heller ikke altid sikkert, at de Lærere, man havde til Raadighed, netop havde de Evner, som er nødvendige for at lede denne Del af Skolens

Arbejde. Dertil kom, at Lærerne ofte var sysselsatte med Forberedelsen til den følgende Time, for Eks. ved Fremtagelse af de naturhistoriske og fysiske Genstande eller ved at lægge til Rette i Tegnesalen og lign., kort sagt Tilsynet kom efterhaanden til at hvile paa forholdsvis faa Personer, hvilket i og for sig var ganske uretfærdigt.

Skoledirektøren mener, at hvis der forlanges Fasthed, Ensartethed og Præcision paa dette Omraade, maa Tilsynet overlades til en enkelt eller et Par enkelte Lærere, men det kan man efter min Mening ikke gøre uden samtidig at give Honorar derfor. Dette har man da ogsaa indset langt tidligere indenfor Statsskolerne og de tidligere private Skoler, som jo ellers ikke var for flotte; der har man altid givet Betaling for Tilsynet paa Legepladsen, og i de Aar, der er gaaet siden Overtagelsen, har Københavns og Frederiksberg Kommuner indført Betaling for dette Tilsyn. Herude er det, saavidt jeg ved saaledes, at ved en enkelt Skole har Lærerne af deres egen Lomme betalt en Kollega for at føre dette Tilsyn paa Legepladsen.

Paa et Flertals Vegne indenfor Skoleudvalget skal jeg indstille, at der paa Budgettet for 1925—26 opføres et Beløb til hver enkelt Skole til Inspektion.

Et Mindretal af samme Udvalg forbeholder sig sin Stilling.

Et Flertal af Økonomiudvalget (Parkov, Næsted, Christensen og Houborg) indstiller, at der fra 1. April n. A. ydes Vederlag for Tilsyn paa Skolernes Legepladser, og at der hertil paa Budgettet opføres 600 Kr. til hver Skole eller 3,600 Kr.

Et Mindretal af samme Udvalg (Toldberg) indstiller, at der ikke ydes Vederlag for det nævnte Tilsyn.

Et andet Mindretal (Lauritz Pedersen) forbeholder sig sin Stilling.

Grønbech: Det er lidt uheldigt, at de to Medlemmer, som har taget Særstilling indenfor Økonomiudvalget (Toldberg og Lauritz Pedersen) ikke er til Stede.

Da ogsaa jeg har taget Særstilling, nemlig indenfor Skoleudvalget, vil jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord. Naar jeg har taget Særstilling, skyldes dette nærmest, at jeg mente, at det vilde have en gavnlig Indflydelse baade paa Børnene og de Lærere, som skulde udføre Inspektionen, om det blev overladt til en enkelt, idet han vilde komme i nærmere Kontakt med Børnene.

Nu har jeg imidlertid erfaret, at man allerede ved en enkelt Skole er gaaet over til at have en enkelt Lærer som Inspektør paa Legepladsen, idet saa de andre Lærere ved Skolen betaler

ham et vist Beløb for at føre dette Tilsyn. Naar Forholdet er saaledes — jeg ved ikke, om det er ved flere Skoler, eller kun ved den enkelte Skole, jeg har hørt om — gælder de Betragtninger, jeg i sin Tid anstillede, ikke længere; saa er der kun den anden Side af Sagen tilbage, den økonomiske, og der var Toldberg og og jeg i Skoleudvalget enige om, at det i Virkeligheden var et Tillæg til Lærerlønningerne, men da hverken Toldberg eller Lauritz Pedersen som sagt er til Stede, og da den første Motivering for min Tanke er bortfaldet, skal jeg ikke her i Salen holde strængt paa mit tidligere indtagne Særstandpunkt.

Volmar Jensen: Da Sagen var fremme første Gang, nu i Foraaret, blev den henvist til Økonomiudvalget, til Budgetbehandlingen. Man skulde tro, at naar den blev henvist til Økonomiudvalget, var det, fordi den skulde paa Budgettet, og at det derfor havde været mere naturligt, om den var bleven behandlet under Budgetbehandlingen i Stedet for nu. Jeg vil derfor indstille, at Sagen udgaar og optages ved Budgetbehandlingen.

Formanden: Sagen har været Genstand for Økonomiudvalgets Overvejelser, og Midlerne er stillet til Raadighed, forudsat at Budgettet bliver vedtaget i den foreliggende Form. Men dermed er Sagen ikke afgjort, det er ikke givet, at Beløbet kan udredes; der skal en særlig Vedtagelse til, og det er netop for at faa fremskaffet denne Vedtagelse, at man har forelagt Sagen i Aften.

Volmar Jensen: Saa forstaar jeg slet ikke, hvorfor Sagen skal frem; naar Beløbet er optaget paa det kommende Budget, er alt jo sket Fyldest. Hvorvidt vi vil bruge Pengene til den Tid, altsaa fra 1. April 1925, skal vi ikke træffe Bestemmelse om i Aften; der er god Tid til at diskutere, hvorvidt Beløbet skal bruges eller ej.

Formanden: Det er mange Maaneder siden, at denne Henvendelse blev rettet til Kommunalbestyrelsen, og derfor har vi ment at ville træffe Afgørelsen i Aften. Budgettet er et Overslag, ikke nogen Bevilling. Naturligvis er der visse Dele af Budgettet, som er Bevillinger, for Eks. alle Lønninger o. s. v. Men naar nye Lønninger bliver opført, har man ikke Lov til at udbetale dem, med mindre der foreligger en Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen. Og det er netop denne Vedtagelse, som paa Forslag af et Flertal af Skoleudvalget og varmt anbefalet af Skoledirektøren gerne skulde finde Sted i Aften, idet Forslaget, som alt nævnt af den ærede Formand for Skoleudvalget (Næsted) og-

saa et vedtaget og anbefalet af et Flertal indenfor Økonomiudvalget.

Volmar Jensen: Beløbet er opført paa Budgettet for 1925—26 og kan saaledes først komme til Udbetaling til næste Aar, men Beløb, der er opført paa Driftsbudgettet, plejer vi at betragte som bevilgede samtidig med, at vi vedtager Budgettet. Hvis man ikke i dette Tilfælde vil betragte Beløbet som bevilget samtidig med Budgettets Vedtagelse, maa det altsaa opføres og vedtages for sig, men dertil er der, som jeg sagde før, rigelig Tid, da Pengene i alle Tilfælde ikke kan komme til Udbetaling før efter 1. April 1925.

Formanden: Der er ikke noget til Hinder for at udsætte denne Vedtagelse, men jeg ser ikke nogen Grund dertil, da Sagen har været gennemdrøftet i Skoleudvalget, ligesom Økonomiudvalget har taget Stilling dertil; den synes mig fuldkommen moden til Afgørelse.

M. E. Jensen: Uden at blande mig i selve Sagen vil jeg sige, at jeg forstaar ikke rigtigt den højtærede Formands Udtalelser om Budgettet. For nu for Eks. Bilag 12, Tilskud til forskellige Formaal! Mig bekendt, har der aldrig været stillet Forslag om, at disse Penge skulde udbetales. Naar et Beløb er optaget paa Budgettet, og dette er vedtaget, skulde den paagældende Post efter min Opfattelse betragtes som bevilget til Udbetaling.

Formanden: Det er ikke tilstrækkeligt, at et Beløb er optaget paa Budgettet. Med Hensyn til Tilskud til forskellige Formaal, har vi en særlig Praksis, idet vi een Gang for alle har vedtaget, at naar en Afholdsforening havde saa og saa mange Medlemmer, skulde Tilskudet herfra være saa og saa stort. Dette er vedtaget een Gang for alle, og man har ikke fundet Anledning til at foretage nogen Ændring i denne Fremgangsmaade. Men saasnart der er Tale om Tilskud til en ny Forening, bliver Beløbet udtrykkelig nævnt og vedtaget. Ogsaa i Aften ved Forelæggelsen af Budgetforslaget for 1925—26 gjorde jeg opmærksom paa, at der var opført forskellige Andragender, som vi ikke havde nogen Vedtagelse for, og at de derfor vilde blive forelagt Kommunalbestyrelsen ved 1ste Behandling af Budgetforslaget, saaledes at Kommunalbestyrelsen kunde tage Stilling dertil, eventuelt imod Økonomiudvalgets Standpunkt, ligesom Kommunalbestyrelsen derved faar Lejlighed til eventuelt at bevilge Andragender, som vi fra Økonomiudvalgets Side ikke har ment at kunne imødekomme.

Christensen: Da Beløbet er opført paa Budgettet for

det kommende Aar, synes jeg, det vilde være rigtigst af Hensyn til den Maade, Andragendet er behandlet paa, at man vedtager i Aften, at Pengene skal bruges fra 1. April n. A. Som den ærede Formand nævnede, er det længe siden, at Andragendet indkom, og det blev da henvist til Økonomiudvalget, hvor vi ogsaa har behandlet det sammen med Budgettet; vedtager vi nu i Aften, at Pengene skal bruges, har man et rent og klart Standpunkt, saa træder Vedtagelsen i Kraft af sig selv fra 1. April 1925.

Blichfeld: Jeg forstaar ikke, der kan være saa meget at tale om. Jeg har opfattet Situationen saaledes, at der foreligger et nyt Spørgsmaal, som Kommunalbestyrelsen skal tage Stilling til; den kan vedtage Indstillingen eller forkaste den. Har man vedtaget Flertallets Indstilling, gaar Sagen sin naturlige Gang, og Pengene kommer til Udbetaling fra 1. April 1925.

Om det reelle i Sagen vil jeg sige, at den af Flertallet foreslaaede Ordning forekommer mig sund og fornuftig, og det er iøvrigt slet ikke sikkert, at hele det Beløb, som er opført, vil medgaa helt og holdent. Kendsgerningerne viser nemlig og Faktum er, hvad der ogsaa er anført i den Skrivelse, hvormed Lærerforeningen fremsender og motiverer Andragendet, at en hel Del af Lærerinderne til Tider, i barsk Vejr for Eks., ikke saa godt taaler at udføre dette Tilsyn, de bliver syge, og Kommunen maa betale Vikar for dem. Det er derfor muligt, at det Beløb, man sparer i Vikarudgifter, kan dække en Del af det opførte Beløb.

De Grunde, som den ærede Udvalgsformand (Næsted) før fremsatte til Støtte for Flertallets Indstilling, kan jeg fuldt ud tiltræde og understrege. Det er kun naturligt, at man faar dette Forhold ordnet; det er givet, at ikke alle Lærere, hvor udmærkede de end kan være, har netop de Egenskaber og Evner, som er nødvendige for at holde Disciplin, naar Børnene er, om jeg saa maa sige, frigjorte, og det kan Undervisningen i den følgende Time lide under.

Keiser-Nielsen: Foruden de Grunde, som den højtærede Formand nævnte, og som jeg fuldt ud billiger, vil jeg tilføje en anden Grund overfor Volmar Jensen, nemlig at det er denne Kommunalbestyrelse, som Andragendet er kommet til, det er denne Kommunalbestyrelse, som har behandlet det, det er denne Kommunalbestyrelse, som har henvist Andragendet til Økonomiudvalget, som nu har gennemgaaet det meget nøje og er fremkommet med en Indstilling, og det maa derfor ogsaa være denne Kommunalbestyrelse, som afgør Sagen. Hvis man nu, hvad man godt kan, som den højtærede Formand sagde, vil ud-

skyde Vedtagelsen til senere, udskyder man den til den nye Kommunalbestyrelse, hvilket imidlertid vilde være ganske urimeligt. Jeg forstaar ikke, hvorfor vi ikke kan vedtage Indstillingen, som den foreligger fra et Flertals Side i Aften, da det dog er os, der har behandlet Sagen.

Økonomiudvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa enstemmigt med 8 Stemmer; 2 Medlemmer stemte ikke.

5. **Andragende fra Gjentofte Kommunelærerforening om Ændring i Lærernes Pensionsforhold.** (Ø. 183—1924).

Formanden: Der foreligger et Andragende fra Gjentofte Kommunelærerforening om, at Kommunen, der iøvrigt ikke udreder Pensionerne til Lærere ved Folkeskolen, fremtidig vil udrede et Pensionsbeløb, der udligner Forskellen mellem den Lærerne i Henhold til Statens Pensionsregler tilkommende Pension og den Pension, som Kommunens andre Tjenestemænd i samme Lønklasse og paa samme Løntrin har Ret til ifølge Kommunens Pensionsregler.

Lærerne gør opmærksom paa, at de heller ikke vil opnaa saa stor Efterløn, som Lærerne i København oppebærer. Og det er rigtigt, selv om de har skudt lidt over Maalet, idet de siger, at Forskellen andrager ca. 300 Kr.; efter hvad vi kan se, bliver Forskellen kun 250 Kr., men det er selvfølgelig ogsaa Penge.

Saafremt vi imødekommer det foreliggende Andragende, vilde Lærerne herude imidlertid blive anderledes stillet end alle andre Lærere hele Landet over med Undtagelse netop af København. Men dette er ikke det eneste Hensyn, som gør, at vi ikke kan gaa med dertil; der er ogsaa Hensynet til de ret betydelige Udgifter, som følger med et saadant Forslag; det vilde kræve en yderligere Henlæggelse til Pensionsfonden af ca. 10,000—15,000 Kr. aarlig, og det synes vi fra Administrationsudvalgets Side ikke, at vi kan forsvare at foreslaa Kommunalbestyrelsen paa nærværende Tidspunkt, og paa Udvalgets Vegne skal jeg derfor — navnlig som sagt under Hensyn til at Lærerne herude vilde faa en Særstilling, sammenlignet med Lærerne over hele det øvrige Land, hvis man imødekom deres Andragende — indstille, at Andragendet afslaas.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

6. **Forslag til Vedtægt for Gjentofte Kommune i Henhold til Beværterlov af 29. Marts 1924.** (Ø. 107—1924).

Formanden: Det i sidste Møde nedsatte Nævn angaaende Beværtersager har været samlet for at overveje, hvilke Regler man skulde fastsætte i den Vedtægt, som i Henhold til Beværterloven af 29. Marts 1924 skal gælde for Gjentofte Kommune; Vedtægten, der skal stadfæstes af Erhvervsministeriet, fastsætter:

1. I hvilket Omfang Bevillinger skal kunne meddeles i Kommunen, jfr. Lovens § 13.
2. Tidsrummet for Bevillingernes Meddelelse, jfr. Lovens § 10.

For det første Punkts Vedkommende er vi kommet til en enstemmig Indstilling indenfor Administrationsudvalget, som gaar ud paa, at der gives Adgang til en Beværtning med Udskænkning af stærke Drikke for 1250 Indbyggere i Kommunen; det svarer til, at man skulde faa ca. 31 af denne Slags Forretninger herude, medens man i Øjeblikket, naar man regner alting med, har 25. Man maa tage Hensyn til, at der kan blive givet Bevillinger udenfor Bevillingsnævnet, og at disse tæller med indenfor det Antal, som overhovedet er tilladt. Naar vi er bleven enige om at ville tillade en Beværtning for hver 1250 Indbyggere, er det ikke saaledes at forstaa, at der da ogsaa skal være saa mange, paa ingen Maade. Jeg antager, at kun hvor Forholdene i høj Grad taler derfor, hvor Beliggenheden og Lokalernes Indretning og alt i det hele taget gør det troværdigt, at det virkelig vil blive en ordentlig Restauration, vil Bevillingsnævnet gaa med til at den etableres — ellers ikke.

I Øjeblikket har vi af Bevillinger til Konditori uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke kun 13; ikke desto mindre gaar vi med til, at Antallet af denne Art Forretninger ogsaa kan udvides til en for hver 1250 Indbyggere, saaledes at altsaa de 13 kan blive 31. Efterhaanden som Kommunens Indbyggertal vil vokse, vokser ogsaa Antallet af de Beværtninger, der tillades.

Jeg tror ikke, der kan være Tale om, at der vil blive oprettet saa mange Afholdsbeværtninger som fra 13 til 31, men man har det i sin Magt at gøre det, og man har ønsket, navnlig fra de Herrers Side, som repræsenterer Afholds-Anskuelser, at man efterhaanden skulde bidrage til, at Antallet af alkoholfri Beværtninger skulde vokse i Forhold til de Beværtninger, hvor der udskænkes Alkohol, saa Antallet kunde være lige stort, og dertil er vi andre Medlemmer som sagt gaaet med.

Med Hensyn til Punkt 2, Spørgsmaalet om, hvor lang Tid disse Bevillinger skal gælde, er det desværre ikke lykkedes at komme

til Enighed. Indenfor Administrationsudvalget er vi et Flertal, som ønsker at give Bevillingerne paa 8 Aar, det kan vi ifølge Loven, men ikke længere, medens et Mindretal indstiller, at Bevillingerne kun gives paa 5 Aar.

Bevæggrunden til, at vi fra Flertallets Side foreslaar 8 Aar, er den samme, som har været fremsat i Københavns Borgerrepræsentation, da de behandlede Spørgsmaalet der, nemlig denne: Vil man virkelig stille visse Krav baade til Restauratøren selv og hans Lokaler, disses Udstyr o. s. v., kort sagt forlange, at Forretningen skal have en virkelig ordentlig Karakter, er der forbundet meget betydelige Udgifter dermed, og saadanne Udgifter kan en Mand ikke sætte sig for, naar han ikke har en vis rimelig Grund til at tro, at han kan drive Forretningen et passende Antal Aar; det er ikke af nogen som helst anden Grund, vi har foreslaaet de 8 Aar. Skulde man komme galt af Sted og give Bevilling til en Mand, som ikke har fortjent det, vil det næppe vare længe, inden han blotter sig og giver Anledning til Indskriden fra Politiets Side, saa man kan tage Bevillingen fra ham. Netop naar man fra alle Sider og ikke mindst fra Afholdsvennernes Side ønsker, at man skal byde gode og anstændige Forhold ogsaa de Steder, hvor Udskænkning af stærke Drikke finder Sted, maa man holde paa, at Beværterne faar et passende Aaremaal for deres Bevilling, og det er navnlig dette, som har medført, at vi fra Flertallets Side foreslaar, at Bevillingerne skal gælde i 8 Aar.

Grønbech: Naar vi Afholdsmænd i Nævnet er gaaet med til, at der skal være en Beværtning i Gjentofte Kommune for hver 1250 Indbyggere, er det ikke, fordi vi mener, at der er Trang til saa mange — det var den højtærede Formand ogsaa inde paa — for det er der i Virkeligheden ikke, og vi havde derfor ogsaa meget hellere set, at Forholdstallet var blevet det samme som det, der gælder i Øjeblikket. Men, som det er sagt, kan det selvfølgelig ske, at der fra Overbevillingsnævnets Side eller fra Ministeriets Side direkte kan gives Bevilling til Institutioner, som Bevillingsnævnet ikke er berettiget til at give Bevilling til, og disse Bevillinger tæller ogsaa med i det Antal, her er nævnt. Fra Flertallets Side blev det derfor stærkt hævdet, at man maatte have et vist Antal at løbe paa, og derfor er Houborg og jeg gaaet med til det Kompromisforslag, hvad det jo i Virkeligheden er, der ligger paa Raadets Bord i Aften; vi havde oprindelig stillet Forslag om, at der kun skulde være en Beværtning for hver 1300 Indbyggere.

Vi har i den senere Tid, i Løbet af det sidste Aar, i Kommu-

nalbestyrelsen anbefalet Andragender om 3 tildels nye Beværtninger, idet vi i August 1923 vedtog, at Traverbanens Restaurant maatte være aaben hele Aaret; det var for saa vidt en ny Bevilling, som Beværtningen hidtil kun havde været aaben i Travsæsonen. Senere, i Begyndelsen af dette Aar, vedtog man, at det samme maatte være Tilfældet for Galopbanens Vedkommende. Den Gang talte vi fra vor Side stærkt derimod, idet vi mente, at det var ganske meningsløst at give denne Bevilling; der var ikke Publikum paa disse Anstalter om Vinteren, og hvis vi anbefalede, at der blev givet Tilladelse til at holde aabent her om Vinteren ogsaa, ja, saa vilde man derved kun trække nye Kunder til... (Formanden: Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Grønbech er inde paa en Omtale af Sager, der er afgjort forlængst, at Kl. er over 9, og at vi kun er ved de første Punkter paa Dagsordenen, der er meget lang. Og samtidig maa jeg have Lov til at sige, at det i Fremtiden ikke er Kommunalbestyrelsen, men Bevillingsnævnet, som afgør Sager af denne Art. Kommunalbestyrelsen kan maaske komme til at bøde for de Synder, den har begaaet, men den kommer ikke til at begaa flere her. Advarsler i saa Henseende til Kommunalbestyrelsen er derfor ikke nødvendige, men overfor Bevillingsnævnet er de paa sin Plads)...

Disse 3 nye Beværtninger tæller i Virkeligheden med i det Antal af 25, der er nævnt; vi har ogsaa regnet den Bevilling med, vi gav i sidste Møde til en Konditor i Jægersborg Allé, saa Tallet, der skulde have været 22 er nu 25. Og hvis man dertil regner, at der i Kommunen er 3 Traktørsteder ved Skovløberhuse, er vi i Øjeblikket oppe paa et Tal af 28 Beværtninger i Gjentofte Kommune, et Antal, der i Virkeligheden slet ikke er Brug for herude. Og de har vist sig at være, jeg vil ikke sige nødvendige, men at kunne eksistere, fordi saa mange Københavnere slaar sig ned herude om Sommeren. Hvis man forhøjer Tallet til 31 + de 3 Traktørsteder ved Skovløberhusene, faar vi 34 Beværtninger og saa yderligere een til for hver ca. 1300 Indbyggere Kommunen faar, vil det med andre Ord sige, at der kan oprettes en ny Beværtning hvert Aar, idet Kommunens Indbyggerantal vokser med ca. 1300 —1400 Mennesker om Aaret, og dermed tror jeg, man har naaet Grænsen. Vi er som sagt gaaet med til denne Indstilling, og vi maa jo nu haabe, som den højtærede Formand sagde, at Flertallet i Nævnet vil holde fast ved, at det ikke er Lovens Mening, at disse Beværterbevillinger skal gives i Tallets fulde Udstrækning; de kan gives, men de skal ikke gives.

Flertallets Indstilling med Hensyn til Punkt 2 har vi derimod

ikke ment at kunne tiltræde af den Grund bl. a., at det, hvis man faar en uheldig Beværter, jo maa gælde om at kunne blive af med ham saa hurtigt som muligt. Jeg ved godt, at hvis vi vil have gode Beværtere, maa deres Bevilling gælde for et længere Aaremaal, og man kunde ligesaa godt sige, at det maatte være endnu længere end de foreslaaede 8 Aar, men det tillader Loven jo ikke. Fra Mindretallets Side er vi gaaet ud fra, at hvis det drejer sig om en dygtig Beværter, som fører sin Forretning paa en ordentlig Maade og holder sig Loven efterrettelig, vil der ikke være noget som helst i Vejen for, at han kan faa sin Bevilling fornyet; det ved enhver Beværter ogsaa godt, og jeg anbefaler derfor, at Bevillingen kun gives paa 5 Aar. Naar Loven selv fastsætter, at Bevillingen kun skal gives paa et bestemt Aaremaal, forekommer det mig, at man maa vælge det laveste Aaremaal, for at man paa saa let en Maade som muligt kan komme af med en daarlig Beværter. Vi har her i Kommunalbestyrelsen været med til at give to meget uheldige Restauratører Bevilling; det var rart, om vi kunde komme af med dem paa en let Maade og helst inden der er gaaet altfor lang Tid og slaaet altfor meget i Stykker. Naar en uheldig Restauratør sidder inde med sin Bevilling i 5 Aar, er det saamænd længe nok, og jeg tror, vi gør Kommunen en stor Tjeneste ved at fastsætte Bevillingstiden til 5 Aar.

Formanden: Det er ikke helt rigtigt, naar Grønbech siger, at vi har været med til at give Bevilling; det kan vi nemlig ikke. Vi kan anbefale et Andragende, men det er en Ting for sig. Iøvrigt er Behandlingen af disse Sager foregaaet i lukket Møde, og vi bør derfor ikke i offentligt Møde komme ind paa en Omtale af, hvorvidt det har været rigtigt at anbefale disse Bevillinger eller ej.

Ud fra nøjagtigt de samme Betragtninger som Grønbech har nævnt, anbefaler jeg, at vi fastsætter Aaremaalet til 8 Aar.

Houborg: Jeg maa begynde med at rette en mild Bebrejdelse til den højtærede Formand, fordi vor ellers saa udmærkede Formand forstyrrede Grønbech i hans Udtalelser.

Formodentlig paa Grund af den fremrykkede Tid, men iøvrigt ganske uberettiget, talte Grønbech paa mine Vegne, og under Hensyn dertil kunde man muligvis mene, at jeg nu kunde frafalde Ordet. Jeg har imidlertid ikke valgt Grønbech til Ordfører for mig; naturligvis takker jeg ham for den pæne Hensigt. Jeg har sluttet mig til dette Forslag, det kneb lidt i Beværternævnet at blive enige! Jeg vilde i Modsætning til Grønbech have haft

een Beværtning mindre, men jeg holder ogsaa paa, at man helst skal naa til en fredelig Løsning af Spørgsmaalene, og derfor tiltraadte jeg Indstillingen angaaende Punkt 1, saa den nu foreligger enstemmig.

Angaaende Punkt 2, Spørgsmaalet om, hvorvidt Bevillingerne skal gælde i 5 eller 8 Aar, ønsker jeg ganske kort at præcisere mit Standpunkt. Det forekommer mig, at en Bevilling paa 5 Aar giver en noget større Garanti for at vedkommende Beværter vil sørge for at holde saa god Orden som muligt i sin Forretning og handle mere ansvarsfuldt overfor alle Parter, end hvis man straks giver Bevillingen paa 8 Aar. Jeg er vel vidende om, at Etableringsudgifterne er store o. s. v., men som Grønbech pegede paa, vil der ikke være noget som helst i Vejen for, naar den 5-aarige Periode er forbi, og Manden har passet sin Restauration pænt og opfyldt de Betingelser, man nu engang maa ønske, han skal opfylde til alle Sider, at man fra Nævnets Side forlænger Bevillingen igen paa 5 Aar.

Grønbech hævdede, at vi havde anbefalet uheldige Beværtere, det passer ikke. De to Beværtere, Grønbech talte om, kender jeg godt, og jeg synes ikke, man kan sige, de er saa daarlige ... (Afbrydelse af Formanden) ... Jeg skal slutte med at anbefale, at man fastsætter Bevillingens Varighed til 5 Aar.

Udvalgets Indstilling angaaende Punkt 1 vedtoges uden Afstemning.

Flertallets Indstilling angaaende Punkt 2 vedtoges med 8 Stemmer mod 3; 1 Medlem stemte ikke.

7. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 11n af Gjentofte. Hovedindgangen til Amtssygehuset.** (T. F. 4624 1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger et Andragende af 1. December 1924 fra Arkitekterne Emil Jørgensen og Helge B. Møller for Københavns Amtsraad om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 11n af Gjentofte med Hensyn til Byggeafstand fra Vejmidte for 2 Kiosker ved Hovedindgangen til Amtssygehuset.

Paataleret haves af Københavns Kommune, A/S De Ibsenske Grunde og Gjentofte Kommune, der dog ved Skoler, Hospitaler o. lign. har selvstændig Dispensationsret.

Ifølge Projektet vil Kioskerne faa en Afstand fra Vejmidten af 10 m i Stedet for de 12,5 m, som Servituterne kræver. Terræn-

forholdene paa dette Sted er imidlertid meget vanskelige, saa selv om vi vilde fordre, at Bygningerne skulde rykke tilbage, vilde vi ikke opnaa noget derved for Vejarealets Vedkommende, idet vi næppe, i hvert Fald ikke uden betydelige Vanskeligheder, kunde skabe Forbindelse mellem de to Veje, som skærer Hjørnet.

Og da Amtet for sit Vedkommende har stillet sig forstaaende og givet Tilladelse til at Kioskerne lægges som angivet, skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at Kommunalbestyrelsen meddeler den ansøgte Tilladelse paa Betingelse af, at Amtsraadet afgiver en Erklæring om, at den Del af de paagældende Bygninger, der ligger uden for den i Servituterne fastsatte Byggelinie, skal fjærnes paa Kommunens Forlangende og uden Udgift for denne.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

8. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 8h af Gjentofte, Hjørnet af Bernstorffsvej og Tuborgvej.** (T. F. 4548—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger et Andragende af 25. November 1924 fra Arkitekt A. Pedersen for Skibsreder A. Schmiegelow om Tilladelse til paa Matr. Nr. 8h af Gjentofte, Hjørnet af Bernstorffsvej og Tuborgvej, at maatte opstille et 2 m højt Raftehegn.

Efter Servituterne — med Hensyn til hvilke foruden Kommunen tillige A/S De Ibsenske Grunde har Paataleret — maa Hegnet mod Vejen ikke være højere end 1,60 m = 2½ Al.

Hjørner kræves i Henhold til Færdselsloven oversigtbare, men hvis et saa højt Hegn sættes op som her nævnt, paa ca. 2½ Al., vil det vanskeliggøre Færdslen, idet Udsigten over Vejene ikke bliver fri.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille til Kommunalbestyrelsen, at man ikke tillader større Højde end 1,60 m, dog at Stolperne kan udføres i 2 Meters Højde og disse forbindes ved Overliggere.

Et saadant Hegn med Overliggere kan se meget fikst ud, og derved hindrer man ikke den frie Udsigt over Vejene.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

9. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 11y af Gjentofte, Eggersvej Nr. 26.** (T. F. 4374—1924).

Engelstoft-Schmidt: Vi har modtaget et Andragende

af 13. November 1924 fra Murermester N. Jørgensen om Tilladelse til ved Opførelse af en Bygning paa Matr. Nr. 11y af Gjentofte, Eggersvej 26, at maatte bygge 9,5 m fra Vejmidten.

Servituterne, med Hensyn til hvilke foruden Kommunen tillige A/S De Ibsenske Grunde har Paataleret, kræver 12,5 Meters Afstand fra Vejmidten.

Formen paa Grunden gør det vanskeligt at overholde Servituterne; saafremt Ejeren nemlig skal trække Bygningen tilbage til 12½ m fra Vejens Midtlinie, faar han Kvaler med Bagskellet, idet han da ikke kan holde den tilbørlige Afstand derfra.

Da Vejen er af sekundær Betydning, skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at Kommunen for sit Vedkommende tillader, at Afstanden fra Vejmidten indskrænkes til 10,5 m.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

10. **Byggesag vedrørende Matr. Nr. 4sv af Gjentofte, Hjørnet af Lyngbyvej og Kongelysvej.** (T. F. 4482—1924).

Engelstoft-Schmidt: Det er et kedeligt Hjørne, vi har ved Indkørslen til Gjentofte ad Kongelysvej, Matr. Nr. 4sv af Gjentofte; der ligger Benzintanke og flere grimme Skure.

Sagen drejer sig netop om, at man ønsker at bibeholde disse uden Tilladelse fra Autoriteterne opførte Skure, der bl. a. ved de derpaa anvendte Farver er meget iøjnefaldende og skæmmende for Stedet. Ifølge Servituterne skal al Bebyggelse godkendes af Kommunen.

Efter indhentet Udtalelse fra Bedømmelsesudvalget og derpaa følgende enstemmig Vedtagelse i Det tekniske Udvalg tilskrev Kommunalbestyrelsen under 11. September d. A. Arkitekt Niels Banke paa Ejernes Vegne, at den omtalte Bebyggelse maatte fjernes, men der søges som nævnt nu om Tilladelse til midlertidig at maatte bibeholde den.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg i Overensstemmelse med, hvad der tidligere er sket i Sagen, indstille, at man tilskriver Arkitekt Banke, at saafremt Bebyggelsen ikke er fjernet eller bragt i saadan Stand, at Kommunalbestyrelsen kan godkende den inden 1. April 1925, vil man gøre sin Ret gældende gennem Domstolene.

Blichfeld: Maa jeg udtale min fulde Sympati med den Beslutning man fra teknisk Udvalgs Side har truffet i denne Sag. Det er et forfærdeligt Sammensurium, der finder Sted paa dette Hjørne, og jeg synes, det er en Skandale, at det har kunnet passere saa længe. Den smukke Indkørsel til Gjentofte ad Konge-

lysvej er blevet ganske skæmmet af alle disse Skure. Det glæder mig uhyre, at man nu endelig vil kræve dem fjernet.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

11. **Skrivelse fra Grosserer Gutzon Münster vedrørende Plakatsøjleforetagendet i Kommunen.** (T. F. 4380—1924).

Engelstoft-Schmidt: Vi har fornylig behandlet et Andragende fra Grosserer Gutzon Münster om Nedsættelse af Afgiften m. m. for Forpagtningen af Plakatsøjlerne; vi afslog hans Andragende, og nu foreligger der en Skrivelse af 14. November 1924 fra ham, hvori han besværer sig over, at hans Andragende ikke blev imødekommet, da han stadig mener sig berettiget til at forlange en saadan Nedsættelse som Følge af foreliggende „bristede Forudsætninger", hvormed han sigter til, at Plakattavlerne her i Kommunen ikke er bleven fjernede.

Skrivelsen blev læst op fra Formandspladsen i sidste offentlige Møde; jeg behøver vist derfor ikke at gennemgaa den nærmere nu i Aften.

Vi har imidlertid undersøgt Sagen paany i teknisk Udvalg, og Udvalget kan absolut ikke give Grosserer Münster Ret i, at der er sket noget som helst fra Kommunens Side, som kunde tyde paa, at vi havde brudt vore Løfter eller ikke overholdt, hvad vi har lovet Grosserer Gutzon Münster. Der er nemlig aldrig givet Grosserer Gutzon Münster Løfte om andet, end at vi vilde søge Politivedtægten ændret paa dette Punkt angaaende Reklamering i Kommunen, og det Løfte har vi holdt; et Forslag til ny Politivedtægt er indsendt fra vor Side, men det er endnu ikke sanktioneret. Vi har i Henhold til vort Løfte søgt at faa optaget en Bestemmelse i Politivedtægten om i saa stor Udstrækning som muligt at faa fjernet alle andre Plakattavler og Annoncer henvist til Plakatsøjlerne.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man svarer Grosserer Gutzon Münster, at der ikke er givet ham andre Løfter i den omhandlede Retning end de, som fra Kommunalbestyrelsens Side er opfyldt ved Behandlingen af det Kommunalbestyrelsen forelagte Forslag til Politivedtægt.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

12. **Tilladelse for Købmand O. Hvidt til at anbringe sit Navn i Mosaik paa Fortovet udfor sin Forretning i Jægersborg Allé Nr. 20.** (T. F. 4429—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger et Andragende af 19. November 1924 fra Købmand Oscar Hvidt, Jægersborg Allé Nr. 22, om Tilladelse til udfor sin ny Butik i Nr. 20 at maatte anbringe sit Navn i Mosaik paa Fortovet.

Det er noget, vi kender godt fra København, der ser man det ofte udfor Forretningerne.

For mit Vedkommende mener jeg ikke, at en saadan Art Reklame kan skade hverken i den ene eller anden Retning, og paa egne og Kr. Larsens Vegne — vi danner Flertal indenfor teknisk Udvalg — skal jeg derfor indstille, at den ønskede Tilladelse gives paa nærmere angivne Vilkaar, derunder, at der stilles Depositum, saa der er Dækning for Udgiften ved at retablere Fortovet paa det Tidspunkt, vedkommende Købmand flytter og maaske ikke selv er i Stand til at afholde denne Udgift.

Volmar Jensen indstiller, at Andragendet nægtes.

Houborg har forbeholdt sig sin Stilling.

Volmar Jensen: Jeg maa fraraade at stemme for Flertallets Indstilling — for det første af Hensyn til Plakatsøjlerne. Naar vi har saadanne Plakatsøjler staaende rundt om i Kommunen, er det ikke Meningen, at Kommunalbestyrelsen selv skal tillade Reklame af denne Art paa sine Ejendomme, selv om vi ikke faar noget derfor. For det andet maa jeg fraraade det af Hensyn til Udseendet, for det vil jo næppe blive ved dette ene Tilfælde; Kommunen maa, hvis der kommer flere Andragender i denne Retning, ogsaa bevilge dem. Der har i de senere Aar været Bestræbelser fremme for at forhindre den altfor overdrevne Reklamevirksomhed, for Eks. paa meget store Plakattavler og lign.; her er et Tilfælde, hvor vi ikke vilde gaa nogen for nær ved at nægte Andragendet, idet vi ikke tidligere har tilladt denne Art af Reklame, der er ingen, der kan føle sig brøstholden, selv om vi nægter dette Andragende. Det er et ganske nyt Spørgsmaal, der er kommet frem, og jeg anbefaler, at man ikke gaar med dertil.

Houborg: Jeg har forbeholdt mig min Stilling, fordi jeg ønskede at se det paagældende Sted nærmere; det ligger, som Volmar Jensen antydede, lige op ad en Plakatsøjle.

Hvis denne enkelte Mand faar Tilladelse til at reklamere paa den anførte Maade, maa vi gøre os klart, at han hurtigt vil faa Efterfølgere; der er 5 Forretninger indenfor samme Branche i Alléen, og disse Købmænd vil naturligvis snart andrage om at

maatte reklamere paa samme Maade. Desuden maa vi tage Hensyn til — jeg haaber nu ikke, det sker — at ogsaa andre indenfor andre Brancher kunde ønske at gøre sig bemærket paa samme Maade. Jeg er derfor betænkelig ved Flertallets Indstilling og agter ikke at stemme derfor; paa den anden Side tillægger jeg ikke Sagen saa stor Betydning, at jeg vil stemme derimod.

Engelstoft-Schmidt: Jeg kan ikke se Forbindelsen mellem dette Andragende og Plakatsøjleforetagendet; det er jo ikke almindelig Reklamering, der er Tale om. Manden har ønsket at anbringe sit Navn ude paa Fortovet i Stedet for paa sin Dør, jeg synes, det er en ganske uskyldig Fornøjelse, som man godt kan tillade ham. Der bliver ikke Tale om markskrigersk Reklame eller noget i den Retning.

M. E. Jensen: Jeg vil stemme imod Flertallets Indstilling, fordi jeg mener, at det ført ud i sin Konsekvens i en Gade, hvor der er mange handlende, som maaske alle ønsker at reklamere paa denne Maade, vil virke uskønt i Gadebilledet.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 7 Stemmer mod 2, hvorefter Mindretallets Indstilling ansaas som bortfaldet.

13. **Andragende om Nedsættelse af Prisen for Vand til Rekreationshjemmet i Skovvangen Nr. 28.** (T. F. 4284—1924).

Engelstoft-Schmidt: Vi har modtaget et Andragende af 8. November 1924 fra Fabrikant G. Strømann for Frk. E. Gøtzsche om, at hele Vandforbruget paa hendes Ejendom Skovvangen Nr. 28, der er indrettet til Rekreationshjem, maa passere gennem Maaler og blive beregnet efter Prisen for Vand til Næringsbrug.

Indenfor teknisk Udvalg finder vi imidlertid ikke, at Betingelserne er til Stede for, at man kan imødekomme dette Andragende. Overfor specielle Anstalter, Hospitaler, Sygehjem eller lign., har vi tilladt, at Vandforbruget betales efter Prisen for Vand til Næringsbrug, men her er kun Tale om et Rekreationshjem, vi mener ikke, det kan sidestilles for Eks. med et Sygehjem.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at Andragendet nægtes.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

14. **Anskaffelse af et mindre Transport-Automobil til Brug for Vandværket.** (T. F. 4534—1924).

Engelstoft-Schmidt: Det er os sikkert alle bekendt, hvorledes Transporten hidtil er foregaaet, naar man har skullet sende Folk ud for at reparere en mindre Vandskade: Der er

kommet 3—4 Mand med Reb over Ryggen og en Trillebør efter sig. Det var et meget højtideligt Optog der kom anstigende, naar der et eller andet Sted i Kommunen var sket et Uheld med en af Vandledningerne. Vi havde fra teknisk Udvalgs Side tænkt, at man kunde undgaa dette Optog, ved at der blev anskaffet et mindre Transport-Automobil til Brug for Vandværket; paa Chassiset skulde der indrettes et Skur, som kunde tjene til Opholdsrum for Folkene og som Værkstedsrum, ligesom der skulde installeres en Pumpe, som kunde benyttes ved Arbejdet. Ved denne Anskaffelse vilde der opnaas adskillige Goder, bl. a. dette, at der vilde gaa langt mindre Tid med; at gaa fra Vandværket paa Phistersvej for Eks. til Vangede eller Klampenborg tager lang Tid, men kan de rykke ud i en Automobil, der staar klar til Brug Dagen igennem, kan Folkene selvfølgelig komme langt hurtigere af Sted og paa den Maade ogsaa overkomme langt mere Arbejde om Dagen, saa jeg tror, at de Penge, vi her giver ud, snart vil være tjent ind. Desuden skal vi ifølge den Overenskomst, vi har med Folkene, betale dem Skurpenge, naar de er ude i Arbejde i Spisetiden; denne Udgift vil vi ogsaa fremtidig spare, idet der, som jeg sagde før, skal indrettes et Skur paa Chassiset, saa Folkene altsaa nu faar et Sted at være.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at der bevilges et Beløb af 3,500 Kr. til Anskaffelsen af et saadant mindre Transport-Automobil.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

15. **Forlængelse af Overenskomsten mellem Gjentofte Kommune og Dansk Gartnerforbund.** (T. F. 3633—1924).

Engelstoft-Schmidt: Der foreligger et Andragende af 22. September 1924 fra Dansk Gartnerforbund om, at dets gældende Lønoverenskomst med Kommunen maa blive fornyet til 1. April 1926.

Vi har indhentet Oplysning om, hvorledes dette Forhold er ordnet udenfor vor Kommune, og det er oplyst fra Arbejdsgiverforeningens Side, at den for sit Vedkommende er gaaet med til en saadan Forlængelse.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at den gældende Lønoverenskomst mellem Dansk Gartnerforbund og Kommunen forlænges indtil 1. April 1926.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

Dørene lukkedes Kl. 9,30.

Mødet den 16. December 1924, Kl. 6.

Ingen var fraværende.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 12. December 1924 fra Sjællands Stiftamt med Meddelelse om, at Amtet under s. D. har beskikket Murermester H. C. Büchler af Skovshoved til Sognefoged i Skovshoved Sognefogeddistrikt fra 1. December 1924 at regne i Stedet for Sognefoged A. C. Andersen, der er afgaaet ved Døden. (Ø. 193—1924).

b. Skrivelse af 11. December 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet i sit Møde den 4. s. M. har vedtaget med Hensyn til Værdiansættelsen af de Naturalier, der i Overslagene for 1925—26 over Kommunens Indtægter og Udgifter kan blive at beregne, at fastsætte følgende Priser:

Rug	30 Kr. pr. Td.
Byg	30 - - -
Hø	8 Øre - Pund.
Halm	4 - - -
Tørv	2 Kr. - Td.
Brænde	18 - - rm.

(Ø. 224—1924).

c. Skrivelse af 11. December 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet i sit Møde den 4. s. M. ved 1ste Behandling af Overslaget over Københavns Amtsrepartitionsfonds Indtægter og Udgifter for 1925—26 har vedtaget i Overensstemmelse med Landkommunallovens § 50 at ligne 1,316,200 Kr. paa de under Amtsraadet hørende Kommuner, og at Gjen-

tofte Kommunes Bidrag til Amtsfonden vil udgøre 624,565 Kr. 52 Øre. (Ø. 225—1924).

d. Skrivelse af 11. December 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet vil være tilbøjeligt til, i Forening med Kommunalbestyrelsen, ved Henvendelse til rette Vedkommende at søge den frie Udsigt forbedret ved det sydlige Hjørne af Jægersborg Allé ved dens Udmunding i Strandvejen. (T. F. 4759—1924).

e. Skrivelse af 9. December 1924 fra Københavns Amtsraad med Samtykke for Gjentofte Kommune til at lade Snekastningen paa Kommunens offentlige Veje og Gangstier udføre for Kommunens Regning og ved dennes Foranstaltning for Perioden fra 1. December 1924—30. November 1927. (T. F. 4714—1924).

f. Skrivelse af 14. December 1924 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af indtegnede arbejdsløse Personer pr. 30. November 1924 udgjorde: 536 Mænd, 156 Kvinder, ialt 692 Personer. (T. F. 4784—1924).

g. Skrivelse af 13. November 1924 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om Antallet af arbejdsløse Personer med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. November 1924:

Fag		Mænd	Kvinder
Arbejdsmænd		58	
Tekstilarbejdere			1
Murere		7	
Tømrere		10	
Skibstømrere		2	
Snedkere		1	
Malere		6	
Smede og Maskinarbejdere		2	
Trykkeriarbejdere			1
Personligt tilmeldte		15	8
	Tilsammen	101	10

(T. F. 4783—1924).

h. Skrivelse af 10. December 1924 fra Sjællands Stiftamt med Meddelelse om, at Amtet under s. D. har genbeskikket Over-

retssagfører Dam-Nielsen og Tømrermester Einar O. Nielsen til for 3 Aar, fra 1. Januar 1925 at regne, at være Medlemmer af Gjentofte Bygningskommission. (A. 240—1924).

i. Skrivelse af 12. December 1924 fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse med Fortegnelse over Antallet af de den 1. December 1924 indenfor de forskellige Fag værende arbejdsløse Personer i Gjentofte Kommune:

		Mænd	Kvinder
Arbejdsmændenes (Kbhvn.)	Arblk.	21	
Arbejdsløshedskassen f. Gjentofte m. fl.	Sogne	57	
Bageriarbejdernes	Arblk.	8	
Bogbinderiarbejdernes	„	1	2
Bogtrykfagets	„	3	
Dansk Formandsforenings	„	1	
Det kv. Bryggeriarbejderforbunds	„	1	
Elektrikernes	„	5	
Gartneriarbejdernes	„	5	
Handels- og Kontormedhjælpernes	„	5	1
Malerfagets	„	10	
Metalarbejdernes	„	23	
Murerfagets	„	3	
Sadelmagernes	„	1	
Skibstømrernes	„	2	
Skotøjsarbejdernes	„		1
Snedkerfagets	„	4	
Tobaksarbejdernes	„	2	2
Tømrerfagets	„	13	
Udenfor Arbejdsløshedskasse		3	
Delvis arbejdsløse		2	2
	Ialt	170	8

j. Skrivelse af 10. December 1924 fra Bestyrelsen for Grundejerforeningen for Ordrup—Skovshoved Sogne med Meddelelse om, at Foreningen ifølge Generalforsamlingsbeslutning af 6. November 1924 har ændret Navnet til „Ordrup—Charlottenlund Grundejerforening".

k. Skrivelse af 9. December 1924 fra Indenrigsministeriet med Meddelelse om, at Ministeriet under s. D. har tilskrevet Københavns Apotekerforening følgende:

„I et hertil indgivet Andragende har Apotekerforeningen for vedkommende Apotekere anholdt om, at der maa blive meddelt

Tilladelse til, at Apotekerne i København, paa Frederiksberg og i Hellerup i Aaret 1925 skiftevis holdes lukkede om Natten og paa Søn- og Helligdage, saaledes at Natteluknin gen og Søndagslukningen fastsættes efter de ved Justitsministeriets Skrivelse af 22. December 1923 for Aaret 1924 givne Regler, medens der med Hensyn til Lukning paa Helligdage udenfor Søndage forholdes saaledes, at de Apoteker, der henhører til 1. Kreds, alene holdes lukkede Skærtorsdag, 2den Paaskedag, St. Bededag og 1ste Juledag, og de Apoteker, der henhører til 2. Kreds, alene holdes lukkede Nytaarsdag, Langfredag, Kr. Himmelfartsdag, 2den Pinsedag og 2den Juledag. — Foranlediget heraf skal man meddele, at Indenrigsministeriet herved tillader det ansøgte paa de i Justitsministeriets Skrivelse af 13. August 1918, 1. Juni 1921 og 14. December 1922 angivne Betingelser."

I. I Tiden 9.—15. December 1924 inclusive er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 9. December meddelt Sognefoged A. C. Andersens Enke, at der ikke ses fra Kommunens Side f. T. at kunne foretages noget til Forhindring af, at der opsættes Bom paa den private Schioldannsvej. (T. F. 4421—1924).

Den 9. December afsendt Skrivelse til Ejerinden af Bramsvej Nr. 11 med forskellige Oplysninger om Beregningen af nævnte Ejendoms Bidrag til Istandsættelse af Sønderjyllandsvej. (T. F. 3853—1924).

Den 10. December afvist en Fordring fra en Beboer ved Rygaards Allé paa Erstatning for Tab, han har lidt ved paa Cycle at køre imod Bommen paa den private Del af Rygaards Allé. (T. F. 4540—1924).

Den 10. December tilskrevet Lystskovdistriktet, at Kommunalbestyrelsen fremdeles maa formene, at de Skovvæsenet tilhørende Veje, der tjener til Brug for flere særskilte Ejendomme, maa være underkastede Bestemmelserne i Kommunens Vejvedtægt, hvilket Spørgsmaal man dog i et her foreliggende Tilfælde angaaende en Klage over Sidevejen fra Ermelundsvej mod Nordvest til forskellige Ejendomme ikke har ønsket f. T. at fremdrage, idet man indskrænker sig til at henstille til Skovvæsenet at søge de paagældende Mangler afhjulpne.

Spørgsmaalet om Vejens Belysning vil nærmere blive overvejet af Kommunalbestyrelsen. (T. F. 4338—1924).

Den 10. December tilskrevet en af de paagældende Grundejere om samme Sag. (T. F. 4338—1924).

Den 15. December efter Anmodning tilstaaet De samvirkende Idrætsklubber i Gjentofte Kommune en kortere Udsættelse med Erlæggelsen af de kontraktlige à conto Udbetalinger af Lejen af Idrætsanlægene i Betragtning af, at Klubberne har deres Penge bundne i Diskontobanken. (T. F. 4787—1924).

Den 15. December godkendt en mindre Ændring i Lovene for De samvirkende Idrætsklubber i Gjentofte Kommune. (T. F. 3685—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Forslag fra De forenede Skoler angaaende den fremtidige Ordning af den private Underskoles Boligforhold i Gjentofte Kommune.** (U. 220—1924).

Næsted: Fra De forenede Skoler foreligger der en Skrivelse af 13. November d. A., hvori der gøres Rede for Skolernes Forhold, og som udmunder i en Udtalelse om, at efter Institutionens Mening vil en betryggende Ordning af De forenede Skolers Forhold i Kommunen være afhængig af:

1) at Lejemaalet om Lokaler i Sidenius' Skole til en eensporet Skole forlænges, og at der aabnes Skolerne Mulighed for Forøgelse af Lokalerne, hvis en Udvidelse af Skolen bliver nødvendig.

   Det bemærkes i denne Forbindelse, at der vedblivende fra Forældrekredse rejses meget stærk Kritik mod de nuværende Barakker, og at Institutionen er af den Formening, at det er en Nødvendighed for Underskolen, at Benyttelsen af Barakker undgaas,

2) at det gamle Øregaard Gymnasiums og Hellerupgaard Gymnasiums Bygninger fra og med Begyndelsen af Skoleaaret 1925—26 stilles til Institutionens Disposition mod en Leje, der beregnes i Forhold til Lejen for de Lokaler, der nu benyttes, og saaledes, at Kommunen afholder de Udgifter, der er forbundne med at sætte Ejendommene i en saadan Stand, at de kan optage respektive en tosporet Pigeskole og en tosporet Drengeskole, begge med en Klassekvotient paa 30,

3) at Kommunen støtter en Henvendelse fra Institutionen til Sta-

ten om Overdragelse til De forenede Skoler af Gl. Hellerup Gymnasiums Sportsplads og tilbyder Staten fornøden Boldplads andetsteds til Gymnasiet.

Naar denne Skrivelse ikke tidligere har været meddelt Kommunalbestyrelsen, skyldes det, at den var rettet til Skoleudvalget, idet den paa det Tidspunkt, den fremkom, ikke kunde være noget Udtryk for De forenede Skolers Bestyrelses, men kun for Direktørens og Formandens Mening.

Senere har vi modtaget en Skrivelse fra Bestyrelsen, som slutter sig til de Tanker, der er fremsat i Skrivelsen, og gør denne til sin egen.

Det drejer sig som nævnt om Ordningen af De forenede Skolers Boligforhold her i Kommunen. I Ordrup er for saa vidt dette Spørgsmaal løst, som De forenede Skoler i sin Tid købte Ordrup gamle Skole og for en Bekostning af ca. 50,000 Kr. satte den i Stand, saaledes at den nu rummer 300 Børn.

I Gjentofte har De forenede Skoler udset sig Sidenius' Skoles Bygning, hvor de formentlig bliver i Fremtiden.

I Hellerup findes 4 Underskoler, 2 Drengeskoler og 2 Pigeskoler, med 600 Børn tilsammen; det er dem, Sagen drejer sig om.

Den Ordning, her er foreslaaet, kan naturligvis kun træde i Kraft under Forudsætning af, at der til Sommer oprettes et Statsgymnasium i Gjentofte, hvorved Hellerupgaard Gymnasium bliver ledigt til Brug for Kommunen, idet vi skal overtage denne Bygning; samtidig maa Forberedelsesskolen i Aurehøj Gymnasium rykke ud af denne Bygning, hvor den hidtil har haft til Huse. Saa er det De forenede Skolers Plan at slaa disse Skoler sammen to og to, saa der bliver en tosporet Pigeskole og en tosporet Drengeskole.

Oprindelig havde Kommunen herude ønsket, at man som Underbygning for det store Fællesgymnasium i Øregaard Gymnasium skulde have oprettet en Fællesunderskole herude, og De forenede Skoler var for saa vidt enige med os i denne Tanke under Forudsætning af, at der havde kunnet oprettes 5 Spor herude, men de kan ikke være enig med os deri, naar der, som her foreslaaet, kun oprettes 4 Spor. I Virkeligheden er der kun Børn herude til 4 Spor, nemlig en tosporet Pigeskole og en tosporet Drengeskole. Og den Fællesskole, man i Sommer har gjort Forsøg med at oprette, har kun kunnet oprettes paa den Maade, at man tog Eleverne fra den ene Pigeskole, som derefter er kommet til at sidde med halvtomme Klasser. Denne Ordning vil imidlertid paaføre

De forenede Skoler store Tab, og vi har derfor ment det rigtigst fra Kommunens Side ikke at fastholde Kravet om en fælles Underskole.

Nu er Spørgsmaalet, hvor disse to Skoler skal anbringes? Selvfølgelig var det bedst, om De forenede Skoler selv kunde have sørget for en Bygning, der kunde have taget alle disse Børn; ganske vist vilde vi saa have faaet vore to Skolebygninger — for en Stund i hvert Fald — ledige, men det maatte vi finde os i. De forenede Skoler har da ogsaa blandt deres Planer for Fremtiden den at lave en stor Skole herude, som de har tænkt at anbringe Nord for Øregaard Gymnasium, en stor Bygning, som kan tage en tosporet Pigeskole i den ene Fløj og en tosporet Drengeskole i den anden Fløj. I Øjeblikket kan de imidlertid ikke gøre det; ikke alene fordi de ikke har Grund, men ogsaa af pekuniære Aarsager er det dem ganske umuligt at faa en saadan Plan gennemført, idet De forenede Skoler lige ved deres Stiftelse for nogle faa Aar siden straks kom ind i meget store Byggeforetagender. Foruden Svanholms Forberedelsesskole paa Frederiksberg og Overtagelsen af Andreas-Skolen, som kostede dem over 200,000 Kr., har de opført en stor Bygning paa Strandboulevarden til 350,000 Kr., og to store, nye Skoler paa Frederiksberg, en paa Thorvaldsensvej og en ved Rahbeks Allé; med Grund stod de Skolerne i 1,100,000 Kr. Kapitalen til disse store Byggeforetagender fremskaffes gennem Forældrenes Indskud af 150 Kr. ved hvert Barns Indmeldelse i De forenede Skoler. Med de store Bygninger, Skolerne saaledes har maattet fuldføre i Løbet af faa Aar, vil man forstaa, at det ikke er muligt for dem i Øjeblikket eller i de nærmeste Aar — idet der desuden er et absolut paakrævet Foretagende, som først skal ordnes paa Christianshavn — at foretage Arbejder til en stor, ny Skolebygning herude, men ikke destomindre er det deres Mening at gøre det og lægge Skolen der, hvor jeg nævnede før, og den Tidsgrænse, der er sat med Hensyn til dette Byggeforetagende, er 10 Aar.

De forenede Skoler kommer derfor nu og spørger Kommunen — de ved, vi har Skolebygninger ledige — om vi vil leje dem disse to Bygninger, og det er der ikke fra nogen Side indenfor Kommunalbestyrelsen Modstand imod. Uenigheden kan først komme, naar der bliver Tale om den Leje, som kan kræves. De forenede Skoler tilbyder at betale det dobbelte af den nuværende Leje, idet de regner med, at de for Tiden bruger Halvdelen af hver af Skolerne, medens de altsaa kommer til at bruge dem fuldt ud efter Lejemaalets Indgaaelse. Den nugældende Leje er for Helle-

rupgaard Gymnasium 2178 Kr., for det tidligere Øregaard Gymnasiums Bygning 3456 Kr.; disse Lejer er i sin Tid fastsat for Øregaard Bygnings Vedkommende af Kommunen her, for Hellerupgaard Gymnasiums Vedkommende af Staten. De forenede Skoler tilbyder som sagt at betale den dobbelte Leje for de to Skolebygninger, tilsammen 11,268 Kr. aarlig. Vil vi vide, hvad Bygningerne staar os i, maa vi regne med det Tal, til hvilket vi har overtaget dem. Øregaard Gymnasiums Skole eller tidligere Plockross' Skole paa Duntzfeldts Allé er overtaget af Kommunen for ca. 189,000 Kr., og Hellerupgaard Gymnasiums Bygning vil, naar den Handel, som er Staten og Kommunen imellem, bliver effektueret, blive overtaget for en Sum af ca. 137,000 Kr. Indenfor Skoleudvalget har vi regnet med en Rente af 8 pCt. af disse Penge; det vil sige, at vi skulde have en Leje af Bygningerne paa ca. 26,000 Kr. for i enhver Henseende at være dækket, naar vi selv skal afholde de med Reparationerne af disse Bygninger følgende Udgifter. Trækker vi 11,200 Kr. fra 26,000 Kr., kommer vi til det Resultat, at den her foreslaaede Ordning vil koste Kommunen ca. 14,800 Kr. om Aaret. Man kan godt betegne det som et Tilskud til De forenede Skoler i den Aarrække, de skal bo tilleje i disse to Skolebygninger, altsaa i 10 Aar. Jeg skal i og for sig ikke komme ind paa selve Udtrykket, om man vil kalde det et Tilskud, eller hvad man vil kalde det, jeg nævner det blot for at gøre Sagen saa klar som muligt. Der kan spørges, om De forenede Skoler da ikke kan betale mere? Og jeg maa sige, at i Øjeblikket, lige efter de vanskelige Startaar, hvor de har maattet staa for store Byggeforetagender, er det umuligt for dem at betale mere. Deres Driftsbudget viser det for os; vi har faaet det fremsendt, og det viser, at i Virkeligheden balancerer det med et Overskud paa knap 200 Kr., ca. 180 Kr. Det er derfor sikkert umuligt for Skolerne at betale mere i Leje. Desuden gør de opmærksom paa, at deres Merudgifter herude jo ikke er slut med den dobbelte Leje; da de overtager den fulde Administration af Bygningerne, kommer de ogsaa til at betale den fulde Udgift til Varme, Renholdelse o. s. v., og det er ingen ringe Udgift. Dertil kommer, at medens de for de 4 af Statens Skoler, hvor de hidtil har boet tilleje, men som de nu er sat ud af og til Erstatning for hvilke de har maattet bygge de to nye Skoler paa Frederiksberg, som jeg nævnte før, paa Thorvaldsensvej og i Rahbeks Allé, betalte en Leje af 15,942 Kr. aarlig, andrager den Leje, de kommer til at sidde for efter de to nye Skolers Opførelse, mindst ca. 75,000 Kr. aarlig, idet, som jeg nævnte

før, disse to Skoler med Grund staar dem i 1,100,000 Kr. Det vil sige, at De forenede Skoler straks kommer til at betale ca. 60,000 Kr. mere i Leje end det foregaaende Aar; derfor er det umuligt for dem at betale mere i Leje herude. Skolepengene vil det ikke være muligt at bringe højere op for Tiden, de er allerede høje nok; der betales mellem 260 og 340 Kr. aarlig pr. Elev, og Forholdet er yderligere det, at Restancerne fra forrige Aars Regnskab ganske tydeligt viser, at der ikke er Mulighed for at sætte Skolepengene højere op. Jeg mener derfor at maatte fastholde, at det er umuligt for Skolerne at give mere i Leje for disse to Bygninger, end de her har foreslaaet.

Selvfølgelig har Gjentofte Kommune ikke nogen Pligt til at hjælpe De forenede Skoler; deri har Mindretallet indenfor Skoleudvalget ganske Ret, og Udvalgets Flertal kan i den Henseende slutte sig til Mindretallet; nogen Pligt for Kommunen til at leje Skolerne ud til denne Pris eksisterer ikke. Spørgsmaalet er, om vi har Ret til at gøre det. Og det forekommer mig, at vi har Ret dertil. For det første skal jeg pege paa, at der i den Overenskomst, som er indgaaet mellem Undervisningsministeriet paa Statens Vegne og Københavns Magistrat, Frederiksberg Kommunalbestyrelse og Gjentofte Sogneraad om Overtagelsen af de private eksamensberettigede Skoler i København, paa Frederiksberg og i Gjentofte Kommune, findes ikke noget, som kan hindre os i at benytte denne Fremgangsmaade, hvis vi har Lyst dertil. Og i Lov Nr. 675 af 22. December 1919, som netop drejer sig om Tilskud af Statskassen til Københavns kommunale Skolevæsen samt til private ikke-eksamensberettigede Skoler paa Landet, staar der i § 2, 4. og 5. Stk. følgende: „Af den samlede Bevilling stilles 50,000 Kr. til Raadighed, for at Ministeren deraf kan yde særlig Støtte til saadanne Skoler af nævnte Art, hvis Virksomhed og Forhold taler derfor. Resten fordeles efter Børnetallet i de enkelte Skoler.

Af vedkommende Kommunekasse kan Kommunalbestyrelsen uden derom at søge henholdsvis Indenrigsministeriets eller Amtsraadets Samtykke yde et aarligt Beløb pr. Barn af indtil Halvdelen af, hvad hvert Barns Undervisning i den offentlige Skole koster vedkommende Kommune."

Dermed er det ganske klart i og for sig, at Kommunen har Ret til en saadan Fremgangsmaade, og jeg mener i Virkeligheden ogsaa, at det er i vor egen Interesse at støtte De forenede Skoler herude, da de jo dog overtager Undervisningen af 1050 Børn her i Kommunen. Enhver vil kunne se, hvilken Interesse, rent

økonomisk set, Kommunen har i dette Forhold. Skulde vi selv have overtaget Undervisningen af disse Børn, vilde det betyde i hvert Fald mindst een Skole mere; af disse 1050 Børn undervises alene i Hellerup ca. 600 af De forenede Skoler. Kommunens Udgift — det vil sige ikke dens Udgifter i alt, ikke hvad det koster i det hele taget at have Børn gaaende i Folkeskolen, men hvad det koster at have dem gaaende i den egentlige Folkeskole, er 165 Kr. pr. Elev; regner vi Mellemskolen og Realklassen med, bliver Tallet større, fordi Udgifterne ved denne Del af Folkeskolen er større end i den egentlige, den oprindelige Folkeskole, ligesom Refusionsspørgsmaalet, saasnart vi naar op til Mellemskolen, jo spiller med ind. Det er derfor let at se, synes jeg, hvilken Byrde man vilde paaføre Kommunen, hvis man vilde lade den overtage Undervisningen af disse 600 Børn i Hellerup, hvis vi fulgte en Politik, som gjorde det umuligt for De forenede Skoler at klare sig herude. Ganske vist tror jeg ikke, at alle disse Børn paa een Gang vilde gaa over i de offentlige Skoler, en Del vilde sikkert blive anbragt i de smaa rundt om i Kommunen opdukkende Jomfruskoler, men at dette, pædagogisk og skolemæssigt set, er en Fordel, tror jeg ikke.

For os betyder De forenede Skoler en væsentlig Faktor — i langt højere Grad herude end i København eller paa Frederiksberg. Thi medens vi, hvis vi skulde overtage De forenede Skolers Elever, maatte sætte os i store, nye Udgifter til Skolebygninger, vilde Københavns Kommune kunne overtage alle De forenede Skolers Elever uden at bygge en eneste Skole, uden at oprette en eneste ny Klasse eller antage en eneste ny Lærer. I det store Antal Elever, ca. 70,000 Børn, som findes i de københavnske Skoler, vilde det ikke betyde noget, om Kommunen skulde overtage det Antal Elever, der gaar i De forenede Skoler; Spørgsmaalet har derfor ikke den pekuniære Interesse derinde, som det har herude, det ses tydeligt. De forenede Skoler underviser herude ca. 1050 Børn, medens der i Kommunens Skoler i Øjeblikket gaar ca. 2700 Børn, heri medregnet Elever i Mellemskolen, men ikke Eleverne i Øregaard Gymnasium eller Sidenius' Skole. Af økonomiske Grunde vil det derfor være fuldt forsvarligt at træffe den Ordning, her er foreslaaet. Men jeg mener i Virkeligheden ogsaa, at det er forsvarligt af andre Grunde, ikke blot af disse praktiske og økonomiske Grunde, men ogsaa af andre Grunde. Det vilde ikke være forsvarligt at følge en Politik, som umuliggjorde den private Skole herude. Ganske vist mener jeg, at Grundstammen i alt Skolevæsen bør være den offentlige Skole,

som det da ogsaa er blevet herhjemme, men jeg mener tillige, at vi i Virkeligheden ikke i Længden kan undvære det Incitament, som kan komme fra den private Skole. Skoleundervisningen herhjemme i Begyndelsen af det 18. Aarhundrede og langt ind i det 19. Aarhundrede viser os netop, at Initiativet til alt det nye, der skete paa Skolevæsenets Omraade, som oftest er kommet netop fra den private Skole. Staten har da ogsaa indset dette, idet den foruden et Tilskud paa 50,000 Kr. til De forenede Skolers Lærerlønninger, ifølge den Lov jeg nævnte før, af 22. December 1919, yder et Tilskud paa 50,000 Kr. aarlig, saaledes at De forenede Skoler ialt har et Tilskud af Staten paa 100,000 Kr. om Aaret.

Til Mindretallet vil jeg sige, at jeg havde ikke tænkt mig at kunne faa enstemmig Tilslutning indenfor Skoleudvalget til de Tanker, jeg har ført frem her, Mindretallet har deres Skoletanker, logiske og konsekvente for saa vidt, jeg kan blot ikke dele dem, og jeg vil bede Mindretallet forstaa, at naar dette Forslag fremkommer fra Flertallets Side, sker det ikke udelukkende af økonomiske og praktiske Grunde eller for at bevare en Klasseskole; det er lige saa meget ud fra virkelig ideelle Motiver, jeg synes, man bør gaa frem her.

Hvis Kommunalbestyrelsen kan gaa med til den af Flertallet foreslaaede Ordning, er Forholdet det, at man fra Flertallets Side ønsker eller anser for heldigt, at det tidligere Øregaard Gymnasiums Bygning anvendes til Drengeskole og Hellerupgaard Gymnasium til Pigeskole. Jeg indrømmer, at dette ikke er i Overensstemmelse med De forenede Skolers Ønsker, idet de hellere havde set det omvendte, men vi mener alligevel, at den foreslaaede Ordning vil være den bedste, thi Forholdet er det, at medens der ikke trænges til nogen synderlig Reparation paa Øregaard Gymnasiums tidligere Bygning, er Hellerupgaard Gymnasiums Bygning i Øjeblikket ikke godt egnet til at optage en Pigeskole; Skoleudvalget har gjort sig bekendt med Forholdene paa Stedet, og vi er kommet til det Resultat, at der maatte foretages Reparationer og Udvidelser af forskellig Art, for at det kunde blive en akceptabel Bygning til Brug for en Pigeskole; der maa skaffes større Gangplads, større Klasseværelser og Toiletrum. Det kan gøres, og det vil koste ca. 20,000 Kr. Under Punkt 2 er nævnt, at Kommunen skal afholde „de Udgifter, der er forbundne med at sætte Ejendommene i en saadan Stand, at de kan optage respektive en tosporet Pigeskole og en tosporet Drengeskole, begge med en Klassekvotient paa 30.“ Denne Udgift har

man senere fra De forenede Skolers Side, efter at have udarbejdet Planerne nærmere til en saadan Ændring, anslaaet til ca. 20,000 Kroner.

Jeg mener, at denne Sag hører absolut hjemme i Skoleudvalget. Det er en Skolesag, og derfor er det rigtigst, at Skoleudvalget ene behandler denne Sag; saalænge Bygningerne er til Brug for Skolevæsenet, maa de ligge under Skoleudvalget. Jeg kan ikke se, at de hører hjemme andre Steder. Det er coutume hér i Kommunalbestyrelsen, at vi ikke afgiver Bygningerne, før Skolen overhovedet intet har med dem at gøre, og derfor forekommer det mig rigtigt, at Sagen er bragt frem i Aften fra Skoleudvalgets Side og udelukkende fra dette.

Paa et Flertals Vegne indenfor Skoleudvalget skal jeg indstille, at Kommunalbestyrelsen indgaar paa det foreslaaede Lejemaal af Lokaler i A. Sidenius' Skole og det gamle Øregaard Gymnasiums og Hellerupgaard Gymnasiums Bygninger i Overensstemmelse med det under 1) og 2) anførte, idet Flertallet dog ønsker at bemærke, at det anses for heldigst, at det gamle Øregaard Gymnasiums Bygning anvendes til Drengeskole og Hellerupgaard Gymnasiums Bygning til Pigeskole, og endvidere:

ad 1: at der ikke fra Kommunalbestyrelsens Side stilles Krav om, at der oprettes en Fællesskole, og

ad 2: at det af Skolerne — i Henhold til Skrivelse af 10. d. M. — ønskede Lejemaal indgaas paa 10 Aar, d. v. s. til Udgangen af Skoleaaret 1934—35.

Et Mindretal (Blichfeld) ønsker først at præcisere, at De forenede Skoler ved det fremsendte Forslag stiller Krav til Kommunen med Hensyn til en Ordning af den private Underskole, som denne ikke med den bestaaende offentlige Skoleordning kan have Pligt til at efterkomme. Dernæst maa han til Punkt 1 og 2 i Forslaget bemærke, at Anvendelsen af de af Kommunen forladte Skolebygninger, hvad angaar Salg eller Bortleje af disse, ifølge Forretningsordenen maa henhøre under Bygge- og Ejendomsudvalget til Fastsættelse af Salgspris eller Lejeafgift og ikke under Skoleudvalget, hvorfor han i første Instans foreslaar Sagen henvist til dette Udvalg.

En Ordning uden om dette Udvalg, vil efter hans Opfattelse ifølge hele Forslagets Aand faa Karakteren af et tilsløret Tilskud til de private Skoler, og dertil vil han ikke være med.

Hele Udvalget indstiller, at det i Punkt 3 anførte imødekommes.

Blichfeld: Den ærede Formand for Skoleudvalget (Næ-

sted) har helt sagligt for saa vidt fra sit Synspunkt gjort Rede for denne Sag, og han har oplyst, at jeg indenfor Skoleudvalget har maattet tage et Særstandpunkt i denne for Borgerne og Skolevæsenet herude saa betydningsfulde Sag.

Det inderste Motiv til mit Standpunkt i Sagen, det, som jeg har haft den Ære at præcisere for mine ærede Kolleger Gang paa Gang, naar Sager af lignende Beskaffenhed har været fremme, er dette, at min Opfattelse af Kommunens Pligt overfor de private Underskoler efter alt, hvad der er gaaet forud, ikke falder sammen med Flertallets. Der er ingen, som føler sig skuffet af den Stilling, jeg indtager overfor dette Forslag fra De forenede Skoler, idet jeg fra første Færd har præciseret, at jeg vilde staa ganske frit. Naar den ærede Udvalgsformand siger, at man ikke maa tro andet, end at han ud fra ideelle Grunde har talt, som han har talt og været den ivrigste Fortaler netop for, at De forenede Skoler skulde faa det, de attraar, ja, saa tror jeg ham naturligvis, men jeg kan forsikre for, at de Motiver, der ligger til Grund for mit Standpunkt i denne Sag, som jo er noget afvigende fra Flertallets, er ligesaa ideelle som de Grunde, Flertallet har fremført.

I min Indstilling har jeg efter at have givet Udtryk for min Opfattelse af de Krav, De forenede Skoler her stiller til Kommunen, foreslaaet, at Sagen — og det er i Virkeligheden det, den i første Instans drejer sig om — overføres eller henvises til Ejendoms- og Byggeudvalget. Naar man har et Udvalg, som ifølge Forretningsordenen skal beskæftige sig med Sager, som maa siges at høre under dets Domæne, er der efter min Mening intet forkert i at forlange, at en Sag som denne virkelig ogsaa behandles af dette Udvalg — det er der vist ingen, der vil kunne modsige mig i. Sagen bør behandles af Ejendoms- og Byggeudvalget og ikke af et andet Udvalg, som paa dette Tidspunkt intet behøver at have med Sagen at gøre. Fordi Bygningerne har været brugt af Skolevæsenet og for Tiden ikke er ryddede, ikke er løsgjort af Skoleudvalget, føler dette sig kaldet til at afgøre Sagen, men det er jo ikke rigtigt. Naar Bygningerne er frigjort af Skolevæsenet, og før bliver der ikke Tale om noget som helst Lejemaal eller Salg af Bygningerne, først da bliver Spørgsmaalet brændende med Hensyn til, hvad man skal bruge disse, af Skolevæsenet opgivne, Bygninger til. Jeg er imod dette, at en Administrationsgren vedblivende kan holde fast paa Kommunens Aktiver, efter at den har trukket sin Virksomhed tilbage derfra. I det Øjeblik, en Skole ikke længere bruges af Skolevæsenet, er det ikke længere

Skolemyndighederne, som skal beskæftige sig med dens Anvendelse, saa hører Bygningen, som Kommunens andre Aktiver, rettelig hjemme i Ejendoms- og Byggeudvalget, og saa maa dette foretage de fornødne praktiske Overvejelser af, hvorvidt Bygningen skal sælges eller bibeholdes til andet Brug indenfor Kommunen, hvilket dette Udvalg maaske i Kraft af sin Stilling har en bedre Oversigt over end vi andre, eller hvorvidt man bør leje dem ud. Man maa ikke tro, at jeg er uvenlig stemt overfor de private Underskoler, det er jeg ikke, men saaledes som hele min Livsopfattelse er, kan jeg ikke anerkende de Principper, ud fra hvilke Næsted gjorde sig til Talsmand for Flertallets Indstilling, selv om der ikke, som han meget klogt sagde, i den Overenskomst, som i sin Tid reddede de private Skoler fra ren Fortabelse — bl. a. gennem Tilskud fra Stat og Kommune — staar noget som helst, der kunde hindre os i at træffe denne Ordning. Men jeg hævder — og det vil Næsted ikke kunne nægte — at Aanden i denne Overenskomst, Meningen med hele den Ordning der den Gang blev truffet, netop er denne, at den private Underskole, hvis man ønskede en anden Underskole end den, som Stat og Kommune byder Børnene, maatte klare sig selv. Jeg nærer, som jeg sagde før, ingen Uvenlighed overfor den private Underskole, ingen som helst; det kan godt være, at Næsted har Ret, naar han siger, at den er et vist Incitament, det er meget troligt, at de to Skolearter ved gensidig Konkurrence kan have Indflydelse paa hinanden og derved begge vinde, men dette er for mig ikke afgørende nok til, at jeg vil fornægte den Aand, jeg har troet paa og ment at se i denne Overenskomst. Og i Betragtning af alt, hvad der er gaaet forud for denne Overenskomst, vil jeg ikke nu være med til at opretholde den Skole, som Næsted før meget rigtigt brugte Ordet „Klasseskole" om, for det er det og det bliver det, hvorledes man iøvrigt vil se paa Sagen. Vil denne Skole bestaa med nogen Berettigelse i Livet, maa den kæmpe sig frem til en Position, saa maa denne Skole, som een Gang er reddet af det offentlige, for Fremtiden prøve at klare sig selv.

Jeg kan ikke anerkende de Betragtninger, der fremsættes angaaende den private Skole. Kommunens offentlige Skolevæsen herude er 1ste Klasses, vi byder Eleverne i enhver Retning, hvad man kan forsvare paa Skolevæsenets Omraade. Og det er som sagt ikke noget økonomisk Spørgsmaal for mig. Jeg maa dog med Hensyn til det økonomiske sige, og det maa Næsted indrømme, at den Aften, vi talte om denne Sag i Skoleudvalget,

var det ikke gørligt at faa disse Tal frem; de skulde fremskaffes til Mødet i Aften fra en sikker og paalidelig og rent saglig Kilde. Under Hensyn til den Leje, der eventuelt skal fastsættes, vilde det ogsaa være rart at faa at vide, fra saglig Kilde, hvor meget de Reparationer, som De forenede Skoler stiller Krav om, for at de kan være tjent med at overtage Bygningerne, vil komme til at koste Kommunen.

Endvidere har De forenede Skoler i deres Ønsker — for at bruge dette Udtryk — fremsat en Bemærkning om, at Forældrekredsene føler sig brøstholdne eller noget irriterede over eventuelt at skulle have Udsigt til, at Børnene kommer til at benytte Barakkerne, som Gjentofte Kommune har benyttet ved sin Folkeskole og fremdeles bruger. Dette vil formentlig sige, at man for Sidenius' Skole, hvor der er regnet med at bruge Barakker til Underskolen, kommer til en yderligere Udgift, for at Benyttelsen af disse Barakker kan undgaas. Hvis man vil være paa den rigtige Side fra det ansvarlige Flertal indenfor Kommunalbestyrelsen, forekommer det mig derfor, at man maa gøre sig fuldstændig klart, hvad den foreslaaede Ordning vil komme til at koste Kommunen. I det Budgetforslag, vi senere paa Aftenen skal behandle, indeholdes, saavidt jeg husker, en Post paa 20,400 Kr. til de private Underskoler, som rent Tilskud til dem. Hertil maa altsaa lægges 14,000 Kr., det Tal, som er nævnt i Aften, men som jeg ved, at jeg ikke har faaet nogen som helst notorisk Redegørelse for, og som jeg derfor fremdeles mener bør fastsættes efter forudgaaende Undersøgelse og Overvejelse i Ejendoms- og Byggeudvalget. Tallet vil ganske sikkert efter en saadan Undersøgelse stige, hvorved Tilskudet til de private Underskoler bliver betydeligt større. Men for nu at holde os til det Tal af 14,000 Kr., som Næsted mener er det rigtige, men som altsaa efter min Mening er for lavt ansat, vil vi komme op paa et Beløb af 40,000 Kr. som aarligt Tilskud til de private Underskoler. Jeg har ganske tydeligt præciseret her for det første, at det for mig er et Principspørgsmaal. Det er mit Princip, at Kommunen ikke har noget som helst at gøre med de private Underskoler i Henhold til Aanden i den Overenskomst, vi har vedtaget. For det andet mener jeg ikke, at vi bør træffe Afgørelsen nu i Aften uden at have foretaget de nødvendige Undersøgelser til Fastsættelsen af de Summer, indenfor hvilke Kommunen kunde ønske at leje Bygningerne ud til De forenede Skoler. Hermed vil jeg ikke have sagt paa Forhaand, at jeg vil stille mig uvilligt overfor dette Spørgsmaal; jeg ønsker blot at vide, hvad det er, man gaar ind

til. Jeg vil ikke være med til noget fordækt Tilskud til De forenede Skoler udover de Beløb, som Kommunen hidtil har givet. Derfor skal jeg ganske kort henholde mig til min Indstilling og anbefale, hvad jeg har ment fra første Færd, at Sagen bør oversendes til Ejendoms- og Byggeudvalget, lad den derefter komme tilbage til Skoleudvalget med Fastsættelse af de notoriske Tal, saa Kommunalbestyrelsen kan danne sig et økonomisk Begreb om, hvad denne Historie vil komme til at koste Kommunen.

Keiser-Nielsen: Jeg tror, man skal være en lille Smule forsigtig med, som Blichfeld gjorde, at tale om Aanden i Overenskomsten mellem Staten og Kommunerne paa den ene Side og De forenede Skoler paa den anden Side. For denne Aand, maa man vel huske paa, blev født under meget store Fødselsveer, og det var meget store og vanskelige Modsætninger, som gjorde sig gældende, da man skulde have Overenskomsten ført igennem. Der er ingen Tvivl om, at Aanden i denne Overenskomst fra den socialdemokratiske Gruppes Side var den, som Blichfeld nu fremsatte; det er Socialdemokratiets Program og har altid været Socialdemokraternes Standpunkt overfor Spørgsmaalet om offentlig Skole eller privat Skole, og det er efter min Mening set i sin store Helhed et rigtigt Standpunkt. Men der var andre, som havde andre Anskuelser, og derfor blev Overenskomsten jo ikke et klart og tydeligt socialdemokratisk Barn, men et Barn, som havde Træk baade efter, om jeg saa maa sige, Far og Mor, baade efter Socialdemokraterne og efter de konservative.

Derfor er jeg enig med Næsted i hans Omtale af Forholdet mellem Statsskolerne og de private Skoler. Det er altsaa et principielt Spørgsmaal, og der er jeg for saa vidt enig, som jeg mener, at vi skal være forsigtige med i vort Land at lægge saadanne Hindringer i Vejen for den private Skole, at den ikke kan bestaa. Paa den anden Sider mener jeg, vi skal gøre os Umage for, at den heller ikke faar altfor gode og blide Dage, for saa vil den ikke blive det Incitament, den hidtil har været. Det var nok i dens allervanskeligste Tid, da den begyndte som Grundtvigs Friskole, at den ydede noget af den bedste Indvirkning paa den offentlige Skole, og da havde den slet intet Tilskud fra det offentliges Side, men senere har den jo haft meget Tilskud fra det offentliges Side; den har stadig figureret paa Finanslovene, ogsaa inden denne Overenskomst kom i Stand, med ret store Tilskud. Der har været baade almindelige Finanslov-Tilskud og været vedtaget ligefremme Love, som angav et vist Forhold, hvorefter man kunde yde Tilskud til de private Skoler.

Næsted nævnede Loven af 22. December 1919, hvor der er givet en Bestemmelse om, at man fra det offentliges Side kan yde til den frie Skole indtil Halvdelen af, hvad hvert Barn koster i den offentlige Skole. Og der har siden fra Myndighedernes Side været Tilbøjelighed til at yde saadan Støtte til Friskolen, og det synes jeg for mit Vedkommende heller ikke — det kan jeg ikke komme bort fra — at vi bør undlade. Nu er den frie Skole i Gjentofte Kommune af ret stor Betydning, fordi den hidtil har spillet en stor Rolle, og jeg vilde nødig være med til, at vi fra Kommunalbestyrelsens Side stillede os overfor den private Skole paa en saadan Maade, at den blev nødt til at give op. Med Undtagelse af Forskolen til Ordrup Gymnasium, som De forenede Skoler har sikret sig Plads til ved Køb af en Bygning, har Skolerne ikke Lokaler herude, men hvis det skulde blive nødvendigt for dem at opgive Skolerne paa det tidligere Øregaard Gymnasium, paa Gl. Hellerup Gymnasium, paa Hellerupgaard og Aurehøj, tror jeg, det vilde være ret uheldigt for Kommunen, og derfor staar det for mig, som om Spørgsmaalet er dette: Lad os se, hvad det vil koste? Hvor stort er det Tilskud, som her kræves fra De forenede Skoler af Gjentofte Kommune for at kunne bestaa. Og der tror jeg godt, vi kan stole paa de Tal, som den ærede Formand for Skoleudvalget (Næsted) opgav. Jeg tror ikke, at vi som Blichfeld mener, behøver at sætte Ejendoms- og Byggeudvalget til at undersøge dette Spørgsmaal. Udvalget vil næppe faa noget andet at vide end det, vi har faaet at vide i Skoleudvalget. Vi ved, hvad de to Ejendomme er vurderet til; der kan Ejendoms- og Byggeudvalget ikke fremkomme med noget andet Tal end det, Skoleudvalget har fremkaldt. Vurderingssummen er for den ene Bygnings Vedkommende 189,000 Kr., for den andens 137,000 Kr. De Tal er givet! Det samme er Tilfældet for det andet Tal, det drejer sig om, nemlig den Lejesum, der skal betales. Der kan Ejendoms- og Byggeudvalget heller ikke skaffe noget andet Tal frem end det, vi har skaffet frem; det er opgivet os af De forenede Skoler, hvad de mener at kunne give i Leje, og de fremsender samtidig en længere Forklaring om, hvorfor de ikke kan give mere i Leje. Hvis der kræves en højere Leje, vil Skolerne ikke kunne klare sig, og jeg tvivler om, at Ejendoms- og Byggeudvalget vil kunne faa ændret det Tal. Udvalget vil sikkert faa samme Besked, som Skoleudvalget har faaet: at De forenede Skoler vil give det dobbelte af, hvad de giver nu, idet de faar den dobbelte Brug af Skolebygningerne, og de fastslaar Summen til 11,268 Kr. Trækker vi det Beløb fra Renten af Vurderings-

summen, faar vi det Tal, der kan blive Tale om. Tilbage er saa kun eet Spørgsmaal, og der kan naturligvis Ejendoms- og Byggeudvalget komme til et andet Resultat, end Skoleudvalget er kommet til, nemlig med Hensyn til Fastsættelse af Renten. Vi har i Skoleudvalget beregnet 8 pCt. aarlig i de 10 Aar, Lejemaalet skulde gælde. I disse 8 pCt. indeholdes ikke alene Vedligeholdelsesudgiften, men ogsaa den eventuelle Udgift ved de Reparationer, der skal foretages, inden Skolerne bliver taget i Brug af De forenede Skoler. Jeg tør naturligvis ikke paastaa, at Tallet 8 pCt. er det rigtige, det kan være, man vil finde 7 pCt. eller 6 pCt. mere passende; der bliver selvfølgelig en lille Forskel efter hvilket Tal man fastsætter. Regner man med 8 pCt. bliver Beløbet ca. 14,812 Kr., regner man med 7 pCt., bliver det ca. 11,552 Kr. og regner man med 6 pCt., bliver det ca. 8,292 Kr. aarlig.

Jeg kan ikke se, at der er noget andet Sted, hvor Ejendoms- og Byggeudvalget kan komme til noget andet Resultat; jeg synes, det er tydelige Tal. Der kan som sagt siges, at man bør regne med en højere Procent, men naar vi sætter 8 pCt., tror jeg ikke, vi er paa den forkerte Side, og det vilde altsaa sige, at Kommunens Tilskud i dette Tilfælde skulde blive ca. 15,000 Kr.

Det Børnetal, der fremtidig skulde lukrere af, at man lejede De forenede Skoler disse to Bygninger, er opgivet til 550; dividerer man 550 ind i 14,800 Kr., faar man altsaa det Beløb, som Kommunen kommer til at give i Tilskud pr. Barn, og dette Tal bliver 27 Kr. pr. Barn paa det allernærmeste. Hvis denne Kontrakt tiltrædes, vil Gjentofte Kommune i de 10 Aar, det drejer sig om, komme til at give 27 Kr. pr. Barn i Tilskud til disse Skoler. Nu koster hvert Barn i Kommunens egne Skoler os ca. et Par Hundrede Kroner, der blev før nævnt 165 Kr.; dersom vi skulde overtage disse 550 Børn i Kommunens Skoler, vilde vi altsaa faa en Udgift af 165 Kr. pr. hvert af disse Børn om Aaret... (Afbrydelse: Det er kun 134 Kr. pr. Barn om Aaret)... Ja, Tallene er noget forskellige, eftersom man regner Mellemskolen med eller ej, men jeg synes, at der er nævnt 165 Kr. pr. Elev i Folkeskolen.....

For Socialdemokraterne, ud fra deres principielle Standpunkt, spiller det i økonomisk Henseende ingen Rolle, men naar man har det Standpunkt, at man ogsaa gerne vil gavne den private Skole, som jeg for mit Vedkommende har, forekommer det mig, at det økonomiske Offer, vi skal bringe paa dette Omraade, ikke er saa afskrækkende, at jeg vil sætte mig imod at slutte mig til

Overenskomsten. Derfor er jeg gaaet med til Flertallets Indstilling, skønt jeg maaske nok principielt staar lidt nærmere til at holde paa den offentlige Skole og staar lidt længere borte fra Venligheden overfor den private Skole.

Da jeg som sagt har det principielle Standpunkt, at man gerne skal bevare den private Skole herude, og da jeg har en Fornemmelse af, at de, hvis vi ikke gør noget for dem, ikke vil kunne klare sig — det har de skriftligt og regnskabsmæssigt godtgjort for os — saa finder jeg ikke, at 27 Kr. pr. Barn pr. Aar er saa meget, at vi ikke kan forsvare at gaa med dertil; der er ikke Tvivl om, at det økonomisk set vil blive en langt dyrere Bekostning for Kommunen at skulle overtage alle disse Børn.

Blichfeld: Keiser-Nielsen mente ikke, at Ejendoms- og Byggeudvalget, hvis det fik denne Sag til Overvejelse, kunde give os andre Tal end dem, vi allerede har skaffet tilveje gennem Skoleudvalget. Jeg sagde før, at man skulde vel tro, at det Udvalg, som har med den rent saglige Side af en Sag at gøre, var i Stand til at levere Tal, mod hvilke man ikke hele Tiden skulde være nødt til at værge sig.

Faktum er, at der ikke forelaa noget som helst Tal den Aften, vi behandlede Sagen i Skoleudvalget; der forelaa en rent skitsemæssig, løs Opgørelse, men i den mellemliggende Tid vilde man prøve at skaffe Tallene tilveje. Det er ikke for at sige noget ubehageligt om Skoleudvalget, at jeg drager dette frem; det er kun det rene Faktum, som jeg synes hører til ved denne Sags Behandling i Kommunalbestyrelsen.

Keiser-Nielsen omtalte forskellige Sider af Ejendoms- og Byggeudvalgets eventuelle Syn paa denne Sag, og det fremgik tydeligt af hans Udtalelser, at for Eks. Lejesummen paa Forhaand var fastsat af Lejerne; man havde Vurderingssummen af Ejendommene, det Tal kunde der heller ikke rokkes ved, og om en Udlejning af disse Bygninger til De forenede Skoler var der heller ikke nogen som helst Tvivl. Det er imidlertid det, jeg mener, der i Virkeligheden er Tvivl om.

Der er gentagne Gange fra Flertallets Side talt om det rent økonomiske ved denne Ordning. Hvis man virkelig vil se økonomisk paa Sagen, gælder det i første Instans om, at man faar at vide, hvor langt vi er ude, hvor meget det vil koste Kommunen, for at Regnskabet kan stemme og blive rigtigt. Men derom er der ikke nævnet et Ord, derimod har Næsted talt om ret store Reparationer, som vil blive paakrævet, og som Kommunen efter

Ønske fra De forenede Skolers Side bliver nødt til at afholde, for at Skolerne kan befinde sig godt i Bygningerne.

Keiser-Nielsen ønskede at bevare den frie Skole. Ja, det har jeg ikke Spor imod, men kun hvis den kan eksistere ved egen Kraft. Vi Socialdemokrater staar med en særlig Opfattelse af denne Overenskomst, der er indgaaet mellem Stat, Kommuner og Skoler, og det er min fulde Overbevisning, at denne Overenskomst aldrig vilde have faaet Liv, hvis ikke Socialdemokraterne var gaaet med dertil. Og det er paa Grundlag af Aanden i denne Overenskomst at jeg hævder: Vil den private Underskole være herude, maa den vise, at den har Eksistensberettigelse. Skal her være en Klasseskole uden for det 1ste Klasses Skolevæsen, vi byder Børnene fra Kommunens Side, maa den kunne klare sig selv. Det er vort Princip, men dette Princip brydes ved Flertallets Indstilling, og jeg hverken kan eller vil gaa med dertil.

Næsted: Jeg vil gerne præcisere, at baade Spørgsmaalet om, hvad De forenede Skoler kan give i Leje, og hvad Kommunen skulde have ind for disse Bygninger for at være fuldt dækket, har været fremme i Skoleudvalget, ligesom de Tal, jeg nævnede før vedrørende Reparationerne, har været fremme i Udvalget. Det eneste, vi var usikre paa, som jeg i hvert Fald ikke kunde huske nøjagtigt, var Tallet paa, hvad hver Elev koster i Kommunens Skoler. Jeg oplyste under Budgetdebatten i Fjor, at den egentlige Undervisningsudgift pr. Elev i Folkeskolen var 165 Kr. aarlig.

Naar vi har regnet med en saa høj Forrentning som 8 pCt., er det netop, fordi vi ønskede, paa enhver Maade at gøre Kommunalbestyrelsen klart, hvad det kunde beløbe sig til, netop for at undgaa Bebrejdelser for, at man fra Flertallets Side vil yde De forenede Skoler fordækt Tilskud eller lign. Det forekommer mig ogsaa, at Kommunalbestyrelsen efter den Debat, der har fundet Sted i Aften, maa være ganske klar over, hvad det drejer sig om. Det er et Princip eller ikke et Princip! Blichfeld har Ret fra sit Synspunkt; han kan ikke tiltræde Flertallets Indstilling.

Naar Blichfeld siger, at det offentlige for nogle Aar siden reddede de private Skoler, er det for saa vidt rigtigt; jeg vilde dog hellere sige, at man reddede det højere Skolevæsen i Storkøbenhavn. De private Skoler kunde i og for sig ikke interessere Offentligheden, men det højere Skolevæsens Forhold maatte ordnes. Man kan derfor ikke sige, at man reddede den private Underskole — tværtimod, den blev kappet bort!

M. E. Jensen: Jeg vil gerne ændre Mindretallets (Blichfelds) Indstilling, saaledes at Sagen henvises til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i Ejendoms- og Byggeudvalget.

Formanden: Saaledes er Blichfelds Indstilling ikke formuleret.

Blichfeld: Jeg mener rigtignok, at naar der fra et Medlems Side indenfor min Gruppe, som iøvrigt ikke har haft Lejlighed paa Grund af den fremskredne Tid til at tale i denne Sag, fremkommer et Ændringsforslag til min Indstilling, tager jeg mit Forslag tilbage til Fordel for Ændringsforslaget, saaledes at der altsaa vil være at stemme over Sagens Overgang til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i Ejendoms- og Byggeudvalget.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges derpaa med 4 Stemmer.

Formanden: Der vil derefter være at stemme over, hvorvidt Sagen skal henvises til Ejendoms- og Byggeudvalget.

M. E. Jensen: Det undrer mig, at der er nogle ærede Medlemmer, som med Hænder og Fødder formentlig, vil sætte sig imod, at Ejendoms- og Byggeudvalget kommer til at behandle denne Sag; det havde jeg ikke tænkt mig. Hvis det virkelig er Tilfældet, at man mener, Ejendoms- og Byggeudvalget ikke skulde kunne se paa Sagen paa den Maade, som Blichfeld nærmere har motiveret, rent forretningsmæssigt, rent ejendomsmæssigt, ja, saa bliver Forholdet naturligvis et andet. Men det maa vi saa stemme om. Det forekommer mig som sagt overraskende, at man, naar der fremsættes Ønske om, at Ejendoms- og Byggeudvalget skal have Lov til at behandle Sagen, vil modsætte sig det. Skoleudvalget kan jo derfor godt behandle Sagen lige saa meget det vil.

Keiser-Nielsen: Er der ikke fra De forenede Skolers Side udtalt eller peget paa Forhold, som netop gør det meget vanskeligt, at Sagen udsættes? Vil den ærede Formand for Skoleudvalget (Næsted) ikke oplyse os herom? Jeg tror ikke, Sagen kan udsættes.

Næsted: Sagens Overgang til 2den Behandling er vedtaget, det kan jeg ikke hindre. Den Oplysning, jeg kunde give i den af Keiser-Nielsen anførte Retning, egner sig imidlertid ikke til Meddelelse i offentligt Møde, og derfor har jeg ikke fremsat den her.

Det er naturligvis givet, naar Sagen skal til 2den Behandling, at Skoleudvalget, hvis det finder det nødvendigt, vil søge hos Ejendoms- og Byggeudvalget de Oplysninger, man kunde ønske.

Dette er et Principspørgsmaal for Skoleudvalget; vi finder ikke, at Sagen hører hjemme i Ejendoms- og Byggeudvalget.

M. E. Jensen: Jeg har forstaaet Forretningsordenen saaledes, at ethvert Medlem er berettiget til i Henhold til Forretningsordenen at stille Forslag om, at en Sag skal overgaa til 2den Behandling med mellemfaldende Behandling i et bestemt Udvalg, og at et saadant Forslag kunde vedtages med 4 Stemmer.

Formanden: Saa har M. E. Jensen ikke læst Forretningsordenens § 9 rigtigt; det afgøres ved almindeligt Stemmeflertal, hvorvidt en Sag skal overgaa til Behandling i et andet Udvalg end det, hvorfra den kommer paa Dagsordenen.

Volmar Jensen: Det er ikke nødvendigt, at denne Sag overgaar til Ejendoms- og Byggeudvalget, og naar man ønsker det fra Mindretallets Side, er det, saavidt jeg kan se, kun for at faa fastsat nogle Tal paa de Reparationer, der har været Tale om, og angaaende Lejesummen.

Naturligvis kunde det være meget godt at faa at vide, hvor meget Reparationerne vil beløbe sig til; Spørgsmaalet om Lejeafgiften er derimod ret underordnet, det er i Virkeligheden kun at fastsætte et større eller mindre Tilskud til De forenede Skoler, som man nu mener, man kan være tjent med at give dem.

Men naar Sagen ligger saaledes, og naar den alligevel skal sinkes ved at overgaa til 2den Behandling, ser jeg i og for sig ikke noget til Hinder for, at Ejendoms- og Byggeudvalget faar den til Overvejelse. Selvfølgelig hører et Spørgsmaal om Skolevæsen hjemme i Skoleudvalget, men det er ikke noget nyt, man kommer ind paa, hvis man hører et andet Udvalg. Baade teknisk Udvalg og andre Udvalg sender Sagerne til Erklæring i andre Udvalg, ogsaa til Ejendoms- og Byggeudvalget, naar det drejer sig om Reparationer, Tilbygninger eller lign, eller om at faa fastsat Lejesummen. Omvendt sender Ejendoms- og Byggeudvalget naturligvis ogsaa sine Sager til andre Udvalg.

Naar Sagen som sagt alligevel skal til 2den Behandling, vil jeg finde det naturligt, at den behandles i Ejendoms- og Byggeudvalget, for at den kan blive saa godt undersøgt og oplyst som muligt.

Blichfeld: Maa jeg præcisere, hvad jeg iøvrigt udtrykkelig har givet Ord for i min Indstilling, at i det Tilfælde der bliver

Tale om at leje en Skolebygning ud, er Skoleudvalget færdig med vedkommende Bygning. Volmar Jensen var inde paa det samme nu; Sagen hører i Virkeligheden hjemme i Ejendoms- og Byggeudvalget, som er vant til at behandle disse Spørgsmaal om Reparationer, Fastsættelse af Leje og lign. Det kunde jo endelig ogsaa være, at Ejendoms- og Byggeudvalget vilde foreslaa Bygningerne anvendt til andet Brug.

Engelstoft-Schmidt: Jeg kan ikke indse, at en Skolesag hører hjemme i Ejendoms- og Byggeudvalget. Der er ikke Tale om, at disse Bygninger kan overgaa til andet, til almindeligt Brug. I det Øjeblik, der ikke bliver oprettet Lejemaal med De forenede Skoler om Bygningerne, maa vi benytte dem til det offentlige Skolevæsen, og saa kommer de ikke Ejendoms- og Byggeudvalget ved. Det er Skoleudvalget, som maa afgøre denne Sag, det er der ikke Tvivl om; Skolen har hidtil benyttet disse Bygninger, og til Skole maa de fremdeles benyttes — derfor hører Sagen hjemme i Skoleudvalget.

M. E. Jensen: Jeg forstaar ikke denne Strid om Kejserens Skæg. Ingen kan forbyde os i Ejendoms- og Byggeudvalget at rejse en hvilken som helst Sag. Hvis vi i Ejendoms- og Byggeudvalgets førstkommende Møde beslutter at behandle denne Sag, og udbeder os Sagens Akter tilstillet til nærmere Undersøgelse, gad jeg vidst, hvem der vil forbyde os det. Det er der ingen, der kan forhindre, og jeg synes derfor man skulde spare sig alle disse Anstrængelser.

Formanden: Jeg tror ikke, at M. E. Jensen har Ret i denne Betragtning. I saa Fald kunde ethvert Udvalg tilrive sig Sagerne og sige: Den og den Sag vil vi behandle indenfor vort Udvalg. Ifølge Forretningsordenen henviser Formanden Sagerne til Behandling i de Udvalg, i hvilke de hører hjemme. Naturligvis kan man ikke forhindre et Udvalg i at ønske en Sag til Overvejelse og Behandling, men det maatte saa give sig Udtryk i Form af en Indstilling paa Dagsordenen, og da skulde jeg formene, at naar Kommunalbestyrelsens Flertal har været enigt om, at en Sag var tilstrækkeligt oplyst indenfor det Udvalg, til hvilket den havde været henvist, og som oprindelig havde behandlet den, vilde samme Flertal eller maaske hele Kommunalbestyrelsen — med Undtagelse af det Medlem, som har stillet Forslaget — sige: Dette Arbejde vilde være ganske overflødigt.

M. E. Jensen: Jeg forstaar ikke den højtærede Formands Udtalelser, men jeg skal ikke opholde mig stort derved; i Anled-

ning af Formandens Udtryk om at „tilrive sig Sagerne", vil jeg dog lige bemærke, at Formanden godt maa vide, hvor fjernt det ligger Udvalgene her at ville tilrive sig noget.

Naar Forholdet er dette, at Skoleudvalget bringer en Sag frem, som vedrører en Del af Kommunens Ejendomme, der altid behandles af Ejendoms- og Byggeudvalget, og vedrører Udlejning af Bygninger, hvilket ligeledes sorterer under Ejendoms- og Byggeudvalget, kan det ikke undre Formanden, at Ejendoms- og Byggeudvalget er interesseret i sit Omraade, og at det ønsker ogsaa for sit Vedkommende at overveje netop den Del af paagældende Sag, idet Udvalget maaske bl. a. kan fremkomme med et bedre Forslag til Løsning af dette Spørgsmaal end det, der er stillet her.

Der kan ikke blive Tale om at Ejendoms- og Byggeudvalget vil ønske at tilrive sig noget, det gør det slet ikke; der kan blive Tale om, at Ejendoms- og Byggeudvalget ønsker at undersøge en Sag, som vedrører ogsaa dets Omraade, og faa den til Overvejelse, og jeg forstaar ikke, at der er nogen, som i Virkeligheden vil forsøge at hindre det.

Formanden: Jeg tvivler om, at Ejendoms- og Byggeudvalget af eget Initiativ vil tage Sagen op, men det er et Spørgsmaal for sig.

Keiser-Nielsen: Jeg forstaar ikke, hvorfor Ejendoms- og Byggeudvalget skal have med denne Sag at gøre. Det er ganske givet, at hvis vi ikke lejer Bygningerne ud til De forenede Skoler, maa Kommunen beholde dem til Brug for Skolevæsenet, der er ikke andet at gøre; det bliver saaledes Skolevæsenet, som hele Tiden faar dermed at gøre. Og saaledes har det ogsaa været hele Tiden; naar Skolevæsenet havde en Bygning og ikke længere havde Brug for den til Skolebygning, men skulde bruge den til noget andet, forblev Bygningen alligevel under Skoleudvalgets Omraade. Vi saa det for Eks. med Bygningen paa Hellerupvej, der blev indrettet til Tandklinik, men lad os ikke trættes om det. Naar Sagen alligevel skal til Overvejelse i Skoleudvalget og derved sinkes til næste Møde, hvorfor saa nægte Ejendoms- og Byggeudvalget at undersøge Sagen nærmere — lad den saa gaa til dette Udvalg, siden de saa meget ønsker det.

Formanden: Næste Møde vil ikke blive afholdt før den 13. Januar 1925. Jeg havde forstaaet, at det var af Betydning at faa Sagen afgjort længe forinden, og jeg ved ikke, om det gaar an at udsætte den til efter Nytaar. Vilde der være noget til Hin-

der for, at vi holdt et ekstraordinært Kommunalbestyrelsesmøde førstkommende Fredag, da vi alligevel er samlet i Anledning af Ligningsmøde.

Det kommer an paa, om man vil anse det for tilstrækkelig Tid, fra Tirsdag til Fredag Aften, til at tage Stilling til Sagen indenfor Ejendoms- og Byggeudvalget, hvis det altsaa besluttes af Kommunalbestyrelsen, at Sagen skal henvises til dette Udvalg.

Det af M. E. Jensen stillede Ændringsforslag om at henvise Sagen til Ejendoms- og Byggeudvalget forkastedes med 9 Stemmer mod 5.

M. E. Jensen: Under disse Forhold siger jeg for mit Vedkommende, at naar det fra Kommunalbestyrelsens Flertals Side formenes min Gruppe at faa vort Ønske imødekommet, har jeg ingen Interesse i at Sagen overgaar til 2den Behandling.

Naar man fra Flertallets Side vil nægte os at behandle en Sag paa den Maade, vi anser for forsvarlig, er jeg ikke interesseret i nogen 2den Behandling; jeg stillede netop dette Forslag for at faa Sagen til Overvejelse i Ejendoms- og Byggeudvalget.

Formanden: Maa jeg gøre opmærksom paa, at M. E. Jensen og Blichfeld kan stille deres Forslag, men de maa ikke tro, at de kan tale paa et andet Udvalgs Vegne, de kan tale som Medlemmer af dette andet Udvalg, men ikke paa hele Udvalgets Vegne. De Herrer synes, at dette andet Udvalg skulde have Adgang til at behandle denne Sag, men de har ikke paa Forhaand sikret sig, at dette Udvalg ogsaa virkelig er enigt med dem i saa Henseende. Jeg har Grund til at tro, at i hvert Fald et Flertal indenfor dette Udvalg ikke ønsker sig Sagen tilstillet.

Jeg har for mit Vedkommende intet imod, at man ændrer den før skete Vedtagelse om Sagens Overgang til 2den Behandling, saaledes at man betragter denne Afstemning som usket og Ændringsforslaget som trukket tilbage, idet Forslagsstilleren erklærer ikke at have Interesse i Sagens Overgang til 2den Behandling, naar den ikke samtidig henvises til Ejendoms- og Byggeudvalget.

Tilbage er da at stemme over Flertallets Indstilling vedrørende Punkterne 1 og 2 og hele Udvalgets Indstilling vedrørende Punkt 3 samt de paa en Tillægsdagsorden opførte Indstillinger vedrørende Punkt 1 og 2 fra Udvalgets Flertal.

De angivne Indstillinger vedtoges med 11 Stemmer mod 4, hvorefter Mindretallets Indstilling ansaas som bortfaldet.

2. **1ste Behandling af Forslag til Budget for Gjentofte Kommune for Finansaaret 1925—26.** (Ø. 188—1924. Se off. Møde den 9. December 1924).

Formanden: Da jeg for 8 Dage siden havde den Ære at forelægge Forslag til Budget for Gjentofte Kommune for Finansaaret 1925—26, gjorde jeg Rede for, hvorledes dette Budgetforslag var fremkommet, og hvilke Summer det indeholdt, og jeg gjorde i den Anledning ogsaa Rede for, hvilken Forskel der var mellem Budgettet for 1925—26 og det for 1924—25 og mellem Budgetforslaget og Regnskabet for 1923—24.

Der er ikke nogen som helst Anledning for mig til at gentage, hvad jeg sagde i sidste Møde; jeg henviser til de da fremsatte Udtalelser.

Jeg skal tillade mig at henstille, at vi anvender den Fremgangsmaade her ved 1ste Behandling af Budgetforslaget, som vi har anvendt de senere Aar: At vi tager de enkelte Budgetter for sig, saaledes at der for de forskellige ærede Medlemmer, som har noget at bemærke til de enkelte Bilag, bliver Lejlighed til at fremsætte deres Udtalelser ved hvert enkelt Bilag, saa vi altsaa gør det enkelte Bilag helt færdigt, inden vi gaar til det næste Bilag og saa fremdeles, indtil vi har arbejdet os gennem Budgettets forskellige Poster.

Til Slutning kommer vi til Spørgsmaalet om, hvorledes hele den økonomiske Situtation ser ud, og da vil der blive Tale om, hvorvidt man kan give Tilslutning til den Indstilling, som foreligger fra et Flertal af Økonomiudvalget, eller om man vil tage Afstand derfra.

Ud af disse Forhandlinger vil formentlig resultere Ønske om at stille forskellige Ændringsforslag; disse skal være til Raadighed for Økonomiudvalget, saa dette kan have taget Stilling dertil, inden 2den Behandling af Budgetforslaget finder Sted, og jeg vil derfor allerede nu sige, at eventuelle Ændringsforslag maa være Økonomiudvalget i Hænde senest den 3. Januar 1925. I Aften har vi den 16. December 1924, der er saaledes 15 Dage inden Aarets Udgang og endda et Par Dage af det nye Aar, hvilket maa siges at være fuldt tilstrækkelig Tid til at udarbejde sine Ændringsforslag og indsende dem.

Det er min Agt at indkalde Økonomiudvalget til Møde den 5. Januar 1925, for at Udvalget kan tage Stilling til de indkomne Ændringsforslag, saa de kan blive optaget paa Dagsordenen for Mødet den 13. Januar sammen med Indstillinger fra Økonomiudvalget.

Jeg venter, at der ikke vil blive gjort Indsigelse mod denne Ordning fra nogen Side.

Der er en Ting, jeg ønsker at gøre opmærksom paa, inden jeg giver Ordet til de forskellige, som ønsker at udtale sig, nemlig at jeg i sidste Møde nævnede, at der som Tilskud til Amtsrepartitionsfonden var budgetteret et Beløb af 625,000 Kr., men jeg tilføjede, at dette kun var et omtrentligt Tal. Nu viser det sig, at dette omtrentlige Tal er meget nær ved det endelige, idet vi i Aften gennem en Skrivelse fra Amtsraadet har faaet opgivet, at vi som Tilskud til Amtsrepartitionsfonden — jeg nævnte det før under Formandsmeddelelserne — skal svare 624,565 Kr. 52 Øre, altsaa ca. 500 Kr. mindre, hvilket dog ikke faar nogen Indflydelse paa Budgettet.

Jeg giver først Ordet til Forsørgelsesudvalgets Formand (Fru Lehmberg).

Fru Lehmberg: Forsørgelsesudvalgets Budget er lagt paa en saadan Maade i Aar, at jeg mener, at der ikke her under Budgetbehandlingen vil være megen Grund til at røre derved. De tidligere Aar har vi ikke lagt Budgettet i Forhold til Regnskabet, men det har vi gjort i Aar. Som Grundlag har vi benyttet dels det afsluttede Regnskab for 1923—24, dels Regnskabet for første Halvdel af indeværende Aar, og derved er vi kommet til de Summer, som er nævnt under de forskellige Bilag vedrørende Forsørgelsesvæsenet.

Paa Bilag 10, Fattigvæsenets Budget, er Udgifterne til egentlig Fattighjælp steget med ca. 18,000 Kr., og Udgiften til uegentlig Fattighjælp er steget med ca. 10,000 Kr. Stigningen paa denne sidste Konto skyldes nærmest Udgiften til kronisk Syge; de faar en Del Hjælp, og denne Udgift stiger fra Aar til Aar.

Husvildeboligerne viser stadig Underskud; det kommer vi vist aldrig bort fra.

Aldersrenten, paa Bilag 13, viser en Udgift paa 235,386 Kr. mod 263,050 Kr. for indeværende Aar og mod en Udgift af 266,734 Kr. ifølge Regnskabet for 1923—24. Budgettet viser altsaa en Mindreudgift paa ca. 28,000 Kr., men det hviler paa Udregninger efter første Halvdel af indeværende Aars Regnskab, og jeg tror, at Budgettet er lagt saa godt og forsvarligt paa enhver Maade, at vi vil kunne komme igennem med det, men mere venter vi heller ikke.

Naar vi er kommet til den Mindreudgift, jeg nævnede før, skyldes det iøvrigt ogsaa, at Driften af Alderdoms-

hjemmene, der paa indeværende Aars Budget er opført med tilsammen ca. 21,000 Kr., i Forslaget kun er opført med en Udgift af 2,400 Kr. Dette skyldes selvfølgelig ikke, at Driften er bleven saa meget billigere, men dette, at Betalingen, der tidligere var 3 Kr. pr. Dag, er forhøjet til 4 Kr. pr. Dag, og at vi for Ophold paa Sygeafdelingen i Ordrup Alderdomshjem har sat Betalingen til 6 Kr. pr. Dag. Dette medfører, at et større Beløb af Hjemmenes Udgifter kan overføres til andre Konti, hvorved vi erholder større Refusion end hidtil, og paa denne Maade fremkommer der en Mindreudgift.

Bilag 11, Tilskud til Arbejdsløshedskasser, er gaaet ned. For indeværende Aar er det opført med 42,100 Kr., medens vi har budgetteret et Beløb af 39,000 Kr. for 1925—26. Denne Nedgang kommer af, at Kontingentet til Kasserne er faldet en Del for Medlemmerne, og Kommunens Tilskud retter sig som bekendt efter, hvad der betales i Kontingent.

Bilag 28, Enkebørnsunderstøttelserne, er opført med et Beløb af 8,550 Kr., omtrent det samme som for indeværende Aar. Der kommer stadig nye Børn til og andre gaar fra; Tallene er omtrent de samme Aar efter Aar.

Paa Bilag 33, Udgifter i Henhold til Epidemiloven, er opført et samlet Beløb af 425 Kr.; heraf er de 100 Kr. beregnet at skulle gaa til offentlig Behandling af Fnatpatienter.

Tilskudet til Invalideforsikringsfonden er paa indeværende Aars Budget opført med 2000 Kr.; i Aaret 1923—24 havde Kommunen slet ingen Udgifter paa denne Konto. Paa det foreliggende Budget, Bilag 36, er Udgiften opført med 36,000 Kr. Det er selvfølgelig en mægtig Stigning, vi har nemlig først nu faaet at vide, hvor meget Kommunen i det hele taget skal bidrage til denne Fond. Vi har faaet Regnskabet frem, og det første Aars Regnskab lyder paa ca. 13,000 Kr., det andet paa ca. 23,000 Kr.; de her opførte 36,000 Kr. omfatter saaledes Kommunens Tilskud for 2 Aar.

Som bekendt tilvejebringes Fondens Midler ved Bidrag fra Sygekasserne og Arbejdsgiverne, og hvad Fonden skal bruge derudover, maa Stat og Kommune yde, for Kommunens Vedkommende i Forhold til det Antal Sygekassemedlemmer, som findes herude.

Paa Bilag 37 er opført Understøttelse til Invalider over 62 Aar med et Beløb af 2900 Kr.

Og endelig er der paa Bilag 39, Udgifter til Værge-

raad, opført ligesom for indeværende Aar et Beløb af 1500 Kr.; heraf refunderer Staten os Halvdelen, saa Kommunens reelle Udgift altsaa bliver 750 Kr. Vi har ikke brugt hele det Beløb, der var opført forrige Aar, men da det er saa smaa Summer, det drejer sig om, har vi ikke fundet Anledning til at foretage nogen Nedsættelse, saa Bilaget fremtræder ganske paa samme Maade som for indeværende Aar.

Christensen: Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det Budget, som den ærede Formand for Forsørgelsesudvalget (Fru Lehmberg) nu har forelagt.

Udgiften paa Bilag 10, Fattigvæsenet, er opført med 174,654 Kr. mod 143,947 Kr. paa indeværende Aars Budget. Regnskabet for 1923—24 viser en Udgift paa 188,888 Kr. Det Budget, der blev lagt i Fjor, blev efter vor Mening lagt meget stramt og meget lavt, saa det næppe samstemmer med Virkeligheden; men naar Regnskabet kommer, faar vi jo at se, hvor meget vi har maattet betale.

Det foreliggende Budgetforslag er udarbejdet paa Basis af Regnskabet for 1923—24 og de Summer, som er brugt i den første Halvdel af indeværende Aar, saa der er dog noget Haab om, at det vil holde.

Understøttelserne til Fattighjælp, men uden Fattighjælps Virkning, er steget med ca. 10,000 Kr. Jeg er glad ved, at det er denne Del af Budgettet, der er steget, men det er jo ganske naturligt; efterhaanden som vi faar flere og flere sociale Love, bliver der lagt flere Byrder paa Kommunen, men jeg er glad ved, at alle de Mennesker, som uden egen Skyld er kommet i Nød og Trang, kan blive hjulpet; jeg tænker bl. a. paa Fattiglovens § 63, men ogsaa til andre humane Formaal maa Kommunerne nu bevilge Midler, og det ser jeg langt fra noget ondt i. Udgiften til Understøttelse uden Fattighjælps Virkning er budgetteret til ca. 61,000 Kr., medens Regnskabet for 1923—24 udviser en Sum af ca. 69,000 Kr. Det er derfor et Spørgsmaal, om dette Overslag vil holde, men vi maa jo haabe det.

Angaaende Husvildeboligerne udtalte Fru Lehmberg, at de selvfølgelig gav Underskud. Ja, det gør de, og mere maaske, end det ser ud til, naar man tager Hensyn til selve Administrationen af Husvildeboligerne. Forholdet er det, at rundt om paa de forskellige Bilag er opført indirekte Tilskud til Husvildeboligerne, for Eks. Bilag 10, A. a. 3, er opført som Huslejehjælp med Fattighjælps Virkning ca. 8000 Kr. Ulykken er, at en Del af de Mennesker, som kommer under Kommunens Forsorg, er

saaledes stillet i økonomisk Henseende, at de ikke kan betale de Huslejer, der fordres fra Kommunens Side. Det er et Spørgsmaal, vi har drøftet saa ofte; vi har Gang paa Gang fra vor Side foreslaaet, at man skulde nedsætte Boligafgifterne i Kommunens Ejendomme; det forekommer os, at det er bedre at have en mindre Sum opført som Huslejeafgift, naar den saa til Gengæld kommer ind, frem for at have de store Summer figurerende paa Papiret Aar efter Aar, medens man blot maa afskrive dem som Fattighjælp. Naar Folk ikke kan betale deres Husleje, kommer de under Fattigvæsenet, og derved tror jeg — og det har jeg desværre ogsaa mange Beviser for — at de synker dybere, hele deres moralske Habitus nedsættes; Folk ræsonnerer som saa: Nu er vi alligevel kommet ind under Fattigvæsenet, om vi nu faar lidt mere eller lidt mindre, spiller ingen Rolle. Det er noget af et Skraaplan, man kommer ind paa — ogsaa for Kommunens Vedkommende; vi har som sagt ofte foreslaaet at sætte Lejerne noget lavere, men det er absolut ikke lykkedes os.

Bilag 11, Tilskudet til Arbejdsløshedskasser, er sat ned med 3000 Kr., det skyldes, som ogsaa Fru Lehmberg bemærkede, at Medlemmernes eget Kontingent til Arbejdsløshedskasserne er gaaet ned, fordi de store Ekstrakontingenter, man kendte tidligere, nu er forsvundet.

Paa Bilag 13, Aldersrente, er der en Forskel mellem Budgettet for 1924—25 og 1925—26 paa 28,000 Kr., og der er ligeledes en betydelig Forskel mellem Regnskabet for 1923—24 og det foreliggende Budget. Jeg tror dog nok, at Budgettet for 1925—26 kan holde, thi hvor utroligt det end lyder, saa betaler man mindre til Folk i Aldersrente, efterhaanden som de bliver ældre, end man gjorde i Henhold til den hidtidige Lov om Alderdomsunderstøttelse. Det er efter min Mening ganske uretfærdigt, og mange af Aldersrentenyderne kan heller ikke forstaa det. Fra de Mennesker, som ifølge Alderdomsunderstøttelsesloven havde større Hjælp, end der tilkommer dem efter Aldersrenteloven, kunde man imidlertid ikke trække hele Beløbet paa een Gang, men det er Meningen at nedsætte det i Løbet af 5 Aar. Paa denne Maade vil faktisk en Mængde Mennesker være ringere stillet efter Aldersrenteloven, end de vilde have været efter den hidtil gældende Lov om Alderdomsunderstøttelse. Mange Mennesker forstaar som sagt slet ikke Aldersrenteloven, de forstaar ikke, hvorfor de skal have mindre at leve af, jo ældre de bliver... (Afbrydelse af Formanden)... Ja, jeg vil indrømme, at saaledes er Loven, men jeg har anført denne Side af

Sagen som Motivering for min Forventning om, at Budgettet vil holde; hertil kommer ogsaa, at den Forhøjelse, vi har foretaget af Betaling for Ophold paa Alderdomshjemmene og disses Sygeafdelinger, bevirker, at vi faar større Refusion fra fremmede Kommuner, saa alt i alt tror jeg, at Budgettet vil holde.

Paa Bilag 10 er ogsaa opført et Beløb af 10,000 Kr. som Tilskud til Stolpegaard; denne Sum har nu været optaget paa Budgettet i de senere Aar. Jeg vil haabe, at de Forhandlinger, der fra Kommunens Side har været ført med de sameiende Kommuner i Stolpegaard, maa føres til en lykkelig Afslutning. Vi fra vor Side har altid været stærkt interesseret i dette Spørgsmaal, og jeg synes, at det er paa Tide, at der foretages noget særligt for at faa Sagen gennemført. De andre sameiende Kommuner, som lukrerer ved den Maade, hvorpaa Betalingen erlægges, er naturligvis ikke saa stærkt interesseret i at faa Sagen gennemført som Gjentofte Kommune er og maa være. Det vilde sikkert være et stort Gode, om man snart kunde faa dette Forhold ordnet, saaledes at man blev fri for det uheldige Forhold, som Navnet „Stolpegaard" i Virkeligheden repræsenterer. Vi ved alle, at det er ikke noget godt Navn, og hvorledes nu end Forholdene er eller ikke er deroppe, saa virker selve Navnet som et afskrækkende Eksempel, og det virker meget nedslaaende paa de Mennesker, som skal tvinges til at være der efter Fattiglovens Bestemmelser.

Endelig nævnede Fru Lehmberg Bilag 28, Understøttelser i Henhold til Enkeloven, som er opført med 8,550 Kr. Vi havde haabet, at denne Post kunde være bleven sat højere, idet vi havde haabet, at Lovforslaget om Understøttelse ogsaa til Enkemandsbørn var gaaet igennem; det havde vi fra vor Side gerne set.

Bilag 25, Tilskud til Hjælpekassen, nævnede den ærede Formand for Forsørgelsesudvalget (Fru Lehmberg) ikke. Forholdet er det, at da vi i Fjor skulde lægge Hjælpekassens Budget og havde fastsat et Tal, viste det sig, at man fra Bestyrelsens Side ønskede et noget højere Tilskud anslaaet, og det blev derfor overladt til Kommunalbestyrelsens højtærede Formand at forhandle med Kassens Bestyrelse, hvorefter Summen blev fastsat til, saavidt jeg husker i Øjeblikket, 48,250 Kr. Imidlertid viser Regnskabet for 1923—24 en Udgift paa 55,000 Kr. til almindelig Hjælpekassehjælp; de budgetterede 48,250 Kr. har altsaa ikke kunnet holde. Paa det foreliggende Budget er Summen fast-

sat til 61,000 Kr.; nu maa vi jo haabe, at dette Budget kan holde, saa Hjælpekassen kan klare sig med, hvad der er henlagt til dens Virksomhed.

Hermed skal jeg slutte min Omtale af Forsørgelsesvæsenets forskellige Bilag; de øvrige Budgetter, Fru Lehmberg omtalte, Bilag 33, Epidemiloven m. fl. andrager kun Smaasummer, og det er ifølge Lovene ganske givet, hvad vi skal bidrage. Disse Poster er saa smaa, at de ikke kan spille nogen særlig Rolle paa Kommunens Budget.

M. E. Jensen: Der er vel ikke anden Façon at behandle Budgetforslaget paa end den, Formanden her har foreslaaet, men det bevirker, at de Bemærkninger, man havde at gøre, og som man maaske vilde have Fordel af at kunne gøre samlet, naar man altsaa ikke vil tale om de enkelte Bilag, men komme med nogle almindelige Bemærkninger, som alligevel knytter sig dertil, bliver stykket ud under de forskellige Budgetter, saaledes at Oversigten derved tabes. Men naar det skal ske paa denne Façon og jeg ikke ønsker at gemme det meste af, hvad jeg har at sige, til Klokken bliver hen paa de smaa Timer, ønsker jeg at gøre disse Bemærkninger ved de enkelte Bilags Behandling.

Ved Behandlingen af Kommunens Forsørgelsesvæsen, og alle de Bilag, som knytter sig dertil, forekommer det mig, at det ogsaa kunde have sin Interesse at se, hvorledes Kommunens Status er paa dette Omraade, set i Forhold til Nabokommunerne og Omverden. Og her oplever vi da det Syn, naar vi beskæftiger os med de Udgifter, som henhører under Forsørgelsesvæsenet, at Gjentofte Kommunes enestaaende Undtagelsesstilling i dette Land viser sig. Man kan sikkert uden Overdrivelse sige — ganske vist kender jeg ikke alle de 1200 Kommunebudgetter rundt om i Landet — at naar man vil se paa den Forskel, der er mellem de andre Kommuners Udgifter til Forsørgelsesvæsenets Omraade, og de Udgifter, som den velhavende Gjentofte Kommune har paa dette Omraade, maa man faa et stærkt Indtryk af, hvor overordentlig heldigt stillet i økonomisk Henseende vor Kommune er paa dette Omraade, og derudfra vil man saa igen faa et stærkt Indtryk af, hvor overordentlig store de Forpligtelser og det Ansvar er, som paahviler Gjentofte Kommune overfor de sociale Opgaver, som nu een Gang er lagt paa os.

Det forekommer mig at have Interesse at se Forholdet til vor store Nabokommune, København, hvis Folketal — jeg nævner det sidste officielle Tal, der foreligger for 1922—23 — er ca.

575,000 eller 15½ Gange saa mange som Gjentofte Kommunes Indbyggere, idet vi efter sidste Folketælling har 36,800 Indbyggere. Medens Københavns Kommune med sin langt mindre Skatteindtægt udreder paa de tilsvarende Budgetter mellem 20 —25 Mill. Kr., udreder Gjentofte Kommune tilsammen 700,000 Kr.; altsaa har vi en Udgift paa 700,000 Kr., medens Københavns Kommune paa samme Omraade har en Udgift af ca. 25 Mill. Kr.

Nærmere set fordeler det sig saaledes, at alt, hvad der vedrører Forsørgelsesvæsen, Hjælpekasse, Tilskud til sociale Formaal, egentlig og uegentlig Fattighjælp m. v. koster Københavns Kommune 8,200,000 Kr., medens vi herude slipper med 440,400 Kr. I København maa de betale 32 Kr. pr. Indbygger, medens vi herude slipper med 12 Kr. Og lægger man Mærke til, hvorledes Skatteydernes Indtægter er, bliver det ganske omvendt. Medens vi har en Skatteindtægt af 102 Mill. Kr. og Københavns Kommune derfor skulde have 1500 Mill. Kr., har de en skattepligtig Indtægt af ca. 1028 Mill. Kr. Ud fra Skatteydernes Indtægt, som er 150 pCt. lavere end vor, maa de udrede disse mægtige Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen m. v.

Deres Alderdomsunderstøttelse andrager 16 Mill. Kr., medens den tilsvarende Udgift hos os er 254,000 Kr. Jeg vil bede ærede Medlemmer se dette Tal procentvis: 15 × 254,000 Kr. er lig ca. 3 Mill. Kr. mod de 16 Mill. Kr. i Københavns Kommune. Det er den Byrde, som hviler paa den velhavende Gjentofte Kommunes Skuldre.

Man vil se, hvad der er almindelig bekendt, men som det maaske dog kunde have Interesse at være opmærksom paa ogsaa ved denne Lejlighed, at det er forbavsende billigt vi slipper fra det herude. Det er i og for sig ikke noget at være ked af, det er formentlig heller ingen af Borgerne herude, men netop derfor maa, som jeg sagde før, til Gengæld ogsaa de Opgaver, som ligger for os paa Forsørgelsesvæsenets Omraade, tale stærkt til os, saa vi ikke forsømmer, hvad vi skal gøre.

Jeg skal ikke komme ind paa den Debat, der med Hensyn til Husvildeboligerne — som ogsaa hører under Forsørgelsesvæsenets Budget — nylig fandt Sted i denne Sal, hvorved det viste sig, at Flertallet af Bekostningshensyn mente, at de Barakker, som vi altid har talt saa stærkt imod, skulde have Lov til at staa endnu i nogen Tid, og der blev ikke truffet nogen Beslutning om at fjerne dem.

Netop paa Boligspørgsmaalet har vi sammenlignet med København forsømt vor Opgave. Jeg kan ligesaa godt nævne de Tal, som jeg vil fremdrage i denne Forbindelse, her, de hører sammen med Husvildeboligspørgsmaalet, som jo sorterer under Forsørgelsesudvalget.

En af de sociale Opgaver, der ogsaa har ligget for i Gjentofte Kommune, har været Spørgsmaalet om, hvorledes man bedst skulde bidrage til at løse Boligspørgsmaalet, hvorledes man kunde afhjælpe de elendige Boligforhold, der ogsaa har gjort sig gældende herude. Jeg skal som sagt ikke gentage den Debat, som for kort Tid siden fandt Sted her i Salen om disse Boliger, hvor disse Spørgsmaal blev indgaaende belyst, og hvoraf det fremgik, at det var meget alvorlige Overvejelser, man maatte komme til og meget tungsindige Betragtninger, man maatte anstille, naar man betragtede den Stilling, som Flertallet har taget overfor dette Spørgsmaal. Det var ikke noget synderligt lyst Billede, der viste sig for Een, naar man saa paa Tallene for Husvilde m. v. og paa de Resultater, der er opnaaet ved Kommunens Foranstaltning paa dette Omraade. Jeg vil straks sige, at saavidt jeg kan skønne — jeg har ikke de nøjagtige Tal for Frederiksberg — kan vi vist glæde os ved, at vi er lidt bedre herude, end man er paa Frederiksberg; men det betyder ikke saa meget i Forhold til, hvad vor store Nabokommune, København, paa dette Omraade har maattet tage paa sig med sine svage Evner, og i Forhold til den Maade, København har forstaaet at løse dette Spørgsmaal paa. Forholdet er kort og godt dette, at medens vor Nabokommune siden Boliglovene begyndte at blive udstedt, hvorefter der dels kan gives Tilskud til Byggeriet, dels ydes Garanti for Byggeri og dels ved Kommunernes egen Foranstaltning opføres Ejendomme, har anvendt enten direkte eller ved at yde Garanti et Beløb af 142 Mill. Kr. til Boligmødens Afhjælpning, staar vi deroverfor med de samme Udgifter og indenfor det samme Tidsrum, ca. 5 Aar, med en Udgift af 5,3 Mill. Kr. Ærede Medlemmer vil se, at naar de ganger 5,3 Mill. Kr. med 15, som Forholdstallet er, idet vi stadig ikke tager Hensyn til Skatteindtægten, vilde vi herude komme op paa et Beløb af ca. 79,5 Millioner Kr., medens København altsaa har forstaaet at anvende 142 Mill. Kr.

Det kunde være interessant at se lidt nærmere paa hele dette Forhold. De direkte Tilskud, som Københavns Kommune har givet til Boligbyggeriet, andrager ca. 8 Mill. Kr.; det var efter en af de første Love, hvorefter man kunde give kontant

Tilskud paa 20 pCt. fra Staten og 20 pCt. fra Kommunens Side; her har Københavns Kommune ofret ca. 8 Mill. Kr. — vi: 862,000 Kr. paa samme Post.

Ved Opførelse af egne Bygninger — jeg tænker ikke her paa Barakker, men paa permanente Boliger, som vi for Eks. kender dem fra Ordrup Jagtvej og i Gjentoftegade, har vor store Nabokommune fremskaffet 6000 Lejligheder til en Udgift af ca. 72 Mill. Kr. Heroverfor har vi anvendt, alt indbefattet, til alle vore permanente Boliger — ligeledes altsaa bortset fra Barakkerne, som jo forresten snart falder sammen — ca. 1,9 Mill. Kr., nøjagtigt 1,968,000 Kr. Københavns Kommune har skaffet 6000 Lejligheder, vi har skaffet 235. Multiplicerer vi dette Tal med 15, faar vi ca. 3000 Lejligheder, ikke engang Halvdelen af, hvad Københavns Kommune har skaffet.

Som Laan til privat Boligbyggeri har Københavns Kommune ydet ca. 22 Mill. Kr., medens vi til dette Formaal har anvendt ca. 291,000 Kr., og ved Byggeri, hvor Kommunen har garanteret for hele Beløbet — ikke for Halvdelen, men for hele Summen — har Københavns Kommune fremskaffet 9500 Lejligheder og anvendt et Beløb af 25 Mill. Kr. Det tilsvarende Tal er for vort Vedkommende 1,372,000 Kr. Og endelig har Københavns Kommune efter den sidste Boliglov, ifølge hvilken man kan garantere for Halvdelen af Beløbet anvendt ca. 15 Mill. Kr. til Garanti og fremskaffet 6100 Lejligheder, medens vi herude har ydet Garanti for et Beløb af ca. 858,000 Kr.

Det samlede Resultat viser, at Københavns Kommune har fremskaffet dels ved eget Byggeri, dels ved Laan til og Garanti for privat Byggeri ialt 21,000 Lejligheder til en samlet økonomisk Udgift eller Garanti paa 142 Mill. Kr., medens vi ialt har skaffet 827 Lejligheder til en samlet Udgift af 5,351,000 Kr.

Københavns Kommune har for at afhjælpe dette Nutidens største sociale Onde afholdt en Udgift af 247 Kr. pr. Indbygger, medens vi herude i samme Øjemed har afholdt 145 Kr. pr. Indbygger!

Ærede Medlemmer vil forstaa, at det, Gjentofte Kommune baade reelt og forholdsmæssigt har ydet til Afhjælpning af et af Tidens største Onder, ikke paa nogen Maade taaler Sammenligning med, hvad vor store Nabokommune har gjort.

Naar jeg har taget Ordet ved denne Lejlighed, er det, dels fordi jeg har ment, at det vilde være formaalstjenligt og for saavidt ogsaa interessant at høre disse Oversigtstal for en hel Pe-

riode, dels for at minde om, at en af de Ting, som ligger for, og angaaende hvilken ogsaa Flertallet tidligere har taget en højst besynderlig Stilling, er Spørgsmaalet om Huslejelovens Forlængelse. Sidste Aar gik det; de Foranstaltninger, der fra Københavns Kommunes Side blev truffet for at værne Lejerne, var vi smukt enige om. Nu er Forholdet dette, at Huslejeloven enten skal fornyes eller falde bort, og man er i vor store Nabokommune fra alle Partiers Side enedes om et Forslag, som man af Hensyn til Lejerne og Borgerne i det hele taget, for saa vidt ogsaa af Hensyn til Ejerne, ønsker ophøjet til Lov. Ved sidste Møde, eller i alt Fald for ganske kort Tid siden, blev der af den herværende Lejerforening indsendt et Andragende til Kommunalbestyrelsen angaaende Huslejeloven; Andragendet blev henvist til Forsørgelsesudvalget og gik ud paa, at man herfra skulde bidrage til, at Gjentofte Kommune paa Boligvæsenets Omraade fremdeles skulde være ligestillet med Københavns og Frederiksberg Kommuner. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed udtale Haabet om, at Forsørgelsesudvalget snart kan beslutte sig til at yde dette Forslag sin mest virksomme Støtte, da jeg tror, at dette vil være den eneste formaalstjenlige Maade at optræde paa i den Situation, som nu foreligger.

Blichfeld: Jeg ønsker at gøre en forholdsvis kort Bemærkning, fordi jeg nu gennem mange Aar ved Budgetbehandlingerne har ført en Sag frem, som har min mest levende Interesse endnu, og som jeg derfor gerne vil omtale ogsaa i Aar; Christensen har allerede været inde derpaa, det drejer sig om Stolpegaard.

Jeg vil begynde med at præcisere, hvad der vist ikke er bekendt, at ifølge Oplysninger, som er tilflydt mig, har Gjentofte Kommune 7 Personer liggende fast paa Sygeafdelingen. Regnskabet viser for disse Mennesker — Tallet kan variere en eller to — en Udgift af 20,127 Kr. Deri er ikke medregnet de Løsgængere eller Vagabonder, som optages. Jeg mener, at man paa en eller anden Maade maa søge Forbindelse med Københavns Kommune, saa disse Mennesker, som vi ikke har nogen Interesse af, og som vi heller ikke har noget egentligt Ansvar for, kunde blive anbragt paa „Sundholm", saa vi helt blev fri for dette Ansvar.

Det Spørgsmaal, som jeg i de sidste 10 Aar Gang paa Gang — som Christensen ogsaa præciserede før, og som han interesserer sig ligesaa levende for som jeg — har fremdraget ved Budgetbehandlingen, er dette: Hvorledes skal vi blive af med „Stolpegaard"? Det Udvalg, som er nedsat til Løsningen af dette For-

hold, og som foreløbig har givet sig Udslag i, at der som sædvanlig er afsat 10,000 Kr. paa Budgettet som Tilskud til Stolpegaard, vil efter al Sandsynlighed engang med Tiden komme til det Resultat, at vi hænger livsvarigt fast ved Stolpegaard. Det er imidlertid min Opfattelse, at dette Synspunkt ikke vilde kunne holde overfor Retten. Den Overenskomst, som nu har bestaaet gennem mange Aar vedrørende denne Fattigforsørgelsesanstalt, der føles ubehagelig for Kommunen og uværdig for Kommunen, maatte kunne løses ad Rettens Vej. Jeg kan ikke tro andet, end at denne Overenskomst, som er truffet i sin Tid under helt andre Vilkaar, paa en helt anden Tid, hvor Forholdene var ganske andre end de er nu, maa kunne ophæves. Hvis man vilde stille det Spørgsmaal til enhver af os, om vi ikke, hvis vi ad Rettens Vej kunde slippe fri for den Andel, som man efter manges Sigende hænger fast ved, og som man har været ked af gennem mange Aar, vedrørende Stolpegaard, tror jeg, vi alle som een vilde svare: Jo, lad os se at komme ud af det Forhold!

Ogsaa økonomisk set vilde det være en Fordel for Kommunen at faa denne Kontrakt opsagt. Regnskabet viser, som jeg nævnte før, at der fra Gjentofte Kommunes Side udredes en overvældende stor Sum for at have nogle ganske faa Lemmer liggende paa Sygeafdelingen, gamle Borgere, som man kunde berede en ganske anden Livsaften, hvis man vilde løsrive dem fra disse Omgivelser og anbringe dem et andet Sted for nogle af de Penge, vi nu maa ud med til Stolpegaard, fordi vi hænger sammen med den efter en gammel, raadden Overenskomst, som man fra mange Sider ønsker at bryde.

Grønbech: Jeg havde ikke ønsket at tage Ordet, men de Udtalelser, der er faldet fra Blichfelds og M. E. Jensens Side om Stolpegaard, kalder mig frem. Blichfeld siger, at det er en uværdig Institution for Gjentofte Kommune. Efter at jeg i den senere Tid — forresten ogsaa tidligere — har sat mig ind i Forholdene paa Stolpegaard, og jeg tror, jeg kan sige, at jeg kender dem temmelig godt nu, vil jeg udtale, at jeg finder ikke, at der er Spor af uværdigt ved Stolpegaard. Vi kan udmærket godt i Gjentofte Kommune være Stolpegaard bekendt. Forholdene er jo saaledes, at der er Mennesker, som er nødt til at have et saadant Sted at være, og den Behandling, som særlig de gamle Mennesker, som Blichfeld især talte om, faar paa Stolpegaard, er i Virkeligheden saa god, at de ikke faar den bedre paa vore Alderdomshjem. Vi har i Inspektøren og hans Hustru, der i Virkeligheden er som en Moder for de gamle, et Par, som gør

alt for at gøre det saa festligt som muligt for de Mennesker, der er tvunget til at være paa Stolpegaard. Jeg skal blot nævne, at nu i Anledning af Julen er der store Forberedelser i Gang for at glæde alle Beboerne deroppe. Vi kalder dem ikke „Lemmer", men Beboere; der er arrangeret Juletræ og Gaver af forskellig Art. Jeg har ogsaa flere Gange set den Mad, de faar paa Stolpegaard, og den er saa god, at enhver af os kunde være tjent med at spise den; der bliver taget særligt Hensyn til de syge og til de gamle, og der bliver taget særligt Hensyn til, om det er Kvinder eller Mænd. Man giver hver især, hvad der passer dem bedst. Jeg vil derfor gerne have Lov til at sige her, at det er ikke helt berettiget, naar man stadig angriber Stolpegaard her i Kommunalbestyrelsen.

Houborg: I Anledning af Grønbechs Lovsang over Stolpegaard skal jeg blot bemærke, at jeg naturligvis ikke kan have noget imod, at man paa Foranledning af Direktionen søger at gøre det saa godt som muligt for de stakkels Mennesker, som er henvist til at tage Ophold der; det er kun glædeligt, at vi gennem Grønbechs Ord kan erfare, at de har det godt, som er indlagt paa Stolpegaard. For mig staar det dog saaledes, at det vilde være yderst heldigt, om vi overhovedet ikke behøvede at anvende Stolpegaard for vor Kommunes Vedkommende, og jeg siger derfor: Lad os skaffe Arbejde i endnu rigeligere Grad end hidtil og derved forhindre, at Folk bliver saaledes stillet økonomisk, at de er nødt til at ty til Stolpegaard. Eller lad os skaffe flere Boliger, saa vi lettere kan anbringe de Husvilde i ordentlige Lejligheder og derved blive fri for at skulle skride til saa drakoniske Forholdsregler, som vi har maattet anvende, naar vi brugte Stolpegaard som Nødhjælp og anbragte de Husvilde der. Nej, lad os blive fri for Stolpegaard, hvad enten de Mennesker, som er der, nu kaldes „Lemmer" eller betegnes paa anden Maade, er Stolpegaard dog ikke det Sted, vi maa ønske, at vore gamle her i Kommunen skal søge til, naar det stunder mod deres Livsaften; lad os, som ogsaa min ærede Partifælle før nævnede, arbejde hen til, at de kan optages paa et af vore gode Alderdomshjem.

Engelstoft-Schmidt: Ligesom Grønbech vil jeg sige: Lad os ikke kaste Smuds paa Stolpegaard. Den er ikke den Anstalt, den var for 20 Aar siden. De, som nu taler nedsættende Ord om Stolpegaard, tænker sikkert paa, som den var for en Snes Aar tilbage eller saa, men de har ikke senere sat sig ind i, hvorledes Forholdene nu har udviklet sig deroppe. Stolpegaard

er dens Navn, om det er daarligt eller godt, ja, det skal jeg ikke komme ind paa. „Ladegaarden" var ogsaa et daarligt Navn, jeg ved i og for sig ikke, om „Sundholm" er bedre. En saadan Anstalt skal jo nu een Gang have et Navn, og om den hedder det ene eller det andet, forekommer mig at være uden Betydning. Stolpegaard er en saa velledet Fattiganstalt, som man kan have, og jeg synes ikke, man skulde tale nedsættende om den, og hvad enten de Mennesker, som opholder sig der, kaldes „Lemmer" eller „Alumner" eller „indlagte", eller hvad man nu vil, spiller heller ingen Rolle; det er ikke det, det kommer an paa; det hele er godt indrettet, saaledes er for Eks. Sygeafdelingen fuldstændig adskilt fra de øvrige. De syge har egen Adgang til Have; det højeste, der kan være Tale om, er, at de en Gang imellem skal gaa over den fælles Gaard, men de fleste af de syge kommer overhovedet aldrig udenfor selve Stolpegaards Omraade, de sidder gerne om Sommeren ude i Haven. Nej, der er ikke Anledning til at beklage de Mennesker, som er der; de føler det heller ikke selv som noget Tryk — det tør jeg roligt sige; jeg har talt med dem enkeltvis, og de er alle tilfredse med at være der. De er tilfreds med Forplejningen og glade for Forholdene deroppe i det hele taget; de er ogsaa saa gode og sunde for dem i enhver Henseende, som man kan ønske.

Jeg for mit Vedkommende vilde ogsaa ønske, at der kunde blive sat lidt mere Fart ind paa Arbejdet for at opnaa en anden Ordning de samejende Kommuner indbyrdes, saa Gjentofte Kommunes Forhold kunde blive ordnet paa et mere retfærdigt Grundlag og vor Betaling staa i et mere rimeligt Forhold til de andre Kommuners Udgifter.

Blichfeld: Jeg var ikke i Tvivl om, at der fra anden Side vilde blive holdt begejstrede Taler over Fattiggaarden „Stolpegaard"; det har jeg hørt de sidste 10 Aar hver Gang, der har været Tale om denne Anstalt. Men jeg lader mig ikke et Øjeblik rokke i min Tro paa, at Gjentofte Kommune — som maaske paa et vist Tidspunkt har ment at kunne hjælpe sig med denne Anstalt og ment, at det var, hvad den økonomisk kunde overkomme, medens det jo nu nærmest er det omvendte Forhold, der gør sig gældende med Hensyn til Betalingen — vilde være bedst tjent med at blive skilt ud fra denne Anstalt, som nu een Gang har et daarligt Navn i de Menneskers Øre, som kunde vente at komme dertil paa Grund af Tidernes Ugunst, Sygdom eller anden Ulykke.

Maa jeg sige til Grønbech, at det var ikke min Mening at

kalde ham frem; det var langt fra Tanken. Grønbech er valgt ind i Bestyrelsen, og jeg maa bede ham tro, at der ikke ligger noget som helst personligt gemt bag mine Udtalelser; det er Principperne, jeg taler om, det er Forholdene, og mine Ord har intet som helst med det personlige at gøre. Men Grønbech er vel ikke uvidende om, at der indenfor det sidste Aar har været betydelige Overgreb, som man fra Kommunalbestyrelsens Side har været nødt til at skride ind overfor — enten der nu fra Bestyrelsens Side er handlet af Uvidenhed eller andet, skal jeg ikke komme ind paa; Faktum er, at vi har maattet skride ind — det lader sig ikke nægte. Hvor kommer saa den Kærlighed fra?

Jeg ved godt, det hævdes, at Anstalten bliver godt ledet — at Maden er god, det ved jeg — jeg er ikke saa helt ukendt med Forholdene deroppe. Jeg har haft Sager deroppe fra, som var alt andet end behagelige at have med at gøre. Og jeg holder paa, at Gjentofte Kommune har det i sin Haand at skabe bedre Vilkaar for de gamle og syge Mennesker, som ligger paa Stolpegaard. Stolpegaard er nu een Gang Stolpegaard, Omgivelserne er der, Omdømmet er der, og derfor siger jeg: Gjentofte Kommune burde realisere den smukke Tanke, der var fremme for nogle Aar siden om at indrette et Sygehus for de gamle Mennesker, som Ulykken har tvunget til at være et saadant Sted.

Og med Hensyn til Engelstoft-Schmidts Udtalelser om, at de gamle var saa glade og tilfredse ved at være der, vil jeg blot sige, at man vist kan faa de stakkels gamle Mennesker til at sige, netop hvad man ønsker de skal sige.

Jeg tror, at Kommunalbestyrelsen vilde indlægge sig et godt Navn i Kommunen, hvis vi kunde ordne dette Forhold, saaledes at Kommunen blev skilt ud fra Forbindelsen med Stolpegaard; ogsaa økonomisk set vilde det være en Fordel for Kommunen — lad os dog derfor een Gang for alle komme fri af dette Forhold.

Jeg ved godt, hvorledes Forholdene er paa Stolpegaard, og jeg kan ikke dele den Begejstring, der er givet Ord for i Aften — paa ingen Maade, det har jeg aldrig gjort!

Andersen: Det kan maaske være meget rigtigt ved en Lejlighed som denne at fremkomme med en længere Redegørelse for vore Bygge- og Boligforhold. Imidlertid havde jeg ventet, at M. E. Jensen havde fremdraget det, der er sket i de sidste Dage og nævnet for os dog noget af den Statistik, der har staaet omtalt i Bladene i de sidste Dage angaaende Boligforholdene, og hvoraf det fremgaar, at en meget stor Procentdel af

Boligerne i Storkøbenhavn er fremskaffet ved privat Initiativ.

Hvad angaar M. E. Jensens Omtale af hele Bolig- og Byggespørgsmaalet skal jeg i Korthed komme ind derpaa og kun understrege, at man selvfølgelig ikke kan sammenligne København med Gjentofte Kommune. København er Hovedstaden i Landet, en stor Industri- og Handelsby, en By, som modtager boligsøgende, Beboere, fra hele Landet og dertil fremmede fra Udlandet. Der maa selvfølgelig derfor stilles ganske andre Krav til den paa Boligomraadet, end der kan stilles til os. Gjentofte Kommune har ikke — og det ved M. E. Jensen godt — forsømt sin Opgave paa dette Omraade. Vi har bygget, hvad der skulde til, for at de boligsøgende kunde faa Tag over Hovedet; vi har i det hele taget ikke forsømt vor Opgave, det maa jeg bestemt hævde.

M. E. Jensen er ligeledes paa Vildspor, naar han giver det Udseende af, at Gjentofte Kommune har ladet 5 være lige i Boligspørgsmaalet; det har vi ikke. Vi har tværtimod gjort, hvad der kunde gøres, og de Boliger, Kommunen har bygget, staar paa en meget høj Standard; det kan man se i Jægervangen. Der er næppe i København bygget saa sunde og gode Boliger til dem, der manglede Tag over Hovedet, som vi har bygget herude.

Christensen var inde paa, at vore Huslejer var for høje i Husvildeboligerne. Det er et stadig tilbagevendende Spørgsmaal fra de Herrer Socialdemokraters Side. Men det forbavser unægtelig, at de vil drage det frem igen, naar man ser paa den Statistik, jeg nylig omtalte, der er fremkommet i disse Dage over Forholdene i København, der ofte nævnes som Lyksalighedens Land paa alle mulige Gebeter! Det fremgaar nemlig af denne Statistik, at der netop i disse Dage fra Magistratens Side er stillet Forslag om et større Boligbyggeri, hvor Huslejerne imidlertid vil komme ganske betydeligt op over, hvad vi forlanger her i Gjentofte Kommune, idet en 1-Værelsers Lejlighed skal koste fra 480 til 660 Kr. aarlig og en 2-Værelsers Lejlighed indtil 800 Kr. aarlig. Det er adskilligt højere end herude, hvor Lejerne i Virkeligheden er, som de skal være.

M. E. Jensen: Jeg kan godt forstaa, at de Herrer af Flertallet ikke holder af at høre, hvorledes Københavns Kommune har arrangeret sig med Hensyn til Boligspørgsmaalet. Det er rigtigt, at der er kommet en ny Statistik frem angaaende Boligforholdene; jeg har i Aften maattet stykke min Tale ud, saa den kommer til at knytte sig til de enkelte Budget-

ter, men vi kommer nok i Aftenens Løb til at stifte nærmere Bekendtskab med de forskellige Forhold og Tal, som jeg har uddraget — ogsaa vedrørende andre Felter.

Til Andersen vil jeg blot sige, at jeg har aldrig sagt, at vi har ladet 5 være lige her i Gjentofte Kommune. Jeg begyndte med at sige, at det var glædeligt, at vi dog var noget bedre stillet end Frederiksberg, og dernæst sagde jeg, at jeg ønskede at fremdrage de Tal, jeg nævnede før, for at vi kunde se, hvor godt vi havde det, hvor billigt vi slap paa dette Omraade, sammenlignet med København. Og hvis Andersen tror, at Københavns Kommune fortrinsvis bygger for udensognsboende, tager han fejl — de har maattet gøre det hidtil, det er rigtigt nok, og maattet tage imod Folk fra hele det øvrige Land, men de har, ligesom vi andre har maattet gøre det, nu indskrænket sig til at sørge for deres egne.

Københavns Kommune har ydet næsten det 3 dobbelte af, hvad vi har ydet. De vilde sikkert ikke have betalt saa meget, hvis der ikke havde været Trang dertil. Men det er jo ikke Tilfældet, at der herude ikke har været Trang til at yde mere, end vi har ydet. Skal vi nu igen ind paa den Debat, vi havde her forleden Dag? Skal jeg gentage de Udtalelser, jeg tidligere har citeret, fra autoritativ og ansvarlig Side om, at den Maade, Kommunen har løst dette Boligspørgsmaal paa, er ganske fordømmelig? Jeg er til enhver Tid rede! Jeg skal gerne igen oplyse, hvor mange samboende Familier vi har herude o. s. v. Jeg er til Disposition, men Aftenen skrider. Jeg har blot villet pege paa, hvor billigt vi er sluppet til Lejligheder, og at vi under Hensyn til vore Midler godt kunde have gjort mere, end Flertallet har fundet det formaalstjenligt og rigtigt at gøre.

Formanden: Angaaende Bilag 12, Tilskud til forskellige Formaal, skal jeg anføre, at der paa et Par Punkter er sket Ændring fra indeværende Aars Budget. For det første er under a. 2, Logen Charlottenlund, opført med et Tilskud paa 50 Kr. mod 25 Kr. for indeværende Aar; det skyldes, at dens Medlemstal er steget, og alle Medlemmer er boende her i Kommunen.

Logen Reventlows Minde, som tidligere var opført med 25 Kr., er udgaaet, idet den holder sine Møder i København; der er ingen Anledning til at støtte den.

Endvidere var der paa de tidligere Budgetter opført et Tilskud paa 25 Kr. til Blaa Kors, Skovshoved; ogsaa denne Loge er foreslaaet strøget, fordi Afdelingen er ophævet. Det

Tilskud, der var bevilget den for Aaret 1924—25, er ikke hævet.

Under a. 10 paa det foreliggende Budget, er Logen Haand i Haand opført med et Tilskud paa 50 Kr., mod 25 Kr. for indeværende Aar. Ogsaa dette skyldes, at Medlemstallet er steget; det er nu 65, og alle Medlemmer bor her i Kommunen.

Paa indeværende Aars Budget er under a. 14 opført Templet „Prinsesse Maries Minde" med 25 Kr.; det er foreslaaet, at det udgaar, da det har indstillet sin Virksomhed. Og ligeledes er det under Pkt. 15 paa indeværende Aars Budget opførte Tilskud af 25 Kr. til Kristelig Afholdsforening Det blaa Kors, Hartmannsvej, foreslaaet strøget

Under b. 17 er opført Vangede Børneasyl; dette havde for indeværende Aar et ekstraordinært Tilskud paa 1000 Kr., som imidlertid bortfalder for det kommende Aar, og det Beløb, der stilles til Raadighed for Asylet, andrager saaledes i alt 1300 Kr. paa det foreliggende Budget.

Foreningen „Arbejde adler", der hidtil har faaet et Tilskud paa 50 Kr., har et Flertal af Udvalget ment man burde yde et højere Tilskud, og Beløbet er derfor paa det foreliggende Budget opført med 100 Kr., men der er ikke taget endelig Stilling til, hvorvidt Beløbet skal bibeholdes eller ej.

Til Hellerup Børneasyl, b. 14, er der foreslaaet et ekstraordinært Tilskud paa 300 Kr., fordi Forholdene er af en saadan Art, at det er ønskeligt at faa dette ekstraordinære Tilskud.

Punkt 40, Tilskud for 1925—26 til Vangede, Hellerup og Skovshoved Sygekasser, er paa det foreliggende Budget opført med 13,000 Kr., hvilket betyder en Forhøjelse fra indeværende Aars Budget med 1000 Kr. Og ligeledes er det under Punkt 46 opførte Tilskud til „Historisk topografisk Selskab for Gjentofte Kommune" foreslaaet forhøjet til 1000 Kr. For indeværende Aar er der afsat 500 Kr. i dette Øjemed, men som jeg lige berørte ved Forelæggelsen af Budgetforslaget i sidste Møde, har Foreningen ikke ment at kunne klare sig dermed.

Under Punkt 49, Fiskernes Understøttelseskasse, har vi foreslaaet det hidtidige Tilskud forhøjet til 800 Kr.; i det forløbne Aar er udbetalt ca. 762 Kr.

Hermed har jeg gjort Rede for de Andragender, som har fore-

ligget tidligere, og for den Stilling, som Økonomiudvalget har taget dertil.

Af nye Andragender, der er indkommet i Aarets Løb skal jeg nævne:

1) Andragende fra Stefanshjemmet i Aarhus; dette er oprettet som et „Hjem" med hospitalsmæssig Udstyrelse og optager invalide og kronisk syge Mænd fra alle Kommuner i Landet. Staten yder nogen Hjælp. — Andragendet blev i Mødet den 17. Juni d. A. henvist til Behandling ved Budgetlægningen for 1925—26, men Økonomiudvalget har ikke fundet Anledning til at gøre nogen Indstilling herom.

2) Andragende fra kristelig Forening for unge Mænds Soldaterhjem i Roskilde. Benyttelsen af dette Soldaterhjem er ganske gratis, og Virksomheden er udelukkende henvist til at søge Udgifterne dækket ved Bidrag fra det offentlige og ad privat Vej. — Der gøres opmærksom paa, at en Del af de værnepligtige unge Mænd fra Gjentofte Kommune ligger i Garnison i Roskilde. Økonomiudvalget har under b. 51, foreslaaet optaget et Beløb af 50 Kr. i dette Øjemed.

3) Andragende fra Det sjællandske Fængselsselskab. Dette Selskab har tidligere faaet Tilskud her fra Kommunen, sidst i Regnskabsaaret 1921—22. Nu beder det om Tilskud igen til Støtte for Virksomheden, som gaar ud paa at hjælpe straffede Personer i deres Arbejde paa Genrejsning. Økonomiudvalget har foreslaaet, at der under Punkt 52 optages et Beløb af 50 Kr. som Tilskud til dette Formaal.

4) Andragende fra „Danmarks Blinde", et Selskab der har til Formaal at støtte de trængende blinde i hele Landet og ved Oprettelse af Biblioteker, trykt med Blindeskrift, og ved Udgivelsen af et gratis Ugeblad at hjælpe de blinde, saaledes at ogsaa de kan læse og følge med i Livet udenom dem. De Bidrag, der hidtil har været ydet dette Selskab, er de senere Aar gaaet ned med ca. 2000 Kr. aarlig, og Økonomiudvalget har stillet Forslag om, at der optages et Beløb paa 100 Kr. som Tilskud til dette Selskab.

5) Andragende fra Blindehjemmet i Vejle om Tilskud til Hjælp til Opretholdelsen af Hjemmet. Vi har tidligere haft et lignende Andragende, det var i 1922—23, da afslog vi det, og Økonomiudvalget har heller ikke i Aar fundet Anledning til at foreslaa noget Tilskud.

6) Andragende fra Kvindehjælpen i Aarhus; denne Forening driver et Optagelseshjem for unge Mødre med

Spædbørn fra hele Landet. I Fjor afslog vi et lignende Andragende fra Foreningen, og der stilles ikke fra Økonomiudvalgets Side i Aar Forslag om at optage noget Beløb hertil.

7) Andragende fra Landsudvalget for K.F.U. M.'s Soldatermission i Danmark. En Del Sogneraad bidrager. Dette Landsudvalg bekoster Driften af: Gothersgade Nr. 115, Jægersborg, Haderslev og Tønder Lejrhjem samt 9 andre Lejrhjem, men vi har ikke indenfor Økonomiudvalget kunnet opnaa Enighed om et Forslag, hvorefter ogsaa Kommunen her skulde yde Bidrag.

Sluttelig skal jeg oplyse, at Foreningen „Fredehjem" i de senere Aar har faaet Tilskud af Kommunen; for indeværende Aar er optaget et Beløb af 100 Kr. Vi har ikke opført noget Tilskud paa det foreliggende Budgetforslag, fordi det til Trods for gentagne Henvendelser ikke har været os muligt at faa noget Regnskab; nu er det endelig indkommet. Hjemmet tager sig af ulykkeligt stillede, ikke fuldt normale Kvinder, som ikke rettelig hører hjemme andre Steder. Der vil derfor være Tale om for Økonomiudvalget i et forestaaende Møde at træffe Beslutning om, hvorvidt der skal genoptages et Beløb af 100 Kr. som Tilskud til dette Hjem i Lighed med, hvad vi tidligere har ydet det.

Engelstoft-Schmidt: Jeg er ikke nogen særlig Tilhænger af, at der ydes Tilskud til alle disse Formaal. Jeg kunde ønske at vide, om de forskellige Foreninger og Hjem søger om Tilskud hvert Aar, eller om det er Tilskud, vi opfører af eget Initiativ og overfører fra Aar til Aar.

Formanden: Der søges hvert Aar af dem alle om Tilskud.

Christensen: Det er mig bekendt, at Kong Chr. IX og Dronning Louises Børneasyl har søgt om Tilskud til Anskaffelse af Mælk til Børnene; det er det eneste Asyl, der beder derom, og det er muligt, at jeg vil stille Forslag i den Retning til 2den Behandling af Budgettet.

Formanden: Vi gaar herefter over til Drøftelse af Bilag 14, Skolevæsenets Budget, og jeg giver Ordet til Skoleudvalgets ærede Formand (Næsted).

Næsted: Den højtærede Formand har i sidste Møde gjort opmærksom paa, at Skolevæsenets Udgifter paa det foreliggende Budget er steget med ca. 73,000 Kr. Til Gengæld er ogsaa Indtægterne steget, saaledes at den virkelige Forøgelse af Budgettet andrager 38,442 Kr. Den væsentligste Grund til denne Stigning maa søges i Lærerlønningernes Stig-

ning og i en Stigning af Udgifterne til Renholdelse af Skolebygningerne, til Skatter og Afgifter.

Ud herover er det et Normalbudget, som ikke giver Anledning for mig til at fremkomme med Udtalelser; jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad jeg har sagt foregaaende Aar, jeg skal ikke gentage det.

Jeg skal lige pege paa en ny Post paa 3600 Kr. som Honorar for Inspektion paa Legepladserne; vi vedtog i sidste Møde at bevilge dette Beløb. Endvidere er der som nyt Punkt opført 4000 Kr. til Stipendier og Flidspræmier; ogsaa herfor foreligger en Kommunalbestyrelsesbeslutning.

Naar Beløbet til Skolebespisning er steget med 5000 Kr., fra 15,000 til 20,000 Kr., skyldes det ikke, at man har indført nye Former og heller ikke, at Antallet af Børn, der ønsker Mad, er steget, men dette, at Udgiften sidste Aar var saa nøje beregnet, at man ikke har ment i Aar at kunne sætte Beløbet lavere end her foreslaaet.

Iøvrigt skal jeg blot sige, at Budgettet er lagt saaledes, at man haaber og indenfor Skoleudvalget er ganske overbevist om, at det vil kunne holde. Selv om Skolevæsenets Budget, sammenlignet med det Budget, der forelaa for 3 Aar siden, er dalet skal man ikke blive for glad derved. De kommende Aar vil sikkert vise en jævn Stigning. Med den større Bebyggelse og den dermed følgende større Frekvens til Folkeskolen, vil der stadig komme nye Krav til vort Skolevæsen.

Paa ganske faa Punkter nær har der været Enighed indenfor Skoleudvalget om det foreliggende Budgetforslag, og de Punkter, der har været nogen Uenighed om, er ganske uvæsentlige. De har nok deres Betydning, men enten de bliver vedtaget eller ikke vedtaget, vil de ikke forandre hele det Billede af vort Skolevæsen, som det foreliggende Budget udviser.

Om store Spørgsmaal har der ikke været nogen som helst Debat; de store Spørgsmaal, der har været fremme i de senere Aar; er nu i Virkeligheden løst. Det store Spørgsmaal, vi især drøftede i Fjor angaaende Anskaffelse af en Sportsplads til Hellerup Skole, synes ogsaa nu at være sin Løsning nær.

Jeg finder, som jeg begyndte med at sige, iøvrigt ikke Anledning til at komme nærmere ind paa det foreliggende Forslag.

Blichfeld: Jeg har haft Lejlighed til meget nøje at gennemgaa de Ønsker, som fra Skolerne sædvanligvis hvert Aar indsendes til Behandling ved Budgettet, og jeg maa indrømme,

at man har stillet sig liberalt overfor dem, og Skolerne har faaet de Ønsker opfyldt, som de — indenfor yderst beskedne Rammer — har fremsat. Jeg kan ikke nægte — men det er jo kun et Lægmands Syn paa disse Ting — at det for mig har staaet, som om Skolerne i mange Tilfælde har været overordentlig beskedne.

Maa jeg, ogsaa besjælet af samme venlige Aand som Skoleudvalgets ærede Formand (Næsted), i dette Tilfælde udtale min Tilfredshed med, at man har faaet ordnet Spørgsmaalet om lønnet Inspektion ved Folkeskolen. Det har i nogle Aar været et Principspørgsmaal; jeg synes, det er et retfærdigt Krav, man har opfyldt, ved at imødekomme Lærerne i denne Retning.

Det forekommer mig, at der nu foreligger en Opgave for Kommunen, som burde sætte Spor paa Budgettet ved Optagelsen af et Beløb; jeg tænker paa Ordrup Skole. Denne Skole bruges uendelig meget. Det er oplyst indenfor Skoleudvalget, at teknisk Skole, Ungdomsskolen og andre Undervisningsgrene bruger denne Skole Nat og Dag, havde jeg nær sagt. Men saavidt mig bekendt, saavidt min Erindring strækker til, har man ikke fra Kommunens Side, siden Bygningen blev rejst i sin Tid, foretaget nogen Hovedreparation deraf, som man ellers fra enhver Husejers Side ser sin Fordel ved at foretage, naar der er gaaet en passende kortere eller længere Tid. Jeg tror ikke, man kan blive ved at lade det gaa paa denne Maade; man bliver sikkert nødt til at sætte sig for en Udgift i dette Øjemed.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Opsætning af Hegn omkring Ordrup Skoles Sportsplads, et af de Punkter, vi tidligere har været uenige om, er der nu stillet Forslag om at optage et Beløb paa de 8000 Kr., som man er enige om at ville ofre i dette Øjemed. Fra et Flertals Side indenfor Skoleudvalget er det imidlertid foreslaaet at overføre disse 8000 Kr. til Formuebudgettet, men der mener jeg Nej. Jeg mener, det er rigtigst og ogsaa forsvarligt at tage dette Beløb paa Driften, altsaa belaste Driftssiden dermed. Vi ved, hvorledes det gaar, naar et Beløb er opført paa Formuebudgettet; saa skal der laanes dertil, og det er altid vanskeligere. Skolen har ikke det Haab om at faa sin Sportsplads — i hvert Fald ikke indenfor saa rimelig en Tid, naar Beløbet dertil er opført paa Formuebudgettet, som hvis det staar paa Driftsbudgettet.

Paa Bilag 14. d, er opført Undervisningsmidler og Inventar; her har jeg ogsaa et Par Bemærkninger at gøre. Det har glædet mig, at man fra Skoleudvalgets Side har indset,

at Maglegaardsskolen i sit Krav om nogle Bænke ikke har oversteget, hvad man mener at kunne gaa med til. De 600 Kr. der er foreslaaet anvendt i dette Øjemed, er godt givet ud, naar man hører, at Skolen har maattet laane andre Steder, saa saare den skulde have Møder af den ene eller anden Art. Jeg beklager, at Gjentofte Skole ikke har været en Smule paa Tæerne og er fremkommet med et lignende Ønske, thi ogsaa for Gjentofte Skoles Vedkommende tror jeg, man vilde have vist Forstaaelse, og Skolen kunde have haft godt Brug derfor.

Der er opført et Beløb under Inventar til Sidenius' Skole paa 1200 Kr.; jeg synes, det er lidt rigeligt. Efter den Diskussion, som er gaaet forud, tror jeg, at Skolen vil kunne nøjes med et noget mindre Beløb. 1200 Kr. er et af de største Beløb, der er bevilget indenfor dette Omraade.

Ogsaa jeg er glad for den Fremgang, der er med Hensyn til Stipendier og Flidspræmier, idet Beløbet ifølge en Vedtagelse i Kommunalbestyrelsen er fastsat til 4000 Kr.

Selv om Næsted siger, at Børnebespisningen koster forøgede Udgifter, siger jeg, at det kunde dog ogsaa være, at der var en forøget Interesse derfor, og selv om jeg beklager, at Trangen ogsaa skulde være vokset i tilsvarende Grad, vil jeg dog give Udtryk for min Tilfredshed med og Glæde over, at man fra Kommunalbestyrelsens Side er villig til at ville ud med de Beløb, som skal til for at gennemføre denne Bespisning, og jeg henstiller indtrængende, at man er lidt large i sin Bedømmelse overfor de Børn, som føler Trang til at søge Skolebespisningen, thi jeg er ikke i Tvivl om, at den Vinter, vi nu gaar i Møde, bliver meget, meget slem.

Det er min Opfattelse, men jeg er ikke i Stand til paa staaende Fod at sige, om den er fuldstændig korrekt, men jeg har nogen Grund til at tro det, at vore Udgifter til Forsikring af de Bygninger, der hører under Skolevæsenet, er for høj; efter hvad der er oplyst for mig, ligger Præmien omkring 1 pCt., maaske endda lidt over, medens andre Bygninger, som Kommunen ogsaa har forsikret, kun møder med en Præmie paa omkring ½ pCt. Var det ikke muligt, at man prøvede at faa en anden Overenskomst eller arrangerede sig paa anden Maade, saa Kommunens Udgift paa dette Omraade kunde bringes til at synke noget?

Ærede Medlemmer ved sikkert, i hvilken Grad jeg interesserer mig for Skolekøkkener, og selv om der kan være store praktiske Vanskeligheder forbundet ved at faa indrettet flere

Skolekøkkener end det ene, vi har i Øjeblikket, tror jeg, at Velsignelserne derved, og det Udbytte de unge Piger kunde have af at gennemgaa denne Klasse, er saa rige og store, at vi maa se at gøre Udvej derfor. Og jeg vil derfor saa indtrængende, jeg kan, henlede det ærede Skoleudvalgs mest intensive Opmærksomhed paa, at vi i Øjeblikket kun har eet Skolekøkken, og at det vilde være særdeles ønskeligt, om der kunde oprettes flere.

Den ærede Formand for Skoleudvalget (Næsted) berørte Sportspladsen til Hellerup Skole og sagde, at vi havde et beskedent Haab om at erhverve en Grund i dette Øjemed. Den Sum, der tidligere har været afsat paa Budgettet hertil, er imidlertid gledet ud, og jeg spørger derfor, om det ikke vilde være rigtigst nu, da Spørgsmaalet er sin Løsning nær, at optage en Sum dertil paa Budgettet for det kommende Aar.

Af Hensyn til den fremrykkede Tid og af Hensyn til andre ærede Medlemmer, som muligvis ønsker Ordet, skal jeg ganske kortelig berøre, at man jo ved fra tidligere Aar, at det er mod min Overbevisning at gaa med til det Forslag, som bliver opført hvert Aar paa vort Budget under Tilskud til Lønninger for Lærere ved den private Underskole, det er Punkt t. De to andre Forslag, der er nævnt herunder: Andel i Pensionsbyrden vedrørende de overtagne Skoler og Tilskud til de private Mellem- og Realskolers Pensionskasser har jeg aldrig vist Modstand. Jeg betragter dette Tilskud til de private Lærerlønninger som sat paa Budgettet med Urette; jeg ved godt, hvad der siges fra anden Side herom, men jeg lader mig ikke gaa paa; det er et Principspørgsmaal. Flertallet kan slaa mig ned saa ofte, de vil, men jeg forstaar ikke, hvorfor de vil gøre det hver Gang ved Budgetbehandlingen, og jeg begriber ikke, at man samtidig vil vise saa haardnakket en Modstand mod de to smaa Forslag, som jeg ser en Fordel i for Skolerne, og som jeg derfor saa ofte har talt om. Jeg agter igen i Aar at stille Forslag i saa Henseende; det betyder saa lidt økonomisk, men for Skolerne betyder det meget. Jeg tænker paa Spørgsmaalet om Oprettelse af en Læsestue ved Maglegaardsskolen i Lighed med hvad der findes ved Hellerup Skole. Hvis man fra Flertallets Side kunde sige: Skolen har ingen Brug derfor! ja, saa vilde jeg maaske opgive det, men det kan man ikke, og Udgiften dertil er som sagt saare ringe. Det andet Spørgsmaal, jeg sigter til, er Forslaget om en Bevilling til „Kunst i Skolen". Saadanne smukke Billeder, som man indenfor Statsskolerne og Gymnasierne

er i Stand til muligvis at skaffe sig ad andre Veje — og det ved jeg, man gør — vilde det ogsaa være rart at have ved Folkeskolerne. Udgiften dertil er kalkuleret til 1000 Kr., og de Penge vilde være givet godt ud. Folkeskolens Børn bestaar for den langt overvejende Del, særlig for Yderskolernes Vedkommende, af Børn fra smaa Hjem, daarligt økonomisk stillede Hjem, der ikke har Raad til megen Kunst paa Væggene. Jeg tror, det er af æstetisk Betydning, det har opdragende Indflydelse og forædlende Indflydelse paa et Barnesind, naar Børnene ser disse med virkelig Kunst udførte Billeder. Jeg skal tillade mig til 2den Behandling af Budgetforslaget at stille Forslag om, at der optages en Sum paa Budgettet, som kunde dække Udgifterne ved Oprettelsen af en Læsestue ved Maglegaardsskolen og ved Indkøb af Billeder til Folkeskolen, som jeg saa meget ønsker, og som man hidtil i en Aarrække har haft staaende et Beløb til paa Budgettet uden dog at ville gøre Brug deraf; den andrager, som jeg nævnte, 1000 Kr.

Keiser-Nielsen: Idet jeg slutter mig til de Udtalelser, som Blichfeld nu fremsatte angaaende de to sidste Punkter, vil jeg gøre opmærksom paa, om der ikke nu, da man skal bruge en Del af Museet paa Øregaard til Bibliotek, bliver udrangeret en Del Billeder — de er jo ikke lige gode allesammen — som muligvis kunde bruges andre Steder, saaledes at man i Stedet for at opmagasinere disse Billeder, hængte dem op rundt om i Skolerne, saa de gjorde deres Nytte paa den Maade.

Næsted: I Anledning af Blichfelds Bemærkninger om en Reparation af Ordrup Skole skal jeg udtale, at jeg ogsaa formener, at der vil komme en saadan større Reparation en Gang, men jeg antager, at Ejendoms- og Byggeudvalget ogsaa har Blikket aabent derfor.

Naar et Beløb af 8000 Kr. til Hegn omkring Ordrup Skoles Sportsplads er opført paa Formuebudgettet, skyldes det dette, at der jo ingen Tvivl er om, at vi, hvis vi havde sat dette Hegn op paa samme Tid, som Skolen blev opført, vilde have opført disse 8000 Kr. sammen med de øvrige Udgifter paa Formuebudgettet. Derfor er det mest konsekvent, da vi ogsaa har brugt denne Fremgangsmaade tidligere, at Beløbet optages paa Formuebudgettet.

Naar der til Sidenius' Skole er opført et Beløb af 1200 Kr. til Fornyelse af Inventar, skyldes det nærmest, at Lederen af Skolen, Frk. Sidenius, i Aarene inden Overtagelsen intet har anvendt paa en virkelig Reparation af Bygningen eller

paa en ordentlig Vedligeholdelse af Inventaret; derfor tror jeg nok, at det fra Skoledirektørens Side er sagt til Frk. Sidenius: Nu maa vi have en ordentlig Reparation — saaledes ligger Sagen.

Med Hensyn til Anskaffelsen af en Sportsplads til Hellerup Skole og Blichfelds Forslag om at optage et Beløb i dette Øjemed paa det kommende Aars Budget, skal jeg bemærke, at jeg ikke er sikker paa, at vi ikke kommer til for indeværende Aar at optage den fornødne Bevilling; ganske vist er det ikke store Bekostninger, det drejer sig om for at gøre de forberedende Arbejder paa denne Plads, som vi har saa godt som Sikkerhed for at faa.

Tilskudet til Lærerlønninger til de private Underskoler, som Blichfeld ogsaa talte om, hviler paa en tidligere Kommunalbestyrelsesbeslutning og paa en Overenskomst med De forenede Skoler, som vi ikke kan sætte os ud over, den blev indgaaet i 1919.

Formanden: Jeg giver Ordet til den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) til Forelæggelse af de tekniske Budgetter.

Lauritz Pedersen: Jeg foretrækker at tage alle de Bilag paa Budgettet, der hører under teknisk Udvalg, paa een Gang; paa den Maade tror jeg, vi kommer hurtigst frem; Tiden er jo allerede fremskreden.

Jeg maa maaske først oplyse, at det af den højtærede Formand paa Økonomiudvalgets Vegne, eller paa et Flertals Vegne indenfor Økonomiudvalget, fremsatte Forslag for de tekniske Budgetters Vedkommende er i nøje Overensstemmelse med de Forslag, som er udarbejdet i teknisk Udvalg. Og da den højtærede Formand ved Forelæggelsen gjorde Rede for de væsentligste Forandringer i Forhold til sidste Aars Budget, kan jeg i Aften fatte mig i Korthed. Jeg forventer, at vi i Aar ikke behøver at føre saa lang en Diskussion om disse Budgetter, som vi har ført de foregaaende Aar, navnlig sidste Aar.

Først skal jeg omtale Bilag 15, Vejvæsenet. Alle Enhedspriserne paa dette Budget er udregnet paa samme Maade, som det skete i Fjor, nemlig som Gennemsnitstal mellem nogle Aars Enhedspriser under behørigt Hensyn til Forandringer i Timelønnen, Kørselspriserne og Materialpriser. De er derfor steget noget i Forhold til i Fjor, fordi disse forskellige Priser, som danner Enhedsprisen, er steget. En enkelt Post er steget ganske overordentlig, nemlig Snekastningen; der har vi ogsaa taget et Gennemsnitstal for flere Aar, men da Omkostningerne

ved Snekastningen i Fjor var uhyre store i Forhold til, hvad de har været, medens vi selv har besørget Snekastningen, har selvfølgelig denne store Udgift i Fjor indvirket paa Gennemsnitstallet i Aar, saa vi har paa Budgettet sat omtrent det dobbelte af, hvad vi regnede med i Fjor.

Der er ved Udregningen af Priserne for Vejvæsenets Budget en Ændring at tage, idet, naar man ser paa Kørselsafdelingen, Indtægten af Kørslen skal sættes op. Det kommer af, at Beløbet er sat efter den Kørselspris, vi har betalt i Aar. Vi har nemlig udarbejdet dette Forslag, forinden vi havde sluttet Overenskomst med Kørselsentreprenørerne for det Aar, som Budgettet omfatter; ved den nye Overenskomst er Priserne steget, og det indvirker saaledes paa Budgettet, at der vil være at foretage en Rettelse paa Budgettet, som medfører, at Kørselsoverskudet forøges for Hestekøretøjernes Vedkommende og derved hele Driftsbudgettet forøges. Kørselsprisen, som giver Kørselsoverskudet, skal sættes op; vi har i Forvejen fordelt den med et noget højere Beløb, fordi denne Kørselspris bliver fordelt paa en Mængde Enhedspriser, dem vil vi ikke rette paa, og derfor har Forvaltningen, da man vidste, at der var Udsigt til, at Kørselsprisen vilde stige, sat Enhedsprisen op, idet den har beregnet en højere Kørselspris, end vi har sat paa Kørselsafdelingen; denne forhøjede Pris vil altsaa medføre en Forbedring af Budgettet.

Angaaende Renovationsvæsenet vil der ogsaa blive en Rettelse at foretage, idet Udgiften vil stige, saa der bliver et større Underskud; samtidig vil som nævnt Kørselsafdelingen stille sig mere gunstigt, saa der er kun Tale om en Versurpost. Paa Bilag 15 er Kørselsprisen for et almindeligt Køretøj sat til 25,30 Kr. pr. Dag, medens den efter den Akkord, vi har sluttet med de Mænd, som hidtil har kørt for os, bliver 28 Kr. pr. Dag eller 2 Kr. 70 Øre mere pr. Dag. Da der regnes med 4 Køretøjer i 232 Dage, bliver der altsaa Tale om en Stigning paa ca. 6000 Kroner.

Den største Post paa Vejvæsenets Budget er de 220,000 Kr., der er opført til Lagbelægning med særligt Materiale. Denne Udgift er i Aar ikke specificeret; det plejer vi at gøre. Vi plejer at anføre, hvilke Vejstrækninger man tænker at ville belægge med særligt Materiale. Det har vi som sagt ikke gjort i Aar, og af en ganske bestemt Grund, denne nemlig, at vi ikke paa nærværende Tidspunkt tør stille Forslag i saa Henseende. Hvis Sporvejsanlægene til Gjentofte skal frem-

mes i Aar, og hvis det bliver det Sporanlæg, som det er lovet Amtet at udføre, naar Amtssygehuset bliver færdigt, formentlig i 1926, vil det antagelig fordre Vejbefæstelse af særlig Art paa visse Veje, hvor Sporvejen skal gaa, men da man ikke ved bestemt paa hvilken Maade, dette Anlæg vil blive udført og heller ikke engang ved, ad hvilke Veje Sporvejen skal føres, har vi ikke turdet stille bestemte Forslag om, paa hvilke Veje dette Beløb af 220,000 Kr. skal anvendes. Derfor har vi kun opført et Beløb af 220,000 Kr. til Lagbelægning med særligt Materiale; vi har ikke villet anvende større Beløb end 220,000 Kr., fordi vi mener, at denne Sum vil svare til den forventede Bilskat, der er opført paa Budgettet med 220,000 Kr., og som vi har bestemt at ville anvende i dette Øjemed. Jeg mener, at dette Beløb skulde række til for dette Finansaar.

Hvorledes det nu end kommer til at forholde sig med Anlægget af Sporvej, hvilken Fremgangsmaade man end maatte foretrække, saa er der, ligeledes paa Bilag 15, optaget et Beløb af 200,000 Kr. til nye Vejudvidelser. Det er heller ikke meddelt, hvilke Udvidelser man tænker at foretage for disse Penge; det er det samme Forhold, jeg nævnede før: Man ved, der skal lægges en Sporvej, som man forventer vil komme til Udførelse i dette Finansaar, og at dette Anlæg vil medføre adskillige Vejudvidelser, og at man derfor er nødt til at optage Beløb paa Budgettet i dette Øjemed, men man ved ikke, hvor Sporvejen skal gaa. Vi har som sagt optaget en rund Sum af 200,000 Kr. og forventer, at ogsaa dette Beløb vil strække til. Paa hvilken Maade Pengene skal anvendes vil der ligesom angaaende Lagbelægningen til sin Tid fremkomme Forslag om her i Kommunalbestyrelsen fra teknisk Udvalg — det tør jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket.

Dette er i Hovedsagen, hvad jeg har at sige om Vejvæsenets Budget.

Med Hensyn til Bilag 16, offentlig Belysning, har jeg ikke noget at bemærke udover, hvad den højtærede Formand udtalte ved Forelæggelsen.

Paa Bilag 18, Kloakvæsenet, er Indtægterne stigende Aar for Aar gennem Kloakbidragene. Desværre har Højnelsen af Prisniveauet foraarsaget, at Udgifterne stiger, saa Kloakvæsenet ikke giver Balance endnu, men det maa forventes, at dette Budget, efterhaanden som Prisniveauet falder — hvad man maa haabe det gør — kan bringes til at faa Balance; Underskudet er i Aar budgetteret til ca. 14,000 Kr., saa der er ikke saa langt igen til Balancen.

Paa Bilag 19, Vandværkerne, er der et Overskud, som dog i Aar er gaaet ned fra 86,000 Kr. til 74,000 Kr. Denne Nedgang hidrører fra, at vi paa Driftsbudgettet i Aar har optaget ca. 28,000 Kr. til Omlægning og Udvidelse af Ledningsnettet; det er et meget stort Beløb, vi har optaget dertil, i Fjor havde vi kun 12,000 Kr. paa Budgettet i dette Øjemed, og saa skyldes Nedgangen naturligvis Konjunkturstigningen i det hele taget.

Indtægterne paa Bilag 19 er steget i Forhold til i Fjor, nemlig fra 547,000 Kr. til 569,000 Kr., og det kan forventes, hvis der da ikke sker noget ganske uventet, at dette Overskud vil stige fra Aar til Aar.

Bilag 26, Havne, og Bilag 29, Folkebadeanstalter, har jeg intet at bemærke til, udover hvad der staar i Forslaget; det ene af disse Tal taler for sig selv.

Bilag 31, Renovationsvæsenet, viser et Underskud paa 98,800 Kr. eller en Stigning i Underskudet med ca. 4000 Kr. efter det foreliggende Forslag, men det vil altsaa stige noget mere, naar den virkelige Kørselspris nu bliver indført. Underskudet hidrører fra den forøgede Kørselspris — den var allerede steget noget i Forhold til Kørselspriserne i Fjor, men iøvrigt skulde dette Underskud paa Renovationsvæsenets Budget automatisk nedbringes, idet Indtægterne ogsaa for Renovationsvæsenets Vedkommende stiger Aar for Aar. Det kan derfor forventes efterhaanden, at Renovationsvæsenet og Vandværkerne tilsammen inden altfor længe afbalancerer hinanden, saa der ingen Udgift bliver for Kommunen til disse to „Væsener" tilsammen.

Som det sidste af de tekniske Budgetter skal jeg nævne Bilag 38, Nødtørftsanstalterne. Her er Udgifterne steget til omtrent 9,000 Kr., i Fjor var der kun opført ca. 1,300 Kr. Det kommer af, at Nødtørftsanstalten i Hellerup, hvad Indtægterne angaar, ganske har svigtet i den Tid, den har fungeret. Vi har derfor været saa forsigtige at nøjes med en budgetmæssig Indtægt for det kommende Finansaar paa 3000 Kr. Det kan jo være, at Forholdene forandrer sig, efterhaanden som Anstaltens Tilværelse gaar mere op for Publikum. Den ligger afsides, som en saadan Anstalt skal, men netop denne afsides Beliggenhed bevirker selvfølgelig, at Anstalten ikke er saa iøjnefaldende, som man maaske kunde ønske, men man kan ikke godt reklamere for en saadan Anstalt; dens Tilstedeværelse maa efterhaanden gaa mere og mere ind i Folks Bevidsthed, saa de benytter sig af den.

M. E. Jensen: Da teknisk Udvalgs Formand begyndte med at udtale Haabet om, at vi i Aar kunde undgaa nogen stor Diskussion om Budgettet, skal jeg blot sige, at den ærede Udvalgsformand (Lauritz Pedersen) skal ikke være angst; jeg skal i Aften afholde mig fra at gentage den indgaaende Debat, der fandt Sted sidste Aar, og jeg gør det saa meget mere, som jeg er glad for at kunne konstatere det, vi Mennesker og Medmennesker skal kunne konstatere med hinanden, at vi en Gang imellem har haft en lille Smule Indflydelse, at det dog har hjulpet lidt, hvad man har sagt til hinanden. Og det har ogsaa hjulpet paa dette Omraade. Flertallet har med Hensyn til Enhedspriserne paa forskellige Omraader ved Lægningen af dette Budget været mere lydhør og mere forstaaende, end det var sidste Aar — det er ganske klart, og det er jeg glad for. Det kan i nogen Grad fritage mig for at komme ind paa den udførlige Dokumentation, jeg ellers vilde have været nødt til.

Denne Tilnærmelse imellem os betyder i og for sig ikke, at vi er enige om disse Budgetter, ingenlunde! Der er endnu baade principielle Uoverensstemmelser mellem os paa forskellige Omraader og Uoverensstemmelse mellem os med Hensyn til, hvorledes disse Enhedspriser rettelig burde ansættes, men jeg skal som sagt i Aften afholde mig fra at komme ind derpaa, idet jeg til 2den Behandling af Budgettet skal stille de Forslag til Ændring af Budgetforslaget, som jeg allerede har bebudet i Udvalget, da vi gennemgik Budgetforslaget, og der bliver saa ved 2den Behandlingen her i Salen Lejlighed for mig til at komme nærmere ind paa de enkelte Punkter. Jeg skal lige pege paa, at en Del af disse Ændringsforslag, navnlig de principielle fra sidste Aar, som der ikke blev taget Hensyn til, naturligvis maa blive Gengangere, og at jeg derfor til sin Tid kan nøjes med at motivere dem ret kort; enkelte nye Ting kommer muligvis ogsaa frem.

I Anledning af, hvad Lauritz Pedersen udtalte om de forskellige Væsener, skal jeg sige, at det naturligvis var nogen Trøst, hvis det virkelig var saaledes, at Vandværkernes saakaldte Overskud og Kloakvæsenets Underskud afbalancerede hinanden, men jeg ser ikke, hvorfor vi ikke skulde stræbe efter, at de enkelte Bilag — som man gør det andre Steder, og som vi mener er rigtigt — kommer til at hvile i sig selv, saaledes at baade Renovationsbilaget, Kloakbilaget og Vandværksbilaget hviler i sig selv hver i sær. Jeg vil gerne i Aften tale lidt nærmere om Vandværket, men vil vente dermed nu og saa sige det, jeg

har at sige om Vandværket sammen med, hvad jeg har at sige om de øvrige kommunale Værker, vi har: Gasværket og Elektricitetsværket. Jeg springer derfor disse Bilag over nu og vender mig til Vejvæsenets Budget og Kørselsafdelingen.

Med Hensyn til Kørselsafdelingen er der sket det, som den højtærede Formand oplyste ved Mødets Begyndelse, at det i sidste Møde blev besluttet at kontrahere for 3 Aar med de to hidtidige Vognmænd for en Pris af 28 Kr. pr. Dag for et almindeligt Køretøj. Jeg skal ikke komme ind paa nogen udførlig Dokumentation af, hvor slet det er, at man har vedtaget noget saadant; denne Forhandling skete i lukket Møde, den maatte ikke komme til at foregaa i offentligt Møde. Til Trods for at den saakaldte Vognmandsring, efter at alle de ved den offentlige Licitation indkomne Tilbud var blevet enstemmigt forkastet af Kommunalbestyrelsen, var brudt, eller i hvert Fald midlertidig brudt, tog Flertallet Tilbud fra de to hidtidige Vognmænd og nægtede at tage imod Tilbud fra andre, som kom med billigere Bud; Flertallet har nu bundet sig til disse to Vognmænd for 3 Aar til en Pris, som er betydelig højere end den, Kommunen kunde have faaet kørt for. Denne Ordning kommer til at koste Kommunen mange Penge, foruden at den Optræden, der vistes fra Vognmandsforeningens Side var af en saadan Art, at den forekommer mig meget dadelværdig — og det vil den formodentlig ogsaa forekomme dem, det gaar ud over. I Virkeligheden tror jeg, at Folk maa erkende, at efter den Maade, det hele er gaaet til paa, havde det været rigtigst at tage en ny offentlig Licitation i Stedet for at favorisere to enkelte Vognmænd paa en saadan Maade, at Kommunen kommer til i 3 Aar at betale mere for sin Kørsel end nødvendigt; det er det, Flertallet har vedtaget. Og det vil give sig Udtryk paa Budgettet i de kommende 3 Aar, at Flertallet har paaført Kommunen denne Merudgift.

Jeg skal hermed forlade Kørselsafdelingen og vende mig til Vandværket for at sammenligne Driften af dette og af Gas- og Elektricitetsværkerne.

Se, dette Vandværk, som skulde give et Overskud, der var stigende Aar for Aar, er det nu saa som saa med! Allerede sidste Aar paaviste jeg, at dette Bilag regnskabsmæssigt ikke er stillet korrekt op. Der mangler adskillige Udgifter, jeg tror, jeg tør sige for over 20,000 Kr., nemlig alle saadanne Udgifter, vi har paa andre Budgetter, for Eks. til Pensionsfonden vedrørende Vandværkets Tjenestemænd; og dette Overskud, der staar opført til ca. 74,000 Kr., vilde synke betydeligt, naar disse forskellige

Udgifter blev opført og Regnskabet dermed stillet rigtigt op.

Selve Spørgsmaalet om Afskrivning og Forrentning af Kapital bliver der Lejlighed til at komme nærmere ind paa senere; jeg skal dog lige her pege paa, at det er ejendommeligt at se, at hver Gang der er Tale om Kommunens Værker, indtager Flertallet et forskelligt Standpunkt, eftersom der er Tale om et kommunalt Værk som Vandværket eller et andet kommunalt Værk som for Eks. Gasværket.

Forholdet er altsaa det, at Vandværkets Regnskab ikke er stillet rigtigt op. Fra min Gruppes Side blev der sidste Aar stillet Forslag til en Ændring; man indrømmede, at Forslaget var rigtigt, men mente, det burde overvejes i Spareudvalget. Jeg trak derfor Forslaget tilbage — vi nøjedes med Sympatien, medens Forslaget gik til Overvejelse i Spareudvalget. Dette har vi imidlertid ikke hørt noget til siden den Gang. For et Aar siden, ved Budgetdebatten, udtalte Formanden paa en direkte Forespørgsel af mig, at man sikkert kunde vente, at Spareudvalget vilde være færdig med sit Arbejde inden Udgangen af det Kalenderaar, vi nu befinder os i, og det Resultat, man maatte være kommet til, skulde navnlig have givet sig Udtryk ved Lægningen af dette Budgetforslag. Jeg har ikke set eller hørt noget til Spareudvalget gennem mange Tider! Jeg havde dog troet, at det var naaet at blive færdigt i indeværende Kalenderaar, det er det altsaa ikke; det har nu siddet i 1½ Aar, vor Tid er snart forbi, og hvor er Resultatet? De enkelte Resultater, der har været fremme paa enkelte Omraader, Resultater, som de paagældende Udvalg ligesaa godt selv kunde være kommet til, vil ikke faa synderlig Indflydelse paa Budgettet. Den Hurtighed, hvormed dette Udvalg skulde arbejde, har altsaa ikke været saa stor, at man har naaet at kunne blive færdig, inden denne Samling udløber. Derfor har vi maattet undvære de forhaabentlig udmærkede Resultater, som Spareudvalget maaske nu vil komme frem med, naar vi nu skal ud til Vælgerne. Spareudvalget har ikke naaet at opfylde den højtærede Formands Tilsagn fra sidste Budgetdebat om, at det vilde blive færdig med sine Overvejelser i Løbet af Aaret, saa dets Forslag kunde have ligget paa Bordet for os i Aften; det var dog paa Grundlag af dette Tilsagn, at jeg tog det Forslag tilbage, som kunde bringe Klarhed paa dette lille Punkt af Kommunens Regnskab.

Til 2den Behandling af Budgettet skal jeg altsaa stille Forslag igen i denne Retning; 2den Behandlingen finder Sted den 13. Januar n. A., og da Spareudvalget formentlig inden den Tid

holder Møde, kan vi maaske erfare, hvilket Resultat det er kommet til. Man tør vel iøvrigt gaa ud fra, at det i det forløbne Aar har overvejet den principielle Side af Sagen, saa man nu kan foretage de Ændringer, som man indrømmede vilde være rigtige at foretage, nemlig at fordele Administrationsudgifterne og Pensionsudgiften rundt om paa de forskellige Værkers Bilag, som man gør det andre Steder, hvor man vil have et klart og korrekt Regnskab. Jeg haaber, at man i Aarets Løb maa have tilendebragt disse Overvejelser, saa Flertallet kan stemme for de Forslag, som fra min Gruppes Side vil blive fremsat ved den forestaaende 2den Behandling med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Nej, det er kun saa som saa med Vandværkets Overskud og saa som saa med Regnskabet; det samme gælder de Beløb, som henlægges til Afskrivning og Forrentning. Vandværket staar her i fuldstændig Modsætning til det andet kommunale Værk, Gasværket, som fuldstændig hviler i sig selv, som ikke alene afskriver, og afbetaler paa Gæld, men som ud derover samler sig et Fornyelsesfond, et Reservefond. Der er stor Forskel paa de to kommunale Værker, og jeg skal her sige et Par Ord om de økonomiske Synspunkter, som gør sig gældende med Hensyn til Administrationen af disse to vigtige Værker; jeg synes Forholdet er ret ejendommeligt, eftersom de begge er kommunale Værker.

Jeg haaber, at Formanden tillader jeg omtaler Gasværket og Elektricitetsværket her, skønt de findes paa Bilagene 2 og 9 i Budgettet; jeg finder Anledning til at drage dem frem her under Bilag 18, saa kan jeg maaske ogsaa spare senere at komme ind derpaa.

Gasværket har en Aktiekapital paa 1,200,000 Kr., hvoraf Kommunen ejer 1 Mill. Kr., medens de 200,000 Kr. er privat Aktiekapital. Hele denne Historie med Gasværket, som blev ordnet før vi kom ind i Kommunalbestyrelsen, er i og for sig af stor Interesse. Kommunen stak alle Pengene i Værket, men udnævnte en privat Bestyrelse, uden for Kommunalbestyrelsen, og gav denne aldeles private Bestyrelse, som kun bestaar af 5 Medlemmer, Fuldmagt gennem Lovene til at stifte Laan paa Værkets Vegne, uden Kommunalbestyrelsens eller Amtsraadets Samtykke. Det er en meget genial Maade at komme udenom Kommunallovgivningen paa, idet denne ellers siger, at hvis man vil have et kommunal Gasværk, kan man ikke optage Laan uden Amtsraadets Sanktion ... (Formanden: Det er ikke noget kommunalt Gasværk) ... Ja, det kan man naturligvis se forskelligt

paa, hvorvidt det er et kommunalt Gasværk eller ikke. Til Trods for alt har Kommunen 1 Mill. Kr. af Aktiekapitalen, som udgør 1,200,000 Kr. Den Smule Privatkapital, der er, betyder intet. Jeg vil blot sige, at naar saa godt som hele Aktiekapitalen, den ene Million af de 1,200,000 Kr. er Kommunens, vil Borgerne holde for, at det er et kommunalt Gasværk, og hvis der skulde være Ting paa dette Gasværk, som viser sig mindre heldige fremfor paa et kommunalt Gasværk, tror jeg, det rigtigste vilde være at gøre Værket til et fuldt ud kommunalt Gasværk, hvad vi kan i Betragtning af, at vi sidder inde med Aktiemajoriteten. Det er dog ikke derfor jeg har taget Ordet; jeg agter for Tiden ikke at slaa til Lyd for, at Gasværket skal gaa over til udelukkende at blive Kommunens Gasværk; det har jeg ikke taget endelig Stilling til endnu.

Dette kommunale Gasværk har fulgt en noget anden Fremgangsmaade end den, der hidtil har været anvendt paa Vandværket, baade med Hensyn til Beregningen af Overskud og til, hvor meget det maatte anses for formaalstjenligt at afskrive og henlægge til Fornyelsesfond.

Medens Vandværket i Aarene 1921, 1922 og 1923 — den Tid i hvilken vi har haft et kommunalt Gasværk — kun ved fejlagtig Regnskabsopstilling har haft et saakaldt Overskud paa ca. 100,000 Kr., som ikke er noget Overskud, og medens der kun er foretaget Afskrivninger og Henlæggelser efter de Principper, Lauritz Pedersen hylder, og medens Vandværket ikke har noget reelt Fornyelsesfond, er dette ikke Tilfældet med Gasværket. Dette har efter de Beretninger og Regnskaber der foreligger for Aarene 1923, 1922 og ¾ af Aaret 1921, med sin Aktiekapital paa 1,200,000 Kr. og sin Obligationsgæld paa 3,6 Mill. Kr. ikke alene ved Hjælp af sine Indtægter forrentet Obligationsgælden og afdraget denne, men har derudover i Løbet af disse ca. 3 Aar indtjent et Overskud paa ca. 1,6 Mill. Kr. Foruden dette har Selskabet — men det staar noget uklart paa Regnskabet — et yderligere Overskud. Hvis min Opfattelse er rigtig, har det et skjult Overskud paa noget der hedder „Afdrag paa Lan"; Beløbene her udgør for disse ca. 3 Aar 113,000 Kr., saa det reelle Overskud skulde være paa ca. 1,700,000 Kr., som Gasværket altsaa i Løbet af disse smaa 3 Aar har indtjent.

Hvorledes har Gasværket nu anvendt dette Overskud? Ja, jeg kan, som jeg bemærkede før, ikke se det klart af Regnskabet, og det har ikke været mig muligt at faa det oplyst, ikke engang hos Bestyrelsens Medlemmer, men maaske de ærede Medlemmer

af Bestyrelsen, som er her til Stede i Aften, kan svare derpaa. Man har, saavidt jeg kan se, af Driften afholdt Afdrag paa Obligationsgælden, der var paa 3,643,000 Kr., med andre Ord, Gasværket har konsolideret sig meget stærkt, jeg misbilliger det ikke efter den Maade, der er startet paa. Det har til Bestyrelsen udbetalt ca. 35,000 Kr. i Tantieme, til Aktionærerne 8 pCt. eller 264,000 Kr., i Skatter og Afgifter 128,000 Kr., henlagt til Pensionsfonden ca. 150,000 Kr. og til ordinære Afskrivninger, Reserve- og Fornyelsesfond ca. 755,000 Kr.

Som man vil se, er det ganske andre Principper, som lægges til Grund for Gasværkets Administration end for Vandværkets. Nu maa man egentlig sige, synes jeg, at enten er det godt paa Gasværket, og saa maa det ogsaa være godt paa Vandværket, eller ogsaa er det daarligt paa Gasværket, og saa vilde det heller ikke være godt paa Vandværket. De Principper, som Gasværket arbejder efter, og som Elektricitetsværket til en vis Grad følger, er — naar man ikke konsoliderer sig ud over hvad rimeligt er — gode Principper og Principper, som jeg i og for sig kunde ønske lagt til Grund for Vandværket og andre kommunale Værker, som det sker andre Steder. Frederiksberg Kommune har været enig deri og i Københavns Kommune og i andre Kommuner er der ingen Uenighed mellem de politiske Partier om, at man som Regel bør konsolidere sig. Det er tvivlsomt, at Vandværket kunde skabe sig en saadan Kapital, at det ikke alene kunde afbetale sin Gæld, men saavidt muligt ogsaa i Stedet for at stifte Laan til Udvidelserne selv kunde skaffe sig den fornødne Kapital dertil. Det er for saa vidt en god Vej at gaa, og jeg har ikke noget at indvende mod Princippet; det er det, som det kommunale Gasværk har fulgt nu i 2¾ Aar.

Men Spørgsmaalet er, om man ikke ogsaa kan gaa for vidt, konsolidere sig for stærkt? Naar man ser hen til Gaspriserne, som har været 45 Øre, synkende til 40, 37, 36, 35 og nu 30 Øre pr. m³, kommer jeg til det Resultat, at Gaspriserne har været for høje og er for høje stadig. Det har jeg ønsket at gøre opmærksom paa ved denne Budgetbehandling, fordi jeg tror, at Gasværket nu, efter at man har naaet et Maal, som er meget hæderværdigt — og jeg haaber, at indeværende Regnskabsaar vil vise et lignende Udbytte — maa søge at komme ind paa ikke at lave større Overskud, end nødvendigt, og hellere sætte Gaspriserne ned.

Ud over det mægtige Fond paa 755,000 Kr., jeg nævnte før, har Gasværket i disse 2¾ Aar skabt sig et Fond, som det kalder

„Regulering af Gaspriserne", hvorved det vil være i Stand til at regulere Gaspriserne nedad, uden at det kommer til at influere paa Budgettet.

Hvis man ser paa Gasværkets Overskud, saaledes som det fremtræder paa selve dets Regnskab, ser det forholdsvis uskyldigt ud, idet der, naar disse Afskrivninger er afholdt, ikke har været tilsyneladende stort derudover. Spørgsmaalet er blot, om man kan indvende noget imod, at der skabes en Afskrivningsfond paa ca. 755,000 Kr. eller en Pensionsfond paa 150,000 Kr. eller udbetales 8 pCt. af Aktiekapitalen til Aktionærerne? Selv om jeg principielt er Tilhænger af at Værkerne konsolideres, maa jeg dog mene, at Tidspunktet nu er kommet, da disse forskellige Fonds har naaet en saadan Størrelse, at det maa anses for rimeligt at standse.

Dersom man vil gøre et Forsøg og omskrive Gasværkets Regnskab for disse 3 Aar og Elektricitetsværkets Regnskab efter de Principper, som Lauritz Pedersen hylder og følger for Vandværket, vilde det se helt forfærdeligt ud. Paa Vandværket er der ikke lagt noget hen til Pensionsfond, Administrationsudgifterne er ikke lagt paa, ligesom der heller ikke er noget, der hedder „Reguleringsfond" o. s. frd. Vilde man omskrive Gasværkets Regnskab efter samme Regler, som man følger for Vandværket, vilde Gasværket i Løbet af disse 2¾ Aar udover at forrente og afskrive have tjent et Overskud paa 1,016,000 Kr. Hvis man vil se, hvad dette Tal betyder paa Gaspriserne, betyder det, at Gaspriserne har været for høje, de har givet for stort et Overskud. Der er i Løbet af disse 2¾ Aar produceret 12,554,046 m³ Gas; dividerer man dette Tal ind i Overskudet paa 1,016,000 Kr., kommer man til det Resultat, at Gasprisen har været 8 Øre for dyr pr. m³, eller 20—25 pCt. for dyr. Medens vi har betalt 30 Øre pr. m³, skulde vi kun have betalt 22 Øre. Københavns Kommune sælger Gassen for 25 Øre pr. m³, man vil altsaa forstaa, at der er noget i Vejen. Nu er det ikke min Mening, at Gasprisen har været 8 Øre for høj herude, thi, som jeg ofte har sagt, jeg hylder ikke de Principper, som følges paa Vandværket, men jeg mener alligevel, at man maa sige, at Gassen, naar alt tages i Betragtning, har været 4—5 Øre for dyr pr. m³ gennemsnitlig, naar der regnes ca. 10 pCt. til Afskrivning og Forrentning. Gasværket konsoliderer sig altsaa prisværdigt, men jeg synes det nu har naaet den Grænse, hvor Borgerne maa forlange Gasprisen sat ned.

Vi bliver sandsynligvis nødte til at beskæftige os lidt mere ind-

gaaende med Spørgsmaalet om, hvorvidt det nu ogsaa er den rigtige Form for Driften, man har fundet, og der synes jeg, at der kunde være forskellige Ting, som tyder paa, at det ikke er det. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, hvorledes de Betragtninger, jeg har fremsat vedrørende Gasværket, i nogen Grad kan gøres gældende overfor Elektricitetsværket, selv om der naturligvis er nogen Forskel mellem Elektricitetsværket og Gasværket; i det førstnævnte ejer vi ikke saa stor en Aktiekapital, idet Amtsraadet har overtaget en Del Aktier, men det er dog ogsaa et kommunalt Foretagende, rent bortset fra dets besynderlige løse, private Form.

Jeg vil ikke hermed have sagt, at de Regnskabsprincipper, som Elektricitetsværket har fulgt, er fordømmelige; efter min Mening er de i det væsentlige rigtige og korrekte. Jeg har villet pege paa dette, som jeg nu bestræber mig for at vise, at et Modsætningsforhold gør sig gældende med Hensyn til de Principper, hvorefter disse forskellige kommunale Værker ledes, og jeg henstiller til Flertallet at følge nogenlunde de samme Principper paa Vandværket som har været fulgt paa disse to, ogsaa kommunale, Værker, saa Kommunens andre Værker ligeledes kan konsolidere sig, som de bør, og Kommunens hele Økonomi derved underbygges.

Jeg har ønsket ved denne Lejlighed at gøre disse Bemærkninger om Kommunens Værker; det har, saavidt jeg ved, ikke været Skik, at man drøfter ved Budgetbehandlingen disse kommunale Værker, men man burde gøre det hvert Aar.

Og nu med Hensyn til Regnskabet! Ja, det eneste Sted, vi ser noget dertil, er i det foreliggende Kommuneregnskab for Aaret 1923—24; der staar under Bilag 2. a. opført et Beløb af 80,000 Kr. som Udbytte af Aktiebeholdningen i A/S Strandvejs Gasværket. Ellers faar Medlemmerne her ingen nærmere Besked om disse kommunale Værkers Regnskab og Status. Dette er en stor Fejl.

Med Hensyn til Gasværket er der en Ting til, jeg ønsker at omtale, nemlig Kontrakten. Det er klart, at naar Gaspriserne er for høje, er Kontraktens Bestemmelser, hvorefter Priserne fastsættes, forældede. Og naar den højtærede Formand med sit allermest hjertevindende Smil meddeler Kommunens Borgere, at Gasprisen er sat til 35 Øre, eller hvad det nu er, men at det langt fra er saa høj en Pris, som Gasværket har Lov til at tage ifølge Kontrakten, betyder det i Virkeligheden kun, set paa Baggrund af de Fakta, jeg har fremdraget, at denne Kontrakt er

forældet, og at Kommunen ikke er tjent med den. Jeg har da ogsaa for nogen Tid siden her i Raadet henstillet, at man tog Initiativet til at faa denne Kontrakt ændret, saa Priserne fastsættes i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Vi kan godt tage dette Initiativ fra teknisk Udvalgs Side, hvis man ikke har noget derimod, jeg vilde finde det rimeligt, at man søgte den ændret, den er til Ugunst for Kommunens Borgere.

Til Slutning skal jeg vedrørende de tekniske Budgetter sige et Par Ord om den Sporvejslinie, som kortelig blev omtalt af den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen). Vi har for længe siden faaet en Henvendelse fra Nordsjællands Sporvejsselskab om denne Linie, og Skrivelsen blev henvist til teknisk Udvalg. Men den har endnu ikke været Genstand for Forhandling der, skønt det er 2—3 Maaneder siden, at Skrivelsen indkom. Jeg kunde ønske, at der blev sat lidt mere Fart i Udvalgsarbejdet end der har været hidtil; det er gaaet sløjt, vi kunde nok have været lidt længere fremme, end vi er.

Med Hensyn til de fremtidige Færdselsveje og Forbindelser synes jeg, at der kunde være Anledning til netop ved en Budgetbehandling at gøre opmærksom paa de for Kommunen overordentlig vigtige Ting, som finder Sted paa dette Omraade, navnlig naar man ser rundt om til Kommunens Grænser. Forholdet er det, at hvis ikke Gjentofte Kommune faar mere Haand i Hanke med de Vejplaner og Jernbaneplaner og Sporvejsplaner, som lægges for Storkøbenhavn, tror jeg, at Kommunens Interesser lider Skade. Jeg tillod mig for kort Tid siden ved et offentligt Møde, hvor Formanden for teknisk Udvalg netop talte om Færdselsforholdene, at gøre opmærksom paa dette, idet jeg sagde, at her var en Opgave for os, der ikke skulde bestaa i, at vi økonomisk behøvede at gaa op i København eller blive en Del af København, men maatte bestaa i, at Kommunen, først og fremmest gør sig klart, at her er Opgaver, der skal løses. Der maa eventuelt skabes en mellemkommunal Institution med Myndighed til at løse disse Opgaver paa en for Kommunerne betryggende Maade. Jeg henviser til den Byplanlov, som vor nuværende udmærkede Regering har forelagt, og haaber, den maa finde Støtte fra alle Sider, saa den gaar igennem; den vil blive til virkelig Gavn for Kommunerne, ikke mindst for Gjentofte Kommune for saa vidt, som den vil give os Midler i Hænde til at varetage vore vigtige Interesser paa dette Omraade. Skulde Planen ikke blive gennemført, maa Kommunalbestyrelsen være klar over, at dette er en Opgave, som man varetager i andre Storbyer, og har man

dèr — uden at de paagældende Kommuners Selvstændighed er opgivet — kunnet løse disse Opgaver, maa vi ogsaa kunne gøre det i Gjentofte Kommune. Jeg tror ikke, at den Udvej, som Formanden for teknisk Udvalg paa det før omtalte offentlige Møde mente man kunde bruge, er brugbar; Lauritz Pedersen nævnede Ingeniørforeningen og tilføjede, at der havde vi i Forvejen Repræsentanter. Jeg har dog mine Tvivl om Tilstrækkeligheden heraf. Der er et Hul i Lovgivningen her og derfor siger jeg: Lad os tage Initiativet paa dette Omraade og udrette noget. Al Ære og Respekt for denne Forening! Det er dog private Mennesker, som sidder der, og selv om vi ved et rent Tilfælde har en enkelt Repræsentant der i Øjeblikket, saa vilde det dog være mere betryggende for Kommunerne, ogsaa for Gjentofte Kommune, om de, der skal beskæftige sig med disse vigtige Spørgsmaal, var direkte Repræsentanter for Kommunerne, valgt af disse, end om det er en ganske privat Institution.

Jeg har peget paa dette Forhold her, fordi det efter min Formening er af stor Vigtighed for Gjentofte Kommunes Fremtid, at man ikke forpasser dette Tidspunkt, saa man en skønne Dag ser sig omspundet af Vejplaner og Jernbaneplaner, som aldeles ikke passer Kommunen.

Lauritz Pedersen: Det er ikke min Agt at optage nogen stor Debat om de Spørgsmaal, M. E. Jensen har fremdraget, jeg skal blot fremkomme med nogle korte Bemærkninger.

Det glæder mig, at M. E. Jensen ligesom jeg er enig om den Maade, hvorpaa vi har faaet tilvejebragt Enhedspriserne i det foreliggende Budget; en Bemærkning fra M. E. Jensens Side om, at han nu havde faaet Ret, skal jeg ikke komme ind paa. M. E. Jensen mener, at han har vundet en større Sejr, det synes jeg ikke, han skulde. Priserne er udregnet efter den Maade, vi debatterede saa stærkt i Fjor, og som M. E. Jensen den Gang var meget utilfreds med, men det skal jeg heller ikke komme nærmere ind paa. Jeg tror heller ikke, at dette Spørgsmaal interesserer ærede Medlemmer saa stærkt, at jeg behøver at komme nærmere ind derpaa.

Det var ellers rigtigt, hvad M. E. Jensen sagde angaaende Vandværket, at man skulde stræbe hen til at faa Balance paa dette som paa ethvert enkelt Budget for sig; det er et godt og sundt Princip, og det bør man egentlig følge. Naar vi ikke har stillet Forslag til Ændring af Afgifterne, saaledes at man virkelig naaede hen til, at det ene Aar ikke gav for stort Overskud og det andet Aar for stort et Underskud, men at der virkelig

var Balance, skyldes det vor Opfattelse af, at man ikke stadig kan forandre Reglerne, forandre Afgifterne for de enkelte Værker; man kan ikke altfor hyppigt foretage Forandring af Satserne. Men principielt er det ganske rigtigt, og jeg er enig med M. E. Jensen, det har vi talt om før, at Princippet er rigtigt: Der bør være Balance, hvert Bilag bør hvile i sig selv.

M. E. Jensen bebrejdede meget stærkt Kommunalbestyrelsen, at den havde sluttet Akkord eller fornyet den Overenskomst vi havde med Kommunens hidtidige Vognmænd, om Kørsel det kommende 3-Aar. M. E. Jensen mente, det var en meget urigtig Fremgangsmaade, fordi der havde været Mulighed for at faa et billigere Tilbud fra en anden Vognmand. Jeg maa sige, at der synes jeg, at M. E. Jensen tager fejl. Der er ingen Grund til at bebrejde nogen dette, at man fornyer en Overenskomst med en Mand, selv om der er Mulighed for, at man kan faa et billigere Tilbud. Naar man har en Forretningsforbindelse med en Mand, og man er godt tilfreds med ham, og han maaske har haft en Kontrakt, som har været mindre gunstig en vis Tid, saa synes jeg, der er ikke noget at bebrejde Een, fordi man, naar man kan faa en forsvarlig Ordning med Vedkommende, en Ordning, som man selv synes er fuldt ud forsvarlig, saa virkelig ogsaa træffer en saadan Ordning, selv om der som sagt var Mulighed for paa et enkelt Punkt at faa et billigere Tilbud fra en anden Mand. Enhver Forretningsmand vil sikkert finde det ganske rimeligt, og jeg vil endda sige, at det er et godt Princip, at man tager Hensyn til de Folk, som man een Gang har kontraheret med ved Licitation, ligesom det i det hele taget maa være netop de Mennesker, man staar i Licitationsforbindelse med, man tager Hensyn til; derved faar man billigere Tilbud frem ogsaa i Fremtiden ved Licitationerne. Det er et godt og sundt Princip, som man ikke skal se bort fra. Vi har i Virkeligheden baaret os fuldstændig rigtigt ad, vi har overholdt de Regler, som er fastsat for os; der er intet at bebrejde hverken teknisk Udvalg eller Kommunalbestyrelsen i denne Sag.

At Vandværket paa sine Regnskaber ikke afholder visse Administrationsudgifter og Pensionsudgifter, er rigtigt; det har vi ogsaa talt om tidligere, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu.

Men sammenligne Vandværket med Gasværket og Elektricitetsværket og sige: Disse Værker er akkurat ens stillet, det er alle kommunale Værker, kan man ikke. Det er ikke rigtigt at gøre det. Elektricitetsværket og Gasværket

arbejder som Aktieselskaber under Aktieselskabslovgivningens Forpligtelser og Ansvar, medens Vandværket arbejder direkte under Kommunen, og der træffer Kommunalbestyrelsen sine Dispositioner. For de to andre Værker derimod gælder, som jeg nævnte, Loven om Aktieselskaber, de er dennes Bestemmelser underkastet; der er saaledes vidt forskellige Regler.

Og fordi Kommunen er største Aktionær i et Selskab, kan man ikke sige, at dette tilhører Kommunen. Hvis M. E. Jensen havde Flertallet af Aktierne i et Selskab, kunde han ikke sige, at det var hans Aktieselskab. Et saadant Selskab har andre Forpligtelser end just overfor ham alene, og derfor kan man ikke uden videre sige, at Elektricitetsværket eller Gasværket er kommunale Værker. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorledes det indre Forhold er i Elektricitetsværket eller Gasværket, det føler jeg ingen Trang til; hvorledes disse Selskaber vil konsolidere sig og administrere, synes jeg ikke, jeg føler Trang til at komme ind paa her, da man dog ikke kan sammenligne dem med de Værker, som Kommunen selv driver.

Naar M. E. Jensen stærkt klager over, at man ikke konsoliderer Vandværket, synes jeg, han skulde rette denne Klage noget imod sig selv. Vi har i den Tid, hvor M. E. Jensen og jeg har siddet i Kommunalbestyrelsen sammen, forandret Afskrivningsreglerne for Kommunens Aktiver, saa vidt jeg husker ogsaa Vandværkets; vi var den Gang enige om, at de Regler, vi fastsatte, var nogenlunde passende. Hvis M. E. Jensen havde ment, det var saa fortvivlende forkert, som han nu mener, synes jeg, det havde været hans Pligt at stille Forslag om en anden Afskrivningsprocent og begrunde et saadant Forslag. Det gjorde han imidlertid ikke, han kan derfor ikke i Almindelighed sige, at „Flertallet" administrerer Vandværket saadan og saadan, thi han har selv været med til at administrere paa den Maade. Han har selv været med til at fastsætte Afskrivningsprocenten vedrørende Vandværket, det er den, der tjener til Konsolidering; det er den eneste Maade at konsolidere Værket paa: ved at foretage passende Afskrivninger. Man har vel ogsaa nok andre Maader at konsolidere paa, man kan henlægge til et Fornyelsesfond, maaske der ogsaa er andre Veje; en af Maaderne er som sagt at foretage visse Afskrivninger, og det er den Maade, man hidtil har anvendt herude.

Det er rigtigt, at vi mangler Lovhjemmel for Samarbejde mellem Nabokommuner angaaende Færdselslinier m. v. Jeg vilde ogsaa ønske, at man kunde faa en Lov i den Retning. Om

det nu fremsatte Forslag angaaende en Byplan just opfylder alle de Ønsker, jeg har i den Retning, skal jeg ikke kunne sige; jeg tror, det gaar i den rigtige Retning. Det var netop, fordi vi manglede en saadan Lov, at Dansk Ingeniørforening for dog at faa tilvejebragt nogen Forbindelse mellem Kommunerne nedsatte dette Udvalg, som M. E. Jensen før sagde, at jeg havde omtalt i et offentligt Møde. Ja, jeg har omtalt dette Udvalg i et tidligere Møde, men M. E. Jensen tager fejl, naar han tror, at det er det samme som den Vejkomité, der er nedsat af Ingeniørforeningen. Det er det ikke. Vejkomitéen er noget helt andet. Ingeniørforeningen nedsatte et Udvalg, som kun havde til Opgave at faa Københavns Kommune og Nabokommunerne til at arbejde sammen angaaende trafikale Forhold; naar Udvalget har naaet sit Maal, antager jeg, at det opløses, eller maaske, hvis man ikke til den Tid har faaet nogen Lov paa dette Omraade, kan det jo tænkes, at det fortsætter sin Virksomhed og tager nye Opgaver op; med den Udvikling, der netop for Tiden foregaar i København og Omegn, er der jo ikke Tvivl om, at der stadig vil dukke nye Opgaver frem. Saafremt der mangler et Led ad Lovgivningens Vej, kan dette Udvalg fremdeles tjene som Forbindelsesled mellem København og Nabokommunerne; det er det, man kalder det staaende Udvalg angaaende Trafiklinier i København og Omegnen. Det har gjort stor Gavn allerede, og det er ikke færdigt endnu med sine Overvejelser, men man sætter sin Lid til de Resultater, det vil komme til, og alle de omliggende Kommuner vil sikkert tage Hensyn til de Beslutninger, som Udvalget er blevet enigt om.

Christensen: Jeg har nogle ganske faa Bemærkninger at gøre i Anledning af M. E. Jensens Udtalelser angaaende Gasværket. Jeg er aldeles ikke uenig med ham om, at det havde været heldigt, om det havde været et kommunalt Værk, det stemte vi fra vor Side ogsaa for den Gang der var Tale om, at Kommunen skulde overtage Gasværket.

M. E. Jensen nævnede, at Gasværket til Pensionsfonden havde henlagt ca. 150,000 Kr. Jeg skal dog oplyse, at ved den Sag, som det nuværende Strandvejs Gasværk førte mod den tidligere Bestyrelse, det engelske Kompagni, fik det ved Højesteret tilkendt et Beløb af 100,000 Kr.; der var Tale om et betydeligt større Beløb, men Højesteret fastsatte et Beløb af 100,000 Kr. Derfra stammer de 100,000 Kr. af de 150,000 Kr., som er henlagt til Pensionsfonden.

Det er rigtigt, at Bestyrelsen har Ret til at optage Laan, men

netop for at undgaa at optage Laan søger man at konsolidere sig. Da Aktieselskabet købte dette Gasværk, stod det straks overfor store Fornyelser. Nu har man ønsket at konsolidere sig saaledes, at de Fornyelser, der skal finde Sted, kan afholdes, uden at det bliver nødvendigt at optage Laan. Det er saa for Tiden, at hvis der skal bygges et forholdsvis dyrt Retorthus, hvad der er Anledning nok til, mener man at kunne afholde denne Udgift af den opsparede Kapital, altsaa af Driften. Og til Lægning og Fornyelse af Gasledninger mener man ogsaa at kunne afholde Udgiften uden at optage Laan. Det er Meningen, at de Laan, Gasværket har stiftet, og det Obligationslaan, der blev stiftet, da Selskabet blev dannet og overtog Gasværket, skal nedbringes gennem normal Afskrivning, saa Værket kommer til at hvile i sig selv.

Gaspriserne har været for høje, siger M. E. Jensen. Ja, det er rigtigt, hvis man ikke havde henlagt disse store Fond til Konsolidering, havde Gasprisen været for høj, men den har dog været lavere, end Kontrakten hjemlede Bestyrelsen Ret til at kræve. Jeg giver M. E. Jensen Ret i, at den Kontrakt, Kommunen har med Gasværket, er forældet, men det har man ogsaa indenfor Bestyrelsen haft Opmærksomheden henvendt paa, idet Gaspriserne aldrig har været sat til den Pris, man havde Ret til at forlange i Henhold til Kontrakten.

At Gaspriserne en Tid har været høje, skal jeg villigt indrømme; men de er betydeligt lavere end de Priser, der gælder for mange af de omliggende Kommuner. Jeg vil ogsaa, saa længe jeg har den Ære at sidde i Gasværkets Bestyrelse, gøre mit til, at Priserne kan komme saa langt ned, som det maa anses forsvarligt overfor Værkets Ledelse og forsvarlige Konsolidering, men fra Bestyrelsens Side har man indtil nu ønsket at konsolidere sig og oparbejde et saadant Reservefond, at man kunde afholde eventuelle Udgifter til Fornyelse uden at optage Laan. Jeg synes, det er et sundt og godt Princip, man har arbejdet efter; der kan komme Tider, hvor man kan sige: Nu er yderligere Konsolidering unødvendig, men foreløbig er vi, efter min Mening, ikke kommet saa vidt, at man kan sige, at det er unødvendigt. Der er maaske dem, som vil mene, at man ikke havde behøvet at konsolidere sig saa stærkt, men overfor en saadan Udtalelse vil jeg blot erindre om, at der jo er en betydelig Forskel mellem Gasværkerne i København og Gasværket herude. Thi medens der fra en Hovedgasledning i København kan forsynes Forbrugere paa begge Sider af en Gade i indtil 4-Etages Huse, har vi herude de

lange Ledninger liggende, hvorfra der kun forsynes Villaer med 1, højst 2 Lejligheder i hver; der kan være indtil 100 Meters Afstand mellem Stikledningerne. Der er altsaa en betydelig Forskel i Udnyttelsen af Ledningsnettet.

Houborg: Efter de vægtige Indlæg, der er fremsat angaaende de tekniske Budgetter, skal jeg ikke opholde mig yderligere derved. Vi har jo i de sidste Dage debatteret, hvorledes det er gaaet Kørselsafdelingen, saa det skal jeg heller ikke komme ind paa. Men da disse Budgetter under teknisk Udvalg særlig vedrører vore Arbejdere i Kommunen, vil jeg gerne nævne et Par Ord derom.

Paa Bilag 15 er der optaget store Summer til nye Vejudvidelser og lign., som kan give Arbejde til Folk; jeg vil derfor henstille — og beder Flertallet erindre det, naar Tid er — at det er bedre at lade visse Arbejder udføre ved Kommunens egen Foranstaltning end ved fremmede Entreprenører, idet vi, naar vi selv udfører dem, har større Sikkerhed for, at Arbejdet virkelig ogsaa bliver udført paa betryggende Maade. Vi har herude, som jeg saa ofte har anført, en Arbejderstab, som er dygtig og kendt med Forholdene, og vi faar paa den Maade tillige Garanti for, at vore egne Arbejdere kan finde Beskæftigelse i de Stunder, de efter alt at dømme ellers vil komme til at gaa arbejdsledige i den kommende Vinter. Der er allerede megen Arbejdsløshed i Gjentofte Kommune; vi har i den sidste Tid afskediget mange Folk, ogsaa rundt om paa Værkerne opsiges Folkene, og jeg maa sige, at det gør mig ondt, at man er gaaet saa stærkt frem mod de Folk, som i mange Tilfælde har arbejdet i aarevis under Kommunen. Jeg haaber som sagt, at man vil tage Hensyn til, hvad jeg her siger, og lade udføre det mest mulige Arbejde ved Kommunens egen Foranstaltning.

Blichfeld: Jeg vil gerne have Lov til til Formanden for Udvalget angaaende Nødtørftsanstalter at rette en beskeden Henvendelse. Det er ikke noget nyt, jeg bringer frem; det er 4 Aar siden, jeg rejste Sagen, og jeg har af og til ved forskellige Lejligheder, dels i lukket Møde, dels i offentlige Møder hentydet til den og anmodet om, at man vilde se velvilligt paa den og faa den bragt ud i Praksis. Men jeg kan ikke finde den noget Sted paa Budgettet, ligesom jeg heller ikke har hørt den omtalt nu ved Budgetbehandlingen.

Det drejer sig om Indretningen af et Pissoir i Gjentofte. Og da det er en Sag af offentlig Interesse, vil jeg anmode om, at Planerne nu snart bliver til Virkelighed. Pladsen

er der, den er som skabt dertil, og forhaabentlig vil rette Vedkommende nu tage Affære og føre Sagen igennem, inden vi forlader Kommunalbestyrelsen til sin Tid. Jeg tror, det vilde blive hilst med virkelig Tilfredshed af Borgerne; mange gamle Mennesker kommer med Banen Aaret igennem for at besøge Slægt eller Venner, og jeg har hørt fra mange Sider, at der virkelig er Trang for en saadan Anstalt i Gjentofte. Vi har nu ventet i 4 Aar derpaa, det er snart paa Tide, at Spørgsmaalet finder sin Løsning; jeg henstiller indtrængende, at man behandler denne Sag med Velvilje.

Lauritz Pedersen: Vi er alle enige om, tror jeg — jeg er i hvert Fald absolut af den Mening — at vi maa gøre alt muligt for at beskæftige vor egen Kommunes Arbejdere, og det gør vi ogsaa indenfor teknisk Udvalg og fra teknisk Forvaltnings Side paa den Maade, at vi, naar tekniske Arbejder skal udføres, faar indført en Bestemmelse i Kontrakten om, at Entreprenøren fortrinsvis skal beskæftige Folk her ude fra; og naar Forvaltningen overholder denne Bestemmelse, har vi gjort, hvad vi kunde. At det skulde være nødvendigt af Hensyn til Ønsket om at beskæftige vor egen Kommunes Beboere at Kommunen selv direkte skulde udføre de paagældende Arbejder, kan jeg ikke tro; det synes jeg ikke er rigtigt.

Nødtørftsanstalten i Gjentofte skal jeg have i den venligste Erindring, ligesom jeg har haft det i de Aar, Blichfeld omtalte. Naar den ikke er bleven bragt i Orden endnu, er det ikke teknisk Udvalgs Skyld; det skyldes Begivenheder, over hvilke vi ikke har været Herre. Vi har gjort, hvad vi har formaaet, og vi skal gerne forsøge, om det skulde være muligt i vor Tid som Medlemmer af Kommunalbestyrelsen at faa gennemført denne lille Anstalt; det er jo ikke noget stort Spørgsmaal, men derfor kan det godt have Interesse, for enkelte i hvert Fald.

Volmar Jensen: Jeg vil gerne i Anledning af de Bemærkninger, der er fremsat om det Udvalg, som er nedsat af Ingeniørforeningen vedrørende Færdselsforholdene, sige et Par Ord.

Der har gentagne Gange fra min Side været gjort opmærksom paa, at Lyngbyvej vilde blive for smal. Det er lykkedes at faa Spørgsmaalet om en Udvidelse gennemført, navnlig Lauritz Pedersen har gjort et stort Arbejde derfor. Vejen bliver udvidet nu og Byggelinien yderligere rykket tilbage, saa den faar en nogenlunde forsvarlig Bredde, 35 m; jeg havde ønsket 40 Meters

Bredde, men efter de sagkyndiges Mening skal 35 m være tilstrækkeligt.

Det Udvalg, som er nedsat af Ingeniørforeningen, og som skulde arbejde med flere Vejplaner, har den allerstørste Betydning for Gjentofte Kommune, som det allerede er sagt, men der er een Ting at sige endnu om dette Udvalg. Arkitekterne hører til dem, synes jeg, som ellers ikke arbejder saa særlig langsomt, men i de 4 Aar, jeg nu snart har siddet i Kommunalbestyrelsen, har jeg hele Tiden hørt om dette Udvalg, men jeg har ikke set noget Resultat. Jeg ved ikke, om det Forslag, der foreligger til en ny Amtsvej, stammer fra dette Udvalg, eller om det er et personligt Forslag fra Telefondirektør Johannsen, som jeg ved er Medlem af Udvalget. Det er som sagt det eneste Resultat, jeg har hørt om, men derfor kan Udvalget jo godt have arbejdet og naaet Resultater, som ikke er kommet frem til teknisk Udvalg endnu.

Det, som har Betydning for os, er at faa tilrettelagt Hovedlinierne, navnlig over de Arealer, vi selv raader over, saa de Veje, der skal anlægges, kan blive anlagt paa bedste Maade. Som Medlem af Ejendoms- og Byggeudvalget er jeg gentagne Gange, naar vi stod overfor en Udstykning eller et Salg, stødt paa dette: Her skal maaske lægges en Hovedfærdselsaare, det maa vi tage Hensyn til. Men naar vi ikke kan faa at vide, hvor Vejene skal lægges, kan vi jo heller ikke tage Hensyn dertil, og saa kan der alligevel komme en Dag, hvor man bliver nødt til at tage Stilling dertil udenom Ingeniørforeningens Udvalg. Vi maa tage Initiativet fra vor Side; vi kan ikke blive ved at lade Sagerne ligge. Det samme gælder for Banernes og for Sporvejenes Vedkommende. Man kan ikke her se helt som andre Steder paa disse Spørgsmaal, fordi Gjentofte Kommune jo ligger som et Gennemgangsled for Trafiken fra København Nord paa. Derfor vil man ikke helt kunne udskyde Spørgsmaalet; Folk er nødt til at køre herigennem, og derfor er det ganske naturligt, om vi ogsaa fik Gavn af de Linier, som kommer herigennem, og det er derfor af stor Betydning, at vi faar disse forskellige Retningslinier fastsat saa snart som muligt.

Med Hensyn til Sporvejene skal jeg lige bemærke, at der jo har været Tale om disse Omnibusser, Trolley-Vogne. De kan maaske være meget gode, som alting ligger i Øjeblikket, men det er vel ikke saaledes at forstaa, at Kommunen, selv om den nu gik med til Oprettelsen af disse Omnibusruter, derved udsætter det Gode, som jeg anser Sporvognene for at være? Vi

skal vel ikke give Slip paa den Løsning? Derfor vil jeg henstille til Udvalget, hvis man nu skulde bestemme sig for disse Trolley-Vogne, at det kun foreslaar dem indført paa Prøve, ikke som nogen endelig Ordning, saa man ikke derved løser Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab fra dets Forpligtelser overfor Kommunen.

Tager man Omnibusserne, som de skal tages, som banende Vej for en Sporvej til de yderste Distrikter, hvor der ikke kan være Sporvej, er de meget gode. Men stiller Spørgsmaalet sig saaledes: Skal man have en Sporvej, der kan betale sig eller som det dog er forsvarligt at lægge, synes jeg ikke, at Omnibusserne er nær saa gode. Alene Omstigningsforholdet! Hvis man skal have Omstigning ved Sporvejenes Endestation, vil Forholdene med den Trafik, vi har herude, blive forfærdelig besværlige. Det var en helt anden Sag, hvis vi ikke havde Sommerfrafiken herude; om Vinteren kunde det sagtens gaa. Men naar alle de Mennesker, som kommer herud eller herigennem om Sommeren, tager med Omnibussen og staar af ved Sporvejenes Endestation, er Vognene straks fyldt, saa det er umuligt for andre at komme med. I Længden tror jeg derfor ikke, det vil være tilfredsstillende med Omnibuslinier, men der kan maaske tænkes andre Muligheder, maaske Linierne kan føres længere ind til Byen, saa man paa den Maade kan faa en god Forbindelse; det kunde maaske ogsaa lade sig ordne.

Hvis vi skal bygge paa det nedsatte Udvalg, vil jeg gerne stærkt fremhæve, at det maa være i en nær Fremtid, navnlig ogsaa fordi vi jo nu staar overfor at faa udarbejdet en Byggeplan for vor Kommune; hvis vi ved denne skal tage Hensyn til Udvalgets Planer, maa vi snart se dem. Som M. E. Jensen sagde: Al Ære og Respekt for Ingeniørforeningens Udvalg, men vi kan ikke lade Kommunens Sager sinke af et privat Udvalg.

M. E. Jensen: Jeg vil gerne gøre et Par afsluttende Bemærkninger til de ærede Talere.

I Anledning af Lauritz Pedersens Replik med Hensyn til Elektricitetsværket og Gasværket og Afskrivningsreglerne o. s. v. vil jeg blot sige, at jeg skulde huske meget fejl, hvis det er rigtigt, som Lauritz Pedersen siger, at jeg har været med til at fastsætte disse Afskrivningsprocenter. Men selv om jeg havde været med den Gang, disse Regler blev fastsat, hvad jeg som sagt ikke var, havde jeg sandsynligvis stemt med min Gruppe; det betyder ikke noget. Der er saa mange andre Steder, hvor man har ændret Afskrivningsreglerne, netop

fordi man ønskede at komme ind paa det, jeg ogsaa gerne vilde have at Gjentofte Kommune skulde være med til under Hensyn til hele den økonomiske Situtation, vort Land er inde i, en Stabilisering. Baade i Københavns Kommune og paa Frederiksberg og i alle andre Kommuner, som ønsker at være med til at konsolidere vort Lands og Kommunernes økonomiske Situation, har man fundet det rigtigt ogsaa af Hensyn til Skatteyderne, og ikke mindst af Hensyn til Skatteyderne, at forsøge paa at standse denne Bevægelse for at tage Laan og Laan og Laan evig og altid og derved forøge Laanebyrden; man har forsøgt at konsolidere sig, saa disse forskellige Bilag kan hvile i sig selv, saa de giver Overskud. Det er et Principspørgsmaal; det er en Bevægelse, som ikke mindst af Flertallets Meningsfæller er godkendt rundt omkring. Jeg tror, at det er noget vort Land, ogsaa Gjentofte Kommune trænger til frem for alt, at man medvirker til at konsolidere sig. Og selv om man for nogle Aar siden havde fastsat en eller anden Afskrivningsprocent, skulde det dog ikke hindre os i at ændre den, hvis vi kom til den Overbevisning, at den ikke var rigtigt fastsat, at hele den økonomiske Situation krævede, at man skulde ændre den.

I det hele taget er jeg glad for, hvad den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) sagde til mine Udtalelser, nemlig, at det var rigtigt, hvad jeg havde sagt, at man burde overføre Administrationsudgifterne og Pensionsbyrden til de enkelte Bilags Regnskab. Det er ganske rigtigt, siger Lauritz Pedersen, uden dog at gøre det; det sagde han ogsaa i Fjor, men han drager aldrig Konsekvensen deraf og retter Budgettet i Overensstemmelse dermed; naar det nu er saa rigtigt, skulde man virkelig rette det paa Regnskabet, som de gør andre Steder rundt om.

Vognmandshistorien skal jeg ikke komme ind paa nu igen; Aftenen er allerede fremskredet, og det, der er sket, taler for sig selv!

Gasværket og Elektricitetsværket, siger Lauritz Pedersen videre, er ikke kommunale Værker paa samme Maade som Vandværket. Det gaar dog ud over Forbrugerne, naar disse Værker forlanger for høje Priser for deres Produkter. Det er fastsat i Gasværkets Love, at der skal svares 8 pCt. i Rente af Aktiekapitalen; det staar udtrykkeligt i Kontrakten, at det er en Forudsætning, at Aktionærerne erholder 8 pCt. p. a. Der er den Forskel mellem disse Værker og Kommunens øvrige Værker, at det er private Folk, som leder disse to Værker, i hvilke Kommunen dog ejer Hovedkapitalen. Det er jo muligt, at Gjen-

tofte Kommunes Interesser kunde kræve eet, medens de private Interesser kræver noget ganske andet, og saa tillader maaske ikke Aktieselskabsloven at foretage det, som kunde tjene Borgernes Interesse. Hvis det er Tilfældet, er der ikke andet at gøre end at møde ved Generalforsamlingen og i Kraft af sin Aktiemasse at stemme efter det, man anser for rigtigt; men hvis dette skulde føre til, at der paa Generalforsamlingen opstod Konflikt mellem dem, der varetager de private Interesser, altsaa Ejerne af de 200,000 Kr., paa Bekostning af hele Kommunens Interesse, ja, saa vilde det være et vægtigt Indicium for hurtigst muligt at komme bort fra denne halve Ordning og gøre Gasværket til et fuldstændig kommunalt Værk. Jeg tror i Virkeligheden, at det vilde være det bedste og rigtigste, om Gasværket blev omdannet til et fuldt ud kommunalt Værk. Jeg tror ikke paa den nuværende Ordning; den er sikkert ikke i det lange Løb til Gavn for Kommunens Borgere. En Overgang til fuld kommunal Drift vilde ikke forhindre, at man varetog Aktionærernes Interesser paa lovlig Maade indenfor Aktieselskabslovgivningens Regler.

I Anledning af Christensens Udtalelser om Gasværkets Pensionsfond, vil jeg sige, at det staar ganske fast, hvad jeg udtalte. Gasværket har i Løbet af disse 2¾ Aar lagt ca. 150,000 Kr. hen til Pensionsfonden. Og hvis man stillede Gasværkets Regnskab op efter samme Regler, som gælder for Vandværket, hvorefter dette forrenter den i Værker og Ledningsnet indestaaende Kapital med 5 pCt. og amortiserer og afskriver med 7 pCt. paa Maskinanlægene og 5 pCt. paa Ledningerne, vilde det i Løbet af disse 2¾ Aar foruden at have forrentet og amortiseret og henlagt til Reserve- og Fornyelsesfond og afdraget 113,000 Kr. paa Obligationsgælden m. v. yderligere have indtjent ca. 1 Mill. Kr. reelt Overskud udover det Kommunens Vandværk, der ledes efter Lauritz Pedersens Principper, giver i Overskud. Det er kun tjent ved, at der har været opkrævet for høje Gaspriser Hvad Christensen nævnte om det engelske Kompagnis Bidrag til Pensionsfonden er mig ganske ukendt; vi er i det hele taget holdt udenfor det hele. Det staar i Regnskabet, at der af Overskudet i 3 Aar hvert Aar er henlagt 50,000 Kr. til Pensionsfonden; det giver 150,000 Kr. Om disse Penge imidlertid skulde stamme fra et Beløb, som er gaaet ind i Driftsregnskabet og maaske erstatter et Beløb fra det engelske Selskab, kender jeg ikke, det er ogsaa et ganske underordnet Spørgsmaal i Henhold til det store og hele, som viser, at Gasværket faktisk har opkrævet for høje Gaspriser.

Med Hensyn til de Bemærkninger, Volmar Jensen var inde paa angaaende Sporvejene herude, har jeg ikke villet komme nærmere ind derpaa. For det første fordi Sporvejssagen ligger i Udvalg, hvor man iøvrigt ikke har gjort noget ved den, og hvor den nu har ligget over 1½ Maaned. Der har været ført en enkelt Forhandling og været Tilløb til at foretage noget, som imidlertid det øvrige Udvalg har været udenfor, men ellers er der ikke sket noget i Sagen, og Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal stemme for Trolley-Vognene eller Sporvognene, kan man, saalænge de mange Undersøgelser ikke er foretaget, som efter min Formening maa foretages, inden man kan danne sig en begrundet Mening derom, ikke udtale sig om. Jeg skal derfor heller ikke udtale mig definitivt derom i Aften. Naar Volmar Jensen udtalte Haabet om, at Udvalget, der faar med Sagen at gøre, vil tage sig deraf, forstaar jeg ham ikke rigtigt. Forhaabentlig har han ikke tænkt sig, at det skulde være efter det forestaaende Kommunevalg, naar der altsaa er kommet nye Medlemmer ind, at Sagen skal behandles, men at den dog gerne skulde behandles inden Valget. Men hvis den bliver behandlet i denne Kommunalbestyrelses Tid, faar Volmar Jensen jo selv dermed at gøre, og saa kan han prøve at gøre sin Indflydelse gældende. Jeg er ganske enig med ham iøvrigt; det vilde ogsaa efter min Opfattelse være at handle ilde med Borgernes og Kommunens Interesser, om man, selv om man maaske skulde komme til det Resultat, at man burde tillade et Forsøg med Trolley-Vognene, vilde løse N. E. S. A. fra den Forpligtelse, det har til at lægge en Sporvejslinie til Gjentofte. Det er meget heldigt for Kommunen, at Udvalget nu kommer til at beskæftige sig med hele denne Sag, saa vil det jo vise sig, om vi kan gaa med til, at der gøres et Forsøg med saadanne Trolley-Vogne, eller om man maaske hellere straks skal stemme for, at der anlægges en Sporvejslinie.

Engelstoft-Schmidt: Det forekommer mig, at det vilde være en forfærdelig uøkonomisk Foranstaltning for Gjentofte Kommune at holde en Sporvej til Gjentofte, da Kommunen jo stadig har Tab paa de nuværende Sporveje og som Følge deraf ogsaa faar et for lille Udbytte af den i Sporvejsselskabet anbragte Kapital.

Mit Synspunkt paa Sporvejsdriften er dette, at den ikke er ført igennem paa en saadan Maade, at Anlæget kan blive rentabelt. Jeg kan ikke tro, at man i Gjentofte skulde være saa ivrig efter at faa en Sporvejslinie eller en Omnibus ført helt derop, thi Folk vil være befriet for mange Ærgrelser og

Ulemper ved ikke at have Sporvogn. Hvis de har en Sporvej dertil, vil de være udsat for adskillige Ærgrelser og megen Tidsspilde, idet de Sporvogne, vi har kørende gennem Kommunen, navnlig Linie 15 — Linie 14 er noget bedre — i Virkeligheden aldrig kan benyttes; de er nærmest Luksuskøretøjer, og alt, hvad der hedder Luksus, skal man jo undgaa i saa høj Grad som muligt i disse Tider. Regner man med at skulle være fremme et bestemt Sted til en bestemt Tid, maa man hellere straks opgive at tage med Sporvognen, thi en væsentlig Del af Tiden maa man tilbringe med at vente paa Sporvognen, og det er ikke morsomt at bruge sin kostbare Tid dertil. Jeg vilde ønske, at hele Sporvejsspørgsmaalet blev taget op, saa vi kunde komme til en Nyordning med N. E. S. A. om den Maade, hvorpaa Selskabet driver Sporvejene; saa maaske Sporvejsanlægene kunde blive rentable og Kommunen faa det virkelige Udbytte af sine i N. E. S. A. anbragte Midler. Det betyder meget, at Borgerne faar for lidt Udbytte af deres Kapital gennem Kommunen, og det har saa meget større Betydning, naar man ser det paa Baggrund af de dyre Sporvognspenge; det ene kommer af det andet. Det er for dyr og uregelmæssig en Kørsel; det er en Kørsel — som er ganske uegnet til Nyttebrug, som Luksusbrug er den maaske anvendelig. Jeg vilde ønske, at det Sporvejsudvalg, som er nedsat, kunde udvide sine Rammer og træde i Forhandling med N. E. S. A.'s Bestyrelse angaaende en Omordning af hele dette Spørgsmaal, saa Sporvejene kunde blive til Gavn for Borgerne herude i Stedet for til Gêne, hvad de i Virkeligheden er i Øjeblikket.

Volmar Jensen: M. E. Jensen var inde paa at tale om at konsolidere Kommunerne og sammenlignede Gasværket med Vandværket. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det er ganske umuligt at sammenligne de to Ting. Naar et Gasværk konsoliderer sig, kommer det de Mennesker til Gode, som har Interesse deri. Selv om Beløbet lægges hen, selv om de ikke faar det som formeligt Overskud, faar de det paa den Maade, at Aktierne bliver mere værd og bedre kan sælges. Og selv om de fleste af Aktierne i dette Tilfælde er samlet paa een Haand, er de alligevel mere værd ogsaa for Kommunens Borgere, thi det betyder en Konsolidering for Kommunen; den kan sælge disse Aktier og derved faa det Beløb fri, som er bundet deri.

For Vandværkets Vedkommende stiller Sagen sig saaledes — det er saa almindelig kendt, at det behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa, jeg skal lige nævne det — at de Menne-

sker, som betaler deres Skat og som skal have Gavn af de Penge de giver ud, ikke faar Gavn deraf, hvis man konsoliderer udover en rimelig Grænse. — Set fra M. E. Jensens Synspunkt — og hvis jeg var mere inde i disse Sager, vilde jeg maaske dele dette Synspunkt — er det at gaa for vidt i sin Konsolidering, naar man gaar saa vidt, som Gasværket er gaaet. Hvis det var et kommunalt Foretagende, kunde man ikke gaa saa vidt; de Afskrivningsregler, der er indført herude, kan jeg anbefale, hvis man følger dem, kommer man ind i et godt og sundt Afskrivningsforhold, saa Vandværket vil kunne klare sig som et selvstændigt Værk; at foretage en meget større Afskrivning paa een Gang vilde være ganske urimeligt.

For et Par Aar siden vedtog vi netop en større Afskrivning, og det betød, at de daværende Skatteydere maatte betale de Goder, som de Folk, der nu kommer til at betale Skat, nyder, men er fri for at betale til; de andre har maattet betale for Fremtiden, og dette er saa meget mere grelt, som for Eks. Vandværket paa hint Tidspunkt ikke kunde yde tilstrækkeligt Vand. De Mennesker som led derunder, som følte denne Gêne i særlig Grad, maatte betale til Konsolideringen. Det var i Virkeligheden ganske uretfærdigt! Det samme vilde gøre sig gældende, hvis man nu forsøgte at konsolidere sig yderligere. Naar vi en Gang er kommet ind paa faste Regler, bør vi følge dem. Der kan selvfølgelig være Tale om, at M. E. Jensen ikke er tilfreds, og at han mener, at den Forhøjelse, man foretog, kunde have været endnu større, men saa kan man jo gaa Forholdene igennem igen, men ellers maa vi fastholde de Regler, vi nu har vedtaget.

Lauritz Pedersen: De Bemærkninger, Engelstoft-Schmidt kom med angaaende Sporvejsdriften, skal jeg bringe videre til Sporvejsselskabets Bestyrelse. Jeg har det Indtryk fra den Tid, jeg har siddet i Sporvejsselskabets Bestyrelse, at Direktionen har taget alt det Hensyn, den paa nogen Maade kunde, til de Ønsker som er fremkommet fra Borgerne. Men det er ikke nogen nem Opgave — det kan man godt tilstaa — at lede Sporvejsdriften i vor Kommune. Forholdene er ikke saaledes, at de just egner sig til Sporvejsdrift, og Direktionen har ogsaa andre Hensyn at tage, nemlig økonomiske. Jeg tror, at den Kritik, som blev rettet mod Direktionen, er noget for overdreven.

Men som sagt, de Udtalelser, der er faldet, skal jeg bringe videre, som jeg altid gør det, naar der fremsættes Kritik eller særlige Ønsker her i Kommunalbestyrelsen, og jeg har, som jeg ligeledes nævnte, Indtryk af, at der altid fra Direktionens

Side bliver taget det størst mulige Hensyn dertil.

M. E. Jensen: Maa jeg sige til Volmar Jensen, at jeg har ikke været udførligt inde paa Afskrivningsreglerne og sagt, at jeg er utilfreds med dem eller med, at vi har faaet faste Regler; man kan naturligvis altid diskutere, hvorvidt et Procenttal er for højt eller ej, men jeg er glad ved, at vi har faaet faste Regler. Jeg har sammenlignet Gasværket og Vandværket og vist, at de i flere Ting er ganske ens, men jeg skal iøvrigt villigt indrømme, at der er Forskel mellem Vandværket og Gasværket; der er bl. a. den Forskel, at Vandværksafgiften betales af Grundejerne, fortrinsvis af Grundejerne i hvert Fald, og hvis man nedsatte den, er der ikke een Lejer, som vilde faa Lejeafslag, men Gasprisen betales af alle. Og den hviler stærkest paa de smaa, som bekendt, og hvis man derfor har for høje Gaspriser, fordi man vil konsolidere sig for stærkt eller for at kunne tilfredsstille de private Aktionærer med 8 pCt., gaar det ud over alle Kommunens Skatteydere. Jeg kan ikke se, at Kommunens Skatteydere er væsentligt anderledes stillet overfor et Vandværk end overfor et Gasværk. Der er flere, som er interesseret i Gasværket end netop de faa, som sidder med den lille private Kapital deri, og som, skønt Gasværket i Virkeligheden er et meget sikkert Anbringelsessted, er sikret et aarligt Udbytte af 8 pCt. af deres Aktier. Vi kan efter min Mening ikke være interesseret i, at hele dette Foretagende drives paa en saadan Maade, at Kommunens Borgere i Virkeligheden er sat ud af Spillet paa et saa vigtigt Omraade, som Kommunens Gasforsyning jo er, ved dette Aktieselskabs Love. Det forekommer mig, at Skatteyderne, hvis de har Interesse af, at Vandværket ikke konsoliderer sig for stærkt, maa være endnu mere interesseret i, at Gasværket ikke gør det.

Jeg har draget dette frem for at vise, hvilken Modsætning der findes paa disse to Væseners Omraade. Jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at der tilfældigvis, af ganske uvedkommende Grunde, er sat 200,000 Kr. privat Kapital i det ene Værk, fordi Flertallet den Gang fandt det formaalstjenligt, skulde gøre Stillingen forskellig overfor Forbrugerne og Kommunens Skatteydere. Naar Gasprisen er for høj, og det er den, det viser Regnskabet, saa behøver man ikke at foretage nogen Sammenligning med andre Kommuner, saa har man Interesse i at faa den nedsat fremfor at blive ved at betale for dyrt, for at Udbyttet kan gaa over i den private Kapitals Hænder; denne lille Privatkapital i Gasværket betyder ikke ret meget; det er i Virkeligheden Kommunen, som er inde med hele Kapitalen. Det viser sig af de

Udtalelser, som er faldet, at Kommunens Interesser i Forhold til den Kapital, vi er inde med, ikke bliver saaledes varetaget, at Borgerne, set fra et økonomisk Synspunkt, kan finde, at disse Interesser varetages paa bedste Maade.

Formanden: For Bilag 17, Brandvæsenets Vedkommende, har jeg allerede ved Forelæggelsen udtalt, hvad der efter vor Formening er at sige om denne Del af Budgettet, og jeg har ikke noget Ønske om yderligere at udtale mig.

Jeg giver Ordet til Næsted, der har ønsket at udtale sig om Bilag 34, Biblioteker.

Næsted: Naar den højtærede Formand i sidste Møde oplyste, at Udgiften paa Bilag 34 var steget som Følge af Lønstigninger, skal jeg bemærke, at denne Stigning skyldes Forhandlinger om Forandringer af Øregaard for Bibliotekets Vedkommende, men det er et Spørgsmaal vi senere vil komme til at beskæftige os med.

Derimod er der et Forslag fremsat, hvorved Kommunens Tilskud til Elevbogsamlinger er vokset med 1400 Kr. Grunden dertil er den, at medens vi tidligere har haft et Tilskud fra Staten paa 1400 Kr. hertil, er dette Beløb efter den nye Bibliotekslov bortfaldet. Og da vi ikke mener at kunne undvære Elevbogsamlingerne rundt om paa vore Skoler, foreslaar vi at sætte Budgettet op med 1400 Kr.

Hvad Øregaard Gymnasiums Lærerbogsamling angaar, er den behandlet paa samme Maade som tilsvarende Lærerbogsamlinger ved Statens Gymnasier.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Toldberg vedrørende Bilag 32, Sportspladser og offentlige Anlæg.

Toldberg: Der er ikke meget at sige om Bilag 32 udover hvad der er sagt ved Forelæggelsen af Budgettet i sidste Møde. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Budgettet er lagt efter det sidste Regnskab, altsaa ikke efter indeværende Aars Budget, men efter Regnskabet og de Erfaringer, man har for indeværende Aar.

Formaalet har, idet vi er gaaet ud fra Regnskabet, været at faa et Budget, som vi er sikre paa vil holde. Vedligeholdelseskontoen er steget noget, idet der er anlagt adskillige nye Tennisbaner; de er ikke anlagt af Kommunen, men vi har paataget os Forpligtelsen til at vedligeholde dem. Vi har faaet et godt Aktiv til Gengæld — mod ringe Udgifter.

Andersen: I sidste Møde fik vi Meddelelse fra Krigsministeriet om at en Strimmel Jord af „Fluepapiret" var stillet

til Raadighed for Kommunen. Det er en Sag, som ikke alene interesserer os, men tillige hele Befolkningen i København og dens nærmeste Omegn. Er det Beløb, som jo sikkert vil medgaa til Istandgørelse af denne Plads, dens Indhegning m. v. optaget paa Budgettet? Der vil vist medgaa et større Beløb dertil.

Toldberg: Nej, der er kun opført den Forpligtelse, vi havde da Budgettet blev lagt, nemlig halv Hegnspligt. Selve Sagen cirkulerer blandt Udvalgets Medlemmer, saa jeg kan ikke udtale mig nærmere derom, før Udvalget har færdigbehandlet Sagen. Jeg antager, der vil fremkomme en enstemmig Udvalgsindstilling til 2den Behandling om at optage den nødvendige Udgift i dette Øjemed, medmindre vi kommer til det Resultat, at vi hellere maa tage Udgiften paa indeværende Aars Budget, som en ekstraordinær Udgift udenfor Budgettet.

Blichfeld: Jeg har intet at kritisere; jeg har i Aarenes Løb staaet enig med Udvalgets øvrige Medlemmer i saa godt som alle de Spørgsmaal, der har været fremme. Der er dog een Ting, som vi altid bliver uenige om, og som jeg ogsaa gerne vil give Udtryk for nu.

Det forekommer mig at være det rigtigste — og det har jeg alle Dage ment — at Kommunen benytter den Stab af Gartnere, vi har herude, og Kommunen er rigeligt forsynet med dem, i saa vid Udstrækning som mulig. Jeg tror at have lagt Mærke til, at der i de senere Aar er noget i Retning af Stagnation med Hensyn til Licitation ud fra den Erfaring, at Kommunen som Regel vil kunne gøre Arbejdet ligesaa godt og billigere selv end ved at udbyde det, eller at Forholdet, i hvert Fald naar henses til de mindre Anlæg, ligger lige.

Det er ingen Hemmelighed, at der blandt Kommunens Gartnere vil blive megen Arbejdsløshed i den kommende Vinter; netop denne Stand af Arbejdere er paa Grund af Sagens Natur udsat for at gaa ledige om Vinteren, og jeg vilde derfor ønske, man kunde finde nogen Beskæftigelse for dem.

Gjentofte Torv har jeg opgivet, og jeg gør ingen ansvarlig derfor; det er langt fra kønt, men Gjentofte faar sikkert hverken i Aar eller i den nærmeste Fremtid noget, som kan afløse det.

Jeg maa udtrykke min Glæde over den Maade, hvorpaa hele Anlægsudvalget har taget Forholdet til Skovshoved Idrætsklub; den har nu fast Bund under Fødderne og er gledet ind i Forhold, som kan tjene til Gode for de unge, der vokser op i Skovshoved, og som ellers ikke har haft Del i de Goder, Kom-

munen har skaffet Ungdommen herude paa dette Omraade.

Blandt de Arbejder, jeg gerne vil have lagt over paa de Folk, som findes her ude i Kommunen, er ogsaa det Arbejde, som er forbundet med at rydde Gjentofte Sø for det Ukrudt, som nu skæmmer dette smukke Sted; man kunde her beskæftige Arbejdere, da det jo ikke lader til, at man i det forløbne Aar har opfundet det Middel, der blev omtalt ved sidste Budgetbehandling, som skulde kunne rydde Søen for det Ukrudt og de Tangmasser, som snart er ved at fylde hele Søen. Det forekommer mig, at man burde sætte Folk til at rydde denne ellers saa smukke Sø, saa den kan fremtræde saa smukt, som vi alle maa ønske, naar det gælder „Perlen" her i Gjentofte Kommune.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg samtidig gerne vil rejse her — jeg har talt derom i et andet Udvalg, som bestaar af omtrent de samme Medlemmer som Anlægsudvalget — nemlig angaaende Folkeparken i Gjentofte, hvorfra man jo nu ved Opførelsen af det planlagte Statsgymnasium tager en Del Areal. Jeg kunde tænke mig, at man prøvede at sikre Folkeparken, som efter min Mening i de kommende Tider kommer til at betyde noget for Gjentofte, en Udvidelse med et Stykke af Salems Have; denne ligger hen i et fuldstændigt Vildnis. Man kunde sikkert skabe en meget smuk Plet for Kommunens Beboere her, idet man gennem Folkeparken skabte Adgang til Søen; det vilde være udmærket for de mange Beboere, som benytter de offentlige Parker. Jeg kan ikke tro, det vilde medføre nogen ret stor Bekostning at faa en saadan Ordning i Stand med Ejerne af Salem; Haven ligger som jeg nævnte hen i et fuldstændigt Vildnis, og et Areal heraf kunde afgive en glimrende Erstatning for det Areal, vi tager fra Folkeparken til Gymnasiet.

Toldberg: Vi skal nu ikke beskæftige os med, hvorvidt vi skal bortlicitere Kommunens gartneriske Arbejder eller udføre dem ved egne Arbejdere. Jeg skal kun sige, at jeg for mit Vedkommende finder, at man skal holde sig til de samme Regler, som vi har fulgt nu i nogle Aar, nemlig at bortlicitere visse Anlæg, idet man har Fordel af, at man kan faa en nærboende Mand til at gøre et Stykke Arbejde, som han har nem Adgang til, i Stedet for at sende Kommunens Gartnere lange Veje omkring. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som vil blive taget op indenfor Anlægsudvalget allerede i Begyndelsen af næste Aar, thi hvis vi skal bortlicitere Arbejderne, maa det være til 1. April.

Med Hensyn til Erhvervelse af et Stykke af Salems Have til Udvidelse af Folkeparken, skal jeg bemærke, at det er et Spørgsmaal, vi har været enige om indenfor Udvalget; det vilde være storartet, om vi kunde faa et Stykke deraf. Jeg vil haabe, at det kommende Anlægsudvalg vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. For Tiden er, saavidt mig bekendt. imidlertid Forholdet det, at Salem ikke uden at søge Fundatsen ændret kan sælge Jord, men man indrømmer, at Salem ligger med Jord ud til Gjentoftegade, som Gjentofte By kunde have stor Glæde af at erhverve til en Udvidelse af Gaden, men som Fundatsen er i Øjeblikket, maa de som sagt ikke sælge.

Formanden: Jeg har ved Forelæggelsen i sidste Møde gjort Rede for Forholdene paa Øregaard Musæum; hvis ingen har noget at bemærke, betragter jeg dette Bilag som behandlet.

Saavidt jeg kan se, er der hermed gjort Rede for de enkelte Udgifter paa Driftsbudgettet.

M. E. Jensen: Der er en Post paa Bilag 20, Tilskud til Amtsrepartitionsfonden paa 625,000 Kr. Det er en Post, som kunde give Anledning til adskillige, i Virkeligheden paakrævede, Betragtninger over Kommunens Forhold, jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa, men kun nævne et enkelt Punkt: Politiet.

Der er i den senere Tid begaaet adskillige Forbrydelser overfor Smaabørn, navnlig Smaapiger. Den Sikkerhed, Kommunens Borgere har Ret til at kræve for deres Børn, naar disse færdes paa Kommunens Veje, er altsaa i Virkeligheden ringere, end de med Rette kan kræve. Jeg er ikke bekendt med, om dette Forhold skyldes, at Politistyrken er for ringe, saa den ikke i tilstrækkelig Grad kan afpatrouillere Vejene, men det rinder mig i Hu, at da vi i Sommer engang talte om Færdselsforholdene herude, hvor det viste sig, at Folk daarligt kan gaa paa Vejene uden at risikere at blive kørt over af Folk, som ikke overholder Motorloven, udtalte Politimesteren i en Skrivelse til os, at han ikke havde tilstrækkeligt Politi til at foretage Afpatrouilleringen saa ofte, som han kunde ønske. Det er muligt, at vi heller ikke har tilstrækkeligt Politi, til at Vejene kan blive ordentligt afpatrouilleret. Det er et Forhold, som med Rette kan opskræmme Borgerne. Og jeg vil derfor benytte denne Lejlighed til at røre ved Spørgsmaalet og henstille til Kommunens Repræsentanter i Amtsraadet, at de der tager Spørgsmaalet op og faar undersøgt, om der kan gøres mere, end der bliver gjort, og saafremt det viser

sig, at der ikke kan gøres mere med den nuværende Styrke, om Forholdene da skulde være af en saadan Art, at der maatte være Anledning til at kræve mere Politi.

Jeg ved ikke, om jeg skal rette denne Henvendelse til Administrationsudvalget — det har vist tidligere beskæftiget sig med Ordningen af Politiets Forhold her i Kommunen, men i hvert Fald beder jeg som sagt vore Repræsentanter i Amtsraadet om at have Opmærksomheden henvendt derpaa; det er muligt, at man fra Amtsraadets Side allerede har paatænkt en Forøgelse af Politistyrken, saa en hyppigere Afpatrouillering af Vejene bliver mulig. Det forekommer mig, at vi bør gøre hvad vi kan for at beskytte Smaapigerne herude mod Forbrydelser.

Formanden: Om der fremsættes Krav fra Politiets Side, gøres de til Genstand for Overvejelse i Amtsraadet, og jeg kan sige, at i Almindelighed vil rimelige Krav fra Politiets Side blive imødekommet af Amtsraadet.

Hvad Indtægterne angaar, har jeg i sidste Møde gjort opmærksom paa, at et Flertal indenfor Økonomiudvalget under Hensyn til alle foreliggende Forhold mener det rigtigt ikke at overføre det tilstedeværende Overskud paa 400,000 Kr. til Aaret for 1925—26, men at udskrive hele det Beløb som vil være nødvendigt for at dække Udgifterne ved Driftsbudgettet i 1925—26 — hvor der jo ikke er Indtægter paa den Vis — gennem Skatter. Og jeg sagde yderligere, at hvis vi turde forvente en lignende Stigning i de skattepligtige Indkomsters Beløb eller omtrentlig en lignende Stigning for Aaret 1924—25, som vi har haft det foregaaende Aar, kunde vi forvente alligevel at komme til at arbejde med en Ligningsprocent paa 5,3.

Der har indenfor Økonomiudvalget fra en enkelt Side været fremsat en anden Anskuelse, og jeg giver derfor Lejlighed nu til at denne anden Anskuelse kan komme til Orde.

Lauritz Pedersen: Jeg er ikke enig med Flertallet af Økonomiudvalget i at hensætte Meroverskudet, omtrent 400,000 Kr., fra Regnskabet for 1923—24 til Formuen i Stedet for som sædvanlig at overføre Beløbet til næste Aars Regnskab.

Det er ganske vist en god og smuk Opgave at konsolidere Kommunens Økonomi, men dette har vi hidtil været enige om at gøre paa den Maade, at vi foretager passende Afskrivninger paa Kommunens Aktiver.

Den af Flertallet foreslaaede Fremgangsmaade er altsaa ny og, mener jeg, af ganske vilkaarlig Art, hvis det da ikke er Meningen at fortsætte dermed og ogsaa i Fremtiden overføre Drifts-

overskudet til Formuen og ligeledes, formodentlig, afskrive eventuelle Driftsunderskud paa Formuen, hvad man rimeligvis ogsaa kan, med andre Ord, altsaa danne en Slags Skatteprocentudligningsfond. Om man kunde faa Lov til dette af Amtet, ved jeg ikke; jeg stiller mig noget tvivlsom overfor, om Amtet vil approbere et saadant Fond; Amtet gør det i hvert Fald ikke selv i sine Regnskaber.

Jeg kan af flere Grunde ikke tiltræde en saadan Skatteudskrivning til direkte Forøgelse af Kommunens kontante Formue. Der vil fra Spareudvalget fremkomme Forslag til fremtidig Fremgangsmaade med Hensyn til Afskrivning af Kommunens Aktiver, hvis det skulde vise sig, at denne Afskrivning skulde blive for ringe, men iøvrigt er jeg ikke Tilhænger af at udskrive højere Skatter end nødvendigt for Afholdelsen af de vedtagne Udgifter. Det rummer en Fristelse til Flothed indenfor Administrationen, som Skatteyderne ikke kan være tjent med.

Jeg ved nok, som ogsaa den højtærede Formand nævnte, at Forvaltningen til Tider paa Grund af forskellige Forhold har maattet overtrække Kommunens Bankkonto, fordi den ikke har haft tilstrækkelig kontant Beholdning i Hænde; det er ganske naturligt, fordi Kommunen jo staar i Forskud for visse Indbetalinger, som vi først modtager senere. Dette Forhold vil efter min Mening efterhaanden bedres. Det hænger sammen med, at Forholdet med Afdragene paa Laan og de aarlige Afskrivninger og Refusion af afholdte Udgifter Aar for Aar ændres i Kommunens Favør; naar Afskrivningen og Refusionen af de afholdte Udgifter bliver større end Afdragene paa Laan, kommer der en kontant Beholdning ind i Kommunens Kasse, medens de nævnte Summer tidligere var mindre, da manglede man Penge hvert Aar i Kassen og maatte laane ogsaa for at foretage Afdragene.

Angaaende dette Forhold kan jeg fremsætte nogle Oplysninger for 3 Aar:

I 1923—24 var Afdragene paa Laan 855,000 Kr., medens de omtalte Afskrivninger og Refusioner o. s. v. — dertil hører ogsaa indgaaede Penge ved Salg af Byggegrunde — kun androg 815,000 Kr.; der var et Underskud paa 40,000 Kr.

I 1924—25, det Aar vi nu er i, var Afdragene 796,000 Kr., og der er budgetteret en Indkomst paa 863,000 Kr., hvilket giver et Overskud paa 67,000 Kr. Men for det Aar, for hvilket vi nu lægger Budget, altsaa 1925—26, er Afdragene sat til 845,000 Kr., medens Indtægterne paa Grund af Afskrivning,

Refusion o. s. v. udviser et meget betydeligt Beløb, nemlig 1,144,000 Kr. En væsentlig Del heraf stammer dels fra nye Kloaker, som man nu begynder at bidrage til, dels fra Vejanlæg, som er blevet færdige, Havsgaardens og flere andre, som vi ogsaa faar Afdrag paa, saaledes at Kommunens kontante Kassebeholdning ved Aarets Slutning vil blive forøget med 299,000 Kr., hvis Beløbet ikke bruges til Aktiverhvervelser.

Hertil maa yderligere kunne paaregnes et ikke ubetydeligt kontant Beløb for Statsbanernes Ekspropriation af Smakkegaarden, jeg regner med ca. 100,000 Kr., saaledes at Kommunens kontante Kassebeholdning maa kunne forventes at blive forøget med ca. 400,000 Kr. Jeg synes derfor ikke, det kan være paakrævet af den Grund at udskrive Skat større end nødvendigt for at dække Driftsudgifterne. Og naar Forvaltningen anfører som en af Grundene — hvad den har gjort — til, at man skulde hensætte dette Beløb, at man til Tider har manglet Penge i Kassen — det har man, det indrømmer jeg — saa synes jeg dog ikke, at denne Grund er tilstrækkelig til at fravige den sædvanlige Fremgangsmaade, idet, som jeg har paavist, man kan forvente i hvert Fald i Løbet af en ganske kort Aarrække at have forøget Kassebeholdningen betydeligt, hvis for store Aktiverhvervelser undgaas.

At udskrive Skatter til Erhvervelse af nye Aktiver, som den højtærede Formand antydede, kunde være heldigt i Stedet for at laane dertil, vilde jeg anse for urigtigt. Det er et Standpunkt vi altid har haft allesammen, og dette Standpunkt har jeg fremdeles; man maa ikke udskrive Skatter for at forøge sine Aktiver, det er en Formuebevægelse, der ikke skal tages gennem Skatteudskrivning. Vi skal i Aar efter Overenskomst udrede et Beløb paa ca. 300,000 Kr. til en Hovedkloak i Kommunens sydvestlige Del. Dette er et Beløb, som man efter min Mening skal laane. Nu kunde det tænkes, at man vilde udrede dette Beløb af den henlagte Sum. Beløbet kommer imidlertid ind af sig selv, idet det kun er et forskudsvis udredet Beløb, og det vilde derfor være ganske uberettiget at udskrive Skatter for at udrede et saadant Beløb. Det er saare naturligt, at man laaner disse Penge og betaler dem tilbage efterhaanden som Grundejerne refunderer dem. Det er naturligvis et særlig grelt Eksempel, jeg her har fremdraget, det indrømmer jeg, men man maa principielt være herimod.

Noget lignende gælder for alle Kommunens Aktiver; man afskriver sine Aktiver i Aarenes Løb paa Formuen, og til den Tid

da vedkommende Aktiv er ubrugeligt, er det ogsaa afskrevet. Vi har aldrig tidligere været inde paa den her foreslaaede Fremgangsmaade; og jeg tror heller ikke det er rigtigt at komme ind derpaa.

Jeg kommer nu til den sidste Grund, som ved Forelæggelsen blev anført for at man skulde henlægge dette Beløb, nemlig denne, at vi kunde henlægge dette Beløb uden at risikere at maatte sætte Ligningsprocenten op. Dette blev anført som en Hovedgrund til, at vi skulde gøre det. Nu maa jeg paa Forhaand sige, at jeg er ikke nogen Fjende af at sætte Ligningsprocenten ned, det mener jeg, vi alle bør tilstræbe. Men helt bortset derfra tror jeg ikke, vi kan undgaa en Stigning i Ligningsprocenten, hvis Overskudet ikke overføres; jeg anser det for meget tvivlsomt, hvis da den sædvanlige Forsigtighed udvises ved Udregningen af Ligningsprocenten. Og det var da ogsaa Forvaltningens Mening, da dette Spørgsmaal blev forelagt i Økonomiudvalget, at man for at kunne bevare den nuværende Ligningsprocent maatte overføre dette Overskud fra sidste Regnskabsaar.

Selvfølgelig er de Tal, der nævnes, rigtige, men Ræsonnementet er ikke fuldt ud rigtigt. Formanden siger, at hvis den skattepligtige Indkomst stiger, som den er steget hele det foregaaende Aar, kan vi bevare den nuværende Ligningsprocent. Dette er ikke helt rigtigt; der er en lille Hage derved.

Det er ganske rigtigt, at den skattepligtige Indkomst med Forhøjelser og Fradrag i Aar, ligesom i 1922—23, er godt 102 Mill. Kr. og uden Forhøjelser mellem 92 og 93 Mill. Kr., saaledes at Forhøjelserne andrager ca. 10 pCt. — saaledes er Forholdet. I Aaret 1923—24 var de tilsvarende Tal imidlertid blevet 86 Millioner og 81 Millioner, saaledes at Forhøjelserne kun udgjorde 6 pCt. Nu er Forholdet som bekendt det, at vi, da vi fastsatte Ligningsprocenten i Aar, kun kendte Indkomsten uden Forhøjelse. Vi havde som Indkomst 92,2 Mill. Kr. Vi kendte Størrelsen af Forhøjelserne for de to foregaaende Aar, nemlig som 10 pCt. og 6 pCt., og Forvaltningen foreslog for i Aar kun at anslaa Forhøjelsen til 4,7 pCt., hvorved en Ligningsprocent af 5,3 vilde fremkomme, altsaa den samme, vi har i Aar. Jeg mente, at vi var tilstrækkelig forsigtige ved at anslaa Forhøjelsen til 6 pCt., hvorved Ligningsprocenten var bleven 5. Det viser imidlertid, at Forhøjelserne atter i Aar andrager 10 pCt. Derved er den skattepligtige Indkomst med Forhøjelserne blevet 102 Mill. Kr., og der fremkommer paa den Maade af sig selv et Overskud paa ca. 300,000 Kr. paa Driften — hvis alt andet iøvrigt holder Stik.

Ser vi paa Udsigterne for dette Budget og tænker os — hvad dog vist er for optimistisk, men lad os gøre det — en Stigning i Indkomsten ligesaa stor som i Fjor, den var da 11,4 Mill., og lægger vi dette Beløb til Indkomsten i Fjor, 92,2 Mill. Kr., faar vi 103,6 Mill. Kr. Vi skal efter Budgettet med en Skatteprocent af 5,3 have en skattepligtig Indkomst af ca. 115 Mill. Kr. med Forhøjelser, og da Indkomsten, uden Forhøjelser, meget optimistisk ansat, var 103,6 Mill. Kr., skulde Forhøjelsen anslaas til at være mellem 11—12 pCt. Da den imidlertid i de tre sidste Aar kun har andraget mellem 8 og 9 pCt., er der næppe nogen, der tør anslaa den til mellem 11 og 12 pCt. Vi kommer til at mangle Penge, naar Budgettet bliver lagt; selv om den skattepligtige Indkomst stiger ligesaa meget som i Fjor, kommer vi til at mangle Penge for at nøjes med en Ligningsprocent af 5,3. Derfor stiller jeg mig meget skeptisk til, at vi skulde kunne komme igennem med denne Ligningsprocent, hvis vi ikke overfører de 400,000 Kr. Nej, vil man bevare nogenlunde samme Sikkerhed i Aar som de foregaaende Aar, for at Budgettet kan holde og dog ikke faa Stigning i Ligningsprocenten, maa man efter alle Udsigter at dømme overføre Overskudet, de 400,000 Kr.

Jeg kan ikke anerkende, at Flertallets Forslag er tilstrækkelig begrundet, og jeg agter derfor ved 2den Behandling at foreslaa, at dette Overskud overføres til Regnskabet for det kommende Aar.

Formanden: Lauritz Pedersen nævnte, at hvis man havde nogle flere Penge at raade over, kunde det friste til Flothed indenfor Administrationen; jeg forstaar ikke rigtigt denne Betragtning, for Administrationen raader ikke over noget. Muligvis Kommunalbestyrelsen skulde blive noget flottere anlagt, naar Midlerne var noget rigeligere til Stede, men det tror jeg ikke, der er nogen som helst Fare for. Jeg gør opmærksom paa, at vi nu i en Aarrække har spist af det Overskud, som fremkom i sin Tid ved, at Skatterne gik ind med meget højere Beløb end paaregnet; derved fik vi et Overskud paa henved 3 Mill. Kr. Af dette afskrev vi ekstraordinært 900,000 Kr., saaledes at der var til Raadighed ca. 2,100,000 Kr. Disse er efterhaanden dalet, saa der for det kommende Aar er Tale om rundt regnet ca. 400,000 Kr. Det synes mig, at som alting ligger — det blev iøvrigt ogsaa nævnt ved Behandlingen af indeværende Aars Budget — er det tvivlsomt, om det var rigtigt at gaa fra 5,5 pCt. til 5.3 med Skatteprocenten, men man ansaa det for forsvarligt.

Jeg tror ganske sikkert, at ikke alene vil indeværende Aar komme til at bære sig, men man kan forvente, at der vil komme et beskedent Overskud — i hvert Fald ikke noget Underskud. Naar man ser hen til, som anført gentagne Gange, hvorledes Forholdet har været, at vi for at have tilstrækkelig disponibel Kapital har maattet overtrække vor Bankkonto og har maattet stifte midlertidige Laan, synes det mig grumme uheldigt, om vi skal fortsætte dermed. Naar man saa yderligere siger, at hvis der bliver Tale om at anvende Midler til Fordel for Formuebudgettet, skal disse tilvejebringes ved Laan — hvad der naturligvis i det store og hele er rigtigt — turde det dog maaske være værd at lægge Mærke til, hvad det er for fortvivlede Tider, vi gaar i Møde. Det kan maaske komme til at staa paa, at vi overhovedet ikke kan faa noget Laan. Det er ikke ret længe siden, at man fra en Kommunes Side indenfor Amtet har søgt om Laan 7—8 Steder; der kom kun et eneste Tilbud, skønt man havde henvendt sig til saadanne Institutioner, som man mente at have Grund til at tro laa inde med disponible Midler; vedkommende Kommune havde Garanti fra Amtet med Hensyn til ekstraordinær Skatteudskrivning og alt, hvad dertil hører, en Sikkerhed, som ikke kan tænkes bedre, den fik som sagt kun eet Tilbud — paa overordentlig dyre Betingelser.

Jeg ved ikke, hvorledes Fremtiden vil arte sig; jeg synes, det ser ganske overordentlig vanskeligt ud med Hensyn til de økonomiske Forhold herhjemme. Jeg kan ikke se, det vilde være nogen større Kalamitet for os, hvis vi, hvad jeg iøvrigt ikke tror, vi faar, skulde have liggende 100,000—200,000 Kr. at anvende midlertidig til Fordel for Formuebudgettet i Stedet for at laane og laane og yderligere belaste Rentekontoen. Jeg tror derfor, jeg tør sige, at det er den rigtige Vej, vi er inde paa. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at der ikke fra Amtsraadets Side vil blive gjort nogen som helst Indvending i saa Henseende. Jeg mindes fra Amtsraadets Budgetudvalgs Forhandlinger og fra Amtsraadets Forhandlinger om Budgetforslaget, at der var Tale om at have en Kassebeholdning paa 700,000 Kr. Er det Amtsraadet tilladt at have en saadan Kassebeholdning, kan jeg ikke se, hvorledes det skulde kunne indvende noget imod, at Gjentofte Kommune, som er langt den største indenfor Amtet, vil have en Kassebeholdning paa 300,000—400,000 Kr.; jeg tror derfor ikke, det vil møde nogen som helst Modstand.

Naar Lauritz Pedersen dernæst talte om Risikoen for en forhøjet Skatteprocent, hvis vi ikke overfører Over-

skudet, vil jeg sige, at jeg tror ikke, vi risikerer væsentligt i saa Henseende. Det er min Overbevisning, at vi, selv om vi ikke overfører Overskudet, vil kunne bevare den nuværende Skatteprocent. Det tror jeg, men jeg ved det selvfølgelig ikke bedre end Lauritz Pedersen; først naar Ligningen er tilendebragt, faar vi Klarhed paa dette Spørgsmaal. Men jeg tror, at Gjentofte Kommunes Skatteydere langt hellere vil gaa med til, om det skulde vise sig nødvendigt, en Skatteprocent paa 5,4 eller 5,5 og saa faa en fuldkommen betryggende Ordning af Kommunens Pengeforhold fremfor at være afhængig af andre Institutioner, naar Talen er om, at vi skal bruge Penge og maaske vil have overordentlig vanskeligt ved at skaffe dem, eller være henvist til Venner og Bekendte. Vi ved heller ikke, hvorledes det gaar med Diskontoen; hvis der indtræder en Forhøjelse af Diskontoen, Kreditindskrænkninger o. s. v., tror jeg dog, at alting i Øjeblikket, til Trods for, at vi er en velhavende Kommune, taler for at anvende den Fremgangsmaade, her er foreslaaet af Flertallet. Hvorvidt den kommende Kommunalbestyrelse vil fortsætte ad disse Veje, kan vi ikke have nogen som helst Mening om; den kommende Kommunalbestyrelse maa selv om, hvorvidt den anser det for fornuftigt og forstandigt at gøre dette Skridt, eller om den siger: Nej, vi vil ikke fortsætte dermed. Det kommer naturligvis ogsaa an paa, hvor stort Overskud der kan blive Tale om, men det er noget, som ligger saa langt ud i Fremtiden, at vi ikke behøver at disponere derover nu; vi har iøvrigt ikke engang Ret til at disponere derover. Vor Funktionstid udløber med Marts Maaned næste Aar.

Jeg skulde tro, at den Opfattelse, som et Flertal af Økonomiudvalget gør sig til Talsmand for, er den, vi trygt tør anbefale Kommunalbestyrelsens øvrige Medlemmer at slutte sig til.

Da der imidlertid gentagne Gange fra Lauritz Pedersens Side er nævnt „Forvaltningen" ligesom den i forskellige enkelte Udtalelser fra anden Side er bragt frem, vilde jeg finde det rimeligt, at ogsaa Kontorchef Dam faar Lejlighed til at udtale sig om de Bemærkninger, han tidligere har fremsat, dels her, dels i Økonumiudvalget.

Chefen for den økonomiske Forvaltning (Dam): Hr. Lauritz Pedersen har henvendt Ordet til mig; jeg havde ikke tænkt jeg skulde frem. Diskussionen i Kommunalbestyrelsen er jo af kommunalpolitisk Art, og det kan ikke være Meningen, at Embedsmændene skal deltage i Kommunalbestyrelsens politiske Diskussioner. Ens Udtalelser kan komme til at strejfe ind paa for-

skellige Omraader, men de skal i saa Fald ikke være Udtryk for, at man holder med det eller det Parti, men naar jeg nu er kaldt frem, maa jeg ogsaa have Lov til at sige min personlige Mening om dette Spørgsmaal.

Jeg vil da først tage det Punkt frem, hvor Lauritz Pedersen siger, at jeg har gjort mig skyldig — ikke i bevidst Urigtighed, men i en Fejltagelse, naar jeg siger, at det er nødvendigt at skaffe Kapital til en Kassebeholdning og skaffe denne Kapital ved Henlæggelser.

Lauritz Pedersen henviser til, at der paa Bilag 3 indkommer store Beløb, Bidrag til Kloaker o. s. v., kontante Beløb, saa man kan vente, at Kassebeholdningen derved forøges. Hertil skal jeg svare, som jeg allerede har haft Lejlighed til at svare ham før, at der fremkommer ikke en Øre paa den Maade. Det er nemlig saa, at naar disse Beløb kommer ind, opføres de vel paa Formuebevægelsens Budget, men det giver sig Udtryk i, at man optager saa meget mindre Laan; disse to Poster korresponderer ganske med hinanden. Hvis det var saa, at man henlagde saa og saa mange Penge, for Eks. 400,000 Kr. af de Penge, der kommer ind paa Bilag 3, til Kassebeholdningen, ja, saa havde man en Kassebeholdning, men saa havde man optaget 400,000 Kr. for meget i Laan, men det gør man jo ikke. Nej, en Kassebeholdning i den Forstand, her er Tale om, faar man kun ved at henlægge saadanne Beløb til Brug i de Tider, hvor Driftsaaret bukker under; saa kommer der en Tid, hvor Driftsaaret kommer op igen, ved at Kommunen faar indbetalt sine forskellige Udbytter og Skatteindtægter, derved retter Forholdet sig, og der gaar en Tid, hvor man ikke behøver denne Kassebeholdning — saa har vi Overskud. Det er kun paa den Maade, ved Henlæggelse, at man kommer til en Kassebeholdning. Men ved Siden af dette, at skabe en Kassebeholdning, er der dette, at man ved Henlæggelser udover et saadant Beløb, som er nødvendigt til Kassebeholdning, kan undgaa at optage Laan. Netop denne Fond skulde hjælpe til, at man kunde undgaa at optage Laan i saa høj Grad som Gjentofte Kommune hidtil har været nødt til. Man skulde altsaa kunne bruge af denne Fond, saa man blev i Stand til at bygge Veje og lign. uden at optage Laan dertil.

I Anledning af Hr. Lauritz Pedersens Sammenstilling af de forskellige Aars Skattegrundlag maa jeg sige, at jeg ikke var i Stand til at følge alle de Tal, han nævnede og jeg har ikke alle disse Tal lige ved Haanden, men de er sikkert

fuldstændig rigtige. Skal man kunne beholde en Skatteprocent af 5,3, maa man, som det blev sagt af den højtærede Formand ved Forelæggelsen af Budgettet, have en Skatteindkomst af 115 Mill. Kr., Lauritz Pedersen anførte, at jeg havde udtalt mig i Retning af, at der ikke kunde ventes højere Stigning i Skatteindtægterne end med 5 pCt.... Nej... (Lauritz Pedersen: Saa husker jeg fejl)... jeg har fremsat Beregninger, gaaende ud paa, at med 5 pCt. Stigning vilde man naa dertil, at man kunde beholde en Skatteprocent af 5,3, forsaavidt det nu behandlede Overskud paa 400,000 Kr. overførtes videre til Driften. Jeg har ikke sagt, at det var umuligt at naa til en højere Stigning. Sidste Aar, 1923—24, havde vi en Stigning paa 16 Millioner i Skatteindtægterne, men selv med en Stigning paa kun 13 Mill. Kr. fra 1924—25 til 1925—26 kan man bevare en Ligningsprocent af 5,3, selv om den foreslaaede Henlæggelse til Formuen finder Sted. Skulde man ikke naa dertil, er det netop et Udtryk for, at Skatteprocenten i hvert Fald i det kommende Aar maa forhøjes.

Jeg skal her minde om, hvorledes man har forbrugt de opsparede Skatter. I Aarene 1919—20 og 1920—21 opsparede man ialt ca. 3 Mill. Kr. Deraf henlagde eller forbrugte man de 900,000 Kr. til ekstraordinær Afskrivning og Resten er omtrent forbrugt i de 4 følgende Aar; i 1921—22 brugtes 780,000 Kr., i 1922—23 brugtes 420,000 Kr., i 1923—24 er forbrugt 466,000 Kr. og i 1924—25, det Aar, vi er inde i, tror jeg, der vil blive et Overskud paa 300,000 Kr. Hvis der bliver det, har man brugt yderligere 560,000 Kr. Vi har altsaa en Klat tilbage; man kan naturligvis sige, at saa kunde vi bruge dem med, men jeg synes, at man hellere skulde konsolidere sig og sige: Nu er Skatteindtægterne begyndt at gaa op, nu er det berettiget at henlægge dette Beløb og lade Aaret hvile i sig selv, som de fremtidige Aar skal hvile i sig selv. Der er ikke Tale om at henlægge til et „Skatteudligningsfond", som Lauritz Pedersen kunde tænke sig, men om en Henlæggelse til Udvidelser eller hvad man nu vilde bruge Beløbet til. Fik man et Aar et lille Underskud, bør det, synes jeg, føres over som Underskud, og saa maatte der tages Hensyn dertil ved Skatteprocentens Ansættelse.

Uden at ville blande mig i de Betragtninger, den ærede Forsamlings Medlemmer ellers kan komme til — og de kan være forskellige for de forskellige Medlemmer — med Hensyn til, hvorledes man skal forstaa denne Henlæggelse, skal jeg pointere, at det, det kommer an paa, er at man nu, da Skatteindtægterne begynder at stige, forlanger, at Aaret skal hvile i sig

selv, og at man selvfølgelig tager Konsekvensen deraf og udskriver den Skatteprocent, som er nødvendig.

Volmar Jensen: Jeg vil anbefale det af Lauritz Pedersen stillede Forslag. Lauritz Pedersen talte saa udførligt derfor, at jeg ikke skal trætte med mange Ord. Naar det baade fra den højtærede Formands og Kontorchef Dams Side saa stærkt er pointeret, at det netop skulde være til Kassebeholdning, at disse Penge skulde henlægges, vil jeg dog sige, at det kommer da an paa, hvorledes man anvender de Penge. En Kassebeholdning fremkommer ikke ved, at man nøjes med at overføre dette Beløb til Formuen. Vi har haft et Overskud i Kassen i mange Aar, men vi har ikke haft Penge alligevel, vi har alligevel maattet laane til forskellige Ting, naar Kassen har været tom. Naar man har et saadant Beløb, optager man mindre Laan, og saa tærer man paa Driftskassen til Fordel for Formuekassen. Kun hvis man sætter disse Penge paa en særlig Konto og saa laaner til de Øjemed, man iøvrigt skulde laane til, altsaa uden Hensyn til, at man har dette Beløb staaende, kan man skabe sig en Kassebeholdning. I Øjeblikket er der, saavidt jeg ved, et Overskud af ca. 400,000 Kr., men mig bekendt er der ikke Overflod i Kassen paa denne Tid af Aaret; og det er kun, fordi man ikke har optaget saa store Laan, som man skulde have gjort til de Aktiver, som Kommunen har fremskaffet i Aarets Løb. Det samme vil blive Tilfældet i Fremtiden, selv om vi lægger disse Penge til Side, naar vi ikke samtidig laaner tilstrækkelig store Beløb til Anskaffelse af Aktiver.

Med Hensyn til at konsolidere Kommunen skal jeg minde om, at vi har forhøjet vore Afskrivningsprocenter, saa der saavidt mig bekendt afskrives et Par Hundrede Tusind Kroner mere hvert Aar end tidligere. Det er ogsaa den bedste Maade at konsolidere Kommunen paa, idet vi derved faar en fast, bestemt Henlæggelse hvert Aar. Yderligere at henlægge og tage Penge af Driften, saa de nuværende Skatteydere skal betale større Skat end nødvendigt, kan jeg ikke være med til; det er urigtigt. At man sikrer sig indenfor et rimeligt Beløb, er naturligt, at sikre sig udover det, som er nødvendigt for Kommunen, synes jeg ikke, man behøver. Lad os vente og se hvilket Resultat Spareudvalget kommer til. Det har ogsaa fra anden Side tidligere været berørt, at man skulde tage en Vurdering af Kommunens Aktiver. Det kan jo være, naar vi faar en saadan ny Vurdering, at det viser sig nødvendigt at afskrive mere paa Aktiverne, og saa maa vi naturligvis gøre det. Forresten maa jeg

i denne Forbindelse sige, at jeg synes, det var naturligt, om vi først afskrev den Formue, vi har paa Kommunens Aktiver, saa Formuen bliver lig 0; jeg tror, det vilde være ganske klogt. Det er i Virkeligheden det eneste naturlige, det vilde en Privatmand gøre.

M. E. Jensen: Som jeg kortelig sagde før, overrasker det mig ikke, at Lauritz Pedersen har taget dette Standpunkt i denne Sag, for Lauritz Pedersen har altsaa den Opfattelse, at der ikke er nogen Anledning til at konsolidere sig udover hvad der er en Følge af de Afskrivningsregler, som Kommunalbestyrelsen een Gang har vedtaget. Naar man er af den Opfattelse, at Kommunen er meget vel økonomisk rustet i enhver Henseende, og naar man mener, at Kommunens Aktiver paa ingen Vis er for højt ansat, saa de trænger til at nedskrives, og naar man mener, at Kommunen er vel rustet til at gaa de sikkert meget vanskelige økonomiske Tider i Møde, er der ikke noget at sige til, at man kommer til det Resultat, som Lauritz Pedersen er kommet til. Jeg tror dog, at det beror paa et Fejlsyn. Jeg tror ikke, at de økonomiske Betragtninger som Lauritz Pedersen gør sig til Talsmand for her, i Øjeblikket deles af nogen Kommunalpolitiker eller Finanspolitiker rundt om. Men der er jo et gammelt Ord, som siger, at den er stærkest, som staar ene.

Jeg ved ikke, om dette er den Generaldebat, den højtærede Formand talte om ved denne Sags Behandling? Hvis det er det, vil jeg bede den højtærede Formand og den ærede Formand for Spareudvalget om at oplyse for os, hvornaar man kan forvente, at Spareudvalgets Arbejde vil være færdigt. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, hvad man har von høren sagen, men det er fortalt mig, at Spørgsmaalet om en Vurdering af Kommunens Aktiver ogsaa er Genstand for Overvejelse i Udvalget. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde før i en kort Bemærkning, at man dog havde regnet med, at Spareudvalget i Løbet af ca. 1½ Aar vilde være blevet færdigt med sit Arbejde, men naar det ikke er blevet Tilfældet, skyldes det maaske, at ikke alene Kvantiteten, men ogsaa Kvaliteten af det, der afleveres fra Udvalgets Side, er saa stor, at man, naar man ser det, vil sige: Der er skam ikke noget at sige til, at det varede 1½ eller 2 Aar, for her er vundet overordentlig store Ting!

Jeg beder som sagt den højtærede Formand for Kommunalbestyrelsen og den ærede Formand for Spareudvalget meddele os, for saa vidt det kan meddeles, om der er Udsigt til, at dette Arbejde kan blive sluttet i en nær Fremtid? Det var dog i sin

Tid Hensigten, at det skulde have været afsluttet inden dette Møde.

Jeg tror, at man skal følge det Forslag, som et Flertal af Økonomiudvalget har stillet, og gøre det under Hensyn til Ønsket om at konsolidere Kommunen; de andre Hensyn er for mig mere underordnede. Jeg ser saaledes paa det, at det er Kommunens Økonomi, som trænger til helt igennem at blive konsolideret — ogsaa med dette Beløb, og derfor anbefaler jeg Forslaget. Jeg tror, det vil være en god Foranstaltning. Jeg haaber, at det med dette lille Forslag ikke kommer til at gaa, som det gik med Forslaget om de 900,000 Kr.! Der gik det, man populært kalder „Brok" i det. Vi var oprindelig enige om at afskrive 1,400,000 Kr., men der var ogsaa nogen, som var bange og ikke vilde være med. Der gik det ogsaa saadan, at først var der lidt Disharmoni og lidt forskellige Opfattelser af Sagen, men saa slog man af og nøjedes med at afskrive 900,000 Kr. Det havde ikke været nogen Skade til, om man den Gang havde afskrevet 1,400,000 Kr. Jeg kan ikke noksom understrege Formandens og Kontorchef Dams Udtalelser om, at vi har i 3—4 Aar spist af vort Overskud. Jeg ved ikke, hvorfor det skulde være saa forfærdelig slemt for en Kommune at have en saadan Fond, selv om den blev kaldt en „Skatteprocentreguleringsfond". Gasværket har kaldt sin Fond „Prisreguleringsfond", har altsaa fundet det formaalstjenligt at have en saadan Fond, ligesom man ogsaa andre Steder finder det formaalstjenligt at have saadanne Reguleringsfond. I og for sig synes jeg heller ikke, der kunde siges noget til, om Kommunen havde en saadan Smule Reguleringsfond. En saadan Fond vil kunne faa sin Betydning i en Tid, hvor Samfundsforholdene udvikler sig paa en saadan Maade, at den private Opsparing vanskeliggøres i fremtrædende Grad. Og det gør den; naar man ser paa Skatteindtægterne, viser de — jeg vender her tilbage til Oversigten — at Skatteindtægterne i Københavns Kommune for 96 pCt.s Vedkommende er under 9000 Kr., for 65 pCt.s Vedkommende under 5000 Kr. I Gjentofte Kommune er 88 pCt. af Indtægterne under 10,000 Kr., medens 50 pCt. af Skatteyderne staar med en Indtægt af under 5000 Kr. Man vil heraf forstaa, at det er et fremtrædende Træk overalt i Samfundet, at det er ikke længere muligt i saa høj Grad som tidligere for os Mennesker at spare op, og saa maa Konsekvensen blive, at Samfundet sparer op, hvilket der er saa meget mere Anledning til, som vi er inde paa den sociale Lovgivning, vi efter-

haanden er kommet ind paa, hvorved mere og mere Forsorg lægges over paa det offentlige.

Jeg synes, det kunde være godt, om Kommunen konsoliderede sig, og det vilde være godt ikke alene af disse Grunde, men ogsaa fordi jeg ser hen til en Kommunes Pligt overfor den enkelte. Det var vist ikke nogen Ulykke, at vi havde de 3 Mill. Kroners Indtægt, som Skatterne i de gode Aar gav os, saa vi derved har været i Stand til at hjælpe Erhvervslivet og til ikke at foretage højere Skatteudskrivning end sket. Det vilde vi have været nødt til i disse Aar, saafremt vi ikke havde haft disse 3 Mill. Kr. Der kom Tider, hvor Indtægterne gik ned fra 120 Mill. Kr. til ca. 80 Mill. Kr.; vi oplevede en økonomisk Depression, som ikke mindst i Erhvervslivet satte sine Spor. Jeg ved ikke, hvorfor man er saa utilfreds med, at en Kommune skaber sig et saadant lille Skattereguleringsfond; i daarlige Tider vil man derved være i Stand til at undgaa en Forhøjelse af Skatteprocenten, og netop naar Tiderne er sløje, er det godt, at Samfundet, Stat og Kommuner, er stærkt, saa det kan hjælpe Borgerne over de svage Tider; men naar Tiderne er gode, maa man til Gengæld have Lov til at lægge noget op. Da Tiderne nu er ved at bedres, er det rigtigt og klogt at foretage de Dispositioner, som er foreslaaet her, og jeg skal derfor anbefale Flertallets Forslag.

Netop naar man ser paa Gjentofte Kommunes hele økonomiske Status i disse Aar, vil man se, at medens for Eks. Københavns Kommune, som jeg nævnede før, kun har haft en Skatteindtægt af 1028 Mill. Kr. i disse Aar, og medens den har anvendt til sociale Formaal, til Bolignødens Afhjælpning m. v. Beløb, som er forholdsvis langt større, end vi har kunnet naa til, har den været i Stand til med sine økonomisk svage Evner at ride hele denne Depressionsperiode af, fordi den gennem sin Finansborgmester og hans Styre har ført en god og sund økonomisk Politik, der da ogsaa har fundet Tilslutning fra alle Sider.

Frederiksberg Kommune har ogsaa ført en Konsolideringspolitik, og vi har ogsaa været inde derpaa. Det er altsaa ikke noget, som er specifikt for en socialistisk styret Kommune som Københavns Kommune; det er noget som ogsaa gøres i andre Kommuner.

Hvis man indrømmer Rigtigheden af disse Tal, som siger, at 88 pCt. af Indtægterne er paa under 9000 Kr., og at over Halvdelen af Indtægterne herude er paa under 5000 Kr., synes det mig, at man klart maa se, hvorfor Flertallet af Befolkningen i Virkeligheden ikke har Interesser sammen med den Politik, som

fortrinsvis er ført herudè paa det økonomiske Omraade. Alle disse Borgere, hvis Indtægter ligger under den Grænse, jeg her har nævnt, har i Virkeligheden ikke økonomisk Interesse til fælles med de ca. 12 pCt. af Befolkningen, som i Forhold til deres Talstyrke er altfor, altfor kraftigt repræsenteret i Gjentofte Kommunalbestyrelse.

Formanden: Jeg er gentagne Gange anmodet om at udtale mig om Spareudvalgets Arbejde. Jeg skal i Anledning deraf sige, at Spareudvalget har arbejdet med en meget betydelig Energi. Det er meget store Spørgsmaal, som har foreligget, og disse Spørgsmaal har man ønsket at behandle saa grundigt, som Spareudvalget evnede det. Derfor er det ikke lykkedes — som man havde haabet — at blive færdig inden Udgangen af dette Aar, men jeg har endnu et Haab! Jeg haaber, og gid det ikke maa være forgæves, at vi skal blive færdige inden denne Kommunalbestyrelse har sluttet sin Virksomhed.

Chefen for den økonomiske Forvaltning (Dam): I Anledning af Hr. Volmar Jensens Bemærkning om, at det ikke skulde være nødvendigt at have en Kassebeholdning, vil jeg gerne sige, at det er mere nødvendigt nu end tidligere. Jeg vil nødigt ind paa de forskellige Betragtninger over, hvorfor man skulde henlægge en Sum, som her foreslaaet, men jeg skal blot gentage, hvad jeg sagde før, at for mit Vedkommende gælder det for det første om at konsolidere Kommunen; i 2den Række kommer Spørgsmaalet om Kassebeholdningen. Men Kassebeholdningen kommer for saa vidt først, som man til visse Tider af Aaret har Brug for en saadan til Driften.

I og for sig er Kassebeholdningen ikke det vigtigste Spørgsmaal, idet man kan laane dertil; man har hidtil faaet midlertidige Laan, og kan vel faa det igen, saa det kom man nok over. Jeg synes, at Volmar Jensen ser paa Sagen fra den modsatte Side: at man i højere Grad nu trænger til en Kassebeholdning end tidligere, men det er maaske en Misforstaaelse? Det er givet, at da vi havde de ca. 3 Mill. Kr., havde man en Kassebeholdning... (Afbrydelse af Lauritz Pedersen)... Da man ikke til den aarlige Drift behøver en Kassebeholdning paa 3 Mill. Kr., bevirkede det, at man optog Laan til Formuen senere, end man ellers vilde have været nødt til; det forekommer mig meget naturligt. Nu da vi er nede paa kun et lille Overskud af ca. 400,000 Kr., skal det nok vise sig, at vi kommer til at optage Laan paa de Tider af Aaret, da de skal optages; det har vi iøvrigt allerede gjort, det ses af den Opgørelse over Laan,

vi fik sidste Aar. I indeværende Aar har vi først paa Aaret optaget et større Laan for hele Finansaaret; paa den Maade faar man ogsaa en Kassebeholdning.

Skatterne indgaar i Kommunekassen i Slutningen af Kvartalet, medens vi staar i Forskud for Eks. for Statsskatterne. De forskellige Udbytter, der tilkommer Kommunen, forfalder først i Marts Maaned, altsaa den sidste Maaned af Regnskabsaaret; dette er de vigtigste Aarsager til, at det er nødvendigt at skabe sig en Kassebeholdning.

Formanden: Det siges, at vi kan faa midlertidige Laan. Ja, det har vi kunnet hidtil, men hvem indestaar for, at vi kan faa saadanne midlertidige Laan i Fremtiden? Jeg kan absolut ikke indestaa derfor. Den Forbindelse, vi har haft, som hidtil har tilstaaet os midlertidige Laan, kan staa og skulle bruge sine Penge selv, og saa kan det ikke nytte, vi siger: Kan vi laane? Saa er der ingen Ting at hente, det er givet. Skal vi saa overtrække vor Bankkonto? Ja, det kan man naturligvis ogsaa gøre til en vis Tid, men saadanne Laan skal forrentes med 7 pCt. Det forekommer mig, som alting ligger, at man bør følge den Vej, som et Flertal af Økonomiudvalget har foreslaaet.

Andersen: I Almindelighed er jeg enig med Lauritz Pedersen i, at man ikke skal udskrive Skat til Erhvervelse af Aktiver, thi det vil sige, at den nuværende Slægt kommer til at betale en Del af den fremtidige Slægts Byrder. Det kan en Kommunalbestyrelse ikke være med til, det er forkasteligt. En Kommune kan ikke forlange, at et Aktiv, som kan bruges gennem en meget lang Aarrække, skal være betalt i Løbet af et enkelt Aar, men det er heller ikke det, der er Tale om her.

Det, det drejer sig om i Øjeblikket er dette, at skaffe Kommunen en højst tiltrængt Kassebeholdning, og derfor kan jeg ikke støtte Lauritz Pedersens Forslag om at overføre de 400,000 Kr. til det kommende Driftsregnskab.

Kontorchef Dams Udtalelser forstod jeg ikke; han talte om, at Aaret skulde hvile i sig selv og samtidig sagde han, at man skulde undgaa at optage Laan. Det siges, at man hvert Aar skal udskrive saa og saa meget til Aktiverhvervelse. I Aar er der budgetteret ikke saa faa Aktiverhvervelser, for over 1,5 Mill. Kr., og dette Beløb skal laanes, hvis man ikke vil udskrive det i Skat eller give Afkald paa disse Erhvervelser. Derfor er det inkonsekvent, naar Kontorchef Dam siger, at Aaret skal hvile i sig selv, saaledes at det Beløb, der er opført paa Formuebud-

gettet til Aktiverhvervelse, skal betales gennem Skatteudskrivningen.

M. E. Jensen omtalte, hvorledes Københavns Kommune har forstaaet at konsolidere sig; dertil vil jeg sige, at en saadan Konsolidering har jo kun kunnet finde Sted ved, at Kommunen har opkrævet for store indirekte Skatter: gennem Elektricitetspriser, Gaspriser og Sporvejspenge. Man kan derfor ikke drage nogen Sammenligning mellem Københavns Kommune og Gjentofte Kommune paa dette Omraade.

Chefen for den økonomiske Forvaltning (Dam): Jeg har aldrig sagt, at man ved Udskrivningen af Skatter skulde lægge Skatteprocenten efter Formuebudgettet, saaledes at dette indgik i Skatteudskrivningen. Det kunde aldrig falde mig ind. Jeg har talt om, at man burde henlægge et mindre Overskud.

Men derfra og gaa til at sige, at man skulde udskrive Formuebudgettet i Skat, er saa langt et Spring, at jeg end ikke i min vildeste Fantasi har været inde derpaa. Jeg tror heller ikke, at andre ærede Medlemmer har faaet det ud af mine Udtalelser.

Engelstoft-Schmidt: Jeg kan slutte mig til Lauritz Pedersens Standpunkt i enhver Henseende. Jeg er ganske enig med ham i, at man ikke kan udskrive Skat til Erhvervelse af Aktiver. I mine Øjne er en Kassebeholdning et Aktiv, og ekstraordinær Skatteudskrivning i den Anledning vilde ikke være berettiget. Man maa kun udskrive de Beløb, der medgaar til Driftsomkostningerne i Aarets Løb. Iøvrigt synes jeg ikke, at Tidspunktet just nu er det rette til at gøre Forandring i vor Budgetlægning.

Kr. Larsen: Jeg var i Fjor imod, at vi nedsatte Skatteprocenten fra 5,5 til 5,3. Desværre fik mit Forslag om at bibeholde Skatteprocentens Størrelse saa ringe Tilslutning, at det blev forkastet; jeg vilde ønske, det var gaaet igennem.

Jeg er glad ved det Forslag, et Flertal af Økonomiudvalget er fremkommet med, og kan give det min fulde Tilslutning; jeg vil haabe, at vi kan fortsætte paa lignende Maade en lang Aarrække, saa vi efterhaanden kan faa Kommunen konsolideret, saa den ikke behøver at optage Laan evig og altid.

Naar Lauritz Pedersen nævnede, at der kommer ca. 800,000 Kr. ind ved Grundsalg, er dette ikke rigtigt. Ganske vist har vi solgt for ca. 800,000 Kr. sidste Aar, det største Beløb, der endnu har været solgt for i den Tid, jeg har siddet i Kommunalbestyrelsen, men det er jo saa, at Obligationerne først forfalder i Løbet af en halv Snes Aar; det kontante Beløb ligger

mellem 10 og 20 pCt. Ved Salg af Jord skal Kommunen jo gerne foretage forskellige Vejanlæg, og disse sluger ofte mere, end det kontante Beløb udgør, som vi faar ind.

De Afskrivninger, vi foretager paa Aktiver, er efter min Mening altfor smaa; faktisk afskriver vi kun ca. 300,000 Kr., idet „Anlæg", „Hospitalsgrunden", „Kurstab paa Laan" o. s. v. er gamle Synder man lapper paa, idet man tidligere har optaget Laan til Anlæg af Veje, og ligeledes har man med Hensyn til disse Kurstab ikke afskrevet de Tab, man havde derved, paa vedkommende Aktiv; nu bærer Driften saadanne Kurstab. Hospitalsgrunden er en Foræring til Amtet, den kan man ikke regne som Aktiv længere; vi har skænket den bort.

I tidligere Tid var det en god gammel Regel, at Kommunen amortiserede sine Laan paa 30 Aar, det samme Tidsrum, der gjaldt for Aktiverne. Naar man byggede en Skole, optog man et Laan dertil, som blev amortiseret i Løbet af 30 Aar, og dermed var Skolen afbetalt til sin Tid. Det er man efterhaanden kommet bort fra. I de senere Aar er Kommunen tilbøjelig til at optøre et Aktivs reelle Salgsværdi; det er forkert. Man maa i en Kommune afskrive, idet der stadig kommer nye Opgaver, man maa tage op.

Yderligere er man kommet ind paa at yde Laan, i Aar 200,000 Kr., til Forrentning af Arealer, som senere agtes afhændet. Naar man gør alt dette op, bliver Afskrivningen faktisk ret ringe i Forhold til Kommunens mægtige Gæld. Jeg vil derfor anbefale, at man følger Flertallets Forslag om at henlægge eller afskrive disse 400,000 Kr. Det er forresten det samme, hvad man kalder det; det er en Konsolidering af Kommunen. Efterhaanden som man opsamler sig en saadan Beholdning, vil det betyde en Lettelse i Renteudgiften, og naar man kommer længere ned med Gælden, kommer denne mindre Renteudgift Skatteyderne til Gode, idet de Beløb, som man nu maa laane midlertidigt eller som faste Laan, forrentes med saa høj en Rente, at Skatteyderne sikkert vil være bedre tjent med, at man i Løbet af nogle Aar skaber sig et saadant Fond og derved kommer lidt ned med Gælden. Det er muligt, at jeg er Pessimist og ser for mørkt paa Forholdene, men jeg tror, det vil blive uhyre vanskeligt at optage Laan i Fremtiden, og den eneste Maade til at undgaa Optagelse af Laan paa er efter min Mening at foretage Afskrivning i tilstrækkelig Grad.

Volmar Jensen: Jeg har ikke sagt, at jeg ikke godt kunde indse, at det vilde være rart at have en Kassebeholdning;

det er det selvfølgelig, og det er mere nødvendigt, jo mindre Overskudet er. Det, jeg ønskede at gøre opmærksom paa, var dette, at vi nu har et Overskud i Kassen, men vi har alligevel maattet overtrække vore Bankkonti og optage midlertidige Laan. Hvis vi ikke paa en eller anden Maade kan binde disse Penge, saa de virkelig benyttes som Kassebeholdning, gaar de med, og saa bliver Resultatet, at vi har laant af Driften til Formuen, til Fremskaffelse af Aktiver. Vi har hidtil haft en fælles Kasse for Formuen og Driften; den har vi brugt af, saalænge der var noget i den, selvfølgelig, det er givet, og saa har vi optaget Laan. Men akkurat det samme vil blive Tilfældet i det kommende Finansaar, hvis vi ikke faar disse Penge bundet. Skal vi til Anskaffelsen af et eller andet Aktiv bruge denne Sum, og den er inde i Driften, ja, saa bruger man disse Penge og optager ikke Laan, før det er nødvendigt, men saa er jo Kassebeholdningen gaaet — saaledes er det i hvert Fald gaaet hidtil. Selv om vi har haft et stort Overskud i Kassen, har vi ikke haft likvide Midler. Det kan jo være, at man kan fremskaffe et Kassebeløb paa den Maade, Kontorchef Dam foreslaar ... (Afbrydelse).

Chefen for den økonomiske Forvaltning (Dam): Naar det menes, at man bruger denne Kassebeholdning til Udskydning af Tidspunktet for Optagelse af Laan, er det rigtigt, at man har baaret sig saaledes ad tidligere; men de 3 Mill. Kroners Overskud, som Kommunen havde for nogle Aar siden, er næsten opbrugt nu.

Det kan være, at vi maa op paa en Kassebeholdning af ca. 1 Mill. Kr.

M. E. Jensen: Vil man have virkelig Gavn af denne Ordning, skulde man ikke alene overføre denne Sum, men tillige optage Laan til Anskaffelse af Aktiver saa saare, der er Brug derfor; ellers er man inde paa den Fare, der ligger i at bruge af Driften i Stedet for at laane til Aktivernes Erhvervelse; kun paa den Maade kan man danne sig en varig Kassebeholdning.

Andersen: Det glæder mig, at jeg har misforstaaet Kontorchef Dam; jeg syntes ellers udtrykkeligt, at han sagde, at man fremtidig skulde undgaa at optage Laan. Hvis man vil undgaa at optage Laan, maa man jo udskrive Skat til Opførelsen af nye Skoler, Vejudvidelser og lign. Men det glæder mig som sagt, at det ikke er saaledes, Kontorchef Dam har tænkt sig Forholdene ordnet. Thi en Skatteudskrivning ligefrem til Erhvervelse af Aktiver vil jeg ikke være med til.

Chefen for den økonomiske Forvaltning (Dam): Man maa have en Kassebeholdning, og indtil den har naaet en tilstrækkelig Størrelse, maa man holde den udenfor og optage Laan. Har man først samlet et større Beløb op, kan man undgaa at optage Laan, idet man kan bruge af denne Fond, til at bygge Bygninger, anlægge Veje o. s. v., det er klart.

Jeg forstaar ikke Hr. Andersens Udtalelser. Selvfølgelig stammer disse Beløb fra Skatteydernes Overskud, det er der ingen Tvivl om, det har jeg heller ikke lagt Skjul paa. Hr. Andersen sagde før, at man kunde tage hele det Beløb, der opføres som Laan paa Formuebudgettet og udskrive Skatterne i Forhold dertil. Det er to forskellige Ting.

Lauritz Pedersen: De fremsatte Bemærkninger har ikke forandret min Overbevisning vedrørende dette Spørgsmaal.

Det siges stadig, at Hovedgrunden til at følge Flertallets Forslag skulde være den, at vi ved at overføre Beløb til Formuen skulde undgaa at laane. Det er i Virkeligheden den Motivering, vi har faaet; det er Kontorchef Dams Motivering for at henlægge disse Beløb til Formuen. Der var to Grunde derfor, dels den at man vilde have en disponibel Kapital som Kassebeholdning, og den er der Mening i, den kan jeg forstaa. Dels var der ogsaa den Grund — den staar udtrykkeligt anført i det Dokument, vi har faaet tilsendt — at man vilde spare sammen paa hvert Aars Budget for at undgaa Optagelsen af Laan. Der blev udtrykkelig angivet disse to Motiveringer.

Nu mener Kontorchef Dam, at den sidste Grund er taget tilbage; efter de Oplysninger, han gav Andersen, er den faldet bort, og saa er der kun den ene Motivering tilbage, at man vil skaffe sig en Kassebeholdning. Dertil siger saa jeg: Vi kan forvente, at en saadan Kassebeholdning kommer af sig selv i Løbet af nogle Aar, idet Indkomsterne ved Refusioner, Salg af Jord o. s. v. allerede i Aar overskrider Afdragene paa Laan og de aarlige Afskrivninger med ca. 400,000 Kr. Paa den Maade faar vi en kontant Beholdning, der virker paa samme Maade, som om man havde overført dette Beløb paa 400,000 Kr. Og dette Beløb kan forventes at stige Aar for Aar, fordi Refusionerne stiger, medens Afdragene stadig gaar ned. Nu siger Kontorchef Dam, at det er ikke det samme som et Fond, og at en saadan Afskrivning virker ikke paa samme Maade, som hvis man lagde dette Beløb hen; han er ganske ude af Stand til at forstaa, at det virker paa samme Maade. Hvis vi faar 100,000 Kr. ind kontant som Refusion paa Havsgaardens Anlæg, virker det paa Kassebeholdningen gan-

ske paa samme Maade, som om vi havde lagt 100,000 Kr. hen. Om vi faar Pengene i Kassen paa den ene eller anden Maade er akkurat det samme, de er lige gode at bruge; Spørgsmaalet er blot: Hvor stort Overskud er der paa disse Refusioner, Afskrivninger m. v.? Sammenligner man disse Beløb: Afdrag paa Laan m. v. og Indkomst ved Refusioner, Afskrivning, Jordsalg og ser, at der er et Overskud, fremkommer derved en Kassebeholdning ifald man ikke bruger Overskudet til nye Aktiverhvervelser. Det maa være noget andet, Kontorchef Dam mener.

Kr. Larsen har vist misforstaaet mine Udtalelser før. Jeg sagde, at der ved Afskrivninger og Refusioner m. v. paa Budgettet for 1925—26 viste sig et Overskud af 1,144,000 Kr. Saa mente Kr. Larsen vist, at deri var indbefattet et Beløb paa ca. 800,000 Kr. for Salg af Grunde, men det er der ikke. Der staar paa Budgetforslaget paa Bilag 3. g: Kontante Indbetalinger ved Salg af Ejendomme...50,000 Kr. Det er altsaa de Penge vi maa regne med der indgaar kontant; de Obligationer, der udstedes, har Kassen ingen som helst Glæde af. Kr. Larsen maa have misforstaaet mig; jeg kan ikke have sagt det andet; det haaber jeg ikke, jeg har sagt, i hvert Fald har jeg kun ment de 50,000 Kr., som er nævnt paa Bilag 3.

Vi faar altsaa en Kassebeholdning; af Hensyn dertil behøver vi ikke at henlægge disse Summer; den skabes af sig selv. Hvis man ikke vil optage Laan, maa man udskrive Skatter, det er rigtigt, men det vil jeg ikke være med til. Kommunalbestyrelsen har i de 4 Aar, jeg har været Medlem deraf, ogsaa været enig om, at man burde holde Formuen og Driften ude fra hinanden. Det er et godt Princip, det har vi altid været enige om før, og jeg synes ikke, det vilde være rigtigt at fravige det nu.

Chefen for den økonomiske Forvaltning (Dam): Jeg kan ganske henholde mig til mine tidligere Udtalelser og til min Skrivelse til Økonomiudvalget; hvad jeg har sagt i Aften, er ganske i Overensstemmelse dermed. Jeg fastholder hvad jeg har sagt; jeg tror ikke, jeg behøver at komme nærmere ind derpaaa nu igen.

Kr. Larsen: Jeg er ikke tilfreds med at have en Kassebeholdning; jeg mener, at man skal fortsætte med Afskrivningerne, ogsaa ekstraordinært, det er den eneste Maade man kan blive fri for at optage Laan.

Jeg kender ikke det Tal, Lauritz Pedersen nævnede om Afskrivninger, 1,144,000 Kr., og jeg vil gerne bede ham oplyse, hvor

det stammer fra. Jeg kan ikke finde det noget Sted paa Budgettet, og det har dog en vis Betydning.

Christensen: Paa Bilag 9 i det foreliggende Budget er der, saa vidt jeg kan se, faldet et Tal ud. Under Punkt 1, Opførelse af en Husvildebolig, er Summen ikke opført; der skal staa 70,000 Kr.

Formanden: Det er rigtigt; det skal blive rettet.

Volmar Jensen: Naar der er saa stor Divergens om Forslaget, som Tilfældet er i Aften, kan vi saa vedtage det ved 1ste Behandling?

Formanden: Ja, med alle mulige Forbehold naturligvis.

Kr. Larsen: Nu har jeg faaet klaret, hvorledes Lauritz Pedersen er kommet til dette Tal af 1,144,000 Kr.; han regner bl. a. med de 850,000 Kr., som er afbetalt paa Laan, men det er ikke Amortisering, det er Penge, vi skal laane igen til Fornyelse af Laan.

Jeg kan ikke stemme for Budgetforslaget, som det foreligger; skal der stemmes derover, maa jeg tage Forbehold.

Budgetforslaget vedtoges derefter ved 1ste Behandling uden Afstemning.

Ændringsforslag indkaldtes til 3. Januar 1925.

Hermed overgik Sagen til 2den Behandling.

3. **Indvielse af Tjørnegaardsskolen.**

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at Tjørnegaardsskolen vil blive indviet Onsdag den 7. Januar 1925 Kl. 10½ Fm.

4. **Nytaarskur.** (A. 248—1924).

Formanden: Jeg gaar ud fra, at Kommunalbestyrelsen som sædvanlig ønsker, at jeg skal overbringe Hans Majestæt Kongen vor Lykønskning og Nytaarshilsen i Anledning af Aarsskiftet.

Dørene lukkedes Kl. 11,40.

Mødet den 13. Januar 1925, Kl. 6.

Ingen var fraværende.

Formanden (Parkov): Nytaarsdag overbragte jeg Hans Majestæt Kongen Kommunalbestyrelsens Hilsen og Lykønskning i Anledning af Aarsskiftet. Kongen takkede derfor og bad mig overbringe denne Tak til Kommunalbestyrelsen og udtalt de bedste Ønsker for Kommunens Beboere, samt for dens Fremgang og Trivsel.

Medlemmerne paahørte staaende Formandens Udtalelser.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 9. December 1924 fra Undervisningsministeriet med Meddelelse om, at Ministeriet efter at have modtaget Magistratens Skrivelse af 28. Oktober 1924 angaaende Regnskabet for de af Staten og de 3 Hovedstadskommuner overtagne Skoler for Fællesdriftsaaret 1918—19 kan godkende, at Fællesdriftsaarets Regnskab nu betragtes som endelig afsluttet, idet det tilføjes, at Mellemværendet angaaende Sportspladsen ved Gersonsvej betragtes som liggende udenfor Fællesdriftsaarets Regnskab. (U. 313 —1924).

b. Skrivelse af 31. December 1924 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtet under s. D. i Henhold til Erhvervsministeriets Skrivelse af 30. s. M. har udfærdiget Bevilling for Restauratør P. Christensen Skov til i den af ham lejede Ejendom „Constantia" at drive Beværtning med Ret til Udskænkning af stærke Drikke til 30. Juni 1929, dog saaledes, at Bevillingen bortfalder, saafremt Bevillingshaveren ikke inden 1. Januar 1926 godt-

gør overfor Politimesteren i Nordre Birk at have nedlagt den for ham udfærdigede Adkomst til at drive Beværtning med Ret til Udskænkning af stærke Drikke i Café „Faust", Østergade Nr. 13, København. (Ø. 303—1923).

c. Skrivelse af 30. December 1924 fra A/S Strandvejs Gasværket med Meddelelse om, at Gasværkets Bestyrelse har vedtaget at bibeholde den for forrige Kvartal gældende Gaspris af 30 Øre pr. m³ for 1ste Kvartal 1925. (T. F. 1—1925).

d. Skrivelse af 3. Januar 1925 fra Gjentofte Kommunes Skattekontor med Oplysning om, at den nu tilendebragte Optælling af Mandtalslisterne har givet til Resultat, at Kommunens Indbyggerantal pr. 1. November f. A. udgjorde 38,995; den 1. November 1923 fandtes 37,571, hvorefter Tilvæksten er 1424 Indbyggere.

Sammenholdt sognevis med 1923 stiller Forholdet sig saaledes:

		1. Novbr. 1924:	1. Novbr. 1923:	Tilvækst:
Gjentofte	Kirkesogn	11,198	10,236	962
Hellerup	—	11,076	11,059	17
Ordrup	—	7,212	7,111	101
Skovshoved	—	5,494	5,211	283
Maglegaard	—	4,015	3,954	61

e. Skrivelse af 10. Januar 1925 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. Januar 1925, udgjorde:

Fag	Mænd	Kvinder
Arbejdsmænd	140	
Gartnere	7	
Murere	12	
Tømrere	15	
Skibstømrere	5	
Malere	8	
Smede og Maskinarbejdere	4	
Bogtrykkere	1	
Handels- og Kontormedhjælpere	2	
Personligt tilmeldte	22	6
Tilsammen	216	6

(T. F. 144—1925).

f. Skrivelse af 12. Januar 1925 fra Havnens Motorfærge, ved P. Thomsen, om Tilladelse til at bygge en Anløbsbro ved Stranden udfor Vejen i Charlottenlund til Benyttelse i Sommermaanederne for Rutebaadene mellem København og Klampenborg, saa disse fremtidig kunde anløbe ogsaa Charlottenlund. (T. F. 160—1925).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

g. Skrivelse fra Firmaet Lier & Co., Hellerup, med Tak for Indbydelsen til at overvære Indvielsen af Tjørnegaardsskolen og med Henstilling til Kommunalbestyrelsen om at betragte det i Skolens Gaard ophængte vandtætte 60 cm Biur som en Gave til Skolen. (U. 1—1925).

Formanden: Der er al mulig Grund til at takke for denne smukke Gave.

h. I Tiden 16. December 1924—12. Januar 1925 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 17. December 1924 meddelt Magistratens 4. Afdeling, at Gjentofte Kommunalbestyrelse for sit Vedkommende kan indrømme en mindre Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 116 af Emdrup. (T. F. 4466—1924).

Den 23. December 1924 akcepteret Tilbud fra Entreprenør Thor Olsen paa Lægning af Kloakledninger ved en ny Husvildebolig ved Snogegaard for 1950 Kr. (T. F. 4734—1924).

Den 23. December 1924 akcepteret Tilbud fra samme Entreprenør paa Lægning af Kloakledninger etc. ved teknisk Forvaltning. (T. F. 4733—1924).

Den 8. Januar 1925 meddelt Ingeniørerne Øllgaard & Petersen Samtykke til nogle mindre Ændringer i Approbationsbetingelserne med Hensyn til et Vej- og Kloakprojekt paa Brogaard, Matr. Nr. 9a m. fl. af Vangede. (T. F. 4248—1924).

Den 10. Januar 1925 skrevet til Højesteretssagfører Møldrup vedrørende den Journalist Kiærulff overgaaede Dom med Hensyn til Placering af en Automobilgarage paa Skolevej Nr. 24. Meddelt, paa visse Betingelser, Udsættelse i indtil 1 Aar med Dommens Fuldbyrdelse i Marken. (T. F. 4791—1924).

Den 12. Januar 1925 overfor Grundejerforeningen „Havsgaarden" samtykket i, at Kommunen hos de enkelte Grundejere opkræver Renter og Afdrag af Omkostningerne ved Lægning af

Veje og Kloaker paa Havsgaardens Areal. (T. F. 4505—1924).

Den 12. Januar 1925 meddelt Overretssagfører Alb. V. Jørgensen, at Kommunen nu maa afbryde Forhandlingerne om en mindelig Ordning af dens Mellemværende med Ingeniør E. S. Hagemann. (T. F. 4618—1924).

Den 12. Januar 1925 meddelt Arkitekt Flemming Geill, at Kommunen under Forudsætning af skriftlig Tiltrædelse fra vedkommende Nabo kan samtykke i, at der paa Ejendommen Matr. Nr. 7dn af Ordrup, Skovvangen 24, opføres en Garage ud i Ejendommens norlige Skel. (T. F. 4698—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

I. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 9. December 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af to Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa hver 7000 Kr., som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:
   a) Ingeniør Arthur Andersen (et Hus med 2 Lejligheder ved Lyngbyvej).
   b) Købmand I. G. Brinkmann (et Hus med 1 Lejlighed i Sundvænget);
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Vognstyrer L. E. Hansen, Strandvej Nr. 50, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Snerlevej samt at yde Garanti for Halvdelen af nævnte Laan. (Ø. 207—1924);
3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Murermester G. Brøsch, Hyldegaardstværvej 21, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Vintervej samt at yde Garanti for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 214—1924);
4) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Fuldmægtig P. Harrit, Torkel Badensvej 8, og Frk. Helga Knudsen, Carl Johansgade 14, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 12,000 Kr. til Opførelse af et Hus med 2 Lejligheder paa Torkel Badensvej 8, samt at yde Garanti for en Fjerdedel af nævnte Laan. (Ø. 213—1924);
5) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Ingeniør Jørgen Glud, Frederiksberg, faar et Statslaan paa 7000 Kr. i Hen-

hold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus med 1 Lejlighed ved Holmegaardsvej og Christiansholmsvej, men ikke at garantere for nævnte Laan, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 170—1924);

6) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Snedker Bakken Hedegaard, Frederiksberg, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7,000 Kr. til Opførelse af et Hus med 1 Lejlighed ved Ewaldsbakken, men ikke at garantere for dette Laan, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 209—1924);

7) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Fru M. Svendsen, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til Opførelse af et Hus med 1 Lejlighed ved Vangedevej, men ikke at garantere for dette Laan, da Andragerinden ikke bor her i Kommunen. (Ø. 208—1924);

8) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Kontorchef Garby-Hansen, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Sundvænget, men ikke at garantere for dette Laan, da Andrageren ikke bor i Kommunen. (Ø. 216—1924);

9) at oprykke Værkmestrene Juul Thomsen og M. J. Nielsen fra 7. til 5. Lønklasse. (T. F. 3145—1924);

10) efter Ansøgning at meddele Kontrolassistent C. Wincentz Afsked med Pension fra 1. April 1925, samt at opslaa en Stilling som teknisk Assistent ledig fra samme Dato. (T. F. 4100—1924);

11) at vælge Parkov og Houborg til Medlemmer af Overbevillingsnævnet i Henhold til Lov af 29. Marts 1924 om Oprettelse af Bevillingsnævn og Vedtagelse af Beværtervedtægt. (Ø. 107—1924);

12) at fritage Børnehjemmet „Dohns Minde" for at svare Ejendomsskyld af Ejendommen Matr. Nr. 16as af Gjentofte for Aaret 1924—25. (S. 1627—1924);

13) at tildele Ingeniør M. Svendsen under Kommunens tekniske Forvaltning Pensionsanciennetet fra 1. April 1915, fra hvilket Tidspunkt han blev ansat i Kommunens Tjeneste. (Ø. 202—1924);

14) at anbefale Andragende fra Boghandler Hans Chr. Rasmussen, „Politikens Telegramhal", Hellerup, om Bevilling til mod Vederlag at modtage og besørge Forudbestilling af Billetter til offentlige Forlystelser. (Ø. 203—1924);

15) for Treaaret 1925—27 at genvælge de nuværende Ligningsmænd, og som Suppleant i Stedet for Gaardejer P. Nielsen, Kildegaard, der ikke ønsker Genvalg, at vælge Sagfører J. Mimer. — De valgte Ligningsmænd og Suppleanter er følgende: følgende:

For Hellerup:
Fabrikant Rudolph Nielsen,
Malermester H. Krebs,
Forretningsfører N. Mortensson,
Skolebetjent Alfred Jensen, Suppleant.

For Gjentofte:
Landstingsmand, Malermester V. Wildner,
Sagfører J. Mimer, Suppleant.

For Ordrup—Skovshoved:
Bankbestyrer G. Andersen,
Ingeniør V. L. Jespersen,
Fisker J. P. Sørensen,
Murermester H. C. Büchler, Suppleant. (S. 1628—1924);

16) at oprette en Overassistentstilling i Bogholderiet fra 1. April 1925 i Stedet for en bestaaende Assistentstilling og at ansætte Assistent A. Hundahl som Overassistent i nævnte Stilling fra nævnte Dato at regne. (Bogh. 77—1924);

17) ikke at appellere Østre Landsrets Dom i Sagen mod Forstander Vald Jensen; Vilvorde. (T. F. 4440—1924);

18) at overtage Ejendommen Hyldegaardsvej 1—3 for den af Ekspropriationskommissionen fastsatte Overtagelsessum 15,000 Kr., foruden en resterende Kreditforeningsgæld paa ca. 2,500 Kr., samt ligeledes at overtage Ejendommen Hyldegaardsvej Nr. 5 for den af Kommissionen godkendte Overtagelsessum 28,000 Kr. (T. F. 4557—1924);

19) at modtage Tilbud paa Kørsel for Kommunen fra de nuværende Kørselsentreprenører. (T. F. 4451—1924);

20) at tillade Skovshoved Idrætsforening at optage et yderligere Obligationslaan, stort 2000 Kr., med Kommunegaranti, til Udbetaling af en Restgæld paa Klubhuset, om hvilken man ikke var vidende ved de tidligere Forhandlinger med Kommunen, men saaledes, at Kommunen ikke deltager i Afdrag eller Forrentning af dette Laan. (T. F. 4625—1924);

21) at genvælge Fru E. Lehmberg og M. E. Jensen til Medlemmer af Bestyrelsen for „William Mittchells Legat" i Aaret 1925. (A. 238—1924);

22) at genvælge Chrisfensen, Fru E. Lehmberg, Parkov og Næsted til Medlemmer af Bestyrelsen af „Legat til Johan Hartvig Ernst Bernstorffs Minde" for Tiden 1. Januar 1925 til 31. December 1927. (A. 235—1924);
23) at genvælge Fru E. Lehmberg og Blichfeld til Medlemmer af Bestyrelsen af „Provst Boisens Jubellegat" for Tiden 1. Januar 1925 til 31. December 1927. (A. 237—1924);
24) at vælge Lauritz Pedersen, Volmar Jensen og M. E. Jensen til Delegerede til Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse til dennes Møde den 11. December 1924. (A. 215—1924);
25) at genvælge Højesteretssagfører Ivan Kondrup og Gaardejer H. P. Larsen (Suppleant) til Vandsynsmænd for Tiden 1. Januar 1925 til 31. December 1928. (A. 241—1924);
26) at genvælge Arkitekt Mandrup Poulsen, Murermester H. Nissen og Redaktionssekretær J. M. Josephsen til Medlemmer af Bygningskommissionen for Tiden 1. Januar 1925 til 31. December 1927. (A. 240—1924);
27) at genvælge de fratrædende Voldgiftsmænd for Jagtrettens Afløsning, Proprietær H. P. Larsen, Ibstrup, og Gartner Anders Mortensen, Jægersborg, for Tiden 1. Januar 1925 til 31. December 1927. (A. 243—1924);
28) at genvælge Fru E. Lehmberg til Medlem af Bestyrelsen for „Grosserer Julius Schmedes og Hustrus Stiftelse" for Tiden 1. Januar 1925 til 31. December 1927. (A. 236—1924);
29) at genvælge Sognefoged A. C. Florentzen til Jordboniteringsmand for Tiden 1. Januar 1925 til 31. December 1930. (A. 242—1924);
30) at genvælge Tømrermester J. Jensen, Læge V. Paulli, Murer C. Braunschweig og Fru A. Harting til Medlemmer af Sundhedskommissionen for Valgperioden 1. Januar 1925 til 31. December 1927. (A. 239—1924).

j. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde den 16. December 1924 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af to Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa hver 7000 Kr., som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:

a) Vognstyrer L. E. Hansen (et Hus med en 5-Værelsers Lejlighed ved Snerlevej).

b) Murermester Godtfred Brøsch (1 Hus med en 7-Værelsers Lejlighed ved Vintervej), samt

c) at yde kommunal Garanti for en Fjerdepart af 12,000 Kr. til Fuldmægtig P. Harrit og Frk. Helga Knudsens Hus ved Torkel Badensvej Nr. 8;

2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale Andragende fra Grosserer O. le Maire Berrum om et Statslaan paa 7000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Sundvænget, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke bor i Kommunen. (Ø. 259—1924);

3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at der ydes Forretningsfører Just Chr. Møller et Statslaan paa 6000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Vingaards Allé samt at garantere for Halvdelen af nævnte Laan. (Ø. 218—1924);

4) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale Andragende fra Fru C. Wedum, København, om et Statslaan paa 7000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Sundvænget, men ikke at garantere for Laanet, da Andragerinden ikke bor i Kommunen. (Ø. 161—1924);

5) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at der ydes Direktør Niels Gjersøe et Statslaan paa 5000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Enighedsvej, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke bor i Kommunen. (Ø. 219—1924);

6) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at der ydes Grosserer Kay Ullstad et Statslaan paa 5000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus ved Holmegaardsvej og Christiansholmsvej samt at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 220—1924);

7) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale Andragende fra Murermester P. Hansen, Hellerup, om et Statslaan paa 12,000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus med 2 Lejligheder ved Rygaards Allé samt at yde Garanti for Halvdelen af nævnte Laan. (Ø. 222—1924);

8) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale Andragende fra Fru A. C. Jensen, København, om et Statslaan paa 12,000 Kr. i Henhold til Lov af 23. December 1922 til Opførelse af et Hus med 2 Lejligheder ved Kirsten Piilsvej, men ikke at garantere for Laanet, da Andragerinden ikke bor i Kommunen. (Ø. 226—1924);

9) at modtage et ved Licitation over Arbejder ved Ermelunds-

vejs Forlængelse til Brogaardsvej indkommet Tilbud fra C. G. Hansen paa 156,300 Kr. (T. F. 4795—1924).

k. Til Kommunalbestyrelsens Medlemmer var omdelt følgende af Skoledirektøren udarbejdede

Beretning om Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen for Aaret 1923—24.

Skoledirektionen.

Stiftamtmand, Kammerherre C. E. A. Ammentorp, Provst Ferd. Munck, Ordrup, Lærer Asmussen, Buddinge.

Skolekommissionen.

Hellerup: Sognepræst L. N. Knudsen, Formand, Forretningsfører Niels Mortensson, Rektor A. Næsted.

Maglegaards-Sogn: Sognepræst E. Thaning, Trafikassistent A. Abildhøj, Trafikassistent M. E. Jensen.

Gjentofte: Sognepræst Johs. Schepelern, Lærer N. E. Farre, Bagermester H. Grønbech.

Ordrup: Provst Ferd. Munck, Murer C. Braunschweig, Grosserer O. Engelstoft-Schmidt.

Skovshoved: Sognepræst K. E. Nielsen, Driftsbestyrer A. Henriksen, Justitssekretær C. Toldberg.

Gjentofte Kommunalbestyrelses Skoleudvalg.

Rektor A. Næsted, Formand, Sekretær Blichfeld, Justitssekretær C. Toldberg, fhv. Minister S. Keiser-Nielsen, Grosserer O. Engelstoft-Schmidt, Bagermester H. Grønbech.

Skoledirektørens Kontor, L. E. Bruunsvej 8, er aabent daglig fra 10—3, Telf. Ordrup 1780, lokal 47.

Kommunens Skoler.

Gjentofte Skole, Telf. Gjentofte 267 (1—2).
Hellerup Skole, Telf. Helrup 1458 (1—2).
Maglegaards-Skolen, Telf. Helrup 1457 (1—2).

Ordrup Skole, Telf. Ordrup 980 (1—2).
Skovshoved Skole, Telf. Ordrup 979 (1—2).
Vangede Skole (nu Tjørnegaards-Skolen), Telf. Gjentofte 1056 (1—2),
samt
Øregaard Gymnasium, Telf. Helrup 2826 (2—3, undtagen Lørdag),
og
A. Sidenius' Skole, Telf. Gjentofte 159 (2—3, undtagen Lørdag),
fra hvilke Skoler særlige Meddelelser udsendes.

Forskellige Forhold vedrørende Skolevæsenet.

Fra 1. August 1923 ansattes Lærer K. J. Møller som Sekretær paa Skoledirektørens Kontor.

En ny Undervisningsplan for Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen godkendtes af Skoledirektionen under 8. September 1923.

En ny Skoleplan for Kommunens offentlige Skolevæsen var under Udarbejdelse i Skoleaaret 1923—24; den blev færdigbehandlet af Kommunalbestyrelsen i Mødet den 17. Juni 1924 og er senere godkendt af Undervisningsministeriet.

Af Ændringer og nye Bestemmelser anføres følgende:

Tilføjelse til § 3: Skolemyndighederne har Ret til, hvor Hensynet til Klassekvotienten maatte tale derfor, at henvise Elever, særlig nyindmeldte Elever, til et Nabodistrikts Skole, saaledes at der ved Fordelingen af Børnene tages Hensyn dels til Forældrenes Ønsker, dels til Afstanden fra Skolen og dels til, hvor skolesøgende Søskende gaar i Skole." — Til Oprettelse af en Fortsættelsesklasse, en 1ste Mellemskoleklasse og en Præliminærklasse kræves mindst 20, 20 og 15 Elever. — Overlærerne benævnes Skoleinspektører og udnævnes af Kongen. Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen holdt enstemmigt paa, at Udnævnelsen skulde foregaa paa samme Maade som hidtil, nemlig saaledes at Skoleinspektørerne kaldes af Skoledirektionen efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen; men Ministeriet krævede kongelig Udnævnelse under Henvisning til, at Kommunen har købstadordnet Skolevæsen.

Medens 3 Timer i Mellemskoleklasser hidtil blev regnet = 4 Timer i Folkeskoleklasser, regnes nu 5 Mellemskoletimer = 6

Folkeskoletimer, og den hidtidige Nedsættelse i det ugentlige Timetal for Rettelse af skriftlige Arbejder i Mellemskolen er bortfaldet.

Lønningerne er iøvrigt bragt i Overensstemmelse med „Vedtægt for Gjentofte Kommunes Tjenestemænd".

Ved Skoleaarets Udgang var der kun een Mellemskoleklasse tilbage i Andreas-Skolen; denne Klasses Undervisning henlægges derefter til Øregaard Gymnasium under H. Bæks fortsatte Ledelse.

Det ny Øregaard Gymnasium ved Gersonsvej fuldendtes i Løbet af Skoleaaret og var færdig til at tages i Brug ved det ny Skoleaars Begyndelse.

Efter at Tandlæge Frk. Hallager efter Ansøgning var fratraadt sin Stilling som Skoletandlæge 1. April 1921, var Skoletandplejen indstillet indtil 1. November 1923. I Mellemtiden var der ført Forhandlinger om Oprettelse af en moderne Skoletandklinik, og i Kommunalbestyrelsens Møde den 21. November 1922 vedtoges et af Skoleudvalget fremsat Forslag desangaaende.

Klinikken er indrettet i Kommunens Ejendom Hellerupvej 33. Den er indrettet som Halvdagsklinik og ledes af en Forstander, som bistaas af 1 Assistent, 1 Klinikdame og 1 Kontordame.

For Behandlingen yder Børnene en Betaling af 2 Kr. for det første Aar, 4 Kr. de følgende Aar; 1. og 2. Barn af samme Familie betaler fuld Pris, de øvrige Børn betaler halv Pris. Til Forstander antoges Fru Anna Kjær, Hellerup, og som Assistent Fru Ellen Lund, København.

Til Klinikkens Etablering anvendtes 9467 Kr. 15 Øre, og Driftsudgiften udgjorde fra 1. November 1923 til 1. April 1924 9912 Kr. 25 Øre.

Børneantallet og Skolebesøget.

Børneantallet.

Den 31. Juli 1923 fandtes i Kommunens offentlige Skoler 2457 Børn. Tilgangen har i Aarets Løb været følgende:

fra Hjemmet	345
fra andre offentlige Skoler end Gjentofte Kommunes	188
fra private Skoler	51
Ialt	584

Afgangen stiller sig saaledes:

til andre offentlige Skoler end Gjentofte Kommunes	192
til private Skoler	13
udskrevne ved Slutningen af den skolepligtige Alder	257
udskrevne i Henhold til Lov af 29. Marts 1904 § 1	0
døde	4
Ialt	466

Ved Skoleaarets Slutning den 31. Juli 1924 var Elevantallet 2575.

Ved de enkelte Skoler har Af- og Tilgangen været følgende:

Skolens Navn	Børneantal d. 31/7 1923	Tilgang					Afgang						Børneantal d. 31/7 1924
		fra Hjemmet	fra andre af Kom.s Skoler	fra andre offentl. Skoler	fra private Skoler	Ialt	til andre af Kom.s Skoler	til andre offentl. Skoler	til pr. Skoler	udskr. v. Slutn. af skolepl. Alder	døde	Ialt	
Gjentofte	499	65	21	47	9	142	3	39	3	50		95	546
Hellerup	455	47	7	22	8	84	11	27	4	50		92	447
Maglegaards.	488	54	8	29	23	114	5	46	1	53		105	497
Ordrup	382	55	16	30	8	109	8	45	2	35	2	92	399
Skovshoved	366	62	8	16	2	88	15	14	2	41	1	73	381
Vangede	267	62	3	44	1	110	21	21	1	28	1	72	305
	2457	345	63	188	51	647	63	192	13	257	4	529	2575

Skolebesøget.

Der er fra 1. August 1923—31. Juli 1924 holdt Skole 245 Dage.

Ved det samlede Skolevæsen har de besøgte Skoledage og Skoleforsømmelser fordelt paa hele Børneantallet og beregnet i Procent af de skolepligtige Dage udgjort:

a) besøgte Skoledage	93,30
b) Forsømmelser:	
paa Grund af Sygdom	5,86
med lovlig Grund	0,64
uden lovlig Grund	0,20

Ved de enkelte Skoler stiller Forholdet sig saaledes:

Skole	Besøgte Skoledage	Forsømmelser		
		paa Grund af Sygdom	med lovlig Grund	uden lovlig Grund
Gjentofte....	94,15	5,20	0,36	0,29
Hellerup	94,16	5,29	0,40	0,15
Maglegaards.	94,08	5,33	0,55	0,04
Ordrup	92,56	6,69	0,60	0,15
Skovshoved .	93,34	5,64	0,86	0,16
Vangede	90,18	7,88	1,47	0,47

For Skoleforsømmelser uden lovlig Grund idømtes Bøder til et samlet Beløb af 352 Kr. 80 Øre. Heraf er indbetalt 209 Kr. 22 Øre, medens 10 Kr. 25 Øre blev eftergivet; Restbeløbet, 133 Kr. 33 Øre, er endnu ikke indgaaet.

Bøderne fordeler sig saaledes paa de enkelte Skoler:

Skole	Indbetalt	Eftergivet	Ikke indgaaet	Ialt
Gjentofte.....	65,17		58,54	123,71
Hellerup.....	13,62	10,25	31,48	55,35
Maglegaards	0,96			0,96
Ordrup	48,53		1,00	49,53
Skovshoved	33,18		1,11	34,29
Vangede.....	47,76		41,20	88,96
Ialt...	209,22	10,25	133,33	352,80

Undervisningen.

Undervisningen foregaar i Overensstemmelse med Læseplan og Undervisningsplan, approberet henholdsvis 1922 og 1923.

Skoleaaret for Gjentofte kommunale Skolevæsen gaar fra Sommerferie til Sommerferie (1. August—31. Juli).

Aarsprøve og Oprykning finder Sted umiddelbart før Sommerferien.

Undervisningspligten indtræder for et Barn i Gjentofte Kommune ved Begyndelsen af det Skoleaar, i hvilket det inden Ka-

lenderaarets Udløb er fyldt 7 Aar, dog optages et Barn paa Begæring af dets Forældre (Værge) ved Begyndelsen af det Skoleaar, i hvilket det inden Kalenderaarets Udløb fylder 6 Aar. Indskrivning af Elever til 1. Klasse finder kun Sted pr. 1. August, dog kan tilflyttede Børn optages i Skolen hele Aaret.

Undervisningspligten ophører med Skoleaarets Slutning (31. Juli) for de Elever, der er fyldt 14 Aar eller fylder 14 Aar inden Kalenderaarets Udløb.

Præliminærkursus.

Paa Grund af, at der er oprettet Mellemskoleafdeling med Realklasse ved flere af Kommunens Skoler, er Tilgangen til Præliminærklasserne blevet saa ringe, at der i de sidste Aar ikke har kunnet oprettes nye Præliminærklasser. Elever, som har gennemgaaet Gjentofte Kommunes Folkeskole, kan imidlertid optages paa Københavns Kommunes Præliminærkursus, saafremt Antallet af Elever fra Gjentofte Kommune ikke er saa stort, at Københavns Kommune maa oprette nye Hold. Undervisningen er vederlagsfri.

Realklassen.

Til Realeksamen indstilledes nedennævnte 37 Elever, der alle bestod:

Ved Gjentofte Skole:

1. Edvard Aarup, Maskinist Aa.: g× (5,38).
2. Knud Harald Arentoft, Inspektionsbetjent A.: ug÷ (7,65).
3. Urban Bonnesen, Gartner B.: mg÷ (6,64).
4. Thorkild Hansen, Repræsentant H.: g (4,52).
5. Kanjas Kreutzmann, Barbermester K.: mg÷ (6,55).
6. Valdemar Larsen, Fabrikant L.: mg (6,86).
7. Sigurd Mortensen, Stationsmester M.: mg (7,01).
8. Edvin Strandberg, Fabrikant S.: g× (5,60).
9. Marie Hansen, Forvalter H.: ug (7,85).
10. Agnete Jensen, Forvalter J.: mg÷ (6,17).
11. Ingeborg Jensen, Kommunelærer J.: mg÷ (6,57).
12. Karen Jensen, Købmand J.: mg (6,88).
13. Bodil Kaae, Overinspektør K.: mg× (7,35).
14. Inge Pedersen, Bryggeriarbejder P.: mg÷ (6,12).
15. Oda Rasmusen, Portør R.: ug÷ (7,70).

Ved Maglegaards-Skolen:

1. Elna Andersen, Chauffør A.: mg÷ (6,32).

2. Aase Eriksen, Købmand E.: mg (6,87).
3. Else Hansen, Klaverstemmer H.: mg× (7,28).
4. Inga Munk Hansen, Fabrikant H.: mg× (7,45).
5. Edna Haurum, Snedkermester H.: mg (6,86).
6. Ellen Jørgensen, Murermester J.: mg (6,94).
7. Laura Laursen, Skræddermester L.: mg× (7,44).
8. Elly Olsen, Formand O.: mg÷ (6,02).
9. Ellen Poulsen, Parfumehandler P.: g (4,89).
10. Aase Priergaard, cand. pharm. P.: ug÷ (7,54).
11. Rigmor Rasmussen, Enkefru R.: mg (6,97).
12. Gudrun Rosenbaum, Tobakshandler R.: mg÷ (6,28).
13. Margrethe Samuelsen, Typograf S.: mg× (7,22).
14. Carl Christian Kastberg Andersen, Fabrikant A.: mg (6,86).
15. Ernst Erichsen, Bogholder E.: mg (7,13).
16. Henning Germundsen, Overofficiant G.: mg× (7,49).
17. Børge Hansen, Bogholder H.: mg (6,97).
18. Hereward Hansen, Maskinmester H.: g× (5,63).
19. Kaj Erik Hansen, Enkefru H.: ug÷ (7,76).
20. Henry Hougaard, Overportør H.: mg÷ (6,46).
21. Vilhelm Pedersen, Dekoratør P.: mg÷ (6,00).
22. Fredy Petersen, Portør P.: mg÷ (6,01).

Mellemskolen.

Til Mellemskoleeksamen indstilledes 67 Elever, der alle bestod.

Ved de enkelte Skoler stillede Forholdet sig saaledes:

Ved Gjentofte Skole:

1. Gundorph Albertus, Billedhugger A.: mg (7,06).
2. Tage Berthelsen, Kontorchef B.: mg× (7,29).
3. Poul Braasch, Købmand B.: mg× (7,28).
4. Jørgen Brandt, Murermester B.: mg× (7,36).
5. Frode Christoffersen, Postbud C.: mg (6,83).
6. Erik Ludvigsen, Drejermester L.: mg÷ (6,59).
7. Frode Møller, Kommunelærer M.: mg÷ (6,52).
8. Fritz Olesen, Kontorbestyrer O.: mg (7,02).
9. Ruth Christiansen, Porcelænsmaler C.: mg (6,96).
10. Tove Gronemann, Snedkermester G.: mg× (7,18).
11. Erna Hansen, Portør H.: ug÷ (7,66).
12. Eva Jansson, Isenkræmmer J.: g× (5,60).
13. Else Jensen, Forvalter J.: mg (6,95).
14. Gudrun Jensen, Bagermester J.: mg× (7,31).

15. Karen Jensen, Maskinist J.: mg (6,83).
16. Helga Jørgensen, Hattemager J.: ug÷ (7,78).
17. Lilly Pedersen, Postbud P.: mg (7,11).
18. Edith Petersen, Inspektør P.: g× (5,99).
19. Gudrun Seldal, Ingeniør S.: g× (5,74).

Af disse gik 4 til Gymnasiet, 11 til Realklassen, og 4 udskreves. Klassen begyndte med 36 Elever i 1920.

Ved Hellerup Skole:

1. Edith Hvilsom Christensen, Maskinmester C.: mg (7,16).
2. Rikard Erhard Christoffersen, Forvalter C.: mg÷ (6,42).
3. Inger Christine Hansen, Repræsentant H.: mg÷ (6,03).
4. Harald Eigil Ibsen, Maler I.: mg (6,96).
5. Hans Christian Reinholdt Remien Jensen, Købm. J.: mg (6,96).
6. Rigmor Margrete Mullerup Jensen, Tømrer J.: mg× (7,27).
7. Eveline Elisabeth Knudsen, Vognstyrer K.: mg (7,11).
8. Kirsten Ingeborg Nielsen, Maskinmester N.: g× (5,75).
9. Povl Viktor Emanuel Nielsen, Montør N.: mg (6,77).
10. Walther Leonhard Nielsen, Chauffør N.: mg (6,96).
11. Vilhelm Emil Nielsen, Bogholder N.: mg× (6,25).
12. Kaj Nørager, Politibetjent N.: mg÷ (6,25).
13. Ivar Anders Karl Petersen, Sporvejsfunktionær P.: mg× (7,23).
14. Niels Thorvald Trolle, Speditør T.: mg (6,93).
15. Henny Elise Winsløw, Postpakmester W.: mg÷ (6,26).

Af disse gik 1 til Gymnasiet, 10 til Realklassen, og 4 udskreves. Klassen begyndte med 26 Elever i 1920.

Ved Maglegaards-Skolen:

1. Eigil Fangel Brandt, Grosserer B.: mg (6,67).
2. Henry Christensen, Afdelingschef C.: mg÷ (6,33).
3. Halvor Christiansen, Snedkermester C.: ug÷ (7,51).
4. Knud Josephsen, Redaktionssekretær J.: g (5,07).
5. Morten Korch, Forfatter K.: mg (6,91).
6. Axel Holme Nielsen, Sporvejsfunktionær N.: mg (6,87).
7. Martha Ebbesen, Arkitekt E.: ug÷ (7,59).
8. Ingrid Frederiksen, Postbud F.: mg (6,94).
9. Hilda Gyde, Skibsinspektør G.: mg (6,94).
10. Elisabeth Jensen, Maskinmester J.: g× (5,53).
11. Else Kayser, Manufakturist K.: mg× (7,43).
12. Ellen Kofoed, Adoptivdatter af Frk. Bech: mg÷ (6,63).
13. Dagmar Kølle, Enkefru K.: ug÷ (7,54).
14. Else Lohmann-Kragh, Bogholder L.-K.: mg (6,72).

15. Ellen Nathan, Vekselerer N.: mg× (7,20).
16. Harriet Strange Petersen, Maskinmester P.: mg× (7,29).
17. Catharina Zachariae, Kontorchef Z.: g× (5,82).
18. Ivar Andersen, Enkefru A.: mg (6,76).
19. Jørgen Fabricius, Sporvejsfunktionær F.: mg (7,13).
20. Jørgen Frendrup, Lærer F.: mg÷ (6,49).
21. Svend Hammershøj, Direktør H.: mg÷ (6,34).
22. Hjalmar Houborg, Skomagermester H.: mg (6,82).
23. Helge Jensen, Formand J.: g× (5,47).
24. Erik Cornelius Møller, Repræsentant M.: mg÷ (6,04).
25. Ry Nielsen, Vognmand N.: mg÷ (6,35).
26. Kaj Ancher Petersen, Musiker P.: mg÷ (6,09).
27. Holger Roed, Vicevært R.: mg (7,12).
28. Axel Rosvall, Tilskærer R.: mg÷ (6,40).
29. Erik Ruhwald, Vognmand R.: mg× (7,22).
30. Ellen Hansson, Murermester H.: mg× (7,31).
31. Agnethe Langelund, Forretningsbestyrer L.: mg÷ (6,04).
32. Gudrun Larsen, afd. Vognmand L.: mg× (7,48).
33. Ragnhild Klitgaard Nielsen, Malermester K.: mg (6,92).

Af disse gik 5 til Gymnasiet, 18 til Realklassen, og 10 blev udskrevet. Klasserne begyndte med 53 Elever i 1920.

Til Optagelsesprøven til 1ste Mellemskoleklasse i Sommeren 1924 meldte sig 129 Elever, hvoraf 107 bestod Prøven.

Oversigt over Optagelsesprøven.

	Gjentofte	Hellerup	Maglegd.	Ordrup	Skovsh.	Vangd.
Indmeldte	23	24	45	23	9	5
Ikke best.	3	5	5	7	2	0
Bestaaet .	20	19	40	16	7	5
Antal Elever i I. M. Aug. 1924	25	27	36	27		

Haandgerningsundervisningen.

Nedennævnte Damer er af Kommunalbestyrelsen valgt til at føre Tilsyn med Haandgerningsundervisningen:

Gjentofte Skole: Fru Tømrermester Friis og Fru Cyklehandler Staugaard.

Hellerup Skole og Maglegaards-Skolen: Fru Pastorinde Thaning og Fru Skoledirektør Vinten.

Ordrup Skole: Fru Ingeborg Nielsen og Fru Skoleinspektør Pedersen.

Skovshoved Skole: Fru Møller-Garp og Fru Fabrikant Lund.

Vangede Skole: Fru Therese Fiehn og Fru Margrethe Staggemeier.

Badning og Svømning.

I Hellerup Skole, Maglegaards-Skolen og Skovshoved Skole har Børnene faaet et varmt Bad hver Uge i Fyringsperioden, ved Ordrup Skole hver 14. Dag i Fyringsperioden, og ved Gjentofte og Vangede Skoler hver 14. Dag baade Vinter og Sommer. 1ste Klasserne deltager ikke i Badningen.

Hele Sommeren 1924 — saavel i som uden for Sommerferien — har der været givet Eleverne i samtlige Skoler i Kommunen Lejlighed til at kunne faa gratis Undervisning i Svømning.

Deltagelsen har i Aar været betydelig større end sidste Aar, og Børnene er mødt flinkt til Undervisningen. De opnaaede Resultater maa siges at være fuldt tilfredsstillende.

Undervisningen er foregaaet paa Hellerup, Charlottenlund og Skovshoved Badeanstalter, hvis „Svømmeskoler" er stillet til udelukkende Disposition for Skolerne fra Kl. 8 Morgen til Kl. 6 Eftermiddag.

Følgende Lærerinder og Lærere har undervist Børnene:

Frk. M. Boldt, Frk. Hvidberg, Frk. E. Lange, Frk. E. Larsen, Frk. Bergliot Nielsen, Frk. Ragna Nielsen, Fru Røsnæs.

Hr. E. Asmussen, Hr. P. Bacher, Hr. F. Bohner, Hr. N. C. Christensen, Hr. K. Christoffersen, Hr. A. Dydensborg, Hr. A. Hansen, Hr. W. Nielsen, Hr. B. Røsnæs, Hr. A. Sander.

Af disse Lærerkræfter er der ialt i Sommerens Løb undervist ca. 2200 Timer. (Heri ikke medregnet den Undervisning i Svømning, som har fundet Sted i Gymnastiktimerne).

En „Frisvømmerprøve" er indstiftet. Fordringerne er:

1. 250 m Svømning (Bryst-, Side- eller crawl-Svømning).
2. Flydning i vandret Stilling.
3. 50 m Rygsvømning (Arme og Ben).

4. 30 m Bjergning (af et tænkt bevidstløst Menneske).
5. Dykning efter en Genstand (Kugle) paa 2½ m Dybde.

Paa Land:

6. Forklaring og Demonstration af de forskellige Bjergningsmetoder og af Frigørelse for de Greb, et forulykket Menneske i Almindelighed vil omklamre sin Redningsmand med.
7. Forklaring og Udførelse af det kunstige Aandedræt (Schäfer-Metoden). Redegørelse for, hvorledes man forholder sig overfor den, der er kaldt til Live.

Enhver, der har bestaaet Prøven, modtager et Diplom, hvorpaa de opnaaede Karakterer er skrevet, samt et Emblem, der af Drengene bæres paa venstre Overarm og af Pigerne som Broche.

Endvidere en „Lille Svømmeprøve", der bestaar af følgende Øvelser:

1. 100 m Brystsvømning.
2. Flydning i almindelig Flydestilling.
3. 30 m Rygsvømning (Arme og Ben).
4. 15 m Bjergning.

De bestaaede faar tildelt et Diplom, hvorpaa Karaktererne er opførte. Prøven betragtes som en Forberedelse til den senere „Frisvømmerprøve".

I Sommerens Løb har der i den frivillige Svømmeundervisning ialt deltaget ca. 1700 Børn, deraf i Sommerferien alene ca. 1400. Dygtigheds-Standpunktet for Aarets Svømning vil fremgaa af nedenstaaende Skema:

	Antal	Begyndere	Brystsvømmere	Bryst- og Rygsvømmere m. m.	Lille Svømmeprøve	Frisvømmerprøve
Piger	675	117	122	221	141	74
Drenge	715	74	164	186	147	144
Ialt	1390	191	286	407	288	218

I den Opvisning, som „Dansk Svømme- og Livrednings-Forbund"s Skoleudvalg arrangerede under det store Skolemøde den 6. August 1924, deltog 60 Piger og 60 Drenge fra Gjentofte Kommunes Skoler. Opvisningen var i alle Maader særdeles vellykket.

Den sædvanlige aarlige Svømmeopvisning fandt Sted fra 26. til 29. August 1924.

Skolebotanisk Have

har i 1924 været aaben for Udlevering hver Skoledag fra Kl. 6—7 i Tiden fra 15. Maj til 1. Oktober. Udleveringen begyndte 1. Maj, men paa Grund af det sene Foraar har den daglige Udlevering først fundet Sted fra 15. Maj. Der er i Skoleaaret 1923—24 udleveret henimod 2000 Portioner (en Portion indeholder Materiale til en Klasse) eller ca. 40,000 Planter og Plantedele.

Følgende Skoler har ladet afhente Materiale: Hellerup Skole, Ordrup Skole, Maglegaards-Skolen, Andreasskolen samt Ordrup Gymnasium.

I Haven dyrkes nu ca. 240 Arter af de hyppigst forekommende vilde Planter, dyrkede Planter (Kornsorter, Roearter og andre Kulturplanter) samt alm. Haveplanter. Fra Haven er leveret Materiale til Eksamen i Naturhistorie ved de fleste Skoler i Kommunen. Flere Klasser har under deres Naturhistorielærers Vejledning været ført rundt i Haven. Haven har været benyttet mere i Aar end i de to foregaaende Aar, og der er ingen Tvivl om, at den vil blive benyttet mere og mere, efterhaanden som Bebyggelsen skrider frem, og Vanskelighederne ved at skaffe Materiale til Botaniktimerne bliver større.

Fra Universitetets botaniske Have har Haven som Gave ogsaa i Aar modtaget en Del Frø og Planter.

Skolebotanisk Have ledes af Kommunelærer N. P. Nissen, som ogsaa forestaar den daglige Udlevering af Planter.

Bogsamlinger.

Fra Gjentofte Kommunes Børnebogsamlinger, der den 31. Marts 1924 ejede 4752 Bind, er der i Løbet af Skoleaaret sket 40,583 Hjemlaan.

Ved de enkelte Skoler stiller Forholdet sig saaledes:

Gjentofte Skole	714	Bind	6805	Hjemlaan
Hellerup Skole	702	—	4573	—
Maglegaards-Skolen	800	—	6774	—
Ordrup Skole	835	—	9421	—
Skovshoved Skole	700	—	4370	—
Vangede Skole	622	—	6115	—
A. Sidenius' Skole	379	—	2525	—

Hvert Børnebibliotek ledes af en Bestyrelse, bestaaende af Skoleinspektøren som født Medlem, Kommunebibliotekaren (valgt af Kommunalbestyrelsen) og et af Lærerraadet valgt Medlem. Disse er: Frøken Assens, Gjentofte Skole, Fru Hartelius, Hellerup

Skole, Hr. Høybye, Maglegaards-Skolen, Hr. Broegaard, Ordrup Skole, Frøken P. Jensen, Skovshoved Skole, og Hr. Larsen, Vangede Skole.

Samtlige Bestyrelser danner en Fællesbestyrelse, hvis Formand for Tiden er Kommunebibliotekar J. H. Landt.

Hver Skoles Bibliotekar fordeler i Samarbejde med Klasselærerne en Del af Bøgerne i Klassebogsamlinger, afpassede efter Elevernes Alder. Hjemlaanet af disse Bøger ledes af Klasselærerne, som derved faar Lejlighed til at følge og retlede Børnenes frie Læsning og til Dels bruge den som Støtte ved Undervisningen.

Ved Hellerup og Ordrup Skoler findes Børnelæsestuer, som ledes af Kommunelærerne Krog og Broegaard.

Børnelæsestuen ved Hellerup Skole har været holdt aaben Kl. 4—6, tre Dage ugentlig i Sommerhalvaaret, 5 Dage ugentlig i Vinterhalvaaret, ialt 139 Dage. Det samlede Antal Besøg har været 2722, Gennemsnit pr. Dag 19,6 (heri indbefattet Besøg af de yngste Klasser 2. a og b, 3. a og b, og 4. a og b, der efter Forældrenes derom udtalte Ønske har haft Adgang, saa vidt Pladsen tillod det; det samlede Besøg fra disse Klassetrin har været 758, pr. Dag 5,5).

Der findes i Læsestuen ca. 500 Bind, heri indbefattet lidt Skønlitteratur samt Billedbøger passende for Smaaklasserne. Endvidere 5 Klassesæt (15—30 Eks.), dels Historie og Kunst, dels praktiske Haandbøger.

Der læses Lektier, skrives Stile; nogle tegner, andre studerer de forskellige Haandbøger vedrørende det praktiske Liv og løser Opgaver i Bøgers Brug.

Hr. Købmand Martin Jensen, Hellerup, der følger Skolens Arbejde med stor Interesse, har glædet Læsestuens Publikum ved en hel Maaned i Vinterens Løb at have stillet 2 Stereoskopkasser med et fortræffeligt geografisk og kulturhistorisk Indhold til Raadighed.

Læsestuen i Ordrup har været aaben daglig Kl. 2—9, undtagen i Maanederne Maj—Juli, da der lukkedes Kl. 7. Der findes paa Læsesalen 385 Bind Faglitteratur foruden Billedbøger, samt en Del kommenterede Udgaver af Skønlitteratur. Besøget har sidste Aar været 5443 Børn, hvoraf de fleste er fra Ordrup Kommuneskole. Som sædvanlig har Skolens ældste Klasser faaet enkelte Timer i Haandbøgers Brug.

Legater.

1. Gaardejer Søren Jacobsens Enkes Mindelegat, der bestyres af Skolekommissionen, er i Portioner à 15 Kr. uddelt til
   Else Braunschweig, Skovshoved Skole.
   Rigmor Andersen, Ordrup Skole.
   Karen Marie Jensen, Ordrup Skole.
   Rosa Nilsson, Ordrup Skole.
   Dagny Jensen, Skovshoved Skole.
2. Pianist Vaters og Hustrus Legat, der bestyres af Kommunalbestyrelsen og uddeles 2 Gange aarlig, hver Gang med Portioner à 30 Kr., tilfaldt nedennævnte Elever af Vangede Skole:
   Anna Olivia Nielsen.
   Axel Ib Holm.
   Marie Kristine Pedersen.
   Kristian Frode Jørgensen.
3. Skovshoved Skoles Beklædningslegat, stiftet af afd. Overlærer F. C. Rasmussen af Skovshoved, har en Kapital paa 1000 Kr., hvis Renter anvendes til at forsyne trængende Elever med Træsko. Det bestyres af Overlæreren og den ældste Lærer ved Skolen. Se nærmere: Smaa Meddelelser, Skovshoved Skole.

Skolebespisningen.

Bespisningen har ligesom foregaaende Aar fundet Sted ved samtlige Kommuneskoler; den begyndte ved Ordrup og Vangede Skoler den 1. December og ved de øvrige Skoler efter Juleferien og varede til Udgangen af April.

Følgende Antal Elever deltog i Bespisningen: Gjentofte Skole 67, Hellerup Skole 17, Maglegaards-Skolen 23, Ordrup Skole 95, Skovshoved Skole 61 og Vangede Skole 167, ialt 430.

Der uddeltes 41,991 Portioner Mad. Den samlede Udgift herved, som afholdtes af Kommunen, androg 16,669 Kr. 50 Øre eller 39,7 Øre pr. Portion (heri indbefattet 200 Kr. til Brændsel).

Skoletandklinikken.

Den 1. November 1923 aabnedes den nye Skoletandklinik, Hellerupvej 33.

Eleverne i 1. og 2. Klasse i Gjentofte, Hellerup, Maglegaards, Ordrup, Skovshoved og Vangede Skoler, samt Eleverne i 3. Klasse i Gjentofte og Hellerup Skole havde Adgang til Behandling.

Det samlede Antal Børn i disse Klasser var 974.

Af disse Børn ønskede:

Skoletandklinikken.

i Gjentofte Skole 67 pCt. Behandling
i Hellerup Skole 88 — —
i Maglegaards-Skolen 82 — —
i Ordrup Skole 57 — —
i Skovshoved Skole 65 — —
i Vangede Skole 56 — —

eller 70 pCt. af samtlige Børn.

Det samlede Antal Børn, der ønskede Behandling, var 680, og det samlede Antal behandlede Børn var 666, idet 3 udmeldtes af Skolerne, inden Behandlingen var foretaget, 3 udeblev paa Grund af Sygdom, og Behandlingstilladelsen blev taget tilbage for 8 Børn.

Af de 666 mødte Børn (328 Drenge og 338 Piger) var 5 Børn (4 Drenge og 1 Pige) fejlfri.

Paa de resterende 661 Børn (324 Drenge og 337 Piger) udførtes i Skoleaarets Løb ialt 5702 Behandlinger (2648 paa Drenge og 3054 paa Piger).

Resultatet af Klinikkens Arbejde fra 1. November 1923 til 1. Juli 1924 fremgaar af nedenstaaende Tabel. Børnene er efterset 2 Gange.

Antal Børn				De forskellige Behandlingers Antal						
						Udtrækninger				
Indmeldte til Behandling	Fundet fri for Karies	Af anden Grund ikke behandlet	Behandlet	Fyldninger	Rodbehandlinger	Mælketænder	Blivende Tænder	Rensninger	Andre Behandlinger	Ialt
680	5	14	666	4.536	238	480	25	278	145	5.702

Skolebygninger.

Den ny Vangede Skole (Tjørnegaards-Skolen) var ved Skoleaarets Slutning endnu ikke taget i Brug. Ved Hellerup Skole er der i Sommerferien 1924 indrettet W. C.'er i Kælderen, ialt 12 Rum. Skolen vil derved blive befriet for en følelig Ulempe i Vintertiden, idet Vandet i en stor Del af W. C.'erne paa Gaardspladsen frøs hver Vinter. — I Fysiksalen ved samme Skole er der — af Hensyn til Laboratorieøvelser i Fysik- og Kemitimerne — blevet indrettet 3 nye Vaskekummer. I Maglegaards-Skolens Gymnastiksal er der blevet anbragt en Balkon, hvor Skolens Flygel har faaet Plads.

I afvigte Skoleaar har nedennævnte Foreninger og Enkelt-

personer haft Tilladelse til at benytte Gjentofte Kommunes Skolelokaler uden for Skoletiden:

	Lokale	Hvortil Lokalet er benyttet	Tidsrum for Tilladelsen
Gjentofte Skole:			Vinteren
Gjent. Koms. Idrætsklub	Gymnastiksal	Gymnastik	1923—24
Lærer K. Christoffersen	„	„	„
Frk. Tandberg	„	„	„
Fru Rekling.....	„	Dans	„
„Røde Kors“	Klasseværelse	Undervisning	„
Hellerup Skole:			
Fru Rekling.....	Gymnastiksal	Danseunderv.	„
Hellerup Brandkorps...	„	Gymnastik	„
Ungdomsskolen	Gymnstks.-Klv.	Undervisning	„
„Røde Kors“	Klasseværelse	Samariterkurs.	„
Maglegaards-Skolen:			
Handelsskolen.....	„	Undervisning	„
Frk. E. Larsen	Gymnastiksal	Danseunderv.	„
Frk. Anna Müller.....	„	Gymnastik	„
Frk. Thygesen-Nim	„	Danseunderv.	$^1/_{10}$-$^1/_{12}$ 1923
Hellerup Idrætsklub....	„	Gymnastik	$^1/_8$-$^{30}/_4$ 1924
Ingeniør Nilsson.....	Tegnesalen	Undervisning	Vinteren
Ordrup Skole:			1923—24
Ungdomsskolen	Gymnstks.-Klv.	Gymn. ogUndv.	„
Teknisk Skole	Klasseværelser	Undervisning	„
„Røde Kors“	Naturhist.lokal.	„	„
Dansk Arbejdsm. Forb.	Spiselokalet	„	„
Ordrup F. D. F.....	Gymnastiksal	Gymnastik	„
Et Motionsgymnastikh..	„	„	„
Frk. Bergliot Nielsen ..	„	Dans	„
Dansk Kvindegymnastkf.	„	Gymnastik	„
Skovshoved Skole:			
„Røde Kors“	Naturhist.lokal.	Undervisning	„
Skovshoved Gymnastikf.	Gymnastiksal	Gymnastik	„
— Idrætsforen.	„	„	„
do. (Damer)	„	„	„
Frk. Bidstrup.....	„	Dans	„
Vangede Skole:			
Vangede F. D. F.....	„	Gymnastik	„

Ungdomsskolen.

Undervisningen i Ungdomsskolen begyndte den 1. Oktober og sluttede den 31. Marts; Gartnerholdet maatte dog som sædvanlig slutte allerede den 28. Februar af Hensyn til Foraarsarbejdet.

Interiør fra Ungdomsskolen: Barnepleje.

Fra September 1923 er Afdelingen for Handelslærlinge — ca. 50 Elever — udskilt og omdannet til en selvstændig, privat Handelsskole: „Handelsskolen for Gjentofte Kommune", som straks fik Eksamensret og Statstilskud. I de 3 Aar, Handelsafdelingen bestod, var det stadig Forældrenes og Principalernes Ønske, at de unges Skolegang kunde afsluttes med en Afgangseksamen, hvad Ungdomsskolen som bekendt ikke maa stile imod, og saaledes blev en Adskillelse nødvendig.

Elevtallet har i det forløbne Aar været 402, hvoraf 309 var Kvinder og 93 Mænd. 108 Kvinder og 48 Mænd var i tjenende Stilling, og 97 Elever gik paa 2. eller 3. Aar.

Der er undervist paa Kommuneskolerne i Hellerup og Ordrup samt i Hellerupgaard Gymnasiums Skolekøkken, ialt 2572 Timer, og Forsømmelsesprocenten var 8,3 (deraf Sygdom 4,3). Eleverne betalte i Aar et Depositum paa 5 Kr., som vel nok har bidraget noget til at holde Forsømmelsesprocenten nede, i Fjor var den 9,1. Lærerpersonalet bestod af 17 Lærere og 9 Lærerinder, og der er undervist i følgende Fag: Skriftlig Dansk m. Bøgers Brug, Regning, Skrivning, Samfundslære, Sundhedslære, Gymnastik, Sang, Engelsk, Tysk, Bogføring, Stenografi (Gabelsberger), Husgerning, Kjolesyning, Træsløjd m. Tegning, Maskinskrivning og Gartnerfag.

I Husgerning er der undervist 8 Hold, Kjolesyning havde 4 Hold, Engelsk 3 og Tysk 2 Hold; alle disse Fag havde Fortsættelseshold. Regning, Skrivning, Bogføring, Stenografi og Gymnastik havde hver 2 Hold, Maskinskrivning 5 Hold og de øvrige Fag hver 1 Hold. I Gartnerskolen undervistes et Hold ældre Elever i Blomsterdyrkning, Plantedrivning, Køkkenhavedyrkning og Fagtegning. Denne Afdeling sluttede som de foregaaende Aar med en Overhøring af samtlige Elever, hvorefter der fra Gartnerforeningen og Ungdomsskolen uddeltes Præmier til de Elever, som havde udmærket sig ved Flid, god Opførsel og stadig Skolegang.

Ved Ungdomsskolens Afslutning fik 79 pCt. af det gennemsnitlige Elevtal deres Depositum tilbage tillige med et af Skoledirektøren underskrevet Vidnesbyrd om, at de havde fulgt Undervisningen uden væsentlig Forsømmelse, 65 Elever, som slet ingen Forsømmelser havde, fik desuden hver en smuk Bogpræmie.

Embeder og Lærerpersonale.

Den 31. Juli 1923 var der ved Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen: 6 Overlærerembeder, 40 Lærerembeder, 24 Lærerindeembeder, 6 Timelærerembeder og 5 Timelærerindeembeder.

Følgende Ansættelser har fundet Sted i Skoleaaret 1923—24:

Et Lærerindeembede (Petrea Jensens): Timelærerinde Frk. Kathy Petersen fra 1. Marts 1924.

Et Timelærerembede (C. Frederiksens): Vikar Holger Christian Boje, fra 1. August 1923.

Lærer Valdemar Kierkegaard blev 1. August 1923 kaldet til

Overlærer ved Gl. Holte Skole. Hans Embede var endnu ikke besat ved Skoleaarets Slutning.

Et Timelærerindeembede (Frk. Kathy Petersens) var endnu ikke besat ved Skoleaarets Slutning.

Den 31. Juli 1924 bestod Lærerpersonalet af følgende:

Skoleinspektører.

Navn	Skole	Ansættelsesdag som Overlærer	Tjenestealder Kommunel.	Tjenestealder Statsløn
Ingv. Mose	G.	1/10 1910	1/8 1905	1/7 1907
V. Biilmann.....	H.	1/2 1913	1/2 1913	1/2 1913
C. Pedersen	S.	1/2 1913	1/2 1913	1/2 1913
J. V. Broe	O.	1/3 1914	1/10 1908	1/10 1908
N. Gammelgaard ..	V.	1/5 1920	1/5 1920	1/5 1920
S. Chr. Sunesen ...	M.	1/8 1920	1/8 1920	1/8 1920

Faste Lærere og Lærerinder.

Navn	Ansættelsesdag	Tjenestealder
Gjentofte Skole:		
Chr. A. Jensen	11/12 1900	1/1 1901
G. Rasmussen	1/8 1911	1/7 1906
N. P. Nissen	1/8 1914	1/1 1911
N. Juel Eriksen.....	1/5 1917	1/6 1910
Wm. Nielsen	1/12 1919	1/9 1917
R. Assens	1/2 1906	1/6 1903
G. Rasmussen	1/9 1908	1/9 1911
A. Jespersen.....	1/12 1913	1/11 1911
K. Helstrup.....	1/7 1920	1/2 1915
Hellerup Skole:		
H. Svanholm Nielsen	1/5 1902	1/1 1900
J. J. Norlev.....	1/9 1904	1/1 1898
J. Krog.....	1/4 1907	1/2 1901
H. C. Herlak	1/11 1912	1/4 1904
P. V. Bacher	1/8 1914	1/9 1907
K. J. Møller.....	1/6 1915	1/7 1894

Navn	Ansættelsesdag	Tjenestealder
H. C. Christiansen	1/8 1916	1/6 1901
A. Hartelius	17/8 1903	1/6 1904
J. Aagaard	1/5 1906	1/5 1903
J. Callesen	1/11 1906	1/11 1906
A. Christiansen	1/8 1914	1/6 1913
I. Sand	1/9 1921	1/9 1916
Maglegaards-Skolen:		
C. E. Christensen	1/11 1909	1/2 1902
M. Højbye	1/9 1910	1/10 1895
Arn. Hansen	1/11 1912	1/9 1907
F. Østrup	1/12 1913	1/11 1910
C. Toft	1/8 1914	1/4 1908
C. C. Ottosen	1/8 1920	1/4 1917
F. Bohner	1/1 1921	1/1 1920
A. C. Carsted	1/1 1921	1/1 1912
Dan Fog	1/11 1922	1/3 1910
C. Frederiksen	1/2 1923	1/5 1920
A. S. Maltbæk	1/11 1909	1/9 1907
Marie Dolmer	1/8 1914	1/7 1912
K. Tidemand	1/8 1919	1/8 1914
B. Boldsen	1/12 1920	1/6 1914
E. Schmith	1/1 1921	1/6 1915
O. Hansen	1/11 1922	1/6 1918
Ordrup Skole:		
J. Chr. Als	1/1 1906	1/8 1904
K. Ring	1/1 1911	1/1 1911
M. A. Alkjær	1/8 1913	1/5 1904
P. Vestervig	1/4 1916	1/6 1910
A. A. Broegaard	1/8 1919	1/1 1912
A. Barfoed-Møller	1/5 1920	1/6 1915
L. Gotfredsen	1/4 1921	1/8 1918
Th. Lorentzen	1/5 1910	1/9 1909
V. Glarbo	1/12 1919	1/11 1914
B. Riemann	1/5 1922	1/1 1918

Navn	Ansættelsesdag	Tjenestealder
Skovshoved Skole:		
M. Kjems	1/9 1907	1/8 1906
E. Asmussen	1/5 1909	1/1 1902
A. Gaardsted	1/5 1910	1/11 1906
J. P. Ellern	1/8 1913	1/11 1895
H. Lund Hansen	1/8 1919	1/8 1916
A. H. Marcussen	1/11 1922	1/10 1919
A. Nielsen	1/5 1909	1/10 1908
G. Møller	1/11 1912	1/1 1912
S. Asmussen	1/11 1912	1/10 1911
E. Ring	1/5 1920	1/8 1914
Vangede Skole:		
V. C. T. Larsen	1/11 1904	1/11 1903
B. Myhre	1/12 1919	1/10 1908
B. A. Røsnæs	1/8 1920	1/7 1919
E. Heiberg	1/8 1914	1/6 1907
K. Petersen	1/8 1924	1/6 1921

Timelærere og Timelærerinder.

Navn	Skole	Ansættelsesdag	Tjenestealder
Thyra Dantzer	V.	1/5 1902	1/5 1902
A. Dydensborg	H.	1/8 1920	1/8 1920
N. C. Christensen	O.	1/1 1921	1/1 1921
Ernst Thomsen	M.	1/4 1921	1/4 1921
K. Matzat-Andersen	G.	1/6 1921	1/6 1921
C. Kjær	G.	1/2 1922	1/2 1922
V. Byber	G.	1/11 1922	1/8 1920
Axel Hansen	V.	1/5 1923	1/8 1920
E. K. Larsen	H.	1/5 1923	1/8 1921
H. C. Boje	S.	1/8 1923	1/5 1923

Faste Vikarer.

Hr. Harry Christensen.
„ Vogelius Jørgensen.
„ Poul Bøgh.
„ R. Ilnæs.
Frk. C. Brogaard.
„ I. Gyring.
„ Ring Hansen.
„ Gerda Knudsen.
„ Elna Lønggaard.

Smaa Meddelelser fra Skolen.

Gjentofte Skole:

Den 15. August tog Hr. V. Kierkegaard, der fra 1. August 1923 blev forflyttet til Gl. Holte Skole som Overlærer, Afsked med Skolen, der bringer ham sin bedste Tak for et dygtigt og interesseret Arbejde.

Den 27. August var der Svømmeprøve i Hellerup for Skolens Elever.

Den 12. September afholdtes Forældremøde for at tage Stilling til Skolekommissionens Forslag om at lade Undervisningen begynde i Vinterhalvaaret Kl. 9 i Stedet for Kl. 8. Herfor stemte 20, medens 58 stemte imod.

Den 27. September lod Gjentofte Skoles Forældreraad afholde et Forældremøde, hvortil Forældre fra andre Skoledistrikter var indbudt. Folketingsmand K. M. Klausen holdt et Foredrag om „Den store Skolekommission"s Betænkning, der affødte nogen Diskussion. Overlærer Mose var Dirigent.

Den 5. November indbød Gjentofte Kommunalforening Skolens ældste Elever til at overvære et af Lysbilleder ledsaget Foredrag, som Dr. Krarup Nielsen holdt om en Østerlandsfærd.

Den 10. November var Mellem- og Realskolen i København for at besøge Professor Olufsens Udstilling fra Sahara.

Ingeniørkaptajn, cand. polyt. Thomsen holdt den 30. November et meget interessant Foredrag om Radiotelefoni og ledsagede det med en fortrinlig Demonstration af Tale og Musik fra Lyngby og fra engelske Stationer. Skolens ældste Elever havde Adgang, og Forældrekredsen var indbudt.

Den 8. December Aftenunderholdning og Dans for de øverste

Klasser. Hr. Nissen fortalte om en Rejse til Tyrol og viste Lysbilleder derfra. Skoleorkestret gav Koncert. Overskuddet gik til Anskaffelse af et Klaver.

Den 10. December gav Skolen til Fordel for Klaveret en Koncert for Forældrekredsen med velvillig Assistance af Fru Klentz, Hr. Klentz, Frøken Kayser, Frøken Eyber og Hr. William Nielsen. Skolens Orkester medvirkede.

Den 5. Februar 1924 var der Aftenunderholdning for de smaa. Hr. Nissen foreviste Lysbilleder, og Fru Jespersen ledsagede dem med Forklaring. Derpaa var der Leg og Dans og senere Fremstilling af Scenebilleder.

Den 11. Marts var der Skolekomedie for Børnene. Indtægten gik til Klaveret. Der spilledes Hostrups „Feriegæsterne".

Den 12. Marts spilledes samme Stykke med samme Formaal for Forældrene.

Den 19. Marts besøgte Professor Nebelong Skolen.

Den 12. Maj lod Ingeniørkaptajn Thomsen afholde en Radiounderholdning i Gymnastiksalen for Forældre og Børn. Overlærer V. Kierkegaard, Koncertsangerinde Frk. Bodil Larsen, en Strygekvartet og en Trio (Medvirkende: Fru Th. Klentz, Fru Helga Nielsen og Herrerne J. Jørgensen, O. Klentz og William Nielsen) underholdt med Oplæsning, Sang og Musik fra Ryvangen. Der indkom 130 Kr. til Opstilling af et Modtagerapparat paa Skolen.

I Anledning af Grundlovens 75-Aars Jubilæum samledes Børnene den 4. Juni i Henhold til Undervisningsministeriets Cirkulære herom til en Mindefest, hvor Overlæreren talte. Samme Dag havde de smaa Udflugt til Grøndalssletten.

Den 29. Juni foreviste Ingeniørkaptajn Thomsen Radiostationen i Ryvangen for Skolens større Børn.

Den 5. Juli Afslutning paa Skoleaaret med Offentliggørelse af Eksamensresultaterne. Samme Dag om Aftenen samledes Lærerpersonalet og de Elever, der forlod Skolen, til en Afskedsfest.

Dr. Jul. Jespersen, Skovshoved, har skænket Skolen: Bambusstamme, Grene af Thebusken og et Stykke af Kaneltræet. Tidligere Elev, Frk. Grete Blichfeld (nu Indien): Hud af Kvælerslange, Tropeinsekter og Konkylier. Fru Hauschild, Baunegaardsvej: En Samling Insekter. Elev Willy Petersen, 7. Kl.: Skildpaddeskjold, og Elev Niels Kjeld Mauritzen, 4. Ml.: Muslingeskaller fra Tropehavene. Vi bringer herfor Skolens bedste Tak.

Hellerup Skole:

Den 15. August, den første Skoledag efter Ferien, samledes

Lærere og Elever til fælles Morgensang i Gymnastiksalen, hvorefter de forskellige Klasser fik deres Skema.

Den 14. September havde Forældreforeningen indbudt til Møde i Anledning af Skolekommissionens Bestemmelse om Flytning af Undervisningstiden i Maanederne Oktober—Marts. Med ca. 130 Stemmer mod 4 vedtoges det at rette Henvendelse til Kommissionen om at maatte beholde den hidtidige Ordning.

Den 8. November Foredrag med Lysbilleder af Hr. Overlærer Carl Pedersen, Skovshoved, om: Den jyske Hede før og nu. (For Mellemskolen, 7.—5. Kl.).

Den 6. December Sammenkomst for Forældre og Lærere med Foredrag af Hr. Overretssagfører J. Werner om: Dyrehaven (med Lysbilleder). Eleverne i IV—II M. og 7. Kl. havde Adgang til Foredraget.

Den 13. December Foredrag (med Lysbilleder) af Overlæreren om: En dansk Kunstners Storværk — Viborg Domkirkes Udsmykning. (For Mellemskolen, 7.—5. Kl.).

Ved Juleafslutningen den 22. December samledes Lærere og Elever i Gymnastiksalen om Juletræet, som IV Mellemklasses Elever havde pyntet. Der blev sunget Julesalmer, og Overlæreren læste en Fortælling.

Den 8., 9. og 10. Februar opførte Elever fra forskellige Klasser under Frk. Aagaards Instruktion „Feriegæsterne" for Kammerater og Forældre. Overskuddet, Kr. 211,01 gik til Skolens Klaverfond.

Forældreforeningens Bestyrelse havde indbudt til almindeligt Forældremøde den 11. Marts med Professor, Dr. phil. Edv. Lehmann som Taler. Emnet var: Ungdommens Brydningstid. Ca. 70 Tilhørere overværede det fortrinlige Foredrag.

Den 13. Marts Foredrag (med Lysbilleder) af Hr. Kommunelærer Rolf Biilmann, København, om: En Rejse i Norge. (For Mellemskolen, 7.—5. Kl.).

Hr. Tankelæser Arndt gav den 21. Marts — mod en lille Entré — Opvisning for Mellemskolen, 7.—5. Kl.

Der 31. Maj afholdtes den aarlige Gymnastikopvisning; i Opvisningen deltog IV—III Mellemklassernes Piger, 1.—6. Klassernes Drenge, 5. Klassernes Drenge og 3. Klassernes Piger.

Den 4. Juni samledes Mellemklasserne, 7.—5. Kl. i Gymnastiksalen i Anledning af 75-Aarsdagen for Grundlovens Givelse (jfr. Min. Cirkulære). Der blev afsunget et Par Fædrelandssange, og Hr. Svanholm Nielsen talte til Eleverne om Grundlovens Betydning for vort Folk.

Den 3. Juli var der Sommerudflugt til Roskilde og Herthadalen (Mellemskolen, 7.—4. Kl.).

Den 5. Juli Afslutning med 1.—4. Klasserne Kl. 9. Afslutningen med de ældre Klasser Kl. 10 overværedes af mange Forældre. De ældste Elever sang flerstemmige Sange under Hr. Krogs Ledelse. Overlæreren talte til de udgaaende Elever; Hr. Norlev uddelte Elevforeningens Præmier for Flid og Fremgang i Skoletiden (til Vilhelm Nielsen, Ivar Petersen, Clara Christensen og Annie Chadbourne). Kommunalbestyrelsens Formand, Oberst Parkov, som overværede Afslutningen, talte sluttelig til Skolens Elever.

I Aarets Løb er der solgt Sparemærker for 1145 Kr.

Børge Hoffmann Petersen i III M. har erhvervet sig Idrætsmærket.

Skolen har modtaget 2 Kærhøge fra Jens Nordfeld, II M., og 1 Kranium af Polarræv fra Poul Caspersen, II M.

Maglegaards-Skolen:

Skolens Blæseorkester har holdt Øvelser en Gang ugentlig under Hr. Bohners Ledelse og med Hr. Musikløjtnant Norup som Lærer. Udgifterne i Forbindelse med Orkestret er afholdt af Musikfondet.

For Midler, dels tilvejebragt af Musikfondet, dels laant af Kommunen, er købt et Flygel. Skolen bringer sin Tak til enhver, der har bidraget til, at dette Maal er naaet.

Fra Skolens Deltagelse i Sport skal nævnes, at Akademisk Boldklubs Skolepokal blev vundet af Maglegaards-Skolen, medens H. I. K.'s Skolepokal blev tabt til Gjentofte Skole.

Skolebiblioteket har modtaget talrige Boggaver fra Elever, og Naturhistoriesamlingen er forøget ved Gaver fra: Hr. Handelschef Lyngbæk: Kranium af grønlandsk Ren med pragtfulde Takker. Alice von Holstein-Rathlou: En Samling skindlagte Fugle fra Ny Guinea. For disse Gaver bringer Skolen herved sin Tak.

Den 15. August 1923 begyndte Skoleaaret med en Modtagelse af de nye Elever, hvortil hele Skolen var samlet.

Skovtur med alle Klasserne til Eremitagesletten den 11. September.

Den 21. September holdtes Forældremøde om Flytning af Skoletiden. Et voldsomt Regnvejr bevirkede, at kun forholdsvis faa kom til Stede. Af de mødte stemte ca. 60 for, at Under-

visningen som hidtil bør begynde Kl. 8, medens 7 stemte for Skolekommissionens Forslag om at begynde Kl. 9.

Den 25. September Aftenunderholdning med Oplæsning af Overlærer Kierkegaard. Desuden velvillig Assistance af Hr. Chr. Ottosen, der udfyldte et Par Afdelinger med Solosang og sammen med Overlæreren en Afdeling med Gluntar.

Den 27. September Aftenunderholdning med Oplæsning af Overlærer Kierkegaard og velvillig Assistance af Operasangerinde Frk. Else Schiødt og Hr. Ottosen. Ved begge Underholdninger, der gav et Overskud af 270,70 Kr., akkompagnerede Hr. Erlind Eriksen velvilligst, og Skolens Orkester indledede begge Aftener.

Skolens Fødselsdag fejredes den 3. November. Kl. 11½—2 underholdtes de yngste Klasser (1.—3.) af Hr. Ottosen, der sang Børnesange, forskellige Lærerinder, der legede med dem, og Overlæreren, der fremviste Lysbilleder. Fra Kl. 2—5 samledes de mellemste Klassetrin, der saa Lysbilleder, legede og dansede, og fra Kl. 7—11 de ældste Klasser, for hvilke Hr. Forfatter Morten Korch læste op. Siden dansedes der. Ved alle Afdelinger medvirkede Skolens Orkester, og de til Lejligheden forfattede Sange blev sunget.

Den 14. December: Foredrag med Lysbilleder for de Klasser, der læser Tysk. Foredraget holdtes paa Tysk af Lærer ved Petri Knabenschule, Hr. Karl Reithel.

Den 22. December: Julefest. Alle Eleverne samledes i Salen og sang Julesalmer til Ledsagelse af Harmonium og Orkester. Et blandet Kor sang Beethovens Julehymne. Overlæreren talte.

Den 30. Januar 1924: Foredrag med Lysbilleder ved Frøken Maltbæk.

Den 12. Februar: Foredrag med Lysbilleder ved Hr. Carstad.

Den 14. Februar: Foredrag af Hr. Ottosen om I. P. E. Hartmann. Til Hr. Erland Eriksens Akkompagnement sang Hr. Ottosen en Række af Hartmanns Kompositioner.

Den 19. Februar: Oberstløjtnant van Gastel viste Skolen den Velvilje at holde Foredrag med Lysbilleder om Holland.

Den 2. Marts: Koncert af Skolens Orkester for en indbudt Kreds af paarørende.

Den 21. Marts: Opvisning af Folkedanse af de ældste Pigeelever under Frk. Maltbæks Ledelse.

Den 24. Marts: Hr. Arndt gav en Opvisning i „Tankelæsning" for de ældste Klasser.

Den 9. April: Foredrag paa Tysk (med Lysbilleder) for de tysklæsende Klasser ved Hr. Karl Reithel.

Den 10. April: De af Hr. Reithel benyttede Lysbilleder fremvistes for de øvrige Klasser.

Den 15. April: Hr. Handelschef Lyngbæk viste Skolen den Velvillie at holde Foredrag med Lysbilleder om Grønland.

Den 23. og 24. April: Koncerter med velvillig Assistance af Operasangerinde Frk. Edna Berthelsen, Hr. Erland Eriksen og Hr. Chr. Ottosen. Desuden medvirkede et Børnekor og et blandet Kor under Hr. Ottosens Ledelse og Skolens Orkester under Ledelse af Hr. Bohner. Koncerterne gav en Nettoindtægt af 505 Kr. 63 Øre.

Den 6. Maj: Gymnastikopvisning for Forældre og Autoriteter.

Den 13. Maj: Forældremøde om Adgangen til Mellemskolen. Overlæreren indledede.

Den 4. Juni: Grundlovens 75-Aars Dag fejredes. Alle Klasserne samledes i Gymnastiksalen. Hr. Toft holdt Foredrag. Ved denne Lejlighed benyttedes Skolens nye Flygel for første Gang.

Den 5. Juli: Aarsafslutning. Overlæreren, Hr. cand. pharm. Priergaard og Hr. Arnold Hansen talte. De to Præmier, som Kommunalbestyrelsen havde givet til Skolen, uddeltes til Kaj Erik Hansen, Søn af Enkefru Hansen, og Aase Priergaard, Datter af cand. pharm. Priergaard, der begge havde bestaaet Realeksamen med Udmærkelse.

Ordrup Skole:

I August 1923: Skolens Elever deltog i den aarlige Svømmeopvisning paa Charlottenlund Badeanstalt.

I September: Alle Klasser fra 3. og opefter saa — efter Tur — geografiske Lysbilleder.

Den 2. December: Julebal med Underholdning for de større Elever. Lysbilleder fra Zoologisk Have samt Koncert.

Den 22. December: Julefest for samtlige Klasser bl. a. omfattende Tableaux og Optrin af Børnene, Sang og Musik.

Den 31. Januar 1924: 7. og II M. spillede Komedie til Indtægt for et Klaver til Skolen; bagefter Lysbilleder og Koncert.

Den 15. Marts: Festlig Sammenkomst med Tombola, en lille Dans og Koncert af Skolens Lærerorkester.

Ved samme Lejlighed præsenteredes Skolens Klaver (Hornung & Møller).

Den 27. Maj: Gymnastik- og Sang-Eksamen. En talrig Kreds af Forældre gav Møde.

I Juni: Skovtur til Roskilde, hvor Domkirken besaas. De mindre Elever foretog en Udflugt til Dyrehaven.

Skovshoved Skole:

Den 8. September 1923 besøgte 7. Klasserne Glyptoteket.

I Oktober indkaldte Forældreudvalget til et Forældremøde for at drøfte Spørgsmaalet om, hvorvidt det var ønskeligt at begynde Undervisningen Kl. 9 i Vinterhalvaaret. Stemningen var overvejende for at begynde Undervisningen Kl. 8 hele Aaret.

Den 3. November fejredes Skolens Fødselsdag. Om Eftermiddagen samledes de yngste Klasser til Oplæsning, Sanglege og Lysbilleder. Om Aftenen samledes de store Klasser til Foredrag med Lysbilleder om Zoologisk Have. Derefter Skolebal til Kl. 11.

Den 19. November viste Hr. Overretssagfører Werner Skolen den Velvillie at holde et Foredrag om Dyrehaven, illustreret med Lysbilleder. Det livlige Foredrag og de smukke Billeder vakte levende Interesse baade hos Forældre og Elever.

Den 22. December Afslutning med Juletræ. Overlæreren viste Lysbilleder fra Palæstina.

Den 1. Februar 1924: Elevaften. Hr. Kjems viste Lysbilleder og fortalte om Trafikmidler før og nu.

Den 11. Februar: Forældremøde i Fysiksalen, hvor Hr. Lærer Kjems talte om Undervisning i Kemi og viste interessante Forsøg.

Den 7. og 8. Marts viste Biografteaterejer Frithioff, Skovshoved, Skolen den Opmærksomhed at indbyde Børn og Lærere til at se den smukke og lærerige Film „Shackletons sidste Sydpolsrejse".

Den 14. Marts Koncert for Forældrene. Fru Driftsbestyrer Henriksen, Hr. Musiklærer Aage Larsen og Hr. Kommunelærer Ring udførte et nydeligt Program af klassisk Musik, og Børnene sang under Hr. Lærer Asmussens Ledelse.

Et Forslag fra Hr. Skolekommissionsmedlem, Driftsbestyrer Henriksen og Forældreudvalgets Formand, Hr. Konduktør Hansen, om at afholde flere lignende Koncerter til Fordel for Anskaffelse af et Klaver til Skolen vandt udelt Tilslutning blandt Forældrene.

Den 26. Marts var 7. a og 7. b Klasse henholdsvis i Kunstmuseet og Nationalmuseet. Derefter samledes Klasserne paa Tilhørerpladserne i Folketingssalen, hvor de i et Par Timer stærkt

interesserede overværede Forhandlingerne og fik Lejlighed til at høre flere kendte Politikere tale.

Ved Fodboldkampene om de af Hellerup Idrætsklub udsatte Skolepokaler vandt Skolens Pokalhold for anden Gang Andenpokalen.

Den 21. Maj afholdtes den aarlige Opvisning i Gymnastik for Forældre og Skoleautoriteter.

Den 2. Juli foretog de ældste Klasser sammen med Lærerpersonalet og en Del Forældre en vellykket Udflugt til Roskilde. Dagen efter var de smaa i Dyrehaven og ved Strandmøllen.

Ved Aarsafslutningen den 5. Juli talte Overlæreren og henvendte sig særlig til de afgaaende Elever og Eleverne, der var optaget i den ny 8. Klasse.

Lærerinde Fru Ring har gennem flere Aar arbejdet energisk for Sparemærkesagen og har i det forløbne Skoleaar for Skolens Børn indsat Kr. 1738,00 i København og Omegns Sparekasse.

For Renterne af „Skovshoved Skoles Beklædningslegat", stiftet af Overlærer Frantz Rasmussen, er der i Skoleaaret 1923—24 anskaffet 11 Par Kapsko til trængende Børn.

Vangede Skole:

Den 27. August: Skolen deltog i den aarlige Svømmeopvisning paa Hellerup Søbadeanstalt.

Den 15. Oktober: Udflugt med Elever fra de 3 ældste Klasser til Udstilling („Danske Kraftkilder") i Teknologisk Institut.

Den 5. November: Elever fra de ældste Klasser overværede Dr. Krarup Nielsens Lysbilledforedrag: En Østerlandsfærd.

Den 13. November: Nogle af Skolens Klasser besaa Sahara-Ekspeditionens Udstilling i Industriforeningsbygningen.

Den 22. December: I de forskellige Klasselokaler, der var smukt pyntet af Børnene, blev der sunget Julesalmer og talt om Julen. Derefter samledes Børnene i Gymnastiksalen, hvor Elever fra 4. Kl., instrueret af Hr. Røsnæs, gav en lille Julekomedie til Bedste.

Den 28. December: Paa en af Skolen arrangeret Udflugt til København overværedes et Lysbilledforedrag i Paladsteatret af Holger Rosenberg: Fra Østafrikas Dyreverden. Flere af Elevernes Forældre deltog i Turen.

Den 8. Marts: Oplæsning i Gymnastiksalen for de ældste Klasser af Hr. Overlærer V. Kierkegaard: Den lille Hornblæser m. m. Ved en følgende Oplæsning for de smaa læste Hr. Kierkegaard nogle af H. C. Andersens Eventyr.

Den 5. April: Elever fra de 4 ældste Klassetrin til Lysbilledforedrag af Lauge Koch: Min Grønlandsekspedition.

Den 4. Juni: 75-Aarsdagen for Grundlovens Givelse fejredes.

Den 18. Juni: Skovtur for ældste Klasser til Sorø.

Den 23. Juni døde fhv. Overlærer H. M. Petersen.

Den 27. og 28. Juni afholdtes Aarsprøve.

Den 29. Juni blev fhv. Overlærer Petersen begravet fra Gjentofte Kirke.

Den 2. Juli: Udflugt med de yngste Klasser til Hareskoven.

Den 3. Juli afholdt Skolen Forældremøde. Et Kor af Skolens Elever sang flerstemmige Sange, der blev givet en Gymnastikopvisning med et Hold Drenge, og Forældrene besaa Skolens Udstillinger af Elevarbejder.

Den 5. Juli: Afslutning i Gymnastiksalen. Overlæreren talte, og Pastor Jacobsen læste op.

Ved Skoleaarets Slutning var af Skolens Elever 233 Sparere (76,4 pCt.); disse havde 6328 Kr. 43 Øre indestaaende i Sparekassen.

Til Skolens Samlinger er med Tak modtaget følgende Gaver: Hr. Politibetjent R. C. Henriksen: 1 Natravn til Udstopning; Hr. Lærer Røsnæs: 1 Saltvandssvamp og 3 Sepiaskaller; Elev Magda Ernst: 1 Stenøkse; Elev Kaja Petersen: 1 Stenspyd; Elev Villy Hansen: 1 Daadyrgevir.

Udgifterne til Skolevæsenet.

Udgifterne til Skolevæsenet — heri indbefattet de overtagne Skoler — andrager:

1.	Lønninger:	
	a til Lærerpersonalet . . .	Kr. 726.415,28
	b til Skolebetjente	„ 37.310,80
		Kr. 763.726,08
	Anm. I ovennævnte Beløb er indbefattet Dyrtidstillæg.	
2.	Administration	„ 7.219,13
3.	Vedligeholdelse af Bygninger m. m.	„ 38.629,27
4.	Undervisningsmid. og Invent.	„ 42.046,71
5.	Opvarmning og Belysning .	„ 68.739,54

6. Renholdelse	Kr.	41,309,85	
7. Børnebade og Tilsyn med Skolebørnenes Sundhedstilstand	„	24.629,41	
8. Skatter og Afgifter . . .	„	15.629,01	
			Kr. 1,001,929,00

Heri fragaar følg. Indtægter:

1. Bidrag fra Staten til faste Lønninger	Kr.	265.719,17		
2. Refusion af Udgiften ved Driften af de overtagne Skoler samt Udgiften ved Mellemskoleklasserne i Kommunens Skoler	„	253.146,92		
3. Kommunens Andel i Skoleafgiften	„	66.318,73		
4. Statstilskud til Forrentning og Amortisation af Laan til Opførelse af Skolebygninger	„	2.020,00		
5. Lejeindtægt af Boliger i Skolebygninger	„	17.390,14		
6. Foreningers og Folkebadeanstalters Andel i Udgifter til Opvarmning og Belysning .	„	8.689,08		
7. Bidrag fra Jordebogskassen	„	2.458,73	„	615.742,77
Herved synker Kommunens Udgift til Skolevæsenet til			Kr.	386.186,23

Andre Udgifter.

1. Refusion til Staten vedr. Børn fra Gjentofte Kommune i Statens, Kbhvns. og Frederiksberg Kommunes Skoler .	Kr.	373.272,65
2. Udgift vedr. Andreas-Skolen	„	30.212,58
3. Tilskud til Lønninger til Lærere ved Underskolen . . .	„	8.475,35
4. Kommunens Andel i Pensionsbyrden vedrørende de overtagne Skoler	„	7.850,51

5.	Tilskud til de højere Almenskolers Pensionskasse .	Kr.	376,70
6.	Ungdomsskolen efter Fradrag af Statens Tilskud .	„	4.393,28
7.	Tilskud til teknisk Skole og Handelsskole	„	5.000,00
8.	Børnebespisning	„	16.469,50
9.	Tilskud til Skoleorkestre .	„	400,00
10.	Udgifter til Børn, som faar særlig Undervisning . . .	„	750,00
			Kr. 447.200,57

Foruden ovenstaaende Udgifter er der til Forrentning af den i Grunde, Bygninger og Inventar indestaaende Kapital medgaaet 157.296 Kr. 04 Øre. Endvidere er følgende Afskrivninger foretaget: paa Bygninger 52.628 Kr. 33 Øre, paa Inventar 8051 Kr. 06 Øre.

Eksamen ved Skolerne.

Den skriftlige Prøve afholdtes samtidig ved alle Skolerne Fredag den 13. Juni og Lørdag den 14. Juni.

Der gaves skriftlige Opgaver i Dansk og Regning for de fem øverste Klassetrin samt i 1., 2. og 3. Ml., desuden i Matematik i 2. og 3. Ml.

Mundtlig Prøve afholdtes i Dagene den 27. Juni til 3. Juli, begge Dage medregnet, to Dage ved hver Skole, dog at Prøven i Mellemskoleafdelingen delvis faldt uden for disse to Dage. Prøverne var forsøgsvis lagt saaledes, at der gaves Lærerne Lejlighed til at overvære Prøven ved andre Skoler.

I alle Klasser blev hvert enkelt Barn prøvet i Dansk og Regning; i de øvrige Fag afholdtes Klasseprøver. I 2. og 3. Klasserne prøvedes i to mundtlige Fag. For de 4 øverste Klassetrins Vedkommende afholdtes Klasseprøverne efter følgende Regler:

Idet Religion og Historie udgjorde Faggruppe I, Geografi Naturhistorie og Naturlære Faggruppe II og Sang og Gymnastik Faggruppe III, fandt efter Skoledirektørens Bestemmelse Klasseprøven Sted saaledes, at der paa hvert Trin prøvedes i mindst eet Fag i hver af de tre Faggrupper og i hver Klasse i mindst to

Fag. Dog foretoges i 1. og 2. Mellemskoleklasse Enkeltmandseksamination i visse Fag, og i 3. Ml. holdtes fuld Eksamen. Desuden blev 7. Klasse prøvet i Tysk.

Aarsarbejderne i Tegning, Haandgerning, Træsløjd og Skrivning var fremlagt til Eftersyn i Skolernes Lokaler i de Dage, den mundtlige Eksamen afholdtes.

Det nye Skoleaar begyndte Fredag den 15. August.

---

1. Forespørgsel af M. E. Jensen angaaende Arbejdsudvalget.

M. E. Jensen: Jeg ser af Aviserne og paa anden Vis, at den højtærede Formand sammen med Kommuneingeniøren har deltaget i Forhandlinger i Arbejdsudvalget og Ministeriet i Anledning af hele Situationen.

Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Formand fra disse Forhandlinger har nogle Meddelelser at give Kommunalbestyrelsen?

Formanden: Nej, det har jeg ikke. Det var fuldstændig orienterende Oplysninger, man ønskede fra Arbejdsudvalgets Side; man ønskede Oplysning om, hvorledes Københavns Kommune ser paa den nærmere og nærmeste Fremtid med Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet, samt hvorledes Frederiksberg Kommune og vi for vort Vedkommende herude ser derpaa.

Efter at der var givet disse Oplysninger fra de to nævnte Kommuners og fra vor Side, blev der rettet en Henvendelse til os fra Arbejdsudvalget, og denne Skrivelse er gaaet til teknisk Udvalg og besvaret derhen, at man herude — som det ogsaa oplystes paa Mødet — gerne vil sætte en Del Arbejder i Gang, men at denne Kommune som vel sagtens de allerfleste af Landets Kommuner ikke er i Besiddelse af tilstrækkelig disponible Midler og derfor kunde ønske, at der fra Statens Side stilles Beløb til Disposition til saadanne Formaal.

M. E. Jensen: Jeg skal ikke nu komme ind paa den højtærede Formands Udtalelser; dem kan vi senere vende tilbage til i Anledning af den Skrivelse, der blev omtalt. Jeg havde ønsket at høre, om der skulde være nogen Meddelelse ud over denne Skrivelse og det, som er os meddelt af Kommuneingeniøren og fra anden Side, at bringe Kommunalbestyrelsen denne Sag vedrørende.

Formanden: Det er der ikke; hvis der havde været det, vilde jeg ogsaa uden Opfordring fra nogen Side være fremkom-

met dermed, det var min Pligt. Jeg har ikke Grund til at tilbageholde nogen som helst Oplysning for Kommunalbestyrelsen, som kunde være af Interesse for denne.

Der er intet at meddele; hvad Københavns Kommune eller Frederiksberg Kommune har i Sinde, vedrører ikke os. Vi ved, hvad vi har i Sinde, men der er intet at meddele paa Sagens nuværende Stadium.

M. E. Jensen: Formanden misforstaar aabentbart mine Udtalelser; der laa ikke det i dem, som Formanden svarede paa. Der laa det ganske naturlige i dem, at det, naar Formanden i en meget vigtig Anledning har været til en officiel Forhandling paa Kommunalbestyrelsens Vegne, kunde findes rimeligt og ret naturligt, synes jeg, at hele Kommunalbestyrelsen fik Besked derom af Formanden, som er den eneste af Kommunalbestyrelsens Medlemmer, der har deltaget i disse Forhandlinger. Det var det, jeg tilsigtede med min Forespørgsel: At give Formanden Lejlighed til at give os de Meddelelser, som Formanden maatte have at give os.

Formanden: Det forstod jeg udmærket godt, og jeg tilsigtede med mit Svar at sige, at hvis der havde været Oplysninger af Værdi at meddele, vilde jeg være fremkommet dermed, uden at jeg dertil behøvede Opfordring fra nogen som helst Side indenfor Kommunalbestyrelsen.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Indstilling fra Forsørgelsesudvalget i Anledning af det i Folketinget den 18. December 1924 fremsatte Forslag til Lov om Boligforholdene.** (A. 3—1925).

I Anledning af et af Københavns Kommunalbestyrelse til Ministeriet indgivet Andragende om Forandring i den nugældende Lov om huslejeregulerende Bestemmelser, har Forsørgelsesudvalget overvejet Spørgsmaalet for Gjentofte Kommunes Vedkommende. Efter at disse Overvejelser var paabegyndt, er der af Ministeriet fremsat et Lovforslag i saa Henseende.

Dette Lovforslag, der forlænger den ekstraordinære Boliglovgivning til den 1. Maj 1931, forandrer som vedlagte Forslag udviser paa afgørende Punkter den nugældende Huslejelov saavel med Hensyn til den Myndighed, der foretager Reguleringen som med Hensyn til Myndighedens Omraade.

Medens Myndigheden efter den nugældende Lov udøves af

Nævn, gaar den ved Forslaget over til en Boligret med underliggende Forligskamre.

Denne Ret afgør selv sin Kompetence, medens Nævnenes Kompetence er undergivet Domstolenes Afgørelse.

Dens Afgørelse kan i Modsætning til, hvad der gælder andre Retter, ikke paaankes, selv om Sagen er en egentlig Retssag. Dog kan dens Straffedomme paaankes, naar Bøden er over 500 Kr., hvilket iøvrigt ogsaa er en Indskrænkning i den sædvanlige Ret til Anke.

Med Hensyn til Myndighedens Omraade udvides den ifølge Forslaget betydeligt. Medens Huslejenævnets Myndighed i Forholdet mellem Ejer og Lejer i det væsentlige gaar ud paa at sikre Lejeren mod vilkaarlig Opsigelse og ubillig Lejeforhøjelse, og det derfor skal godkende Opsigelse og med enkelte Undtagelser Lejeforhøjelse samt i enkelte Tilfælde selve Lejekontrakten, bliver Boligrettens Myndighed paa disse Omraader udvidet til, at alle Lejeforhøjelser, selv om Ejeren nu har lovbestemt Krav paa Forhøjelse, og alle Lejekontrakter skal godkendes af denne.

Endvidere faar Boligretten Myndighed til at nedsætte eller forhøje Lejen efter Lejeperiodens Udløb, den kan uden Ejerens Samtykke give Tilladelse til Fremleje (i vor Kommune dog kun naar Kommunalbestyrelsen har givet en almindelig Bemyndigelse hertil), den kan paalægge Udgifter til Vedligeholdelse og tilkende Erstatninger, hvorhos alle Sager mellem Ejer og Lejer henlægges til dens Afgørelse, idet dog Sager angaaende Misligholdelse paa Grund af ikke rettidig Betaling af Lejesummen forbliver under de ordinære Domstoles Afgørelse. Endvidere faar Boligretten Straffemyndighed, idet den kan ikende Bøder indtil 20,000 Kr.

Endelig falder Boliger, der er opførte efter den 1. April 1921, ind under Lovens Bestemmelser med Undtagelse af Lejens Fastsættelse.

Loven fastsætter derhos, at Lejemaal ikke kan indgaas paa kortere Tid end 3 Aar, og at alle nuværende Lejemaal anses indgaaede paa 3 Aar fra første Flyttedag efter Lovens Ikrafttræden at regne. Boligretten kan dog dispensere.

Normallejen fastsættes til Lejen den 1. November 1924.

Desuden giver Loven Bestemmelser om Nedrivning og Ombygning af Bygninger, om Nedlæggelse og Sammenlægning af Lejligheder og om ubenyttede Boliger, hvilke Regler i det væsentlige svarer til de nuværende.

Endelig opretholder Forslaget Forbudet mod Tilflytning, idet der gives mere udførlige Regler for Undtagelserne, om Forhin-

dring af Omgaaelser og om Retsvirkningen af Overtrædelser samt om hvilken Kommune, der er pligtig at modtage de uberettiget tilflyttede.

Sluttelig gives der Bestemmelser for hele Landet og uden Tidsbegrænsning om Huslejeaager, hvorved det udvidede Aagerbegreb, der ikke udkræver Benyttelse af en Nødstilstand, men kun aabenbart Misforhold mellem Ydelserne, udvides til at gælde i alle Tilfælde, samt Regler om Erstatning til Lejere, naar Opsigelser uden Erstatning maa anses for ubillig og vilkaarlig, for Eks. paa Grund af, at Lejeren har anvendt væsentlige Beløb paa Vedligeholdelse eller som Forretningsmand har oparbejdet en Kundekreds, som vil komme Udlejeren tilgode.

Nærværende Udvalg har efter mundtlig Samtale med samtlige Nævn, Repræsentanter for Grundejerorganisationerne og fra Lejerforeninger indhentet Erklæringer fra disse.

Disse Erklæringer (Bilag 3—6) vedlægges med Bemærkning, at Lovforslaget ikke var forelagt paa det Tidspunkt Forhandlingerne med Nævnet foregik, Nævnets Medlemmer var imidlertid bekendt med Københavns Kommunalbestyrelses Forslag, der i alt væsentlig er overensstemmende med Ministeriets Forslag, idet der af betydende Forandringer kun findes det, at Ministeriets Forslag ikke henlægger Fastsættelse af Lejens Størrelse i Bygninger paabegyndt efter 1. April 1921 under Boligrettens Afgørelse, hvorhos det indfører Anke ved Idømmelse af Bøder over 500 Kr.

En fra Gjentofte Kommunes Huslejerforening modtagen Skrivelse af 6. December 1924, vedlægges som Bilag 7.

A.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om det allerede nu maa anses for nødvendigt at søge Huslejelovgivningen forlænget, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal.

Flertallet (Andersen, Blichfeld, Christensen og Toldberg) anser det for nødvendigt — saaledes som Situationen foreligger — allerede paa nuværende Tidspunkt at søge Huslejelovgivningen forlænget paa en rimelig Tid, til det er muligt at skønne over, om en virkelig Bedring af Boligforholdene er indtraadt.

Mindretallet (Grønbech) mener principielt, at Huslejelovgivningen ikke bør søges forlænget, forinden den nugældende Huslejelovs Gyldighed er ophørt.

B.

Med Hensyn til Stillingen overfor det af Ministeriet i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Boligforholdene, har Udvalget delt sig i 2 Mindretal:

Et Mindretal (Blichfeld og Christensen) tiltræder Lovforslaget i den foreliggende Form og udtaler, at det maa holde for, at der for Gjentofte Kommune bør gælde Regler lig dem, der maatte blive gældende for København.

Et andet Mindretal (Andersen og Toldberg) har afgivet følgende Redegørelse og Indstilling:

Mindretallet er gaaet ud fra, at det allerede paa nuværende Tidspunkt kan siges, at der ikke ved den nugældende Huslejelovgivnings fuldstændige Ophør den 1. Maj 1927 vil kunne være tilvejebragt saa mange Boliger, at Bolignøden kan anses for bortfalden.

Da vi af Hensyn til, at Lejerne kan finde sig trygge, finder det uheldigt, at Huslejelovgivningen gives paa kort Tid ad Gangen, finder vi det rimeligt, at den forlænges til at gælde noget længere end den nuværende Lov, idet man dog maa pege paa, at den eneste Maade, paa hvilken Bolignøden kan afhjælpes er, at der sættes Kraft ind paa at faa Byggeforetagender i Gang.

Idet vi formener, at en midlertidig Lov, der er foranlediget af Bolignøden, maa gaa ud fra de almindelige økonomiske Principper og derfor kun gribe ind i Ejerens Ret, naar Hensynet til Lejeren gør det nødvendigt, skal vi med Hensyn til de væsentligste Forandringer i den bestaaende Huslejelov, som Forslaget omhandler, bemærke følgende:

Vi kan tiltræde Lovforslagets Bestemmelser om Nedrivning og Ombygning af Boliger, Nedlæggelse og Sammenlægning af Lejligheder og om ubenyttede Boliger.

Disse Bestemmelser er i det væsentlige overensstemmende med de nugældende, men vi skal dog bemærke, at den nugældende Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelsens Forbud mod Nedrivning kan paaankes, er mere betryggende for Ejeren.

Vi kan ligeledes tiltræde Opsigelsesreglerne, der iøvrigt i det væsentlige benyttes af Nævnene her i Kommunerne, og Tilflytningsbestemmelserne, der betyder en stor Forbedring for Kommunerne.

Lovforslagets Bestemmelse om, at alle Lejemaal for Ejerens Vedkommende ikke kan indgaas paa kortere Tid end 3 Aar, og at denne Regel ogsaa gælder de nuværende Lejemaal fra første Flyttedag efter Lovens Ikrafttræden at regne, kan vi derimod ikke tiltræde.

Bestemmelsen er ikke nødvendiggjort af Bolignøden, idet Lejeren er beskyttet mod vilkaarlig Opsigelse.

Bestemmelsen er kun en yderligere Indskrænkning af Opsigelsesretten og Adgang til Lejeforhøjelse.

En Forlængelse af den kontraktmæssige Lejetid kan kun være forsvarlig som Overgangsbestemmelse. Naar der henvises som Parallel til Lov Nr. 173 af 30. Juni 1919, skal vi bemærke, at denne Lov omhandler Leje af Huse med Jord og fastsætter Lejetiden til den for Forpagtning af Jord af Hensyn til dennes Drift sædvanlige Lejetid. Den sædvanlige Lejetid for Husrum er imidlertid ikke 3 Aar, og sker Udleje for et saadant Tidsrum, er det Sædvane, at Lejen ansættes til et højere Beløb end ellers.

Derimod kan det være rimeligt, at man ved Leje af Butikslokaler m. m., hvor Leje paa længere Tid er det normale, betinger en Lejeforhøjelse af, at Lejemaalet sker paa længere Tid, naar Lejen fastsættes under Hensyn hertil, hvilket ogsaa er Sædvane her i Kommunen.

Bestemmelsen om, at der kan gives Ret til Fremleje, selv om det strider mod Kontrakten og Ejerens Vilje, er et meget stærkt Indgreb i Ejerens Ret og kan forandre hele hans Ejendoms Karakter. Et saadant Indgreb finder vi det ikke forsvarligt at tillade, fordi den enkelte Lejers Forhold gør det ønskeligt for ham.

Ifølge den nugældende Lov har Ejeren en absolut Ret til at lægge forøgede Ejendomsskatter paa Lejerne. Denne Bestemmelse er ikke optaget i Forslaget, idet man henviser Fordelingen af disse mellem Ejer og Lejer til Skatteloven.

Vi formener imidlertid, at Ejendomsskatter er en Driftsudgift, som Ejeren bør have Ret til at lægge over paa Lejeren. Dette finder vi i særlig Grad indlysende, naar Boligloven af Hensyn til Lejerne betager Ejerne Retten til at udnytte deres Ejendomme paa den mest økonomiske Maade.

Med Hensyn til de Bestemmelser i Forslaget, som skulde være vedvarende, formener vi, at Reglerne om Aager hører hjemme i en Aftalelov, da det formentlig ikke er Meningen som blivende Foranstaltning at indføre et særligt Aagerbegreb ved Husleje.

Lovforslagets Bestemmelser om Erstatning til Lejeren i visse Tilfælde, hvor han opsiges, formener vi kan være begrundet i enkelte Tilfælde, men en saadan Regel hører hjemme i Lejekontrakten og kan udenfor denne i et hvert Tilfælde kun praktiseres, saafremt der kan opstilles Regler for, hvad der maa udkræves for, at Erstatning kan kræves. Det kan ikke overlades til et rent Skøn.

Hovedforandringerne i de nugældende Forhold er imidlertid,

at Forslaget ganske lader Aftaler være ugyldige, at alle Lejekontrakter skal godkendes af en Boligret, som oprettes, at denne efter sit Skøn kan forhøje eller nedsætte Lejen efter en Lejeperiode, at denne Ret kan paalægge Vedligeholdelser, og at alle Forhold mellem Ejer og Lejer med en enkelt Undtagelse henlægges fra de ordinære Domstoles Myndighed til Boligretten.

Om disse Bestemmelser skal vi udtale følgende:

Da hele det økonomiske Samfund er bygget paa, at Aftaler skal holdes, er det betænkeligt at nægte Aftalers Gyldighed, naar der ikke kan paavises et uberettiget Tryk.

I bestaaende Lejeforhold er Lejeren sikret mod vilkaarlig Opsigelse, og han bør derfor vedstaa sin Aftale. Denne Aftale er kun gyldig for ham og kan derfor ikke uden Godkendelse influere paa senere Lejeforhold.

Den Indvending mod disse Aftaler, at Lejeren faktisk er trykket af den Omstændighed, at Bolignøden maaske varer længere end Huslejeloven, bortfalder, naar denne forlænges paa rimelig Tid.

For at forhindre Omgaaelse af Reglerne om nyt Lejemaals Indgaaelse kan man bestemme, at Aftalen kun er gyldig, naar den træffes en vis Tid efter Lejemaalets Indgaaelse.

Derimod formener vi, at en Bestemmelse som i den nugældende Huslejelov om, at der skal kvalificeret Majoritet til at forkaste en Overenskomst i et nyt Lejeforhold, godt kan frafaldes i et hvert Fald, naar Lejeforhøjelsen overskrider en vis Grænse.

Naar Behandlingen af egentlige Retssager vedrørende Vedligeholdelse, Erstatning og overhovedet Forholdet mellem Ejer og Lejer, med en enkelt Undtagelse ved Lovforslaget henlægges til Boligretten, er Aarsagen hertil for en Del, at man ikke vil have disse Forhold bedømt efter de Fordringer, Domstolene stiller, men efter et friere Skøn.

I ethvert Tilfælde vil disse Sager, naar de henlægges til en Ret, hvis Hovedopgave det er at skønne, sikkert i stort Omfang blive afgjort ikke efter det Bevis, de nuværende Domstole kræver, men efter et Skøn. Hovedhensynet har dog været, at man ved at henlægge alle Spørgsmaal vedrørende Ejer og Lejer til en enkelt Institution har villet skabe en Kontrol med alt vedrørende Udleje, hvilket blandt andet faar sit Udtryk i, at Boligretten faar Myndighed til at gribe ind i selve Administrationen af Ejendomme, dels ved at den faar afgørende Indflydelse paa Leje-

kontraktens Indhold, dels ved at den endog faar Myndighed til af egen Drift at paalægge Istandsættelse.

Den nugældende Lovgivning gaar ud paa at sikre Lejeren mod, at Bolignøden benyttes til vilkaarlig Opsigelse og ubillig Leje, Kontraktfriheden er dog Udgangspunktet, og derfor er en vis Lejeforhøjelse tilladt uden Nævnets Samtykke, ligesom dette Samtykke ikke udkræves, naar Kontrakten er indgaaet uden Tryk af Bolignøden.

Ifølge Forslaget er al Kontraktsfrihed ophævet, og Boligretten, hvis Afgørelse er upaaankelig, og som har samlet alle Sager mellem Ejer og Lejer under sig, samt kan optræde af egen Drift, bestemmer ved sit Skøn saavel Ejerens Indtægter som hans væsentlige Udgifter.

Den administrerer derved faktisk Ejendommen paa Ejerens Risiko, dette gaar langt udover, hvad der udkræves til Sikring af Lejerne mod Misbrug paa Grund af Bolignøden.

Man bør imidlertid ikke benytte den Omstændighed, at Ejerne paa Grund af Bolignøden maa finde sig i visse Indskrænkninger i deres normale fri Udnyttelse af deres Ejendomsret til at gøre denne illusorisk. Det maa være Lovgivningens Opgave at give Retsregler saaledes, at Ejeren virkelig kan disponere. Det gør den nugældende Huslejelovgivning, medens alt efter den foreslaaede Lov flyder ud i et Skøn.

Den usikre Stilling Ejeren faar i Forbindelse med, at man delvis ogsaa inddrager Ejendomme, hvis Bygning er paabegyndt efter 1. April 1921 under Forslagets Regler, vil gøre det til en meget betænkelig Sag for private Folk at bygge Ejendomme til Udlejning. Forslaget indeholder ikke Overgangsregler, og selve Oprettelsen af en Boligret paa nærværende Tidspunkt kan pege hen imod en permanent Boligret.

Under den Utryghed dette vil medføre, risikerer man, at Bolignøden bliver permanent, og dette bliver ikke til Gavn for Lejerne.

Naar man anfører, at alle disse Afgørelser træffes af en Ret, saa formener vi, at heller ikke en Ret bør have en saa omfattende Bemyndigelse.

Denne Rets Afgørelser har derhos en særlig Karakter, idet de i det væsentlige er skønsmæssige, og Retten er ikke indordnet under det sædvanlige Retssystem, idet dens Afgørelser ikke kan paaankes, selv om de angaar dens Kompetence. Den er i Virkeligheden en Sammenblanding af Nævn og Domstol. Hertil kommer, at denne Ret, som virker som en Højesteret, er en midler-

tidig Domstol, der bestaar af lutter midlertidige Dommere, hvis juridiske Del ikke udnævnes af den sædvanlige Myndighed, men nærmest af den kommunale.

Vi skal derhos bemærke, at Ejer- og Lejerorganisationerne paa Grund af Indstillingsreglerne ikke faar samme Garanti som i den nugældende Lov for at blive virkeligt repræsenterede.

I Overensstemmelse med samtlige Huslejenævns enstemmige Udtalelse formener vi, at den nugældende Lov i det væsentlige har vist sig tilfredsstillende, og vi skal specielt angaaende Vedligeholdelse af Lejligheder under den nugældende Huslejelovgivning anføre, at Ejeren selv er interesseret i at vedligeholde sin Ejendom, at Panthaveren ogsaa er interesseret heri, at Nævnene kan fastsætte Lejen under Hensyn til Vedligeholdelsen, og at Lejeren ved Domstolene kan faa Ejeren paalagt den pligtige Vedligeholdelse.

Vi formener derfor, at man nu, da man i ethvert Fald skal nærme sig normale Tilstande, skal forblive paa samme Grundlag som hidtil og forlænge den nugældende Huslejelov saaledes, at Nævnenes Myndighed ikke i det væsentlige udvides, og at man ikke under Lovgivningen inddrager Boliger eller Lokaler, som hidtil har været fritaget, men tvertimod for at afhjælpe Bolignøden, udvider Fritagelsen til at gælde Lejligheder, der fremskaffes ved Deling af en af Ejeren beboet Villa, et Forhold, der i vor Kommune formentlig vilde bevirke, at ikke faa Villaejere vilde udleje en Del af deres Villa som selvstændig Lejlighed, hvad de nu trykker sig ved paa Grund af Opsigelsesreglerne, der virker meget mere byrdefulde i en Villa end i en stor Ejendom.

Ved at forlænge den nugældende Lov beholder man den naturlige Sondring mellem Nævn og Domstole, hvilket ogsaa stemmer bedst med det gældende Retssystem.

I Overensstemmelse hermed indstiller vi, at Kommunalbestyrelsen overfor Lejerforeningen udtaler, at man vil være villig til at tilraade at forlænge den nugældende Lov, saaledes at dens Bestemmelser ikke væsentlig forandres, men at man ikke vil kunne anbefale den foreslaaede Lov.

Mindretallets (Andersens og Toldbergs) Redegørelse og Indstilling er senere tiltraadt af Grønbech og Fru Lehmberg.

Bilag III.

Gjentofte Kommunes Sociale Forvaltning.
Den 8. December 1924.

Paa et af samtlige Gjentofte Kommunes Huslejenævn (Gjentofte,

Hellerup og Ordrup—Skovshoved Bolignævn samt Gjentofte Kommunes Forretningslokalenævn) — paa Foranledning af Gjentofte Kommunalbestyrelses Forsørgelsesudvalg — den 5. December 1924 afholdt Møde paa Raadhuset i Charlottenlund til Drøftelse af Huslejeforholdene i Gjentofte Kommune vedtoges enstemmigt følgende Resolution:

„Nævnene udtaler sig for, at den nugældende Huslejelov, der efter deres Formening har virket i alt væsentligt tilfredsstillende, allerede paa nærværende Tidspunkt forlænges paa et saa langt Aaremaal, at der skabes større Tryghed i Lejeforholdene."

E. Erichsen.

Bilag IV.

FÆLLESRAADET
for
Gentofte Kommunes Grundejerforeninger.

Til
Gjentofte Kommunes Forsørgelsesudvalg.

Paa dertil given Foranledning tillader vi os at fremsætte følgende Udtalelser angaaende det i Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Boligforholdene.

Lovforslaget ændrer den eksisterende, provisoriske, Tilstand paa de med Hensyn til Ejerens Raadighed over faste Ejendomme gældende Omraader, saaledes at den bliver varig, og saaledes at Ejerne kan regne med, at de for bestandig vil være betaget deres Ejerrettigheder, men samtidig har bibeholdt samtlige de med Besiddelsen af fast Ejendom forbundne Arbejder og Pligter.

Fællesraadet tillader sig indtrængende at henstille til Kommunalbestyrelsen, at den tager Afstand fra det fremsatte Forslag.

Man formener, at den nugældende Ordning i hvert Fald er fuldt betryggende for Lejerne, og at det ialtfald for Tiden er upaakrævet at foretage Ændring heri.

Principalt vilde Fællesraadet anse det for det heldigste, at man som Overgang til et fuldstændig frit Forhold indførte Lovbestemmelser, der tilsigtede at forhindre Huslejeaager, hvorhos der gaves Kommunen Ret til at regulere Tilflytningen. I Forbindelse med saadanne Bestemmelser kunde man tænke sig, at der oprettedes en af Grundejerorganisationerne selv under offentlig Kontrol administreret Institution til at holde Justits med Grundejerne, og som navnlig skulde gribe ind imod ubillige Opsigelser samt paase, at Boligernes Antal ikke paa en for Boligbehovet skadelig Maade indskrænkes.

Subsidiært tillader Fællesraadet sig at anbefale, at man bliver ved den nugældende Ordning trods de hermed forbundne Mangler.

Charlottenlund, den 22. December 1924.

P. F. V.

P. N. Sølling.

Bilag V.

Til

Gjentofte Kommunes Forsørgelsesudvalg.

Under Henvisning til Mødet den 22. ds. med det ærede Forsørgelsesudvalg skal de 3 samvirkende Grundejer- og Kommunalforeninger i Gjentofte Kommune tillade sig at udtale, at Foreningerne, alle vedkommende Forhold taget i Betragtning, vil anse det for rigtigst saavel for Kommunen som for dens Udlejere og Lejere, at den nuværende Lovgivning om Boligforholdene forbliver bestaaende i dens nuværende Form, derunder ogsaa forsaavidt angaar Lovens Varighed, i hvilken Henseende man skal tillade sig at udtale, at da Virkningen af Lovgivningen først vil høre op i 1927, vil der være Lejlighed til senere, naar det er muligt at se, hvorledes Forholdene former sig, at tage Spørgsmaalet om eventuel Forlængelse af Loven op.

Foreningerne maa tillade sig at føje til, at de vil anse det for i allerhøjeste Grad uheldigt, om det nu fremsatte Lovforslag om Boligforholdene kommer til at gælde for Gjentofte Kommune.

Gjentofte Kommune, den 22. December 1924.

For de 3 samvirkende Grundejer- og Kommunalforeninger:

C. Hansen. Aage E. Jørgensen. J. Mimer.

Bilag VI.

Gjentofte Kommunes Huslejerforening 31—12 1924.
Søgaardsvej 3 I.

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse.

Efter Anmodning og under Henvisning til den mellem Kommunalbestyrelsens Forsørgelsesudvalg og Huslejerforeningen den 22. ds. stedfundne Drøftelse af det af Regeringen den 18. ds. fremsatte Forslag til Lov om Boligforholdene samt under Henvisning til Huslejerforeningens Skrivelse af 6. ds. til Kommu-

nalbestyrelsen skal Foreningen herved fremsætte sit Syn paa Situationen og det forelagte Lovforslags Egnethed her i Kommunen:

Da Gjentofte Kommune i boligmæssig Henseende faktisk udgør en Del af Storkøbenhavn, er det af lige saa vital Betydning for Borgerne i Gjentofte — som det for Eks. er for Borgerne paa Østerbro eller Frederiksberg — at de ikke bliver undergivet anden Huslejelovgivning (ringere Beskyttelse) end den, der bliver gældende for den øvrige Del af Storkøbenhavn.

Hvad nu det forelagte Lovforslag angaar, da afviger det reelt kun fra det af Københavns Borgerrepræsentation foreslaaede derved, at Lejebeløbets Størrelse ved Lejemaal i Nybygninger (opført efter 1. April 1921) fremdeles ikke underlægges Boligretternes Afgørelse.

Ved det tilvejebragte officielle Materiale bl. a. er det nu tilstrækkelig tydeligt godtgjort, at Huslejelovgivningen saa langt fra har hindret nødvendige eller rimelige Lejeansættelser (Stigninger) i de mange gamle Ejendomme (i Gjentofte Kommune har den procentvise Lejestigning været langt stærkere end i København og Frederiksberg). Der synes saaledes ikke at være noget, der taler for, at Boligretterne skulde nægte Ejere af nye Ejendomme Godkendelse af de større Lejebeløb, som de nye Ejendommes større Anskaffelsesomkostninger nødvendiggør, hvorimod Retterne vel kunne hindre de Forsøg paa — Udnyttelse af Bolignøden til — at skrue Lejebeløbet op til Højder, der ligger mellem det rimelige og ren Aager, som nu fremdeles uhindret kan finde Sted.

Lejeforeningerne maa derfor haabe, at disse Synspunkter vedrørende Nybygningerne atter maa kunne samle Partierne, inden Lovforslagets endelige Vedtagelse; men iøvrigt forekommer det Foreningen, at Lovforslaget paa en særdeles hensigtsmæssig Maade og under rimelig Hensyntagen til alle Parter, afhjælper de mange betydelige Mangler ved den nuværende Huslejelovgivning, navnlig derved:

at de saakaldte frivillige Overenskomster afskaffes,

at Ejernes Vedligeholdelsespligt atter kan blive mere end en „Papirbestemmelse",

at at Boligretten faar virkelig Kompetence,

at Ejerrepræsentanternes privilegerede Stemmeret bortfalder,

at der — i visse Tilfælde, hvor saadant maa siges at være rimeligt, gives Ejerne lettere Adgang til Opsigelser og Lejeforhøjelser,

at der skabes større Ro i Lejeforholdene ved, at disse normalt bliver mindst 3-aarige fra Ejernes Side,

at der gives ensartede og bestemte Regler for Tilflytning o. m m.

Hvad angaar den Del af Lovforslaget, der angiver, hvorledes Huslejelovgivningen fremtidig skal gennemføres, d. v. s. Boligretten, Forligskamre, Forretningsgang m. v., da finder Huslejerforeningen, at Lovforslaget er saaledes affattet, at det ogsaa i denne Henseende er egnet for Forholdene her i Kommunen, idet det i Virkeligheden — hvis Kommunalbestyrelsen maatte ønske dette — tillader i det væsentlige at bibeholde den nuværende Ordning omend med andre Benævnelser for dennes enkelte Led.

Som Forholdene ligger og under Hensyn til foranstaaende, mener Huslejerforeningen, at alle Bestræbelser nu bør rettes mod snarest at faa det forelagte Forslag ophøjet til Lov, om muligt saaledes, at Nybygninger ogsaa med Hensyn til Lejens Fastsættelse atter kommer ind under Loven, men eventuelt uændret, og Foreningen skal atter herved anmode den ærede Kommunalbestyrelse om, at den vil gøre sin Indflydelse gældende til Fordel for snarlig Opnaaelse af dette Formaal.

Ærbødigst

P. F. V.

M. E. Jensen.

Bilag VII.

Gjentofte Kommunes Huslejerforening 6—12 1924.
Søgaardsvej 3.

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse!

Som det formentlig vil være den ærede Kommunalbestyrelse bekendt, har Københavns Borgerrepræsentation og Magistrat, efter enstemmig Vedtagelse derom, andraget Indenrigsministeriet om, at dette snarest vil fremsætte for Rigsdagen et Lovforslag af samme eller lignende Indhold som et af Borgerrepræsentationen udarbejdet Udkast til en ny Huslejelov for København; hvorved bemærkes, at en Huslejelovgivning, der i Hovedsagen følger de i Udkastet angivne Retningslinier, vil være særdeles hensigtsmæssig.

Da nu Boligforholdene i Gjentofte Kommune vedblivende er prægede af samme Nødstilstand som i Nabokommunerne København og Frederiksberg,

da Gjentofte Kommune endvidere med Hensyn til Huslejelovgivning altid har haft samme Stilling som disse Kommuner, og da der paa dette Omraade nødvendigvis vedblivende maa være samme Retsbeskyttelse for Borgere i Gjentofte Kommune som for Borgere i København, andrager Gjentofte Kommunes Huslejerforening herved den ærede Kommunalbestyrelse om, at den bl. a. ved Henvendelse til Ministeriet vil medvirke hertil, saaledes at Huslejelovgivningen — hvad Realiteten angaar — fremdeles bliver den samme for Gjentofte som for Københavns Kommune.

Imødeseende den ærede Kommunalbestyrelses behagelige Svar.

Ærbødigst

P. F. V.
M. E. Jensen.

Toldberg: Saa saare Forsørgelsesudvalget fik at vide, at Københavns Kommune havde indgivet et Andragende om Boliglov, satte vi os i Forbindelse med baade Huslejenævnene og, senere, forskellige Grundejer- og Lejer-Organisationer. Iøvrigt fik vi den 6. December en Skrivelse fra Lejerforeningen herude, der anmodede os om at støtte det af Københavns Kommune fremsatte Forslag, og denne Skrivelse sammen med de Erklæringer, der iøvrigt er indhentet, foreligger som Bilag til Dagsordenen og har været udsendt til Raadets Medlemmer, saa dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu.

Det Spørgsmaal, der først foreligger, er dette, om man allerede paa nærværende Tidspunkt skal gaa med til at forlange en Huslejelovgivning. Huslejeloven udløber først helt den 1. Maj 1927, men Nævnene ophører ganske vist allerede i 1926; fra dette Tidspunkt træder særlige Overgangsregler i Kraft, de varer et Aar.

Alle tre Nævn herude mente, at man allerede nu kunde forudse, at Bolignøden ikke vilde ophøre samtidig med, at Huslejeloven holder op, og dette har ogsaa været Lejerforeningens Mening, hvorimod Grundejerne syntes, at der dog var 2 Aar endnu, der var nogen Tid at løbe paa, og at man derfor ikke just nu behøvede at træffe Beslutning, man kunde se Tiden an, saa man havde bedre Oversigt over Forholdene, naar den endelige Afgørelse skulde træffes.

Med Hensyn til dette Spørgsmaal har Forsørgelsesudvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal, idet Mindretallet mener, at man kan afvente Tiden med Hensyn til en Forlængelse af Boligloven,

medens Flertallet mener, at naar man alt paa nuværende Tidspunkt kan forudse, at Bolignøden vil vedvare, naar Huslejeloven ophæves, vil det være rigtigst allerede nu at udtale sig for en Forlængelse. Det giver en ganske anderledes Betryggelse for Lejerne, naar de ved, hvorledes Situationen er.

Indenfor Forsørgelsesudvalget er vi enige om at Bolignøden er notorisk; den er til Stede. Vi behøver ikke at komme ind paa, hvorvidt der er Bolignød eller ej, for det er der, det er givet. Og Flertallet indenfor Udvalget mener derfor, at man allerede nu skal skride til en Forlængelse af Lovgivningen paa dette Omraade.

Naar vi kommer til Spørgsmaalet om selve Lovforslaget, har Udvalget delt sig — oprindelig i to Mindretal, men det ene Mindretal, hvortil jeg hører, er senere tiltraadt af Fru Lehmberg og subsidiært af Grønbech, som ellers hører til det Mindretal, der vil se Tiden an.

Vi har udførligt motiveret vort Standpunkt til denne Sag, saa jeg skal ikke komme ind derpaa i Detailler. Naar vi har udformet vor Motivering saa vidtløftigt, er det, fordi vi synes, det er en meget vigtig Sag, til hvilken vi maatte tage Standpunkt, ikke alene fordi vi skulde svare Lejerforeningen, men ogsaa fordi vi kunde forudse, at der vilde komme Forespørgsler til Kommunalbestyrelsen om dens Stilling; som bekendt eksisterer Nævnene kun i Storkøbenhavn; det er derfor rimeligt, at der indhentes Udtalelser fra Kommuner i Storkøbenhavn; vi indtager jo en Særstilling i hele Boliglovgivningen.

Og vi er kommet til det Resultat, at man ikke skal gaa over til noget helt nyt ved at oprette Boligret og udvide Myndigheden; vi mener — forresten med enstemmig Tilslutning fra Nævnene — at den nuværende Huslejelovgivning i det væsentligste har vist sig tilfredsstillende. Nu skulde vi dog være over den værste og længste Periode med Hensyn til ekstraordinær Lovgivning paa dette Omraade. Vi begyndte i 1916; det har altsaa varet i 8 Aar, nu skulde vi gerne til at forvinde de daarlige Tider og søge at faa Byggeriet i Gang, thi derved ophører Bolignøden af sig selv. Under de Tilstande, der var før Krigen, var der meget rigeligt med Boliger.

Angaaende Boligretten vil jeg pege paa, at for saa vidt angaar dens væsentligste Opgaver, nemlig det skønsmæssige med Hensyn til Opsigelse og Lejefastsættelse, vil denne Ret efter Flertallets Formening ikke give større Garanti for Afgørelsernes Rigtighed end de nuværende Nævn byder. Jeg tror, at Nævnenes Af-

gørelser er lige saa gode. Det forekommer os derfor, at man skulde holde sig til den nuværende Huslejelovgivning. Den byder ogsaa den store Fordel, at vi nu gennem disse mange Aar, hvor Nævnene har virket, har faaet en fast Praksis; der udvikles altid ved saadanne Institutioners Virksomhed gennem Aarene en vis Praksis, og denne Praksis virker stabiliserende paa Forholdene. Der er ogsaa paa dette Omraade skabt nogenlunde faste Regler paa Grundlag af Nævnenes Afgørelser, og dette virker godt paa baade Ejere og Lejere. Kommer der nu en ny Institution, skal den først til at danne Skole, saa gaar Tiden, og saa nærmer man sig den Tid, da man netop skulde se at komme bort fra den ekstraordinære Lovgivning paa Boligvæsenets Omraade.

Det forekommer os derfor, at vi skal svare Lejerforeningen, at Kommunalbestyrelsen ikke kan gaa med til det Forslag, som er stillet, hvorimod den vil gaa med til at forlænge den nuværende Ordning. Det er til Betryggelse for baade Ejer og Lejer, og det vil ikke vække nogen Animositet hos Ejerne — det er en Ordning, de mener at kunne finde sig i.

Grønbech: Jeg er ikke helt enig med Flertallet. Det forekommer mig, at man maa se Tiden an med Hensyn til at forlænge den nuværende Boliglov og prøve at beholde den i den Tid, for hvilken det er bestemt, den skal gælde. Først naar denne Tid er udløbet, er Øjeblikket kommet til at tage under Overvejelse, om det skulde være nødvendigt at forlænge den.

Desværre har man ikke nogen virkelig Statistik for, hvormange Lejligheder der er under Opførelse; man kan ikke saa let sætte sig ind i, hvormange Lejligheder der vil være Brug for. Der er ganske vist nogen Statistik, men den ligger lidt tilbage og gælder navnlig København; i Virkeligheden har man ikke nogen Statistik for de omliggende Kommuner, saa man kan ikke danne sig noget rigtigt Billede af, hvorledes hele Situationen ligger. Forholdet er nemlig det, at hvis Københavns Kommunes Beboere bygger Villa eller Ejendom udenfor København, bliver der, naar den Dag kommer, da de byggende flytter ind i det nye Hus, afgivet en tom Lejlighed i København, og det ved jeg ikke, om der altid er regnet med. Saavidt jeg løseligt har regnet ud, skulde der i det kommende Aar være mindst ca. 200 nye Lejligheder i Gjentofte Kommune, saafremt da de store Byggeforetagender, til hvilke vi bl. a. har ydet Garanti for Statslaan, bliver udført. Jeg ved ganske vist ikke, om dette Antal Lejligheder er tilstrækkeligt for det Behov, der er, men jeg vil dog mene, at det skulde hjælpe gan-

ske betydeligt paa Bolignøden herude, naar alle disse Lejligheder, som nu er under Opførelse, bliver taget i Brug. Efter hvad jeg har erfaret, har det allerede i den senere Tid vist sig vanskeligt at faa lejet i hvert Fald de store Lejligheder ud, og vi ved alle, hvor vanskeligt det har været med Andelsboligforetagendet paa Hjørnet af St. Paulsvej og Rebekkavej.

Jeg tror, at Bolignøden vil høre op, før nogen aner det, og vi har i Øjeblikket 2¼ Aar at løbe paa, inden det er ganske nødvendigt at forlænge den nuværende Boliglov. Ganske vist udløber Loven 1. Maj 1926, men Overgangsbestemmelserne hører først op 1. Maj 1927. Jeg tror derfor, vi gør vel i at se Tiden an, og jeg synes, det er kedeligt, at der allerede er forelagt et Lovforslag herom paa Rigsdagens Bord; det forekommer mig, at Københavns Kommune har været lidt for hastig med at faa fremskaffet et saadant Lovforslag, man burde have set Tiden lidt an og ventet til den Boliglov, vi har nu, udløber.

De Bemærkninger, som Flertallet har ledsaget deres Indstilling med, kan jeg for en stor Del tiltræde; det er dog kun subsidiært, at jeg tiltræder dem. Der staar nemlig en Bemærkning, som jeg absolut ikke kan tiltræde, idet der er skrevet, at det er for at Lejerne kan føle sig trygge, at man skal have Boligloven forlænget paa et længere Aaremaal. Det er sandt, at den hele Boliglov i sin Tid er fremskaffet netop for Lejernes Skyld, og der har aldrig nogen Sinde været taget Hensyn til Ejerne. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor det skal saa stærkt pointeres, at Lejerne skal føle sig trygge. Det er dog Ejerne, som det til sin Tid, naar Bolignøden er forbi og Ejendommene begynder at gaa ned i Pris, vil gaa ud over; de vil faa vanskeligt ved at faa lejet Lejlighederne ud, de vil komme til at sidde med Smerten, med de store Tab paa Ejendommene. Det vil komme til at gaa Ejerne paa akkurat samme Maade, som det under Krigen gik Handelsstanden paa Grund af de forskellige Indskrænkninger, der foretoges. Da var det Handelsstanden, der maatte ligge med store Tab paa sine Varer, uden at det var den muligt at faa Regeringen eller andre til at deltage i det Underskud, der fremkom. Det viste sig jo ogsaa, at i hundredevis af Handlende gik Fallit. Det samme vil blive Tilfældet med Husejerne, naar Bolignøden engang er forbi, saa vil Lejerne sikkert ikke være med til at bære det eventuelle Underskud!

Det Lovforslag, som nu ligger paa Rigsdagens Bord, er efter min Formening grundlovsstridigt, en Overtrædelse af Ejendomsretten. Jeg kan ikke faa andet ud af det, end at det er at træde

den ukrænkelige Ejendomsret for nær, idet man fuldstændig vil disponere over den Ret, som en Husejer har til at drive og leje sin Ejendom ud paa bedste Maade.....

Formanden: Vi kan ikke sige, at Regeringen forelægger grundlovsstridige Lovforslag; det er et Udtryk, vi ikke har Ret til at bruge... (M. E. Jensen: Det bliver der saa ofte sagt paa Rigsdagen!)... Det er mig, som her bestemmer, hvorvidt et Udtryk er parlamentarisk eller ej, ikke M. E. Jensen, og jeg mener, at det ikke er rigtigt at bruge det nævnte Udtryk.....

M. E. Jensen: Jeg begærer Ordet til Forretningsordenen.

Formanden: M. E. Jensen kan ikke bryde ind midt i et Foredrag! Det er Grønbech, der har Ordet.

Grønbech: Maaske den højtærede Formand ikke mener, at dette Lovforslag er grundlovsstridigt; jeg mener, det er det, og det kan jeg ikke komme bort fra.

Jeg synes, der er mange uheldige Punkter i dette Lovforslag; man vil jo bl. a. gøre Ejerne fuldstændig afhængige af denne Boligrets Skøn. En Ejer vil i Fremtiden, hvis dette Forslag bliver til Lov, være saaledes stillet, at han praktisk talt aldeles ikke har Raadighed over sin Ejendom. Det er vel meget af det Gode, synes jeg. Og man opnaar derved i Virkeligheden ikke det, man gerne skulde opnaa. Det, man nemlig gerne skulde opnaa, er dette, at der saa hurtigt som overhovedet muligt bliver fremskaffet saa mange Lejligheder som muligt. Men hvis man lægger den ene Byrde efter den anden over paa Husejerne, gaar man den modsatte Vej, saa hindrer man netop det private Byggeri. Vi kan maaske i det store og hele være tjent med den Boliglov, vi har for Tiden, selv om ogsaa den har været en tung Byrde paa Ejerne, og selv om den efter min Mening har hindret det private Boligbyggeri. Havde vi ikke haft denne Boliglov, tror jeg, at vi i Øjeblikket slet ikke havde haft nogen Bolignød. I de Byer, hvor allerede nu Huslejenævnene er ophævet, ser man jo netop et meget stærkt Boligbyggeri. Jeg har besøgt enkelte Byer og talt med Mænd indenfor Bystyret, og disse har kun haft Lovord over og Tilfredshed med, at de var kommet af med Bolignævnene. Først naar alle Indskrænkninger og alle Tvangsforanstaltninger overfor Husejerne bliver ophævet, kan der blive Tale om virkelig at komme af med Bolignøden, og jo før det sker, des bedre tjent er Lejerne, thi først da vil Priserne paa Lejlighederne gaa ned.

En af de uheldigste Bestemmelser i det nye Forslag er, synes jeg, Bestemmelsen om, at man skal fastsætte Lejen pr. 1. Novem-

ber 1924 som Normalleje, medens man samtidig stærkt pointerer, at det er Husejernes Pligt at vedligeholde Lejligheden. Naar man nu ved, at de Lejer, der gjaldt pr. 1. November 1924, er steget med højst 30 pCt., medens Reparationer paa Ejendomme er steget stærkt, med mindst 300 pCt., forekommer det mig, at det i Virkeligheden er en Haan mod Husejerne, at man fremtidig vil administrere deres Ejendomme paa en saadan Maade, at de maaske kan komme til at give Underskud. Dertil kommer, at mange af de Ejendomme, der bruges til Udlejning, har skiftet Ejer i Aarene siden 1914, saa Priserne i Øjeblikket maaske er oppe paa det dobbelte af, hvad de androg i 1914, men Ejerne har i disse Aar ikke haft Ret til at forhøje Lejerne, saa Ejendommen kan svare sig. Mange saadanne Udlejningsejendomme ejes netop af Mennesker, som har sat hele deres lille Kapital deri; Folk har gennem Sparsommelighed og mange Aars strængt Arbejde sammensparet en lille Kapital, den sætter de i en saadan Ejendom for at kunne henleve deres Alderdom i Ro, nyde Renten af deres lille Kapital, men nu vil den Boligret, der er stillet Forslag om at oprette, altsaa fuldstændig stille Vilkaarene for disse Mennesker, saa den Ejendom, de har købt, maaske ikke kan svare sig — end sige give Overskud.

Det er uheldigt, at Flertallet, eller maaske rettere sagt Toldberg og Andersen, er gaaet ind paa Enkelthederne i det fremsatte Lovforslag. Det havde været mere korrekt, om man herfra ganske konsekvent havde sagt: Vi vil ikke være med til, at der gives nogen anden Boliglov; vi mener, at den eksisterende Lov paa dette Omraade til Nød kan bruges. Den værner Lejerne mod at blive sagt op og imod at blive paalagt for store Huslejer; mere kan Lejerne nemlig ikke forlange; det er fuldt betryggende for dem, og vi ønsker derfor ikke nogen ny Boliglov og vil ikke ind paa Enkelthederne i dette Lovforslag. Lad os, saalænge Nødssituationen foreligger, beholde den nugældende Lov, vi kan ikke anbefale, at der vedtages nogen ny Boliglov — i hvert Fald ikke en Lov, der skal gælde for Gjentofte Kommune.

Nu har vi ganske vist ikke saa meget at skulle have sagt i hele dette Forhold; vi kan fremsætte vore Anskuelser overfor Rigsdagen. Vil denne tage Hensyn dertil, kan den gøre det, men det bliver dens egen Sag. Naar hele dette Forhold er bragt frem for Kommunalbestyrelsen, synes jeg, det havde været mest korrekt, om vi kun havde udtalt os derfor eller derimod.

Jeg kan ikke stemme for Flertallets Indstilling, paa den anden Side er jeg i det store og hele enig i de Bemærkninger, Flertallet

har knyttet til deres Indstilling, og derfor vil jeg lade være at stemme, hvis det da ikke viser sig, at der er særlig Stemning for den Indstilling, jeg er fremkommet med.

M. E. Jensen: Den højtærede Formand afbrød Grønbech som jeg saa ofte er bleven afbrudt, naar jeg har haft Ordet. Jeg synes, at den højtærede Formand er for stræng i den Maade, paa hvilken han, som Formanden selv bemærkede før, ganske suverænt hævder de parlamentariske Former her i Salen. Men jeg synes ikke alene, at Formanden hævder dem for strængt, jeg synes ogsaa, at Formanden hævder dem paa forskellig Maade henholdsvis her i Salen og paa Rigsdagen og overfor de enkelte Medlemmer her i Salen.

Naar et Medlem her i Salen har den — efter min Mening ganske vist fuldkommen fejlagtige, Opfattelse, at Regeringen har forelagt et grundlovstridigt Lovforslag, og gør opmærksom paa, at saaledes er nu hans Opfattelse, kan jeg ikke indse, at der er noget som helst uparlamentarisk deri. Det er sagt mangfoldige Gange paa Rigsdagen, ikke mindst af den højtærede Formands Meningsfæller.

Da jeg nu har Ordet for en kort Bemærkning, maa jeg maaske benytte Lejligheden til nærmere at belyse, hvad jeg mente før, da jeg sagde, at Formanden hævder sin Formandsmyndighed paa forskellig Maade overfor de forskellige Medlemmer.

Det er ikke ret længe siden, at Formanden meget voldsomt og kraftigt paatalte, at jeg brugte Ordet „Magtmisbrug"; jeg sagde, at Flertallet havde gjort sig skyldig i Magtmisbrug. Det er imidlertid et Udtryk, som fra den højtærede Formands Meningsfællers Side hyppigt bruges i Rigsdagen, maaske endog naar den højtærede Formand har beklædt Formandssædet.

Her i Salen er det ogsaa brugt tidligere uden at være bleven paatalt. Jeg ser af Forhandlingerne for den 18. December 1923, at Blichfeld, hvor han taler om Tilskud til Lønninger for Lærere ved de private Underskoler, siger herom ... „Der er vedtaget uberettiget ved det, i mine Øjne, Magtmisbrug, der er sket fra Flertallets Side..." Det er akkurat det samme Udtryk, der blev brugt, men i dette Tilfælde blev det ikke paatalt, der faldt det aabenbart ikke ind under de Udtalelser og Udtryk, der i Henhold til Forretningsordenen bør paatales. Jeg henstiller til Formanden ikke at tage saa strængt paa disse Forhold i Fremtiden.

Formanden: Jeg ved ikke, om det er M. E. Jensens Ønske, at jeg skal udtale en Beklagelse af, at jeg ikke i sin Tid har

paatalt, da Blichfeld brugte Udtrykket „Magtmisbrug". Er det Hensigten, skal jeg gerne udtale en saadan Beklagelse.

Det er ikke min Hensigt at komme ind paa, hvad der foregaar paa Rigsdagen eller hvorledes Forhandlingerne ledes der, ud fra hvilke Forudsætninger o. s. v., det vedrører i og for sig ikke os. Jeg ved ikke — jeg tror det ikke, men jeg har ikke Rigsdagstidende ved Haanden, saa jeg tør ikke sige det bestemt — om det skulde være passeret paa Rigsdagen, at der fra et Medlems Side er fremsat den Bemærkning, at et eller andet Lovforslag er grundlovsstridigt, men jeg føler mig ganske overbevist om, at havde jeg haft den Ære at lede Forhandlingerne, vilde jeg have paatalt et saadant Udtryk, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke den nuværende Formand ogsaa vilde have gjort det. Men lad os nu holde det for sig, lad os holde Rigsdagens Forhandlinger for sig og vore Forhandlinger for sig.

Det gør mig meget ondt, oprigtig ondt, det er ikke nogen Talemaade, det gør mig virkelig ondt at høre, at M. E. Jensen mener, at jeg er for stræng, det vil jeg meget nødig være. Og navnlig gør det mig meget ondt at høre, at jeg skulde gøre Forskel. Jeg har netop bestræbt mig for i enhver Henseende at være upartisk, men man er selvfølgelig kun et skrøbeligt Menneske. Mine Bestræbelser er sandelig gaaet i Retning af at være upartisk til enhver Side, ogsaa overfor M. E. Jensen.

Jeg anser det iøvrigt ikke for nødvendigt at fortsætte denne Diskussion.

Christensen: Det glæder mig, at der ikke indenfor Forsørgelsesudvalget har været Flertal for Grønbechs Mening, men at han staar alene med det Standpunkt, han nu hævdede i sin temmelig lange Tale; jeg vil haabe, at han ogsaa her maa staa alene derom.

Thi det er jo ikke saaledes, som Grønbech siger, at der ikke er Bolignød i Øjeblikket. Grønbech henviste til, at der havde været Vanskeligheder ved at faa lejet et Andelshus paa Sct. Paulsvej ud. Ja, det kan godt være, men der er ogsaa en betydelig Forskel mellem at leje Andelslejligheder ud, for hvilke Folk foruden den almindelige, i disse Tilfælde gerne ret høje, Husleje, tillige skal betale et stort Indskud, og saa at leje smaa Lejligheder ud.

Grønbech protesterede imod, at Lejerne skulde have Ret til at føle sig trygge; det er derfor, siger Grønbech, at man særlig fra Flertallets Side er gaaet med til at anbefale en Forlængelse af Huslejelovgivningen. Men, som ogsaa Toldberg sagde, det er

jo netop det, Lejerne gerne skulde kunne, de skulde gerne have Grund til at føle sig trygge. Hvis en Forlængelse af Loven ikke vedtages, vil der, naaar den gældende Lov til 1. Maj 1926 pludselig hører op, være, hvad jeg vil kalde, frit Slag fra Ejernes Side mod Lejerne, og det vil resultere i, at der ogsaa før den Tid vil kunne ske Overgreb fra Ejernes Side mod Lejerne, idet begge Parter jo ved, at saa snart Loven hører op, kan Lejerne risikere at blive sat paa Gaden, saafremt de ikke er i Overensstemmelse med Ejeren om de forskellige Spørgsmaal vedrørende Lejligheden, Husleje, Reparationer o. s. v.

Jeg tror, at Flertallets Stilling betyder et stort Gode for Lejerne, og jeg haaber, at Kommunalbestyrelsen vil følge Forsørgelsesudvalgets Flertals Indstilling, saa vi herfra medvirker til at faa forlænget Huslejelovgivningen, hvilken Form det bliver under, er vi ikke Herre over herude; i Øjeblikket foreligger der jo et ganske nyt Lovforslag paa Rigsdagens Bord.

Grønbech priste de forskellige Byer, i hvilke Boligloven er ophævet og Forholdene givet fri. Det forekommer mig, at de Beretninger, man har læst for Eks. fra Odense, har været saa skrækindgydende, at man absolut ikke skulde ønske dem indført her i Gjentofte Kommune. Det har i Odense vist sig, at det bl. a. er gaaet meget stærkt ud over Kommunen, den har faaet en Mængde Husvilde, den ellers ikke vilde have faaet; da Huslejeloven bortfaldt, benyttede Ejerne Lejligheden til at skrue Priserne ganske betydeligt op, og det samme vilde ganske sikkert blive Tilfældet her, hvis Boligloven pludselig blev ophævet.

Hvorvidt den Lov, der kommer, skal gaa ud paa, at vi beholder den nuværende Lovgivning paa dette Omraade, eller om der skal skabes noget helt nyt, er vi ikke Herre over; vi har ikke ret megen Indflydelse derpaa, men een Ting synes jeg, man skulde stile hen imod, og det er, at man opretholder det Forhold, der hidtil har været gældende: At de samme Bestemmelser gælder for Københavns Kommune og Gjentofte Kommune. Vor Kommune ligger saa tæt op ad København, vi er paa mange Maader interesseret i Spørgsmaalet paa samme Vis som Københavns Kommune, og derfor har jeg sammen med Blichfeld dannet Mindretal indenfor Udvalget, idet vi foreslaar Kommunalbestyrelsen at slutte sig til det Lovforslag, der er fremsat paa Rigsdagen af Regeringen, og anbefaler, at den Lovgivning, der maa komme paa dette Omraade — og forhaabentlig komme i en nogenlunde nær Fremtid, saa der bliver Tid til at faa ordnet Forholdene, inden den nugældende Lov udløber — maa fastsætte de

samme Bestemmelser for vor Kommune, som skal være gældende for Københavns Kommune.

Toldberg udtalte, at Huslejenævnene kunde gøre samme Nytte som en Boligret; ja, det tror jeg ogsaa. En Boligret vil efter min Mening ikke faa nogen særlig Betydning, det bliver vist nærmest en Forandring af Navnet, idet de Forligskamre, som nævnes i Lovforslaget, rimeligvis vil erstatte de nuværende almindelige Nævn, ligesom selve Boligretten bliver en lignende Institution som de Overnævn, der eksisterede, indtil vi fik den sidste Regulering af Boligloven.

En uheldig Side ved Lovforslaget maa det vel nok siges at være, at der ikke er Appelinstans; Boligrettens Afgørelser kan altsaa ikke appelleres til de almindelige Domstole. Men det er jo ikke givet, at Lovforslaget vedtages i absolut den samme Skikkelse, det har nu; det kan godt være, der foretages Rettelser deri, og maaske ogsaa dette Punkt ændres.

Men det, jeg ønsker at præcisere paa Blichfelds og egne Vegne, er som sagt dette, at der bør arbejdes hen imod Gennemførelsen af en Lov, hvis Bestemmelser bliver de samme for Københavns, Frederiksberg og vor Kommune, idet Forholdene hidtil har været og fremdeles vil være nogenlunde de samme for de tre Kommuner.

Toldberg: I Anledning af, at Grønbech bebrejdede os, at vi er gaaet i Enkeltheder, vil jeg bemærke, at i det Øjeblik, der af Regeringen er fremsat et Lovforslag, tiltraadt af Københavns Kommune, er dette en Realitet, man maa tage Hensyn til; saa kan man ikke sige: Vi vil ikke have noget dermed at gøre, men saa maa man efter Evne motivere sin Stilling dertil.

Blichfeld: Jeg har kun et Par korte Bemærkninger at gøre, da vor ærede Ordfører (Christensen) jo allerede har fremsat vort Syn paa denne Sag.

Det har fyldt mig med Forbavselse at se den Maade, hvorpaa dette efter min Opfattelse udmærkede Forslag er bleven modtaget i Kommunalbestyrelsen her. I Københavns Kommunalbestyrelse har alle Medlemmer været enige derom, og de konservative har med Borgmester Kaper i Spidsen særlig varmt anbefalet dette Lovforslag. Og jeg mindes gennem talrige Avisreferater at have læst, hvorledes Borgmester Kaper anbefalede Forslaget overfor en Del mig ganske uforstaaeligt vrede Grundejere; Kaper anbefalede Forslaget varmt og sagde, at han fandt det rigtigt og retfærdigt. Vi plejer herude at følge Københavns Kommune i de Ting, vi har nogenlunde fælles, og iøvrigt er det min Opfattelse,

at der gennem dette Lovforslag ikke gøres Uret mod Ejerne. De g o d e Ejere sker der intet; der er kun Tale om et berettiget Værn fra Lejernes Side, saa vist som man altid skal tage de svageste i Forsvar og hjælpe dem.

Til Grønbech, som sagde, at Huslejerne er steget højst med 30 pCt., medens Reparationerne af Ejendomme er steget med mindst 300 pCt., for dermed at bevise de ulykkelige Ejeres Stilling, vil jeg sige, at det i disse Aar har været god Skik og Brug at Husejerne har lagt Udgiften til Reparationer over paa Lejerne, saa saare disse ønskede noget gjort i Stand i deres Lejlighed, saa af den Grund behøver man ikke at beklage Husejerne.

G r ø n b e c h: Christensen maa have misforstaaet mig, naar han tror, at jeg har udtalt, at der ikke var Boligmød længere. Det har jeg ikke sagt. Jeg sagde, at der var Udsigt til, at den vilde høre op, idet jeg vidste, at flere større Lejligheder i Øjeblikket staar færdige til Indflytning, medens det er vanskeligt at faa dem lejet ud. Men det, man især trænger til, baade herude og i København, er jo ogsaa smaa Lejligheder, men de findes netop kun i de virkelige Udlejningshuse. I det Øjeblik, man lægger Hindringer i Vejen for Opførelsen af den Slags Huse, kan man heller ikke vente, at Boligmøden vil ophøre; en Boliglov vil netop efter min Mening standse alt privat Byggeri, og derfor synes jeg, at man fra anden Side er lidt langt ude i denne Forbindelse.

Blichfeld talte om, at Husejerne ganske roligt lægger Reparationsudgifterne over paa Lejerne. Ja, men det er jo netop det, de ikke vil kunne gøre efter det foreliggende Lovforslag; deri fastsættes, at Lejen skal være den pr. 1. November 1924 gældende, og at Husejerne ikke har Lov til at lægge Reparationsudgifter paa Lejerne.

C h r i s t e n s e n: Det er vist ganske rigtigt, at de større Lejligheder ikke kan blive udlejet, men det vi trænger til, er ogsaa smaa Lejligheder. Og jeg er i absolut Modstrid med Grønbech, naar han siger, at der vil komme flere Lejligheder, hvis Boligloven ophæves, men selv om der skulde komme nogle, saa vil de i hvert Fald ikke blive fremskaffet til en Pris, som Middelstanden eller Arbejderklasserne kan betale. Grønbech udtalte videre, at Boligmøden efter hans Mening var forbi, der var et større Antal Lejligheder under Opførelse. Jeg tror desværre ikke, han har Ret; jeg vilde ønske, at man i en nær Fremtid kunde sige, at Boligmøden var forbi, thi det vilde være et stort Gode for alle

Parter, om det kunde siges, at Tilbudet af Lejligheder svarede til den store Efterspørgsel — men saaledes er Forholdet desværre langt fra endnu.

Keiser-Nielsen: Jeg kan tiltræde de Motiveringer, som er givet af Christensen og Blichfeld for deres Indstilling. Der er ganske vist ogsaa for mit Vedkommende Ting i det forelagte Lovforslag, som jeg kunde ønske ændret, maaske ogsaa Ting, som synes at være Ejerne lige nærgaaende nok, men det er jo en given Sag, at Lovforslaget heller ikke bliver vedtaget helt, som det er stillet; det vil sikkert under Forhandlingerne paa Rigsdagen blive ændret. Men jeg synes, det er et godt Grundlag for den Forhandling, der skal ske, og jeg har samme Standpunkt, som Christensen præciserede for sit Vedkommende, at det gælder om, at Gjentofte Kommune kommer til at staa paa lignende Maade i dette Forhold som Københavns Kommune; det vilde være uheldigt, hvis der blev forskellige Ordninger i de to Kommuner, det kunde nemt afstedkomme visse uheldige Følger vedrørende Lejeforholdene indenfor de to Kommuner. Jeg vil derfor stemme for det af Christensen og Blichfeld fremsatte Forslag.

Andersen: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa vor Indstilling; Toldberg har gjort udførlig Rede derfor. Grønbech har imidlertid kaldt mig frem med en Bemærkning, som er mig ganske uforstaaelig, og jeg tror, at hele den ærede Forsamling vil dele mit Syn. Grønbech sagde, at det er uheldigt, at Toldberg og jeg har motiveret vor Indstilling; man plejer dog virkelig at motivere sin Indstilling! Han sagde yderligere, at vi skulde have afvist Forslaget og sagt, at vi ikke vilde have noget som helst dermed at gøre. Det er jo netop det, vi har gjort; i vor Indstilling staar klart og tydeligt, at vi foretrækker den nuværende Lovgivning og afviser det af Regeringen fremsatte Lovforslag. Det er klart og tydeligt, vi kan ikke sige andet.

Og endelig siger Grønbech: „... Iøvrigt er jeg enig med Toldberg og Andersen i deres Bemærkninger." Jeg ved virkelig ikke, hvad han mener, han gaar jo fuldstændig til hveranden Side hver Gang.

M. E. Jensen: I Anledning af en Bemærkning, der faldt fra Toldberg om, at Huslejenævnene skulde have udtalt noget lignende, som Flertallet gør her, vil jeg gerne sige, at saavidt jeg ved, har Nævnene slet ikke udtalt sig om dette Forslag. Der har, efter hvad der er refereret mig af Nævnsmedlemmer, været en Forhandling mellem Nævnene og Kommunens Forsørgelsesudvalg, ved hvilken Lejlighed der fra adskillige af Medlemmernes

Side blev gjort opmærksom paa de mange og afgørende Mangler, der er ved den nuværende Huslejelovgivning. Paa det Tidspunkt forelaa ikke nærværende Lovforslag, som netop for Gjentofte Kommune og Kommunerne udenfor selve København giver detaillerede og stærkt dissentierende Regler for den Maade, hvorpaa Nævnene eller Retten skal virke herude, og derved gør stor Forandring i Bedømmelsen af hele Forslaget, som det oprindelig var stillet fra Københavns Kommunes Side, idet dette kun angik Virksomheden i København og den Maade, hvorpaa Boligretten skulde sammensættes og virke der; det var knap saa praktisk en Fremgangsmaade som den, vi har haft i denne, noget mindre Kommune end København.

Men det er der netop rettet paa gennem dette Lovforslag, saa de Betænkeligheder ved Forslaget, som enkelte Nævnsmedlemmer kunde have haft oprindelig, er ganske faldet bort, efter at det rigtige Regeringsforslag er kommet paa Bordet, idet dette Forslag, som sagt, netop ordner disse Forhold paa en Maade, som jeg ved, at de paagældende Nævnsmedlemmer, i hvert Fald Ejerrepræsentanterne, finder baade god og rigtig.

Til Grønbech vil jeg iøvrigt sige, at det er ikke her alene et Spørgsmaal om tilstrækkeligt eller ikke-tilstrækkeligt med Lejligheder, det er tillige, som det alt er paapeget, navnlig gennem Lejerforeningens Skrivelse meget skarpt paapeget, et Spørgsmaal om Dumping fra Københavns Borgeres Side overfor Borgerne her i Kommunen. Faar vi gennem forskellige Lovgivningsregler paa dette Omraade en ringere Beskyttelse for Gjentofte Kommunes Borgere end den, der hersker for Københavns Kommunes Borgere for Eks. med Hensyn til Lejernes Fastsættelse eller paa et hvilket som helst andet Punkt, vil det medføre, at Københavns Borgere køber os ud, som det allerede skete her i stort Omfang for et Aarstid siden. Det er ganske simpelt et Spørgsmaal om Dumping for vore egne Borgeres Vedkommende, og derfor er det af afgørende Betydning for os, at vi faar samme Regler, som kommer til at gælde for København.

Endvidere udtalte Grønbech, at han troede, at Bolignøden nu var forbi, den vilde være forbi, sagde han, før nogen anede det, og dermed mente han vel, at den skulde snart være forbi. Ja, gid det var saa vel, det sukker mange Mennesker, og navnlig mange Lejere efter. Gid det var saa vel, at Grønbech havde Ret! Men Folk, som beskæftiger sig mere med disse Forhold, end Grønbech i Almindelighed har Lejlighed til, da han jo har en anden Haandtering, ser ikke saaledes derpaa; de mener des-

værre, at det selv med de overordentlig store Anstrængelser fra det offentliges Side, som fremdeles er paatænkt, ser ud, som om Bolignøden fremdeles vil være stærk og meget følelig endnu i mange Aar, navnlig for dem, det haardest gaar ud over, de smaa Lejere.

Grønbech bemærkede med Hensyn til Huslejeloven og i det hele taget Ordningen vedrørende disse Forhold, at der aldrig var taget Hensyn til Ejerne. Det er ikke rigtigt. Der er paa mange Omraader i de forskellige Love taget Hensyn til Ejerne; men Situationen er ekstraordinær. Fra denne Regerings Side som fra de tidligere Regeringers Side, der har forelagt Forslag til Huslejelove, er der taget Hensyn til de Forhold, som det i Øjeblikket var nødvendigt at tage Hensyn til, og Situationen har været saaledes og er stadig saaledes, at der — paa Grund af Bolignøden — maa tages Hensyn til Lejerne. Men da Situationen i sin Tid var saaledes, at Regeringen mente, der særlig maatte tages Hensyn til Ejerne, fordi de havde bedt om et Moratorium og om Fritagelse for at betale Renter m. v., blev der fremsat et Forslag i saa Henseende, og den Gang stemte vort Parti ogsaa for et Moratorium til Ejerne; disse fik derved en Undtagelsesstilling, som andre Mennesker ikke havde, men man mente, at det samfundsmæssigt set var rigtigt at give dem denne Stilling. Og saaledes har det været til enhver Tid; der er taget de Hensyn, som man i den øjeblikkelige Situation mente det var rigtigst at tage, og i det af Regeringen nu fremsatte Lovforslag er der særlig taget Hensyn til Lejerne, fordi man finder det paakrævet at yde dem en vis Beskyttelse.

Jeg havde ærlig talt troet, at det Lovforslag, som er fremgaaet ved Enighed mellem 3 betydelige Partier, Socialdemokraterne, de Radikale og de konservative, der i Virkeligheden i Københavns Kommune danner en enig Sammenslutning, skulde have gode Betingelser for at gaa igennem; det forekommer mig, at det maa have ganske særlig gode Udsigter til at blive vedtaget væsentlig uændret. Og jeg tror til Trods for de Fjender, der nu melder sig af Lovforslaget, at det vil gaa igennem, og jeg haaber sammen med mange — ogsaa radikale — at det maa blive vedtaget i alt væsentligt eller helst uændret; jeg kan ikke se, at der er noget særlig slemt ved det paa noget Punkt.

Det er ganske rigtigt, som Andersen udtalte, at Flertallet — det store Flertal i Forbindelse med Mindretalsgruppen, undertiden udgør de ellers et samlet Flertal — vil afvise dette Lovforslag. Det staar klart i Indstillingerne, at baade det store Fler-

tal og den lille Gruppe, der bestaar af to Medlemmer, vil afvise Forslaget.

Dermed ser vi, at Flertallet her i Salen nu slutter sig op blandt Huslejelovforslagets Fjender. Borgerne ved, hvem det er og i hvilket Selskab de slutter op; det er sammen med de Grundejere, til hvem de konservative gennem deres Formand i København, Overretssagfører Becker, for faa Dage siden paa et Møde, hvor man knap kunde faa Ørenlyd, sagde, at det var Grundejerne, der paa Bolignøden havde tjent Millioner og atter Millioner af Kroner.

Hele den Stilling, som Flertallet her i Salen tager til dette Lovforslag, er i Virkeligheden altsaa et Forsøg paa at holde sig blandt dette Lovforslags Fjender, blandt dem, som ønsker at sabotere det, som de selv har sagt. Borgerne vil vide det og vil vide, hvem det er!

Toldberg: Naar M. E. Jensen siger, at vi melder os som Fjender af Huslejelovforslaget, siger jeg: Ja, det gør vi, men samtidig siger vi, at vi vil være villige til at anbefale den nuværende Huslejelovs Forlængelse, og der staar vi med enstemmig Tilslutning fra Nævnene om, at den nugældende Huslejelov i alt væsentligt har virket tilfredsstillende.

Grønbech: Andersen maa formodentlig have overhørt, at jeg sagde, at en Del af de Bemærkninger, som Andersen og Toldberg havde fremsat, kunde jeg tiltræde — ikke dem allesammen; bl. a. kunde jeg, som jeg ogsaa fremhævede, ikke tiltræde Udtalelsen om, at den nuværende Boliglov skulde forlænges paa et længere Aaremaal, og at Lejerne skulde have Ret til at føle sig mere trygge end Ejerne. Disse to Udtalelser kan jeg stadig ikke tiltræde.

Det af Grønbech stillede Forslag om, at Huslejelovgivningen ikke bør søges forlænget, forkastedes med 11 Stemmer imod 1; 3 Medlemmer stemte ikke.

Det af Flertallet fremsatte Forslag angaaende Svar til Gjentofte Kommunes Huslejerforening vedtoges derpaa med 9 Stemmer mod 5; 1 Medlem stemte ikke.

2. **Regulering af Vejsvinget paa Gladsaxevej udfor Vandværket i Søborg.** (T. F. 4675—1924).

Lauritz Pedersen: Der har været rettet Henvendelse til os fra Gladsaxe Kommune om, hvorvidt vi troede, at Gjentofte Kommune vilde være villig til at deltage i Udgifterne ved en

Forbedring af Vejforholdene paa Gladsaxevej udfor Vandværket i Søborg, altsaa ved Grænsen mellem Gladsaxe og Gjentofte Kommune.

Teknisk Udvalg har beset Vejen, men inden vi svarede, at vi vilde forelægge Sagen for Kommunalbestyrelsen, vilde vi have en fuldstændig Plan over de Forandringer, som Gladsaxe Kommune ønskede for en Udvidelse af Vejen.

En saadan Plan har vi nu faaet med Opfordring til at deltage i Udgifterne, og vi mener ikke, at Gjentofte Kommune bør undslaa sig ved at deltage i disse Udgifter.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille til Kommunalbestyrelsen at tiltræde det fra Gladsaxe Kommuneingeniør fremsatte Forslag til Vejordning, idet Gjentofte Kommune tilbyder at betale Halvdelen af de ved Ekspropriationen af Areal fra Grænseejendommen Matr. Nr. 20e af Vangede foranledigede Omkostninger samt Omkostningerne ved selve Vejanlægget for den Dels Vedkommende, som ligger her i Kommunen. Omkostningerne anslaas for vor Kommunes Vedkommende til ialt ca. 1,000 Kr. foruden Andelen af Ekspropriationsomkostningerne.

Ekspropriationen omfatter ca. 150 m², saa det kan ikke blive noget stort Beløb, det kommer til at dreje sig om.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

3. **2den Behandling af Forslag til Budget for Gjentofte Kommune for Finansaaret 1925—26.** (Ø. 188—1924. 1ste Behandling skete i off. Møde den 16. December 1924).

Formanden: Der er til denne Behandling af Budgetforslaget stillet forskellige Ændringsforslag; disse har været Genstand for Overvejelse i Økonomiudvalget, og Indstillingerne fra dette, hvad enten de har været enstemmige, eller Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, blev sammen med de stillede Ændringsforslag udsendt til Raadets Medlemmer i Lørdags sammen med Dagsordenen.

Jeg skal tillade mig at sætte under Behandling først de Ændringsforslag, der er stillet af den socialdemokratiske Valggruppe, samt Økonomiudvalgets Bemærkninger dertil:

Bilag 10. Fattigvæsenet:

Lejeindtægten i Husvildeboligerne nedsættes med 10 pCt. Forslaget vil medføre en forøget Udgift paa ca. 13,000 Kr.

Bilag 15. Vejvæsenet:

B. Der opføres et nyt Punkt c: Bidrag fra Grundejerne i Henhold til Vejvedtægtens § 3. Udgifter i Anledning af Brolægning eller Lagbelægning med særligt Materiale . . . . . 20,000 Kr.

Den opførte Værdi for Heste og Materiel (uden Stalde), 54,966,55 Kr. nedskrives til den virkelige Værdi for disse pr. 1. April 1925.

Bilag 21. Administrationen:

Af Summen 164,212,82 Kr. overføres til de forskellige under teknisk Forvaltning henhørende Bilag 80,000 Kr., saaledes at der ialt overføres 127,050,00 Kr.

Bilag 24. Henlæggelse til Pensionsfonden:

A. 1. 2. og 3. Henlæggelse vedrørende teknisk Forvaltning, ialt Kr. 28,980,88 fordeles og overføres paa de respektive Bilag 15, 16, 18, 19, 31, 38 o. s. v.

Bilag 29. Folkebadeanstalter:

Billetpriserne for Badeanstalterne i Hellerup, Solhjem og Skovshoved nedsættes med 20 pCt., som Følge deraf forhøjes Summen 16,900 Kr. til 19,600 Kr.

Bilag 14. Undervisningsmidler og Inventar:

Der tilføjes under Ltr. d. Læsestuer

2. Maglegaardsskolen	500 Kr.	samt nyt
Ltr. e. Kunst i Skolerne	1,000	-

Under „andre Udgifter":

Ltr. t. 1. Tilskud til Lønninger for Lærere ved Underskolen (12,000 Kr.) udgaar.

Angaaende disse Ændringsforslag indstiller Økonomiudvalget følgende:

ad Bilag 10. Et Flertal af Økonomiudvalget (Parkov, Toldberg, Næsted og Lauritz Pedersen) kan ikke tiltræde dette Forslag. Et Mindretal (Christensen og Houborg) anbefaler Forslaget.

ad Bilag 15. B. Et Flertal af Økonomiudvalget kan ikke tiltræde Ændringsforslaget; et Mindretal (Christensen og Houborg) anbefaler det.

Med Hensyn til Ændringsforslaget om Nedskrivning af Værdien af Kørselsafdelingens Heste og Mate-

riel stiller et Flertal af Økonomiudvalget følgende Underændringsforslag under Hensyn til, at Kommunens Lastautomobiler nu er fuldt afskrevne og derfor ikke er opførte i Kommunens Status, medens de dog endnu har en betydelig Værdi:

I Anmærkningen til Kørselsafdelingen tilføjes i 4. Linie efter „Materiel" Ordet „Automobiler".

Flertallet af Økonomiudvalget kan derfor ikke gaa med til nogen Nedskrivning af de i Status opførte Beløb paa tilsammen 54,966,55 Kr., der, naar Automobilerne medregnes, ikke kan siges at være for høje.

Et Mindretal (Christensen og Houborg) anbefaler det fremsatte Ændringsforslag.

ad Bilag 21 og 24. Et Flertal af Økonomiudvalget kan ikke tiltræde Ændringsforslagene, dels fordi Forslagene kun omfatter en enkelt Forvaltningsgren, dels fordi de opførte Beløb er skønsmæssige og saaledes næppe nøjagtigt beregnede, men indstiller, at det fremdragne Spørgsmaal for samtlige Forvaltningsgrenes Vedkommende tages op til Overvejelse inden næste Budgetlægning.

Et Mindretal (Christensen og Houborg) anbefaler Forslagene.

ad Bilag 29 og 14. Et Flertal af Økonomiudvalget kan ikke tiltræde Forslagene, et Mindretal (Christensen og Houborg) anbefaler dem.

Christensen: Vi har tilladt os — som jeg allerede bebudede ved 1ste Behandling af Budgetforslaget — at stille Ændringsforslag til Bilag 10 om, at Lejeindtægten af Husvildeboligerne nedsættes med 10 pCt. Disse Husvildeafdelinger giver i Forvejen Underskud, og dette Underskud vil selvfølgelig blive forøget, hvis vort Ændringsforslag vedtages. Forholdet er det, at de Lejligheder, Kommunen raader over i sine Husvildeafdelinger, holdes oppe i saa høj en Pris, at det er umuligt for de Mennesker, som skal bo der, at betale disse Lejer, saa en Del af det Beløb, der staar opført paa Budgettet som Indtægt af disse Boliger, kommer slet ikke ind. Men det bliver ikke derved alene, thi de paagældende, som ikke kan betale, faar Huslejen afskrevet som Fattighjælp, hvorved de synker til, hvad jeg vil kalde Mennesker med 2den Klasses Stempel. Jeg sagde det samme ved Sagens 1ste Behandling: Det er et Skraaplan, vi kommer ind paa. Thi naar først Folk er kommet saa vidt, at de faar Fattighjælp, bliver de nemt sløve og ligegyldige, de har mistet deres borgerlige Rettigheder, og om de saa tager yderligere Hjælp af Kommunen, spiller ingen Rolle.

Det stillede Ændringsforslag vil medføre en forøget Udgift af ca. 13,000 Kr., men jeg tror til Gengæld, at vi vil spare en Del af de Udgifter, der er opført paa Bilag 10, A, a, 3, hvor der staar: Huslejehjælp 8,000 Kr., og jeg anbefaler derfor paa det bedste vort Forslag til Vedtagelse.

Fru Lehmberg: Jeg kan ikke tiltræde dette Ændringsforslag, og jeg tror heller ikke, at Flertallet indenfor Forsørgelsesudvalget kan tiltræde det. Det er jo et Spørgsmaal, vi har drøftet Gang paa Gang og jeg kan ikke indse, at Kommunen kan eller skal foretage denne Nedsættelse af Lejerne.

Kommunen har hidtil haft meget store Tab paa sine Boligopførelser, først ved de store Nedskrivninger, der er foretaget paa Ejendommene, dernæst ved, at Husejendommene knapt betaler sig. Christensen mener, at vi vilde spare mange Mennesker for at komme under Fattigvæsenet, dersom vi satte Huslejerne ned. Jeg maa sige, at dèr er Christensens og mit Syn ganske forskellige; jeg er overbevist om, at det hverken vilde gøre fra eller til, om vi satte Huslejen ned med for Eks. 10 pCt. Folk vil ikke betale alligevel. En stor Del af de Mennesker, som ikke svarer deres Leje, bor i Barakkerne, ja, jeg kan godt sige, at det er meget faa af dem, der bor der, som svarer Husleje; de betaler 20—25 Kr. om Maaneden. Og yderligere er der en Del, som heller ikke svarer Husleje, dem har vi nu fordelt paa de to Gaarde, Kommunen ejer; der maa de dele Lejlighed to og to Familier. Blandt dem, der ikke betaler, har vi Folk i faste Stillinger; der er saaledes Jernbanemænd, som sidder med deres faste maanedlige Indtægt, men de siger — og de undser sig ikke for at sige det højt og lydt —: Vi vil ikke betale Husleje; vi bor i Kommunens Huse, saa er der ingen Grund til at betale. Naar Folk ræsonnerer saaledes, synes jeg ikke, der er den fjerneste Grund til at nedsætte deres Lejeafgift. Hvis saa endda man kunde sige, at Huslejerne var for høje! men det er de ikke, de er i Virkeligheden for lave. Der er ingen som kan konkurrere med Gjentofte Kommune paa dette Omraade. I Tilfælde af, at private Folk vilde opføre Lejligheder, kunde de slet ikke klare sig ved at tage, hvad vi forlanger i Leje, og hvis vi nu yderligere satte Lejen ned, vilde det være det samme som at standse alt privat Byggeri i Henseende til smaa Lejligheder; ingen vilde kunne leje deres Lejligheder ud til saa lave Priser, og Følgen vilde være, at Folk gik til Kommunen — der kunde de bo mere end billigt!!

Paa Flertallets Vegne vil jeg anbefale, at vi bliver staaende

ved den Leje, der gælder i Øjeblikket; den kan absolut ikke sættes ned.

Blichfeld: Det forekommer mig, at vi ogsaa maa tage Hensyn til, at de Mennesker, som bor i Kommunens Husvildeafdelinger, jo ikke frivilligt har søgt Lejlighed der, men at Nødstilstanden paa dette Omraade har tvunget dem dertil, og Kommunen har i Henhold til Fattiglovens § 66 Pligt til at skaffe dem Lejlighed til den paa Egnen gængse Leje, et Punkt i Fattigloven, vi altid bliver uenige om. Med det Syn, vi Socialdemokrater har paa denne Sag, kan vi ikke indrømme, at Kommunens Huslejer svarer til „den paa Egnen gængse Leje". Vi holder paa det, vi anser for ligesaa rigtigt, og som i hvert Fald viser mere menneskelig Forstaaelse af de paagældende Menneskers Kaar og hele Forhold, end det Syn derpaa og den Opfattelse deraf, som gør sig gældende fra anden Side indenfor Kommunalbestyrelsen, og i Overensstemmelse med dette vort Syn har vi altsaa stillet Forslag om, at Huslejerne nedsættes med 10 pCt.

Det er ikke utroligt, at Regnskaberne kan vise, at Kommunen ved at opføre disse Boliger for de Husvilde maaske har haft et eller andet økonomisk Tab. Dette Tab maa man imidlertid ikke i en Kommune som Gjentofte Kommune, der hele Landet over regnes for en velstillet Kommune, stille op mod de Tab, som de Mennesker, det gaar ud over, lider ved Tabet af deres borgerlige Rettigheder, idet de, fordi det er dem komplet umuligt at svare disse høje Beløb, kastes over paa Fattigvæsenet.

Det er heller ikke utroligt, at der blandt Kommunens Beboere kan være visse, der maa betragtes som mindre heldige, som mindre gode Samfundsborgere, idet de ikke opfylder deres Forpligtelser. Det skal vi være de sidste til at benægte, men at lægge dette Syn an som Reglen for sin Opfattelse af de Mennesker, der bor i Kommunens Ejendomme, vil jeg ikke være med til.

De Mennesker, vi sigter til ved vort Forslag, er dem, som har den bedste Vilje til at betale, men som absolut ikke formaar at svare disse høje Lejer, i nogle Tilfælde paa Grund af lange Arbejdsløshedsperioder, i andre Tilfælde paa Grund af Sygdom eller andre Forhold, og som under almindelige Boligforhold ikke vilde komme til at lide, hvad de nu maa lide ved at bo i Kommunens Huse. Det er dem, der er Tale om, men dem kan man ikke stille op ved Siden af de enkelte, som siger: Vi vil ikke betale, fordi vi bor i Kommunens Huse. Det er dog heldigvis kun faa, som siger saadan, men vi fra vor Side har aldeles intet

tilovers for dem, der ræsonnerer saaledes, og det er som sagt heller ikke deres Sag, jeg taler i Øjeblikket. Jeg tænker paa dem, der i Kommunens Huse er kommet til at bo dyrere, end de under normale Forhold vilde bo, og som faktisk ikke formaar at skaffe disse høje Afgifter; det er dem, vi vil hjælpe ved vort Ændringsforslag; jeg ser ingen Anledning til at de foruden de ulykkelige Forhold, de iøvrigt skal leve under, skal styrtes i yderligere Ulykke ved Tabet af deres borgerlige Rettigheder, fordi de bor under Forhold, som de i normale Tider ikke vilde komme ind under. Jeg anbefaler varmt, at man fra Flertallets Side yder os den ringe Hjælp til de Mennesker, her er Tale om. Vi har foreslaaet en Nedsættelse med 10 pCt., den rige og velhavende Kommune, som Gjentofte Kommune jo er, kunde ikke lide noget Tab ved at række de Mennesker, her er Tale om, denne hjælpende Haand.

Det ad Bilag 10 stillede Ændringsforslag forkastedes med 10 Stemmer mod 5.

M. E. Jensen: En Del af de principielle Forslag vi har stillet, er Forslag, som vi stillede sidste Aar og enten fik forkastet eller tog tilbage, og som vi derfor møder frem med igen i Aar, fordi de er principielle.

Det gælder bl. a. ogsaa det Forslag, vi har stillet til Bilag 15 vedrørende Bidrag fra Grundejerne; det er iøvrigt ikke det eneste af de Forslag, som den socialdemokratiske Gruppe har stillet i Aar, som vedrører Grundejerne.

Dette Ændringsforslag staar, som jeg gjorde opmærksom paa i Fjor, i Forhold til Vejvedtægtens § 3; i Henhold dertil er man berettiget til at kræve afholdt indtil Halvdelen af disse meget store Udgifter til Lagbelægning med særligt Materiale af de paagældende Grundejere, som jo faar Gevinst ved denne Foranstaltning. Der har da ogsaa været Enighed i teknisk Udvalg ikke om, at man altid vilde anvende denne Paragraf i Vedtægten, eller om, at man vilde anvende den i lige høj Grad, men der har været Enighed om eller dog været Ørenlyd for, at denne Vejvedtægts § 3, som blev vedtaget, medens Tømrermester Grumstrup sad i Sogneraadet, maatte anvendes i visse Tilfælde. Naar der paa det foreliggende Budget er opført et Beløb af 220,000 Kr. i dette Øjemed, hvoraf i Virkeligheden Halvdelen, eller over 100,000 Kr. i Henhold til Vejvedtægten kunde lægges over paa Grundejerne, synes jeg, det er meget rimeligt, naar vi har opført

en saa beskeden Post som 20,000 Kr. paa Budgettet. Og det betyder jo ikke engang, at den vil blive opkrævet med det hele Beløb, idet der i hvert enkelt Tilfælde skal tages Bestemmelse om, hvorvidt man vil bringe Vejvedtægtens § 3 i Anvendelse ved det paagældende Arbejde, og om hvor stor en Del man i saa Tilfælde skulde tage af de paagældende Grundejere, om man skal nøjes med 10 pCt. eller gaa saa højt, som man ifølge Vejvedtægtens Bestemmelse har Lov til, og opkræve indtil 50 pCt. af Udgiften. Alt dette vil være forskelligt for de forskellige Arbejder, der bliver Tale om i Aarets Løb, ligesom man maa tage Hensyn til hvilken Værdi der tilflyder de paagældende Grundejere som Følge af vedkommende Arbejdes Udførelse.

Vi staar netop overfor forskellige Vejarbejder, hvor jeg mener, der vilde være fuldstændig Enighed om, at det vilde være rimeligt at anvende Vejvedtægtens **§ 3**, og da der ikke er nogen som helst principiel Uenighed om, at den kan anvendes — saavidt mig bekendt mener man ikke indenfor Flertallet, at denne Paragraf helst burde slettes, fordi man alligevel aldrig nogen Sinde vil anvende den — har vi som sagt tilladt os at foreslaa denne lille Post optaget paa Budgettet for at vise, at der gives Tilfælde, hvor det vilde være rimeligt at tage et Bidrag til disse store Udgifter hos Grundejerne, hvem de paagældende Arbejder kommer til Gode — de faar deres Gevinst derved.

Iøvrigt henviser jeg til den udførlige Debat om dette Spørgsmaal, som fandt Sted sidste Aar, og jeg anbefaler vort Forslag.

Lauritz Pedersen: Som bekendt fra tidligere Behandlinger af dette Forslag i Kommunalbestyrelsen anser jeg det ikke for retfærdigt at anvende Vejvedtægtens § 3 i Almindelighed; det har jeg sagt, og det har vundet Bifald hos Flertallet af Kommunalbestyrelsen. Dette forhindrer iøvrigt ikke, at der kan være — og det er vist det, M. E. Jensen sigter til, det har vi talt om i teknisk Udvalg — specielle Tilfælde, hvor det kunde være rimeligt, at man anvendte Vejvedtægtens § 3, men saadanne Spørgsmaal maatte saa behandles i hvert enkelt Tilfælde, hvor saadanne Anlæg skulde udføres.

Det er imidlertid paa Budgettet i Aar ikke specificeret, hvor det Beløb paa 220,000 Kr. som er opført til Lagbelægning med særligt Materiale, skal anvendes; det plejer paa tidligere Budgetter at være specificeret, det har vi som sagt ikke gjort i Aar af den Grund, jeg nævnte ved 1ste Behandling af Budgettet. Derfor kan vi efter min Mening heller ikke optage et Beløb som Refusion fra Grundejerne; selv om der er Mulighed for, at vi til den

Tid, da vi her i Kommunalbestyrelsen fra teknisk Udvalgs Side stiller Forslag om, hvor disse Beløb skal anvendes, mener det kunde være rimeligt at stille Forslag om, at en Del af Beløbet skulde erstattes af Grundejerne, mener vi, da vi ikke i Øjeblikket ved noget om, paa hvilke Veje Beløbet skal anvendes, at det vilde være urigtigt allerede nu at budgettere et Beløb, der skulde indkomme som Refusion fra de paagældende Grundejere.

Og dette saameget mere, som dette Beløb af 220,000 Kr., som vi har budgetteret som Kommunens Udgift til Lagbelægning med særligt Materiale, jo netop er motiveret af denne Størrelse, fordi det svarer til den Bilskat, vi forudsætter vil indkomme i Aaret 1925—26. Hvis det skulde være muligt, hvad jeg forresten betvivler, men jeg tør ikke benægte det, at teknisk Udvalg vil fremkomme med Forslag om Bevilling til Belægning med særligt Materiale og samtidig stille Forslag om Refusion af en Del af Udgiften fra Grundejerne, vilde det medføre, at vi maatte foreslaa et større Areal belagt med særligt Materiale, saa Kommunens Udgift dertil ialt vilde blive 220,000 Kr. som det staar her paa Bilag 15. Thi hvis vi følger Socialdemokraternes Forslag, vilde Kommunens budgetterede Udgift til Lagbelægning kun blive 220,000 Kr. ÷ de 20,000 Kr. som skulde trækkes fra, eller ialt 200,000 Kr. Det strider imidlertid imod det Princip, som vi ønsker at handle efter: nemlig at budgettere det samme Beløb, som Bilskatten skulde indbringe. Dette er den budgetmæssige Grund, hvorfor jeg ikke kan tilraade at følge Socialdemokraternes Forslag, men der er ogsaa andre Grunde, bl. a. den reelle Grund, at jeg betvivler, at vi fra teknisk Udvalgs Side vil stille Forslag om at faa noget af denne Udgift refunderet af Grundejerne. Altsaa, baade af formelle og af reelle Grunde anbefaler jeg paa et Flertals Vegne indenfor Økonomiudvalget, at man forkaster det stillede Ændringsforslag.

M. E. Jensen: Jeg tvivler ogsaa om, at der vil komme Forslag frem om at anvende Vejvedtægtens § 3 overfor Grundejerne, som vi er berettiget til. Jeg tror gerne, at Flertallet vedblivende vil finde det rigtigt, at disse 100,000 Kr. i dette Øjemed, som rettelig burde bæres af dem, der tildels har Gavn deraf, fremtidig bæres af Kommunens almindelige Skatteydere, paa de personlige Skatter, i Stedet for at bæres der, hvor de skulde bæres.

Jeg kan heller ikke se, at det er rigtigt, som den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) anfører med Hensyn til Bilskattens Beløb. Det har ingenlunde været Hen-

sigten med Billoven og Skattens Anvendelse, at den udelukkende skal bruges til denne Post, Lauritz Pedersen omtaler, paa 220,000 Kr. Vi har mange andre Udgifter paa Vejvæsenets Budget, som løber op til betydelige Summer, til Hundrede Tusind Kroner, som vi er berettiget til at anvende Skatten til. Vi foretager mange Vejarbejder, som vi havde Lov til at anvende Bilskatten til, og det er jo ingenlunde saaledes, at vi ikke kan lave flere Arbejder end dem, vi har Lov til at bruge Bilskatten til; det gør vi da ogsaa i høj Grad. Der er aldeles ingen Sammenhæng mellem Bilskatten og dette specielle Arbejde, Lauritz Pedersen hentyder til, Lagbelægning med særligt Materiale.

Jeg skal iøvrigt ikke forlænge Diskussionen. Flertallet har taget Standpunkt, og jeg er klar over, at vort Ændringsforslag bliver stemt ned. Men jeg fastholder, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor det vilde være rimeligt at bringe § 3 i Anvendelse, og derfor synes jeg, det vilde være rigtigt at opføre dette lille Beløb paa Budgettet; det er kun ringe i Forhold til den store Sum af 220,000 Kr., der er projekteret som Udgift. Det er knap 10 pCt. vi foreslaar paalignet Grundejerne, medens Kommunen efter Vejvedtægten har Ret til at paaligne dem indtil 50 pCt. Som man vil se, er det et yderst beskedent Beløb, vi foreslaar optaget paa Budgettet; jeg er ikke i Tvivl om, at der vil komme til at foreligge Tilfælde, hvor det vilde være ganske meningsløst ikke at anvende Vejvedtægtens § 3.

Lauritz Pedersen: Det maa bero paa en Huskefejl hos M. E. Jensen, naar han siger, at Beløbet paa 220,000 Kr. ikke staar i Forbindelse med Bilskatten. Dette Beløb er netop fastsat under Hensyn til, at vi forventer, at Bilskatten vil beløbe sig dertil i det Aar, der kommer; det er saaledes et ganske specielt Tal. Vi opførte 220,000 Kr. til Lagbelægning med særligt Materiale, fordi vi havde budgetteret Bilskatten til dette Beløb. Hvis vi havde villet budgettere 20,000 Kr. som Indtægt fra Grundejerne, havde vi efter det Princip, vi bruger i teknisk Udvalg, maattet opføre 240,000 Kr. i dette Øjemed, saa Udgiften kunde komme til at svare til Bilskatten + Bidraget fra Grundejerne.

M. E. Jensen: Nej, det er ingen Huskefejl fra min Side, men en Misforstaaelse hos Lauritz Pedersen af det, jeg sagde; jeg synes dog ellers, jeg sagde det tydeligt nok. Det er rigtigt, at Flertallet har anvendt det Princip, at der ikke skal opføres større Udgift til Lagbelægning med særligt Materiale end netop det Beløb, der forventes at indkomme gennem Bilskatten, men det er et Princip, som Flertallet for sit Vedkommende har anlagt,

det er ikke et Princip — og det sagde jeg udtrykkeligt før — der har nogen som helst Hjemmel i Automobilloven; der nævnes ikke i Loven, at Bilskatten kun maa anvendes til Lagbelægning med særligt Materiale, vi har en Mængde andre tekniske Arbejder, Vedligeholdelse m. v. end det, der omhandles her paa denne enkelte Post, som man ogsaa godt kunde afholde af Bilskatten.

Lauritz Pedersen: Jeg kan oplyse, at M. E. Jensen kan ikke være uenig med os heri, da han netop har holdt paa, at vi ikke burde sætte dette Beløb til særligt Materiale under Bilskattens Beløb. Det holdt han paa, han vilde have saa meget gjort som muligt, det er hans Princip, og derfor ønskede han ikke dette Beløb sat under Bilskattens Størrelse. Vi er gaaet med dertil, fordi vi ønsker at anvende Bilskatten specielt paa denne Art Arbejde.

Vi er ikke pligtige til at gøre det; det er rigtigt, det ved vi godt indenfor Flertallet, men vi har anlagt den Betragtning, at vi gerne vilde anvende Bilskatten specielt hertil, og det blev i sin Tid meget stærkt anbefalet af M. E. Jensen.

M. E. Jensen: Det er ikke nemt at diskutere med Lauritz Pedersen, for han taler stadig om noget andet. Nu anfører han, at jeg selv har været med til at sige, at dette Beløb skulde være paa Højde med Bilskatten. Ja, det er rigtigt, det har jeg, men af helt andre Grunde; det kommer ikke denne Sag ved. Det, jeg taler om, er, at vi har forskellige Vejudgifter paa vort Vejbudget, Udgifter til Lagbelægning med særligt Materiale 220,000 Kr. + andre Udgifter til Vedligeholdelse, Vejenes Overtjæring, Asfaltbehandling o. s. v. o. s. v., og hertil anvender vi ikke 220,000 Kr., men 280,000 Kr. Disse Udgifter har vi Lov til at tage Dækning for dels gennem Bilskatten, dels gennem Vejvedtægtens § 3 af Grundejerne. Nu tager vi kun Dækning gennem Bilskatten, med 220,000 Kr., medens der ikke er Dækning for Restbeløbet. Derfor har vi stadig Underskud paa denne Konto, og derfor kommer vort beskedne Forslag. Det er ikke saaledes, at der kan forventes fuld Dækning af Bilskatten, der er stadig et Underskud, som de almindelige Skatteydere maa betale.

Volmar Jensen: Dette Beløb af 220,000 Kr., som er opført til Lagbelægning med særligt Materiale, er fremkommet paa den Maade, at vi fik opgivet hvilke Veje der i en nær Fremtid, i et Tidsrum af 10 Aar, skulde behandles med særligt Materiale. Det er ikke noget vilkaarligt Beløb, vi har fastsat; med 200,000 Kr. aarligt vil vi i Løbet af disse 10 Aar faa

lagbelagt med særligt Materiale alle de Veje, som det vil være nødvendigt af Hensyn til Trafikken at foretage denne Foranstaltning paa. Bilskatten er ganske uafhængig deraf.

Det er rigtigt, som M. E. Jensen siger, at der er et større Beløb end disse 220,000 Kr., som ogsaa kunde udredes gennem Bilskatten. Som det nu er stillet op, er Kommunen lige ved at faa alt dette Arbejde udført uden at skulle af med Penge dertil. Hvis vi foruden det Beløb, der kommer ind gennem Bilskatten, tog et yderligere Beløb, for Eks. 50 pCt. af Udgiften til Vejenes første Istandsættelse fra Grundejerne, vilde vi komme til at tjene et større Beløb, end Arbejdet vilde koste Kommunen — det kan aldrig være Meningen.

Det ad Bilag 15, B. stillede Ændringsforslag forkastedes med 10 Stemmer mod 4; 1 Medlem stemte ikke.

M. E. Jensen: Jeg anbefaler vort Forslag om, at den opførte Værdi for Heste og Materiel — uden Stalde — nedskrives til den virkelige Værdi for disse pr. 1. April 1925, under Henvisning til mine Udtalelser derom i Fjor.

Dette er netop et af de Punkter, som viser, hvor forkert Kørselsafdelingens Regnskab er opstillet, og det er en af de Ting, som har bidraget til at fremkalde paa Papiret det talmæssige Underskud, ingenlunde reelle Underskud, som Lauritz Pedersen altid taler om saasnart vi kommer ind paa Kommunens Vognmandsforretning, idet Forholdet ganske simpelt er dette, at Kørselsafdelingen foruden at forrente og amortisere hele Historien paa normal Vis amortiserer langt stærkere baade Stalde og Bygninger end rimeligt er. Det er saa meget mere urimeligt, som disse er fuldt afskrevet, og man derved faar et Overskud — et Overskud, som Flertallet gennem sine Posteringer har skjult rent talmæssigt. Bilerne er afskrevet fuldt ud og afskrevet netop gennem den Indtægt, som Kørselsafdelingen har skaffet. Jeg ser nu, at Flertallet vil begynde forfra igen og lade det forrente en Gang til, altsaa efter at det er forrentet og afskrevet een Gang — det er ganske vidunderligt!

Først forrenter og afskriver man hele Historien, saa man ejer den kvit og frit, og saa siger man: Nu bliver der for stort et Overskud, hvis vi skulde lette Driftsbudgettet for dette Beløb, og saa opfører man det hele een Gang til!

Det er saadanne Manipulationer, som man regnskabsmæssigt kan tænke sig, men man skal have et ganske egenartet Syn paa Tingene for at kunne foreslaa det.

Forholdet her er det simple, at vi har for Tiden 18 Heste, opført til en Værdi af ca. 33,000 Kr., men det er de 18 Heste ikke værd nutildags, og der er ingen Mening i, at de skal forrente og afdrage mere, end de er værd. Derfor har vi foreslaaet — ligesom sidste Aar — at Beløbet nedskrives til den virkelige Værdi, saa der kan blive Orden i Kørselsafdelingens Regnskab og vi faa et nogenlunde tilforladeligt Regnskab.

Lauritz Pedersen: Forholdet er det, at Heste, Materiel og Biler paa et Tidspunkt har staaet til et vist Beløb som Aktiver. Imidlertid har man siden den Tid nedskrevet Bilerne for meget og Hestene og Materiellet for lidt, og jeg tror godt, det er rigtigt, som M. E. Jensen siger, at Heste og Materiel ikke længere har den Værdi, de staar opført til af ca. 54,000 Kr. Det hele bør opføres under eet, og derfor har vi ogsaa fra Økonomiudvalgets Flertals Side foreslaaet, at der i Anmærkningen til Kørselsafdelingen tilføjes efter Ordet „Materiel" Ordet „Automobiler".

Naar det sker, er det Beløb, som staar opført i Anmærkningen paa Budgettet, ca. 76,000 Kr., absolut ikke for meget. Det burde, hvis man vilde gaa rationelt tilværks, være forhøjet noget, men det indlader vi os ikke paa. Flertallet anbefaler, at man tilføjer Ordet „Automobiler"; det er det rigtigste, og det er en Fejl, at vi ikke har gjort det før. Vi er bleven opmærksomme derpaa ved det Ændringsforslag, som er stillet af den socialdemokratiske Gruppe; nu foreslaar vi som sagt, at der raades Bod derpaa Naar vi gør det, vilde det være ganske urigtigt at nedskrive Beløbet yderligere, for Biler, Heste og Materiel har en betydelig højere Værdi end de ca. 54,000 Kr. som i Øjeblikket er opført for Heste og Materiel alene.

M. E. Jensen: Der er ingen Anledning til at nedskrive Hestene paa den Maade; de remonteres af Driftsregnskabet, der er hertil opført 3000 Kr., der er derfor ingen som helst Anledning til at nedskrive Hestene paa denne Maade. Status viser, at dette som saa mange andre af Kommunens Aktiver er blevet for stort, og derfor er der Anledning til at foretage en ekstraordinær Afskrivning i Stedet for stadig at forrente disse store Beløb.

En saadan ekstraordinær Afskrivning havde det været rimeligt at tage paa Hestene forlænge siden, ligesom der paa adskillige andre Aktiver skulde være foretaget Afskrivning for længe siden, Kørselsafdelingen er, som det saa ofte er fremhævet af Flertallet, en Tvangsforanstaltning, som man blev nødt til at etablere paa Grund af Vognmændenes Optræden overfor

Kommunen under Krigens Aar, det havde været mere rimeligt at foretage en ekstraordinær Afskrivning allerede for 4—5 Aar siden i Stedet for at trække rundt med disse høje Tal paa Budgettet i disse Aar. Men herom bliver vi næppe enige. Ikke desto mindre er vort Forslag rigtigt nok. Det vilde være morsomt engang at tage hele Kørselshistorien op til rationel Undersøgelse og se, hvad den egentlig har bragt i Overskud, men det faar vi vel en anden Gang Lejlighed til at vende tilbage til; jeg skal ikke komme ind derpaa nu, men blot anbefale vort Forslag som det mest rationelle.

Lauritz Pedersen: M. E. Jensens Udtalelser nu var kun en Gentagelse af, hvad han sagde, da han første Gang havde Ordet. For mit Vedkommende mener jeg ikke, jeg behøver at gentage, hvad jeg sagde før, Flertallets Forslag er saa decideret rigtigt.

Det af Flertallet af Økonomiudvalget stillede Underændringsforslag med Hensyn til Ansættelsen af Kørselsafdelingens Værdier vedtoges med 10 Stemmer mod 5, hvorefter det af den socialdemokratiske Gruppe stillede Ændringsforslag med Hensyn til denne Post ansaas for bortfaldet.

M. E. Jensen: Med Hensyn til Bilag 21 har vi stillet det samme Ændringsforslag, som vi stillede i Fjor, hvor det fik Tilslutning i Princippet fra alle Sider. Det forekommer os rigtigt at opføre Administrationsudgifterne paa de forskellige Bilag som en Del af Udgiften de Steder, hvor de hører hjemme, saa man til enhver Tid kan se, hvormeget Administrationen koster.

Under Henvisning til mine Udtalelser sidste Aar paa dette Punkt skal jeg anbefale vort Ændringsforslag, der synes mig ganske klart og indlysende rigtigt, og som hævder samme Princip, der følges i alle andre Kommuner, hvor man vil føre et rigtigt Regnskab.

Formanden: Jeg sympatiserer ogsaa med den Tanke, som ligger bagved dette Ændringsforslag, og det er muligt, at man ogsaa burde gaa den Vej; det vilde saa være rationelt ikke alene at behandle teknisk Forvaltning efter disse Regler, men ogsaa alle andre Forvaltningsgrene. Og det er netop en af Aarsagerne til, at vi ikke fra Flertallets Side har kunnet gaa med til dette Ændringsforslag i Aar; en anden Aarsag er den, at vi er blevet gjort opmærksom paa at dette Beløb af 80,000 Kr. er altfor

skønsmæssigt ansat. Det er muligt, at Beløbet ikke engang er det halve. Det forekommer derfor Flertallet af Udvalget rimeligt, at man tager hele dette Problem op til Overvejelse — det er ikke lykkedes os at klare Spørgsmaalet til denne Budgetbehandling — saa er det muligt, at vore Overvejelser kan sætte Frugt i et Forslag til næste Budgetbehandling; helt sikker derpaa er jeg ikke, men jeg har ikke noget imod, at Spørgsmaalet kommer under Overvejelse. Den foreslaaede Ordning kan nemlig medføre, at det bliver vanskeligt at overse, hvorledes de forskellige Udgifter i Virkeligheden er; det kan rumme en Fare for visse Tilsløringer, som man i hvert Fald undgaar ved den nuværende Opstilling. Men som sagt, Ændringsforslaget gøres til Genstand for Overvejelse saa betids — det bliver i den kommende Kommunalbestyrelse — at der kan være truffet Afgørelse derom henad den Tid, da Budgetforslaget for 1926—27 skal lægges, saa man er klar over, om man vil følge den her foreslaaede Opstilling eller blive ved den nuværende.

M. E. Jensen: Det er rart hvert Aar at høre de samme Ord: Der er megen Sympati for Ens Forslag, det vil være betimeligt at overveje det sammen med andre Spørgsmaal o. s. v. Det hører vi som sagt hvert Aar, men der sker ikke noget. Overvejelserne — hvis de foretages — fører ikke til noget, skønt man mener, det er et godt Forslag, der er stillet. Det er kun en ringe Trøst, at maaske den ny Kommunalbestyrelse vil overveje disse forskellige Forslag, som vi burde have overvejet i det forløbne Aar.

Jeg maa beklage, at det ikke er lykkedes Flertallet at faa tilendebragt disse Overvejelser i det Aar, der nu er gaaet; jeg maa i høj Grad beklage det, jeg synes dog ikke, at Spørgsmaalet er saa indviklet.

Nu siger den højtærede Formand, at den af os foreslaaede Fremgangsmaade kan rumme visse Tilsløringer. Jeg tror ikke, der er nogen Fare i saa Henseende. De Regnskabskommissioner, der har været nedsat i København, udtaler sig derfor, Frederiksberg Kommune stiller sit Budget op paa denne Maade, og de største Regnskabseksperter hylder de Principper, som vort Forslag er Udtryk for. Der er jo intet i Vejen for, at man kunde beholde Bilag 21 som en Slags Fortegnelse over, hvad Kommunens Administration koster i sin Helhed, men de enkelte Beløb bør føres over paa de forskellige Bilag.

Den højtærede Formand mener yderligere, at Beløbet, 80,000 Kr., ikke skulde være rigtigt. Det er muligt; jeg sidder ikke

inde med den Viden, der er nødvendig for at opgive det nøjagtige Tal, og jeg har ikke Anledning til at bede Embedsmændene, Administrationen, om at gaa i Gang med de rigtige Udregninger. Jeg maa dog tilføje, at det er ikke paa ganske løst Grundlag, vi har nævnet 80,000 Kr., det er ikke helt hen i Vejret, men med Assistance fra Bogholderiets Side i Fjor, saa Tallet skulde dog være nogenlunde rimeligt.

Jeg synes, der kunde have været Anledning til, siden man nu sympatiserer saa stærkt med denne Tanke, at lade Administrationen foretage de fornødne Arbejder i Aarets Løb, saa man havde kendt det nøjagtige Tal; det er ikke sket. Af Sympati kan man ikke leve, og det bliver de gode Forslag heller ikke til Virkelighed af. Jeg kan ikke se, der vilde ske nogen Skade ved dette Forslags Vedtagelse; naar det er fremkommet, er det netop som Illustration til, at vore Virksomheder i Virkeligheden giver Underskud, ikke bærer sig selv, som det for enkeltes Vedkommende opgøres fra Flertallets Side.

Det er selvfølgelig vor Mening, at denne Tanke skulde føres videre paa de andre Budgetter, men det er noget vanskeligt for en enkelt Mand at pille alle Beløbene ud vedrørende de forskellige Bilag; for teknisk Forvaltnings Vedkommende har det været forholdsvis let. Men jeg siger: Lad os nu tage den Bid, her er Tale om, saa er vi det Skridt videre i den rigtige Retning, og saa kan vi fortsætte Overvejelserne og Arbejdet i det kommende Aar, og lad os da haabe, at der til næste Aars Budgetlægning fra Flertallets Side maa foreligge videregaaende Forslag i denne Retning, saa denne Opstillingsmaade kan blive gældende for alle Kommunens enkelte Bilag.

Formanden: Jeg tror, der er fuldkommen Orden i Kommunens Regnskab. Jeg skal iøvrigt ikke gentage, hvad jeg sagde før, det er der ikke Anledning til. Jeg gør opmærksom paa, at der indenfor Økonomiudvalgets Flertal og ogsaa blandt Medlemmer udenfor dette Udvalg er nogen Tvivl om, hvorvidt en saadan ændret Postering ikke kunde gaa ud over Overskueligheden — det er muligt.

Det stillede Ændringsforslag ad Bilag 21 forkastedes med 8 Stemmer mod 5; 2 Medlemmer stemte ikke.

M. E. Jensen: Angaaende vort Ændringsforslag til Bilag 24, Henlæggelse til Pensionsfonden, kan jeg gan-

ske henvise til de meget udførlige Bemærkninger derom i Fjor. Det er klart, at Værker, hvis Regnskaber stilles op paa denne Maade, hvorefter de ikke bærer Lønninger eller Pensioner i Modsætning til andre Værker, som bærer disse Udgifter selv, for Eks. Gasværket, ikke har deres Regnskab rigtigt opstillet; vort Forslag tilsigter at foranledige en rigtig Opstilling.

Iøvrigt ønsker vi selvfølgelig gerne at komme videre med de andre Bilag, men som jeg nævnede før for Lønningernes Vedkommende, anfører jeg ogsaa her, at Enkeltmand kan ikke udarbejde disse Posteringer; at det vilde være rigtigt saa vidt muligt at føre disse Beløb over paa de enkelte Bilag, er givet. Det spiller navnlig en Rolle for de forskellige Værker og Væsener, Kommunen driver, for Eks. Vandværket, Kørselsafdelingen m. v., idet en saadan Opstilling vil give et virkeligt Overblik over, hvorledes den paagældende Virksomhed bærer sig.

Formanden: De Udtalelser, jeg nylig fremsatte vedrørende Bilag 21, gælder ogsaa Bilag 24; jeg skal derfor ikke gentage dem.

Volmar Jensen: Det kan være ganske korrekt at overføre Pensionsudgiften til de enkelte Bilag, idet Pensionen er en Del af den Løn, som betales for ydet Arbejde, og derfor kan jeg gaa med til dette Forslag, dog paa Betingelse af — hvad ogsaa den højtærede Formand var inde paa — at Ordningen kommer til at gælde alle de under Kommunen omtalte Virksomheder. Jeg kan ikke tro, det skulde være saa stor en Historie, at det ikke skulde kunne lade sig gøre paa dette Tidspunkt. Dette Spørgsmaal behøver ikke nærmere Overvejelse; det ligger saa lige til at afgøre det paa den Maade.

Jeg stiller det Underændringsforslag, at Vedtagelsen af det af Socialdemokraterne stillede Ændringsforslag kommer til at gælde samtlige Bilag.

Formanden: Jeg tror ikke, det er muligt at foretage denne Opstilling i Aar. Det er 2den Behandling af Budgetforslaget, vi foretager, og jeg synes ikke, at man paa nærværende Tidspunkt kan stille Ændringsforslag til Budgettet. Det forekommer mig, at saadanne Ændringsforslag maatte have foreligget tidligere, for at baade Økonomiudvalget og ogsaa nu i Aften Kommunalbestyrelsens øvrige Medlemmer kunde være gjort bekendt dermed. Vi skal i Aften vedtage den endelige Affattelse af Budgettet; jeg tror derfor ikke, det er muligt at foretage den Ændring i Posteringerne, som Volmar Jensen ønsker.

Dersom det er den rigtige Vej at gaa, vil det ikke møde Mod-

stand, saa vil Forslag derom komme frem næste Aar paa samme Maade som for Bilag 21's Vedkommende.

Volmar Jensen: Det forbavser mig at høre, at man ikke kan stille Forslag eller rettere Underændringsforslag til Budgettet. Vi har jo kun kunnet stille Ændringsforslag til Budgetforslaget, som det blev forelagt.

Hvis jeg vilde fremkomme med helt nye Forslag, kunde jeg forstaa, at det vilde volde Vanskeligheder, men at man stiller et Underændringsforslag, hvorved Ændringsforslaget blot kommer til at omfatte noget mere af samme Art, kan jeg ikke tro, kan volde saa megen Vanskelighed.

Formanden: Ændringsforslagene til Budgetforslaget blev indkaldt til 3. Januar 1925; de blev behandlet i Økonomiudvalgets Møde den 5. Januar, og paa Økonomiudvalgets Foranledning er der stillet visse Underændringsforslag, og alt dette foreligger til Behandling i Aften.

Nu paa dette Stadium at komme med nye Forslag eller Underændringsforslag — naturligvis er det en meget formildende Omstændighed, at Underændringsforslaget gaar i samme Retning som Ændringsforslaget, hvortil det er stillet — maa jeg dog formene, vil volde Vanskelighed. Jeg anser det endog for ganske udelukket, at alle disse Tal kan regnes ud saa betids, at de kan naa at blive indført i Budgettet.

Volmar Jensen: Jeg fastholder mit Underændringsforslag. Jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at der har været indkaldt Ændringsforslag til Budgettet til en vis Dag, skulde afskære Medlemmer, som ikke har kendt de indsendte Ændringsforslag, fra at stille Underændringsforslag til de stillede Ændringsforslag. Vi har kun kendt disse Ændringsforslag i 2 Dage og har ikke haft Lejlighed til at stille Ændringsforslag dertil igen; vi maa derfor kunne fremkomme med vore Underændringsforslag ved Behandlingen af Sagen i Aften.

Formanden: Ja, saafremt man anser det for gørligt at efterkomme dem, hvis de vedtages; det er det, jeg nærer Betænkelighed ved i dette Tilfælde.

Christensen: Volmar Jensen har Ret efter min Mening, han har først faaet disse Ændringsforslag tilsendt efter de var behandlet i Økonomiudvalget, først nu har han set dem paa Dagsordenen. Det har derfor været ham aldeles umuligt at stille Underændringsforslag til de stillede Ændringsforslag; han kendte dem ikke, før Tiden for Indsendelse af Ændringsforslag til Budgetforslaget var udløbet. Det forekommer mig derfor, at

han maa have Ret til i Aften at stille de Underændringsforslag, som han har været afskaaret fra at stille til de foreliggende Ændringsforslag.

Engelstoft-Schmidt: Den af den socialdemokratiske Gruppe foreslaaede Ændring i Regnskabsførelsen har min fulde Sympati, og jeg kan ikke se, hvad der skulde kunne forhindre os i at følge Volmar Jensens Forslag, der i Realiteten slet ikke kan indvirke paa Budgettet, idet det jo kun omfatter Posteringer. Hovedresultatet bliver det samme. Jeg kan derfor godt tiltræde Volmar Jensens Underændringsforslag, og jeg kunde ønske, at vi med Hensyn til Bilag 21 havde truffet en lignende Afgørelse, saa ogsaa Lønningerne var blevet overført til de enkelte Bilag.

Formanden: Den foreslaaede Opstillingsmaade forandrer ikke Beløbene, det er givet, men om de kan fordeles paa rette Maade, skal jeg ikke i Øjeblikket kunne sige. Maaske Bogholderen kan udtale sig derom.

Kommunebogholderen (Elmer): I Almindelighed maa jeg beklage en saadan Ordning; det forrykker i nogen Grad Oversigten over de forskellige Bilag, hvis man lægger Pensionsfondens Beløb over paa de enkelte Administrationsgrene. Man taber let Oversigten over, hvor meget man henlægger til Pensionsfonden, men at det kan gøres, at man kan pille Beløbene ud og overføre dem, er klart; det kan man selvfølgelig.

Jeg ved ikke, om jeg maa foreslaa, at man anfører disse Oplysninger i Noter under de forskellige Bilag. Man beholder derved den samlede Udgift, som Pensionsfonden hvert Aar kræver, paa et enkelt Bilag, og man har til Stadighed Overskueligheden over Beløbets Størrelse.

Volmar Jensen: Jeg kan ikke se, at det regnskabsmæssigt skulde være saa vanskeligt, og navnlig kan jeg ikke forstaa, at man skulde tabe Oversigten ved den her foreslaaede Ordning. Iøvrigt er der ikke noget i Vejen for, at man beholder Hovedposten og overfører Beløbene som Versurposter; der er mange saadanne Versurposter paa Budgettet, det kunde man ogsaa have her.

Jeg er ikke sikker paa, det vil være heldigt med disse mange Fodnoter, det vil ikke give noget klart Billede af Forholdet; jeg synes, det er bedre, at man ligefrem overfører Beløbet til vedkommende Bilag. Saadanne Overførsler kender vi fra teknisk Udvalg for Eks. Naar teknisk Forvaltning har projekteret et Arbejde for en anden Forvaltningsgren, overføres Beløbet til ved-

kommende Forvaltning; det sker meget ofte, det samme kunde være Tilfældet her.

At det skulde være urigtigt at anføre disse Beløb under de enkelte Bilag, kan jeg ikke indse; tværtimod synes jeg, at det er den rette Fremgangsmaade, thi derved kommer de forskellige Institutioner som nyder godt af det Arbejde, der præsteres, til at bære den fulde Udgift derved.

I Anledning af den højtærede Formands Bemærkning om, at det skulde ikke være rigtigt at stille Ændringsforslag i Aften, maa jeg paa det bestemteste fastholde min Ret dertil. For det første er dette, at Ændringsforslagene skal være indsendt inden en vis Dato, dikteret af praktiske Hensyn, ikke af nogen Bestemmelse i Forretningsordenen; jeg kan derfor ikke paa nogen Maade være afskaaret fra at fremkomme med Ændringsforslag ved 2den Behandling. Kun hvis det skulde vise sig uoverkommeligt at efterkomme en eventuel Vedtagelse, kan jeg bøje mig for dette Argument; Forretningsordenen forhindrer mig ikke deri.

Saafremt jeg ikke faar andre Oplysninger end dem, der allerede er fremsat, kan jeg ikke se det umulige i at gennemføre mit Forslag.

Keiser-Nielsen: Med Hensyn til den formelle Side af Sagen vil jeg sige, at naturligvis kan vi i Aften stille Underændringsforslag til de stillede Ændringsforslag, paa den anden Side kunde man ogsaa sige, at det af formelle Grunde havde været rigtigere, om Volmar Jensen havde formuleret sit Underændringsforslag, saaledes at det havde foreligget klart for os, hvorledes de respektive Summer skulde fordeles paa de forskellige Bilag o. s. v.

Det kunde have været formuleret, men da vi kun har kendt Ændringsforslagene i 3 Dage, er det maaske noget for formalistisk at forlange, at Volmar Jensen skulde have siddet i disse Dage og formuleret Ændringsforslag. Der hører en vis Evne til at gaa disse Bilag igennem, saa man faar alting med, og derfor synes jeg, at vi fra Kommunalbestyrelsens Side, da nu et saadant Ændringsforslag er stillet, kunde bede Kommunalbestyrelsens Betjening om at udforme det nærmere; det er jo rent formalistisk, hvilke Tal det drejer sig om, og hvor de skal staa.

Med Hensyn til den reelle Side af Sagen, om det er rigtigt at overføre disse Tal til de forskellige Bilag, eller om man skal lade dem staa paa et samlet Bilag, vil jeg sige, at det i hvert Fald vil være uheldigt at anføre Beløbene som Fodnoter. Det forekommer mig rigtigt, at Beløbene gaar ind paa de enkelte Bilag, som

Henlæggelse til Pensionsfonden, men derfor var det jo ikke umuligt, at man, hvis Kommunalbestyrelsen ønskede at have en samlet Oversigt over disse Udgifter, havde dem opført som en Anmærkning paa eet enkelt Sted i Budgettet.

M. E. Jensen: Naar vi har indsendt alle disse Ændringsforslag — og de skulde jo være indsendt inden 3. Januar d. A. — kunde de godt have været omdelt til Raadets Medlemmer inden i Lørdags. Det er ikke nødvendigt, naar vi Medlemmer har skullet affatte disse Ændringsforslag mellem Jul og Nytaar, at de saa ligger 8—10 Dage i Administrationen, uden at der sker noget som helst med dem, uden at vi bliver bekendt med dem. Selv om vi ikke skulde have haft den Velsignelse samtidig med at modtage de stillede Ændringsforslag at blive bekendt med Økonomiudvalgets Stilling dertil, kunde vi have faaet dem; Udvalgets Standpunkt kunde vi senere være bleven gjort bekendt med. Det havde været behageligt for os andre, naar vi havde set de stillede Ændringsforslag, at have Lejlighed til at tale sammen derom, saa kunde man ogsaa have udformet sine Underændringsforslag, hvis man vilde stille nogle. Jeg henstiller, at dette sker fremtidig, saa der, hvis Ændringsforslagene skal være indsendt en af de første Dage i det nye Aar, ikke hengaar en halv Snes Dage, inden Medlemmerne bliver bekendt dermed. Ændringsforslagene bør Dagen efter, at de har været indkaldt, kommuniceres samtlige Medlemmer.

Med Hensyn til Realiteten maa jeg sige, at jeg forstaar ikke Bogholderens Betænkeligheder ved at miste Oversigten; det behøver han nemlig slet ikke. Thi som baade Keiser-Nielsen og Volmar Jensen har paapeget, er der ikke det fjerneste til Hinder for, at man regnskabsmæssigt rigtigt kan overføre Udgifterne til Lønning og Pension under de enkelte Bilag og paa Regnskabet vedblivende have en Fortegnelse over de samlede Udgifter, og en saadan Fortegnelse kunde udmærket staa opført paa Bilag 24, som hidtil, saa man til enhver Tid havde en samlet Oversigt over, hvor store de samlede Henlæggelser til Pensionsfonden er.

Iøvrigt maa jeg sige, at det er en Forudsætning fra min Side, at man ikke taber denne Oversigt over Bilagene 21 og 24, men at man paa en eller anden Maade bevarer en Fortegnelse, en kort Rekapitulation, hvoraf man kan se de samlede Summer.

Formanden: Det vilde være noget mærkeligt, naar vi lige har vedtaget for Bilag 21, Administrationsudgifternes Vedkommende, ikke at foretage nogen Forandring i Aar, men i den kommende Kommunalbestyrelse at overveje, hvorledes man skulde for-

dele Beløbene, og, hvis man slutter sig til Tanken, lade en eventuel Bestemmelse gælde samtlige Bilag, om vi saa i Modsætning dertil for Pensionsfondens Vedkommende vil tage lige den modsatte Stilling. Jeg synes, det ser ejendommeligt ud, at man det ene Øjeblik siger: Vi vil vente til næste Aar og saa tage alting med, gennemgaa Budgettet nøjagtigt, saa det ikke bliver altfor meget paa Skøn, overveje, om en saadan Ordning skulde medføre visse Forhold, vi i Øjeblikket ikke kan overse, visse Tilsløringer, og først derefter træffe Beslutning, og saa her, hvor det drejer sig om Pensionsfonden, gøre noget helt andet.

Vi ved alle, at inden 15. Januar skal Budgettet være vedtaget ved 2den Behandling. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at vi skal holde ekstraordinært Møde i Morgen, saa hvis dette Forslag vedtages, maa vi have Ret til at foretage Beregningerne saa godt, som det lader sig gøre, naar vi skal efterkomme det Ønske, som ligger i denne Vedtagelse, og saa omfatter denne naturligvis ikke alene teknisk Forvaltning, men alle Forvaltningsgrene. Det var derfor, jeg spurgte Bogholderen, om dette kunde lade sig gøre.

Kan det gøres, og ønsker Kommunalbestyrelsen det, vil det naturligvis blive gjort, det er givet, men vi er dermed i Modsætning til, hvad vi gjorde for et Øjeblik siden.

Engelstoft-Schmidt: Jeg synes ikke, Modsætningsforholdet er saa stort... Ja, det er nok det modsatte, men Forholdet ligger noget anderledes for Pensionsfondens Vedkommende, idet vi paa Bilag 24 har ganske bestemte, givne Summer at regne med. For de andre Budgetters Vedkommende skal man drage Beløbene ud og føre dem op, hvor de rettelig hører hjemme; her har man med et enkelt, samlet Bilag at gøre.

Som Bogholderen foreslog, kan Opstillingen i Aar foretages som Fodnote og derefter gaa ind i de fremtidige Budgetter paa regulær Maade. For at lette Arbejdet, og da Tiden er saa fremrykket i Aar, har jeg ikke noget imod, at man med Hensyn til Bilag 24, Udgifter til Pensionsfonden, anfører Beløbene som Fodnote under de enkelte Bilag. Selvfølgelig skal man ogsaa fremtidig beholde Bilag 24 i den Form, det har i Øjeblikket, saa man kan overse de samlede Udgifter til Pensionering.

Volmar Jensen: Ja, hvis det kan hjælpe, vil jeg ogsaa gerne stille mig imødekommende, saaledes at Beløbene opføres i Fodnoter paa det kommende Aars Budget.

Med Hensyn til, at disse Forhold skulde være ens, kan jeg ikke give den højtærede Formand Ret, men jeg vil godt indrømme, at Administrationsbilaget er betydeligt vanskeligere at specificere, og at det nok kunde trænge til nærmere Overvejelse.

Lauritz Pedersen: Jeg tror, det vil være temmelig vanskeligt at foretage denne Forandring i Aar. Naar man ser paa Bilag 21, Kommunens Administration, vil man se, at der er en hel Mængde Rubrikker: Løn, forskellige Tillæg, Fradrag for Andel i Pension m. v.; der skulde altsaa nu være en ny Rubrik, som hed „Efterløn, Andel i Pension". Med andre Ord, der maatte en helt ny Opstilling, hvis det da ikke er saa, at man tænker sig, at der under Kommunens Administration skulde staa et samlet Beløb som Andel i Pensionen. Det vilde nemlig ikke betyde noget. Meningen maa vel være, at der ud for hver enkelt Funktionær skulde nævnes et vist Beløb. Men hvis det er Meningen, er det for stor en Forandring at forlange foretaget i Aar, det vilde ogsaa medføre betydelige Udgifter til Trykningen af Budgettet.

Var det ikke bedre at vente til næste Aar? Jeg finder det rimeligt, at de Beløb, Kommunen henlægger til Pensionsfonden henføres til de Forvaltningsgrene, hvor de hører hjemme: Vandværket, Gasværket o. s. v., saaledes at der opføres „Løn og Efterløn", men jeg synes ikke, at Tidspunktet er rigtig egnet til at forlange denne Ændring gennemført. Maaske det kan gøres uden overvældende Arbejde? Det vil jeg gerne have oplyst. Jeg er enig i, at det er rigtigt at opstille Regnskabet paa denne Maade, og derfor tilraader jeg, at det gøres i Fremtiden; det er, som ogsaa den højtærede Formand siger, noget sent at begynde derpaa nu.

Formanden: Jeg tvivler om, at det kan lade sig gøre nu, jeg tror det ikke. Hvis Bogholderen erklærer sig rede til at indføre Fodnoter, saa Beløbene fremgaar deraf, synes jeg, det i denne Omgang maatte kunne være tilfredsstillende.

Chefen for den økonomiske Forvaltning (Dam): Jeg skal ikke udtale mig imod, at der gøres dette Arbejde med Hensyn til Indførelsen af Fodnoter, det vil jeg selvfølgelig som Chef for Forvaltningen ikke gøre, men jeg vil henstille, om man ikke kunde vente et Aar dermed, da der ikke har været nogen Realitetsbehandling af dette Spørgsmaal, og jeg synes det var naturligt, om Udvalget og Administrationen fik Lejlighed til at se nøjere paa Spørgsmaalet, og undersøge, hvad der taler derfor, og hvad der maatte tale derimod.

Jeg kan ikke se, at disse Fodnoter, der medfører et stort Arbejde, har saa megen Betydning; det er gaaet meget ordentligt hidtil, og jeg synes ikke, det skulde være nødvendigt at gaa dertil nu. I hvert Fald henstiller jeg, at der ikke foretages noget i Aar udover Fodnoterne, Spørgsmaalet maa nøje drøftes.

Bogholderen (Elmer): Jeg havde ikke tænkt mig, som

Lauritz Pedersen nu skitserede, at man skulde regne Lønningslisterne om under Bilag 21; der er opført den Lønning, som tilkommer hver enkelt Tjenestemand, samt Dyrtidstillæg, Konjunkturtillæg o. s. v. Det vilde ogsaa være uretfærdigt at opføre den Procentdel, som Kommunen henlægger til Pensionsfonden, idet dette Beløb jo ikke er en Løn, Vedkommende oppebærer.

Man kunde overføre Bilag 24 ved at lægge Beløbet til det paa vedkommende Bilag opførte Slutbeløb under Betegnelsen „Henlæggelse til Pensionsfond"; saa saa man de enkelte Beløb paa hvert Bilag, og man behøvede ikke at røre ved de enkelte Budgetter i Aar. Man bevarede derved Oversigten over hele Forholdet gennem Bilag 24, som det staar i Øjeblikket.

Volmar Jensen havde udformet følgende Underændringsforslag til det af den socialdemokratiske Gruppe stillede Ændringsforslag til Bilag 24:

„Henlæggelser til Pensionsfonden overføres til de Bilag, hvorunder de paagældende Tjenestemænds Løn er opført, saaledes at der til det paa vedkommende Bilag opførte Slutbeløb føjes:

Hertil Henlæggelser til Pensionsfonden ..... Kr.

For Oversigtens Skyld vil dog Bilag 24 være at beholde i den Form, hvori det er opført i Budgetforslaget."

M. E. Jensen: En saadan Ordning kan være tilfredsstillende for i Aar.

Formanden: Ved denne Fremgangsmaade har man ikke bundet sig til det ene eller andet i Fremtiden; det kunde vi heller ikke gøre; det maa nu blive den kommende Kommunalbestyrelse, som træffer Afgørelsen paa dette Punkt, den vil let kunne gøre dette om igen, hvis den ønsker det.

Det af Volmar Jensen stillede Underændringsforslag vedtoges enstemmigt.

Houborg: Naar vi fra socialdemokratisk Side har foreslaet en Nedsættelse af Billetpriserne til Folkebadeanstalterne med 20 pCt., skyldes det, at hele Arbejderklassen og Middelstanden herude jo ikke har eget Badeværelse, saaledes som det forefindes i mange Villaer, og at Kravet til et Bad vel nok er haardest tiltrængt netop i disse Klasser. Jeg skal derfor anbefale vort Forslag paa det bedste til Vedtagelse; der er ikke

Tvivl om, at det vilde være et stort Gode, vi derved gav Befolkningen, og jeg tror, vi vilde høste Tak derfor.

Alle Priser er steget, og Stigningen er til størst Ulykke for dem, der tjener mindst; det er en Kendsgerning. Det vilde derfor være heldigt, om man kunde sætte Badepriserne noget ned til Fordel for alle dem, der gerne vil have et forfriskende Bad, men som ikke har Badeværelse hjemme.

Lauritz Pedersen: Det samme Forslag var fremme i Fjor og blev fra Formandens Side paa Økonomiudvalgets Vegne foreslaaet nægtet. Der forelaa den Gang en udførlig Motivering, og jeg skal ikke gentage disse Udtalelser i Aar, men maa have Lov til, da de samme Motiveringer stadig er til Stede, at henvise til den Behandling, der foregik i Fjor angaaende dette Forslag. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme derimod.

Houborg: Lauritz Pedersen ønsker ikke at motivere sin Stilling i Aar; vi ønsker at gentage vort Haab om, at vort lille Ændringsforslag maa vinde Tilslutning indenfor Kommunalbestyrelsen.

Det ad Bilag 29 stillede Ændringsforslag forkastedes med 7 Stemmer mod 5; 2 Medlemmer stemte ikke; 1 Medlem var midlertidig fraværende.

Blichfeld: Ad Bilag 14, Skolevæsenet, er der fra socialdemokratisk Side stillet 3 Ændringsforslag; jeg skal begynde med det sidstnævnte vedrørende: Tilskud til Lønninger for Lærere ved Underskolen, 12,000 Kr.

Dette Forslag har jeg gjort mig til Talsmand for før; jeg mener, at dette Tilskud bør stryges. Det er efter min Mening uforeneligt med Aanden i den Overenskomst, vi har truffet i sin Tid ved Overtagelsen af de private Skoler. Jeg er klar over, jeg behøver ikke at blive oplyst derom, at Kommunen har truffet en Afgørelse, som gaar ud paa, at den for en Aarrække vil yde dette Tilskud.

Jeg har ved at kræve dette Ændringsforslag optaget paa Dagsordenen ved 2den Behandling af Budgetforslaget kunnet finde den eneste Lejlighed for mig til at protestere imod Ydelsen af dette Tilskud. Jeg ved som sagt, at Bevillingen er optaget paa Budgettet, og man har derved fra Flertallets Side vedtaget — mod vor Protest — at gøre netop det, som den højtærede Formand ved det forrige Ændringsforslags Behandling for et Øje-

blik siden; vedrørende Henlæggelser til Pensionsfonden, udtrykkeligt sagde, man ikke kunde gøre: binde Fremtiden ved at træffe en saadan Beslutning. Det har man altsaa ikke undset sig for at gøre i dette Tilfælde. Jeg protesterede paa min Gruppes Vegne udtrykkeligt derimod i Henhold til den Overenskomst, vi har sluttet, da det i mine Øjne er ganske udelukket, at vi bør yde dette Tilskud.

Jeg skal, da der foreligger en Vedtagelse paa dette Punkt, og da jeg nu har faaet Lejlighed til at forebringe vor Protest mod og meddele vort Syn paa denne Sag, tage det stillede Ændringsforslag tilbage. Det var, som alt nævnt, kun opført, for at jeg kunde faa Lejlighed til at udtale min Aversion og min Modstand imod, at dette Tilskud ydes; jeg henstiller, at Ændringsforslaget udgaar.

De to næste Ændringsforslag, Oprettelse af en Læsestue ved Maglegaardsskolen og en Bevilling til „Kunst i Skolen", spiller i al deres Lidenhed en stor Rolle, forekommer det mig, for Folkeskolen. Læsestuen paa Maglegaardsskolen er der ikke søgt om i Aar, det er rigtigt nok; Beløbet har staaet paa Budgettet tidligere, men er bleven stemt ned. Der stod 1000 Kr. til dette Øjemed, men Beløbet kom aldrig til Udgift; da Spørgsmaalet kom til Behandling i Kommunalbestyrelsen, vilde man ikke vide deraf. Jeg skal tillade mig paa min Gruppes Vegne at anbefale, at der bevilges 500 Kr. for det kommende Aar til Indretning af en saadan Læsestue paa Maglegaardsskolen. Jeg ser mere i denne Læsestue, som Skolen selv har søgt om i Aaret 1923, end man vil lægge deri fra anden Side. Efter Samtaler, jeg har haft med Inspektøren for Skolen, tror jeg, at baade han og Skolen selv vilde sætte overordentlig Pris paa, at der blev indrettet en Læsestue. Den er et Led i Undervisningen, et meget vigtigt Led endda, idet den vilde lette Adgangen for Lærerne til at undervise Børnene i Bøgers Brug, og jeg tror, at det kunde ikke noksom skattes, om man vilde følge os i denne lille, men saare betydningsfulde Sag.

500 Kr. mener jeg er en saa beskeden Sum, at man fra Flertallets Side ikke vil gaa derimod, og Beløbet skulde nærmest anvendes til Anskaffelse af Bøger; en Del Bøger kunde laanes fra Børnebiblioteket, og en Del kunde vel fremskaffes gennem Kommunebiblioteket, saa Udgiften bliver kun rent minimal. Nogen større Udgift som Lønning til Lærerne behøves ikke, idet Lærerne har tilbudt at føre gratis Tilsyn med Læsestuen, i hvert Fald til at begynde med. Jeg vil meget varmt anbefale, at man vedtager

vort Ændringsforslag og opfører dette Beløb; det betyder kun en ringe økonomisk Udgift for Kommunen, men jeg tror, det vil komme dobbelt igen. Det er i Virkeligheden et Plus for vor Folkeskole at faa indrettet denne Læsestue.

Om Kunst i Skolen har jeg talt saa ofte før, jeg skal ikke gentage mine Udtalelser, men jeg vil bede ærede Medlemmer forstaa, at de Børn, som søger Folkeskolen, i mange Tilfælde kommer fra Arbejderhjem, hvor der ikke er Kunst paa Væggene, hvor Forholdene er fattige. Det er min Overbevisning, at Børnenes Øje kunde oplades for virkelig Kunst, det virker æstetisk udviklende paa Børnene at se god Kunst, det virker belærende og opmuntrende, og jeg synes ikke, man skulde forholde Folkeskolen dette kulturelle Gode. Beløbet er ikke stort, det har før staaet paa Budgettet, men blev stemt ned, da vi foreslog det anvendt. Jeg gør mig absolut ikke noget Samvittighedsnag af at tage det op igen, fordi jeg betragter det som et godt Forslag, der i sin Lidenhed burde have Lov til at slippe igennem. Der kan ikke købes saa meget for dette Beløb, men de Billeder, man kunde faa, vil have deres Indflydelse paa Børnene; netop paa Børn, som ikke er vant til at se gode Billeder hjemme, som maaske kommer fra fortrykte Forhold, virker det forædlende at se virkelig Kunst; Barnesindet er modtageligt for Indtryk, og jeg anbefaler derfor saa stærkt jeg kan, at der anvendes 1000 Kr. til Kunst i Skolen.

Næsted: Da Blichfeld har taget Ændringsforslaget angaaende Tilskud til Lærerlønninger ved de private Skoler tilbage, skal jeg ikke komme ind derpaa.

Om de to andre skal jeg sige, at selvfølgelig har det Betydning for Skolen, om man kunde faa disse Forslag gennemført, men tillægge det den overvældende Betydning, som Blichfeld tillægger det, gør jeg nu ikke. For Børnenes Læsning sørges der nemlig slet ikke saa daarligt; vi har Børnebiblioteker ved hver Skole, og vi har to Læsestuer, een ved Gjentofte, een ved Ordrup Skole, hvor der er særlige Børnelæsestuer, hvortil alle Børn har Adgang.

Og endelig vil jeg om dette Spørgsmaal sige, at naar Blichfeld fremhæver Læsestuen som et vigtigt Led i Læren om Brug af Bøger, kan jeg ikke give Blichfeld helt Ret, idet der er rig Lejlighed for Lærerne til i Undervisningen at tage denne Gerning op, saa de ikke behøver hverken særlig Læsestue eller noget særligt stort Bibliotek for at gennemføre den Del af Undervisningen. I nogle Skoler er det gjort ved, at man har aflagt

Besøg et Par Gange i Træk paa Biblioteket og der meddelt Børnene den Undervisning i Bøgers Brug, som vi anerkender er nyttig for dem, saa helt blanke staar de ikke overfor dette Fag.

Spørgsmaalet om Kunst i Skolen er gaaet ud; foreløbig synes vi, at vore Skoler er rigtig godt forsynet dermed. Der kan komme en Tid, da vi maa tage Bevillingen op igen.

Blichfeld: Jeg synes ikke, at vore Skoler er saa godt forsynet, som den ærede Formand for Skoleudvalget (Næsted) mener. Paa den nye Tjørnegaardsskole hænger virkelig ikke for mange Billeder, og netop Børnene dèr kommer fra smaa Hjem; der er paa denne Skole ganske fortrinlig Plads til Billeder. Og som jeg sagde før, virker god Kunst forædlende og opdragende, jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa nu igen. Jeg synes dog ikke, man kan forsvare sig — naar man vil nægte denne Bevilling — med at sige, at der er rigeligt med Billeder rundt om paa vore Skoler.

Med Hensyn til Læsestuen paa Maglegaardsskolen vil jeg gøre opmærksom paa, at der fra Lærerpersonalets Side er en varm Interesse for denne Sag, og Skolens Inspektør sagde til mig, at efter hans Mening havde denne Sag en ganske overordentlig Betydning for Skolen, og han vil være umaadelig taknemmelig, hvis en Læsestue maatte blive indrettet. Og netop, som jeg pegede paa før, vil en saadan Læsestue i Læren om Bøgers Brug spille en stor Rolle, idet Læreren i Timen, i selve Læsestuen, kan give Børnene forskellige Opgaver at løse og sige: Nu kan du undersøge dette Spørgsmaal, og du kan undersøge et andet, og paa den Maade øve Børnene op til selvstændigt at indhente de ønskede Oplysninger gennem Brug af Bøger.

At der er Læsestuer ved de andre Skoler, betyder jo ikke, at Maglegaardsskolen kan klare sig bedre, og jeg pegede netop paa før, for at Sagen kunde glide igennem, at Udgiften ikke vilde blive saa stor, idet man kunde laane Bøger af Kommunebiblioteket.

Det forekommer mig, at dette er en Opgave, vi fra Kommunalbestyrelsens Side bør støtte; naar det fra Skolens ansvarlige Side er oplyst, hvor stor Rolle en saadan Læsestue vilde spille for Skolen, kan jeg slet ikke se, hvorledes man vil kunne forsvare at lade være at gaa med dertil.

Keiser-Nielsen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilskud til Lærerlønninger ved de private Underskoler indtager jeg en noget anden Stilling end Blichfeld, idet jeg ikke er ked af, at dette Tilskud ydes. Det er ikke saa stort;

jeg synes, det hører til de smaa Tilskud, som man fra det offentliges Side maa yde ogsaa til den private Skole; vi har imidlertid saa ofte talt om dette Spørgsmaal, at jeg ikke skal komme nærmere ind derpaa ved denne Lejlighed.

De to andre Ændringsforslag er jeg derimod enig med Blichfeld i. Jeg mener ogsaa, at en Læsestue paa Maglegaardsskolen vilde være af stor Betydning, særlig paa Grund af den store Interesse som Lærerne og Skoleinspektøren viser denne Sag.

Ændringsforslaget om en Bevilling til Kunst i Skolen vil jeg ogsaa gerne støtte, men jeg vil samtidig, ligesom jeg gjorde ved Sagens 1ste Behandling, gerne slaa stærkt til Lyd for, om det ikke er muligt, at vi, naar vi skal til paa Øregaard Musæum at indrette en Læsestue, bliver nødt til at opmagasinere nogle af de Kunstværker, som hænger der for Øjeblikket. De er jo ikke lige gode allesammen, men de er skænket Kommunen, og maa altsaa bevares af Kommunen. Jeg vil foreslaa Biblioteksbestyrelsen, at man i Stedet for at opmagasinere disse overflødige Billeder gik med til, at de blev hængt op rundt om i Kommunens offentlige Bygninger, navnlig paa Folkeskolerne. En saadan Fremgangsmaade vilde være fuldt ud svarende til, hvad Staten gør. Staten har ogsaa paa sit Musæum for bildende Kunst adskilligt mere, end den har Plads til, og har haft Magasiner fulde af Malerier; disse Magasiner er efterhaanden blevet tømt, ikke helt, der ligger mange Billeder endnu, men med en stor Del af dem er der pyntet op rundt om i Statens forskellige offentlige Bygninger. De findes rundt om, i Ministrenes Værelser og i forskellige af Personalets Værelser, og giver dem, som kommer ind i disse Værelser, et vist Skønhedsindtryk. Jeg er vis paa, at vi vilde være fuldstændig i Overensstemmelse med de gode og ædle Tanker, som Giverne har haft, da de skænkede denne Samling, som er ophængt paa Øregaard Musæum, til Kommunen, naar man anvendte de Dele af Samlingen, som ikke kan finde Plads paa selve Musæet, til Ophængning rundt om i vore Folkeskoler. Saa vilde Billederne faa deres Betydning, ikke alene for Børnene, men ogsaa for Forældrene, og jeg lægger Musæumsbestyrelsen stærkt paa Sinde at tage denne Tanke op til Overvejelse.

Næsted: Jeg nægter ikke Betydningen af det fremførte med Hensyn til Læsestuen, jeg hævder blot, at helt blankt staar vi ikke i Henseende til at løse denne Opgave, som Forholdene ligger i Øjeblikket.

Til Keiser-Nielsen vil jeg sige, at denne Tanke om at anvende

nogle af Billederne fra Øregaard Musæum rundt om i vore Folkeskoler, vil jeg meget gerne støtte og prøve, om der ved Forhandling med Musæumsbestyrelsen skulde være Udvej for at sætte Planen i Scene.

Volmar Jensen: Jeg synes ogsaa, det var en udmærket Tanke, Keiser-Nielsen fremsatte, og jeg haaber det maa lykkes at realisere den; saa var dog en Del af dette Ændringsforslag gaaet igennem.

I Anledning af de 500 Kr., som Blichfeld foreslaar opført til Indretning af en Læsestue paa Maglegaardsskolen, vil jeg spørge, om der er at Lokale, man kunde bruge som Læsestue? Hvis der er det, og der ikke kommer andre Udgifter til end netop disse 500 Kr., for Eks. ikke ekstraordinært Tilskud til Lærerne for Tilsyn med Salen, vil jeg stemme for dette Ændringsforslag.

Næsted: Det er muligt, at man det første Aar vil kunne drive Læsestuen for denne Sum, men saa vil altsaa Lærerne heller ikke faa noget Vederlag for deres Arbejde. Jeg er sikker paa, at i Løbet af et Aar eller to vil man komme op paa en Udgift af 1000—1200 Kr. til Læsestuen; saaledes er i hvert Fald den omtrentlige Udgift ved Læsestuen paa Hellerup Skole.

Blichfeld: Der er Lokale, vi kan bruge; Tegnesalen kan for ganske smaa Midler laves om, saa den kan bruges, der er vist kun Tale om at anskaffe nogle Borde.

Da Overlærer Sunesen søgte om Indretning af denne Læsestue i sin Tid, sagde han udtrykkeligt, at Tilsynet vilde blive udført gratis af Lærerne. Der er intet Forlydende om, at de har ændret deres Syn. Jeg nægter ikke, at der med Tiden kan komme forøgede Udgifter; for det første Aar er Beløbet for at faa Sagen til at glide sat til 500 Kr., og det er jo kun for det kommende Aar, vort Forslag gælder.

Spørgsmaalet om Kunst i Skolen er efter min Opfattelse ikke løst ved det Forslag, som er stillet af Keiser-Nielsen, men jeg kan tiltræde det, fordi jeg paa alle Maader gerne vil Folkeskolens Vel. Jeg fastholder alligevel mit Ændringsforslag om, at der opføres 1000 Kr. til Kunst i Skolen. Faar vi ikke denne Bevilling, er vi ude af Stand til at erhverve de Kunstværker, der efter min Mening vil virke forædlende og oplysende paa Børnene.

Næsted: Man kan ikke det ene Sted, i Hellerup Skole, lønne Lærerne for at have Tilsyn med Læsestuen, og det andet Sted, paa Maglegaardsskolen, forlange, de skal gøre det

gratis. Det vilde ikke være rigtigt at gøre denne Forskel. Selv om Lærerne vilde udføre Arbejdet gratis, maa vi regne med, at der kommer en Udgift paa denne Konto. Vi maa gøre os klart, hvad vi gaar ind til.

Formanden: I Overensstemmelse med Flertallet indenfor Økonomiudvalget maa jeg fraraade disse to af den socialdemokratiske Gruppe stillede Ændringsforslag. For det første foreligger der ikke noget Andragende fra Maglegaardsskolen om Indretning af en Læsestue; der har foreligget et Andragende tidligere, som ikke blev bevilget, men der foreligger ikke noget i Aar.

Det er oplyst, at Udgiften vil være ikke 500 Kr., men over det dobbelte. Det er for et enkelt Aar, Læsestuen vil kunne drives for 500 Kr., men man maa tage Hensyn til Konsekvenserne af en saadan Bevilling, og det saa meget mere, som denne Kommunalbestyrelses Levetid snart udløber. Vi bør ikke komme ind paa noget, der fører større Konsekvenser efter sig, end det tilsyneladende ser ud til i Øjeblikket.

Og det er ingenlunde af Mangel paa Interesse for Skolen og dens Arbejde, at Flertallet har taget denne Stilling, ingenlunde. Men Tiderne og Forholdene er nu engang saaledes, at vi, hvor der er Mulighed for at økonomisere, maa gøre det, i hvert Fald indtil Tiderne bliver bedre.

Blichfeld: Jeg havde ventet denne Meddelelse fra anden Side om, at der ikke foreligger noget Andragende fra Skolen i Aar om Indretning af denne Læsestue. Det er rigtigt, det gør der heller ikke, men jeg har taget Sagen op, fordi jeg interesserer mig derfor, og jeg har tidligere stillet Forslag derom, som dog ved Benyttelsen af Flertallets Magt, for ikke at sige noget Ord, som kommer paa Tværs af Parlamentarismen, er blevet stemt ned. Jeg mener mig berettiget til at tage Sagen op igen til Trods for, at der ikke foreligger noget Andragende i Aar fra Skolen. Jeg stillede nemlig vedkommende Inspektør Spørgsmaalet: Hvorfor har De ikke søgt i Aar? Og han svarede mig: Det har sin Grund i, at det, da Skolens Budget blev indhentet, udtrykkelig blev sagt, at det skulde være saa sparsommeligt og saa knebent som muligt, og alt, hvad der ikke var strengt nødvendigt, skulde udelades. Herefter forstaar jeg udmærket godt, at Skolen ikke tør fremkomme med Ansøgning om noget, som maaske kan siges ikke at være strengt nødvendigt, men som det vilde være overordentligt godt for Skolen at faa. Hvem der har Ret til at give Skolerne en saadan Paamindelse, der selvfølgelig i høj Grad maa hæmme Fremsættelsen af Skolernes Ønsker, ved jeg ikke. Der

er mange Tilfælde, hvor man fra Skolernes Side kunde ønske det ene eller andet rettet, og det forekommer mig rimeligt, at Kommunalbestyrelsen selv fik Lejlighed til at afgøre, hvorvidt de paakrævede Ting var nødvendige eller ej. Jeg ved ikke, hvorfra dette Paabud stammer; jeg har indenfor Skoleudvalget aldrig været med dertil.

Det forekommer mig ikke, at de Betænkeligheder, der fra Flertalsgruppens Side næres med Hensyn til Konsekvenserne af denne Sag, har saa dyb en Bund. Det er ikke sikkert, at Næsted eller jeg kommer til at tale sammen mere om denne Sag, vi ved ikke, hvorledes det er gaaet, naar vi har overstaaet Marts Maaned med dens Valg. Men da det er saa stort et Gode for Folkeskolen, det drejer sig om, og da vort Forslag jo kun gælder det Budget, om hvilket Diskussionen i Øjeblikket staar, anbefaler jeg fremdeles vort Ændringsforslag. Ingen ved, hvorledes den Kommunalbestyrelse, der kommer efter os, er sindet; det er muligt, at den tæller begejstrede og forstaaende Tilhængere af denne Tanke, og er det ikke Tilfældet, ja, saa staar det den frit for at træffe en anden Afgørelse ved næste Aars Budgetlægning; jeg ser ikke nogen som helst Fare ved at følge os paa dette Punkt.

Volmar Jensen: Jeg havde tænkt at stemme for Forslaget om Indretning af en Læsestue i Maglegaardsskolen, men jeg maa sige, at jeg er bleven noget betænkelig ved Blichfelds Udtalelse før, om at det var for at faa Sagen til at glide, at man kun havde foreslaaet optaget et Beløb af 500 Kr. for det kommende Aar. Forslagsstillerne er altsaa selv vidende om, at Summen i Løbet af forholdsvis kort Tid vil blive større.

I Modsætning til Blichfeld ved jeg, hvorledes det gaar mig ved det kommende Valg. Jeg sidder ikke her i den næste Kommunalbestyrelse, og derfor vil jeg benytte Lejligheden — da jeg anser Forslaget for at være af Betydning for Folkeskolen — til at stemme derfor.

Grønbech: Jeg er enig med Næsted i, at vore Skoler er nogenlunde forsynede med Kunst, men heller ikke mere end nogenlunde, der kan godt være mere.

Er det ikke en Forglemmelse fra Skoleudvalgets Side, at der ikke allerede tidligere er opført et lille Beløb til Tjørnegaardsskolen til Anskaffelse af Billeder? Det havde været naturligt, da vi byggede denne nye Skole, da samtidig at optage et lille Beløb i dette Øjemed, saa den var kommet paa Højde med de øvrige Skoler herude med Hensyn til Kunst. Det er for sent at stille Ændringsforslag i saa Henseende i Aften, men jeg vil

ikke være utilbøjelig, hvis der senere fra Skoleudvalgets Side fremsættes et saadant Forslag, til at stemme derfor. De øvrige Skoler synes jeg er godt forsynet med Billeder.

Blichfeld: Jeg synes, det er et inkonsekvent Standpunkt Grønbech indtager. Hele Bevillingen kan jo anvendes paa Tjørnegaardsskolen i Aar, hvis der er Stemning derfor. Det gælder blot om at faa Beløbet vedtaget.

Det til Bilag 14, d. stillede Ændringsforslag, angaaende Læsestuen i Maglegaardsskolen, forkastedes derpaa med 8 Stemmer mod 6; 1 Medlem stemte ikke.

Det ad Bilag 14 e stillede Ændringsforslag, Kunst i Skolen, forkastedes med 8 Stemmer mod 5; 2 Medlemmer stemte ikke.

Det ad Bilag 14 t, 1. stillede Ændringsforslag, angaaende Lønninger til Lærerne i de private Underskoler, ansaas som taget tilbage.

Formanden: Af M. E. Jensen er der stillet følgende Ændringsforslag:

Bilag 31. Renovationsvæsenet:

Punkt B. a, Afgift fra Grundejere. Summen (174,000 Kr.) forhøjes med 43,750,00 Kr. til 217,750,00 Kr., idet Afgiften foreslaas forhøjet med 25 pCt.

Et Flertal af Økonomiudvalget kan ikke tiltræde dette Ændringsforslag.

Et Mindretal (Christensen og Houborg) forbeholder sig sin Stilling.

M. E. Jensen: Dette af mig stillede Ændringsforslag maa betragtes som et Led i Bestræbelserne for efterhaanden at skaffe Balance paa Bilag 31, et Formaal, som den socialdemokratiske Gruppe har arbejdet kraftigt for gennem flere Aar.

Ændringsforslagets Vedtagelse vil dog ikke skaffe fuld Balance, det vilde kun formindske Underskudet med ca. 44,000 Kr., til ca. 55,000 Kr., idet Underskudet er budgetteret til ca. 99,000 Kr., og det vil sandsynligvis blive større. Det vilde i og for sig ikke have været urimeligt, om jeg havde stillet Forslag om, at Afgiften nu skulde forhøjes saaledes, at hele Underskudet straks blev dækket, men jeg kan altsaa være med til at fare med megen

Lempe her og eventuelt nøjes med at gennemføre Sagen i flere Tempi. For at der skulde skaffes fuld Dækning for Bilag 31, maatte Afgiften — ikke som af mig foreslaaet forhøjes med 25 pCt., men med ca. 60 pCt.

Flertallet har altid maattet indrømme Rigtigheden af de Tanker, dette Ændringsforslag giver Udtryk for, men har alligevel modsat sig dets Vedtagelse. Sidste Aar forkastedes et lignende Forslag med 9 Stemmer mod 5, nemlig mod vore og det radikale Medlems (Keiser-Nielsens) Stemmer. Som Grund til, at Flertallet den Gang stemte imod, blev bl. a. angivet, at flere Spørgsmaal vedrørende Grundejernes Forhold til Kommunen var Genstand for Overvejelse i Spareudvalget.

Dette Udvalg er nu — imod Hensigten og imod sit Program — blevet et Begravelsesudvalg for forskellige store Spørgsmaal herude, navnlig de Spørgsmaal, som vedrører Grundejerne. Medens Flertallet var meget emsig for at fremsætte Spareforslag vedrørende Folkeskolen og vedrørende enkelte andre Ting, som fortrinsvis eller alene gik ud over Arbejderklassen, har det aabenbart ganske tabt Arbejdsmodet, da det kom til den Del af Programmet, som bl. a. ogsaa dette Ændringsforslag omhandler.

Dette er et af de Omraader, hvor Flertallet ved den Stilling, det indtager, for sit Vedkommende bekræfter Grønbechs og den højtærede Formands Ord her i Salen, i Maj 1923, om, at nogle Mennesker ikke vil være med, naar det ogsaa skal gaa ud over dem selv.

Denne, visse Sagers, Begravelse i Spareudvalget i Forbindelse med Flertallets Stilling til dette og de af os stillede Ændringsforslag, afslører derfor ogsaa Flertallets Politik paa dette Omraade og viser, hvor fordømmelig denne Politik i Virkeligheden er.

Flertallet har villet anføre, at Renovationsvæsenets Underskud paa ca. 99,000 Kr. kunde gaa lige op med det, som Lauritz Pedersen kalder Vandværkets Overskud, men, som det fra vor Side flere Gange udførligt er paavist, er denne Betragtningsmaade fuldkommen uholdbar allerede af den Grund, at der ikke er noget nævneværdigt Overskud paa Vandværket og sandsynligvis slet ikke noget Overskud, hvis dette Regnskab blev stillet rigtig op, og hvis de ellers ogsaa af Flertallet godkendte Principper blev lagt til Grund for Vandværkets Drift og Regnskab.

Lauritz Pedersen anførte endvidere sidste Aar, at han mente, at Forholdene vilde udvikle sig saaledes, at Renovationsvæsenets Indtægter og Udgifter nu vilde balancere. Disse Flertallets Forventninger skuffes stadig, og der er heller ingen Udsigt til, at

de vil blive opfyldt, hvis man ikke tillige betræder den Vej, vi fra vor Side Aar efter Aar har anvist, og som det af mig her stillede Ændringsforslag giver Udtryk for.

I Tiden 1914—1924—25 har Renovationsvæsenet givet et samlet Underskud paa ca. 1,700,000 Kr., og her budgetteres nu fremdeles et Underskud paa ca. 99,000 Kr. Disse Udgifter, som rettelig — det erkendes fra alle Sider her i Salen — burde være dækket ved Renovationsafgiften, har i Stedet for været afholdt af de personlige Skatter, som altsaa i disse Aar har været lige saa meget for høje, og alle Skatteydere, der ikke er Grundejere, har maattet skatte uforholdsmæssigt og uretfærdigt til Dækning af disse store og mægtige Underskud paa Renovationsvæsenet. Det er derfor paa Tide, at dette Forhold ændres, og at der paa dette Omraade indføres sund Økonomi samtidig med, at en uretfærdig Beskatning efterhaanden afskaffes.

Jeg har lidt mere at tilføje, men skal vente dermed, til jeg hører, hvad Flertallets Ordfører har at bemærke.

Lauritz Pedersen: Dette Ændringsforslag er af lignende Art som det, der forelaa fra samme Side i Fjor; da førte vi en ret stor Diskussion om disse Spørgsmaal, og jeg skal ikke i Aar gentage de Argumenter, jeg da anførte for ikke i Øjeblikket at gaa til en saadan Forhøjelse. Det vilde være Spild af Tid; vi har talt saa meget herom tidligere, at jeg synes, Gentagelser maa være unødvendige.

Jeg vil dog sige, at naar M. E. Jensen udtaler, at Grundejerne er begunstigede paa de andre Skatteyderes Bekostning, og at det vilde være en Retfærdighedssag nu at lægge en saadan forøget Afgift over paa Grundejerne, er det vist ikke helt rigtigt. Hvis det var saa, at Grundejerne, Husejerne, atter havde Lov til at lægge den forøgede Renovationsafgift over paa Lejerne, vilde det ikke betyde noget; hvis der er betalt for lidt i Renovationsafgift i disse Aar, er det ganske rigtigt, at det er Ejerne som i første Instans har betalt for lidt, men hvis de havde haft Lov til at bestemme Lejen, er det rimeligt, at Lejerne havde faaet Paalæg i denne Anledning, og saa var det i sidste Instans alligevel blevet de samme Skatteydere som havde betalt Forhøjelsen; det havde været en forøget Renovationsafgift, en indirekte Skat, i Modsætning til, at vi nu opkræver den som direkte Skat. I det store og hele var det blevet det samme.

En af Hovedindvendingerne, fra min Side i alt Fald, til at modsætte mig disse Forslag om mindre Forandringer paa den ene eller anden Maade i de gældende Bestemmelser, er denne,

at Udgiften ikke bliver lagt over paa de rette. Det er i Virkeligheden ikke Grundejerne, som skal betale dette; naar en Grundejer faar en saadan Forhøjelse, er det naturligt, at Lejerne betaler Forhøjelsen, saa Udgiften bliver fordelt paa samtlige Lejere. Hvis et Hus betaler sig lige akkurat, og Ejeren faar en forøget Udgift, er han nødt til at lægge dette Beløb paa Lejen, men det er ikke sikkert, at han faar Lov til at forhøje Lejen, fordi der sker en saadan mindre Forhøjelse. Derfor maa jeg fraraade, at der sker disse mindre Forandringer.

Det, der burde ske, er efter min Mening, at Vandværksafgiften skulde sættes noget ned, og Renovationsafgiften sættes noget op, for i Øjeblikket at skaffe Dækning, men at forandre dette Aar for Aar, er uoverkommeligt, naar Konjunkturerne forandrer sig saa stærkt, som de har gjort de senere Aar, og som de forhaabentlig ogsaa vil gøre i Fremtiden. Vi venter allesammen, at Landets økonomiske Situation skulde forbedres. Der er truffet en Overenskomst, hvorefter man forventer, at Kronen kan gaa op i Værdi; det skulde foraarsage, at den økonomiske Stilling skulde bedres, og det skulde igen foraarsage, at Forholdet forandres for saadanne Værker, vi taler om her. Men jeg kan ikke være med til, hver Gang disse Forhold forandres, at ændre Afgiftens Størrelse. Hvis M. E. Jensen for to Aar siden, da vi forhøjede Renovationsafgiften, havde sagt: Det er for lidt, man foreslaar Afgiften forhøjet med — vi forhøjede den til det dobbelte — lad os tage 2½ Gang for Eks., saa havde der været Mening i det. Disse smaa Forandringer fra Aar til Aar er ikke tilraadelige.

Jeg har ønsket at gøre denne Tilføjelse til, hvad jeg anførte i Fjor; iøvrigt mener jeg, at de samme Grunde, vi nævnede i Fjor, for at modsætte os det da fremsatte Forslag, gør sig gældende i Aar, og jeg anbefaler derfor ærede Medlemmer at forkaste det stillede Ændringsforslag.

M. E. Jensen: De Betragtninger, Lauritz Pedersen fremsatte om, at man ikke kunde foretage en Forhøjelse af denne Afgift, fordi Grundejerne ikke kunde lægge Beløbet over paa Lejerne, foranlediger mig til at sige: Hr. Lauritz Pedersen, læs Boligforslaget, sæt Dem ind i den officielle Statistik, der foreligger paa disse Omraader, sæt Dem ind i de virkelige Forhold og hør, hvad Deres Meningsfælle Becker sagde om Grundejerne: At det var dem, der havde tjent Millioner og atter Millioner i Bolignødens Aar til Trods for de store Afgifter. Husk, at der i hele Storkøbenhavn har været Lejestigning. Stigningen er 60 pCt. i Gjentofte Kommune, medens man i Københavns Kommune har kunnet nøjes med 40 pCt.

Jeg kunde godt dokumentere dette, men Tiden skrider. For 2 Aar siden, da der blev stillet Forslag, kraftigt støttet fra vor Side, om at forhøje Renovationsafgiften til det dobbelte, var Lauritz Pedersen selv inde paa, at vi skulde højere op. Naar vi ikke gjorde det, var det, fordi vi troede, at vi kunde nøjes med den foreslaaede Forhøjelse. For Balance skulde der være — det var den principielle Anskuelse den Gang indenfor Flertallet; det har de erkendt alle. Lauritz Pedersen mente, det var nok at forhøje Afgiften til det dobbelte den Gang, og haabede iøvrigt, at Timelønnen igen vilde synke til 80 Øre; hvis den gjorde det, vilde der blive Balance med den Forhøjelse, vi vedtog. Imidlertid faldt Timelønnen ikke! Det er muligt, den vil synke til 80 Øre, men saa vil meget se anderledes ud i vort Land, end det gør i Øjeblikket. saa skal i hvert Fald Fødevarer og andre Ting tage en ganske anden Retning end den Prisstigning, der foregaar for Tiden.

Nej, denne Udgift kan udmærket godt lægges over paa dem, der skal bære den, og hvis der er en Del af disse Udgifter, som skulde bæres af Lejerne, kommer de ogsaa nok til at bære den, ganske paa samme Maade som de hidtil — og fremtidig — bærer alle Prisstigninger for Eks. paa Fødevarer. Der er ikke det mindste i Vejen for, at de kommer til at bære deres Part.

Lauritz Pedersen udtalte for 2 Aar siden, da jeg ikke var til Stede, fordi jeg var syg, da Sagen blev behandlet her, og da vor Gruppes Formand (Christensen) var Ordfører for denne Sag, følgende: Her skal være fuld Balance; det er vort Program, det kæmper vi for, og saadanne Forslag er vi rede til til enhver Tid at støtte. Vi var ogsaa enige derom fra alle Sider; og man mente at opnaa Balance, selv om man nøjedes med den Forhøjelse, der blev vedtaget. Fuld Balance skulde der være, det var vi som sagt enige om fra alle Sider.

Lauritz Pedersen sagde yderligere den Gang med Overbevisning, at man kunde ikke forsvare at lade Kommunens Borgere i Almindelighed gennem deres Skatter bære disse mægtige Underskud. Der er fremdeles Tale om Underskud paa dette Budget; det er bragt noget ned, men der er fremdeles et betydeligt Underskud, og det, som principielt maatte være rigtigt den Gang, maa ogsaa være det nu. Lauritz Pedersen bemærkede, da han talte om det principielle i denne Sag, at disse Værker, Vandværket, Gasværket og Renovationsvæsenet, skulde hvile i sig selv — det havde været Princippet og det burde være det Princip, som er gældende for denne Kommune. Ja, det er et udmærket Princip,

og det har ogsaa været fremsat og fundet kraftig Tilslutning fra vor Side, længe før Lauritz Pedersen kom ind i Raadet; vi Socialdemokrater havde længe før den Tid talt derfor og kæmpet kraftigt derfor, fordi vi fandt, at det gav Udtryk for rigtige og retfærdige Betragtninger.

Det er antydet, at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag vilde gaa ud over Grundejerne. Men Forholdet er det, at det drejer sig om en Præstation, som oprindelig paahvilede Grundejerne, og som de tidligere selv helt har udredet Udgiften til.

Renovationsafgiftens eventuelle Forhøjelse vil, som iøvrigt allerede bemærket, ikke alene blive baaret af Grundejerne; ogsaa andre Skatteydere end Grundejerne vil komme til at bære en Del deraf.

Fra den socialdemokratiske Gruppes Side har vi — ogsaa ved dette Budget — taget meget vidtgaaende Hensyn til Grundejerne. Betydelige Udgifter, som rettelig alene paahvilede Grundejerne, er vi gaaet med til at lade afholde af Kommunens fælles Kasse, altsaa af de personlige Skatter.

Jeg skal saaledes nævne, at Kommunen fremdeles afholder følgende Udgifter, som alene paahviler Grundejerne, og som i andre Kommuner ogsaa alene afholdes af disse, nemlig:

Paa Kontoen for Renholdelse af Veje ca. Halvdelen af Udgiften eller ca. 55,000 Kr. aarlig,

Paa Kontoen for Snekastning — Beløb, der varierer fra ca. 30,000 Kr. til 60,000 Kr. — er opført 35,000 Kr.

Paa Renovationsvæsenet er opført en Udgift af ca. 100,000 Kr. Tilsammen ca. 200,000 Kroners aarlig Udgift, som upaatvivlelig alene — det er vi alle enige om — paahviler Grundejerne.

Dertil kommer flere Udgifter, som andre Steder ogsaa afholdes af de paagældende Grundejere, og som vi har Hjemmel til at paaligne nogle af Grundejerne, nemlig de Grundejere, som faar Gavn deraf. Disse Udgifter burde i Virkeligheden ogsaa herude paalignes de Grundejere, som fortrinsvis inkasserer Gevinsten ved de paagældende Foranstaltninger. Jeg skal blandt disse Ting nævne indtil Halvdelen af Udgiften ved Lagbelægning med særligt Materiale eller ca. 100,000 Kr. og paa Bilag 18: Vedligeholdelse og Rensning af Kloaker 20,000 Kr. Med det Tal, jeg nævnede før, er vi hermed oppe paa en Udgift af ca. 320,000 Kr. aarlig, som de personlige Skatter kunde formindskes med, hvis Grundejerne betalte, hvad de skulde.

Selv om man havde vedtaget det eneste lille Ændringsforslag, som den socialdemokratiske Gruppe i Aften har stillet vedrørende Grundejerne, saa der var bleven opført 20,000 Kr. som Bidrag fra Grundejerne til Lagbelægning med særligt Materiale, hvilket Forslag imidlertid før blev forkastet, og selv om man vedtog dette af mig stillede Ændringsforslag vedrørende Bilag 31, og hvis Vedtagelse som sagt gentagne Gange er anbefalet fra flere Sider her i Salen tidligere, vilde der alligevel fremdeles blive tilbage et aarligt Beløb paa ca. 260,000 Kr., som paahviler Grundejerne, men som vi andre tildels maa afholde for dem.

Vi har altsaa ogsaa fra vor Side taget vidtgaaende Hensyn til Grundejerne, men vi kan naturligvis ikke frafalde vore beskedne Forslag og Kravet om, at der dog maa være Grænser for, hvad Grundejerne kan vælte over paa andre Skatteydere. Vi Socialdemokrater tilstræber ikke — saaledes som det har vist sig, at Flertallet her gør det — fortrinsvis at blive en Grundejerrepræsentation, endda en ensidig Grundejerrepræsentation.

Formanden: M. E. Jensens Opfattelse af, at Flertallet skulde ville tilstræbe at blive en ensidig Grundejerrepræsentation, er ganske fejlagtig. Jeg kunde nævne en Mængde Eksempler paa vort Ønske om netop at repræsentere alle Kommunens Beboere. Og jeg tror, at det i vide Kredse er lykkedes os at overbevise Kommunens Beboere om, at dette er vor Hensigt.

Lauritz Pedersen: Angaaende disse samlede Bemærkninger om Grundejernes Stilling vil jeg ganske henvise til, hvad jeg sagde derom i Fjor.

De nye Bemærkninger om dette mægtige Underskud, som Renovationsvæsenet har medført for Kommunen i disse Aar, og om hvad Grundejerne har tjent paa Kommunens Bekostning, er ikke helt rigtige. Det er heller ikke helt rigtigt, naar M. E. Jensen siger, at Renovationsvæsenet giver saa og saa stort et Underskud i disse Aar, og saa ræsonnerer, at saa og saa meget har Grundejerne betalt for lidt; det er ikke helt rigtigt at gøre det. Thi M. E. Jensen glemmer, at i de samme Aar staar Bilkørselsafdelingen med et ganske betydeligt Overskud. Det, som Kommunen tjener paa Bilkørselsafdelingen, tjener den paa Renovationen; Renovationen staar opført med et vist Beløb, saaledes at den Fortjeneste, vi har paa Bilkørslen, maa gaa at paa Underskudet paa Renovationen. Denne Fortjeneste maa summeres op Aar for Aar, ligesom M. E. Jensen nu har summeret Underskudet paa Renovationsvæsenet op Aar for Aar.

Jeg nævner kun dette, men der er flere Ting at tage i Betragtning. Naar M. E. Jensen løsriver enkelte Ting og fremdrager enkelte Forhold, siger jeg i Aar, ligesom jeg gjorde det i Fjor: Hele dette Spørgsmaal, som M. E. Jensen har forset sig paa — han kan snart ikke høre om eller se en Grundejer, uden at han nyser rødt — maa overvejes under eet, og Spareudvalget maa tage det op til samlet Overvejelse. Det er vi ogsaa i Lag med, og jeg vil bede M. E. Jensen vente med en Udredning af alle disse Forhold, indtil vi har set, hvilken Stilling Spareudvalget tager dertil. Jeg kan ikke i Aften gaa i Detailler; jeg maa henholde mig til, hvad jeg sagde om disse Ting i Fjor.

M. E. Jensen: Maa jeg blot sige til Lauritz Pedersen, at ifølge hans egne Udtalelser for 2 Aar siden, som jeg ogsaa godt kan citere, var Underskudet paa Renovationsvæsenet 1,3 Mill. Kr. Det er i Mellemtiden vokset til 1,7 Mill. Kr.

Og den Omstændighed, at Kørselsafdelingen nu pludselig har faaet Overskud — det plejer man ellers ikke at ville indrømme — har i Virkeligheden ikke noget med denne Sag at gøre; de Tal, jeg har nævnt om det mægtige Underskud paa Renovationsvæsenet, er rigtige nok.

Spareudvalget er, som jeg paaviste før, blevet et Begravelsesudvalg for alle vigtige Sager; det er det blevet til Trods for, at det lovede at være færdigt inden Udgangen af forrige Kalenderaar. Det er ikke færdigt med sit Arbejde endnu, og lad os se, hvornaar der kommer Forslag frem derfra!

Hverken jeg eller min Gruppe nyser rødt, naar Talen er om Grundejere, eller naar vi ser en Grundejer; jeg for mit Vedkommende kan godt lide dem, ligesom jeg kan lide alle andre Mennesker.

Men vi maa have en retfærdig Beskatning af Borgerne. Og Forholdet er det, at vi herude, som jeg stadig har paavist, og hvad der ikke kan omstødes, i Modsætning til Nabokommunerne, København og Frederiksberg, ikke paaligner Grundejerne de Beløb, som vi har Hjemmel til at paaligne dem. Grundejerne herude har derved en uforholdsmæssig Begunstigelse paa de andre Skatteyderes Bekostning, og det er dette Forhold, jeg foreslaar at ændre lidt.

Til det Budget, der omfatter ca. 320,000 Kr., som Grundejerne betaler for lidt, er vi gaaet med; min Gruppe har kun stillet Ændringsforslag, som beløber sig til 20,000 Kr., og jeg har stillet dette Ændringsforslag om en Forhøjelse af Afgiften fra Grund-

ejerne paa ca. 43,000 Kr. — det er det, jeg kalder at gaa lempeligt frem.

Mit Ændringsforslag er Udtryk for de Principper med Hensyn til Renovationsdriften, som er anerkendt fra alle Sider, og hvis Rigtighed man ikke kan komme udenom.

Det af M. E. Jensen ad Bilag 31 stillede Ændringsforslag forkastedes med 10 Stemmer mod 1; 4 Medlemmer stemte ikke.

Formanden: Af Lauritz Pedersen er der stillet følgende Ændringsforslag:

Det i Henhold til Regnskabet for 1923—24 forventede Overskud for Aaret 1924—25, 389,113 Kr. 43 Øre, overføres til Budgettet for 1925—26, og det Beløb, der skal udskrives i Skatter for 1925—26 nedsættes herefter med de nævnte 389,113 Kr. 43 Øre — fra 4,891,130 Kr. 45 Øre til 4,502,017 Kr. 02 Øre.

Ved at foretage denne Overførelse er der efter de Forudsætninger, hvorunder Budgettet blev behandlet i Økonomiudvalget, Udsigt til, at den nuværende Ligningsprocent kan undgaa en Forhøjelse.

Af Økonomiudvalget kan et Flertal ikke tiltræde Ændringsforslaget, medens et Mindretal (Lauritz Pedersen) fastholder det.

I Forbindelse hermed er der af Engelstoft-Schmidt stillet følgende Ændringsforslag:

Principalt:

Det budgetterede Overskud overføres til Budgettet for 1925—26 og Skatteudskrivningen formindskes med hele Beløbet; saafremt dette ikke vinder tilstrækkelig Tilslutning i Forsamlingen, da:

at der af Overskudet afskrives ekstraordinært Kr. 200,000 paa Hospitalsgrunden, og Restoverskudet føres frem i 1925—26's Driftsbudget.

Et Flertal af Økonomiudvalget kan hverken tiltræde det principale eller det subsidiære Ændringsforslag.

Et Mindretal (Lauritz Pedersen) anbefaler det principale, subsidiært det af Engelstoft-Schmidt fremsatte subsidiære Ændringsforslag.

Lauritz Pedersen: Mit Ændringsforslag til Økonomiudvalgets Flertalsforslag gaar ud paa at anvende samme Fremgangsmaade, som er anvendt i den Tid, jeg har siddet i Kommunalbestyrelsen, og som forresten er anvendt i den Tid jeg kan

erindre tilbage, hvor jeg har lagt Mærke til den Maade, man har drevet Kommunens Økonomi paa, den nemlig at overføre det ene Aars Driftsoverskud til det næste Aars Driftsbudget.

Der har i Almindelighed været Overskud; der har dog ogsaa et enkelt Aar været Underskud, i 1917—18 eller 1918—19, var der et Underskud paa ca. 300,000 Kr., som blev overført paa samme Maade, som jeg foreslaar anvendt her, og som man altid har gjort.

Det anføres af Flertallet af Økonomiudvalget, at Grunden til, at man foreslaar en ny Fremgangsmaade anvendt, skulde være den, at man ved en saadan Henlæggelse opnaar en Begyndelse paa en virkelig paakrævet Konsolidering af Kommunens økonomiske Stilling. Jeg kan ikke anerkende Berettigelsen af denne Motivering. Her i Kommunen foregaar Konsolideringen af Kommunens Økonomi ved Afskrivninger paa Kommunens Aktiver. Disse Afskrivninger har tidligere været mindre, men de er nu forhøjet. I Aaret 1922—23 blev de forhøjet med 40 pCt. omtrent, og der blev idet Aar henlagt 900,000 Kr. ekstraordinært som Afskrivning. Før, da jeg sagde, at man altid havde overført Overskudet, skulde jeg have tilføjet, at det dog var paa eet Aar nær, idet man dette ene Aar gjorde den Undtagelse, at man afskrev 900,000 Kr. ekstraordinært, men nu har jeg gjort opmærksom derpaa.

Den foretagne Forhøjelse fandt Sted, fordi man mente, at Afskrivningsprocenten havde været noget for ringe i Gennemsnit; man forhøjede den som sagt med omtrent 40 pCt., og nu er det et betydeligt højere Beløb, der afskrives aarlig.

Jeg skal tillade mig at fremkomme med nogle Oplysninger om, hvorledes de nugældende Afskrivningsregler vil virke paa Kommunens økonomiske Stilling.

Den 1. April 1923 var Kommunens Aktiver — jeg regner ikke Kassebeholdningen eller Pensionsfonden med — opført med ca. 37 Mill. Kr.; det staar i Regnskabet. Heraf var de realisable Grundarealer opført med 6,3 Mill. Kr., de afskrives ikke; de har aldrig været afskrevet, siden de blev købt, og det bliver de heller ikke nu. Der vil fra Spareudvalget fremkomme Forslag om disse Aktivers Behandling, et Forslag, det kan jeg vel røbe, angaaende en periodisk foretagen Vurdering, og hvis denne Vurdering viser et mindre Beløb end det de er opført til, afskriver man denne Difference indenfor en vis Periode. Vi behøver ikke at tage Hensyn til disse Aktiver ved denne Undersøgelse; de vil blive underkastet en ekstraordinær Behandling; disse 6,3 Mill.

Kr. tager vi altsaa ikke Hensyn til.

Desuden ejer Kommunen Aktiver paa et Beløb af 11,7 Mill. Kr.; de staar i Aktier, Obligationer og forskudsvis udredede Udgifter, som refunderes. Disse 11,7 Mill. Kr. afskrives heller ikke, for enten faar vi dem tilbage kontant, eller ogsaa har de deres fulde Værdi, det er Aktier i Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab og i A/S Strandvejs-Gasværket, som forhaabentlig vedblivende vil være ganske gode. Det blev tilsammen 18 Mill. Kr.

Tilbage er Aktiver for 19 Mill. Kr., som Afskrivningen bliver foretaget paa. For de Aktivers Vedkommende, hvor det drejer sig om Grund og Bygning, afskrives Grunden ikke, men i Hovedsagen afskrives Aktiver, som andrager et Beløb af 19 Mill. Kr.

Hvis jeg nu undersøger: Hvorledes vil det stille sig med disse Aktiver om en Aarrække, for Eks. om 20 Aar, saa viser de Udregninger, jeg har ladet foretage, at om 20 Aar, altsaa i 1943, er disse Aktiver paa 19 Mill. Kr. nedskrevet til 9½ Mill. Kr. Naar vi saa yderligere ved, at vi ejer en Formue paa 2½ Mill. Kr., hvormed vi ogsaa kunde nedskrive de Aktier, som trænger til at nedskrives, forekommer det mig, at man ud herfra kan slutte sig til, at Kommunens Økonomi efter de Afskrivningsregler, vi nu følger, vil bedres Aar for Aar, idet jeg forudsætter, at nye tilkommende Aktiver behandles paa samme Maade. Naar dette sker, drister jeg mig til at sige, at Kommunens økonomiske Stilling ved de ordinære Afskrivninger bedres Aar for Aar. Jeg kan ikke indrømme Berettigelsen af, at Kommunens økonomiske Stilling tiltrænger en Konsolidering; jeg synes ikke, det er rigtigt at sige det.

Jeg vilde være ked af, at det skulde kunne siges ved denne Kommunalbestyrelses Ophør, hvis jeg gaar ud af Kommunalbestyrelsen, at jeg har været med til at forsømme at konsolidere Kommunen økonomisk, og at det først var gaaet op for mig det sidste Aar, jeg sad der. Det er heller ikke rigtigt; jeg har ikke forsømt det. Vi har efter min Mening tilstrækkelig Konsolidering af Kommunens økonomiske Stilling.

Jeg mener, vi bør overføre de 400,000 Kr. eller rettere 389,000 Kr., som det drejer sig om, til næste Aars Budget. Hvis vi gør det, kan vi efter alle Solemærker at dømme forvente paa indeværende Aar et betydeligt Overskud, som maaske vil andrage et lignende Beløb. Naar vi saa lægger det nye Budget med samme Forsigtighed, vil vi vel atter paa det Aars Budget kunne forvente et Overskud omtrentlig af samme Størrelse, og saa har vi

netop opnaaet det, der tilsigtedes: at hvert Aar hviler i sig selv. Vi lægger vort Budget saa forsigtigt, at vi kan forvente Overskud — naturligvis med den Hensigt, at overføre Overskudet til det kommende Aar. Hvis vi ikke gør det, hvis vi hvert Aar lægger Budgettet forsigtigt, men lader være at overføre Beløbet, udskriver vi mere i Skat end nødvendigt, vi lægger større Skattebyrder paa Kommunens Beboere, end der skal udskrives det paagældende Aar, og det gør vi til Fordel for Opsamling af Formue, men det vil jeg ikke gaa med til, og jeg fraraader Kommunalbestyrelsens Medlemmer at komme ind derpaa. Det er ikke nogen rigtig Fremgangsmaade. Jeg vil være med til at overveje endnu en Gang, om Afskrivningsreglerne er store nok, eller om man mener, de er for smaa. Jeg vil for mit Vedkommende tro, de er store nok, rigeligt store endda, fuldt ud forsvarlige! Men i Guds Navn, mener man, de er for smaa, saa lad os overveje dette, men lad os ikke komme ind paa at lægge et tilfældigt Beløb hen til Formueforøgelse eller til Afskrivning — for det er reelt set det samme, paa en anden Maade. Vi henlægger hele Beløbet til Forøgelse af Aktiver, ligesom vi kan bruge forøget Afskrivning til Aktivforøgelse. Enten man kalder det Afskrivning eller Henlæggelse betyder ikke noget.

Jeg maa fraraade dette Skridt. Jeg vil ikke, absolut ikke, være med til den Motivering, at Henlæggelsen skulde ske for at konsolidere Kommunens Finanser.

Man har ogsaa talt om, at det skulde være nødvendigt at foretage denne Henlæggelse for at forøge Kassebeholdningen, fordi denne var for lille. Det er rigtigt nok, det er den, det ved jeg nok, Kassebeholdningen har været for lille periodisk, men det afhænger alene af, hvor betids man laaner Penge. Er der mange Penge i vor Kasse, bruger vi dem til Aktivforøgelse, fordi man tror, der er tilstrækkeligt tilbage, men saa bliver man skuffet paa Grund af de store periodiske Svingninger. Vi trænger til en Kassebeholdning, det er givet, men dette raader man Bod paa ved at skaffe de fornødne Laan i rette Tid. Naar den periodiske Svingning er saa stor, som den er, hidrører det tildels fra, at Staten forlanger, at Statsskatterne skal være indbetalt, forinden de er indkommet i Kommunens Kasse. Man skulde egentlig antage, at et saadant Krav ikke i Længden vil kunne opretholdes fra Statens Side; det er en stor Uretfærdighed at begaa mod en Kommune, naar Staten forlanger, at den skal skaffe Penge til Statskassen, før Skatterne er ind-

gaaet til Kommunen paa normal Vis, og dette Forhold bliver værre og værre, efterhaanden som Statsskatterne stiger. I Aar bliver der yderligere Stigning i Statsskatterne, og vi maa altsaa staa i endnu større Forskud. Jeg skulde tro, at man maatte kunne skaffe en Ændring af dette Forhold.

Iøvrigt afhænger Kassebeholdningen af mange Ting, først og fremmest selvfølgelig af Laanenes Størrelse og rettidige Optagelse og af Forholdet mellem Afskrivningernes og Refusionernes Størrelse og de udbetalte Afdrag paa Laan — Forhold, jeg omtalte sidst. Kassebeholdningen stiger naar Afskrivningerne er større end Afdragene. Men der er ogsaa andre Grunde; der er meget forskelligt medvirkende Aarsager. Naar Differencen mellem Afskrivninger og Afdrag vil stige Aar for Aar, faar vi en Kassebeholdning alene af den Grund, og saa vil det være let at holde den paa det Niveau, vi ønsker. Laanene kan ogsaa formindskes som Følge af, at vi har en større Kassebeholdning, men optager man lige saa store Laan som hidtil til Aktivforøgelse, vil Kassebeholdningen forøges.

Endelig nævnede Flertallets ærede Ordfører ved Forelæggelsen af Budgetforslaget, at vi ogsaa maatte tage i Betragtning, at vi havde Udsigt til at blive staaende ved den nuværende Ligningsprocent, selv om man fraveg den sædvanlige Fremgangsmaade og henlagde til Formuen eller afskrev det Beløb, her er Tale om. Jeg paaviste ved 1ste Behandling af Budgettet, at dette ikke er helt rigtigt efter de Forudsætninger, som vi drøftede dette Forhold under i Økonomiudvalget. Det er rigtigt nok, at hvis den endelige skattepligtige Indkomst stiger, som den steg i Fjor, kan vi nøjes med 5,3 pCt., som vi har i Aar. Men Forholdet er det, at vi kender ikke den endelige skattepligtige Indkomst, vi kender kun Skatteindtægten, den, som bliver opgivet, saa skønner vi selv, naar vi skal fastsætte Skatteprocenten, over, hvilket Tillæg vi skal have. Der skønnede vi i Fjor, at Tillægget skulde være 4,7 pCt. Jeg holdt paa, at vi hellere burde gaa lidt højere op end 4,7 pCt. ved Skatteansættelsen, jeg mente vi kunde sige 6 pCt., men man vilde vise den Forsigtighed at nøjes med 4,7 pCt. Hvis vi nøjes med 4,7 pCt., og altsaa viser samme Forsigtighed, som vi anvendte i Fjor, er det imidlertid ikke tilstrækkeligt, at Skatteindtægten stiger i samme Forhold som i Fjor, thi saa kommer vi op paa en ikke ubetydelig Stigning i Ligningsprocenten. Naturligvis, hvis vi frafalder denne Forsigtighed — men det kan jeg ikke tro, hvorfor skulde vi pludselig anvende helt andre Betragtninger og være mindre

forsigtige, end man har været hidtil — saa kunde det jo være, det kunde gaa. Jeg for mit Vedkommende kan gaa med til 6 pCt., da det var Forholdet det foregaaende Aar, men stige — hvad der vil være nødvendigt, hvis vi skal nøjes med en Ligningsprocent paa 5,3 — saa vi lægger 11—12 pCt. paa, tror jeg ikke, Forvaltningen tør foreslaa, og det vilde Kommunalbestyrelsen heller ikke gaa med til. Efter de Betragtninger, der laa til Grund for Økonomiudvalgets Overvejelser, kan man egentlig ikke antage, at man kan blive staaende ved en Ligningsprocent af 5,3. Selvfølgelig kan vore Forventninger blive overtrufne, saa vi kan blive staaende derved; det ønsker jeg, det maa man haabe, men jeg kan ikke sige, at det er sandsynligt. Af Frygt for at sætte Ligningsprocenten op tror jeg ikke, vi skal overføre Beløbet til Formuen; der er ikke nogen større Fare for, at vi kommer til at sætte Ligningsprocenten ned, selv om vi overfører de 400,000 Kr. til det kommende Aar, som vi jo plejer at gøre.

Naar jeg ved første Behandling af Budgettet sagde, at i Almindelighed var det saadan, at Rigelighed af Penge kunde føre til Flothed, var det ikke nogen Anke eller Antydning af en Anke hverken mod Forvaltningerne eller Kommunalbestyrelsen. Det blev kun udtalt ud fra den Erfaring, jeg har gjort; det ligger i den menneskelige Natur, at baade de Mennesker, som skal foreslaa Udgifterne, og de, som skal bevilge Udgifterne, er mere tilbøjelige til at gaa med, naar Pengene ligger parat, lige til at bruge, end hvis der først skal gøres Udvej derfor. Det er et almindeligt menneskeligt Træk, og man maa endelig ikke opfatte denne Udtalelse saaledes, at jeg skulde sigte Kommunalbestyrelsen for at være letsindig. Det er som sagt et almindeligt menneskeligt Træk, det er vi ikke hævet over hverken i Kommunalbestyrelsen eller i Forvaltningerne, der tilsammen danner Administrationen herude.

Af alle disse Grunde kan jeg ikke gaa med til at overføre dette Beløb til Formuen, og jeg anbefaler Kommunalbestyrelsens Medlemmer at stemme for mit Forslag om at bruge den sædvanlige Fremgangsmaade og overføre Beløbet til næste Aars Driftsbudget.

Engelstoft-Schmidt: I Princippet er jeg enig med Lauritz Pedersen; de Betragtninger, han har gjort gældende, kan jeg fuldt ud tiltræde. Jeg mener, det er uklogt af os at udskrive Skatter til en Formueanbringelse, hvad enten det nu sker under den Form, at en Kassebeholdning skulde være nødvendig, eller

paa anden Maade. Det er noget, vi ikke har Lov til, og derfor kan jeg ikke gaa med til at udskrive saadanne Penge.

Der er stadig Kapital til Stede, naar det ene Aars Overskud føres over til næste Aars Driftsbudget, men som Lauritz Pedersen gjorde opmærksom paa, er denne Kapital selvfølgelig ikke til Stede, naar den benyttes til Aktiverhvervelse for paa den Maade at udskyde Tidspunktet for Optagelse af Laan. Saafremt de nødvendige Laan tages op paa samme Tidspunkt, da de skal benyttes til Erhvervelse af et eller andet Aktiv, er der i fuldt Maal tilstrækkelig Kassebeholdning til de løbende Omkostninger.

Jeg skal slutte med varmt at anbefale Lauritz Pedersens Ændringsforslag, som jeg haaber maa finde Tilslutning i Kommunalbestyrelsen.

Mit subsidiære Ændringsforslag skal jeg komme tilbage til, naar Resultatet af Afstemningen over Lauritz Pedersens Ændringsforslag foreligger.

Formanden: Lauritz Pedersen har meget omstændeligt gjort rede for sin Stilling; vi kendte den allerede fra hans Udtalelser ved 1ste Behandling af Budgettet, men jeg forstaar, at han har ønsket at præcisere sin Stilling noget stærkere, end det skete forrige Gang.

Det skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod, men jeg er ogsaa rede til at præcisere noget stærkere end tidligere den Stilling, som Flertallet indenfor Økonomiudvalget har taget:

Det forekommer mig, at det er, som om man ser en Fare i at konsolidere Kommunen; det er noget vederstyggeligt, som man ikke vil være med til. Nu er der for det første slet ikke Tale derom, hvornaar der skulde blive Tale derom, ved jeg ikke, det bliver ikke ved denne Lejlighed, det er ganske afgjort. Men enhver ved, at som Sagen ligger, kan vi ikke klare os, uden at vi maa have en Kassebeholdning. Det er aldeles nødvendigt, at en Kommune af Størrelse som Gjentofte Kommune, har en likvid Kassebeholdning; det skyldes mange forskellige Aarsager, de er nævnt tidligere, men jeg skal gerne gentage nogle af dem.

Kommunens store Indtægter løber først ind i Slutningen af Aaret, medens Udgifterne begynder straks ved Begyndelsen af Aaret. Indtægterne fra N. E. S. A. og A/S Strandvejs Gasværket kommer først ind i Finansaarets sidste Maaned, men Kommunen maa staa i mægtigt Forskud. Vi skal saaledes betale Stats-

skatter inden 31. December; vi udbetaler over 4,680,000 Kr. i Statsskat, dette store Beløb staar vi altsaa for en Del i Forskud for, og dertil kommer, at vi slet ikke ved, om vi faar de Penge ind, vi saaledes har maattet lægge ud.

Men vi staar tillige i Forskud for en Mængde andre store Udgifter. Det er derfor lige til, at en Kassebeholdning er nødvendig og vil blive mere og mere nødvendig; efterhaanden som Skatterne stiger, kræves der større og større Forskud fra Kommunens Side.

Lauritz Pedersen sagde, at vi vilde kunne vente at lægge et Overskud paa ca. 400,000 Kr. til Side hvert Aar. De foregaaende Aar har vist, at medens vi en Tid havde et Overskud paa henved 2,100,000 Kr., er det efterhaanden gaaet saaledes, at dette Overskud stadig er formindsket, saa det nu andrager knap 400,000 Kr. Vi ved godt, at hvis vi vil regne de Tab med, som vi med Sikkerhed vil faa ved de Penge, vi har anbragt i Diskonto- og Revisionsbanken og i Hellerup Bank, vil vi komme adskilligt under de 400,000 Kr., der kan være Tale om. Vi har efterhaanden tæret paa dette Overskud. Engang afskrev vi 900,000 Kr., men ogsaa paa anden Maade har vi tæret paa dette Overskud, som vi har opnaaet ved, at Skatteyderne i sin Tid betalte for meget; det kunde vi ganske vist ikke vide noget om, vi havde lagt Budgettet i Forhold til, som vi mente, at Indtægterne vilde indgaa, men de blev meget større. Dette store Overskud er som nævnt efterhaanden dalet til ca. 400,000 Kr.

Jeg tror, det er nødvendigt at have en Kassebeholdning, og ieg ser heller ikke nogen Ulykke i, om man ved denne Lejlighed besluttede foruden en Kassebeholdning at søge at have Midler til Raadighed, saaledes at man i Tider som dem, vi er inde i nu, hvor der kan komme til at foreligge Forhold, hvor der s k a l bruges Penge til Foranstaltninger, som er uafviselig nødvendige, og hvor man ikke kan faa Laan, havde nogen likvid Kapital. En Konsolidering, saaledes at man begyndte at samle paa Mængder af Penge uden at have direkte Anvendelse derfor eller i en nogenlunde overskuelig Fremtid havde Brug derfor, er der jo ikke Tale om; her er udelukkende Tale om at skaffe Kommunen en Kassebeholdning.

Saa vil Lauritz Pedersen mene, at man ikke kan sige noget om, hvorvidt den nuværende Ligningsprocent kan ventes fastholdt. Det er foreløbig antydet, at om det gaar nogenlunde, som det gik sidste Aar, vil den kunne fastholdes. Om det endelig skulde være, at vi kom op paa 5,4 eller 5,5, hvad vi kunde have

besluttet os til i Fjor, og som der fra forskellige Sider var Ønske om at gennemføre, men hvor vi gik ned, fordi vi ansaa det for forsvarligt — i og for sig maaske ikke klogt — til 5,3, tror jeg rigtignok, at Økonomiudvalgets Flertal staar paa den absolut sikre og rigtige Side, naar vi siger: Som Forholdene er, maa vi skaffe en Kassebeholdning til Kommunen til Administration, det er nødvendigt, og til dette Øjemed har vi til at begynde med disse 300,000—400,000 Kr. Om dette Beløb viser sig tilstrækkeligt, skal jeg ikke sige noget om, men naar vi paa et enkelt Punkt staar i Forskud for ca. 500,000 Kr., kan man skønne, at en Kassebeholdning paa 400,000 Kr. ingenlunde er for meget.

Jeg skal varmt anbefale, at vi uden Hensyn til, hvorledes Situationen er i 1943 — det interesserer mig ikke meget, men det interesserer mig at vide, hvorledes den bliver i 1925 og den nærmeste Fremtid derefter — og der er jeg ganske paa det rene med, at vi ikke kan undvære en Kassebeholdning — benytter det fremkomne Overskud paa den her foreslaaede Maade.

Volmar Jensen: Det er jo en gammel kendt Ting, at vi, som lever nu, skal betale til de Goder, der skal nydes i Fremtiden; men jeg synes det er uheldigt. Jeg vil nødig betale mere i Skat, end jeg behøver, naar jeg ved, at disse Penge først skal bruges til Gavn for Kommunen om 6 Aar eller maaske 10 Aar, og jeg til den Tid enten er død eller maaske fraflyttet Kommunen, og saaledes ikke faar Fornøjelse af de Beløb, jeg har betalt.

Det er sagt gentagne Gange fra den højtærede Formands Side, at naar man ønskede dette Beløb af ca. 400,000 Kr. henlagt, var det ikke for at konsolidere Kommunen eller af andre Grunde, men hovedsagelig for at skabe en Kassebeholdning. Dertil vil jeg sige — jeg er ikke Medlem af Økonomiudvalget og har maaske lidt ondt ved at forstaa, hvad der gøres gældende — at naar man ser paa Kommunens Regnskab og Kassebeløb, forekommer det mig, at vi i Øjeblikket maa have et Overskud paa ca. 400,000 Kr. Dette Beløb maa være til Stede, hvis det ikke er til Stede, er det brugt til at fremskaffe Aktiver... (Afbrydelse: Vi staar i Forskud for ca. 500,000 Kr., det er ikke Aktiverhvervelse)... Ja, der skulde nu være Balance, hvis vi ikke staar i andre Forskud.

Paa det Tidspunkt, da der var 2,100,000 Kr. i Overskud, var der, saavidt jeg erindrer, ikke Overflod i Kommunens Kasse; da var det samme Tilfældet: Vi havde ingen Kassebeholdning! Jeg bebrejder ikke nogen noget, men det er min faste Over-

bevisning, at hvis vi faar en Kassebeholdning paa for Eks. ½ Mill. Kr., vil man vente med at optage Laan, saafremt man skal fremskaffe nye Aktiver, indtil der ikke er flere Penge i Kommunens Kasse. Og det er ganske naturligt, det er der ikke noget at sige til, men hvor er Kassebeholdningen saa henne? Saaledes har man gjort hidtil, og saaledes vil man sikkert ogsaa gøre i Fremtiden.

Hvis man ikke træffer særlige Foranstaltninger og holder dette Beløb ude fra Formuen og adskiller Formuen ikke alene fra Regnskabet, men ogsaa fra Kassen, vil det gaa, som det er gaaet tidligere, at man ganske roligt bruger af Kassebeholdningen saalænge der er noget, og saa først derefter stifter Laan.

Det er rigtigt, som Lauritz Pedersen siger, at hvis Afskrivningerne er for smaa, maa man optage Tanken om at gøre dem større, saa maa vi paany overveje dette Spørgsmaal.

Jeg kan ikke være med til uden noget bestemt Formaal at henlægge ca. 400,000 Kr.; jeg synes, det er en meget farlig Vej at komme ind paa.

Jeg vil gerne stille et bestemt Spørgsmaal: Hvorledes tænker man sig at ordne dette? Hvor stort et Kassebeløb kunde man tænke sig nødvendigt, saa man ikke behøver at overtrække Kassen med ca. 1 Mill. Kr. eller et endnu større eller maaske mindre Beløb? Kunde jeg blot tilnærmelsesvis faa dette oplyst? Hvis det drejer sig, om at man i Løbet af nogle Aar vil samle for Eks. 500,000 Kr. sammen, var det maaske gørligt, selv om man vel ikke skulde gøre det paa denne Maade, men har man ingen Grænse fastsat, gælder det blot om at lægge op saa meget, man overhovedet kan faa fat i, vil jeg ikke være med dertil.

Formanden: Foreløbig er der ikke sat nogen Grænse, men naturligvis vil det Beløb, her er Tale om, ikke strække til.

Jeg gjorde opmærksom paa før, at hvis vi havde udredet, hvad vi skulde, maatte vi alene for Statsskatterne staa i Forskud for ca. 500,000 Kr., dertil kommer, at vi paa Aldersrentekontoen staar i Forskud for ca. 230,000 Kr.; det er tilsammen ca. ¾ Mill. Kr. Men der er mange andre Punkter, vi staar i Forskud for, saa man vil let skønne, at dette Beløb, der ikke er 400,000 Kr., men maaske nærmere ved de 300,000 Kr., ingenlunde vil strække til.

Det siges, at man tidligere, da man havde overført store Beløb, var stillet paa omtrent samme Maade som nu. Jeg tror dog, jeg tør sige, at vi er vanskeligere stillet nu, ja, det er der ikke

nogen som helst Tvivl om. Der er bl. a. kommet den Vanskelighed til, at medens man tidligere ikke havde svært ved at faa Tilladelse til at overtrække sin Bankkonto, har det sine Vanskeligheder nu, og hvilken Dag det helt forbydes, ved jeg ikke noget om, men det kan tænkes, at Situationen bliver saadan, at Bankerne siger: Der maa ikke finde Overtræk Sted. I saa Fald tror jeg, at man vil være den Kommunalbestyrelse taknemmelig, som havde skaffet nogen Kassebeholdning.

Det er rigtigt, som Volmar Jensen bemærkede, at nogen Grund kan der naturligvis være til, naar man skal erhverve et nyt Aktiv, og Situationen er overmaade vanskelig paa Laanemarkedet, da at sige: Vi kan i hvert Fald en Tid, nogle Maaneder, maaske et halvt Aar, hjælpe os med de Penge, vi har til Disposition, skønt de ikke hører hjemme paa Formuen, men paa Driftsbudgettet. Det kan man gøre, og vilde det virkelig være nogen større Ulykke, om man gjorde det og derved opnaaede gunstigere Betingelser for de Penge, man senere skulde laane?

Jeg kan ikke se rettere, end at denne Vej er anbefalelsesværdig, og det glæder mig, at dette Forslag ogsaa har faaet Tilslutning fra et Flertals Side indenfor Økonomiudvalget.

Kr. Larsen: En af de væsentligste Aarsager til, at ikke alle har kunnet følge Økonomiudvalgets Flertal i Spørgsmaalet om at henlægge de 400,000 Kr., er den, at man mener, at Konsolideringen bør foregaa gennem de ordinære Afskrivninger paa Kommunens Aktiver, som en Gang er fastsat. Dette er da ogsaa nævnt adskillige Gange af Lauritz Pedersen, og han har erkendt, at de tidligere Afskrivninger var for smaa, og for et Par Aar siden ændrede man dem derfor, idet man forhøjede Afskrivningsprocenten for adskillige af Aktiverne med nogle Procent.

Men selv om man har gjort det, er den samlede Afskrivning paa Anlæg og Ejendomme alligevel mindre nu, end den var efter de tidligere Regler.

Jeg skal saaledes oplyse, at i 1922—23 androg Afskrivningerne 502,683 Kr., medens de for 1923—24 beløb sig til 472,479 Kr., altsaa en Mindre-Afskrivning paa ca. 30,000 Kr., skønt der i Aaret 1923—24 er tilkommet forskellige nye Anlæg til betydelige Beløb: Enghavekloaken 300,000 Kr. m. v. Hvis man tog alle disse Beløb i Betragtning, skulde Afskrivningerne have været ca. 70,000 Kr. større efter de gamle Regler end efter de nye Regler. Denne Forskel kommer af, at man tidligere afskrev 160,000 Kr. paa det tekniske Udvalgs Budgetter, men denne Fremgangsmaade ophørte, da vi fik de nye Regler fastsat; disse nye Regler

har saaledes kun ført til, at Afskrivningsbeløbet er blevet mindre i Stedet for større.

Den anvendte Regel for Afskrivning er iøvrigt ganske tilfældig; man afskriver en Del af Kommunens Ejendomme og Aktiver, gennemgaaende de bedste. I Realiteten har vi ganske værdiløse Aktiver, som vi ikke afskriver paa; jeg skal nævne forskellige Arealer ved Hellerup Havn, ved Bellevue, i Gjentofte og forskellige Sportsanlæg, ikke alene Arealet, men ogsaa selve Anlæget af disse Sportspladser. Det forekommer mig, at man ogsaa burde afskrive Parkanlægene; det er Foranstaltninger, som er truffet til Gode for Borgerne, Arealer, som aldrig vil blive anvendt til Salg. De forskellige Parker burde i Virkeligheden afskrives i Løbet af en Aarrække.

Trækker man de Renter fra, som udredes til Jord, som er købt til Videresalg, bliver den reelle Afskrivning 400,000 Kr. eller = 1 pCt., medens den burde være mellem 2 og 3 pCt. af Kommunens samlede Gæld.

Lauritz Pedersen nævnede, at man kunde vente Prisfald; deri er jeg ganske enig med ham, det er ogsaa derfor, jeg ønsker at konsolidere nu, medens vi har disse Priser, for Prisfaldet vil selvfølgelig indvirke paa Borgernes Fortjeneste, saa den bliver mindre, og derigennem bliver den skattepligtige Indkomst mindre. Men hvad der ikke bliver mindre, er Renten af Kommunens Gæld, den steg, da Priserne steg, men naar det gaar nedefter, falder den ikke. Af denne Grund vil jeg mene, det er rigtigt at afskrive nu, medens Indtægterne er nogenlunde.

Denne Afskrivning med 400,000 Kr. — om man kalder det Kassebeholdning eller Henlæggelse til Anskaffelse af nye Aktiver, er for saa vidt det samme — betyder en Konsolidering af Kommunen, og det er for mig det vigtigste; det gælder om at afskrive saa meget som muligt. Det vil blive — og er forresten allerede for Tiden — umuligt at optage Laan, saa Kommunen kommer til at hjælpe sig paa den Maade, at den foretager Afskrivninger saavidt, som forsvarligt er. Jeg vil ogsaa tro, at selv om vi foretager den Afskrivning ekstraordinært, her er Tale om, kan man alligevel klare sig med den Skatteprocent, vi har i Øjeblikket, 5,3.

Chefen for den økonomiske Forvaltning (Dam): I Anledning af, at det fra forskellige Sider er sagt, at det, man opnaaede ved at faa en Kassebeholdning, var det, at man kunde optage Laan saa meget desto senere, vil jeg gerne have Lov til at sige — jeg sagde det i forrige Møde, men jeg vil sige det igen i Aften, fordi

jeg synes, at jeg bør sige det, fordi Udtalelserne kan forstaas saaledes, at Forvaltningerne, som Forslag til Optagelse af Laan skal komme fra, ikke i rette Tid er fremkommet med Opgørelse over, hvorledes det staar til med Kommunens Formuebudget i Forhold til Driftsbudgettet — at Forholdet er det, at Regnskabet afsluttes een Gang om Aaret, medens Forvaltningerne hver Maaned foretager en meget omhyggelig Opgørelse for at se for det første, hvorledes det stiller sig med Kassebeholdningen for den kommende Maaned, for det andet, hvorledes det stiller sig med Formuebudgettet. Vi foretager som sagt disse Opgørelser saa vidt det staar til os, og vi kan se, paa hvilket Tidspunkt vi skal til at bruge Penge paa Formuebudgettet. At det paa denne Maade for Eks. paa Grund af, at der er brugt mere, fordi der er vedtaget Arbejder, som oprindelig ikke var paatænkt udført, eller fordi et Arbejde har overskredet den projekterede Sum, kan vise sig, at man har brugt 100,000, 200,000 eller maaske 300,000 Kr. mere, end man efter den foretagne, grundige Beregning havde ment, man skulde bruge paa det givne Tidspunkt, er klart; det kan ske.

Saa er det sagt, at naar man fik en Kassebeholdning, vilde man ikke faa disse Opgørelser, saa vilde man ikke foretage disse Beregninger; jeg tror dog, man maa have saa megen Tillid til Kommunalbestyrelsen, til sig selv og til Forvaltningerne, at man gaar ud fra, at disse Beregninger fremdeles vil blive foretaget, saa vi til enhver Tid er klar over Forholdet mellem Formuebudgettet og Driftsbudgettet og ved, med hvilket Beløb Kassebeholdningen eventuelt staar i Forskud.

Lauritz Pedersen: Maa jeg sige til den højtærede Formand, at naar man skal bestemme, om Kommunens Økonomi virkelig er tilstrækkelig konsolideret, kan man ikke se paa 1925 alene, saa maa man se lidt længere frem og se, hvorledes de Regler, man anvender, vil indvirke paa Situationen efter en længere Aarrække. Først naar man har anstillet saadanne Betragtninger, kan man bedømme, om Konsolidering er nødvendig eller ej; det var det, jeg tillod mig at anføre, og det er disse Betragtninger, som gør, at jeg mener, at vi kan forsvare at anvende den Konsolidering, vi hidtil har foretaget, og som vi har været enige om. Jeg tror ikke, vi behøver nogen yderligere Konsolidering; man kan sige, at denne er fuldt ud forsvarlig.

Formanden: Det kan være meget rigtigt at sætte Kikkerten for Øje og se langt ud i Tiden, men det interesserer mig ikke lige i Øjeblikket. Det, som interesserer mig nu, er, at der

skaffes den Kassebeholdning til Kommunen, som det er nødvendigt at faa. Vi kan ikke slippe uden om, at efterhaanden som Tiderne strammes mere og mere med Hensyn til Pengeknaphed, Tilladelse til at overtrække Bankkonto, Kreditindskrænkning o. s. v., medens vi stadig skal staa i større og større Forskud for adskillige Beløb, kan man ikke undvære en Kassebeholdning; det kunde bedre gaa tidligere, da vi havde et ret betydeligt Beløb at overføre, men ikke nu, det er en afgjort Ting.

Det kan være meget godt, at hvis man gør saadan og saadan, vil det i 1943 se saadan og saadan ud. Men hvem garanterer os, at de Kommunalbestyrelser, der kommer efter os, vil fortsætte enten i det Spor, som Lauritz Pedersen anviser, eller i det Spor, vi er inde paa? Hvad ved vi om, hvorledes det vil gaa? Derfor har disse Betragtninger ikke saa megen Værdi som det, der gælder i Øjeblikket, som det, vi ved.

Lauritz Pedersen: Hvis der skal være Tale om at yde nogen Garanti ved, at vi bærer os ad som af Flertallet foreslaaet, var det saa ikke bedre, om vi budgetterede paa Budgettet en Kassebeholdning ved Aarets Udgang i Stedet for at overføre dette Beløb af 400,000 Kr. til Formuen?

Thi vi har ingen Garanti for, at vi virkelig har en Kassebeholdning paa denne Maade. Vi har en Formue paa saa og saa mange Millioner Kroner. Der er flere Gange henlagt Beløb til denne Formue paa Grund af, at vi tjener Penge ved Salg af Jord, men det garanterer ikke, at vi har en Kassebeholdning. Vi bruger ganske roligt Formuen, naar den er der, til nye Aktivforøgelser; saavidt jeg kan skønne, anvender vi disse Beløb udover, hvad vi behøver til Kassebeholdningen, netop til Aktivforøgelse. Var det saa ikke bedre at budgettere en Kassebeholdning? Det behøver Forvaltningerne vist ikke at være bange for; hvis en Forvaltning foreslaar Kommunalbestyrelsen at optage et Laan til Aktivforøgelse, da man skal bruge Penge og ellers vil gaa Kassebeholdningen for nær, er jeg sikker paa, at Kommunalbestyrelsen vil sige: Vi kan ikke gaa Kassen for nær, vi maa have den fornødne Kassebeholdning, ellers kan vi ikke administrere, og da vi gerne vil undgaa midlertidige Laan, maa vi bevilge de fornødne faste Laan i rette Tid. Men det er Hovedsagen, det er deri Ulempen ligger: Vi laaner for sent, naar vi skal laane, og derved gaar vi Kassebeholdningen for nær.

Formanden: Det er ganske ejendommeligt, at vi skal blive ved at gentage de samme Paastande. Lauritz Pedersen siger, vi laaner for sent, vi andre siger: Vi maa staa i Forskud. Det fore-

kommer mig, at naar der alene paa to Punkter er Tale om at staa i Forskud for ca. ¾ Mill. Kr., er det dog betydelige Beløb, det drejer sig om, og tæller vi det altsammen sammen, bliver det et adskilligt større Beløb.

Jeg maa tilraade ærede Medlemmer enten at følge Lauritz Pedersen i hans oprindelige Ændringsforslag eller følge Flertallets Indstilling. Vi kan ikke nu begynde at lave om paa de foreliggende Ændringsforslag. Jeg forstaar godt, hvad Lauritz Pedersens Hensigt er, han tilsigter at skabe en Kassebeholdning, som ikke maa røres, selv om vi stod i en snæver Vending og skulde bruge for Eks. 500,000 Kr. og derfor sagde: Vi har ikke Pengene i Øjeblikket, kan vi ikke laane dem af Kassebeholdningen? Jeg kan ikke se, det vilde være nogen større Ulykke, om man hjalp sig paa denne Maade, indtil Betingelserne var mere gunstige for at skaffe et fast Laan end de maaske var i det givne Øjeblik. Een Fare er der, det maa vi ikke se bort fra, at Pengene naturligvis kan blive brugt og aldrig komme igen, men saa maa Kassen melde sig — den maa have sit Beløb. Til Aktiverhvervelser anvender vi Laan; det er paa Formuebudgettet, at denne Bevægelse foregaar. men det kan hænde, at man laaner hos sig selv; jeg tror, det kan gøres i en snæver Vending.

Volmar Jensen: Kr. Larsen sagde for et Øjeblik siden, at Aktiverne ikke blev afskrevet nok, saa undrer det mig, at han ikke stiller Forslag til nye Afskrivningsregler. Et saadant Forslag kunde vi, som ogsaa Lauritz Pedersen nævnede før, jo godt tage op til Overvejelse.

I Anledning af Kontorchef Dams Udtalelser vil jeg sige, at det har aldrig været min Tanke, at Forvaltningen skulde komme for sent med sine Krav om Laan. Jeg har ogsaa set de Lister, der fremsendes fra de forskellige Forvaltningsgrene, og hvoraf det fremgaar, hvor meget der skal bruges i den kommende Maaned, men det er selvfølgelig Økonomiudvalget som træffer Afgørelsen. og det siger maaske: I Øjeblikket har vi rigeligt med Penge i Driften, vi kan købe nogle af disse Aktiver for disse Penge. Og det er ingen Ulykke, siger den højtærede Formand! Nej, det er det ikke for saa vidt, som Pengene blot kommer igen, naar det ikke gaar, som den højtærede Formand før antydede, at man laaner Pengene af Kassen og glemmer at betale dem tilbage.

Hvis man udelukkende vil anvende den af Flertallet foreslaaede Fremgangsmaade for at skaffe Kassen en kontant Beholdning, kunde jeg maaske tænke mig at gaa med dertil, men jeg vil ikke

være med dertil med den Bagtanke, at man kan laane Pengene til Formuen og saa ikke betale dem tilbage.

Formanden: Jeg maa paa det bestemteste pointere, at det er ikke Hensigten at bruge disse Penge til Laan, men til Kassebeholdning.

Keiser-Nielsen: Jeg er ganske enig med Kr. Larsen i hans Udtalelser om vore Afskrivninger. Jeg kunde, ligesom Vofmar Jensen, ønske, at man tog dette Spørgsmaal op igen; jeg er ikke ganske sikker paa, at de Afskrivningsregler vi har vedtaget, er virkelig forsvarlige, men det bliver den kommende Kommunalbestyrelses Sag.

Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at en meget stor Del af vor Formue er for Eks. de store, nye Skolebygninger; vi skal maaske snart bygge igen, saa der vil stadig blive flere og flere. Disse Bygninger afskriver vi med 1½ pCt. aarlig, og vi kan ikke afskrive dem her ud over, fordi vi har vedtaget at følge Københavns Kommunes Afskrivningsregler, og dèr anvendes 1½ pCt. aarlig. Men naar vi afskriver Skolerne med 1½ pCt. aarlig, vil det sige, at de vil være afskrevet i Løbet af 66—67 Aar, hvilket efter min Mening er meget betænkeligt. Der er ingen, der kan garantere os, at Skoleundervisningen om 66 Aar, eller omkring Aar 2000, vil være af den Art, at disse Bygninger i det hele taget kan bruges.... De kan bruges til noget andet, siges der. Ja, det er dog et stort Spørgsmaal. Med det Røre, der i Øjeblikket er omkring hele Skoleundervisningen, har vi ingen som helst Garanti for, at der i det hele taget er Brug for disse store Skolebygninger; saa foregaar Undervisningen maaske paa en helt anden Maade.

I gamle Dage afskrev man en saadan Skole paa 28—30 Aar, saa have man tjent Summen ind, til man skulde bruge Penge igen i dette Øjemed. At afskrive Skolebygninger med 1½ pCt. aarlig er i Virkeligheden ganske uforsvarligt; det har da heller ikke været Kommunens Mening, vi havde i vore Afskrivningsregler foreslaaet 3 pCt. for Skolerne, men vi blev nødt til at følge Københavns Kommunes Regler paa dette Omraade. Men naar vi er tvunget til at have saa lavt et Tal for Skolerne, paa saa stort et Punkt, kunde der være Anledning til at afskrive noget mere paa de andre Poster, hvor vi staar mere frit. Jeg tror ikke, at Afskrivningerne er af en saadan Art, at vi konsoliderer Kommunen meget derved; i Københavns Kommune afskriver de ganske anderledes.

Formanden: Det er ikke nemt at se langt ud i Fremtiden;

før var der Tale om 1943, nu er vi ved Aarhundredets Slutning, idet Keiser-Nielsen mente, at der omkring Aar 2000 ikke vil være Brug for Skolebygninger af den Art, vi har nu. Jeg vil dog tro, at med det Klima, vi har her i Landet, vil Undervisningen ogsaa til den Tid for en stor Del være indendørs, og jeg skulde tro, at de Bygninger vi nu opfører, ogsaa til den Tid vil være egnet ... (Afbrydelse) ... Jo, selv om 100 Aar maa disse Bygninger være egnet til Skolebrug.

Men jeg tror ikke, at man i Aar 2000 begynder at se efter i de gamle Reoler for at læse, hvad der blev sagt om denne Ting i 1925; vi kan vist være ganske rolige i saa Henseende, saa er vi glemt og vore Gerninger forhaabentlig tilgivet.

M. E. Jensen: Ja, tilgivet er de nok, men det er ikke sikkert, at de er glemt. Forhaabentlig lykkes det os at handle saaledes, at vore Gerninger bliver af en saadan Art, at vore Efterkommere vil have Anledning til at mindes dem med Glæde.

Den Debat, her er ført, har interesseret mig meget; navnlig har det interesseret mig at høre Kr. Larsens Udtalelser om vore Afskrivningsregler, hvoraf det fremgik, at vi i Virkeligheden kun afskriver Halvdelen eller en Tredjedel af, hvad vi burde afskrive. Disse Udtalelser bekræfter, hvad vi fra vor Side gentagne Gange har hævdet i den Periode, jeg har haft den Ære at sidde her, at Flertallets Styre paa det rent økonomiske Omraade i Virkeligheden ikke har været noget saa forfærdelig dejligt, paa ingen Vis har været saa forsvarlig, som man gerne har villet give det Udseende af. De viser Rigtigheden af, hvad vi Gang paa Gang har fremhævet ved tidligere Budgetbehandlinger, at vi maatte konsolidere og foretage større Afskrivninger, end vi har gjort hidtil. Det forekommer mig, at de, som staar sammen med os i Aften om dette Forslag til Overføring af et vist Beløb og Konsolidering, skulde ogsaa have staaet sammen med os og foretaget en ekstraordinær Afskrivning, saa havde vi siddet bedre i det, end vi gør nu, saa havde man ført en forsvarligere Politik end den, der er ført, og vi havde ikke været saa daarligt stillet navnlig med Hensyn til vore Afskrivningsregler, som Kr. Larsen nu har paavist.

Nej, den rent økonomiske Politik, ogsaa med disse fine Skatteprocenter, som Flertalsstyret har villet paavise, er det ikke saa meget bevendt med, naar man gaar til Bunds i Sagerne; vi ser det her, men det viser sig ogsaa paa mange andre Omraader. Det er da nu endelig gaaet op for en Del af Flertallet, at man bør konsolidere saa meget, man kan, at man bør skabe den Kasse-

beholdning, som Formanden sammen med os kæmper for.....

Jeg forstaar iøvrigt, at Forslaget, saaledes som det er stillet fra Flertallets Side indenfor Økonomiudvalget, vil blive vedtaget I Aften udelukkende med den socialdemokratiske Gruppes Stemmer og Keiser-Nielsens Stemme... (Formanden: Ikke udelukkende!)... Jo, paa Grund af, at vi stemmer derfor... (Formanden: Nej, De kan afholde Dem fra at stemme: Forslaget skal nok blive vedtaget endda)... Det forstaar jeg ikke; vi er 5 Stemmer, og der gaar 3 Stemmer fra..... Men der er ingen Anledning for os til at afholde os fra at stemme... (Formanden: Det er noget andet)... naar Forslaget tiltaler os. Forholdet er i Øjeblikket det indenfor Flertallet, at hvis ikke de 5 Stemmer, som det ellers ikke plejer at kunne regne med, ogsaa støtter dette Forslag, vil det ikke blive vedtaget... (Afbrydelse).. Ja, saa kan jeg ikke regne.

Det forekommer mig, at det noget er Ordkløveri fra Lauritz Pedersens Side, naar han taler om „Formue" og „Kassebeholdning"; det er at kløve Begreberne. Thi den eneste Forskel der er mellem os, er i Virkeligheden den, at vi vil konsolidere bl. a. ved at skabe en Kassebeholdning, og vi vil ikke paa nærværende Tidspunkt gaa med til at vedtage en Bestemmelse om, at denne Kassebeholdning til enhver Tid skal være ganske urørlig for Formuen. Det er ikke vor Hensigt, som Lauritz Pedersen synes at forudsætte, at man skulde kunne laane af denne Kassebeholdning I Stedet for at stifte faste Laan og saa aldrig betale Beløbet tilbage til Kassebeholdningen. Hensigten er, at man af Kassebeholdningen, hvis man staar og skal bruge en eller anden Sum I et aldeles nødvendigt Øjemed, eller hvis de store Forskud kræver det, skulde kunne laane midlertidigt et Beløb for Eks. i nogle Maaneder, fordi de Forhold, som den højtærede Formand før nævnede, er til Stede, hvorefter det vilde være billigere for os at laane hos os selv frem for at stifte et meget dyrere Laan andet Sted, men selvfølgelig er det Hensigten, at Beløbet skal betales tilbage til Kassebeholdningen, naar Øjeblikket er gunstigt for Optagelsen af et fast Laan. Saaledes har jeg forstaaet det foreliggende Forslag; det er et Forsøg paa at skabe en Kassebeholdning, som den højtærede Formand alt har givet Udtryk for, og med denne Motivering stemmer jeg for Flertallets Ændringsforslag.

Formanden: Jeg er ked af, at man blander Udtrykkene „Konsolidering" og „Fremskaffelse af en Kassebeholdning" sammen. Det er Hensigten at skabe en Kassebeholdning, men det er ingenlunde det samme som at konsolidere. Konsolide-

ring forudsætter, at man lægger Penge til Side til Anvendelse til Fordel for Formuebudgettet, men det er ikke det, der er Tale om her.

Jeg ser selvfølgelig med Glæde, at saa mange som muligt vil stemme for Flertallets Ændringsforslag, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Forslaget vedtages ikke specielt ved de 4 socialdemokratiske Stemmer og Keiser-Nielsens Stemme. Det kan gennemføres selv om de Herrer afholder sig fra at stemme... (Afbrydelse)... Nej, hvis De stemmer imod, gaar det ikke igennem; det er rigtigt.

Chefen for den økonomiske Forvaltning (Dam): Da der er rettet et direkte Spørgsmaal til mig, har jeg faaet Formandens Tilladelse til at svare derpaa.

Lauritz Pedersen sagde før: Hvorfor har Forvaltningen ikke foreslaaet at stifte Laan til Kassebeholdningen? Nu er det et Forslag som foreligger fra Økonomiudvalget, det er for saa vidt ikke Forvaltningens Forslag. Men da jeg er bleven spurgt, vil jeg svare, at i den Skrivelse til Økonomiudvalget, som ganske vist er af ret gammel Dato nu, af 28. Oktober 1924, hvilken Skrivelse ogsaa har passeret Lauritz Pedersen — men jeg siger ikke noget til, at De ikke husker den længere — nævner jeg efter først at have omtalt Konsolideringen, som i Løbet af de Aar, jeg har været herude, er blevet min Kærlighed, og som jeg da derfor ogsaa omtaler først, følgende:

„Som et Fortrin ved denne Form for Konsolidering af Kommunens økonomiske Forhold skal nævnes, at denne Fond med det Beløb, som til enhver Tid er i Behold, kan bruges som likvid Kassebeholdning, naar man lader Fonden ude af Betragtning hver Gang der er Tale om Optagelse af Laan til Anlæg....."

Dette er min Mening med Forslaget, og deri ligger Svaret paa hvorfor jeg ikke har foreslaaet at optage Laan til en Kassebeholdning; derved konsoliderer man sig ikke.

Lauritz Pedersen: Jeg forstaar jo nok, hvorledes Udfaldet bliver. Jeg glæder mig derfor over, at det kun er Meningen for dette enkelte Aar at overføre Overskudet, de 400,000 Kr., til Formuen... (Afbrydelse) ... Jo, det er Hensigten ... (Afbrydelse: Det er der ingen, der har talt om)... Saa bliver altsaa det staaende, som jeg sagde ved Budgettets 1ste Behandling, at man opnaar ved denne Overførelse til Formuen Begyndelsen paa en særlig paakrævet Konsolidering... (Formanden: Det er ganske urigtigt!).....

Hvis man har til Hensigt hvert Aar at overføre Overskudet, kan jeg endnu mindre tiltræde Flertallets Forslag, thi saa bliver det endnu uheldigere. Det forekommer fremdeles mig, at hvis man vil konsolidere Kommunens Økonomi, maa det ske ved Afskrivning; det er den sunde og rigtige Maade. Har man et Overskud, bør det overføres til det kommende Aars Driftsbudget; der vilde blive altfor stor Fristelse til at lægge Budgettet saaledes, at man stadig vil kunne paaregne Overskud, naar man vidste, at den sædvanlige Regel var den, at det eventuelle Overskud skulde overføres til Formuen. Nej, Reglen maa være den, at det Beløb, man har krævet for meget op det ene Aar, maa gaa over til det følgende Aars Driftsbudget, saa man for det Aar kun opkræver, hvad man behøver. Man bør ikke gennem Overskud paa Driftsbudgettet forøge sine Aktiver; det maa ske gennem Formuebudgettet.

Formanden: Skatteyderne kan ikke kræve andet af Ledelsen, end at de kommer til at betale den Skat, som Udgiften det paagældende Aar kræver; det har de Ret til at stille Krav om, men heller ikke mere. Den Udgift, som det paagældende Aar foranlediger, er man berettiget til hos Skatteyderne at udskrive i Skat. Hvis man ikke gør det, hvis man faar for lidt, vil det sige, at de efterkommende Skatteydere maa betale, hvad der manglede, og hvis der er Overskud, vil det sige, at de tidligere Skatteydere har betalt for de kommende. Det er fuldstændig berettiget at lade hvert Aar klare sig selv, og det er det, her er Tale om. Hvorvidt det er Hensigten hvert Aar at overføre Overskudet paa denne Maade, kan jeg ikke udtale mig om i Aften; derom kan vi ikke træffe Bestemmelse nu. Vi kan sige, at vi har gjort en Begyndelse, nu maa den kommende Kommunalbestyrelse om, hvorvidt den ønsker at fortsætte ad denne Vej, eller om man, som Lauritz Pedersen mente, og som ogsaa Kr. Larsen var inde paa, skal søge Afskrivningsreglerne ændret, saa man gennem Afskrivning faar det fornødne Beløb til at klare de Udgifter, som Formuebudgettet kræver, men saa faar man ikke nogen Kassebeholdning.

Vi har altid været enige om at lægge Budgettet med Forsigtighed, saa man kan være nogenlunde sikker paa, at Udgifterne ikke bliver større end budgetteret, og nogenlunde sikker paa, at Indtægterne ikke bliver væsentligt mindre. Det gør man i andre Kommuner, det vil ogsaa være rigtigt at gøre det her.

Lauritz Pedersen: Naar det er Meningen, at hvert Aar skal bære sig selv, bør man ikke undlade at overføre et saadant

mindre Overskud. Den højtærede Formand sagde netop nu, at vi skal lægge Budgettet saaledes, at der i hvert Fald ikke bliver Underskud, men at man kan paaregne et Overskud. Men hvis vi nu ikke har overført noget Overskud fra det ene Aar til det næste Aars Drift, og alligevel faar Overskud for dette Aar, vil det sige, at vi har udskrevet mere i Skat, end der skal bruges. Først naar man overfører hvert Aars Overskud til det kommende Aars Driftsbudget, opnaar man, at Aaret bærer sig selv.

Formanden: Nej, det er det følgende Aars Skatteydere, som tjener derved, og det er det jeg mener, de ikke har nogen berettiget Adkomst til.

Det af Lauritz Pedersen stillede Ændringsforslag og det af Engelstoft-Schmidt stillede principale Ændringsforslag forkastedes derpaa med 11 Stemmer mod 4.

Engelstoft-Schmidt: Nu er mit principale Forslags Skæbne afgjort; det skal jeg derfor ikke komme ind paa.

Men jeg kunde tænke mig at opnaa et positivt Resultat med Hensyn til mit subsidiære Ændringsforslag, idet jeg derigennem ikke vil bryde de Principper, vi har arbejdet efter hidtil. Jeg tilstræber dermed at skabe noget af det, som Administrationen kunde ønske, idet jeg foreslaar gennem en ekstraordinær Afskrivning at faa en noget større Kassebeholdning, end vi hidtil har raadet over, medens Resten overføres til ny Regning.

Jeg har foreslaaet, at Halvdelen af Overskudet, eller ca. 200,000 Kr. afskrives ekstraordinært paa Hospitalsgrunden, som jo er gaaet ud af Kommunens Eje. Vi opnaar derved en Kassebeholdning paa ca. 200,000 Kr.

Formanden: Vi har for et Par Aar siden truffet Bestemmelse om, hvorledes vi skulde forholde os med Hensyn til Afskrivning paa Hospitalsgrunden; senere har der været Forslag fremme om en anden Fremgangsmaade, men det blev bestemt, at den oprindelig trufne Vedtagelse fremdeles skulde være gældende.

Det er rigtigt, som Engelstoft-Schmidt siger, at vi ved at anvende den af ham her foreslaaede Fremgangsmaade betræder samme Vej, som vi tidligere har betraadt, da vi i sin Tid afskrev 900,000 Kr. men indenfor et Flertal af Økonomiudvalget har vi dog ment, det vilde være rigtigst at anvende den Fremgangsmaade med Hensyn til Afskrivning af Hospitalsgrunden, man hidtil har været enig om at anvende, og jeg skal derfor paa Flertallets Vegne anbefale, at det subsidiære Forslag forkastes.

Christensen: Den Tanke, som Engelstoft-Schmidt er inde paa angaaende Hospitalsgrunden, er ikke os Socialdemokrater fremmed; vi har i Fjor stillet Forslag i samme Retning, da vi gerne vilde have Grunden afskrevet. Naar vi alligevel agter at stemme mod Engelstoft-Schmidts Ændringsforslag i Aften, skyldes det, at vi helst vil have hele den nævnte Sum, ca. 400,000 Kr., til Disposition.

Det af Engelstoft-Schmidt stillede subsidiære Forslag forkastedes med 11 Stemmer mod 4.

Formanden: Af Kr. Larsen er der stillet følgende Ændringsforslag:

Under Henvisning til, at Kommunalbestyrelsen i sit Møde den 16. f. M. vedtog at udleje de til det gamle Øregaard Gymnasium og Hellerupgaard Gymnasium hørende Bygninger til De forenede Skoler fra Begyndelsen af Skoleaaret 1925—26 saaledes, at der forinden foretages nogle nærmere betegnede Reparationer af disse Skolebygninger, foreslaas det, at der paa Driftsbudgettet for 1925—26 optages et Beløb paa 8000 Kr. til den ommeldte Reparation af det gamle Øregaard Gymnasium og et Beløb paa 20,000 Kr. til Reparation af Hellerupgaard Gymnasium.

Økonomiudvalget anbefaler enstemmigt disse Ændringsforslag.

Kr. Larsen: Jeg skal ganske kort, idet jeg henviser til de Udtalelser, der faldt i sidste Møde, anbefale dette Ændringsforslag. Der vil senere komme specificeret Indstilling angaaende Anvendelsen af disse Penge; Beløbet er ganske kalkulatorisk udregnet, og jeg ved ikke, om det holder Stik; jeg tror det dog.

De af Kr. Larsen stillede Ændringsforslag vedtoges enstemmigt.

Formanden: fra Økonomiudvalgets Side foreligger følgende Ændringsforslag:

Under Bilag 27, Afskrivninger, tilføjes som Pkt. 57: Afskrivning paa Omkostninger ved Opførelse af en Tilbygning til teknisk Forvaltnings Administrationsbygning . . . . . 5,000 Kr.

Udvalget indstiller endvidere, at der under Hensyn til, at Lov 23. December 1924 nu har bestemt, at der endnu i 1925—26 skal opkræves Hartkornsskat, paa Bilag 7, Skatter, foretages

den deraf følgende Deling i Post c., hvorefter c. 44,000 Kr. af det Beløb, som skal lignes paa fast Ejendom, skal lignes paa Hartkorn. Ligningen af Ejendomsskyld gaar herved ned med et tilsvarende Beløb.

Samtlige her af Økonomiudvalgets Flertal tiltraadte Ændringsforslag medfører en Merudgift paa Driftsbudgettet saaledes:

paa Bilag 14. (Andre Udgifter) Reparation af Gl. Øregaard Gymnasium . . . . . 8,000 Kr.

— 14. (Andre Udgifter) Reparation af Hellerupgaard Gymnasium . . . . . 20,000 Kr.

— 27. Afskrivninger . . . . . 5,000 -

Disse Ændringsforslag, som mere er af formel Natur, betragter jeg som enstemmigt vedtagne alle.

Budgetforslaget, i den efter de foretagne Afstemninger foreliggende Skikkelse, vedtoges derpaa enstemmigt med Tilføjende, at Formanden bemyndiges til at foretage de Ændringer i Forslaget, som følger af Fejltryk, Fejlregninger og lign.

4. **Bemyndigelse for teknisk Udvalg til at lade udføre Jævning af Voldene paa Tjørnegaard.** (T. F. 193—1925).

Lauritz Pedersen: Efter de Indberetninger, vi faar fra Arbejdsanvisningskontoret, viser det sig, at Antallet af Arbejdsløse her i Kommunen i de senere Uger er steget meget stærkt. Tallet er for Jord- og Betonarbejdernes Vedkommende kommet op paa 172, skønt det er mildt Vejr, og man egentlig godt kan foretage Jordarbejde.

Under disse Forhold har teknisk Udvalg overvejet, om vi ikke skulde stille Forslag om indenfor rimelige Grænser at raade nogen Bod paa denne Arbejdsløshed, og vi har i saa Henseende haft vor Opmærksomhed henvendt paa det Kompleks af Slemmegravevolde, som findes paa Tjørnegaardens Jorder. Der findes paa dette Areal et System af Slemmegravevolde, som umuliggør, at Arealet kan dyrkes og de maa derfor jævnes, inden der kan være Tale om at sælge det paagældende Areal.

Arbejdet hermed egner sig fortrinsvis til tilfældigt Arbejde, idet man kan afbryde det naar som helst.

Jeg kunde derfor tænke mig — og det er vedtaget i teknisk Udvalg — at vi skulde anmode Kommunalbestyrelsen om Bemyndigelse til at lade dette Arbejde sætte i Gang nu i Vinter, saalænge Vejret tillader det. Det omfatter ca. 3000 m³ Jord, som skal jævnes ud og planeres. Omkostningerne dermed tør jeg ikke

bestemt angive, men de bliver omkring 5000—6000 Kr., og Arbejdet kan lægge Beslag paa omtrentlig 400—600 Arbejdsmandsdage, saa 20 Mand kan faa Beskæftigelse der i 4 Uger. Det raader selvfølgelig kun i ringe Grad Bod paa Arbejdsløsheden, men det hjælper dog, og vi mener at kunne forsvare, at Kommunen under Hensyn til Arbejdsløsheden udreder denne Udgift, selv om den ikke egentlig er paakrævet i Øjeblikket.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg i Overensstemmelse hermed indstille, at Udvalget bemyndiges til at lade udføre Jævningen af Slemmevoldene paa Tjørnegaardens Jorder, ca. 3000 m³, idet der senere vil komme Forslag om Posteringen af de dermed forbundne Udgifter paa Regnskabet for 1924—25.

Formanden: Jeg henstiller, at vi afholder denne Udgift af Driften.

Houborg: Jeg hilser med Glæde de Betragtninger, som den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) nu har fremsat, og de Bestræbelser der skal foregaa for at sætte Arbejde i Gang, foranlediget ved, at Tallet paa arbejdsløse Jord- og Betonarbejdere nu udgør 172.

Det glæder mig, at man vil være med til at prøve paa at gøre det nogenlunde taaleligt for de Arbejdsløse at komme igennem, men der er et andet Spørgsmaal, som er kommet til min Kundskab, og som jeg gerne vil anføre ved denne Lejlighed.

Samtidig med, at det her foreslaas at hjælpe 20 Arbejdsløse i 4 Uger med Arbejde paa Tjørnegaardens Jorder, vil jeg henlede Kommunalbestyrelsens Opmærksomhed paa Kommunens Gartnere — de er alle afskedigede paa een nær. Med det milde Vejr, vi har, skulde man dog synes, der kunde være Arbejde ogsaa for disse. Vi sætter 20 Mand til at bestille noget paa Tjørnegaardens Jorder, men afskediger 8 Gartnere i en Tid, hvor det fra sagkyndig Side udtales, at Tiden netop er inde til Beskæring af Vejtræer o. s. v. Jeg synes, at det ene staar i Misforhold til det andet.

Paa Vandværket er afskediget 6 Mand — efter Forlydende, fordi der mangler Rør. Jeg henstiller til Formanden for teknisk Udvalg at tænke alvorligt over, at man fra Udvalgets Side i Løbet af faa Dage er gaaet til at afskedige 14 Mand!

Forholdene ved Vejvæsenet kender jeg ikke, men det er maaske ikke bedre der. Jeg haaber, at Kommunalbestyrelsen vil have Øjet aabent for, at det, selv om man er Gartner eller Vandværksarbejder, er svært at sulte. Der er rig Lejlighed til netop en Aften som denne, hvor vi har behandlet hele Kommunens Budget, at tænke over, paa hvilken Maade man bedst kan beskæftige de Men-

nesker, som i lange Tider har været beskæftiget ved henholdsvis Kommunens Vandværk og gartneriske Arbejder.

M. E. Jensen: Vi havde haft Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal tidligere paa Aftenen, nemlig da Talen var om Arbejdsudvalget.

Da vi indenfor teknisk Udvalg drøftede Situationen, fremsatte jeg — jeg var alene paa min Gruppes Vegne paa det Tidspunkt i Udvalget — et meget stærkt Ønske om, at Kommunen som Følge af den store Arbejdsløshed, skulde gøre noget ekstraordinært; jeg syntes, det kunde kræves af den. Og jeg er glad for, at denne Tanke vandt Tilslutning og nu har givet sig Udtryk i det Forslag, som foreligger fra teknisk Udvalgs Side, som vi alle er enige om, og som jeg varmt anbefaler.

Jeg er imidlertid ligesom Houborg i Tvivl om, hvorvidt denne Foranstaltning vil være tilstrækkelig, men det er i hvert Fald en Begyndelse og viser Kommunens gode Vilje paa dette Punkt, og derfor takker jeg og anbefaler igen Forslaget paa det bedste.

Grønbech: Da Kirkegaardsudvalget holdt Møde forleden Dag, kom Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden paa Tale, og det blev nævnet, at vi for Tiden ligger med et meget stort Arbejde i Gjentofte vedrørende den projekterede Udvidelse af Gjentofte Kirkegaard i Forbindelse med en Regulering af Præstegaardshaven. Saavidt jeg forstod, manglede der endnu noget fra teknisk Forvaltnings Side i, at Planerne var i Orden. Jeg vil henstille, om disse Planer ikke kunde fremskyndes, saa vi ogsaa ad denne Vej kunde faa sat Arbejde i Gang, til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Kommuneingeniøren (Westergaard): Grønbech maa vide, at det er vedtaget, at Planerne skulde være færdige til i Morgen, og at Kirkegaardsudvalget er indkaldt til Møde netop for at fremskynde dette Arbejde.

Volmar Jensen: Ude paa det nye Amtssygehus arbejder nogle og tredive Mennesker; saavidt jeg ved, er der ikke nogen Overenskomst i Kontrakten om, at Entreprenørerne fortrinsvis skal foretrække Arbejdere her fra Kommunen. En saadan Bestemmelse har vi haft i Kontrakter baade med Statsbanerne og andre. Er det ikke muligt at gøre noget i denne Retning her ogsaa? Der er vist kun 2 Murere her fra Kommunen, medens alle de andre er fra København; det er et kedeligt Forhold.

Blichfeld: Det er vist ikke nødvendigt at sige, at jeg ogsaa er glad og taknemmelig for dette Forslag. Jeg vil dog understrege, hvad Houborg sagde; jeg finder det ogsaa ganske paakrævet, at man fra Kommunens Side prøver at hjælpe de Gart-

nere, som gennem mange Aar har arbejdet for Kommunen, og som andre Vintre har haft frygtelige Tider at komme igennem paa Grund af Arbejdsløshed. I Aar, med det milde Vejr, skulde det ikke være nødvendigt at afskedige dem.

Det har forbavset mig at se, at Arbejdet paa Lyngbyvej er standset. Hvorfor anvender man ikke større Arbejdsstyrke der? Jeg ved godt, at det er Amtsraadet, som udfører dette Arbejde, men jeg ved ogsaa, at Lauritz Pedersen har noget dermed at gøre

Formanden: Dette Arbejde ligger udenfor Kommunalbestyrelsens Omraade.

Lauritz Pedersen: De Bemærkninger, der er fremsat vedrørende teknisk Forvaltning og teknisk Udvalg vil nu blive taget ad notam.

Angaaende Arbejdet paa Lyngbyvej, som jeg har i Entreprise, skal jeg oplyse, at der er ikke mere Arbejde at udføre i Øjeblikket. Det resterende Arbejde skal først udføres om en Maanedstid eller saa. Vi har fyldt Jord paa Mosegrund, og hvis vi gjorde Arbejdet færdigt nu, vilde det blot betyde, at det maatte gøres om senere. Iøvrigt er det Amtsraadet, som træffer Bestemmelse i disse Forhold.

Den ønskede Bemyndigelse meddeltes uden Afstemning.

Dørene lukkedes Kl. 10,40.

Mødet den 27. Januar 1925, Kl. 6.

Ingen var fraværende.

Til Efterretning:

a. Skrivelse, modtaget 24. Januar 1925, fra Indenrigsministeriet:

Til
Gjentofte Kommunalbestyrelse.

Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Boligforholdene har under 21. d. M. tilskrevet Indenrigsministeriet saaledes:

„I Forslag til Lov om Boligforholdene, Kapitel 1, indeholdes Bestemmelser om Oprettelse af en Boligret for Københavns Kommune, hvilke Bestemmelser er væsentlig i Overensstemmelse med et af Københavns Magistrat og Borgerrepræsentation tiltraadt og fremsendt Forslag. Udvalget tillader sig herved at anmode Ministeriet om at indhente Erklæring hos Frederiksberg, Gjentofte og Taarnby Kommuner angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt ovennævnte Bestemmelser om Boligretten bør omfatte de nævnte Kommuner.

Udvalget vilde sætte Pris paa en hurtig Besvarelse af ovennævnte Spørgsmaal."

Under Henvisning hertil skal man tjenstlig anmode den ærede Kommunalbestyrelse om snarest muligt at ville give Ministeriet Meddelelse om Kommunalbestyrelsens Stilling til det af Folketingsudvalget rejste Spørgsmaal.

Nogle Eksemplarer af Lovforslaget vedlægges.

Formanden (Parkov): Der er altsaa med denne Skrivelse rettet Anmodning til os om at svare saa hurtigt som muligt.

Jeg vil derfor antage, at det vilde være et imødekommende Skridt overfor Udvalget, hvis man overdrog Forsørgelsesudvalget, som har behandlet Sagen tidligere, at affatte et Svar; jeg antager, at Svaret maa komme til at lyde nogenlunde som Vedtagelsen her i Kommunalbestyrelsen i sidste Møde, foranlediget ved en Skrivelse fra Lejerforeningen herude. Paa denne Maade vil man i hvert Fald hurtigst kunne afgøre Sagen; hvis vi skal holde Kommunalbestyrelsesmøde derom, og man ikke ønsker at tage et ekstraordinært Møde, vil det vare 14 Dage, inden der kan svares.

M. E. Jensen: Jeg var i Dag paa en Forenings Vegne til Forhandling med Boligudvalget om Boligforslaget; det blev der meddelt os, at denne Skrivelse var foranlediget afsendt, og at den ogsaa var afsendt hertil den 21. ds. Den er imidlertid først kommet hertil den 24. ds. og har altsaa været 3 Dage undervejs.

I Skrivelsen forespørger man os om vor Stilling, saafremt det Lovforslag, som er blevet forelagt, maatte undergaa saadanne Ændringer, som har været omtalt under Forhandlingerne, hvorefter der kunde blive Tale om at lave to særlige Lovforslag, et Forslag for Storkøbenhavn og et Forslag til en Lejerlov for den Del af Landet, som ligger derudenfor. En saadan Ændring vilde imidlertid væsentlig ændre hele den Situation, som forelaa da Kommunalbestyrelsen i sidste Møde behandlede denne Sag, idet de Udtalelser og hvad der iøvrigt kom frem paa Mødet i Dag, aldeles ikke er kongruent med de Forhold, som forelaa, da vi sidst behandlede Sagen her. Jeg tror derfor ikke, at Flertallet her i Salen, naar det bliver bekendt med de Oplysninger, som i hvert Fald jeg sidder inde med om dette Spørgsmaal, vil mene, det er rigtigt, som Formanden foreslaar, uden videre at overlade til Forsørgelsesudvalget at svare paa Grundlag af den gamle Diskussion om Sagen. Jeg tror, det bliver nødvendigt at optage en Realitetsdebat i Udvalget om denne Skrivelse — og det tror jeg ogsaa er Meningen med den — og derefter fremkomme med en Indstilling til Kommunalbestyrelsen.

Ved Forhandlingerne i Dag blev det meget stærkt betonet, at Udvalget ønskede meget hurtigt at afslutte sit Arbejde, og det blev oplyst, at vor Nabokommune Frederiksberg vilde bestræbe sig for ogsaa at give Svar saa hurtigt som muligt. Da imidlertid vort Forsørgelsesudvalg efter sin ordinære Plan først holder Møde om 3 Uger, Kommunalbestyrelsen om 14 Dage, ser jeg ikke rettere, end at det, da det drejer sig om en meget vigtig Sag, ogsaa for Kommunen herude, maa blive nødvendigt for

Forsørgelsesudvalget, eventuelt Kommunalbestyrelsen, at behandle Sagen i et ekstraordinært Møde, saa Svaret kan meddeles saa hurtigt som muligt, saaledes at Rigsdagen ved Behandlingen af dette meget vigtige Lovforslag ikke kommer til at vente paa os.

Naar jeg mener, at man ogsaa fra Flertallets Side vil være enig med mig i, at man ikke kan henholde sig til den gamle Behandling, som har fundet Sted, ligger det bl. a. i dette, at der fra enkelte Sider har været Tanker fremme om, at man skulde nøjes med et eneste Bolignævn for København, Frederiksberg og Gjentofte Kommune, og dette Nævn — hvad enten man nu vil kalde det Bolignævn eller Boligret — skulde have Sæde i København. Det vilde være en saa stor Ændring af hele Forholdet, at vor Kommune maa tage Stilling dertil paa særlig Maade, og jeg tror derfor, at Flertallet vil være enigt med mig i, at hvis der skal ske den Slags Ændringer med Lovforslaget, vil det være rigtigt at behandle denne Skrivelse nærmere, inden der svares, saa kan vi ikke overlade til Forsørgelsesudvalget at besvare den paa Grundlag af den gamle Vedtagelse, der foreligger fra sidst — dermed har man ikke klaret Spørgsmaalet.

Saafremt der skulde komme en særlig Huslejelov, som vi haaber, for København, Frederiksberg og Gjentofte Kommune, altsaa for Storkøbenhavn, og en særlig Lov for det øvrige Land, tror jeg ikke, at den med nogen Fordel kan udøves ved et enkelt Centralnævn med Sæde i København og saaledes, at dette maaske vælges der inde fra; det kunde føre til Forhold, som i hvert Fald vilde være lidet fordelagtige for vor Kommune, og af den Grund henstiller jeg, at Sagen underkastes en ny Realitetsbehandling i Forsørgelsesudvalget, og jeg er tilrede med disse nærmere Oplysninger om Sagen, som jeg sidder inde med for mit Vedkommende; gennem mine Partifæller i Udvalget skal disse Oplysninger komme frem, og derefter, tror jeg som sagt, at Kommunalbestyrelsen vil føle sig nødsaget til at behandle Sagen en Gang til i et ekstraordinært Møde.

Jen henstiller, at Forsørgelsesudvalget ikke bemyndiges til uden videre at besvare denne Skrivelse.

Formanden. Hvad der foregaar i Folketingsudvalget er os som Kommunalbestyrelse ubekendt og for saa vidt ogsaa uvedkommende. Som Kommunalbestyrelse er vi gennem Indenrigsministeriet blevet spurgt om denne Sag, og Spørgsmaalet har nøjagtig den Ordlyd, som Folketingsudvalget har anvendt overfor Ministeriet. Ministeriet skriver — jeg skal gerne gentage Folketingsudvalgets Forespørgsel — følgende til os:

„Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Boligforholdene har under 21. d. M. tilskrevet Indenrigsministeriet saaledes:

„I Forslag til Lov om Boligforholdene, Kapitel I, indeholdes Bestemmelser om Oprettelse af en Boligret for Københavns Kommune, hvilke Bestemmelser er væsentlig i Overensstemmelse med et af Københavns Magistrat og Borgerrepræsentation tiltraadt og fremsendt Forslag. Udvalget tillader sig herved at anmode Ministeriet om at indhente Erklæring hos Frederiksberg, Gjentofte og Taarnby Kommuner angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt ovennævnte Bestemmelser om Boligretten bør omfatte de nævnte Kommuner.

Udvalget vilde sætte Pris paa en hurtig Besvarelse af ovennævnte Spørgsmaal."

Under Henvisning hertil skal man tjenstlig anmode den ærede Kommunalbestyrelse om snarest muligt at ville give Ministeriet Meddelelse om Kommunalbestyrelsens Stilling til det af Folketingsudvalget rejste Spørgsmaal.

Nogle Eksemplarer af Lovforslaget vedlægges."

Det er det, vi er spurgt om, og ikke noget som helst andet. Hvilke andre Tanker der kan opstaa hos et eller flere Medlemmer indenfor det af Folketinget nedsatte Udvalg, har vi som Kommunalbestyrelse intet med at gøre. Det kunde tænkes, at Forhandlingerne skrider videre, at Sagen kommer til Landstinget, at der nedsættes et Udvalg, at andre har Forbindelse med dette Udvalg, og at der i dette Udvalg kommer til at foreligge Tanker, som det saa ønskes, at Kommunalbestyrelsen herude ogsaa skulde, ved en Underhaandsviden, give sig i Kast med og overveje, hvorvidt det ene eller andet er formaalstjenligt eller ikke.

Jeg kan ikke se rettere, end at Sagen ligger ganske overordentlig simpel og klar: Der er stillet et bestemt Spørgsmaal fra Udvalgets Side, og det maa selvfølgelig passere Indenrigsministeriet for at komme til Kommunalbestyrelsen. Det skulde undre mig meget, om man paa Frederiksberg vil give sig til at svare paa andet end det, man er bleven spurgt om. Naar Spørgsmaalet er saa koncist, som det er Tilfældet her, idet der spørges om, hvorvidt vi mener, at Boligretten bør omfatte nævnte Kommuner, synes det mig nemt at besvare det, men jeg mener, at Forsørgelsesudvalget alligevel bør tage Spørgsmaalet op til Overvejelse af, hvorledes Svaret skal lyde. Jeg kan ikke tænke mig, at Forsørgelsesudvalget skulde vente med at holde Møde til om 3 Uger; i denne Anledning vil det sikkert hurtigt indkalde til

et Møde, saa der kan blive svaret paa dette Spørgsmaal. Hvis det saa ønsker at rette andre Henvendelser gennem Ministeriet eller til Ministeriet — vi staar ikke i direkte Forbindelse med Folketingsudvalget, vi har kun dermed at gøre, enten naar vi gennem Ministeriet henvender os til dem, eller de, gennem Ministeriet, henvender sig til os — kan vi jo tales ved derom senere; jeg mener fremdeles, at det vil være den rigtigste Fremgangsmaade, jeg har tilladt mig at foreslaa.

Kejser-Nielsen: Naar det gælder om at svare hurtigt, forekommer det mig, at vi ikke engang skal sende Sagen til Forsørgelsesudvalget.

Der er, som den højtærede Formand siger, stillet et meget klart Spørgsmaal til os, og jeg synes, vi kunde svare derpaa med det samme i dette Møde; vi har jo altid Lov til at tage et Spørgsmaal op. Vi behøvede ikke at tage nogen lang Forhandling derom; ovenpaa den Forhandling, vi havde derom forleden Dag, antager jeg, der ikke vil være saa mange Udtalelser at fremsætte i Aften. De Oplysninger, M. E. Jensen vil kunne give os, er vel ikke af saa mærkelig en Karakter, at vi ikke kan sætte os ind deri og danne os en Mening derom med det samme og svare paa Skrivelsen.

Formanden: Jeg mener, det er rigtigere, at Forsørgelsesudvalget faar Lejlighed til at faa Skrivelsen til Erklæring og saa, idet det holder sig til denne og til det deri stillede Spørgsmaal, giver et Svar derpaa. Hvis det eventuelle Svar i nogen Maade skulde komme til at staa i Modstrid med den Vedtagelse, som er sket her i Kommunalbestyrelsen i sidste Møde, kunde vi formentlig sige til Forsørgelsesudvalget, at det vilde være rigtigt at give Kommunalbestyrelsen Lejlighed til at udtale sig, men vi maa gaa ud fra, at Svaret maa blive i Overensstemmelse med, hvad Kommunalbestyrelsen tidligere har besluttet, og det forekommer mig derfor, at Sagen for saa vidt er klar.

Jeg er ikke sikker paa, hvis vi satte den under Debat I Aften, at det vilde blive nogen kortvarig Debat, men bevares, vi har Tiden for os! Men alle de andre Spørgsmaal, som er rejst indenfor Folketingsudvalget, kan jeg ikke rigtigt se, vi har noget med at gøre som Kommunalbestyrelse. Her foreligger et ganske bestemt Spørgsmaal, og det er det, vi skal tage Stilling til.

Saafremt ærede Medlemmer ønsker, at vi skal tage en Forhandling om Svaret paa dette Spørgsmaal op i Aften, har jeg for saa vidt ikke noget derimod.

Det siges, at det vil tage nogen Tid, hvis Sagen skal hen-

vises til Forsørgelsesudvalget. Jeg havde dog tænkt mig, at dette kunde holde Møde forholdsvis snart. Saavidt mig bekendt, holder Frederiksberg Kommunalbestyrelse ikke Møde før Mandag, saa det kan jo tænkes, at de ikke svarer før om 8 Dage, og inden den Tid kunde Svaret foreligge ogsaa fra Forsørgelsesudvalget.

Volmar Jensen: Jeg skal ganske kort slutte mig til den højtærede Formands Forslag om at henvise Sagen til Forsørgelsesudvalget; det forekommer mig, at dette er den naturligste Ordning. Hvis det viser sig indenfor dette Udvalg, at der kommer til at foreligge særlig vanskelige Forhold, maa Sagen tilbage til Kommunalbestyrelsen.

Keiser-Nielsen: Naar jeg har foreslaaet, at Sagen afgøres i Kommunalbestyrelsen i Aften, er det af den Grund, at jeg ikke ser rettere, end at det, naar Skrivelsen gaar til Forsørgelsesudvalget, og der foreligger nye Oplysninger for dette fra M. E. Jensen — jeg gaar ud fra, som han siger, at han har nye Oplysninger at give, og at disse Oplysninger er af en vis Betydning — meget let kan blive saaledes, naar Forsørgelsesudvalget skal afgøre Sagen, at vi Medlemmer, der ikke sidder i Forsørgelsesudvalget, paa denne Maade er afskaaret fra at give vor Mening om denne Sag til Kende; det bliver udelukkende Forsørgelsesudvalget, det lille eller det store, hvad man nu vil kalde det, som afgør Spørgsmaalet.

Jeg er umaadelig enig med den højtærede Formand i dette, at hvis vi skal behandle Skrivelsen i Aften, er det slet ikke Lovforslaget vi skal tale om, men blot dette Spørgsmaal: Skal vi staa paa samme Standpunkt som København. Det er ikke andet end det, vi skal beskæftige os med, og hvis den højtærede Formand, som plejer at være meget dygtig til at sige til Folk, at de ikke maa gaa udenfor Sagen, vil prøve at holde os indenfor dette begrænsede Spørgsmaal, kan jeg ikke se, det kan blive saa forfærdelig lang en Forhandling, og saa kunde vi dog alle deltage deri, medens det ellers kun bliver Forsørgelsesudvalgets Medlemmer.

Toldberg: Spørgsmaalet drejer sig om det Lovforslag, der er forelagt, ikke om noget som helst andet, og det har vi nu een Gang gennemdebatteret her og taget Stilling til, da vi i sidste Møde behandlede Skrivelsen fra Lejerforeningen herude. Jeg kan ikke se, hvorfor vi nu skulde spilde Tiden dermed.

At vi skulde begynde forfra i Aften, optage en Debat uden at have Spor til Raadighed af det Materiale, man ellers har, naar

en Sag skal behandles, kan man ikke forlange af os.

Christensen: Hvis Sagen henvises til Forsørgelsesudvalget, hvad jeg i og for sig ikke har noget imod, kommer Kommunalbestyrelsen ikke til at afgive sit Svar før om 14 Dage, idet jeg kan tænke mig, at Forsørgelsesudvalget ikke bliver enigt. Jeg forudsætter, og det er rimeligvis ogsaa den højtærede Formands Mening, at Forsørgelsesudvalget skal svare med en enstemmig Udtalelse... (Formanden: Nej, det er ikke min Mening; der var heller ikke nogen enstemmig Indstilling til Kommunalbestyrelsen i sidste Møde)... Hvis der skal gives Forsørgelsesudvalget Ret til at svare paa Grundlag af en Flertalsbeslutning i Udvalget, vilde jeg finde det underligt overfor andre Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, som ikke kender den Debat, der finder Sted i Forsørgelsesudvalget.

Formanden: For ikke at forlænge Debatten herom skal jeg tillade mig at foreslaa, at vi debatterer Spørgsmaalet i Aften, vel at mærke under den Forudsætning, at vi forhandler om Svaret paa det Spørgsmaal, der er os stillet i Aften, og ikke om Svar paa noget som helst andet paa Grundlag af Oplysninger fra den ene eller den anden Side ved Forbindelser med Folketingsudvalgets Medlemmer o. s. v. Den Oplysning, der ønskes af os i Aften, er, om hvorvidt vi vil være med i en Boligret eller ikke.

Volmar Jensen: Det kan jeg ikke gaa med til. Vi har holdt saa stærkt paa — ogsaa fra den højtærede Formands Side — at denne Sag ikke kan debatteres i Aften. Jeg kan heller ikke tro, at det har været Ministeriets Mening, at det skulde gaa saa forfærdelig hurtigt; 14 Dage er ikke nogen lang Tid, naar det drejer sig om at modtage Svar paa en Skrivelse. Der er Mulighed, endog ret stor Mulighed for, at Svaret bliver afsendt før, hvis Sagen henvises til Forsørgelsesudvalget, og dette bliver enigt.

Jeg synes ikke, vi skal begynde at debattere Spørgsmaalet i Aften; vi er ikke forberedt derpaa nogen af os, Forsørgelsesudvalget som saadant heller ikke, og jeg finder det derfor naturligt, at Sagen henvises til Forsørgelsesudvalget, der saa samtidig bemyndiges til at afgøre den, saafremt det bliver enigt. I modsat Fald maa Sagen naturligvis tilbage til Kommunalbestyrelsen i Mødet om 14 Dage.

Formanden: Jeg vil tro, at man fra Folketingsudvalgets Side ikke vil være særlig glad for disse 14 Dages Udsættelse. Forslaget har været forelagt for ret lang Tid tilbage, og det er endnu ikke gaaet til 2den Behandling, fordi der stadig indhentes

Oplysninger. Vi er nu i Slutningen af Januar; Forslaget skal gennem Folketinget og Landstinget, og jeg antager, at man ogsaa i Landstinget vil se nærmere paa dette Forslag, og det skulde gerne gøres færdigt, inden Samlingen slutter.

Fru Lehmberg: Naar der foreligger en saa vigtig og presserende Sag som for Eks. denne, plejer Forsørgelsesudvalget at holde Møde derom saa hurtigt, som det blot er muligt at samle Medlemmerne.

Her drejer det sig om dette ene Spørgsmaal: Boligret eller vore gamle Huslejenævn! Jeg synes, at det Spørgsmaal ligger saa lige til, at Forsørgelsesudvalget vist meget hurtigt vil komme over det. Jeg vil foreslaa, at Forsørgelsesudvalget mellem det offentlige og det lukkede Møde kunde faa et Kvarter, højst 20 Minutter til at drøfte Spørgsmaalet, jeg kan ikke tro andet, end at denne Tid vil være tilstrækkelig til at komme til en Indstilling, som derefter kan blive behandlet i Kommunalbestyrelsens lukkede Møde i Aften.

Formanden: Ja, Udvalget maa selv afgøre, om det kan klare sig paa denne Maade.

M. E. Jensen: Den højtærede Formand bærer sig ad som Nelson, da han satte Kikkerten for det Øje, han ikke saa godt kunde se med, naar han bemærker overfor mig, at det, der foregaar i Folketingsudvalget, ikke kommer os ved. Det drejer sig her, saavidt jeg skønner, om at benytte en Formalitet for at komme udenom Realiteten. Jeg tror imidlertid, at den højtærede Formand vil være enig med mig i, at naar et Medlem af Kommunalbestyrelsen kommer til Kundskab om, at der siden Debatten om et bestemt Spørgsmaal fandt Sted, er kommet til at foreligge helt andre Forhold — som jeg ikke for alles Vedkommende kan oplyse i offentligt Møde — hvorefter det vil være af vital Interesse for Kommune og ogsaa for Flertallet herude, at jeg kommer frem med disse Oplysninger, inden der svares paa det givne Spørgsmaal, kunde man med Rette kalde vedkommende Medlem for et daarligt Kommunalbestyrelsesmedlem, hvis det ikke saa bort fra Formaliteterne og lod sin Viden komme Kommunalbestyrelsen til Gode. Jeg har derfor ikke noget imod, at Sagen bliver behandlet i Aften mellem Møderne, og jeg beder Forsørgelsesudvalget lade mig komme til Stede og give de Oplysninger, jeg sidder inde med, Oplysninger, jeg ellers maa meddele i det lukkede Kommunalbestyrelsesmøde i Aften.

Iøvrigt maa jeg sige, at man kan dog ikke svare paa denne Skrivelse saaledes, som Formanden har antydet adskillige Gange

og som det ogsaa er nævnt fra anden Side, paa Grundlag af den gamle Vedtagelse, som skete for 14 Dage siden, hvor Flertallet her i Salen vedtog noget om at sende en Skrivelse til Lejerforeningen, i hvilken Sag imidlertid Mindretallet ogsaa havde en Indstilling. Een Ting er givet: hvis der skal svares paa Grundlaget fra sidst, som i Aften er et fuldkommen forkert Grundlag, vil Mindretallet have sin Indstilling sendt til Ministeriet og tilført Forhandlingsprotokollen, som det er sket andre Steder i den Slags Spørgsmaal. Og hvis Flertallet skulde nægte os at gøre Rede for vort Standpunkt i Svaret til Ministeriet — rent bortset fra, hvad Flertallet iøvrigt vil svare, hvis vi ikke bliver enige — maa vi fra Mindretallets Side se os nødsagede til at gøre, hvad vi finder fornødent for at værne de Interesser, som vi repræsenterer.

Jeg foreslaar, at Sagen underkastes en hurtig Realitetsbehandling i Aften, idet der som sagt foreligger et helt andet Grundlag for dens Afgørelse nu end tidligere.

Formanden: Jeg har ikke stillet Forslag om, at man skulde svare Ministeriet som vi sidst vedtog at svare Lejerforeningen; jeg har antydet, at Svaret vilde komme til at gaa i den Retning. Jeg har tværtimod stillet Forslag om, at Sagen skulde henvises til Forsørgelsesudvalget, idet vi bemyndigede dette til at afsende Svaret.

Jeg maa formode, at naar Folketingsudvalget — og det er det, vi har med at gøre, ikke Udvalgets Formand eller dets enkelte Medlemmer — stiller et bestemt Spørgsmaal til os og det Grundlag, paa hvilket vi skulde kunne besvare dette Spørgsmaal, og fra hvilket vi maatte gaa ud med Hensyn til vort Svar, er fuldstændig forandret, maa det virkelig være Udvalgets Sag at sige til os: Vi maa dog gøre opmærksom paa, at det og det Forhold er ændret, hvilket maaske kan have Indflydelse paa det Svar, Kommunalbestyrelsen vil sende. Der foreligger imidlertid ikke noget som helst i denne Retning. Indenrigsministeriet har gentaget Folketingsudvalgets Skrivelse ordret — jeg skal ikke for 3dje Gang oplæse Skrivelsen — og Folketingsudvalget stiller et ganske bestemt Spørgsmaal til os uden at give noget som helst Direktiv eller stiller noget som helst andet Grundlag op end det, der ligger i Lovforslaget. Under disse Forhold forekommer det mig virkelig, at Sagen er meget enkel.

Der er af den ærede Formand for Forsørgelsesudvalget (Fru Lehmberg) stillet Forslag — et Forslag, som formentlig ogsaa Keiser-Nielsen vil kunne tiltræde — om, at Skrivelsen henvises

til Forsørgelsesudvalget, som allerede i Aften, mellem det offentlige og det lukkede Møde drøfter Spørgsmaalet, saaledes at Kommunalbestyrelsen eventuelt i det lukkede Møde afgør Sagen i den ene eller anden Retning.

Toldberg: Det kan ikke lade sig gøre!

Formanden: Det er muligt, at Forsørgelsesudvalget siger, vi kan ikke afgøre Sagen i Aften, men saa maa det afgøres i det lukkede Møde, hvad der derefter vil være at foretage.

Hermed henvistes Skrivelsen til Overvejelse i Forsørgelsesudvalget mellem det offentlige og det lukkede Møde.

b. Skrivelse af 16. Januar 1925 fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse med Fortegnelse over Antallet af de den 1. Januar 1925 indenfor de forskellige Fag værende arbejdsløse Personer i Gjentofte Kommune. (A. 11—1925):

		Mænd	Kvinder
Arbejdsmændenes (i København)	Arblk.	31	
Arblk. for Gjentofte m. fl. Sogne		170	
Bageriarbejdernes	„	7	
Billedskærernes	„	1	
Bogbinderiarbejdernes	„	1	1
Bogtrykfagets	„	3	1
Bryggeriarbejdernes	„	2	
Det kv. Bryggeriarbejderforbunds	„		1
Elektrikernes	„	5	
Gartneriarbejdernes	„	14	
Guld, Sølv og Elektropletarbejdernes	„	1	
Handels og Kontormedhjælpernes	„	4	2
Malerfagets	„	11	
Metalarbejdernes	„	25	
Murerfagets	„	10	
Skibstømrernes	„	3	
Skotøjsarbejdernes	„	2	1
Snedkerfagets	„	8	
Sømændenes	„	2	
Tobaksarbejdernes	„	1	2
Træindustriarbejdernes	„	1	
Tømrerfagets	„	14	
Udenfor Arbejdsløshedskasse		9	
Murersvendenes	„	1	
Delvis arbejdsløse		1	3
	Ialt	327	11

c. Skrivelse af 15. Januar 1925 fra Københavns Amtsraad, hvori det under Henvisning til Lov af 23. December 1924 angaaende Ændring i den kommunale Skattelovs Bestemmelser om Overgang fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld, hvorefter Ejendomsskatterne til Sogne- og til Amtskommunen fremdeles i et Aar udredes med $^1/_5$ efter Hartkorn og $^4/_5$ efter Ejendomsskyld, meddeles, at af det Beløb paa 1,316,200 Kr., der i Henhold til Landkommunallovens § 50 lignes paa Amtsraadskredsens Kommuner til Amtsfonden, vil Gjentofte-Kommune have at udrede 575,780 Kr. 01 Øre. (Ø. 225—1924).

Formanden: Beløbet er herefter blevet mindre, end vi havde regnet med, hvilket jo kun er en glædelig Overraskelse.

d. Skrivelse af 22. Januar 1925 fra Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk med Meddelelse om, at Sjællands Stiftamt under 21. s. M. har tilskrevet ham saaledes:

„I Anledning af den Amtet med Hr. Politimesterens Skrivelse af 17. d. M. forelagte Sag betræffende Spørgsmaalet om, hvilken Fattigbestyrelse det efter Fattiglovens § 41 tilkommer i Forening med Politimesteren at udøve Straffemyndigheden over de paa Forsørgelsesanstalten „Stolpegaarden" i Gjentofte anbragte fattigunderstøttede Personer, skal man herved meddele, at Amtet med Dem er enig i, at den ommeldte Beføjelse tilkommer Gjentofte Kommunalbestyrelse uden Hensyn til, af hvilken Kommunes Fattigvæsen den paagældende er anbragt paa Anstalten, jfr. Justitsministeriets Skrivelse Nr. 156 af 17. April 1893." (F. 239—1924).

Blichfeld: Maa jeg udtrykke min Tilfredshed og Glæde med, at vi nu har faaet en klar Afgørelse paa dette Spørgsmaal. Jeg skal pege paa, at denne Sag, som er rejst oprindelig af social Forvaltning og støttet af Forsørgelsesudvalget, er resulteret i en klar Tilkendegivelse af, at de Bemærkninger angaaende Forholdet, jeg fremsatte ved 1ste Behandling af Budgettet med Hensyn til Stolpegaards Bestyrelse, absolut ikke var for haarde, men paa rette Sted. Jeg haaber, det maa føre til, at disse Ting ikke oftere gentager sig paa Stolpegaard.

e. Skrivelse af 26. Januar 1925 fra Bedømmelsesudvalget med Anmodning om, at Kommunalbestyrelsen vil træffe Foranstaltninger, der kan sikre, at den Gymnasiebygning, som Staten med Tilskud fra Gjentofte Kommune i en nær Fremtid skal opføre i Gjentofte Folkepark, faar en ydre Udformning, der passer i Landskabet, idet denne monumentale Bygning ganske vil komme

til at beherske Landskabet i alt Fald mod Vest. (T. F. 383—1925).

Næsted: Forholdet er noget indviklet her. Saavidt jeg kan forstaa efter Forespørgsel fra Statens Side, er det ikke Statens Mening at sende Sagen tilbage hertil, til Bedømmelsesudvalgets Erklæring. Jeg har bedt derom og efter denne Skrivelse har jeg henstillet til Staten, at det skete alligevel, men Forholdet er det, at der er nedsat et Byggeudvalg fra Statens Side; i dette Udvalg er Kontorchef Aage Barfod Formand, desuden er det tiltraadt af Folketingsmand J. Chr. Jensen, Arkitekt Magdal-Nielsen, Skoledirektør Vinten og mig. Vi skal føre det nærmere Tilsyn med Bygningens Opførelse, men efter Modtagelsen af denne Skrivelse skal jeg gerne meddele Ministeriet, hvilke Ønsker man nærer her fra Kommunalbestyrelsens Side.

Formanden: I Skødet paa Grunden, som Borgerforeningen og Volmar Jensen har haft, staar udtrykkelig, at Tegninger er underkastet Censur af Gjentofte Kommunes Bedømmelsesudvalg; denne Bestemmelse er gaaet uforandret over til den ny Ejer, saa Staten kan ikke slippe udenom denne Forpligtelse. Vi skal skønne om Planerne.

Volmar Jensen: Det kan være meget godt, at Staten maaske velvilligst vil lade os se Tegningerne, men det er, som den højtærede Formand sagde, en Pligt for Staten at lade os faa dem til Bedømmelse. Der ligger den Servitut paa Arealet, at Planerne skal godkendes af vor Kommunes Bedømmelsesudvalg, og saa er det ganske ligegyldigt, om det er Ministeriet eller nogen anden, der bygger, denne Bestemmelse i Servituterne skal overholdes, og jeg henstiller da ogsaa, at vi absolut fastholder den.

Formanden: Vi maa altsaa gøre Ministeriet opmærksom paa dette Forhold.

f. I Tiden fra 13.—26. Januar 1925 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 13. Januar besvaret en Skrivelse fra Socialministeriets Arbejdsudvalg vedrørende forskellige Arbejder, som fra Kommunens Side eventuelt vil kunne sættes i Gang til at modvirke Arbejdsløsheden. (T. F. 25—1925).

Den 14. Januar meddelt Ingeniørerne Birch & Pedersen Krogboe de Betingelser, hvorpaa Kommunalbestyrelsen kan approbere et fremsendt Projekt til Hovedindkørslen til Amtssygehuset ved Niels Andersens Vej. (T. F. 4648—1924).

Den 15. Januar meddelt Ejeren af Matr. Nr. 9ar m. fl. af Vangede, Vangedevej 29, indtil videre Fritagelse for Renovationsudførsel fra nævnte Ejendom, i Overensstemmelse med Sundhedskommissionens Erklæring. (T. F. 4560—1924).

Den 16. Januar meddelt Lystskovdistriktet, at Kommunalbestyrelsen efter Omstændighederne kan indgaa paa de af nævnte Distrikt stillede Betingelser for Etablering af elektrisk Belysning paa Stien fra Viadukten for Jægersborg Allé langs Banens Østside til Norasvej. (T. F. 4809—1924).

Den 20. Januar overfor Politimesteren i nordre Birk udtalt, at man her fra Kommunen vilde foretrække en Ændring i en fra privat Side ønsket Etablering af en Droskeholdeplads med Telefonskab ved Bellevue Strandhotel, Klampenborg. (T. F. 4554—1924).

Den 26. Januar meddelt Ejeren af Matr. Nr. 27n m. fl. af Gjentofte, Søgaardsvej 50, Fritagelse for Renovationsudførsel fra nævnte Ejendom, i Overensstemmelse med Sundhedskommissionens Erklæring. (T. F. 17—1925).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

g. Fra 11. Oktober 1924 til 1. Januar 1925 er nedennævnte Sager i Henhold til Forretningsordenens § 12 ekspederede efter enstemmig Indstilling fra Ejendoms- og Byggeudvalget:

Den 11. Oktober 1924 meddelt Murermester N. P. Jensen og Tømrermester V. Fliedner Tilladelse til at foretage forskellige Ændringer i den mellem dem og Kommunen oprettede Købekontrakt om 4 Parceller ved Eivindsvej. (E. 127—1924).

Den 11. Oktober 1924 givet Skovshoved Haveforening Tilsagn om paa nærmere fastsatte Betingelser at benytte et Areal af Damgaardens Jorder. (E. 165—1924).

Den 13. Oktober 1924 meddelt Frk. H. Schiøth, at Kommunalbestyrelsen indgaar paa, at den af hende til Kommunen udstedte Panteobligation paa 5300 Kr. respekterer et Kreditforeningslaan paa 10,500 Kr. (E. 158—1920).

Den 25. Oktober 1924 givet Murerarbejdsmand E. Pedersen Meddelelse om, at Kommunalbestyrelsen for sit Vedkommende intet har at erindre imod, at han opsiger en i hans Ejendom Brogaardsvej Nr. 47 boende Lejer. (E. 103—1922).

Den 30. Oktober 1924 tilskrevet Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Fabriksbestyrer Georg Gielfeldt

tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Ellebakken respekterer 17,600 Kr. hos Østifternes Kreditforening, Omkostninger ved Vej- og Kloakanlæg anslaaet til ca. 1800 Kr. og 4000 Kr. i private Midler. (Ø. 265—1923).

Den 4. November 1924 meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Fuldmægtig H. H. Madsen tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Svalevej Nr. 11 respekterer Kredit- og Hypotekforeningslaan paa tilsammen 18,500 Kr. (Ø. 45—1923).

Den 6. November 1924 meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det cand. mag. Gunnar Knudsen tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Marediget respekterer to private Prioriteter henholdsvis paa 15,000 Kr. og 6390 Kr. i Stedet for Laan af offentlige Midler. (Ø. 161—1923).

Samme Dag meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Kaptajn Wagner-Pedersen tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Marediget respekterer indtil 16,500 Kr. i Kredit- og Hypotekforeningslaan og indtil 2500 Kr. i Grundprioritet. (Ø. 216—1923).

Samme Dag meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Kontorchef E. Wegener tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Eivindsvej respekterer 16,000 Kr. i Kredit- og Hypotekforeningslaan og indtil 2500 Kr. i Grundprioritet. (Ø. 130—1923).

Samme Dag meddelt Ordrup—Charlottenlund Bank, at Kommunen som Kautionist for den af Skibsmægler Chr. Lund udstedte Panteobligation, indgaar paa, at denne Obligation deles i en Obligation, stor 2640 Kr. med Prioritet i Matr. Nr. 7gz af Ordrup By og Sogn og en Prioritet paa ca. 6000 Kr. med Pant i Matr. Nr. 7cx af Ordrup By og Sogn. (E. 22—1917).

Den 15. November 1924 meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Ingeniør Larsen tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Eggersvej respekterer Kredit- og Hypotekforeningslaan paa tilsammen 29,500 Kr. (Ø. 54—1923).

Den 17. November 1924 meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Viktualiehandler Larsen tilstaaede Statslaan til Opførelse af en Beboelsesbygning paa Eggersvej respekterer et Kredit- og Hypotekforeningslaan paa tilsammen 30,000 Kr. (Ø. 53—1923).

Den 18. November 1924 anmodet Entreprenørfirmaet Fibiger & Villefrance og Entreprenør C. G. Hansen om at ryddeliggøre

forskellige Arealer af Eigaardens Jorder, der har været benyttet af de paagældende Firmaer.

Samme Dag besvaret et Andragende fra Repræsentant J. M. Larsen, Schioldannsvej 15, om kommunal Garanti for Halvdelen af et Statslaan til et Byggeforetagende i Skovvangen derhen, at Kommunalbestyrelsen ikke ser sig i Stand til at ændre sin tidligere trufne Vedtagelse, ifølge hvilken der ikke kan ydes Andrageren nogen saadan Garanti. (Ø. 190—1924).

Den 24. November 1924 henstillet til Statsbanerne, at foranledige, at det mellem de opførte Portørboliger paa Eigaardens Arealer og Gyldenlundsvej beliggende Jordstykker behandles som Forhaver, saaledes at det forbydes i disse Forhaver at anbringe Skure, Kaninhuse, Hønsehuse og lign. (E. 179—1924).

Den 5. December 1924 fritaget Restauratør Brønnum-Schmidt for at betale det i December Termin 1924 forfaldende Afdrag paa 2,500 Kr. paa den af ham til Kommunen udstedte Panteobligation i „Strandkaféen", Matr. Nr. 1p af Charlottenlund. (E. 117—1922).

Samme Dag meddelt Boligselskabet „Studiebyen" og Ingeniør Blichfeldt Petersen, at man paa nærmere ommeldte Vilkaar vil kunne godkende nævnte Blichfeldt Petersen som Beboer i Studiebyen. (E. 145—1924).

Den 9. December 1924 meddelt Statsboligfonden, at Kommunalbestyrelsen anbefaler, at det Forvalter S. Sørensen tilstaaede Statslaan til Opførelse af et Hus ved Ørnekulsvej respekterer 17,500 Kr. til Østifternes Kreditforening og 6,008,44 Kr. til Private. (Ø. 272—1923).

Den 12. December 1924 givet Ejendomsaktieselskabet Matr. Nr. 31y af Gjentofte By og Sogn Meddelelse om, at Kommunen har godkendt 15 nærmere ommeldte Andelshavere i den af Foreningen opførte Beboelsesejendom ved Strandvej 140. (Ø. 189—1924).

Den 19. November 1924 meddelt A/S Ordrup—Charlottenlund Bank, at Kommunalbestyrelsen som Kautionist vil samtykke i at Restauratør Henry Humlebæk af den af Murermester H. Nissen og Bankbestyrer H. Andersen udstedte Panteobligation i Matr. Nr. 7eh m. fl. af Ordrup maa overtage et Beløb paa 5,100 Kr. med Prioritet i Matr. Nr. 7fe og 7gæ af Ordrup By og Sogn. (E. 31—1918).

h. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 13. Januar 1925 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af 3 Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa henholdsvis 6,000 Kr., 5,000 Kr. og 12,000 Kr., som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:
   a) Forretningsfører Just Chr. Møller (1 Hus med 1 Lejlighed ved Vingaards Allé),
   b) Grosserer Kay Ullstad (1 Hus med 1 Lejlighed ved Holmegaardsvej og Christiansholmsvej),
   Murermester P. Hansen, Hellerupvej Nr. 15 (1 Hus med 2 Lejligheder ved Rygaards Allé);
2) at afslaa Andragende fra Tandlæge Carl Adsbøl om Skattelempelser for det af ham opførte Beboelseshus med 2 Lejligheder ved Teglgaardsvej);
3) at anbefale til Statsboligfonden, at det Bankbogholder A. C. Ostermann i Henhold til Lov af 23. December 1922 tilstaaede Statslaan paa 9,000 Kr. forhøjes til 12,000 Kr.

i. Forslag fra den socialdemokratiske Valggruppe angaaende Tidspunktet for Berigtigelse af Valglisterne til Kommunevalget. (S. 160—1925).

Formanden: Fra den socialdemokratiske Valggruppe foreligger der følgende Forslag:

„Vi tillader os at stille Forslag om, at Tidspunktet i den udsendte Bekendtgørelse angaaende Berigtigelse af Valglisterne til Kommunevalget forandres fra den 10. til den 24. Februar 1925."

Jeg skal oplyse, at Aarsagen til, at vi i den Bekendtgørelse, der er udstedt, havde sat Fristen for Berigtigelse af Valglisterne til de kommunale Valg til den 14. Februar, var den, at samme Frist var fastsat for Berigtigelse af Valglister angaaende Hjælpekassevalget, og vi derfor mente, det vilde være ganske nyttigt at have samme Tidsgrænse. Man kunde være gaaet til den 14. Februar, men den 10. Februar skal vi have Kommunalbestyrelsesmøde, og det vilde være ganske naturligt, at Vælgere, som vil gøre Indsigelse, kunde gøre det paa begge Lister samtidig.

Men paa den saaledes givne Foranledning skal jeg gerne gaa med til, at Tiden udstrækkes til den 24. Februar for de Vælgere, som ønsker at berigtige deres Forhold til Valglisterne til det kommunale Valg.

Der har været nogen Tvivl om, hvorvidt man kunde udstede en ny Bekendtgørelse, efter at man alt havde udstedt een Bekendtgørelse, men paa Forespørgsel i Ministeriet er der sagt,

at det kunde der ikke være noget til Hinder for, da det her drejer sig om en Forlængelse af Fristen. Og da det naturligvis ikke fra nogen Side har været tilsigtet eller ønsket at forholde Vælgerne deres Valgret — og det er vi alle paa det rene med, at det har ikke været Hensigten — saa er jeg for mit Vedkommende, da jeg jo har underskrevet den udstedte Bekendtgørelse, rede til at udstede en anden Bekendtgørelse vedrørende det kommunale Valg, saa Tidsfristen sættes til den 24. Februar.

Der er eet Hensyn, men jeg indrømmer et underordnet Hensyn, som kunde have talt for, at man bibeholdt det tidligere fastsatte Tidspunkt, nemlig dette, at saafremt en Vælger forlanger Domsafgørelse for at blive optaget paa Valglisten, vil der ikke være megen Tid for ham til at føre sin Sag igennem, naar Fristen er den 24. Februar og vi, som det er Meningen, gerne skulde holde Kommunevalg samme Dag, som Valget foregaar i Københavns Kommune — efter hvad der er oplyst for mig — den 10. Marts. Som sagt, det er meget sjældent, at saadanne Tilfælde indtræffer, saa det kan man vist roligt se bort fra.

Christensen: Maa jeg takke den højtærede Formand, fordi han har taget vor Henstilling til Følge og vil udstede en ny Bekendtgørelse, hvorefter Fristen for Berigtigelsen udskydes til den 24. Februar.

Vi var meget kede af den Ordning, der var truffet, idet der i Tiden mellem den 10. og 24. Februar falder to Lønningsdage. For manges Vedkommende har det knebet at betale Skatten, hvis de nu fik to Lønningsdage yderligere, vilde det blive noget lettere for dem at faa dette Forhold bragt i Orden.

I Anledning af den højtærede Formands Udtalelser om, at en Vælger eventuelt kunde ønske sig optaget paa Valglisten ved Dom, skal jeg bemærke, at jeg erindrer, at der for 4 Aar siden var et Tilfælde i en af Kommunerne paa Amager, men skønt der heller ikke den Gang var særlig lang Frist, blev Sagen afgjort saa betids, at Vedkommende naaede at blive optaget; i saadanne specielle Tilfælde, tror jeg, at 14 Dages Frist er tilstrækkelig.

Formanden I et forud for dette afholdt lukket Møde vedtoges følgende Indstillinger til Besættelse af 2 Lærerembeder ved Kommunens offentlige Skolevæsen:

I. Som Nr. 1: Timelærer Arne Dydensborg,
— 2: Timelærer Ernst Thomsen,

Som Nr. 3: Timelærer H. C. Boje.
II: Som Nr. 1: Timelærer N. C. Christensen,
— 2: Timelærer K. Matzat-Andersen,
— 3: Vikar Harry Christensen,
alle ved Gjentofte Kommunes Skolevæsen. (U. 299—1924).

Formanden: Paa derom fremsat Anmodning udgaar den paa Dagsordenen for det offentlige Møde opførte Sag angaaende Skattekontrollør G. Müller og Direktør V. Larsens Andragende om Fritagelse for Afgift, navnlig Vejafgift, til Behandling i et senere Møde.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Planer til Udvidelse af Gjentofte Kirkegaard.** (Ø. 127—1924).

Næsted: Vi er nu kommet saa langt med Udarbejdelsen af Planerne til Udvidelse af Gjentofte Kirkegaard — det er Graver Brandt, der har udarbejdet dem — at jeg i Aften paa Kirkegaardsudvalgets Vegne kan forelægge Planerne til Godkendelse i Kommunalbestyrelsen.

Hele det til Kirkegaarden udlagte Areal omfatter 7490 m²; heraf anvendes de ca. 3542 m² eller ca. 47,3 pCt. til Gravlodder, ca. 2250 m² anvendes til Kørevej og Gange, og det resterende Areal, ca. 1698 m², anvendes til Beplantning.

Efter de Planer, som ligger her, har man tænkt at faa ca. 1208 Gravlodder, dels med særlig Beliggenhed, dels efter Takst I og II. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det Antal, der vil blive af hver Slags, idet Udvalget ikke helt har beskæftiget sig med denne Side af Sagen.

Det Jordarbejde, der skal udføres, er almindelig Finplanering, som kan udføres ved Hjælp af den Muld, som udgraves fra Vejkasserne; kun i Arealets nordøstre Hjørne bliver det nødvendigt at foretage egentlig Jordflytning.

For at bringe denne Del af Kirkegaarden i passende Forbindelse med Gangsystemet paa den gamle Del af Kirkegaarden maa Arealet hæves ca. 40 cm paa den ene Halvdel, og hertil har man tænkt at anvende den Fyld, der bliver tilovers fra Drænanlæget.

Den gamle Kampestensmur og det Hegn, som løber rundt om Kirkegaarden, maa naturligvis udbedres de Steder, hvor det er nødvendigt.

Igennem hele Arealet gaar en bred Kørevej paa 2,5 m; man lader den faa Adgang til Vandværket, derved undgaar man at maatte afse Plads til særlige Vendepladser. Alle de øvrige Gange bliver 1,8 m brede med Undtagelse af nogle enkelte Gange ved Børnegravstederne, der bliver henholdsvis 1 m og ½ m brede.

Hovedgangen føres vinkelret paa Kørevejen, og det er Meningen at overdække denne Gang med Jernbuer, saa der i hele Hovedgangens Længde etableres en overdækket Gang med Adgange ind til Begravelsespladserne, der her kommer til at ligge i smaa Afdelinger. Langs Jernbuerne og til Adskillelse og Omhegning af de smaa Afdelinger vil man anvende almindelige Bøgeplanter.

Paa begge Sider af Kørevejen og omkring de to Pladser, henholdsvis mod Syd og Nord samt paa begge Sider af det træbevoksede Areal skal plantes Hække af Thuja; paa de to Pladser ved Kørevejen plantes Birketræer, og paa Pladsen ved den nye Mur plantes Elmetræer. Langs Hegnene mod Syd og Vest plantes Buske og Træer for at skjule de gamle Hegn saa meget som muligt.

I det skovbevoksede Areal havde vi tænkt at plante Skovbundsplanter og Vedbend; dette Areal skal først tages i Brug om nogle Aar, og vi havde tænkt at anvende det til særlig store Gravlodder.

Arbejdet vil falde i 3 Dele:

1) de Arbejder, der under gunstige Vejrforhold kan udføres i Finansaaret 1924—25,
2) de Arbejder, Resten altsaa, der maa udføres i Finansaaret 1925—26, og
3) de Arbejder, der er forbundet med Anlæg af Gangene, og disse Arbejder udføres efterhaanden som Arealerne tages i Brug til Begravelse.

Vi har udarbejdet et Overslag over, hvad alt dette vil koste, men jeg skal ikke komme med nogen Indstilling angaaende de enkelte Summer i dette Møde; det maa vente til det lukkede Møde senere paa Aftenen. De nærmere Oplysninger og Udregninger herom er lige kommet mig i Hænde, og jeg vil gerne have Lejlighed til mellem det offentlige og lukkede Møde at gennemgaa de forskellige Tal med Udvalget.

Jeg skal dog lige oplyse, at der er regnet med et Beløb af ca. 48,290 Kr. til Muren.

Samtidig skal jeg gøre opmærksom paa, at ifølge den Købe-

kontrakt, vi har oprettet med Staten, har vi Forpligtelse til to Ting:

1) til at anlægge Præstens Have, og
2) til at indhegne Præstens Have mod Kirkegaarden med en Mur.

Paa Kirkegaardsudvalgets Vegne skal jeg indstille til Kommunalbestyrelsen i Hovedtrækkene at godkende de Planer, jeg her har skitseret. Naar det sker, vil Sagen blive sendt Menighedsraadene til Erklæring.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

2. **Forlængelse af Gyldighedsfristen for Vej- og Kloakapprobation paa Matr. Nr. 21a og 21g af Vangede, Søndre Munkegaard.** (T. F. 76—1925).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 7. Januar 1925 fra Ingeniør Th. Vestergaard for Søndre Munkegaards Parcelforening om Forlængelse af Gyldighedsfristen for Vej- og Kloakapprobation paa Foreningens Areal, Matr. Nr. 21a og 21g af Vangede.

I 1919 approberede Kommunalbestyrelsen paa nærmere tekniske Vilkaar en Vej- og Kloakplan til Anlæg af en 12,5 m bred Forbindelsesvej mellem Frederiksborgvej og Vangedevej samt en derfra udgaaende Længdevej og 3 Tværveje, hvilke 4 Veje alle ønskedes anlagt i 10 Meters Bredde, hvorhos Dispensation med Hensyn til Vejbredden blev anbefalet herfra og meddelt af Amtet paa sædvanlige Deklarationsbetingelser. Denne Approbation gjaldt for 5 Aar og udløb med Udgangen af 1924.

Anlægget er imidlertid ikke kommet til Udførelse endnu og Parcelforeningen andrager derfor nu om at faa Approbationen forlænget for en Aarrække.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at vi forlænger Approbationen paa 3 Aar, indtil Udgangen af 1927 paa samme Betingelser som sidst, dog med en uvæsentlig teknisk Tilføjelse.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

3. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 7f og 7æ af Ordrup, ved Ordrupvej Nr. 64.** (T. F. 4761—1924. Se off. Møde den 25. November 1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 8. December 1924 fra Slagtermester W. Hertz om Udslettelse af

den Bestemmelse i Servituterne paa Matr. Nr. 7f m. fl. af Ordrup, ved Ordrupvej 64, der forbyder Indretning af Vognmands- eller Droskeforretning paa Parcellerne.

Slagtermester Hertz spørger stadig, om der ikke er Mulighed for at faa Dispensation fra de Servituter, der ligger paa nogle af hans Parceller ved Ordrupvej. Servituterne blev paalagt i 1921 i Anledning af Approbation paa Anlægget af en Sidevej til Ordrupvej, og i disse Servituter staar bl. a., at der ikke maa drives Vognmandsforretning paa Parcellen.

Et lignende Andragende om Dispensation for to Parcellers Vedkommende fra Overretssagfører Fode paa Ejerens Vegne blev afslaaet i Kommunalbestyrelsens offentlige Møde den 25. November f. A. Ganske vist kan Kommunalbestyrelsen dispensere fra Bestemmelserne „indenfor Rimelighed", som der staar i Servituterne, men iøvrigt er ikke alene Kommunalbestyrelsen paataleberettiget med Hensyn til Overholdelsen af disse Servituter, ogsaa alle Parcelejerne langs Vejen har Paataleret.

I det foreliggende, fornyede Andragende oplyser Slagtermester Hertz, at der paa een af Parcellerne allerede forinden Læsningen af Servitutdeklarationen forefandtes en Staldbygning til 3 Heste, hvorfor han mener, at man nok kunde tillade ham at indrette en Vognmandsforretning paa to af Grundene.

Under Hensyn til, at det er oplyst, at denne Staldbygning virkelig fandtes paa Grunden paa det Tidspunkt, da Servituterne blev paalagt, mener et Flertal indenfor teknisk Udvalg, nemlig Volmar Jensen, Engelstoft-Schmidt og jeg at turde indstille til Kommunalbestyrelsen, at man for saa vidt dispenserer fra Bestemmelsen om Forbud mod Indretning af Vognmandsforretning paa den Parcel, paa hvilken Staldbygningen ligger, som man tillader den ønskede Anvendelse af de nuværende Bygninger uden Udvidelse af disse og for den dertil hørende Grunds Vedkommende; Vognmandsforretningen maa altsaa kun drives fra de Bygninger, der findes paa Grunden.

Dette mener Flertallet af Udvalget at kunne forsvare udfra den Bestemmelse, der staar i Servituterne, at Kommunalbestyrelsen kan dispensere indenfor Rimelighedens Grænser; vi mener, at vi holder os indenfor Rimelighedens Grænser, naar vi nøjes med at give en saadan betinget Dispensation fra Servituterne.

Et Mindretal (M. E. Jensen og Houborg) indstiller at imødekomme Andragendet, jfr. Overretssagfører Fodes Andragende af 4. November 1924, uden Indskrænkning.

M. E. Jensen: Denne Andrager er kommet noget galt af

Sted; hun har været imødekommende i sin Tid overfor de Krav, der blev stillet til hende fra Flertallets Side indenfor Kommunalbestyrelsen som Betingelse for en Vejapprobation; hun indgik paa de Servituter, der blev bragt i Forslag, og har ikke taget sig i Vare for denne lille Bestemmelse, som imidlertid nu gør hende det umuligt at sælge Grundene og faa noget ud af disse Arealer.

Forholdet er det samme nu som de tidligere Gange vi har behandlet hendes Andragender, at der er ingen af de andre Lodsejere, som har noget imod, at den ønskede Dispensation meddeles, med Undtagelse af en enkelt Grundejer. Kommunalbestyrelsen har Ret til at dispensere fuldt ud, og Mindretallet foreslaar, at vi bruger denne vor Ret, det kan ingen angribe os for, men Flertallet mener, at for at vi kan gaa med dertil herfra, skulde alle, som er paataleberettigede, samtykke deri. Det viser sig som sagt, at der er een Grundejer, som sætter sig derimod med Hænder og Fødder; alt hvad Fru Hertz andrager om, selv om det er nok saa lille en Lempelse, sætter han sig imod, han slaar alt ned.

Paa Mindretallets Vegne indenfor teknisk Udvalg skal jeg anbefale, at vi dispenserer i dette Tilfælde og imødekommer Andragendet fuldt ud. Saavidt jeg ved, drejer det sig om en Enke ... (Afbrydelse) ... Naa, det er maaske ikke rigtigt, men i hvert Fald er det af megen Betydning for Andragerne, at de ikke ved denne Bestemmelse afskæres fra helt at kunne udnytte de Arealer, de har købt.

Nu er det et Fremskridt, det indrømmer jeg, at man fra Flertallets Side foreslaar at imødekomme Andragendet delvis i Modsætning til sidste Gang, vi behandlede Sagen, hvor Andragendet blev pure afvist. Og vi fra vor Side vil naturligvis ikke stemme derimod; paa den anden Side vil vi gerne anbefale, at man imødekommer Andragendet fuldt ud, og jeg tillader mig derfor at henstille, at der eventuelt stemmes om vor Indstilling først, for at vi, hvis den forkastes, dog kan faa Lejlighed til at stemme for Flertallets Indstilling, da vi som sagt ikke vil stemme imod, at Fru Hertz dog faar nogen Lempelse fra Servituterne.

Mindretallets Indstilling forkastedes derpaa med 9 Stemmer mod 5; 1 Medlem stemte ikke.

Flertallets Indstilling ansaas derefter som enstemmigt ved taget.

4. **Nedlægning af Vandledning i den under Udførelse værende Del af Havsgaardsvej.** *(T. F. 77—1925).*

Lauritz Pedersen: Fra Ingeniør Th. Vestergaard foreligger der et Andragende af 7. Januar 1925 om Nedlægning af Vandledning i den Del af Havsgaardsvej, der for Tiden er under Udførelse.

Paa det tekniske Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man svarer imødekommende herpaa, idet man foreslaar at lægge Vandledningen paa sædvanlige Deklarationsvilkaar — Forrentning af Omkostningerne 2,100 Kr. med 7 pCt. aarlig, altsaa Aarsydelse 147 Kr. — hvorhos det i Deklarationen hedder:

„I den nævnte Aarsydelse fradrages dog ved halvaarlig Afregning en Trediedel af den Vandafgift, som indkommer fra Ejendomme, der forsynes med Vand direkte fra Ledningen, og naar denne Godtgørelse i to paa hinanden følgende Aar har været lige saa stor som den fulde Aarsydelse, bortfalder hele Forpligtelsen til at svare denne Ydelse, og Deklarationen kan forlanges udslettet af Pantebogen."

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

5. **Godkendelse af Forslag til nyt Afløbsregulativ for Gjentofte Kommune.** (T. F. 4439—1924).

Lauritz Pedersen: I Aaret 1922 blev der af Dansk Ingeniørforening nedsat et Udvalg, som havde til Opgave at fremkomme med Forslag til Regulativ for Spildevandsafløb fra Bygninger, et Regulativ, som man mente kunde bruges for hele Landet i de Kommuner, hvor man overhovedet har Regulativer.

I dette Udvalg kom ogsaa en Repræsentant for Gjentofte Kommune, nemlig Kommuneingeniør Westergaard; iøvrigt var det sammensat af Stadsingeniøren for København og for Odense, af Ingeniører fra de omliggende Kommuner, en Repræsentant for Sundhedsstyrelsen og en for dem, som udfører disse Arbejder.

Forslaget blev udarbejdet, og Dansk Ingeniørforening har vedtaget at ville anbefale det til Brug for Kommunerne. Det er da dette Regulativ, som ligger til Grund for det Forslag, som foreligger i Aften, stillet af teknisk Forvaltning og tiltraadt af teknisk Udvalg; det har følgende Ordlyd:

Fra den 1. Januar 1925 skal Afløb fra Ejendomme i Gjentofte Kommune udføres i Overensstemmelse med de af Dansk Ingeniørforening udgivne „Forskrifter vedrørende Afløb fra Ejendomme" af April 1924, Afløbsregulativ.

Ved Afløbsregulativets Anvendelse i Gjentofte Kommune bliver de i nedenstaaende Tillæg angivne særlige Bestemmelser at iagttage:

Tillægsbestemmelser til Afløbsregulativet.

ad § 1. a. Gjentofte Kommunes tekniske Forvaltning er at betragte som den lokale „Myndighed", som er bemyndiget til at overvaage Opfyldelsen af Afløbsregulativets Bestemmelser.

ad § 6. A) Ingen Del af et Afløbsanlæg maa tilkastes eller tildækkes, ligesom Ferrulesamlinger etc. ikke maa sammenstøbes, forinden Arbejdet er godkendt af den Tilsynsførende.

B) Tilsynet vil almindeligvis kun kunne ventes at komme til Stede paa Arbejdsstedet een Gang paa samme Dag.

C) Tilsyn paa Søn- og Helligdage og paa Hverdage mellem 6 Aften og 8 Morgen vil kunne blive foretaget, naar der forud fremsættes Begæring derom, og der forud er ydet nedennævnte Betaling til den tekniske Forvaltning:

For en	Nat	24 Kr.
—	Søn- eller anden Helligdag	20 -
—	mindre Del af en Nat	12 -
—	— — Søn- eller anden Helligdag	10 -

ad § 9. Til Indretning af Rum for Vandklosetter, Pissoirer, Bade etc. og iøvrigt til Bygningsforandringer af enhver Art, som Vandafledningsarbejdernes Udførelse maatte nødvendiggøre, skal Bygningskommissionens Tilladelse være erhvervet, forinden Arbejdet paabegyndes.

ad § 10. (jvfr. § 20). Brønddæksler i Gade eller Vej skal være af en af Teknisk Forvaltning godkendt Type. De skal ligge i nøje Plan med tilstødende Fortov eller Kørebane og skal ombyttes, naar de efter Forvaltningens Skøn frembyder Ulemper for Færdslen f. Eks. ved Glathed eller daarligt Leje i Karmen.

ad § 12. Kommunalbestyrelsen fastsætter hvilken Betaling der skal erlægges for Afløbsattester og Genparter af saadanne.

ad § 13. e. En Ejendoms Hoved-Afløbsledning skal altid udføres som 15 cm Ledning. Det samme gælder alle nye Ledninger, der skal føre Afløb fra Køkkenvaske. Ved Forandring af eksisterende Afløb for mindre Ejendomme i Anledning af

Indretning af Vandklosetter o. lign. kan der forventes Tilladelse til at bibeholde en eksisterende 10 cm Hoved-Afløbsledning, naar Nedløbsbrønden ved Køkkenafløbet bibeholdes og Hoved-Afløbsledningen iøvrigt efter Forvaltningens Skøn er i tilfredsstillende Stand.

ad § 27. I. b. Der vil sædvanligvis ikke blive tilladt Anvendelse af Betonrør, medmindre disse er leverede fra saadanne Fabrikker, som overfor Kommunalbestyrelsen ved særlig Ordning har stillet betryggende Sikkerhed for Rørenes Kvalitet.

ad § 31. q. Anvendelse af plastisk Ler til Tætning af Samlinger forudsætter, at dette er af særlig god Beskaffenhed, godkendt af Tilsynet før Anvendelsen.

ad § 36. b. Sidste Stk. finder ikke Anvendelse i Gjentofte Kommune.

ad § 36. v. Flersædede Vandklosetter vil kun blive tilladt i særlige Tilfælde.

Gjentofte Kommunes Sundhedskommission har i en Skrivelse af 10. Januar 1925 tiltraadt Forslaget paa Betingelse af, at der i de særlige Bestemmelser anføres, at Tilladelse til Afløb til Pumpebrønd kun vil blive givet i ganske særlige Tilfælde.

Det er en Selvfølge, at de enkelte Kommuner skulde kunne bruge særlige Bestemmelser, som kompletterer Regulativet, men naturligvis ikke ophæver dets Bestemmelser, og herude har Forvaltningen altsaa ogsaa udarbejdet saadanne „særlige Bestemmelser."

Iøvrigt maa jeg sige, at Regulativet ikke er saa stærkt afvigende fra det Regulativ, vi har haft her i Forvejen. København og Frederiksberg og Gjentofte og andre „moderne" Kommuner, om jeg saa maa sige, har haft Regulativ i Forvejen, der tildels blev brugt som Mønster ved Udarbejdelsen af dette Regulativ, og i vor Kommune havde vi Bestemmelser, som tildels blev taget som Model for det nye Regulativ, men der er dog adskillige Afvigelser fra det Regulativ, vi havde herude i Forvejen.

En af de Afvigelser, jeg skal nævne, som jeg tillægger nogen Betydning, er den, at der gives hver Kommune Lejlighed til at træffe Bestemmelse for sig om, hvorvidt der maa anvendes betonstøbte Rør; ifølge de nugældende Bestemmelser maa der kun anvendes saltglaserede Lerrør. Denne Bestemmelse er indsat, fordi disse saltglaserede Lerrør er en meget stor Indførselsartikel til Danmark, og dette Forbrug vilde blive bragt noget ned, naar man maa anvende de betonstøbte Rør, som fremstilles her i

Landet. Man er efterhaanden naaet til at kunne fremstille betonstøbte Rør i saadan Stand, at de kan modstaa det Indhold, som findes i Vandet og som man tidligere var bange for, de ikke kunde modstaa.

Det drejer sig altsaa bl. a. om her, at vi skal give Lov til, at det i Regulativet fastsættes, at man kan anvende betonstøbte Rør, naar der skaffes Attest for, at de er fremstillet efter de Normer, som er fastsat for saadanne Rør i Dansk Ingeniørforenings Regler for Fremstilling af saadanne Rør; der har været nedsat et Udvalg netop for at fastsætte Normer for saadanne Betonrør. Jeg tillægger det ret stor Betydning, at der kommer en saadan Bestemmelse ind i Regulativet, thi derved gives Lejlighed til at komme bort fra Brugen af de saltglaserede Lerrør.

Der er selvfølgelig ogsaa andre Bestemmelser og Afvigelser fra det gældende Regulativ i det her foreliggende Forslag til nyt Regulativ, men dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Paa det tekniske Udvalgs Vegne skal jeg indstille til Kommunalbestyrelsen at approbere dette Regulativ med det særlig for Gjentofte Kommune foreslaaede Tillæg.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Fastsættelse af Takster for Benyttelsen af Hellerup Lystbaadehavn og Skovshoved Baadehavn for 5-Aaret 1. April 1925—31. Marts 1930.** (T. F. 142—1925. 2347—1924).

Lauritz Pedersen: De nugældende Bestemmelser for vore to Havne, Hellerup Lystbaadehavn og Skovshoved Baadehavn, udløber med 1. April i Aar, og Ministeriet for offentlige Arbejder, som skal approbere disse Bestemmelser, har udbedt sig Forslag til nye Bestemmelser. Teknisk Udvalg har i den Anledning overvejet Spørgsmaalet og navnlig overvejet, om man skulde sætte Taksterne op eller foreslaa dem sat ned.

At sætte dem op for vore Havne er vi betænkelig ved, fordi vore Takster i Forvejen er ikke saa lidt højere end Nabokommunernes; vi har forespurgt vore Nabokommuner, om de tænkte at ville foreslaa en Forhøjelse af Taksterne for deres Vedkommende, men det har vi faaet Nej til. Vi tør altsaa ikke foreslaa nogen Forhøjelse.

At nedsætte Taksterne tør vi heller ikke foreslaa, fordi Havnene i Forvejen ikke bærer sig saa godt.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at man foreslaar Ministeriet for offentlige Arbejder, at de nugældende

Takster for Benyttelsen af henholdsvis Hellerup Lystbaadehavn og Skovshoved Baadehavn bibeholdes for 5-Aaret 1. April 1925—31. Marts 1930.

M. E. Jensen: Vi er gaaet med til denne Indstilling fra vor Side med de Motiveringer, som den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) anførte, men det er rigtigt, som han udtalte videre, at Havnene bærer sig knapt nok, det gælder navnlig Hellerup Havn, som er en virkelig Lystbaadehavn i Modsætning til Skovshoved Havn, som i langt højere Grad er en Erhvervshavn.

Amortisation og Forrentning af Anlægskapitalen er overhovedet ikke medtaget i Regnskabet, og det forrykker selvfølgelig Forholdet ganske; hvis disse Udgifter skulde bæres af Taksterne, maatte disse være højere.

Under Hensyn til, som Situationen ligger, og altsaa ogsaa under Hensyn til den Stilling de andre har taget, er vi med til fra vor Side gennem de foreliggende Indstillinger at støtte Lystsejladsen i Hellerup Havn og Erhvervslivet i Skovshoved Havn, idet vi sammen med Flertallet yder dette Tilskud til de to Havne.

Hvad navnlig angaar Hellerup Havn kan det naturligvis være noget omdisputabelt, hvorvidt Sejlsporten, der jo navnlig udøves af velhavende Folk, i og for sig er berettiget til at nyde saa stort et Tilskud af Kommunens Kasse, som her er Tale om, men da der vel ogsaa blandt Sejlsportens Udøvere findes nogle, som er mindre bemidlede, har vi ment at kunne gaa med til at yde dette Tilskud til hele den Lystsport, som udfolder sig i Hellerup Lystbaadehavn.

Forholdet er det, at disse Havne jo langt fra bærer sig. Jeg synes, det var naturligt, om saadanne Anlæg og selve Anlægsomkostningerne forrentedes og amortiseredes; nu maa disse Beløb betragtes som Tilskud til Sporten her ude. Hvis de skulde opføres regnskabsmæssigt rigtigt, burde de opføres paa Bilag 12 som direkte Tilskud til Sporten, og saa maatte man under Havnene tage den fulde Forrentning. Saa vidste man, hvor meget man virkelig gav til Sporten i aarligt Tilskud, nu er det et skjult Tilskud, men vi har som sagt ikke noget imod at være med dertil indtil videre.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

Dørene lukkedes Kl. 7,10.

Mødet den 10. Februar 1925, Kl. 6.

Ingen var fraværende.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 10. Februar 1925 fra Gjentofte Kommunes økonomiske Forvaltning med Meddelelse om, at Dyrtidstillægget i Henhold til Finansministeriets Bekendtgørelse af 9. s. M. (Statstidende af 10. s. M.) for Halvaaret April—September 1925 forbliver uforandret som i indeværende Halvaar. (Ø. 54—1925).

b. Skrivelse af 29. Januar 1925 fra Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk med Meddelelse om, at Sjællands Stiftamt har kommuniceret ham Erhvervsministeriets Skrivelse af 26. s. M., hvori meddeles, at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart i Medfør af Beværterloven af 29. Marts 1924, §§ 10 og 13, har stadfæstet den af Gjentofte Kommunalbestyrelse under 9. December 1924 udfærdigede Beværtervedtægt for Gjentofte Kommune som gældende indtil videre.

Samtidig meddeles det, at Erhvervsministeriet under 20. Januar 1925 har stadfæstet den af Beværterbevillingsnævnet vedtagne Forretningsorden for Nævnet. (Ø. 107—1924).

Vedtægten er saalydende:

Beværtervedtægt
i Henhold til Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924
for
Gjentofte Kommune.

§ 1.

Bevillinger til Beværtning, herunder Konditori, med Ret til Udskænkning af stærke Drikke meddeles i Gjentofte Kommune efter Forholdet: 1 Bevilling for hver 1250 Indbyggere.

Bevillinger til Beværtning, herunder Konditori, uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke meddeles ligeledes efter Forholdet 1: 1250 Indbyggere.

§ 2.

Alle Bevillinger, som i Henhold til ovennævnte Lov og foranstaaende § 1 meddeles i Kommunen fra og med 1. Januar 1925, udfærdiges for et Tidsrum af 8 Aar.

I Henhold til §§ 10 og 13 i Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke stadfæstes herved foranstaaende Vedtægt, der vil være at revidere hvert 8 Aar, som gældende indtil videre, fra 1. Januar 1925.

Ministeriet for Industri, Handel og Søfart, den 26. Januar 1925.

P. M. V.

J. Dalhoff.

/S. Tetens.

c. Skrivelse af 29. Januar 1925 fra Københavns Amtsraad med Samtykke til at Gjentofte Kommunes Kautionsforpligtelse overfor Skovshoved Idrætsforening udvides med 2000 Kr., dog at Kommunen ikke deltager i den aarlige Afdragning paa og Forrentning af dette Beløb. (T. F. 422—1925).

d. Skrivelse af 12. Januar 1925 fra Arbejdsanvisningskontoret

for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af Arbejdsløse pr. 31. December 1924 androg 204 Kvinder, 1031 Mænd, ialt 1235 Personer. (T. F. 183—1925).

e. I Tiden 27. Januar—9. Februar 1925 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 26. Januar meddelt Ejeren af Matr. Nr. 30bi af Gjentofte, Tranegaardsvej 67, Tilladelse til at foretage forskellige Ændringer ved et paa nævnte Ejendom opført, midlertidig tilladt Udhus. (T. F. 4701—1924).

Den 27. Januar akcepteret Tilbud paa en automatisk Asfalt-Spredemaskine fra Ingeniør H. Meisner-Jensen for Kr. 5,900. (T. F. 4643—1924).

Den 27. Januar akcepteret Tilbud fra A/S Scania Vabis og Raadvaddam paa en Traktor med Hjul for en Pris af ialt Kr. 4,610. (T. F. 162—1925).

Den 30. Januar rettet Henvendelse til Politiet med Forespørgsel om, hvorvidt dette vil skride ind med Hensyn til det af en Grundejerforening i Gjentofte paaklagede Forhold, at der paa det ene Fortov paa Jahnsensvej for nylig er opstillet flere Stolper, der er til Gêne for Færdselen. (T. F. 204—1925).

Den 2. Februar skrevet til Vejejerlauget for Vingaards Allé angaaende det af nævnte Ejerlaug paaklagede, formentlig servitutstridige, Forhold, at Ejendommen paa Hjørnet af Vingaards Allé og Almevej benyttes som Tømmerplads. Meddelt, at Forholdet er midlertidigt og agtes ændret saa snart det paagældende Arbejde er fuldført. (T. F. 4787—1924).

Den 2. Februar tilskrevet Grosserer Obenhaupt, Almevej 22, vedrørende samme Sag. (T. F. 35—1925).

Den 4. Februar meddelt Installatør F. Beyer, Frederikkevej 12, at Kommunen ikke ser sig i Stand til, som af ham ønsket, at beregne det Vand, som er spildt paa Grund af utætte Vandklosetter i nævnte Ejendom, til ringere Pris end almindeligt Overforbrug. (T. F. 4025—1924).

Den 7. Februar afslaaet Andragende fra Det forenede Olie-Kompagni, Amaliegade 22, om Tilladelse til Anbringelse af en Benzintank ved Femvejen mellem Ordrupvej og Vilvordevej. (T. F 266—1925).

Den 7. Februar meddelt Tilladelse til Opførelsen af et Udhus paa Ejendommen Matr. Nr. 4 sp af Gjentofte, Nellikevej 17,

ud i Ejendommens Skel under Hensyn til et foreliggende Samtykke fra Naboen. (T. F. 4776—1924).

Den 7. Februar meddelt Samtykke til Opførelsen af en Garage paa Ejendommen Matr. Nr. 8ao af Gjentofte, Tuborgvej 80. (T. F. 4921—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

f. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 27. Januar 1925 vedtoges det:

1) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Fabrikant W. Reinstrup faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Kildeskovsvej, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke bor i Kommunen. (Ø. 5—1925);
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Toldassistent Rs. Andersen, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 12,000 Kr. til Opførelse af et Hus med 2 Lejligheder ved Poppelhøj, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke bor i Kommunen. (Ø. 6—1925);
3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Ingeniør Raffenberg, Fredericia, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7,000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Sundvænget, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke bor i Kommunen. (Ø. 10—1925);
4) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Adjunkt Erik Rehling, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Sundvænget, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke bor i Kommunen. (Ø. 16—1925);
5) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Direktør Svenningsen, Hellerup, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Sundvænget samt at yde Garanti for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 7—1925);
6) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Grosserer V. O. Nielsen, Gjentofte, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 5000 Kr. til Opførelsen af et Hus paa Hjørnet af Wilh. Smidtsvej og Erichsensvej samt at yde Garanti for Halvdelen af nævnte Laan. (Ø. 11—1925);

7) at anbefale, at det Mejeriejer V. F. Hansen tilsagte Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 12,000 Kr. med halv kommunal Garanti til Opførelse af et Hus med 3 Lejligheder paa Hj. af Birkehøj og Tuborgvej forhøjes til 18,000 Kr., men samtidig at udtale, at Kommunalbestyrelsen dog stadig ikke vil kunne deltage i Garantien for mere end Halvdelen af 12,000 Kr. (Ø. 269—1923);
8) at afslaa Andragende fra Disponent Stub Engelbrecht om Skattelempelser for det af ham med Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 opførte Hus ved Gyldenlundsvej Nr. 11. (Ø. 14—1925);
9) at modtage Tilbud fra Købmand Math. Thordarson om Køb af Parcel Nr. 9 af Hyldegaardens Jorder. (E. 3—1925);
10) at modtage Tilbud fra Arkitekt O. Henriksen, København, om Køb af en Parcel af Damgaardens Jorder. (E. 192—1924);
11) at modtage et ved Licitation over Arbejdet ved Lægning af Drænledninger i den udvidede Del af Gjentofte Kirkegaard indkommet Tilbud paa 18,200 Kr. fra Høgfeldt & Andersen. Endvidere vedtoges det at lade udføre Arbejder paa Kirkegaarden for ialt 31,400 Kr., det fornævnte Drænarbejde medindbefattet. (Ø. 127—1924);
12) at modtage Tilbud fra „De samvirkende Menighedsplejer" om Køb af en Parcel af Tjørnegaardens Jorder for 2 Kr. pr. Kv. Al. kontant. (E. 191—1924);
13) at købe Ejendommen Hellerupvej Nr. 5 A for 60,000 Kr. (E 6—1925);
14) at overdrage Rørskæret paa Gjentofte Sø for Vinteren 1924——25 til Sognefoged S. Andersen for 300 Kr. (T. F. 158—1925);
15) at idømme en Husejer en Bøde paa 50 Kr. for ulovligt Vandforbrug. (T. F. 4095—1924);
16) ved 2den Behandling at modtage to foreliggende Tilbud om Laan, store hver 500,000 Kr., henholdsvis fra Livsforsikringsaktieselskabet „Hafnia" og „Dansk Folkeforsikringsanstalt" til Rente 6 pCt., Kurs 93¼ og Amortisationstid 25 Aar. (Ø. 8—1925);
17) for Aaret 1925 at genvælge de fratrædende Sognerevisorer, Prokurist A. V. Møller og Kaptajn, Revisor Johs. Voss. (Ø. 21—1925);
18) at anbefale Ansøgning fra Kusk Georg Edv. Hansen, Hyldegaardsvej 30, om Bevilling til Opkøb af Klude m. m. (Ø. 20—1925).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Lysthusbebyggelsen i Gjentofte Kommune.** (E. 174—1924. 2den Beh.; 1ste Beh. skete i off. Møde den 25. November 1924).

Volmar Jensen: Da Spørgsmaalet om Lysthusbebyggelsen her i Kommunen var til 1ste Behandling i Mødet den 25. November f. A., blev det ret indgaaende drøftet og forklaret fra Udvalgets Side, saa jeg mener ikke, det er nødvendigt i Aften at gentage, hvad der da blev sagt. Jeg skal dog anføre, at der fra et Flertals Side indenfor Udvalget den Gang blev fremsat følgende Indstilling:

„Kommunalbestyrelsen erklærer sig enig i:

1) at Maksimumsgrænsen for Lysthuse uden Afløb til Kloak forhøjes fra 12 m² til 16 m²,
2) at der, hvor der er Slaggeveje, tillades Retirade, uden at der kræves Bortkørsel af Renovation,
3) at der tillades at bygge ved Slaggeveje, naar disse er eller bringes i Overensstemmelse med Kommunens til enhver Tid gældende tekniske Betingelser, samt paa Vilkaar af, at de endelige Vej- og Kloakanlæg sikres udført indenfor en Tidsfrist af højst 15 Aar. Det er endvidere en Betingelse, at der etableres permanent Vandforsyning til Ejendommen,
4) at der, hvor der i Vejen ikke findes Kloak, gives Tilladelse til, at Spildevandet føres til en Samlebrønd,
5) at eventuel Façadebedømmelse bortfalder for Lysthuse paa indtil 16 m²,

Udvalget indstiller endvidere til Kommunalbestyrelsen:

6) at den godkender de af Bygningskommissionen foreslaaede Ændringer til Bygningsreglementet og anbefaler, at disse stadfæstes som et Tillæg til Reglementet,

Endelig indstiller det nævnte Flertal af Udvalget:

7) at der antages midlertidig Assistance til Gennemførelse af effektiv Kontrol og til Fremskaffelse af Kortmateriale m. m., og at de dertil fornødne Beløb bevilges; disse Udgifter vil antagelig let kunne dækkes ved de indkomne Attestgebyrer, og
8) at der rettes Henvendelse til Politiet om Assistance til en betryggende Kontrol af Lysthusbebyggelsen.

Det nævnte Flertal af Udvalget ønsker bestemt at fastslaa, at det maa være en Forudsætning for Indførelsen af de forannævnte Lempelser, at de for Byggeriet gældende Vedtægter her-

efter nøje overholdes, ligesom det maa forudsættes, at der føres en absolut effektiv Kontrol med Bebyggelsen.

Et Mindretal af Udvalget (Christensen) forbeholdt sig sin Stilling."

Det nedsatte Udvalg blev ved 1ste Behandling beordret til at foranledige, at de forskellige Institutioner, Udvalg og Kommissioner, som havde været spurgt i denne Sag, kunde faa Lejlighed til at udtale sig en Gang til, idet der var kommet til at foreligge nye Skrivelser fra de forskellige Foreninger, ligesom der i Kommunalbestyrelsen blev fremsat nye Tanker og Anskuelser. I den mellemliggende Tid har vi givet de forskellige Institutioner Lejlighed til at udtale sig, idet der har været afholdt et Møde, hvor samtlige de, der havde deltaget i tidligere Møder, var til Stede; der var Bygningskommissionen, Sundhedskommissionen, teknisk Udvalg, Ejendoms- og Byggeudvalget og Forsørgelsesudvalget. De var alle repræsenteret ved det paagældende Møde, og Sagen blev paany grundigt drøftet. Det nye, der fremkom, angik navnlig to Punkter, som vi enedes om at ville foreslaa ændret. I og for sig er det to ret uvæsentlige Punkter, men det kan maaske have nogen Betydning, at de bliver ændret.

Det første Punkt vedrører Udvalgets Indstilling under Post 2, hvor der staar, „at der, hvor den er Slaggeveje, tillades Retirade, uden at der kræves Bortkørsel af Renovation". Denne Passus foreslaar vi ændret til, „at der, hvor Kommunalbestyrelsen mener, at Vejene ikke kan befares, gives Fritagelse for Bortkørsel af Renovation". Denne Ændring har vi foreslaaet af Hensyn til, at der jo kan tænkes Veje, navnlig Slaggeveje, som ikke er saa godt befæstet, at de vil kunne holde til Renovationsudførslen.

Den anden Ændring gælder Udvalgets Indstilling under Post 3; der er nævnt „Slaggeveje", vi foreslaar, at der kommer til at staa „midlertidige" Veje. I Indstillingen har Udvalget nogle Gange brugt Ordet „Slaggeveje", men det er ikke saa heldigt. Man kan nemlig udmærket tænke sig, at der vil blive stillet Fordring om Anlæg af Singelsveje i Stedet for Slaggeveje, og da vilde det være ret uheldigt, naar der i Kommunalbestyrelsens Vedtagelse Gang paa Gang er nævnt „Slaggeveje".

Disse to Ændringer anbefaler Flertallet af Udvalget, nemlig Kr. Larsen og jeg, medens Christensen har taget Særstilling. Hans Særstilling vedrører dog, saavidt jeg har forstaaet, ikke disse to Punkter, men kun Spørgsmaalet om Beboelse af Sommerhuse.

Af de Spørgsmaal, der yderligere blev drøftet paa det nævnte Møde, og som havde særlig Interesse, var ogsaa Spørgsmaalet om Bygningskommissionens Forslag vedrørende forskellige Lettelser for de byggende, og navnlig drøftede vi, hvorvidt det skulde betyde hurtigere Ekspedition af Sagerne, hvis man optog det Forslag, som Bygningskommissionen har fremsat, hvorefter de byggende i Stedet for som nu at indsende hele Sagen, altsaa baade Afvandingsplaner og Byggeplaner, til Bygningsinspektoratet, skulde indsende det bygningsmæssige til Bygningsinspektoratet og det, som vedrører Kloakerne, direkte til teknisk Forvaltning. Bygningsinspektøren holdt paa, at man paa denne Maade vilde faa en hurtigere Ekspedition af Sagerne, medens Kommuneingeniøren gjorde gældende, at Ekspeditionen ikke af den Grund vilde blive fremmet. Jeg maa sige, at indenfor Udvalget har vi ikke tillagt dette Spørgsmaal saa forfærdelig stor Betydning i Forhold til hele Lysthusspørgsmaalet; vi havde derfor i første Omgang sluttet os til Bygningskommissionens Skrivelse. Men efter at have overvejet Sagen paany og hørt Kommuneingeniørens Udtalelser maa jeg sige, at kan man finde en bedre Løsning, er det ikke noget Kardinalpunkt; indenfor det lille Udvalg har vi alle tre været villige til at ændre dette Punkt. Noget egentlig bestemt Resultat af de Udtalelser, der faldt paa Mødet, fik vi ikke, men vi fik det Indtryk — det gjorde jeg i hvert Fald — at denne Ændring maaske ikke betyder saa meget, som Bygningskommissionen tænker sig, idet Bygningsinspektøren paa et direkte Spørgsmaal fra mig om, hvorvidt de normale Sager kunde blive ekspederet hurtigere, hvis den Ordning, han havde foreslaaet, blev indført, svarede, at det mente han ikke; denne Ændring vilde i Virkeligheden ikke betyde noget for de normale Sagers Vedkommende, og de andre Sager, der for Eks. skal indsendes til Ministeriet eller lign., vil alligevel blive sinkede. Saa hvis der ikke i Aften stilles noget bedre Forslag til Ordning af dette Ekspeditionsspørgsmaal, kan vi fra Udvalgets Side gaa med til helt at udskyde dette Spørgsmaal.

Det andet Punkt, jeg ønsker at gøre opmærksom paa, gaar i samme Retning og vedrører Servitutspørgsmaalet.

I Øjeblikket har teknisk Forvaltning til Opgave at paase, at de Servituter, der hviler paa de forskellige Arealer, ogsaa bliver overholdt ved Bebyggelse. Ogsaa dette kan undertiden sinke Sagerne; paa den anden Side har det sin Betydning, at de byggende ved, at naar de faar Approbation herfra, er det i Orden altsammen, ogsaa Servitutspørgsmaalet. Jeg vil gerne tilføje, at

man maa ikke tro, at man ved denne Ordning for en hvilken som helst Grunds Vedkommende kan være sikker paa, at Servitutspørgsmaalet er i Orden, det gælder selvfølgelig kun Servituterne paa de Grunde, med Hensyn til hvilke Kommunen har Paataleret — altsaa ikke private Grunde. Jeg kunde tænke mig, at min Udtalelse kunde volde Misforstaaelse, og derfor vil jeg stærkt fremhæve, at det gælder kun de Servituter, som Kommunen har Paataleret overfor. De private Servituter har Kommunalbestyrelsen intet Ansvar for; vi kan ikke undersøge herfra, om de er overholdt, da vi jo ofte ikke engang ved, hvilke Servituter der hviler paa det paagældende Areal.

Endvidere har der foruden det nævnte Møde med de forskellige Institutioner, fra hvilket jeg her har refereret Resultatet af vore Overvejelser, været afholdt et Møde med Repræsentanter for Parcelforeningerne; disse har ogsaa tidligere været til Møde med os, og efter det første Møde sendte de os en Skrivelse, dateret 2. November 1924, som vi drøftede indenfor Udvalget; den har ogsaa været forelagt Kommunalbestyrelsen ved Sagens 1ste Behandling.

Fra Parcelforeningerne har vi derefter modtaget følgende Skrivelse:

Centralforeningen for Parcelforeninger **d. 16. Januar 1925.**
Gentofte Distrikt.

Til
Gjentofte Kommunalbestyrelse
ved Udvalget angaaende Lyst- og Sommerhuse
m. m.

Da Sagen vedrørende Lysthusbebyggelse m. m. i Kommunalbestyrelsens Møde den 25. November f. A. blev sendt tilbage til de forskellige Administrationsgrene til Erklæring, tillader ogsaa vi os at fremkomme med et nyt Indlæg.

Vi konstaterer med Beklagelse — i Henhold til de ved nævnte Kommunalbestyrelsesmøde fremkomne Udtalelser — at det kunde se ud til, at man helt vil annullere Begrebet „Sommerhuse", det vil som tidligere anført sige mindre, letbyggede Huse indtil 40 m² (i Reglen Træhuse), der kun er beregnede til Beboelse i Sommermaanederne.

Foranlediget heraf tillader vi os paany at fremsætte vore Synspunkter. Først vilde vi gerne fremsætte nogle almindelige Bemærkninger om Parcelbevægelsen.

Parcelejerne rekruteres for en mindre Dels Vedkommende fra den jævne Middelstand og for en større Dels Vedkommende fra Arbejder- og Funktionærstanden.

En saadan Familie erhverver sig et Stykke Jord, man paalægger sig Indskrænkninger, og man sparer sammen for at kunne præstere de fornødne Udbetalinger og Afbetalinger.

Efterhaanden faar man indhegnet og tilplantet Grunden, man faar stablet et Lysthus paa Benene, og dette bliver Tid efter anden udvidet, idet Parcelejeren saa godt som al Tid selv udfører Arbejdet, saaledes at Familien kan bo derude om Sommeren.

Saa er det første Maal naaet.

Saa begynder man i Reglen at tænke paa Helaarsboligen og begynder at spare sammen til denne. Den kommer ikke (som det belv sagt ved Kommunalbestyrelsens Forhandling), naar Grunden er byggemoden, men først naar man har sparet den fornødne Kapital sammen og dette tager Tid for de fleste Parcelejere, i Reglen flere Aar.

I denne Aarrække har man saa Sommerhuset at glæde sig ved, og man nyder godt af de Fordele, dette kan yde Familien. Derfor tillægger vi det den største Betydning, at disse Sommerbeboelser kan blive godkendte og blive bragt ind under en lovlig Form.

Vi hævder, at denne Parcelbevægelse er en af de sundeste og bedste, der findes.

I økonomisk Henseende, fordi den fremmer Sparsommelighed og Troen paa at kunne hjælpe sig selv, fordi den skaber virkelig haandgribelige Værdier gennem Opsparing og tildels Arbejde. Selv om der indtræffer Arbejdsløshed eller Sygdom, vil en Familie først forsøge andre Udveje, før den skiller sig ved en saadan Grund, som man er kommet til at holde af.

I sundhedsmæssig, moralsk og almenmenneskelig Henseende, fordi et saadant Sommerophold og Arbejdet ved Hus og Have danner en sund Modvægt til et maaske ensformig og sløvende Arbejde i Fabrik eller Værksted, til Ophold i en maaske trang og usund Lejlighed og — for Børnenes Vedkommende — til Ophold i Gaard og paa Gade.

Vi indser jo, at Gjentofte Kommune, som en Villa-Kommune, ikke er direkte interesseret i at anlægge disse Synspunkter, men vi mener, at de Familier, der her er Tale om, ikke hører til de daarligste — tværtimod — og at en Kommune godt kan være tjent med at faa disse Folk som Borgere i Fremtiden.

Det forekommer os derfor, at en saadan Bevægelse bør frem-

mes, naar dette kan ske uden væsentlig Risiko for en Kommune. Og det mener vi, det kan.

Vi mener at kunne forsikre, at Parcelforeningerne er villige til at akceptere alle rimelige Foranstaltninger, der skal sikre Kommunen mod, at en saadan Tilladelse til Sommerophold bliver misbrugt, og tillige indgaar paa, at Tilladelsen til Sommerbeboelse gøres afhængig af

1) at Ejeren deltager i Opsparing af et Vejfond, hvorved Anlæg af Veje og Kloaker er sikret om 15 Aar, samt
2) deltage i Omkostningerne ved Anlæg af midlertidige Slaggeveje,
3) at Ejerne deltager i Forrentning m. v. af permanente Deklarationsvandledninger i midlertidige Veje (hvor Terrænet da ikke lægger alt for store Hindringer i Vejen med Hensyn til Vejenes endelige Længdeprofil),
   eller deltager i Omkostningerne ved Nedlægning af midlertidige Rørledninger med fælles Vandmaaler for større Omraader (hvilken Ordning jo allerede findes flere Steder),
4) at der eventuelt stilles Sikkerhed i Form af Pant i Grunden (som anført i vor Skrivelse af 2. November f. A.).

Da der fra enkelte Sider er fremsat Betænkeligheder ved at tillade Opførelsen af saadanne mindre Sommerhuse af Hensyn til de paa flere af Grundene hvilende Servituter, skal vi tillade os at bemærke, at den egentlige Hensigt med disse Servituter vel nok i de fleste Tilfælde er at hindre Fabriksdrift og Kasernebyggeri, hvorfor vi ikke synes, man principielt gør nogen Skade ved at dispensere herfra til Fordel for Sommerhuse, tilmed da denne Dispensation jo kun er midlertidig.

Desuden vil vi gerne henlede Opmærksomheden paa, at Kommunen faar en Del Indtægter ved Sommerbeboerne, f. Eks. gennem Opholdsskatter og derigennem, at de omtalte Familiers Sommerforbrug hovedsagelig dækkes gennem de lokale fastboende Næringsdrivende, hvorved der tilflyder disse — og derigennem Kommunen — en ikke ringe Indtægt, og dette uden at Kommunen har nogensomhelst Udgifter f. Eks. til Skolegang, Understøttelser eller lignende.

Hvis Kommunalbestyrelsen pure forbyder Sommerophold under den omtalte Form, vil den skabe sig afgjorte Modstandere i Parcelforeningerne. Hvor meget eller hvor lidt dette har at sige, skal vi ikke komme ind paa. Men i saa Fald maa Parcelforeningerne forbeholde sig deres Stilling i enhver Henseende.

Vi haaber dog endnu, at det maa lykkes at finde en Ord-

ning, som ogsaa vi med nogenlunde Tilfredshed kan akceptere, og vi tillader os derfor at rette en meget indtrængende Anmodning til den ærede Kommunalbestyrelse om at imødekomme os i den i nærværende Skrivelse omhandlede Retning.

Vi tillader os tillige at henvise til vore ærbødige Skrivelser af 10. Maj og 2. November f. A.

Ærbødigst

Det af Gjentofte Distriktsbestyrelse nedsatte Udvalg.

Edv. J. Nybjerg. C. Rytter. M. Vitger.

Vi har holdt et Møde med dem, og jeg maa sige, at det har været en Glæde at arbejde med Parcelforeningernes Repræsentanter i denne Sag, de har vist megen Forstaaelse, og de kunde godt se det vanskelige ved Kommunens Stilling under de vanskelige Lejeforhold, vi lever under. Paa den anden Side vilde de naturligvis søge at opnaa saa meget som muligt for deres Medlemmer i Retning af at byde dem en Chance for at kunne benytte de Grunde, de ligger inde med, paa den Maade, som de selv havde tænkt sig, og som Parcelforeningerne finder forsvarlig og rigtig.

Efter disse Forhandlinger fastholder Flertallet indenfor Udvalget sin tidligere Stilling.

Den Garanti, som Parcelforeningerne gennem sine Medlemmer kan byde os for, at Sommerhusene virkelig fraflyttes, naar Sommeren er forbi, kan vi ikke tage imod, i hvert Fald ikke i alle Tilfælde. Saafremt de kunde yde tilstrækkelig Sikkerhed i denne Henseende, kunde vi fra Flertallets Side godt tænke os at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, men i al Almindelighed at godkende den foreslaaede Sikkerhed tør Flertallet af Udvalget ikke.

Mindretallet indenfor Udvalget (Christensen) har ogsaa paa dette Punkt fastholdt sin tidligere Indstilling, der gik ud paa at tillade Opførelsen af større Sommerhuse m. v., men herfor vil han selv gøre Rede paa Mødet i Aften.

Den første Del af Indstillingen er vi, som nævnt enige om i Udvalget; jeg skal, idet jeg anbefaler Indstillingen til Vedtagelse, gentage de to Ændringsforslag, vi har stillet til Sagens Behandling i Aften:

Indstillingens Post 2) affattes som følger:
at der, hvor Kommunalbestyrelsen mener, at Vejene ikke kan befares, gives Fritagelse for Bortkørsel af Renovation.

I Indstillingens Post 3) 1. Linie erstattes Ordet „Slaggeveje" med Ordene „midlertidige Veje".

Christensen: Som den ærede Formand for Udvalget (Volmar Jensen) bemærkede, er vi i Hovedspørgsmaalene enige om det Arbejde, der er foretaget indenfor Udvalget og ved Samarbejde med de forskellige Institutioner m. v.; derimod er vi ikke enige i Spørgsmaalet om Sommerhusenes Størrelse og Benyttelse, hvilket Spørgsmaal vi særlig har drøftet med Repræsentanter for Parcelforeningerne.

Det, jeg gjorde mig til Talsmand for paa Mødet her den 25. November f. A., er det samme, som jeg vil gøre mig til Talsmand for i Aften, uden at jeg dog derfor vil gentage, hvad jeg sagde den Gang.

Jeg vil gerne anbefale, at man fra Kommunalbestyrelsens Side gør alt, hvad man kan for at støtte Parcelforeningerne i deres Krav om at maatte bygge disse Sommerhuse større end 16 m². Jeg foreslog sidst, at man skulde give Lov til at bygge Sommerhuse paa indtil 35—40 m², og dette Forslag fastholder jeg i Aften. Der har tidligere været Tale om, at Parcelforeningerne skulde stille et kontant Depositum paa 1000 Kr. som Garanti for, at Beboerne vilde flytte tilbage til deres respektive Boliger, naar Sommeren var forbi, saaledes at Sommerhuset ikke blev permanent Bolig. Dette Forslag har Parcelforeningerne imidlertid ikke ment at kunne gaa med til, fordi deres Medlemmer simpelt hen ikke kunde skaffe et saadant Beløb, hvad man jo godt kan forstaa. Naar Folk køber en Grund indenfor disse Parcelforeninger, maa de afbetale paa den; det er en Slags Sparekasse for dem, paa den Maade samler de Penge sammen, og saa kan de selvfølgelig ikke yderligere indskyde et Beløb af 1000 Kr. som Sikkerhed.

Parcelforeningernes Repræsentanter har i deres Skrivelse af 16. Januar 1925 foreslaaet, at der blev ydet Garanti paa den Maade, at der blev læst en Deklaration paa Grundene om, at Beboerne skulde fraflytte de saakaldte Sommerhuse, naar Sommeren var forbi, saa Kommunen ikke kunde faa Kvaler af nogen Art med Hensyn til Beboerne af disse Sommerhuse. Og det er i Virkeligheden det, som ligger bagved Kommunens Standpunkt i denne Sag: Angsten for at komme til at overtage nye husvilde Familier i det Øjeblik, de har boet herude om Sommeren, og saa, naar Vinteren staar for Døren, ikke har nogen Lejlighed at flytte ind i, hvorfor Kommunen altsaa skulde skaffe dem Lejlighed. Men som jeg sagde ved Sagens 1ste Behand-

ling: Enten de Mennesker, som bor herude et Stykke Tid af Aaret, bor i et Lysthus paa 16 m² eller i et lidt større og mere komfortabelt, kan være Kommunen ganske det samme, og det glæder mig, at Forsørgelsesudvalgets ærede Formand (Fru Lehmberg) har sluttet sig til denne Opfattelse. Som alting ligger, vil jeg anbefale, at man gaar med til denne Udvidelse af Sommerhusenes Størrelse, thi oprigtigt talt, hvorledes vil man tvinge Folk til ikke at flytte herud? De har en Grund liggende herude, og den vil de udnytte og bo her om Sommeren, og derfor synes jeg ligesaa godt man kunde gøre deres Beboelse lovlig som at have dem boende ulovligt og stadig ligge i Krig, om jeg saa maa sige, med disse Mennesker.

Er der Tale om en Familie med nogle Børn, som vil bo her, maa enhver indrømme, at de kun kan faa en meget daarlig og lidet komfortabel Lejlighed indenfor et Rum paa 16 m²; jeg synes derfor, man skulde give dem Lov til at bygge Huset paa indtil 40 m² og saa tage imod den Garanti, som kan stilles derved, at der læses Deklaration paa Ejendommen til et eller andet Beløb, saaledes at Kommunen derigennem kunde føle sig dækket, hvis virkelig de paagældende ikke flyttede tilbage, og Kommunen maatte overtage dem som husvilde.

Jeg tror — og de Forhandlinger, der er ført med Repræsentanterne for Parcelforeningerne, har bestyrket mig i denne Tro — at dette, at Folk ikke flytter tilbage, ikke vil finde Sted i Udstrækning af nogen Betydning; jeg tror tværtimod, at de Mennesker, som vil bygge Sommerhus og bygge et ordentligt Hus for at bo her om Sommeren, vil flytte tilbage og ikke ligge Kommunen til Byrde. Naar først den Kapital, som skal opspares gennem Vejfondet, er tilvejebragt og de endelige Veje er anlagt, vil de paagældende opføre permanente Huse og blive Helaarsbeboere herude, Beboere, som Kommunen absolut ikke vil være daarlig tjent med.

Det forekommer mig derfor, at vi efter bedste Evne bør imødekomme Parcelforeningernes Andragende og gøre Opholdet for de enkelte Familier herude i Sommertiden, hvor de rigtigt skal nyde den friske og gode Luft, saa bekvemt og saa let tilgængeligt som muligt. Jeg indrømmer, at den Garanti, der bydes, ikke altid vil være saa effektiv, men til Gengæld tror jeg, at Parcelforeningerne indenfor deres egne Rammer vil holde Justits og derigennem prøve at hjælpe Kommunen ud over de Fataliteter, som muligvis kunde indtræffe.

Dette om Sommerhusenes Størrelse er som sagt det eneste

Punkt vi har været uenige om indenfor Udvalget; ellers er Udvalget enigt om de forskellige Lempelser og Lettelser der skulde kunne gives med Hensyn til Anlæg af Veje og Kloaker, Renovationsudførsel m. v.

Kommuneingeniøren (Westergaard): Jeg skal tillade mig at henstille til Kommunalbestyrelsen, at den ikke følger Bygningskommissionen med Hensyn til de to Punkter, som den ærede Udvalgsformand (Volmar Jensen) nævnede, Spørgsmaalet om Indsendelse af Afvandingsplaner samtidig med Byggeplaner og Spørgsmaalet om, hvorvidt teknisk Forvaltning skal undersøge Servitutforholdet for de Grundes Vedkommende, hvor Kommunen har Paataleret.

Ved Sagens 1ste Behandling gjorde jeg nærmere Rede for mine Grunde til denne Henstilling til Kommunalbestyrelsen, og jeg skal derfor i Aften kun ganske kort sige, at der kan ikke foretages den Behandling af Byggesagerne, som er forudsat i Bygningsreglementet, medmindre der er udarbejdet Spildevandsplaner. Der staar nemlig i Bygningsreglementet, at forinden en Byggesag approberes, skal den tilstilles teknisk Forvaltning til Undersøgelse af, om Afvandingsforholdene er i Orden; dette forudsætter imidlertid, at der er udarbejdet Spildevandsplaner, thi uden disse Planer kan vi ikke med det Materiale, vi i Forvaltningen ligger inde med i Øjeblikket, afgive Erklæring i saa Henseende. Hvis man havde meget grundige Planer, kunde man snarere tænke sig at gaa ind paa noget af det, Bygningsinspektøren foreslaar, men jeg maa sige, at det lader sig ikke gøre paa Grundlag af det nuværende Materiale at udtale sig om Sagen, før der er udarbejdet Spildevandsplaner. Jeg tror derfor ikke, der vil blive opnaaet noget videre i Retning af det, Bygningsinspektøren tilstræber ved denne Ordning: en hurtigere Ekspedition af Sagerne; de bliver faktisk ikke sinket paa den nuværende Maade.

Jeg kunde snarere tænke mig, at de vilde blive sinkede ved, at Spildevandsplanerne skulde indsendes direkte til teknisk Forvaltning. Jeg har siden sidste Møde ladet foretage en Opgørelse for at se, hvor lang Tid Behandlingen af en almindelig Byggesag som Regel tager ved teknisk Forvaltning, og det har vist sig, at den tager 8 Dage; det er Gennemsnittet af 151 Sager, som vi har undersøgt, Det kan ikke siges at være en Tid, der er noget at sige til — heller ikke fra Bygningskommissionens Side. Saa saare en Sag ikke er regelret, men kræver Behandling i teknisk Udvalg eller Sundhedskommissionen, maa den selvsagt tage længere Tid; saa kræves der Dispensation af en

eller anden Art, og det maa tage sin Tid. Men jeg forstod ogsaa paa den ærede Udvalgsformand, at man var tilbøjelig til at gaa ind paa den Betragtning, at man ikke skulde foretage nogen Ændring i denne Henseende.

Det andet Punkt var Spørgsmaalet om Servituternes Overvaagen. Jeg skal oplyse, at Bestemmelsen om, at teknisk Forvaltning skal overvaage Servituterne, i sin Tid er sat ind i det nuværende Bygningsreglement med velberaad Hu; navnlig daværende Sogneraadsformand, Sagfører Thorsen, var meget ivrig for at faa denne Bestemmelse ind i Vedtægten, idet Kommunens Paataleret i Henhold til de Servituter, der er lagt paa de forskellige Arealer, bliver mere illusorisk, hvis man ikke kommer til at gøre sin Ret gældende i rette Tid, det vil sige, paa et Tidspunkt, da Planerne endnu ikke er bragt til Udførelse. Det viser sig i Praksis, at det er ganske overordentlig vanskeligt at faa ændret noget, naar først Huset er opført. Ogsaa for de byggende selv maa det være bedre, at disse Forhold bliver undersøgt og paatalt i rette Tid, inden der begyndes paa Huset, saa de slipper for de Vanskeligheder, der ellers kan opstaa senere. Jeg synes ogsaa, det maa se underligt ud for de byggende, at Kommunalbestyrelsen den ene Dag godkender Planerne, og maaske 14 Dage efter, naar Servitutspørgsmaalet er undersøgt, siger: Nej, det er ikke rigtigt, det, du der har lavet.

Ifølge den Statistik, jeg omtalte før, kan jeg godtgøre, at Sagerne i normale Tilfælde heller ikke bliver forsinket ved teknisk Forvaltnings Behandling af Servitutspørgsmaalet; i Tilfælde, hvor der er Tvivl, og hvor Sagen derfor maa frem i teknisk Udvalg, vil det selvfølgelig tage noget længere Tid, men det er der heller ikke noget at sige til.

Jeg skal af disse Grunde meget indtrængende henstille til Kommunalbestyrelsen ikke at foretage den Forandring i Forretningsgangen som Bygningskommissionen har foreslaaet, men fastholde de hidtidige Bestemmelser, der efter min Formening har virket fuldt tilfredsstillende.

Lauritz Pedersen: Jeg mener, at Kommunalbestyrelsen maa være det nedsatte Udvalg taknemmelig for det store og gode Arbejde, det har gjort, og for det Forslag, som her er fremsat; jeg tror, det vil virke til Gavn i den Henseende, det tilstræber, naar det nu bliver vedtaget af Kommunalbestyrelsen.

Kun om et Par Punkter — de samme Punkter, som Volmar Jensen berørte, og som Kommuneingeniøren ogsaa nu talte om

— vil jeg sige et Par Ord; jeg kan iøvrigt i det store og hele tiltræde Kommuneingeniørens Udtalelser.

Jeg skal da først nævne det af Bygningskommissionen stillede Forslag til Ændring af Bygningsreglementet saaledes, at Afløbsplaner skulde indsendes direkte til teknisk Forvaltning. Det er sikkert rigtigt, hvad Kommuneingeniøren sagde, at i flere Tilfælde er det nødvendigt at have Afløbsledningerne angivet paa en Tegning, inden Byggetilladelsen kan gives. Der er naturligvis ikke noget i Vejen for, at saadanne Afløbsplaner direkte kunde sendes til teknisk Forvaltning i Stedet for til Bygningsinspektøren, men det forekommer mig, at det ikke kan være fremmende for Sagerne, at Folk skulde sende den ene Plan det ene Sted og den anden Plan det andet Sted hen — ja, jeg tvivler endda i høj Grad om, at det vil virke fremmende.

Vi havde et Fællesmøde med de interesserede Parter, idet det nedsatte Udvalg havde sammenkaldt Bygningskommissionen, Sundhedskommissionen, teknisk Udvalg og Ejendoms- og Byggeudvalget; paa dette Møde blev disse Spørgsmaal drøftet, og Bygningsinspektøren fremførte den Begrundelse, som han havde for at stille dette Forslag. Efter at Sagen var debatteret i denne Forsamling, forstod jeg paa de tilstedeværende Medlemmer af Bygningskommissionen, at de i hvert Fald særdeles godt forstod de Indvendinger, man kunde gøre mod de foreliggende Ændringsforslag, og jeg tror ikke, det vil vække Modstand eller Forundring indenfor Bygningskommissionen, hvis Kommunalbestyrelsen ikke følger dette Forslag.

Med Hensyn til dette Punkt vil jeg derfor, hvis det nedsatte Udvalg kan tiltræde denne Tanke — og saaledes forstod jeg Udvalgets ærede Formand (Volmar Jensen) før — stille Forslag om, at man udskyder Bygningskommissionens Forslag til Ændring af § 4, Stk. 2.

Angaaende § 4, Stk. 4, er det samme Tilfældet, men jeg tillægger det endnu større Betydning, om dette Ændringsforslag skulde gaa igennem, saa Kommunens tekniske Forvaltning ikke fik Lejlighed til at beskæftige sig med Servitutspørgsmaalet, inden Byggetilladelse gives.

Ganske vist maa man indrømme, at det kan fremme Sagerne, naar Byggetilladelsen kan gives, uden at Servitutspørgsmaalet bliver undersøgt, men det kan i mange Tilfælde være en meget tvivlsom Fordel for dem, der faar Sagerne fremmet; det kan friste dem til, naar de faar Byggetilladelse, uden at Spørgsmaalet om Servituterne er berørt, at begynde Bygningens Opfø-

relse, skønt den maaske strider imod Servituterne. Det vil i mange Tilfælde kunne være til Skade for dem, selv om de naturligvis kan begynde at bygge lidt hurtigere, end de ellers vilde kunne, og det vil navnlig være generende for Kommunalbestyrelsen og naturligvis ogsaa for teknisk Udvalg, som i første Instans skal gøre Indstilling til Kommunalbestyrelsen om at overvaage Servituterne, hvis Kommunalbestyrelsen gennem Bygningsinspektøren har givet Byggetilladelse og derved fristet Bygherren til at begynde Opførelsen af en Bygning, som strider imod Servituterne. Det er vanskeligere at paatale en Servitutoverskridelse, naar en Mand kan, mere, eller mindre med Rette, give det Udseende af, at han har opført sit servitutstridige Hus i god Tro. Jeg mener derfor, at vi ikke bør fravige den Regel, vi har nu, at Servitutspørgsmaalet skal undersøges samtidig med, at Byggesagen iøvrigt er til Erklæring i teknisk Forvaltning, og at de sædvanlige Bemærkninger derom skal fremkomme samtidig med Byggetilladelsen.

Saavidt jeg forstod Formanden for det nedsatte Udvalg, vilde Udvalget heller ikke have noget imod for dette Punkts Vedkommende at bevare den nuværende Ordning, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at ogsaa Stk. 4 i § 4 i Bygningskommissionens Forslag til Ændringer og Tilføjelser til Bygningsreglementet udgaar.

Jeg skal slutte med iøvrigt at udtale min Tilfredshed med det foreliggende Forslags Fremkomst, jeg tror, det vil virke til Gavn for de Forhold, som har voldt vor Kommune saa store Ulemper, og virke heldigt i Fremtiden, og jeg anbefaler det til Vedtagelse.

Grønbech: Jeg tror, det vilde være meget uheldigt, om Kommunalbestyrelsen gik med til, at der kunde bygges Sommerhuse af den Størrelse, som Christensen foreslaar. Saadanne Sommerhuse vilde under den foreliggende Boligsituation ganske sikkert blive Huse til Helaarsbeboelse. Vi er ikke saaledes Herrer over Situationen, at vi kan bestemme, at de paagældende Mennesker skal flytte ind til Byen om Efteraaret, naar de maaske slet ingen Lejlighed har i Byen til den Tid. Og vi vilde paa denne Maade komme til at støtte en Byggeform, som maa siges at være meget uheldig i Fremtiden, og jeg tror, at det indenfor en meget lang Fremtid vil være overordentlig vanskeligt at komme af med disse Sommerhuse igen.

Saadanne Sommerhuse, der i Virkeligheden ikke er stort bedre end de Barakker, som saa mange Gange har været fordømt her

i Kommunalbestyrelsen, vil aldrig kunne afgive en Bolig, som er tilfredsstillende for de paagældende, og vi kommer som sagt ind paa at støtte en Boligform, som vil vise sig meget uheldig, ikke alene for Gjentofte Kommune, men ogsaa for de paagældende selv. Det kan se meget tiltalende ud straks, at man skaffer disse Mennesker en Bolig, som vel nok er bedre end den, de har i Øjeblikket, men hvis de i en lang Aarrække skal være henvist til at bo i saadanne Boliger, som ikke kan siges at være tilfredsstillende i nogen Retning, tror jeg alligevel, at det til syvende og sidst vil komme til at svide til de paagældende selv og til hele den Slægt, som vokser op saadanne Steder. I Sommertiden, naar de kan leve udendørs, i Haverne og i den friske Luft, kan de selvfølgelig godt bruge et saadant Sommerhus, men Faren ligger i, at det bliver permanente Boliger, saa vi vanskeligt kan komme af med disse Beboere igen.

Jeg ser allerede en Fare i at give Tilladelse til at bygge Lysthusene af den Størrelse, her er foreslaaet; jeg har set, hvorledes Folk bor i Lysthuse, som er endnu ringere og mindre end dem, her er Tale om, og hvorledes de endda anvender dem til Helaarsbeboelse, og hvorledes det ikke er os muligt at komme af med dem. Een Ting maa vi derfor være klar over, at hvis vi nu giver Tilladelse til, at Lysthusene maa være indtil 16 m², vil Folk ikke alene bebo dem om Sommeren, men mange vil ogsaa blive boende der om Vinteren; og selv om vi, som det foreslaas her, virkelig faar Politiets Hjælp til at føre Kontrol med Tilflytningerne, kan jeg ikke indse, hvorledes vi skulde blive af med de Mennesker, som en Gang er kommet herud og bor i et 16 m² stort Sommerhus — de har rimeligvis slet ikke nogen anden Lejlighed, naar det kommer til Stykket, og hvor skulde de saa flytte hen? Det er egentlig det store Problem for Kommunens Forsørgelsesvæsen: Hvorledes skal vi komme af med de Mennesker, som er flyttet ind i disse Sommerhuse?

Blichfeld: Min ærede Partifælle (Christensen) har saa klart gjort Rede for vore Synspunkter i denne Sag, at jeg kun skal fremkomme med et Par korte Bemærkninger.

Jeg slutter mig ubetinget til Christensens Indstilling. Det forekommer mig — hvad jeg godt kan give Lauritz Pedersen Ret i — at det Forslag, som nu er udarbejdet, i mangt og meget vil raade Bod paa de virkelig ret uheldige Forhold, som hidtil har eksisteret paa dette Omraade, men det har den absolut store Fejl, at det ikke omhandler noget som hedder „Sommer-

huse". Jeg er i Modsætning til Grønbech en afgjort Tilhænger af disse, og jeg skal sige hvorfor.

Jeg nærer ikke Spor af den Rædsel og mægtige Skræk for ikke at blive af med disse Mennesker igen, som Grønbech giver Udtryk for. Og jeg ved ikke, hvorfor Grønbech sammenlignede Sommerhusene med Barakkerne! Barakkerne er for de Mennesker, hvem vi desværre ikke kan skaffe et ordentligt Stenhus at bo i, og der er jo nu een Gang nogle, som maa bo i disse Barakker, men udenfor har de paagældende da baade Sol og Lys og Luft, som vi alle elsker herude. Sommerhusene derimod er frivillige Opholdssteder, meget eftertragtet, kan jeg forstaa, af mange. Det maa ogsaa være en Lykke at bygge sig et saadant Sommerhus, selv om det er nok saa tarveligt, for Folk, som til daglig lever under usunde, daarlige, ja umoralske Forhold paa Grund af Omgivelserne, Baggaarde og Gyder, hvor vi andre aldrig kommer, og som vi derfor heller ikke har megen Tanke for. Jeg har da heller ikke under Sagens Behandling i Aften hørt en eneste Bemærkning om de ulykkelige Børn, for hvem det vilde betyde Liv og Sundhed, om de kunde komme herud og bo i nogle Sommermaaneder; fra den store Gruppes Side har Udtalelserne udelukkende drejet sig om, hvorledes man bedst skulde blive af med disse Mennesker, naar Sommeren var forbi. Jeg nærer som sagt ikke den Skræk, som andre ærede Medlemmer her i Salen nærer for at ikke den Tidsgrænse vil blive overholdt, som gennem Christensens Forslag er sat for at give de paagældende Tilladelse til at bo herude i Sommertiden. Der bydes tilmed gennem det saa meget roste Samarbejde med Parcelforeningerne fra disses Side en Garanti for, at Tidsfristen vil blive overholdt, og jeg kan ikke tro, at man ikke skulde kunne faa gennemført, at disse Sommerhuse, som i Virkeligheden ikke er andet end store Lysthuse, bliver fraflyttet om Efteraaret; gennem det Forslag, der er udarbejdet af Flertallet, tales der endog om Politiets Hjælp for at Kontrollen kan blive endnu mere effektiv. Jeg tror absolut ikke, vi vil faa nogen Ulempe ved at følge Mindretallets Forslag, jeg er overbevist om, at den Tidsfrist, som man fra Flertallets Side mener at maatte sætte for at kunne gaa med til, at Sommerhusene blev indtil 40 m² store, ogsaa vilde blive overholdt.

Endelig vil jeg sige, at det forekommer mig ikke, at man rent menneskeligt set kan have noget imod, at Folk flytter herud og bor i saadanne Sommerhuse i nogle Sommermaaneder; jeg kan ikke se, hvorledes det skulde blive til Skade for Kommunens

Økonomi. Det er i Virkeligheden saaledes, at de Mennesker, som kun tager Ophold her indenfor en begrænset Tid, ikke vil kunne komme til at ligge Kommunen til Byrde, de vil ikke kunne stille Krav i nogen Retning til Kommunens Kasse, hverken med Hensyn til Skolegang for deres Børn, Alderdomsunderstøttelse eller paa anden Maade, medens de vil tilføre Kommunens Økonomi et Plus, som det ogsaa meget rigtigt anføres i Parcelforeningernes Skrivelse, idet de paagældende selvfølgelig vil gøre deres daglige Indkøb hos de Handlende herude, hvilket gennem disses forøgede Indtægt i sidste Instans kommer Kommunen til Gode.

Af disse Grunde vil jeg meget indtrængende og saa varmt, jeg kan, anbefale, at man ikke fra Flertallets Side ser paa denne Sag i Overensstemmelse med de Betragtninger, der hidtil er givet Udtryk for, men at man støtter Mindretallets Forslag som det, der vil være Kommunalbestyrelsen mest værdigt.

Fru Lehmberg: Ogsaa jeg vil takke det nedsatte Udvalg for det store Arbejde, det har gjort, og særlig for det Forslag, det nu har fremsat, saa vi dog kan se et nogenlunde heldigt Resultat.

Indenfor Forsørgelsesudvalget har vi altid ønsket og talt for, at der kunde foretages nogle Lempelser med Hensyn til Vejanlæg m. v. paa Parcelforeningernes Arealer. Vi har nemlig set saaledes paa Sagen, at naar først der var anlagt virkelige Veje, eller midlertidige Veje, som det nu foreslaas, vilde efterhaanden den nuværende kedelige Bebyggelse forsvinde ganske af sig selv. Paa mange af disse Arealer bor der i Øjeblikket Folk, som ikke er Ejere af den Grund, de bor paa, men kun Lejere; hos Ejeren har de lejet en lille Plet Jord, derpaa opfører de et lille Skur, og her trives saa visse lyssky Eksistenser, der kommer andre Steder fra og her finder sig en midlertidig Bopæl. Saa saare Vejforholdene bliver ordnet og Arealerne bliver mere befærdet gennem Anlæg af Veje, vil alle disse Eksistenser forsvinde af sig selv, de vil ikke befinde sig vel paa befærdede Veje. Alene dette vilde være et saa stort Gode, at vi ikke kan være taknemmelige nok derfor, og jeg vilde betragte dette Resultat af Lysthusbebyggelsen som det allerbedste Gode ved hele det foreliggende Forslag.

Fra Mindretallets Side er det foreslaaet at gøre Bebyggelsen større, saa der skulde gives Tilladelse til at bygge Sommerhuse paa indtil 40 m² i Stedet for som af Flertallet foreslaaet paa indtil 16 m² — tidligere maatte de kun være paa indtil 12 m². Jeg

synes, der er større Fare ved at give Folk Lov til at bo i et 16 m² stort Sommerhus end ved at lade dem bygge sig et ordentligt Hus paa indtil 40 m². Og dog maa jeg sige, at selv et Sommerhus paa 16 m² er for mange af de Mennesker, som bor under daarlige, meget smaa, mørke og trange Forhold, slet ikke nogen daarlig Bolig. Jeg har set Mand, Hustru og en 9-aarig Dreng bebo et Skur, der var 3½×3½ Al. udvendigt Maal. Naar 3 Mennesker kan bo i et saadant Rum, hvormange Mennesker kan saa ikke bo i et Hus paa 16 m²? Det er nok et Plus, hvis Lysthusene maa være indtil 16 m², men jeg er dog noget betænkelig derved.

Jeg er, som Christensen, ikke saa betænkelig ved Sommerbebyggelsen, vel at mærke, hvis vi kan faa virkelig Garanti for, at Sommerbeboerne flytter tilbage, naar Sommeren er forbi. Paa det omtalte Fællesmøde foreslog jeg, om ikke Parcelforeningerne vilde paatage sig Garanti for, at deres Medlemmer, altsaa Beboerne af disse Lyst- og Sommerhuse, flyttede ind til Byen om Efteraaret, men det mislykkedes. De 1000 Kroners Depositum, som vi fra Udvalgets Side stadig staar ved, er selvfølgelig mange Penge for Folk, som har købt en Grund; denne Grund er disse Menneskers store Sparekasse, saalænge de ikke har betalt Grunden fuldt ud — og det har de fleste af dem jo ikke — har de Brug for alle de Penge, de overhovedet kan spare sammen. Mange af disse Mennesker har købt Grunden for at kunne bo der om Sommeren og saaledes nyde Lyset og Luften og Solen, og det er en given Ting, at det i Virkeligheden er deres højeste Ønske at bo herude, hvad jeg udmærket godt forstaar. Faren ved at give disse Mennesker Lov til at bygge et Sommerhus er efter min Mening ikke saa stor, hvis vi kunde faa en virkelig Garanti for, at de, naar Efteraaret kommer, flytter ind, hvor de kom fra. De siger imidlertid selv: Vi kan ikke skaffe 1000 Kr., men kunde det ikke være tilstrækkeligt, hvis vi skaffede Bevis for, at vi havde en Lejlighed i København, som vi kunde flytte tilbage til naar som helst, eller i hvert Fald naar Sommeren var forbi. Hvis man kunde træffe en saadan Ordning med de paagældende gennem Parcelforeningerne for Eks., synes jeg, det maatte være tilfredsstillende for Kommunen, og i saa Fald vilde jeg anbefale, at man gav de paagældende Lov til at bygge et ordentligt Sommerhus paa deres Grund.

Keiser-Nielsen: Jeg har kun en Smule at føje til, hvad Christensen og Blichfeld og Fru Lehmberg har sagt, idet jeg

iøvrigt er enig med dem i de Betragtninger, de har gjort gældende.

Naar man ser, hvad Parcelforeningerne tænker sig med Hensyn til Sommerhuse, synes jeg, at det nu heller ikke er noget helt daarligt Hus, der bliver Tale om; det er et Hus paa ca. 12×8 Al., og der har efterhaanden dannet sig en vis, fast Regel for, hvorledes Huse af denne Størrelse og Art bygges. Det bestaar gerne af en Opholdsstue, som altsaa kan blive ca. 8×6 Al., formodentlig en ganske lille Forstue og et Soveværelse for Forældrene; i Opholdsstuen kan Børnene sove, og saa er der et lille Køkken til. Et saadant Hus anses ude paa Landet for et udmærket Hus; det anses ikke alene for et godt Sommerhus, som ogsaa ret velhavende Folk kan bruge, men ogsaa for et Hus til Helaarsbeboelse for Middelstandsfolk — naturligvis beror det paa, hvor mange Børn der er. Er der en meget stor Børneflok, er det naturligvis for lille, men ellers ikke. Jeg synes derfor, at man af alle Kræfter skulde støtte Folks Bestræbelser for at bygge sig et saadant lille Hus. Og skønt jeg er enig med de tre ærede Medlemmer, der har udtalt sig i Retning af, at man helst skulde se at faa nogen Garanti for, at disse Huse virkelig kun blev benyttet som Sommerhuse, kan jeg gaa et Skridt videre og sige, at jeg synes ikke, det vilde være saa forfærdelig, om et enkelt af disse Huse blev bygget til Helaarsbeboelse. At Folk benytter et 16 m² stort Sommerhus til Helaarsbeboelse er derimod uhyggeligt, og de Forhold, som finder Sted ude omkring paa Udstykningerne i Vangede, hvor man ser Huse eller rettere Skure, som ofte blot bestaar af Indpakningskassen fra en Fordvogn, rejst paa Jorden, hvorefter der er skaaret Huller i til Døre og Vinduer, er yderst uhyggelige og fører selvfølgelig til meget daarlige Forhold. Men et Hus, som det her er Tale om, paa indtil 40 m², er, selv om det er bygget af Træ, men bygget omhyggeligt af Manden selv, fordi han elsker dette Hus og sin lille Grund og tænker engang med Tiden at faa en Helaarsbeboelse der, vilde jeg ikke betragte som ganske uegnet til Helaarsbeboelse, og jeg forstaar derfor ikke den Frygt for, at virkelig en enkelt Familie skulde blive boende der ogsaa om Vinteren.

Jeg skulde tro, at de Folk, som selv bygger deres Sommerhus og bor herude om Sommeren, i Fremtiden vilde blive gode Indbyggere i Kommunen, idet de til sin Tid, naar deres Træhus ikke kan staa længere, for Eks. efter de 15 Aars Forløb, der er Tale om for Vejanlægenes Vedkommende, vil have samlet Penge sammen til at bygge et solidere Hus for.

Volmar Jensen: Christensen var inde paa, at man skulde give Tilladelse til, at disse Sommerhuse maatte bygges i indtil 40 m² Størrelse. Men foruden hvad der kan siges om disse Sommerhuse, maa vi ogsaa erindre, at de allerfleste af de Arealer, hvorpaa de skal ligge, er Arealer, med Hensyn til hvilke Kommunen har Paataleret i Henhold til Servituterne, og Servituterne er af den Art, at de næsten alle fordrer større Bebyggelse end et Hus paa 40 m². Naturligvis kan man sige, at Spørgsmaalet om Servituter kunde man se bort fra; det kan man maaske ogsaa for en Tid, men man kan ikke tilsidesætte Servituterne for al Evighed. Der maatte være en Grænse, indenfor hvilken Sommerhusene skulde være afløst af rigtige Huse. Det bør ikke være saaledes, at de Servituter, man i den ene Kommunalbestyrelses Tid har været ivrig for at paalægge Kommunens Arealer, saa snart der kommer en ny Kommunalbestyrelse til, ganske tilsidesættes; man kan ikke fuldstændig se bort fra det Arbejde, der er gjort tidligere, og fra de Ønsker, som tidligere har været fremme. Der maa komme en Tid, da vi vender tilbage til normale Forhold paa dette Omraade ogsaa; man kunde naturligvis skrive ogsaa dette paa Krigens Regning og sige: Der var ekstraordinære Forhold indenfor Boligomraadet, og derfor maatte vi træffe ekstraordinære Foranstaltninger derimod, men disse varer kun, saalænge de ekstraordinære Forhold gør sig gældende.

Endvidere mente Christensen, vi skulde tage imod den Deklaration, som Ejerne gennem Parcelforeningerne har tilbudt at lade læse paa deres Ejendom. Ja, en saadan Deklaration kan maaske i nogle Tilfælde være meget god, men der er ogsaa Tilfælde, hvor Huset eller Ejendommen er saa stærkt belaant, at Deklarationen ikke betyder noget som helst. Men i pekuniær Henseende betyder det grumme meget for Kommunen at skulle skaffe Lejlighed, og vi skal skaffe Folk Lejlighed, enten de er gode eller daarlige Borgere; husvilde er husvilde uden Hensyn til, hvorledes deres Forhold iøvrigt er, uden Hensyn til Familiens Størrelse o. s. v. Vi skal skaffe dem Lejlighed, og det har hidtil kostet Kommunen mellem 8000—10,000 Kr. pr. Lejlighed, vi skal derfor være meget forsigtige med at foranledige, at Kommunen eventuelt kan faa flere husvilde at sørge for end netop vore egne.

Lauritz Pedersen takkede Udvalget; jeg er selvfølgelig glad for, at det Arbejde, vi har udført, paaskønnes, men det er ikke nok; vi vil ogsaa gerne have det til at bære Frugt, men det kan det ikke, hvis den Bestemmelse indsættes, som Fru Lehmberg før skitserede, hvorefter vi skulde gaa bort fra de smaa Lysthuse

og tillade Opførelsen af større Sommerhuse — jeg tror, at det i Virkeligheden vilde være at vende Sagen paa Hovedet.

Grønbech mente, det vilde være umuligt at faa Kontrollen gennemført. Jeg maa sige, at hvis Kontrollen ikke kan gennemføres paa den Maade, vi her har skitseret, er det hele forgæves. Kan vi ikke faa en effektiv Kontrol, kan vi ligesaa godt lade være at tale mere om Sagen, saa falder det hele fra hinanden; det hele hviler netop paa Kontrollen.

Det, der skulde naas ved disse forskellige Foranstaltninger, er, at de Mennesker, som flytter herud om Sommeren, ikke bliver permanente Beboere, ikke faar Ret til Lejlighed her i Kommunen. Jeg ved godt, at den højtærede Formand ikke holder af, at vi taler Storpolitik, men de fortvivlede Forhold paa Boligomraadet stammer fra — saa meget maa jeg nok have Lov til at sige — at Boligforsorgen er Kommunernes, ikke Statens. Havde Staten haft Ordningen af disse Forhold i sin Haand, havde det ikke gjort noget, om det var en Beboer af den ene eller anden Kommune, der skulde skaffes Lejlighed til, saa havde det været ens for alle. Om dette havde været rigtigere end den nugældende Ordning, skal jeg ikke udtale mig om, jeg siger blot, at det er den Omstændighed, at Kommunerne skal skaffe Lejlighederne tilveje, der har voldet alle Vanskelighederne.

Fra Blichfelds Side lød der varme Ord for Sommerhusene, han fremhævede, at Folk herude boede sundt og godt, selv om det kun var i et Sommerhus. Ja, det er rigtigt, det gør de, det kan jeg være fuldstændig enig med ham i; det er sundt og godt for de Mennesker at komme herud, og hvis jeg havde samme Evner som Blichfeld til at udtrykke mig, vilde jeg gaa endnu videre og sige, at ikke alene i de Retninger, Blichfeld nævnede, har det Betydning for Folk at komme herud, men ogsaa i moralsk Henseende betyder det meget for dem. Der vilde sikkert vokse en bedre Slægt op, hvis alle de Familier, som i Øjeblikket bor i Smaagaderne i København, kunde flytte herud; ogsaa den Fritid, de Mennesker har, vilde være bedre anvendt herude, til nyttigt og godt Arbejde, deres Evner vilde blive anvendt paa rette Maade, og de Unge vilde faa indpodet et sundt og godt Syn paa Livet. At dette har sin meget store Betydning, er jeg ikke blind for, men ærede Medlemmer maa huske, at vi staar ikke her for at værne de Menneskers Interesser, som bor i Smaagaderne i København. Jeg for mit Vedkommende føler det i hvert Fald saaledes, at jeg er valgt ind i Kommunalbestyrelsen her for at værne vor Kommunes Beboeres Interesser, og jeg

synes ikke, vi skulde bryde de eksisterende Love af Hensyn til Københavns Kommunes Borgere. Vi maa holde paa de eksisterende Love, paa vor Byggevedtægt, vor Sundhedsvedtægt o. s. v.; mener man, at disse Love er forkerte, ja, saa maa man søge dem ændret, og det er da ogsaa det, Udvalget har foreslaaet i saa vid Udstrækning, som vi fandt tilladeligt.

Fru Lehmberg var noget inde paa, at saafremt de paagældende Lysthusbeboere kunde skaffe Bevis for at de havde en Lejlighed staaende, som de kunde flytte tilbage til, vilde Fruen være med til, at de fik Lov til at bygge Sommerhusene i indtil 40 m² Størrelse. Ja, det vil jeg ogsaa, blot der kan skaffes effektiv Garanti for, at de paagældende kan flytte tilbage. Men hvem kan skaffe saadan Garanti? Det staar for mig som en uløselig Gaade; i Udvalget har vi spekuleret derpaa og undersøgt mange Muligheder, men jeg kan stadig ikke se nogen Udvej.

Keiser-Nielsen gik endnu et Skridt videre og mente, at man kunde gøre disse Sommerboliger permanente. Hvis det er Meningen — og saaledes har jeg forstaaet Christensen — at der skulde gives Tilladelse til, at Sommerhusene maatte bygges paa en endnu lettere Maade, end vi ellers i bygningsteknisk Henseende forlanger for permanente Huses Vedkommende, synes jeg, at det vælde være at gaa et meget stort Skridt videre, hvis man sagde, at disse Sommerhuse maatte være permanente. Jeg maa meget fraraade dette, bl. a. ogsaa af den Grund, at man derved vilde komme ganske bort fra Servitutspørgsmaalet, saa vilde Servituterne være fuldstændig forgæves lagt paa... M. E. Jensen smiler ringeagtende, saa snart Talen er om Servituter, men han kan ikke forlange, at vi alle skal have hans Syn paa dette Spørgsmaal. Naar vi een Gang har lagt Servituter paa, maa de respekteres; det kan være, at Servituterne er forkerte, men jeg gaar saa vidt, at jeg siger: Selv om de er forkerte, vil jeg holde paa dem alligevel, er de een Gang lagt paa, maa man bøje sig derfor; man kan prøve at lempe sig lidt derefter, maaske for en Aarrække, som det før blev foreslaaet, men i al Almindelighed maa Servituterne overholdes.

Jeg skal slutte med at anbefale de to af Lauritz Pedersen stillede Ændringsforslag; jeg mener ogsaa, at disse to Punkter bør udgaa.

M. E. Jensen: Da Volmar Jensen første Gang var fremme i denne Sag, i Mødet den 13. Maj f. A., var han ikke bange for Servituterne, da foreslog han, at „Lysthuse (saavel af Træ som Mur eller Bindingsværk) med et Areal af indtil 50 m² og uden

Adgangsvej tillades benyttet til Beboelse i indtil 5 Sommermaaneder paa Betingelse af at der etableres en af Sundhedskommissionen godkendt lempeligere Ordning af Afløbsforholdet end nu tilladt, samt at der stilles en Sikkerhed paa 1000 Kr. enten kontant eller ved tinglæst betryggende Pantesikkerhed i Ejendommen."

Altsaa den Gang vi startede dette Foretagende, var de Betænkeligheder, som Volmar Jensen i Aften gør gældende med Hensyn til Opførelsen af Sommerhuse, ikke til Stede. Heller ikke nærede han Betænkeligheder med Hensyn til Servituterne, Byggevedtægten eller Sundhedsvedtægten. Man skulde tage meget fejl af Volmar Jensens Kundskab og Kendskab til de Ting, han giver sig af med, specielt Byggeforetagender, hvis man tror, at han skulde foreslaa noget, der kunde komme i Strid med Servituterne. Men jeg gentager, at de Betænkeligheder, Volmar Jensen i Aften giver Udtryk for, kom han let udenom tidligere; i Mødet den 13. Maj i Fjor var han lidt højt oppe, da saa han anderledes paa dette Spørgsmaal end nu, da var alt saare godt. Men senere skiftede Volmar Jensen Standpunkt; jeg tænker her paa Mødet den 25. November 1924, hvor Volmar Jensen maatte gaa bort fra sit tidligere Standpunkt, fordi der var kommet Betænkeligheder frem andre Steder fra.

Da man i Aften hørte Volmar Jensen tale om disse Sommerhuse, fik man det Indtryk, at hvis disse andre Betænkeligheder ikke var kommet frem, hvis ikke det var bleven hævdet, at disse Sommerhuses Beboelse kunde foranledige, at Kommunen som saadan kunde komme til at forsørge nogle flere husvilde, som kom fra andre Kommuner, og som det i og for sig ikke paahvilede os at skaffe Bolig, vilde Volmar Jensen ikke nære Betænkeligheder overfor Sommerhusene, men stadig være tilbøjelig til at fastholde sine Udtalelser fra Mødet den 13. Maj f. A. og sige: Der kunde vel egentlig ikke ske nogen større Ulykke ved, at Folk bor i disse Huse. Og det vil jeg gerne slaa fast, naar man i hvert Fald fra det nedsatte Udvalgs Formands Side og formentlig ogsaa fra en Del af Flertallets Side ikke vil være med til at imødekomme Parcelforeningerne, at der er tilsyneladende, saa vidt jeg kan forstaa, ikke anden Grund end denne. Det gaar her, lige som den General, der vilde salutere for Napoleon, men ikke gjorde det og anførte, at han havde 7 Grunde for, at han havde undladt det; da han havde nævnt den første Grund: at han intet Krudt havde, erklærede Napoleon, at det var tilstrækkeligt! Det

samme kan Volmar Jensen sige: naar han har denne ene Grund tilbage, kan det være lige meget med de andre.

Alle de Grunde, Volmar Jensen har anført, nærer jeg ikke Frygt for; jeg tror, de er ganske overdrevne. Hvad betyder de egentlig? Den Mand, som køber Grund herude, enten paa Afbetaling eller pr. kontant, og opfører Sommerhus der — paa indtil 50 m² og eventuelt holder Lejlighed i København — enten han nu lejer den ud i de 5 Sommermaaneder eller lader den staa tom — saa han i hvert Fald har Sikkerhed for at kunne flytte tilbage til Efteraaret, er ikke nogen almindelig Smaamand, ikke nogen Fattigmand. Hvis Folk virkelig kan holde en Lejlighed i 5 Maaneder i København, medens de bor i Sommerhus herude, er det Borgere, som vistnok hører til dem, som Flertallet først og fremmest skulde forsøge at faa herud og bo, naar det lægger Kommunens hele Boligpolitik til rette.

Hvis det ikke er den Slags Folk, hvis det ikke er en Mand, der kan flytte ind til Byen om Efteraaret, fordi han altsaa ikke har Raad til at holde to Lejligheder, hvis det virkelig er en Smaamand, hvad saa? Saa kan han ligesaa godt komme fra en af vore Barakker eller en anden daarlig Lejlighed herude, og dem har vi mange af, og bo i et Sommerhus hele Aaret. Jeg siger ligesom Keiser-Nielsen, at et Sommerhus paa ca. 125 Al., med en Opholdsstue paa 6×6 eller 36 Al., et Soveværelse paa ca. 25 Al. og dertil en Korridor og et lille Køkken, er slet ikke nogen ringe Bolig! Jeg ved ærligt talt ikke, hvad man skulde have at indvende imod, at Folk bor i saadanne Huse, med mindre man altsaa nærer den Anskuelse, der meget rigtigt gives Udtryk for i Parcelforeningernes Skrivelse af 16. Januar d. A., at Gjentofte Kommune er en Villakommune, som ikke er direkte interesseret i at anlægge de Synspunkter at ville hjælpe Folk i Almindelighed til Boliger herude, med andre Ord, anlægge det Synspunkt, at man herude ogsaa ad denne Vej skulde være med til at afhjælpe Bolignøden, men selvfølgelig, naar man nærer disse Anskuelser, forstaar jeg godt, at man fra Flertallets Side modsætter sig vort Forslag. Jeg ser i Virkeligheden ikke nogen anden eller dybere Grund dertil. Der er naturligvis Servitutspørgsmaalet; nu har man lagt disse Servituter paa forskellige Arealer herude, og saa skal de overholdes — det kan vi være uenige om, men med Hensyn til Husenes Størrelse og Indretning i Henhold til Bygge- og Sundhedsvedtægten ser jeg for mit Vedkommende ikke nogen som helst Fare. De Føniks-Huse, som vi har givet Lov til at opføre her i Kommunen, er for de flestes Vedkommende vist ikke ret meget

større end ca. 50 m². Hvilken Forskel der er mellem disse Huse og Sommerhusene med Hensyn til Størrelsen, ser jeg ikke ud over dette, at Lejlighederne i Føniks-Husene ganske vist senere kan slaas sammen, saa det bliver Enfamilies-Huse.

Jeg behøver vist ikke yderligere at tilføje, at jeg vil stemme for Mindretallets Forslag; det forekommer mig, at det er det eneste rigtige, og jeg synes, det er noget bagvendt — da man dog kunde afhjælpe Bolignøden paa denne Maade — at man ikke fra Flertallets Side vil give Tilladelse til denne Slags Bebyggelse, der er lettere og billigere og fuldt forsvarlig i sundhedsmæssig Henseende overfor de paagældende. Det er kun ud fra det Synspunkt, som Flertallet har gjort gældende, at man af forskellige andre Grunde absolut ikke vil have den Slags Mennesker herud at bo, at man i Aften nægter Parcelforeningens Andragende, thi nogen Fare for, at den Mand, der er kommet herud og bo i et 40—50 m² stort Sommerhus paa sin egen Grund, skulde flytte ud af dette Hus for at flytte ind i en af Kommunens Husvildeboliger eller i en af Barakkerne eller i det hele taget under vor Forsorg, eksisterer vist ikke. Jeg spørger derfor Flertallet: Hvis man ikke vil være med til den Slags Ting overfor andre Kommuners Beboere, vil man saa være med dertil, naar det gælder vor egen Kommunes Beboere?

Christensen: Jeg vil gøre en ganske kort Bemærkning til Volmar Jensen, som før sagde, at Sommerhusene ogsaa var i Strid med Servituterne. Det Spørgsmaal har været berørt under de Forhandlinger, vi førte med Parcelforeningernes Repræsentanter, og disse talte da om, at man kunde sætte en Tidsgrænse for Benyttelsen af disse Grunde, idet man sagde: Der hviler den Servitut paa Grunden, at der skal opføres en Bygning derpaa, hvis Lejlighed skal have et bestemt Maal, men indtil det sker, kan der bygges et Sommerhus. Med andre Ord, man skulde lade Servituterne hvile i 10—15 Aar, det samme Aaremaal, der er Tale om for Vejanlægets Vedkommende, i Løbet af disse Aar skal der opspares et Vejfond. Hvis Modstanden mod vort Forslag nærmest hviler paa Servitutspørgsmaalet, tror jeg, man kunde komme uden om det paa denne Vis. Jeg tror ogsaa, at Parcelforeningernes Repræsentanter vilde gaa ind paa en saadan Indskrænkning, thi de hævder, at for en Del af deres Medlemmers Vedkommende er et saadant Sommerhus ikke det endelige Maal. Det endelige Maal er at faa bygget et permanent Hus paa Grunden, men indtil de kan faa samlet de nødvendige Midler dertil sammen, vil de gerne benytte Grunden til Opførelse af et Som-

merhus og saa bo herude i Sommermaanederne. Man kunde godt lade Servituterne sove i nogle Aar for Eks. og saa lade dem træde i Kraft igen; det er en Ordning, man er kommet ind paa i Anledning af Føniks-Husenes Opførelse. Der har man netop for at skaffe Boliger til Beboere her fra Kommunen givet Tilladelse til, at der indtil videre indrettes to Lejligheder i hvert Hus, idet det saa er Meningen, at de senere skal slaas sammen, saa der kun bliver een Lejlighed i hvert Hus, overensstemmende med Servituterne paa Grunden. Den Sten kan sagtens ryddes af Vejen, hvis det kun er af den Grund, man ikke vil følge vort Forslag.

Volmar Jensen: Det er en farlig Ting at komme i Diskussion med M. E. Jensen, der jo er Specialist i Referater, men naar man tager et Citat, skulde det gerne kunne benyttes i det Øjemed, man havde tænkt at benytte det, men det kan det i dette Tilfælde ikke. Thi det er det samme, jeg siger nu som den Gang: Hvis man har tilstrækkelig Sikkerhed for at kunne blive af med saadanne Sommerhusbeboere igen, vil Udvalget ikke være bange for at gaa med dertil. Faren ligger i det, jeg hele Tiden har fremhævet: Hvorledes faar vi de Mennesker ud igen af Kommunen? De kan bo her om Sommeren, men naar de saa ikke har nogen Lejlighed at flytte ind i om Vinteren, hvad saa?

Med Hensyn til Servitutspørgsmaalet er det rigtigt, som Christensen bemærkede — jeg vilde selv have anført det, men kom bort derfra. Vi er inde paa noget lignende for en ganske kort Aarrække for Fønix-Husenes Vedkommende; der bliver for Tiden indrettet to Lejligheder, og det bliver selvfølgelig smaa Lejligheder, men efter nogle Aars Forløb er det Meningen, at Servituterne skal træde i Kraft igen, og saa bliver der een, større, Lejlighed i hvert Hus.

I Anledning af det Spørgsmaal, M. E. Jensen stillede til mig om, hvorledes vi vil forholde os, hvis det gjaldt vore egne Beboere, vil jeg sige, at laver man en Lov, maa den selvfølgelig gælde for alle; vi kan ikke sige: Fremmede Kommuners Borgere maa ikke bo i saadanne Huse, men vore egne maa godt. Bestemmelserne maa være ens for alle Kommuners Beboere. Og at vor Kommunes Borgere skulde have Lov til at indtage en Særstilling paa dette Omraade har ikke været Tanken — i hvert Fald har det aldrig været min Tanke.

Christensen spurgte, om det udelukkende var Servitutspørgsmaalet, som var det afgørende. Dertil vil jeg sige: Nej, det er det ikke. Det er en medvirkende Grund til vor Modstand imod Mindretallets Forslag, men Hovedargumentet mod disse Sommer-

huse ligger i den Mangel paa Sikkerhed vi har for at Husene bliver fraflyttet om Efteraaret. Kunde man tænke sig en virkelig Sikkerhed i en eller anden Form for, at der stod en Lejlighed til Raadighed for de Mennesker, som boede herude om Sommeren, saa man kunde være vis paa, at de flyttede herfra igen, kunde Udvalget — som jeg da ogsaa begyndte med at sige — tænke sig at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse. I de Forhandlinger, der hidtil har været ført, er der imidlertid ikke fremkommet noget som har kunnet forandre mit Syn paa Sagen, og de Forslag, der har været stillet med Hensyn til at yde den ønskede Garanti, har ikke været af en saadan Art, at Kommunen som saadan kunde føle sig tilfredsstillet derved.

Christensen: Jeg maa indrømme, at den Sikkerhed, der bydes er noget problematisk. Parcelforeningerne tilbyder ganske vist Pant i Ejendommen, men den kan jo være meget svag, hvis Ejendommen er stærkt belastet med Prioriteter — det er rigtigt nok. Hvis Sikkerhedsspørgsmaalet var det eneste afgørende, var Forholdet et andet, men det er det jo ikke; der er ogsaa Servitutspørgsmaalet. Med Hensyn til Garantien for at blive af med de paagældende, naar Sommeren er forbi, maatte der formentlig kunne findes en Ordning; man kunde for Eks. sige, at de Mennesker, der stillede Sikkerhed af en saadan Art, som Kommunen vilde antage for passende, i hvert Fald skulde have Ret til at opføre en Bolig af den Art, jeg har foreslaaet. Derved vilde man til Gengæld komme ind paa at favorisere dem, som maaske mindst trængte til at benytte Sommerhuset, idet de allerdaarligst stillede i økonomisk Henseende vel vilde have vanskeligst ved at stille en saadan Garanti; det er selvfølgelig ogsaa forkasteligt! De, der hovedsagelig skulde have Udbytte af at bo herude om Sommeren, er dem, der lever under daarligst økonomiske Forhold og derfor trænger mest til frisk og god Luft og Lys og Sol herude.

Nu har jeg hørt, at Servitutspørgsmaalet er ikke det eneste og Sikkerhedsspørgsmaalet heller ikke; de virker i Forbindelse med hinanden. Den Sikkerhed af 1000 Kroners kontant Indbetaling, der har været forlangt af Flertallet, kan jeg godt sige det er umuligt for disse Mennesker at præstere. Og jeg vil ogsaa sige, at hvis virkelig Kommunen skulde blive nødt til at overtage en saadan Familie som husvild, hvad betyder saa 1000 Kr., hvis vi skal skaffe dem Lejlighed? Det koster betydeligt mere end 1000 Kr., mellem 8000—10,000 Kr. pr. Lejlighed hørte vi før.

Jeg skal meget anbefale, at man gaar med til de Lempelser, som Parcelforeningen i sin Skrivelse af 16. Januar d. A. andrager

om, og tager den Garanti, der kan stilles gennem Pantesikkerhed i Grunden; vi vilde gøre en god Gerning derved, og i det store og hele vilde Kommunen vist ikke have Skade eller Tab deraf. Efter de Forhandlinger, vi har ført med Parcelforeningens Repræsentanter, og efter de Oplysninger, de kom med om deres Medlemmer, tror jeg, at det kun vil blive meget faa Familier, som Kommunen kommer til at overtage som husvilde.

Kommuneingeniøren (Westergaard): Før vi kom ind i de ekstraordinære Forhold, som Krigen har frembragt, var det saaledes, at ingen kunde bygge uden ved anlagt Vej, godkendt af Kommunalbestyrelsen. Under Krigen kom vi imidlertid ind paa, at der blev bygget Huse, hvortil der ikke førte nogen som helst Vej. Det er dette Forhold, man nu søger at raade Bod paa, og jeg mener, at hele Sagen i Virkeligheden er et Vejspørgsmaal. Det, man nu foreslaar, er, at det bestemt skal forbydes, at der bygges, hvor der ikke er Vej, som er anerkendt paa en eller anden Maade, og Forslaget gaar videre ud paa, at man skal tillade, at der i Stedet for at anlægges Veje i endelig Skikkelse, anlægges Veje af midlertidig Karakter og paa en billigere Maade, saaledes at der er farbar Vej til Grunden, og saaledes at man gennem aarlig indbetalte Bidrag til en Vejfond faar Sikkerhed for de endelige Vejanlægs Udførelse til sin Tid. Naar der anlægges en saadan midlertidig Vej, til hvilken der selvfølgelig ikke stilles de samme Krav som ved Anlæget af endelige Veje, kan de paagældende faa Lov til at bygge et Sommerhus eller en anden Bygning paa deres Grund, hvis de iøvrigt kan faa Lempelser fra Servituterne m. v., men det er en Sag for sig.

Det Krav, man stiller, gaar i Virkeligheden kun ud paa, at der skal være en Vej, som overhovedet er til at passere. Man kan ikke komme bort fra — og det er der ogsaa særlig gjort opmærksom paa i en Skrivelse fra Brandvæsenet — at det er ganske uforsvarligt at bygge paa Steder, der ikke fører Vej til, saa man ikke kan komme frem for Eks. i Tilfælde af Ildebrand; det kan i mange Tilfælde blive skæbnesvangert for de paagældende selv. Efter min Mening er som sagt dette Spørgsmaal nok saa meget et Vejspørgsmaal som et Beboelsesspørgsmaal.

Keiser-Nielsen: Det er vist rigtigt, hvad Kommuneingeniøren siger, at dette Spørgsmaal i meget væsentlig Grad er et Vejspørgsmaal. Men hvis vi nu kunde faa lavet saadanne midlertidige Veje og holder paa, at der kun maa bygges ved midlertidige Veje, forekommer det mig ganske urigtigt samtidig at ville holde paa, at der ikke maa bygges større Sommerhuse

end paa 16 m², thi derved bliver det de daarlige Elementer, vi drager herud. Giver vi Lov til, at der maa bygges Huse paa indtil 35—40 m², hvilket i Virkeligheden er rigtig gode Huse, og ogsaa ude omkring anses for gode Huse, skal vi ikke være bange for, at der, selv om der bliver stillet Garanti for, at Folk skal fraflytte om Efteraaret, skulde være nogle iblandt, som ikke kan opfylde deres Garanti, og som bliver boende herude ogsaa om Vinteren. Thi jeg anser de Mennesker, som har bygget ved en midlertidig Vej, og som har bidraget til, at Vejen engang kan blive endeligt anlagt, for rigtig gode Beboere af Kommunen, saadanne, som vi ikke skal holde ude herfra. Jeg tilraader derfor paa det bestemteste Kommunalbestyrelsens ærede Medlemmer at give Tilladelse til at Sommerhusene maa opføres i den Størrelse, der nævnes i Parcelforeningernes Skrivelse.

M. E. Jensen: Bekymringer og Sorger angaaende, hvordan man skal faa Folk ud af Kommunen igen og holde dem ude herfra, det er de Tanker og de Sorger, Flertallet gør sig overfor Smaafolk — det er alt det, man beskæftiger sig med herude, naar Talen er om Boligforholdene! Hvordan skal vi faa dem ud? Hvordan skal vi holde dem ude? Det er Omkvædet paa alting.

Naar Spørgsmaalet om Sikkerhedsstillelse er det eneste, der gør, at Flertallet ikke kan følge os, hvorfor genoptager Volmar Jensen saa ikke sit Forslag fra Maj Maaned i Fjor? Hvorfor har han ikke i Aften foreslaaet, ligesom den Gang, at man forlanger en kontant Indbetaling af 1000 Kr. som Sikkerhed for at de paagældende virkelig fraflytter deres Sommerhus, naar Sommeren er forbi?

Volmar Jensen: Kommuneingeniøren mente, at det hovedsagelig var et Vejspørgsmaal. Ja, det er det maaske for teknisk Udvalg, men ikke for os andre. For os andre er det ligesaa meget et Spørgsmaal om, at vi ikke faar Beboere ind i Kommunen, som vi senere skal skaffe Lejlighed til; naar M. E. Jensen er inde derpaa, har han fat i den rigtige Ende!

M. E. Jensen spurgte videre, hvorfor jeg ikke i Aften havde taget mit gamle Forslag op igen, om at man skulde forlange en Sikkerhed paa 1000 Kr. Det skal jeg gerne svare paa; Grunden dertil er den, at det under de Forhandlinger, vi har ført med Parcelforeningernes Repræsentanter, med stor Styrke er hævdet fra disses Side, at de aldeles ingen Interesse havde i, at vi stillede dette Forslag op igen. Naar Parcelforeningerne ikke kunde faa os til at stille et Forslag, der var saa vidtgaaende, at det kunde faa Betydning for alle deres Medlemmer, var det i og for sig temmelig

uden Interesse for dem, hvilket Forslag vi iøvrigt vilde stille. Og jeg kan godt forstaa dette Standpunkt; de Personer, der har Bemyndigelse til at forhandle paa Foreningernes Vegne, maa selvfølgelig arbejde for alle Foreningens Medlemmer; det kan ikke nytte, at de kommer hjem og siger: Vi har faaet gennemført, at de Medlemmer, der kan stille et vist kontant Depositum, kan faa Lov til at opføre Sommerhuset omtrent saa stort som de ønsker, men de øvrige, alle de, der ikke kan skaffe dette Beløb, kan ikke faa Lov dertil — det synes jeg er ganske naturligt. Har M. E. Jensen ikke andet at bebrejde det nedsatte Udvalg, vil jeg nærmest betragte det som en Tak for udført Arbejde.

Det af Lauritz Pedersen stillede Ændringsforslag ad Indstillingens Post 6: at Kommunalbestyrelsen udtaler, at den ikke kan godkende de af Bygningskommissionen foreslaaede Ændringer til Bygningsreglementets § 4, 2det og 4de Stk., medens den godkender de øvrige foreslaaede Ændringer til dette Reglement og anbefaler, at disse Ændringer stadfæstes som Tillæg til Reglementet, vedtoges derpaa enstemmigt.

Mindretallets Indstilling om, at der gives Tilladelse til at opføre Sommerhuse paa indtil 40 m² og saaledes, at der ydes den Garanti, som Parcelforeningerne kan stille for, at Husene kun benyttes til Sommerbeboelse, forkastedes med 9 Stemmer mod 5; 1 Medlem stemte ikke.

Flertallets Indstilling, saaledes ændret, vedtoges derpaa enstemmigt.

2. **Forslag til Besvarelse af Indenrigsministeriets Forespørgsel om Gjentofte Kommunalbestyrelses Stilling til Ministeriets „Forslag til Lov om Boligforholdene.** (A. 3—1925. Se off. Møde den 27. Januar 1925).

Toldberg: Den højtærede Formand oplæste i sidste Møde en Skrivelse fra Indenrigsministeriet, i hvilken Ministeriet, paa Foranledning af Folketingsudvalget, forespørger om vor Stilling til Kapitel I i det af Ministeriet fremsatte Forslag til Lov om Boligforholdene.

Vi har tidligere udførligt drøftet dette Spørgsmaal, nemlig da vi behandlede et Forslag til Svarskrivelse til Gjentofte Kommunes Lejerforening.

I Overensstemmelse med, hvad der den Gang blev vedtaget, foreligger der i Aften fra Forsørgelsesudvalget følgende Indstilling til Besvarelse af Skrivelsen:

Hele Udvalget indstiller at svare, at Kommunalbestyrelsen formener, at det allerede paa nuværende Tidspunkt vil være rimeligt at forlænge Huslejelovgivningen for et passende Tidsrum, idet der ikke er Udsigt til, at Bolignøden vil være forbi, naar den nuværende Huslejelov udløber, og idet den formener, at det vil være mest formaalstjenligt, at Huslejeloven gælder for saa langt et Tidsrum, som man kan forudse, at Bolignøden i ethvert Tilfælde vil vare. Dette Tidsrum bør da benyttes til at sætte Kraft ind paa at opføre Boliger, saaledes at Bolignøden kan høre op.

Udvalget indstiller ligeledes, at man tiltræder Lovforslagets Bestemmelser om Nedrivning og Ombygning af Boliger, om Nedlæggelse og Sammenlægning af Lejligheder, om ubenyttede Boliger, Opsigelsesreglerne og Tilflytningsbestemmelserne, idet man dog med Hensyn til de sidste skal bemærke, at man gaar ud fra, at ligesom enhver Kommune skal have sit særlige Nævn eller sin særlige Boligret, saaledes skal hver Kommune ogsaa med Hensyn til Tilflytningsbestemmelserne udgøre en Enhed for sig, hvilket ogsaa vil være naturligt, da Pligten til at skaffe Bolig til Husvilde paahviler hver enkelt Kommune for sig.

Med Hensyn til Lovforslagets øvrige Bestemmelser indstiller et Flertal (Fru Lehmberg, Andersen og Toldberg samt Grønbech) at svare følgende:

Med Hensyn til Bestemmelsen om, at alle Lejekontrakter skal godkendes, formener man, at den er for omfattende, og at de nugældende Regler er tilstrækkelige. I ethvert Tilfælde bør Godkendelse ikke kunne nægtes, forsaavidt angaar Bestemmelser, som ikke er usædvanlige i Lejekontrakter.

Bestemmelsen om, at alle nuværende og fremtidige Lejemaal fra Ejerens Side skal anses at være indgaaet eller skal indgaas paa mindst 3 Aar, finder man ikke nødvendig af Hensyn til Bolignøden, idet Lejeren er beskyttet mod vilkaarlig Opsigelse. Bestemmelsen kommer derved til at virke som Indskrænkning i den Ret til Opsigelse eller Lejeforhøjelse, som ellers vilde blive godkendt.

Skal en Lejlighed udlejes paa 3 Aar, bør Lejen ifølge Sædvane fastsættes til et højere Beløb end ellers.

Kun hvor Lejeforholdets Art bevirker, at Leje paa længere Tid er det sædvanlige, f. Eks. Leje af Forretningslokaler, bør der være Adgang til at kræve Lejemaal paa 3 Aar, men Lejen maa da fastsættes under Hensyn til det længere Lejemaal.

Bestemmelsen om, at Lejen den 1. November 1924 skal anses for en normal Leje, kan tiltrædes, saafremt man giver Ejeren

Ret til at forhøje Lejen med de Beløb, han havde haft Ret til ifølge den nugældende Lov, naar denne Ret ikke er udnyttet.

Man finder ogsaa, at Ejeren med Hensyn til Forhøjelse af Skatter paa fast Ejendom bør have samme Ret som nu til at overføre disse paa Lejeren, da disse Skatter i ethvert Tilfælde, naar Huslejeloven af Hensyn til Lejerne betager Ejeren Adgang til at udnytte sin Ejendom paa den mest økonomiske Maade, maa regnes som Driftsudgift.

Overenskomster mellem Ejer og Lejer i bestaaende Lejeforhold finder man bør være gyldige uden Godkendelse, idet man dog kan kræve visse Garantier for, at Lejeren har forstaaet, at Overenskomsten er frivillig, og for, at Aftalen ikke er truffen ved Lejemaalets Indgaaelse. Denne Leje skal dog ikke være Norm for Fastsættelse af Lejen i senere Lejeforhold.

Ved Overenskomster ved nye Lejemaals Indgaaelse formener man, at man kan gaa bort fra de nugældende Regler om kvalificeret Majoritet til at forkaste Overenskomsten.

Bestemmelsen om, at Lejeren kan faa Tilladelse til Fremleje mod Kontrakten og Ejerens Vilje, kan man ikke tiltræde, da Ejeren maa have Raadighed over sin Ejendoms Karakter.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Forslaget om at henlægge alle Afgørelser fra Nævnene til en Boligret, der tillige, med en enkelt Undtagelse, skal afgøre alle egentlige Retssager mellem Ejer og Lejer, skal man udtale følgende:

Man finder det ikke heldigt at henlægge de rent skønsmæssige Nævnsafgørelser og Afgørelser af Retssager til samme Institution, Boligretten.

Resultatet heraf kan let blive, at denne Ret, hvis Hovedopgave det er at skønne, i mange Tilfælde ogsaa vil afgøre Retssager efter et Skøn og ikke efter de nuværende Domstoles Regler. Dette kan denne Ret saa meget lettere komme ind paa, fordi dens Afgørelser ikke kan paaankes.

Dens Myndighed bliver ogsaa for stor.

Denne Ret, der godkender Lejekontrakter, fastsætter Lejer, paalægger Vedligeholdelse, afgør alle Sager mellem Ejer og Lejer og endog kan gribe ind i Administrationen ved af egen Drift at kunne paalægge Vedligeholdelse, faar en saa udstrakt Myndighed, at den bliver bestemmende saavel for Ejerens Indtægter som for hans væsentlige Udgifter.

Den kommer derved faktisk til at administrere Ejendommen paa Ejerens Risiko. Dette gaar formentlig udover, hvad man kan paalægge Ejeren af Hensyn til Bolignøden.

Hertil kommer, at denne Ret ikke er indordnet under det sædvanlige Retssystem, idet dens Afgørelser ikke kan paaankes, selv om de angaar dens Kompetence.

Uagtet det er en midlertidig Domstol, der bestaar af lutter midlertidige Dommere, hvis juridiske Del ikke udnævnes af den sædvanlige Myndighed, men nærmest af den kommunale, faar den samme Myndighed som en Højesteret.

Den usikre Stilling, Ejerne vil faa i Forbindelse med, at Lovforslaget delvis inddrager under Forslagets Regler de Ejendomme, der tidligere var fritagne for at være undergivne Huslejelovgivning, kan let bevirke, at private Folk finder det betænkeligt at bygge Ejendomme til Udleje, og derved bliver Bolignøden permanent

Man formener, at de store Forandringer, som Forslaget indfører, ikke er nødvendige for at faa en tilfredsstillende Boliglovgivning.

I Overensstemmelse med samtlige Huslejenævns enstemmige Udtalelser formener man, at den nugældende Lov i det væsentlige har vist sig tilfredsstillende, og man skal specielt angaaende Vedligeholdelse af Lejligheder under den nugældende Huslejelovgivning anføre, at Ejeren selv er interesseret i at vedligeholde sin Ejendom, at Panthaveren ogsaa er interesseret heri, at Nævnene kan fastsætte Lejen under Hensyn til Vedligeholdelsen, og at Lejeren ved Domstolene kan faa Ejeren paalagt den pligtige Vedligeholdelse.

Man formener derfor, at man nu, da man i ethvert Fald skal nærme sig normale Tilstande, skal forblive paa samme Grundlag som hidtil og forlænge den nugældende Huslejelov med enkelte mindre Forandringer og saaledes, at Nævnenes Myndighed ikke i det væsentlige udvides, og at man ikke under Lovgivningen inddrager Boliger eller Lokaler, som hidtil har været fritaget, men tværtimod for at afhjælpe Bolignøden udvider Fritagelsen til at gælde Lejligheder, der fremskaffes ved Deling af en af Ejeren beboet Villa, et Forhold, der her i Kommunen formentlig vilde bevirke, at ikke faa Villaejere vilde udleje en Del af deres Villa som selvstændig Lejlighed, hvad de nu trykker sig ved paa Grund af Opsigelsesreglerne, der virker meget mere byrdefulde i en Villa end i en stor Ejendom.

Ved at forlænge den nugældende Lov, beholder man den naturlige Sondring mellem Nævn og Domstole, hvilket ogsaa stemmer bedst med det nugældende Retssystem, og man bevarer den Tradition, som gennem adskillige Aar har dannet sig i Næv-

nene. Hvis man derhos indfører Bestemmelser om Konferencer mellem Formændene for de forskellige Nævn i en Kommune, kan der ogsaa dannes en fælles Praksis, saaledes at Afgørelserne bliver saa ensartede som disses skønsmæssige Karakter tillader.

Et Mindretal (Blichfeld og Christensen) tiltræder Lovforslaget i den foreliggende Form og udtaler, at det maa holde for, at der for Gjentofte Kommune bør gælde Regler lig dem, der maatte blive gældende for København.

Fra M. E. Jensen foreligger der Forslag om at besvare Ministeriets Forespørgsel paa en noget anden Maade, men derfor vil han selv gøre Rede paa Mødet i Aften.

Christensen: I det store og hele kan vi fra vor Side slutte os til Flertallet indenfor Udvalget, naar der er Tale om Bevarelse af Boliglovgivningen her i Kommunen; det har der ikke været nogen Divergens om indenfor Udvalget. Vi er enige om, at som Boligforholdene er i Øjeblikket, er det umuligt at undgaa en Fortsættelse af Boliglovgivningen; den er absolut nødvendig.

Vi har i alt væsentligt kunnet slutte os til de indledende Bemærkninger, Udvalget er fremkommet med; der er et enkelt Udtryk, vi maaske kunde have ønsket ændret, og for Eks. kunde Ordet „Opsigelsesreglerne" helt være strøget, men det har vi nu ikke heftet os saa stærkt ved, fordi det ikke spiller nogen Rolle. I det store og hele har vi samme Standpunkt, som jeg nævnede, da vi havde Sagen til 1ste Behandling: Vi henholder os til det forelagte Lovforslag; det vil være uheldigt at skyde noget ud deraf, naar vi dog faktisk mener, at det som Helhed betragtet er et Skridt i den rigtige Retning, saaledes som det nu er fremsat af Regeringen.

Jeg vil indrømme, at jeg er glad for, at vi indenfor Udvalget alle har kunnet samles i Ønsket om at bevare Boliglovgivningen, og jeg haaber, at der ogsaa i Aften fra Kommunalbestyrelsen maa foreligge en enstemmig Udtalelse i saa Henseende.

Forslagets Gang gennem Rigsdagen har vi ingen Indflydelse paa; fra vor Side har vi nærmest ønsket at præcisere, at vi er tilfredse med Lovforslaget, som det er fremsat af Regeringen.

M. E. Jensen: Foranledningen til, at vi faar denne Sag til Behandling i Aften, er den Skrivelse, vi fik fra Ministeriet, og som blev oplæst fra Formandspladsen i Mødet den 27. Januar, i hvilken Ministeriet udbeder sig Kommunalbestyrelsens Erklæring angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt de Bestemmelser om

Boligret, som indeholdes i Kapitel I i det af Regeringen fremsatte Lovforslag, ogsaa bør gælde i Gjentofte Kommune.

Det var det Spørgsmaal, der forelaa for os, det var det, vi havde til Opgave at svare paa. Jeg havde ventet, naar Forsørgelsesudvalget havde faaet henvist en Skrivelse til Behandling, at det saa havde formet et Forslag til Svarskrivelse, saaledes som vi sædvanligvis faar dem forelagt i Kommunalbestyrelsen, naar vi skal svare Ministeriet paa en Skrivelse. Jeg erindrer, at naar for Eks. Skoleudvalget har skullet svare Ministeriet under de mange indviklede og lange Forhandlinger, vi har ført om Gymnasiesagen, er Udvalget, hvad det ogsaa burde, fremkommet med et udformet Forslag til Svarskrivelsen, saa Kommunalbestyrelsen kunde se, hvad der skulde staa i den Skrivelse, der skulde indsendes til Ministeriet. Det kan vi ikke se af den fremsatte Indstilling eller rettere af de lange Udtalelser, som Flertallet af Udvalget er fremkommet med her paa Dagsordenen.

I Stedet for at svare paa Ministeriets Skrivelse og det, man er spurgt om, har Flertallet givet sig til at gennemkritisere hele Lovforslaget og erklæret, at det kan tiltræde enkelte af Bestemmelserne og ender med en Udtalelse, hvormed der ikke gives Ministeriet Svar paa dets Forespørgsel, men gives en Tilkendegivelse af Flertallets Opfattelse af, hvorvidt man skal forlænge den nugældende Huslejelovgivning. Om denne Forlængelse skal ske paa den Maade, at det bliver en Forlængelse af den Huslejelov, der gælder i Øjeblikket, og som omfatter Gjentofte, Frederiksberg og Københavns Kommuner, eller om den skal gælde hele Landet, kan man ikke se af Flertallets Indstilling. Situationen er den, at den gældende Huslejelov ikke mindst efter Grundejernes og de sagkyndiges Mening er fuldkommen god, men det er simpelt hen umuligt at forlænge den, og det er der heller ingen, der vil, heller ikke jeg, bl. a. af den Grund, at det er umuligt at administrere efter den længere. Der er ikke en eneste tilbage i hele Kongeriget Danmark, som kan ønske, eller som ønsker, at den gældende Lov, som den gælder i Dag, skal forlænges.

Om det er Flertallets Mening, at Loven skal laves om udenfor Gjentofte Kommune, eller om det er for Gjentofte Kommune alene de ønsker den forlænget, kan man ikke se noget af i Svaret til Ministeriet. Ministeriets Forespørgsel omfatter Kapitel I i det fremsatte Regeringsforslag og ikke andet — hverken Kapitel III, V, VI eller VII. Udelukkende Kapitel I! Ikke desto mindre har Flertallet, som jeg nævnte før, givet sig til at gennemkritisere hele Lovforslaget, alle dets enkelte Kapitler.

Naar Flertallet har besværet sig saa gebommerligt, haft saa mange Kræfter i Gang og gjort et saa mægtigt Arbejde som det, der er nedlagt i den foreliggende Indstilling, forekommer det mig, at man vilde behandle det saare uretfærdigt, hvis man ikke nøje gennemgik alle disse Ting og saa, hvilke Guldkorn, Udvalget var kommet til. Det var jo muligt, at her endelig var fundet „De Vises Sten". Jeg har ment at skylde Flertallet og Forsørgelsesudvalget, naar det nu har gjort dette mægtige Arbejde, at forsøge at sætte mig nøje ind i, hvad det er, det egentlig foreslaar, vi skal skrive til Ministeriet. Men jeg maa sige, at naar man gennemlæser denne saakaldte „Kritik", som Flertallet har fremsat dels af Regeringsforslaget, dels af den gældende Huslejelovgivning, kommer man til en noget underlig Konklusion med Hensyn til, hvad det egentlig er, Flertallet vil.

Jeg skal tillade mig at se lidt nærmere paa de enkelte Udtalelser angaaende de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, som Flertallet er fremkommet med, og gøre nogle enkelte Bemærkninger dertil.

For det første er der en almindelig Udtalelse om, at Flertallet kan anbefale Huslejelovens Forlængelse paa et passende Tidsrum. Det er der ganske vist ingen, der har spurgt os om, men det er jo rart, at Flertallet kan anbefale det, men saa tilføjes der, „at det vil være mest formaalstjenligt, at Huslejeloven gælder for saa langt et Tidsrum, som man kan forudse, at Bolignøden i ethvert Tilfælde vil vare". Der tales ikke om hvorlænge — formentlig af gode Grunde. I Regeringsforslaget er anført et bestemt Tidsrum, jeg tror 3 eller 4 Aar; det finder man maaske ikke tilstrækkeligt fra Flertallets Side — men hvad Flertallet har tænkt sig med dette Udtryk, kan man ikke se. Og yderligere tilføjes denne ganske udmærkede Passus: „Dette Tidsrum bør da benyttes til at sætte Kraft ind paa at opføre Boliger, saaledes at Bolignøden kan høre op". Jeg er ikke i Tvivl om, at man paa Christiansborg vil blive glad ved denne Udtalelse og sige: Det er lige det, vi har ventet paa, denne Dessin, fra Gjentofte Kommunalbestyrelse!

Og hvis vi kører videre i Flertallets Indstilling, vil vi se, at der staar: „Udvalget indstiller ligeledes, at man tiltræder Lovforslagets Bestemmelser om Nedrivning og Ombygning af Boliger, om Nedlæggelse og Sammenlægning af Lejligheder, om ubenyttede Boliger, Opsigelsesreglerne og Tilflytningsbestemmelserne". Hertil skal jeg bemærke, at Bestemmelserne om Nedrivning, Ombygning og Sammenlægning af Lejligheder indeholdes i Lovforslagets §§ 43—45. Jeg skal her indskyde den Be-

mærkning, at det havde lettet Kommunalbestyrelsens 15 Medlemmer i det mægtige Arbejde, de har haft med at gennemgaa dette Værk, om man fra Udvalgets Side hver Gang havde skrevet, hvilke Paragraffer i Lovforslaget der hentydes til; der staar blot „Bestemmelsen om . . . . . Bestemmelsen om . . . . . " Jeg ved ikke, hvor mange Gange det gentages, eller hvor mange Gange jeg har maattet blade Lovforslaget igennem for at finde de paagældende Paragraffer; havde det staaet anført i Parentes, saa man paa Forhaand havde vidst, hvor man skulde søge, vilde vi alle være sluppet lettere fra det, end vi er.

§§ 43—45 indeholdes imidlertid i et helt andet Kapitel end det, vi er spurgt om; det er altsaa Meningen, at vi skal svare paa noget, vi slet ikke er spurgt om?

Udvalget indstiller endvidere, at det kan tiltræde Bestemmelserne om Opsigelsesreglerne; disse staar virkelig i Kap. 1, i § 18. Det er interessant at se, at Flertallet kan være med til at tiltræde disse Opsigelsesregler. I det hele taget maa jeg sige, at Flertallets Behandling af hele Sagen gaar ud paa at reducere Regeringsforslaget — som iøvrigt ikke alene er et Regeringsforslag, men ogsaa en Overenskomst mellem Københavns Kommunalbestyrelses forskellige Partier angaaende dette Spørgsmaal — in absurdum. Der er blandt dette Lovforslags samtlige Paragraffer kun en eneste, som har fundet Naade, nemlig denne § 18, jo, saa er der ogsaa § 16, som jeg skal komme til om lidt, den har delvis fundet Naade — alle de andre Paragraffer er ubrugelige i dette Lovforslag, som man siger, at Kaper har Andel i Faderskabet til.

Den ene af de Paragraffer, som altsaa har fundet Naade for Flertallets Øjne, er § 18, der handler om Opsigelsesreglerne. Det er derfor interessant at se, hvad disse Regler gaar ud paa. Til Belysning af Flertallets Motiver og hele den Maade, hvorpaa Flertallet behandler denne Sag, er det af Interesse at se, hvad Opsigelsesreglerne gaar ud paa. I „Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer", Kap. VI, hedder det: „De københavnske Fællesudvalg gjorde følgende Bemærkninger til denne Paragraf: Opsigelser fra Ejerens Side er kun gyldige, naar de er godkendte af Forligskammer eller Boligret, idet den almindelige Kontraktsfrihed maa vige for den foreliggende Situations Nødvendighed . . . . . Iøvrigt anføres en Række Tilfælde, i hvilke Opsigelse kan ske, og som i væsentlig Grad i Forhold til den gældende Lovgivning begunstiger Ejeren med Hensyn til Lejlighed, som

han personlig vil benytte eller anvende for Personer, der arbejder for ham i Ejendommen. Ogsaa Bestemmelsen i Punkt 4 om Ejerens Ret til Opsigelse af Lejere, der optræder paa en uheldig Maade overfor ham, hans Stedfortræder eller andre af Husets Beboere, er en betydelig Begunstigelse af Ejeren i Forhold til den nugældende Lov..." Det er § 18, som har fundet Naade for Flertallet, fordi den udtrykkelig — hvad der ikke lader sig omdisputere — er en „betydelig Begunstigelse for Ejeren", hvorimod andre Ting i Lovforslaget, der som sagt er en Overenskomst, til Fordel for Lejerne, reduceres in absurdum, som ubrugelige.

Naar man giver sig til at tale om dette Lovforslag, som er en Overenskomst, vil jeg ikke være med til — og det undrer mig derfor lidt, at mine Partifæller Christensen og Blichfeld har kunnet gaa med til subsidiært at tiltræde Flertallets Indstilling — at løsrive en enkelt Del af Overenskomsten og sige: Alt, hvad der i den nugældende Lov kunde trænge til at blive forbedret til Fordel for Lejerne, vil vi ikke være med til, og alle de virkelige Mangler, hvorved Stillingen for de slemme Lejere gøres endnu daarligere, tiltræder vi. Det kan jeg ikke være med til, og derfor er jeg glad for Christensens Udtalelser før, thi jeg synes, det fremgik deraf, at det var lidt af en Lapsus, naar man fra Mindretallets Side er kommet til at slutte sig til Flertallet paa dette Punkt.

Det var Opsigelsesreglerne! Saa er der Spørgsmaalet om Boligretten. Der hedder det videre i Udvalgets Indstilling: „... ligesom enhver Kommune skal have sit særlige Nævn eller sin særlige Boligret, saaledes skal hver Kommune ogsaa med Hensyn til Tilflytningsbestemmelserne udgøre en Enhed for sig, hvilket ogsaa vil være naturligt, da Pligten til at skaffe Bolig til husvilde paahviler hver enkelt Kommune for sig."

Jeg er glad ved at kunne sige her, at det er mig en Tilfredsstillelse, at Flertallet har taget Hensyn til de Oplysninger, jeg kom med i sidste Møde, og som gik ud paa, at det var nødvendigt, at der fandt en Realitetsbehandling Sted af denne Sag, idet det vilde være ødelæggende for Gjentofte Kommune, hvis man ikke fik sagt noget i den Retning, her er sagt, og ærede Medlemmer vil se, at i det Forslag, som jeg har stillet til Besvarelse af Ministeriets Forespørgsel, er jeg ganske enig med Flertallet i denne Henseende; det er Christensen og Blichfeld ogsaa, saa der er ingen Uenighed blandt Kommunalbestyrelsens Medlemmer om dette Punkt.

Om § 13 i Lovforslaget, der handler om Lejekontrakter, skriver Udvalgets Flertal: „Med Hensyn til Bestemmelsen om, at alle Lejekontrakter skal godkendes, formener man, at den er for omfattende, og at de nugældende Regler er tilstrækkelige. I ethvert Tilfælde bør Godkendelse ikke kunne nægtes, for saa vidt angaar Bestemmelser, som ikke er usædvanlige i Lejekontrakter". Fra Flertallets Side vil man altsaa heller ikke være med til § 13; den kan man ikke bruge. Det forekommer mig, at Udtrykket „usædvanlige i Lejekontrakter" er noget flydende. Jeg skulde kunne nævne mange Eksempler — som jeg forresten fra Lejerforeningens Side har foranlediget tilstillet Boligudvalget — paa Kontrakter fra de senere Aar, der tidligere var fuldkommen usædvanlige; om det nu er kommet saa vidt, at de ligefrem er ved at blive Sædvane, tør jeg ikke sige, men i hvert Fald er de godt paa Vej til at blive det. Naar de er det, er det nødvendigt — og det synes jeg maa være indlysende for alle — at enhver Lejekontrakt skal forelægges Nævnet. Thi hvis en Del Lejekontrakter ikke skal forelægges Nævnet, vil det føre til, at de Mennesker, som er tvunget til at slutte Kontrakt, vil blive udbyttet, naar de kommer ud for de daarlige Elementer blandt Ejerne — Bestemmelsen vil ikke skade de heldigvis i Overtal værende gode Elementer. Thi det er rigtigt, hvad der siges om denne Huslejelovgivning, at disse Bestemmelser er nødvendiggjort af Hensyn til de daarlige Elementer paa alle Maader. Men det er jo al Lovgivning, og derfor generer de ikke og kan ikke genere de gode Elementer blandt Ejerne.

Jeg vil gerne anføre et enkelt Eksempel paa, hvad det kan tillades at skrive i en Lejekontrakt. Jeg har i mit Arkiv en hel Guldgrube af Eksempler paa, hvad der finder Sted, men jeg skal som sagt i Aften blot nævne nogle enkelte Eksempler paa, hvad der virkelig kan skrives i en Lejekontrakt, og paa, hvorledes disse kan bruges. Alle de Eksempler, jeg nævner her i Aften, stammer fra Huslejenævnene i Kommunen, og jeg kunde godt opgive Navn og Adresse — jeg skal gøre det senere for et enkelt Eksempels Vedkommende... (Formanden: Skulde vi ikke indskrænke Eksemplernes Antal til det mindst mulige?)... Ja, jeg skal nævne nogle enkelte:

1) „Herreværelset maa benyttes til Pianospil i 2 Timer efter nærmere Opgivelse af Ejeren"; dette blev senere rettet til: „Musikøvelse maa kun finde Sted, naar Ejeren ikke er hjemme".

2) „Lejeren maa ikke have Lektie- eller Musikelever. Overtræ-

delser giver Ejeren Ret til at kræve Lejemaalet hævet straks uden Nævnets Indblanding".

3) „Lejeren betaler Istandsættelsen af Lejligheden, og det er en Betingelse for Lejemaalet, at mindst Køkken, W. C. og alle Vinduer og Karme hvidtes og males under Ejerens Tilsyn".

Denne sidste er en af de Bestemmelser, man tidligere kaldte „usædvanlig" i en Lejekontrakt, men som er ved at blive „sædvanlig". Man skulde tro, at Lejeren herefter fik Afslag i Lejen, men saaledes er det ikke. Det er en Maade, hvorved Ejeren vælter sin indvendige Vedligeholdelsespligt over paa Lejeren.

§ 13 i Regeringsforslaget er da ogsaa netop affattet paa en god og heldig Maade, det tror jeg, at i al Fald Huslejenævnene vil give mig Ret i. § 13 er en god Bestemmelse, naar den fastsætter, at enhver Lejekontrakt skal forelægges Nævnet. Nævnsinstitutionen herude har ikke været nogen Tyran-Institution, og jeg har da heller ikke fra Ejernes Side hørt nogen særlig Klage over Nævnsinstitutionen — hvad de saavist heller ikke har Grund til.

I Flertallets Værk staar der yderligere: „Bestemmelsen om, at alle nuværende og fremtidige Lejemaal fra Ejerens Side skal anses at være indgaaet eller skal indgaas paa mindst 3 Aar, finder man ikke nødvendig af Hensyn til Bolignøden, idet Lejeren er beskyttet mod vilkaarlig Opsigelse. Bestemmelsen kommer derved til at virke som Indskrænkning i den Ret til Opsigelse eller Lejeforhøjelse, som ellers vilde blive godkendt."

Folk kan ikke modsige, at det er rigtigt, at en saadan Bestemmelse ikke kan siges at være nødvendig af Hensyn til Bolignøden. Og den er nødvendig, det har vi alle været enige om, ogsaa de Herrers Meningsfæller i København og andre Steder, nemlig for at skaffe de stakkels Lejere en Smule Ro i Lejeforholdet. Af den Grund er denne Bestemmelse indsat; nu skal der være Ro om disse Ting i 3 Aar, og det er i høj Grad ønskeligt af Hensyn til de mange ulykkelige Mennesker, som i aarevis har levet under usikre Forhold, udsat, som de har været for stadige Tryk og Pres fra de Folks Side, som ønsker at udnytte Situationen; derfor er denne Bestemmelse en god Bestemmelse i Regeringsforslaget og det Forslag, som Københavns Kommunalbestyrelse har stillet.

Videre er Flertallet saa forsynlig at give Rigsdagen en Dessin om, at naar Lejligheder udlejes paa 3 Aar, bør Lejen ifølge Sædvane fastsættes til et højere Beløb end ellers. Man vil selv-

følgelig blive svært glad for denne Dessin, og det vil sikkert indbringe Flertallet Taknemmelighed ogsaa fra Konstruktør Rasmussens Livorgan, at man herude fra gør opmærksom paa, at Lejen bør forhøjes! Det tror jeg nu ikke, man havde behøvet; Lejen er forhøjet rundt om med Nævnets Sanktion ogsaa under Hensyn til den Slags Ting. Det havde ikke været nødvendigt fra Flertallets Side særlig at henlede Opmærksomheden herpaa i den Skrivelse, der skal indsendes til Ministeriet, medmindre man har været særlig forlegen for at udtrykke sin Tjenstvillighed overfor en vis Side.

Og der staar videre: „Bestemmelsen om, at Lejen den 1. November 1924 skal anses for en normal Leje, kan tiltrædes . . ." Det er i Kap. I, § 16, at denne Bestemmelse indeholdes. Det er det andet Punkt, som Flertallet naadigst tiltræder — ikke helt, kun delvist, idet der tilføjes: „saafremt man giver Ejeren Ret til at forhøje Lejen med de Beløb, han havde haft Ret til ifølge den nugældende Lov, naar denne Ret ikke er udnyttet."

Efter min Mening er det ganske overflødigt at skrive dette, da § 16 i og for sig giver denne Ret, men desuden giver Ret til i visse Tilfælde at foretage Nedsættelse af de Lejer, som pr. 1. November 1924 maatte anses for Aagerlejer. I saadanne Tilfælde giver § 16 Ret til undtagelsesvis at foretage Lejenedsættelse, men det ønsker Flertallet ikke at være med til; Flertallet tager den Del af Paragraffen, som fikserer højere Leje, uden Hensyn til den anden Del; de anbefaler den Del af Paragraffen, der tillader Lejeforhøjelse, men udelukker den Del, hvorefter der undtagelsesvis kan gives Lejenedsættelse! Det er saare betegnende for, hvem det er Flertallet vil være tjenstvillig overfor.

I Lovforslagets § 16 staar der: „Dog kan Retten, naar Lejen staar i Misforhold til Værdien af det lejede og er fastsat ved frivillig Overenskomst mellem Ejer og Lejer, og sidstnævnte derhos godtgør eller dog sandsynliggør, at Ejeren har benyttet sig af en Tvangssituation over for ham til en saadan ubillig Lejeansættelse, ved Dom eller Kendelse nedsætte Lejen til et passende Beløb." Denne Del af Paragraffen ønsker Flertallet ikke at være med til; det har kun tiltraadt 1ste Stykke af Paragraffen, kun det har fundet Naade for deres Øjne — hermed trækker de den Kurs op, der skal følges med Hensyn til, hvad der skal tillades og hvad ikke.

Saa kommer der i Udvalgets Indstilling en morsom lille Bestemmelse, nemlig: „Man finder ogsaa, at Ejeren med Hensyn til Forhøjelse af Skatter paa fast Ejendom bør have samme Ret

som nu til at overføre disse paa Lejeren, da disse Skatter i ethvert Tilfælde, naar Huslejeloven af Hensyn til Lejeren betager Ejeren Adgang til at udnytte sin Ejendom paa den mest økonomiske Maade, maa regnes som Driftsudgift."

Herom staar i Bemærkningerne til Lovforslaget: „Med Hensyn til Spørgsmaalet om eventuelle Forhøjelser af Ejendomsskatter ifølge senere Skattelove vil det formentligt være naturligst at fastsætte i vedkommende Skattelov, hvorvidt og i hvilket Omfang Overvæltning af Skatten paa Lejeren kan finde Sted, idet Afgørelsen heraf maa bero paa Skattens Karakter."

Ganske uanset denne Bestemmelse — der iøvrigt forekommer mig ganske fornuftig — hvorefter der skal tages visse Hensyn, saa Lejerne kommer til at bære den Del af Skatterne, som de rettelig bør bære, men heller ikke andre Skatter, idet dette Forhold nærmere skal fastsættes i de paagældende Skattelove, ønsker Flertallet at fastslaa, at Ejerne kan vælte Skatterne over paa Lejerne. Det er et Stykke konservativ Skattepolitik af reneste Vand, som her er smuglet ind i denne lille Bestemmelse!

Saa kommer Bestemmelsen om Overenskomster mellem Ejer og Lejer, og det er efter min Mening noget af det værste i Flertallets hele Indstilling; der staar: „Overenskomster mellem Ejer og Lejer i bestaaende Lejeforhold finder man bør være gyldige uden Godkendelse, idet man dog kan kræve visse Garantier for, at Lejeren har forstaaet, at Overenskomsten er frivillig, og for, at Aftalen ikke er truffet ved Lejemaalets Indgaaelse. Denne Leje skal dog ikke være Norm for Fastsættelse af Lejen i senere Lejeforhold."

Saaledes taler Flertallet om de „frivillige Overenskomster", som Huslejenævnene har udtalt sig for, at man skulde ophæve. Flertallet holder fast ved de frivillige Overenskomster og vil fremtidig have dem opretholdt. Det er noget af det uhyggeligste, Boligloven er kommet ind paa; det er en Udnyttelse af de svage, af Enker, i det hele taget af de svageste paa enhver Maade, som finder Sted gennem disse frivillige Overenskomster. Jeg kan som Huslejerforeningens Formand her i Kommunen af Praksis tale med her; jeg kunde nævne flere Eksempler paa, hvorledes Folk er kommet til mig, Folk, som har været Genstand for den skændigste Udbytning netop under Henvisning til dette Punkt i Loven: frivillig Overenskomst. Jeg kunde fortælle mange Eksempler derpaa, og jeg har sendt Oplysning herom til det paagældende Rigsdagsudvalg, jeg har indsendt 4 Eksempler fra hvert enkelt Nævn herude, som er kommet til Nævnenes Kundskab — vi maa stadig

huske paa, at ifølge den nugældende Huslejelov skal frivillige Overenskomster ikke forelægges Nævnet, kun de saakaldte nye Lejemaals Indgaaelse. Det er langt fra alle Tilfælde, der kommer til Huslejenævnenes Kundskab; flere kommer til Huslejerforeningens Kundskab, og jeg maa tilstaa, at det er haarrejsende, hvad der har fundet Sted i Ly af denne Paragraf. Jeg vil derfor haabe, at Rigsdagen til Trods for den Ivrighed, som Flertallet herude udviser for at gaa netop dem til Haande, som ønsker denne Bestemmelse opretholdt, der aldeles ikke er i de gode Ejeres Interesse — det er den ikke, det kan den ikke være — ikke vil tage Hensyn til Flertallets Udtalelser paa dette Punkt.

Jeg skal nævne et Par ganske enkelte Eksempler paa, hvorledes denne Paragraf udnyttes. En Lejlighed der i 1914 kostede 850 Kr. aarlig, og som af Huslejenævnet fik en Forhøjelse til 1200 Kr. aarlig, betales nu med 1800 Kr., og en anden, tilsvarende Lejlighed, betales med 1500 Kr. Forholdet er det, at Ejeren er Ejerrepræsentant i det paagældende Huslejenævn!

Og jeg kunde nævne Tilfælde, hvor Ejeren er idømt Bøde paa indtil 200 Kr. for gentagne Gange at have taget højere Leje end af Nævnet fastsat.

En anden Ejer har overfor Nævnet maatte indgaa paa at tilbagebetale et meget betydeligt Beløb, han havde afpresset en Lejer, og ogsaa andre Ejere har maattet tilbagebetale Lejerne forskellige Beløb.

Hele den Udbytning, der finder Sted under de saakaldte „frivillige Overenskomster" er saa haarrejsende, at jeg i Virkeligheden til det sidste vil vægre mig ved at tro, at Forsørgelsesudvalgets Flertal, naar det bliver bekendt med de Forhold, jeg her har skildret, fremdeles vil anbefale, at dette Forhold bliver ved at bestaa. Der er ingen Mening i at tale om Kontraktsfrihed under den foreliggende Boligsituation.

Endelig kommer Flertallet med en længere Kritik af Lovforslagets §§ 1—12 vedrørende selve Boligrettens Sammensætning i Modsætning til Huslejenævnene og den Kompetence, som Boligretten vil faa. Dertil skal jeg ganske kort sige, at ifølge de Anskuelser, som Flertallet her hævder i Modsætning til dem, vi andre hævder, er Forholdet det, at Flertallet herude staar i Modstrid med dets Meningsfæller i København og de Anskuelser, som hævdes der.

Se, som Foreslaget foreligger her, er det et rent og skært Overenskomstforslag, og det, som alle andre har kunnet blive enige om, at man skulde kunne bruge, kan dog ikke være saa fuld-

komment ødelæggende, som Flertallet vil forsøge at gøre det.

Og endelig er der i dette store Værk en Passus, som siger: „Den usikre Stilling, Ejerne vil faa i Forbindelse med, at Lovforslaget delvis inddrager under Forslagets Regler de Ejendomme, der tidligere var fritagne for at være undergivne Huslejelovgivning, kan let bevirke, at private Folk finder det betænkeligt at bygge Ejendomme til Udlejning, og derved bliver Bolignøden permanent."

Ja, den Historie har vi hørt hver Gang, vi skulde udtale os om en Forlængelse af Huslejeloven. I det hele taget har Flertallet været ret uheldig, hver Gang det skulde udtale sig herom. Hvis man vil læse de Referater igennem, der handler om dette Spørgsmaal, vil man se, at Flertallet har set Spøgelser og næret en overdreven Frygt for noget, som aldrig er gaaet i Opfyldelse.

Jeg erindrer saaledes, at man for ca. 2 Aar siden var inde paa at ville henstille til Rigsdagens Overvejelse, at man for at hjælpe paa Bolignøden skulde give Opsigelsesretten ganske fri — med 2 Aars Varsel. Saa skulde alle de Lejere, som ikke havde bygget, tvinges til at bygge, saa kunde man faa Gang i Byggeriet! Det havde været en køn Historie, om de derinde havde lyttet til denne Dessin fra Gjentofte Kommune og givet Opsigelsesretten fri, saa skulde de ulykkelige Lejere have været tvunget til at bygge! Det er i Virkeligheden skrækkeligt at se, at der har kunnet foreligge saadanne Indstillinger fra Flertallet herude.

Og det, Flertallet anfører her til Slutning, at Bolignøden vil blive permanent, er ganske af samme Art. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa; hvis ærede Medlemmer vil se de tidligere Referater herom igennem, maa de sikkert indrømme mig, at det ikke er rigtigt nu igen at komme med disse Skræmmebilleder.

Enden paa hele denne Vise er, at Flertallet efter at have gennemkritiseret hele Regeringsforslaget, hvad ingen har bedt det om, udtaler, at det kan anbefale Huslejeloven med enkelte mindre Ændringer, idet det skriver, at den nugældende Lov i alt væsentligt har virket tilfredsstillende. Det er der dog højst forskellige Meninger om! Alle de Lejere, som har levet under den nugældende Huslejelovgivning, og som har mærket alle dens Mangler, vil ikke være enig med Flertallet i, at Loven har virket tilfredsstillende, og det vil heller ikke nogen af dem være enig i, som skal forsvare alle de Eksempler, som i Snesevis eller mere, rundt om fra skriftligt fremkommer om, hvorledes Loven har virket.

I Overensstemmelse med alt, hvad jeg nu har fremført, maa jeg sige, at jeg er ked af, at Mindretallet ikke har nøjedes med

at udtale, at det kan tiltræde Regeringsforslaget, som det foreligger, men er gaaet med til subsidiært at tiltræde Flertallets Indstilling om, at man eventuelt skulde tiltræde ogsaa Bestemmelserne om Opsigelsesretten. Som jeg bemærkede før, tror jeg imidlertid, at det er en lille Lapsus, naar Mindretallet er gaaet med hertil, og efter at jeg nu har gjort opmærksom paa, hvorledes Forholdet er, tror jeg, det vil være klar over, at en saadan løsreven Bestemmelse, som Flertallet her ønsker opretholdt, kan man ikke tiltræde. Jeg vil derfor henstille, at man bliver enig om at afsende den Svarskrivelse, som jeg har tilladt mig at udarbejde i Dag, og som i Aften er omdelt til Raadets Medlemmer, og som jeg skal tillade mig at oplæse:

„Til

Indenrigsministeriet.

Ved en den 24. f. M. modtagen Skrivelse har Ministeriet udbedt sig Meddelelse om Kommunalbestyrelsens Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt de i Forslag til Lov om Boligforholdene, Kapitel I, indeholdte Bestemmelser om en Boligret for Københavns Kommune ogsaa bør omfatte Gjentofte Kommune.

Saaledes foranlediget skal Kommunalbestyrelsen udtale:

Gjentofte Kommune har med Hensyn til Huslejelovgivning hidtil været undergivet samme Regler som Københavns Kommune. Da nu Boligforholdene i Gjentofte Kommune vedblivende er prægede af samme Nødstilstand som i Københavns Kommune, da Huslejelovgivningen nødvendigvis vedblivende maa være ens i de to Kommuner, og da man anser Bestemmelserne i det forelagte Lovforslags Kapitel I for at være særdeles hensigtsmæssige, mener man, at disse Bestemmelser ogsaa bør omfatte Gjentofte Kommune, hvorved dog bemærkes, at Gjentofte Kommune bør have sin egen Boligret, ligesom Kommunen hidtil har haft egne Huslejenævn. Endvidere maa Gjentofte Kommune med Hensyn til Tilflytningsreglerne, ligesom hidtil, nødvendigvis udgøre en Enhed for sig. Endelig vilde det være ønskeligt, at Gjentofte Kommune for sit Vedkommende eventuelt fik Ret til at foretage de i Lovforslagets § 32 (Kapitel II) angivne Lempelser af Bestemmelserne om Boligrettens Sammensætning, om Lønning af Rettens Medlemmer og Personale, om Fastsættelse af Gebyrer m. v."

Første Del af Skrivelsen taler formentlig for sig selv, og jeg skal derfor kun gøre et Par Bemærkninger til den sidste Del

deraf, hvor jeg skriver, at vi maa have vor egen Huslejelov og selv administrere vore Tilflytningsbestemmelser og have Adgang til at foretage Lempelser i Henhold til Lovforslagets § 32, Kap. II.

I Stedet for at indlade sig paa at gennemkritisere hele Forslaget saaledes, som Flertallet altsaa har gjort, hvad ingen har haft Bud efter, og hvad der næppe vil gøre særligt Indtryk, hvor det kommer frem, tror jeg, man skulde have indskrænket sig til at undersøge, hvorledes man bedst kunde varetage Kommunens Interesser i den Situation, vi er ude i, og saa svare i Overensstemmelse dermed. Og det forekommer mig, at man i den Henseende skulde have paatalt, at der bliver lavet en Lov, omfattende hele Storkøbenhavn, saa Gjentofte Kommunes Anliggender skal administreres i København. Det er derfor, jeg gør opmærksom paa, at hvis man skal tiltræde Bestemmelserne i Kap. I, maa man samtidig fremsætte Ønske om at faa Adgang til de Lempelser, som findes i Kap. II, vedrørende forskellige Forhold angaaende Boligrettens Sammensætning, Lønning m. v.

Det er absolut nødvendigt at gøre opmærksom herpaa overfor Ministeriet, hvad Flertallet imidlertid ikke gør i sit Forslag til Skrivelse, og fremhæve, at § 32 ønskes anvendt herude.

I Kap. I staar der i § 7: „Rettens Formand lønnes som Højesteretsdommer", og endvidere er der givet meget udførlige Instrukser om, hvorledes Dommerne, henholdsvis de juridiske Dommere og Lægsdommerne, samt Sekretæren skal lønnes. Det er meget store Lønninger, her er Tale om, saa store Lønninger, som vi slet ikke behøver herude, hvor Forholdene er mindre end i København. Derfor er der i § 32 i Lovforslaget givet Adgang til de Steder, hvor Forholdene er mindre, at lempe sig med Hensyn til Gebyrernes og Lønningernes Fastsættelse. Og derfor har jeg tilladt mig i mit Forslag til Svarskrivelse at gøre opmærksom paa, at hvis vi skal tiltræde Kap. I, maa vi samtidig forbeholde os under Hensyn til Kommunens særlige Forhold vedblivende at have Adgang til de Lempelser, som indeholdes i Lovforslagets § 32.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale mit lille Mindretalsforslag til det store Mindretals Velvilje.

Toldberg: M. E. Jensen var saa forfærdelig glad over, at han havde fundet paa at indlede sin Skrivelse med følgende Ord:

„Til

Indenrigsministeriet.

Ved en den 24. f. M. modtagen Skrivelse har Ministeriet ud-

bedt sig Meddelelse om Kommunalbestyrelsens Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt de i Forslag til Lov om Boligforholdene, Kapitel I, indeholdte Bestemmelser om en Boligret for Københavns Kommune ogsaa bør omfatte Gjentofte Kommune.

Saaledes foranlediget skal Kommunalbestyrelsen udtale:" o. s. v.

Jeg maa sige, at det, vi indenfor Udvalget har ment, det kom an paa, er at komme til Realiteten; selve den formelle Indledning til Skrivelsen overlader vi til Administrationen.

M. E. Jensen fandt det ogsaa morsomt, at — ikke Flertallet, men hele Udvalget har udtalt sig om, hvorvidt man overhovedet ønskede Huslejelovgivningen forlænget eller ej. Jeg finder det ganske naturligt, naar man bliver spurgt om Bestemmelserne i Lovens Kap. I, da at svare, at vi ønsker Huslejeloven forlænget, og senere gaa over til en Omtale af de enkelte Bestemmelser.

Naar M. E. Jensen videre siger, at vi burde have holdt os til det Kapitel, vi er bleven spurgt om, og ikke omtale de andre Kapitler, kan det kun skyldes, at han ikke har læst hele Kap. I igennem. For alle de Bestemmelser, vi har omtalt, staar i Kap. I; han er kommet helt forkert ind paa det og har overset, at disse Spørgsmaal virkelig omhandles i Kap. I i Regeringsforslaget.

Iøvrigt behøver jeg ikke at komme ind paa alle de Ting, M. E. Jensen nævnede; Svaret er givet i det Forslag til Skrivelse, som Udvalget har udarbejdet.

Jeg vil dog lige sige, at naar M. E. Jensen med Hensyn til Normallejen sagde, at man dermed havde tiltraadt disse Aagerbestemmelser, er det ikke rigtigt, thi saa saare der foreligger Tilfælde af Aager, hvor altsaa Lejeren er bleven udnyttet under en Tvangssituation, træder Aagerbestemmelsen i Kraft, og saa gælder Overenskomsten ikke; det er derfor et Forbehold, man aldeles ikke behøver at tage.

Vort Synspunkt er dette, at man skal ikke gøre større Indgreb i Ejerens Ret end nødvendigt, og der er vi iøvrigt med Hensyn til Spørgsmaalet om den nugældende Huslejelovs Virkning i den heldige Situation, at Nævnene enstemmigt har erklæret, at den har vist sig tilstrækkelig. En af de Anker, der særlig fremsættes mod den nugældende Lov, har vi maattet give Medhold, nemlig Bestemmelsen om Indgaaelse af nye Lejemaal, hvor man paa Basis af de ommeldte Forhandlinger med Nævnene har været villig til at gaa bort fra Reglerne om kvalificeret Majoritet.

Med Hensyn til frivillige Overenskomster og Bestemmelserne om Lejemaals Fornyelse m. v., mener vi, at de fremdeles maa

respekteres; der er ingen Grund til, at en Mand skal kunne gaa fra sit Ord. Efter min Mening er det ganske demoraliserende, at en Mand, som ikke handler under Tryk, skal kunne gaa fra sit Ord; de Lejer, der saaledes fastsættes ved frivillig Overenskomst, skal ikke være Basis for Fastsættelsen af nye Lejemaal, men det er udtrykkelig nævnt i Lovforslaget.

Iøvrigt har jeg ikke noget at føje til.

Blichfeld: Efter det dygtige Indlæg, min ærede Partifælle (M. E. Jensen) er fremkommet med i denne Sag, skal jeg ikke længe lægge Beslag paa Raadets Opmærksomhed.

Indenfor Mindretallet af Forsørgelsesudvalget har den Opfattelse ikke været gjort gældende — det vil jeg dog lige berøre — at man havde nogen Forpligtelse til at modsætte sig, at der fra Flertallets Side blev udarbejdet den foreliggende Indstilling, men jeg haaber ligesom M. E. Jensen, at Flertallet paa Rigsdagen ikke vil tage Hensyn til alle de Punkter, der omtales og anbefales af Flertallet, i hvilke vi fra Mindretallets Side ikke er enige.

Vort Princip har været dette: at staa paa et rent Standpunkt. Min kære Partifælle (M. E. Jensen) indledede sin Tale før med at sige, at det havde forundret ham noget, at Udvalget saa godt som var enigt i denne Sag, idet vi var enige om det første lille Stykke af Indstillingen, der, hvor vi svarer paa, hvorvidt vi ønsker Huslejeloven forlænget eller ikke. Jeg maa sige, at der er ikke faldet os nogen anden Tanke ind, end at vi — og deri er vi jo enige ogsaa med M. E. Jensen — maatte ønske Huslejelovgivningen forlænget, fordi vi ellers vilde komme ind i det rene Kaos. Vi er kun uenige om Midlerne til at opnaa den bedste Ordning og den største Beskyttelse for de Mennesker, som skal leve under Loven.

Den Passus i Udvalgets Indstilling, der begynder med „Udvalget indstiller ligeledes ..." o. s. v. forekommer det mig ikke, man kan tillægge den Betydning, som M. E. Jensen lagde deri; vi har ment at kunne tiltræde Lovforslagets Bestemmelser ogsaa om Opsigelsesreglerne, og vi tilføjer jo, at vi gaar ud fra, at hver Kommune skal have sit særlige Nævn eller sin særlige Boligret, men vort principielle Standpunkt er det, der ogsaa er anført som Mindretallets Indstilling: „Christensen og Blichfeld tiltræder Lovforslaget i den foreliggende Form". Deri er intet forkert, og det bliver staaende; iøvrigt tillægger vi ikke Flertallets Indstilling saa stor Betydning, netop fordi vi staar paa det rene og klare Standpunkt: Tilslutning til Regeringsforslaget om en Ordning

herude ligesom for Københavns Vedkommende med Boligret o. s. v.

Naar nu M. E. Jensen anbefaler til vor Velvilje den Udformning af Svaret til Ministeriet, som han er fremkommet med, siger jeg: Det behøver han ikke at gøre, for ethvert Forslag, stillet af en Partifælle, modtages med Velvilje af os; saaledes har det altid været, og saaledes vil det vedblivende være. Indenfor det Mindretal, som vi fra vor Side danner i Forsørgelsesudvalget, har vi holdt paa, at vi vilde stemme for Regeringsforslaget, Ord til andet. I M. E. Jensens Forslag er der yderligere tilføjet en Bemærkning om Lovforslagets § 32 angaaende Boligrettens Sammensætning, Lønning m. v., hvad jeg synes er meget fornuftigt, og vi vil fra vor Side heller ikke sætte os imod subsidiært at stemme for det af M. E. Jensen fremsatte Forslag til Besvarelse af Ministeriets Forespørgsel, men vort principielle Standpunkt er, som jeg alt tilstrækkelig tydeligt har præciseret — hvad Christensen som Ordfører for os jo ogsaa gjorde — Ren og klar Tilslutning til Regeringsforslaget.

M. E. Jensen: Toldberg havde Ret i, at jeg har overset, at Bestemmelserne om Nedrivning eller Ombygning af Lejligheder og om ubeboede Lejligheder, indeholdtes i §§ 27 og 28, altsaa i Kap. I, medens jeg nævnede, at de indeholdtes i Regeringsforslagets § 43, Kap. VI. At jeg har overset det, skyldes den Omstændighed, jeg omtalte straks, at det ikke i Udvalgets Indstilling er angivet, hvor de forskellige Bestemmelser findes i Lovforslaget. Jeg har derfor maattet blade Lovforslaget igennem, og saa har jeg fundet disse Bestemmelser omtalt i §§ 43—45 og overset, at de ogsaa omtales i §§ 27—28. Men det er en mindre væsentlig Ting — det haaber jeg, Toldberg er enig med mig i.

Angaaende de frivillige Overenskomster, som Flertallet forsvarer, sagde Toldberg, at man kunde henholde sig til Aftaleloven. Man kan se, at det er en Jurist, der har affattet denne Indstilling, det samme gælder, naar Flertallet med Hensyn til Reparation af Lejligheder udtaler, at man kan henvende sig til Domstolene! Naar man ikke mener at have Pligt til at reparere Lejligheden, skal man bare henvende sig til Domstolene, siger Flertallet! Ja, det skal en fattig Enke nok blive fed af, hvis hun skal til Domstolene for at faa opfyldt Reparationsbestemmelserne!

Nej, Toldberg skulde have været Formand for Huslejerforeningen under Krigen, saa havde han haft andre Erfaringer for, hvad man kan faa ud af sine kontraktmæssige Rettigheder med Hensyn til Reparation af Lejligheden ved at gaa til Domstolene. Den Vej

er lang og trang — det har Juristerne sørget for, og naar Flertallet derfor anbefaler den Vej i Stedet for en Henvendelse direkte til Boligretten, saa siger jeg blot, at det er yderst betegnende for Flertallets Stilling.

Om Aftaleloven og de andre Ting, som Juristerne henviser til, er tilstrækkelig under den foreliggende Situation, skal jeg ikke udtale mig om; jeg tror det dog ikke. Men eet er givet, at Lovene er til for at beskytte den svageste mod den, som er mest brutal — det er dem, Lovens Bestemmelser maa anvendes imod, og ikke alle de andre, som ikke indlader sig paa den Slags Ting, som honette Folk nu een Gang ikke indlader sig paa, rent bortset fra, om der foreligger Love desangaaende eller ej.

Til Blichfeld vil jeg sige, at jeg ser saaledes paa det, at naar nu Mindretallets Indstilling bliver forkastet — og det bliver den, det ved vi, dens Skæbne er beseglet — skal der stemmes over Flertallets Indstilling, og saa skulde vi eventuelt stemme sammen med Flertallet for alle de løsrevne Bestemmelser — ogsaa Opsigelsesbestemmelserne — saaledes at Loven altsaa skulde forlænges paa alle Punkter; det som vi skulde arbejde for, er dog, at de Bestemmelser, som i den nuværende Lov er daarlige for Lejerne, ikke bliver ført over i den nye Lov, og det kommer man udenom ved at stemme for mit Forslag.

Toldberg mente, at jeg var glad for at have faaet en Indledning i min Skrivelse. Nej, det hænger jeg mig ikke i, Jeg er fuldkommen klar over, at den Indledning kunde Toldberg ogsaa have skrevet; det kan enhver. Men af det Forslag, Flertallet her fremsat, kan ingen Djævel se, hvad der egentlig skal staa i Skrivelsen til Ministeriet, jeg vil haabe, at noget af alt det, Flertallet omtaler her, bliver strøget — det er vel ikke Hensigten at sende det altsammen ind til Ministeriet? Men naar der skal stryges noget, vil det altsaa sige, at vi i Virkeligheden ikke ved, hvad der kommer til at staa i Skrivelsen, og derfor havde det, som jeg begyndte med at sige, været rart, om Flertallet havde affattet et Koncept dertil og anført det paa Dagsordenen — saa havde vi alle vidst, hvorledes Skrivelsen vil komme til at fremtræde.

Toldberg: Det, vi har taget Standpunkt til, skal selvfølgelig anføres i Skrivelsen til Ministeriet. Maa jeg gøre opmærksom paa, at naar M. E. Jensen tror, at det er Aftalelovens Aagerbegreb, man taler om, tager han fejl; der er særlige Bestemmelser i Huslejeloven herom.

M. E. Jensen: Der er stadig den lille Omstændighed til-

bage, at mellem „Ulemper" og „ren Aager" er der et langt Spring; Lejerne er i Virkeligheden overladt til Udbytning, men det er det, Flertallet ønsker, de skal være. Det hele gaar ud paa at forbedre den nugældende Lov til Fordel for de ulykkeligt stillede Ejere!

Formanden: M. E. Jensen omtaler stadig Regeringsforslaget som en Overenskomst; det er det ikke. Det er et Forslag, der danner Forhandlingsgrundlag, intet mere!

M. E. Jensen: Inden vi gaar til Afstemning, vil jeg spørge, om der er stillet Forslag om, at Ordet „Opsigelsesreglerne" i Flertallets Indstilling skal udgaa? ... (Formanden: Nej, der er ikke stillet Forslag derom) ... Saa vil jeg henstille til Formanden, at Afstemningen deles i to Dele, saa vi først stemmer over de almindelige Udtalelser, hvorom hele Udvalget er enigt, og derefter over henholdsvis Flertallets og Mindretallets Indstilling.

Formanden: Hvis der ikke fra de Medlemmers Side, som har været Medlemmer af Udvalget og fremsat Mindretalsindstilling, fremsættes saadant Ønske, ser jeg ikke Anledning dertil; Indstillingen er fremsat paa hele Udvalgets Vegne; vi kan ikke begynde at stemme over hver enkelt Sætning i Indstillingen.

Det af Mindretallet (Christensen og Blichfeld) fremsatte Forslag forkastedes derpaa med 10 Stemmer mod 5.

Det af M. E. Jensen fremsatte Forslag forkastedes med 10 Stemmer mod 5.

Hele Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt med 14 Stemmer; 1 Medlem stemte ikke.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derefter med 10 Stemmer mod 5, hvorefter Mindretallets Indstilling ansaas som bortfalden.

M. E. Jensen: I Henhold til Forretningsordenen anmoder jeg om, at min Indstilling maa blive tilføjet Protokollen og indsendt sammen med Flertallets Indstilling til Ministeriet.

3. **Valg af Delegerede til at forhandle med forskellige Myndigheder i Anledning af Spørgsmaalet om Anlæg af en Trolley-Omnibus Linie mellem Hellerup, Amtssygehuset i Gjentofte og Gjentofte Station.** (T. F. 3995—1924).

Lauritz Pedersen: I Anledning af den Skrivelse, vi tidligere har modtaget fra Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab angaaende Sporvejsforbindelse forbi Amtssyge-

huset i Gjentofte, har teknisk Udvalg faaet tilstillet disse Sager og de Bilag, som følger dermed. Det har givet Anledning til, at Udvalget har anstillet ret store Undersøgelser og foretaget ret store Overvejelser af hele Spørgsmaalet, og vi har nedsat et Underudvalg, som skulde søge Oplysninger og forhandle med Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab, inden teknisk Udvalg kunde gøre Indstilling til Kommunalbestyrelsen.

Der er Sandsynlighed for, at det bliver nødvendigt ogsaa at søge Oplysning om Københavns Stilling og Statsbanernes Stilling, hvis man tænker sig at føre Forbindelsen ind til Linie 6, og derfor skal jeg paa Udvalgets Vegne bede om Bemyndigelse for det nævnte Underudvalg, der bestaar af Engelstoft-Schmidt, Volmar Jensen og M. E. Jensen, til at føre saadanne Forhandlinger, der kunde tjene til at faa Spørgsmaalet nærmere belyst, og som ogsaa skulde omfatte Forholdet overfor Grundejerne.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

4. **Kontering af Omkostningerne ved Jævning af Jordvoldene om Slemmebassinerne paa Tjørnegaarden.** (T. F. 193—1925).

Lauritz Pedersen: Kommunalbestyrelsen vedtog for et Par Møder siden, at vi skulde lade jævne Voldene paa Tjørnegaardens Jorder i Anledning af den ret store Arbejdsløshed i Kommunen. Det var et Arbejde, som man kunde beskæftige ikke saa faa Arbejdere med en Tid; det var just ikke paakrævet, at det blev udført netop i Øjeblikket, men det er et Arbejde, hvorved man forøger Værdien af Tjørnegaardens Arealer.

Udgiften beløber sig til ca. 6000 Kr., og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at den fordeles med 3000 Kr. paa Formuebudgettet for Tjørnegaarden i indeværende Regnskabsaar, og 3000 Kr. paa Konto Bilag 22, forskellige uforudsete Udgifter.

Egentlig havde det været naturligt, at Udgiften ved et Arbejde, der forøger et Areals Værdi, saa man altsaa for Eks. kan faa mere derfor ved Salg, end hvis Arbejdet ikke var bleven udført, var skrevet fuldt ud paa vedkommende Areals Konto, men da det som sagt er et Arbejde, det ikke var paakrævet at udføre netop nu, og da det ved at blive udført netop nu er blevet dyrere, end det ellers vilde være blevet, har vi indenfor Udvalget fundet det rimeligt, at man opfører Halvdelen af den dermed forbundne Udgift paa Bilag 22.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

5. **Andragende fra Ingeniør Tage Kiilsgaard for Murermester Axel Hansen om Dispensation fra Servituterne paa Ejendommen Poppelhøj Nr. 4.** (T. F. 255—1925).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 17. Januar 1925 fra Ingeniør Tage Kiilsgaard for Murermester Axel Hansen om Dispensation fra Servituterne paa Ejendommen Poppelhøj Nr. 4.

Sagen angaar et til Opbevaring af Materialier bestemt 49,71 m² stort Udhus, der ønskes opført umiddelbart i Ejendommens østlige Skel.

De paa Ejendommen hvilende Servituter, med Hensyn til hvilke foruden Kommunalbestyrelsen tillige Københavns Kommune og A/S De Ibsenske Grunde har Paataleret, tillader, at der foruden Beboelsesbygninger opføres paa Parcellerne „mindre Udhuse til Beboernes Behov", og kræver derhos, at „Bygningerne skal holdes saa langt fra Nabogrundene, at Vinduer kan anbringes i Gavlene, som da skal behandles som Façader".

Da den tilsigtede Bebyggelse ikke kan betegnes som et „mindre Udhus" ligesom Afstandsbestemmelsen ejheller overholdes, skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at man svarer, at Kommunalbestyrelsen ikke kan imødekomme Andragendet.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Valg af Valgbestyrelse til det forestaaende Kommunalbestyrelsesvalg og Hjælpekassevalg.** (S. 160—1925).

Formanden: Vi staar foran et Kommunalbestyrelsesvalg; vi har tidligere besluttet at foretage Valget paa samme Dag, det foregaar i de omliggende Kommuner, København, Frederiksberg og iøvrigt ogsaa adskillige andre Kommuner her omkring.

Valget er nu fastsat til 10. Marts, og derfor har vi ment det vilde være rigtigt at fastsætte Valgdagen herude til samme Dag.

Vi skal have Valg baade til Kommunalbestyrelsen og Hjælpekassen.

I Henhold til Valglovens Bestemmelser skal der vælges en Valgbestyrelse, der bestaar af Kommunalbestyrelsens Formand som Formand og mindst to af Kommunalbestyrelsens Medlemmer; denne Valgbestyrelse skal træffe de fornødne Forberedelser. Vi har indenfor Administrationsudvalget ment, det vilde være rigtigt, at det blev det samlede Administrationsudvalg, der valgtes til Valgbestyrelse, og hvis der ikke fra anden Side stilles andet Forslag, betragter jeg dette som vedtaget.

Senere vil der være at træffe Bestemmelse om de forskellige Afstemningssteder, Valg af Valgstyrere m. v.; det skal vi ikke beskæftige os med i Aften.

Som bekendt begynder Valget Kl. 9 Morgen og fortsættes uafbrudt til Kl. 9 Aften og derefter saalænge der møder Vælgere for at afgive Stemme.

Christensen: Det er rigtigt, at vi er enige om, at Kommunalbestyrelsesvalget skal afholdes den 10. Marts, men jeg vil tillade mig at stille Forslag om, at Hjælpekassevalget afholdes en anden Dag. Det er ikke nødvendigt at begge Valg holdes samme Dag, og, saavidt jeg ved, har man i Lyngby—Taarbæk fastsat to forskellige Dage til Afholdelse af de to Valg. Det vil efter min Mening volde stor Gêne paa de forskellige Valgsteder, hvis man skal have begge Valg samme Dag. Jeg tror ogsaa, det vil medføre forøget Udgift for Kommunen, om man holder begge Valg samme Dag, idet vi for Eks. ikke har tilstrækkeligt med Stemmerum og Kasser til en dobbelt Afstemning, ligesom der skal vælges dobbelt Hold Listeførere m. v.

Formanden: Jeg foreslaar, at Hjælpekassevalget afholdes samme Dag som Kommunalbestyrelsesvalget. Det er rigtigt, at der skal bruges nogle flere Stemmerum og Kasser i den Anledning, men vi trænger i Virkeligheden til snart at faa nogle nye Stemmerum; de nuværende er 15—20 Aar gamle og har været brugt saa meget, at det er nødvendigt at tænke paa at erstatte dem. De Penge, vi skulde anvende paa Stemmerum, vilde derfor formentlig ikke være spildte; det samme gælder Stemmekasserne — de Kasser, vi har, er blevet for smaa, efterhaanden som Antallet af Vælgerne er steget.

Christensen mente, det vilde være en Gêne for Vælgerne, om begge Valg afholdes samme Dag. Det forekommer mig, at det maatte være til større Gêne for dem, om de paagældende Valg blev afholdt to forskellige Dage, saa Vælgerne skulde purres ud to Gange med maaske faa Dages Mellemrum. Jeg synes, det er et rimeligt og skyldigt Hensyn til Vælgerne, som man da ogsaa tager mangfoldige andre Steder, naar man holder Hjælpekassevalget samme Dag som Kommunalbestyrelsesvalget. Og det er saa heldigt, at baade i Hellerup og Gjentofte er der gode Lokaler, hvor vi kan opstille Stemmerum og hvad dertil hører, saa Vælgerne kan, hvis Valgene afholdes samme Dag, efter at have stemt ved det ene Valg umiddelbart derefter gaa over og stemme det andet Sted. Jeg synes, det er den mindst mulige Gêne for Vælgerne, der overhovedet kan tænkes. I Charlottenlund vil det, hvis

Kommunalbestyrelsen ikke beslutter noget andet, for saa bortfalder vort Forslag naturligvis, blive ordnet saaledes, at Kommunalbestyrelsesvalget foregaar i Palmehaven og Hjælpekassevalget i Jernbanepavillonen — ogsaa dette er saa bekvemt for Vælgerne som muligt.

Blichfeld: Efter min Opfattelse ser den ærede Formand forkert paa det af Christensen stillede Forslag; det var af Hensyn til Vælgerne, det blev stillet, og det nævnede han ogsaa udtrykkeligt, ligesom han omtalte de Besparelser det kunde betyde for Kommunen, om Valgene blev afholdt to forskellige Dage, jeg støtter dette Forslag — netop under Hensyn til Vælgerne. Jeg tror, det i Forvejen vil være uhyre vanskeligt for dem at finde sig til Rette under den nye Valglov.

Og i Gjentofte, hvor jeg bedst kender Lokalerne, var Forholdene paa Afstemningsstedet ved sidste Valg saa skandaløse, at Folk, hvad jeg godt kunde forstaa, var rasende. Jeg har ladet mig fortælle, jeg ved ikke, om det er rigtigt, at man i Aar vil benytte en Sal, som er større, men hvis man til Gengæld skal have dobbelt Hold Stemmerum, Listeførere o. s. v., vil det volde de samme Kvaler og Ulemper for Vælgerne, som vi jo netop skulde tage Hensyn til. Hvis begge Valg skal holdes paa samme Dag, vil jeg henstille, at man benytter Kommuneskolen, det Stykke Vej gaar Vælgerne sikkert gerne, og jeg tror, det vil betyde den mest tilfredsstillende Ordning.

Formanden: Det er rigtigt, at der var Vanskeligheder ved Valget i Gjentofte sidste Gang; saavidt jeg husker havde man den Gang 4 Stemmerum i Brug, medens der i Aar vil blive opstillet 7 Stemmerum for hvert Valg, 7 Rum til Brug for Kommunalbestyrelsesvalget, 7 Rum for Hjælpekassevalget. Vi har været i Gjentofte for at bese Lokalerne, og den Mand, som tidligere har haft med Opstillingen af Stemmerum, var med og maalte op paa den ene og den anden Led; der er ingen Tvivl om, at der er ganske overordentlig bekvem Adgang for Vælgerne i Gjentofte, naar man tager den store Sal — men alt dette er iøvrigt noget, vi maa overlade Administrationsudvalget at forberede. Vi er kommet til det Resultat — bistaaet som sagt af Haandværkere og af den økonomiske Forvaltning — at det vil være langt bedre at benytte denne store Sal end Skolen.

Jeg tror i Modsætning til Blichfeld, at Vælgerne vil være os taknemmelige, dersom de kan faa Adgang til at foretage begge disse Valg paa samme Dag i umiddelbar Fortsættelse af hinanden.

M. E. Jensen: Naar de Herrer har beset Lokalerne, har de vel ogsaa gjort sig klart, hvorledes Udgangsforholdene skal ordnes? Hvis man skal bruge den store Sal i Gjentofte, er der ingen ordentlige Udgangsforhold; man skal over Scenen og ned ad en Hønsetrappe.....

Formanden: Alt dette er, som jeg bemærkede før, noget, vi maa overlade til Valgbestyrelsen at forberede.

Det af Formanden fremsatte Forslag vedtoges med 11 Stemmer mod 4, hvorefter det af Christensen stillede Forslag ansaas som bortfaldet.

Dørene lukkedes Kl. 8,30.

Mødet den 24. Februar 1925 Kl. 6.

Fraværende var: Keiser-Nielsen paa Grund af Sygdom.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 20. Februar 1925 fra Indenrigsministeriet med Meddelelse om, at Ministeriet efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Københavns Amt og Kirkeministeriet maa henvise Kommunalbestyrelsen til ved fremtidig Paaligning af kirkelige Afgifter i Tilfælde, hvor Manden staar udenfor Folkekirken, i Overensstemmelse med Indenrigsministeriets Cirkulære af 4. Juni 1923 at paaligne Hustruen Skatten, idet man skal henstille, at Domstolenes Afgørelse indhentes, for saa vidt der maatte blive protesteret mod Paaligningen.

Det meddeles yderligere, at Ministeriet ligeledes maa henvise Kommunalbestyrelsen til at søge Domstolenes Afgørelse med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der for de Hustruen saaledes paalignede Afgifter vil kunne gøres Udpantning i hendes og den med hende samlevende Mands Fælleseje. (S. 1773—1923).

b. Skrivelse af 15. Februar 1925 fra Skoledirektionen for Sokkelund Herred med Meddelelse om, at Direktionen under s. D. har kaldet Timelærer ved Hellerup Skole Arne Dydensborg og Timelærer ved Ordrup Skole Niels Chr. Christensen til Lærere ved Gjentofte Kommunes Skolevæsen, begge fra 1. Marts d. A. at regne. (U. 299—1925).

c. Skrivelse af 13. Februar 1925 fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse med Fortegnelse over Antallet af de den 1. Februar 1925 indenfor de forskellige Fag værende arbejdsløse Personer i Gjentofte Kommune:

		Mænd	Kvinder
Arbejdsmændenes (i Kbhvn.)	Arblk.	38	
Arbejdsmændenes (i Lyngby)	„	3	
Arbejdsløshedskassen f. Gj. m. fl. Sogne		195	
Bageriarbejdernes	„	8	
Billedskærernes	„	2	
Bogbinderiarbejdernes	„	1	
Bogtrykfagets	„	5	
Bryggeriarbejdernes	„	4	
Dansk Formandsforenings	„	1	
Det kv. Bryggeriarbejderforbunds	„		2
Elektrikernes	„	8	
Gartneriarbejdernes	„	19	
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes	„	1	
Handels og Kontormedhjælpernes	„	5	2
Konditoriarbejdernes	„	2	
Malerfagets	„	12	
Metalarbejdernes	„	28	
Murerarbejdsmændenes	„	1	
Murerfagets	„	20	
Musikernes	„	1	
Skibstømrernes	„	3	
Skotøjsarbejdernes	„	1	2
Smede og Maskinarbejdernes	„	3	
Snedkerfagets	„	14	
Sukkervare og Chokoladearbejdernes	„	1	
Sømændenes	„	2	
Tobaksarbejdernes	„	1	2
Tømrerfagets	„	18	
Udenfor Arbejdsløshedskasse		23	
Delvis arbejdsløse		1	2
	Ialt	421	10

d. Skrivelse af 12. Februar 1925 fra Bevillingsnævnet i Gjentofte Kommune med Meddelelse om, at Bevillingsnævnet i Medfør af Beværterlov af 29. Marts 1924, § 14, jfr. § 2, under 24. Januar 1925 har meddelt Thomas Hansen Bevilling som Konditor med Ret til Udskænkning af stærke Drikke.

e. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde Tirsdag den 10. Februar 1925 vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halv-

delen af to Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa henholdsvis 7,000 Kr. og 5,000 Kr., som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:

a) Direktør A. Svenningsen, Hellerup: et Hus med 1 Lejlighed ved Sundvænget. (Ø. 7—1925);

b) Grosserer V. O. Nielsen, Gjentofte: et Hus med 1 Lejlighed paa Hjørnet af Vilh. Smidtsvej og Erichsensvej. (Ø. 11—1925);

2) at modtage Tilbud fra Postassistent Leo H. Andersen, Gjentofte, om Køb af Parcel Nr. 1 paa Udstykningsplanen for Kommunens Grunde ved Skolevej. (E. 18—1925);

3) at approbere det Underskud — stort 4,387 Kr. 64 Øre — hvormed Gjentofte Kommunes Hjælpekasses Regnskab for 1923—24 over almindelig Hjælpekassehjælp sluttede. (A. 15 1925);

4) at imødekomme Andragende fra Jordemoder Frk. Fanny Fiehn om en Befordringsgodtgørelse paa 120 Kr. for Aaret 1925. (A. 2—1925);

5) at anbefale Andragende fra I. R. Schyberg om Fornyelse af Bevilling til Biografteater i Jægersborg Allé. (Ø. 25—1925);

6) at bemyndige Ejendoms- og Byggeudvalget til at anskaffe Inventar til teknisk Forvaltnings Administrationsbygning. (T. F. 443—1925);

7) at godkende de med Lodsejerne ved Ermelundsvejs Forlængelse til Brogaardsvej trufne Overenskomster og yde en Erstatning af ialt ca. 3,500 Kr. (T. F. 384—1925).

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Forelæggelse af Regnskabet for de med Opførelsen af Tjørnegaardsskolen og Øregaard Gymnasium forbundne Omkostninger.** (E. 177—1924. E. 137—1924).

Kr. Larsen: Jeg vil gerne paa Ejendoms- og Byggeudvalgets Vegne give nogle Oplysninger om Omkostningerne ved Opførelsen af de to Skoler der nylig er opført her i Kommunen: Tjørnegaardsskolen og Øregaard Gymnasium.

For Tjørnegaardsskolens Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes, idet jeg skal oplyse, at Opgørelsen er affattet i følgende Afsnit:

1. Hovedbygning med samtlige indvendige Installationer samt Pavilloner og Skure.
2. Anlæg af Sportsplads, Gaarde og Veje, Kloak, Vand- og Gasledninger, Hegn og Beplantninger.
3. Uforudseelige Udgifter, saasom: Ulemper ved Kildespring og Fjernelse af gamle Fundamenter samt Udgifter efter særlige Bevillinger og Prisstigning paa Materialer og Arbejdsløn, Planeringsarbejder.

ad 1.	Jordarbejdet	15,671 Kr.
	Murer-, Stenhugger- og Cementstøberarbejdet	268,700 -
	Tømrerarbejdet	89,420 -
	Snedkerarbejdet med fast Inventar	62,650 -
	Blikkenslagerarbejdet	11,242 -
	Smedearbejdet og Støbegods	5,440 -
	Malerarbejdet	25,500 -
	Glarmesterarbejdet	3,900 -
	Linoleum	17,950 -
	Centralvarmeanlæg	89,500 -
	Sanitære Installationer	20,040 -
	Lys- og Klokkeinstallation	12,900 -
	Kloak	21,754 -
		644,667 Kr.
ad 2.	Udvendige Gas- og Vandledninger	3,360 Kr.
	Anlæg af Gaardsplads og Adgangsvej samt Trappepartiet	42,829 -
	Sportsplads og Hegn	15,000 -
	Beplantning	1,950 -
		63,139 Kr.
ad 3.	Planeringsarbejder	16,622 Kr.
	Uforudseelige Udgifter under Arbejdets Gang foranlediget ved Ulemper ved Kildespring indenfor Bygningens Omraade samt Borthugning af ældre Fundamenter og Forstærkning af Fundamenter	8,500 -
	Indre og ydre Udsmykning	3,302 -
	Beklædning med Korkasfaltplader	2,900 -
	Prisstigning paa Materialer og Arbejdsløn	8,558 -
		39,882 Kr.

ad 4. Skoleinventar	53,000	Kr.
Møbler	3,800	-
Gardiner m. m.	3,025	-
Lysmontering	3,700	-
	63,525	Kr.
ad 5. Konduktør, Kontorudgifter, Arkitekt- og Ingeniørhonorar, Trykning af Tegninger, Annoncering, Telefoner m. m.	34,500	Kr.

Samlet Opgørelse over Skolebygningen m. m.

Byggearbejdet	644,667	Kr.
Gaardsplads, Sportsplads, Hegn, Beplantning m. m.	63,139	-
Forskellige uforudsete Udgifter	39,882	-
Inventar	63,525	-
Arkitekt, Konduktør m. m.	34,500	-
Ialt	845,713	Kr.

Sammenligner man de Summer, jeg her har nævnt, med de Summer, Kommunalbestyrelsen har bevilget, viser det sig, at de passer i alt væsentligt. I Mødet den 21. November 1922 anslog vi Omkostningerne ved selve Skolebygningens Opførelse til 675,000 Kr. — de blev ca. 644,000 Kr.

I det Arkitekthonorar, der staar opført, er indbefattet 8000 Kr., som de først antagne to Arkitekter fik for at have udført Planer til Skolen, hvilke vi dog ikke ønskede at anvende, og yderligere er der kommet adskillige uforudsete Ting til, for Eks. Dyrtidstillæg til Arbejderne, ca. 9000 Kr., og ligeledes maatte vi foretage en Forstærkning af Fundamenterne, fordi det viste sig, at Bunden forskellige Steder var daarlig; det kostede ca. 8,500 Kr.

Med Hensyn til Opførelsen af Øregaard Gymnasium stiller Regnskabet sig som følger:

1. Byggeudgifterne:			
Den endelige Opgørelse af Byggearbejderne		749,530,79	Kr.
Ingeniørarbejderne		143,596,16	-
Arkitekthonoraret		42,823,22	-
Konduktørgage		6,156,50	-
Prøver fra Steins Laboratorium		14,00	-
De forenede Vagtselskaber	404,00 Kr.		
	531,00 -		
	401,00 -	1,336,00	-

Tryk af Tegninger:			
Cato	3,000,00 Kr.		
Elektra	95,15 -		
Akademisk Arkitektforening	10,00 -	3,105,15 Kr.	
		946,561,82 Kr.	
2. Inventaret:			
Den endelige Opgørelse		136,001,30 Kr.	
Ingeniørarbejderne		15,647,58 -	
Arkitekthonorar		18,646,22 -	
Konduktørgage		1,000,00 -	
Tryk af Tegninger: Cato		1,323,27 -	
		172,618,37 Kr.	
3. Støttemure, Cycleskure, Flagstang og Gelænder:			
Støbearbejdet med Brolægning (Thor Olsen)		11,107,54 Kr.	
Tømrer- og Malerarbejdet (V. Fliedner)		9,704,00 -	
Smedearbejdet, Hegn mod Gaden (Smedemester Feldbye)		4,957,17 -	
		25,768,71 Kr.	
4. Sports- og Legeplads:			
Legeplads og Adgangsvej m. m.		26,985,07 Kr.	
Sportsplads og Hegn		7,915,00 -	
Jordarbejde ved Sportsplads		2,697,40 -	
Vandledning til Sportsplads		981,10 -	
		38,578,57 Kr.	
5. Fyringskontrolapparater: Kulsyremaaler		2,138,40 Kr.	
6. Drikkekumme		493,00 Kr.	
Vandindlæg		844,50 -	
		1,337,50 Kr.	
7. Ingeniørhonorar m. m.:			
Honorar og Tegnearbejde		5,870,25 Kr.	
Konduktørgage		4,500,00 -	
Tryk af Ingeniørtegninger		1,395,46 -	
Rengøring m. m.		2,025,49 -	
		13,791,20 Kr.	
8. Brændsel og Fyring:			
Ved Prøvning af Centralvarmeanlægget		435,50 Kr.	
Brændsel og Fyring under Bygningens Opførelse		7,592,12 -	
		8,027,62 Kr.	

9. Diverse Udgifter:		
Avertissementer	921,98	Kr.
Rejseudgifter	355,00	-
Rejsegilde	800,00	-
Stempel	167,70	-
Skat	96,50	-
Telefon	339,10	-
Cigarer	17,50	-
	2,697,78	Kr.

1. Byggearbejdet	946,561,82	Kr.
2. Inventar	172,618,37	-
3. Cycleskure	25,768,71	-
4. Sports- og Legeplads	38,578,57	-
5. Fyringskontrolapparater	2,138,40	-
6. Drikkekumme	1,337,50	-
7. Ingeniørhonorar	13,791,20	-
8. Brændsel og Fyring	8,027,62	-
9. Telefon, Stempel, Rejsegilde m. m.	2,697,78	-
Ialt	1,211,519,97	Kr.

Som ærede Medlemmer vil se, stiller Forholdet sig tilsyneladende ikke saa gunstigt, naar det drejer sig om Øregaard Gymnasium, for saa vidt angaar de Summer, Skolen har kostet; og de Summer, Kommunalbestyrelsen har bevilget dertil. Da Tegningerne blev udarbejdet og oversendt fra Skoleudvalget til Ejendoms- og Byggeudvalget, foretog jeg en Beregning over, hvad det vilde koste at opføre et saadant Gymnasium, og jeg kom til det Resultat, at selve Bygningen, uden Inventar, vilde koste 810,000 Kr. Dette Beløb blev imidlertid nedsat med 5 pCt., noget, som ogsaa skete for Budgettet samme Aar, idet man ventede et Prisfald, og til Skolen blev derfor bevilget ca. 770,000 Kr. Dette Prisfald kom imidlertid ikke; derimod kom der en Prisstigning, som sikkert har beløbet sig til mindst 10 pCt. Lægger vi denne Stigning til de 810,000 Kr., jeg havde anslaaet, faar vi et Beløb af 891,000 Kr.

Etageadskillelserne og Trappen har vi senere vedtaget at lade udføre i Jernbeton i Stedet for i Træ, hvilket har fordyret Bygningen med ca. 65,000 Kr., yderligere bestemte vi os for Marmorpuds og forskellige andre Forandringer i den oprindelige Plan, hvilke alle har været behandlet i Kommunalbestyrelsen, hvorved imidlertid Byggesummen steg til 1,211,000 Kr.

Ogsaa Inventaret er blevet betydeligt dyrere, end jeg havde ventet, men de Krav, der blev stillet til Bygningens hele arkitektoniske og smukke Udførelse, mente vi at maatte opfylde; hvert enkelt Punkt har været ret indgaaende behandlet her, og man foretog forskellige Reduktioner, men alligevel er det ret betydelige Beløb, der er medgaaet.

Jeg tror hermed at have oplyst saa godt jeg kan de enkelte Udgifter vedrørende de to nævnte Skoler.

Engelstoft-Schmidt: Som Medlem af Skoleudvalget har jeg i nogen Grad beskæftiget mig med disse Skoler paa det forberedende Stadium. Jeg kan ikke nægte, at ved at høre disse Summer bliver jeg højlig berørt af den Pris, vi er kommet op paa. Da vi besluttede at opføre Øregaard Gymnasium, jugerede vi Omkostningerne til ca. 750,000 Kr. + ca. 100,000 Kr. til Inventar, medens vi er kommet op paa en Udgift af 1,200,000 Kr. — det er jo et meget langt Spring! Og alle de yderligere Anskaffelser, der er foretaget, og som den ærede Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget (Kr. Larsen) stadig henviste til, har aldrig været forelagt Skoleudvalget, maaske en ganske minimal Del deraf har været os forelagt; i det store og hele maa man sige, at Skoleudvalget ikke har haft noget som helst dermed at gøre. Og jeg kan heller ikke mindes, at vi i Kommunalbestyrelsen paa et tidligere Tidspunkt har vedtaget at udvide Budgettet for Øregaard Gymnasium med ca. 300,000 Kr.; det har jeg, mig bekendt, ikke været med til. Jeg finder derfor, det er en ret sto. Overskridelse, vi opdager pludselig, nu efter at Skolen er færdig. De enkelte Spørgsmaal burde have været os forelagt tidligere, saa vi maaske kunde have begrænset Ønskerne betydeligt og derigennem have sparet en væsentlig Del.

Det samme gør sig gældende med Hensyn til Tjørnegaards skolen; den var anslaaet til 675,000—700,000 Kr. højst, medens den Sum, vi er kommet op paa, beløber sig til ca. 850,000 Kr. Ogsaa her drejer det sig om Overskridelser, der maaske paa et tidligere Tidspunkt under Opførelsen kunde være raadet Bod paa, saafremt Spørgsmaalene havde været forelagt os, og vi havde vidst, hvorledes Regnskabet stillede sig.

Jeg beklager de store Overskridelser, der har fundet Sted, og navnlig beklager jeg, at Skoleudvalget ikke er gjort bekendt med, at saadanne Overskridelser vilde finde Sted.

Næsted: Fra det Øjeblik, Skolebygningen har forladt Skoleudvalget, er det, som Engelstoft-Schmidt nævnede, saaledes, at Skoleudvalget ikke i Enkeltheder har haft dermed at gøre. Hvad

der har vedrørt selve Bygningen, har vi beskæftiget os med her i Salen som Medlemmer af Kommunalbestyrelsen; jeg tænker hermed paa Spørgsmaalet om Anvendelse af Marmorpuds, Jernbeton til Etageadskillelserne og lign., og i saadanne Tilfælde er det nævnt for os, med hvilke Summer Arbejdet kunde tænkes at overskride den oprindelig paatænkte Udgift.

Saa er der Spørgsmaalet om Inventar. Nu husker jeg ikke i Enkeltheder, hvorledes Rækkefølgen har været, men jeg ved, at Inventarspørgsmaalet har været behandlet i et Fællesmøde mellem Skoleudvalget og Ejendoms- og Byggeudvalget, og hvis jeg husker ret, er det behandlet ikke i eet Møde, men i flere Møder, i hvilke vi fra Gang til Gang reducerede de Krav, der oprindelig var stillet, og at Spørgsmaalet til sidst, efter at have været behandlet paany i Kommunalbestyrelsen, blev henvist til det kombinerede Udvalg, hvor vi kom ned paa saadanne Anskaffelsesmængder, at vi ikke mente at kunne gaa længere ned.

Selv om det er rigtigt, som Engelstoft-Schmidt siger, at selve Skolebygningen har Skoleudvalget intet haft med at gøre — og vi har heller ikke skullet have dermed at gøre — forekommer det mig, at Skoleudvalget maa bære sin Del af Ansvaret for Anskaffelsen af Inventaret sammen med de øvrige Medlemmer af Kommunalbestyrelsen.

Kr. Larsen: Det er rigtigt, som den ærede Skoleudvalgsformand (Næsted) siger, at Spørgsmaalet om Anskaffelse af Inventar er oversendt fra Skoleudvalget til Ejendoms- og Byggeudvalget; der har vi i Fællesskab behandlet det, og senere har det været fremme i Kommunalbestyrelsen gentagne Gange, saa alle Kommunalbestyrelsens Medlemmer er gjort bekendt dermed.

Hvad de Dyrtidstillæg angaar, vi har maattet udrede, er vi jo ikke Herre derover; det er Forholdene, der har bevirket en Prisstigning.

Spørgsmaalet om at anvende Jernbeton til Etageadskillelser og Trapper har, som jeg ogsaa bemærkede før, været nævnt i Kommunalbestyrelsen og er bleven godkendt her; det samme gælder for Anvendelsen af Marmorpuds.

Tjørnegaardsskolen har ikke kostet ca. 850,000 Kr., som Engelstoft-Schmidt nævner, men 828,000 Kr., idet den Udgift vi afholdt til Planeringsarbejderne, er medregnet i de 850,000 Kr., Kr., men disse Arbejder blev udført, længe før Skolen blev paabegyndt; ganske vist er Beløbet optaget paa Regnskabet, men det vedkommer i og for sig ikke selve Bygningens Opførelse.

Lauritz Pedersen: Jeg er ked af, at Overslagssummen er overskredet saa stærkt paa disse Skolebygninger. Da vi vedtog disse Skolers Opførelse her i Kommunalbestyrelsen, faldt Overslagssummerne mig allerede for Brystet, og det gjorde de vist for de flestes Vedkommende; vi mente, det var meget betydelige Summer for Kommunen at udrede.

Det forekommer mig, det havde været heldigere, om man fra rette Vedkommendes Side var bleven gjort opmærksom derpaa, saa snart de opdagede, at disse Overslagssummer ikke kunde holde, saa havde vi haft Lejlighed til at overveje, om det ikke var muligt paa enkelte Punkter at foretage Indskrænkninger, saa man nærmere havde holdt sig til Overslagssummerne, saaledes som vi regnede med dem, da vi vedtog at opføre disse Bygninger.

Volmar Jensen: Jeg har gentagne Gange indenfor Ejendoms- og Byggeudvalget spurgt, om Budgettet for disse to Skoler kunde holde, og der er paa et tidligere Tidspunkt i hvert Fald sagt, at der ingen Fare var for Overskridelse. Senere har jeg ikke spurgt derom. Jeg maa give den ærede Formand for Ejendoms- og Byggeudvalget (Kr. Larsen) Ret i, at de Ting, der navnlig har fordyret Opførelsen, er vedtaget af Kommunalbestyrelsen, og paa Forespørgsel derom i Udvalget har man ogsaa svaret mig, at der er ikke foretaget noget, som ikke har været besluttet i Kommunalbestyrelsen.

Det, man efter min Formening som Medlem af Kommunalbestyrelsen — naar man altsaa ser bort fra Udvalgene — kan bebrejde, være sig den ene eller anden, er dette, at man ikke samtidig med at have forelagt os Forslag til Anskaffelse af de forskellige Ting, som man nu gerne ønskede, gjorde nærmere Rede for, med hvor store Beløb Budgettet vilde blive overskredet paa Grund af disse Anskaffelser. Det har man ikke gjort, men det synes jeg ogsaa er det eneste, man kan bebrejde, thi vi har alle været med til at vedtage de Ting, der er udført paa Skolerne udover, hvad der oprindelig var planlagt.

De fremsatte Meddelelser toges til Efterretning.

2. **Andragende om, at den Fiskerne Brdr. Sørensen meddelte Tilladelse til udenfor Hellerup Lystbaadehavns Sommersæson at forhandle Fisk fra Baad i Havnen maa blive dem frataget.** (T. F. 378—1925).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 9.

Januar 1925 fra Fiskehandlerne i Kommunen, fremsendt med Anbefaling af Centralledelsen for Gjentofte Kommunes Handelsforeninger og Fællesudvalget for de københavnske Fiskehandlerorganisationer, om, at den Fiskerne, Brødrene Sørensen meddelte Tilladelse til uden for Hellerup Lystbaadehavns Sommersæson at forhandle Fisk fra Baad i Havnen maa blive frataget dem.

Det er i en Aarrække fra Kommunalbestyrelsens Side — senest gennem enstemmig Vedtagelse af det tekniske Udvalg — tilladt Fisker J. P. Sørensen at forhandle Fisk fra Baad i Hellerup Havn.

Klagerne anfører, at denne Handel ikke indskrænker sig til, hvad formentlig var Forudsætningen, at omfatte billig Fisk, der fanges i Sundet, men at Brødrene Sørensen bl. a. sælger Luksusfisk og ligesom andre Fiskehandlere køber deres Varer ved Gammel Strand i København.

Det er for saa vidt rigtigt, hvad Fiskehandlerne skriver, at det oprindelig, da vi gav Fiskerne Sørensen Tilladelse til at forhandle Fisk i Hellerup Lystbaadehavn, var Meningen, at de kun maatte sælge almindelig Fisk, fanget af dem selv.

Indenfor teknisk Udvalg er derfor et Flertal, bestaaende af Engelstoft-Schmidt, Kr. Larsen, Volmar Jensen og mig, enedes om at ville indstille til Kommunalbestyrelsen, at det tilkendegives Brødrene Sørensen, at den dem meddelte Tilladelse efter Kommunens Mening kun gaar ud paa i Havnen at sælge almindelig Fisk, fanget af dem selv, i Nødsfald suppleret med Fisk fra Skovshoved Havn.

Denne sidste Indrømmelse er man nødt til at gøre dem, fordi Forholdene til Tider kan være saaledes, at Fiskerne ikke selv kan fange Fisk eller købe dem i deres egen Havn, og vil de derfor handle saadanne Dage, maa de have Lov til at sælge Fisk andet Sted fra.

Et Mindretal (Houborg og M. E. Jensen) har forbeholdt sig sin Stilling.

M. E. Jensen: Jeg skal kort og godt anbefale, at man ændrer Udvalgets Indstilling saaledes, at sidste Linie gaar ud, hvorefter der kommer til at staa: at det „tilkendegives Brødrene Sørensen, at den dem meddelte Tilladelse efter Kommunens Mening kun gaar ud paa i Havnen at sælge almindelig Fisk". — Resten udgaar, idet jeg ved Ordene „almindelig Fisk" ikke forstaar Laks, Hummer eller anden Luksusfisk.

Der er iøvrigt ikke Anledning til at opholde sig meget ved

denne lille „Valgfisk", men, een Ting er sikker nok, at det Fiskesalg der er foregaaet, og som fra Begyndelsen fandt Sted, som den Slags Ting altid gør, under levende Protest fra enkelte Sider, fra Detailhandlernes og Fiskehandlernes Side, altsaa fra deres Side, der sidder med Butikker, har været af en saadan Art, at det forbrugende Publikum har været tilfreds dermed. Jeg tror, at denne Handel har haft en gavnlig Indflydelse paa Priserne. Alle har været glade for at kunne købe deres Fisk direkte i Havnen, og naar vi nu regulerer Salget derhen under Hensyn til dem, der maa holde Butik, at der ikke fra Havnen maa forhandles Luksusfisk, forekommer det mig rigtigt fremdeles at opretholde dette Fiskesalg i Hellerup Lystbaadehavn.

Grønbech: I al Almindelighed er jeg en Tilhænger af, at man skal værne de handlende i en Kommune. Der bliver fra Sundhedsstyrelsens og fra Publikums Side stillet store Krav til Forretningslokaler og den Slags Ting, og man bør derfor ikke fra nogen Side paaføre dem en Slags Smudskonkurrence. Men i dette Tilfælde, hvor det gælder Fiskehandel, synes jeg, Forholdet bliver et noget andet. Fiskehandel er nemlig fuldstændig fri Næring; enhver Mand eller Kvinde kan gaa eller køre rundt paa alle Kommunens Veje og sælge Fisk fra Vogn eller Kurv, og derfor kan vi ikke forbyde en Fisker at sælge Fisk fra sin Baad.

Jeg er ikke helt tilfreds med den Ændring, M. E. Jensen foreslog af Flertallets Indstilling, men jeg kunde tænke mig en anden Ændring, saa man strøg Ordet „Skovshoved Havn" og i Stedet for satte „anden Havn", saaledes at der altsaa kom til at staa: „...i Nødsfald suppleret med Fisk fra anden Havn".

Det er ganske givet, at Brødrene Sørensen næppe selv kan fange al den Fisk, som Publikum ønsker, og at de derfor maa købe Fisk i Skovshoved Havn af de andre Fiskere, men det er ikke givet, at de til enhver Tid kan faa den Fisk, de skal bruge, i Skovshoved Havn, og det vilde derfor være uretfærdigt saavel mod de paagældende Fiskere selv som mod det købende Publikum, om man ikke gav dem Lov til ligesom enhver anden kørende eller gaaende Fiskehandler at købe Fisk ved Gl. Strand.

Engelstoft-Schmidt: Jeg kan ikke følge Grønbech saa langt, han foreslog, og langt mindre M. E. Jensen, saa man skulde give Fiskerne Sørensen fuldstændig fri Ret til at forhandle Fisk fra Baad i Havn. Jeg gik i sin Tid med til, at Fisker Sørensen maatte sælge Fisk, som han selv fangede, og Motiveringen for mit Vedkommende til, at han maatte sælge fra Hellerup Lystbaadehavn, der jo slet ikke er beregnet paa at være en

Næringshavn, var den, at der kunde sælges billig Fisk, som Fiskeren selv fangede paa Søen og sejlede ind med i Havnen. Nu at udvide denne Tilladelse til at Fisker Sørensen maa drive almindelig Fiskehandel, vilde være at gaa langt udenfor Grænsen. Forholdet er jo det, at det kun er en ganske begrænset Del af Befolkningen, som har Adgang til at købe Fisk i Havnen; vi maa fremdeles have Fiskehandlere inde i Landet, vi kan ikke forlange, at Folk fra Gjentofte, Vangede eller Ordrup skal tage til Hellerup for at købe Fisk. Der er ikke Tvivl om, at vi ved denne Ordning paafører de handlende en usund Konkurrence, idet deres Priser vil blive bedømt efter den Pris, der betales for Fisken i Havnen, altsaa særlig billig Fisk, medens Fiskehandlerne inde i Landet maa holde en Pris, der er baseret paa, at de skal holde dyre Lokaler og ofte maa lide Tab ved, at Fisken opbevares i Ferskvandsbeholdere.

Jeg anbefaler derfor, at vi vender tilbage til det, vi i sin Tid har givet Fisker Sørensen Tilladelse til: at sælge sin Fangst fra egen Baad i Lystbaadehavnen; derved gaar vi ham ikke for nær, han kan da udnytte alle de tilstedeværende Forhold; han opnaar en bedre Pris for sin Fisk ved at ligge i Havnen fremfor at skulle sælge til Mellemhandlere eller sejle til København dermed. Paa samme Maade opnaar Publikum, eller i hvert Fald en vis Del af Borgerne, at de kan faa Slethvarre og anden billig Fisk direkte fra Søen til en billig Pris.

Formanden (Parkov): Jeg er ganske enig i de Betragtninger, der er fremført; man skal tage skyldigt Hensyn til de næringsdrivende, idet jeg er paa det rene med, at de sidder for Udgifter, som man maa tage Hensyn til, naar man vil give Tilladelse til, som i dette Tilfælde, at der sælges Fisk fra Baad.

Men der er et andet Hensyn at tage ved Løsningen af dette Spørgsmaal, og det er Hensynet til alle Forbrugerne. Det er givet, at det er i Forbrugernes Interesse, at der ogsaa er et Fiskeudsalg i selve Havnen — under Forudsætning af, selvfølgelig, at det holdes indenfor rimelige Grænser. Saavidt jeg har kunnet skønne, har der været en ret almindelig Tilfredshed blandt Konsumenterne med det Forhold, som efterhaanden har udviklet sig, efter at vi har givet denne Tilladelse til Fisker Sørensen, og jeg tror, at hvis man indskrænker sig til det, der blev foreslaaet af Grønbech, saa man siger, at i Nødsfald maa Fisker Sørensen forsyne sig med Fisk fra anden Havn, vil der ske en saadan Regulering, at den Konkurrence, der kan være Tale om at paa-

føre den almindelige Fiskehandel, vil være uden nævneværdig Betydning.

Derimod kan jeg ikke gaa saa vidt som M. E. Jensen stillede Forslag om, saa Fisker Sørensen simpelt hen skulde have Lov til at sælge almindelig Fisk og supplere sin Beholdning hvor som helst; det maa efter mit Skøn kun være i Nødsfald, at han maa gaa til andre Havne for at supplere den Fisk, han kommer med fra Skovshoved Havn.

Følger vi derimod Grønbechs Forslag, tror jeg, at det vil blive særlig paaskønnet af Forbrugerne, og jeg tror ikke, det vil være af nævneværdig Betydning for Fiskehandlerne, saa meget mere som det er fuldkommen rigtigt, som det ogsaa er oplyst, at Manden kan køre paa Gader og Veje og sælge Fisk fra Vogn. Konkurrence er Fiskehandlerne — desværre for dem — altid udsat for, det kan vi ikke forhindre, men vi kan fastsætte saadanne Regler for det Fiskesalg, her er Tale om, at Konkurrencen ikke bliver særlig følelig for dem, og det mener jeg, vi opnaar ved denne Ordning.

Houborg: Der er ikke Tvivl om, at Forbrugerne her i Kommunen er glade for Sørensens Fiskeudsalg; det viser sig da ogsaa, at Priserne paa Fisk er faldet, og det er nemt for Borgerne at købe deres Fisk i Havnen. Efter den Tilladelse, han har faaet af Kommunen, er han ikke belavet paa at sælge Luksusfisk, og naar han derfor en enkelt Gang er anmodet om at skaffe saadan Fisk, har han bestilt den hos de handlende i Hellerup, købt den i Fiskebutikkerne der — det er altsaa det, de handlende nu reagerer imod.

Jeg synes, man skulde tage lidt varsomt paa denne Historie; man har indtil nu altid været glad for dette Fiskesalg i Havnen, men nu, lige op imod Valget, forstaar jeg jo nok, at visse Stemninger gør sig gældende; jeg tillægger dog ikke dette stor Betydning, jeg tror ikke, man vil opnaa nogen Fordel ved at bremse Fisker Sørensen. Lad os vedtage Indstillingen i den Skikkelse, min ærede Partifælle (M. E. Jensen) har foreslaaet.

Formanden: Hvis vi kan, synes jeg, vi skulde holde Valgbetragtningerne udenfor Diskussionen; jeg tror, vi alle handler ganske uanset hvorvidt vi venter os Tilslutning eller Frafald blandt Vælgerne med Hensyn til saavel dette som andre Spørgsmaal, der kommer til at ligge for . . . .

Naar Houborg siger, at det er givet, at det kun er i ganske enkelte Tilfælde, at Fisker Sørensen har solgt Luksusfisk, maa jeg dertil sige, at jeg kan ikke udtale mig om, hvorvidt dette er

konstateret, men det er formentlig rigtigt — stort længere kan vi heller ikke komme. Jeg har Indtryk af, at der har været Tilfælde, hvor Fisker Sørensen ogsaa i København har forsynet sig med Fisk og bragt den herud, fordi han ikke herude kunde faa den Vare, han skulde sælge. Det kommer vi bort fra ved den Begrænsning, her er foreslaaet, at det kun er i Nødsfald, at han maa forsyne sig andre Steder, medens Salg af Luksusfisk, herunder Hummer og lign. forbydes ham.

Blichfeld: Jeg vil gerne udtale min Mening om, hvorfor dette Spørgsmaal er kommet frem. Det ser alligevel noget mærkværdigt ud, naar man indrømmer, at Fisker Sørensen, hvem vi i sin Tid gav Tilladelse til at sælge Fisk, har opfyldt noget af en Mission ved at regulere Fiskeprisen i Hellerup og længere borte endnu, og saa nu de Fiskehandlere, som har følt sig noget brøstholdne derved, har beklaget sig over ham og vil have ham bort! Dette bestyrker netop min Tro paa, at Fisker Sørensen har sin Mission, og at vi derfor bør opretholde dette Udsalg i Havnen, og jeg tror, at denne Mening deles af alle, som kender til Forholdene.

Engelstoft-Schmidt gik stærkt i Breschen for de handlende og særlig handelskyndige med den Motivering, at der ingen Mening var i, at man paaførte de handlende en saadan Konkurrence, fordi disse ogsaa gerne skulde sælge den Fisk, de opbevarer i Beholderne, og som er flere Dage gammel. Nej, det er kun et Gode, at vi fra Kommunalbestyrelsens Side kan være Aarsag til, at Fisker Sørensen kan levere Forbrugerne frisk Fisk. Jeg har ikke saa meget tilovers for Fiskehandlerne, at jeg mener, vi bør give dem frit Marked med Hensyn til den Fisk, de opbevarer i deres Ferskvandsbeholdere.

Fisker Sørensen har efter min Opfattelse ikke misbrugt den Ret, han har faaet. Det kan ikke nytte, at vi i Aften vedtager den Indstilling, hvorved han henvises udelukkende til Søen eller til at supplere den Fangst, han kommer ind med, fra Skovshoved Havn. Jeg har søgt Oplysninger paa Stedet og ved, at det i Hovedsagen er rigtigt, at Fisker Sørensen ikke kan købe den Fisk, som Forbrugerne i Hellerup vil have, i Skovshoved Havn, og indenfor en rimelig Afstand er der ingen anden Havn, hvor han kan købe den Fisk, som Beboerne kræver. Der har været det Tilfælde, hvor en Mand fra København har stillet sig op i Havnen — Fiskehandel er som bekendt fri Næring — og udbudt større Rødspætter, medens Sørensen kun har kunnet sælge, hvad han selv har fanget, saa han er ogsaa underkastet fri Konkur-

rence, og de handlende herude kan ikke i den Grad føle sig forurettet, at de kan ønske den Konkurrence, han paafører dem, bragt ud af Verden.

Jeg tror, at Beboerne her i Kommunen kun vil være tjent med, at vi, som hidtil, giver Fisker Sørensen Adgang til at sælge Fisk paa en saadan Maade og netop den Slags Fisk, som Beboerne ønsker.

Det er rigtigt, som Houborg siger, at Luksusfisk har Sørensen kun solgt, fordi Folk udtrykkelig har ønsket det. Og Engelstoft-Schmidt ved nok, hvilket Hensyn man skylder Kunderne, hvad gør man ikke for at opfylde deres Ønsker? Fisker Sørensen har ogsaa gjort, hvad han kunde derfor, idet han hos de handlende i Hellerup har købt den Fisk, der var bestilt hos ham, men som han ikke kunde skaffe paa anden Maade, og hos de handlende betalte han Fisken med den Pris, de forlangte. Der er derfor ingen Anledning til at bremse ham — han har sin Mission herude.

Engelstoft-Schmidt: Jeg kan ikke indrømme, at Fisker Sørensen har reguleret Priserne herude; det er han ikke Mand for. Det er ikke muligt for en enkelt Fisker i Hellerup Havn at fastsætte Fiskepriserne i Kommunen. Fiskehandlernes Priser er, som jeg nævnte før, baseret paa de store Omkostninger, der er forbundet med at holde Butik; disse Omkostninger maa paaføres Fisken ligesom det Tab, de handlende lider ved, at en Del af deres Fisk hurtigt bliver 2den Klasses Vare, naar den skal opbevares i Butikker. Saadanne Tab kan Fiskehandlerne selvfølgelig ikke bære selv, de maa føres over paa Varen, de sælger, saa de kan faa Forretning ud af det og leve nogenlunde menneskeligt. Men det kan de ikke, naar vi giver en Fisker Tilladelse til at sælge Fisk — derunder Luksusfisk — fra Baad, medens han derfor kun betaler „Pladspenge" i Havnen, men hverken skal holde Butik eller Folk; det griber altfor direkte ind i de handlendes Næring.

Jeg ved godt, at Fiskehandel er fri Næring; enhver kan rende rundt i Kommunen og sælge Fisk, men det er ikke det samme som at have fast Stade i Havnen, hvorved han i Konkurrencen er bedre stillet end den Fiskehandler, der maa holde Butik og holde Varer til enhver Tid, baade Luksusfisk og almindelig Fisk, og maa rette sig efter Sundhedskommissionens Fordringer til Indretning af ordentlige Lokaler o. s. v.

At Blichfeld ingen Interesse har for de handlende, er jeg klar

over, det har jeg vidst alle de Aar, jeg har siddet her, det behøver han ikke at fremhæve særligt i dette Tilfælde.

Det er foreslaaet, at vi skulde ændre Indstillingen, saa Sørensen „i Nødsfald" kunde købe Fisk andet Sted. Ja, hvis det kun var „i Nødsfald", saa man kunde sige, at han maatte blive borte fra Havnen, hvis han ikke havde Fisk at sælge, blev Forholdet et andet. Men det er ikke „Nødsfald", her er Tale om, det er regelmæssige, daglige Indkøb af Fisk ved Gl. Strand — det kan man ikke kalde „Nødsfald". Og Sørensen vil ikke søge sit Publikum alene paa den Fisk, han selv fanger eller kan købe i Skovshoved, hvad der vilde være det naturlige; nej, han vil have regelmæssig, daglig Tilførsel af Fisk og ogsaa Fisk af andre Størrelser, end han selv kan fange, og Fisk, han kan bruge som Reklame for sin Forretning. Det kan vi ikke tillade! Hvis der ikke var Fisk at faa i Sundet eller i Skovshoved Havn, havde han en Mission ved at skaffe Fisk herud, men det er der jo ikke Tale om. I alle de Aar, Fisker Sørensen har haft denne Tilladelse, med Undtagelse af det første Aar, har han foretaget daglige Indkøb i København og faaet Varen herud dels pr. Baad, dels pr. Vogn, det synes jeg ikke godt man kan tolerere, thi derved konkurrerer han paa ulige Fod med de handlende herude og de handlende paa ulige Fod med ham. De handlende bliver paa denne Maade udsat for, at Folk ser ned paa Handelsstanden og siger, at de handlende trækker dem op; de har Udgifter, som Fisker Sørensen ikke har, og derfor kan jeg ikke gaa med til den Form for Tilladelsen, her er foreslaaet.

M. E. Jensen: Jeg synes ikke, at denne lille Spøg bør give Anledning til en stor Debat om Erhvervsforholdene og meget andet; der er i Virkeligheden ikke Anledning til at forlænge denne Diskussion i Øjeblikket, selv om Tilhørerne i Kommunalbestyrelsen naturligvis vil paahøre Formandens Udtalelser med et stort Smil, naar Formanden siger, at der ikke er Tale om nogen Valghistorie i dette Tilfælde. Det er der selvfølgelig ikke! Men Tilhørerne tillod sig dog at smile rundt omkring, og jeg tror, at der ogsaa, naar Folk rundt om i Kommunen læser dette, vil gaa et stort Smil hen over deres Ansigter over denne lille Fiskeret som en let Indledning til den svære Menu, der skal serveres, naar vi gaar herfra.

Den Ændring, Grønbech har foreslaaet, og som den højtærede Formand kunde tiltræde, hvorefter Fisker Sørensen kun „i Nødsfald" maa købe Fisk andet Sted, kan jeg tiltræde i anden Omgang, det er dog bedre end ingen Ting, men jeg synes i og

for sig, det er en underlig Bestemmelse, for det er givet, at Sørensen først og fremmest sælger den Fisk, han selv har fanget, og han gaar ikke til andre Havne, hvis han selv har Fisk nok. Hvis han ikke selv har nok af almindelig Fisk, hvis han for Eks. kun kan fange Sild, og Folk vil have Torsk, ved jeg ikke, hvorledes vi skulde kunne forbyde ham i et saadant Nødstilfælde at købe Torsk et eller andet Sted, hvor han kunde faa det. Jeg tror nu heller ikke, man skal tillægge dette saa voldsom megen Betydning, for Meningen er den, at man nok vil give ham Lov til at sælge almindelig Fisk, og at den Omstændighed, at han for Eks. paa Grund af daarligt Vejr ikke kan faa fat i Fisken, maa være tilstrækkeligt „Nødsfald" for ham til at henvende sig om den fornødne Fisk i anden Havn.

Jeg vil dog fastholde mit Ændringsforslag, men i 2den Omgang vil jeg stemme for den af Grønbech foreslaaede Affattelse af Indstillingen.

Engelstoft-Schmidt: Fisker Sørensen kan ikke altid sælge sin Fisk direkte til Borgerne, han sælger den derfor til Forhandlerne og køber saa anden, større Fisk i København. Det er ren Forretning for ham! Han er i Færd med at udvide sin Handel til en regulær Forretning paa samme Maade som de handlendes, men saa maa han ogsaa holde samme Vilkaar som Fiskehandlerne paa Gaden, altsaa holde Butik, og hvad dertil hører.

Fru Lehmberg: Da Kommunalbestyrelsen i sin Tid gav Fisker Sørensen Tilladelse til at forhandle Fisk fra Hellerup Lystbaadehavn, var det slet ikke for at skaffe Fisker Sørensen en Næring, men udelukkende af Hensyn til Kommunens Beboere, for at skaffe dem god, frisk Fisk til en billig Pris. Det var Formaalet, og denne Opgave tror jeg, Fisker Sørensen har løst til fuld Tilfredshed for Kommunens Borgere.

Nu siges det, at Fisker Sørensen skaffer Fiskehandlerne i Hellerup Konkurrence, og det er vel nok sandt, men Fiskehandlerne i Hellerup har andre Konkurrenter end ham. De har for Eks. en meget stor Konkurrent i det Fiskeudsalg, der er etableret i Tuborg Havn, og der er ikke Tale om, at Fiskeren kun maa sælge Fisk, fanget af ham selv i Sundet; yderligere er der, saavidt jeg ved, 4 Fiskehandlere i Hellerup.

Engelstoft-Schmidt mener, at Fisker Sørensen konkurrerer med de andre Fiskehandlere her i Kommunen; det skal jeg lade staa hen, men ét er givet, at det Hensyn, vi skylder Beboerne ved at skaffe dem god og billig Fisk, langt opvejer

det Hensyn, der maa tages til de faa Fiskehandlere, hvem der maaske paa denne Maade paaføres en Konkurrence. Og vi maa ikke glemme, at Fisker Sørensen hvad Dag han vil, kan forhandle sin Fisk fra Vogn ligesom enhver anden. Vilde det være mindre Konkurrence, man derved paaførte Fiskehandlerne i Hellerup? Hvis Sørensen daglig kørte rundt med sin Vogn i Hellerup og solgte Fisk direkte til Forbrugerne, tror jeg næsten, at den Konkurrence blev større, og det kunde vi jo aldeles ikke forbyde ham.

At Fisker Sørensen undertiden køber Fisk, er rigtigt: det gør han, naar han skal skaffe større Fisk, for Eks. Rødspætter, end dem han selv kan fange i Sundet; ligefrem Luksusfisk tror jeg ikke, der er Tale om, og den Konkurrence, den nu dragnes saa stærkt frem, tror jeg i det hele taget ikke har ret meget paa sig. Jeg vil anbefale, at Fisker Sørensen ogsaa fremtidig faar Lov til at sælge sine Fisk som hidtil fra Hellerup Lystbaadehavn.

Christensen: Hvis Flertallet fastholder sin Indstilling, fordriver det Fisker Sørensen fra Hellerup Baadehavn. Hvis han nemlig skal nøjes med at sælge den Fisk, han selv fanger eller kan købe i Skovshoved Havn, kan han simpelt hen ikke drive sin Forretning. Hvis man vil have ham ud af Havnen, er Indstillingen rigtig nok, men er det Tanken at lade ham blive, maa Flertallets Indstilling ændres. Fisker Sørensen har ingen Interesse af at faa den Tilladelse, man fra Flertallets Side nu vil give ham.

Formanden: Det sidste er rigtigt; efter hvad der er oplyst for mig, kan Sørensen ikke fortsætte sin Forretning, med mindre han faar Tilladelsen i den Udstrækning, der nu er Tale om.

Christensen sigter i sin Udtalelse formentlig til teknisk Udvalgs Flertal; vi ved ikke, hvorledes Flertallet indenfor Kommunalbestyrelsen vil stemme. Der synes at være Mulighed for Flertal for det af Grønbech stillede Ændringsforslag, og det er ogsaa muligt, at nogle af teknisk Udvalgs Medlemmer paa Grund af de fremsatte Anskuelser har skiftet Opfattelse.

Vodmanden: Jeg vil støtte det af Grønbech stillede Forslag.

Lauritz Pedersen: Oprindelig var det Meningen at ville hjælpe paa Fiskehandlen i Hellerup ved at skaffe Folk, som ikke stillede for store Fordringer til Fisk, som ikke ønskede Luksusfisk, Adgang til billigere Fisk, end de kunde faa i Bu-

tikkerne, og samtidig vilde man hjælpe en indensogns Fisker til at blive af med sin Fangst; det er disse to Formaal, vi stadig har søgt at opnaa.

Jeg har ikke noget imod at stemme for det Forslag, som Grønbech har stillet; jeg forstaar det dog lidt anderledes, end Grønbech formulerede det. Grønbech sagde, at man blot skulde erstatte Ordene „Skovshoved Havn" i Flertallets Indstilling med Ordene „anden Havn"; hvis Grønbech er villig til at ændre denne Sætning saaledes, at der kommer til at staa: „...at den dem meddelte Tilladelse efter Kommunalbestyrelsens Mening kun gaar ud paa i Havnen at sælge almindelig Fisk, fanget af dem selv, eventuelt suppleret med Fisk fra Skovshoved Havn, i Nødsfald andetsteds fra", kan jeg tiltræde en saadan Affattelse af Indstillingen.

Det forekommer mig, at vi bør fremhæve, at hvis Fisker Sørensen ikke selv kan fange al den Fisk, han kan sælge, skal han først og fremmest supplere sin Beholdning med Fisk fra Fiskere her i Kommunen. Det var ogsaa et af de Hensyn, der var medvirkende til, at vi oprindelig gav denne Tilladelse til at sælge Fisk: at Fiskerne her i Kommunen skulde have Lejlighed til at sælge deres Varer til Kommunens Beboere direkte.

Formanden: Jeg tror, at Resultatet bliver det samme, for selvfølgelig vil Fisker Sørensen købe saa megen Fisk, han overhovedet kan faa, i Skovshoved Havn; og kan han faa tilstrækkeligt der, sejler han ikke til København. Jeg forstod Grønbechs Forslag saaledes, at der skulde staa „Fisk, fanget af ham selv, i Nødsfald suppleret med Fisk fra anden Havn." I Realiteten bliver Forholdet det samme.

Blichfeld: Jeg skal ganske kort svare Engelstoft-Schmidt uden iøvrigt at forlænge Diskussionen, men inden jeg gør det, vil jeg blot sige, at Ordene „i Nødsfald" selvfølgelig maa forstaas saaledes, at Fisker Sørensen ikke ved Fangst i Sundet kan skaffe sine Kunder den Fisk, de ønsker; paa anden Maade bliver Indstillingen uforstaaelig; Fisker Sørensen kan nemlig ikke alene indenfor Sundet skaffe den Fisk, Folk vil have.

Engelstoft-Schmidt mener, at jeg ingen Interesse har for de handlende — det havde han mærket Gang paa Gang. Jeg maa sige, at Engelstoft-Schmidt har hver Gang taget fejl! Vel har jeg Interesse for de handlende, men jeg har ogsaa en vis Medlidenhed med dem, som handler hos de handlende. Engelstoft-Schmidt nærer en specifik Interesse for en vis Klasse Borgere, medens min Interesse gælder alle Borgerne, og saalænge vi sid-

der her som Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, mente jeg ogsaa, at vi bør værne alle Borgeres Interesse.

Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for det Forslag, som er det reneste i denne Sag, nemlig min Partifælle M. E. Jensens.

Grønbech: Jeg har ikke noget imod at ændre mit Forslag i Overensstemmelse med Lauritz Pedersens Udtalelser; i Realiteten bliver det det samme. Dermed er givet, at Fisker Sørensen først og fremmest skal søge den Fisk, han vil supplere sin Beholdning med, i Skovshoved Havn.

Andersen: Interessen for Fiskeriet er stor i Kommunalbestyrelsen; jeg ved ikke, om den er saa stor, at man bør overveje Sagen en Gang til og henvise den til fornyet Behandling i teknisk Udvalg, saa man muligvis kunde finde en Løsning, der kan tilfredsstille alle.

M. E. Jensen: Det maa man erkende, naar Andersen tager Ordet er Interessen for Fiskeriet stor! Iøvrigt maa jeg sige, at der er ikke nogen som helst Anledning til at udskyde denne Sag. (Afbrydelse)...

Andersen: Efter de faldne Udtalelser tager jeg mit Forslag om 2den Behandling tilbage.

Det af M. E. Jensen stillede Ændringsforslag til Udvalgsflertallets Indstilling, hvorefter Ordene „i Nødsfald suppleret med Fisk fra Skovshoved Havn" skulde udgaa, forkastedes med 8 Stemmer imod 5; 1 Medlem stemte ikke.

Det af Lauritz Pedersen stillede Underændringsforslag til Grønbechs Ændringsforslag — ifølge hvilket Ordene „Skovshoved Havn" i Flertallets Indstilling skulde ændres til „anden Havn" — saaledes, at Slutningen af Indstillingen skulde affattes, som følger: „...at den dem meddelte Tilladelse efter Kommunalbestyrelsens Mening kun gaar ud paa i Havnen at sælge almindelig Fisk, fanget af dem selv, eventuelt suppleret med Fisk fra Skovshoved Havn, i Nødsfald andetsteds fra", vedtoges derpaa med 13 Stemmer mod 1.

Den oprindelige Flertalsindstilling ansaas derefter som bortfaldet.

3. **Andragende fra V. V. Jacobsen, Ordrup, om Tilladelse til at opstille en Iskagebod paa Charlottenlund Strandareal.** (T. F. 399—1925).

Toldberg: Der foreligger et Andragende af 26. Januar

1925 fra V. V. Jacobsen, Ordrup, om Tilladelse til at opstille en Iskagebod paa Charlottenlund Strandareal, Fluepapiret.

Som Motivering anfører han, at han har bragt i Erfaring, at der skal opføres en Nødtørftsanstalt paa Arealet, og at han gerne vil have Opsyn med denne samtidig med at drive Iskageboden.

Imidlertid er der jo slet ikke Tale om at indrette nogen Nødtørftsanstalt det paagældende Sted, da der findes en saadan lige foran i Charlottenlund Skov, og vi synes, at en Iskagebod vilde virke meget generende paa Fluepapiret. Desuden er der rig Lejlighed for Folk til at forsyne sig med Iskager og lign. paa selve Strandvejen, hvorfor der ikke er Anledning til at imødekomme dette Andragende.

Paa Anlægsudvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at man afslaar det foreliggende Andragende.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

4. **Andragende fra A/S Havnens Motorfærge om Tilladelse til at etablere en Anløbsbro ved Charlottenlund Strandareal.** (T. F. 160—1925).

Toldberg: Der foreligger et Andragende af 12. Januar 1925 fra A/S Havnens Motorfærge om Tilladelse til at etablere en Anløbsbro ved Charlottenlund Strandareal.

Rent trafikmæssigt set spiller disse smaa Baade ingen Rolle, de rummer kun faa og kan ikke sejle med Paalandsvind, ligesom Farten undertiden, naar der for Eks. er Skydning fra Fortet, er ganske indstillet, men jeg indrømmer, at i og for sig er en Tur med Motorfærge langs Kysten meget tiltalende.

Teknisk Udvalgs Medlemmer, der først har haft Andragendet til Erklæring, har givet det sin Tilslutning; de har intet at erindre imod, at der opføres en saadan Bro, saafremt Placeringen sker efter nærmere Anvisning af Kommunen.

Indenfor Anlægsudvalget har vi derimod delt os i et Flertal og et Mindretal; fra Flertallets Side er vi betænkelige ved at imødekomme dette Andragende, idet „Fluepapiret" jo kun er en smal Strimmel Jord og tillige et af de faa Steder i Kommunen, hvor der er Adgang til rigtig, fri Strand. I det Øjeblik, der bliver anlagt en Bro udfor Vejen, vil det tage den frie Udsigt over Søen, man har nu; dertil kommer, at Stranden er ret flad paa dette Sted, saa Broen skulde være godt lang.

Paa et Flertals Vegne indenfor Anlægsudvalget skal jeg der-

for Indstille, at Andragendet ikke anbefales, medens et Mindretal (Blichfeld) har forbeholdt sig sin Stilling.

En anden Sag var det, hvis man kunde lægge Anløbsbroen helt henne i den sydlige Grænse af Strandarealet; der vilde den ikke gøre saa megen Fortræd. Lige udfor Vejen vil den som sagt virke skæmmende og hindre den frie Udsigt.

Blichfeld: Jeg har efter Udvalgsmødet besigtiget Stedet, og jeg maa give den ærede Udvalgsformand (Toldberg) Ret i, at en Bro midt for vil virke skæmmende, idet den bl. a. paa Grund af den lave Vandstand jo skal føres temmelig langt ud; jeg kan derfor i Aften slutte mig til Flertallets Standpunkt.

Engelstoft-Schmidt: Maa jeg spørge det ærede Flertal af Udvalget, om der ikke er Mulighed for at finde en passende Løsning? Det vilde nemlig være ganske rart, om der paa dette Sted, som jo nu tænkes udvidet ret betydeligt, kunde blive nogen Trafik. Det er en meget smuk Sejltur langs Kysten fra København herud; jeg tror ikke, det alene er Københavnerne, som vil benytte sig af denne Rute, jeg tror ogsaa, at Borgerne herude fra i lige saa stor Udstrækning vil gøre denne Sejltur, om ikke just af Nyttehensyn, saa som Lystsejltur. Jeg har af og til sejlet Turen fra Skovshoved til København og tilbage igen; det er en henrivende Tur. Jeg kan ikke se rettere, end at vi ved „Fluepapiret" har en udmærket Beliggenhed for en Landgangsbro; det er jo kun i Sommermaanederne, der sejles. Hvorvidt Vandstanden tillader et saadant Anlæg eller ej, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg skulde dog tro, at der et eller andet Sted langs „Fluepapiret" maatte være saa dybt Vand, at disse mindre Baade kunde lægge til, de stikker vist kun 2½ Al.

Jeg vil henstille til Anlægsudvalget at finde en passende Løsning — ikke fordi jeg vil værne Københavnernes Interesser, men fordi jeg mener, at Befolkningen herude kunde have megen Interesse af, at et saadant Foretagende kom i Gang og bragte en Smule Liv herud, og Borgerne kunde foretage Udflugter med disse smaa Baade.

Toldberg: Jeg nævnede før, som mit personlige Standpunkt, at man maaske kunde lægge Landgangsbroen helt nede i den sydlige Grænse af Arealet; jeg tror i og for sig ikke, den vil gøre nogen Skade der.

Hvis der er Stemning derfor i Kommunalbestyrelsen, har Udvalget ikke noget imod at undersøge dette Forhold; jeg kender det ikke nærmere, men jeg kan ikke tænke mig, at der vil blive gjort Indsigelse derimod fra Militærets Side. Stranden er,

som jeg ogsaa bemærkede før, meget flak, saa Broen skal føres temmelig langt ud.

Formanden: Jeg tror ikke, det i Øjeblikket vil være nyttigt at foretage fornyede Undersøgelser. Hvis man lægger Anløbsbroen helt nede i den sydlige Del af „Fluepapiret", skal de, som kommer i Land der, vandre et ret langt Stykke gennem Sand for at komme op paa Strandvejen. Desuden tror jeg, det er Ministeriets Hensigt at anlægge en Badeanstalt i denne sydlige Ende af Arealet til Brug for Mandskabet fra Fortet. Det skulde, efter hvad jeg hørte forleden Dag, blive en ganske primitiv Badeanstalt, ikke andet end en Bro og en Flaade og — hvad skal man kalde det — et Plankeværk, saa de Mennesker, der opholder sig paa „Fluepapiret", ikke bliver generet af Udsigten til de badende. Hvis denne Plan realiseres — og det er ganske sikkert Tanken, saalænge der er Mandskab i Sommertiden — kommer vi ind paa de samme Betragtninger, som gør sig gældende, naar Talen er om at lægge en Bro i Nærheden af Charlottenlund Badeanstalt. Jeg mener derfor, det er det rigtigste at blive ved den Indstilling, der foreligger fra et Flertal af Anlægsudvalget, og som iøvrigt nu er tiltraadt af Blichfeld.

Blichfeld: Saafremt Broen kan lægges i den sydlige Ende af „Fluepapiret", vil jeg pege paa, at der jo er en Adgangsvej derfra direkte op til Strandvejen, forbi Pumpestationen; man behøver ikke at passere op igennem Sandet for at komme til Strandvejen.

Formanden: Der er ingen Vej det paagældende Sted.

Engelstoft-Schmidt: Det var en meget sørgelig Oplysning, den højtærede Formand gav os om, at der skal indrettes Badeanstalt for Militæret og opstilles Plankeværk m. v. i den sydlige Ende af „Fluepapiret". Jeg vil meget henstille til Anlægsudvalget, at det forskaaner os derfor. Et Plankeværk i den sydlige Ende af dette Strandareal vil ganske spærre for Udsigten til København. Det skal være et ret stort Plankeværk, der skal dække for en Række nøgne Mandfolk i Vandet paa en Flaade, hvis disse ikke skal genere de paa Stranden liggende Personer.

Formanden: Jeg tror ikke, det bliver noget stort eller langt Plankeværk, tværtimod. Som Forholdene efterhaanden har udviklet sig, er der ikke mange Soldater tilbage paa Fortet, og de faa som bader, vil være under militær Kommando og vil sikkert blive holdt paa et meget begrænset Terræn, de faar ikke Lov til at danse om, hvor de vil; der vil blive taget alt tilbørligt

Hensyn. Jeg tror ikke, denne lille Foranstaltning vil skæmme Omgivelserne.

Toldberg: Jeg maa sige, jeg blev heller ikke begejstret ved at høre den højtærede Formands Udtalelse; der er en Badeanstalt i Øjeblikket paa dette Sted. Jeg passerer med min Baad saa ofte der forbi og har set, at der i den sydlige Ende af Arealet er en udmærket Sandstrand, hvorfra Soldaterne bader; det er omtrent udfor den store Plads, som de ogsaa bruger til Sportsplads, der har de badet i mange Aar og generer ikke nogen som helst. Det er et udmærket Sted, og jeg kan derfor ikke tro, at der vil blive anlagt en ny Badeanstalt paa selve Pynten, hvor der saavidt mig bekendt er ikke saa lidt Tang.

Formanden: Der er ikke Tale om nogen „Badeanstalt". Ministeren har sagt, at han har set paa Forholdene paa Fortet, og at der var fremsat Ønske om, at Mandskabet kunde faa Adgang til at bade; Ministeren mente, man kunde ordne det paa den Maade, at der blev anlagt en Bro et Stykke ud i Vandet og rejst — det er naturligvis forkert at kalde det et Plankeværk, men en Skærm til at beskytte i og for sig ikke Soldaterne, men dem, som ligger paa Stranden, mod at blive generet af Udsigten til de badende. Vi behøver sikkert ikke at være ængstelige; alt vil blive ordnet paa den mest hensynsfulde Maade.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

5. **Ændring af Aabnings- og Lukketiderne for Øregaard Park.** (T. F. 616—1925).

Toldberg: Vi har modtaget en Skrivelse af 12. Januar 1925 fra Grosserer Thorkild Hansen, Hellerup, med Anmodning om, at Øregaard Park maa blive holdt længere aaben i Februar og Marts Maaneder end hidtil.

I sin Tid, da vi fastsatte Lukketiden, maatte Kommunen tage Hensyn til Opsynsmændene i Parken, som skulde foretage Lukningen. Nu, da vi har afskaffet Opsynsmændene i Parken, og Kustoden lukker de forskellige Laager, spiller det ikke længere nogen pekuniær Rolle, om der lukkes lidt senere, og paa Anlægsudvalgets Vegne skal jeg derfor indstille, at Parken fremtidig aabnes og lukkes paa følgende Tider:

December og Januar	Kl. 8 — Kl. 4½
November	- 7 — - 4½
Oktober og Februar	- 7 — - 5½
Marts	- 7 — - 6½

September	Kl. 7 — Kl. 7
April	- 7 — - 7½
Maj og August	- 7 — - 8½
Juni og Juli	- 7 — - 10

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Spørgsmaal om Anlæg af en folkekirkelig Fælleskirkegaard for Kommunen.** (E. 78—1924. 2den Beh.; 1ste Beh. skete i off. Møde den 28. Oktober 1924).

Nasted: Som Kommunalbestyrelsen vedtog i December Maaned f. A., sendte vi en Skrivelse til Menighedsraadene her i Kommunen for at indhente en Udtalelse fra dem angaaende Fælleskirkegaardens Beliggenhed, og der foreligger følgende Svarskrivelser fra dem:

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse.

Ved Skrivelse af 13. December f. A. til Menighedsraadene i Gjentofte Kommune har den ærede Kommunalbestyrelse, forinden den træffer endelig Afgørelse om, hvorvidt den kommende folkekirkelige Fælleskirkegaard skal lægges paa Smakkegaardens, Ørnegaardens eller Vintappergaardens Jorder, udbedt sig en Udtalelse herom fra Raadene.

I den Anledning har Menighedsraadene været samlet til Fællesmøde den 28. Januar d. A., hvor Sagen behandledes, og et Udvalg nedsattes til at forme en fælles Udtalelse. Efter at Udkastet til denne har været behandlet i Gjentofte Menighedsraad (som ikke var beslutningsdygtigt ved Fællesmødet) har dette for sit Vedkommende besluttet at svare den ærede Kommunalbestyrelse saaledes:

Gjentofte Menighedsraad paaskønner meget, at den gamle Kirkegaard nu omsider bliver udvidet ved Indlemmelse af en Del af Præstegaardshaven. Det er Raadets enstemmige Opfattelse, at man her er inde paa den eneste naturlige Vej til Udvikling af Kirkegaardsforholdene i selve Gjentofte, og man ønsker ved denne Lejlighed overfor Kommunalbestyrelsen at udtale, at denne Udvikling maa og bør føres videre, indtil al Jord, som er at faa omkring den gamle Kirke — man tænker her særlig paa Køsters Gartneri — er udnyttet til Kirkegaard.

Om Spørgsmaalet: Fælleskirkegaard, ønsker Menighedsraadet

af Hensyn til de andre Sogne ikke at udtale sig, men udtaler paa den givne Foranledning, at man — efter at det ovenfor stillede Krav om videre Udvidelse af Gjentofte Kirkegaard er opfyldt — godt kan tænke sig en Kirkegaard for Gjentofte nuværende Kirkesogn paa Vintappergaardens Mark.

Endelig skal man enstemmigt opfordre den ærede Kommunalbestyrelse til snarest muligt at træffe Bestemmelser for Kommunens tre gamle Kirkegaarde — og ganske særlig for den nyeste Afdeling af Gjentofte Kirkegaard (Præstegaardshaven) — sigtende til at hindre Forhaandskøb af Gravsteder der, saa at alle Kommunens Beboere faar lige Adgang til at erhverve Gravsted paa de gamle Kirkegaarde, saalænge disse er i Brug.

Gjentofte Præstegaard, den 14. Februar 1925.

Paa Menighedsraadets Vegne:

J. Schepelern,
Formand.

Til
Gjentofte Kommunalbestyrelse.

Ved Skrivelse af 13. December f. A. til Menighedsraadene i Gjentofte Kommune har den ærede Kommunalbestyrelse, forinden den træffer endelig Afgørelse om, hvorvidt den kommende folkekirkelige Fælleskirkegaard skal lægges paa Smakkegaardens, Ørnegaardens eller Vintappergaardens Jorder, udbedt sig en Udtalelse herom fra Raadene.

I den Anledning har Menighedsraadene været samlet til Fællesmøde den 28. Januar d. A., hvor Sagen behandledes, og et Udvalg nedsattes til at forme en fælles Udtalelse.

Udtalelsen, som har været forelagt alle 5 Menighedsraad til Forhandling og Beslutning, lyder saaledes:

„Ørnegaardsarealet har man ikke fra nogen Side ønsket anvendt.

Smakkegaardsarealet kunde man ønske anvendt, da det har en god Beliggenhed i den samlede Kommune og ejer Mulighed for at blive en brugelig og smuk Kirkegaard i landskabelig Henseende, selvfølgelig under Forudsætning af, at ikke den bedste Del af Arealet bliver anvendt til Randbebyggelse. Men under Hensyn til, at en Kirkegaard paa dette Sted vil lægge sig hindrende i Vejen for Bebyggelsesforholdene i denne centrale Del af Kommunen, og at Arealet vil blive altfor kostbart, kan man ikke anbefale, at dette Areal anvendes.

Vintappergaardens Areal synes i Øjeblikket at ligge afsides for den største Del af Kommunens Beboere; men den kommende Udvikling vil uden Tvivl forbedre Adgangen dertil, og da Beliggenheden i landskabelig Henseende er særdeles tilfredsstillende, maa man ubetinget anbefale, at Kirkegaarden anlægges paa dette Areal, idet man dog indtrængende skal henstille, at der ingen Randbebyggelse finder Sted overfor Vintappersøen, at der tages alle ønskelige Hensyn ved Bebyggelsen af Arealet Syd for Kirkegaarden, og at der forhandles med Lyngby—Taarbæk Kommune, for at ikke Bebyggelsen derfra ved Kirkegaardens Nordside skal komme til at gribe forstyrrende ind i den landskabelige Karakter.

Sluttelig skal Menighedsraadene udtale, at man bestemt forudsætter, at Kommunalbestyrelsen begrænser Opkøbet af Begravelsespladser paa de allerede eksisterende Kirkegaarde saaledes, at der bliver lige Adgang for alle til disse Kirkegaarde, saalænge de er i Brug."

Denne Udtalelse er enstemmig godkendt af Menighedsraadene for Hellerup-, Maglegaards-, Ordrup- og Skovshoved Sogne og fremtræder altsaa som disse Menighedsraads Svar til Kommunalbestyrelsen.

Derimod har Gjentofte Menighedsraad ikke kunnet slutte sig til Udtalelsen, men har fremsendt en særlig Udtalelse som Svar for sit Vedkommende, hvilken Skrivelse vedlægges.

Ordrup, Charlottenlund, 17. Februar 1925.

P. M.'s V.:

Ferd. Munck.

Sagen har jo været debatteret i længere Tid her i Salen, ligesom den har været stærkt refereret i Pressen og behandlet i Menighedsraadene og forskellige Foreninger herude. Jeg mener derfor, at vi fra Kommunalbestyrelsens Side godt maa være rede til nu at tage en Afgørelse af dette Spørgsmaal; i hvert Fald har et Flertal indenfor Kirkegaardsudvalget og teknisk Udvalg, nemlig Engelstoft-Schmidt, Kr. Larsen, Houborg og jeg, ment det rettest, at vi fremkom med en bestemt Indstilling, og denne gaar ud paa, at man til Anlæg af en Fælleskirkegaard vælger Vintappergaardens Areal, idet man udskyder Afgørelsen om eventuel Randbebyggelse til Udarbejdelsen af de endelige Planer.

Houborg har dog ønsket at anføre paa Dagsordenen, at Fristen for Behandlingen af de sidst foretagne Undersøgelser har været usædvanlig kort.

Naar en Del af Udvalgets Medlemmer (Lauritz Pedersen, Volmar Jensen og Grønbech) ikke har ment at kunne være med til at affatte nogen Indstilling, skyldes det, at de sidste Oplysninger i Sagen, Svar paa en Del Spørgsmaal, som er opstaaet under Diskussionen, er kommet dem saa sent i Hænde, at de ikke har kunnet sætte sig ind derj, til vi i Aften skulde holde Kommunalbestyrelsesmøde.

Disse nye Oplysninger er i mange Henseender klare og gode, men det forekommer mig dog, at de ikke paa nogen Maade forandrer det Helhedsbillede, vi har haft hidtil af hele Situationen, de uddyber dette Billede, men giver ikke noget andet Synspunkt paa Sagen. Der er derfor ikke Anledning for mig til at fremkomme med ret mange Bemærkninger i Aften; jeg kan i Hovedsagen henholde mig til mine Udtalelser ved tidligere Lejligheder og skal kun ganske kort komme ind paa nogle faa Spørgsmaal.

Først skal jeg da omtale, hvor langt hele denne Sag ligger tilbage; den gaar saa langt tilbage som til 1919. Den Gang fik vi forskellige Andragender fra Skovshoved angaaende Muligheden af at anlægge en Kirkegaard der, og vi var ganske klar over, at vi skulde sige Nej dertil, paa den anden Side var vi ogsaa indenfor Udvalget klar over, at vi vilde faa den Slags Anmodninger ogsaa fra andre Dele af Kommunen, hvis vi ikke tog hele Kirkegaardsspørgsmaalet op til en samlet Drøftelse. Derfor fremkom naturligt Tanken om Anlæget af en Centralkirkegaard.

Samtidig, i 1919, skete det, at vi fra forskellige Foreninger i Gjentofte, Grundejer- og Kommunalforeninger, modtog en Skrivelse om endelig at interessere os for Købet af Smakkegaarden, idet Entreprenør Person Klein havde udbudt den til Salg, og man vidste, at han ønskede at sælge til høj Bebyggelse eller Fabriksanlæg. I samme Skrivelse gjorde man ogsaa Kommunalbestyrelsen opmærksom paa, at disse Arealer muligvis kunde anvendes som Centralkirkegaard. Spørgsmaalet blev behandlet i Ejendoms- og Byggeudvalget. Nogle Betænkeligheder nærede man ved at købe disse store Arealer alene for at forhindre høj Bebyggelse, og derfor blev Spørgsmaalet ogsaa behandlet i Kirkegaardsudvalget, hvor vi sluttede os til Tanken om at erhverve dette Stykke Jord til Anlæg af en Centralkirkegaard, og vi gjorde det ogsaa ud fra den Betragtning, som den Gang blev gjort gældende af den daværende Udvalgsformand, at det, som Forholdene var i 1919, vilde være vanskeligt for Kommunen at erhverve saa stort et Areal, som der skulde til til en Kirkegaard, for en Pris der vilde svare til den,

vi skulde give for Smakkegaarden. Og Forholdene udviklede sig videre saaledes, at vilde man for Alvor tænke at anvende Smakkegaardens Jorder til Kirkegaard, maatte man kunne udvide Arealet, og derfor blev der indledet Forhandlinger om Køb af Grunde Nord for Smakkegaarden, de Grunde, som hørte til Bernstorff Avlsgaard, idet man tænkte sig Muligheden af, at ogsaa dette Areal kunde anvendes som Kirkegaard. Saaledes gik det til, at vi købte Smakkegaardens Jorder og nogle af Prins Valdemars Jorder, ialt ca. 22½ Tdr. Land. Prisen for Smakkegaarden var ca. 615,000 Kr., for Avlsgaardens Jorder ca. 775,000 Kr. Samtidig købte vi Meütegaarden, idet vi dog indenfor Udvalgene var klar over, at en meget stor Del deraf var uanvendelig til Kirkegaard, hvilket ogsaa blev udtalt her i Salen under Forhandlingerne.

Et andet Synspunkt, som jeg ved var i høj Grad ledende for Købet af disse Jorder, var dette, at man ønskede at beherske hele Udviklingen mod Nord, saa man der, hvor man netop har Udsigten til Jægersborg, kunde faa en Bebyggelse, man i enhver Henseende kunde være tjent med.

Jeg tror, at navnlig disse to Motiver var afgørende for Kommunalbestyrelsens Stilling til Spørgsmaalet om Erhvervelse af disse Grunde.

Man gik altsaa ud fra, at man vilde benytte Smakkegaarden til Kirkegaard — naar jeg siger „Smakkegaarden", mener jeg dermed alle de Arealer, der ligger deromkring, og som jeg nu har nævnt; der vilde da, hvis man udelukkede den Vej, som man havde tænkt at føre til den nye Del af Ermelundsvej fra Jægersborg, blive et meget stort Terræn, hvorpaa der kunde anlægges indtil ca. 25,000 Gravlodder. Ganske vist var Boniteten af denne Jord ikke den allerbedste, idet Jorden for en Dels Vedkommende — men det var vi klar over i Forvejen — maatte betegnes som uanvendelig og for en Dels Vedkommende som daarlig og kun for en Dels Vedkommende som god. Imidlertid vilde man alligevel have benyttet dette Areal til Kirkegaard, hvis man ikke havde faaet Haand- og Halsret, havde jeg nær sagt, over andre Jorder i en anden Del af Kommunen. Men samme Aar, nogle Maaneder efter, købte Kommunen andre Grunde, nemlig Ørnegaardens og Vintappergaardens Jorder, og det syntes derefter ganske naturligt, naar man endelig kom til Spørgsmaalet om Anlæg af en Fælleskirkegaard, at man da inddrog disse Arealer i Betragtningerne. Jeg for mit Vedkommende tog som Udgangspunkt foreløbig dette, at Kirkegaarden skulde lægges paa Smakkegaardens Jorder; det maatte være det naturlige Udgangs-

punkt, og det var først efterhaanden som vi indhentede forskellige Oplysninger og foretog Undersøgelser og under hele den Diskussion, der førtes om Sagen, at det blev klart for mig, at det Terræn, der var købt, var mindre velegnet til Kirkegaard, og at jeg derfor syntes, man burde lægge den paa Vintappergaardens Jorder.

Det er da ogsaa det, Udvalgenes Indstilling gaar ud paa i Aften. Naar vi har besluttet os for at vælge Vintappergaarden, er Hovedgrunden den, at disse Jorder er de bedste af dem, der er Tale om, at Arealet er lettest og billigst at forme som Kirkegaard, og at det har været det billigste i Indkøb, ligesom det staar i den billigste Sum nu, hvortil kommer, at Afvandings- og Dræningsforholdene er forholdsvis lette. Og endelig er der ogsaa det at tage i Betragtning, at Kirkegaarden her vil kunne rumme et tilstrækkelig stort Antal Grave, nemlig 27,500 med Randbebyggelse, og ca. 33,900 uden Randbebyggelse. Smakkegaardens Jorder giver Plads til ca. 17,200 Gravlodder med Randbebyggelse, og ca. 24,000 uden Randbebyggelse. Paa Ørnegaardens Jorder vil kunne anlægges ca. 18,800 Grave med den projekterede Hovedvej, og hvis Kirkegaardsarealet udvides til Ørnegaardsvej, kan der anlægges ca. 28,500 Gravlodder.

Af de Grunde, jeg her har nævnet, og som jeg iøvrigt ikke skal komme nærmere ind paa — de har været nævnt saa ofte, skal jeg paa Flertallets Vegne indenfor de nævnte Udvalg anbefale, at vi anvender Vintappergaardens Jorder til Anlæget af en Centralkirkegaard for Kommunen.

M. E. Jensen: Jeg kunde desværre ikke være til Stede i sidste Udvalgsmøde, hvor denne Indstilling blev affattet, og hvor man skulde behandle alle de mange Oplysninger, vi havde faaet tilstillet Dagen i Forvejen, derfor tager jeg Ordet allerede nu.

Naar man har været to Maaneder om at besvare de forskellige Spørgsmaal, der har været stillet, havde det været naturligt, forekommer det mig, om man havde udsat Udvalgsmødet i Stedet for som nu at afholde det Aftenen efter, at vi havde faaet de forskellige Oplysninger tilstillet; ingen har haft Tid til at sætte sig ind deri end sige gennemarbejde dem, og jeg ved, at Udvalgsmedlemmerne har beklaget sig over, at der ikke blev levnet dem Tid dertil. Har det varet saalænge, kunde det saamænd godt have varet Dyrehavstiden med, men Udvalgets Flertal har altsaa ment det formaalstjenligt at føre Sagen frem nu.

Som Sagen foreligger nu, havde jeg egentlig saa smaat ventet, at den ærede Formand for Kirkegaardsudvalget (Næsted) —

men jeg indrømmer, at det var en sær Forventning, specielt af mig, thi jeg er ikke vant til, at man takker mig — havde rettet en Tak til mig, fordi jeg først har forlangt og faaet gennemført, at Menighedsraadene kom til at udtale sig; det skete, erindrer jeg, meget imod Næsteds Ønske. Men da der nu er kommet disse Svar fra Menighedsraadene, synes jeg, at man skulde være glad for den stakkels Prügelknabe og have givet ham en Tak med paa Vejen.

Det forekommer mig nemlig, at den ærede Udvalgsformand (Næsted) maa være særlig glad — og det er han formentlig ogsaa — for, at vi fik spurgt Menighedsraadene, idet disse nu har givet et Svar, som Udvalgsformanden mener at kunne støtte sig til, og som han da ogsaa i høj Grad støtter sig til.

Efter at Menighedsraadene har givet det Svar, de har — et Svar, jeg ikke kan være enig med dem i, og jeg skal om lidt begrunde hvorfor — kan jeg ikke se rettere, end at Sagen ligger saaledes, som jeg hele Tiden har opfattet den og stadig fastholder, at Smakkegaardens Areal er det bedst egnede, og at man i Virkeligheden gerne vilde stille Forslag om at anvende det som Kirkegaard; det erkendes baade af Menighedsraadene, af Flertallet her i Salen og af de fleste iøvrigt, som har drøftet denne Sag. Ikke desto mindre synes alle nu at ville forlade Smakkegaarden, og naar alle vil det, er der ikke nogen Anledning for mig til at opretholde et Forslag, som ikke kan vente nogen som helst Tilslutning i Øjeblikket — senere tror jeg jo nok, den vil komme. Men derfra at gaa over til at stemme for Flertallets Indstilling om, at Kirkegaarden skal være paa Vintappergaardens Jorder, er mig ganske umuligt, fordi jeg vedblivende mener, at det vilde være højst uheldigt.

Af Menighedsraadenes Skrivelser — der foreligger to, een specielt fra Gjentofte Menighedsraad, een fra de andre Menighedsraad i Kommunen — fremgaar det, at man kunde ønske Smakkegaardens Jorder anvendt, da „de har en god Beliggenhed i den samlede Kommune og ejer Mulighed for at blive en brugelig og smuk Kirkegaard i landskabelig Henseende..." Denne Udtalelse viser, at Menighedsraadene gerne vilde have Kirkegaarden lagt paa Smakkegaardens Jorder, men de gaar bort derfra under to Hensyn. For det første under Hensyn til, at „en Kirkegaard paa dette Sted vil lægge sig hindrende i Vejen for Bebyggelsesforholdene i denne centrale Del af Kommunen..." og for det andet under Hensyn til „at Arealet vil blive altfor kostbart". Efter at Menighedsraadene altsaa har behandlet Sagen kirke-

gaardsmæssigt og erkendt, at Smakkegaardens Jorder vilde være bedst egnede, kommer de ind paa andre Hensyn, som de mener at burde tage, men hvis der ikke var disse andre Hensyn at tage, vilde de absolut foretrække, at Kirkegaarden lægges paa Smakkegaardens Jorder, og deri er de enige i det Syn, jeg har paa denne Sag, og som den ærede Udvalgsformand (Næsted) og Flertallet her i Salen tidligere har haft, idet Næsted ved en tidligere Lejlighed har udtalt, at intet Menneske kunde finde paa at lægge Kirkegaarden paa Vintappergaardens Jorder, saalænge man havde andre Arealer i Kommunen at raade over.

Jeg kan ikke skjule, at det forekommer mig at være noget ejendommelige Grunde, Menighedsraadene har valgt til at gaa bort fra deres Standpunkt: Hensynet til den centrale Bebyggelse og Anlægets Kostbarhed det paagældende Sted. Og jeg vil ikke skjule det saa meget mindre, som jeg er af den Opfattelse, at disse to Motiver ikke er gode, fordi de i Virkeligheden ikke holder Stik, navnlig ikke det, om den centrale Bebyggelse, thi det er et rent kommunalt Stridsspørgsmaal, som Menighedsraadene ikke skulde blande sig i.

Det er muligt, at Menighedsraadene er fuldstændig underrettede; jeg har set, at Gartner Brandt og Udvalgsformanden har holdt Foredrag og informeret dem om hele Sagen og muligvis ogsaa informeret dem fuldt ud om Mindretallets Synspunkter.

Naar alle — undtagen jeg — nu vil gaa bort fra Tanken om at anvende Smakkegaarden, er det altsaa for det første, fordi man mener, det bliver for dyrt at anvende dette Areal, for det andet fordi man mener, det ikke er godt egnet, og for det trejde fordi man vil reservere Arealet til Bebyggelse. Hvis man dernæst spørger, af hvilken Grund man da vil vælge Vintappergaardens Jorder, kan man i Virkeligheden ikke anføre andet, end at de er billigere.

Med Hensyn til den førstnævnte Grund, at Smakkegaardens Jorder bliver for dyre at anvende, vil jeg sige, at de er ikke blevet dyrere og vil aldrig blive dyrere, end man nøjagtig vidste, da man købte Arealet. Man købte det til en meget høj Pris, en Pris, som man vidste var for høj, men med den udtrykkelige Begrundelse, at det ikke skulde anvendes til Bebyggelse, men udelukkende til Kirkegaard. Efter at man havde købt det, kom man til det Resultat, at det ikke var tilstrækkelig stort; man sagde: Dette her gaar ikke, vi maa have mere Jord, og saa spurgte man den daværende Ejer af Meütegaarden og Ejeren af Avlsgaarden, om de vilde sælge. Det vilde de ikke; dog tilsidst, da man

havde presset længe og haardt paa og bød en høj Pris, gik Ejeren ind paa at sælge til en Pris, som vi vidste var meget høj, og som kun kunde begrundes med, at Kommunen absolut vilde have Arealet. Det kan man forstaa; naar man var kommet i Tanke om, at dette Areal var vel egnet til Kirkegaard, er det forstaaeligt, at Kommunen erhvervede det, selv til en meget høj Pris, men man burde selvfølgelig forud have undersøgt, om det nu virkelig ogsaa var saa egnet, som man mente. Derimod bliver det vanskeligere at forstaa, at Kommunen erhvervede det alene af Hensyn til den centrale Bebyggelse i Kommunen. Thi tænker man Sagen igennem — og nu er det vel bedst at komme tilbunds i den en Gang — kommer man til det Resultat, at af Hensyn til Bebyggelsen paa dette Sted, havde der ikke været Anledning for Kommunen til at smide den Million Kroner ud, det drejer sig om her; det havde ikke været nødvendigt at paaføre Kommunen først denne mægtige Udgift og derefter de aarlige ,Rentetab. Denne Udgift, ca. 775,000 Kr., kunde godt været sparet; det Vandhul, hvori der ikke kan begraves nu, kan sikkert heller ikke bebygges! Og det ligger i Sagens Natur, at den Ejer (Prins Valdemar), som ejer Dronningemarken, sælger ikke til høj Bebyggelse, og han havde heller ikke solgt Arealer til høj Bebyggelse af Vældegaardens Jorder, hvis der i det hele taget var bleven solgt fra. Hvis man derfor, som Næsted sagde, har købt disse Arealer for at beherske Bebyggelsen, har man foretaget en unødvendig og for Kommunens Økonomi højst skadelig Handling.

Hele denne Sag er for mig et typisk Eksempel paa hvor planløst og kostbart Flertallets Styre, det saakaldte Parkov'ske Styre, har været paa dette saavel som paa adskillig andre Omraader. Flertallet har her, som Situationen nu ligger, paaført Kommunen mægtige Rentetab og mægtige direkte Udgifter til ingen Verdens Nytte.

Men det viser sig da ogsaa, at man har købt disse Arealer ikke for at beherske Bebyggelsen, som det siges, men for, hvad der ogsaa ligger nær, at bruge dem til Kirkegaard, og man har selvfølgelig ogsaa kunnet regne den Gang og vidst, at Ordrup og Hellerup Kirkegaarde først udløber omkring Aar 1960, og vidst, hvor stort et Rentetab der løb paa, og hvad vi kunde faa ud deraf til den Tid, al den Tale om, at Arealet nu pludselig er blevet for dyrt at anvende, har derfor ikke noget paa sig; det er ikke blevet dyrere nu, end det altid har været. Og derfor er de Priser, tet som helst værd, hvis de lægger Renten til. Vil man foretage som de Herrer af Flertallet lægger til Grund, i Virkeligheden in-

en Sammenligning mellem de forskellige Arealer, maa man regne med den Pris, Arealet er købt til, og se bort fra Rentebeløbene — de maa regnes som rent Tab.

Det næste Motiv var dette, at Smakkegaardens Arealer er mindre velegnet til Kirkegaard. Jeg gad vide, hvad det egentlig vil sige. Beliggenheden er der ikke noget i Vejen med; det er vi alle enige om, saa maa det altsaa være Jordens Bonitet, men den synes jeg ikke man kan komme bort fra. For det første, fordi man har købt Arealet udelukkende til Kirkegaard, ikke til Bebyggelse; og nu at erklære, at det er fuldkommen ubrugeligt til Kirkegaard vilde ikke være saa heldigt — det vilde være lidt for meget af det onde. Men det gør man heller ikke, man erklærer nu, at det er et Vandhul, man ikke kan begrave i; ganske vist tilføjer Næsted: Det har jeg vidst hele Tiden, men han fremsætter ikke nye Oplysninger om, at der har vist sig mere Areal, man ikke kan bruge, end det, man hidtil har vidst Besked om. Arealet er altsaa ligesaa egnet nu, som det hele Tiden har været.

Med Hensyn til Boniteten har man formentlig heller ikke gjort nye Opdagelser; Jorden maa være lige saa vel egnet nu som den Gang man købte den. Der tales om Mosejord og dette Vandhul, som man ikke kan begrave i, fordi der er Humussyre i store Mængder, men det har man jo ogsaa vidst hele Tiden; de Arealer, som tidligere var middelgode og velegnede, maa ogsaa være det nu. Med Hensyn til dette Spørgsmaal siger Næsted, da vi for et Aarstid siden behandlede Sagen: „... Spørgsmaalet er derfor, om vi mener at have Raad til at gaa bort fra Planen om at anvende det Areal, der tidligere er købt med Kirkegaardsudvidelse for Øje, og nu købe en ny Grund til Anlæg af Kirkegaard. Jeg gentager..." — saaledes slutter Næsted — „...at det Areal, vi ligger inde med, kan bruges..."

Og Kommuneingeniøren, hvem man derefter afæsker en embedsmæssig Erklæring, udtaler, at der er „intet i Vejen for, at Kommunen kan anvende det Areal, den ligger inde med i Øjeblikket, til Kirkegaard, saa det er ingen Nødvendighed for Kommunen at erhverve dette Stykke yderligere..."

Det kan man altsaa ikke komme bort fra; Næsted erklærer udtrykkeligt, at der er ca. 220,000 Kv. Al. eller ca. 16 Tdr. Land, og tilføjer saa: „...heraf er dog ca. 50,000 Kv. Al. eller ca. 3½ Td. Land saa lavtliggende, at det næppe kan udnyttes til Begravelsesplads; det var vi iøvrigt klar over den Gang vi købte det, og det har hele Tiden været Meningen, at man der

vilde have et lille Anlæg. Den øvrige Del kan som sagt bruges til Kirkegaard ..."

Se, den Side af Sagen, at Arealet ikke skulde være egnet, eller maaske ikke saa vel egnet, som man nu mener Vintappergaarden er, maa man helt lade ude af Betragtning. Arealet er fortræffeligt egnet til Begravelser.

Beliggenheden behøver jeg heller ikke at opholde mig ved, den er ogsaa i enhver Henseende vel egnet.

Disse Bemærkninger gælder som sagt Smakkegaarden, og jeg kan ikke se, at der i den forløbne Tid er sket noget som helst, der gør Arealet mindre egnet.

Saa skal jeg vende mig til Spørgsmaalet om Vintappergaarden. Hvorfor vil man anvende dette Areal? Fordi det er billigere, men det er, som Lauritz Pedersen tidligere har gjort udførligt Rede for her i Raadet, og som jeg ogsaa har tilladt mig at pege paa, højst problematisk, hvorvidt det i Virkeligheden er billigere, naar det kommer til Stykket, og naar vi, hvad der vil være naturligt, skal tage Hensyn til de Projekter, Kommunen har rejst angaaende en Bane.

Noget billigere bliver det, det indrømmer jeg, men Spørgsmaalet er, om vi nu, fordi vi har købt dette Areal billigere — vi købte det omtrent samtidig med det førnævnte — skal forlade den oprindelige Plan og lægge Kirkegaarden der.

Med Hensyn til Egnetheden af Vintappergaardens Arealer vil jeg gøre opmærksom paa, at der ikke er sket nogen som helst Forandring siden Næsted 3 Aar efter at vi havde købt Vintappergaarden, og 3 Aar efter at der var iværksat Undersøgelser angaaende dets Egnethed til Kirkegaard, erklærede, at Vintappergaardens Jorder „tilsyneladende vilde være udmærket egnet til Anlæg af en Centralkirkegaard; der er dog den Mangel derved, at det foreløbig ikke kan afvandes, ligesom det jo ligger daarligt for Forbindelseslinierne — der er slet ingen — og det ligger lige overfor Lossepladsen; naar man ser nærmere til, viser det sig, at det i Virkeligheden ikke er et Sted, det kunde være tilfredsstillende for en Kommune som Gjentofte Kommune at faa udlagt til Kirkegaard."

Jeg ved ikke af, at der siden Næsted udtalte sig saaledes, er sket nogen som helst Forandring af Forholdene for dette Areals Vedkommende; Næsteds Erklæring staar stadig ved Magt, der er intet sket siden den Gang, som afkræfter den.

Forbindelsesmidlerne er fremdeles ikke til Stede. Menighedsraadene er i deres Skrivelse inde paa det samme, men de er

aabenbart Optimister, for de skriver, at „den kommende Udvikvikling vil uden Tvivl forbedre Adgangen dertil." Saaledes ser jeg ikke paa det; jeg synes tvertimod, at Erfaringerne netop fra disse Dage viser, hvor uhyre vanskeligt det kan være at faa en Forbindelseslinie i Gang, hvilke Vanskeligheder støder vi ikke paa, ikke alene af teknisk Art, men ogsaa paa Grund af Bebyggelsen o. s. v. Og vi maa ikke glemme Servituterne herude. I de første halvthundrede Aar gælder der Servituter for lav Bebyggelse, spredt Bebyggelse, som overhovedet ikke kan bære et Sporvejsanlæg. Nej, hvis man tror paa Muligheden af om 20 Aar at faa et Sporvejsanlæg fra Skovshoved til Vintappergaardens Jorder, er jeg bange for, at man vil blive sørgeligt skuffet. Der siges, at man behøver heller ikke et Sporvejsanlæg, man kan klare sig med en Omnibuslinie, men det kan man nu ikke alligevel. Det er et ret begrænset Antal, der kan befordres pr. Omnibus, og træffer det sig, at der er en 3—4 Begravelser samme Dag, og mange Mennesker fra den ene Del af Kommunen skal over mod Vest, vil der næppe være Vogne nok til at befordre dem. Den Tanke kan man vist godt opgive med det samme.

Af Kontoret er det opgjort — og det er vist nærmest det, som har stemt Menighedsraadene om — at Forskellen i Afstand fra den østlige Del af Kommunen til henholdsvis Smakkegaarden og Vintappergaarden, skulde være saa ringe som ca. 800 m. Jeg kan ikke tænke mig, at dette Tal holder Stik; jeg tror, at disse Afstande er maalt paa en mærkværdig Façon, der er sikkert mere end 800 Meters Forskel i Afstanden fra Sognekirken i Skovshoved til Smakkegaarden eller Vintappergaarden. Hvis man maaler Differencen fra Trianglen, hvor Vejene skilles, og hvor Ligtoget vil dreje af og drage enten til Smakkegaardens Arealer eller til Vintappergaardens Arealer til Hovedindgangen, vil man se, at der er ca. 1600 Meters Forskel. Selvfølgelig er det ikke Meningen, at et Ligtog til Smakkegaardens Jorder skal køre hen til Hovedindgangen; det skulde netop være Fordelen ved dette Areal, at man kunde faa en Indgang i Nærheden af Trianglen. Det er fremstillet for Menighedsraadene, som om der skulde være en Laage her, men i de Forhandlinger, man har haft med Gartner Brandt, og i det Projekt, han har udarbejdet, er der ikke Tale om nogen Laage, men om en Kørebane op gennem Kirkegaarden. Og kunde man faa det — hvad jeg vilde anse for det bedste — behøvede de Mennesker, der kom fra denne Del af Kommunen, selvfølgelig ikke at køre op til Hovedindgangen, saa kunde de køre ind her. Disse Afstande er ikke rigtigt maalt op;

hvilken Indflydelse de Oplysninger har haft paa Menighedsraadene, ved jeg ikke, men jeg kunde tænke mig, at disse har taget den Stilling, de har, fordi de er bleven informeret, men det er ikke rigtigt, hvad man har sagt. For velhavende Folk, som kan køre dertil, for hvem Udgiften ingen Rolle spiller, gør det ikke noget, hvor Kirkegaarden kommer til at ligge, men for alle Smaafolk, for hele Middelstanden, betyder det en Del, om Kirkegaarden ligger her eller der, og det spiller særlig en Rolle for alle de Smaafolk, som, naar Begravelsen er overstaaet, vil besøge deres Grave senere, om det er let eller besværligt for dem at komme dertil. Kirkegaardens Beliggenhed spiller i Virkeligheden en mægtig Rolle for alle Beboerne af den østlige Del af Kommunen, og det er navnlig en af Grundene til, at jeg under ingen Omstændigheder vil stemme for, at den anlægges paa Vintappergaardens Jorder.

Næsted erklærede, som jeg citerede før, videre, at inden man bestemte sig for at anvende Vintappergaardens Jorder, maatte Spørgsmaalet om Lossepladsen være løst. Der er mig bekendt ikke foretaget noget som helst Skridt til at faa Spørgsmaalet om Lossepladsen løst. Det Spørgsmaal skal maaske løses bagefter? Det er i hvert Fald en ganske modsat Anskuelse af den, Næsted havde, da vi talte om Sagen den Gang. Da maatte dette Spørgsmaal ud af Verden, før vi overhovedet kunde tænke paa at anvende Arealet til Kirkegaard; jeg ved ikke af, at det er kommet ud af Verden. Nej, Spørgsmaalet: Vintappergaarden er stadig slet forberedt; det har i Virkeligheden slet ikke været behandlet siden.

Det viser sig altsaa, at de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Menighedsraadene maaske har truffet deres Bestemmelse, navnlig med Hensyn til de Arealer som skulde bebygges, ikke holder Stik, og dertil kommer, at Spørgsmaalet om, hvilket af Arealerne der vil være mest kostbart at anvende som Kirkegaard, er og altid maa blive en Skønssag.

Jeg holder for mit Vedkommende stadig fast ved den Stilling, jeg indtog, da vi sidst beskæftigede os med Sagen: At Kommunen ikke kan være bekendt at lægge Kirkegaarden i den Udkant af Kommunen, som Vintappergaarden repræsenterer. Af den Grund vil jeg ikke stemme for det Forslag, der er fremsat i Aften af et Flertal indenfor Kirkegaardsudvalget og teknisk Udvalg, jeg vilde helst have stemt derimod, men da Situationen ligger saaledes, at Folk altsaa ønsker Kirkegaarden lagt der, skal jeg afholde mig fra at stemme.

Lauritz Pedersen: Jeg er ikke med til at gøre nogen Indstilling i Aften, fordi der, som ogsaa den ærede Formand for Kirkegaardsudvalget (Næsted) oplyste, har været saa knap Tid, at det har knebet med at sætte sig ind i Sagen, til vi skulde affatte vor Indstilling. Efter at jeg har studeret de Dokumenter, der blev os tilstillet, saa godt jeg kunde, mener jeg at kunne erklære, at jeg kan tiltræde Forslaget om at vælge Vintappergaardens Jorder; jeg foretrækker det Areal fremfor Smakkegaarden og Ørnegaarden.

Ved 1ste Behandling af dette Spørgsmaal, i Juni Maaned 1924, var vi enige om, at den økonomiske Side af Sagen skulde afvejes mod Hensynet til Beliggenheden, og der blev yttret Ønske om, at man nærmere skulde undersøge adskillige Ting, navnlig Rentabilitetsberegningen og de Omkostninger, som hver Gravlod vilde komme til at staa i. Det var Hovedgrunden, hvorfor man lod Sagen gaa til 2den Behandling, men man havde iøvrigt ogsaa Ønske om at faa adskillige andre Forhold nærmere undersøgt. Disse Beregninger og Undersøgelser er nu foretaget, og de har været os tilstillet som Bilag til Dagsordenen.

Det kunde være af Interesse at komme nærmere ind paa disse Beregninger og paa adskillige af de Undersøgelser, der er foretaget, men jeg kan undlade at gøre dette, fordi der er et Resultat af disse Undersøgelser, som for mig er ganske afgørende, og det er det Resultat, man er kommet til efter Opfordring fra Udvalgets Side ved at foretage Boringer paa Arealerne. Det er aabenbart ikke sket før; disse Boringer har imidlertid givet Oplysninger, som for mig er ganske afgørende for, at jeg ikke kan tænke mig Muligheden af at anvende Smakkegaardens Jorder. Disse Boringer har nemlig givet til Resultat, at en meget stor Del af Smakkegaardens Jorder er uanvendelig til Kirkegaard; det oplyses, at en saa stor Del som over en Tredjedel af Arealet er ganske uanvendelig til Kirkegaard, og under disse Forhold opgiver jeg med det samme længere at overveje at bruge Smakkegaardens Jorder til Kirkegaard. Den vilde absolut blive for dyr, naar man kun kan anvende Halvdelen eller $^2/_3$ af Arealet, medens Resten skulde henligge som Anlæg, og dette medfører, at jeg ganske ser bort fra Anvendelsen af dette Areal. Det er Grunden til, at jeg ikke længere tager Smakkegaarden med i mine Overvejelser, og saa har jeg kun Vintappergaarden og Ørnegaarden tilbage, og af disse to Arealer maa jeg foretrække Vintappergaarden baade efter dens Beliggenhed og efter de Undersøgelser, der er foretaget angaaende Bundforholdene, Afvandingsforhold m. v.

Det er for saa vidt et kedeligt Resultat at komme til, at Smakkegaarden er ganske ubrugelig, ikke i og for sig maaske for Beliggenheden, da man efter min Formening og ogsaa efter Menighedsraadenes Mening kan se noget bort fra den tilsyneladende afsides Beliggenhed for Vintappergaardens Vedkommende, skønt jeg tillægger Beliggenheden noget større Betydning, end man i Almindelighed gør, ogsaa fra Menighedsraadenes Side. Men det er kedeligt, at man ikke kan anvende Smakkegaarden, fordi disse Arealer udtrykkeligt er købt til dette Brug. De blev købt, som det ogsaa er oplyst af Formanden for Kirkegaardsudvalget — for Smakkegaardens Vedkommende dog af en noget anden Grund, nemlig efter Henvendelse fra forskellige Borgersammenslutninger i Kommunen, for at være Herre over Bebyggelsen Nord for Vældegaardens Jorder og Meütegaard — udelukkende, saavidt jeg ved, til Anvendelse til Kirkegaard, og de blev købt til en Pris, som var ret høj, nemlig 2,45 Kr. pr. Kv. Al. af Avlsgaardens Jorder eller ca. 775,000 Kr. — der var 22½ Td. Land. Det var en meget høj Pris og en Pris, som vel næppe var berettiget, med mindre man absolut vilde have Arealet til et bestemt Øjemed.

Meütegaardens Areal blev købt for 1 Kr. pr. Kv. Al.; efter den Beliggenhed, det havde, var det ogsaa en ret stor Pris, dog ikke saa uforholdsmæssig som den anden. Det er naturligvis kedeligt, naar det viser sig, at man ikke kan anvende disse Arealer, fordi de er delvis ubrugelige til det Øjemed, man havde tænkt, men det er der ikke noget at gøre ved. Og det er jo heldigt, at man har et andet Areal til Raadighed, Vintappergaardens, som vistnok er godt brugeligt i alle Henseender, undtagen, naturligvis, for saa vidt angaar Beliggenheden. Købet af de Arealer, der ikke kan anvendes, maa vi altsaa se bort fra; det er ikke til at gøre om igen.

Jeg foretrækker Vintappergaardens Jorder ligesom Flertallet af Udvalget, og jeg slutter mig til dets Udtalelse om, at vi bør foretrække Vintappergaarden. Jeg vil ogsaa være med til at stemme for, at man lader udarbejde de fornødne Planer, hvis det er Flertallets Mening, at man vil lade disse Planer udarbejde, og det vil jeg gøre saa meget mere som jeg mener, det vil være heldigt at faa udarbejdet disse Planer, for at man kan vide, hvorledes man staar med Hensyn til Anvendelsen af Hullerne paa den anden Side af Vejen til Losseplads. Indenfor Udvalget har man nemlig haft den Tanke ikke alene at fylde den nuværende Losseplads, men at gaa over paa den anden Side af Vejen, nær-

mere det Areal, der nu er Tale om at anvende til Kirkegaard, og derfor bør man vel saa hurtigt som muligt have udarbejdet disse Planer for at se, hvorledes Kirkegaarden vil komme til at ligge i Forhold til den nye Losseplads; i det hele taget maa man have Planerne lavet for at faa dem approberet i rette Tid og Sagen saaledes lagt til Rette, at man ved hvilke Dele af Arealet man eventuelt vil sælge, og hvilke man skal beholde.

Jeg indrømmer, og det har jeg sagt før, at jeg for mit Vedkommende er noget betænkelig ved Arealets Beliggenhed, men der er ikke noget at gøre; naar man ikke har et Areal, som ligger nærmere, maa man tage det, man har. Det beroliger mig ogsaa noget, at Menighedsraadene ikke mener, det vil være særlig generende, at Kirkegaarden kommer til at ligge saa langt borte fra de mere centrale Dele af Kommunen. Jeg slutter mig altsaa til Flertallets Indstilling.

Houborg: Denne Sag, som synes at skulle blive endelig behandlet i Aften, vil jeg give min Tilslutning. Jeg har fulgt Flertallet ud fra den Forudsætning, at Spørgsmaalet har ligget tydeligt og klart for alle Kommunens Borgere, og det forekommer mig, at deres Tilslutning er saa tydeligt tilkendegivet, at jeg ved denne Lejlighed ikke kan undlade at bestemme mig for Vintappergaardens Jorder til Kirkegaard. Det har været stærkt fremhævet, hvilke Grunde der taler for dette i Modsætning til de øvrige Arealer, og jeg skal ikke komme ind derpaa. Vi er alle vidende om, at Smakkegaarden er dyrere og bedst egnet til Bebyggelse, og ifølge de Oplysninger, vi har faaet, tildels uanvendelig som Kirkegaard.

Vintappergaardens Jorder er bedst egnede; Ørnegaardens egner sig ikke særlig godt; ganske vist ligger Vintappergaarden længere borte, men Afstanden dertil er ikke saa stor i Forhold til de øvrige Arealer, og da Vintappergaardens Jorder anses for de absolut bedst egnede og tillige er billigst, og da hele Kommunen og alle Menighedsraadene har udtalt sig derfor, synes jeg, man ved denne Lejlighed kan tage sit Standpunkt og træffe sin Beslutning. Hvis man ikke vil det, maa man enten sige: Vi har ikke Brug for nogen Kirkegaard, eller ogsaa anvise et andet Sted, hvor den kan anlægges, hvis man mener det nødvendigt. Det er Konsekvensen. Jeg tillader mig at tro, at vi er i Overensstemmelse med Kommunens Borgeres Flertal naar vi foreslaar at anvende Vintappergaardens Jorder som Fælleskirkegaard, og jeg synes, at den Bemærkning, der anføres i Slutningen af Skrivelsen fra Menighedsraadene bør fremhæves i denne Forbindelse,

nemlig hvor de skriver: „Sluttelig skal Menighedsraadene udtale, at man bestemt forudsætter, at Kommunalbestyrelsen begrænser Opkøbet af Begravelsespladser paa de allerede eksisterende Kirkegaarde saaledes, at der bliver lige Adgang for alle til disse Kirkegaarde, saalænge de er i Brug". Det er et Synspunkt, vi i høj Grad maa tage i Betragtning.

Jeg stemmer som sagt for Flertallets Indstilling og anbefaler Raadets øvrige Medlemmer at slutte sig dertil. Kommunen er tjent med denne Anvendelse af Vintappergaardens Jorder, og Borgerne er tjent dermed; Afstanden dertil er ikke saa meget større end for Eks. til Smakkegaardens Jorder, og jeg tvivler ikke om, at Kommunikationsmidlerne til den Tid, da Kirkegaarden skal tages i Brug, vil være noget bedre, end de er i Øjeblikket.

Volmar Jensen: Det er en meget stor og vanskelig Sag at tage Stilling til, dobbelt vanskelig, naar der fra Udvalgenes Side stadig kommer nye Udtalelser om Sagen; efterhaanden som man har arbejdet med Sagen, er der kommet bedre og bedre Oplysninger frem, og det Materiale, man har kunnet lægge til Grund for sine Overvejelser, har stadig skiftet. Nu lader det til, at alle samler sig om Vintappergaarden, og jeg vil derfor gerne have Lov til at anføre et Par Ting, som efter min Mening vanskeliggør dens Brug.

For det første ligger den meget daarligt i Kommunen undtagen for Beboerne i Vangede. Ethvert Ligtog skal passere Lyngbyvej; denne er allerede nu stærkt trafikeret, og den vil blive det mere og mere, det er derfor til stor Gêne, at man skal passere den.

For det andet er der Spørgsmaalet om Trafikforholdene. Det er i sin Tid sagt af Næsted — og M. E. Jensen citerede det før — at det var nødvendigt at bringe denne Side af Sagen i Orden. Det er det ogsaa, hvis vi tager den Beslutning, at Kirkegaarden skal ligge der, og hvis vi gaar saa vidt, som Lauritz Pedersen var inde paa, at man straks skulde give sig til at udarbejde Planer, vil det altsaa sige, at det endeligt og sikkert er fastslaaet, at den skal ligge der. Ellers plejer vi ikke at tage det saa nøje med at lave en Beslutning om igen, men det bliver temmelig udelukket, hvis man nu laver Planerne fuldt færdige. Det vil igen sige, at Kommunen forpligter sig til paa en eller anden Maade at skaffe Forbindelseslinier, Sporvogn, Omnibus, eller hvad det nu kan blive, mellem Vintappergaarden og den øvrige Del af Kommunen.

Hvis Udviklingen gaar den Vej — hvad der ingenlunde er utænkeligt — at der bliver elektrisk Drift i denne Del af Kommunen med Holdeplads et Sted paa Nordbanen, vil det være grumme vanskeligt at lave Sporvejsforbindelse mellem Vintappergaarden og Hellerup og Charlottenlund. Jeg kan ikke i Øjeblikket se, hvorledes det skulde lade sig gøre.

Endvidere er der Spørgsmaalet om Lossepladsen; man kan ikke have Losseplads lige overfor en Kirkegaard, og det gælder derfor om at finde en anden Plads, som er egnet dertil, medmindre man vil gaa den Vej, der tidligere har været paa Tale, at anlægge en Forbrændingsanstalt; men det er en meget stor og kostbar Historie, og det vil være meget vanskeligt at finde en egnet Plads dertil. Dette Spørgsmaal maa derfor ogsaa først løses.

Med Hensyn til selve Arealets Beliggenhed maa jeg indrømme, at kommunalt set ligger det i og for sig godt. Kirkegaarden vil danne den yderste Del af Kommunen, og man bliver fri for at adskille Kommunen ved en stor Kirkegaard; man faar en samlet Bebyggelse. Saaledes kan der naturligvis siges mange gode Ting til Fordel for denne Anvendelse af Arealet. Det blev sagt før, at naar man kommer fra Ordrup eller Hellerup spiller det ingen Rolle, om man kører ca. 800 m længere. Det er maaske rigtigt; naar man alligevel sidder i en Vogn, gør det vist ikke saa meget. Derimod spiller det efter min Mening en meget stor Rolle for dem, som maa begrænse deres Udgifter, om de kan tage med Toget fra Hellerup til Gjentofte Station og derfra skal gaa enten til Smakkegaarden eller Ørnegaarden eller Vintappergaarden; det er jo ubestrideligt, at Vintappergaarden ligger længst borte.

Det er kun faa Ting, jeg nævner her; der kunde siges meget mere, og navnlig kunde der siges forfærdelig meget om de Grundkøb, som er foretaget. Jeg har ved tidligere Lejligheder været inde derpaa og skal derfor indskrænke mig til at sige, at de Priser, der er betalt, er ikke alene for høje, de er ganske umaadelig høje, saadanne Priser, at Kommunen absolut ikke kan faa sine Penge ind igen, men vil faa Milliontab, i hvert Fald meget store Tab paa disse Arealer, naar de engang skal sælges.

Priserne er det meget vanskeligt at opgive; det er ikke nemt at sige, hvad Arealerne er værd i Øjeblikket. Vil man have en Vurdering, kan det kun gøres paa den Maade, at man lader være at tage Hensyn til, hvad der er givet derfor, ser hvad man kan faa for Grundene i Øjeblikket og afskriver Differencen som

Tab, og eventuelt, hvis man kan faa mere derfor, end man har givet, godskriver Kommunen Beløbet, men det er der vist ikke megen Sandsynlighed for. Naa, det er gamle Synder, der er lavet; vi laver formodentlig ogsaa nogle og maa haabe paa, at de bliver glemt.

Det forekommer mig, at der er saa mange store Spørgsmaal i Forbindelse med denne Sag, som endnu ikke er løst, at vi ganske roligt skulde lade hele Sagen hvile til den kommende Kommunalbestyrelse. Saa har vi udført vort Arbejde og tilrettelagt Sagen, og der sker intet som helst ved, at vi udsætter den endelige Afgørelse. Det varer mindst 10 Aar, inden denne Kirkegaard skal tages i Brug. Ingen faar mig til at tro, at det skulde være nødvendigt lige i dette Øjeblik at begynde paa Udarbejdelsen af Planer for en Kirkegaard, der først skal benyttes om 10 Aar; det hele er nu lagt til Rette, og vi behøver ikke at foretage videre i Aften. Det viste sig jo for Gjentofte Kirkegaards Vedkommende, at vi fik hele Sagen bragt i Orden i Løbet af 1½—2 Aar. Der er derfor ikke Anledning til at afgøre Sagen nu; ved at udsætte den, opnaar vi, at flere Borgere endnu faar Lejlighed til at beskæftige sig dermed. Ganske vist er der i Aften fremsat en Del Udtalelser til Fordel for at anvende Vintappergaardens Jorder, men jeg tror, at dette noget ligger deri, at Folk ikke rigtigt har Interesse for et Spørgsmaal, der ligger saa langt ud i Fremtiden som dette. Vi maa erindre, at vi, som sidder her og føler vort Ansvar, ser noget anderledes paa Sagerne end Borgerne ude i Kommunen. Vi skal træffe Afgørelsen, og vi kommer til at staa til Ansvar derfor, og vi vil ogsaa tage vort Ansvar, selvfølgelig. De andre, ude omkring, siger: Vi faar ikke Brug for denne Kirkegaard, det Spørgsmaal ligger altfor langt ude i Fremtiden, det interesserer os ikke — og saa tager de slet ikke Stilling dertil.

Jeg skal slutte med at stille Forslag om, at Sagen udskydes til den kommende Kommunalbestyrelse, idet vi nu har tilrettelagt alt og foretaget de nødvendige Undersøgelser.

M. E. Jensen: Da jeg gaar ud fra, at den ærede Formand for Kirkegaardsudvalget (Næsted) skal have Ordet og bl. a. svare mig, vil jeg sige — for saa kan jeg samtidig faa Svar derpaa — at det forekommer mig, at Lauritz Pedersens Betragtninger hviler paa et ganske forkert Grundlag, naar han siger, at efter hvad der senest er oplyst, kan Smakkegaardens Arealer overhovedet ikke anvendes til Kirkegaard. Saavidt mig bekendt, er der ikke oplyst noget i saa Henseende, og jeg vil derfor bede

Næsted tilkendegive, om der, siden vi havde Møde sidst, er oplyst noget om, at der har vist sig mere ubrugeligt Areal end de ca. 50,000 Kv. Al., vi hele Tiden har regnet med. Er dette ikke Tilfældet, er Arealet lige saa anvendeligt den Dag i Dag, som det har været hele Tiden.

Næsted: Jeg vil alligevel takke M. E. Jensen — det skal nok komme, men jeg vil ikke takke ham for det, han mente, jeg skulde takke ham for, men fordi han gennem sit Indlæg har bevist, at det var fuldstændig berettiget af os, da vi i sin Tid købte Smakkegaardens Jorder. Derfor vil jeg takke ham; den Gang vi købte Smakkegaarden og Meütegaarden og Avlsgaardens Jorder, var der ikke Tale om noget som helst andet Areal. Vi købte og mente, at det under Hensyn til Kirkegaardssagen var forsvarligt at købe.

Det er ikke helt rigtigt, naar Lauritz Pedersen siger, at Halvdelen af Smakkegaardens Jorder er ubrugelig. Efter de Oplysninger, vi har faaet, maa man sige, at af det Areal, vi købte af Prins Valdemar, ialt ca. 198,000 m², var ca. $^1/_8$, maaske kun ca. 21,000 m² ubrugelig eller mindre vel egnet. Men da vi købte Meütegaarden, vidste vi godt paa det Tidspunkt, at der var en stor Del af dette Areal, der maatte betegnes som ubrugeligt, men det var ogsaa det Areal, vi gav mindst for, vi gav ca. 1 Kr. pr. Kv. Al. Lægger vi disse to Arealer sammen, kommer vi til det Resultat, at ca. 48,000 Kv. Al. eller ca. $^1/_5$ af det samlede Areal er ubrugeligt eller mindre velegnet til Begravelser — saaledes ligger Forholdene.

Med Hensyn til Lossepladsen skal jeg oplyse, at det Areal, hvorpaa der nu fyldes, vil være fyldt om ca. 3 Maaneder, og saa snart Forholdene tillader det, vil der derfor blive fyldt op i den nuværende Grusgrav. Saa dette Spørgsmaal maa tages op og bringes til Løsning, inden Kirkegaarden tages i Brug.

Endelig vil jeg angaaende min Stilling til Menighedsraadene og det Foredrag, jeg holdt der, oplyse følgende overfor M. E. Jensen:

Menighedsraadene henvendte sig til mig og spurgte, om jeg vilde komme til Stede og give nærmere Oplysninger, hvad jeg var villig til, og jeg bad, om jeg maatte tage Gartner Brandt med. Jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at jeg kom ikke som Kommunalbestyrelsesmedlem, og jeg talte ikke om Kommunalbestyrelsens Stilling; det kunde jeg ikke af den simple Grund, at Kommunalbestyrelsen endnu ikke havde taget Stilling til disse Spørgsmaal. Jeg fremsatte paa Mødet de Oplysninger, vi havde

faaet, og de Betragtninger, der var gjort fra anden Side indenfor Udvalget, og som gik ud paa, at man skulde vælge Arealet af Smakkegaard til Kirkegaard, men at dette var blevet dyrere at anvende, end man oprindelig havde antaget, ligesom jeg fremførte alle de Grunde pro et kontra, som vi havde haft fat paa indenfor Udvalgene.

Ligesom Lauritz Pedersen tror jeg, at det er rigtigt, at man bør lave Planerne til Kirkegaarden allerede nu af Hensyn til de forskellige Spørgsmaal, der er paa Tale, saa man kan se, hvorledes det hele vil tage sig ud i Enkeltheder. Jeg skulde mene, det vil blive en Opgave for det nye Kirkegaardsudvalg, ikke det nuværende, at tage Sagen op, og om den kommende Kommunalbestyrelse til Grundlag for disse Planer vil udskrive til en Konkurrence eller lade Gartner Brandt udarbejde saadanne Planer, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg tror, det vil være rigtigst paa Grundlag af, hvad der foreligger, at henvende sig til Sundhedskommissionen og de andre Myndigheder, der efterhaanden skal approbere Planerne.

Naar Volmar Jensen var inde paa, at hele Sagen kunde udskydes til den kommende Kommunalbestyrelses Afgørelse, tror jeg ikke, det er helt rigtigt. Dersom vi udskyder Sagen nu, skulde jeg kende den kommende Kommunalbestyrelse meget daarligt, om den ikke siger: Nu har I brugt 3—4 Aar om at lægge denne Sag til Rette, nu vil vi sandelig ogsaa have Tid dertil. Men saa kommer vi, inden vi ved et Ord deraf, til det Tidspunkt, da Kirkegaarden skal tages i Brug, og saa er den hverken helt eller halvt færdig. Jeg skal sluttelig henvise til en Udtalelse af Volmar Jensen selv; i Anledning af en Forespørgsel om, hvor langt man var kommet med Planerne til Kirkegaarden, udtalte Volmar Jensen, at man maatte endelig ikke lægge Planerne hen, for saa risikerede man at staa uden Kirkegaard paa det Tidspunkt, da man havde Brug for den.

Jeg skylder at oplyse, at der er en kolossal Forskel mellem at foretage Beplantningen allerede nu, altsaa i Løbet af et halvt Aarstid eller i hvert Fald forholdsvis hurtigt, eller at vente dermed for Eks. i 5 Aar og saa benytte større Planter.

Hvis man regner med en Tilplantning af ca. 20 Tdr. Land, Randplantning og et Par Afdelinger, vil Prisforskellen mellem en Tilplantning med ganske unge Planter og 5 Aar ældre Planter stille sig omtrent saaledes:

Ganske unge Planter.

Indkøb af ca. 60,000 Planter, deraf 40,000 stedsegrønne og 20,000 løvfældende.

40,000	à	300	Kr. pr. °/₀₀	Kr. 12,000,00
20,000	-	100	- —	- 2,000,00
Plantning af 60,000	-	130	- —	- 7,800,00
				Kr. 21,800,00

5 Aar ældre Planter.

40,000	à	5,000	Kr. pr. °/₀₀	Kr. 200,000,00
20,000	-	2,000	- —	- 40,000,00
Plantning af 60,000	-	400	- —	- 24,000,00
				Kr. 264,000,00

Ved en Tilplantning med ganske unge Planter maa der regnes med en Vedligeholdelse i 5 Aar, forinden Arealet tages i Brug.

Anlægsgartnerforeningens billigste Pris for Vedligeholdelse er Kr. 1,880,00 for den første Td. Land og 1,230,00 for hver af de efterfølgende = Kr. 25,220,00 aarlig. Ved Anvendelse af Hestekraft kan dette Beløb regnes nedbragt til ca. Halvdelen, altsaa Kr. 12,610,00 aarlig, i 5 Aar Kr. 63,050,00.

Desuden maa der regnes med et Tab paa Forpagtningsafgift = 80 Kr. aarlig pr. Td. Land, ialt for 5 Aar Kr. 8,000,00.

Regnskabet vil altsaa komme til at se saaledes ud:

Tilplantning med ganske unge Planter.

Udgift til Planter og Plantning	Kr. 21,800,00
Renter i 5 Aar	- 4,700,00
Vedligeholdelse i 5 Aar	- 63,050,00
Renter af denne Udgift	- 3,285,00
Forpagtningstab	- 8,000,00
Renter deraf	- 440,00
	Kr. 101,275,00

Tilplantning med 5 Aar ældre Planter.

Udgift til Planter og Plantning	Kr. 264,000,00

Altsaa en Merudgift paa Kr. 162,725,00.

Den store Prisforskel paa Planterne er betinget af, at Planteskolerne ikke alene skal holde rent om Planterne, men ogsaa ved aarlige Omplantninger skal holde disse parate til Flytning.

Spørgsmaalet bør ikke alene opstilles økonomisk. Den store Betydning for Tilplantning med unge Planter er den, at disses

fremtidige Vækst altid vil være langt kraftigere og sundere, end naar Planterne plantes som ældre.

Det vil være ganske usædvanligt at tilplante saa store Arealer med ældre Planter.

Som man ser, vil det ogsaa af økonomiske Grunde være rigtigst at afgøre Sagen allerede i Aften og saa snart som muligt udarbejde de nærmere Planer, ligesom det ogsaa vil have sin Betydning af Hensyn til Kommunens Grundsalg.

Jeg mindes i denne Forbindelse de Bebrejdelser, der mødte den tidligere Kommunalbestyrelse i Begyndelsen af den nuværende Kommunalbestyrelses Tid, fordi den tidligere Kommunalbestyrelse havde overladt til os Afgørelsen af Tandlægespørgsmaalet. Fra mange Sider — jeg tror ogsaa fra Volmar Jensens Side, men det tør jeg nu ikke sige bestemt — blev der rettet meget stærke Bebrejdelser mod den afgaaede Kommunalbestyrelse, fordi den ikke, naar den dog havde haft Øjet oppe for dette Spørgsmaal, havde truffet den endelige Afgørelse, men overladt det til den nye Kommunalbestyrelse. Det samme vil kunne siges om dette Tilfælde. Vi har drøftet Sagen nu i snart 4 Aar, vi er inde i, hvad der kan anføres og er anført for og imod de forskellige Projekter, og har derfor ikke blot juridisk, men ogsaa moralsk Ret til at tage Bestemmelsen; vi handler ikke uforberedt.

Kr. Larsen: Jeg vil meget anbefale, at vi træffer den endelige Bestemmelse i Aften; navnlig af Hensyn til Kommunens Grundsalg har det ret stor Betydning, at vi snart faar at vide, hvor Kirkegaarden skal ligge. For Smakkegaardens Vedkommende skulde vi gerne snart have slaaet fast, om det i Hovedsagen skal bruges til Kirkegaard eller ej, fordi vi der jo yderligere har den Fordel, at Væld egaardsvej i Forvejen er anlagt, saa vi kan sælge Grunde med Façade til den. For ca. et halvt Aar siden blev der truffet Bestemmelse om Afstaaelse af Jord til Jernbanen, og det er bestemt, at Nordbanealléé skal fortsættes, og vi kunde derfor hurtigt tage fat paa dette Arbejde og dermed faa yderligere Gang i Grundsalget.

Lauritz Pedersen: Det er rigtigt, hvad jeg sagde før, at vor Konsulent i dette Spørgsmaal har oplyst paa et Møde, vi havde, at ca. $^1/_3$ af Arealet, som er indbefattet i det samlede Smakkegaardsprojekt, er uanvendeligt til Kirkegaard. Jeg har mine Tal fra Gartner Brandt, men jeg kan godt tænke mig, at Næsted har andre Tal. Om mine Tal er for høje, ved jeg ikke, jeg har dem som sagt fra Gartner Brandt, og dette foranlediger, at jeg overhovedet ikke kan tænke mig at anvende Smakke-

gaarden til Kirkegaard; det vilde blive for dyrt, naar en saa stor Del af Arealet er uanvendeligt. Jeg siger $^1/_3$, Blichfeld mener $^2/_3$, det tør jeg ikke sige; jeg henholder mig til Gartner Brandts Opgivende.

Næsted: Jeg forstaar nu, hvorledes det hænger sammen. Mine Bemærkninger er bygget paa den embedsmæssige Indberetning, som Gartner Brandt har givet om disse Forhold, og som vi har liggende her. Jeg kan ikke huske, hvad Brandt sagde paa Mødet, det er sikkert rigtigt, som Lauritz Pedersen siger, men jeg maa holde mig til de Tal, jeg har afæsket Brandt som Embedsmand.

M. E. Jensen: Naar denne Sag har været behandlet saa mange Gange og saa grundigt, som det siges, maatte Næsted kunne svare mig paa det simple Spørgsmaal, jeg har stillet til ham, med et rent Ja eller Nej. Er det rigtigt, eller er det ikke rigtigt, at der ved de senere Undersøgelser har vist sig, at et saa stort Areal er uanvendeligt som Kirkegaard, at man af den Grund ikke kan bestemme sig for Smakkegaardens Jorder?

Næsted: De sidste Boringer, der har været foretaget, har været foretaget i større Masse og er ført dybere ned end tidligere. Jeg tror ikke, at der har vist sig saa meget mere ubrugeligt Areal, end man tidligere har regnet med, at man af den Grund kan erklære, at dette Areal er ubrugeligt som Kirkegaard. Noget andet er, at det, naar man har andre, særdeles velegnede Arealer, maa komme i sidste Række.

Christensen: Jeg maa indrømme, at jeg som Beboer af den østlige Del af Kommunen har været en Modstander af, at man vilde vælge Vintappergaardens Jorder til Kirkegaard, fordi de er saa langt borte liggende.

Af de Beregninger og Oplysninger, der er os tilstillet, ser jeg imidlertid, at Forskellen mellem de forskellige Arealers Beliggenhed ikke skulde være saa stor, som jeg havde antaget, og jeg vil derfor gerne udbede mig lidt nærmere Forklaring af dem, der har foretaget disse Beregninger og Opmaalinger.

Der staar saaledes, at Afstanden fra Skovshoved Kirke ad Jægersborg Allé og Vældegaardsvej til Smakkegaarden er 4,6 km og fra Skovshoved Kirke ad Jægersborg Allé til Vintappergaarden 5,4 km, altsaa kun en Forskel i Vejlængden af ca. 800 m. Det forstaar jeg ikke rigtigt. Har man foretaget disse Beregninger paa forskellig Maade? Regner man for Eks. til det nærmeste Hjørne af Smakkegaardens Jorder eller regner man helt hen til Hovedindgangen? Faktisk maa der være en større Vejlængde

til Vintappergaarden end til Smakkegaarden, og jeg tror, at Forskellen er større end 800 m, men jeg indrømmer, at naar man er ude at køre, spiller det ingen Rolle, om man kører 800 m mere eller mindre. Naar man ser paa Kortet over Kommunen, fremgaar det dog tydeligt, at der er mere end 800 m fra Hjørnet af Smakkegaard til Vintappergaardens Jorder; jeg gaar ud fra, at man har regnet med den nærmeste Adgang til Smakkegaarden og den nærmeste Adgang til Vintappergaarden. Der er en Uoverensstemmelse i disse Tal, som jeg gerne vil have klaret.

Kommuneingeniøren (Westergaard): De Afstande, der er maalt, er maalt fra Kirkerne til Hovedindgangene for Kirkegaardene, saaledes som det er vedtaget. Hovedindgangen til Kirkegaarden paa Smakkegaardens Jorder er projekteret udfor Nordbane Allé; dertil er Afstanden maalt, og fra Skovshoved Kirke dertil er der 4,6 km.

Afstanden til Vintappergaarden er maalt ad samme Vej, Jægersborg Allé og gennem Jægersborg til Vintappergaarden, og der er 5,4 km.

M. E. Jensen talte om, at der var paatænkt en Kørebane med Indgang fra den projekterede Tværvej fra Jægersborg Allé til Ermelundsvej. Paa den Plan, jeg har liggende for mig her, og som Udvalgene har behandlet, er der vist en Laage paa dette Sted, medens Afstanden, som jeg oplyste før, er maalt til Hovedindgangen.

Dersom man lægger Kirkegaarden paa Smakkegaardens Jorder, vil man formentlig lægge Kapellet paa det højstliggende Sted, og dertil, til Hovedindgangen, er Afstanden maalt; regner man derimod med den nærmeste Indgang for Kirkegaarden, bliver Afstanden 0,7 km mindre fra Skovshoved Kirke, men saa kommer man til at tilbagelægge en meget stor Afstand inde paa selve Kirkegaarden op til Kapellet. Det er naturligvis en Skønssag, hvorledes man vil maale; vi har taget det Standpunkt overalt at maale til Hovedindgangene, saaledes som Udvalgene havde fastslaaet.

M. E. Jensen: Næsted takkede mig og gjorde det, fordi det, jeg havde sagt, skulde vise, at man netop havde købt rigtigt, da man købte Smakkegaarden. Jeg maa tilstaa, at jeg er ikke saa begavet, at jeg kan tyde dette; det er, havde jeg nær sagt, et særlig teologisk Ræsonnement, og det skal være noget af det vanskeligste her paa Jorden.

Hvorledes man kan have købt rigtigt, naar man køber et Areal udelukkende for at anvende det til Kirkegaard og betaler

en meget høj Pris derfor, og bagefter, blot 3 Maaneder efter, køber et Areal, som man ligesaa godt kunde have købt straks, og erklærer, at det først købte Areal skal bruges til Bebyggelse, og naar det saa viser sig, at man, naar Arealet skal bruges til Bebyggelse, kunde have forholdt sig ganske passiv og sparet Kommunen for denne Udgift, kan jeg ikke forstaa, at denne Handlemaade skulde kunne vinde nogen særlig Tak.

Maa jeg sige til Volmar Jensen, der var saa fuld af Tilgivelse, at det er jo rart at høre, at Folk er saa umaadelig tilgivende, men jeg er dog sikker paa, at hvis man nu under Valgagitationen vil gaa nogle af de Ting efter, som det Flertal, Volmar Jensen plejer at slutte sig til, har foretaget sig i disse Aar, navnlig disse store Arealkøb, bliver der ikke kastet Kærlighedens Kaabe over disse Synder, som er begaaet under det Parkov'ske System. Jeg vil derfor heller ikke her, hvor vi taler Ansigt til Ansigt fortie min Opfattelse. Det samme, jeg kan laste dem for ude omkring, kan jeg ogsaa laste dem for her, og jeg synes, at saaledes som her er disponeret i begge disse Tilfælde, viser, at det kun har været et daarligt Styre fra Flertallets Side i disse Aar.

Thi det er jo ikke saaledes, at vi nu maa forlade Planen om at anvende Smakkegaardens Jorder til Kirkegaard, fordi der overhovedet ikke kan være Kirkegaard, som Lauritz Pedersen lod til at mene. Hvis man kan tro Næsteds sidste Udtalelse, foreligger der ikke andre Oplysninger om Smakkegaardens Bundforhold, end Lauritz Pedersen og Udvalgene hele Tiden har vidst, og der er derfor ikke nogen som helst yderligere Anledning nu til at forlade den oprindelige Plan og lægge Kirkegaarden paa et saa afsides liggende Sted som paa Vintappergaardens Jorder. Smakkegaarden er stadig tilstrækkelig stor til, at den kan anvendes.

Næsted udtalte før, at da man købte Smakkegaarden, var der ikke andre Arealer at faa, og man s k u l d e erhverve Jord til en Kirkegaard. Maa jeg i Anledning af denne Udtalelse pege paa, at Smakkegaarden blev købt den 1. Juli 1919, Vintappergaarden og Ørnegaarden blev købt den 11. November 1919; altsaa 4 Maaneder senere købte man disse to store andre Gaarde! Jeg skal ikke gøre mig klogere end de Herrer, maaske jeg vilde have gjort den samme Fejl, om jeg havde været Medlem af Raadet den Gang, men jeg maa sige, at noget særligt Fremsyn tyder det ikke paa, naar man køber Smakkegaarden den 1. Juli og ganske glemmer, at der ligger velegnede, billige Arealer som Ørne-

gaarden og Vintappergaarden i den anden Del af Kommunen, Arealer der kunde købes for 50 Øre pr. Kv. Al., medens man maatte give 775,000 Kr. for det andet Areal. Jeg kan ikke komme bort fra, at dette Styre forekommer mig noget ejendommeligt. Da man den 1. Juli købte Smakkegaarden, maatte man dog vide, at Vintappergaarden og Ørnegaarden var til Salgs, og havde man ikke vidst det, kunde man vel have forespurgt om de var at faa til Købs; man maatte vide, at de var meget billigere. Havde man i Tide erhvervet disse Arealer, kunde man have ladet Smakkegaarden ligge til Bebyggelse og sparet Kommunen for den Udgift. Nej, lad os være fri for Talen om Fremsyn og storslaaet økonomisk Styre, som skulde være udvist paa dette Omraade — det er der saavist ikke noget af!

Kr. Larsen sagde før, at han haabede, at vi vilde bestemme os i Aften for, at Smakkegaarden ikke skulde tages i Brug til Kirkegaard. Det bliver vel ogsaa Enden paa det, men man skal ikke tage det saa nøje. Thi jeg erindrer, hvorledes Raadet under stor Højtidelighed for et Par Aar siden snart besluttede, at Gjentofte Præstegaardshave skulde aldrig anvendes som Kirkegaard — Tiden gik, og nu er Præstegaardshaven erhvervet, og man er i Færd med at anlægge Kirkegaard der. Og nu i Aften skulde vi altsaa lige saa højtideligt vedtage, at Smakkegaardens Jorder aldrig nogen Sinde skal anvendes som Kirkegaard.

Jeg maa vedblivende mene, at der sker ikke nogen Skade ved, at vi faar denne Sag behandlet rigtig færdig og afventer Resultatet af de Undersøgelser, som Kommunen har sat i Gang angaaende Forbindelseslinier til den vestlige Del af Kommunen, Oplysninger, vi tidligere har tillagt saa stor Betydning. Og der er saa meget mindre Grund til at træffe den endelige Afgørelse i Aften, som der jo ikke foreligger nogen tvingende Nødvendighed for os til at gøre det, men jeg maa sige, at overfor den almindelige Opinion, som man nu har samlet for Planen om at anvende Vintappergaarden, finder jeg for mit Vedkommende ikke Anledning til at fastholde Forslaget om at anvende et Areal, som er noget dyrere, for det er det, det er klart, og det er heller ikke min Mening at ville skjule det. At jeg skulde have Pligt til, fordi jeg vil afholde mig fra at stemme, at anvise et andet Areal til Kirkegaard, kan jeg ikke indrømme; det kan aldrig komme til at paahvile mig. Men som sagt, overfor den almindelige Opinion kan jeg frafalde at stille særligt Forslag, det vilde dog ikke kunne gennemføres, men jeg agter heller ikke at stemme for Flertallets Indstilling, idet vi har andre Arealer at anvende, som

nævnt Smakkegaardens, der er købt til det samme, og som er anvendelig i samme Grad som vi har vidst hele Tiden, og som man ogsaa tidligere fra alle Sider har ønsket anvendt, ogsaa fra Menighedsraadenes Side, medens der nu for ikke at anvende dette Areal, anføres de to Grunde, jeg omtalte før, og som ikke er meget værd.

Næsted: Jeg synes virkelig, at M. E. Jensen fortjener Tak; han mener stadig, at Smakkegaarden er anvendelig, saa maa han ogsaa være glad for, at vi i sin Tid købte dette Areal — det synes jeg ikke, man kan komme udenom. Dernæst talte M. E. Jensen om Mangel paa Forudseenhed, men hvor kan han det, naar vi netop har købt det Areal til Kirkegaard, som han stadig anser for vel egnet dertil? Dette Køb stemte M. E. Jensens Partifæller ogsaa for den Gang af de Grunde, jeg har nævnt; vi var alle enige om at burde foretage dette Grundkøb.

M. E. Jensen siger videre, at 3 Maaneder efter at vi havde købt Smakkegaarden, forandrede vi Anskuelse, men 10 Minutter forud sagde han, at for et Aar siden var vi af den Anskuelse, at Kirkegaarden skulde ligge paa Smakkegaarden, ikke paa Vintappergaarden eller Ørnegaardens Jorder — det maa han se at faa til at rime sammen.

Nej, vi forandrede ikke Anskuelse 3 Maaneder efter. Jeg antager, at M. E. Jensen mener, at vi 3 Maaneder senere købte Vintappergaarden og Ørnegaarden, men det er et andet Spørgsmaal, og det var der ikke Tale om og kunde der ikke være Tale om, da vi i Juli 1919 købte Smakkegaarden. Forholdet ligger saaledes, at der kom en vanskelig Tid for Ejeren hen paa Efteraaret; da vi om Sommeren førte Forhandlinger om Køb af Smakkegaarden, tænkte Ejeren af Vintappergaarden ikke paa at sælge. Det Spørgsmaal kom først frem senere, og det kom til Kommunalbestyrelsens Kundskab ved, at en Sagfører henvendte sig til Administrationen og spurgte, om man kunde tænke sig Muligheden af, at Kommunen købte Vintappergaarden og Ørnegaarden, idet ellers en stor københavnsk Grundspekulant var ude efter disse Arealer for at udstykke dem. Det var derfor ikke paa nogen Maade af Hensyn til Anlæg af Kirkegaard, at vi købte disse Arealer; det skete, fordi man fra Kommunens Side havde Øjet aabent for, at disse store Arealer i den vestlige Del af Kommunen ikke burde komme i Hænderne paa la Cour — det var ham, der var Tale om — og derfor sikrede vi os dem.

Først nogle Aar efter, 3—4 Aar efter, tog vi Spørgsmaalet om en Centralkirkegaard op, og da vi i Mellemtiden havde købt

disse Arealer i den vestlige Del af Kommunen, var det kun naturligt, at vi beskæftigede os med, hvorledes det vilde stille sig, hvis man anvendte disse Arealer til Kirkegaard, det er da klart.

M. E. Jensen: Nej, det er ikke saa klart. Næsted har en Evne til at gøre Vandet sort ligesom Blæksprutten. Hvorfor skulde jeg være taknemmelig for, at man har købt Smakkegaarden til Kirkegaard, naar man alligevel ikke vil anvende den? Naar man handler saa planløst, som man gør i dette Tilfælde.... Jo, det er planløst at foretage 2—3 store Grundkøb med ca. 3 Maaneders Mellemrum. Det tyder udelukkende paa Planløshed. Og nu siger man: Vi kunde ikke, da vi om Sommeren købte Smakkegaarden, vide, at Vintappergaarden og Ørnegaarden vilde blive at faa til Købs. Spørgsmaalet om Anlæg af en Kirkegaard var jo ikke overhængende den Gang, og Forholdet var ydermere det, at vi ikke fik Tilbud fra Prins Valdemar om at købe hans Jord. Man var den Gang ude efter at skaffe Kirkegaardsjord, og derfor blev Prisen presset op. Men da man søgte Kirkegaardsjord, havde det været naturligt, synes jeg, ogsaa at være opmærksom paa de store Arealer, der laa i den vestlige Del af Kommunen, Vintappergaardens og Ørnegaardens Jorder, og spørge, om de var til Købs. Nu siges det, at Spørgsmaalet kom frem senere, fordi la Cour tilbød at købe dem, og at Heilbuth saa var villig til at sælge, og at der derfor blev rettet Henvendelse til Kommunen om at erhverve dem. Ja, vi ved nok, hvorledes det gaar til, naar saadan et Areal skal sælges; saa kommer der altid en god Ven af Ejeren og spørger, om man ikke skulde have Lyst til at købe, men man maa træffe Bestemmelse, helst med det samme, for der er flere ude om den Grund. De fleste af de Arealer, der er købt under det Parkov'ske Styre, er købt paa den Maade. Det kan jeg tale med om; jeg husker, da vi i sin Tid købte Kildegaardsgrunden, da skete det ogsaa i Huj og Hast, det var ogsaa lige i yderste Øjeblik, vi kunde erhverve den. Saaledes foregaar gerne Grundkøbene, og det viser sig ofte senere, at man har købt Arealer, der er en eller anden Hage ved. Der er vist mange Arealkøb, om hvilke det kan siges, at det ikke havde været nogen særlig Ulykke for Kommunen, om man havde udskudt dem og overvejet Sagen nøjere, inden man købte.

Det er planløst at købe saa store Arealer til Kirkegaard og saa ikke at ville anvende dem, men lade dem ligge til Bebyggelse, af den Grund havde man, som jeg sagde før, ikke behøvet at købe. Og vilde man endelig handle med Hans kongelige

Højhed, beklager jeg levende, at man ikke købte Dronningemarken, som var endnu bedre og endnu mere fortræffelig egnet til Kirkegaard end Smakkegaarden, hvoraf nu en Femtedel siges at være uanvendelig. Jeg kan ikke begribe, at man ikke kunde opdage Dronningemarken, som laa lige paa den anden Side, men det er betegnende for Kommunens Styre paa dette Omraade — vi kommer nok paa de forskellige Møder der nu skal afholdes rundt om i Kommunen, til at tale om, hvorledes dette Styre har været i de forløbne Aar.

Lauritz Pedersen: Jeg mener at have forklaret tilstrækkelig tydeligt før, hvorfor jeg mener, at Smakkegaarden efter de nyeste Oplysninger er ubrugelig til Kirkegaard. Oprindelig blev der om Smakkegaarden sagt, at en Del af Arealet var ubrugeligt paa Grund af, at det laa saa lavt, og et andet, et mindre Areal, var nok brugeligt men der kunde kun anbringes eet Kistelag. Jeg havde tænkt mig, at man med Fordel kunde anvende Arealet saaledes, at man solgte fra til Randbebyggelse og foretog en Opfyldning af de lavere Arealer. Men efter de Undersøgelser, der nu er foretaget, er Arealet ikke blot uanvendeligt, fordi det er lavtliggende, det viser sig ogsaa ubrugeligt, naar man borer i det, og ligeledes har det vist sig, at en Del af det Areal, hvor man mente, der kunde begraves i eet Kistelag, er ubrugelig til Begravelse, og dermed er den Tanke urealisabel, som jeg havde om ved Paafyldning af Jord at gøre de lavtliggende Arealer brugbare til Kirkegaard. Det kan man altsaa ikke, det viser disse Boringer, som er foretaget nu, men som ikke var foretaget den Gang; herefter er det umuligt at bringe denne Plan, der forresten ogsaa var fremme, da vi købte Arealerne, til Udførelse, og det foranlediger mig til for mit Vedkommende at sige: Jeg kan ikke være med til at anvende Smakkegaardens Jorder til Kirkegaard.

Det af Volmar Jensen stillede Forslag om at udskyde Sagens Afgørelse til den kommende Kommunalbestyrelse forkastedes med 7 Stemmer mod 1; 6 Medlemmer stemte ikke.

Flertallets Indstilling vedtoges derefter enstemmigt med 11 Stemmer; 3 Medlemmer (Volmar Jensen, Grønbech og M. E. Jensen) stemte ikke.

7. **Andragende fra Gjentofte Boligforening om Tilladelse til at forhøje Boligafgiften for Foreningens Medlemmer med 3 pCt. for Aaret 1925.** (E. 21—1925).

Kr. Larsen: Der foreligger et Andragende fra Gjentofte

Boligforening om Tilladelse til at forhøje Boligafgiften for Foreningens Medlemmer med 3 pCt. for Aaret 1925.

Jeg har den Ære at være Medlem af Bestyrelsen og deltog i den aarlige Generalforsamling for nogen Tid siden, hvor det med alle Stemmer mod een blev vedtaget at søge Lejen forhøjet med 3 pCt.

Huset kunde lige balancere med den Indtægt, det har i Øjeblikket, men nu er der kommet Kloakbidrag til, som hviler paa Ejendommen i ca. 15 Aar, til et Beløb af ca. 1500 Kr., og derfor er det nødvendigt at foretage en Forhøjelse af Lejerne med 3 pCt. Det er knap nok det dækker, men Bestyrelsen mente paa anden Maade at kunne skaffe Dækning for det resterende Beløb; viser dette sig ugørligt, maa man senere søge om Tilladelse til at forhøje yderligere med 1 pCt.

Bestyrelsen kan ikke foretage nogen Forhøjelse af Lejen, uden at Kommunalbestyrelsen godkender det.

Paa Ejendoms- og Byggeudvalgets Vegne skal jeg indstille, at man imødekommer det foreliggende Andragende.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: I Dag 14 Dage afholdes Valg til Kommunalbestyrelsen; det næste Kommunalbestyrelsesmøde vil derfor først blive afholdt i Dag om 3 Uger.

Dørene lukkedes Kl. 8,35.

Mødet den 17. Marts 1925 Kl. 6.

Fraværende var: M. E. Jensen og Keiser-Nielsen, begge paa Grund af Sygdom.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 10. Februar 1925 fra Gladsaxe Sogneraad med Meddelelse om, at Sogneraadet har vedtaget at tiltræde et af Kommunalbestyrelsen fremsendt Forslag til Fordeling af Udgifterne ved Udretning af Vejsving paa Gladsaxevej ved Kommunegrænsen ved Gladsaxe Kommunes Vandværk i Søborg. (T. F. 613—1925).

b. Skrivelse af 14. Februar 1925 fra Hellerup Grundejer- og Kommunalforening, hvormed fremsendes Genpart af et til Ministeriet for offentlige Arbejder indsendt Andragende om Ændring og Forbedring af Adgangsforholdene til Hellerup Station, idet Kommunalbestyrelsen samtidig anmodes om, for saa vidt Statsbanerne i den Anledning skulde fremkomme med Forespørgsel, da at give Andragendet Tilslutning og Anbefaling. (T. F. 651—1925).

Formanden (Parkov): Jeg betragter det som givet, at man, hvis der skulde blive Lejlighed for Kommunalbestyrelsen til at udtale sig, varmt anbefaler denne Henstilling til Ministeriet.

c. Skrivelse af 16. Februar 1925 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet

af indtegnede Arbejdsløse i Amtsraadskredsen pr. 31. Januar 1925 var 1227 Mænd, 238 Kvinder, ialt 1465 Personer. (T. F. 662—1925).

d. Skrivelse af 11. Marts 1925 fra Arbejdsanvisningskontoret for Københavns Amtsraadskreds med Oplysning om, at Antallet af indtegnede Arbejdsløse i Amtsraadskredsen pr. 28. Februar 1925 var 1490 Mænd, 216 Kvinder, ialt 1707 Personer. (T. F. 957—1925).

e. Skrivelse af 16. Februar 1925 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. Februar 1925, nemlig:

Fag	Mænd	Kvinder
Arbejdsmænd	184	
Farmacevter		1
Skotøjsarbejdere	2	
Murere	17	
Tømrere	17	
Skibstømrere	2	
Glarmestre	1	
Malere	8	
Smede og Maskinarbejdere	9	
Typografer	2	
Handels- og Kontormedhjælpere	5	
Personligt tilmeldte	31	10
Tilsammen	278	11

(T. F. 661—1925).

f. Skrivelse af 11. Marts 1925 fra Københavns Amtsraadskreds' Arbejdsanvisningskontor med Oplysning om Antallet af Arbejdsløse med Bopæl i Gjentofte Kommune, som stod tilmeldt ved Kontoret den 1. Marts 1925, nemlig:

Fag	Mænd	Kvinder
Arbejdsmænd	220	
Farmacevter		1
Tekstilarbejdere		1
Skotøjsarbejdere	1	
Murere	34	
Tømrere	17	
Skibstømrere	2	

Snedkere	3	
Glarmestre	1	
Malere	4	
Smede og Maskinarbejdere	10	
Typografer	1	
Handels- og Kontormedhjælpere	5	
Personligt tilmeldte	22	6
Tilsammen	320	8

(T. F. 958—1925).

g. Skrivelse af 14. Marts 1925 fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse med Fortegnelse over Antallet af de den 1. Marts 1925 indenfor de forskellige Fag værende arbejdsløse Personer i Gjentofte Kommune:

Arbejdsmændenes (i Kbhvn.)	Arblk.	37	
Arbejdsmændenes (i Lyngby)	„	2	
Arbejdsløshedskassen f. Gj. m. fl. Sogne		222	
Bageriarbejdernes	„	8	
Bogbinderiarbejdernes	„	1	
Bogtrykfagets	„	4	1
Byggeriarbejdernes	„	6	
Dansk Formandsforenings	„	2	
Elektrikernes	„	9	
Gartneriarbejdernes	„	19	
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdernes	„	1	
Handels- og Kontormedhjælperforeningens	„	5	2
Konditoriarbejdernes	„	3	
Malerfagets	„	7	
Metalarbejdernes	„	17	
Murerarbejdsmændenes	„	1	
Murerfagets	„	25	
Musikernes	„	1	
Skibstømrernes	„	2	
Skotøjsarbejdernes	„	2	
Snedkerfagets	„	11	
Sømændenes	„	2	
Tobaksarbejdernes	„	2	
Tømrerfagets	„	13	
Udenfor Arbejdsløshedskasse		22	6
Ialt		424	9

h. I Tiden 10. Februar—16. Marts 1925 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 11. Februar meddelt Skattekontrollør G. Müller og Direktør V. Larsen, at Kommunen efter Omstændighederne kan indgaa paa at fritage deres Ejendomme Matr. Nr. 1eo og 1ep af Gjentofte for Vejafgift af Façaderne mod Vilvordevej og Slotsvej, ialt 12 Kr. aarlig af en over Ejendommene anlagt, 12 Alen bred, Gangsti, der udmunder i de ovennævnte offentlige Veje. (T. F. 4840—1924).

Den 18. Februar meddelt Københavns Amtsraad, at Kommunen for sit Vedkommende kan meddele Tilladelse til Opstilling af Udhængsskabe ud for den paa Ejendommen Matr. Nr. 17y af Gjentofte, Hjørnet af Duntzfeldts Allé og Strandvejen, værende Butik, mod, at der udstedes en Deklaration, hvortil Udkast fremsendes til Amtsraadets Godkendelse. (T. F. 252—1925).

Den 23. Februar meddelt Læge A. B. Vincent, Emiliekildevej 13, at Kommunalbestyrelsen af forskellige dels formelle, dels praktiske Hensyn ikke kan imødekomme et af ham, ligesom tidligere af Postvæsenet, fremsat Ønske om at frafalde Anvendelsen af Navnet „Emiliekildevej" paa Vejens Fortsættelse mod Syd fra Fortbroen forbi Damgaarden. (T. F. 442—1925).

Den 23. Februar afsendt Meddelelse til Grundejerforeningen Havsgaarden vedrørende Opkrævning hos de enkelte Grundejere af Kommunens Tilgodehavende for de nu fuldførte Vej- og Kloakanlæg paa nævnte Ejendom. (T. F. 533—1925).

Den 24. Februar meddelt Statsbanerne, at Kommunalbestyrelsen er enig i, at man udelader Rækværk paa Støttemuren mellem Kørebane og Fortov ved Jægersborg Allé fra Trappen udfor Ejendommen Jægersborg Allé Nr. 8 imod Vest. (T. F. 279—1925).

Den 25. Februar overfor Grosserer C. Mogensen indgaaet paa at refundere ham Udgifterne til Udpumpning af Kælderen i hans Ejendom Lemchesvej Nr. 14, efter Oversvømmelsen. (T. F. 3172—1924).

Den 26. Februar forlænget den i 1922 udstedte Approbation paa Vej- og Kloakprojekt vedrørende Matr. Nr. 16a af Vangede, Søndre Ellegaard, indtil Udgangen af 1927 paa nærmere angivne tekniske Betingelser. (T. F. 3880—1924).

Den 26. Februar henstillet til Københavns Magistrats 4. Afdeling samt A/S De Ibsenske Grunde, at Gjentofte Kommunal-

bestyrelse, (der i Forening med de ovennævnte har Paataleret med Hensyn til de Servituter, som i Overensstemmelse med de i 1905 med afdøde C. L. Ibsen oprettede Overenskomster er paalagt forskellige Arealer her i Kommunen) bemyndiges til selvstændig at dispensere fra to nærmere angivne Bestemmelser i Servituterne, hvis Overholdelse har vist sig praktisk besværlig og til dels uretfærdig. (T. F. 91—1925).

Den 13. Marts i Overensstemmelse med Brandudvalgets Bestemmelse udvidet den hos Nordisk Ulykkesforsikrings A/S af 1898 tegnede Enkelt-Forsikring for Kommunens Ingeniører m. fl. til at gælde for Stationsmester ved Brandvæsenet Aage Sørensen. (T. F. 948—1925).

Den 14. Marts meddelt Forstander Vald. Jensen, Vilvorde, samt Etatsraad, Direktør Wilh. Hansen, at Kommunen savner Hjemmel til at fritage de paagældende Ejendomme ved Vilvordevej for Bidrag til Enghaverendens Kloaksystem. (T. F. 194—1925 og 227—1925).

Den 14. Marts afsendt Skrivelse til Ingeniørerne A. M. Knudsen og S. L. Sørensen, hvori indgaas paa forskellige tekniske Ændringer i den af Kommunalbestyrelsen tilsagte Approbation paa et indsendt Vej- og Kloakprojekt vedrørende Matr. Nr. 7cf m. fl. af Ordrup. (T. F. 4871—1924).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

i. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde den 24. Februar d. A. vedtoges det:

1) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Tømrermester H. Poulsen, Brogaardsvej Nr. 51, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 5,000 Kr. til Opførelse af et Hus paa Hjørnet af Vangedevej og Mosegaardsvej samt at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 41—1925);
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Murer P. M. Thomsen, Ellemosevej Nr. 73, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7,000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Ellemosevej 73, samt at garantere for Halvdelen af dette Laan. (Ø. 37—1925);
3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Bankbestyrer C. R. J. Christensen, Bülowsvej 7 A, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7,000 Kr. til Opfø-

relse af et Hus ved Vintervej, men ikke at garantere for nævnte Laan, da Andrageren ikke bor her i Kommunen. (Ø. 29—1925);

4) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Forretningsfører Holger Christensen, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 7,000 Kr. til Optørelse af et Hus ved Egehøjvej, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke har Bopæl her i Kommunen. (Ø. 44—1925);

5) at afslaa Andragende fra Vandværksarbejder E. Steffensen om, at det ham tilsagte Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 6,500 Kr. med delvis kommunal Garanti maa blive forhøjet med 2,000 Kr. (Ø. 235—1923);

6) at modtage Tilbud fra Forretningsfører Holger Christensen om Køb af Parcel Nr. 41 paa Udstykningsplanen for Eigaardens Jorder for 4 Kr. pr. Kv. Al. (E. 24—1925);

7) ved Licitation over Flytning af en Skolebarak fra Vangede Skole til Skovshoved Skole samt Opførelse af et Læskur og et Cycleskur at modtage det billigste Tilbud — stort 8,400 Kr., med eventuelt Tillæg af Fliser, 8,620 Kr. — fra Tømrermester N. H. Hansen. (Bygnt. 68—1925);

8) at anvende en Del af den af Kommunen nylig købte Ejendom, Hellerupvej Nr. 5, til Kontorer for Tilsynet med Kommunens Ejendomme, Bygningskommissionen og Huslejenævnene og at bevilge indtil 2,000 Kr. til Flytning af de paagældende Kontorer og indtil 4,200 Kr. til de nødvendige Forandringer af Ejendommen. (E. 6—1925);

9) at besætte en ledig Stilling som teknisk Assistent med Konstruktør H. J. Ernst. (T. F. 200—1925);

10) at indgaa paa, at der til Brug ved Udarbejdelsen af Gjentofte Kommunes Vejviser for Aarene 1926—35, begge Aar incl., sikres Enkefru Louise Larsen, Hellerup, Eneret til at maatte benytte Kommunens Mandtalslister. (Ø. 28—1925);

11) at tillade Fuldmægtig Axel Jørgensen, Kommunens Skattekontor, at modtage det ham tilbudte Hverv som Sekretær ved Skatteraadet, foreløbig for Tiden indtil 31. Marts 1926. (S. 330—1925);

12) at foretage Sagsanlæg til Afgørelse af Spørgsmaalet om Nordre Birks Dommerembede (eventuelt Staten) eller Gjentofte Kommune skal bære det eventuelle Tab derved, at Dommerkontoret havde indestaaende inddrevne Skatterestancer vedrørende Gjentofte Kommune, ca. 19,000 Kr., i Københavns

Diskonto- og Revisionsbank, da Banken lukkede. (S. 1385—1924);

13) at bemyndige Teknisk Udvalg til at akceptere Tilbud paa Skærveleverancen for Aaret 1925—26. (T. F. 654—1925);

14) at bortakkordere Vedligeholdelsen af Anlægget ved Femvejen, Ordrup Kirkeplads og Raadhushaven i Tiden 1. Marts 1925 til 1. Marts 1926 til Gartner Chr. Hansen, Enighedsvej, der for Tiden besørger Vedligeholdelsen af nævnte Anlæg. (T. F. 522—1925);

15) at modtage det af Anlægsgartner Carl Nielsen indgivne Tilbud om Vedligeholdelse af Anlægene ved Maglegaardsskolen, Baunegaardstorvet og Gjentofte Torv i Tiden fra 1. Marts 1925 til 1. Marts 1926 paa de for indeværende Aar gældende Betingelser; desuden vedtoges det for det kommende Aar igen at overtage Vedligeholdelsen af Anlægget ved Bellevue til Udførelse ved Kommunens egen Foranstaltning. (T. F. 658—1925);

16) at godkende 9 af de modtagne Klager over ikke at være optaget paa Valglisten til Kommunalbestyrelsesvalget. (S. 160—1925);

17) at indstille Tømrermester P. Nielsen, Kildebakkegaards Allé 27, til Beskikkelse som Brandfoged og Malermester I. C. Sørensen, Kildebakkegaards Allé 13, til Beskikkelse som Brandfogedassistent, samt at vælge fhv. Fabrikant H. I. Dahl, Kildebakkegaards Allé 17, som Brandsynsvidne, alle for Vangede søndre Brandfogedkreds, i Stedet for Brandfoged H. C. Christensen, Brandfogedassistent I. Schmidt og Brandsynsvidne E. Rønberg, der alle har bedt sig fritagne for de nævnte Hverv. (Brandv. 6—1925);

18) paa visse nærmere angivne Betingelser at tillade Direktør Chr. G. Hansen at flytte Villabygningen, Skovshovedvej Nr. 5, til et andet Sted i Gjentofte Kommune. (F. 127—1925);

19) at tildele Elna Iversen Frk. Nielsine Jacobsens Konfirmationslegat til Foraarskonfirmationen 1925. (A. 25—1925);

20) at tildele Thora Elisabeth Brogreen og Charles Nielsen Pianist Vaters og Hustrus Konfirmationslegat til Foraarskonfirmationen 1925. (A. 19—1925);

21) at imødekomme Andragende fra Gjentofte Kommunes Hjælpekasse om et Forskud paa 10,000 Kr. til Bestridelse af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. (A. 32—1925).

j. Spareudvalgets Betænkning.

Formanden: Der er til ærede Medlemmer omdelt en trykt Beretning fra det i sin Tid af Kommunalbestyrelsen nedsatte Spareudvalg.

k. Spørgsmaal om en Sags Overgang fra lukket til offentligt Møde.

Volmar Jensen: Jeg henstiller, at den under Punkt 30 paa Tillægsdagsordenen for det lukkede Møde opførte Sag overgaar til Behandling i offentligt Møde.

Formanden: Jeg er ikke sikker paa, at dette vilde være rigtigt; det drejer sig nærmest om i Aften at blive enige om et Forhandlingsgrundlag, der skal ikke træffes nogen endelig Afgørelse i Sagen i Øjeblikket. Jeg mener derfor ikke, det vil være rigtigt, at den overgaar til Behandling i offentligt Møde.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Godkendelse af Forslag til „Instrukser og Stationsreglement" for Brandmandskabet, gældende fra 1. April 1925.** (Brandv. 48—1924—25).

Formanden: Brandudvalget har udarbejdet et ændret Forslag til „Instrukser og Stationsreglement" for Brandmandskabet, gældende fra 1. April d. A.

Disse Ændringer foreligger, efter at der har været forhandlet med de deri interesserede Parter, altsaa Brandvæsenets Personale af de forskellige Grader; først efter at der var opnaaet Forstaaelse om Tilslutning fra disses Side er de paagældende Ændringer tiltraadt af Brandudvalget.

Forslaget har følgende Ordlyd:

For Brandinspektøren og Vicebrandinspektøren foreligger en af Sjællands Stiftamt approberet Instruks.

Brandassistenten skal, efter Brandinspektørens nærmere Bestemmelse, bistaa denne i Udøvelsen af de ham paahvilende Pligter.

Hvor der i det efterfølgende er nævnt Brandinspektøren, skal herved tillige forstaas Vicebrandinspektøren eller Assistenten, forsaavidt en af disse fungerer i Brandinspektørens Sted.

Alm. gældende Instruks.

§ 1.

Samtlige efternævnte Tjenestemænd ved Brandvæsenet inddeles med Vagt hvert andet Døgn.

Vagten tiltrædes Kl. 8 Morgen.

§ 2.

Samtlige Tjenestemænd er forpligtede til at forrette Tjeneste ved Gjentofte Kommunes Brandvæsen, saa ofte de tilkaldes til Ildebrand, Redningsarbejde og anden Hjælp samt Øvelser (derunder Gymnastik) saavel i som uden for Kommunen og uden Hensyn til disses Varighed og Antal.

Foruden det i Lønnen indeholdte Vederlag ydes kun Ekstrabetalinger under Henvisning til § 11.

Ordrer, Instrukser og særlige Bestemmelser, som gives af Brandinspektøren, skal nøje efterkommes.

§ 3.

De til Brandstationen hørende fastansatte Tjenestemænd maa i Vagttiden ikke forlade Stationen undtagen i tjenstlige Øjemed eller efter særlig Ordre.

Disse skal indenfor den under Kommunen normerede Arbejdstid daglig udføre forefaldende Arbejder for Brandvæsenet.

Arbejder af uopsættelig Art samt Kørsler i Kommunens Tjeneste skal uden Ekstrabetaling udføres ogsaa i den Del af Vagtdøgnet, der ligger udenfor den normerede Arbejdstid; det afgøres af Brandinspektøren i hvor stor Udstrækning saadant Arbejde nødvendigvis skal udføres.

De skal endvidere være villige til, mod en af Kommunalbestyrelsen nærmere fastsat Ekstrabetaling, ogsaa at udføre Arbejde paa Fridøgn, hvis saadant maatte kræves, samt paatage sig Ekstravagter. (Se § 11).

§ 4.

Det øvrige Mandskab maa i Vagtperioden ikke opholde sig i længere Afstand fra Brandstationen end at de kan give Møde højst 4 Minutter efter Alarmering.

Fejl eller Mangler ved Prøvealarmeringen meldes uopholdelig til Telefonvagten.

De skal, hvis det efter Hjemrykning fra Ildebrand eller Øvelse maatte kræves, uden Ekstrabetaling være Stationens Mandskab

behjælpelig med Ordning af Slangemateriellet paa Automobilerne.

De er endvidere forpligtede til paa Fridøgn at paatage sig Vagter som Erstatning for manglende Mandskab mod en af Kommunalbestyrelsen nærmere fastsat Ekstrabetaling. (Se § 11).

§ 5.

Samtlige Tjenestemænd er forpligtede til, ogsaa paa Fridøgn, at møde paa Brandstationen saasnart de kommer til Kundskab om, at der er alarmeret til Frihold (3 Gange Opringning).

Det mødte Mandskab, som ikke deltager i Udrykningen, og som giver Møde inden denne er kommen tilbage, skal melde sig paa Telegrafstuen, hvor Telegrafisten noterer Navn og Tid.

Friholdets Vagtpligt udløber først naar Udrykningen er afsluttet. Ophold paa Stationen er dog ikke nødvendig; men Mandskabet skal opholde sig indenfor Opringningsomraadet.

Al anden Omgangstjeneste, saasom Brandvagter, Eftersyn af Brandhaner m. m. foretages paa Fridøgn.

Brandinspektøren kan dog under særlige Forhold undtagelsesvis fritage herfor.

§ 6.

Det er tilladt, i begrænset Omfang, at foretage Ombytning af enkelte Vagtdøgn, dog at den oprindelige Vagtpligtige har Ansvaret for, at de fornødne Aftaler i saa Henseende træffes paa betryggende Maade.

Ved Ombytning udover ½ Døgns Varighed maa dette — for de halvtlønnedes Vedkommende — meddeles til Føreren for Vagtholdet.

For det heltlønnede Mandskabs Vedkommende skal alle Vagtbytninger meldes til Stationsmesteren.

For Vagtbytninger, der strækker sig over længere Tid end et Vagtdøgn, skal Brandinspektørens Tilladelse indhentes.

§ 7.

Sygdomstilfælde meldes uopholdelig til Kontoret eller, udenfor Kontortiden, til Telefonvagten.

De sygemeldte er underlagt Tilsyn af Brandvæsenets Læge, selv om de behandles af en anden Læge.

Saavel efter Sygdom som Ferie og lignende afgiver den Paagældende Melding til Kontoret.

§ 8.

Vagtholdenes Inddeling og Sammensætning samt øvrige forekommende Inddelinger fastsættes af Brandinspektøren.

§ 9.

Samtlige Tjenestemænd lønnes i Henhold til den for Kommunen gældende Lønningsvedtægt, dog saaledes, at det Mandskab, der ikke har fast Vagt paa Stationen, lønnes med Halvdelen af de fastsatte Lønninger:

Stationsmesteren lønnes efter Klasse 8.

Mekanikere og Sprøjteførere lønnes efter Klasse 10.

Reserveførere, Chaufører, Telegrafister og Reservechaufører lønnes efter Klasse 11.

Brandmænd lønnes efter Klasse 12.

I Støvlegodtgørelse udbetales til hver Mand 48 Kr. aarlig.

Pensionen beregnes efter den for Kommunen gældende Pensionsvedtægt, samt i Henhold til ovenstaaende.

Antagelse af Mandskab paa Prøve sker i indtil 1 Aar, med gensidig Opsigelsesvarsel paa 3 Maaneder til den 1ste i en Maaned. Iøvrigt henvises til den til enhver Tid gældende Personalvedtægt.

§ 10.

Telefongodtgørelse udbetales indtil videre til de udenfor Stationen boende Sprøjteførere, med den efter Forholdene laveste Takst.

§ 11.

For Brandtjeneste, Brandvagter, andre Tjenesteydelser og Arbejde paa Fridøgn eller Dele heraf, ydes en af Kommunalbestyrelsen fastsat Betaling, for Tiden:

10. Lønklasse	pr. Hverdøgn	19 Kr., pr. Time 2 Kr. 60 Øre.
—	Helligdøgn	24 Kr., pr. Time 2 Kr. 60 Øre.
11. Lønklasse	pr. Hverdøgn	17 Kr., pr. Time 2 Kr. 30 Øre.
—	Helligdøgn	22 Kr., pr. Time 2 Kr. 30 Øre.
12. Lønklasse	pr. Hverdøgn	15 Kr., pr. Time 2 Kr.
—	Helligdøgn	20 Kr., pr. Time 2 Kr.

Ved Beregning af Timeantal forudsættes som mindste Deling ½ Time, og som mindste Betaling for Tilkaldelse til Tjeneste 5 Kr. Betalingen for det samlede Timeantal kan dog ikke overstige de for Hverdøgn og Helligdøgn fastsatte Takster.

For det halvtlønnede Mandskabs Vedkommende beregnes Ekstravagter med Hjemmepligt til Halvdelen af ovenstaaende Takster paa Hverdøgn, og paa Helligdøgn med et Tillæg af 50 pCt.

Hvis en Mand bliver tilsagt til Arbejde paa Fridøgn og efter Arbejdets Ophør bliver beordret til Vagttjeneste Resten af Døg-

net, ydes der Vedkommende et Tillæg af 50 pCt. af Dagsbetalingen.

For Udrykning til Ildebrand udenfor Kommunens Grænser (dog regnes den Del af Københavns Kommune, der henhører under Hellerup Telefoncentral, ikke som udenbys beliggende) betales ovenstaaende Timebetaling, beregnet efter det samlede Antal Timer, med de i det efterfølgende nævnte Indskrænkninger.

Det heltlønnede Mandskab er pligtig til at deltage i Udrykninger udenfor Kommunen uden Ekstrabetaling paa Vagtdøgn, og det tilkaldte, i Udrykningen ikke deltagende, halvtlønnede Frimandskab faar halv Timebetaling, det heltlønnede Frimandskab faar fuld Timebetaling.

De paa Stationen boende Tjenestemænd har Forpligtelse til uden Ekstrabetaling at forrette Tjeneste ved Ildebrande indenfor Kommunen paa Fridøgn, og ved Ildebrande udenfor Kommunens Grænser mod fuld Timebetaling ved Deltagelse i Slukningsarbejdet og for Hjemmepligt herunder.

Fællesøvelser (ogsaa udenfor Kommunens Grænser) udføres uden Ekstrabetaling saavel paa Vagtdøgn som paa Fridøgn, naar det samlede Antal Fællesøvelser ikke overstiger 8 aarlig.

Gymnastik og Foredrag afholdes samlet for begge Hold, og betragtes som Tjeneste uden Vederlag, dog at Føreren, naar gyldig Grund anføres, kan meddele Fritagelse for Møde paa Fridøgn i begrænset Omfang.

§ 12.

For Eftersyn af Brandhaner ydes indtil videre 1 Kr. 25 Øre pr. Brandhane, for 2 Gange Eftersyn foretaget af 2 Mand hver Gang.

§ 13.

For Teatervagter og lignende ydes i Honorarer den af Kommunalbestyrelsen i § 11 nævnte tarifmæssige Timebetaling.

Politimesteren fastsætter Vagtholdenes Antal og Størrelse. Udgifterne afholdes af de paagældende Institutioner.

§ 14.

Uniformeringen foregaar ved Brandinspektørens Foranstaltning, og for Kommunens Regning efter følgende Regler:

Frakke og Hue hver 18de Maaned, Benklæder og Halsbind hver 9de Maaned.

Lærredstøj til Arbejdsbrug udleveres efter Forholdenes Behov. Den øvrige Udrustning, saasom Kappe, Hjælm, Bælte,

Økse, Redningsline med Friktionsklods, Røgsvamp m. m. ombyttes efter nærmere Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde.

Brandinspektøren kan dog, i begrænset Omfang, foretage Afvigelser herfra, hvis det skønnes fornødent.

§ 15.

Ved Ulykkestilfælde og Sygdom, foranlediget af Tjenesten ved Brandvæsenet, ydes der samtlige Tjenestemænd gratis Lægehjælp, Medicin og eventuelt Hospitalsophold.

De halvtlønnede Tjenestemænd er ulykkesforsikrede for Kommunens Regning, i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, dog saaledes, at Dagpengebetalingen træder i Kraft straks.

§ 16.

Der tilkommer samtlige Tjenestemænd Ferie i Henhold til det til enhver Tid gældende Ferieregulativ. Inddeling hertil samt Iagttagelse af Forholdsregler, som maatte være nødvendige, derunder eventuel Tildeling af Ekstravagter, fastsættes af Brandinspektøren.

§ 17.

I Tilfælde af grov Uagtsomhed, grov Forsømmelighed eller Misligholdelse af de gældende Bestemmelser kan Brandinspektøren efter Omstændighederne suspendere vedkommende Tjenestemand eller træffe andre til Forholdene svarende Dispositioner, hvorefter der uopholdelig skal ske Indberetning til Kommunalbestyrelsen.

For efternævnte Tjenestemænd fastsættes følgende særlige Instrukser.

Efternævnte Tjenestemænd, hvis Hverv vedrører et særligt Omraade, er at betragte som Overordnet for de derved beskæftigede Tjenestemænd.

Stationsmesteren (teknisk Assistent).

Stationsmesteren skal være tilstede ved Vagtombytningen Kl. 8 Morgen, han modtager mulige Meldinger om Vagtombytninger, Sygdom og lignende samt fører Vagttavlen og foretager fornødne Indberetninger.

Han skal indtil videre forrette Tjeneste paa Brandvæsenets

Kontor daglig fra Kl. 9—12 og fra Kl. 1—4 udføre Tilsyns- eller anden Tjeneste ved Brandvæsenet og Bygningsvæsenet, alt efter Brandinspektørens nærmere Bestemmelse.

Han udarbejder og fører alle fornødne Journaler og Lister saasom Vagt- og Øvelseslister, Ferie- og Sygelister samt Lønningslister m. m. og foretager Udbetaling af Lønninger.

Han fører Tilsyn med Overholdelsen af Stationsreglementet, samt med Uniformeringen, Depoterne, Inventaret, Stationens Bygninger og Brændselsbeholdningerne, samt paaser, at der indenfor Stationens Omraade hersker Ro og Orden.

Han foretager, ogsaa udenfor den normerede Tid, de fornødne Forberedelser til Afholdelse af Øvelser, Møder og lignende, og skal efter Tilsigelse ogsaa deltage heri.

Han har endvidere Pligt til at møde til Ildebrand naar der alarmeres til Frihold samt til under særlige Forhold at indtræde i Vagtholdene.

Ved al Brandtjeneste staar Stationsmesteren direkte under den Ledendes Kommando.

Mekanikere.

Foruden at opfylde de almindelig gældende Bestemmelser samt den for Pulmotorudrykning særlig gældende Instruks, og indtræde i den almindelige Vagtinddeling, har de det særlige Ansvar for Overholdelse af de Chaufførerne paahvilende Pligter, samt for Materiellets Pasning og Vedligeholdelse. De forestaar den daglige Prøvekørsel og paaser, at alle Chaufører indøves skiftevis i Kørsel med samtlige Automobiler; de foretager endvidere den nærmere Inddeling af Chaufører saavel til Vagtholdet som til anden Tjeneste.

De udfører forefaldende Reparationer og Ændringer ved Materiel, Brandtelegraf og Klokkeanlæg samt de af Kommunen anskaffede Cycler.

De skal endvidere med Bistand af Telegrafisterne udføre alle Vedligeholdelsesarbejder ved Brandtelegrafens Akkumulatorer, Batterier m. m.

De har Ansvaret for, at benyttede Brandhaner i Vinterhalvaaret efterprøves.

De har Ansvaret for Benyttelsen af Værkstedet i Garagebygningen, samt for Tilstedeværelsen af det hertil hørende Værktøj. saaledes at intet fjernes herfra, undtagen til Brug i Brandvæsenets Tjeneste.

De har Ansvaret for Slangemateriellets Rengøring, Behandling og Anbringelse, samt for Benzinbeholdningernes Tilstedeværelse.

De fører Lister over hvert Automobils Benzinforbrug og Kørelængde samt daglig Fortegnelse over de foretagne Kørslers Art.

De er endvidere forpligtede til paa Vagtdøgn at forrette Tjeneste, som Telefonvagt, naar dette maatte kræves. Med Hensyn til Ekstravagter henvises til § 11 i den alm. gældende Instruks.

De maa ikke indenfor den normerede Arbejdstid paatage sig Arbejder af privat Art.

Under Stationsmesterens eventuelle Sygdom samt Ferie eller Fraværelse varetager den vagthavende Mekaniker hans Hverv med Undtagelse af Kontorarbejdet.

Sprøjteførere.

Foruden at opfylde de almindelig gældende Bestemmelser og indtræde i den almindelige Vagtinddeling, har Sprøjteførerne følgende særlige Hverv.

De har den i Henhold til deres Betegnelse særlige ledende og vejledende Myndighed over deres Vagthold.

De skal, inden Udrykning sker, forvisse sig om, at de foreskrevne Regler herfor er iagttagne.

De drager Omsorg for, at Mandskabet uddannes til de forskellige Hverv paa betryggende Maade.

De fører Tilsyn med, at Uniformerne og de dertil hørende Udrustningsgenstande bæres paa rette Maade, samt vedligeholdes og pudses.

De har Ansvaret for, at der ved Alarmering til Ildebrand udenfor Kommunens Grænser iagttages, at Udrykning (undtagen mellem Kl. 12 Nat og 6 Morgen) ikke foretages, før der foruden Vagtholdet er mødt mindst 3 Mand af Friholdet, og at kun Vagtholdet afsendes med Undtagelse af 1 Chauffør, som skal blive paa Stationen.

De sørger for, at de anordnede Rapporter indsendes efter Ildebrand, Øvelse, Vagter, Eftersyn m. m. senest Kl. 9 Morgen.

Reserveførere (Stigeførere).

For disse gælder de tilsvarende Bestemmelser som for Sprøjteførerne, hvem de skal være behjælpelige i Udførelsen af deres Hverv, og i paakommende Tilfælde erstatte.

De skal særlig paatage sig Indøvelsen af Stigemandskabet, samt indsende Rapport, naar Sprøjteføreren ikke deltager i Øvelsen.

Chauffører.

Foruden at opfylde de almindelig gældende Bestemmelser, samt den for Pulmotorudrykning særlig gældende Instruks, og indtræde i den almindelige Vagtinddeling, paatager Chaufførerne sig efter Tur de i Stationsreglementet foreskrevne Hverv.

De skal være Mekanikerne behjælpelige med Udførelsen af de for disse foreskrevne Hverv m. m.

De er endvidere forpligtede til paa Vagtdøgn at forrette Tjeneste som Telefonvagt, naar dette maatte kræves. Med Hensyn til Ekstravagter henvises til § 11 i den alm. gældende Instruks.

De maa ikke indenfor den normerede Arbejdstid paatage sig Arbejde af privat Art.

Telegrafister (Telefonvagter).

Disse skal have Uddannelse som Brandmænd, og efter nærmere fastsat Inddeling deltage i de normerede Øvelser, iøvrigt skal de overholde de almindelig gældende Bestemmelser, herunder ogsaa den særlige Instruks for Udrykning med Pulmotoren.

De skal være Mekanikerne behjælpelige med Udførelse af alle Vedligeholdelsesarbejder ved Brandtelegrafen, dens Akkumulatorer, Batterier m. m. Hvis det maatte kræves, skal de ogsaa udføre skriftlige Arbejder og deltage i det Chaufførerne paahvilende Arbejde i Henhold til Stationsreglementet.

Vagten tiltrædes Kl. 8 Morgen med et Døgns Varighed, eller eventuelt med en af Brandinspektøren godkendt anden Inddeling.

Den vagthavende skal nøje overholde de i Stationsreglementet foreskrevne Bestemmelser for Prøveringning og Renholdelse af Vagtlokaler; han har det særlige Hverv at passe Telefonerne og Brandtelegrafen, og maa kun for kortere Tid fjerne sig fra Telegrafstuen eller Vagtlokale og ikke i større Afstand, end at Klokkerne med Sikkerhed kan høres.

Det er tilladt indenfor Vagtperioden for kortere Tid at foretage Ombytning af Vagten med en Mekaniker eller Chauffør.

Den tiltrædende Vagt foretager Prøveringning Kl. 8 Morgen præcis ved een Opringning, han overbeviser sig derefter om, sammen med den fratrædende Vagt, at alt er afleveret i forskriftmæssig Stand; han skal overtage Færdiggørelsen af muligt manglende Arbejde.

Der foretages daglig Strømmaaling af Brandtelegrafens Ledninger.

Paa de Dage hvor Flaget skal hejses, meddeler han dette Kl. 8 Morgen til en af de vagthavende Chaufførere.

Indgaar Melding om Ildebrand gennem Brandtelegrafen, foretages straks 2 Gange Opringning af Station og Mandskab, Lygterne i Garager og Gaard tændes om fornødent, og det meddeles ved tydeligt Raab, hvorfra der er alarmeret; han foretager derefter Opringning til Politiet og Falcks Redningskorps.

Hvis Melding indgaar gennem Telefonen, skal han forlange tydelig, men kort Besked om Brandstedets Beliggenhed.

Hvis der fra et Brandsted kræves yderligere Assistance, eller hvis der samtidig indgaar 2 Brandmeldinger, foretages 3 Gange Opringning (til det vagtfri Mandskab).

Ved Alarmering til Ildebrand udenfor Kommunens Grænser foretages ligeledes 3 Gange Opringning (dog ikke i Tiden mellem Kl. 12 Nat og 6 Morgen).

Den Del af Københavns Kommune, der henhører under Hellerup Telefoncentral, regnes ikke som udenbys beliggende.

Alle Meldinger og Henvendelser vedrørende Brand- og Udrykningsforhold noteres med nøjagtig Tidsangivelse i Journalen.

Telegrafstuen maa ikke forlades, naar Udrykning har fundet Sted.

Med Hensyn til Ekstravagter henvises til § 11 i den alm. gældende Instruks.

Instruks for Udrykning med „Pulmotor".

Udrykning med Pulmotor maa kun foretages i Gjentofte Kommune og tilgrænsende Dele af Nabokommuner.

Naar Pulmotoren rekvireres, maa Stedet nøjagtig oplyses og noteres; derefter tilkaldes 2 Chaufførere eller en Mekaniker og en Chauffør.

Til Transport af Pulmotoren og de dertil hørende Redskaber benyttes Arbejdsautomobilet eller Personautomobilet.

Redningskorpsets Pulmotor rekvireres samtidig.

Hjemmeværende vagtfri Mekaniker eller Chaufførere maa ikke forlade Stationen før Udrykningens Tilbagekomst.

Pulmotoren sættes straks i Arbejde og der fortsættes med dette efter Samraad med tilkaldt Læge eller Redningskorpsets Folk.

Transport af en syg eller død Person maa kun under ganske særlige Omstændigheder, og ikke for længere Strækninger, foretages med Brandvæsenets Køretøjer.

I Tilfælde af, at Pulmotorens Betjeningsmandskab ikke er disponibelt, paa Grund af anden Tjeneste, maa Anmodning om Hjælp ikke afslaas, men der maa straks foretages Opringning til Redningskorpset.

Der affattes Rapport med nøjagtige Tidsangivelser straks efter Hjemkomsten.

Stationsreglement.

§ 1.

Efter nærmere af Brandinspektøren fastsat Inddeling foretages nedennævnte Arbejder som Omgangstjeneste af de ved Brandstationen fast ansatte Tjenestemænd.

§ 2.

Pasning af Centralvarmeanlægene.

Kl. 7 Morgen tilses Fyrene, og Radiatorerne reguleres.

Anlægenes Pasning foretages i Henhold til de nærmere herfor fastsatte Regler. Fyrene tilses derefter med passende Mellemrum.

Indstilling af Trækregulatorer samt Fyring skal foretages saaledes, at Brændslet udnyttes paa økonomisk forsvarlig Maade.

I Kedelgravene maa ikke henlægges Papir, Spaaner eller andet brandbart Materiale.

Renholdelse af Kedelrum og Udbæring af Aske skal daglig foretages.

Kl. 10 Aften tilses Fyrene for Natten, og der foretages Aflukning af Radiatorer, som findes i Rum, der herefter ikke benyttes.

§ 3.

Renholdelse af Veje, Gaarde, Garager m. m.

Hver Morgen Kl. 7 foretages Renholdelse af Fortovene mod Hellerupvej Nr. 5 og 5 A samt Johannevej Nr. 19, af Gaardene og de forskellige Adgange, samt Renholdelse og Pasning af Beplantningerne ved Bygninger og Gaarde.

Umiddelbart efter Aflæsning af Brændsel og lignende foretages Renholdelse af de paagældende Steder, ligeledes de Trapper og Gange, som benyttes til nævnte Transporter.

Fjernelse af Sne skal foretages saaledes, at alle Udkørsler til enhver Tid er frie, ligesom der i glat Føre skal drages Omsorg for, at Ulemperne herved fjernes.

Renholdelse af Garager, Værksteder, Kældere og Skure skal foretages mindst een Gang ugentlig.

Rensning af Kloaker, Tagnedløb m. m. foretages saa ofte det er nødvendigt.

§ 4.

Portene.

Hver Morgen Kl. 7 aabnes Porten ved Hellerupvej og lukkes Kl. 10 Aften.

Porten mod Johannevej holdes almindeligvis lukket, dog skal den altid aabnes, naar der har fundet Udrykning eller Prøvekørsel Sted.

§ 5.

Renholdelse og Orden i Vagtlokaler m. m.

Hver Morgen Kl. 7 paabegyndes Afvaskning af Gulve m. m. i Vagtlokaler, Sovestue, Spisestue, Telegrafstue, Køkken, Toilet m. m. samt Trappen fra Stuen til 1. Sal, endvidere Oprydning i Lokalerne, Afstøvning, Opvask m. m., saaledes at alt saavidt gørligt er i Orden ved Afløsningen; kan dette ikke ske, skal den tiltrædende Vagt overtage Arbejdets Færdiggørelse.

Sengestederne skal være afredt senest Kl. 7 Morgen og opredt af den tilstedeværende Vagt senest Kl. 9 Morgen, og maa udover Kl. 12—1 ikke benyttes før Kl. 10 Aften.

I alle Lokaler skal Lyset være slukket senest Kl. 11 Aften, Brandinspektøren kan dog tillade Afvigelser herfra ved særlige Lejligheder, Stationsmesteren skal i saa Tilfælde underrettes herom.

Har Vagtlokalerne været benyttede i festlige Anledninger, maa Brandmandskabet være behjælpelig med Rengøring.

Det Kommunen tilhørende Service skal vedligeholdes og suppleres af det samlede Mandskab eller efter Omstændighederne af en eller flere.

Vagtlokalet maa ikke uden særlig Tilladelse fra Brandinspektøren i hvert enkelt Tilfælde bruges til private Sammenkomster, hvilket ogsaa gælder eventuelle Udlaan af Inventar, Service og lignende; dette vil dog ikke kunne tillades udenfor Stationens Omraade.

Børn maa ikke opholde sig i Telegrafstue eller Garager, og kun i Brandvæsenets øvrige Lokaler, naar de er i Følge med Voksne.

Det er i passende Udstrækning tilladt at forevise Brandvæsenets Materiel og Lokaliteter for Besøgende, naar disse er ledsaget af en af Brandvæsenets Tjenestemænd.

Tobaksrygning er ikke tilladt i Garagerne.

Kogegassen maa kun benyttes i Brandvæsenets Tjeneste.

Der skal drages Omsorg for, at saavel Belysning som Varme og Gas i de af Brandvæsenet benyttede Lokaliteter anvendes med størst mulig Økonomi.

Hunde eller andre Husdyr maa ikke holdes.

§ 6.

Renholdelse af Kontor, Pudsestue, Kælder samt Pudsning.

2 Gange ugentlig Kl. 7—9 Morgen foretages Afvaskning af Gulve i Kontor, Pudsestue samt det indvendige Kælder-trappeløb.

Afstøvning i Kontoret foretages hver Morgen.

Hver Lørdag foretages Pudsning af Dørgreb og andre Messingdele paa Stationens Bygninger.

Mindst 2 Gange om Maaneden foretages Polering af Lygteglas og samtlige Ruder til de af Brandvæsenet benyttede Lokaliteter.

Afvaskning af Porte, Døre og Vinduer til Brandvæsenets Lokaliteter foretages saa ofte det tiltrænges.

I Kælder-Værkstedet opryddes og fejes hver Dag af den eller dem, der har benyttet det.

I dette Værksted maa kun udføres Arbejder, der ikke frembringer Støj eller ilde Lugt.

Kl. 10 Aften slukkes Lyset og Døren aflaases.

Værkstedet i Garagebygningen maa kun benyttes af de ved Stationen fast ansatte Tjenestemænd og kun til Arbejder i Brandvæsenets Tjeneste.

Naar der ikke arbejdes i Værkstedet skal Døren være aflaaset.

§ 7.

Flagets Betjening.

Flagets Betjening sker i Henhold til Flagregulativet og efter Meddelelse Kl. 8 Morgen fra Telefonvagten.

§ 8.

Prøveringning og Brandalarmer.

Hver Morgen Kl. 8 præcis foretages Prøveringningen af samtlige til Stationen hørende Klokker. Hvis Melding om Ildebrand

indgaar omkring dette Tidspunkt, skal Alarmering altid foretages ved 3 Opringninger.

Fejl eller Mangler herved skal uopholdelig afhjælpes, og i Tilfælde af betydeligere Fejl indberettes til Vicebrandinspektøren.

Prøve af Brandalarmer foretages mindst en Gang om Ugen, og for Traadbrud en Gang om Maaneden, med Hensyn til Fejl ved Anlæget forholdes som ovenfor.

Rapporter over indtrufne Fejl ved Brandtelegrafen indsendes til Kontoret.

§ 9.

Prøvekørsler og Øvelser.

Hver Morgen Kl. 8 paa Hverdage foretages Prøvekørsel med samtlige Automobiler. Udkørsel mod Hellerupvej og Indkørsel fra Johannevej.

Disse Prøvekørsler skal foretages med skiftende Betjening af de vagthavende Mekanikere og Chauffører.

I Tilfælde af ugunstigt Vejr kan Prøvekørslerne frafaldes, men Automobilernes Motor skal i saa Tilfælde sættes i Gang.

§ 10.

Prøvepumpning m. m.

Der skal mindst 2 Gange maanedlig om Morgenen foretages Prøvepumpning med Motorsprøjterne, saaledes at saavel Mekanikere som Chaufførere hver Gang indøves i skiftevis Betjening.

Føreren indsender Rapport herover.

Ved Mørkets Frembrud efterses og prøves daglig samtlige Belysningslegemer paa Automobilerne.

Med Hensyn til forefaldende Fejl eller Mangler forholdes som foran anført.

§ 11.

Renholdelse af Materiellet.

Materiellet skal under Mekanikerens Ansvar til enhver Tid være klart til Udrykning og altid holdes rent, vel pudset og smurt samt indeholde den reglementerede Pakning, saaledes at ingen Del fjernes uden straks at erstattes.

Der foretages Rengøring af Materiellet efter hver Udrykning, samt almindelig Hovedrengøring og Pudsning en Gang ugentlig, herunder foretages gennemgribende Eftersyn af Automobilerne og deres Pakning samt Rengøring heraf.

Automobilernes Benzintanke skal altid holdes fyldte, og der

skal altid være en Reservebeholdning af mindst 300 Liter i Benzintanken.

Rengøring, Tørring og Eftersyn af Slanger skal foregaa saa hurtigt som Forholdene tillader det, hvorefter disse indgaar i Reservebeholdningen.

§ 12.

Tænding og Slukning af Lygter i Gaard, Vej og Trapper.

Ved Mørkets Frembrud tændes:

De 2 Lygter mod Hellerupvej og 3 Lygter i Gaarden.

Lygten mod Johannevej tændes kun naar Udrykning har fundet Sted, og slukkes efter Udrykningens Afslutning.

Lamperne paa Trapperne i Hovedbygning og paa Hovedtrappen i Garagebygningen.

Kl. 10 Aften slukkes 2 af Gaardlygterne og Trappelamperne indstilles til Automattænding.

Saavel Lygten ved Opgangen til Telegrafstuen som de 2 Lygter mod Hellerupvej brænder derefter hele Natten.

Kl. 10 Aften foretages Rundering af Stationens Bygninger som Sikkerhed for, at alt er i den foreskrevne Orden.

Om Sommeren bortfalder eller indskrænkes Belysningen i passende Forhold.

I Tvivlstilfælde med Hensyn til Fortolkningen af nærværende Instrukser og Reglementer er Brandinspektørens Skøn i første Instans afgørende.

Mulige Besværinger, Klager, Andragender og lignende fremsendes gennem Brandinspektøren til Kommunalbestyrelsen.

Gjentofte Kommunalbestyrelse, 1. April 1925.

H. Parkov.

E. Norup.

Det afviger for den „Alm. gældende Instruks" i Hovedtrækkene fra den nugældende Instruks paa følgende Omraader:

Der ydes fremtidig Betaling for nærmere betegnet Tjenesteydelse paa Fridøgn, dette har tidligere kun delvis været Tilfældet.

Betalingen for Fridøgnsvagter, der nu er ens for alle 3 Lønklasser, bibeholdes uforandret for Klasse 12, men forhøjes med 2 Kr. for Klasse 11 og 4 Kr. for Klasse 10.

Timebetalingen for Arbejde og lignende paa Fridøgn, der nu

er 2 Kr. for alle Lønklasser, bibeholdes uforandret for Klasse 12, men forhøjes til 2 Kr. 30 Øre for Klasse 11 og 2 Kr. 60 Øre for Klasse 10, og er den samme for Hverdage og Helligdage.

Betalingen for Udrykning til Ildebrand udenfor Kommunens Grænser, bortfalder for de heltlønnede paa Vagtdøgn.

Det paa Stationen boende Mandskab har endvidere som hidtil Pligt til at møde til Ildebrand indenfor Kommunens Grænser ogsaa paa Fridøgn uden Ekstrabetaling.

De øvrige Betalinger for Udrykning til Ildebrand udenfor Kommunens Grænser reduceres fra de nugældende 8 Kr. for de første 2 Timer, til almindelig Timebetaling.

Den nugældende Betaling for Øvelser udenfor Kommunens Grænser bortfalder.

Ved Budgetbehandlingen for Aaret 1925—26 er Merudgiften — der forøvrigt er ganske afhængig af Tilfældigheder — ved de foreslaaede Ændringer skønsmæssigt anslaaet til højst at andrage 1000 Kr.

Forslaget til de særlig gældende Instrukser og Stationsreglement er ikke paa noget Punkt reduceret, men derimod paa visse Punkter skærpet.

Paa Brandudvalgets Vegne skal jeg indstille det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

2. **Indretning af Soverum for det vagthavende Brandmandskab. Anskaffelse af Sengesteder m. v.** (Brandv. 9—1925).

Formanden: Ærede Medlemmer vil erindre, at der har været klaget meget over et Soverum, som det vagthavende Brandmandskab har i den nuværende Brand- og Politistation; det blev hævdet, at der er betydelige Ulemper forbundet med at opholde sig der, og vi blev derfor i Kommunalbestyrelsen enige om at ville raade Bod paa disse Ulemper.

Vi havde fra Brandudvalgets Side først tænkt at gøre det paa den Vis, at man indrettede Sovelokale i den af Kommunen nylig erhvervede Ejendom Hellerupvej Nr. 5 A, men vi er senere bleven klar over, at det vil være bedre at anvende en af de nuværende Chaufførlejligheder til Soverum og lade den paagældende Chauffør rykke over i Tagetagen i Ejendommen Hellerupvej 5 A, hvor Lejligheden bestaar af 2 Værelser og Køkken, hvilket er en passende Erstatning for den Lejlighed, der bliver nedlagt paa Brand- og Politistationen, og for hvilken der skal erlægges sam-

me Lejeafgift som den, der betales i Øjeblikket, og paa Brandudvalgets Vegne skal jeg derfor indstille denne Ordning til Godkendelse, idet jeg samtidig indstiller, ligeledes paa Udvalgets Vegne, at der anskaffes 4 Sengesteder, Sengetøj og Skabe, og at der i dette Øjemed bevilges et Beløb af 835 Kr.

Det fornødne Beløb til den her foreslaaede Ordning er optaget paa Budgettet for 1925—26.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

3. **Andragende fra Ordrup Menighedsraad om, at Ordrup Kirke maa holdes aaben om Hverdagene.** (A. 29—1925).

Formanden: Ordrup Menighedsraad har andraget om, at Ordrup Kirke maa holdes aaben om Hverdagene.

Indenfor Administrationsudvalget synes vi, at det er en smuk Tanke, Menighedsraadet her søger at virkeliggøre, og da der formentlig ikke vil være forbundet nogen Udgift derved, idet det ikke er Hensigten at opvarme Kirken — den skal blot holdes aaben — skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille, at den ønskede Tilladelse meddeles.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

4. **Bedømmelse af Bebyggelsen i Gjentofte Kommune i Tiden 1. Oktober 1923—30. September 1924.** (T. F. 772—1925).

Formanden: Fra Bedømmelsesudvalget har vi modtaget følgende Skrivelse:

Til

Gjentofte Kommunalbestyrelse.

Som allerede tidligere fremhævet, er Niveauet for Byggeriet i Gjentofte Kommune i Aarenes Løb hævet. — Det kan ogsaa fremhæves, at kun ganske faa af de Bygninger, der er opførte i det forløbne Aar, og som har været underkastet Censur, i Henseende til deres Udformning har udæsket til særlig Kritik. Men paa den anden Side har det kommunale Bedømmelsesudvalg heller ikke i det samlede Materiale blandt de Bygninger, der skyldes privat Initiativ, fundet Anledning til at fremhæve noget enkelt Arbejde, hvorfor man ikke for afvigte Aar ønsker at indstille nogen Bygning til Præmiering.

Derimod er Udvalget enigt om at henlede Opmærksomheden paa de 6 Fire-Lejligheders Huse for Husvilde, som Kommunen

har ladet opføre i Jægervangen ved Arkitekt, Brandinspektør E. I. Norup, fordi Planen er god og praktisk, Rummene vel formede og Husenes Ydre anseligt, af en vis Kraft og Stramhed i Holdningen. Udvalget mener, at Arkitektens Løsning af den stillede Opgave er Ære værd.

Gjentofte, den 24. Februar 1925.

Ærbødigst

Thorvald Jørgensen. Francis Beckett. J. Werner.
V. A. Westergaard. Vennike.

Det er en Glæde for os alle, at det er lykkedes vor Arkitekt at løse denne Opgave paa en saadan Maade, at han har kunnet faa denne smukke Anerkendelse.

Skrivelsen toges til Efterretning.

5. **Tilskud til Gymnastisk Selskab.** (U. 36—1925).

Næsted: Vi har modtaget en Skrivelse, dateret 16. Februar 1925, fra Gymnastisk Selskab, hvori meddeles, at Selskabet i Anledning af, at det i Aar har bestaaet i 25 Aar, har planlagt en Opvisning af Skolegymnastik, Drenge og Piger, hvor 2 svenske Hold skulde vise ren Lingsk Gymnastik, og 2 danske Hold skulde vise den Form for Skolegymnastik, som har udviklet sig herhjemme paa Grundlag af det svenske System; Selskabet andrager, idet det oplyser, at Københavns Skoledirektion har ydet et Tilskud paa 400 Kr., om et Tilskud af Gjentofte Kommune paa 100 Kr.

Da det vil være af Interesse for Lærerne og Lærerinderne her at gøre sig bekendt med den Udvikling, der er foregaaet gennem Aarene, skal jeg paa Skoleudvalgets Vegne indstille, at der ydes Selskabet et Tilskud paa 100 Kr.

I Sommer havde vi en lignende Henvendelse fra Selskabet om at yde Tilskud til en Opvisning af Gymnastik, men da ønskede vi ikke at yde noget Tilskud, fordi Opvisningerne fandt Sted paa et Tidspunkt, midt i Eksamenstiden, hvor ingen herude kunde have Interesse af at overvære dem; nu, paa denne Tid af Aaret, ligger Forholdet anderledes.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Tilskud til Det pædagogiske Selskab i København.** (U. 37—1925).

Næsted: Der foreligger et Andragende af 19. Februar fra Det pædagogiske Selskab i København om et Tilskud paa 100 Kr. til Bestridelse af Udgifter i Anledning af 3 Foredrag, som Selskabet har anmodet Professor C. Kerschensteiner om at afholde paa Universitetet.

Foredragene, der behandlede pædagogiske Emner, har været besøgt af et overordentlig stort Antal Lærere fra det samlede Skolevæsen, og Selskabet har fra Undervisningsministeriet og fra Københavns Skoledirektion modtaget Løfte om Bidrag.

Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg indstille, at der ydes Selskabet et Tilskud paa 100 Kr.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Fastsættelse af Ligningsprocenten for Finansaaret 1925—26.** (S. 432—1925).

Formanden: Den nu foretagne foreløbige Optælling af Skatteindtægter, fremkommet ved Selvangivelser og ved foretagne Taksationer, har givet til Resultat, at der

er selvangivet	ca. 99,175,000 Kr.
takseret	- 1,500,000 -
	Ialt ca. 100,675,00 Kr.

De takserede Beløb er ca. 1,225,000 Kr. lavere end forrige Aar.

Af Skatteyderne findes 2373 Personer, hvis Indkomst er under 1,000 Kr. Disses samlede Skatteindtægt ansættes til 2 Mill. Kr.

Den tilsvarende foreløbige Optælling i Fjor gav et Resultat paa ca. 92,200,000 Kr., altsaa viser dette Aar en Fremgang paa ca. 8,5 Mill. Kr.

Tillægges nu til ovennævnte Beløb 100,7 Mill. Kr. de Beløb, som fremkommer ved Berigtigelse ved Indkaldelser m. v. og ved de endelige Ansættelser af foreløbige Selvangivelser samt endelig ved Anvendelse af de fastsatte Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenter, og fradrages Nedgangen ved Klage over foretagne Taksationer, skønnes det, at man ved Ligningsprocentens Anvendelse kan gaa ud fra Beløbet rundt regnet 109 Mill. Kr.

Fra dette Beløb	109 Mill. Kr.

maa imidlertid fradrages for Personer med Indtægter under 1,000 Kr.	2 Mill.	Kr.
Rest	107 Mill.	Kr.
Det Beløb, som ifølge Budgettet ialt skal udskrives som personlig Skat, udgør	6,760,000	Kr.
Regner man, at der ved Efterligninger og paa Sommerbeboere indgaar	800,000	-
bliver til Ret	5,960,000	Kr.

som skal paalignes ved Hovedligningen.

Anvender man nu ved Paaligning paa forannævnte Beløb 107 Mill. Kr. en Ligningsprocent af 5,5, vil indgaa 5,885,000 Kr.
eller paa det nærmeste ovenstaaende Beløb.

Optælling	ca.	100,7	Mill. Kr.
+ Berigtigelser ved Indkaldelser m. v. og Forhøjelser paa Grund af foreløbige Angivelser	ca.	1,5	- -
		102,2	Mill. Kr.
÷ Fradrag ved Klage over Taksationer	ca.	0,5	- -
		101,7	Mill. Kr.
+ 7 pCt.*) ved Anvendelsen af de brugte Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenter	ca.	7,1	- -
	Ialt	108,8	Mill. Kr.

afrundet til 109 Mill. Kr.

*) Procenten for 1924—25:
Stigning fra 95,7 Mill. til 102,3 Mill.

Under de saaledes foreliggende Omstændigheder skal jeg paa Økonomiudvalgets Vegne indstille, at Ligningsprocenten for 1925—26 fastsættes til 5,5.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

8. **Istandsættelse af Fortovet i Jægersborg Allé paa Strækningen mellem Slotsvej og Hovmarksvej.** (T. F. 4790—1924).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 14. December 1924 fra Grosserer Th. Kortzau, Jægersborg Allé, om, at Fortovet i Jægersborg Allé maa blive istandsat hen til Hovmarksvej.

Som Følge af en Klage fra Ingeniør Lorenzo Borring blev det i offentligt Møde den 27. Maj 1924 vedtaget at foretage en Hævning af Fortovet mellem Femvejen og Slotsvej i Forbindelse

med Sætning af Kant- og Rendesten, alt for at forhindre Oversvømmelse efter Regn og Tøbrud af de lavere Arealer Nord for Alléen.

Hr. Kortzau anmoder nu om, at disse Foranstaltninger maa blive fortsat paa Strækningen mellem Slotsvej og Hovmarksvej, hvor de er lige saa paakrævede.

Teknisk Forvaltning har udarbejdet en Plan til Istandsættelse af Fortovet hen til Hovmarksvej paa samme Maade, som sket tidligere for den øvrige Del af Alléen, dog er der regnet med en ekstra Rendesten paa et Stykke af Vejen, fordi der er stærkt Fald paa Fortovet. Hvis ikke denne ekstra Rendesten udføres, vil Vandet fra Fortovet, selv om der er en Rendesten i Vejbanen, løbe ned i Haverne, der ligger dybere. Omkostningerne ved disse Foranstaltninger beløber sig til ca. 2,000 Kr., og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man imødekommer det foreliggende Andragende og bevilger de ca. 2000 Kr. i dette Øjemed, saa Arbejdet kan udføres.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

9. **Benævnelse af en nyanlagt Vej fra Jægersborg Allé mod Nord m. v.** (T. F. 619—1925).

Lauritz Pedersen: I en Skrivelse af 10. Februar 1925 har Arkitekt Egil Fischer foreslaaet Navnet „Jægerbakken" for en nyanlagt Vej fra Jægersborg Allé mod Nord, og Navnet „Jægerbakkestien" for en Gangsti, der fører fra Rotunden for Enden af den nyanlagte Vej til Slotsvej.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at man godkender Navnet „Jægerbakken" for den nævnte Vej, og kalder Stien „Jægerbakkesti", ikke som af Hr. Fischer foreslaaet, Jægerbakkestien.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

10. **Belysning af Ermelundsvejs Forlængelse til Brogaardsvej.** (T. F. 636—1925).

Lauritz Pedersen: Ermelundsvejs Forlængelse til Brogaardsvej er under Arbejde, og det vil være heldigt, om man udfører Nedlægning af Gasledningerne, inden Vejanlæget gøres færdigt, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at dette Arbejde udføres nu.

Der er udarbejdet en Belysningsplan, hvorefter der skal op-

stilles 14 nye Gaslygter paa Ermelundsvej med en indbyrdes Afstand af 50 m, og 1 ny Lygte paa Skraavejen, medens 2 eksisterende Lygter paa Brogaardsvej flyttes, saa de falder bedre sammen med den nye Plan.

Naar disse nye Lygter engang skal tændes, vil det medføre en aarlig Udgift af ca. 500 Kr.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

11. **Forbedring af Belysningen paa Kildeskovsvej.** (T. F. 879—1925).

Lauritz Pedersen: Rentier Køhler Nielsen, Gjentofte, har forespurgt, om der ikke kunde blive anbragt en Lygte paa Kildeskovsvej, mellem Sponnecksvej og Maltegaardsvej, idet der er et stærkt Knæk paa Vejen.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at der opstilles en Lygte det paagældende Sted.

Houborg: Jeg er som Medlem af teknisk Udvalg med til denne Indstilling og skulde maaske ikke have taget Ordet, men da vi fra teknisk Udvalgs Side nu har faaet en Belysningssag frem, kunde jeg godt lide at udtale min Glæde derover.

Sagen er nemlig, at vi har et Bjerg af Belysningssager liggende i Udvalget; mange andre Borgere har indsendt Begæring om Opstilling af Lygter paa Vejene, men disse Andragender ligger stadig i Udvalget til Overvejelse. Det viser sig altsaa her, at den skriftlige Vej er vanskeligere end den mundtlige, idet Rentier Nielsen, som har henvendt sig mundtligt til Forvaltningen, faar sit Ønske imødekommet, medens de andre Borgere, der har henvendt sig skriftligt, stadig maa vente paa Svar. Jeg havde haabet, at vi kunde have fremmet disse Andragender til Gavn for Borgerne, men det lader sig ikke gøre i denne Kommunalbestyrelses Tid.

Jeg beklager, at vi ikke har kunnet naa at gøre noget for de Mennesker, som i Tide har henvendt sig til Kommunalbestyrelsen; nu maa vi henlægge disse Skrivelser til den kommende Kommunalbestyrelse. Jeg vil haabe, at denne vil tage mere energisk fat for at fremme de indkomne Andragender, end denne Kommunalbestyrelses tekniske Udvalg har gjort.

Lauritz Pedersen: Grunden til, at der er sket en Udsættelse af Behandlingen af disse Sager, er den, at man vilde have foretaget et samlet Syn over alle disse Belysningsspørgsmaal.

Dette Syn har imidlertid af forskellige Grunde endnu ikke fundet Sted.

Houborg: Det er fuldstændig rigtigt, som den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) siger, at det var Meningen at behandle alle disse Sager under eet; men de Grunde, der har været anført for Udsættelsen af det samlede Syn over Forholdene, er vist kun Udvalgsformandens — ikke de øvrige Medlemmers.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

12. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 20kz af Gjentofte, Hjørnet af Ingeborgvej og Marediget.** (T. F. 713—1925).

Lauritz Pedersen: Der foreligger en Ansøgning af 18. Februar 1925 fra Murermester N. P. Jensen om Dispensation fra Servituterne med Hensyn til Hegn om Ejendommen Matr. Nr. 20kz af Gjentofte ved Hjørnet af Ingeborgvej og Marediget, saaledes at han skulde kunne rykke Indhegningen mod Ingeborgvej tilbage fra Vejen og makadamisere Arealet mellem denne og Bygningen med en smal betonlagt Gang ind til Bygningen.

Indenfor teknisk Udvalg har vi ikke ment at kunne gaa ind herpaa, og jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne indstille, at man afslaar Andragendet, idet Adgangen til Butikken forlanges udført som en 3 m bred, lige Adgangsvej, medens Resten af Arealet hegnes paa almindelig Maade.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

13 **Andragende om Dispensation fra Servituten om, at de to i Ejendommen Matr. Nr. 20kz af Gjentofte, Hjørnet af Ingeborgvej og Marediget, indrettede Butikker skal drives af samme Mand.** (T. F. 731—1925).

Lauritz Pedersen: I sin Tid fik Murermester N. P. Jensen Lov til at indrette en Butik i det Hus, han lod opføre paa Hjørnet af Ingeborgvej og Marediget, Matr. Nr. 20kz af Gjentofte, den Ejendom, vi lige har beskæftiget os med, for saa vidt angik Indhegningen.

Og Murermester Jensen fik yderligere Lov til at indrette en Særafdeling af denne Butik, saa der paa en Maade blev to Butikker, men vi stillede samtidig den Fordring, at begge Forret-

ninger skulde drives af samme Mand og være i Forbindelse med Stuelejligheden, hvor Butikkerne indrettedes.

Nu har imidlertid Murermester Jensen under 18. Februar 1925 ansøgt om Dispensation fra denne Bestemmelse, saaledes at de to Butikker skulde drives hver for sig, den ene i Forbindelse med et enkelt Værelse i Stueetagen, den anden sammen med en 2-Værelsers Lejlighed.

Dette er dog en saa stor Afvigelse fra de Regler, der blev fastsat, da vi dispenserede fra Servituterne, at vi fra Udvalgets Side ikke kan anbefale Kommunalbestyrelsen at gaa med dertil, og paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg derfor indstille, at Andragendet afslaas, saaledes at Fordringen om, at der kun maa være een Indehaver, fastholdes.

Engelstoft-Schmidt: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke, fordi jeg vil anbefale dette Andragende — langt fra. Jeg vil tværtimod gøre opmærksom paa den Vandalisme, der er sket i dette Kvarter, som er et decideret Villakvarter; det er nu fuldstændig ødelagt ved, at Kommunen har solgt Grunde til Forretningsbrug. Kvarteret er nu ødelagt som Villakvarter. Jeg vil haabe, at den Slags Ting ikke skal gentage sig med Hensyn til Kommunens Grunde i Fremtiden. Det er galt nok, at de Kvarterer bliver skæmmet og ødelagt, hvor vi ikke har Magt til at forhindre det, men Kommunens egne Grunde, som vi til enhver Tid kan overvaage og følge og træffe Bestemmelse om, burde dog ikke, som sket i dette Tilfælde, føres ud i den rene Vandalisme; man burde ikke give Tilladelse til Opførelse af en Ejendom som denne i det paagældende Kvarter. Jeg haaber at der ikke meddeles nogen som helst Dispensation for denne Ejendom; det fortjener den ikke.

Volmar Jensen: Jeg vil dog gerne retfærdiggøre Ejendoms- og Byggeudvalget en Smule. Denne Sag har været fremme flere Gange i Kommunalbestyrelsen. Det er rigtigt, at Murermester Jensen har købt Grunden af Kommunen, og saa vidt jeg ved, har Kommunen for disse Grundes Vedkommende Paataleret med Hensyn til Bygningernes Udseende; Planerne skal godkendes af Kommunens Bedømmelsesudvalg. Tegningerne har da ogsaa været til Bedømmelse; det første Sæt, der blev indsendt, var imidlertid ikke videre heldigt, og det blev kasseret; derefter blev der indsendt nye Planer, som Udvalget saa godkendte.

Den Dispensation, der blev meddelt, da Murermester Jensen skulde bygge, gik ud paa, at der maatte indrettes Butik i Ejendommen. Jeg maa sige, at jeg tror, det er meget tvivlsomt, om

vi overhovedet kunde have nægtet ham at indrette Butik i dette Kvarter. Der er i hvert Fald indrettet Butikker i andre Bygninger, for hvilke Servituterne er af ganske lignende Art som denne, og vi mente derfor at kunne gaa med til, at der blev indrettet Butikker i Ejendommen.

Iøvrigt maa jeg sige, at selve Butikkerne aldeles ikke forandrer Husets Udseende; Huset er hverken blevet større eller højere af den Grund. Man kan maaske sige, at det vilde have været kønnere, om der havde været en Række ensartede Vinduer i Stueetagen i Stedet for, at der nu er indrettet Butikker, men der kan ogsaa være dem, som maaske finder, at Huset er bleven kønnere ved Indretningen af disse Butikker — det kan man ikke disputere om. Men som sagt, der er ingen som helst Forandring sket med Husets Højde eller Størrelse, fordi der er bleven indrettet Butikker.

Engelstoft-Schmidt: Jeg har i og for sig ikke noget imod Indretning af Butikker i en Ejendom; ganske vist har jeg fraraadet denne Dispensation i sin Tid, men det var, fordi der her var Tale om et Villakvarter. Naar vi har Forretningskvarterer, forekommer det mig, at vi bør henvise Butikkerne dertil fremfor at ødelægge de deciderede Villakvarterer herude med Indretning af Butikker i Villaerne.

Selve Huset er i sin Form og Skikkelse et ganske almindeligt Hus, det skal jeg gerne indrømme; men jeg synes, at Kommunen, naar den har Ejendomsret over et Areal, ogsaa nok maatte have saa megen Indflydelse med Hensyn til Bebyggelsen, at den kunde sørge for, at der kom til at ligge et ordentligt Hus paa Grunden.

Volmar Jensen: Vi ser jo ikke Tegningerne til Huset, forinden vi sælger Grunden.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

14. **Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 4ar af Vangede, Vangedevej Nr. 98.** (T. F. 724—1925).

Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende om Dispensation fra Servituterne paa Matr. Nr. 4ar af Vangede, Vangedevej Nr. 98.

Sagen angaar Opførelse af en Butiksbygning paa Grunden, hvilket strider mod Servituterne, hvorefter der bl. a. ikke maa være Udsalg og foruden Beboelseshuset kun maa opføres mindre Udhuse til Beboernes Behov.

Da den nævnte Butiksbygning saaledes paa 2 Punkter vilde stride mod Servituterne, skal jeg paa et Flertals Vegne indenfor teknisk Udvalg — nemlig paa Engelstoft-Schmidts, Volmar Jensens og egne Vegne — indstille, at man i Henhold hertil ikke godkender den foreslaaede Bebyggelse.

Et Mindretal (Houborg) indstiller, at man dispenserer fra Servituterne saaledes, at det ønskede Byggeforetagende passerer.

Houborg: I Vangede har der efterhaanden udviklet sig en stærk Bebyggelse, og jeg finder derfor Anledning til at tro, at en Butik af den Art, her er Tale om, vil være i høj Grad paakrævet, og iøvrigt er det vist meget tvivlsomt, om Servituterne i det hele taget forbyder Indretning deraf. I Servituterne tales om Forretninger, som ved deres Udseende, Støj, Larm, ilde Lugt eller paa anden Maade kan være til Gêne for de Omboende, men sligt er der jo ikke Tale om i dette Tilfælde. Her skal indrettes en pæn og ordentlig Butik, som jeg er vis paa mange Borgere kunde have Gavn af; de har langt op til de handlende i Vangede By, og jeg henstiller derfor til Kommunalbestyrelsen at slutte sig til min Indstilling om at meddele den ønskede Dispensation — forudsat altsaa, at der skal Dispensation til — saaledes at der kan indrettes en Butik det paagældende Sted.

Udvalgets Flertalsindstilling vedtoges derpaa med 9 Stemmer mod 3.

Mindretallets Indstilling ansaas derefter som bortfalden.

15. **Fastsættelse af tekniske Betingelser for Anlæg af midlertidige Veje, ved hvilke der ønskes Byggetilladelse.** (T. F. 845—1925).

Lauritz Pedersen: Med Hensyn til Anlæg af midlertidige Veje, ved hvilke der ønskes Byggetilladelse, skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at det forlanges, at Jordarbejdet udføres i Overensstemmelse med approberet Projekt for de endelige Veje, samt at der anlægges Kørebane paa mindst 5 Meters Bredde, befæstet med et 15 cm tykt Lag Grusgrav — Singels eller andet af teknisk Forvaltning i det enkelte Tilfælde godkendt Materiale.

Denne Indstilling fremkommer i Tilslutning til den Vedtagelse, der skete i Kommunalbestyrelsens offentlige Møde den 10. Februar d. A. om Lysthusbebyggelsen. I denne Vedtagelse forudsattes, at Vejarbejdet ved midlertidige Veje skulde tilfreds-

stille visse Betingelser, som vilde blive stillet af Kommunen, og det er disse Betingelser, som her er nærmere fremsat.

I Udvalget har vi ment, at man som Betingelse for Bebyggelse af et Areal skulde forlange, at Jordarbejdet for Vejanlægget udføres i Overensstemmelse med Planen for de endelige Veje, saaledes at de midlertidige Veje senere kan indgaa i den endelige Vejplan. Dette opnaar man ved at give den midlertidige Vej den endelige Bredde, nemlig 5 m, og saa lade Kørebanen befæste med Grusgrav-Singels eller andet Materiale; dette Lag skal være 15 cm tykt. Idet vi foreslaar „Grusgrav-Singels eller andet Materiale", muliggør vi, at der ogsaa kan anvendes andet Materiale, og teknisk Forvaltning faar Bemyndigelse til at dispensere, naar der skaffes andet, ligesaa godt, Materiale.

Ved at fastsætte disse Regler kommer Kommunen her i Overensstemmelse med Gladsaxe Kommune, der stiller lignende Betingelser, og vi opfylder dermed tillige de Fordringer, som er nævnt i en Skrivelse fra Brandinspektøren.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale denne Indstilling til Vedtagelse.

Christensen: Jeg vil gerne gøre det saa let og godt som muligt for de Mennesker, der skal bo ved midlertidige Veje, og jeg vil derfor spørge, om det er absolut nødvendigt, at Vejen bliver 5 m bred. Hvis Vejen kunde gøres noget smallere, vilde det betyde en Besparelse for de paagældende; til de Vejfond, der skal opspares af Beboerne, er der endnu ikke ydet ret meget. I Parcelforeningernes Skrivelse i sin Tid var der Tale om en Vejbredde af 6 Alen eller ca. 4 m; her nævnes 5 m eller 8 Alen. Kunde man ikke slække lidt her?

Jeg vil indrømme, at hvis man tænker sig at lade udgrave selve Vejkassen, som den til Slutning skal være, naar Vejen skal anlægges i sin endelige Bredde, er 5 Meters Bredde i Øjeblikket ikke for meget, men det er dog midlertidige Veje, her er Tale om, og jeg synes derfor, man maatte kunne ordne det noget lemfældigere, saa Bekostningen for de paagældende blev lidt mindre.

Lauritz Pedersen: Lad os høre, hvad Kommuneingeniøren mener om dette Spørgsmaal.

Kommuneingeniøren (Westergaard): Skal man have en Vej, som skal være tilstrækkelig bred til, at to Køretøjer kan køre forbi hinanden, kan den ikke være stort smallere end 5 m. Med den Bredde, her er foreslaaet, for de Veje, som senere skal anlægges i indskrænket Bredde, 10 m, vil Underlaget passe i

den fremtidige Vejbane, saa skal dette Arbejde ikke gøres om, saa skal der kun sættes Rendesten. Jeg tror derfor, det er praktisk at tage Vejene netop i denne Bredde, ellers skal Arbejdet gøres om senere.

Volmar Jensen: Jeg vil gøre opmærksom paa et Forhold, som har meget stor Betydning, nemlig dette, at de Slaggeveje, der først var Tale om, vilde være spildte senere; hele det udførte Arbejde vilde være omsonst, idet det ikke passede ind i de endelige Vejplaner. Det Arbejde, der her foreslaas udført, er derimod af blivende Værd, og det har igen den praktiske Følge, at man kan dække Udgifterne af de Beløb, som er opsparet til Vejfond. Havde man skullet anlægge Slaggeveje, maatte Udgiften dertil skaffes paa anden Maade, udenom Vejfonden, som jo kun er opsparet til Anlæg af endelige Veje. Det vil være en meget stor Fordel for de paagældende Parcelejere, at Bidraget til Anlæg af disse Veje kan tages af Vejfonden.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa uden Afstemning.

16. **Andragende fra Frederiksborgvejens Grundejerforening om, at det til Vejudvidelse eksproprierede Areal ved Frederiksborgvej maa henregnes til Ejendommenes ubebyggede Areal.** (T. F. 835—1925).

Lauritz Pedersen: Vi har modtaget et Andragende af 2. Marts 1925 fra Frederiksborgvejens Grundejerforening ved Sagfører Grundtmann om, at det fra Ejendomme ved Frederiksborgvej til Vejudvidelse af Amtsraadet eksproprierede Areal maa henregnes til Ejendommenes ubebyggede Grund.

Som Motivering for dette Andragende anføres, at enkelte af dem, som har faaet Areal eksproprieret, mener ved Ekspropriationsforretningen at have faaet Tilsagn om, at det eksproprierede Areal maatte regnes med som ubebygget Grund.

Efter de Oplysninger, som er indhentet, er dette imidlertid ikke rigtigt; der er ingen af dem, hvis Areal er eksproprieret, der har faaet et saadant Tilsagn; indenfor teknisk Udvalg mener vi ikke, at der er nogen Grund til at give denne Tilladelse, og derfor skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille, at man afslaar Andragendet.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

17. **Nedlægning af Vandledning i Ermelundsvejs Forlængelse Nord for Jernbanen.** (T. F. 919—1925).

Lauritz Pedersen: Der skal nedlægges Vandledninger i en Vej, saa saare man begynder at sælge Grunde langs Vejen. Ermelundsvejs Forlængelse er nu ved at blive anlagt, og da det er billigere at nedlægge disse Ledninger under Vejarbejdets Udførelse, har teknisk Forvaltning foreslaaet — og dette anbefales og indstilles af teknisk Udvalg — at man gaar til Nedlægningen af denne Vandledning; det drejer sig om Ermelundsvejs Forlængelse Nord for Jernbanen. Omkostningerne ved dette Arbejde, der andrager ca. 7000 Kr., indstiller Udvalget, at man afholder af Kapitalformuen.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

18. **Nedlægning af Vandledning i den forlagte Ordrupvej indtil Hvidørevej.** (T. F. 712—1925).

Lauritz Pedersen: Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg indstille, at der ligeledes nedlægges Vandledning i den forlagte Ordrupvej indtil Hvidørevej, og at Omkostningerne, der er anslaaet til ca. 3,500 Kr., afholdes af Kapitalformuen.

Denne Indstilling fremkommer, fordi der er solgt en Parcel for Enden af Vejen, og Kommunen har, som jeg nævnte før, Pligt til at skaffe vedkommende Køber Vand.

Der kunde lægges en Vandledning til Ejendommen ad en anden Vej, hvorved den blev noget kortere, men der vil man ikke saa hurtigt faa Brug for den ved Salg af Byggegrunde, og derfor har vi foreslaaet, at den lægges ad den forlagte Ordrupvej. Kommunen har der Grunde, som vi har Udsigt til ret hurtigt at faa solgt, og lægger vi derfor Vandledningen nu ad denne Vej, faar vi ikke senere Omkostninger i den Anledning.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

19. **Afholdelse af Byplansmøde i Kolding. Udlaan af Gjentofte Kommunes Bebyggelsesplan til Mødet.** (T. F. 916—1925).

Formanden: Inden jeg giver Ordet til Formanden for teknisk Udvalg, skal jeg oplyse, at der foreligger en Indbydelse til Kommunalbestyrelsen til at deltage i „Det 4. danske Byplansmøde" i Kolding i Dagene 3. og 4. April.

Det er fra Kolding Byraad, at denne Indbydelse for saa vidt udgaar, som Byraadet har givet sin Tilslutning dertil.

Da Mødet afholdes efter 1. April, maa det formentlig blive den nye Kommunalbestyrelse, som eventuelt benytter sig af denne Indbydelse.

Lauritz Pedersen: Iøvrigt har Formanden for Byplansmødet henvendt sig ogsaa til Gjentofte Kommune og spurgt, om vi havde noget, som kunde være af Interesse for Mødet i Retning af Byplaner.

Da vi for nylig har faaet udarbejdet en Bebyggelsesplan for Gjentofte Kommune, mener Kommuneingeniøren, at man muligvis kunde sende den derover. Der er naturligvis det Forhold til Stede, at denne Bebyggelsesplan ikke er vedtaget i Kommunalbestyrelsen, men i teknisk Udvalg har vi ikke ment, at dette skulde forhindre, at man sendte Planen derover, naar man udtrykkelig gjorde opmærksom paa Forholdet, som det er, at Bebyggelsesplanen er udarbejdet til Brug for Gjentofte Kommune, selv om den ikke er vedtaget af Kommunalbestyrelsen.

Paa teknisk Udvalgs Vegne — med Undtagelse af Volmar Jensen, der har forbeholdt sig sin Stilling — skal jeg indstille, at vi bemyndiger Kommuneingeniøren til at sende den udarbejdede Bebyggelsesplan over til Mødet i Kolding.

Volmar Jensen: Jeg har ikke noget imod, at Byplanen sendes til Kolding, det kan maaske være meget rart at faa den udstillet derovre, saa Folk kan se, hvor forudseende vi er her med vore Bebyggelsesplaner.

Det, jeg har derimod, er dette, at Planen jo ikke er færdigbehandlet. Undertiden indskærpes det os saa strængt, at der ikke maa siges noget som helst om, hvad der foregaar i Udvalgene; i dette Tilfælde vil man officielt give Tilladelse til at udlaane Planer, der end ikke har været til Behandling i Kommunalbestyrelsen.

For nogen Tid siden fik jeg en Opfordring fra Gjentofte Grundejerforening til paa et Møde i Foreningen at fortælle lidt om Kommunens Bebyggelsesplaner, og da anmodede jeg om at laane denne Plan, men da mente man fra Udvalgets Side, at det ikke kunde lade sig gøre, netop fordi Sagen ikke var færdigbehandlet. Jeg bøjede mig, som jeg næsten altid gør for Majoriteten — det er man nødt til, desværre — og Resultatet blev, at jeg ikke fik Lov at laane Planen. Derfor synes jeg, det er noget modsigende, naar man nu vil give Tilladelse til, at den sendes til Kolding, og jeg for mit Vedkommende vil bestemt fraraade, at det sker.

Kr. Larsen: Jeg kan slutte mig til Volmar Jensens Udta-

lelser; det er urigtigt at udstille Planen, saalænge den ikke er færdigbehandlet. Volmar Jensen henvendte sig i sin Tid til mig om at laane Planen, men jeg ansaa mig ikke for bemyndiget til at udlaane den paa Udvalgets Vegne, og da jeg forelagde Spørgsmaalet i Udvalget, tog det samme Stilling, som jeg havde indtaget: Saalænge Kommunalbestyrelsen ikke havde behandlet Planen, burde man ikke laane den ud. Jeg anbefaler derfor ogsaa nu, at Planen ikke sendes til Kolding.

Lauritz Pedersen: Disse Byplansmøder holdes med ret stort Mellemrum omkring i Landet og har til Øjemed at vise de Planer, som udarbejdes rundtom i Kommunerne. Det Arbejde, her er udført, er saa omfattende og efter min Formening — der iøvrigt deles af alle, som har set disse Planer — tillige saa godt udført, at det forekommer mig, at vi for vor egen Skyld og for de andre Byers Skyld ikke bør modsætte os, at Planerne laanes ud. Skønt jeg indrømmer, at det havde været bedre, om Planerne havde været færdigbehandlet i Kommunalbestyrelsen, synes jeg dog ikke, at dette er tilstrækkelig Grund til, at vi skulde lade være at udstille dem. Det kan vare mange Aar, inden der igen afholdes noget Byplansmøde, og udstiller vi ikke Planerne nu, unddrager vi derved Folk at faa Nytte af vore Planer, som maaske kunde være til Gavn for andre Kommuner.

Blichfeld: Fra Kolding Byraads Side har man ønsket til Udstillingen at laane en eventuel Byplan; det bliver i dette Tilfælde bogstavelig talt en „eventuel" Byplan, idet den, som nævnt, ikke er vedtaget af Kommunalbestyrelsen, ikke er gældende. Naar det fremhæves, at de Planer, her er udarbejdet, er dygtigt og godt udført, hvorfor saa forholde de Mennesker, der kommer til Mødet i Kolding vore Planer? Maaske kan de gennem dette gode og dygtige Arbejde høste Idéer til videre Udvikling indenfor interesserede Kredse. Jeg synes ikke, der er noget i Vejen for, at vi sender Planerne derover og siger: Har I Brug for nogle af vore Idéer, har I Interesse i at efterligne dem paa den ene eller anden Maade, saa vær saa god, det har vi ikke noget imod.

Men jeg vil godt indrømme Volmar Jensen, at ogsaa han paa et tidligere Tidspunkt overfor en interesseret Kreds af Borgere i Gjentofte burde have haft Lov til at vise Byens Borgere denne Bebyggelsesplan eller rettere denne eventuelle Bebyggelsesplan for Kommunen.

Volmar Jensen: Blichfelds Standpunkt er til at forstaa. Han indrømmer, at der er begaaet en Uret mod mig ved at nægte mig at laane disse Planer, men han tilføjer: Fordi der er begaaet

en Uret tidligere, er der ingen Grund til at køre videre ad samme Vej.

Naar man derimod siger: Det var rigtigt, at vi i sin Tid nægtede at laane Planerne ud til Volmar Jensen, men nu vil vi laane dem ud til Kolding, er det et Standpunkt, jeg i hvert Fald ikke kan klare! Og derfor maa jeg bestemt fastholde, at man ikke laaner disse Planer ud nu, før de er færdigbehandlet i Kommunalbestyrelsen.

Udvalgets Indstilling vedtoges med 9 Stemmer mod 4.

Dørene lukkedes Kl. 7,10.

Mødet den 31. Marts 1295, Kl. 6,30.

Fraværende var: Keiser-Nielsen paa Grund af Sygdom.

Til Efterretning:

a. Skrivelse af 27. Marts 1925 fra Valgbestyrelsen for Valg til Gjentofte Kommunalbestyrelse med Meddelelse om, at følgende Personer ved Valget den 10. Marts 1925 er valgt som Medlemmer af Gjentofte Kommunalbestyrelse for Tiden 1. April 1925—31. Marts 1929:

1. Oberst H. Parkov.
2. Sekretær P. Blichfeld.
3. Murermester Kr. Larsen.
4. Sagfører J. Mimer.
5. Grosserer R. Mollerup.
6. Skomagermester A. Houborg.
7. Justitssekretær C. Toldberg.
8. Rektor Aage Næsted.
9. fhv. Minister S. Keiser-Nielsen.
10. Enkefru E. Jantzen.
11. Overretssagfører Asbjørn Smitt.
12. Kommunelærer H. Svanholm Nielsen.
13. Grosserer I. H. Andersen.
14. Arkitekt Aage Paul-Petersen.
15. Arbejdsmand V. Andersen.

b. Skrivelse af 27. Marts 1925 fra Valgbestyrelsen for Valg til Gjentofte Kommunes Hjælpekasse med Meddelelse om, at følgende Personer ved Valget den 10. Marts 1925 er valgt som Med-

lemmer af Gjentofte Kommunes Hjælpekasse for Tiden 1. April 1925—31. Marts 1929:

1. Inspektør Carl Sørensen.
2. Murermester H. C. Büchler.
3. Bryggeriarbejder O. Bech Olsen.
4. Overingeniør C. P. Elvers.
5. Sognefoged S. Andersen.
6. fhv. Apoteker J. Møller.
7. Fru M. M. Olesen.
8. Murermester O. Jacobsen.
9. Handelsgartner Axel Hansen.
10. Kommunelærer J. J. Norlev.
11. Tømrermester J. Andersen.
12. Fru A. V. Brøsch.
13. Frøken Signe Nielsen.
14. Glarmester A. Guhle.
15. Fabrikant Rich. Wieder.

c. Skrivelse af 21. Marts 1925 fra Københavns Amtsraad med Meddelelse om, at Amtsraadet intet har fundet at bemærke til det fremsendte Overslag over Gjentofte Kommunes Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret 1925—26. (Ø. 188—1924).

d. Skrivelse af 21. Marts 1925 fra Københavns Amtsraad med Samtykke for Gjentofte Kommune til at henlægge fra Overskudet paa Driftsregnskabet 1923—24 til Formuen et Beløb af 389,113 Kr. 43 Øre. (Ø. 188—1924).

e. Skrivelse af 13. Marts 1925 fra Kongelig Dansk Automobil Klub med Forespørgsel om, hvorvidt der er nogen Udsigt til, at der ved Kommunens Foranstaltning vil blive anvist Motorkøretøjer en Parkeringsplads i Nærheden af Indgangen til Jægersborg Dyrehave, nærmere betegnet ved den Indgang, der fører umiddelbart til Dyrehavsbakken, da Klubben i bekræftende Fald vil være villig til at overtage Bevogtningstjenesten m. v. (T. F. 1084—1925).

Formanden (Parkov): Denne Skrivelse henvises til nærmere Overvejelse i teknisk Udvalg.

f. Skrivelse af 24. Marts 1925 fra Skovshoved Fiskeriforening med Anmodning om, at Skovshoved Havn maa blive uddybet. (T. F. 1206—1925).

Formanden: Skrivelsen henvises til teknisk Udvalg.

g. Skrivelse af 25. Marts 1925 fra Gjentofte Grundejer- og Kommunalforening med Anmodning om, at der snarest maa blive indrettet Fortov paa den vestre Side af Vangedevej fra Stolpegaardsvej til Snogegaardsvej. (T. F. 1181—1925).

Formanden: Ogsaa denne Skrivelse henvises til teknisk Udvalg.

h. Skrivelse af 24. Marts 1925 fra A/S Strandvejs Gasværket med Meddelelse om, at Gasværkets Bestyrelse har vedtaget at bibeholde den for forrige Kvartal gældende Gaspris af 30 Øre pr. m^3 for 2det Kvartal, uagtet Gasværket i Henhold til Kontrakten er berettiget til at tage en Pris af 38,10 Øre pr. m^3. (T. F. 1182—1925).

Christensen: Jeg beklager, at det ikke lykkedes Bestyrelsen at faa sat Gasprisen yderligere ned; det lykkedes ikke denne Gang, men jeg haaber, at det, naar nu det nye Retorthus kommer i Gang, maa lykkes, hvad der halvvejs er lovet, at faa sat Prisen ned fra næste Kvartals Begyndelse.

i. Meddelelse fra Kommunens sociale Forvaltning om, at Kommunalbestyrelsen for Gjentofte Kommunes Vedkommende har tiltraadt den mellem Delegerede for de 5 „Stolpegaard" samejende Kommuner trufne Vedtagelse med Hensyn til det fremtidige Samejeforhold, hvorefter

1) „Stolpegaard"s Værdi — til enhver Tid — mellem Kommunerne fordeles saaledes, at Gjentofte, Lyngby—Taarbæk og Søllerød Kommuner hver ejer 25 pCt., Gladsaxe $18^3/_{16}$ pCt. og Herløv Kommune $6^{13}/_{16}$ pCt.

2) Alle egentlige Formueudgifter vedrørende „Stolpegaard" fordeles mellem de samejende Kommuner i Forhold til deres Formueandel i Anstalten.

3) Driftsudgifterne fordeles paa følgende Maade:

a) for 5 Aar ad Gangen fastsættes Størrelsen af det Beløb, Anstaltens aarlige Drift uden Belægning vil antages at beløbe sig til, og som forskudsvis Tilskud til Anstaltens hele Drift yder hver Kommune en Kvotapart heraf, beregnet efter deres Formueandel i Anstalten, og at for 5-Aaret 1. April 1925 til 31. Marts 1930 dette aarlige forskudsvise Tilskud fastsættes til ialt 17,500 Kr.

b) Resten af Driftsudgifterne fordeles efter de indlæggende Kommuners Benyttelse af Anstalten efter Belægningsdagenes Antal, dog saaledes, at en Dags Ophold paa Sygeafdelingen regnes lig 2 Dages Ophold paa Arbejdsafdelingen.

Endvidere refunderer Lyngby—Taarbæk, Søllerød og Gladsaxe Kommuner i Løbet af 5 Aar (med $^1/_5$ aarligt at erlægge hver den 1. Oktober, første Gang den 1. Oktober 1925) et kontant Beløb af 60,000 Kr. til Gjentofte Kommune og et Beløb af 1,240 Kr. til Herløv Kommune.

j. I Tiden 17.—30. Marts 1925 incl. er følgende teknisk Forvaltning vedrørende Sager i Overensstemmelse med Forretningsordenens § 12 ekspederet paa enstemmig Udvalgsindstilling uden Forelæggelse i Kommunalbestyrelsesmøde:

Den 19. Marts meddelt Forsørgelsesanstalten „Stolpegaard", at Kommunen er villig til at overlade Stolpegaarden Brugsretten af den derved liggende Losseplads, efterhaanden som den opfyldes, under Forudsætning af, at der til Gengæld kan trætfes en Ordning om Gravning af Grus paa de tilgrænsende Arealer af Stolpegaarden. (T. F. 4180—1924).

Den 19. Marts meddelt Statsbanerne, at Kommunen foreløbig kan godkende, at Tunnelen under Banen ved Charlottenlund Station holdes lukket i Tiden mellem det sidste Aftentog og det første Morgentog, men at man, naar Tunnelen er fremstillet i sin endelige Skikkelse med Ramper op til de tilstødende Veje i Flugt med Tunnelen, ikke finder Anledning til at fravige Kravet om, at den til den Tid holdes aaben hele Døgnet. (T. F. 735—1925).

Den 19. Marts tilskrevet Entreprenør Arnt Jensen angaaende forskellige Forhold ved en af ham fremsendt Regnskabsopgørelse for Anlæg af Hovedkloaker for Enghaverendens Opland. (T. F. 736—1925).

Den 20. Marts afslaaet Andragende fra Emil A. Olsen om Autorisation som Kloakmester i Kommunen. (T. F. 571—1925).

Den 20. Marts meddelt Skovshoved Sejlklub som Svar paa en Forespørgsel, at Spørgsmaalet om Opmudring af Skovshoved Baadehavn har været taget op til Overvejelse, men at man ikke f. T. har fundet Anledning til at optage noget Beløb paa Budgettet til den ommeldte Foranstaltning. (T. F. 761—1925).

Den 21. Marts meddelt Statsbanerne, at Kommunalbestyrelsen tiltræder den ved Mødet den 30. Januar 1925 mellem delegerede for Banerne og Kommunen trufne Aftale med Hensyn til Ordning af Vejforholdene m. m. ved den projekterede Gangtunnel ved Norasvej, hvorom er optaget en af Parterne underskrevet Protokol. (T. F. 809—1925).

Den 25. Marts overfor Overretssagfører Georg Jacobsen sam-

tykket i, at hans Ejendom Matr. Nr. 4av af Ordrup udstykkes paa nærmere angiven Maade, for at han kan opfylde en ham overgaaet Højesteretsdom vedrørende Bebyggelsen af samme. (T. F. 903—1925).

Den 25. Marts meddelt A/S De Ibsenske Grunde, at Kommunalbestyrelsen ikke paa Forhaand har noget at erindre mod nogle foreslaaede Retningslinier og Vejbredder paa Matr. Nr. 10a, 9k m. fl. af Gjentofte, men at man iøvrigt som sædvanligt, forinden endelig Approbation gives, maa forlange indsendt detailleret Vej- og Kloakprojekt. (T. F. 759—1925).

Den 26. Marts meddelt en Ansøger, Jens Møller, at han foreløbig vil kunne faa Tilladelse til at udføre nogle Prøve-Kloakanlæg, hvorefter man senere skal komme tilbage til Spørgsmaalet om eventuel Autorisation som Kloakmester. (T. F. 390—1925).

Den 26. Marts meddelt en Grundejer ved Frederikkevej i Hellerup, at en ham underhaanden tilkendegivet Beslutning af Kommunalbestyrelsen, hvorefter man i Henhold til Vandværksregulativets § 31 havde idømt ham en Bøde, stor 50 Kr., for ulovligt Vandforbrug, efter Omstændighederne frafaldes, da det maa antages, at de af Maalerkontrolløren tidligere afgivne Advarsler ikke er blevet forebragt ham personlig. (T. F. 513—1925).

Den 27. Marts meddelt to opsagte Lejere i den af Kommunen eksproprierede Ejendom Hyldegaardsvej 1, at de paagældende, nemlig Frøkn. Juliane og Sofie Larsen, kan faa Bolig i Fiskerhuset ved Gjentofte Sø. (T. F. 592—1925).

Desuden anbefalet forskellige Udstykningssager og afgjort Sager om Bygningsbedømmelse i Henhold til Erklæringer fra Bedømmelsesudvalget m. m.

k. I Kommunalbestyrelsens lukkede Møde den 17. Marts d. A. vedtoges det:

1) ved 2den Behandling at yde kommunal Garanti for Halvdelen af 2 Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa henholdsvis 5,000 Kr. og 7,000 Kr., som Kommunalbestyrelsen har anbefalet Staten at give følgende til Boligopførelse:
   a) Tømrermester H. Poulsen, Brogaardsvej 51, (et Hus med en 3-Værelsers Lejlighed og en Værkstedsbygning).
   b) Murer P. M. Thomsen, Ellemosevej, (et Hus med en Lejlighed);
2) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Portør M. P.

P. Munksgaard, Charlottenlund, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 5,000 Kr. til Opførelse af et Hus ved den forlagte Del af Ordrupvej og Hvidørevej samt at garantere for Halvdelen af nævnte Laan. (Ø. 59—1925);

3) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Tømrermester V. Fliedner, Mantziusvej 14, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 10,500 Kr. til Opførelse af et Hus med to Lejligheder ved Ejvindsvej samt at garantere for Halvdelen af nævnte Laan. (Ø. 56—1925);

4) paa nærmere angivne Vilkaar at anbefale, at Tømrermester J. P. M. Hartmann, København, faar et Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 paa 6,000 Kr. til Opførelse af et Hus ved Svalevej, men ikke at garantere for Laanet, da Andrageren ikke bor i Kommunen. (Ø. 49—1925);

5) overfor Statsboligfonden at udtale, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anbefale 3 Andragender om Statslaan til Opførelse af Beboelseshuse her i Kommunen, hvilke Andragender er indsendt af Arkitekt Chr. Simonsen Søndergaard, København, Murermester Osvald Ottoson, Søborg, og Assistent C. A. Danielsen, Vanløse. (Ø. 40, 26, 60—1925);

6) at indgaa paa forskellige af Landsretssagfører Hilker stillede Forslag til Ændringer i de for Kommunens Garanti for Statslaan i Henhold til Lov af 23. December 1922 stillede Betingelser vedrørende det Boligselskabet „Holmegaarden" tilsagte Laan. (Ø. 111—1924);

7) overfor Statsboligfonden at udtale, at Kommunalbestyrelsen paa visse nærmere angivne Betingelser erklærer sig villig til at garantere for Halvdelen af et Statslaan paa 7,000 Kr., som oprindelig uden kommunal Garanti blev tilstaaet Arkitekt Otbo til Opførelse af et Hus med 2 Lejligheder ved Valbirkvej 8, naar ommeldte Hus overtages af Fru Ebba Dalkjær, der i flere Aar har boet her i Kommunen. (Ø. 193—1923);

8) at modtage Tilbud fra Grosserer O. Keller, C. L. Ibsensvej 22, om Køb af en Parcel af „De Storm'ske Jorder", stor ca. 2750 Kv. Alen for 3 Kr. pr. Kv. Alen. (E. 33—1925);

9) at udføre Anlæg til Forøgelse af Vandtrykket ved Kommunens Vandtaarne hvorved der kan skaffes tilstrækkeligt Tryk til Amtssygehuset og i Ledningsnettet i andre Dele af Kommunen, paa Betingelse af, at Amtskommunen udreder Halvdelen af de dermed forbundne Omkostninger, anslaaet til

ca. 25,000 Kr., og derefter betaler det leverede Vand til Sygehuset efter den til enhver Tid gældende Pris for Vand til Næringsbrug. (T. F. 921—1925);

10) at foretage Ændring i Kommunalbestyrelsens tidligere Vedtagelse angaaende Magelæg med Direktør Hartmann, Ordrupvej 33, saaledes, at der foretages en mindre Udvidelse af det Areal ved Ordrupvej, som skal afstaas til Direktør Hartmann, samt at indrømme ham Forkøbsret — i indtil 1 Aar efter Vejanlægets Etablering — til et lille Areal ved Siden af hans Grund for 3 Kr. pr. Kv. Al. (T. F. 633—1925);
11) at vælge Fru Sekretær Blichfeld, Gjentofte, og Fru Sognefoged Andersen, Gjentofte, til Tilsynsførende med Plejebørn i Vangede Distrikt i Stedet for Fru Proprietær Fiehn og Fru Staggemeier, der ønsker sig fritagne for Hvervet. (B. 209—1925);
12) at bevilge Gjentofte Hjælpekasse et Tilskud paa 20,000 Kr. til Bestridelse af almindelig Hjælpekassehjælp. (A. 49—1925);
13) at tillade Kredsbibliotekar, mag. art. W. Erichsen, at træde udenfor Nummer i 2 Aar fra 1. April 1925 at regne. (U. 79—1925);
14) at imødekomme 5 Henvendelser fra Vælgere om Optagelse paa Rigsdagsvalglisten for Aaret 1. April 1925 til 31. Marts 1926. (S. 18—1925);
15) at vælge Formanden, Blichfeld og Keiser-Nielsen til som Kommunens Repræsentanter at deltage i et Møde i Undervisningsministeriet sammen med det nedsatte Byggeudvalg vedrørende Opførelsen af en ny Statsskole i Gjentofte. (U. 72—1925);
16) at bemyndige Toldberg til at give Møde og afgive Stemme for Kommunen paa Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskabs Generalforsamling. (Ø. 75—1925);
17) at bemyndige Formanden til at give Møde og paa Kommunens Vegne afgive Stemme paa Aktieselskabet Strandvejs-Gasværkets Generalforsamling. (Ø. 76—1925).

1. Til Medlemmerne var omdelt følgende

Beretning fra Gjentofte Kommunes tekniske Forvaltning for Aaret 1923—24.

Kommunens tekniske Forvaltning ledes af Kommuneingeniøren og i dennes Forfald af hans af Kommunalbestyrelsen udpegede Stedfortræder.

Under Ansvar overfor Kommuneingeniøren varetages det under Forvaltningen hørende Arbejde af 3 Afdelingsingeniører samt for den juridiske Dels Vedkommende af den ved Forvaltningen ansatte juridiske Sekretær.

Fordelingen af Arbejdet mellem de tre Afdelingsingeniører foretages af Kommuneingeniøren og indtil videre saaledes:

Afdeling I.

1. Selve Kontoret og Tegnestuen, Journalisering, Arkivering (med Undtagelse af Bygge- og Spildevandssager) samt alle Forhold vedrørende den Del af Personalet, der ikke er underlagt Afdeling II eller III.
2. Kontorets Regnskabsafdeling, herunder Kloakregnskabet (Regnskabet med og Protokoller for hvert enkelt Kloakanlæg, Kloakpumpestationen og Afgifterne for hver enkelt Ejendom indenfor Oplandet).
3. Vandværkerne.
4. Renovationsudførselen.
5. Kirkegaardsanlæg.
6. Kommunens Arealer.

   Ekspedition af alle de til Kontoret indgaaede Skrivelser angaaende de Arealer, der ejes af Kommunen.

   Udarbejdelse af Vej- og Udstykningsplaner.
7. Udstykningssagers Behandling.
8. Alle Sager vedrørende Ejendomsskyldvurdering af kommunale og private Ejendomme.
9. Nummerering af Ejendomme.
10. Behandling og Ekspedition af saadanne Sager, som ikke hører ind under Afdeling II eller III.

Afdeling II (Kloakafdelingen).

1. Kloakvæsenet.

   Tilsyn med Drift og Vedligeholdelse af Kommunens Kloakpumpestationer med tilhørende Trykledninger, Bygværker og Hovedkloakledninger. Projektering af og Tilsyn med Udførelsen af nye Hovedkloaker.
2. Private Kloakanlæg.

   Approbation af og Tilsyn med Udførelsen af private Kloakanlæg.
3. Byggesager.

   Undersøgelse af Servituter, eventuel Fremsendelse til Det tekniske Udvalg og Bedømmelsesudvalg, Approbation og senere Udstedelse af Attest samt Arkivering.

4. Spildevandssager.
   Approbation af Spildevandsplaner for private Ejendomme, Tilsyn med Arbejdets Udførelse af saavel autoriserede Kloakmestre som autoriserede Installatører af indvendige Spildevandsledninger, Udstedelse af Attester samt Arkivering.
5. Kommunens Bygninger.
   Projektering af Ingeniørarbejder ved Kommunens Bygninger, Tilsyn med og Vedligeholdelse af Centralvarmeanlæg.
6. Hellerup og Skovshoved Havne.
7. Offentlige Badeanstalter.
8. Nødtørftsanstalter.

Afdeling III (Vejafdelingen).

1. Kommunens Vejvæsen.
   Vedligeholdelse og Renholdelse af kommunale Veje, Projektering af og Tilsyn med Anlæg af nye Veje, Vejvanding samt anden Kørsel vedrørende Vejvæsenet, Drift af Grusgrav og Flisestøberi, Anvisning af Plads for de forskellige Værkers Ledninger, saasom Vand, Gas, Telefon og elektriske Ledninger samt Master, Vejapprobationer samt Regnskab vedrørende Vejvæsenets Arbejde, Materiel, Kørsel, Vanding m. m.
2. Private Veje.
   Tilsyn med de private Vejes Tilstand og Vedligeholdelse, særlig ved det aarlige Vejsyn, Udførelse ved kommunal Foranstaltning af de Istandsættelsesarbejder, der ikke foretages ved privat Foranstaltning, Tilsyn med Anlæg af private Veje.
3. Offentlige Anlæg.
   Tilsyn med Vedligeholdelse og Renholdelse af de offentlige Anlæg, herunder Boldbaner, Skøjtebaner og Gjentofte Sø, samt med Udførelsen af nye Anlæg.
4. Offentlig Belysning.
5. Kørselsafdelingen.
   Tilsyn og Regnskab vedrørende Driften af Kommunens Hestekøretøjer og Lastautomobiler samt Tilsyn og Regnskab med Kørsel udført af private Vognmænd.
6. Garage og Værksted.
   Tilsyn og Regnskab vedrørende Driften af Kommunens Smedeværksted og det mekaniske Værksted med tilhørende Automobilgarage.

A. Den tekniske Forvaltnings Kontor.

I Aarets Løb er indført i Journalen 4.796 Sager,

udsendt ca. 3.100 almindelige Skrivelser,
udstedt 868 Byggetilladelser til Bygningsinspektoratet,
udstedt 780 Approbationer paa Spildevandssager,
indhentet Sundhedskommissionens Erklæring ang. 158 Byggesager,
indhentet Bedømmelsesudvalgets Erklæring ang. 214 Byggesager,
ekspederet 204 Sager angaaende Dispensation fra Brandpolitiloven,
ekspederet 169 Udstykningssager,
modtaget 277 Anmeldelser om nye Vandindlæg,
modtaget 631 Andragender om Forandringer og Tilføjelser ved eksisterende Vandindlæg,
afholdt 28 Møder i teknisk Udvalg, i hvilke der er behandlet ialt 1.026 Sager, herunder 106 Udstykningssager og 187 Andragender om Dispensation fra Brandpolitiloven,
afholdt 10 Møder i Anlægsudvalget, i hvilke er behandlet 56 Sager,
indgaaet og ekspederet 4.500 Regninger,
udgaaet 615 Regninger.

Udbetalt Arbejdsløn:			
ved Vej- og Kloakvæsenet	628.818	Kr. 32	Øre
ved Vandværket	93,115	- 56	-
ialt	721.933	Kr. 88	Øre
Udbetalt for Kørsler:			
Kørsel med egne Køretøjer	113.591	Kr. 28	Øre
Kørsel med lejede Køretøjer	42.248	- 84	-
Kørsel med Lastbiler	163.197	- 23	-
ialt	319.037	Kr. 35	Øre

Personalet ved selve Kontorerne bestod den 31. Marts 1924 af følgende:

Fast ansatte:

Kommuneingeniør V. A. Westergaard,
Afdelingsingeniør G. Hansen,
— C. Larsen,
— E. Suhr,
Juridisk Sekretær F. Stub,
Ingeniør V. Hougs,
— C. L. Jensen,
— M. Svendsen,
— P. Poulsen,
— O. Gottschau,
teknisk Assistent K. E. Bräuner,

Assistent W. Jørgensen,
— A. Petersen,
— C. Wincentz,
— Fru M. Scharff,
— Frk. C. Ottosen,
— Frk. E. Dyhre,
— A. Christophersen,
Kontorist Fru N. Hansen,
— Frk. I. Hansen,
— Fru O. Schubert,
Kontorelev Frk. E. Christensen.

Ikke fast ansatte:
Ingeniør S. Pedersen.

B. Vandforsyningen.

a. Vandværket ved Mantziusvej.

Paa Vandværket ved Mantziusvej er de under Krigen (i 1918) indbyggede Evaporatorfyr i Kedlerne under særligt Hensyn til Fyring med Affaldsbrændsel atter fjernede og erstattede med de oprindelige Ristesystemer, idet Brændselspriserne nu har ændret sig saaledes, at Fyring med Kul stiller sig økonomisk gunstigere samtidig med, at man undgaar de med Affaldsbrændselet forbundne Ulemper, særlig i Form af stærk Slaggedannelse, hyppig Rensning af Kedlernes Trækkanaler og de for forøget Arbejde ved Fyringen betalte Løntillæg.

Der er foretaget Rensning af Samlebrønd og Rentvandsbeholder, hvorved det viste sig, at der i Samlebrønden havde ophobet sig en Del fint Sand, som var ført med fra Boringerne, medens Rentvandsbeholderen praktisk talt var fuldkommen ren.

Sandlaget i Filtrene er ikke fornyet i Aarets Løb, da det har vist sig, at Laget kan holde ca. 1½ Aar uden Fornyelse.

Større Maskinreparationer har ikke været paakrævet.

b. Vandværket ved Fortunvej.

Der er udført 2 nye Boringer paa Indvindingsarealet Vest for Fortunvej, henholdsvis mellem Nr. 2 og 6 og mellem 6 og 7, og det har vist sig, at de nye Boringer, der ligesom de nysnævnte er udført med 4 m lange Slidserør i henholdsvis 39,7 m og 43,9 m under Terræn, gav samme Vandmængde som de tidligere udførte, saaledes at der fra de 6 virksomme Boringer Vest for Vandværket kan leveres indtil ca. 400 m³ Vand pr. Time.

Af Hensyn til Oprensning af de gamle Boringer Øst for Vandværket blev der langs Ledningsarealet til disse ført en elektrisk Ledning forsynet med Stikkontakter ved de enkelte Boringer; men selve Oprensningen blev ikke foretaget forinden Regnskabsaarets Afslutning.

Paa Afgangsledningen fra Kompressoren for Iltningsluften blev indbygget en Luftmaaler for til Stadighed at kunne føre Kontrol med de indpumpede Luftmængder.

Da man ved en Lejlighed, der nærmere skal omtales under Pkt. f, „Vandets Beskaffenhed", konstaterede Tilstedeværelsen af Mangan i Vandet, blev der i Efteraaret 1923 iværksat en rationel Undersøgelse af Trykfiltrene og deres Virkemaade, hvorved det konstateredes, at Filtrene kun i yderst ringe Grad formaaede at tilbageholde dette Stof, medens Jernmængden for allerstørste Delen blev tilbageholdt i Filtret og fjernet sammen med Skyllevandet.

Det viste sig ved denne Undersøgelse, at et enkelt af de ved Udvidelsen i 1921—22 anskaffede Krügerfiltre (Nr. 16), der var i Stand til at rense Vandet for Mangan, indeholdt en Del Manganoverilte som en fastsiddende Hinde paa Sandkornene, hvorimod Mængden af Manganoverilte i de øvrige Filtre var forsvindende, medens der nok fandtes nogle lavere Ilter af Mangan. Man forsøgte derfor at omdanne disse lavere Ilter til Overilte ved Behandling med Kaliumpermanganat, og Forsøget lykkedes saaledes, at alle de behandlede Filtre i Løbet af 3—4 Uger efter Behandlingen var i Stand til at tilbageholde Manganet saa fuldstændigt, at der i Filtratet kun fandtes Spor tilbage.

Forsøgene blev først afsluttede i April Maaned 1924, saaledes at der ved Regnskabsaarets Afslutning endnu var fire Filtre, der ikke var færdig behandlede.

Et Forsøg, der samtidig foretoges med et Candyfilter, mislykkedes, sandsynligvis paa Grund af, at der paa Sandkornene var udskilt et for svært Lag dels af Forilter af Jærn og Mangan og dels Idselsure Forbindelser af de samme Stoffer og af Kalk.

I de tre Candyfiltre Nr. 2, 3 og 4, i hvilke Skyllearmene bevæges ved indvendige Snækker og Drev, var Snækkehjulene slidt saa stærkt, at de maatte fornyes.

Ved Pumpeanlægget skete der det Uheld, at en af Tætningsringene paa den 250 m/m Afgangsventil for Pumpe C løsnede sig, og da man befrygtede et lignende Uheld med de andre 3 Ventiler ved de nye Pumper, blev disse Ventiler alle forsynede med sværere Tætningsringe.

c. Ledningsnettet.

Der blev i Aarets Løb nedlagt Hovedvandledninger i følgende Veje og Arealer:

	50 m/m m	80 m/m m	100 m/m m	125 m/m m	150 m/m m	175 m/m m
Begoniavej		266				
Christiansholms Fort	74					
Dalsgaardsvej		165				
Damgaardsvej			428			
Drachmannsvej		167				
Dyssegaardsvej		62	18	608		
Emiliekildevej		140				
Exnersvej		200				
Frederiksborgvej		90				
Hulkærsvej		525	96			
Hvidørevej			6	41		
Hyldegaardsvej				26	66	185
Jægersborg Allé					50	216
Kildevangs 4de Vej		11				
Kongeledet		92				
Korsgaardsvej		73				
Krøyersvej		260				
Krøyersvej til Boldbanen		125				
L. E. Bruunsvej			73			
Lyngbyvej		95				
Marediget	47	85				
Morescosvej		120				
Plantagevej		525				
Ranunkelvej		210				
Sølystvej	22	185				
Søvej	70					
Taffelbays Allé		180				
Uben. Vej v. Ellegaardsvej		30				
Valbirkvej		232				
Vermehrensvej		153				
Viadukt Allé		33				
Vingaards Allé		260				
Vinrankevej		236				
Ialt m	213	4.520	621	675	116	401

Tilsammen saaledes 6.546 m.

I omstaaende Sammenstilling er medregnet Omlægning af følgende Ledningsstrækninger:

	80 m/m m	100 m/m m	125 m/m m	150 m/m m	175 m/m m
Damgaardsvej	108				
Hyldegaardsvej			26	66	185
Jægersborg Allé	34	68			230
Afgang ialt	142	68	26	66	415

Det samlede Ledningsnet fordeler sig derefter som følger:

Ledningsdimension m/m	50	80	100	125	150	175	200	225	250	300	350	500	600
Den 1. April 1923 fandtes følgende Ledningslængder	16322	70224	41435	9479	3785	5715	1820	55	2955	840	1240	1760	140
Tilgang fra $^{1}/_{4}$ 23 til $^{31}/_{3}$ 24	213	4520	621	675	116	401							
Afgang fra $^{1}/_{4}$ 23 til $^{31}/_{3}$ 24		142	68	26	66	415							
Samlede Ledningslængde d. $^{31}/_{3}$ 24.....	16535	74602	41988	10128	3835	5701	1820	55	2955	840	1240	1760	140

eller ialt 161,599 m.

Paa Ledningsnettet fandtes den 1. April 1923 919 Stk. Brandhaner; der anbragtes i Aarets Løb 22 Stk., saaledes at det samlede Antal den 31. Marts 1924 var 941 Stk.

Af Brandhaner er 53 Stk. private, der er anbragt ved Slottene, Jernbanestationerne, Traverbanen, Tuborg, Filmsoptagelsesteatre og ved forskellige andre Etablissementer.

Der er i det forløbne Aar anbragt en ny Vejvandingshane, saaledes at Antallet den 31. Marts 1924 er 64 Stk.

Der er i Aarets Løb anmeldt og udført 277 Stk. Anboringer med tilhørende Stikledninger, og Omkostningerne herved har ialt andraget 22,317 Kr. 31 Øre, medens Indtægterne udgjorde 25.163 Kr. 12 Øre.

Paa Grund af den usædvanlig langvarige og strenge Vinter opstod der en Del Ulemper for Vandforsyningen, idet et ret stort Antal Stikledninger frøs til, og særlig under Vejbaner med svær Befæstelse, hvad der medførte et betydeligt Arbejde med Optøning; men i de færreste Tilfælde medførte Forfrysningerne dog Sprængning af Ledningerne.

Dog opstod en Del Ledningsbrud, der antagelig skyldtes Frostens Indvirkning, idet denne bevirkede saa stærk Belastning paa Ledningerne, at disse ikke kunde modstaa Paavirkningerne, hvor de passerede ældre Gravninger f. Eks. til Kloakledninger.

d. Vandforbrugets Størrelse og Vandafgiften.

Det samlede Vandforbrug fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924 har andraget 2.019.570 m³.

Heraf leverede Værket ved Mantziusvej 505.516 m³ beregnet efter Maskinernes samlede Antal Omdrejninger og Pumpernes Ydeevne pr. Omdrejning, og Værket ved Fortunvej 1,514.054 m³ maalt ved Hjælp af to selvregistrerende Venturimaalere.

Forbrugets Variation ses af omstaaende Tabel, hvoraf ligeledes fremgaar, at den gennemsnitlige Stigning i Forhold til det foregaaende Aarsforbrug har været 5,64 pCt.

Det største Døgnforbrug indtraf den 13. Juli og androg 10.988 m³ eller pr. Indbygger ca. 270 l, og det mindste Forbrug indtraf den 2. April og androg 3.333 m³ eller pr. Indbygger ca. 89 l, idet Kommunens Indbyggerantal har været 37.571 Helaarsbeboere foruden ca. 3.000 Sommerbeboere.

Naar Sommerbeboerne regnes halvt, findes det gennemsnitlige Forbrug pr. Døgn pr. Indbygger for hele Aaret til ca. 141 l.

Af den udpumpede Vandmængde er der gennem Vandmaalere leveret 802.027 m³, der fordeler sig med 413.962 m³ til Næringsbrug, 76.659 m³ til Havevanding alene og 311.406 m³ til Vandklosetanlæg i Forbindelse med Havevanding og Ekstrahaner.

Tilgangen af Forbrugere i Aarets Løb fremgaar af hosstaaende Tabel:

	Ejendomme	Vandafg.-pligtig Areal m²	Lejligheder	Vandklosetter	Ekstrahaner	Gaardhaner
Den 1. April 1923 forsynedes.....	4.606	1.191.229,1	9.064	7.963	12.578	1.198
Tilk. i Aarets Løb..	237	38.501,3	340	543	933	÷ 2
Ialt d. 31. Marts 1924	4.843	1.229.730,4	9.404	8.506	13.511	1.196

Endelig er den til Tuborgs Fabrikker indkøbte Maaler opstillet ved Kommunens Foranstaltning, ligesom der har været ført et ugentligt Tilsyn saavel med denne som med den paa Strandvejs Gasværket opstillede 49 m/m „Kennedy" Maaler, der imidlertid i Februar 1924 ombyttedes med en alm. 40 m/m Vingehjulsmaaler.

f. Vandets Beskaffenhed.

Til trods for at man til Stadighed ved foretagne kemiske Analyser holdt sig overbevist om, at Filtrene afjernede Vandet tilfredsstillende, kom der dog af og til Klager fra Beboerne over urent Vand, og særlig hyppige var Klagerne fra en bestemt Ejendom i „Studiebyen"; men de foretagne Undersøgelser kunde kun oplyse, at Forureningen skyldtes opslemmede Jernilter, der maatte antages at stamme fra Rustaflejringer i Hovedledningerne. Da Forholdet imidlertid i August Maaned blev saa slemt, at man blev sat i Stand til at opsamle et betydeligt Kvantum Bundfald, som man lod analysere, konstateredes der i dette foruden Jernilter en væsentlig Mængde Manganilter, endskønt ingen tidligere Analyse havde konstateret Tilstedeværelsen af Mangan, hverken i det filtrerede eller i det ufiltrerede Vand.

Da Manganet jo imidlertid ikke kunde stamme andre Steder fra end fra Vandet, blev dette atter undersøgt, idet Opmærksomheden da særlig rettedes imod Manganet, og det lykkedes da ogsaa at konstatere et Indhold af ca. 0,13 mg pr. Liter af Manganilte, MnO, og det viste sig, at Trykfiltrene kun i meget ringe Grad formaaede at tilbageholde det.

Da dette var konstateret, blev den under Pkt. b omtalte Undersøgelse af Trykfiltrene og deres Virkemaade iværksat, og den førte som allerede omtalt til et gunstigt Resultat, om end det ikke lykkedes at tilendebringe Arbejdet inden Regnskabsaarets Slutning, idet det jo er nødvendigt at føre en stadig og vedvarende Kontrol med Anlæget, for at komme til sikre Resultater.

Bortset fra Konstateringen af Mangan har de foretagne Analyser ikke vist væsentlige Afvigelser fra de i de tidligere Beretninger meddelte.

g. Værkernes Økonomi.

Den samlede bogførte Værdi af Værkerne androg d. 1. April 1923 1.875.756 Kr. 59 Øre.

Der tilkom i Aarets Løb 142.685 Kr. 14 Øre og afskreves 113.041 Kr. 96 Øre, hvorefter den bogførte Værdi den 31. Marts 1924 var 1.905.399 Kr. 77 Øre.

Forbrug fra 1ste April

Maaned	Pumpetimer		Udpumpet Vand i m³					
	Mantziusvej	Fortunvej	Mantziusvej	Fortunvej	Ialt	Gennemsnit pr. Dag	Højest pr. Dag	Lavest pr. Dag
April	245½	338½	42.219	118.800	161.019	5.367	6.815	3.333
Maj	289½	338½	50.266	128.050	178.316	5.752	6.931	3.857
Juni.....	292	341	52.043	128.785	180.828	6.028	7.111	4.135
Juli	390	396	56.222	163.644	219.866	7.092	10.988	3.766
August ...	380	368	43.951	126.356	170.307	5.493	6.904	4.182
September.	294	362½	47.318	115.664	162.982	5.432	6.531	3.627
Oktober...	235½	382½	37.923	126.436	164.359	5.302	5.924	3.919
November.	195½	395½	37.152	120.307	157.459	5.249	5.776	3.771
December.	173	422½	33.317	120.145	153.462	4.950	6.269	3.450
Januar....	192	441	39.431	122.389	161.820	5.220	6.073	3.663
Februar...	186	390	38.244	109.266	147.510	5.087	5.807	3.507
Marts.....	135	379	27.430	134.212	161.642	5.214	6.104	3.677
	3.008	4.555	505.516	1.514.054	2.019.570	c.5.518	10.988	3.333

Den samlede Vandafgift androg 511.803 Kr. 64 Øre eller ca. 25,4 Øre pr. m³ oppumpet Vand, altsaa ca. 0,7 Øre pr. m³ mere end Aaret forud.

e. Vandmaalere.

Der fandtes den 1. April 1923 ialt 4.871 Stk. Vandmaalere, hvoraf 303 Stk. for Næringsbrug.

I Aarets Løb blev der opstillet ialt 404 Stk., hvoraf 24 Stk. for Næringsbrug, saaledes at det samlede Antal den 31. Marts 1924 udgjorde 5.275 Stk., hvoraf 327 Stk. for Næringsbrug.

1923 til 31. Marts 1924.

Forbrug af Brændsel (kg) og Elektricitet K. w. h.						Forbrug pr. m³		Vandforbr. Stigning i pCt. i Forhold til 1922—23
Mantziusvej					Fortunvej	Mantziusvej	Fortunvej	
Kul og Kulsmuld	Koksmuld	Ialt	Pumpning	Optyr.	Kwh.	kg	Kwh.	
16.855	9.420	28.280	26.275	2.005	28.280	0,622	0,237	+ 8,18
11.220	20.110	33.630	31.330	2.300	30.230	0,623	0,236	÷ 10,5
11.615	23.445	37.000	35.060	1.940	29.960	0,673	0,232	÷ 13,91
12.910	24.085	39.385	36.995	2.390	39.520	0,658	0,241	+ 27,63
11.185	22.450	36.215	33.635	2.580	31.630	0,765	0,251	÷ 0,79
9.700	19.377	31.067	29.077	1.990	28.910	0,604	0,249	+ 2,38
7.535	15.152	25.177	22.687	2.490	33.810	0,598	0,267	+ 8,48
9.115	15.505	26.655	24.620	2.035	32.000	0,665	0,221	+ 14,18
10.740	7.585	21.325	18.325	3.000	35.230	0,550	0,293	+ 18,28
15.205	4.270	21.835	19.475	2.360	34.770	0,494	0,284	+ 12,96
18.865	2.420	21.640	18.865	2.775	29.765	0,557	0,272	+ 15,24
11.555	19.871	14.905	11.555	3.350	33.455	0,422	0,248	+ 11,23
146.500	163.819	337.114	307.899	29.215	387.560	0,614	0,256	+ 56,4

Der er i Aarets Løb indkøbt 100 Stk. 13 m/m Vandmaalere fra H. Meinecke, Breslau. Desuden er der til Tuborgs Fabrikker for disses Regning indkøbt 1 Stk. 150 m/m Woltmannmaaler med Reserveværk fra A. G. Hydrometer, Breslau.

Paa Vandværkets Prøvestation har der været prøvet og repareret ialt 1.758 Maalere. Deraf er prøvet de 100 Stk. nye Maalere, repareret 205 Stk. frostbeskadigede, 197 Stk., der var været beskadiget paa forskellig Maade, medens 1.241 Stk. har været underkastet det periodiske Eftersyn. 15 Maalere har været begæret undersøgt ved Gennemløbsprøver.

Afskrivningssummen fremkommer ved, at der afskrives 7 pCt. paa Maskinanlæget og 5 pCt. paa Ledninger og øvrige Anlæg, idet der stadig regnes med den højeste Værdi, hvortil Aktivet har været bogført.

Desuden henstaar i Vandværkets Grunde 38.712 Kr. 90 Øre, medens Vejanlægene 21.665 Kr. 26 Øre er overført til „Anlæg" og afskrives som disse.

Udgifterne ved Vandværkernes Drift fordeler sig saaledes:

Administration	13.416	Kr. 96	Øre
Lønninger	82.963	- 46	-
Brændsel	17.553	- 29	-
Elektricitetsforbrug til Drift af Værket ved Fortunvej	38.838	- 92	-
Olie, Pakning m. m.	2.891	- 88	-
Belysning	444	- 05	-
Anboring og Lægning af Stikledninger	22.317	- 31	-
Forskellige Udgifter	7.178	- 18	-
Vedligeholdelse af Bygninger	1.501	- 54	-
— - Maskiner og Filtre	10.127	- 30	-
— - Værktøj m. m.	5.570	- 07	-
— - Vandmaalere	7.178	- 48	-
— - Boringer	4.835	- 35	-
— og Omlægning af Ledninger	20.120	- 14	-
— af Anlæg og Pladser	3.560	- 32	-
Skatter og Afgifter	1.404	- 56	-
	239.901	Kr. 81	Øre
Hertil kommer Forrentning af den i Værker og Ledningsnet indestaaende Kapital	96.806	- 74	-
Amortisation	113.041	- 96	-
Totaludgift:	449.750	Kr. 51	Øre

eller ca. 22,3 Øre pr. m³ oppumpet Vand.

Indtægterne fordeler sig saaledes:

Vandafgift	502.463	Kr. 78	Øre
Bidrag til Deklarationsledninger m. m.	7.201	- 11	-
Anboringer og Vand til Murebrug	27.301	Kr. 87	
Leje af Tjenesteboliger	2.837	- 50	-
Indtægt ialt:	539.804	Kr. 26	Øre

eller ca. 26,7 Øre pr. m³ oppumpet Vand.

Overskudet ved Værkerne har saaledes været ialt

90.053 Kr. 75 Øre.

Udgifterne til Brændsel fremkommer saaledes:

ca. 167,4 ts. Koksafharpning à ca. 18,95 Kr. pr. tn.		3.171 Kr.	21 Øre
- 193,5 - Dampkul	— 45,90 —	8.884 -	84 -
- 57 rm Brænde	— 27,00 — rm.	1.535 -	00 -
Kul, Koks, og Brænde til Opvarmning		2.874 -	34 -
Bortkørsel af Slagger m. m.		1.087 -	90 -
	ialt	17.553 Kr.	29 Øre

Elektricitetsprisen for Vandværket ved Fortunvej er beregnet efter de Regler, der traadte i Kraft den 1. Januar 1923 og som er nævnt i Beretningen for 1922—23.

Fast Afgift	11.000 Kr.	00 Øre
50.000 Kwh. à 5,8 Øre	2.900 -	00 -
58.490 — à 5,3 -	3.099 -	97 -
278.185 — à 4,8 -	13.352 -	88 -
Tillæg i Henhold til Kulklausul, idet Middelprisen har andraget ca. 43 Kr. 60 Øre pr. tn., og der ved Beregning af Tillægget har været godtgjort ca. 46 pCt. for leveret svensk Strøm	7.646 -	82 -
Strømforbrug til diverse Smaamotorer, 689 Kwh. à 25 Øre	172 -	25 -
Maalerleje	6 -	00 -
Tillægsbetaling paa Grund af for lille beregnet Afgift i 1922—23	661 -	00 -
ialt	38.838 Kr.	92 Øre

Personalet ved Vandværkerne bestod den 31. Marts 1924 af følgende:

Fast ansatte:

Maskinmester Chr. Hansen,
— C. M. Angeldrup,
Værkmester M. J. Nielsen,
Kontrolbetjent F. Bülow-Petersen,
— L. Poulsen,
— Ferd. Nielsen,
— A. C. Nielsen,
Maskinpasser H. A. C. Priess,
— F. A. Rasmussen,
— G. Rasmussen,
— C. Christiansen.

C. Renovationsvæsenet.

a. Dagrenovationen.

Fra de østlige Distrikter foregaar Udførselen ved Hjælp af 6 Motorvogne og fra de vestlige ved Hjælp af 3 Hestekøretøjer.

Mandskabet bestod af 6 Chaufører og 19 Renovationsmænd, af hvilke den ene fungerer som Reserve baade ved Dag- og Natrenovationen.

Dagrenovationen udføres 2 Gange ugentlig; for de større Ejendommes Vedkommende kan der dog foretages 3 Gange ugentlig Tømning mod forholdsmæssig forhøjet Betaling.

Med Motorvognene er der kørt ialt 56.141 km., og Prisen har været 2 Kr. pr. km., saaledes at den samlede Udgift hertil har andraget 112.282 Kr.

Med Hestekøretøjerne er der præsteret ca. 969 Køredage, der fra 1. April til 2. Juli 1923 betaltes med 20 Kr. 20 Øre, fra 2. Juli til 30. September med 21 Kr. 50 Øre, fra 1. Oktober til 31. December med 21 Kr. 25 Øre og fra 1. Januer til 31. Marts 1924 med 17 Kr. 30 Øre pr. Dag uden Kusk, idet denne lønnes som Renovationsmændene.

Den gennemsnitlige Kørselspris pr. Dag bliver ca. 20 Kr. 10 Øre.

Der fandtes den 1. April 1923 ialt 898 Stk. kommunale Dagrenovationsbeholdere; i Aarets Løb udleveredes 77 Stk., saaledes at det samlede Antal d. 31. Marts 1924 var 975 Stk.

Til Ombytning af defekte Beholdere samt til Brug ved Udbæring medgik der i Aarets Løb 119 Stk.

Omkostningerne ved Dagrenovationens Bortfjernelse fordeler sig omtrent som følger:

Kørsel	131.928	Kr. 00	Øre
Lønninger	103.700	- 00	-
Beklædning	770	- 00	-
Administration	3.400	- 00	-
Anskaffelse og Vedligeholdelse af Dagrenovationsbeholdere	1.387	- 48	-
Anskaffelse og Vedligeholdelse af Transportmateriel	3.001	- 40	-
Vedligeholdelse af Bygninger, Materiel m. m. paa Lossepladsen	2.000	- 00	-
Elektricitetsforbrug ved Aflæsning	129	- 75	-
Forskellige Udgifter	600	- 00	-
Udgift ialt:	246.916	Kr. 63	Øre

Indtægten har andraget:

Renovationsafgift	147.000	Kr. 00	Øre
Afgift for Leje af Beholdere	4.360	- 00	-
Indtægt ialt:	151.360	Kr. 00	Øre

Kommunens Tilskud bliver saaledes 95.556 Kr. 63 Øre eller ca. 2 Kr. 45 Øre pr. Indbygger.

Afgiften for Dagrenovationens Bortfjernelse er fra Regnskabsaarets Begyndelse forhøjet fra 6 Øre til 12 Øre pr. m² af Ejendommenes vandafgiftspligtige Areal, idet dog enkelte Institutioner betaler en nærmere fastsat Afgift pr. Beholder.

I Efteraaret 1923 blev der foretaget en Optælling af det samlede Antal Dagrenovationsbeholdere indenfor hvert Distrikt, for paa Basis heraf at optage en Forhandling med Renovationsfolkene med det Formaal at træffe en fast Ordning for Bestemmelse af Distrikterne efterhaanden som Bebyggelsen skrider frem.

Disse Forhandlinger blev dog først tilendebragt efter 1. April 1924.

b. Natrenovationen.

Kommunen er inddelt i 3 Distrikter, og Renovationen udføres 1 Gang ugentlig ved Hjælp af Hestekøretøjer, hvoraf 2 kører hver Nat, medens 1 har kørt 4 Nætter om Ugen i Sommerhalvaaret og 2 Nætter om Ugen i Vinterhalvaaret.

Mandskabet bestaar af 6 Mand, 2 til hver Vogn, idet dog den under Dagrenovationen opførte Reservemand tillige fungerer ved Natrenovationen.

Der er i Aarets Løb præsteret ca. 750 Køredage og Betalingen pr. Dag har været som for Dagrenovationen.

Udgifterne ved Natrenovationens Udførsel fordeler sig omtrent som følger:

Kørsel	15.171	Kr. 97	Øre
Lønninger	24.423	- 64	-
Beklædning	246	- 60	-
Administration	900	- 00	-
Anskaffelse og Vedligeholdelse af Transportmateriel	1.550	- 00	-
Vedligeholdelse af Bygninger m. m. paa Lossepladsen	642	- 83	-
Forskellige Udgifter	111	- 21	-
Udgift ialt:	43.046	Kr. 25	Øre

Indtægten har andraget:

Renovationsafgift	24.797 Kr. 55 Øre
Salg af Latringødning	2.041 - 60 -
Indtægt ialt:	26.839 Kr. 15 Øre

hvorefter Kommunens Tilskud bliver

16.207 Kr. 10 Øre.

Der fandtes den 1. April 1923 1.871 Stk. Natrenovationsbeholdere; der tilkom i Aarets Løb 52 og nedlagdes 88 Retirader, saaledes at det samlede Antal den 31. Marts 1924 androg 1.835 Stykker.

Kommunens Tilskud pr. Beholder bliver herefter ca. 8 Kr. 85 Øre.

Renovationsafgiften beregnes efter Ejendommens vandafgiftspligtige Areal, saaledes at Afgiften i Kvarterer, hvor Kloakerne er i Stand til direkte at føre Afløb fra Vandklosetter, er 18 Øre pr. m², andre Steder 8 Øre pr. m² af det vandafgiftspligtige Areal.

D. Kirkegaarde.

a. Gjentofte Kirkegaard.

Der er ikke i det forløbne Aar ved teknisk Forvaltnings Foranstaltning udført noget Arbejde paa Gjentofte Kirkegaard.

b. Hellerup Kirkegaard.

Der er ved teknisk Forvaltnings Foranstaltning anbragt 3 Stk. Vandopstandere, 1 Stk. paa hver af Afdelingerne 22, 27 og 28.

Endvidere er der ved Bernstorffsvejen og ved C. V. E. Knuthsvej anbragt Hovedmaaler for Kirkegaardens hele Vandforbrug.

c. Ordrup Kirkegaard.

Paa Ordrup Kirkegaard fuldførtes den i foregaaende Regnskabsaar paabegyndte Samleledning for Drænene paa den nordøstlige Del af Kirkegaarden.

Vandledningen i den under Kirkegaarden inddragne Del af Ellensvej er fraskilt Vandledningsnettet og overgaaet udelukkende til Kirkegaardens Forsyning, i hvilken Anledning der er anbragt en Hovedmaaler ved Hjørnet af Ørnekulsvej.

E. Kommunens Arealer.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Udnyttelse af Kommunens Arealer særlig med Hensyn til Bebyggelsens Art vedtog Kommunalbestyrelsen den 12. September 1922, at lade Forvaltningen i Forbindelse med Professor Edvard Thomsen udarbejde en Bebyggelsesplan for hele Kommunen.

Dette Forslag er fuldført i Løbet af Aaret 1923—24 og afleveret til Kommunalbestyrelsen.

Forslaget omfatter følgende:

1) selve Bebyggelsesplanen 1:4000.
2) Plan med Angivelse af Arealer belagt med Servituter, med Hensyn til hvilke Kommunen har Paataleret (1:4000).
3) Reliefkort over den nordvestlige Del af Kommunen.
4) Oversigtsplan med Angivelse af, hvilke Veje, der med Hensyn til Bestemmelserne i Bygningsreglementets § 10, fremtidig skal anses for Hovedfærdselsveje.
5) Beskrivelse til de ovennævnte Forslag.

Endvidere er der i Aarets Løb udført forskellige Forslag til Udstykning af Kommunens Jorder og Ændringer i tidligere Udstykningsplaner, ligesom der er givet forskellige Oplysninger til Økonomikontoret i Anledning af Salg af Ejendomme.

F. Kloakvæsen.

1. Kloakpumpestationer.

a. Kloakpumpestation I (ved Onsgaardsvej).

I det forløbne Regnskabsaar er oppumpet en Vandmængde paa ca. 30.000 m³ og dertil forbrugt en Elektricitetsmængde paa 45.462 Kwh. Ved Aarets Begyndelse modtog Pumpestationen Tilløb bl. a. fra 3.304 Stk. WC, ved Aarets Slutning fra 3.454 Stk. WC.

I Lighed med de foregaaende Aar er Pumpestationen hver Morgen bleven tilset, og Pumpningerne, som optegnes af et Registreringsapparat, aflæst, ligesom der to Gange ugentlig har været foretaget Eftersyn og Rensning af hele Anlægget.

Udgifterne ved Pumpestationens Drift har fordelt sig saaledes:

Lønninger	4.000	Kr.	00	Øre
Elektricitetsforbrug	7.841	-	85	-
Opvarmning	437	-	16	-
Vedligeholdelse af Maskiner	616	-	67	-

Rensning og Vedligeholdelse af Pumpebrønd, Bygværk, Udløbsledninger m. m.	4.535	Kr. 41	Øre
Forskelligt	169	- 99	-
	17.601	Kr. 08	Øre
Indtægten (Pumpeafgift for WC)	20.338	- 00	-
saaledes at der bliver et Overskud paa	2.736	Kr. 92	Øre

b. Kloakpumpestation II (ved Constantia).

I det forløbne Regnskabsaar er oppumpet en Vandmængde paa ca. 8.300 m³ og dertil forbrugt en Elektricitetsmængde paa 11.384 Kwh.

Ved Aarets Begyndelse modtog Pumpestationen Tilløb bl. a. fra 2.799 Stk. WC og ved Aarets Slutning fra 2.962 Stk. WC.

Pumpestationen er hver Morgen bleven tilset, og Pumpningerne, som optegnes af et Registreringsapparat, aflæst. En Gang ugentlig har der været foretaget Eftersyn og Rensning af hele Anlæget.

Udgifterne ved Pumpestationens Drift har fordelt sig saaledes:

Lønninger	2.500	Kr. 00	Øre
Elektricitetsforbrug	2.857	- 20	-
Opvarmning	95	- 72	-
Vedligeholdelse af Maskiner	464	- 44	-
— - Bygninger	20	- 75	-
Rensning og Vedligeholdelse af Pumpebrønd, Bygværker, Udløbsledninger m. m.	2.971	- 10	-
Forskelligt	192	- 58	-
	9.101	Kr. 79	Øre
Indtægt (Pumpeafgift for WC)	15.000	- 00	-
saaledes at der bliver et Overskud paa	5.898	Kr. 21	Øre

c. Kloakpumpestation III (ved Øresundshøj).

Af denne Pumpestation, hvis Opland hovedsagelig omfatter den sydlige Del af Skovshoved By, er endnu kun udført et Bygværk, der midlertidig virker som Septic Tank for Oplandet. Denne Tank modtog ved Regnskabsaarets Begyndelse bl. a. Tilløb fra 79 Stk. WC, ved Regnskabsaarets Slutning fra 108 Stk. WC.

d. Kloakpumpestation V (ved Christiansholm).

I det forløbne Regnskabsaar er oppumpet en Vandmængde paa ca. 11.000 m³ og dertil forbrugt en Elektricitetsmængde paa 15.327 Kwh.

Ved Aarets Begyndelse modtog Pumpestationen Tilløb bl. a. fra 341 Stk. WC, ved Aarets Slutning fra 997 Stk. WC.

Pumpestationen er hver Morgen bleven tilset, og Pumpningerne, som optegnes af et Registreringsapparat, aflæst. En Gang ugentlig har der været foretaget Eftersyn og Rensning af hele Anlægget.

Udgifterne ved Pumpestationens Drift har fordelt sig saaledes:

Lønninger	2.500	Kr. 00	Øre
Elektricitetsforbrug	3.846	- 55	-
Opvarmning	100	- 12	-
Vedligeholdelse af Maskiner	260	- 89	-
— - Bygninger	70	- 38	-
Rensning og Vedligeholdelse af Pumpebrønd, Bygværker, Udløbsledninger m. m.	2.022	- 85	-
Forskelligt	362	- 91	-
	9.163	Kr. 70	Øre
Indtægt (Pumpeafgift for WC)	4.500	- 00	-
saaledes at Kommunens Tilskud til Driften bliver	4.663	Kr. 70	Øre

e. Kloakpumpestation VI (ved Bernstorffsvejens Viadukt).

Udgifterne ved Driften af denne Pumpestation, der tjener til Oppumpning af Regnvand fra selve Viadukten til Oplandets Kloaksystem, har fordelt sig saaledes:

Elektricitetsforbrug	205	Kr. 75	Øre
Opvarmning	48	- 22	-
Vedligeholdelse af Maskiner	581	- 16	-
— - Bygninger	110	- 00	-
Rensning og Vedligeholdelse af Pumpebrønd etc.	123	- 95	-
Forskelligt	2	- 15	-
Ialt	1.071	Kr. 23	Øre

2. Rensningsanlæg m. m.

I det forløbne Regnskabsaar er det biologiske Rensningsanlæg ved C. L. Ibsensvej bleven nedlagt og Kloakerne i Rensningsanlægets Opland er sat i Forbindelse med den nu fuldførte afskærende Ledning langs Enghaverenden.

Da Kloakeringen af Enghaverendens Opland omtrent er fuldendt i Løbet af Aaret, er desuden en Del mindre Rensningsanlæg indenfor dette Opland bleven nedlagt.

Det biologiske Rensningsanlæg for Fuglegaardens Areal mod-

tog ved Regnskabsaarets Begyndelse Tilløb bl. a. fra 30 Stk. WC og ved Regnskabsaarets Slutning fra 36 Stk. WC.

Foruden dette Rensningsanlæg fandtes i Kommunen ved Regnskabsaarets Slutning 27 Stk. mindre Rensningsanlæg (Septic Tanks med Filtre) samt 467 Stk. mindre Septic Tanks uden Filtre.

Samtlige Rensningsanlæg incl. Septic Tanks er midlertidige og skal nedlægges efterhaanden som Kloakforholdene i vedkommende Opland bliver endelig ordnede.

Rensningsanlægene incl. Septic Tanks har i Løbet af Regnskabsaaret været underkastet periodiske Tilsyn og Oprensning ved Forvaltningens Foranstaltning.

Afgiften for Rensning af og Tilsyn med Septic Tanks har i Aaret 1923—24 beløbet sig til 28.000 Kr. Den samlede Udgift har andraget 14.457 Kr. 01 Øre.

For Bebyggelse paa Steder, hvor egentlige Kloaker endnu ikke er anlagt, fandtes ved Regnskabsaarets Slutning 43 Stk. Samlebrønde uden Afløb.

3. Hovedkloaker.

Ved Regnskabsaarets Slutning fandtes i Kommunen ca. 109 km offentlige og ca. 36 km private Hovedkloaker samt ca. 17 km aabne, i Kloaksystemet indgaaende Grøfter.

Endvidere fandtes der 35 Stk. i Kloaksystemet indgaaende Overfalds- og Nedløbsbygværker.

a. Vedligeholdelse.

I Løbet af Regnskabsaaret har Hovedkloakerne og de aabne Grøfter været underkastet periodisk Tilsyn, og der er bleven foretaget de fornødne Oprensningsarbejder, sat enkelte nye Brønde, paalagt nye Brønddæksler m. m.

Ved disse Arbejder har til Stadighed været beskæftiget 4—5 Mand, og Udgiften dertil har været 18.987 Kr. 66 Øre.

b. Nyanlæg.

I Løbet af Regnskabsaaret er anlagt 5.601 m nye offentlige Hovedkloaker.

Kloakanlægene i Enghaverendens Opland er fortsat i det forløbne Aar. Parcellerne XV og XVI, der var paabegyndt, fuldførtes i Løbet af Regnskabsaaret og der paabegyndtes to nye Parceller, nemlig Parcel XVII og Parcel XVIII.

Parcellerne XV og XVI er beskrevet i Beretningen for Aaret 1922—23 og Udgifterne fremgaar af omstaaende Skema.

Parcel XVII omfatter Lægning af Kloakledninger i en Del af Jægersborg, nemlig en Ledning i Jægersborg Allé fra Sauntesvej mod Vest omtrent til Jægersborgvej, en Ledning i Svinget og en Ledning langs Hundesøen umiddelbart nord for Jægersborg Kaserne, samt Sætning af en Del Nedgangsbrønde paa eksisterende ældre Kloakledninger dels paa Bernstorff Hovmarksgaard og dels paa Søgaardens Jorder i Gjentofte.

Parcellen omfatter Lægning af 866 lb. m 23 cm glass. Ledning med tilhørende Nedgangsbrønde samt Sætning af 29 Stk. Nedgangsbrønde paa eksisterende Ledninger.

Ved Regnskabsaarets Slutning var der heraf lagt ca. 340 lb. m Ledning.

Arbejdet udføres af Entreprenør Chr. Arnt-Jensen, Gjentofte.

Parcel XVIII omfatter Omlægning af den eksisterende Kloakledning i Christiansholms Parallelvej og videre gennem Haverne til Christiansholmsvej samt Lægning og Omlægning af Kloakledninger i den østlige Del af Klampenborgvej.

Der omlægges 211 lb. m 50 cm Betonledning m. sp. Bd. og 71 lb. m 23 cm glass. Ledning og lægges 25 lb m 55 cm Betonledning m. sp. Bd., 32 lb. m 50 cm Betonledning m. sp. Bd. 65 lb. m 30 cm glass. Ledning, ialt 404 lb. m Ledning med tilhørende Nedgangsbrønde.

Ved Regnskabsaarets Slutning var der heraf omlagt ca. 25 lb. m Ledning.

Arbejdet udføres af Entreprenør Carl J. Hansen, København.

Da det eksisterende Underløb for Kildeskovsrenden under Maglemosevej paa Grund af Oplandets forøgede Bebyggelse efterhaanden var bleven for lille til Rendens Vandføring, blev der lagt et nyt Underløb ved Siden af det eksisterende. Denne Forøgelse af Gennemløbsarealet var allerede ved Bygningen af det oprindelige Underløb forudsat at skulle udføres senere, og der var i Frontmurene udsparet Aabninger til det nye Underløb. Dette Underløb blev udført af 80 cm cirkulære Monierrør. Da Bundforholdene var daarlige, blev Underløbet i Lighed med det eksisterende lagt paa et Betonfundament, der førtes ned til fast Bund. Ved hver Ende af Underløbet blev der lagt sammenhugget Stenglacis paa Ral for at hindre Udskæring i Rendens Bund. Den samlede Udgift var 4.019 Kr. 94 Øre. Arbejdet blev udført af Entreprenørerne Høgfeldt & Andersen, Ordrup.

Af Hensyn til Afvandingen af en Del af Dyssegaardens Jorder

og Arealer tilhørende A/S „De Ibsen'ske Grunde" lægges der en Hovedkloakledning i Hans Jensensvejs Forlængelse fra Niels Andersensvej til Lyngbyvej. Efter Overenskomst mellem Kommunen, Grundejerforeningen „Dyssegaard" og A/S „De Ibsen'ske Grunde" udføres Arbejdet ved Kommunens Foranstaltning, medens Udgifterne skal fordeles mellem Dyssegaarden og de Ibsen'ske Grunde. Arbejdet omfatter Lægning af 334 lb. m 60 cm Betonledning m. sp. Bd. og 90 lb. m 50 cm Betonledning m. sp. Bd., ialt 424 lb. m. Ledning med tilhørende Nedgangsbrønde.

Ved Regnskabsaarets Slutning var Arbejdet lige paabegyndt. Arbejdet udføres af Entreprenør Carl J. Hansen, København.

Samtidig med Opførelsen af Kommunens Husvildeboliger ved Jægervangen blev der af Hensyn til Afvandingen af disse lagt en Hovedkloak i Jægervangens Forlængelse og den eksisterende Hovedkloak fra Sauntesvej til Ermelundsvej blev omlagt paa Strækningen fra Jægervangens Forlængelse til Ermelundsvej. Arbejdet omfatter Lægning af 104 lb. m 23 cm glass. Ledning og 97 lb. m 40 cm Betonledning m. sp. Bd. med tilhørende Nedgangsbrønde, ialt 201 lb. m Ledning. Den samlede Udgift var 3.888 Kr. 61 Øre. Arbejdet blev udført af Entreprenør Chr. Arnt-Jensen, Gjentofte.

Samtidig med Udvidelsen af Frederiksborgvej blev der lagt ny Hovedkloak i den i Gjentofte Kommune liggende Del af Vejen, nemlig 31 lb. m 40 cm Betonledning m. sp. Bd., 160 lb. m 30 cm glass. Ledning og 343 lb. m 23 cm glass. Ledning, ialt 543 lb. m. Ledning med tilhørende Nedgangsbrønde. Kloaken er projekteret af Kommunens Tekniske Forvaltning og indgaar i Kloaksystemet for det paagældende Opland, men blev udført ved Amts-Vejvæsenets Foranstaltning.

I Tilslutning til Vejanlægene paa Havsgaardens Jorder blev der anlagt 1.827 lb. m 23 cm glass. Ledning med tilhørende Nedgangsbrønde. Arbejdet udførtes af Entreprenør Person Kleins Enke, Gjentofte.

Paa Damgaardens Jorder blev der i Forbindelse med Anlæget af Krøyersvejs Forlængelse, Drachmannsvejs Forlængelse og Exnersvej lagt 110 lb. m 30 cm glass. Ledning og 444 lb. m 23 cm glass. Ledning, ialt 554 lb. m Ledning med tilhørende Nedgangsbrønde. Arbejdet udførtes af Entreprenør M. Bach, København.

Paa Hyldegaardens Jorder blev der i den nye Vej fra Banevej mod Nord lagt 88 lb. m 23 cm glass. Ledning med til-

hørende Nedgangsbrønde. Arbejdet udførtes af Entreprenør Person Kleins Enke, Gjentofte.

Paa Kommunens Arealer syd for Ejvindsvej blev der samtidig med Anlægget af Marediget lagt 136 lb. m 23 cm glass. Ledning med tilhørende Nedgangsbrønde. Arbejdet udførtes af Entreprenør Carl Nielsen, Ordrup.

4. Private Kloakanlæg.

Der er i Løbet af Regnskabsaaret behandlet 10 Projekter til Anlæg af Hovedkloaker i projekterede private Veje, og ført Tilsyn med Udførelsen af saadanne 3 Anlæg.

Personalet ved Kloakvæsenet bestod den 31. Marts 1924 af følgende:

Fast ansatte:

Maskinmester W. A. Jensen.
Arbejdsmand C. W. Christiansen.

Oversigt over Udgifter ved Hovedkloaker, fuldførte i 1923—24.

Beliggenhed	Enhed	Antal	Ledningens Størrelse m. m.	Middeldybde m	Middelpris ca. Kr.	Ø.	Ialt Kr.	Ø.
Enghavekloaken								
Parcel XV.								
Jægersborg Allé.	m	49	110 cm Betonl. m. sp. B.	10,0	119	60	5.860	00
Mark.....	„	314	110 „ do.	4,5	117	20	36.801	92
do.	„	194	110 „ do.	3,0	100	30	19.451	15
Fæstningskanal.	„	294	100 „ do.	4,5	108	00	31.758	73
do. .	„	103	100 „ do.	3,5	106	40	10.954	45
do. .	„	153	90 „ do.	3,5	89	80	13.744	50
do. .	„	69	80 „ do.	3,5	80	40	5.546	00
Mark.....	„	116	50 „ do.	2,8	45	80	5.316	15
	„	30	80 cm cirk. Monierledn.	2,5	52	70	1.580	00
	Stk.	18	1,25 m Betonbrønde..		244	70	4.404	00
	„	1	1,00 m do. ..		226	00	226	00
	„	1	Overfaldsbygværk ...				5.680	00
	„	1	Bygværk				3.113	00
	„	1	Frontmur				181	50
	m²	16,2	Stenglacis		20	00	324	00
			Stikledninger m. m..				2.247	45
			Fundering				5.190	50
	m³	637	Jordudgravning		2	10	1.320	40
			Andre Udgifter				8.134	41
							161.834	16

Beliggenhed	Enhed	Antal	Ledningens Størrelse m. m.	Middeldybde m	Middelpris ca. Kr.	Ø.	Ialt Kr.	Ø
Parcel XVI.								
Fæstningskanal.	m	16	80 cm Betonl. m. sp. Bd.	4,0	140	30	2.245	50
Gangsti langs Gentofte Sø ...	„	348	50 „ do.	4,5	95	40	33.187	11
do. ...	„	332	40 „ do.	4,0	57	80	19.174	40
do. ...	„	216	40 „ do.	3,0	43	80	9.462	95
	Stk.	3	1,25 m Betonbrønde.		338	30	1.015	00
	„	18	1,00 „ do.		273	60	4.924	50
	„	1	Overfaldsbygværk ...				2.757	00
	„	1	Bygværk				2.789	00
			Stikledninger m. m..				4.545	62
			Fundering				1.536	50
			Andre Udgifter				3.890	17
							85.527	75

G. Kommunens Bygninger.

Der er foretaget Arbejder af teknisk Art i Kommunens forskellige Skoler, Alderdomshjem, Administrationsbygninger, Beboelsesbygninger for Husvilde, og forskellige andre kommunale Bygninger.

1. Projektering af og Tilsyn med Udførelsen af Ingeniørarbejder ved Kommunens Ejendomme.

Foruden en Del mindre Arbejder ved forskellige Bygninger er der projekteret og ført Tilsyn med de i det følgende beskrevne Arbejder.

I det ny Øregaard Gymnasium fuldførtes de i forrige Aarsberetning omtalte Ingeniørarbejder. Gymnasiet bestaar af fire sammenbyggede Fløje, der omgiver en indre overdækket Gaard.

Etageadskillelserne, der bestaar af Jernbeton, udførtes af arkitektoniske Hensyn overalt med plan Underside, og ved Konstruktionen tilstræbtes dels mindst mulig Konstruktionshøjde og dels bedst mulig Isolation mod Lydforplantning.

I de to Fløje er Spændvidden 6 m, og her anvendtes tæt sammenstillede Molersten Nr. 10, der indstøbtes i den bærende Jern-

betonkonstruktion. I de to andre Fløje, hvor Spændvidden er 9 m, anvendtes almindelig Plade- og Bjælkekonstruktion, idet der under Bjælkerne udførtes plant Rabitzloft og desuden ophængtes Tagpap midt i Mellemrummene mellem Jernbetonpladerne og Rabitzloftet. I Drengenes Gymnastiksal, hvor Spændvidden ligeledes er 9 m, udførtes Loftet dog af Jernbjælker, hvorimellem der forneden udstøbtes Jernbetonplader.

Gulvbelægningen i Klasseværelserne udførtes dels af Linoleum, dels af haardtpressede Korkplader (Korkparket).

Den indre overdækkede Gaard er udført som en Søjlehal med 24 Søjler; i 1ste Sals Højde findes gennemgaaende Balkoner, og foroven er Søjlerne forbundne ved gennemgaaende Dragere, der bærer Tagkonstruktionen. Saavel Søjler som øvrige bærende Konstruktioner er ligeledes her udført af Jernbeton, men de er her beklædt med Marmorpuds.

Ovennævnte Jernbetonarbejder udførtes af Murermester C. A. Werner.

Den indre Gaards Overdækning bestaar for den bærende Konstruktions Vedkommende af 6 Jernspærfag med Spændvidde 13,50 m. Spærfagene bærer dels den udvendige Tagflade, der bestaar af Monierglas paa „Werna" Jernsprosser, dels et ophængt, hvælvet Loft, der ved Sprosser er inddelt i kvadratiske Felter, som er udfyldt med mat, hvidt Glas. I Konstruktionen indgaar forskellige Ventilationsanordninger.

Jernkonstruktionerne og Glastaget udførtes af A/S A. Tvede, Helsingør.

Centralvarmeanlægget er udført som et tostrenget Varmtvandsanlæg med Fordeling fra oven og med kunstig Cirkulation ved Hjælp af elektrisk drevne Centrifugalpumper. Opvarmningen af de forskellige Rum sker ved Radiatorer anbragt i selve Rummene.

I Forbindelse med Opvarmningsanlægget er Varmtvandsforsyningsanlægget, der forsyner Bygningen med varmt Vand til Badning, Rengøring m. m.

Kedelanlægget bestaar af 3 Stk. 27 m² Staalplade-Kedler med Magasinfyr. Fyringen foregaar ved Hjælp af en Kultransportbane med en bevægelig Kulbeholder, hvorfra Kullene styrtes direkte ned i Kedlernes Magasiner.

Den ene Kedel kan forbindes direkte med Varmtvandsbeholderen, saaledes at man, naar det ønskes, kan gaa med en højere Temperatur paa denne, end paa det øvrige Anlæg. Varmtvandsbeholderen er udført efter Kappesystemet og rummer 5.000 Liter.

Samtlige Varmeledninger er skjult i tildækkede Nicher; bag

Radiatorerne, der er anbragt i Vinduesbrystningerne, er disse beklædt med Korkplader samt glasserede hvide Fliser.

For at kunne opnaa den mest økonomiske Fyring og Forbrænding er der installeret Apparater til Maaling af Kedlernes Træk og Røgens Temperatur og Sammensætning. Røgens Indhold af Kulilte og Kulsyre optegnes ved et selvregistrerende Apparat paa Diagrammer. Ved Hjælp af disse Apparater vil man sikre sig den bedst mulige Udnyttelse af Brændslet.

Ventilationsanlægget. Den overdækkede Gaard, der skal kunne anvendes som Festsal, opvarmes ved Radiatorer, medens Ventilationen sker ved forvarmet frisk Luft. Luften forvarmes ved Lamelkaloriferer i 2 Varmekamre i Kælderen og blæses med elektrisk drevne Blæsere gennem murede Kanaler ind i Salen. I denne er endvidere installeret 2 Ekshaustorer til Udsugning af den forbrugte Luft. Til daglig, naar Salen ikke benyttes som Festsal, anvendes de nævnte Ventilationsapparater ikke, men Salen ventileres da alene igennem Udsugningsriste til Udsugningskanaler, samt ved Ventilationshætter anbragte i Glastaget.

Klasseværelserne ventileres dels ved, at Vinduerne aabnes i Frikvartererne, og dels ved, at der fra hvert enkelt Klasseværelse fører en Udsugningskanal direkte til den frie Luft; Værelsets varme Luft undviger paa Grund af sin Opdrift gennem denne Kanal, og Ventilationen reguleres ved Jalousiventiler anbragte foroven og forneden i Værelset.

Centralvarme- og Ventilationsanlægget udførtes af A/S Recks Opvarmningskompagni.

Sanitære Installationer. Skoleklosetterne er indrettet i Kælderen med 9 Stk. WC for Piger og 5 Stk. WC for Drenge. Der er anvendt Fireclay Kummer med Sidelaas og afskrueligt Rensestykke; Skylningen foregaar ved almindelige Cisterner. I Kælderen er endvidere indrettet et Urinals-Anlæg for Drenge; Urinalet bestaar af hvide glasserede Fireclay Vægplader og Fireclay Bundrende og er indrettet med automatisk Skylning.

I Korridorerne er anbragt Udslagningskummer med koldt og varmt Vand til Brug ved Rengøringen. Endvidere er der i Korridorer, i Toiletrum og i en Del andre Lokaler anbragt Haandvaske med koldt og varmt Vand. I Tilslutning til de 2 Gymnastiksale indrettedes henholdsvis for Drenge og Piger 2 Badeanstalter, hvori installeredes henholdsvis 8 og 6 Stk. Brusebade.

Baderum og Gymnastiksal har fælles Omklædningsrum, saaledes at Eleverne bekvemt kan tage Brusebade efter hver Gymnastiktime. Saavel i Baderum som i Omklædningsrum er Gulvbelæg-

ningen forsøgsvis udført af haardtpressede Korkplader (Korkparket).

I Tagetagen indrettedes 2 Fysiklaboratorier for henholdsvis Gymnasiet og Mellemskolen, samt Kemilaboratorium, Demonstrationsklasse, Mørkekammer og Værksted. Der installeredes Gas i Stinkeskabene, ligesom der førtes Gas til hver enkelt af Laboratoriernes Elevpladser. Endvidere installeredes 17 Stk. Fireclay Laboratorievaske. Samtlige Afløbs-, Gas- og Vandledninger er skjulte i tildækkede Nicher, og bag samtlige Vaske er Væggene beklædt med hvide, glasserede Fliser.

Der udførtes endvidere Vandindlæg til en Drikkekumme paa Legepladsen samt til 2 Vandingshaner paa Sportspladsen.

De indvendige Installationer er udført af G. Strømann, Charlottenlund, og de udvendige Kloakledninger er udført af Entreprenør Carl J. Hansen, København.

Elektriske Installationer. Der blev udført Installationer for 471 Lampesteder og 12 Elektromotorer. I hvert Klasseværelse installeredes 4 Stk. Pendellamper à 50 Lys og en Lampe over Katederet. I Gymnastiksalene anvendtes halvindirekte Belysning, bestaaende af Halvwattlamper monterede i „Eglo"-Armaturer. I Baderummene anvendtes almindelige vandtætte Halvwattarmaturer, i Kælderens Korridorer anvendtes Skodlamper. Samtlige elektriske Ledninger er ført i Rør, der er indstøbt i Jernbetonkonstruktionerne.

Naar den overdækkede Gaard skal benyttes som Festsal, belyses den ved halvt indirekte Belysning, idet det hvælvede Glasloft belyses med 91 Pendellamper, der hænger ovenover Glasloftet, saaledes at dette præsenterer sig som en lysgivende Flade. — Naar Gaarden ikke anvendes som Festsal, oplyses den alene ved de i de tilstødende Korridorer og Balkoner anbragte Lamper.

I Kælderen installeres 3 Motorer for Cirkulationspumperne og 2 Motorer for Blæserne i Varmekamrene. Paa 1. Sal installeredes en Motor for en Blæser til et Orgel og paa 2. Sal installeredes en Motor i Værkstedet, 2 Motorer for Ekshaustorerne til Lovsangssalens Ventilation samt 3 Motorer til de nedenfor nævnte Generatorer.

I Laboratorierne paa 2. Sal installeredes en Generator der frembringer 65 Volt Jævnstrøm og 2 Generatorer, der frembringer 10 Volt Jævnstrøm.

Endvidere installeredes et Akkumulatorbatteri med 14 Celler, der kan oplades fra den 65 Volt Generator. Fra disse Generatorer er der ført Ledninger ud i Laboratoriebordene, saaledes

at der i Mellemskolens Fysiklaboratorium og i Kemilaboratoriet findes Klemskruer for 10 Volt Jævnstrøm paa hver enkelt Elevplads. Endvidere er der ført 65 Volt Jævnstrøm til Demonstrationsbordene i de forskellige Lokaler. Akkumulatorstrømmen føres fra Batteriet til en Fordelingstavle, hvorfra den føres til Klemskruer paa Elevpladserne i Gymnasiets Fysik-Laboratorium samt til Demonstrationsbordene. Ved Hjælp af Fordelingstavlen er Læreren i Stand til at skaffe hver af Elevpladserne dels enhver ønsket Spænding indtil 14 Volt og dels 65 Volt Jævnstrøm.

De elektriske Installationer udførtes af Ingeniørfirmaet Kemp & Lauritzen.

Den ved Grundudgravningen udgravede Jord er benyttet til Paafyldning paa Legeplads og Sportsplads.

Legepladsen er beliggende Nord for Bygningen og har Arealet 1200 m², den er ikke omgivet af Læskure, idet Børnene i Tilfælde af daarligt Vejr kan tilbringe Frikvarterene i den overdækkede Gaard.

Legepladsens Befæstelse bestaar af 5 cm Slagger underst, derover 5 cm Nøddesten og øverst 3 cm Tjærebeton bestaaende af 7 m/m tjærede Granitskærver. Ved denne Befæstelse opnaaedes straks en fast og tæt Belægning, som tillader Pladsens Rengøring ved Spuling. Paa Pladsen indrettedes en fritstaaende Drikkekumme af Beton med 6 Drikkesteder. Pladsen indhegnedes mod Nord, Øst og Vest ved Staaltraadshegn, bag hvilket der blev plantet levende Hegn; endvidere anlagdes øst og vest for Pladsen 12 m brede Arealer, der beplantedes med Busketbeplantning.

Skolens Hovedfaçade vender mod Vest ud mod Gersonsvej, og her findes et 500 m² stort Areal, der blev befæstet med Fortovsfliser; dette Areal, der ligger 1,20 m højere end Vejen, begrænses mod denne ved en Betonmur og er iøvrigt indhegnet ved Smedejernsrækværk.

Syd for Bygningen anlagdes en 3,75 m bred Adgangsvej, der ud for Bygningen udvider sig til en 8×24 m stor Vendeplads. Adgangsvejen er begrænset af 1,50 m høje Betonmure. Adgangsvej og Vendeplads er befæstet med Chaussebrolægning paa Betonfundament. Bygningens Kulrum strækker sig 2,50 m ud under Vendepladsen og er overdækket med en Jernbetonplade, henover hvilken Chaussebrolægningen er ført; der findes 3 med Kloakdæksler overdækkede Huller til Nedstyrtning af Brændselet. Der indrettedes ligeledes en overdækket Askegrube, hvorfra Aske og Slagger ophejses. Adgangsvejen fortsættes hen øst

for Bygningen, hvor Cyclestaldene er indrettede. Befæstelsen bestaar her af Tjærebeton ligesom paa Legepladsen.

Da Terrænet øst for Bygningen er 1,50 m lavere end det omgivende Terræn, er Cycleskurenes Bagvægge udført som massive Betonmure.

Befæstelsen med Tjærebeton samt Flisebelægningen udførtes af Kommunens Vejvæsen, medens Chaussebrolægningen og Betonmurene udførtes af Entreprenør Thor Olsen, Hellerup.

Sportspladsens Dimensioner er 110×42 m; der blev udført Planering, Muldpaalægning og Tilsaaning med Græs. Den indhegnedes med 4 m højt Staaltraadshegn. Gartnerarbejdet udførtes af Anlægsgartner Jens Jensen, Hellerup, og Indhegningen af A/S V. Fiedler, København.

Udgifterne ved de ovenfor beskrevne Arbejder androg:

Jernbetonkonstruktioner m. m.	143.873	Kr. 22	Øre
Overdækning af indre Gaard	28.762	- 44	-
Centralvarme og Ventilation	103.447	- 81	-
Sanitære Installationer	34.805	- 00	-
Elektriske Installationer	24.206	- 85	-
Legeplads, Adgangsvej m. m.	26.985	- 07	-
Kloakledninger	14.518	- 72	-
Sportsplads og Hegn	7.915	- 00	-
Andre Udgifter	16.883	- 32	-
Ialt	401.397	Kr. 43	Øre

Den underjordiske Nødtørftsanstalt, hvortil Projektet er omtalt i forrige Aarsberetning, fuldførtes i Regnskabsaaret.

Nødtørftsanstalten er beliggende ved Hjørnet af Strandvejen og Carolinevej umiddelbart ved Hellerup Takstgrænse. Anstalten, der er helt underjordisk, indrettedes med en Dameafdeling med 2 Rum med WC, 4 Rum med Urinals og 1 Rum med Haandvask, og en Herreafdeling med 3 Rum med WC og 1 Rum med Haandvask samt et Pissoir med 9 Stk. Standurinals; endvidere findes Opholdsrum for Opsynet, Pumperum og Kedelrum.

Anstalten er udført umiddelbart op ad en 4-Etages Bygning, og der maatte derfor foretages en omfattende Undermuring af dennes nordre Ydermur, hvis Fundamenter paa en Strækning af 17 m er ført 3 m dybere ned. Undermuringen blev foretaget med Klinker i Cementmørtel, og af Forsigtighedshensyn muredes der kun en ca. 1 m bred Pille ad Gangen, og det lyk-

kedes da ogsaa at undgaa Sætninger af den undermurede Ydermur.

Under Udførelsen af Anstaltens Bund og Sidemure maatte Grundvandsspejlet holdes nede ved stadig Pumpning. Bund og Sider gjordes vandtætte ved en 5 m/m tyk Isolering af sammensmeltede Bitumenplader. Indenfor denne Isolering opførtes Ydermurene, der udførtes af Klinker i Bastardmørtel.

Anstaltens Overdækning udførtes med Jernbjælker, der indstøbtes i Beton; herover lagdes et Isolationslag af Bitumenplader, hvorover udstøbtes et 5 cm tykt Lag Beton; herpaa udførtes den synlige Overdækning. Den Del, hvorpaa der skal foregaa Færdsel, blev befæstet med Skærvemosaik, der udførtes ved at sætte almindelige Skærver i Mørtel; den øvrige Del udførtes som Græsrabatter omgivne af Betonkantsten. Omkring Anstalten og omkring Nedgangene udførtes Smedejernsrækværk, og op ad dette plantedes Vildvin.

I Overdækningen indgaar 19 Stk. Ovenlys, der udførtes af Kepplerske Betonglas. For at undgaa Svedevand er Ovenlysene forsynede med Undervinduer. Der udførtes 2 Nedgange til Anstalten, en for Damer og en for Herrer. Det synlige Murværk i Trapperummene udførtes af Hasleklinker. Trappetrinene var Betontrin med indstøbte Trinforkanter med Carborundumindlæg.

Ved Indretningen af Toiletrummene er det tilstræbt at lette Betjeningen og Rengøringen mest muligt. Saavel Væggene som Skillevæggene mellem de enkelte WC-Rum er beklædt med hvide Fliser. Gulvene er Terazzogulve. Samtlige Døre og det øvrige Snedkerarbejde er udført af Pitchpine. Dørene til de 5 Rum med WC og de 2 Rum med Haandvaske er af Hensyn til Kontrollen forsynede med særlige Laase, der automatisk viser Antallet af Besøg.

Afløbsledningerne fører Spildevandet til en Pumpebrønd, hvorfra det pumpes op i Hovedkloaken. Dækket over Pumpebrønden danner Gulv for Maskinrummet, hvor der er installeret 2 Stk. 10 cm Pumper, der automatisk sættes i Gang ved Hjælp af Svømmere. Den ene Pumpe tjener som Reserve.

Der udførtes endvidere et Centralvarmeanlæg, der er et Varmtvandsanlæg med naturlig Cirkulation. Opvarmningen sker ved Radiatorer i de forskellige Rum. Kedlen er en 1,40 m² „Narag"-Kedel. Kedelrummet er indrettet i den tilstødende Bygnings Kælder, og Røgaftrækket er ført til en ældre Skorsten i denne Bygning.

Ventilationsanlægget bestaar af en i Kedelrummet

monteret Ekshaustor, hvorfra der fører Udsugningskanaler til de enkelte Rum. Den udsugede Luft blæses ud i det frie igennem en ældre Skorsten i den tilstødende Bygning.

Nødtørftsanstalten holdes aaben daglig indtil Kl. 1 Nat. Pissoiret holdes aabent hele Døgnet. For Benyttelsen af et WC-Rum betales 20 Øre og for et Rum med Haandvask erlægges 15 Øre. Benyttelsen af Dameurinals er gratis.

Udførelsen af Nødtørftsanstalten blev som samlet Entreprise udbudt i offentlig Licitation og blev udført af Murermester C. Andersen, Hellerup.

Udenfor Hovedentreprisen var Varmeanlægget, der udførtes af Ingeniør van der Lieth, de sanitære Installationer, der udførtes af G. Strømann, samt Pumpeanlægget og de elektriske Installationer, der udførtes af Ingeniørfirmaet Kemp & Lauritzen. De installerede sanitære Artikler blev leveret af Brødrene Dahl.

De samlede Udgifter ved Opførelsen af Nødtørftsanstalten androg 87.705 Kr. 46 Øre, hvoraf 20.000 Kr. betaltes af Københavns Kommune og 20.000 Kr. af Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab.

Til Tjørnegaardsskolen paa Brogaardsvej i Gjentofte blev følgende Arbejder projekteret og udbudt:

Centralvarmeanlæg, sanitære Installationer, elektriske Installationer, Kloakanlæg, Adgangsvej og Gaardsplads samt Sportsplads.

Skolen er opført paa det Sted, hvor Tjørnegaardens Teglværk har ligget, og paa Arealet fandtes talrige Ler- og Slemmegrave, Fundamenter m. m. Der blev derfor foretaget betydelige Jordarbejder til Regulering af det Areal, hvorpaa Skolen og dens Sportsplads skulde ligge. Disse Reguleringsarbejder udførtes i Regnskabsaaret og Udgiften androg 16.405 Kr. 36 Øre.

De øvrige Arbejder blev paabegyndt, men var ikke fuldført ved Regnskabsaarets Slutning.

Ved de i Regnskabsaaret opførte 6 Dobbelthuse i Jægervangen blev projekteret og udført indvendige og udvendige Spildevandsledninger. Der installeredes ialt 24 Stk. WC og 24 Stk. Køkkenvaske. De indvendige Installationer var indbefattet i Hovedentreprisen. De udvendige Ledninger udførtes af Entreprenør Arnt-Jensen, Gjentofte, og Udgiften hertil androg 5.697 Kr. 86 Øre.

Endvidere udførtes Befæstelse af Gaardspladser m. m., hvortil Udgiften androg 1.050 Kr.

Der blev udarbejdet skitseret Projekt til en Central-Badeanstalt, som var tænkt opført i Forbindelse med det nye Amtssygehus paa Niels Andersensvej i Gjentofte.

2. Tilsyn med og Vedligeholdelse af Centralvarmeanlæg og øvrige tekniske Installationer i Kommunens Bygninger.

Der er foretaget forskellige Vedligeholdelsesarbejder saavel ved Centralvarmeanlægene som ved de øvrige tekniske Anlæg i Bygningerne.

Der er endvidere foretaget Indkøb og Fordeling af Brændsel til de i nedenstaaende Fortegnelse opførte Bygninger. Der er i Tidsrummet 1. April 1923—31. Marts 1924 til de paagældende Bygninger indkøbt 18.890 hl Koks og 9.750 hl Kul (ca. 725 ts.) samt 168 rm Brænde.

Oversigt over Brændselsforbruget i en Del af Kommunens Bygninger 1923—24.

	Koks hl	Kul hl
1. Kommuneskolen, Hellerupvej, Hellerup	400	2.540
2. — Grønnevænge, Ordrup	1.150	1.750
3. — Skolevej, Gjentofte		2.050
4. Alderdomshjemmet, Hyldegaards Tværvej	1.000	1.670
5. Maglegaardsskolen, Mantziusvej	2.800	
6. Skovshoved Kommuneskole, Teglgaardsvej	2.100	
7. Vangede Kommuneskole, Vangedevej	810	25
8. Øregaard gl. Gymnasium, Duntzfeldts Allé	1.090	50
9. Øregaard Gymnasium, Gersonsvej		1.560
10. Sidenius Skole, C. L. Ibsensvej	980	20
11. Alderdomshjemmet „Solhjem", Smakkegaardsvej	2.050	40
12. Brandstationen, Hellerupvej	2.176	30
13. Raadhuset, Raadhusvej	1.414	
14. Teknisk Forvaltning, Ingeborgvej	700	
15. Øregaards Museum, Øregaards Allé	500	10
16. Garage, Værksted og Funktionærbolig, Phistersvej	600	10
17. Vejvæsenets Materialbeholdning og Funktionærbl.	250	
18. Kirker, Pumpestationer og forskellige mindre Forbrugssteder	850	
	18.890	9.750

Fyringen og Brændselsforbruget er kontrolleret, bl. a. ved Hjælp af ugentlige Brændselsrapporter. I nedenstaaende Skema er angivet Resultaterne af foretagne Analyser af det indkøbte Brændsel.

Dato for Prøven	Brændsel	Vægt pr. hl kg	Sammensætning			Nyttig Brændværdi pr. kg. Cal.	Brændværdi i vandfri Tilstand [bereg.]	Nyttig Brændværdi pr. hl 100 Cal.
			Bortglødel. %	Aske %	Vand %			
11/8 23	Koks	43,0	86,1	9,9	4,0	6696	7011	302
17/8 23	Koks	41,5	84,6	9,2	6,2	6609	7106	274
18/8 23	Koks	46,0	83,0	9,4	7,6	6477	7076	298
29/8 23	Koks	46,7	80,8	11.6	7,6	6426	7050	300
29/8 23	Koks	49,0	81,1	8,4	10,5	6257	7094	306
29/8 23	Kul	77.5	80,8	7,2	12,0	6134	7324	475
29/8 23	Kul	71,3	84,0	3,5	12,5	6358	7618	454
3/9 23	Koks	—	87,4	10,7	1,9	7171	7353	—
16/10 23	Koks	45,5	75,8	10,5	13,7	5921	6998	269
16/10 23	Koks	44,3	84,8	11,0	4,2	6814	7149	302
16/10 23	Koks	44,5	82,4	8,9	8,7	6532	7266	290
23/11 23	Koks	—	81.0	8,7	10,3	6454	7293	—

H. Hellerup og Skovshoved Havne.

1. Hellerup Lystbaadehavn.

Havnen blev anlagt af Kommunen i 1910 og er udelukkende bestemt for Lystfartøjer. Vanddybden er 2,50 m; der findes 300 lb. m Bolværk med Plads til ca. 100 Fartøjer.

Havneafgifterne betales i Overensstemmelse med det af Ministeriet for offentlige Arbejder under 20. Marts 1919 approberede Takstregulativ.

Der er ved Havnen ansat en Havnefoged, der tillige har Opsyn med den umiddelbart ved Havnen beliggende offentlige Strandpark.

I Regnskabsaaret løstes der Sæsonkort til Havnen for 96 Lystbaade og 50 Kanoer og Kajakker.

Havnens Indtægter var i det forløbne Regnskabsaar 4.589 Kr. 25 Øre; Driftsudgifterne androg 3.665 Kr. 66 Øre.

Personalet bestod den 31. Marts 1924 af:
Havnefoged P. Winsløv, ikke fast ansat.

2. Skovshoved Baadehavn.

Havnen blev paa privat Initiativ anlagt i 1869 og blev i 1920 overtaget af Gjentofte Kommune. Havnen er væsentlig beregnet som Fiskerihavn, men benyttes tillige af Lystfartøjer, ligesom der foregaar en Del Transport af Varer, navnlig Vejmaterialier.

Havnens Vanddybde er 2,50 m, Indsejlingens Bredde 15 m og Bolværkernes samlede Længde 280 m.

Havneafgifterne betales i Overensstemmelse med et af Ministeriet for offentlige Arbejder under 16. Juni 1920 approberet Takstregulativ.

Havnen led i Februar 1924 en mindre Beskadigelse ved Isskruninger. Disse, der var indtil 4 m høje, skruedes op over nordre Mole, hvor Bølgeskærmen væltede paa en Strækning af ca. 20 m, ligesom Gangbroen paa Molen blev beskadiget.

I Regnskabsaaret var 32 Fiskerbaade hjemmehørende i Havnen; endvidere løstes Sæsonkort for 36 Lystfartøjer; 660 andre Fartøjer havde Plads i Havnen i kortere Tidsrum.

Havnens Indtægter i det forløbne Regnskabsaar var 9.011 Kr. 50 Øre, deraf 4.394 Kr. 15 Øre Skibsafgifter og 4.617 Kr. 35 Øre Vareafgifter.

Driftsudgifterne samt forskellige Vedligeholdelsesarbejder androg 3.175 Kr. 19 Øre.

Personalet bestod den 31. Marts 1924 af:
Havnefoged E. Petersen, ikke fast ansat.

I. Offentlige Badeanstalter.

Der findes tre offentlige Varmtvands-Badeanstalter i Kommunen, henholdsvis i Hellerup Kommuneskole, i Alderdomshjemmet „Solhjem" i Gjentofte samt i Skovshoved Kommuneskole. Prisen for et Karbad har været 75 Øre, for et Brusebad 30 Øre, for Leje af et Haandklæde 10 Øre.

1. Badeanstalten i Hellerup Kommuneskole.

Badeanstalten i Hellerup Kommuneskole har i Vintersæsonen været aaben for Mænd: Onsdag 5—9 Em. og Lørdag 4—9 Em.; for Kvinder: Onsdag 12—4 Em., Torsdag 5—9 Em., Fredag 4—9 Em. og Lørdag 12—3 Em.; i Sommersæsonen for Mænd: Lørdag 4—9 Em. og for Kvinder: Fredag 4—9 Em. og Lørdag 12—3 Em.

Der findes 6 Kar og 4 Brusere.

Der er taget ialt 11.390 Bade, nemlig 7.222 Karbade og 4.168 Brusebade. Af Karbadene var 2.819 for Mænd og 4.403 for Kvinder. Af Brusebadene var 1.995 for Mænd og 2.173 for Kvinder. Udlejning af Haandklæder andrager 4.198 Stk.

Udgiften til Badeanstalten har været 12.944 Kr. 45 Øre, hvilket vil sige, at hvert Karbad har kostet Kommunen ca. 147 Øre, hvert Brusebad ca. 49 Øre. Herfra skal altsaa trækkes Billetprisen. Den samlede Indtægt andrager 7.086 Kr. 70 Øre.

2. Badeanstalten i „Solhjem" i Gjentofte.

Badeanstalten i „Solhjem" har i Vintersæsonen været aaben for Mænd: Mandag og Onsdag 4—8 Em., Lørdag 4—9 Em.; for Kvinder: Tirsdag 4—8 Em., Torsdag og Fredag 4—9 Em. I Sommersæsonen aaben for Mænd: Lørdag 4—9 Em.; for Kvinder: Fredag 4—9 Em.

Der findes 5 Kar.

Der er taget ialt 4.951 Bade.

Udlejning af Haandklæder har andraget 1.967 Stk.

Udgiften til Badeanstalten har været 5.169 Kr. 66 Øre, hvilket vil sige, at hvert Karbad har kostet Kommunen ca. 104 Øre. Herfra skal altsaa trækkes Billetprisen. Den samlede Indtægt andrager 3.909 Kr. 95 Øre.

3. Badeanstalten i Skovshoved Skole.

Badeanstalten i Skovshoved Skole har i Vintersæsonen været aaben for Mænd: Torsdag og Lørdag 5—9 Em.; for Kvinder: Onsdag og Fredag 5—9 Em. I Sommersæsonen er der aabent for Mænd: Lørdag 5—9 Em. og for Kvinder: Fredag 5—9 Em.

Der findes 5 Kar og 2 Brusere.

Der er taget ialt 4.069 Bade, nemlig 2.738 Karbade og 1.331 Brusebade.

Udlejningen af Haandklæder har andraget 1.941 Stk.

Udgiften til Badeanstalten har været 6.915 Kr. 82 Øre, hvilket vil sige, at hvert Karbad har kostet Kommunen ca. 212 Øre og hvert Brusebad ca. 71 Øre. Herfra skal altsaa trækkes Billetprisen. Den samlede Indtægt andrager 2.646 Kr. 90 Øre.

Charlottenlund Søbadeanstalt.

Søbadeanstalten har været aaben fra 15. Maj til 1. Oktober. Der er solgt ialt 27.409 Enkeltbilletter, nemlig 17.848 à 35 Øre for Voksne og 9.561 à 25 Øre for Børn. Der er udstedt 196

Sæsonkort, nemlig 83 à 15 Kr. for Voksne og 113 à 10 Kr. for Børn, 41 Familiekort til forskellige Priser, beregnet efter Personantallet, samt 1.942 Abonnementskort, nemlig 1.236 for Voksne (3 Kr. 25 Øre for 12 Billetter) og 706 for Børn (2 Kr. 25 Øre for 12 Billetter). Desuden er solgt 798 Billetter à 15 Øre til Svømmeskolen.

For Skolernes Benyttelse af Badeanstalten betales 3.500 Kr. aarlig.

Udgiften til Badeanstalten har været 12.691 Kr. 35 Øre; den samlede Indtægt 21.173 Kr. 75 Øre.

K. Nødtørftsanstalterne.

1. Nødtørftsanstalten ved Hellerup Lystbaadehavn.

Nødtørftsanstalten er installeret i Kloakpumpestationens Bygning og under fast Opsyn. I Herreafdelingen findes 2 Stk. WC, Standurinals og 1 Stk. Haandvask. I Dameafdelingen findes 1 Stk. WC, 1 Stk. Urinal og 1 Stk. Haandvask.

Anstalten er kun aaben om Sommeren, 1. April—15. September. Det største maanedlige Besøg af betalende har været ca. 300, det laveste ca. 120.

For Benyttelse af Vandklosetterne erlægges en Afgift paa 10 Øre.

2. Nødtørftsanstalten paa Femvejen.

Nødtørftsanstalten paa Femvejen er installeret i den tidligere Sporvognsventesal og er under fast Opsyn. I Herreafdelingen findes 1 Stk. WC og 1 Stk. Pissoir. I Dameafdelingen findes 2 Stk. WC.

Anstalten er kun aaben om Sommeren, 1. April —15. September. Det største maanedlige Besøg af betalende har været ca. 550, det laveste ca. 250.

For Benyttelse af Vandklosetterne erlægges en Afgift paa 10 Øre.

3. Nødtørftsanstalten ved Gjentofte Station.

Denne Anstalt er aaben hele Aaret og tilses en Gang om Dagen. Benyttelsen af Vandklosetterne er gratis. Der findes 2 Stk. WC og Pissoir for Mænd og 2 Stk. WC for Kvinder.

4. Nødtørftsanstalten i Charlottenlund Skov ved Constantia.

Denne Anstalt er aaben hele Aaret og under fast Tilsyn. Den er for Tiden bortforpagtet. Der findes 2 Stk. WC og Pissoir for Mænd og 2 Stk. WC for Kvinder.

5. Nødtørftsanstalten i Øregaardparken i Hellerup.

Anstalten er installeret i Museumsbygningen og er under fast Tilsyn. I Herreafdelingen findes 3 Stk. Urinals, 1 Stk. WC og en Haandvask; i Dameafdelingen 3 Stk. WC og 2 Haandvaske.

Benyttelsen af Nødtørftsanstalten er gratis.

6. Den underjordiske Nødtørftsanstalt ved Hellerup Takstgrænse er omtalt tidligere.

L. Vejvæsenet.

1. Vejnettets Udvikling.

Længden af de kommunale Veje androg 1. April 1923 ca. 89,8 km.

I det forløbne Regnskabsaar er der dels overtaget private Veje, dels anlagt kommunale Veje til en samlet Længde af ca. 2,4 km, saaledes at det kommunale Vejnet den 1. April 1924 androg ca. 92,2 km.

2. Arbejdsforhold.

Med Hensyn til Princippet for Vejenes Vedligeholdelse og Renholdelse henvises til Beretningen for Aaret 1919—1920.

Til Vejvandingen er der anvendt 3 Automobilvandvogne og indtil 2 Hestevandvogne, og Vandingen i de tørre Perioder er som tidligere udført fra 1 til 3 Gange daglig.

Timelønnen for løst ansatte Arbejdere, som den 1. April 1923 var 1 Kr. 31 Øre, forhøjedes fra 2. August til 1 Kr. 35 Øre og forhøjedes yderligere til 1 Kr. 38 Øre fra 7. Februar 1924.

Formændene lønnedes med 98 Kr. 20 Øre pr. Uge fra 1. April til 1. Oktober 1923, fra hvilket Tidspunkt Lønnen forhøjedes med 2 Kr. 40 Øre pr. Uge til 100 Kr. 60 Øre.

Ugelønnede Sjakformænd oppebærer en Ugeløn der ligger ca. 10 pCt. over Ugefortjenesten for en timelønnet Arbejder.

Ved Renholdelsen og den ordinære Vedligeholdelse ved Vejvæsenet har der i Aarets Løb været beskæftiget en gennemsnitlig

	Beholdning 1/4 1923				
	Enhed	Mængde	Enheds-pris	Kr.	Øre
Skærver 7/4" maskinsl.	m³	89,26	25,00	2.231	50
— 5/4" —	»	76,72	18,50	1.419	32
— 3/4" og 1/2" maskinsl.	»				
— 1/4, 1/8, 1/16" —	»	30,7	22,50	690	75
— haandslaaede	»	76,5	15,50	1.185	75
— harpede gml.	»	25,6	10,00	256	00
Sand	»	100,0	3,00	300	00
Betongrus	»	200,0	4,00	800	00
Vej- og Gangstigrus	»	396,0	4,00	1.584	00
Flint-Bundsten	»	112,0	6,75	756	00
Granit- —	»	34,6	9,00	311	40
Ærtesten	»	17,0	9,00	153	00
Nøddesten	»	227,0	6,75	1.532	25
Harpesten	»	125,0	6,75	843	75
Bagharpning	»	243,06	5,00	1.215	30
Brosten 1. Sort	m²	0		0	
— 2. —	»	2,6		24	40
— gml.	»	53,0	5,00	265	00
Fortovssten	»	89,0	7,75	689	75
Chaussesten	»	112,0	6,25	700	00
— gamle	»	0		0	
Kantsten 1. Sort lige	lb. m	57,2	7,00	400	40
— krumme	»	62,0	8,50	527	00
— 2. Sort	»	32,7	3,50	114	45
— gamle	»	60,0	1,25	75	00
Fliser	Stk.	2.763	3,75	10.361	25
— defekte	»	88 bla 27a	2,50 2,00	206	50
Indkørselsfliser	»	7	5,50	38	50
Cement	Sæk	9	7,50	67	50
Vejtjære I	kg	0		0	
— II	»	0		0	
Gasværkstjære	»	0		0	
Tarvia A.	Tdr.	14 3/4	186,70	2.753	82
— B.	»	6	119,45	716	70
— K. P.	»	10	125,00	1.250	00
Macadam Asfalt	kg	1.596	0,17 1/2	279	30
Tjære Tarnac I	Tdr.	0		0	
— — II	»	0		0	
— — V	»	0		0	
Asfalt Tarnac	»	0		0	
Asfaltolie	kg	0			
Beg	»	0			
Chlorcalcium	»	57.575	0,13	7.484	75
Slagger	m³				
Brædder	»			2.361	04
Rør, Karme, Dæksler m. m.	»			10.336	55
				51.930	93

1923—24.

Indkøbt Mængde	Indvundet Mængde	Kr.	Øre	Solgt eller forbrugt Mængde	Kr.	Øre	Beholdning 1/4 1924 Mængde	Enhedspris	Kr.	Ø.
3.344,23		69.168	47	3.416,73	71.073	15	16,76	19,50	326	82
468,89		8.728	58	523,01	9.729	80	22,6	18,50	418	10
106,50		2.223	65	80,20	1.553	00	26,3	25,50	670	65
1.304,74		28.500	07	1.300,24	28.350	22	35,2	23,90	840	60
	470,4	11.275	63	182,3	2.888	20	364,6	26,26	9.573	18
	0	0		19,6	196	00	6,0	10,00	60	00
33,6	882,6	2.794	88	1.016,2	3.094	88	0		0	
28,0	837,0	3.676	60	1.065,0	4.476	60	0		0	
407,3	2.430,3	10.993	73	2.943,6	11.475	73	290,0	3,80	1.102	00
	7,7	49	28	119,7	805	28	0		0	
	15,4	138	60	36,4	327	60	13,6	9,00	122	40
	13,2	112	20	18,2	163	20	12,0	8,50	102	00
	600,1	3.840	64	352,1	2.332	89	475,0	6,40	3.040	00
	387,3	2.478	72	357,3	2.330	47	155,0	6,40	992	00
	0	0		167,3	836	50	75,76	5,00	378	80
40,0		490	00	24,25	297	06	15,75	12,25	192	94
168,0		1.554	00	120,0	1.110	35	50,6	9,25	468	05
	6,0	30	00	6,5	32	50	52,5	5,00	262	50
0		0		1,25	9	69	87,75	7,75	680	06
0		0		0	0		112,0	6,25	700	00
0		0					0		0	
25,14		254	02	35,94	329	62	46,4	7,00	324	80
0		0		0	0		62,0	8,50	527	00
490,0		1.655	00	295,8	975	30	226,9	3,50	794	15
0		0		16,0	20	00	44,0	1,25	55	00
1.687		5.904	50	1.256	4.710	00	3.194 1507a 1687a	2,75 3,50	11.555	75
0		0		41	89	00	47	2,50	117	50
114		513	00	18	88	00	103	4,50	463	50
381		2.840	50	8	2.900	00	1	8,00	8	00
35.084		9.282	10	31.105	8.247	56	3.979	0,26	1.034	54
8583		2.270	46	8.518,2	2.140	86	64,8	0,20	129	60
85.694		10.026	22	85.694	10.026	22	0		0	
0		0		$10^{3}/_{4}$	2.253	82	4	125,00	500	00
39		3.858	00	32,5	3.274	70	12,5	104,00	1.300	00
31		3.825	00	28,5	3.575	00	12,5	120,00	1.500	00
17.850		3.123	75	18.306	3.203	55	1.140	$0,17^{1}/_{2}$	199	50
12		742	20	12	742	20	0		0	
300		19.475	59	290,5	18.867	59	9,5	64,00	608	00
5		373	75	5	373	75	0		0	
193		7.452	12	149	5.912	12	44,0	35,00	1.540	00
12.491		3.783	96	12.491	3.783	96	0		0	
1.039		270	14	1.039	270	14	0		0	
				34.545	4.490	85	23.030	0,13	2.993	90
318,0		1.900	00	318,0	1.900	00	0		0	
		4.806	32		5.148	01			2.019	35
		15.788	59		11.944	64			14.180	50
		244.200	27		236.850	01			59.781	19

Arbejdsstyrke paa ca. 40 Mand foruden 13 Vejmænd, 2 Formænd og 2 ugelønnede Sjakformænd.

3. Materiel.

Vejvæsenets Beholdning af Materiel er i det forløbne Aar bleven forøget med 100 Jerntromler til Tjære og 1 Forvarmer til Brug ved Tjæremaskinerne.

4. Materialier.

I Henhold til omstaaende Materialregnskab var Beholdningens Værdi den 1. April 1923		51.930 Kr. 93 Øre
I Aarets Løb er der indkøbt eller indvundet Materialer til et Beløb af		244.200 - 27 -
		296.131 Kr. 20 Øre
Der er forbrugt Materialer for		236.350 - 01 -
saa at Værdien af Beholdningen den 1. April 1924 var		59.781 Kr. 19 Øre

a. Flisestøberiet.

Der er i det forløbne Aar kun arbejdet paa Flisestøberiet i de første 3 Maaneder, hvorefter Arbejdet efter en Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen foreløbig er indstillet.

I det nævnte Tidsrum er der fremstillet 1.687 almindelige Fortovsfliser, 114 Indkørselsfliser, 40 Nedløbsbrønde, 34 Overstykker og 4 Keglestykker.

Den direkte Udgift hertil har været:

321¾ Sække Cement	2.267 Kr. 12 Øre	
37 m³ bornholmsk Grus	673 - 40 -	
38,5 m³ Betongrus	146 - 78 -	
1,4 m³ Nøddesten	9 - 45 -	
28,65 m³ Skærver	457 - 28 -	
Arbejdsløn	2.398 - 10 -	
Andre Udgifter	498 - 76 -	
		6.450 Kr. 89 Øre

Indtægten fremkommer saaledes:

1.687 Fliser à 3,50	5.904 Kr. 50 Øre	
114 Indkørselsfliser à 4,50	513 - 00 -	
40 Brønde à 14,00	560 - 00 -	
34 Overstykker à 7,00	238 - 00 -	
1 Stk. 1 m Kegle à 18,00	18 - 00 -	
3 Stk. 1,25 m Kegle à 20,00	60 - 00 -	
		7.293 Kr. 50 Øre

Flisestøberiet har saaledes givet et regnskabsmæssigt Overskud paa 842 Kr. 61 Øre

b. Grusgraven.

Arbejdsstyrken i Grusgraven har i Aarets Løb varieret fra 5 til 9 Mand, og til Arbejdet har der været anvendt 2 Rundharper, drevne ved Elektromotor.

Der er i det forløbne Regnskabsaar indvundet ialt:

279 m³ Skærver,
883 - Sand,
837 - Betongrus,
2.430 - Vej- og Gangstigrus,
8 - Flint- og Granitbundsten,
13 - Ærtesten,
600 - Nøddesten,
387 - Harpesten,

der dels er anvendt til forskellige Vejarbejder, dels overført til Beholdningen til de i Materialregnskabet anførte Priser.

c. Materialpladser.

Der er ikke i det forløbne Aar indtaget nye Materialpladser til Brug for Vejvæsenet.

5. Vedligeholdelsesarbejder.

Kommunen vedligeholder de offentlige Biveje og en Del private Veje, over hvilke Kommunen har Ejendomsret. Længden af de offentlige Biveje androg 1. April 1923 79,16 km.

Der overtoges i Aarets Løb følgende private Veje som offentlige:

	Transport	79,16 km
Fannys Allé	160 m	
Helleruplunds Allé	375 -	
Nordbaneallé (fra Kildeskovsrenden til Bernstorffsvej)	280 -	
Rolighedsvej (fra Bernstorffsrenden til Enighedsvej)	195 -	
Sundvej	100 -	1,11 -
	Ialt	80,27 km

De af Kommunen vedligeholdte private Veje androg den 1. April 1923		10,62 km
I Aarets Løb anlagdes paa Kommunens Arealer følgende Veje:		
Drachmannsvejs Forlængelse	0,175 km	
Krøyersvejs Forlængelse	0,270 -	
Exnersvej	0,175 -	
Damgaardsvej	0,530 -	
Marediget	0,085 -	
Kongeledet	0,090 -	1,325 km
Den 1. April 1924 fandtes saaledes ialt		11,945 km

Kommunen har derefter den 1. April 1924 Vedligeholdelsespligten for ialt 92,22 km Vej.

Den samlede Længde af de offentlige Gangstier er uforandret 3.672 m.

a. Grundforbedringer.

Der er i det forløbne Aar udført følgende Grundforbedringer med Skærvemakadam.

	Areal m²	Skærver m³	Udgift
Bernstorffsvej:			
fra Rygaard til Svejgaardsvej	3.442	175	6.508 Kr. 86 Ø.
Clarasvej	1.560	103	3.266 - 41 -
Enighedsvej:			
fra Jernbanevej til Rolighedsvej	1.910	195	6.326 - 07 -
Gjentoftegade og Kongelysvej:			
fra Kirken til Irisvej	3.737	191	6.899 - 80 -
Jægersborg Allé:			
fra Vældegaardsvej til Femvejen, fra Ørnegaardsvej til Brønden paa Blæsenborg og fra Sauntesvej til Broen	9.102	268	10.027 - 63 -
Morescosvej	1.433	110	3.193 - 46 -
Ordrup Jagtvej:			
fra Traverbanevej til Teglgaardsvej	3.962	168	5.835 - 18 -
Vangedevej:			
fra Søborg til Vangede Station og fra Kongevejen gennem Byen	11.871	742	23.943 - 56 -
Vældegaardsvej	5.753	320	9.229 - 04 -
Ialt	42.770	2.272	75.230 Kr. 01 Ø.

Udgiften til Grundforbedringer af Kørebaner har saaledes gennemsnitlig andraget:

75.230,01 : 42.770 = ca. 1 Kr. 75 Øre pr. m².

Den gennemsnitlige Tykkelse af Skærvelaget i løst Maal har været ca. 5 cm.

b. Brolægning.

I det forløbne Aar er den i 1918—1919 paabegyndte Brolægning af Kørebanen paa Sporvejsstrækningen, med 1ste Sort Brosten i Sporarealet, Chaussebrosten i Sidebanearealet og nye 1ste Sort Kantsten fortsat, idet Bernstorffsvej er blevet brolagt fra Maltegaardsvej til Enighedsvej, ialt ca. 440 lb. m.

Arbejdet udførtes ved Entreprenørerne Petersen & Otzen og de samlede Udgifter var 112.068 Kr. 02 Øre eller ca. 250 Kr. pr. lb. m Vej.

Der er endvidere i Aarets Løb anvendt 6.196 Kr. 67 Øre til Kant- og Rendestensarbejder.

c. Flisebelægning af Fortove.

Der er i indeværende Aar lagt ialt 401 m² Fliser paa Strandvejen paa Strækningen fra Teglgaardsvej til Damgaardsvej.

Udgifterne hertil incl. Regulering af Fortove har været ialt 4.246 Kr. 94 Øre eller ca. 10 Kr. 60 Øre pr. m².

d. Befæstelse af Fortove.

Der er i Aarets Løb udført Befæstelse af Fortove under Anvendelse af Slagger og Grus paa følgende Veje:

Kongelysvej	520	m²
Søgaardsvej	180	-
Vilh. Smidtsvej	230	-

Udgifterne hertil beløber sig til 1.878 Kr. 45 Øre eller ca. 2 Kr. pr. m².

e. Lagbelægning med særligt Materiale.

Der er i Sommeren 1923 udført nogle Prøvestrækninger med bituminøse Materialer paa Fredensvej paa Strækningen fra Lille Fredensvej til Fredens Plads.

Disse Strækninger er følgende regnet fra Lille Fredensvej:

1. Asfaltmacadam	ca. 80	lb. m
2. Tjærebegmacadam	- 10	—
3. Tarnacbegmacadam	- 10	—

4. Tarnacbeton	- 60 —
5. Tjærebeton	- 60 —
6. Asfaltbeton	- 20 —
	Ialt ca. 240 lb. m

Belægningerne 1 til 5 blev udført ved Kommunens Foranstaltning, medens Udlægningen af Asfaltbetonen blev foretaget af Entreprenør P. Nielsen, København, idet selve Asfaltblandingen blev foretaget paa Entreprenørens Arbejdsplads i København, og derefter udkørt i varm Tilstand til Arbejdsstedet.

Indenfor de enkelte Prøvestrækninger er der varieret saavel med Hensyn til Metoden med Blandingen som med Sammensætningen af Materialerne.

Nærmere Rapport om disse Prøvestrækninger er afgivet til Dansk Ingeniørforenings Vejkomité.

f. Den almindelige Vedligeholdelse.

Til den almindelige Vedligeholdelse af Kørebaner er der anvendt ca. 420 m³ 30 m/m Skærver og ca. 930 m³ 50 m/m Skærver, og den samlede Udgift til den almindelige Vedligeholdelse af Kørebaner, Cyklestier og Fortove har andraget ialt ca. 97.000 Kroner.

Vedligeholdelsen af Hovedvejene — ca. 265.000 m² — har kostet ca. 57.000 Kr. eller ca. 21,5 Øre pr. m², medens de sec. Veje — ca. 123.000 m² — har kostet ca. 24.000 Kr. eller ca. 19,5 Øre pr. m².

g. Renholdelse.

Ved Begyndelsen af Regnskabsaaret var det totale Rengøringsareal (Kørebaner) for Kommunens Veje ca. 568.000 m², der i Løbet af Aaret 1923—24 ved Overtagelse af private Veje og Anlæg af nye Veje er forøget til ca. 581.000 m².

Udgiften til Renholdelsen har i det forløbne Regnskabsaar andraget:

for Kommunens Veje	94.918 Kr. 01 Øre
for Strandvejen	12.994 - 54 -

hvilket svarer til ca. 16 Øre pr. m² Kørebaneareal for Kommunens Veje og ca. 23 Øre pr. m² Kørebaneareal for Strandvejen.

h. Snekastningen.

Den samlede Udgift til Snekastning, som foretoges ved Kommunens Foranstaltning og for dennes Regning, har incl. Udgif-

terne til Grusning i glat Føre i det forløbne Regnskabsaar andraget ialt 95.429 Kr. 49 Øre.

i. Vejvandingen.

Den samlede Udgift til Vandingen har i det forløbne Aar andraget ialt 34.420 Kr. 86 Øre, og Vandingen er udført med 3 Automobilvandvogne og 2 Hestevandvogne indtil 3 Gange daglig, saavel paa Søgnedage som paa Søn- og Helligdage.

k. Støvdæmpning.

Til Overfladebehandling af Kørebaner med bituminøse Materialer og til Udlægning af Chlorcalcium har der været anvendt 85.622 Kr. 42 Øre i Regnskabsaaret 1923—24.

1. Ny Behandling af Kørebaner.

a. Overtjæring af Kørebaner paa Hovedveje.

Bernstorffsvej,
Ellegaardsvej,
Gjentoftegade,
Ordrup Jagtvej,
Rolighedsvej,
Tranegaardsvej.

Ovennævnte Veje — ialt ca. 21.700 m² — er overtjæret 1 Gang. Der er medgaaet ca. 1,5 kg Tjære pr. m². Prisen har været ca. 90 Øre pr. m².

b. Overtjæring af Kørebaner paa sec. Veje.

Baggersvej,
Clarasvej,
Christiansvej,
Egebjerg Allé,
Hjortevangen,
Kirsten Pillsvej,
Morescosvej,
Skovvangen,
Sophus Bauditzvej.

Ovennævnte Veje — ialt ca. 16.300 m² — er behandlet 1 Gang. Der er medgaaet ca. 1,5 kg Tjære pr. m², og det har kostet ca. 85 Øre pr. m².

Af Tjærematerialer er anvendt centrifugeret Gasværkstjære

fra Københavns Gasværk, Vejtjære fra kemisk Industri i Kastrup, samt det af Danske Gasværkers Tjærekompagni fremstillede saakaldte Asfalttarnac. Til enkelte af Vejene er benyttet Asfaltolie fra Guldmann, København.

Asfalttarnac, der som nævnt fremstilledes paa Fabrikken i Nyborg, leveredes for en Pris af ca. 18 Øre pr. kg og kom paa Markedet grundet paa de høje Priser, Raatjæren blev holdt i. (Tjæretarnac kostede saaledes fra 26 til 30 Øre pr. kg). Materialet har imidlertid ikke vist sig tilstrækkelig modstandsdygtigt, idet det ikke har kunnet taale Færdselen i fugtige Perioder paa de stærkt trafikerede Veje som f. Eks. Gjentoftegade og Ordrup Jagtvej.

Til Overgrusning af de tjærede Veje er brugt dels 3 m/m Granitskærver og dels Betongrus.

2. Behandling af tidligere overtjærede Kørebaner.

Til Vedligeholdelse af tidligere overtjærede Hovedveje — ca. 23.000 m² — er der i det forløbne Regnskabsaar brugt 23.038 Kr. 55 Øre, d. v. s. ca. 100 Øre pr. m², idet der i Prisen er indbefattet Reparationer af Kørebanerne forinden Tjæringen. Til Behandling af tidligere overtjærede sec. Veje — ca. 32.000 m² — er anvendt 14.452 Kr. 71 Øre eller ca. 45 Øre pr. m², idet der i Prisen ogsaa her er includeret Reparationer af Kørebanerne.

Ved disse Veje er der til Overtjæring benyttet dels centrifugeret Tjære og dels præpareret Tjære; paa en enkelt Vej Tjære Nr. 2 med godt Resultat.

Til Overgrusning er anvendt dels 3 m/m Granitskærver og dels Betongrus.

3. Udlægning af Chlorcalcium.

Chlorcalcium er udlagt paa følgende Veje:

1. Bernstorffsvej (langs Sporvejslinien),
2. Femvejen,
3. Ordrupvej (langs Sporvejslinien),
4. Vilvordevej,
5. Gladsaxevej,
6. Stolpegaardsvej.

Det samlede Areal er ca. 35.000 m². Der er forbrugt ca. 34.000 kg Chlorcalcium.

Udgiften (Behandling 1 Gang) pr. m² Kørebane har været ca. 17 Øre.

1. Tjæring af Cyclestier.

Af nyanlagte Cyclestier er i indeværende Aar overtjæret ca. 2.200 m², fordelt paa Holmegaardsvej, Bernstorffsvej og Tranegaardsvej. Udgiften hertil har været 984 Kr. 97 Øre eller ca. 45 Øre pr. m².

Det samlede Areal af tjærede Cyclestier er ca. 47.000 m². Til Vedligeholdelse af disse er der anvendt 6.389 Kr. 53 Øre eller ialt ca. 14 Øre pr. m².

m. Private Veje.

Ved Regnskabsaarets Begyndelse fandtes i Kommunen ialt 147 private Veje med en samlet Længde af ca. 42 km. I Aarets Løb er anlagt 6 private Veje, nemlig: Valbirkvej, Ranunkelvej, Vinrankevej, Rosavej, Vermehrensvej og Dalsgaardsvej, medens der er overtaget 5 Veje som offentlige Biveje, saaledes at der den 1. April 1924 fandtes 148 private Veje i Kommunen med samlet Længde af ca. 42 km.

I Henhold til det i 1922 og 1923 foretagne Syn over private Veje, har Kommunen udført Istandsættelses- og Renholdelsesarbejder ved disse for et Beløb af ialt 7.194 Kr. 69 Øre, som er eller vil blive refunderet Kommunen af de interesserede Lodsejere i Henhold til Vejvedtægten.

6. Nye Vejanlæg og Vejudvidelser.

a. Vejanlæg paa Hyldegaardens Jorder.

Der anlagdes en 10 m bred ca. 90 m lang Vej fra Banevej imod Nord, Kongeledet. Vejen ender blindt og afsluttes med en Rotunde.

Arbejdet udførtes af Entreprenør Person Kleins Enke og har i indeværende Regnskabsaar kostet 8.956 Kr. 50 Øre.

b. Vejanlæg paa Damgaardens Jorder.

Det i forrige Regnskabsaar paabegyndte Arbejde ved Forlængelse og Sænkning af Damgaardsvej fuldførtes og Restbeløbet paa Arbejdet, Kr. 13,150,25, udbetaltes.

I indeværende Aar anlagdes Krøyersvejs Forlængelse (12,5 m bred, 265 m lang). Drachmannsvejs Forlængelse (12,5 m bred, 175 m lang) samt en Forbindelsesvej mellem disse, Exnersvej (10 m bred, 180 m lang).

Arbejdet, der bestod i Jord-, Vej- og Kloakarbejde, udførtes af Entreprenør M. Bach, og har kostet ialt 69.684 Kr. 68 Øre.

c. Anlæg af Marediget.

Paa Kommunens Arealer ved Eivindsvej anlagdes en 10 m bred, ca. 85 m lang Vej, endende i en Rotunde. Arbejdet udførtes af Entreprenør Carl Nielsen og har kostet 9.758 Kr. 70 Øre.

d. Udvidelse af Stolpegaardsvej.

Stolpegaardsvej er i indeværende Aar blevet omlagt og udvidet til 12,5 m Bredde paa Strækningen fra Vangedevej til forbi Asylet, ialt ca. 80 m.

Arbejdet udførtes af Kommunens Vejvæsen, og Udgiften har været 4.952 Kr. 35 Øre.

e. Jægervangens Forlængelse.

I Anledning af, at Kommunen i indeværende Aar har ladet opføre 4 Husvildeboliger ved Jægervangen, er Vejen blevet forlænget og anlagt forbi disse. Arbejdet udførtes af Entreprenør Person Kleins Enke og har kostet 5.020 Kr.

f. Omlægning af en Del af Tranegaardsvej.

Tranegaardsvej er blevet omlagt paa Strækningen fra Cottagevej og ca. 150 m mod Øst. Kørebanen blev udvidet og der anlagdes en 2,5 m bred Cyclesti paa Vejens Nordside og et 2,5 m bredt Fortov paa Sydsiden.

Arbejdet udførtes af Entreprenør Person Kleins Enke, og kostede 9.941 Kr. 95 Øre.

g. Vejanlæg i Forbindelse med Anlæg af nyt Dobbeltspor Hellerup—Klampenborg.

1. Viaduktanlæget ved Jægersborg Allé.

Arbejdet ved Bygning af selve Viadukten for Jægersborg Allé, der udførtes af Statsbanerne og paabegyndtes i forrige Regnskabsaar, er i indeværende Aar fortsat. Tillige er Jordarbejdet til østre Rampe fuldført, Arbejdet udførtes af Entreprenørerne Fibiger og Villefrance. Der er udbetalt 44.000 Kr. til Statsbanerne som Tilskud til Forbedring af Stigningerne paa Ramperne.

2. Viaduktanlæget i Forbindelse med Ordrupvejs Forlægning.

I indeværende Aar er Jordarbejdet ved Gennemgravningen af Ordrupvejs Forlængelse fra Clarasvej til Christiansholmsvej, samt

Jordarbejdet til Hvidørevej vest for Banen fuldført. Arbejdet udførtes ved Kommunens Foranstaltning af Entreprenørerne Philip Petersen & Arvid Holm. Arbejdet, der paabegyndtes som Nødhjælpsarbejde, blev senere frigivet, og Jorden blev udgravet med Gravemaskine. Den udgravede Jord — ialt ca. 33.200 m^3 — blev opfyldt dels i Mosen vest for Christiansholmsvej og dels i et tidligere Grusgravsareal ved Klampenborgvej.

De samlede Udgifter har — inclusive Ekspropriationer af Areal fra Strandvejs Gasværket m. fl. (43.228,50 Kr.), og med Fradrag af Statsbanernes Tilskud til Vejanlæget (77.500 Kr.) — ialt været 81.319 Kr. 85 Øre i indeværende Regnskabsaar.

3. Viaduktanlæget ved Hyldegaardsvej.

I det forløbne Regnskabsaar blev de østre Ramper (Hyldegaardsvej og Gyldenlundsvej) opfyldte, medens Vejbefæstelsen paa de vestre Ramper blev udført for Forbindelsen Hyldegaardsvej—Hyldegaards Tjærvej. Begge Arbejder udførtes af Statsbanerne ved Entreprenørerne Fibiger og Villefrance.

Der er ikke i Regnskabsaaret udbetalt noget til Anlæget.

h. Anlæg af Veje paa Havsgaarden.

I det forløbne Regnskabsaar er følgende Veje paa Havsgaardens Havebys Areal blevet færdig anlagte: Bøgehøj, Ellehøj, Fyrrehøj samt en Del af Birkehøj, ialt 1150 lb. m Vej.

Vejene anlagdes i 10 m Bredde; Arbejdet udførtes af Entreprenør Person Kleins Enke, og har i indeværende Regnskabsaar kostet 95.003 Kr. 30 Øre.

Desuden paabegyndtes Anlæget af de resterende Veje, nemlig: Ellebakken, Poppelhøj, Egetoften, Havsgaardsvej samt en Del af Birkehøj, ialt 1.050 lb. m Vej. Dette Arbejde, der var udbudt i særskilt Entreprise, udførtes ligeledes af Entreprenør Person Kleins Enke, men blev ikke fuldført i indeværende Aar.

Der er i Regnskabsaaret paa sidstnævnte Arbejde udbetalt ialt 40.200 Kr. 38 Øre.

i. Strandvejens Omprofilering.

I det forløbne Aar er Strandvejen ved Amtets Foranstaltning blevet udvidet paa Strækningen fra Constantia til „Over Stalden", idet der i den østre Side udfor Charlottenlund Fort er anlagt en Cyclesti og et smalt Fortov.

Kommunens Bidrag i det forløbne Aar har andraget 49.135

Kr. 34 Øre, svarende til $^1/_3$ af Omlægningsudgifterne i forrige Regnskabsaar.

Af mindre Arbejder skal anføres:

Lægning af en ca. 80 m lang Kloakledning fra Christiansholmsvej imod Nordvest forbi Matr. Nr. 7ck.

7. Tromling.

Regnskabet for de i det forløbne Regnskabsaar udførte Tromlearbejder stiller sig paa følgende Maade:

Tromling med Damptromle	204½	Timer	à 13,00	2.658	Kr. 50 Øre
	808	—	à 11,70	9 453	- 60 -
Ophakning med Damptromle	38	—	à 22,00	836	- 00 -
	153½	—	à 20,70	3.177	- 45 -
Tromling med Motortromle	245	—	à 11,00	2.695	- 00 -
	773½	—	à 9,70	7.502	- 95 -
Ophakning med Motortromle	36½	—	à 20,00	730	- 00 -
	122	—	à 18,70	2.281	- 40 -
Tromling med Hestetromle	281	—	à 0,75	210	- 75 -
			Indtægt ialt	29.545	Kr. 65 Øre
			Udgift	29.545	- 65 -

Personalet bestod den 31. Marts 1924 af følgende fast ansatte:

Vejassistent P. Bendz,
— T. L. Nielsen,
Materialforvalter H. F. Jensen,
Distriktsvejmand N. J. Poulsen,
— O. Christiansen,
— J. Chr. Hansen,
— C. O. Nielsen,
— L. Andersen,
— P. N. Petersen,
— C. A. Olsen,
— R. P. Andersen,
— V. Nielsen,
— C. P. Andersen,
— H. P. Olsen,
— H. C. Jensen,
— H. P. Jacobsen,
Tromleforer C. C. Bundgaard Jensen,
Tromlemedhjælper A. Friis.

Ikke fast ansatte (maanedslønnede):

Snedker K. Andersen,
Pladsmand H. J. Olsen.

M. Kørselsafdelingen.

1. Hestekørsel.

Ved Kørselen med Hestekøretøjer er der i det forløbne Aar gennemsnitlig anvendt 28 Heste (ialt 10.155 Foderdage). Ved Aarets Slutning var der ialt 23 Heste.

Foderprisen pr. Hest har gennemsnitlig været 3 Kr. 52 Øre pr. Dag.

Køretøjerne har været anvendt saaledes:

Til Renovationskørsel	1.720	Arbejdsdage	(Tospand)
- Landbruget	320	—	—
- Alm. Kørsel	2.234	—	—
	4.274		

Hvert Tospandskøretøj har herefter gennemsnitlig været beskæftiget 293 Arbejdsdage i Aaret. Desuden har Natrenovationshestene været anvendt til alm. Kørsel i 170 Køredage.

Med lejede Køretøjer er i Aarets Løb udført Kørsel ialt 1.297 Køredage. Prisen pr. Køredag har været i Tiden 1. April—1. Juli 1923 27 Kr. 30 Øre, fra 1. Juni—2. August 29 Kr. 05 Øre, fra 2. August—1. Oktober 29 Kr. 35 Øre og fra 1. Oktober—1. Januar 1924 29 Kr. 00 Øre; fra 1. Januar—7. Februar var Prisen for søndre Distrikt 24 Kr. 05 Øre og for nordre Distrikt 22 Kr. 30 Øre samt endelig fra 7. Februar—1. April 1924 henholdsvis 24 Kr. 35 Øre og 22 Kr. 60 Øre for søndre og nordre Distrikt.

For Renovationskørselen, hvor der ikke leveres Kusk, er Prisen pr. Køredag i Tiden 1. April—2. Juli 1923 20 Kr. 20 Øre, fra 2. Juli—30. September 21 Kr. 50 Øre, fra 1. Oktober—31. December 21 Kr. 25 Øre og fra 1. Januar—31. Marts 1924 17 Kr. 30 Øre.

Indtægterne ved Hestekørselsafdelingen har andraget 115.479 Kr. 74 Øre. Udgifterne har andraget 97.448 Kr. 60 Øre, foruden Renter af den i Hestekørselsafdelingen indestaaende Kapital, nemlig:

Heste og Materiel	5 pCt. af 58.851 Kr. 25 Øre	2.942 Kr. 57 Øre
Bygninger	5 pCt. af 54.574 - 68 -	2.728 - 73 -
		5.671 Kr. 30 Øre
og Afskrivning paa Bygninger (20 pCt. af højeste Værdi)		16.907 Kr. 46 Øre

Landbruget.

I Forbindelse med Hestekørselsafdelingen er der ved Kommunens Foranstaltning dyrket de Kommunen tilhørende Arealer paa

Tjørnegaard, Meütegaard, Bernstorffs Avlsgaard og Søllings Jorder, ialt ca. 61,5 Tdr. Land, for hvilket der er svaret en Forpagtningsafgift paa 4.305 Kr. I Erstatning for et Areal paa 2 Tdr. Land, som grundet paa Kloakarbejde ikke har kunnet dyrkes, samt i Lejeafgift for Lokale, er der tilsammen godtgjort Landbruget et Beløb paa 355 Kr.

Kørselsafdelingen har leveret Heste og Arbejdskraft til Jordens Dyrkning til normal Dagspris.

Udgifterne ved Landbruget, inclusive Forpagtningsafgift, har andraget 31.141 Kr. 27 Øre, Indtægten 34.571 Kr. 06 Øre.

2. Lastvognskørsel.

Der er i Aarets Løb kørt 81.624 km, heraf 56.141 km Renovationskørsel. Prisen for Kørsel har gennemsnitlig været 2 Kr. pr. km. Udgifterne til Olie, Benzin og Gummi har været 34.076 Kr. 60 Øre. Den samlede Udgift har været 133.128 Kr. 88 Øre. Indtægten 163.197 Kr. 23 Øre. Overskudet udgør saaledes 30.068 Kr. 35 Øre.

Til Forrentning af den i Lastautomobilerne indestaaende Kapital er medgaaet 5 pCt. af 31.182 Kr. 16 Øre	1.559 Kr. 11 Øre
Til Afskrivning af den i Lastautomobilerne indestaaende Kapital (20 pCt.)	31.182 - 16 -
Ialt	32.741 Kr. 27 Øre

N. Garage og Værksted.

Udgifterne til Driften og Vedligeholdelse af Værksted og Garage har været 75,828 Kr. 52 Øre. Indtægten for udført Arbejde og Leverancer samt Udleje af Boliger har været 82.370 Kr. 32 Øre, hvorfra gaar 10.096 Kr. 19 Øre til Forrentning og Afskrivning.

Personalet ved Kørselsafdelingen samt Garage og Værksted bestod den 31. Marts 1924 af følgende fast ansatte:

Værkmester N. Juul Thomsen,
Chauffør G. Torger,
— Th. Nielsen,
— J. P. Hansen.

Ikke fast ansatte:
Forvalter S. Andersen.

O. Sportspladser og offentlige Anlæg.

Idet der med Hensyn til en fuldstændig Oversigt over Kommunens Anlæg og Plantninger henvises til de fire foregaaende Beretninger, skal her tilføjes, at Kommunen ved Aarets Udgang har følgende Fodboldbaner færdige eller under Arbejde: Boldbanen ved Phistersvej, ved Mantziusvej, Teglgaardsvej, ved Skovshoved Skole, ved Vangede, ved Tjørnegaards Skolen, Tjørnegaards Stadion, ved Øregaard Gymnasium, ved Ordrup Kommuneskole, Grønnevænge. Hertil kommer 19 Tennisbaner, Gjentofte Skoles Boldbane og Sidenius' Skoles Boldbane.

Arbejdsforholdene.

Arbejdsforholdene har været rolige, men for saa vidt variable, som den megen Nedbør foranledigede en overvældende Græsslaaning, saaledes at der en Tid var beskæftiget 19 Gartnere og 1 Formand foruden de fast ansatte. I Vinterhalvaaret gik Folkeholdet til Gengæld lang Tid ned til kun 1 Mand og 1 Formand. Grundlønnen for Gartnere har hele Aaret været Kr. 1,46 i Timen + 10 Øre i Anciennetets Tillæg + 8 Øre for diverse Afsavn ifølge Overenskomst (se Beretningen 1920—21).

Vedligeholdelse

Vedligeholdelsesarbejdet har for Gjentofte Torv, Anlæget ved Maglegaardsskolen, Femvejen og Ordrup Kirkeplads Vedkommende været udliciteret til private Gartnere. For de to sidste Anlægs Vedkommende har Vedligeholdelsen været upaaklagelig, og der fortsættes i det nye Aar med den samme Entreprenør. De øvrige Anlæg — ikke Skolevæsenets, Forsørgelsesvæsenets og de udlejede Haver — vedligeholdes af Kommunens Gartnere, der yderligere passer de almindelige Plantninger paa Ordrup Kirkegaard.

Som nævnt, fremkaldte den stærke Nedbør en ualmindelig Vækst af Græsarealerne, men ogsaa en ondartet Fremspiring af Ukrudt overalt. Den tidlige Vinter kom saa overraskende, at Efteraarsarbejdet f. Eks. Gravning i Gjentofte Park ikke blev naaet. Vedligeholdelsen har paa Grund af Budgetternes Nedsættelse ofte været udført saaledes, at der er sparet paa Steder, hvor Vedligeholdelses-Forringelsen kun var lidet synlig, eller hvor der var ringe Færdsel. En stor Del af Folkenes Arbejde gaar med Træbeskæring, der efterhaanden

som de talrige Vejtræer her i Kommunen bliver ældre, kræver stigende Arbejde. Nu da mange af Træerne nærmer sig 30 Aars Alderen, kommer mundtlige og skriftlige Klager fra Haveejere i stort Antal, men de fleste tilfredsstilles ved Fjernelse eller Beskæring af enkelte ledende Grene. Hel Tilbageskæring af en Vejtræplantning forekommer ogsaa, saaledes er H. A. Clausensvej i Aar behandlet grundigt og med betydelig Udgift, ca. 600 Kr. Skæringer for Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskabs Ledninger afstedkommer en Del Arbejde, hvilket dog refunderes Kommunen. Til Vedligeholdelsesarbejde henregnes nødvendige ekstraordinære Arbejder f. Eks. Lægning af 6.000 Crocus og andre Løg i Øregaard Park og Erstatning af 7.000 frosne Lavendler i Rosariet i Hellerup Strandpark og Ligusterhække sammesteds.

Nyanlæg og Omlægninger.

Arbejde ved Nyanlæg og Omlægninger har ifølge Forholdenes Natur været ganske ringe. Der er foretaget en Regulering af et Par private Haver foranlediget ved Anlægget af Damgaardsvej, en Omlægning af de beplantede Arealer ved Taffelbays Allé. Endvidere er Grønnevænges Skoles Boldbane gjort færdig, medens der er arbejdet paa Tjørnegaardens (Stadion) Boldbane. Der er foretaget Plantninger langs Almevej, og Søholm Lunden har faaet en tiltrængt gennemgribende Oprensning.

Gjentofte Sø.

Der har i det forløbne Regnskabsaar kun været foretaget den sædvanlige Vedligeholdelse af Gangstien langs Søen og Oprensning og Bortflaadning af Bevoksningen paa selve Søen, ved hvilket Arbejde der har været beskæftiget 3 Mand.

Kommunens Skøjtebaner.

Der har i det forløbne Regnskabsaar været etableret Skøjtebaner paa Boldbanen nord for Mantziusvej, Ordrup Gymnasiums Boldplads ved Fredensvej samt paa Skovshoved Skoles Boldplads ved Korsgaardsvej, ligesom et Parti af Gjentofte Sø har været vedligeholdt som offentlig Skøjtebane og i fornødent Omfang overrislet.

Førstnævnte Bane har været aaben for Publikum i Tiden fra 27. December til 21. Februar, ialt 50 Dage, medens Banerne i nordre Distrikt var aabne fra 26. December til 1. Marts, ialt 62 Dage. Endelig var Banen paa Gjentofte Sø med mindre Afbry-

delser aaben fra 31. December til 29. Februar, ialt 43 Dage. Udgiften til Overrisling og Pasning af Banerne har ialt andraget 17.049 Kr. 07 Øre, saaledes at Udgiften pr. Løbedag pr. Bane har andraget ca. 80 Kr. i Gennemsnit.

Personalet bestod den 31. Marts 1924 af følgende fast ansatte:

Gartner A. Petersen,

Havebetjent A. Jensen.

Ikke fast ansatte:

Kommunegartner G. N. Brandt.

P. Offentlig Belysning.

Ved Regnskabsaarets Begyndelse fandtes der af kommunale Gaslygter ialt

156 Lygter paa Amtsvejene,
1.094 — — kommunale Veje,
243 — — private Veje.

I Aarets Løb er Antallet af Gaslygter paa kommunale Veje forøget med 12 Lygter, saaledes at der den 1. April 1924 fandtes ialt

156 Lygter paa Amtsvejene,
1.106 — — kommunale Veje,
243 — — private Veje.

Af Lampesteder for elektrisk Belysning fandtes den 1. April 1924 ialt:

26 Lampesteder paa Strandvejen (400 Normallys),
3 — — Hellerupvej (400 Normallys),
1 — — Vangedevej (50 Normallys).

Heraf er 19 Stk. Aftenbrændere, medens Resten er Natbrændere.

Man gik derefter over til de paa Dagsordenen opførte Sager.

1. **Ombygning af Hellerupgaard Gymnasiums Bygning.** (U. 66—1925).

Næsted: Vi har faaet en Skrivelse af 11. Marts 1925 fra De forenede Skoler vedrørende Forandringer af Hellerupgaard Gymnasiums Bygning. Med Skrivelsen følger en Skitse over de Forandringer, som efter Skolernes Mening er nødvendige for at sætte Ejendommen i en saadan Stand, at den kan optage en tosporet Pigeskole med en Klassekvotient paa 30.

Skolerne gør opmærksom paa, at disse Forandringer ikke

medfører nogen Overskridelse af det Beløb 20,000 Kr., til hvilket Institutionen har anslaaet Udgifterne ved Ejendommens Reparation, og udbeder sig en Udtalelse om, hvorvidt Kommunalbestyrelsen kan tiltræde de foreslaaede Forandringer, og om der fra Kommunalbestyrelsens Side vides noget at erindre imod, at Arkitekt Niels Hauberg, der har været Statens Arkitekt ved Bygningen, og som har udarbejdet det foreliggende Forslag, leder Ombygningen. Arkitekt Haubergs Honorar vil blive udredet af De forenede Skoler.

Fra Skoleudvalgets Side har vi gjort os bekendt med disse Planer og har intet derimod at indvende, hvorfor jeg paa Udvalgets Vegne skal indstille, at Kommunalbestyrelsen tiltræder de foreslaaede Forandringer og ligeledes tiltræder, at Arkitekt Hauberg overtager Ledelsen af Ombygningen mod, at De forenede Skoler udreder hans Honorar, og at Ejendoms- og Byggeudvalget til sin Tid overtager Tilsynet med Arbejdet paa Kommunens Vegne.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

2. **Andragende om Tilladelse til at benytte Skolekøkkenet i Ordrup Skole.** (U. 87—1925).

Næsted: Der foreligger et Andragende fra Student Chr. Balsløw om Tilladelse til at benytte Skolekøkkenet i Ordrup Skole til Afholdelse af et Kursus i Madlavning for Spejdere fra Gl. Hellerup Gymnasium.

Paa Skoleudvalgets Vegne skal jeg indstille, at Andragendet nægtes, da vi ikke godt kan gøre mere Brug af Skolekøkkenet, end der sker i Øjeblikket.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

3. **Beretning fra et nedsat Underudvalg angaaende Sporvejssagen.** (T. F. 1280—1925. Se lukket Møde den 31. Marts 1925).

Formanden: Der er afgivet Beretning fra et indenfor Kommunalbestyrelsen nedsat Underudvalg af teknisk Udvalg i Anledning af Sporvejssagen.

Denne Beretning vil blive Genstand for Behandling i lukket Møde, men der er nogle Medlemmer, som har ønsket at fremkomme med en Udtalelse i Anledning af denne Beretnings Afgivelse.

M. E. Jensen: Denne Sag, som interesserer hele den vestlige Del af Kommunen, idet den angaar Trafikforholdene, Spor-

vejsforholdene, i denne Del af Kommunen, blev aktuel allerede i Oktober Maaned i Fjor, altsaa for snart et halvt Aar siden, idet Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab, som tidligere har paataget sig den Forpligtelse at etablere en Sporvejsforbindelse fra Hellerup Station til Gjentofte Station, forbi det nye Amtssygehus, tilskrev Kommunalbestyrelsen desangaaende og spurgte, om man under Hensyn til, at et saadant Sporvejsanlæg vilde blive meget kostbart, kunde tænke sig at gaa over til at bruge de saakaldte Trolley-Omnibusser i Stedet for en Sporvej.

Hele denne Sag er ret kompliceret; den blev overgivet til teknisk Udvalg, dette behandlede Sagen i adskillige Møder og nedsatte tilsidst et Underudvalg, bestaaende af 3 Medlemmer, som særlig skulde behandle alle de mange kombinerede Spørgsmaal, som hænger sammen med denne Sag, og som endvidere blev bemyndiget til at føre Forhandlinger dels med Sporvejsselskabet, dels med Københavns Kommune desangaaende.

Jeg kan sige for mit Vedkommende, at jeg, som ved, hvor stærkt denne Sag interesserer Beboerne i Gjentofte, havde — lige som de øvrige Medlemmer af Udvalget — meget ønsket, at man var bleven færdig saa betids med sit Arbejde, at vi kunde være kommet med en Indstilling til Svar paa Skrivelsen fra Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab allerede i denne Kommunalbestyrelses Tid, efter at vi nu har arbejdet ret indgaaende med Sagen, saaledes at den nyvalgte Kommunalbestyrelse og det nye tekniske Udvalg kunde have undgaaet det Dobbeltarbejde, som nu nødvendigvis maa finde Sted, naar de nye Medlemmer forfra skal sætte sig ind i Sagen. Men da Sagen var meget indviklet, og da forskellige Forhold medvirkede til, at den trak ud, gik Tiden saa langt hen, at vi kunde indse, at vi først vilde kunne komme med en Indstilling, som eventuelt endda ikke vilde være helt færdig, i et af Kommunalbestyrelsens sidste Møder, og at det efter vor Formening var saa betydelig og stor og vigtig en Sag, at det ikke vilde være rigtigt at lade den afgaaende Kommunalbestyrelse i sidste Møde træffe Bestemmelse desangaaende, men at det vilde være naturligere at lade den nyvalgte Kommunalbestyrelse træffe Afgørelsen. Vi er derfor kommet i den Situation, at det Arbejde, som er gjort, og det Materiale, som er samlet, maa overgives den nye Kommunalbestyrelse af de 3 Medlemmer, som har siddet i dette Udvalg.

Den Beretning, vi har udarbejdet, og de Forhandlinger, som Udvalget har ført med Københavns Kommune og andre ved-

rørende hele denne vigtige Sag, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa, det vil der blive Lejlighed til i det lukkede Møde, som vi maa afholde efter dette offentlige Mødes Slutning, men jeg for mit Vedkommende vil gerne sige her, at de Undersøgelser, som har fundet Sted, har i hvert Fald for mig godtgjort — det er mit Syn paa Sagen, og jeg tror ogsaa, det er de øvrige Udvalgsmedlemmers Syn derpaa, jeg ved, at det i hvert Fald er hele Underudvalgets Syn paa denne Sag — at Trolley-Omnibusser ikke kan blive noget tilfredsstillende Befordringsmiddel for os i Gjentofte. Paa den anden Side maa man ikke være blind for, at Omkostningerne ved et Sporvejsanlæg er store, navnlig hvis dette Anlæg skulde gaa der, hvor Sporvejsanlægget i Virkeligheden maa gaa, hvis det da i nogen Maade skal løse Trafikspørgsmaalet herude, nemlig fra Linie 6's Endestation ad Lyngbyvej, Bernstorffsvej op til Gjentofte Station og, til sin Tid, en Forlængelse af den nuværende Linie 15 fra Femvejen ad Vilvordevej til Ordrup Krat. Jeg vil ønske, at det maa lykkes den kommende Kommunalbestyrelse at gennemføre en Trafikordning, som sker ad disse Linier, hvad enten de saa bliver befaret af Sporvogne eller af andre Transportmidler, som man maatte mene egnede dertil. Det er muligt, at den nye Kommunalbestyrelse, som nu skal beskæftige sig med Sagen, kommer til et andet Syn end det, vi 3 Medlemmer af Underudvalget gennem vort Arbejde er kommet til, og som gaar ud paa, at Sporvejen i alle Tilfælde maa være at foretrække, selv om den er dyrere — det ved jeg ikke, og det skal jeg heller ikke blande mig i. Men jeg vil som sagt gerne have Lejlighed til at sige her, at hvis man ønsker en tilfredsstillende Løsning af de trafikmæssige Forhold herude, kan det kun ske ved, at de af mig nævnte Forbindelser etableres enten ved det ene eller andet Transportmiddel.

For mit Vedkommende vil jeg gerne tilføje, at de Undersøgelser, som har fundet Sted, for mig har godtgjort, at der sikkert for Tiden vil være betydelige Vanskeligheder ved at faa et Sporvejsanlæg ført helt ind, gennem Niveauoverskæringerne paa Lyngbyvej til Linie 6 i København. Vanskeligheder er der ved at faa Linien ført igennem, det har vi erfaret, men om disse Vanskeligheder er af en saadan Art, at de absolut ikke lader sig overvinde, vil vise sig, naar nu det nye Udvalg faar fat i Sagen og skal føre disse Forhandlinger videre. Visse Vanskeligheder er som sagt til Stede, og skulde de vise sig at være af en saadan Art, at man foreløbig i hvert Fald indser, at man ikke kan faa Sporvejen ind over Lyngbyvejens Overskæringer,

vil jeg haabe, at man for den Del af Kommunen, som ligger omkring Gjentofte, vil holde sig til det oprindelige Projekt og begyndte at lave det Sporvejsanlæg, som er nævnt, fra Gjentofte Station til Hellerup Station. Jeg skal ikke sige andet nu, end at det naturligvis, naar der tages Hensyn til forskellige Forhold, saavidt jeg kan se, ogsaa vil være muligt at træffe denne Ordning paa en saadan Façon, at alle Parter i Virkeligheden vil kunne være tjent dermed, men det kommer vi ikke til at afgøre; det kommer den nye Kommunalbestyrelse til at afgøre.

Engelstoft-Schmidt: Det var ikke mange Ord, M. E. Jensen brugte; jeg kan forstaa, at det har brændt ham at komme af med denne lille Strofe. Jeg har haft den Ære at lede dette Underudvalgs Arbejde; vi er nedsat af teknisk Udvalg som Underudvalg og har Beretningspligt overfor dette Udvalg. Jeg havde derfor ikke fundet det betimeligt at tage Sagen op under den Form, her er gjort, idet vi har afleveret vor Beretning, og der derfor kun kunde være Tale om Sagen i Almindelighed, ikke i den Forstand, at vi fremkom med noget i Retning af en Indstilling — det er der selvfølgelig ikke Tale om. Vi har udført det Arbejde og den Gerning, der var os paalagt, nemlig at undersøge forskellige Forhold vedrørende Sporvejstrafikken her i Kommunen; det har vi gjort i den Udstrækning, Tiden tillod os. Det er jo ikke saa længe siden, Udvalget blev nedsat; det var i Mødet den 10. Februar, vi blev nedsat som Underudvalg af teknisk Udvalg med Kommunalbestyrelsens Bemyndigelse til at undersøge de forskellige Forhold, der kunde være indvirkende i denne Sag. De Ting, vi har ført frem i vor Beretning, er til Vejledning, det er ikke et endelig udført Arbejde; vi har der præciseret adskillige Ting, som endnu maa undersøges, men da Tiden for denne Kommunalbestyrelse udløb, har dette forhindret os 3 i at arbejde videre paa denne Sag. Vi fandt det derfor som alt nævnt betimeligt, at vi til vore Efterkommere i Kommunalbestyrelsen overleverede det Materiale og de Erfaringer, vi har indhentet ved vore Forhandlinger med Statsbanerne, Københavns Kommune og Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab. Det har vi gjort, og jeg slutter, som jeg begyndte med at sige, at det er at komme lidt langt ud i denne Sag, naar man nu i Aften tager den frem under den Form, som M. E. Jensen gjorde — det skyldes vist kun hans brændende Trang til at brillere.

Volmar Jensen: Da der ikke foreligger nogen Indstilling i denne Sag, og det derfor ikke fremgaar, hvorledes min

Stilling er, vil jeg ganske kort sige, hvorledes jeg ser paa denne Sag. Jeg slutter mig ganske til de to tidligere Talere, idet ogsaa jeg anser et Sporvejsanlæg for det ubetinget bedste. Det er rimeligt, at man i en saa vigtig Sag undersøger de Forhold, som ligger for og undersøger hvilke Muligheder der er. Det har det lille Udvalg da ogsaa gjort saavidt vi har kunnet i den korte Tid, vi har haft til vor Raadighed.

De Undersøgelser, vi har foretaget, er endnu mere overbevisende for mig om, at det vil være rigtigst at fastholde Kravet om en Sporvej, det Krav, vi, saavidt jeg kan se, har Ret til at stille overfor Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab. En af de væsentligste Anker, jeg har imod Trolley-Vognene og Omnibusser i Almindelighed, er Vanskelighederne ved Omstigningen, den er under normale Forhold altid kedelig, men endnu værre herude end andre Steder. Jeg tænker paa Omstigning i Hellerup en Sommerdag, hvor der er stærk Trafik udefra mod København; det vil være en meget vanskelig Situation at komme i, naar man kommer kørende fra Gjentofte i en Omnibus. Mulighederne for at blive befordret videre med Sporvognen vil være meget ringe, idet Sporvognene vil være overfyldte, naar de kommer udefra til Hellerup. Dette er en af Hovedgrundene, hvorfor jeg ikke kan stemme for, at man anvender Omnibusser. Med Hensyn til Kapaciteten er det et Spørgsmaal, som Selskabet selv maa om.

En anden Grund til, at jeg ogsaa gerne vil have et Sporvejsanlæg er den, at der er større Chance for at faa hele Sporvejsprojektet gennemført ad Lyngbyvej, naar det bliver en Sporvej i Stedet for en Trolley-Omnibus; jeg tror ikke, der vil være noget til Hinder for at faa det ført videre til København. For mit Vedkommende vil jeg derfor som Medlem af det lille Udvalg anbefale, at man søger etableret en Sporvejsforbindelse.

Lauritz Pedersen: Jeg mener ikke, det er heldigt at debattere dette Spørgsmaal i Aften, for dette Spørgsmaal har ikke været tilstrækkelig overvejet indenfor det Udvalg, som Spørgsmaalet har været henvist til. Forinden denne Overvejelse er foregaaet og der er taget alle de Hensyn, som bør og skal tages ved denne Sags Overvejelse, egner Sagen sig ikke til Drøftelse i Kommunalbestyrelsen, og derfor vil jeg ikke deltage i en Drøftelse nu, men overlade til det nye tekniske Udvalg at fremkomme med en Indstilling til Kommunalbestyrelsen.

Volmar Jensen: Jeg kommer til at tage Ordet igen. Jeg maa sige, at det er ikke kommet bag paa Formanden for

teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen), at Sagen vilde komme frem, idet jeg i sidste Udvalgsmøde gjorde opmærksom paa, at Underudvalget gerne ønskede Tilladelse til eller maaske rettere, vi meddelte Formanden, at vi gerne vilde udtale os om Sagen, inden vi gik af; vi vilde ikke fremsætte nogen Indstilling, men blot en Udtalelse om vort private Syn. Den Gang mente Formanden for Udvalget ikke, der var noget til Hinder for dette, saa vi har en Slags Tilladelse til at udtale os.

Lauritz Pedersen: Volmar Jensen kan ikke vente nogen Diskussion om dette Spørgsmaal fra teknisk Udvalgs Side, inden Sagen er drøftet i teknisk Udvalg.

Volmar Jensen: Det venter jeg heller ikke. Det, jeg har opnaaet, er en Tilladelse til at fremsætte en Udtalelse, saaledes at der foreligger Retningslinier, om jeg saa maa sige, for de nyvalgte Medlemmer. Hvorvidt de vil følge disse Linier eller ej, ved jeg ikke; det maa den nye Kommunalbestyrelse om.

Jeg har ikke villet have, at det Arbejde, vi har udført, skulde være forgæves; derfor har vi afgivet vor Beretning og derfor er vi fremkommet med disse Udtalelser i Aften, saa den nye Kommunalbestyrelse kan vide, hvorledes Sagen ligger. Under almindelige Forhold vilde Underudvalget gennem sin Formand have afgivet Beretningen til teknisk Udvalg, hvor saa Sagerne vilde være bleven drøftet.

Formanden: Det er en given Ting, at den Beretning, som her tages til Efterretning, vil blive tilstillet det kommende tekniske Udvalg, saa dette derigennem vil blive bekendt med alt, hvad det af teknisk Udvalg nedsatte Underudvalg har overvejet.

M. E. Jensen: Ja, det er ganske klart. Maa jeg iøvrigt sige, at Aarsagen til at jeg tog Ordet før, og til, at vi fra Underudvalgets Side har ønsket Sagen ført frem, visselig ikke bunder i noget som helst Ønske fra min Side om at komme til at brillere, som Engelstoft-Schmidt mente, men ganske simpelt i et Ønske om at faa Lejlighed til her at sige noget, som laa mig stærkt paa Sinde, og i Ønsket om at faa Sagen frem i et offentligt Møde, saa at Offentligheden kunde faa en lille Underretning om, hvorledes Sagen laa nu, vi sluttede.

Det har slet ikke været Hensigten fra vor Side, at der skulde opstaa nogen Diskussion; vi ved godt, at Sagen ikke kunde diskuteres saa længe den ikke er færdig behandlet, men netop derfor har vi ønsket at gøre skriftligt rede for det Arbejde, som er udført i denne Sag, der ligger os stærkt paa Hjerte, ligesom

vi gerne vilde udtale os til Referatet, til Underretning for den Kommunalbestyrelse, der kommer efter os — saa maa den om, hvilket Hensyn den mener at kunne tage dertil.

Hermed toges de faldne Udtalelser til Efterretning.

4. **Ændring af Tændingstiderne for Gas- og elektriske Lygter paa Kommunens Veje.** (T. F. 758—1925).

Lauritz Pedersen: Da de første elektriske Lygter blev opstillet paa Gader og Veje her i Kommunen, indførte man en tidligere Tændingstid for disse end for Gaslygterne; andre Steder, hvor vi senere har installeret elektrisk Belysning, har vi fortsat med samme Tændingstider for de elektriske Lygter, som gjaldt for de først opstillede. Dette har medført, at vi har forskellige Tider for Gasbelysning og elektrisk Belysning, hvilket virker ret uheldigt for Trafikken, og derfor skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at der indføres samme Tændingstid for alle offentlige Lygter i Kommunen.

Teknisk Udvalg har udarbejdet et Forslag til Regulering af Tændingstiden og har valgt en Gennemsnitstid af den, der gælder som Tændingstid for de elektriske Lygter og for Gaslygterne, saaledes at Gaslygterne vil blive tændt tidligere og de elektriske Lygter senere end Tilfældet er nu. Denne Foranstaltning vil medføre en aarlig Merudgift for Kommunen paa ca. 1500 Kr.

Grønbech: Jeg synes, at en Del af de Klager, som kommer over Vej- og Gadebelysningen her i Kommunen, er uberettiget, i mange Tilfælde ser man netop Lygterne tændt paa et saa tidligt Tidspunkt paa Dagen, at man næsten maa sige det er højlys Dag. Dette gælder særlig i den Tid, da Dagene længes. Jeg ved ikke, om det er i Løbet af 8 eller 14 Dage, at Kontrolurene reguleres, men i hvert Fald er det saaledes, at i den Tid, da Dagene længes, ser man ofte Lygterne tændt, længe før det er mørkt. Jeg vil derfor gerne spørge teknisk Udvalg, om det ikke var muligt at komme til en lidt anden Ordning end den her foreslaaede, saaledes at dette Forslag kom til at gælde i Tiden 8. August—1. Januar, medens man i Tiden fra 1. Januar—8. August gik den modsatte Vej og ventede med at tænde de elektriske Lygter, indtil Gaslygterne efter den nuværende Ordning bliver tændt, altsaa noget senere end her foreslaaet. Jeg tror, der vilde blive en lille Besparelse for Kommunen paa denne Maade, og det er som sagt ganske unødvendigt, at man i den

Tid, Dagene længes, gaar med til yderligere at tænde Lygterne tidligere end nu.

Lauritz Pedersen: Jeg kan ikke overse Følgerne af det Ændringsforslag, som Grønbech stiller. Efter det, vi foreslaar fra Udvalgets Side, skal Tændingstiderne være stigende i Tiden fra 1. Januar—16. Maj, nemlig fra Kl. 4¾ til Kl. 10, saa tændes Lygterne Kl. 10 indtil 15. Juli og derefter tager det af igen til henimod 15. November, hvor de igen tændes Kl. 4¾. Kun een Maaned af Aaret tændes de tidligere, nemlig i December Maaned, hvor de tændes Kl. 4½. Dette er et ganske rationelt Forslag, som jeg synes er godt. Jeg forstod Grønbech saaledes, at han ønskede de elektriske Lygter tændt senere, altsaa samtidig med Gaslygterne, men det er netop det, Forslaget gaar ud paa; jeg kan ikke tænke mig, det er de gamle Tændingstider, Grønbech vil have indført.

Grønbech: Maaske jeg har misforstaaet Indstillingen. Jeg mente, at man fra 1. Januar—8. August skulde indføre en senere Tændingstid end den, vi har i Øjeblikket, saaledes at begge Arter af Lygter blev tændt samtidig.

Udvalgets Indstilling vedtoges derpaa enstemmigt.

5. **Spørgsmaal om Tilbagerykning af Byggelinien for Lyngbyvej og andre Hovedfærdselsveje i Kommunen.** (T. F. 4611—1925):

Lauritz Pedersen: Kommunalbestyrelsen har flere Gange overvejet Spørgsmaalet om, hvorvidt det var muligt ad Lovgivningens Vej at faa Tilladelse til en større Tilbagerykning af Byggelinien, end vi har efter de nuværende Regler, der gælder for hele Landet. Det er ikke lykkedes hidtil. Kommunen har henvendt sig dels til Amtet, dels til Lyngby—Taarbæk Kommune, begge Steder særlig angaaende Lyngbyvej. Forresten maa jeg her i Parentes bemærke, at den samme Ulempe, der gælder for Lyngbyvej, ogsaa gælder for Bernstorffsvej og andre Veje her i Kommunen, men det er særlig angaaende Lyngbyvej, at vi har henvendt os til Amtet og Lyngby—Taarbæk Kommune, men intet af disse Steder har vi faaet den nødvendige Støtte for at kunne opnaa en Ændring i Reglerne.

Nu er det Forhold indtruffet, at Dansk Ingeniørforening gennem sin Vejkomité har udarbejdet et Forslag til en Forandring netop paa dette Omraade, og disse ændrede Regler skulde gælde for hele Landet. Forslaget er indsendt til Ministeriet, og man

har bedt om, at det maatte blive fremsat paa Rigsdagen som et Forslag til Lov paa dette Omraade, gældende for hele Landet. Forslaget gaar ud paa, at alle Veje skal deles i 3 Klasser, 1ste, 2den og 3dje Klasse. For 1ste Klasses Veje skulde man have Lov til at forlange en Tilbagerykning indtil en samlet Bredde af 28 m, 14 m fra Midten af Vejmidten, for 2den Klasses Veje skulde Tilbagerykningspligten være 20 m og for 3dje Klasses Veje 12 m. Dersom dette Lovforslag bliver gennemført vil det have meget stor Betydning for Gjentofte Kommune.

Yderligere er der i Lovforslaget givet en vis Ventil, saaledes at man kan faa Ministeriets Sanktion til at forlange en stærkere Tilbagerykning paa særlig stærkt trafikerede Veje. Denne Bestemmelse kunde komme til Nytte for Lyngbyvejens Vedkommende, saa den blev udvidet til 28 m, og saa kunde det — det kan ikke nægtes — være gavnligt allerede nu at tænke paa ved den kommende Bebyggelse at faa en større Tilbagerykning, for Eks. indtil 40 m, men man mener iøvrigt, at 35 m kunde være en passende Maksimumstilbagerykning.

Da vi i teknisk Udvalg er bleven opmærksomme paa, at et saadant Forslag er indsendt til Ministeriet, og at det kan forventes at blive forelagt paa Rigsdagen, skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille, at Kommunalbestyrelsen i en Skrivelse til Ministeriet anmoder om, at der snarest muligt maa blive tilvejebragt Lovhjemmel for, at der for Hovedveje kan kræves større Tilbagerykning ved nye Byggeforetagender, end de nuværende Regler tillader, i hvilken Henseende man maa anse det for ønskeligt, at det af Dansk Ingeniørforenings tekniske Vejkomité til Ministeriet indgivne Forslag herom maa nyde Fremme snarest.

Volmar Jensen: Jeg vil udtale min Glæde over, at denne Sag er kommet saa langt frem. Nu har jeg siddet i 4 Aar i Kommunalbestyrelsen og har i denne Tid lært den højtærede Formand at kende, og det er meget sjældent, at jeg har vundet en Sejr over Formanden. Det er sket i dette Tilfælde!

Da vi i sin Tid første Gang talte om denne Sag, udtalte den højtærede Formand, at Amtsraadet vilde gaa med til en Udvidelse af Lyngbyvej til 28 m, og Formanden brugte endda et saa stærkt Udtryk som, at det hørte hjemme i „Fantasiens Verden", hvis man tænkte at udvide til større Bredde. Det er det, der nu foreligger Mulighed for at komme til, nu tales der om en Udvi-

delse til 35 m; jeg kunde derfor ikke dy mig, men maatte udtale min Glæde derover.

Den ærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) nævnede, at Spørgsmaalet er rejst af Dansk Ingeniørforenings Vejkomité; det er ikke rigtigt, den er rejst først her i Kommunalbestyrelsen. Det er os, som har Æren deraf.

Formanden: Jeg under Volmar Jensen og ethvert Medlem af Kommunalbestyrelsen alle de Sejre, de kan vinde over min Ringhed; det er meget let. Paa dette enkelte Punkt er det dog ikke lykkedes at vinde Sejr over mig, thi jeg har været af samme Mening som Volmar Jensen: at man skulde gaa til en betydelig større Udvidelse end her foreslaaet. Og da Spørgsmaalet var til Behandling i Amtsraadet, mente jeg, ganske som Volmar Jensen mener nu, at Amtsraadet skulde være gaaet til en større Udvidelse end den, Amtsraadet nøjedes med, en Bredde af 28 m. Om Amtsraadet under Hensyn til, hvad der nu foreligger, gaar videre, ved jeg ikke. Hvis der vindes en Sejr, bliver det ikke over mig, men over Amtsraadet, og det er sandelig en meget større Sejr, og jeg ønsker til Lykke, om den skulde blive vundet.

Volmar Jensen: Min Udtalelse staar alligevel ved Magt. Naar den højtærede Formand den Gang brugte saa stærke Udtryk, synes jeg, at jeg har Lov til at glæde mig over denne lille Sejr. Formanden brugte netop Udtrykket „Fantasiens Verden" om den Plan, jeg skitserede; det er meget prisværdigt, at Formanden desuagtet har arbejdet derfor.

Lauritz Pedersen: Selv om dette Lovforslag bliver vedtaget, er dermed ikke Sejren vundet over Amtsraadet; det er ikke sikkert, at Amtsraadet vil benytte sig af Loven. Det er muligt, at Gjentofte Kommune vil benytte sig deraf, men det skal jeg lade være usagt. Saafremt Lovforslaget vedtages, muliggøres det for dem, der vil benytte sig deraf, at faa større Bredde paa Hovedfærdselsvejene i Fremtiden.

Volmar Jensen: Hvis jeg ikke husker fejl, foreligger der en Skrivelse fra Amtsraadet, gaaende ud paa, at det var villigt til at udvide til 35 m, men maaske husker jeg fejl.

Lauritz Pedersen: Ja, der husker Volmar Jensen sikkert fejl; Amtsraadet gik efter lange Overvejelser kun med til en Udvidelse af Lyngbyvej til 28 m.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

6. **Erhvervelse af Areal til fremtidige Viaduktanlæg ved Slangerupbanens Krydsning med Vangedevej og Dyssegaardsvej.** (T. F. 2472—1924).

Lauritz Pedersen: I Anledning af Spørgsmaalet om en mulig Elektrificering af Slangerupbanen er der truffet en Overenskomst mellem Gjentofte Kommune og det nedsatte Udvalg om, at Kommunen kunde faa eksproprieret de nødvendige Arealer for at bringe Niveauoverkørslerne for Slangerupbanen ud af Niveau samtidig med, at der blev eksproprieret til Udvidelse af Slangerupbanen.

Nu er der kommet en Henstilling fra Udvalget om, at vi skulde tage Bestemmelse om hvilke Arealer der skal eksproprieres til Overkørsler, fordi Ekspropriationen nærmer sig til Foretagelse.

I denne Anledning har vi haft en Forhandling, og af Kommuneingeniøren er der i Forstaaelse med Slangerupbanen udarbejdet et Projekt navnlig til at bringe Vangedevej ud af Niveau. Vangedevej er en meget vanskelig Vej paa det Sted, hvor den fører over Banen, den fører lige op ad Stationen i en ret skarp Vinkel. Man havde først tænkt sig Muligheden af at faa Slangerupbanen til at sænke Banen paa dette Sted, men det viste sig, at dette af tekniske Grunde ikke kunde lade sig gøre, og derfor er man nødt til at bygge en meget høj Viadukt over Banen. Der er udarbejdet en fuldstændig Plan hertil, og teknisk Forvaltning foreslaar, og teknisk Udvalg anbefaler det, at Kommunen lader foretage de Ekspropriationer, som er fornødne for at muliggøre dette Projekts Realisation engang i Fremtiden. Hele Anlægget er meget betydeligt, men selve Arealerhvervelsen er ret beskeden; det kan lade sig gøre at føre Vejen over Slangerupbanen her uden at skulle ekspropriere nogle Ejendomme.

Foruden Vangedevej er der en Vej til, som man ønsker bragt ud af Niveau, nemlig Dyssegaardsvej. Fra Slangerupbanens Side er man gaaet ind paa at forandre Længdeprofilet, idet Banelegemet kan hæves ret betydeligt. Derfor behøver vi ikke at ekspropriere ret store Arealer her; vi skal kun fremskaffe Mulighed for at føre Vejen under Banen, men selvfølgelig maa vi foretage de fornødne Ekspropriationer. Ogsaa for dette Steds Vedkommende foreligger der et Projekt, udarbejdet af teknisk Forvaltning, til Underføring af Vejen under Banen under Forudsætning af, at Banen hæves paa dette Sted.

Paa teknisk Udvalgs Vegne skal jeg i Overensstemmelse her-

med indstille, at Kommunen kræver erhvervet Areal til Viaduktanlæg for Vangedevej efter det af vor tekniske Forvaltning under Forslag VI udarbejdede Projekt, og til en Underføring af Dyssegaardsvej under Banen efter et ligeledes af Forvaltningen her udarbejdet Projekt.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

7. **Spørgsmaal om Flisebelægning af Bernstorffsvejs østre Fortov paa Strækningen fra Svalevej til Eivindsvej.** (T. F. 1074—1925).

I. Lauritz Pedersen: Der foreligger et Andragende af 14. Marts 1925 fra Forretningsdrivende i Kvarteret omkring Høeghsminde om Flisebelægning af Bernstorffsvejs østre Fortov paa Strækningen fra Svalevej til Eivindsvej.

Paa Budgettet for 1925—26 er ikke optaget noget Beløb til en saadan Udgift, og da vi i teknisk Udvalg ikke mener, at Arbejdet er saa stærkt paakrævet, at man udenfor Budgettet skulde foretage denne Foranstaltning, der vil koste ca. 1400 Kr., skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille, at man svarer Andragerne, at der ikke paa Budgettet for det kommende Regnskabsaar er optaget noget Beløb til det omhandlede Arbejde, men at man skal tage Spørgsmaalet under Overvejelse ved Lægning af Budgettet for Aaret 1926—27.

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

8. **Forslag til Ordning med Grundejerforeningen „Havsgaarden" vedrørende Tuborgvejs Udvidelse fra 14 til 25 Meters Bredde.** (T. F. 757—1925).

Lauritz Pedersen: Efter en i sin Tid afsluttet Overenskomst paatog Kommunen sig at udføre samtlige Veje og Kloaker paa Grundejerforeningens Areal mod nærmere vedtagen Forrentning og Amortisation af Omkostningerne, hvorfor der er givet tinglæst Pantesikkerhed i Ejendommene næst efter Kreditforeningslaan.

Af de af Overenskomsten omfattende Vej- og Kloakanlæg er nu fuldført Anlæget m. v. af Tuborgvej i den foreløbige Bredde 14 m, saaledes som godkendt af Københavns Magistrat, samt de øvrige Veje paa Arealet, alle anlagt i 10 Meters Bredde, men der staar tilbage den ogsaa af Panteretten omfattede senere Udvidelse af Tuborgvej som før nævnt. Da Grundejerne imidlertid

er stærkt interesserede i at faa fikseret den samlede Pantebehæftelses Værdi, skal jeg paa teknisk Udvalgs Vegne indstille til Kommunalbestyrelsens Godkendelse en foreløbig af Grundejerforeningens Bestyrelse tiltraadt Ordning, hvorefter det tilbagestaaende Vejarbejde, ved hvilket Omkostningerne er anslaaet til ca. 58,000 Kr., til sin Tid udføres af Kommunen mod, at der straks paabegyndes Forrentning og Amortisation af et Beløb af Kr. 35,830, hvorved Kommunen vil være dækket, naar to Forudsætninger, hvorfra man er gaaet ud, men med Hensyn til hvilke Kommunen overtager Risikoen, slaar til, nemlig dels, at Vejarbejdet ikke kommer til Udførelse før om 10 Aar, dels, at Prisniveauet til den Tid ikke afviger væsentligt fra det nugældende.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmigt.

9. **Benævnelse af en ny Vej i den vestlige Del af Kommunen.** (T. F. 984—1925).

Engelstoft-Schmidt: Grundejerforeningen „Munkely" har i en Skrivelse af 12. Marts 1925 anmodet om, at den Vej, der skærer Matr. Nr. 21c af Vangede, maa blive kaldt „Munkelyvej".

Det af teknisk Udvalg nedsatte lille Navneudvalg har bearbejdet Sagen, og vi mener, at en Forkortelse af det foreslaaede Navn til „Munkely" vilde være nok saa velklingende, hvorfor jeg paa Udvalgets Vegne skal indstille, at den paagældende Vej kaldes „Munkely".

Udvalgets Indstilling vedtoges uden Afstemning.

10. **Kommunalbestyrelsens Fratræden.**

Formanden: Dette er det sidste Møde i denne Kommunalbestyrelses Levetid. Jeg tror, vi alle er enige om at beklage, at ikke vor trofaste Medarbejder og gode Ven Keiser-Nielsen er til Stede i Aften. Vi beklager det saa meget mere, som det udelukkende er Sygdom, der hindrer ham i at være her. Han har været blandt de mest trofaste Medlemmer, flittig baade ved Arbejdet her i Salen og i Udvalgene og en elskelig Mand i det Samvær, vi iøvrigt havde med hinanden. Det gør os ondt, at han ikke er til Stede; vi vil haabe, at han maa genvinde sit Helbred, og vi vil ikke glemme ham fra den Tid, vi har arbejdet sammen med ham.

Jeg antager, det vil gaa os alle saaledes, at vi mener med nogen Tilfredshed at kunne se tilbage paa det Arbejde, vi hver for sig har udrettet i den forløbne Tid. Jeg ved i hvert Fald, at det for alles Vedkommende er sket i den Hensigt at være en nyttig Tjener for Gjentofte Kommune og for Kommunens Beboere. Derfor tror jeg ogsaa, vi har Ret til at sige og føle, at vi kan give Rum for en vis Tilfredshed med den Indsats, vi har haft Lejlighed til at gøre i denne herlige Kommunes Styrelse. Jeg ved ogsaa, at vi alle med Glæde vil tænke tilbage paa det forstaaende og behagelige Samarbejde, som har hersket indenfor denne Kommunalbestyrelse til alle Sider. Jeg kunde tænke mig, at det gaar ærede Medlemmer, som det gaar mig, at man med Vemod ser henimod det Øjeblik, da Vejene skilles, og vi ikke mere skal se de kendte, kære Ansigter i denne Forsamling; jeg haaber, at Vejene ikke skilles helt, men at vi nok finder Lejlighed til at veksle Ord og Tanker ogsaa udenfor denne Sal, og jeg ved, at vi alle ønsker den kommende Kommunalbestyrelse, at den maa faa Lykke og Held til at øve en Gerning, som kan virke til Fremgang for vor Kommune.

Disse Ord, som jeg haaber i nogen Maade kan finde almindelig Tilslutning, vilde jeg gerne skulde tages med herfra, naar vi nu nedlægger det Hverv, der har været betroet os som Medlemmer af denne Kommunalbestyrelse, idet jeg udtaler Forvisningen om, at vi iøvrigt vil bevare den samme Interesse for og levende Kærlighed til Kommunen udenfor Kommunalbestyrelsen, som vi har vist i Gerning indenfor Kommunalbestyrelsen.

Medlemmerne sluttede sig til Formandens Udtalelser ved at rejse sig.

Lauritz Pedersen: Da det er sidste Gang, jeg har Lejlighed til at udtale mig fra dette Sted, og jeg som Formand for et af de største Udvalg har maattet lægge Beslag paa Kommunalbestyrelsens Tid saa mange Timer og saa stor en Del af Mødetiden, føler jeg Trang til at takke baade Kommunalbestyrelsens Formand og Kommunalbestyrelsens Medlemmer og Cheferne for Forvaltningerne, som har til Pligt at give Møde her, samt Repræsentanterne for Pressen for den Opmærksomhed og den Taalmodighed og den, maa jeg sige, Overbærenhed, hvormed de har paahørt mig.

Jeg takker Kommunalbestyrelsens Medlemmer for det gode

Samarbejde, jeg har haft med dem, og jeg takker først og fremmest mine Gruppefæller. Jeg takker ogsaa de Medlemmer udenfor Gruppen, som jeg ogsaa føler mig som Meningsfælle af, og jeg takker ligeledes de Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, som jeg tit og ofte ikke delte Mening med.

Naar jeg nu gaar ud af Gjentofte Kommunalbestyrelse, vil jeg sige, at det har været mig en Ære at sidde i denne Forsamling, hvis Værdighed hævdes paa en saa fortrinlig Maade af Kommunalbestyrelsens Formand, og naar jeg senere vil se tilbage paa det Tidsrum, de 4 Aar, jeg har siddet her, ved jeg, at jeg kun vil have gode Minder at se tilbage paa, og det vil jeg takke for.

Medlemmerne sluttede sig til de faldne Udtalelser ved at rejse sig.

Volmar Jensen: Ogsaa jeg vil ved denne højtidelige Lejlighed have Lov til at bringe en Tak paa Grønbechs og egne Vegne til samtlige Medlemmer af Kommunalbestyrelsen. Specielt vil jeg gerne takke den højtærede Formand, fordi han har taget skyldigt Hensyn til vor lille Gruppe ved Raadets Møder. Det kan mange Gange være en Fristelse, naar man selv sidder i en stor Gruppe, at overse den lille Gruppe, men det har ikke været Tilfældet her; vi har altid nydt lige Ret, og det har vi, som sidder i den lille Gruppe, særlig Grund til at skønne paa.

Endvidere vil jeg takke Udvalgsformændene for de Udvalg, jeg har været Medlem af, Ejendoms- og Byggeudvalget og teknisk Udvalg, for det dygtige og gode Arbejde, de har udført; det har lettet os menige Medlemmer af Udvalgene Arbejdet i en betydelig Grad, at vi har kunnet stole paa de Oplysninger, vi fik, og kunnet bygge derpaa. Sagerne er bleven fremsat for os paa en saglig og klar Maade, og selv om de to Udvalgsformænd har haft deres Mening om Sagerne, har vi dog altid kunnet drøfte dem uden at blive paatrykket nogen bestemt Mening; det har jeg sat stor Pris paa. Sagerne er loyalt og klart forelagt os.

Og endelig vil jeg takke Personalet her, specielt Cheferne. Der gør det samme sig gældende, som jeg sagde før, at naar man er Medlem af en lille Gruppe, har man mere Grund til at skønne paa, naar man alligevel bliver modtaget med Forstaaelse og Velvilje.

Det Arbejde, Kommunalbestyrelsen har udført, har været om-

fattet med stor Interesse fra alle Sider. Naa, det er heller ikke mere end vor Pligt, kan man sige; vi, som vælges, har selv forud sagt Ja til dette Hverv og maa derfor udføre det saa godt vi kan. Paa den anden Side kan man sige, at Cheferne og Personalet lønnes for deres Arbejde og derfor ogsaa maa udføre det saa godt de kan, men det forekommer mig, at Cheferne har vist en levende Interesse for deres Arbejde, som slet ikke kan betales. Den Interesse for selve Arbejdet, som Cheferne har baaret til Skue, svarer fuldt ud til den Interesse, som vi valgte Medlemmer har næret derfor; det er, som jeg pegede paa før, maaske ikke saa underligt, at vi Medlemmer interesserer os derfor, det er større, naar Kommunens Chefer kan blive ved at have samme Interesse for deres Arbejde.

Jeg slutter med at takke alle, som har været med til at gøre mig og Grønbech, som sidder i en lille Gruppe, Arbejdet let.

Grønbech: Skønt Volmar Jensen paa Gruppens Vegne har tolket nogle af de Tanker, som ogsaa jeg har ved denne Lejlighed, vil jeg dog for mit Vedkommende gerne sige Tak for de Aar, der er gaaet, til alle Kommunalbestyrelsens Medlemmer, takke dem for det gode Samarbejde, vi har haft.

Og især vil jeg takke vor højtærede Formand for den gode og loyale Maade, han har ledet Møderne paa, ligesom han i det hele taget har sat sit gode Præg paa Tonen indenfor Kommunalbestyrelsen; det fortjener den største Tak.

Som det alt er gjort, vil ogsaa jeg takke vore Tjenestemænd under Kommunen; jeg synes, vi har en baade dygtig og interesseret Tjenestemandsstab herude, som gør et solidt og godt og interesseret Arbejde. Jeg takker de ledende indenfor Tjenestemandsstaben — og beder dem om at hilse det underordnede Personale — for den Imødekommen, som altid er vist mig i de Aar, jeg har haft Sæde i Kommunalbestyrelsen.

Christensen: Man vil vist indrømme, at det kan blive lidt rigelig med Takken, hvis vi skal blive ved hele Omgangen rundt, men jeg, som nu gaar ud af Kommunalbestyrelsen efter 12 Aars Arbejde her, vil dog gerne bringe samtlige tilstedeværende Medlemmer en Tak, ligesom jeg vil bringe Cheferne og Personalet paa Raadhuset som Helhed betragtet min bedste Tak for de forløbne Aars gode Samarbejde. Jeg har som Distriktsforstander for Skovshoved Distrikt haft god Brug for de Oplysninger, jeg har kunnet faa af Tjenestemændene, og jeg takker dem for den Imødekommen, der er vist, naar jeg, af hvilken som helst Grund, har henvendt mig til dem.

Jeg skal slutte med at sige alle en hjertelig Tak for de Aar, der er gaaet, for hvad godt jeg har nydt af Oplysning og Vejledning; det har ogsaa været en lærerig Tid for mig, disse Aar, som jeg vil se tilbage paa og længes efter. For det kan man jo ikke komme bort fra, at naar man, som jeg, gennem 12 Aar har indlevet sig i det kommunale Arbejde, vil man til Tider længes tilbage derimod, men jeg trækker mig nu tilbage og slutter som sagt med en Tak til alle her paa Raadhuset, saavel Kommunalbestyrelsens Medlemmer som Tjenestemændene, for godt Samarbejde.

Fru Lehmberg: Ogsaa jeg vil gerne sige Tak for de 8 Aar, jeg har haft den Ære at sidde som Medlem af Gjentofte Kommunalbestyrelse; det har været mig en god Tid. Jeg har været glad for at sidde her, og ogsaa jeg har sat Pris paa det gode Samarbejde, som altid har fundet Sted. Jeg takker ogsaa vor højtærede Formand for den Elskværdighed, hvormed han altid har forstaaet at lede vore Møder og for den Maade, hvorpaa han altid har forstaaet at tale til de enkelte af Kommunalbestyrelsens Medlemmer. Det har været mig en Oplevelse at deltage i det Arbejde, her er udført; det vil være mig et kært Minde i Fremtiden.

Især vil jeg rette en Tak til Forsørgelsesudvalgets Medlemmer; dem har jeg jo arbejdet mest sammen med. Maa jeg takke for den Forstaaelse, de altid har vist ved Arbejdet gennem de forløbne Aar, og maa jeg takke dem for den Kærlighed, hvormed de altid er gaaet til deres Arbejde, og det er ikke alene mine Gruppefæller indenfor Udvalget, jeg retter denne Tak til, det er alle Forsørgelsesudvalgets Medlemmer. Selv om vi ikke altid har kunnet være helt enige om Tingene, har vi dog altid forstaaet at tale os til Rette derom, og vi har som Regel faaet et godt Resultat ud af vore Forhandlinger. Jeg siger hjertelig Tak for godt Samarbejde til Medlemmerne, ligesom jeg siger Tak til Administrationen, navnlig den sociale Forvaltning, der har været os til umaadelig Hjælp ved alle de forskellige Love, vi har skullet administrere i disse Aar.

Engelstoft-Schmidt: Jeg kan ikke finde flere Ord end dem, der allerede er sagt, for at udtrykke ogsaa min Tak for de forløbne Aar; jeg skal blot sige, at alt, hvad der er fremført nu, kan jeg give min fulde Tilslutning saavel naar det gælder den ærede Forsamling her som Tjenestemændene. Tak til alle Parter!

M. E. Jensen: Skønt jeg egentlig havde tænkt at kunne

nøjes med den Tak, som min ærede Gruppeformand paa alles Vegne indenfor Gruppen før rettede til Kommunalbestyrelsen, vil jeg dog nu, da alle de øvrige afgaaende Medlemmer af Kommunalbestyrelsen har takket, ogsaa rette en Tak.

Det er noget, jeg ikke alene kan gøre, fordi nu har alle de andre takket, og saa skulde jeg ikke være den eneste, som ikke takkede, men jeg kan gøre det, fordi jeg ligesom de ærede foregaaende Talere kan se tilbage paa den Tid, der nu er gaaet, med Glæde; fra disse Aar vil der forhaabentlig for alle, som for mig, være Minder af Værdi at se tilbage paa i den Tid, der kommer.

Der er talt saa meget om den højtærede Formands Maade at lede Møderne paa; jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg adskillige Gange har været uenig med den højtærede Formand ogsaa om enkelte Ting ved Ledelsen af Møderne, men man maa forstaa, at dette i det store og hele i Virkeligheden har været Smaating. Forholdet er det, at vi er jo ikke skabt ens alle, nogle er af et mere ilitert Temperament end andre, og til dem, der har noget mere Temperament, hører baade den højtærede Formand og jeg; dette har maaske ogsaa nok kunnet give sig Udtryk nu og da ved Forhandlingerne, men jeg maa sige, at jeg fuldt ud iøvrigt kan slutte mig til, hvad der er sagt her til vor højtærede Formand; jeg kan fuldt ud tiltræde de faldne Udtalelser. Det har været mig en Glæde at se Formanden lede Møderne, og jeg vil gerne for mit personlige Vedkommende i Anledning af, at vi adskillige Gange har maattet krydse Klinge — altid en blank Klinge — føje ogsaa min Tak til den højtærede Formand til den Tak, som allerede har lydt fra de øvrige Medlemmer for den Tid. der nu er forbi.

Ogsaa jeg vil takke de to Udvalgsformænd i de Udvalg, jeg har haft Sæde, Ejendoms- og Byggeudvalget og teknisk Udvalg. Forholdene har medført, at jeg baade af egen Interesse for Sagen og paa Grund af Forholdene iøvrigt mange Gange har maattet skifte Stridsord baade her i Salen med adskillige af Medlemmerne og i Udvalgene med de højtærede Formænd for vedkommende Udvalg, specielt teknisk Udvalg. Alligevel maa jeg sige, at jeg ikke er i Tvivl om, at jeg, naar jeg engang bliver ældre, mange Gange vil tænke tilbage paa den højtærede Formand for teknisk Udvalg (Lauritz Pedersen) og sige: Det var alligevel en dejlig Mand, og det var en dygtig Mand. Det har været mig som Opposition indenfor teknisk Udvalg en særlig

Glæde at se den Maade, paa hvilken teknisk Udvalg er bleven ledet og Sagerne lagt til rette og gaaet igennem.

Jeg beder ærede Medlemmer tilgive, at jeg lægger Beslag paa deres Opmærksomhed endnu et Minut, men jeg vil sige, at naar man kommer ind i teknisk Udvalg og ikke i Forvejen er Tekniker, er det specielt i en Kommune som denne, der har haft en saa enorm Udvikling netop paa det tekniske Omraade i disse Aar, hvor vi har haft ca. 40 Sager paa Dagsordenen for hvert Møde, især Formanden for Udvalget der kommer til at trække et meget stort Læs, jeg tror det største Læs, og derfor har det været til umaadelig stor Gavn for Kommunen og for menige Medlemmer af Udvalget, at Lauritz Pedersen har kunnet forelægge Sagerne for os paa den udmærkede Maade, han har været i Stand til, og derfor siger jeg ham Tak.

Jeg takker baade Lauritz Pedersen og Kr. Larsen for den dygtige Maade, hvorpaa de begge har forstaaet at lede Udvalgsmøderne, vi fra Oppositionens Side har til enhver Tid maatte være fuldt ud tilfredse dermed.

Endelig takker jeg de Herrer Embedsmænd, som jeg har maattet henvende mig til hver Gang jeg ønskede Oplysning om noget — og jeg indrømmer, at det har været ofte og drejet sig om mangt og meget, som jeg ønskede at vide Besked med. Jeg har altid beredvilligt faaet loyal og klar Besked og har kun de bedste Minder om alle Kommunens Embedsmænd og Tjenestemænd.

Dørene lukkedes Kl. 7,45.

SAGREGISTER.

Fortegnelse over Rubra.

Administration.
Alderdomsforsørgelse.
Amtsrepartitionsfonden.
Andragender i Henhold til Lov af 23. Decbr. 1922 om Laan til Boligforanstaltninger.
Arbejdsløshed.
Automobildroske- og Rutekørsel.
Badeanstalter.
Belysning.
Biblioteker.
Boligforeninger.
Brandvæsen.
Bygningskommissionen.
Bygningsreglementet og Bygningsvæsen.
Elektricitet.
Enkeloven.
Fattigvæsen.
Forskelligt.
Gasværk.
Grunde.
Havnevæsen.
Hjælpekassen for Gjentofte Kommune.
Idræt.
Kirke- og Begravelsesvæsen.
Kloakvæsen.
Kommunalbestyrelsen.
Kommunens Bygninger, Grunde og offentlige Anlæg.
Laan (Kommunegaranti).
Legater og Stiftelser.
Lejeforh. i nogle med Statslaan og Kommunegaranti opførte Ejendomme.
Matrikulsvæsen, Nummerering af Ejendomme m. v.
Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab.
Næringsvæsen.
Nødtørftsanstalter.
Offentlige Vandløb, se Kloakvæsen.
Politivæsen.
Raadhuset.
Regnskab og Revision (Budget).
Renovationsvæsen.
Rigsdagsvalg, Kommunevalg, Valglister.
Servituter.
Skatter og Afgifter.
Skolekommissionen.
Skolevæsen.
Sporveje.
Statistik, Aarsberetninger.
Sundhedskommissionen, Sundhedsvæsen.
Tilskud til forskellige Formaal.
Tjenestemænd m. fl., Kommunens.
Valg.
Vandværker.
Vejvæsen.
Værgeraad.

REGISTER.

Administration.

(Jfr. „Kommunalbestyrelsen", „Tjenestemænd").

Flytning af Bygningsinspektoratets og Tilsynet med Kommunens Ejendommes Lokaler fra Jægersborg Allé Nr. 31 til Hellerupvej Nr. 5 A 1076

— Huslejenævnenes Kontorer fra Hellerupvej Nr. 31 til Hellerupvej Nr. 5 A 1076

Alderdomsforsørgelse.

Godkendelse af Regnskabet for Alderdomsunderstøttelserne i Aaret 1922—23 535

Brændselshjælp til Aldersrentenydere 595

Amtsrepartitionsfonden.

Tilskud for Finansaaret 1925—26 . . . . . 691, 938

Andragender i Henhold til Lov af 23. December 1922 om Statslaan til Boligopførelse m. v.

(Jfr. „Laan, b").

a. Andragender i Henhold til nævnte Lov fra:

Værkmester Emil Jensen 3

Murermester Charles Jørgensen 3

Postbud E. Larsen 3

Assistent Louis Jensen 3, 27

Intendant J. A. C. Rise 3

Afdelingschef U. Boesen 3

Ingeniør E. H. Larsen (Spørgsmaal om Udlejning af den fraflyttede Lejlighed) 25

Murer Lauritz Chr. Andersen 28

Revisor Axel Lauritz Andersen 81

Pens. Politibetjent Jens Pedersen 81

Fru Gudrun Grottrup Jensen 81
Inspektør Carl S. Hansen 136
Boligselskabet „Kirkebakken" 136, 167
Murermester A. Graner 136, 167
— — Udbetaling af Forskud 321
Ingeniør Kofoed 137
Tømrermester H. A. Hansen 137, 413
Malermester L. Brædstrup Holm 138
Kapt. N. P. Kruse 167, 274
Brødhandler C. F. Hemmeth 167, 274
Intendant V. Kjær 167
Murermester E. V. Nielsen, Ændring af Planerne for Byggeforetagendet 271
Snedker C. J. Folkmar, Ændring af Planerne for Byggeforetagendet 272
Murermester Bernth Madsen 274
Dampskibsfører O. Grove 308, 322
Urmager Chr. Jespersen 308
Detailhandler V. J. J. Christensen, Udbetaling af Forskud . . 321
Arkitekt J. Otbo, Udbetaling af Forskud 321
Enkefru Ellen Petersen, Udbetaling af Forskud 321
Fisker J. P. Hansen 322
Tømrer Dufri Jensen 322, 338
Toldassistent E. Sihm 322, 338
Murermester C. Glatrup 322, 338
„Matr. Nr. 31cv og 31y af Gjentofte" ved Arkitekt Janus Larsen 323, 338, 544, 625
Afdelingschef K. Drastrup 323
Overretssagfører, Forfatter Palle Rosenkrantz 323
Ingeniør J. S. Møllerhøj 323
Murermester Axel Poulsen 323
Frkn. Thomassen 323
Tandlæge Hj. Alvar 323
Boligselskabet „Holmegaard" 338, 354, 544, 1115
Handels- og Anlægsgartner N. C. Nielsen 338, 354
Snedkermester L. P. Petersen 339
Konditor T. Meistrup, Ændring af Planerne for Byggeforetagendet 352
Tømrermester E. Friis 354, 412
Repræsentant J. M. Larsen 354, 942
Gas- og Vandmester Carl Seemann 355
Handelsgartner C. C. Møller 412

Overretssagfører Rich. Møller 450
Grosserer Waage Møller 450
Entreprenør Thomas Kr. Nielsen 450, 499
Repræsentant Nicolaj Petersen 450
Murermester N. P. Jensen 450, 628
Overintendant C. C. Hansen 499
Ekviperingshandler H. C. Andersen 499
Styrmand Aage Køhler 499
Fuldmægtig P. Braae 500
Ingeniør O. Walløe 500
Sygeplejerske Frk. E. Fenger og Jordemoder Frk. F. Fiehn 500
Tømrer Lars Pedersen 544
A/S „St. Paulsgaard" ved Arkitekt Aage Petersen . . 545, 625
Ingeniør Arthur Andersen 628, 797
Købmand J. G. Brinkmann 628, 797
Fabrikant Wm. Peschardt 628
Vognstyrer L. E. Hansen 797, 800
Murermester G. Brøsch 797, 800
Fuldmægtig P. Harrit og Frk. H. Knudsen 797, 800
Ingeniør J. Glud 797
Snedker Bakken-Hedegaard 798
Fru M. Svendsen 798
Kontorchef Garby-Hansen 798
Grosserer O. le Maire Berrum 801
Forretningsfører Just Chr. Møller 801, 943
Fru C. Wedum 801
Direktør Niels Gjersøe 801
Grosserer Kay Ullstad 801, 943
Murermester P. Hansen 801, 943
Fru A. C. Jensen 801
Fabrikant W. Reinstrup 958
Toldassistent Rs. Andersen 958
Ingeniør Raffenberg 958
Adjunkt E. Rehling 958
Direktør A. Svenningsen 958, 1016
Grosserer V. O. Nielsen 958, 1016
Tømrermester H. Poulsen 1075, 1114
Murer P. M. Thomsen 1075, 1114
Bankbestyrer C. R. J. Christensen 1075
Forretningsfører Holger Christensen 1076
Portør M. Munksgaard 1114
Tømrermester V. Fliedner 1115

Tømrermester J. Hartmann 1115
Arkitekt Chr. Simonsen Søndergaard 1115
Murermester Osvald Ottoson 1115
Assistent C. A. Danielsen 1115
Fru Ebba Dalkjær 1115

b. Andragender om Forhøjelse af ydede Statslaan fra:
Forretningsfører Peter Hansen 137
Snedker J. G. V. Hansen 274, 308
Murerarbejdsmand Frantz Jensen 324
Disponent Poul Stub Engelbrecht 324
Arkitekt J. Otbo 339
Kontorchef Ove Engelhardt og Assistent A. Gyldenfalck . . 339
Postbud N. P. Sørensen 339, 412
Kommunelærer E. Asmussen 339
Ingeniør Viggo Larsen 355
Tilskærer Osvald Petersen 355
Inspektionsbetjent C. Hvalsøe 412
Kvartermand Vilh. Bakdal 412
Tømrermester P. F. Kuhlmann 500, 544
Bryggeriarbejder R. W. Jacobsen 500
Fuldmægtig H. H. Madsen 500
Sporvognsfunktionær H. M. Gavnsøe 544
Murermester J. Martin-Jensen 544, 628
Fuldmægtig H. P. Henriksen 629
Bankbogholder A. C. Ostermann 943
Mejeriejer W. F. Hansen 959
Vandværksarbejder E. Steffensen 1076

c. Nedsættelse af Statslaanets Størrelse:
Konduktør Ejler Fr. Olsen 26
Ingeniør S. C. W. Larsen 271

d. Overdragelse af Ejendomme, opført med Statslaan:
Maskinmester Marius Hansen — til A/S Wessel & Vett . . 352
Arkitekt J. Otbo — til Fru Ebba Dalkjær 1115

e. Andragender om Skattelempelser:
(Se Skatter og Afgifter).

f. Forskelligt:
Skrivelse fra Byggekontrolnævnet angaaende Paabegyndelse af Byggeforetagender med Statslaan 21

Arbejdsløshed.
Fortegnelse over Arbejdsløse 22, 23, 78, 135, 162, 270, 304, 305, 335, 336, 409, 410, 497, 536, 539, 692, 693, 795, 937, 956, 1015, 1071, 1072, 1073
Sagsanlæg mod Indenrigsministeriet ang. Hjælpekassens Administrationsudgifter vedr. Udbetaling af ekstrationær Arbejdsløshedsunderstøttelse 79, 265
Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse 4, 1077
Forespørgsel ang. Socialministeriets Arbejdsudvalg 835
Iværksættelse af Arbejder til Modvirkning af Arbejdsløshed . 938

Automobildroske- og Rutekørsel i Gjentofte Kommune.
Forandring af Taksterne for Kørsel med Automobildrosker i samt til og fra Kommunen m. v. 8, 325
Andr. fra Direktør Andreas Jacobsen, Hillerød, om Koncession paa Drift af Automobilruter i Kommunen 94, 303
— Købmand H. P. W. Jensen om Koncession paa Drift af Automobilruter i Kommunen 94
— A/S Tolling om Koncession paa Drift af Automobilruter i Kommunen 94, 95, 161, 303, 408, 517, 624
— Vognmand P. Thomsen, Bagsværd, om Koncession paa Drift af Automobilruter i Kommunen 94, 94, 303, 450, 537, 628
— A/S Strandvejsautomobilet om Koncession paa Drift af Automobilruter i Kommunen 317
Spm. om indskrænket Kørehastighed for Motorkøretøjer paa visse Veje i Kommunen 140, 163, 252, 306, 328, 416, 487
— Oprettelse af Droskeholdeplads med Telefonskab ved Bellevue Strandhotel 940
— Etablering af Parkeringsplads for private Automobiler ved Indgangen, der fører til Dyrehavsbakken 1111

Badeanstalter.
Charlottenlund Søbadeanstalt, Svømmeundervisningen, Nedsættelse af Afgiften til Kommunen 413

Belysning.
Belysning af Hjørnet af Vitus Berings Allé og Parkvej . . 25
— Fabritius Allé 27, 411, 490

— Jægervangen 118
— Anchersvej 166
— Strandvejen 250
— Viadukten for Jægersborg Allé 250
— Jægersborg Allé 250
— Gjentoftegade 250
— Krygers Allé 313
— Gruts Allé 313
— Egetoften 329
— Havsgaardsvej 329
— Birkehøj 329
— Poppelhøj 329
— Forpladserne ved Ordrup Billetsalgssted . 342, 524
— Helleruplunds Allé 343
— Rygaards Allé 396
— Cottagevej 397
— Lyngbyvej 444
— Mosegaardsvej 490
— Bøgevej 490
— Hjortevangen 490
— Vejkrydset Bregnegaardsvej—Viggo Rothesvej . 490
— Ellegaardsvej 490
— Gamlehave Allé 525
— Veje paa Ørnegaardens Jorder 545
— Veje paa Tjørnegaardens Jorder 545
— Veje paa Meütegaardens Jorder 545
— Stien i Charlottenlund Skov, langs Jernbanen fra Jægersborg Allé til Norasvej . . . 627, 940
— Sidevejen fra Ermelundsvej mod Nordvest til forskellige Ejendomme 694
— Ermelundsvejs Forlængelse 1098
— Kildeskovsvej 1098
Spørgsmaal om Kommunens Overtagelse af Belysningen af Resedavej 395
— Kommunens Overtagelse af Belysningen af Bøgevej 490
— Ændring af Tændingstiderne for Gas- og elektriske Lygter 1178

Biblioteker.

Tilladelse for Kredsbibliotekar W. Erichsen til at træde udenfor Nummer i 2 Aar 1116

Boligforeninger.

Boligselskabet „Kirkebakken":
Andr. om Statslaan til Boligopførelse 136, 167

Københavns alm. Boligselskab:
Udgivelse af Bogen „Studiebyens Huse" samt Tak for ydet Tilskud og Støtte iøvrigt 162

A/S „St. Paulsgaard", ved Arkitekt Aage Petersen:
Spørgsmaal om Overtagelse af Lejlighed (Lagerforvalter A. Brüun) 272
— Overtagelse af Lejlighed (Direktør Mayntz Petersen) 321
Ændring af Vilkaarene for Statslaan 545, 625

Gjentofte Boligforening:
Godkendelse af Valget af Revisor 273
— Administrationsudgifter 273
Overdragelse af Lejlighed (Firmaet Binzer & Co.) 352
Andr. om Tilladelse til Forhøjelse af Boligafgiften 1069

A/S „Matr. Nr. 31cv og 31y af Gjentofte", ved Arkitekt Janus Larsen:
Indlæg af Centralvarme 273
Andragende om Statslaan til Opførelse af en ny Ejendom 323, 338, 544, 625
Spm. om Overtagelse af Lejlighed (Vekselerer O. Fogh) . . 351
— — — (forsk. Lejere) 942

Studiebyen:
Andr. om Vanding af Vejene samt Nedsættelse af Kørselshastigheden for Automobiler 306, 328
Godkendelse af Andelshavere 942

Boligforeningen „Tranegaard":
Overdragelse af Lejlighed (Detailhandler N. Stoktoft) . . . 321
— — (Ingeniør Lind-Madsen) 352
— — (Sølvsmed R. Jørgensen) . . . 352

Boligselskabet „Holmegaard":
Andragende om Statslaan 338, 354, 544, 1115

Boligselskabet „St. Strandlyst":
Andragende om Oprensning i Øresund 354

Brandvæsen.
Beskikkelse af Brandfogder, Brandfogedassistent og Brandsynsvidne 2, 1077
Afskedigelse af Mekaniker Peter Andersen 4
— Brandmand F. Fossum 4
Spm. om at ansætte hele Brandmandskabet paa fuld Løn . 137
Branden paa Klampenborg Badehotel, delvis Refusion af Kommunens Udgifter m. v. 164
Anskaffelse af et Reserve-Brandalarmeringsskab 274
— en Ellehammer-Sprøjte 274
Køb og Indretning til Brug bl. a. for Brandvæsenet af Ejendommen Hellerupvej Nr. 5 A 959, 1076, 1093
Ulykkesforsikring af Stationsmester Aage Sørensen 1075
Instruks og Stationsreglement for Brandmandskabet 1078
Anskaffelse af Sengesteder m. v. 1092
Beretning om Brandvæsenets Virksomhed i Aaret 1923—24 . 357

Bygningskommissionen.
Valg af Medlemmer 78, 276, 692, 800
Fritagelse for Hvervet som Medlem (Tømrermester S. M. Grumstrup) 276
Flytning af Bygningsinspektoratets Kontorer fra Jægersborg Allé Nr. 31 til Hellerupvej Nr. 5 A 959, 1076, 1093

Bygningsreglement og Bygningsvæsen.
(Jfr. „Servituter").
Byggesag vedr. Matr. Nr. 17lx af Gjentofte 81
Beboelse af Lyst- og Sommerhuse 84, 547, 960
Byggesag vedr. Sødalen 275
— — en Parcel af Højsgaardens Jorder 319
— — Matr. Nr. 14am af Vangede 334
— — Matr. Nr. 1fh af Hellerup, Hellerupvej Nr. 13 . . . . . 424, 592
— — en Vej ved Vangede Station 449
— — Matr. Nr. 20a af Vangede 542
— — Matr. Nr. 6ha af Gjentofte 542
— — Matr. Nr. 10a af Ordrup 627
— — Matr. Nr. 4sv af Gjentofte, Hj. af Lyngbyvej og Kongelysvej 686

— — Skolevej Nr. 24 796
— — Skovvangen Nr. 24 797
— — Matr. Nr. 4av af Ordrup 1113
— — Matr. Nr. 17y af Gjentofte, Hj. af Duntzfeldts Allé og Strandvejen 1074
Bedømmelse af Bebyggelsen i Kommunen i Tiden 1. Oktober 1923—30. September 1924 1094
Byplansmøde i Kolding, Udlaan af Kommunens Bebyggelsesplan 1106
Andr. fra Grosserer Uttenthal om Nedsættelse af Gebyret for Bygningsattester 355
— Grosserer J. Schjerbech om Till. til at nedrive Ejendommen Ordrupvej Nr. 130 355
— Rentier Herm. Larsen for Direktør Chr. G. Hansen om Tilladelse til at flytte to paa Ejendommen Skovshovedvej Nr. 3—5 beliggende Huse . 413, 1077
Flytning af Kontoret for Tilsyn med Kommunens Ejendomme fra Jægersborg Allé Nr. 31 til Hellerupvej Nr. 5 A . 1076
Fastsættelse af Byggelinien for Lyngbyvej og andre Hovedfærdselsveje i Kommunen 1179
Beretning om Bygningsinspektoratets Virksomhed i Aaret 1923—24 162

Elektricitet.

(Jfr. „Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs A/S").
Anbringelse af elektriske Stikledninger over Matr. Nr. 8b af Gjentofte, Hj. af Lundegaardsvej 320

Enkeloven, Understøttelse i Henhold til.

Godkendelse af Regnskabet for Enkebørnsunderstøttelserne i Aaret 1922—23 535

Fattigvæsen.

Stolpegaard, Fritagelse for Hvervet som Medlem af Direktionen (Murermester Chr. Hansen). Valg af nyt Medlem 276
— Installation af sanitære Anlæg, Opførelse af et nyt Lighus m. v. 340
— Fritagelse for at svare Hundeafgift 413

— Valg af Revisor 545
— Skrivelse fra Politimesteren ang. Kommunens Beføjelse til at udøve Straffemyndigheden over de paa Anstalten indlagte Personer 938
— Vedtagelse med Hensyn til Samejeforholdet mellem de 5 Anstalten ejende Kommuner 1112
— Overtagelse af en Del af Lossepladsens Areal . 1113
Spørgsmaal om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før Grundlovsdag 1924 290

Forskelligt.

Medd. om Oprettelse af „Havnearbejdernes Aktieselskab", Tilbud paa Laste- og Losningsarbejder 1, 152
— fra Grundejerforeningen for Ordrup-Skovshoved Sogne om, at Foreningen har ændret sit Navn til „Ordrup-Charlottenlund Grundejerforening" 693
Cirk. ang. Benyttelse af danske Skibe, bl. a. til Transport af Sten og Skærver fra Sverige 161
Øresund, Opfyldning 2, 21
— Anbringelse af Koste udfor Kloakudløb. 4
— Andr. om Oprensning af H. t. Tangsamling . . . 354
Opførelse af en Foreningsbygning med Biografteater m. v. i Hellerup 4, 134, 310, 320, 626, 629
— Amtssygehuset, Trafikforbindelse 80, 111, 163, 164, 268, 307, 329, 444, 517, 1009, 1172
— — — Spm. om Tidspunktet for Sygehusets Fuldførelse 329, 443
— — Anbringelse af 2 Kiosker ved Hovedindgangen m. v. . . . 684, 939
— — Vandforsyningen 1115
Udsætning af Ærespræmie ved Skovshoved Sejlklubs Kapsejlads . . 24, 117, 303, 306
— — Hellerup Sejlklubs Kapsejlads 306, 326, 351
Drift af Plakatsøjler i Kommunen samt Spørgsmaal om Flytning af saadanne 24, 79, 80, 264, 305, 307, 327, 500, 539, 687
Beboelse af Lyst- og Sommerhuse 84, 547, 960
Udryddelse af Rotter 129, 137
Afholdelse af et internationalt Spejderstævne paa Ermelundsletten 161, 309, 336
— — Byplansmøde i Kolding, Udlaan af Kommunens Bebyggelsesplaner 1106

Tilsyn med Plejebørn 168, 1116
Offentlige Koncerter 265, 300, 310
Indkøb af Brændsel til Kommunens Forbrug 276, 310
Takkeskrivelse fra Sundhedsstyrelsen for udvist Forekommenhed fra Kommunens Side overfor Deltagerne i den af Folkenes Forbunds Hygiejnesektion hertil Landet arrangerede Studierejse 305
Jægersborg Dyrehave, Forbud mod Brændesankning, Uddeling af Bøgekvas til ubemidlede 318
Tjørnegaardens Haveforening 320
Skovshoved Haveforening 324, 940
Dansk Røde Kors, Till. til at benytte forsk. Lokaler 353
Hundeafgiften 356, 413
Biografteatre, Tilsyn med 406
Tillægsbetaling til A/S Københavns og Frederiksberg Redningskorps 413
Beskikkelse af Murermester H. C. Büchler som Sognefoged i Skovshoved Fogderi 536, 629, 691
Nytaarskur 793. 794
Andr. fra Gjentofte Kommunes Handelsforening om at blive taget paa Raad ved Udpegning af et handelskyndigt Medlem af Sundhedskommissionen . . . 29, 35
— Fuldmægtig R. Heide, Charlottenlund, om Erstatning for Reparation af en Badeovn, der efter hans Formening er blevet beskadiget som Følge af afbrudt Vandtilførsel 315
— Ingeniør A. Marcus Møller, Hellerup, om Erstatning for et Sæt Tøj, ødelagt ved Oversprøjtning med en Tjæreopløsning 336
— en Beboer ved Rygaards Allé om Erstatning for Tab i Anledning af Paakørsel af Bommen paa Rygaards Allé 694
— A/S Havnens Motorfærge om Tilladelse til at etablere en Anløbsbro udfor Charlottenlund Strandmark, „Fluepapiret" 796, 1036
— Enkefru L. Larsen om Eneret paa ved Udarbejdelsen af Gjentofte Kommunes Vejviser at maatte benytte Kommunens Mandtalslister 1076
Befordringsgodtgørelse til Jordemoder Frk. F. Fiehn . . . 1017
Spareudvalgets Betænkning 1078
Huslejenævn, Valg af Medlem og Suppleant 168
— . Spørgsmaal om at bringe forskellige Paragraf-

fer i Boligloven af 1. April 1925 til Anvendelse i Kommunen 625, 836, 928, 988
— Flytning af Nævnets Kontor fra Hellerupvej Nr. 31 til Hellerupvej Nr. 5 A . . 959, 1076, 1092
Nedrivningsloven, Andr. fra Grosserer J. Schjerbech om Till. til at nedrive Ejend. Ordrupvej Nr. 130 . . 355
— Andr. fra Rentier Herm. Larsen for Direktør Chr. G. Hansen om Till. til at nedrive to paa Ejend. Skovshovedv. Nr. 3—5 belig. Huse 413, 1077
Gjentofte Sø, Forlængelse af Kommunens Kontrakt med Lystfiskeriforeningen m. fl. angaaende Fiskeri- og Baaderet 335, 595
— Forlængelse af Kommunens Kontrakt med Københavns Amtsraad angaaende Fiskeret og Fiskerhuset 356
— Rørskæret 959
— Udleje af Fiskerhuset 1114

Gasværk (Strandvejs-Gasværket).
Fastsættelse af Gasprisen 2, 276, 351, 795, 1112
Gasledningsdeklarationer 336
Nedlægning af Gasledninger i Ørnegaardens Jorder 545
— — Tjørnegaardens Jorder . . . 545
— — Meütegaardens Jorder . . . 545
Valg af Delegerede ved Selskabets Generalforsamling . . . 1116

Grunde.
(Se Kommunens Bygninger, Grunde og offentlige Anlæg).

Havnevæsen.
Hellerup Lystbaadehavn, Udvidelse af det „Damernes Roklub" tilhørende Baadehus . . 5, 80
— — Salg af Fisk 354, 1024
— — Fastsættelse af Takster for Benyttelse af Havnen 953
Skovshoved Havn, Regulering af Havnepladsen 6
— — Andr. fra Skovshoved Sejlklub om at faa anvist særlig Plads til Klubbens Baade 24, 166
— — Andr. om Opmudring og Uddybning af Havnen 24, 166, 1111, 1113

— — Till. for Skovshoved Søspejdere til at oplægge Jagten „Willemoes" for Vinteren 1924—25 627
— — Fastsættelse af Takster for Benyttelse af Havnen 953
Tuborg Havn, Tilbud fra „Havnearbejdernes Aktieselskab" paa Laste- og Losningsarbejde 1, 152

Hjælpekassen for Gjentofte Kommune.

Andr. om Tilskud til Bestridelse af alm. Hjælpekassehjælp 4, 300, 501, 1116
— Forskud til Bestridelse af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse 4, 1077
Sagsanlæg mod Indenrigsministeriet ang. Hjælpekassens Administrationsudgifter vedrørende Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse 79, 265
Regnskab for Aaret 1923—24 385
Spørgsmaal om Anvendelse af de i Lov af 29. Marts 1924 indeholdte Regler for Valg af Medlemmer til Hjælpekassens Bestyrelse eller den til enhver Tid gældende kommunale Valglov 491, 501
Valg af Valgbestyrelse m. v. ved Valget den 10. Marts 1925 . 1011
— Medlemmer 1110
Approbation paa et Underskud for Aaret 1923—24 1017

Idræt.

„Damernes Roklub", Udvidelse af Baadehuset 5, 80
Gjentofte Tennisklub, Optagelse af Laan 78
Gymnastikopvisning af Elever fra Ørebro Elementarlärovärk . 83
Skovshoved Idrætsforening, Andr. om Bidrag til Istandsættelsen af Sportspavillonen 399
— — Optagelse af Laan 799, 956
Dansk Tennis Club, Fritagelse for at svare kommunal Ejendomsskyld 355
Andr. om Indretning af en Fodboldbane ved Tjørnegaarden . 594
— Udfyldning af Grøften ved Hellerup Boldklubs Fodboldbane 594
De samvirkende Idrætsklubber i Gjentofte Kommune, Henstand med Udbetaling af Leje 695
— — Ændring af Lovene 695

Jernbaner.

Forslag til Udvidelse af Forpladsen ved Hellerup Station . . 22
Ordrup Billetsalgssted, Anlæg af Adgangsvej 82, 153
— — Belysning af Forpladserne . . 342, 524
— — Salg af 2 mindre Arealer 356
Spørgsmaal om Elektrificering af Slangerupbanen, Viaduktanlæg m. v. 305, 1182
Viadukten for Jægersborg Allé 135, 250, 543, 1074
Portørboligerne paa Eigaardens Jorder 942
Spørgsmaal om Forbedring af Adgangsforholdene til Hellerup Station 1071
Tunnelen under Charlottenlund Station 1113
Anlæg af en Gangtunnel ved Norasvej 1113

Kirke- og Begravelsesvæsen.

Gjentofte Kirkegaard, Køb af Præstegaardshaven til Udvidelse 1, 945
— — Lægning af Drænledning 959
Ordrup Kirke, Omdannelse af Embedet som Kaldskapellan til Embede som residerende Kapellan . . . 317
— — Beskikkelse af cand. teol. A. E. Schjørring til residerende Kapellan 536
— — Spm. om Fjernelse af 2 Træer foran Kirken 385
— — Vedligeholdelse af Kirkepladsen 1077
— — Andr. om, at Kirken maa holdes aaben om Hverdagene 1094
Ordrup Kirkegaard, Spm. om Opførelse af et nyt Kapel . . 527
Spm. om Ændring af Tidspunktet for Opkrævningen af de kirkelige Ligningsbeløb 80, 274
Kirkeskat og Offerafløsning 407
Spm. om Paaligning af kirkelige Ligningsbeløb overfor Ægtepar, hvor Manden staar udenfor Folkekirken . . 1015
— Anlæg af en Centralkirkegaard 176, 408, 443, 451, 498, 537, 1040
Overdragelse af Vangede Skolebygning m. v. til Gjentofte Menighedsraad 310, 653
Afskaffelse af Tillysning ved Kirkestævne 501

Kloakvæsen.

Kloakprojekt for Fuglegaards Arealer 2
— Matr. Nr. 34 af Gjentofte, „Søholm" . . . 9
— Matr. Nr. 1ø af Bernstorff 10

— Bernstorff Hovmarksgaards Jorder 33
— Matr. Nr. 10a og 9k af Gjentofte . . 286, 1114
— Matr. Nr. 9a af Vangede, Brogaard . 286, 796
— Matr. Nr. 10h af Gjentofte, Bjergegaarden 345
— Matr. Nr. 7cf m. fl. af Ordrup 387, 414, 1075
— Matr. Nr. 2g af Vangede, Holmegaard . . 590
— Matr. Nr. 21a og 21 g af Vangede, Sdr. Munkegaard 947
— Matr. Nr. 16a af Vangede, Sdr. Ellegaard . 1074
Anlæg af Kloak i den forlagte Del af Ordrupvej 7, 137
— for Enghaverendens Opland, Parcel XV (Ingeniør K. Schøller indtræder i den nedsatte Voldgiftskommission angaaende Sagen mod Nielsen & Høst) 136, 339
— for Enghaverendens Opland, Parcel XVII (Sagsanlæg mod Entreprenør Arnt-Jensen) 271, 319, 499, 1113
— for Enghaverendens Opland, Pumpestationen ved Christiansholm (Ordning af Kommunens Mellemværende med Ingeniør E. S. Hagemann) 336, 499, 797
— for Tjørnegaards-Skolen 543
— for Husvildeboligen ved Snogegaard . . . 796
— for Tilbygningen til teknisk Forvaltnings Administrationsbygning, Ingeborgvej Nr. 1 . . 796
— for Havsgaardens Arealer (Opkrævning af Rente og Afdrag paa Omkostningerne) 796, 1074
Anbringelse af Koste i Sundet, udfor Kloakudløb 4
Fastsættelse af Betingelserne for Udstedelse af Spildevandsattester vedr. Hellerupgaardskloaken 166
Andr. om at maatte bibeholde en Latrinindretning paa Ejendommen Ny Ordrup Sidevej Nr. 8, efter at der er installeret W. C. 331
Ændring af Reglerne for Forrentning af Depoter for Indbetaling af Kloakbidrag 413
Grøften ved Hellerup Boldklubs Fodboldbane 594
— langs Ejendommen Vangedevej Nr. 32 627
Klage over ulovlig Latrinindretning 627
Sagsanlægget mod Forstander V. Jensen, Vilvorde . . . 629, 799
Nyt Afløbsregulativ 950
Refusion til Ejeren af Ejendommen Lemchesvej Nr. 14 af Udgiften ved Udpumpning af en Kælder 1074

Andr. om Autorisation som Kloakmester (Emil A. Olsen) . 1113
— — — (Jens Møller) . . 1114
Kloakbidrag vedr. Hellerupgaardskloaken 135
— Matr. Nr. 7my af Gjentofte 307
— Taffelbaysrenden (Andragende om ratevis Betaling) 346
— Ejendommen Valbirkvej Nr. 9 (Andragende om ratevis Betaling) 350
— Ejendommen Jægersborg Allé Nr. 33 A (Biografteatret) 354
— Matr. Nr. 7r og 7s af Ordrup 449
— Matr. Nr. 7le af Gjentofte, Ellebakken Nr. 9 941
— Ejendomme ved Vilvordevej (bl. a. Forstander V. Jensen, Vilvorde) 1075

Kommunalbestyrelsen.

Sagers Overgang fra offentligt til lukket Møde, Udgaaen af Dagsordenen m. v. 29, 83, 945, 1078
Bemyndigelse for de staaende Udvalg til at træffe Afgørelse i Sager af mindre Betydning under Kommunalbestyrelsens Ferie 310
Valg af Valgbestyrelse m. v. ved Kommunevalget den 10. Marts 1925 1011
Valg af Medlemmer 1110
Kommunalbestyrelsens Fratræden 1184

Kommunens Bygninger, Grunde og offentlige Anlæg.

Køb af Præstegaardshaven i Gjentofte 1, 945
— et Gjentofte Borgerklub tilhørende Areal ved Gjentofte Folkepark 29, 37, 73
— en Grund til Brug for Hellerup Skole som Sportsplads 630
— og Indretning af Ejendommen Hellerupvej Nr. 5 A 959, 1076, 1093
— Arealer til Viaduktanlæg for Slangerupbanen . . . 1182
Tilbud paa Køb eller Leje af et Hus ved Ørnegaardsvej . . 25
Salg af Parceller ved Marediget 3, 169
— Parceller af De Storm'ske Jorder 81, 138, 167, 320, 1115
— et Areal mellem Gyldenlundsvej og Jernbanen . . . 137
— Parceller af Meütegaardens Jorder 137, 168
— den tidl. Administrationsbygning paa Tjørnegaarden 137
— et Areal ved Gjentofte Kirkeplads samt Ejendommen Gjentoftegade Nr. 14 167

— Parceller af Tjørnegaardens Jorder 168, 276, 322, 413, 451, 959
— Parceller af Hyldegaardens Jorder . . . 168, 324, 959
— Parceller ved Eivindsvej 168, 273, 339, 940
— Parceller af Eigaardens Jorder 273, 1076
— Parceller af Christiansholms Jorder 324
— Matr. Nr. 5ki af Ordrup 339
— Parceller af Damgaardens Jorder 355, 413, 959
— to mindre Arealer ved Ordrup Billetsalgssted . . . 356
— en Parcel af Matr. Nr. 27a af Gjentofte 629
— et Areal ved Skolevej 1017
Mageskifte med Gjentofte—Lyngby Hospital 26
— Direktør R. P. Hartmann 1116
Vedligeholdelse af Anlægget ved Gjentofte Torv 28, 1077
— Baunegaardstorvet 28, 1077
— Raadhushaven 28, 1077
— Haven ved Ingeborgvej Nr. 1 28
— Anlægget foran Maglegaards-Skolen . 28, 1077
— Anlægget ved Bellevue 28, 1077
— Gjentofte Folkepark 28
— Femvejen 1077
— Ordrup Kirkeplads 1077
Skrivelse fra Dansk Anlægsgartner- og Havearkitektforening om, at Kommunen ved fremtidige gartneriske Vedligeholdelsesarbejder udelukkende vil henvende sig til Mestre. Klage over en afholdt Licitation 164, 398
Tjørnegaardens Haveforening, Afstaaelse af Areal 320
Skovshoved Haveforening, Overtagelse af et Areal ved Drachmannsvej til vederlagsfri midlertidig Benyttelse . 324, 940
Charlottenlund Strandmark, „Fluepapiret", Udvidelse . . 399, 624
— — — Andr. om Till. til at opstille en Iskagebod (V. V. Jacobsen) 1035
— — — Andr. om Till. til at etablere en Anløbsbro (A/S „Havnens Motorfærge") . 796, 1036
Opførelse af Husvildeboliger i Jægervangen . 83, 130, 154, 309
— — ved Snogegaard . . 455, 629, 796
Tjørnegaardens Jorder, Anlæg af Veje 310
— — Inddragning af en Del af det til „Tjørnegaardens Haveforening" udlejede Areal 320

— — Nedlægning af Gasledninger, Opstilling af Lygter 545
— — Spm. om Indretning af Fodboldbane 594
— — Jævning af Jordvoldene . . . 924, 1010
Damgaardens Jorder, Overdragelse af et Areal til Benyttelse for Skovshoved Haveforening (ved Drachmannsvej) 324, 940
Vintappergaardens Jorder, Overdragelse af Forpagtningen til fhv. Proprietær J. Christoffersen 339
Ørnegaardens Jorder, Nedlægning af Gasledninger, Opstilling af Lygter 545
Meûtegaardens Jorder, Nedlægning af Gasledninger, Opstilling af Lygter 545
Eigaardens Jorder, Ryddeliggørelse af forskellige Arealer, benyttet af Entreprenører 941
— — Arealet mellem Portørboligerne og Gyldenlundsvej 942
Ejendommen Duntzfeldts Allé Nr. 8, Udleje til De forenede Skoler 310, 695
— — — Till. for 1ste Charlottenlund Trop til at benytte Fysiklokalet . . 338
Øregaard Folkepark, Ændring af Aabnings- og Lukketiderne 1039
Indkøb af Brændsel til Kommunens Forbrug 276, 310
Spm. om Udvidelse af Bevogtningen af Kommunens Pladser 325
Flytning af Kontoret for Tilsyn med Kommunens Ejendomme fra Jægersborg Allé Nr. 31 til Hellerupvej Nr. 5 A . . 1076

Laan.

(Jfr. Andr. om Statslaan til Boligforanstaltninger).

a. Laan til Kommunen:

Optagelse af Laan i „Hafnia" 959
— — „Dansk Folkeforsikringsanstalt" . . 959

b. Laan hos Kommunen:

Maglegaards-Skolen 309
Tjørnegaards-Skolen 667

c. Garanti for Laan og andre Beløb:

Gjentofte Tennisklub 78
Ørebro Elementarlärovärk 83
Skovshoved Idrætsforening 799, 956

d. Ordning af Prioritetsforhold:

Matr. Nr. 23dc, fx af Gjentofte, C. L. Ibsensvej Nr. 50 (Arbejdsmand Peter Gunnersen) 3, 25
Matr. Nr. 7cz og 7gz af Ordrup (Skibsmægler Chr. Lund) 25, 941
Matr. Nr. 23eg og ek af Vangede, Vangedevej Nr. 128 (Remisearbejderformand Chr. Nielsen) 26
Matr. Nr. 6fu af Ordrup, Drachmannsvej Nr. 11 (Konduktør Ejler Fr. Olsen) 26
Ejendommen Hvidørevej Nr. 31 (Ingeniør S. C. W. Larsen) . 271
Matr. Nr. 5ks af Ordrup, Korsgaardsvej Nr. 24 (Maalerassistent Aage Hansen) 271
En Ejendom ved Nellikevej (Snedker C. J. Folkmar) 272
En Ejendom ved Ellehøj (Garagemester Anton Nielsen) . . . 272
Ejendommen Rygaards Allé Nr. 20 (Forvalter F. J. Boden) . 272
Matr. Nr. 1to af Bernstorff, Dalvej Nr. 14 (Frkn. M. Burose og F. Skovgaard) 272
En Ejendom ved Eivindsvej (Marediget) (Red., cand. mag. G. Knudsen) 272, 941
Matr. Nr. 20kp af Gjentofte, Eivindsvej Nr. 50 (Kontorchef E. Wegener) 272, 941
Matr. Nr. 10kp af Ordrup 272
Ejendommen Brogaardsvej Nr. 45—47 (Vejass. G. Olsson og Detailhandler C. E. Pedersen) 272
— — — Till. for Ejerne til at opsige en Lejer . . . 940
En Ejendom ved Bøgehøj (Ass. Koefoed-Jensen) 273
— Ellehøj (Snedker H. Møller) 273, 352
— Eivindsvej (Marediget) (Kaptajn Wagner-Pedersen) 273, 941
— Eivindsvej (Overassistent A. Wilckenschildt og Enkefru Anna Tegner) 273
Matr. Nr. 7lm af Gjentofte, Birkehøj Nr. 9 (Cigarhandler F. A. Fuglsang) 273
en Ejendom ved Fortunvej (Malermester Kay Th. Nielsen) 273, 321
Matr. Nr. 1b og 1c af Gjentofte (Musiker R. P. Rytter) . . 320
En Ejendom ved Exnersvej (Montør S. P. Sørensen) . . . 320
— Poppelhøj (Sporrenser A. Johannesen) . . 320
— Vintervej (Maskinist N. E. Andersen) . . . 322
— Skovvangen (Forstkandidat C. H. Bornebusch) 322
— Nyvej (Kunstmaler E. Zeuthen) 351

— Skovvangen (Kontorchef Ove Engelhardt og Assistent Aage Gyldenfalck) 352
— Valbirkvej (Grosserer G. H. Overbeck) . . 352
— Baunegaardsvej (Tømrermester H. Hansen) 352
— Bøgevej (Laborant V. Jacobsen) 352
— Lundegaardsvej (Ingeniør Viggo Larsen) . 353
— Kildebakkegaards Allé (Tømrermester P. Nielsen) 353
Matr. Nr. 2gr af Lyngby (Sølvsmed Chr. E. Backhaus) . . 355
En Grund ved Tranegaardsvej (Fabrikant Ferlow og Grosserer Wm. Nielsen) 501
En Ejendom ved Charlottenlundvej (Fuldm. H. P. Henriksen) 629
Ejendommen Krøyersvej Nr. 9 (Postekspedient A. Bechmann) 629
Matr. Nr. 3km af Ordrup, Egehøjvej Nr. 5 (Frk. O. H. Schiødt) 940
En Ejendom ved Ellebakken (Fabrikbestyrer G. Gielfeldt) . 940
Ejendommen Svalevej Nr. 11 (Fuldm. H. H. Madsen) . . . 941
Matr. Nr. 10bf af Gjentofte, ved Eggersvej (Ingeniør E. H. Larsen) 941
En Ejendom ved Eggersvej (Viktualiehandler Larsen) . . . 941
Matr. Nr. 1p af Charlottenlund, Strandkafeen (Restauratør Brønnum Schmidt) 942
Matr. Nr. 7da af Ordrup, ved Ørnekulsvej (Forvalter S. Sørensen) 942
Matr. Nr. 7fe og 7gæ af Ordrup (Murermester H. Nissen og Bankbestyrer H. Andersen og Restauratør Henry Humlebæk) 942

Legater og Stiftelser.

Uddeling af Pianist Vaters og Hustrus Legat 356, 1077
— Frk. Nielsine Jacobsens Legat 356, 1077
Valg af Medlemmer til Bestyrelsen for:
William Mittchels Legat 799
Grev Johan Hartvig Ernst Bernstorffs Mindelegat . . . 800
Provst Boisens Jubellegat 800
Grosserer Jul. Schmedes' og Hustrus Stiftelse 800

Lejeforholdene i nogle med Statslaan opførte Ejendomme.

Lagerforvalter Kjærs Ejendom, Solbakkevej Nr. 14 26
Direktør K. Ringfeldts Ejendom, Ordrup Jagtvej Nr. 50 . . 28
Parfumehandler Chr. Poulsens Ejendom, Jægersborg Allé Nr. 28 169
Inspektionsbetjent C. Dybsøs Ejendom, Ewaldsbakken Nr. 12 271
Tegner Carl Andresens Ejendom, Tjørnekrogen Nr. 7 . . . 321

Murerarbejdsmand Bentzens Ejendom, Frederiksborgvej Nr. 15 351
Tandlæge Carl Adsbøls Ejendom 451

Matrikulsvæsen, Nummerering af Ejendomme m. v.
Udstykning af Matr. Nr. 17lx af Gjentofte 81
— Matr. Nr. 13di m. fl. af Gjentofte 308
— Matr. Nr. 4av af Ordrup 1113

Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab.
(Jfr. „Elektricitet" og „Sporveje").
Spm. om Anlæg af en Trafikforbindelse fra Hellerup, forbi Amtssygehuset, til Gjentofte Station, Jægersborg m. v. 80, 111, 163, 164, 268, 307, 329, 444, 1009, 1172
Køb af et Areal mellem Gyldenlundsvej og Jernbanen . . . 137
Valg af Delegerede til Selskabets Generalforsamling 1116

Næringsvæsen.
Andr. om Beværterbevilling (P. Christensen Skov) 1, 324, 794
— Bevilling til at drive Afholdsrestauration (Niels Peter Nielsen) 4, 21
— Bevilling til at drive Biografteater (A/S Hellerup Klub) 4, 134, 310, 320, 626, 629
— Beværterbevilling (Anders Johan Andersen) . . . 82
— Fornyelse af Dispensation i Henhold til Beværterlovens § 6 (Ludvig Jensen) 82
— Beværterbevilling (Axel Nielsen) 83
— Bevilling til at opkøbe Klude m. v. (Hans Olsen) 275
— Bevilling til at drive Afholdsrestauration (Carl Fr. Hansen) 309
— Tilladelse til at forhandle Fisk fra Hellerup Lystbaadehavn (Fisker J. P. Sørensen) 354, 1024
— Beværterbevilling (Anders Peter Sørensen) . . . 451
— Bevilling til at drive Afholdsbeværtning (O. V. Svendsen) 500, 624
— Beværterbevilling (Enkefru A. Wrem) 545
— Bevilling til at drive Konditori med Ret til Udskænkning af stærke Drikke (Th. Hansen) . 629, 1016
— Bevilling til at oprette et Billetbureau i Hellerup (H. Chr. Rasmussen) 798
— Bevilling til at opkøbe Klude m. v. (Georg Edv. Hansen) 959

— Fornyelse af Bevillingen til at drive Biografteater i Jægersborg Allé (J. R. Schyberg) 1017
— Till. til at opstille en Iskagebod paa Charlottenlund Strandmark, „Fluepapiret" (V. V. Jacobsen) 1035
Valg af Medlemmer til Beværterbevillingsnævnet 629
— — Overbevillingsnævnet 798
Beværtervedtægt 680, 955
Ændring af Reglerne for Apotekernes Natte- samt Helligdagslukning 693

Nødtørftsanstalter.

Nødtørftsanstalten i Hellerup, Carolinevej Nr. 2, Fastsættelse af Takster for Benyttelsen 126
Nedlægning af det udfor Sporvognsremisen i Hellerup værende Pissoir 313

Offentlige Vandløb.

Se Kloakvæsen.

Politivæsen.

Forslag til Ændring af Politivedtægten for Københavns Amts nordre Birk 209

Raadhuset.

Vedligeholdelse af Raadhushaven 28, 1077
— Haven ved Ingeborgvej Nr. 1 28
Tilbygning til teknisk Forvaltnings Administrationsbygning ved Ingeborgvej Nr. 1 samt Anskaffelse af Inventar 169, 356, 584, 630, 796, 1017

Regnskab og Revision (Budget).

Budget for Gjentofte Kommune for Finansaaret 1925—26 630, 691, 716, 863, 1111
Valg af Revisor for Gjentofte Boligforenings Regnskab . . 272
— Revisor for Fattigforsørgelsesanstalten „Stolpegaard"s Regnskab 545
— Kommunalrevisorer 959
Regnskab for Gjentofte Kommunes Hjælpekasse for Aaret 1923—24 . . . . . 385, 1017
— Københavns Sporveje for Aaret 1923 449
— Enkebørnsunderstøttelserne i Aaret 1922—23 . 535
— Alderdomsunderstøttelserne i Aaret 1922—23 535

— Gjentofte Kommune for Aaret 1922—23 . . . 536
— de af Staten og de 3 Hovedstadskommuner overtagne højere Skoler for Fællesdriftsaaret 1918—19 794
— Tjørnegaards-Skolens Opførelse 1017
— Øregaard Gymnasiums Opførelse 1017
Kontering af Omkostningerne ved Udjævning af Jordvoldene paa Tjørnegaarden 924, 1010
Henlæggelse af et Beløb fra Driftsregnskabet for 1923—24 til Formuen 1111

Renovationsvæsen.

Overenskomst med Renovationsarbejderne angaaende Arbejds- og Lønningsforhold 33, 169, 266
Udførsel af Dag- og Natrenovation fra Spejderlejren paa Ermelundssletten 161, 309, 336
Andr. om Fritagelse for tvungen Renovationsudførsel:
Ejendommen „Sølyst" 166
Ejendommen Matr. Nr. 1c af Ordrup 166
Ejendommen Vældegaardsvej Nr. 7 354
forsk. Ejendomme 411
Ejendommen Vangedevej Nr. 29 940
Ejendommen Søgaardsvej Nr. 50 940
Paabud overfor Ejerne af Annettevej Nr. 4, Skovrankevej Nr. 2 og Hyldegaardsvej Nr. 21 om at anskaffe Beholdere til servitutmæssig Renovationsudførsel 308
Spm. om Tømning af Dagrenovationsbeholdere 334, 409, 424, 483
Forhøjelse af Afgiften for Udførelse af Natrenovation fra Ejend. i Enghaverendens Opland, hvor Kloakforholdene tillader Installation af W. C. 589
Overdragelse af en Del af Lossepladsens Areal til Fattigforsørgelsesanstalten „Stolpegaard" 1113

Rigsdagsvalg, Kommunevalg, Valglister.

Berigtigelse af Rigsdagsvalglisten 4, 1116
— Kommunevalglisten 1077
Valg af Stedfortrædere for Valgbestyrelsesmedlemmer ved Folketingsvalget den 11. April 1924. Bemyndigelse for Valgbestyrelsen til at vælge Stedfortrædere selve Valgdagen 29

Spm. om Oprettelse af et Afstemningssted i Skovshoved ved Valget til Kommunalbestyrelsen den 10. Marts 1925 414, 434, 444, 482
— Anvendelse af den i § 17, 5 Stk., i Lov om komm. Valg af 29. Marts 1924 nævnte Fremgangsmaade ved komm. Valg 481
Foresp. ang. Tidspunktet for Berigtigelse af Valglisterne til Kommunevalget den 10. Marts 1925 943
Valg af Valgbestyrelse m. v. ved Kommunevalget den 10. Marts 1925 1011
— af Medlemmer til Kommunalbestyrelsen 1110

Servituter.

Andr. om Dispensation fra Servituterne:
Ejendommen Egehøjvej Nr. 17 26
Matr. Nr. 18b af Vangede, ved Dyssegaardsvej 27
Matr. Nr. 6s m. fl. af Ordrup, Strandvej Nr. 363 . . . 27
Matr. Nr. 7f og 7æ af Ordrup, ved Ordrupvej Nr. 64 120, 314, 332, 592, 947
Ejendommen A. N. Hansens Allé Nr. 17 125
Matr. Nr. 30ab af Gjentofte, Bernstorffsvej Nr. 127 . . 314
Matr. Nr. 14am af Vangede 334
Matr. Nr. 7cx af Ordrup 336
Christiansholmsfortets Grunde 344
Matr. Nr. 10h af Gjentofte, Bjergegaarden 344
Matr. Nr. 17ez af Gjentofte, et Areal mel. Tranegaardsvej og Gruts Allé 388
Matr. Nr. 10lg af Ordrup, ved Schioldannsvej 425
Matr. Nr. 17ce af Gjentofte, A. N. Hansens Allé Nr. 15 426, 542
Matr. Nr. 12ki af Gjentofte 498
Matr. Nr. 91, 92 m. fl. af Emdrup 498
Matr. Nr. 6 af Christiansholm, ved Sølystvej 542
Ejendommen Brogaardsvej Nr. 32 590
Matr. Nr. 11n af Gjentofte, Amtssygehuset . . . 384, 939
Matr. Nr. 8h af Gjentofte, Hj. af Bernstorffsvej og Tuborgvej 685
Matr. Nr. 11y af Gjentofte, Eggersvej Nr. 26 685
Matr. Nr. 116 af Emdrup 796
Matr. Nr. 30bi af Gjentofte, Tranegaardsvej Nr. 67 . . 957
Matr. Nr. 4sp af Gjentofte, Nellikevej Nr. 17 957
Matr. Nr. 8ao af Gjentofte, Tuborgvej Nr. 80 958

Poppelhøj Nr. 4 1011
Arealer af De Ibsen'ske Grunde 1074
Matr. Nr. 20kz af Gjentofte, Hj. af Ingeborgvej og Marediget 1100
Matr. Nr. 4ar af Vangede, Vangedevej Nr. 98 1102
Dom i Anledning af Servitutovertrædelse paa en Ejendom ved Skolevej 411, 796

Skatter og Afgifter.

Andr. om Fritagelse for at svare kommunal Ejendomsskyld fra:
Frk. J. Schnejders Børnehjem 28
St. Lucas Stiftelsen 28
Diakonissestiftelsen 82
Fuldmægtig E. Thürmer 167
Prinsesse Helenas Børnehjem 275
Fiskehandler N. P. Andersen 323
Repræsentant M. Mathiesen 355
Dansk Tennis Club 355
Børnehjemmet „Dohns Minde" 798
Tandlæge Carl Adsbøl 943
Disponent Poul Stub Engelbrecht 959
Ændring af Tidspunktet for Opkrævning af kirkelige Skatter 80, 274
Bevilling af Honorar til Vurderingsmænd til Ejendomsskyld 168
Valg af Vurderingsmænd til Ejendomsskyld og Grundskyld 274, 356, 410, 500
— Ligningsmænd 799
Skrivelse fra Skattedepartementet angaaende Spørgsmaal om Fastsættelse af Lejeværdien i egen Ejendom 301
Fastsættelse af Delingsforholdet mellem Udgifter, lignede paa fast Ejendom, og Udgifter, lignede paa Formue og Lejlighed 340
Kirkeskat og Offerafløsning 407
Ansættelse af Fuldmægtig Axel Jørgensen som Sekretær ved Skatteraadet 1076
Sagsanlæg mod Dommerembedet i Københavns Amts nordre Birk (event. Staten) i Anledning af eventuelt Tab af Skatterestancer, indestaaende i Københavns Diskonto- og Revisionsbank 1076
Fastsættelse af Ligningsprocenten for Aaret 1925—26 . . . 1096

Skolevæsen.

Skr. fra Undervisningsministeriet ang. Opslag af Embeder . 77
Oprettelse af Embeder 507

Indstilling til Besættelse af Adjunktembeder . . 307, 318, 334
— — Lærerembeder 944
Besættelse af Embeder 334, 408, 1015
Vikarlisten 304, 309
Skoleplan for Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen 133, 229, 317
Undervisningsplan for Gjentofte Kommunes offentlige Skolevæsen 133, 507
Skolebetjent N. P. Chr. Nielsens Afskedigelse 28
Ændring af Ansættelsesvilkaarene for Skolebetjente . . 208, 302
Opslag og Besættelse af Stillingen som Skolebetjent ved Maglegaards-Skolen 228, 309
Lærer Arnold Hansen andrager om Understøttelse til en Studierejse 309
Lærer P. V. Bachers Enkes Pensionsforhold 451, 535
Lærerinde Frk. A. Schreiber andrager om yderligere Orlov paa fuld Løn 451
Spm. om Afholdelse af skolehygiejniske Foredrag for Lærere og Lærerinder 341, 443
— — Instruktionskursus for Gymnastiklærerinder 503
Beskikkelse af de respektive Overlærere ved Kommunens offentlige Skoler til Skoleinspektører 535
Tilsyn paa Legepladser 674
Lærerpersonalets Pensionsforhold 679
Vinduespudsning ved Kommunens Skoler 270, 309
Tilskud til et Barns Undervisning paa Døvstummeskole . . 303
Stipendier og Præmier til Elever i Mellem- og Realskoleklasser samt Gymnasiet 505
Skolebespisningen 498, 815
Skoletandkliniken 451, 815
Ungdomsskolen, Fastsættelse af Timebetalingen 340
— Beretning 819
De forenede Skoler, Ordning af Boligforholdene i Kommunen 310, 695, 1171
Regnskab for de af Staten og de 3 Hovedstadskommuner overtagne Skoler for Fællesdriftsaaret 1918—19 794
Gjentofte Skole, Benyttelse af Gymnastiksalen og andre Lokaler 337, 353
Ordrup Skole, Benyttelse af Gymnastiksalen og andre Lokaler 337, 353
— Benyttelse af Skolekøkkenet 1172

Hellerup Skole, Benyttelse af Gymnastiksalen og andre Lokaler 337, 338, 353
— Erhvervelse af en Grund til Sportsplads . . 630
Maglegaards-Skolen, Skolebetjentstillingen 28, 208, 228, 302, 309
— Vedligeholdelse af Anlæget . . . 28, 1077
— Anbringelse af Loft over Redskabsrummet i Gymnastiksalen 279
— Anskaffelse af et Flygel 309
— Benyttelse af Gymnastiksalen 337
— Indsætning af indbetalte Beløb for Haandarbejde og Tandlægebeløb i Københavns Laane- og Diskontobank 451
Skovshoved Skole, Benyttelse af Gymnastiksalen og andre Lokaler 337, 353
— Opstilling af en Skolebarak . . . 341, 1076
— — Læskur og Cykleskur . . 1076
Vangede Skole, Overdragelse af Bygningen til Gjentofte Menighedsraad 310, 653
— Benyttelse af Gymnastiksalen og andre Lokaler 337, 338
— Flytning af en Barak 1076
Tjørnegaards-Skolen, Centralvarmeanlæget 3
— Malerarbejdet 4
— Tilsaaning af Sportspladsen 82
— Inventar, Gymnastikredskaber . . . 324
— Udførelse af Trappe- og Portparti m. v. . 324
— Linoleum 356
— Befæstelse af Legeplads og Gaardsplads 413
— Kloakanlæget 543
— Supplering af de naturhistoriske Samlinger 596
— Indhegning af Sportspladsen 629
— Anskaffelse af Flygel 667
— Indvielse 793
— Firmaet Lier & Co. skænker Skolen et Ur 796
— Regnskab for Skolens Opførelse . . 1017
A. Sidenius' Skole, Benyttelse af Gymnastiksalen 337
Øregaard-Gymnasium, Anskaffelse af Inventar . 4, 12, 29, 82
— Gjørtlerarbejder, Knager m. v. . . . 81
— Tilsaaning af Sportspladsen 82
— Linoleum 82

— Korkplader 82
— Benyttelse af Gymnastiksalen . 337, 338
— Benyttelse af Aulaen 353
— Ur- og Signalanlæget 413
— Supplering af de fysiske Samlinger . 428
— Anlægsgartnerarbejdet 501
— Regnskab for Skolens Opførelse . . 1017
Gymnasieforholdene i Gjentofte 29, 37, 73, 325, 414, 437, 451, 497, 938, 1116
Beretning om Skolevæsenets Virksomhed i Aaret 1923—24 . 802
Skolebygningen Duntzfeldts Allé 310, 338, 695

Sporveje.

(Jfr. „Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab").
Medd. fra Københavns Sporveje om Forlængelse af Linie 16 79
Spm. om Anlæg af en Trafikforbindelse fra Hellerup, forbi Amtssygehuset, til Gjentofte Station, Jægersborg m. v. 80, 111, 163, 164, 268, 307, 329, 444, 1009, 1172
Regnskab og Beretning angaaende Københavns Sporveje for Aaret 1923 449
Sporvejsafgift vedr. Matr. Nr. 7my af Gjentofte 307
— en Ejendom ved Ellehøj 352
— en Ejendom ved Bøgevej 352

Statistik, Aarsberetninger m. v.

Beretning om Bygningsinspektoratets Virksomhed i Aaret 1923—24 162
— Magdalenehjemmets Virksomhed i Aaret 1923—24 326
— Brandvæsenets Virksomhed i Aaret 1923—24 . 357
— Biografteatrene i Kommunen 406
— Københavns Sporveje for Aaret 1923 449
— Skolevæsenets Virksomhed i Aaret 1923—24 . 802
— Ungdomsskolen 819
— teknisk Forvaltnings Virksomhed i Aaret 1923—24 1116
— Sporvejssagen 1172
Folketælling 795

Sundhedskommissionen. Sundhedsvæsen.

Centralledelsen for Gjentofte Kommunes Handelsforening anmoder om at blive taget paa Raad ved Udpegning af et handelskyndigt Medlem af Kommissionen 29, 35

Fritagelse for Hvervet som Medlem af Kommissionen (Boghandler Aug. Olsen og Murermester Chr. Hansen) . . 275
Valg af Medlemmer 275, 800
Andr. om Dispensation fra Sundhedsvedtægten angaaende Ejendommen A. N. Hansens Allé Nr. 15 426

Tilskud til forskellige Formaal.

(Jfr. Andragender om Laan til Boligforanstaltninger).

Magdalenehjemmet 25
Foreningen „Fredehjem" 25, 735
Welanderhjemmet, Bispebjerg 80
Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse 80
Afholdelsen af et internationalt Spejderstævne 161, 309
Stefanshjemmet i Aarhus 274, 734
Børns Undervisning paa Døvstummeskole 303
Vangede Børneasyl, Vedligeholdelse af Bygningen 309
Gymnastisk Selskab 341, 443, 1095
K. F. U. M.'s Soldaterhjem i Roskilde 734
Det sjællandske Fængselsselskab 734
Danmarks Blinde 734
Blindehjemmet i Vejle 734
Kvindehjælpen i Aarhus 734
K. F. U. M.'s Soldatermission i Danmark 735
Kong Chr. IX og Dronning Louises Børneasyl 735
Pædagogisk Selskab 1096

Tjenestemænd m. fl., Kommunens.

Mekaniker ved Brandvæsenet Peter Andersens Afskedigelse . 4
Brandmand F. Fossums Afskedigelse 4
Skolebetjent N. P. Chr. Nielsens Afskedigelse 28
Kontorist Fru Xenia Gottschaus Afskedigelse 28
Maskinpasser Anton Rasmussens Afskedigelse 325
Kontrolassistent C. Wincentz' Afskedigelse 798
Overenskomst med Arbejdsmændenes Forbund for Gjentofte m. fl. Sogne — herunder Kuske og Renovationsarbejdere — ang. Arbejds- og Lønningsforhold 33, 169, 266
— Chaufførernes Fagforening ang. Arbejds- og Lønningsforhold 325
— Dansk Gartnerforbund ang. Arbejds- og Lønningsforhold 960
Spm. om at ansætte hele Brandmandskabet paa fuld Løn . . 137

Ferieregulativ for Kommunens Tjenestemænd 195
Ændring af § 45 i Vedtægt for Gjentofte Kommunes Tjenestemænd og andre Funktionærer 208, 302
Opslag af Stillingen som Skolebetjent ved Maglegaards-Skolen 228
Spørgsmaal om Ændring af Reglerne for Nedskæring af Tjenestemændenes Konjunkturtillæg 277
Ansættelse af Snedker Kaj Andersen som Skolebetjent ved Maglegaards-Skolen 309
Dyrtidstillæget til Kommunens Tjenestemænd og andre Funktionærer 318, 955
Tilladelse for Kontorist i Bogholderiet K. Bøttern til at træde udenfor Nummer i 1 Aar 325
Værkmester M. J. Nielsens 25-Aars Jubilæum under Kommunen 413
Maalerkontrollørerne H. Hviid og H. Hansen andrager om at komme paa Maanedsløn. Indførelse af Lønningssystem med Præmiering 451
Kommunelærer P. V. Bachers Enkes Pensionsforhold . 451, 535
Spm. om Ændring af Lærerpersonalets Pensionsforhold . . 679
Fastsættelse af Ingeniør M. Svendsens Pensionsalder . . . 798
Oprettelse af en Stilling som Overassistent i Bogholderiet . . 799
Oprykning i højere Lønklasse af:
Værkmester M. J. Nielsen 798
Værkmester Juul Thomsen 798
Assistent A. Hundahl 799
Bevilling af personligt Honorar til:
Fuldmægtig paa Skattekontoret Axel Jørgensen 137
Kommunekasserer Fru A. Hjorth 137
Kontorist Frk. E. Jacobi 137
Ulykkesforsikring af Stationsmester ved Brandvæsenet Aage Sørensen 1075
Ansættelse af Konstruktør J. Ernst som teknisk Assistent . . 1076
Ansættelse af Fuldmægtig Axel Jørgensen, Skattekontoret, som Sekretær ved Skatteraadet 1076
Instruks og Stationsreglement for Brandmandskabet 1078
Till. for Kredsbibliotekar W. Erichsen til at træde udenfor Nummer i 2 Aar 1116

Valg.

Valg af Brandfogeder, Brandfogedassistent og Brandsynsvidne 2, 1077
— Stedfortrædere for Valgbestyrelsens Medlemmer ved Folketingsvalget den 11. April 1925 29

— Valgbestyrelse m. fl. ved Kommunevalget den 10. Marts 1925 1011
— Medlemmer til Bygningskommissionen 78, 276, 692, 800
— Medlem og Suppleant til Kommunens faste Taksationskommission 168
— Medlemmer og Suppleanter til Kommunens Huslejenævn 168
— Tilsynsførende med Plejebørn 168, 1116
— Revisor for Gjentofte Boligforenings Regnskab . . 273
— Vurderingsmænd til Ejendomsskyld og Grundskyld samt Suppleanter for disse 274, 356, 410, 500
— Medlemmer til Sundhedskommissionen 275, 800
— Medlem til Direktionen for Fattigforsørgelsesanstalten „Stolpegaard" 276
— Hegnsyns- og Vurderingsmænd samt Suppleant . . 356
— Sognefoged for Skovshoved Fogderi . . 536, 629, 691
— Revisor for Fattigforsørgelsesanstalten „Stolpegaard"s Regnskab 545
— Medlemmer til Beværterbevillingsnævnet 629
— Medlemmer til Overbevillingsnævnet ang. Beværtere . 798
— Ligningsmænd 799
— Medlemmer til Bestyrelsen for William Mittchels Legat 799
— Medlemmer til Bestyrelsen for Grev Johan Hartvig Ernst Bernstorffs Mindelegat 800
— Medlemmer til Bestyrelsen for Provst Boisens Jubellegat 800
— Delegerede til Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse 800
Vandsynsmand og Suppleant 800
Voldgiftsmand for Jagtrettens Afløsning 800
Medlemmer til Bestyrelsen for Grosserer Jul. Schmedes' og Hustrus Stiftelse 800
— Jordboniteringsmand 800
— Kommunalrevisorer 959
— Delegerede ang. Sporvejssagen 1009
— Valgbestyrelse ved Hjælpekassevalget d. 10. Marts 1925 1011
— Medlemmer til Kommunalbestyrelsen 1110
— Medlemmer til Hjælpekassens Bestyrelse 1110
Delegerede ang. Statsgymnasiet i Gjentofte 1116
Delegerede ved Generalforsamlingen i Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Aktieselskab 1116

— Delegerede ved Generalforsamlingen i A/S Strandvejs-Gasværket 1116

Vandværkerne.

Udskylning af Ledningsnettet 27
Ændring af Reglerne for Aflæsning af Vandmaalerne . . . 27
Lægning og Genoptagning af Vandledninger til Spejderstævnet paa Ermelundssletten 161, 309, 336
— af Vandledninger i Havsgaardsvej 950
— — i Ermelundsvejs Forlængelse . . 1106
— — i den forlagte Ordrupvej . . . 1106
Paabud overfor Ejeren af en Ejendom ved Esthersvej ang. Eftersyn af utætte Cisterner til W. C. 165
Nyt Vandværksregulativ 230
Idømmelse af Bøder for ulovligt Vandforbrug . 307, 959, 1114
Paabud overfor Ejerne af Ejendomme ved Strandvej, Lille Strandvej og Jomsborgvej ang. Ændring af Installationen af W. C. 308
Anskaffelse af Kul 310
— Vandmaalere og Bly 501
— Stophaner og Mærkeplader for disse . . . 501
— Rør og Façonstykker 501
— Brandhaner og Skydere 501
— Stophanedæksler 501
— Transportautomobil 689
Maskinpasser Anton Rasmussens Afskedigelse 325
Andr. fra Fuldmægtig R. Heide, Charlottenlund, om Erstatning for Reparation af en Badeovn, der skulde være bleven ødelagt som Følge af afbrudt Vandtilførsel . . 315
— om Refusion af erlagt Vandafgift vedr. Matr. Nr. 5s af Bernstorff, Gamlehave Allé 315
— fra Blikkenslager L. Andersen, Søborg, om at maatte bibeholde sin Autorisation som Vandmester i Gjentofte Kommune efter at være fraflyttet Kommunen 333
— fra Blikkenslager Carl Lauritzen, Hvidovre, om at maatte bibeholde sin Autorisation som Vandmester i Gjentofte Kommune efter at være fraflyttet Kommunen 336
— fra Maalermekanikerne H. Hviid og H. Hansen om at komme paa Maanedsløn, Indførelse af Lønningssystem med Præmiering 451
— om Nedsættelse af Prisen for Vand til Rekreationshjemmet Skovvangen Nr. 28 689

— om, at det Overforbrug af Vand, der er foregaaet i Ejendommen Frederikkevej Nr. 12 paa Grund af utætte Cisterner, maa blive beregnet til billigere Takst end almindeligt Overforbrug 957
Vandledningsdeklaration vedrørende Raagevej 336
Ændring af et Candy-Filter ved Værket ved Fortunvej . . . 412
Værkmester M. J. Nielsens 25-Aars Jubilæum under Kommunen 412
— — Oprykning i højere Lønklasse . . 798
Værkmester Juul Thomsens Oprykning i højere Lønklasse . 798
Vandforsyningen til Amtssygehuset 1115

Vejvæsen.

Vejprojekt for Fuglegaardens Jorder 2
— Matr. Nr. 34 af Gjentofte, „Søholm" . . . 9
— Matr. Nr. 1ø af Bernstorff 10
— Bernstorff Hovmarksgaards Jorder 33
— Matr. Nr. 33b m. fl. af Gjentofte 166
— Matr. Nr. 9k og 10a af Gjentofte . . 286, 1114
— Matr. Nr. 9a af Vangede, Brogaard . . 286, 796
— Matr. Nr. 10h af Gjentofte, Bjergegaard . . 345
— Matr. Nr. 7cf m. fl. af Ordrup . . 387, 414, 1075
— Matr. Nr. 2g af Vangede, Holmegaard . . . 590
— Matr. Nr. 21a og 21g af Vangede, Søndre Munkegaard 947
— Matr. Nr. 16a af Vangede, Sdr. Ellegaard . 1074
Benævnelse af nye Veje i Gjentofte Kommune 312, 1074, 1098, 1184
— Veje og Gader i Københavns Kommune 411, 450, 543
— Veje og Gader i Frederiksberg Kommune . . 543
Navneforandring for forskellige Veje i Gjentofte Kommune 22
Syn over private Veje 140, 166
Rapport over Biveje 302
Vejskilte 135, 263
Plantning, Beskæring, Flytning og Fældning af Vejtræer:
foran Bomhuset ved „Over Stalden" 163, 487
paa Baunegaardsvej 165
langs Fodboldbanen ved Phistersvej 166
foran Ordrup Kirke 385
Snekastning 26, 317, 326, 627, 692
Opstilling af Bænke paa Vejene 24
— Cyklestativer paa Vejene 118
— en Refuge ved Skæringen mellem C. L. Ibsensvej og Nyvej 307

— en Bom paa Schioldannsvej 694
— Stolper paa Fortovet ved Jahnsensvej 957
Flytning af Bernstorffsstøtten 11, 326, 397
Fjernelse af Broen over Fæstningskanalen ved Brogaardsvej 488
Udjævning af Jordvoldene paa Tjørnegaardens Arealer 924, 1010
Iværksættelse af Arbejder til Modhjælpning af Arbejdsløsheden 938
Opfyldning og Oprensning m. v. i Øresund . . . 2, 4, 21, 354
Opstilling af Benzinpumpe paa Matr. Nr. 20f af Vangede, Hj. Frederiksborgvej og Vangedevej . 26
— — paa Hjørnet af Bernstorffsvej og Lyngbyvej 543
— — ved Femvejen, mellem Ordrupvej og Vilvordevej 957
Godkendelse af Forslag til Beklædningsmur ved Kragevej . . 81
Ekspropriation af Ejendomme ved Hyldegaardsvej . . 799, 1114
— Arealer ved Frederiksborgvej 1105
Viadukten for Jægersborg Allé 135, 250, 543, 1074
— Hyldegaardsvej 319
— Slangerupbanen 1182
Flisebelægning:
Ordrupvej udfor Nr. 105 165
Hyldegaardsvej 319
Gyldenlundsvej 319
Foraarsvej 543
Bernstorffsvej 1183
Spm. om Chaussebrolægning af Gjentoftegade 79, 261
— Brolægning af Bernstorffsvej 82, 325
— Befæstelse af Fortovet udfor Ordrupvej Nr. 105 . 165
— Befæstelse med særligt Materiale af Kørebanerne paa forskellige Veje i Kommunen 280
— Asfaltering af Kongelysvej 310
— Anbringelse af en Overkørsel over Fortovet paa Raadhusvej udfor Charlottenlund Posthus . . . 319
Støvdæmpning:
Stolpegaardsvej 307
Strandparksvej 319
Vanding:
Sommervej 262
Vejene i Studiebyen 306, 328
Ingeborgvej 331
Anskaffelse af Skærver 28, 1077

— en Motorplæneklipper 168
— en Asfaltspredemaskine 957
— en Traktor 957
Vejanlægsdeklarationer vedr. en Ejendom ved Poppelhøj . 320
— — — Bøgevej . 352
— — — Ellehøj . 352
Vejafgifter vedr. Matr. Nr. 7my af Gjentofte 307
— en Ejendom ved Ellebakken 941
— Matr. Nr. 1eo og ep af Gjentofte m. fl. 945, 1074
Fastsættelse af Vilkaarene for Anlæg af midlertidige Veje 271, 1103
Henv. fra Overretssagfører J. Werner ang. Vilkaarene for Anlæg af Veje i indskrænket Bredde paa De Ibsen'ske Arealer 335
Henv. fra Interessentskabet Bjergegaarden ang. Vilkaarene for Anlæg af Veje i indskrænket Bredde paa Bjergegaardens Jorder 508
Afholdelse af et Byplansmøde i Kolding, Udlaan af Kommunens Bebyggelsesplaner 1100
Anlæg af Strandpromenadens Fortsættelse, Sikring af Areal 2, 21
— en Adgangsvej til Ordrup Billetsalgssted 82
— en Tværvej mellem Jægervangen og den projekterede Ermelundsvej 118
— en Gangsti langs den søndre Side af Stolpegaardsvej, fra Asylet til Vejen til Lillemosegaard 127
— en Forbindelsesvej mellem Hyldegaards Tværvej og Schioldannsvej 275
— Veje paa Tjørnegaardens Jorder 310
— Havsgaardens Jorder (Opkrævning af Renter og Afdrag paa Omkostningerne) 796, 1074
— en Gangtunnel ved Norasvej 1113
Nedlægning af en Del af Raagevej 336
Klage over Tilstanden paa det vestlige Fortov af Gjentoftegade, forbi „Salem"s Have 80
— Fortovet i Jægersborg Allé, mellem Femvejen og Indkørslen til Bernstorff Slot 153
— at Vandet strømmer fra Skolevej i Gjentofte ind over Ejendommen Ole Suhrsvej Nr. 36 165
— at der ikke om Morgenen vandes før Fejningen af Jægersborg Allé 305, 327
— Kørsel med Byggematerialer paa Sauntesvej 306, 328
— Tilstanden paa Tuborgvej 319
— Mangel paa Fortove paa Vangedevej . . . 443, 1112

— Opfyldning med Affald paa Ejendommen Tjørnegaardsvej Nr. 19 498
— Forholdene paa en Grund paa Hj. af Bernstorffsvej og Nordbane Allé 627
— Forholdene paa en Sidevej fra Ermelundsvej mod Nordvest til forsk. Ejendomme 694
— at Grunden paa Hjørnet af Vingaards Allé og Almevej benyttes som Oplagsplads 957
Istandsættelse af Stengaards Allé (Henv. fra Direktør Alb. Gøte) 26
— Stien fra Ermelundsvejs Forlængelse til Viadukten under Nordbanen 118
— Rygaards Allés nordligste Del, mel. Hellerupvej og Henningsens Allé 128
— Sommervej 262
— Fortovet paa C. L. Ibsensvej (Nedsættelse af Bidraget fra Entreprenør H. A. Jørgensen) 270
— Brodersens Allé (Henv. fra Fru K. Thorbrøgger og Ingeniør H. Raaschou Nielsen) 270, 449
— Bernstorffslunds Allé (Klage over Bidragenes Størrelse) 353
— Fabritius Allé 488
— Sønderjyllandsvej (Henvendelse fra Ejerinden af Ejend. Bramsvej Nr. 11) 694
— Fortovet paa Jægersborg Allé, mel. Slotsvej og Hovmarksvej) 1097
Regulering af Hjørnet: Frederiksborgvej—Vangedevej . . . 82
— — Øresundshøj—Strandvejen . . 163, 487
— — Skovshovedvej—Strandvejen . 163, 487
— — Fuglegaardsvej—Lyngbyvej 164
— — Niels Andersens Vej—Kildegaardsvej 411
— — Hyldegaardsvej—Ordrupvej . . . 411
— — Lyngbyvej—Tuborgvej 489
— — Bernstorffsvej—Tuborgvej 489
— — Bernstorffsvej—Svalevej 544
— — Jægersborg Allé—Strandvejen . . . 692
— Grænsen mellem Gjentofte Kommune og Københavns Kommune 526
— Gladsaxevej 862, 1071
Udvidelse af Lyngbyvej 11
— Gjentoftegade 26

— Jægersbog Allé 163, 285, 308, 692
— Hyldegaardsvej 284, 409, 411, 498, 510, 591, 799, 1114
— Strandvejen, ved Emiliekilde . . . 336, 499, 797
— Brogaardsvej 488, 593
— Frederiksborgvej 1105
— Tuborgvej 1183
Fastsættelse af Byggelinien for Lyngbyvej og andre Hovedfærdselsaarer i Kommunen 1179
Forlængelse af Ermelundsvej 80, 163, 270, 285, 308, 312, 802, 1017
— Havsgaardsvej 166
— Kirkevej (Kongeledet) 275
— Hvidørevej (Erstatning til Kontorchef Frk. Ingeborg Jensen) 325
Spm. om Kommunens Overtagelse af den private Del af Rygaards Allé, mel. Hellerupvej og Henningsens Allé 128
— — — Sauntesvej . . . 306, 328
— — — Schioldannsvej 318, 393, 694
Kørsel for Kommunen 545, 596, 799
Andr. fra Ingeniør A. Marcus Møller, Hellerup, om Erstatning for et Sæt Tøj, ødelagt ved Oversprøjtning med Tjæreopløsning 336
— Købmand O. Hvidt om at maatte anbringe sit Navn i Mosaik paa Fortovet udfor Ejendommen Jægersborg Allé Nr. 20 688
— en Beboer ved Rygaards Allé om Erstatning for Tab i Anl af Paakørsel af Bommen paa Rygaards Allé 694
Valg af Medlem og Suppleant til Kommunens faste Taksationskommission 168
Overenskomst med Arbejdsmændenes Forbund for Gjentofte m. fl. Kommuner ang. Arbejds- og Lønningsforhold 33, 169, 266
— Chaufførernes Fagforening 325
— Dansk Gartnerforbund 690
Beretning om teknisk Forvaltnings Virksomhed i Aaret 1923—24 1116